

---

garuDapurANa

गरुडपुराण

Document Information

Text title : garuDapuraNa

File name : garuDapurANa.itx

Category : purana, deities_misc

Location : doc_purana

Transliterated by : GRETIL

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 2, 2024

sanskritdocuments.org

गरुडपुराण

श्रीगणेशाय नमः ।

सरस्वत्यै नमः ।

अथ श्रीगरुडमहापुराणं प्रारभ्यते ।

तत्राद्यौ कर्मकाण्डाख्यः पूर्वभाण्डः प्रारभ्यते ।

ॐ नारायणं नमस्कृत्य नरं यैव नरोत्तमम् ।

देवीं सरस्वतीं यैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ मंगलाचरणम् .१ ॥

ॐ अजमजरमनन्तं ज्ञानरूपं मखान्तं शिवममलमनादिं भूतदेहादिहीनम् ।

सकलकरणहीनं सर्वभूतस्थितं तं उस्मिमलममायं सर्वगं वन्दे अेकम् ॥ १.१.१ ॥

नमस्यामि हरिं रुद्रं ब्रह्माणं च गणेशाय नमः ।

देवीं सरस्वतीं यैव मनोवाक्कर्मभिः सदा ॥ १.१.२ ॥

सूतं पौराणिकं शान्तं सर्वशास्त्रविशारदम् ।

विषणुभक्तं मखात्मानं नैमिशारण्यमागतम् ॥ १.१.३ ॥

तीर्थयात्राप्रसङ्गेन उपविष्टे शुभासने ।

ध्यायन्तं विषणुमनघं तमभ्यर्च्यस्तुवन्कविम् ॥ १.१.४ ॥

शौनकाद्या मखाभागा नैमिषीयास्तपोधनाः ।

मुनयो रविसङ्घाशाः शान्ता यज्ञा परायणाः ॥ १.१.५ ॥

ऋषय इत्युः ।

सूत ! जानासि सर्वं त्वं पृच्छामस्त्वामतो वयम् ।

देवतानां हि को देव इश्वरः पूज्य अेव कः ॥ १.१.६ ॥

को ध्येयः को जगत्स्रष्टा जगत्पाति च उन्ति कः ।

कस्मात्प्रवर्तते धर्मो दृष्टुन्ता च कः स्मृतः ॥ १.१.७ ॥

तस्य देवस्य हिं रूपं जगत्सर्गः कथं मतः ।

कैर्त्तैः स तु तुष्टः स्यात्केन योगेन वाप्यते ॥ १.१.८ ॥
 अवताराश्च के तस्य कथं वंशादिसम्भवः ।
 वार्णाश्रमादिधर्माणां कः पाता कः प्रवर्तकः ॥ १.१.९ ॥
 अेतत्सर्वं तथान्यथ्य ब्रूहि सूत ! मढामते ! ।
 नारायणकथाः सर्वाः कथयास्माकमुत्तमाः ॥ १.१.१० ॥
 सूत उवाच ।
 पुराणं गरुडं वक्ष्ये सारं विष्णुकथा श्रयम् ।
 गरुडोक्तं कश्यपाय पुरा व्यासाश्रुतं मया ॥ १.१.११ ॥
 अेको नारायणो देवो देवानामीश्वरेश्वरः ।
 परमात्मा परं ब्रह्म जन्माद्यस्य यतो भवेत् ॥ १.१.१२ ॥
 जगतो रक्षणार्थाय वासुदेवोऽजरोऽमरः ।
 स कुमारादिरूपेण अवताराऽरुत्यजः ॥ १.१.१३ ॥
 हरिः स प्रथमं देवः कौमारं सर्गमास्थितः ।
 यथार दृश्वरं ब्रह्म-ब्रह्मचर्यमभ्यसितम् ॥ १.१.१४ ॥
 द्वितीयं तु भवायास्य रसातलगतां मढीम् ।
 उद्दृष्टिभ्यन्नुपादत्ते यज्ञेशः सौकरं वपुः ॥ १.१.१५ ॥
 तृतीयमृषिसर्गं तु देवर्षित्वमुपेत्य सः ।
 तन्त्रं सात्वतमायष्टे नैष्ठर्भ्यं कर्माणां यतः ॥ १.१.१६ ॥
 नरनारायणो भूत्वा तुर्ये तेषे तपो हरिः ।
 धर्मसं रक्षणार्थाय पूजितः स सुरासुरैः ॥ १.१.१७ ॥
 पञ्चमः कपिलो नाम सिद्धेशः कालविप्लुतम् ।
 प्रोवाच सूरये साङ्ख्यं तत्त्वग्रामवि निर्णयिम् ॥ १.१.१८ ॥
 षष्ठमत्रैरपत्यत्वं दत्तः प्राप्तोऽनसूयया ।
 आ-वीक्षिकीमलर्काय प्रह्लादादिव्य ऒाशिवान् ॥ १.१.१९ ॥
 ततः सप्त आकृत्यां रुयेर्यज्ञोऽभ्यजायत ।
 सुत्रामाद्यैः सुरगणैर्यष्ट्वा स्वायम्भुवान्तरे ॥ १.१.२० ॥
 अष्टमे मेरुदेव्यां तु नाभेर्जात उरुकुम्भः ।
 दर्शयन्वर्त्म नारीणां सर्वाश्रमनमस्कृतम् ॥ १.१.२१ ॥

ऋषिभिर्याचितो भेजे नवमं पार्थिवं वपुः ।
 दुग्धैर्मंडीषधैर्विप्रास्तेन संश्रुविताः प्रजाः ॥ १.१.२२ ॥
 उपं स जगृहे मात्स्यं याक्षुषान्तरसम्प्लवे ।
 नाव्यारोप्य महीमय्यामपाद्भैवस्वतं मनुम् ॥ १.१.२३ ॥
 सुरासुराणामुदधिं मध्रतां मन्तरायलम् ।
 दध्ने कमठरूपेण पृष्ठ अेकादशे विभुः ॥ १.१.२४ ॥
 धान्वन्तरं द्वादशमं त्रयोदशममेव य ।
 आप्यायत्सुरानन्यान्मोहिन्या मोहयंस्त्रिया ॥ १.१.२५ ॥
 यतुर्दशं नारसिंहं चैत्य (वैर) दैत्येन्द्रमूर्जितम् ।
 ददार करजैरुग्रैरेरकां कटकुधथा ॥ १.१.२६ ॥
 पञ्चदशं वामनको भूत्वागाध्वरं भवेः ।
 पाद त्रयं याचमानः प्रत्यादित्सुस्त्रिविष्टपम् ॥ १.१.२७ ॥
 अवतारे षोडशमे पश्यन्ब्रह्मद्रुडो नृपान् ।
 त्रिः समकृत्वः कुपितो निः क्षत्रामकरोन्महीम् ॥ १.१.२८ ॥
 ततः समदशे जातः सत्यवत्यां पराशरात् ।
 यके वेदतरोः शाप्तां दृष्ट्वा पुंसोऽल्पमेधसः ॥ १.१.२९ ॥
 नरदेवत्वमापन्नः सुरकार्यचिकीर्षया ।
 समुद्रनिग्रहादीनि यके कार्याण्यतः परम् ॥ १.१.३० ॥
 ऐकोनविंशे विंशतिमे वृष्णिषु प्राप्य जन्मनी ।
 रामकृष्णाविति भुवो भगवानुदरद्भरम् ॥ १.१.३१ ॥
 ततः क्लेस्तु सन्ध्यान्ते समोहाय सुरद्विषाम् ।
 बुद्धो नाम्ना जिनसुतः डीकटेषु भविष्यति ॥ १.१.३२ ॥
 अथ सोऽष्टमसन्ध्यायां नष्टप्रायेषु राज्जसु ।
 भविता विष्णुयशसो नाम्ना कल्की जगत्पतिः ॥ १.१.३३ ॥
 अवतारा ष्यसंभ्येया हरेः सत्त्वनिघेर्द्धिजाः ।
 मनुवेदविदो ष्याद्याः सर्वे विष्णुकलाः स्मृताः ॥ १.१.३४ ॥
 तस्मात्सर्गादयो जाताः सम्भूजयाश्च प्रतादिना ।

पुराणं गारुडं व्यासः पुरासौ मेऽब्रवीद्विदम् ॥ १.१.३५ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये कर्मकाण्डे
ऐतत्पुराणप्रवृत्तिहेतुनिर्णयणं नाम प्रथमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- २

ऋषय इत्युः ।

कथं व्यासेन कथितं पुराणं गारुडं तव ।

ऐतत्सर्वं समाख्याहि परं विष्णुकथाश्रयम् ॥ १.२.१ ॥

सूत उवाच ।

अहं हि मुनिभिः सार्धं गतो बट्टरिकाश्रमम् ।

तत्र दृष्टो मया व्यासो ध्यायमानः परेश्वरम् ॥ १.२.२ ॥

तं प्राणभ्योपविष्टोऽहं पृष्टवान्नि मुनीश्वरम् ।

सूत उवाच ।

व्यास ब्रूहि हरे रूपां जगत्सर्गादिकं ततः ॥ १.२.३ ॥

मन्ये ध्यायसि तं यस्मात्तस्माज्जानासि तं विभुम् ।

ऐवं पृष्टो यथा प्राह तथा विप्रा?निबोधत ॥ १.२.४ ॥

व्यास उवाच ।

शृणु सूत ! प्रवक्ष्यामि पुराणं गारुडं तव ।

सह नारददक्षार्जुनमा मामुक्तवान्यथा ॥ १.२.५ ॥

सूत उवाच ।

दक्षनारदमुष्यैस्तु युक्तं त्वां कथमुक्तवान् ।

ब्रह्मा श्रीगारुडं पुण्यं पुराणं सारवाचकम् ॥ १.२.६ ॥

व्यास उवाच ।

अहं हि नारदो दक्षो भृगवाद्याः प्रणिपत्य तम् ।

सारं ब्रूहीति पप्रच्छुर्ब्रह्माणं ब्रह्मलोकगम् ॥ १.२.७ ॥

ब्रह्मोवाच ।

पुराणं गारुडं सारं रुद्रं य मां यथा ।

सुरैः सडाब्रवीद्विष्णुस्तथाहं व्यास वस्मिन्ते ॥ १.२.८ ॥

व्यास उवाच ।

कथं रुद्रं सुरैः सार्धमब्रवीद्वै उरिः पुरा ।
 पुराणं गारुडं सारं ब्रूहि ब्रह्मन्मन्त्रार्थकम् ॥ १,२.८ ॥
 ब्रह्मोवाच ।
 अहं गतोऽद्रिं कैलासमिन्द्राद्यैर्वैवतैः सः ।
 तत्र दृष्टो मया रुद्रो ध्यायमानः परं पदम् ॥ १,२.१० ॥
 पृष्टो नमस्कृतः किं त्वं देवं ध्यायसि शङ्कर? ।
 त्वत्तो नान्यं परं देवं जानामि ब्रूहि मां ततः ॥ १,२.११ ॥
 सारात्सारतरं तत्त्वं श्रोतुकामः सुरैः सः ।
 रुद्रौवाच ।
 अहं ध्यायामि तं विष्णुं परमात्मानमीश्वरम् ॥ १,२.१२ ॥
 सर्वदं सर्वगं सर्वं सर्वप्राणिर्लृष्टिस्थितम् ।
 भस्मोद्भूतितदेहस्तु जटामण्डलमण्डितः ॥ १,२.१३ ॥
 विष्णोराराधनार्थं मे प्रतयथा पितामह ।
 तमेव गत्वा पृच्छामः सारं यं चिन्तयाम्यहम् ॥ १,२.१४ ॥
 विष्णुं जिष्णुं पद्मनाभं हरिं देहविवर्जितम् ।
 शुश्रिं शुश्रिषदं उंसं तत्पदं परमेश्वरम् ॥ १,२.१५ ॥
 युक्ता सर्वात्मनात्मानं तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 यस्मिन्विश्वानि भूतानि तिष्ठन्ति य विशन्ति य ॥ १,२.१६ ॥
 गुणभूतानि भूतेशे सूत्रे मणिगणैः ॥ १,२.१७ ॥
 सः सः सः सः सः सः सः सः सः सः सः ॥ १,२.१७ ॥
 अणीयसामणीयांसं स्थविष्ठं य स्थवीयसाम् ।
 गरीयसां गरिष्ठं य श्रेष्ठं य श्रेयसामपि ॥ १,२.१८ ॥
 यं वाङ्मेष्वनुवाङ्मेषु निषत्सूपनिषत्सु य ।
 गृणान्ति सत्यकर्माणां सत्यं सत्येषु सामसु ॥ १,२.१९ ॥
 पुराणं पुरुषः प्रोक्तो ब्रह्मा प्रोक्तो द्विजातिषु ।
 क्षये सङ्घर्षाः प्रोक्तस्तमुपास्यमुपास्महे ॥ १,२.२० ॥
 यस्मिंल्लोकाः स्फुरन्तीमे जले शकुनयो यथा ।
 ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म यत्तत्सदसतः परम् ॥ १,२.२१ ॥

अर्ययन्ति यं यं देवा यक्षराक्षसपन्नगाः ।
 यस्याग्निरास्थं धौर्मूर्धा षं नाभिश्चरणौ क्षितिः ॥ १,२.२२ ॥
 यन्द्रादित्यौ यं नयने तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 यस्य त्रिलोकी जठरे मस्य काष्ठाश्च बाहवः ॥ १,२.२३ ॥
 यस्योच्छ्वासाश्च पवनः तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 यस्य केशेषु ञ्जमूता नद्यः सर्वाङ्गसन्धिषु ॥ १,२.२४ ॥
 कुक्षौ समुद्राश्चत्वारस्तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 परः कालात्परो यज्ञात्परः सदसतश्चयः ॥ १,२.२५ ॥
 अनादिरादिविश्चस्य तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 मनसश्चन्द्रमा यस्य यक्षुषोश्च दिवाकरः ॥ १,२.२६ ॥
 मुष्पादग्निश्च संजज्ञे तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 पट्ट्यभां यस्य क्षितिर्जाता श्रोत्राभ्यां यं तथा दृशः ॥ १,२.२७ ॥
 मूर्धभागाद्विं यस्य तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 सर्गश्च प्रतिर्सर्गश्च वंशो मन्यन्तराणि यं ॥ १,२.२८ ॥
 वंशानुशरितं यस्मात्तं देवं चिन्तयाम्यहम् ।
 यं ध्यायाम्यहमेतस्माद्गुणैः सारमीक्षितुम् ॥ १,२.२९ ॥
 ब्रह्मोवाच ।
 एत्युक्तोऽहं पुरा रुद्रः श्वेतद्वीपनिवासिनम् ।
 स्तुत्वा प्रणम्य तं विष्णुं श्रोतुङ्काम स्थितः सुरैः ॥ १,२.३० ॥
 अस्माकं मध्यतो रुद्र उवाच परमेश्वरम् ।
 सारान्तसारतरं विष्णुं पृष्टवांस्तं प्रणम्य वै ॥ १,२.३१ ॥
 ब्रह्मोवाच ।
 यथा पप्रच्छ मां व्यास स्तथासौ भगवान्भवः ।
 पप्रच्छ विष्णुं देवाद्यैः शृण्वताममरैः सह ॥ १,२.३२ ॥
 रुद्र उवाच ।
 उरे कथय देवेश ! देवदेवः क एश्वरः ।
 को ध्येयः कश्च वै पूज्यः कैर्नरैः स्तुष्यते परः ॥ १,२.३३ ॥
 ऊर्ध्वैः कैश्च नियमैः कया वा धर्मपूजया ।

केनायारेण तुष्टः स्यात्किं तद्रूपं य तस्य वै ॥ १,२.३४ ॥
 कस्माद्देवाज्जगज्जातं जगत्यालयते यकः ।
 कीदृशैरवतारैश्च कस्मिन्त्याति लयं जगत् ॥ १,२.३५ ॥
 सर्गश्च प्रतिर्सर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि य ।
 कस्माद्देवात्प्रवर्तन्ते कस्मिन्नेतत्प्रतिष्ठितम् ॥ १,२.३६ ॥
 अेतत्सर्वं उरे ! ब्रूहि यथ्यान्यदपि किञ्चन ।
 परमेश्वरमाहात्म्यं युक्तयोगादिकं तथा ॥ १,२.३७ ॥
 तथाष्टादश विधाश्च उरी रुद्रं ततोऽब्रवीत् ।
 उरिरुवाच ।
 शृणु रुद्र ! प्रवक्ष्यामि ब्रह्मणा य सुदैः सत् ॥ १,२.३८ ॥
 अलं हि देवो देवानां सर्वलोकेश्वरेश्वरः ।
 अलं ध्येयश्च पूज्यश्च स्तुत्योऽलं स्ततिभिः सुदैः ॥ १,२.३९ ॥
 अलं हि पूजितो रुद्र ! ददामि परमां गतिम् ।
 नियमैश्च प्रतैस्तुष्ट आयारेण य मानवैः ॥ १,२.४० ॥
 जगत्स्थितेरलं भीजं जगत्कर्ता त्वलं शिव ! ।
 दृष्टनिग्रहकर्ता हि धर्मगोप्ता त्वलं उर ! ॥ १,२.४१ ॥
 अवतारैश्च मत्स्याद्यैः पालयाम्यभिलं जगत् ।
 अलं मन्त्राश्च मन्त्रार्थः पूजाध्यानपरो ऽयलम् ॥ १,२.४२ ॥
 स्वर्गादीनां य कर्ताऽलं स्वर्गादीन्यलमेव य ।
 योगी योगोऽलमेवाधः पुराणान्यलमेवय ॥ १,२.४३ ॥
 ज्ञाता श्रोता तथा मन्ता वक्ता वक्तव्यमेव य ।
 सर्वः सर्वात्मको देवो भुक्तिमुक्तिकरः परः ॥ १,२.४४ ॥
 ध्यानं पूजोपहारोऽलं माऽऽलान्यलमेव य ।
 षतिहासान्यलं रुद्र ! सर्ववेदा ऽयलं शिव ! ॥ १,२.४५ ॥
 सर्वज्ञानान्यलं शम्भो ! ब्रह्मात्माऽलमलं शिव ! ।
 अलं ब्रह्मा सर्वलोकः सर्वदेवात्मको ऽयलम् ॥ १,२.४६ ॥
 अलं साक्षात्सदायारो धर्मोऽलं वैष्णवो ऽयलम् ।
 वार्णाश्रमास्तथा याऽलं तद्दर्मोऽलं पुरातनः ॥ १,२.४७ ॥

यमोऽहं नियमो रुद्र ! प्रतानि विविधानि य ।
 अहं सूर्यस्तथा यन्द्रो मङ्गलादीन् यहं तथा ॥ १,२.४८ ॥
 पुरा मां गरुडः पक्षी तपसाराधयद्भुवि ।
 तुष्टे त्रिये वरं ब्रूहि मत्तो वने वरं स तु ॥ १,२.४९ ॥
 गरुड उवाच ।
 मम माता य विनता नागैर्दासीकृता हरे ।
 यथाहं देव ताञ्छित्वा यामृतं ह्यानयामि तत् ॥ १,२.५० ॥
 दास्याद्विमोक्षयिष्यामि यथाहं वाहनस्तव ।
 मडाभवो मडावीर्यः सर्वज्ञो नागदारणः ॥ १,२.५१ ॥
 पुराणसंछिताकर्ता यथाहं स्यां तथा कुरुम् ।
 विष्णुरुवाच ।
 यथा त्वयोक्तं गरुड तथा सर्वं भविष्यति ॥ १,२.५२ ॥
 नागदास्यान्मातरं त्वं विनतां मोक्षयिष्यसि ।
 देवादीन्सकलाञ्छित्वा यामृतं ह्यानयिष्यसि ॥ १,२.५३ ॥
 मडाभवो वाहनस्त्वं भविष्यसि विषादनः ।
 पुराणं मत्प्रसादाश्रय मम माहात्म्यवाचकम् ॥ १,२.५४ ॥
 यदुक्तं मन्स्वरुपं य तव याविर्भविष्यति ।
 गारुडं तव नाम्ना तल्लोके भ्याति गमिष्यति ॥ १,२.५५ ॥
 यथाहं देवदेवानां श्रीः भ्यातो विनतासुत ।
 तथा भ्याति पुराणेषु गारुडं गारुडैष्यति ॥ १,२.५६ ॥
 यथाहं कीर्तनीयोऽथ तथा त्वं गरुडात्मना ।
 मां ध्यात्वा पक्षिमुष्येहं पुराणं गद गारुडम् ॥ १,२.५७ ॥
 धृत्युक्तो गरुडो रुद्र ! कश्यपायाह पृच्छते ।
 कश्यपो गारुडं श्रुत्वा वृक्षं दग्धमश्रुवयत् ॥ १,२.५८ ॥
 स्वयं यान्यमना भूत्वा विद्ययान्यान्य श्रुवयत् ।
 यक्षि ओंस्वाहाजापी विद्ययं गारुडो परा ।
 गरुडोक्तं गारुडं हि शृणु रुद्र ! मदात्मकम् ॥ १,२.५९ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाडे
श्रीगरुडमडापुराणोत्पत्तिनिरुपाणं नाम द्वितीयोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३

सूत उवाच ।

एति रुद्राब्जजो विष्णोः शुश्राव ब्रह्मणो मुनिः ।

व्यासो व्यासादहं वक्ष्येहं ते शौनक नैमिषे ॥ १.३.१ ॥

मुनीनां शृण्वतां मध्ये सर्गाद्यं देवपूजनम् ।

तीर्थं भुवनकोशं च मन्वन्तरमिहोच्यते ॥ १.३.२ ॥

वर्णाश्रमादिधर्माश्च दानराजादिधर्मकाः ।

व्यवहारो व्रतं वंशा वैधकं सनिदानकम् ॥ १.३.३ ॥

अङ्गानि प्रलयो धर्मकार्थज्ञानमुत्तमम् ।

सप्रपञ्चं निष्प्रपञ्चं कृतं विष्णोर्निगद्यते ॥ १.३.४ ॥

पुराणे गारुडे सर्वं गरुडो भगवानथ ।

वासुदेवप्रसादेन सामर्थ्यातिशयैर्युतः ॥ १.३.५ ॥

भुत्वा हरेर्वाहनं च सर्गादीनां च कारणम् ।

देवान्विजित्य गरुडो ह्यमृताहरणं तथा ॥ १.३.६ ॥

यके क्षुधा कृतं यस्य ब्रह्माण्डमुदरे हरेः ।

यं दृष्ट्वा स्मृतमात्रेण नागान्दीनां च संक्षयः ॥ १.३.७ ॥

कश्यपो गारुडाद्भक्षं दग्धं याञ्जवयधतः ।

गरुडः स हस्तिनेन प्रोक्तं श्रीकश्यपाय च ॥ १.३.८ ॥

तच्छ्रीमद्रारुडं पुण्यं सर्वदं पठतस्तव ।

वक्ष्ये व्यासं नमस्कृत्य शृणु शौनक तद्यथा ॥ १.३.९ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाडे

विषयनिरुपाणं नाम तृतीयोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४

रुद्र उवाच ।

सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च ।
वंशानुयश्चितं यैव ऐतद्ब्रूहि जनार्दन ॥ १,४.१ ॥
उरिरुवाच ।
शृणु रुद्र प्रवक्ष्यामि सर्गादीन्पापनाशनाम् ।
सर्गस्थितिलयान्तां तां विषणोः क्रीडां पुरातनीम् ॥ १,४.२ ॥
नरनारायणो देवो वासुदेवो निरञ्जनः ।
परमात्मा परं ब्रह्म जगज्जलियादिकृत् ॥ १,४.३ ॥
तदेतत्सर्वमेवैतद्व्यक्ताव्यक्तस्वरूपवत् ।
तथा पुरुषरूपेण कालरूपेण च स्थितम् ॥ १,४.४ ॥
व्यक्तं विषणुस्तथाव्यक्तं पुरुषः काल एव च ।
क्रीडतो बालकस्येव येष्टास्तस्य निशामय ॥ १,४.५ ॥
अनादिनिधनो धाता त्वनन्तः पुरुषोत्तमः ।
तस्माद्भवति याव्यक्तं तस्मादात्मापि जायते ॥ १,४.६ ॥
तस्माद्बुद्धिर्मनस्तस्मात्ततः षं पवन स्ततः ।
तस्मात्तेजस्तत्स्त्वापस्ततो भूमिस्ततोऽभवत् ॥ १,४.७ ॥
अण्डो छिन्नमयो रुद्र तस्यान्तः स्वयमेव हि ।
शरीरग्रहणं पूर्वं सृष्ट्यर्थं कुरुते प्रभुः ॥ १,४.८ ॥
ब्रह्मा यतुर्भुवो भूत्वा रजोमात्राधिकः सदा ।
शरीरग्रहणं कृत्वासृष्टेतथ्यराचरम् ॥ १,४.९ ॥
अण्डस्यान्तर्जगत्सर्वं सदेवासुरमानुषम् ।
स्रष्टा सृजति यात्मानं विषणुः पाल्यं च पाति च ॥ १,४.१० ॥
अपसंछ्रियते यान्ते संडर्ता य स्वयं हर ।
ब्रह्मा भूत्वासृष्टिषणुर्जगत्पाति हरिः स्वयम् ॥ १,४.११ ॥
रुद्ररूपी च कल्पान्ते जगत्संहरतेऽपिलम् ।
ब्रह्मा तु सृष्टिकालेऽस्मिञ्जमध्यगतां महीम् ॥ १,४.१२ ॥
दंष्ट्रयोद्धरति ज्ञात्वा वारुणीमास्थितस्तनूम् ।
देवादिसर्गां-वक्ष्येऽडं संक्षेपाच्छृणु शङ्कर ! ॥ १,४.१३ ॥
(१)प्रथमो मडतः सर्गो विरूपो ब्रह्मणस्तु सः ।

- (२) नन्मात्राणां द्वितीयस्तु भूतसर्गो हि स स्मृतः ॥ १,४.१४ ॥
- (३) वैकारिकस्तृतीयस्तु सर्गस्त्वैन्द्रियकः स्मृतः ।
 एत्येष प्राकृतः सर्गः सम्भूतो बुद्धिपूर्वकः ॥ १,४.१५ ॥
- (४) मुष्यसर्गश्चतुर्थस्तु मुष्या वै स्थावराः स्मृताः ।
- (५) तिर्यकस्रोतास्तु यः प्रोक्तस्तिर्यग्योन्यः स उच्यते ॥ १,४.१६ ॥
- (६) तद्धूर्ध्वस्तोतसां षष्ठो देवसर्गस्तु स स्मृतः ।
- (७) ततोऽर्वाकस्रोतसां सर्गः सप्तमः स तु मा नुषः ॥ १,४.१७ ॥
- (८) अष्टमोऽनुग्रहः सर्गः सात्त्विकस्तामसस्तु सः ।
 पञ्चैते वैकृताः सर्गाः प्राकृतास्तु त्रयः स्मृताः ॥ १,४.१८ ॥
- प्राकृतो वैकृतश्चापि (९) कौमारो नवमः स्मृतः ।
 स्थावरान्ताः सुराधास्तु प्रजा रुद्र ! यतुर्विधाः ॥ १,४.१९ ॥
- ब्रह्मणः कुर्वतः सृष्टिं जज्ञिरे मानसाः सुताः ।
 ततो देवासुरपितृन्मानुषांश्च यतुष्टयम् ॥ १,४.२० ॥
- सिसृक्षुरभ्यां स्येतानि स्वमात्मानमयूयुजत् ।
 व्यक्तात्मनस्तमोमात्राद्द्रिक्तास्तत्प्रजापतेः ॥ १,४.२१ ॥
- सिसृक्षेर्जघनात्पूर्वमसुरा जज्ञिरे ततः ।
 उत्ससर्ज ततस्तां तु तमोमात्रात्मिकां तनूम् ॥ १,४.२२ ॥
- तमोमात्रा तनुस्त्यक्ता शङ्कुराभूद्विभावरी ।
 यक्षोपक्षांसि तद्देहे प्रीतिमापुस्ततः सुराः ॥ १,४.२३ ॥
- सत्त्वोद्द्रिक्तास्तु भुभतः संभूता ब्रह्मणो हर ! ।
 सत्त्वप्राया तनुस्तेन सन्त्यक्ता साय्यभूद्दिनम् ॥ १,४.२४ ॥
- ततो हि बलिनो रात्रावसुरा देवता दिवा ।
 सत्त्वमात्रां तनुं गृह्य पितरश्च ततोऽभवन् ॥ १,४.२५ ॥
- सा योत्सृष्टाभवत्सन्ध्या दिननक्तान्तरस्थितिः ।
 रजोमात्रां तनुं गृह्य मनुष्यास्त्वभवस्ततः ॥ १,४.२६ ॥
- सा त्यक्ता याभवज्जयोत्सना प्राडसन्ध्या याभिधीयते ।
 जयोत्सना रात्र्यडनी सन्ध्या शरीराणि तु तस्य वै ॥ १,४.२७ ॥

रजोमात्रां तनु गृह्य क्षुद्रभूत्सोप येव य ।
 क्षुत्तृक्षामा अमृगभक्षा राक्षसा रक्षणाथ्य ये ॥ १,४.२८ ॥
 यक्षाभ्या जक्षणाजृज्ञेयाः सर्पा वै केशसर्पात् ।
 जाताः कोपेन भूतास्ते गन्धर्वा जङ्घिरे ततः ॥ १,४.२९ ॥
 गायन्तो जङ्घिरे वाचं गन्धर्वाप्सरसश्च ये ।
 स्वर्गं धीर्वक्षसश्चके सुभतोऽजाः स मुष्टवान् ॥ १,४.३० ॥
 सृष्टवानुदराद्राश्च पार्श्व्वाभ्यां य प्रजापतिः ।
 पृथ्वां यैवान्त्यमातःसुगान्मिषोष्ट्राविकांस्तथा ॥ १,४.३१ ॥
 ओपध्यः कुलमूलिन्यो रोमव्यस्तस्य जङ्घिरे ।
 गौरजः पुरुषो मेध्यो ङ्यश्चाश्वतरगर्दभाः ॥ १,४.३२ ॥
 अेता-ग्राम्यान्पशून्प्राडुरारण्यांश्च निबोध मे ।
 श्वापदं द्विभुदं उस्तिवानराः पक्षिपञ्चमाः ॥ १,४.३३ ॥
 औदकाः पशवः षष्ठाः सप्तमाश्च सरीसृपाः ।
 पूर्वादिभ्यो मुषेभ्यस्तु ऋग्वेदाद्याः प्रजङ्घिरे ॥ १,४.३४ ॥
 आस्याद्वै ब्राह्मणा जाता बाहुभ्यां क्षत्रियाः स्मृताः ।
 उरुभ्यां तु विशः सृष्टाः शूद्रः पृथ्वाभ्यम जायत ॥ १,४.३५ ॥
 ब्रह्मलोको ब्राह्मणानां शाकः क्षत्रियजन्मनाम् ।
 मारुतं य विशां स्थानं गान्धर्वं शूद्रजन्मनाम् ॥ १,४.३६ ॥
 ब्रह्मचारिव्रतस्थानां ब्रह्मलोकः प्रजायते ।
 प्राजापत्यं गृहस्थानां यथाविहितकारिणाम् ॥ १,४.३७ ॥
 स्थानं सप्तऋषीणां य तथैव वनवासिनाम् ।
 यतीनामक्षयं स्थानं यदृच्छागामिनां सदा ॥ १,४.३८ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते
 सृष्टिवर्णनं नाम चतुर्थोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ५

धरिरुवाच ।

कृत्वेडामुत्रसंस्थानं प्रजासर्गं तु मानसम् ।

अथामृजत्प्रजाकर्तृन्मानसांस्तनयान्प्रभुः ॥ १,प.१ ॥

धर्मं रुद्रं मनुं यैव सनकं च सनातनम् ।

भृगुं सनत्कुमारं च रुचिं श्रद्धां तथैव च ॥ १,प.२ ॥

मरीचिमत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यं पुलहं ङतुम् ।

वसिष्ठे नारदं यैव पितृन्बर्हिषदस्तथा ॥ १,प.३ ॥

अग्निष्वात्तांश्च कव्यादानाज्यपांश्च सुकालिनः ।

उपहृतांस्तथा दीप्यां (प्रा) स्त्रींश्च मूर्तिविवर्जितान् ॥ १,प.४ ॥

यतुरो मूर्तियुक्तांश्च अङ्गुष्ठाक्षमीश्वरम् ।

वामां गुष्ठात्तस्य भार्यामसृजत्प्रसम्भवः ॥ १,प.५ ॥

तस्यां तु जनयामास दक्षो दृढितरः शुभाः ।

ददौ ता ब्रह्मपुत्रेभ्यः सतीं रुद्राय दत्तवान् ॥ १,प.६ ॥

रुद्र पुत्रा बभूवुर्हि असंभ्याता मडाबलाः ।

भृगवे च ददौ भ्यातिं रुपेणप्रतिमां शुभाम् ॥ १,प.७ ॥

भृगोर्धाताविधातारौ जनयामास सा शुभा ।

श्रियं च जनयामास पत्नी नारायणस्य या ॥ १,प.८ ॥

तस्यां वै जनयामास बलोन्मादौ हरिः स्वयम् ।

आयतिर्नियतिश्चैव मनोः कन्ये मडात्मनः ॥ १,प.९ ॥

धाताविधात्रोस्ते भार्ये तयोर्जातौ सुतावुभौ ।

प्राणश्चैव मृकण्डुश्च मार्कण्डेयो मृकण्डुतः ॥ १,प.१० ॥

पत्नि मरीचेः सम्भूतिः पौर्णमासमसूयत ।

विरजाः सर्वगश्चैव तस्य पुत्रौ मडात्मनः ॥ १,प.११ ॥

स्मृतेश्चाङ्गिरसः पुत्राः प्रसूताः कन्यकास्तथा ।

सिनीवाली कुलूश्चैव राका यानुमतिस्तथा ॥ १,प.१२ ॥

अनसूया तथैवात्रेर्जज्ञे पुत्रानकल्मषान् ।

सोमं दुर्वाससं यैव दत्तात्रेयं च योगिनम् ॥ १,प.१३ ॥

प्रीत्यां पुलस्त्यभार्यायां दत्तोविस्तत्सुतोऽभवत् ।

कर्मशश्चार्यवीरश्च सडिष्णुश्च सुतत्रयम् ॥ १,प.१४ ॥

क्षमा तु सुषुवे भार्या पुलहस्य प्रजापतेः ।
 कतोश्च सुमतिर्भार्या बालपितृव्यानसूयत ॥ १,प.१५ ॥
 षष्टिर्यानि सडस्राणि ऋषीणामूर्धरेतसाम् ।
 अङ्गुष्ठपूर्वमात्राणां ज्वलद्भास्करवर्चसाम् ॥ १,प.१६ ॥
 उर्जायां तु वसिष्ठस्य समाजायन्त वै सुताः ।
 रजोगान्त्रोर्ध्वाद्बुधश्च शरणाश्वानघस्तथा ॥ १,प.१७ ॥
 सुतपाः शुक्र इत्येते सर्वे समर्षयोऽमलाः ।
 स्वाहां प्रादात्स दक्षोऽपि शशरीराय वल्लये ॥ १,प.१८ ॥
 तस्मात्स्वाहा सुतांल्लेभे त्रीनुदारौजसो हर ! ।
 द्वावकं पवमानं च शुचिं यापि जलाशिनः ॥ १,प.१९ ॥
 पितृभ्यश्च स्वधा जज्ञे मेनां वैतरणीं तथा ।
 ते उभे ब्रह्मवादिभ्यौ मेनायां तु छिमायलः ॥ १,प.२० ॥
 मैनाकं जनयामास गौरीं पूर्वं तु या सती ।
 ततो ब्रह्मात्मसम्भूतं पूर्वं स्वायंभुवं प्रभुः ॥ १,प.२१ ॥
 आत्मानमेव कृतवान्प्रजापाल्यं मनुं हर ! ।
 शततृपां च तां नारीं तपोनिहतकल्मषाम् ॥ १,प.२२ ॥
 स्वायम्भुवो मनुर्देवः पत्नित्वे जगृहे विभुः ।
 तस्माच्च पुरुषाद्देवी शततृपा व्यजायत ॥ १,प.२३ ॥
 प्रियप्रतोत्तानपादौ प्रसूत्याकूतिसंज्ञेते ।
 देवदूतिं मनुस्तासु आकूतिं रुचये ददौ ॥ १,प.२४ ॥
 प्रसूतिं शैव दक्षाय दवदूतिं च कर्दमे ।
 रुचैर्यज्ञो दक्षिणाभूदक्षिणायां च यज्ञतः ॥ १,प.२५ ॥
 अभवन्द्वादश सुता यामा नाम मडाभलाः ।
 यतुर्वोशातिकन्याश्च सृष्टवान्दक्ष उत्तमाः ॥ १,प.२६ ॥
 श्रद्धा यला धृतिस्तुष्टिः पुष्टिर्मैधा क्रिया तथा ।
 बुद्धिर्लज्जा वपुः शान्तिरृद्धिः कीर्तिस्त्रयोदशी ॥ १,प.२७ ॥
 पत्न्यर्थं प्रतिजग्राह धर्मो दाक्षायणीप्रभुः ।
 प्यतिः सत्यथ सम्भूतिः स्मृतिः प्रीतिः क्षमा तथा ॥ १,प.२८ ॥

सत्रतिश्चानसूया य ऒर्जा स्वाडा स्वधा तथा ।
भृद्युर्वभो मरीचिश्च तथा यैवाङ्गिरा मुनिः ॥ १,प.२९ ॥
पुलस्त्यः पुलहश्चैव ङतुश्चर्षिवरस्तथा ।
आत्रिर्वसिष्ठो वह्निश्च पितरश्च यथाङ्गमम् ॥ १,प.३० ॥
भ्यात्याद्या जगृहुः कन्या मुनयो मुनिसत्तमाः ।
श्रद्धा कामं यवा दर्पं नियमं धृतिरात्मजम् ॥ १,प.३१ ॥
सन्तोषं य तथा तुष्टिर्लोभं पुष्टिरसूयत ।
मेधा श्रुतं क्रिया दण्डं लयं विनयमेव य ॥ १,प.३२ ॥
भोधं बुद्धिस्तथा लज्जा विनयं वपुरात्मजम् ।
व्यवसायं प्रजज्ञे वै क्षेमं शान्तिरसूयत ॥ १,प.३३ ॥
सुभ्रमृद्धिर्यशः कीर्तिरित्येते धर्मसूनवः ।
कामस्य य रतिर्भार्या तत्पुत्रो ऽर्ष उच्यते ॥ १,प.३४ ॥
ॐजे कदाचिद्यज्ञेन ङयमेधेन दक्षकः ।
तस्य जामातरः सर्वे यज्ञं जग्मुर्निमन्त्रिताः ॥ १,प.३५ ॥
भार्यभिः सङ्गिताः सर्वे रुद्रं देवीं सतीं विना ।
अनाङ्गता सती प्राप्ता दक्षेणैवावमानिता ॥ १,प.३६ ॥
त्यक्ता देवं पुनर्जाता मेनायां तु ङिमालयात् ।
शम्भोर्भार्याभिवद्रौरी तस्यां जज्ञे विनायकः ॥ १,प.३७ ॥
कुमारश्चैव भृङ्गीशः कुम्भो रुद्रः प्रतापवान् ।
विध्वंस्य यज्ञं दक्षं तु तं शशाप पिनाकधृक् ।
ध्रुवस्या-वयसम्भूतो मनुष्यस्त्वं भविष्यसि ॥ १,प.३८ ॥
ॐति श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभाङ्गे प्रथमांशाभ्ये आचारकाङ्गे
प्रजाकर्त्रादिसृष्टिर्नाम पञ्चमोऽध्यायः

श्रीगारुडमङ्गापुराणम्- ६

ख़रिरुवाच ।

ख़त्तानपादादभवत्सुरुय्यामुत्तमः सुतः ।

सुनीत्यां तु ध्रुवः पुत्रः स लेभे स्थानमुत्तमम् ॥ १,६.१ ॥
मुनिप्रसादादाराध्य देवदेवं जनार्दनम् ।
ध्रुवस्य तनयः श्लिष्टिर्मंडाबलपराक्रमः ॥ १,६.२ ॥
तस्य प्राचीनवर्द्धिस्तु पुत्रस्तस्याप्युदारधीः ।
दिवज्जयस्तस्य सुतस्तस्य पुत्रो रिपुः स्मृतः ॥ १,६.३ ॥
रिपोः पुत्रस्तथा श्रीमांश्चाक्षुषः कीर्तितो मनुः ।
रुरुस्तस्य सुतः श्रीमान्ङ्गस्तस्यापि यात्मजः ॥ १,६.४ ॥
अङ्गस्य वेणुः पुत्रस्तु नास्तिको धर्मवर्जितः ।
अधर्मकारी वेणु(न)श्च मुनिभिश्च कुशैर्द्धतः ॥ १,६.५ ॥
उरुं ममन्थुः पुत्रार्थे ततोऽस्य तनयोऽभवत् ।
द्वस्तोऽतिमात्रः कृष्णाङ्गो निषीदिति ततोऽब्रुवन् ॥ १,६.६ ॥
निषादस्तेन वै जातो बिन्यशैलनिवासकः ।
ततोऽस्य दक्षिणं पाणिं ममन्थुः सडसा द्विजाः ॥ १,६.७ ॥
तस्मात्तस्य सुतो जातो विष्णोर्मानसरुपधृक् ।
पुथुरित्येवनामा स वेणुपुत्रो दिवं ययौ ॥ १,६.८ ॥
दुदोऽपृथिवीं राजा प्रजानां ज्वनाय छि ।
अन्तर्धानः पृथोः पुत्रो तद्विधानस्तदात्मजः ॥ १,६.९ ॥
प्राचीनवडर्तत्पुत्रः पृथिव्यामेकराड्बभौ ।
उपयेमे समुद्रस्य लवणस्य स वै सुताम् ॥ १,६.१० ॥
तस्मात्सुषाव सामुद्री दश प्राचीनवर्द्धिषः ।
सर्वे प्रायेतसा नाम धनुर्वेदस्य पारगाः ॥ १,६.११ ॥
अपृथगधर्मयरणास्तेऽतप्यन्त मडत्तपः ।
दशवर्षसडस्त्राणि समुद्रसलिलेशयाः ॥ १,६.१२ ॥
प्रजापतित्वं सम्प्राप्य भार्यां तेषां य मारिष ।
अभवद्ध्रुवशापेन तस्यां दक्षोऽभवत्ततः ॥ १,६.१३ ॥
असृजन्मनसा दक्षः प्रजाः पूर्वं यतुर्वोधाः ।
नावर्धन्त य तास्तस्य अपघ्याता हरेण तु ॥ १,६.१४ ॥

मैथुनेन ततः सृष्टिं कर्तुमैच्छत्प्रजापतिः ।
 असिंकीमावड्ढ्मायां वीरुणस्य प्रजापतेः ॥ १,६.१५ ॥
 तस्य पुत्रसडस्रं तु वैरुणयां समपधत ।
 नारडोक्तुा लुवश्रान्तं गता ज्ञातुं य नागताः ॥ १,६.१६ ॥
 दक्षपुत्रसडस्रं य तेषु नष्टेषु सृष्टवान् ।
 शवलाश्रास्तेऽपि गता भ्रातृणां पदवीं डर ! ॥ १,६.१७ ॥
 दक्षः कुड्डः शशापाथ नारदं जन्म याप्स्यसि ।
 नारडो ड्यलवत्युत्रः कश्यपस्य मुनेः पुनः ॥ १,६.१८ ॥
 यज्ञे ध्वस्तेऽथ दक्षोऽपि शशाप्रोग्रं मडेश्वरम् ।
 स्तुत्वात्वामुपचारैश्च पूजयिष्यन्ति शङ्कर ॥ १,६.१९ ॥
 जन्मान्तरेऽपि वैरुण ते विनश्यन्ति शङ्कर ! ।
 तस्माद्देरं न कर्तव्यं कदाचिदपि डेनयित् ।
 असिंङ्ग्यां (मडिष्यां) जनयामास दक्षो दृडितरो ड्यथ ॥ १,६.२० ॥
 षष्टिं कन्या रुपयुता द्वे यैवाङ्गिरसे ददौ ।
 द्वे प्रादात्स कृशाश्राय दश धर्माय याप्यथ ॥ १,६.२१ ॥
 यतुर्दश कश्यपाय अष्टाविंशतिमिन्डवे ।
 प्रददौ बडुपुत्राय सुप्रभां लामिनीं तथा ॥ १,६.२२ ॥
 मनोरमां लानुमतीं विशालां बडुडामथ ।
 दक्षः प्रादान्मडादेव ! यतस्रोऽरिष्टनेमये (ने) ॥ १,६.२३ ॥
 स कृशाश्राय य प्रादात्सुप्रजा य तथा जयाम् ।
 अरुन्धती वसुयार्(जा) मी लम्बा लानुर्मरुद्धती ॥ १,६.२४ ॥
 सङ्कल्या य मुडूर्ता य साध्या विश्वा य ता दश ।
 धर्मपत्यः समाप्याताः कश्यपस्य वदाम्यडम् ॥ १,६.२५ ॥
 अदितिर्दितिर्दनुः काला ड्यनायुः सिंङ्किडा मुनिः ।
 कडूः साध्या डरा डोधा विनता सुरभिः षगा ॥ १,६.२६ ॥
 विश्वेदेवास्तु विश्वायाः साध्या साध्यान्व्यजयत ।
 मरुत्वत्यां मरुत्वन्तो वसोस्तु वसवस्तथा ॥ १,६.२७ ॥
 लानोस्तु लानवो रुद्र ! मुडूर्ताय्य मुडूर्ताजाः ।

लम्बायाश्चैव घोषोऽथ नागवीथिस्तु या (ज) मितः ॥ १,६.२८ ॥

पृथिवीविषयं सर्वमरुत्वत्यां व्यजायत ।

सङ्कल्पायास्तु सर्वात्मा जज्ञे संकल्प एव हि ॥ १,६.२९ ॥

आपो ध्रुवश्च सोमश्च धरश्चैवानिलोऽनलः ।

प्रत्युषश्च प्रभासश्च वसवो नामभिः स्मृताः ॥ १,६.३० ॥

आपस्य पुत्रो वेतुङ्गिः (१९ः) श्रमः श्रान्तो ध्वनिस्तथा ।

ध्रुवस्य पुत्रो भगवान्कालो लोकप्रकालनः ॥ १,६.३१ ॥

सोमस्य भगवान्चर्या वर्यस्वी येन जायते ।

धरस्य पुत्रो द्रुङ्गिणो द्रुतडव्यवडस्तथा ॥ १,६.३२ ॥

मनोऽरायां शिशिरः प्राणोऽथ रमणस्तथा ।

अनिलस्य शिवा भार्या तस्याः पुत्रः पुलोमजः ॥ १,६.३३ ॥

अविज्ञातगतिश्चैव द्वौ पुत्रावनिलस्य तु ।

अग्निपुत्रः कुमारस्तु शरस्तम्भे व्यजायत् ॥ १,६.३४ ॥

तस्य शाप्पो विशाभश्च नैगमेयश्च पृष्टजः ।

अपत्यं कृत्तिकानां तु कार्तिकेय इति स्मृतः ॥ १,६.३५ ॥

प्रत्युषस्य विदुः पुत्रमृषिं नाम्ना तु देवलम् ।

विश्वकर्मा प्रभासस्य विष्यातो देववर्धकिः ॥ १,६.३६ ॥

अजैकपादडिर्बुध्नस्त्वष्टा रुद्रश्च वीर्यवान् ।

त्वष्टुश्चाप्यात्मजः पुत्रो विश्वरूपो मडातपाः ॥ १,६.३७ ॥

उरश्च बहुरुपश्च त्र्यम्बकश्चापराजितः ।

वृषाकपिश्च शम्भुश्च कपर्दे रैवतस्तथा ॥ १,६.३८ ॥

भृगव्याधश्च शर्वश्च कपाली य मडामुने ! ।

ऐकादशैते कथिता रुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः ॥ १,६.३९ ॥

अदित्यां कश्यपाख्यैव सूर्या द्वादश जङ्गिरे ।

विषगुः शङ्कोऽर्यमा धाता त्वष्टा पूषा तथैव य ॥ १,६.४० ॥

विवस्वान्सविता यैव मित्रो वरुण एव य ।

अशुमांश्च भगश्चैव आदित्या द्वादश स्मृताः ॥ १,६.४१ ॥

सामविंशतिः सोमस्य पत्न्यो नक्षत्रसंज्ञिताः ।
छिरण्यकशिपुर्दित्यां छिरण्याक्षोऽभवत्तदा ॥ १,६.४२ ॥
सिंहिका यामवत्कन्या विप्रयित्तिपरिग्रहा ।
छिरण्यकशिपोः पुत्राश्चत्वारः पृथुलौजसः ॥ १,६.४३ ॥
अनुद्धादश्च द्वादश प्रद्धादश्चैव वीर्यवान् ।
संद्धादश्चावमस्तेषां प्रद्धादो विषगुतत्परः ॥ १,६.४४ ॥
संद्धादपुत्र आयुष्माञ्छिभिर्वाष्कल एव य ।
विरोचनश्च प्राद्धादिर्बलिर्जज्ञे विरोचनात् ॥ १,६.४५ ॥
भलेः पुत्रशतं त्वासीद्द्राण्येष्ठे वृषध्वज ! ।
छिरण्याक्षसुताश्चासन्सर्व एव मडाभवाः ॥ १,६.४६ ॥
उत्कुरः शकुनिश्चैव भूतसन्तापनस्तथा ।
मडानागो मडाभाडुः कालनाभस्तथापरः ॥ १,६.४७ ॥
अभवन्ऋणुपुत्राश्च द्विभूर्धा शङ्करस्तथा ।
अयोमुषः शङ्कुशिराः कपिलः शम्भरस्तथा ॥ १,६.४८ ॥
ऐक्यको मडाभाडुस्तारकश्च मडाभलः ।
स्वर्भानुर्वृषपर्वा य पुलोमा य मडासुरः ॥ १,६.४९ ॥
अते दनोः सुताः प्याता विप्रयित्तिश्च वीर्यवान् ।
स्वर्भानोः सुप्रभा कन्या शर्मिष्ठा वार्षपर्वाणी ॥ १,६.५० ॥
उपदानवी डयशिराः प्रप्याता वरकन्यकाः ।
वैश्वानरसुते योभे पुलोमा कालका तथा ॥ १,६.५१ ॥
उभे ते तु मडाभागे मारीयेस्तु परिग्रहः ।
ताभ्यां पुत्रसडस्त्राणि षष्टिर्दानवसत्तमाः ॥ १,६.५२ ॥
पौलोमाः कालकञ्जश्च मारीयतनयाः स्मृताः ।
सिंहिकायां समुत्पन्ना विप्रयित्तिस्तुतास्तथा ॥ १,६.५३ ॥
व्यंशः शल्यश्च भलवान्नभश्चैव मडाभलः ।
वातापिर्नमुशिश्रैव छल्वलः ऋसुमांस्तथा ॥ १,६.५४ ॥
अञ्ज (न्त) डो नरकश्चैव काल नाभस्तथैव य ।
निवातकवया दैत्याः प्रद्धादस्य कुलेऽभवन् ॥ १,६.५५ ॥

षट्सुताश्च मडासत्वास्ताम्रायाः परिकीर्तिताः ।
 शुकी श्येनी च भासी च सुग्रीवी शुचिगृभिडे ॥ १,६.५६ ॥
 शुकी शुकानजनयदुलूकी प्रत्यलूककान् ।
 श्येनी श्येनांस्तथा भासी भासाङ्गुम्रांश्च गृभ्यपि ॥ १,६.५७ ॥
 शुक्र्यौदकान्पक्षिगाणांसुग्रीवी तु व्यजयत ।
 (अश्वानुष्टाङ्गर्दभांश्च ताम्रावंशः प्रकीर्तितः ॥ १,६.५८ ॥)
 विनतायास्तु पुत्रौ द्वौ विभ्यातौ गरुडारुणौ ।
 सुरसायाः सडस्रं तु सर्पाणाममितौजसाम् ॥ १,६.५९ ॥
 काद्रवेयाश्च इण्डिनः सडस्रममितौजसः ।
 तेषा प्राधाना भूतेश ! शेषवासुकितक्षकाः ॥ १,६.६० ॥
 शङ्खः श्वेतो मडापद्मः (शङ्खः) कम्बलाश्चतरौ तथा ।
 अलापत्रस्तथा नागः कर्कोटकधनञ्जयौ ॥ १,६.६१ ॥
 गाणं क्रोधवशं विद्धि ते च सर्वे च दंष्ट्रिणः ।
 क्रोधा तु जनयामास पिशाचांश्च मडाभलान् ॥ १,६.६२ ॥
 गास्तु वै जनयामास सुरभिर्महिषांस्तथा ।
 धरा वृक्षलताभल्लीस्तृणजातीश्च सर्वशः ॥ १,६.६३ ॥
 भगा य यक्षरक्षांसि मुनिरप्सरसस्तथा ।
 अरिष्टा तु मडासत्वाङ्गन्धर्वांसमञ्जुजनत् ॥ १,६.६४ ॥
 देवा अेकोनपञ्चाशन्भरुतो ह्यभवन्निति ।
 अेकज्यो तिश्च द्विज्योतियतुर्ज्योतिस्तथैव च ॥ १,६.६५ ॥
 अेकशुक्रो द्विशुक्रश्च त्रिशुक्रश्च मडाभलः ।
 षट्सदृक्तथान्यादृक्ततः प्रतिसदृक्तथा ॥ १,६.६६ ॥
 मितश्च समितश्चैव सुमितश्च मडाभलः ।
 ऋतञ्जित्सात्यञ्जिञ्चैव सुषेणः सेनञ्जित्था ॥ १,६.६७ ॥
 अतिमित्रोऽध्यमित्रश्च दूरमित्रोऽञ्जितस्तथा ।
 ऋतश्च ऋतधर्मा च विडर्ता वरुणो (यमसो) ध्रुवः ॥ १,६.६८ ॥
 विधारणश्च दुर्मेधा अयमेकगणः स्मृतः ।

ईदृशश्च सदृक्षश्च अेतादृक्षो मिताशनः ॥ १,६.६८ ॥

अेतेनः प्रसदृक्षश्च सुरतश्च मलातपाः ।

उेतुमान्प्रसवस्तद्भ्रत्सुरभश्च मलायशाः ॥ १,६.७० ॥

नादिरुओ ध्वनिर्भासो भिमुक्तो विक्षिपः सलः ।

धुतिर्वसुरनाधृष्यो लाल कामो जयी विराट् ॥ १,६.७१ ॥

उद्वेषणो गणो नाम वायुस्कन्धे तु सप्तमे ।

अेतत्सर्वं डरे रूपं राजानो दानवाः सुराः ॥ १,६.७२ ॥

सूर्यादि परिवारेण मन्वाद्या ँजिरे डरिम् ॥ १,६.७३ ॥

ँति श्रीगारुडे मलापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाडे

उत्तानपादवंशादिवर्णनं नाम षष्ठोऽध्यायः

श्रीगरुडमलापुराणम्- ७

रुड उवाच ।

सूर्यादिपूजनं ब्रूडि कृतं स्वायम्भुवादिभिः ।

भुक्तिमुक्तिप्रदं सारं व्यास ! संक्षेपतः परम् ॥ १,७.१ ॥

डरिरुवाच ।

सूर्यादिपूजा वक्ष्यामि धर्मकामादिकारिकाम् ॥ १,७.२ ॥

ॐ सूर्यासनाय नमः ।

ॐ नमः सूर्यमूर्तये ।

ॐ ड्रां ड्रीं सः सूर्याय नमः ।

ॐ सोमाय नमः ।

ॐ मङ्गलाय नमः ।

ॐ भुधाय नमः

ॐ बृडस्पतये नमः ।

ॐ शुक्राय नमः ।

ॐ शनैश्चराय नमः ।

ॐ राडवे नमः ।

ॐ डेतवे नमः ।

ॐ तेजश्चाण्डाय नमः ॥ १,७.३ ॥

आसनावाहनं पादमर्ध्यमायमनं तथा ।
 स्नानं वस्त्रोपवीतञ्च गन्धपुष्पं च धूपकम् ॥ १,७.४ ॥
 दीपकं च नस्कारं प्रदक्षिणविसर्जने ।
 सूर्यादीनां सदा कुर्यादिति मन्त्रैर्वृषध्वज ! ॥ १,७.५ ॥
 ॐ ह्रीं शिवाय नमः ।
 ॐ ह्रीं शिवमूर्तये शिवाय नमः ।
 ॐ ह्रीं लृट्याय नमः ।
 ॐ ह्रीं शिरसे स्वाहा ।
 ॐ ह्रूं शिभायै वषट् ।
 ॐ ह्रै कवचाय हुं ।
 ॐ ह्रौं नेत्रत्रयाय वौषट् ।
 ॐ ह्रः अस्त्राय नमः ।
 ॐ ह्रीं सद्योजातय नमः ।
 ॐ ह्रीं वामदेवाय नमः ।
 ॐ ह्रूं अधोराय नमः ।
 ॐ ह्रै तत्पुरुषाय नमः ।
 ॐ ह्रौं शशानाय नमः ।
 ॐ ह्रीं गौर्यै नमः ।
 ॐ ह्रौं गुरुभ्यो नमः ।
 ॐ ह्रौं धन्वाय नमः ।
 ॐ ह्रौं यज्ञाय नमः ।
 ॐ ह्रीं अधोराय नमः ।
 ॐ वासुदेवासनाय नमः ।
 ॐ वासुदेवमूर्तये नमः ।
 ॐ अं ॐ नमो भगवते वासुदेवाय नमः ।
 ॐ आं ॐ नमो भगवते सङ्कर्षणाय नमः ।
 ॐ अं ॐ नमो भगवते प्रद्युम्नाय नमः ।
 ॐ अः ॐ नमो भगवते अनिरुद्धाय नमः ।
 ॐ नारायणाय नमः ।
 ॐ तत्सद्भद्रायै नमः ।
 ॐ ह्रीं विषणवे नमः ।

ॐ क्षौं नमो भगवते नरसिंहाय नमः ।

ॐ भूः ॐ नमो भगवते वराहाय नमः ।

ॐ कं टं पं शं वैनतेयाय नमः ।

ॐ जं षं रं सुदर्शनाय नमः ।

ॐ षं ठं कुं षं गट्टैयौ नमः ।

ॐ वं लं मं क्षं पाञ्चजन्याय नमः ।

ॐ घं ढं लं ङं श्रियै नमः ।

ॐ गं उं वं सं पुष्ट्यै नमः ।

ॐ घं षं वं सं वनमालायै नमः ।

ॐ सं दं लं श्रीवत्साय नमः ।

ॐ ठं थं लं थं कौस्तुभाय नमः ।

ॐ गुरुभ्यो नमः ।

ॐ धन्वादिदिक्पालेभ्यो नमः ।

ॐ विष्वक्सेनाय नमः ॥ १,७.६ ॥

आसनादीन्डरेरतैर्मन्त्रैर्मन्त्रैर्दधाद्भृषध्वज ! ।

विष्णुशक्त्याः सरस्वत्याः पूजां शृणु शुभप्रदाम् ॥ १,७.७ ॥

ॐ ह्रीं सरस्वत्यै नमः ।

ॐ ह्रां लृट्याय नमः ।

ॐ ह्रीं शिरसे नमः ।

ॐ ह्रूं शिष्यायै नमः ।

ॐ ह्र्रै कवचाय नमः ।

ॐ ह्र्रौ नेत्रत्रयाय नमः ।

ॐ ह्रः अस्त्राय नमः ॥ १,७.८ ॥

श्रद्धा ऋद्धिः कला मेधा तुष्टिः पुष्टिः प्रभा मतिः ।

ॐ ह्रींङ्काराद्या नमोऽन्ताश्च सरस्वत्याश्च शक्तयः ॥ १,७.९ ॥

क्षेत्रपालाय नमः ।

ॐ गुरुभ्यो नमः ।

ॐ परमगुरुभ्यो नमः ॥ १,७.१० ॥

पद्मस्थायाः सरस्वत्या आसनाद्यं प्रकल्पयेत् ।

सूर्यादीनां स्वकैर्भ्रन्त्रैः पवित्रारोहणं तथा ॥ १,७.११ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमाशाप्ये आचारकाडे
सूर्यादीनां सरस्वत्याश्च पूजनं नाम सप्तमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८

उरिरुवाय ।

भूमिष्ठे माडपे स्नात्वा माडले विष्णुमर्थयेत् ।
पञ्चरङ्गिकयूर्णेन वज्रनाभं तु माडलम् ॥ १.८.१ ॥

षोडशैः कोष्ठकैस्तत्र सम्मितं रुद्रं कारयेत् ।
यतुर्थपञ्चकोशेषु सूत्रपातं तु कारयेत् ॥ १.८.२ ॥

कोणसूत्राद्दुभयतः कोणा ये तत्र संस्थिताः ।
तेषु यैव प्रकुर्वीत सूत्रपातं विचक्षाणः ॥ १.८.३ ॥

तदनन्तरकोशेषु अेवमेव छि कारयेत् ।
प्रथमा नाभिरुद्दिष्टा मध्ये रेखाप्रसंगमे ॥ १.८.४ ॥

अन्तरेषु च सर्वेषु अष्टौ यैव तुनाभयः ।
पूर्वमध्यमनाभि ब्यामथं सूत्रं तु भ्रामयेत् ॥ १.८.५ ॥

अन्तरा स द्विजश्रेष्ठः पादोनं भ्रामयेद्दर ! ।
अनेन नाभिसूत्रस्य कर्णिकां भ्रामयेच्छिव ! ॥ १.८.६ ॥

कर्णिकाया द्विभागेन केसराणि विचक्षाणः ।
तद्यत्रेण सदा विद्धान्दलान्येव समालिभेत् ॥ १.८.७ ॥

सर्वेषु नाभिक्षेत्रेषु मानेनानेन सुव्रत ! ।
पद्मानि तानि कुर्वीत देशिकः परमार्थवित् ॥ १.८.८ ॥

आदिसूत्रविभागेन द्वाराणि परिकल्पयेत् ।
द्वारशोभां तथा तत्र तदर्धेन तु कल्पयेत् ॥ १.८.९ ॥

कर्णिकां पीतवर्णेन सितरक्तादिकेसरैः ।
अन्तरं नीलवर्णेन दलानि असितेन च ॥ १.८.१० ॥

कृष्णवर्णेन रजसा यतुरश्रं प्रपूरयेत् ।
द्वाराणि शुक्लवर्णेन रेखाः पञ्च य माडले ॥ १.८.११ ॥

सिता रक्ता तथा पीता कृष्णा यैव यथाक्रमम् ।

कृत्वैव माण्डलञ्च्यादौ न्यासं कृत्वाथयेद्भ्रुमिम् ॥ १.८.१२ ॥

लृन्मध्ये तु न्यसेद्विष्णुं कण्ठे सङ्घर्षां तथा ।

प्रद्युम्नं शिरसि न्यस्य शिभायामनिरुद्धकम् ॥ १.८.१३ ॥

ब्रह्माणां सर्वगात्रेषु करयोः श्रीधरं तथा ।

अलं विष्णुरिति ध्यात्वा कर्णिकायां न्यसेद्भ्रुमिम् ॥ १.८.१४ ॥

न्यसेत्सङ्घर्षाणां पूर्वं प्रद्युम्नं यैव दक्षिणे ।

अनिरुद्धं पश्चिमे य ब्रह्माणां योत्तरे न्यसेत् ॥ १.८.१५ ॥

श्रीधरं रुद्रकोणेषु षण्ण्द्रादीन्दिक्षु विन्यसेत् ।

ततोऽभ्यर्च्य य गन्धार्थैः प्राप्नुयात्परमं पदम् ॥ १.८.१६ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

विष्णुपूजोपयोगिविजनाभमाण्डलनिर्गुणानामाष्टमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- ८

उरिरुवाच ।

समये (या) दीक्षितः शिष्यो बद्धनेत्रस्तु वाससा ।

अष्टाहुतिशतं तस्य मूलमन्त्रेण डोमयेत् ॥ १.८.१ ॥

द्विगुणं पुत्रके डोमं त्रिगुणं साधके मतम् ।

निर्वाणद्वैशिके रुद्र ! यतुर्गुणमुद्गाहृतम् ॥ १.८.२ ॥

गुरुविष्णुद्विजस्त्रीणां लन्ता बध्यस्त्व(श्च)दीक्षितैः ।

अथ दीक्षां प्रवक्ष्यामि धर्माधर्मक्षयङ्कुरीम् ॥ १.८.३ ॥

उपवेश्य बहिः शिष्यान्चारणं तेषु कारयेत् ।

वायव्या कलयारुद्र शोष्यमाणांन्विचिन्तयेत् ॥ १.८.४ ॥

आग्नेया दण्ड्यमानांश्च प्लावितानम्भसा पुनः ।

तेजस्तेजासि तं शुभमेकीकृत्य समाक्षिपेत् ॥ १.८.५ ॥

प्राणवं चिन्तयेद्योम्नि शरीरेऽन्यत्तु कारणम् ।

अेकैकं यो जयेत्तत्र क्षेत्रज्ञं देवकारणात् ॥ १.८.६ ॥

उत्पाद्य योजयेत्पश्चादेकैकं वृषभध्वज ।

माण्डलादिष्वशक्तस्तु कल्पयित्वाऽर्थयेद्भ्रुमिम् ॥ १.८.७ ॥

यतुर्द्रारिं भवेत्तस्य ब्रह्मतीर्थादनुकमात् ।
 उस्तं पद्मं समाख्यातं पत्राण्यङ्गुलयः स्मृताः ॥ १,८.८ ॥
 कर्णिका तलउस्तन्तु नभान्यस्य तु केसराः ।
 तत्रार्थयेद्धरिं ध्यात्वा सूर्यन्द्वयान्तरेव य ॥ १,८.९ ॥
 तं उस्तं पातयेन्मूर्ध्नि शिष्यस्य तु समाहितः ।
 उस्ते विषणुः स्थितो यस्माद्विषणुउस्तस्ततस्त्वयम् ।
 नश्यन्ति स्पर्शानात्तस्य पातकान्यभिलानि य ॥ १,८.१० ॥
 गुरुः शिष्यं समभ्यर्च्य नेत्रे बद्धे तु वाससा ।
 देवस्य प्रमुष्णं कृत्वा पुष्पमेवार्पयेत्ततः ।
 पुष्पं निपतितं यत्र मूर्ध्नि देवस्य शार्ङ्गिणः ॥ १,८.११ ॥
 तन्नाम कारयेत्तस्य स्त्रीणां नामाङ्कितं स्वयम् ।
 शूद्राणां दाससंयुक्तं कारयेत्तु विचक्षणः ॥ १,८.१२ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 विषणुदीक्षानिन्द नाम नवमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १०

उरिरुवाच ।

२ श्यादिपूजां प्रवश्यामि स्थाण्डिलादिषु सिद्धये ।
 श्रीं ह्रीं मडालक्ष्यै नमः ।
 श्रां श्रीं श्रूं श्रौं श्रः क्माद्धृद्यं य शिरः शिषाम् ।
 डवयं नेत्रमश्त्रं य आसनं मूर्तिमर्थयेत् ॥ १,१०.१ ॥

माण्डले पद्मगर्भे य यतुर्द्रारिं रज्जोऽन्विते ।
 यतुः षष्ठ्यन्तमष्टादि भाक्षे भाक्ष्यादि माण्डलम् ॥ १,१०.२ ॥

भाक्षीन्दुसूर्यगं सर्वं भाटिवेदेन्दुवर्तनात् ।
 लक्ष्मीमङ्गानि यैकस्मिन्कोणे दुर्गां गाणं गुरुम् ॥ १,१०.३ ॥

क्षेत्रपालमथाञ्ज्यादौ लोमाञ्जुडाव कामभाङ् ।
 ॐ घं टं उं लं श्रीमडालक्ष्यै नमः ॥ १,१०.४ ॥

अनेन पूजयेल्लक्ष्मीं पूर्वोक्तपरिवारकैः ।

ॐ सै सरस्वत्यै नमः ।

ॐ ह्रीं सैं सरस्वत्यै नमः ॥ १,१०.५ ॥

ॐ ह्रीं वदवदवाग्वादिनिस्वाडा ॐ ह्रीं सरस्वत्यै नमः ॥ १,१०.६ ॥

ॐ श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाषे
लक्ष्यर्थननिर्घपाणं नाम दशमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- ११

उरिऋवायम् ।

नवव्यूढार्यनं वक्ष्ये यदुक्तं कश्यपाय छि ।

श्रुवमुत्क्षिप्य मूर्धन्यं नाभ्यां व्योम्निनिवेशयेत् ॥ १,११.१ ॥

ततोरमिति बीजेन दडेद्भूतात्मकं वपुः ।

यमित्यनेन बीजेन तस्य सर्वं विनाशयेत् ॥ १,११.२ ॥

लमित्यनेन बीजेन प्लावयेत्सयरायरम् ।

वमित्यनेन बीजेन चिन्तयेदमृतं ततः ॥ १,११.३ ॥

ततो बुद्बुदमध्ये तु पीतवासाश्चतुर्भुजः ।

अहं मतस्तथात्मानं ध्यानेन परिचिन्तयेत् ॥ १,११.४ ॥

मन्त्रन्यासं ततः कुर्यात्त्रिविधं करद्वेडयोः ।

द्वादशाक्षरबीजेन उक्तबीजैरनन्तरम् ॥ १,११.५ ॥

षडङ्गेन ततः कुर्यात्साक्षाद्येन उरिर्भवेत् ।

दक्षिणाङ्गुष्ठमारभ्य मध्याङ्गुष्ठन्दले न्यसेत् ॥ १,११.६ ॥

मध्ये बीजद्वयं न्यस्य न्यसेदङ्गे ततः पुनः ।

दृष्टिरसि शिभावर्भवक्काक्ष्युदपृष्ठतः ॥ १,११.७ ॥

आहोश्च करयोर्योः पादयोश्चापि विन्यसेत् ।

पद्माकारौ करौ कृत्वा मध्येऽङ्गुष्ठं निवेशयेत् ॥ १,११.८ ॥

चिन्तयेत्तत्र सर्वेशं परं तत्त्वमनामयम् ।

कृमायैतानि बीजानि तर्ज्यादिषु विन्यसेत् ॥ १,११.९ ॥

ततो मूर्धाक्षिवक्त्रेषु कण्ठे च हृदये तथा ।

नाभौ गुड्ये तथा जान्वोः पादयोर्विन्यसेत् ॥ १,११.१० ॥

पाणयोः षडङ्गबीजानि न्यस्य काये ततो न्यसेत् ।

अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं विन्यसेद्वीजपञ्चकम् ॥ १,११.११ ॥

करमध्ये नेत्रबीजमङ्गन्यासऽप्ययं क्रमः ।

दृष्टये दृष्टयं न्यस्य शिरः शिरसि विन्यसेत् ॥ १,११.१२ ॥

शिखायां तु शिखां न्यस्य कवचं सर्वतस्तनौ ।

नेत्रं नेत्रे विधातव्यमस्त्रञ्च करयोर्द्वयोः ॥ १,११.१३ ॥

तेनैव च दृशो भङ्गा पूजा विधिमथाचरेत् ।

दृष्टये चिन्तयेत्पूर्वं योगपीठं समाहितः ॥ १,११.१४ ॥

धर्म ज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं च यथाक्रमम् ।

आग्नेयादौ च पूर्वादावधर्मादींश्च विन्यसेत् ॥ १,११.१५ ॥

ओम्भिः परिच्छन्नतनुं पीठभूतं तदात्मकम् ।

अनन्तं विन्सेत्यश्चात्पूर्वकायोन्नतं स्थितम् ॥ १,११.१६ ॥

ततो विधात्सरोजातं दलाष्टसमद्विगुलम् ।

सिताब्जं शतपत्राढ्यं विप्रकीर्णार्धकर्णिकम् ॥ १,११.१७ ॥

ध्यात्वा वेदादिना पश्चात्सूर्यसोमानलात्मनाम् ।

मण्डलानि क्रमादेवमुपर्युपरि चिन्तयेत् ॥ १,११.१८ ॥

ततः पूर्वाद्विदिकसंस्थाः शक्तीः केशवगोचराः ।

विमलाद्या न्यसेदष्टौ नवमीं कर्णिकागताम् ॥ १,११.१९ ॥

अेवं ध्यात्वा समत्पर्य्यं योगपीठमनन्तरम् ।

मनसावाख्य तत्रेशं हरिं शार्ङ्गं न्यसेत्पुनः ॥ १,११.२० ॥

दृष्टयादीनि पूर्वादियतुर्द्विगुलयोगतः ।

मध्ये नेत्रं तु कोणेषु अस्त्रमन्त्रं न्यसेत्ततः ॥ १,११.२१ ॥

सङ्घर्षणाद्विबीजानि पूर्वादिक्रमयोगतः ।

द्वारि पूर्वं परे यैव वैनतेयं तु विन्यसेत् ॥ १,११.२२ ॥

सुदर्शनं सलस्रारं दक्षिणे द्वारि विन्यसेत् ।

श्रियं दक्षिणतो न्यस्य लक्ष्मीमुत्तरतस्तथा ॥ १,११.२३ ॥

द्वार्यत्तरे गदां न्यस्य शङ्खं कोणेषु विन्यसेत् ।

देवदक्षिणतः शार्ङ्गं वामे यैव सुधीर्न्यसेत् ॥ १,११.२४ ॥

तद्भ्रमङ्गं तथा यङ् न्यसेत्पार्श्वद्वयोर्द्वयम् ।
ततोऽन्तर्लोकपालांश्च स्वदिग्भेदेन विन्यसेत् ॥ १,११.२५ ॥
वज्रादीन्यायुधान्येव तथैव विनिवेशयेत् ।
उर्ध्वं भ्रिष्म तथानन्तमधश्च परिचिन्तयेत् ॥ १,११.२६ ॥
सर्वं ध्यात्वेति सम्भूज्य मुद्राः सन्देश्यित्ततः ।
अञ्जलिः प्रथमा मुद्रा क्षिप्रं देवप्रसाधनी ॥ १,११.२७ ॥
वन्दनी लृट्यासक्तत्सार्धं दक्षिणतोत्रता ।
उर्धाङ्गुण्ठी वाममुष्टिर्दक्षिणाङ्गुष्ठबन्धनः ॥ १,११.२८ ॥
सव्यस्य तस्य याङ्गुष्ठो यः स उद्गः प्रकीर्तितः ।
तिस्रः साधारणा ल्येता मूर्तिभेदेन कल्पिताः ॥ १,११.२९ ॥
कनिष्ठादिप्रमोकेण अष्टौ मुद्रा यथाक्रमम् ।
अष्टानां पूर्वबीजानां क्रमशस्त्ववधारयेत् ॥ १,११.३० ॥
अङ्गुष्ठेन कनिष्ठान्तं नामयित्वाङ्गुलित्रयम् ।
मुद्रेयं नरसिंहास्य न्युञ्जं कृत्वा करद्वयम् ॥ १,११.३१ ॥
सव्यहस्तं तथोत्तानं कृत्वोर्ध्वं भ्रामयेच्छनैः ।
नवमीयं स्मृता मुद्रा वराडाभिमता सदा ॥ १,११.३२ ॥
मुष्टिद्वयमथोत्तानमृज्वैडेकेन मोचयेत् ।
उत्तुञ्चयेत्सर्वमुक्त्वा अङ्गमुद्रेयमुच्यते ॥ १,११.३३ ॥
मुष्टिद्वयमथो बद्धा येवमेवानुपूर्वशः ।
दशानां लोकपालानां मुद्राश्च क्रमयोगतः ॥ १,११.३४ ॥
सुरमाद्यं द्वितीयं य उपान्त्यञ्चान्त्यमेव य ।
वासुदेवो बलः कामो ल्यनिरुद्धो यथाक्रमम् ॥ १,११.३५ ॥
प्राणवस्तत्सदित्येतधुं क्षौं भूरिति मन्त्रकाः ।
नारायणस्तथा ब्रह्मा विष्णुः सिंहा वराहाराट् ॥ १,११.३६ ॥
सितारुणहस्त्रिद्राभा नीलश्यामल्लोहिताः ।
मेघाग्निमृदुपिङ्गाभा वार्णतो नवनामकाः ॥ १,११.३७ ॥
कं टं पं शं गरुत्मान्स्याञ्जं पं वं य सुदर्शनम् ।
षं यं कं षं गदादेवी वं लं मं क्षं य शङ्खकम् ॥ १,११.३८ ॥

धं ढं लं लं भवेच्छ्रीश्च गं जं वं शं यं पुष्टिका ।
 धं वं यं वनमाला स्याच्छ्री वत्सं दं सं भवेत् ॥ १,११.३८ ॥
 छं उं पं यं कौस्तुभः प्रोक्तश्चानन्तो ज्यलमेव य ।
 छं उं पं यं कौस्तुभः प्रोक्तश्चानन्तो ज्यलमेव य ।
 छं उं पं यं कौस्तुभः प्रोक्तश्चानन्तो ज्यलमेव य ॥ १,११.४० ॥
 गरुडोऽम्बुजसंकाशो गदा यैवासिताकृतिः ।
 पुष्टिः शिरीषपुष्पात्मा लक्ष्मीः काञ्चनसन्निभा ॥ १,११.४१ ॥
 पूर्णान्द्रनिभः शङ्खः कौस्तुभस्त्वरुद्राद्युतिः ।
 यङ्कं सूर्यसलस्राभं श्रीवत्सः कुन्दसन्निभः ॥ १,११.४२ ॥
 पञ्चवर्णनिभा माला ज्यनन्तो मेघसन्निभः ।
 विद्युद्रूपाणि यास्त्राणि यानि नोक्तानि वर्णतः ॥ १,११.४३ ॥
 अर्धपादाद्यै वै दद्यात्पुण्डरीकाक्षविद्यया ॥ १,११.४४ ॥
 इति श्रीगरुडे मङ्गपुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 नवव्यूहार्चनं नामैकादशोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गपुराणम्- १२
 उरिरुवाच ।
 पूजानुकम्पसिद्ध्यर्थं पूजानुकम्प उच्यते ।
 ॐ नम इत्यादौ संस्मृतिः परमात्मनः ॥ १,१२.१ ॥
 यं रं वं लमिति कायशुद्धिः ।
 ॐ नम इति यतुर्भुजात्मनिर्माणम् ॥ १,१२.२ ॥
 ततस्त्रिविधः करकायन्यासः ।
 ततो तृद्विस्थयोगपीठपूजा ।
 ॐ अनन्ताय नमः ।
 ॐ धर्माय नमः ।
 ॐ ज्ञानाय नमः ।
 ॐ वैराग्याय नमः ।
 ॐ शैश्याय नमः ।
 ॐ अधर्माय नमः ।

ॐ अज्ञानाय नमः ।
 ॐ अवैराग्याय नमः ।
 ॐ अनैश्चर्याय नमः ।
 ॐ पद्माय नमः ।
 ॐ आदित्यमण्डलाय नमः ।
 ॐ चन्द्रमण्डलाय नमः ।
 ॐ वह्निमण्डलाय नमः ।
 ॐ विमलायै नमः ।
 ॐ उत्कर्षिण्यै नमः ।
 ॐ ज्ञानायै नमः ।
 ॐ क्रियायै नमः ।
 ॐ योगायै नमः ।
 ॐ प्रहृष्ट्यै नमः ।
 ॐ सत्यायै नमः ।
 ॐ शशानायै नमः ।
 ॐ सर्वतोमुख्यै नमः ।
 ॐ संगोपाङ्गाय उरुरासनाय नमः ।
 ततः इर्षिकायाम्-अं वासुदेवाय नमः ।
 आं हृदयाय नमः ।
 ईं शिरसे नमः ।
 ॐ शिष्यायै नमः ।
 ॐ कव्याय नमः ।
 ॐ नेत्रत्रयाय नमः ।
 अः कृत्स्नाय नमः ।
 आं सङ्कर्षणाय नमः ।
 अं प्रद्युम्नाय नमः ।
 अः अनिरुद्धाय नमः ।
 ॐ अः नारायणाय नमः ।
 ॐ तत्सन्धेऽस्मिन् नमः ।
 ॐ तुं विष्णवे नमः ।
 क्षै नरसिंहाय भूर्वराज्यं कं वैनतेयाय जं भं वं सुदर्शनाय
 भं शं कं षं गदायै वं लं मं क्षं पाञ्चजन्त्याय धं ढं

भं उं श्रियै गं उं वं शं पुष्ट्यै धं वं

वनमालायै ङं शं श्रीवत्साय छं उं यं कौस्तुभाय शं शार्ङ्गाय

छं छषुधिभ्यां यं यर्मणो भं भङ्गाय छन्द्राय सुराय पत्तये अग्रये

तेजोधिपतयेयमायधर्माधिपतयेक्ष्मैरृतायरक्षोधिपतये वरुणाय

जलाधिपतये यो वायवे प्राणाधिपतये धां धनदाय धनाधिपतये

डां शशानाय विद्याधिपतये ॐ वज्राय शङ्ख्यै ॐ

दण्डाय भङ्गाय ॐ पाशाय ध्वजाय गदायै त्रिशूलाय लं अनन्ताय

पातालाधिपतये भं ब्रह्मणे सर्वलोकाधिपतये ॐ नमो भगवते वासुदेवाय नमः ।

ॐ ॐ नमः ।

ॐ नं नमः ।

ॐ मों नमः ।

ॐ ॐ भं नमः ।

ॐ गं नमः ।

ॐ वं नमः ।

ॐ तें नमः ।

ॐ वां नमः ।

ॐ सुं नमः ।

ॐ टें नमः ।

ॐ वां नमः ।

ॐ यं नमः ।

ॐ ॐ नमः ।

ॐ नं नमः ।

ॐ मों नमः ।

ॐ नां नमः ।

ॐ रां नमः ।

ॐ णां नमः ।

ॐ यं नमः ।

ॐ ननों भगवते वासुदेवाय ॐ नमो नारायणाय नमः ।

ॐ पुरुषोत्तमाय नमः ॥ १,१२.३ ॥

नमस्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन ।

सुब्रह्मण्य नमस्तेऽस्तु मडापुरुष पूर्वज ॥ १,१२.४ ॥

डोमकर्णणि चैतेषां स्वाढान्तमुपकल्पयेत् ।

अेवं जम्वा विधानेन शतमष्टोत्तरं तथा ॥ १,१२.५ ॥

अर्धं दत्त्वा जितं तेन प्रणामं च पुनः पुनः ।

ततोऽग्रावपि सम्पूज्यं तं यजेत यथाविधि ॥ १,१२.६ ॥

देवदेवं स्वर्गीयेन अङ्गादिभिरथाच्युतम् ।

पूर्वमुत्लिप्य यास्युक्ष्य प्रणवेन तु मन्त्रवित् ॥ १,१२.७ ॥

भ्रामयित्वानलं कुण्डे पूजयेच्च शुभैः क्लैः ।

पूर्वं तत्सकलं ध्यात्वा मण्डले मनसा न्यसेत् ॥ १,१२.८ ॥

वासुदेवाप्यतत्त्वेन ह्रुत्वा याष्टोत्तरं शतम् ।

संकर्षणादिबीजेन यजेत्सट्कं तथैव च ॥ १,१२.९ ॥

त्रयन्त्रयं तथाङ्गानामेकैकान्दिकपतीस्तथा ।

पूर्णाहुतिं तथैवान्ते दधात्सम्पुपस्थितः ॥ १,१२.१० ॥

वागतीते परे तत्त्वे आत्मानं च लयं नयेत् ।

उपविश्य पुनर्मुद्रां दर्शयित्वा नमेत्पुनः ॥ १,१२.११ ॥

नित्यमेवंविधं डोमं नैमित्ते द्विगुणं भवेत् ।

गच्छगच्छ परे स्थानं यत्र देवो निरञ्जनः ॥ १,१२.१२ ॥

गच्छन्तु देवताः सर्वाः स्वस्थानस्थितिहेतवे ।

सुदर्शनः श्रीहरिश्च अच्युतः स त्रिविक्रमः ॥ १,१२.१३ ॥

यतुर्भुजो वासुदेवः षष्ठः प्रद्युम्न अेव च ।

संकर्षणः पूरुषोऽथ नवव्यूहो दशात्मकः ॥ १,१२.१४ ॥

अनिरुद्धो द्वादशात्मा अथ उर्ध्वमनन्तकः ।

अेते ओकादिभिश्चकैर्विज्ञेया लक्षिताः सुराः ॥ १,१२.१५ ॥

यकाङ्कितैः पूजितः स्थान्द्रुडे रक्षेत्सदानरैः ।

ॐ यकाय स्वाहा, ॐ विचकाय स्वाहा, ॐ सुचकाय स्वाहा, ॐ मलायकाय स्वाहा,

ॐ मलायकाय असुरान्तकृषुं कृटौ हुं सडस्मार हुं हृट् ॥ १ १२.१६ ॥

द्वारकायकपूजेयं गृडे रक्षाकरी शुभा ॥ १,१२.१७ ॥

एति श्रीगारुडे मलापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाप्ये आचारकाण्डे

पूजानुक्रमनिर्णयनां नाम द्वादशोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १३

हरिरुवाच ।

प्रवक्ष्याम्यधुना ज्येष्ठैषणं पञ्जरं शुभम् ।

नमोनमस्ते गोविन्द यत्कं गृह्य सुदर्शनम् ॥ १,१३.१ ॥

प्राच्यां रक्षस्व मां विषणो ! त्वामहं शरणं गतः ।

गदां कौमोदकीं गृह्य पद्मनाभ नमोऽस्त ते ॥ १,१३.२ ॥

याभ्यां रक्षस्व मां विषणो ! त्वामहं शरणं गतः ।

उलमादाय सौनन्दे नमस्ते पुरुषोत्तम ॥ १,१३.३ ॥

प्रतीच्यां रक्ष मां विषणो ! त्वामहं शरणं गतः ।

मुसलं शातनं गृह्य पुण्डरीकाक्ष रक्ष माम् ॥ १,१३.४ ॥

उत्तरस्थां जगन्नाथ ! भवन्तं शरणं गतः ।

भङ्गमादाय यर्मथ अस्त्रशास्त्रादिकं हरे ! ॥ १,१३.५ ॥

नमस्ते रक्ष रक्षोघ्न ! औशान्यां शरणं गतः ।

पाञ्चजन्यं महाशङ्खमनुघोष्यं य पङ्कजम् ॥ १,१३.६ ॥

प्रगृह्य रक्ष मां विषणो आञ्चेय्यां रक्ष सूकर ।

यन्द्रसूर्यं समागृह्य भङ्गं यान्द्रमसं तथा ॥ १,१३.७ ॥

नैरृत्यां मां य रक्षस्व दिव्यमूर्ते नृकेसरिन् ।

वैजयन्तीं स्मप्रगृह्य श्रीवत्सं कण्ठभूषणम् ॥ १,१३.८ ॥

वायव्यां रक्ष मां देव उयग्रीव नमोऽस्तु ते ।

वैनतेयं समारुह्य त्वन्तरिक्षे जनार्दन ! ॥ १,१३.९ ॥

मां रक्षस्वाजित सदा नमस्तेऽस्त्वपराजित ।

विशालाक्षं समारुह्य रक्ष मां त्वं रसातले ॥ १,१३.१० ॥

अङ्गुपार नमस्तुभ्यं महामीन नमोऽस्तु मे ।

करशीर्षाद्यङ्गुलीषु सत्य त्वं बाहुपञ्जरम् ॥ १,१३.११ ॥

कृत्वा रक्षस्व मां विषणो नमस्ते पुरुषोत्तम ।

अेतदुक्तं शङ्कराय वैषणं पञ्जरं महत् ॥ १,१३.१२ ॥

पुरा रक्षार्थमीशान्याः कात्यायन्या वृषध्वज ।
 नाशायामास सा येन यामरान्मडिषासुरम् ॥ १,१३.१३ ॥
 दानवं रक्तबीजं च अन्यांश्च सुरकण्टकान् ।
 अतज्जपन्नरो भक्त्या शत्रून्विजयते सदा ॥ १,१३.१४ ॥
 एति श्रीगारुडे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 विषणुपञ्जरस्तोत्रं नाम त्रयोदशोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १४

हरिरुवाच ।

अथ योगं प्रवक्ष्यामि भुक्तिमुक्तिकरं परम् ।
 ध्यायिभिः प्रोच्यते ध्येयो ध्यानेन हरिरीश्वरः ॥ १,१४.१ ॥
 तच्छृणुष्व मडेशान सर्वपापविनाशनम् ।
 विषणुः सर्वेश्वरोऽनन्तः षड्भिर्भूपरिवर्जितः ॥ १,१४.२ ॥
 वासुदेवो जगन्नाथो ब्रह्मात्मास्म्यहमेव हि ।
 दैह्येऽहस्थितो नित्यः सर्वदेहविवर्जितः ॥ १,१४.३ ॥
 देहधर्मविहीनश्च क्षराक्षरविवर्जितः ।
 षड्भिरुपस्थितो द्रष्टा श्रोता घ्राता ज्यतीन्द्रियः ॥ १,१४.४ ॥
 तद्दर्भरहितः स्रष्टा नामगोत्रविवर्जितः ।
 मन्ता मनः स्थितो देवो मनसा परिवर्जितः ॥ १,१४.५ ॥
 मनोधर्मविहीनश्च विज्ञानं ज्ञानमेव च ।
 बोद्धा बुद्धिस्थितः साक्षी सर्वज्ञो बुद्धिवर्जितः ॥ १,१४.६ ॥
 बुद्धिधर्मविहीनश्च सर्वः सर्वगतो मनः ।
 सर्वप्राणिविनिर्मुक्तः प्राणधर्मविवर्जितः ॥ १,१४.७ ॥
 प्राणप्राणो महाशान्तो भयेन परिवर्जितः ।
 अहङ्कारादिहीनश्च तद्दर्भपरिवर्जितः ॥ १,१४.८ ॥
 तत्साक्षी तन्नियन्ता च परमानन्दरूपकः ।
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिस्थस्तत्साक्षी तद्विवर्जितः ॥ १,१४.९ ॥
 तुरीयः परमो धाता दृग्रूपो गुणवर्जितः ।

मुक्तो बुद्धोऽजरो व्यापी सत्य आत्मास्म्यहं शिवः ॥ १,१४.१० ॥

એવં ચે માનવા વિજ્ઞા ધ્યાયન્તીશં પરં પદમ્ ।

પ્રાપ્સ્યુસ્તે ચ તદ્દૂપં નાત્ર કાર્યા વિચારણા ॥ ૧,૧૪.૧૧ ॥

ઇતિ ધ્યાનં સમાપ્ત્યાતં તવ શકુર સુવ્રત ।

પઠેદ્ય એતત્સતતં વિષ્ણુલોકં સ ગચ્છતિ ॥ ૧,૧૪.૧૨ ॥

ઇતિ શ્રીગારુડે મહાપુરાણે પૂર્વખાણે પ્રથમાંશાખ્યે આચારકાણે
ધ્યાનયોગો નામ ચતુર્દશોઽધ્યાયઃ

શ્રીગરુડમહાપુરાણમ્- ૧૫

રુદ્ર ઉવાચ ।

સંસારસાગરાદ્ધોરામુચ્યતે કિં જપન્મભો ।

નરસ્તન્મે પરં જપ્યં પથય ત્વં જનાર્દન ॥ ૧,૧૫.૧ ॥

હરિરુવાચ ।

પરેશ્વરં પરં બ્રહ્મ પરમાત્માનમવ્યયમ્ ।

વિષ્ણું નામસહસ્રેણ સ્તુવન્મુક્તો ભવેત્રરઃ ॥ ૧,૧૫.૨ ॥

યત્પ વિત્રં પરં જપ્યં કથયામિ વૃષધ્વજ ! ।

શ્ૃણુષ્વાવહિતો ભૂત્વા સર્વપાપવિનાશનમ્ ॥ ૧,૧૫.૩ ॥

ॐ વાસુદેવો મહાવિષ્ણુર્વામનો વાસવો વસુઃ ।

બાલચન્દ્ર નિભો બાલો બલભદ્રો બલાધિપઃ ॥ ૧,૧૫.૪ ॥

બલિબન્ધનકૃદ્વેદ્યા (૧૧)વરેણ્યો વેદવિત્કિવિઃ ।

વેદકર્તા વેદરૂપો વેદ્યો વેદપરિપ્લુતઃ ॥ ૧,૧૫.૫ ॥

વેદાડ્ગવેત્તા વેદેશો(૨૦) બલાધારો બલાર્દનઃ ।

અવિકારો વરેશશ્ચ વરુણો વરુણાધિપઃ ॥ ૧,૧૫.૬ ॥

વીરહા ચ બૃહદ્વીરો વન્ધિતઃ પરમેશ્વરઃ (૩૦) ।

આત્મા ચ પરમાત્મા ચ પ્રત્યગાત્મા વિચત્પરઃ ॥ ૧,૧૫.૭ ॥

પદ્મનાભઃ પદ્મનિધિઃ પદ્મહસ્તો ગદાધરઃ ।

પરમઃ (૪૦)પરભૂતશ્ચ પુરુષોત્તમ ઈશ્વરઃ ॥ ૧,૧૫.૮ ॥

પદ્મજહ્ઘઃ પુણ્ડરીકઃ પદ્મમાલાધરઃ પ્રિયઃ ।

पद्माक्षः पद्मगर्भश्च पर्जन्यः (५०)पद्मसंस्थितः ॥ १,१५.८ ॥

अपारः परमार्थश्च पराणां च परः प्रभुः ।

पण्डितः पण्डितेज्यश्च पवित्रः पापमर्दकः ॥ १,१५.१० ॥

शुद्धः (६०)प्रकाशरूपश्च पवित्रः परिरक्षकः ।

पिपासावर्जितः पाद्यः पुरुषः प्रकृतिस्तथाः ॥ १,१५.११ ॥

प्रधानं पृथिवीपद्मं पद्मनाभः (७०)प्रियप्रदः ।

सर्वेशः सर्वगः सर्वः सर्ववित्सर्वदः सुरः ॥ १,१५.१२ ॥

सर्वस्य जगतो धाम सर्वदर्शी च सर्वभृत्(८०) ।

सर्वानुग्रहकृद्देवः सर्वभूतलृष्टि स्थितः ॥ १,१५.१३ ॥

सर्वपूज्यश्च सर्वाद्यः सर्वदेवनमस्कृतः ।

सर्वस्य जगतो मूलं सकलो निष्कलोऽनलः (८०) ॥ १,१५.१४ ॥

सर्वगोप्ता सर्वनिष्ठः सर्वकारणकारणम् ।

सर्वध्येयः सर्वमित्रः सर्वदेस्ववद्रूपधृक् ॥ १,१५.१५ ॥

सर्वाध्यक्षः सुराध्यक्ष सुरासुरनमस्कृतः ।

दुष्टानां च सुराणां च सर्वदा घातकोऽन्तकः (१०१) ॥ १,१५.१६ ॥

सत्यपालश्च सन्नाभः सिद्धेशः सिद्धवन्दितः ।

सिद्धसाध्यः सिद्धसिद्धः साध्यसिद्धो (सिद्धिसिद्ध) लृटीश्वरः ॥ १,१५.१७ ॥

शरणं जगतश्चैव (११०)श्रेयः क्षेमस्तथैव च ।

शुभकृच्छोभनः सौम्यः सत्यः सत्यपराक्रमः ॥ १,१५.१८ ॥

सत्यस्थः सत्यसङ्गुल्यः सत्यवित्सत्य (त्य) दस्तथा (१२१) ।

धर्मो धर्मो च कर्मो च सर्वकर्मविवर्जितः ॥ १,१५.१९ ॥

कर्मकर्ता च कर्मैव क्रिया कार्यं तथैव च ।

श्रीपतिर्नृपतिः (१३१)श्रीमान्सर्वस्य पतिर्ज्ञितः ॥ १,१५.२० ॥

सदेवानां पतिश्चैव वृष्णीनां पतिरीडितः ।

पतिर्द्विरण्यगर्भस्य त्रिपुरान्तपतिस्तथा ॥ १,१५.२१ ॥

पशूनां च पतिः प्रायो वसूनां पतिरेव च (१४०) ।

पतिराप्सलस्यैव वज्रस्य पतिस्तथा ॥ १,१५.२२ ॥

वनस्पतीनां य पतिरनिलस्य पतिस्तथा ।
 अनलस्य पतिश्चैव यमस्य पतिरेव य ॥ १,१५.२३ ॥
 कुबेरस्य पतिश्चैव नक्षत्राणां पतिस्तथा ।
 ओषधीनां पतिश्चैव वृक्षाणां य पतिस्तथा (१५०) ॥ १,१५.२४ ॥
 नागानां पतिरर्कस्य दक्षस्य पतिरेव य ।
 सुदृष्टं य पतिश्चैव नृपाणां य पतिस्तथा ॥ १,१५.२५ ॥
 गन्धर्वाणां पतिश्चैव असूनां पतिरुत्तमः ।
 पर्वतानां पतिश्चैव निम्नगानां पतिस्तथा ॥ १,१५.२६ ॥
 सुराणां य पतिः श्रेष्ठः (१६०) कपिलस्य पतिस्तथा ।
 लतानां य पतिश्चैव वीरुधां य पतिस्तथा ॥ १,१५.२७ ॥
 मुनीनां य पतिश्चैव सूर्यस्य पतिरुत्तमः ।
 पतिश्चन्द्रमसः श्रेष्ठः सुकस्य पतिरेव य ॥ १,१५.२८ ॥
 ग्रहाणां य पतिश्चैव राक्षसानां पतिस्तथा ।
 किन्नराणां पतिश्चैव (१७०)द्विजानां पतिरुत्तमः ॥ १,१५.२९ ॥
 सरितां य पतिश्चैव समुद्राणां पतिस्तथा ।
 सरसां य पतिश्चैव भूतानां य पतिस्तथा ॥ १,१५.३० ॥
 वेतालानां पतिश्चैव कुष्माण्डानां पतिस्तथा ।
 पक्षिणां य पतिः श्रेष्ठः पशूनां पतिरेव य ॥ १,१५.३१ ॥
 मडात्मा (१८०)मङ्गलो मेयो मन्दरो मन्दरेश्वरः ।
 मेरुर्माता प्रमाणां य माधवो मलवर्जितः ॥ १,१५.३२ ॥
 मालाधरो (१९०)मडादेवो मडादेवेन पूजितः ।
 मडाशान्तो मडाभागो मधुसूदन एव य ॥ १,१५.३३ ॥
 मडावीर्यो मडाप्राणो मार्कण्डेयर्षिवन्दितः(२००) ।
 मायात्मा मायया भद्रो मायया तु विवर्जितः ॥ १,१५.३४ ॥
 मुनिस्तुतो मुनिर्मेत्रो (२१०)मडाना (२१) सो मडाडनुः ।
 मडाभाडुर्भडादान्तो मरणेन विवर्जितः ॥ १,१५.३५ ॥
 मडावत्करो मडात्मा य मडाकायो मडोदरः ।
 मडापादो मडाग्रीवो मडामानी मडामनाः ॥ १,१५.३६ ॥

मडागतिर्मडाकीर्तिर्मडातृपो (२२२)मडासुरः ।
मधुश्च माधवश्चैव मडादेवो मडेश्वरः ॥ १,१५.३७ ॥
मभेज्यो मभ्रतृपी य माननीयो (२३०)मभेश्वरः ।
मडावातो मडाभागो मडेशोऽतीतमानुषः ॥ १,१५.३८ ॥
मानवश्च मनुश्चैव मानवानां प्रियङ्गुरः ।
मृगश्च मृगपूज्यश्च (२४०)मृगाणां य पतिस्तथा ॥ १,१५.३९ ॥
बुधस्य य पतिश्चैव पतिश्चैव बृहस्पतेः ।
पतिः शनैश्चरस्यैव राहोः केतोः पतिस्तथा ॥ १,१५.४० ॥
लक्ष्मणो लक्षाणश्चैव लम्बीष्ठो ललितस्तथा(२५०) ।
नानालङ्कारसंयुक्तो नानाचन्दनचरितः ॥ १,१५.४१ ॥
नानारसोज्ज्वलद्भङ्गो नानापुष्पोपशोभितः ।
रामो रमापतिश्चैव सारथ्यः परमेश्वरः ॥ १,१५.४२ ॥
रत्नदो रत्नदर्ता य(२६०)तृपी तृपविवर्जितः ।
मडातृपोऽतृपश्च सौम्यतृपस्तथैव य ॥ १,१५.४३ ॥
नीलमेघनिभः शुद्धः सालमेघनिभस्तथा ।
धूमवर्णः पतिवर्णो नानातृपो(२७०)ऽयवर्णकः ॥ १,१५.४४ ॥
वि.तृपो तृपदश्चैव शुक्लवर्णस्तथैव य ।
सर्ववर्णो मडायोगी यज्ञो (याज्यो) यज्ञकृदेव य ॥ १,१५.४५ ॥
सुवर्णवर्णवांश्चैव सुवर्णाभ्यस्तथैव य (२८०)सुवर्णावयवश्चैव
सुवर्णः स्वर्णमेभलः ॥ १,१५.४६ ॥
सुवर्णस्य प्रदाता य सुवर्णेशस्तथैव य ।
सुवर्णस्य प्रियश्चैव (२९०)सुवर्णाढ्यस्तथैव य ॥ १,१५.४७ ॥
सुपर्णो य मडापर्णो सुपर्णस्य य कारण्(२९०) ।
वैनतेयस्तथादित्य आदिरादिकरः शिवः ॥ १,१५.४८ ॥
कारणं मडतश्चैव प्रधानस्य य कारणम् ।
भृङ्गीनां कारणं यैव कारणं मनसस्तथा ॥ १,१५.४९ ॥
कारणं यैतसश्चैव(३००)अडङ्कारस्य कारणम् ।

भूतानां कारणं तद्गतकारणं च विभावसोः ॥ १,१५.५० ॥
 आकाशकारणं तद्गत्युधिव्याः कारणं परम् ।
 अर्द्धस्य कारणं यैव प्रकृतेः कारणं तथा ॥ १,१५.५१ ॥
 दैत्यस्य कारणं यैव यक्षुषश्चैव कारणम् ।
 श्रोत्रस्य कारणं(३१०) तद्गतकारणं च त्वयस्तथा ॥ १,१५.५२ ॥
 जिह्वायाः कारणं यैव प्राणस्यैव च कारणम् ।
 उस्तयोः कारणं तद्गत्याद्योः कारणं तथा ॥ १,१५.५३ ॥
 वायश्चकारणं तद्गत्यायोश्चैव तुकारणम् ।
 धन्द्स्य कारणं यैव कुबेरस्य च कारणम् ॥ १,१५.५४ ॥
 यमस्य कारणं यैव (३२०)ध्यानस्य च कारणम् ।
 यक्षाणां कारणं यैव रक्षसां कारणं परम् ॥ १,१५.५५ ॥
 नृपाणां कारणं श्रेष्ठं धर्मस्यैव तु कारणम् ।
 जन्तूनां कारणं यैव वसूनां कारणं परम् ॥ १,१५.५६ ॥
 मनूनां कारणं यैव पक्षिणां कारणं परम् ।
 मुनीनां कारणं श्रेष्ठ(३३०)योगिनां कारणं परम् ॥ १,१५.५७ ॥
 सिद्धानां कारणं यैव यक्षाणां कारणं परम् ।
 कारणं किन्नराणां च(३४०) गन्धर्वाणां च कारणम् ॥ १,१५.५८ ॥
 नदानां कारणं यैव नदीनां कारणं परम् ।
 कारणं च समुद्राणां वृक्षाणां कारणं तथा ॥ १,१५.५९ ॥
 कारणं वीरुधां यैव लोकाणां कारणं तथा ।
 पाताल कारणं यैव देवानां कारणं तथा ॥ १,१५.६० ॥
 सर्पाणां कारणं यैव(३५०)श्रेयसां कारणं तथा ।
 पूशनां कारणं यैव सर्वेषां कारणं तथा ॥ १,१५.६१ ॥
 देहात्मा चेन्द्रियात्मा च आत्मा बुद्धिस्तथैव च ।
 मनसश्च तथैवात्मा यात्माऽङ्गुलयेतसः ॥ १,१५.६२ ॥
 जाग्रतः स्वपतश्चात्मा (३६०)महदात्मा परस्तथा ।
 प्रधानस्य परात्मा च आकाशात्मा ज्येष्ठां तथा ॥ १,१५.६३ ॥

पृथिव्याः परमात्मा य रसस्यात्मा तथैव य ।
 गन्धस्य परमात्मा य रूपस्यात्मा परस्तथा ॥ १,१५.६४ ॥
 शब्दात्मा यैव (३७०)वागात्मा स्पर्शात्मा पुरुषस्तथा ।
 श्रोत्रात्मा य त्वगात्मा य जिह्वायाः परमस्तथा ॥ १,१५.६५ ॥
 घ्राणात्मा यैव उस्तात्मा पादात्मा परमस्तथा(३८०) ।
 उपस्थस्य तथैवात्मा पाय्वात्मा परमस्तथा ॥ १,१५.६६ ॥
 धन्द्रात्मा यैव ब्रह्मात्मा रुद्रा(शान्ता)त्मा य मनोस्तथा ।
 दक्षप्रजापतेरात्मा सत्या (स्रष्टा)त्मा परमस्तथा ॥ १,१५.६७ ॥
 ईशात्मा(३८०)परमात्मा य रौद्रात्मा मोक्षविधतिः ।
 यत्नवांश्च तथा यत्नश्चर्मो ऋग्गी मुरान्तकः ॥ १,१५.६८ ॥
 द्वाीप्रवर्तनशीलश्च यतीनां य छिते रतः ।
 यतिरूपी य (४००)योगी य योगिध्येयो हरिः शितिः ॥ १,१५.६९ ॥
 संविन्मेघा य कालश्च षष्ठा वर्षा म(न) तिस्तथा(४१०) ।
 संवत्सरो मोक्षकरो मोडप्रध्वंसकस्तथा ॥ १,१५.७० ॥
 मोडकर्ता य दृष्टानां माण्डव्यो वडवामुभुः ।
 संवर्तः कालकर्ता य गौतमो भृगुरङ्गिराः (४२०) ॥ १,१५.७१ ॥
 अत्रिर्वसिष्ठः पुलहः पुलस्त्यः कुत्स येव य ।
 याज्ञवल्क्यो देवलश्च व्यासश्चैव पराशरः ॥ १,१५.७२ ॥
 शर्मदश्रैव(४३०) गाङ्गोयो लृषीकेशो बृहत्स्त्रवाः ।
 केशवः क्लेशहन्ता य सुकर्णः कर्णवर्जितः ॥ १,१५.७३ ॥
 नारायणो महाभागः प्राणस्य पतिरेव य (४४०) ।
 अपानस्य पतिश्चैव व्यानस्य पतिरेव य ॥ १,१५.७४ ॥
 उदानस्य पतिः श्रेष्ठः समानस्य पतिस्तथा ।
 शब्दस्य य पतिः श्रेष्ठः स्पर्शस्य पतिरेव य ॥ १,१५.७५ ॥
 रुपाणां य पतिश्चाद्यः ऋग्पाणिर्बलायुधः(४५०) ।
 यङ्गपाणिः दुण्डली य श्रीवत्सांकस्तथैव य ॥ १,१५.७६ ॥
 प्रकृतिः कौस्तुभग्रीवः पीताम्बरधरस्तथा ।
 सुमुष्णो दुर्भुभश्चैव मुनाभेन तु विवर्जितः ॥ १,१५.७७ ॥

अनन्तोऽनन्तरूपश्च(४६१)सुनाभः सुरमन्दरः ।
 सुकपोलो विभुर्जिष्णुर्भाजिष्णुश्चैषुधीस्तथा ॥ १,१५.७८ ॥
 छिरण्यकशिपोर्दन्ता छिरण्यक्षविमर्दकः (४७०) ।
 निडन्ता पूतनायाश्च भास्करान्तविनाशनः ॥ १,१५.७९ ॥
 केशिनो दलनश्चैव मुष्टिकस्य विमर्दकः ।
 कंसदानवभेत्ता य चाणूरस्य प्रमर्दकः ॥ १,१५.८० ॥
 अरिष्टस्य निडन्ता य अकूरप्रिय अेव य ।
 अकूरः कूररूपश्च(४८०)अकूरप्रियवन्दितः ॥ १,१५.८१ ॥
 भगडा भगवान्भानुस्तथा भागवतः स्वगवतः स्वयम् ।
 उद्धवश्चोद्धवस्येशो ङ्युद्धेवन विचिन्तितः ॥ १,१५.८२ ॥
 यङ्कधृज्यग्यलश्चैव(४८०) यलायलविवर्जितः ।
 अर्धं कारोपमाश्रितं गगनं पृथिवी जलम् ॥ १,१५.८३ ॥
 वायुश्चक्षुस्तथा श्रोत्रं(५००)जिह्वा य द्वाणमेव य ।
 वाक्पाणिपादजवनः पायूपस्थस्तथैव य ॥ १,१५.८४ ॥
 शङ्करश्चैव सर्वश्च क्षान्तिदः क्षान्तिङ्गत्ररः (५११) ।
 भक्तप्रियस्तता भर्ता भक्तिमान्भक्तिवर्धनः ॥ १,१५.८५ ॥
 भक्तस्तुतो भक्तपरः कीर्तिदः कीर्तिवर्धनः ।
 कीर्तिर्दसिः (५२०) क्षमाक्षान्तिर्भक्तश्चैव (५३०) दया परा ॥ १,१५.८६ ॥
 दानं दाता य कर्ता य देवदेवप्रियः शुचिः ।
 शुचिमा न्सुभदो (५३१)मोक्षः कामश्चार्थः सडस्रपात् ॥ १,१५.८७ ॥
 सडस्रशीर्षा वैद्यश्च मोक्षद्वारं तथैव य ।
 प्रजाद्वारं सडस्राक्षः सडस्रकर अेव य(५४०) ॥ १,१५.८८ ॥
 शुङ्कश्च सुकिरीटी य सुग्रीवः कौस्तुभस्तथा ।
 प्रधुम्नश्चानिरुद्धश्च ङ्यग्रीवश्च सूकरः ॥ १,१५.८९ ॥
 मत्स्यः परशुरामश्च(५५०)प्रङ्गादो बलिरैव य ।
 शरण्यश्चैव नित्यश्च बुद्धो मुक्तः शरीरभृत् ॥ १,१५.९० ॥
 भरदूषण्डन्ता य रावणस्य प्रमर्दनः ।

सीतापतिश्च (प६०)वर्षिष्णुर्भरतश्च तथैव च ॥ १,१५.८१ ॥

कुम्भेन्द्रजिन्निहन्ता य कुम्भकर्णप्रमर्दनः ।

नरान्तकान्तकश्चैव देवान्तकविनाशनः ॥ १,१५.८२ ॥

दुष्टासुरनिहन्ता य शम्भरासिस्तथैव च ।

नरकस्य निहन्ता य त्रिशीर्षस्य विनाशनः (प७०) ॥ १,१५.८३ ॥

यमलार्जनमेता य तपोहितकरस्तथा ।

वादित्रं यैव वाधं य ब्रुद्धुश्चैव वरप्रदः ॥ १,१५.८४ ॥

सारः सारप्रियः सौरः कालहन्तृनिहन्तनः(प८०) ।

अगस्त्यो देवलश्चैव नारदो नारदप्रियः ॥ १,१५.८५ ॥

प्राणोऽपानस्तथा व्यानो रजः सत्त्वं तमः (प८०)शरत् ।

उदानश्च समानश्च भेषजं य भिषक्तथा ॥ १,१५.८६ ॥

कूटस्थः स्वच्छरूपश्च सर्वदेहविवर्जितः ।

यक्षुस्त्रिन्द्रियहीनश्च वागिन्द्रियविवर्जितः(६००) ॥ १,१५.८७ ॥

हस्तेन्द्रियविहीनश्च पादाभ्यां य विवर्जितः ।

पायूपस्थविहीनश्च मरुतापविवर्जितः ॥ १,१५.८८ ॥

प्रभोधेन विहीनश्च बुद्ध्या यैव विवर्जितः ।

येतसा विगतश्चैव प्राणेन य विवर्जितः ॥ १,१५.८९ ॥

अपानेन विहीनश्च व्यानेन य विवर्जितः(६१०) ।

उदानेन विहीनश्च समानेन विवर्जितः ॥ १,१५.१०० ॥

आकाशेन विहीनश्च वायुना परिवर्जितः ।

अग्निना य विहीनश्च उदकेन विवर्जितः ॥ १,१५.१०१ ॥

पृथिव्या य विहीनश्च शब्देन य विवर्जितः ।

स्पर्शेन य विहीनश्च सर्वरूपविवर्जितः(६२०) ॥ १,१५.१०२ ॥

रागोऽपि विगतश्चैव अघेन परिवर्जितः ।

शोकेन रहितश्चैव वयसा परिवर्जितः ॥ १,१५.१०३ ॥

रजो विवर्जितश्चैव विकारैः षड्भिरेव च ।

कामेन वर्जितश्चैव क्रोधेन परिवर्जितः ॥ १,१५.१०४ ॥

लोभेन विगतश्चैव दम्भेन य विवर्जितः ।
सूक्ष्मश्चैव (६३०)सुसूक्ष्मश्च स्थूलात्स्थूलतरस्तथा ॥ १,१५.१०५ ॥
विशारदो बलाध्यक्षः सर्वस्य क्षोभकस्तथा ।
प्रकृतेः क्षोभकश्चैव मलयतः क्षोभकस्तथा ॥ १,१५.१०६ ॥
भूतानां क्षोभकश्चैव बुद्धेश्च क्षोभकस्तथा ।
छन्द्रेयाणां क्षोभकश्च(६४०)विषयक्षोभकस्तथा ॥ १,१५.१०७ ॥
ब्रह्मणः क्षोभकश्चैव रुद्रस्य क्षोभकस्तथा ।
अगम्यश्चक्षुरादृशश्च श्रोत्रागम्यस्तथैव य ॥ १,१५.१०८ ॥
त्वया न गम्यः कूर्मश्च जिह्वाग्राह्यस्तथैव य ।
ग्राह्योन्द्रियागम्य एव वायाग्राह्यस्तथैव य (६५०) ॥ १,१५.१०९ ॥
अगम्यश्चैव पाणिभ्यां पदागम्यस्तथैव य ।
अग्राह्यो मनसश्चैव बुद्ध्याग्राह्यो हरिस्तथा ॥ १,१५.११० ॥
अलं बुद्ध्या तथा ग्राह्यश्चेतसा ग्राह्या एव य ।
शङ्खपाणिश्चाव्ययश्च गदापाणिस्तथैव य (६६०) ॥ १,१५.१११ ॥
शार्ङ्गपाणिश्च कृष्णश्च ज्ञानमूर्तिः परन्तपः ।
तपस्वी ज्ञानगम्यो हि ज्ञानी ज्ञानविदेव य ॥ १,१५.११२ ॥
ज्ञेयश्च ज्ञेयहीनश्च (६७०) ज्ञामिश्रैतन्यरूपकः ।
भावो भाव्यो भवकरो भावनो भवनाशनः ॥ १,१५.११३ ॥
गो विन्दो गोपतिर्गोपः(६८०)सर्वगोपीसुप्रप्रदः ।
गोपालो गोगतिश्चैव गोमतिर्गोधरस्तथा ॥ १,१५.११४ ॥
उपेन्द्रश्च नृसिंहश्च शौरिश्चैव जनार्दनः ।
आरण्येयो(६९०) बृहद्भानुर्बृहद्दीप्तिस्तथैव य ॥ १,१५.११५ ॥
दामोदरस्त्रिकालश्च कालज्ञः कालवर्जितः ।
त्रिसन्ध्यो द्वापरं त्रेता प्रजाद्वारं(७००)त्रिविक्रमः ॥ १,१५.११६ ॥
विक्रमो दण्ड(२) उस्तश्च ख्येकदण्डी त्रिदण्डधृक् ।
सामभेदस्तथोपायः सामरूपी य सामगः ॥ १,१५.११७ ॥
सामवेदोः(७१०)ख्यथर्वश्च सुकृतः सुतरुपाणः ।
अथर्ववेदविश्वैव ख्यथर्वाचार्य एव य ॥ १,१५.११८ ॥

ऋग्रूपी यैव ऋग्वेद ऋग्वेदेषु प्रतिष्ठितः ।
 यजुर्वेदो(७२०)यजुर्वेदविदेकपात् ॥ १,१५.११८ ॥
 भद्रुपाख्य सुपाख्यैव तथैव य सडसपात् ।
 यतुष्पाख्य द्विपाख्यैव स्मृति-न्यायो यमो बली(७३०) ॥ १,१५.१२० ॥
 सत्र्यासी यै सत्रयासश्चतुराश्रम एव य ।
 ब्रह्मयारी गृहस्थश्च वानप्रस्थश्च भिक्षुकः ॥ १,१५.१२१ ॥
 ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः (७४०)शूद्रो वर्णस्तथैव य ।
 शीलदः शीलसम्पन्नो दुःशीलपरिवर्जितः ॥ १,१५.१२२ ॥
 मोक्षोऽध्यात्मसमाविष्टः स्तुतिः स्तोता य पूजकः ।
 पूज्यो(७५०)वाक्करणं यैव वाख्यं यैव तु वायकः ॥ १,१५.१२३ ॥
 वेत्ता व्याकरणं यैव वाङ्मयं यैव य वाङ्मयवित् ।
 वाङ्मयस्यस्तीर्थवासी(७६०) तीर्थस्तीर्थो य तीर्थवित् ॥ १,१५.१२४ ॥
 तीर्थादिभूतः सांभ्यश्च निरुक्तं त्वधिदैवतम् ।
 प्रणवः प्रणवेशश्च प्रणवेन प्रवृत्तः(७७०) ॥ १,१५.१२५ ॥
 प्रणवेन य लक्ष्यो वै गायत्री य गदाधरः ।
 शालग्रामनिवासी य (७८०)शालग्रामस्तथैव य ॥ १,१५.१२६ ॥
 जलशायी योगशायी शेषशायी कुशेशयः ।
 मडीभर्ता य (७९०) कार्यं य कारणं पृथिवीधरः ॥ १,१५.१२७ ॥
 प्रजापतिः शाश्वतश्च काम्यः कामयिता विराट् ।
 सम्राट्पूषा(८००) तथा स्वर्गो रथस्थः सारथिर्बलम् ॥ १,१५.१२८ ॥
 धनी धनप्रदो धन्यो यादवानां छिते रतः ।
 अर्जुनस्य प्रियञ्चैव ङ्यर्जुनो(८१०)भीम एव य ॥ १,१५.१२९ ॥
 पराङ्गमो दुर्विषडः सर्वशास्त्रविशारदः ।
 सारस्वतो मडाभीष्मः पारिजातदरस्तथा ॥ १,१५.१३० ॥
 अमृतस्य प्रदाता य क्षीरोदः क्षीरमेव य (८२०) ।
 छन्द्रात्मजस्तस्य गोमा गोवर्धनधरस्तथा ॥ १,१५.१३१ ॥
 कंसस्य नाशनस्तद्भङ्गस्तिपो उस्तिनाशनः ।

शिपिविष्टः प्रसन्नश्च सर्वलोकार्तिनाशनः ॥ १,१५.१३२ ॥
 मुद्गो(८३०)मुद्गा करश्चैव सर्वमुद्गाविवर्जितः ।
 देडी देडस्थितश्चैव देडस्य यं नियामकः ॥ १,१५.१३३ ॥
 श्रोत्रा श्रोत्रनियन्ता यं श्रोतव्यः श्रवणं तथा ।
 त्वडिस्थतश्च(८४०)स्पर्शयित्वा स्मृश्यं यं स्पर्शनं तथा ॥ १,१५.१३४ ॥
 उपद्रष्टा यं यक्षुः स्थो नियन्ता यक्षुषस्तथा ।
 दृश्यं यैवतु जिह्वास्थो रसज्ञश्च नियामकः (८५०) ॥ १,१५.१३५ ॥
 घ्राणस्थो घ्राणकृद्घ्राता घ्राणोन्मियनियामकः ।
 वाक्स्थो वक्ता यं वक्तव्यो वचनं वाङ्नियामकः ॥ १,१५.१३६ ॥
 प्राणस्थः (८६०)शिल्प कृच्छ्रिल्यो उस्तयोश्च नियामकः ।
 पटव्यश्चैव गन्ता यं गन्तव्यं गमनं तथा ॥ १,१५.१३७ ॥
 नियन्ता पादयोश्चैव पाद्यभाज्य विसर्गकृत्(८७०) ।
 विसर्गस्य नियन्ता यं ज्युपस्थस्थः सुषुं तथा ॥ १,१५.१३८ ॥
 उपस्थस्य नियन्ता यं तदानन्करश्च उ ।
 शत्रुघ्नः कार्तवीर्यश्च दत्तात्रेयस्तथैव यं ॥ १,१५.१३९ ॥
 अलर्कस्य छितश्चैव कार्तवीर्यनिर्कृन्तनः (८८०) ।
 कालनेमिर्मलानेमिर्मैघो मेघपतिस्तथा ॥ १,१५.१४० ॥
 अन्नप्रदोऽन्नरूपी यं ज्यन्नादोऽन्नप्रवर्तकः ।
 धूमकृद्धूमरूपश्च(८९०) देवकीपुत्र उत्तमः ॥ १,१५.१४१ ॥
 देवजयानन्तनो नन्दो रोडिण्याः प्रिय भेव यं ।
 वसुदेवप्रियश्चैव वसुदेवसुतस्तथा ॥ १,१५.१४२ ॥
 दृन्दुमिर्डासरूपश्च पुष्पलासस्तथैव यं (९००) ।
 अट्टलासप्रियश्चैव सर्वाध्यक्षः क्षरोऽक्षरः ॥ १,१५.१४३ ॥
 अश्रुतश्चैव सत्येशः सत्यायाश्च प्रियो वरः ।
 रुक्मिण्याश्च पतिश्चैव रुक्मिण्या वल्लभस्तथा ॥ १,१५.१४४ ॥
 गोपीनां वल्लभश्चैव(९१०)पुण्यश्लोकश्च विश्रुतः ।
 वृषाकपिर्यमो गुडयो मकुलश्च भुधस्तथा ॥ १,१५.१४५ ॥

राडुः केतुर्ग्रहो ग्राहो(९२०) गजेन्द्रमुष्मेलकः ।
 ग्राहस्य विनिहन्ता य ग्राभी रक्षकस्तथा ॥ १,१५.१४६ ॥
 डिन्नरश्चैव सिद्धश्च छन्दः स्वच्छन्द एव य ।
 विश्वरूपो विशालाक्षो(९३०) दैत्यसूदन एव य ॥ १,१५.१४७ ॥
 अनन्तरूपो भूतस्थो देवदानवसंस्थितः ।
 सुषुप्तिस्थः सुषुप्तिश्च स्थानं स्थानान्त एव य ॥ १,१५.१४८ ॥
 जगत्स्थश्चैव जागर्ता स्थानं जागरितं तथा (९४०) ।
 स्वप्नस्थः स्वप्नवित्स्वप्नस्थानं स्वप्नस्तथैव य ॥ १,१५.१४९ ॥
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तैश्च विहीनो वै यतुर्थकः ।
 विज्ञानं वेद्यरूपं य ज्ञो ज्ञयिता तथा (९५०) ॥ १,१५.१५० ॥
 भुवनाधिपतिश्चैव भुवनानां नियामकः ।
 पातालवासी पातालं सर्वज्वरविनाशनः ॥ १,१५.१५१ ॥
 परमानन्दरूपी य धर्माणां य प्रवर्तकः ।
 सुलभो दुर्लभश्चैव प्राणायामपरस्तथा(९६०) ॥ १,१५.१५२ ॥
 प्रत्याहारो धारकश्च प्रत्याहारकरस्तथा ।
 प्रभा कान्तिस्तथा व्यर्थिः शुद्धस्फटिकसन्निभः ॥ १,१५.१५३ ॥
 अग्राहश्चैव गौरश्च सर्वः(९७०)शुचिरभिष्टुतः ।
 वषट्कारो वषट्कौषट्स्वधा स्वाहा रतिस्तथा ॥ १,१५.१५४ ॥
 पक्ता नन्दयिता(९८०)भोक्ता भोद्धा भावयिता तथा ।
 ज्ञानात्मा यैव देहात्मा भू(९) मा सर्वेश्वरेश्वरः ॥ १,१५.१५५ ॥
 नदी नदी य नन्दीशो(९९०)भारतस्तरुनाशनः ।
 यङ्गपः श्रीपतिश्चैव नृपाणां यङ्गवर्तिनाम् ॥ १,१५.१५६ ॥
 षशश्च सर्वदेवानां द्वारकासंस्थितस्तथा ।
 पुष्करः पुष्कराध्यक्षः पुष्करद्वीप एव य (१०००) ॥ १,१५.१५७ ॥
 भरतो जनको जन्यः सर्वाकारवि वर्जितः ।
 निराकारो निर्निमित्तो निरातड्डो निराश्रयः (१००८) ॥ १,१५.१५८ ॥
 षति नामसहस्रं ते वृषभध्वज कीर्तितम् ।
 देवस्य विष्णोरीशस्य सर्वपापविनाशनम् ॥ १,१५.१५९ ॥

पठन्दिशश्च विषणुत्वं क्षत्रियो जयमाप्नुयात् ।
 वैश्यो धनं सुभं शूद्रो विषणुभक्तिंसमन्वितः ॥ १,१५.१६० ॥
 ष्टि श्रीगारुडे मडापुराणो पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 श्रीविषणुसदस्रनामस्तोत्रनिर्णयानां नाम पञ्चदशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १६

रुद्र उवाच ।

पुनर्ध्यानं समायक्ष्व शङ्खचक्रगदाधर ।

विषणोरीशस्य देवस्य शुद्धस्य परमात्मनः ॥ १,१६.१ ॥

उरिरुवाच ।

शङ्खु रुद्र ! उरेर्ध्यानं संसारतरुनाशनम् ।

दृशिर्णमनन्तं य सर्वव्याप्यजमव्ययम् ॥ १,१६.२ ॥

अक्षरं सर्वगं नित्यं मडुद्रज्जमास्ति केवलम् ।

सर्वस्य जगतो मूलं सर्वगं परमेश्वरम् ॥ १,१६.३ ॥

सर्वभूतदृष्टिस्थं वै सर्वभूतमलेश्वरम् ।

सर्वाधारं निराधारं सर्वकारणकारणम् ॥ १,१६.४ ॥

अलेपकं तथा मुक्तं मुक्तयोगिविचिंतितम् ।

स्थूलदेहविहीनं य यक्षुषा परिवर्जितम् ॥ १,१६.५ ॥

वागिन्द्रियविहीनं य प्राणधर्मविवर्जितम् ।

पादेन्द्रियविहीनं य वाग्धर्मपरिवर्जितम् ।

पायूपस्थविहीनं य सर्वैन्द्रियविवर्जितम् ॥ १,१६.६ ॥

मनोविरहितं तद्भ्रमनोधर्मविवर्जितम् ।

बुद्ध्या विहीनं देवेशं येतसा परिवर्जितम् ॥ १,१६.७ ॥

अलङ्कारविहीनं वै बुद्धिधर्मविवर्जितम् ।

प्राणैरहितं यैव ज्यपानेन विवर्जितम् ॥ १,१६.८ ॥

व्यानाभ्यवायुहीनं वै प्राणधर्मविवर्जितम् ।

उरिरुवाच ।

पुनः सूर्यर्यनं वक्ष्ये यदुक्तं भृगवे पुरा ॥ १,१६.९ ॥

ॐ षष्ठीकाय नमः ।

सूर्यस्य मूलमन्त्रोऽयं भुक्तिभुक्तिप्रदायकः ॥ १,१६.१० ॥

ॐ षष्ठीकाय त्रिदशाय नमः ।

ॐ विधि षष्ठी शिरसे नमः ।

ॐ ज्ञानिने षष्ठी शिष्यायै नमः ।

ॐ सडस्ररश्मये षष्ठी षष्ठीकाय नमः ॥ १,१६.११ ॥

ॐ सर्वतेजोऽधिपतये षष्ठी अस्त्राय नमः ।

ॐ ज्वलज्वल प्रज्वलप्रज्वल षष्ठी नमः ॥ १,१६.१२ ॥

अग्निप्राकारमन्त्रोऽयं सूर्यस्याधविनाशनः ।

ॐ आदित्याय विद्महे, विश्वामा वाय धीमहि, तन्नः सूर्यं प्रचोदयात् ॥ १,१६.१३ ॥

सकलीकरणं कुर्याद्रायत्र्या भास्करस्य य ।

धर्मात्मने य पूर्वस्मिन्मया येति य दक्षिणे ॥ १,१६.१४ ॥

दण्डनायकाय ततो दैवतायेति योत्तरे ।

श्यामपिङ्गलमैशान्यामात्रेभ्योऽं दीक्षितं यजेत् ॥ १,१६.१५ ॥

वज्रपाणिं य नैरृत्यां भूर्भुवःस्वश्च वायवे ।

ॐ चन्द्राय नक्षत्राधिपतये नमः ।

ॐ अङ्गारकाय क्षितिःसुताय नमः ।

ॐ बुधाय सोमसुताय नमः ।

ॐ वागीश्वराय सर्वविधाधिपतये नमः ।

ॐ शुक्राय मर्षये भृगुसुताय नमः ।

ॐ शनैश्वराय सूर्यात्मजाय नमः ।

ॐ राहवे नमः ।

ॐ केतवे नमः ॥ १,१६.१६ ॥

पूर्वादीशानपर्यन्ता अंते पूजया वृषध्वज ।

ॐ अनूकाय नमः ।

ॐ प्रथमनाथाय नमः ।

ॐ बुध्दाय नमः ॥ १,१६.१७ ॥

ॐ भगवन्नपरिमितमयूपमालिन्! सकलजगत्पते ! समाश्रवाडन !

यतुर्भुज ! परमसिद्धिप्रद ! विस्फुलिङ्गपिङ्गल !
तत अेळयेडि एदमर्घ्यं मम शिरसि गतं गृह्णगृह्ण तेजोत्ररूपमनत्र !
ज्वलज्वल ६६ नमः ॥ १,१६.१८ ॥

अनेनावाड्य मन्त्रेण ततः सूर्यं विसर्जयेत् ।
ॐ नमो भगवते आदित्याय सडस्र किरणाय गच्छ सुभं पुनरागमनायेति ॥ १,१६.१९ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाप्ये आचारकाडे
डरिध्यानसूर्यार्चनयोर्निरुपाणं नाम षोडशोडध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १७

डरिरुवाय ।

पुनः सूर्यार्चनं वक्ष्ये यदुक्तं धनदाय डि ।
अष्टपत्रं लिपेत्यसं शुभौ देशे सकर्णिकम् ॥ १,१७.१ ॥

आवाडनीं ततो भड्डा मुद्रामावाडयेद्रविम् ।
भभोर्कं स्थाप्य मुद्रां तु स्थापयेन्मन्त्ररुपिणीम् ॥ १,१७.२ ॥

आग्नेय्यां ढिशि देवस्य डृदयं स्थापयेच्छिव ! ।
अैशान्यां तु शिरः स्थाप्यं नैरृत्यां विन्यसेच्छिभाम् ॥ १,१७.३ ॥

पौरुन्दर्यां न्यसेद्धर्ममेकाग्रस्थितमानसः ।
वायव्यां यैव नेत्रं तु वारुणयामस्त्रमेव य ॥ १,१७.४ ॥

अैशान्यां स्थापयेत्सोमं पौरुन्दर्यां तु लोडितम् ।
आग्नेय्यां सोमतनयं याम्यां यैव भृडस्पतिम् ॥ १,१७.५ ॥

नैरृत्यां ढानवगुरुं वारुणयां तु शनैश्चरम् ।
वायव्यां य तथा डेतुं डौर्भेर्यां राडुमेव य ॥ १,१७.६ ॥

द्वितीयायां तु कक्षायां सूर्यान्द्वादश पूजयेत् ।
भगः सूर्योडर्यमा यैव मित्रो वै वरुणस्तथा ॥ १,१७.७ ॥

सविता यैव धाता य विवस्वांश्च मडाभलः ।
त्वष्टा पूषा तथा येन्द्रो द्वादशो विष्णुरुच्यते ॥ १,१७.८ ॥

पूर्वाढावर्षयेद्देवानिन्द्रादींश्छड्डया नरः ।
जया य विजया यैव जयन्ति यापराजिता ।

शेषश्च वासुकिश्चैव नागानित्यादि पूजयेत् ॥ १,१७.८ ॥

ॐ श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
सूर्यार्यन विधिर्नाम सप्तदशोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १८

सूत उवाच ।

गरुडोक्तं कश्यपाय वक्ष्ये मृत्युञ्जयार्यनम् ।

उद्धारपूर्वकं पुण्यं सर्वदिवमयं मतम् ॥ १,१८.१ ॥

ओङ्कारं पूर्वमुद्धृत्य जु(ङ्)ङ्कारं तदनन्तरम् ।

सविसर्गं तृतीयं स्थान्मृत्युदारिद्र्यमर्दनम् ॥ १,१८.२ ॥

ॐशविषण्वर्कद्वेव्यादिकवयं सर्वसाधकम् ।

अमृतेशं मडामन्त्रन्वक्षरं पूजनं समम् ।

जपनामृत्युडीनाः स्युः सर्वपापविवर्जिताः ॥ १,१८.३ ॥

शतजप्याद्वेदकृत्वं यज्ञतीर्थकृत्वं लभेत् ।

अष्टोत्तरशताजप्यात्रिसन्ध्यं मृत्यु शत्रुञ्जित ॥ १,१८.४ ॥

ध्यायेच्च सितपद्मस्थं वरदं याभयं करे ।

द्वाभ्यां यामृतकुम्भं तु चिन्तयेदमृतेश्वरम् ॥ १,१८.५ ॥

तस्यैवाङ्गतां देवीममृतामृतभाषिणी(विनि) म् ।

कलशं दक्षिणे उस्ते वामउस्ते सरोरुडम् ॥ १,१८.६ ॥

जपेदष्टसहस्रं वै त्रिसन्ध्यं मासमेकतः ।

जरामृत्युमडाव्याधिशत्रुच्छिवशान्तिदम् ॥ १,१८.७ ॥

आह्वानं स्थापनं रोधं सन्निधानं निवेशनम् ।

पाद्यमा यमनं स्नानमर्घ्यं स्रगनुलेपनम् ॥ १,१८.८ ॥

दीपांबरं भूषणं च नैवद्यं पानवीजनम् ।

मात्रामुद्राजपध्यानं दक्षिणा चालुतिः स्तुतिः ॥ १,१८.९ ॥

वाद्यं गतिं च नृत्यं च न्यासयोगं प्रदक्षिणाम् ।

प्रणतिर्मन्त्रशय्या च वन्दनं च विसर्जनम् ॥ १,१८.१० ॥

षडङ्गादिप्रकारेण पूजनं तु कुमोदितम् ।

परमेशमुद्गीतं यो जानाति स पूजकः ॥ १,१८.११ ॥
 अर्घ्यपान्त्रार्चनं यादावस्त्रेणैव तु ताडनम् ।
 शोधनं कवचेनैव अमृतीकरणं ततः ॥ १,१८.१२ ॥
 पूजा याधारशक्त्याद्यैः प्राणायामं तथासने ।
 पीठसुद्धिं ततः कुर्याच्छोषणायैस्ततः स्मरेत् ॥ १,१८.१३ ॥
 आत्मानं देवतुपं य कराङ्गन्यासकं चरेत् ।
 आत्मानं पूजयेत्पश्चाज्यो तीतुपं लृष्टञ्जतः ॥ १,१८.१४ ॥
 मूर्तौ वा स्थण्डिले वापि क्षिपेत्पुष्पं तु भास्वरम् ।
 आह्वानद्धारपूजार्थं पूजा याधारशक्तिः ॥ १,१८.१५ ॥
 सान्निध्यकरणं देवे परिवारस्य पूजनम् ।
 अङ्गषट्कस्य पूजा वै कर्तव्या य विपश्चितैः ॥ १,१८.१६ ॥
 धर्मार्थयश्च शकाद्याः सायुधाः परिवारकाः ।
 युगवेदमुद्धर्ताश्च पूजेयं भुक्तिमुक्तिदृत् ॥ १,१८.१७ ॥
 मातृकाश्च गणेश्चाद्यौ नन्दिगङ्गे य पूजयेत् ।
 मडाकालं य यमनां देहल्यां पूजयेत्पुरा ॥ १,१८.१८ ॥
 ॐ अमृतेश्वर ॐ भैरवाय नमः ।
 अथ ॐ शृं लंसः सूर्याय नमः ॥ १,१८.१९ ॥
 अथ शिवाय कृष्णाय ब्रह्मणे य गणाय य ।
 यण्डिकायै सरस्वत्यै मडालक्ष्मादि पूजयेत् ॥ १,१८.२० ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाव्ये आचारकाण्डे
 अमृतेशमृत्युञ्जयपूजनं नामाष्टादशोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १९

सूत उवाच ।
 प्राणेश्वरं गारुडं य शिवोक्तं प्रवदाम्यहम् ।
 स्थानान्याद्यौ प्रवक्ष्यामि नागदष्टो न श्रुति ॥ १,१९.१ ॥
 शितावल्मीकशैलाद्यौ कपे य विवरे तरोः ।
 दंशे रेभान्नयं यस्य प्रच्छन्नं स न श्रुति ॥ १,१९.२ ॥

षष्ठ्यां च कर्कटे भेषे मूलाश्लेषामघादिषु ।
 कक्षाश्रोणिगले सन्धौ शङ्खकण्ठीदरादिषु ॥ १,१८.३ ॥
 दण्डी शस्त्रधरो भिक्षुर्न ग्राहिः कालदूतकः ।
 आडौ च वक्त्रे त्रीवायां दद्यायां न हि ज्वति ॥ १,१८.४ ॥
 पूर्वं दिनपतिर्भुङ्क्ते अर्धयामं ततोऽपरे ।
 शेषा ग्राहाः प्रतिदिनं षट्संख्या परिवर्तनैः ॥ १,१८.५ ॥
 नागभोगः क्रमाञ्ज्यो रात्रौ आणविवर्तनैः ।
 शेषोऽर्कः इण्डिपश्चन्द्रस्तक्षको भौम षरितः ॥ १,१८.६ ॥
 कर्कोटो ज्ञो गुरुः पद्मो मडापद्मश्च भार्गवः ।
 शङ्खः शनैश्चरो राहुः कुलिकश्चाडयो ग्राहाः ॥ १,१८.७ ॥
 रात्रौ दिवा सुरगुरोर्भागे स्यादमरान्तकः ।
 पङ्गोः काले दिवा राहुः कुलिकेन सड स्थितः ॥ १,१८.८ ॥
 यामार्धसन्धिसंस्थां च वेलां कालवतीं यरेत् ।
 आणद्विषद्वृह्निवाजियुगभूरेकभागतः? ॥ १,१८.९ ॥
 दिवा षडेनेत्राद्रिपञ्चत्रिमानुषांशकैः ।
 पादाङ्गुष्ठे पादपृष्ठे पादपृष्ठे गुल्फे जनुनि लिङ्गके ॥ १,१८.१० ॥
 नाभौ हृदि स्तनतटे कण्ठे नासापुटेऽक्षिणि ।
 कर्णयोश्च भ्रुवोः शङ्खे मस्तके प्रतिपत्कमात् ॥ १,१८.११ ॥
 तिष्ठश्चन्द्रश्च ज्वेय्य पुंसो दक्षिणामागके ।
 कायस्य वामभागे तु स्त्रिया वायुवडात्करात् ॥ १,१८.१२ ॥
 अमृतस्तत्कृतो मोडो निवर्तत च मर्दनात् ।
 आत्मनः परमं भीजं लंसाप्यं स्फुटिकामलम् ॥ १,१८.१३ ॥
 दातव्यं विषपापघ्नं भीजं तस्य यतुर्विधम् ।
 विन्दुपञ्चस्वरयुतमाधमुक्तं द्वितीयकम् ।
 षष्ठाङ्गं तृतीयं स्यात्सविसर्गं यतुर्थकम् ।
 ॐ कुरु कुले स्वाहा ॥ १,१८.१४ ॥
 विद्या त्रैलोक्यरक्षार्थं गरुडेन धृता पुरा ।
 वधेषुर्नागनागानां मुषेऽथ प्राणवं न्यसेत् ॥ १,१८.१५ ॥

गले कुरु न्यसेद्धीमास्तुले य गुल्कृतोः स्मृतः ।
 स्वाहा पाद्युगे यैव युगला न्यास एरितः ॥ १,१८.१६ ॥
 गृहे विविभिता यत्र तन्नागाः संत्यजन्ति य ।
 सडस्रमन्त्रं जभ्या तु कर्णो सूत्रं धृतं तथा ॥ १,१८.१७ ॥
 यद्रूढे शर्करा जमा क्षिमा नागास्त्यजन्ति तत् ।
 सप्तलक्षस्य जप्याद्धि सिद्धिः प्राप्ता सुरासुरैः ॥ १,१८.१८ ॥
 ॐ सुवर्णरेभे कुक्कुटविग्रहद्विपिणि स्वाहा ।
 ओवञ्चाष्टदले पद्म दले वर्णयुगं लिभेत् ॥ १,१८.१९ ॥
 नामैतद्धारिधाराभिः स्नातो दष्टो विषं त्यजेत् ।
 ॐ पक्षि स्वाहा ॥ १,१८.२० ॥
 अङ्गुष्ठादि कनिष्ठान्तं करे न्यस्याथ देडके ।
 के (कै) वक्त्रे हृदि लिङ्गे य पाद्योर्गरुडस्य छि ॥ १,१८.२१ ॥
 नाक्कामन्ति य तच्छायां स्वप्नेऽपि विषपन्नगाः ।
 यस्तु लक्षं जपेय्यास्याः स दृष्ट्वा(ष्ट्या) नाशयेद्विषम् ॥ १,१८.२२ ॥
 ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं भि(भी) रुण्डायै स्वाहा ।
 कर्णो जमा त्वियं विधा दष्टकस्य विषं हरेत् ॥ १,१८.२३ ॥
 अ आ न्यसेत्तु पादाग्रे ए ए गुलङ्केश्य जनुनि ।
 उ उ ओ ओ कटितटे ओ नाभौ हृदि औ न्यसेत् ॥ १,१८.२४ ॥
 वक्त्रे अमुत्तमाङ्गे अः न्यसेद्वै उंससंयुताः ।
 उंसो विषादि य हरेज्जभो ध्यातोऽथ पूजितः ॥ १,१८.२५ ॥
 गरुडोऽलमिति ध्यात्वा कुर्याद्विषहारां (रीं) छियाम् ।
 उमन्त्रं गात्रविन्यस्तं विषादिहरमीरितम् ॥ १,१८.२६ ॥
 न्यस्य उंसं वामकरे नासामुपनिरोधकृत् ।
 मन्त्रो हरेदष्टकस्य त्वज्मांसादिगतं विषम् ॥ १,१८.२७ ॥
 स वायुना समाकृष्य दष्टानां गरलं हरेत् ।
 तनौ न्यसेदष्टकस्य नीलकण्ठादि संस्मरेत् ॥ १,१८.२८ ॥
 पीतं प्रत्यङ्गिरामूलं तण्डुलदृभिर्विषापहम् ।
 पुनर्नवाकृत्विनीनां मूलं वक्त्रजमीदृशम् ॥ १,१८.२९ ॥

मूलं शुक्लबृहत्यास्तु कर्कोट्यागैरिडर्षिकम् ।
अद्भिर्घृष्टधृतोपेतलेपोऽयं विषमर्दनः ॥ १,१९.३० ॥
विषमृद्धिं न प्रजेभ्य उषणं पिबति यो धृतम् ।
पञ्चाङ्गं तु शिरीषस्य मूलं गृञ्जनञ्च तथा ॥ १,१९.३१ ॥
सर्वाङ्गलेपतशयापि पानाद्वा विषदृढवेत् ।
द्रीं गोनसादिविषदृत् ॥ १,१९.३२ ॥
दृल्ललाटविसर्गान्तं ध्यातं वश्या दृढदृढवेत् ।
न्यस्तं योनौ वशेत्कन्यां कुर्यान्मदजलाविलम् ॥ १,१९.३३ ॥
जम्बा समाष्टसाहस्रं गरुत्मानिव सर्वगः ।
कविः स्याच्छ्रुतिधरी य वश्याः स्त्रीश्चायुरापुयात् ।
विषदृत्स्यात्कथा तद्भ्रमणिव्यासः स्मृतो ध्रुवम् ॥ १,१९.३४ ॥
इति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
सर्षविषदरोपाय(प्राणेश्वरविद्या) निरूपणं नामैकोनविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २०

सूत उवाच ।
वश्ये तत्परमं गुह्यं शिवोक्तं मन्त्रवृन्दकम् ।
पाशं धनुश्च यकं य मुद्गरं शूलपट्टिशम् ॥ १,२०.१ ॥
अतैरेवायुर्घैर्युद्धे मन्त्रैः शत्रूञ्जयेत्प्रपः ।
मन्त्रोद्धारः पद्मपात्रे आदि पूर्वादिके लिप्सेत् ॥ १,२०.२ ॥
अष्टवर्गं याष्टमं य ज्यातमीशानपत्रके ।
ॐ कारो ब्रह्म बीजं स्याद्ग्रीडुारो विष्णुरेव य ॥ १,२०.३ ॥
द्रीडुा रश्च शिवः शूले त्रिशापे तु कमान्यसेत् ।
ॐ द्रीं द्रीं ॥ १,२०.४ ॥
शूलं गृहीत्वा हस्तेनाब्राम्य याकाशसमुष्मम् ।
तदर्शनान्द्रडा नागा दृष्ट्वा वा नाशमाप्नुयुः ॥ १,२०.५ ॥
धूमारक्ते करं मध्ये ध्यात्वा पे चिन्तयेन्नरः ।

दृष्टा नागा ग्रहा मेघा विनश्यन्ति य राक्षसाः ॥ १,२०.६ ॥

त्रिलोकानक्षयेन्मन्त्रो मर्त्यलोकस्य का कथा ।

ॐ ह्रूं स्रूं लूं ह्रृट् ॥ १,२०.७ ॥

भादिरास्त्रीलकानष्टौ क्षेत्रे समन्थ विन्यसेत् ।

न तत्र वज्रपातस्य स्फूर्ज्वादेरुपद्रवः ॥ १,२०.८ ॥

गरुडोक्तैर्महामन्त्रैः कीलकानष्ट मन्त्रयेत् ।

ओकविंशतिवाराणि क्षेत्रे तु निम्ननेत्रिणि ॥ १,२०.९ ॥

विद्युन्मूषकवज्रादिसमुपद्रव एव य ।

उरक्षमलयरयू बिन्दुयुक्तः सदाशिवः ॥ १,२०.१० ॥

ॐ ह्रूं सदाशिवाय नमः ।

तर्ज्या विन्यसेत्पिण्डं (१३) दाडिमीकुसुमप्रभम् ॥ १,२०.११ ॥

तस्यैव दर्शनाद्दृष्टा मेघविद्युद्विपाद्यः ।

राक्षसा भूतडाकिन्यः प्रद्रवन्ति दिशो दश ॥ १,२०.१२ ॥

ॐ ह्रीं गणेशाय नमः ।

(ॐ ह्रीं) स्तम्भनादियकाय नमः ।

ॐ अँ अ्रुड्यैन्त्रै लोक्यडामराय नमः ॥ १,२०.१३ ॥

भैरवं पिण्डमाभ्यातं विषपापग्रहापडम् ।

क्षेत्रस्य रक्षाणं भूतराक्षसादेः प्रमर्दनम् ॥ १,२०.१४ ॥

ॐ नमः ।

धन्द्रवज्रं करे ध्यात्वा दृष्टमेघादिवारणम् ।

विष शत्रुगणा भूता नश्यन्ते वज्रमुद्रया ॥ १,२०.१५ ॥

ॐ क्षुं(क्ष) नमः ।

स्मरेत्याशं वामउस्ते विषभूतादि नश्यति ।

ॐ ह्रूं (ह्रूं) नमः ।

उरेदुष्यारणान्मन्त्रो विषमेघग्रहादिकान् ॥ १,२०.१६ ॥

ध्यात्वा कृतान्तं य दृष्टेच्छेदकार्त्रेण वै जगत् ।

ॐ क्षणं (क्षम) नमः ।

ध्यात्वा तु भैरवं कुर्यान्द्रुडभूतविषापडम् ॥ १,२०.१७ ॥

ॐ लसद्विजिह्वाक्ष स्वाहा ।

क्षेत्रादौ ग्रहभूतादिविषपक्षिनिवारणम् ॥ १,२०.१८ ॥

ॐ क्ष्व (क्ष्वां) नमः ।

रक्तेन पटले लिप्य शब्दान्त्रेसुर्गुडाद्यः ।

ॐ मर मर मारयमारय स्वाहा ।

ॐ हुं हृट्स्वाहा ॥ १,२०.१८ ॥

शूलं याष्टशतैर्मन्त्र्य भ्रामणाय्छत्रुवृन्दलृत् ।

उर्ध्वशक्तिनिपातेन अधः शक्तिं निकुञ्चयेत् ॥ १,२०.२० ॥

पूरके पूरिता मन्त्राः कुम्भकेन सुमन्त्रिताः ।

प्रणवेनाप्यायितास्ते मनवस्तद्गुदीरिताः ।

अेवमाप्यायिता मन्त्रा भृत्यवल्हलदायकाः ॥ १,२०.२१ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाप्ये आचारकाणे

विषादिडरमन्त्रवृन्दनिर्गुपणं नाम विंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २१

सूत उवाच ।

पञ्चवल्हार्यनं वक्ष्ये पृथ ग्यद्भुक्तिमुक्तिदम् ।

ॐ भूर्विष्णवे आदिभूताय सर्वाधाराय मूर्तये स्वाहा ॥ १,२१.१ ॥

सद्योजातस्य याह्वानमनेन प्रथमं यरेत् ।

ॐ हां सद्योजातायैव कला ह्यष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ १,२१.२ ॥

सिद्धिरुद्धिर्धृतिर्लक्ष्मीर्मेधा कान्तिः स्वधा स्थितिः (८) ।

ॐ हां वामदेवायैव कलास्तस्य त्रयोदश ॥ १,२१.३ ॥

रक्षा रक्षि रतिः पाल्या कान्ति स्तृष्णा मतिः क्रिया ।

कामा बुद्धिश्च रात्रिश्च त्रासनी मोहिनी तथा (१३) ॥ १,२१.४ ॥

मनोन्मनी अघोरा य तथा मोहा क्षुधा कलाः ।

निद्रा मृत्युश्च माया य (८)अष्टसंख्या भयङ्कर ॥ १,२१.५ ॥

ॐ ह्रै तत्पुरुषायैव (षाय) निवृत्तिश्च प्रतिष्ठा य विद्या शान्तिर्न डेवला ॥ १,२१.६ ॥

ॐ हां ईशानाय नमो निश्चला य निरञ्जना ।

शशिनी याङ्गना यैव मरीचिज्जर्वालिनी तथा ॥ १,२१.७ ॥

धृति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाएडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाएडे
पञ्चवक्त्रपूजनं नामैकविंशोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- २२

सूत उवाच ।

शिवार्यनं प्रवक्ष्यामि बुक्तिमुक्तिकरं परम् ।

शान्तं सर्वगतं शून्यं मात्राद्वादशके स्थितम् ॥ १,२२.१ ॥

पञ्च वक्त्राणि द्रस्वानि दीर्घाण्यङ्गानि बिन्दुना ।

सविसर्गं वदेदस्त्रं शिव उर्ध्वं तथा पुनः ॥ १,२२.२ ॥

षष्ठेनाधो मडामन्त्रो धौमित्येवाभिलार्थदः ।

दस्ताभ्यां संस्युशेत्यादावूर्ध्वं पादान्मस्तकम् ॥ १,२२.३ ॥

मडामुद्रा ङि सर्वेषां कराङ्गन्यासमाचरेत् ।

तालदस्तेन पृष्ठं य अस्त्रमन्त्रेण शोधयेत् ॥ १,२२.४ ॥

कनिष्ठामादितः कृत्वा तर्जन्यङ्गानि विन्यसेत् ।

पूजनं सम्प्रवक्ष्यामि कर्णिकायां तद्दृष्टम्बुजे ॥ १,२२.५ ॥

धर्मं ज्ञानं य वैराज्यमैश्वर्यादि तद्दृष्टार्थयेत् ।

आवाहनं स्थापनं य पाद्यमर्घ्यं लृष्टार्थयेत् ॥ १,२२.६ ॥

आयामं स्नपनं पूजामेकाधारणतुल्यकम् ? ।

अग्निकार्यविधिं वक्ष्ये अस्त्रेणोत्त्वेभनं चरेत् ॥ १,२२.७ ॥

वर्मणाभ्युक्षाणं कार्यं शक्तिन्यासं लृष्टा चरेत् ।

तद्दृष्टि वा शक्तिगते च प्रक्षिपेज्जतवेदसम् ॥ १,२२.८ ॥

गर्भाधानादिकं कृत्वा निष्कृतिं चारस्य पश्चिमाम् ।

लृष्टा कृत्वा सर्वकर्म शिवं सांगं तु लोभयेत् ॥ १,२२.९ ॥

पूजयेन्माण्डले शम्भुं पद्मगर्भे गराङ्गितम् ।

यतुः षष्ट्यन्तमष्टादि भाक्षि भाद्यादिमाण्डलम् ॥ १,२२.१० ॥

भाक्षीन्द्रसूर्यगं सर्वभादिवेदेन्दु (देवेन्दु) वर्तनम् ।

आग्नेय्यां कारयेत्कुण्डसमर्धयन्द्गनिभं शुभम् ॥ १,२२.११ ॥

अग्निशास्त्र परायुस्थो तृदयादिगणोच्यते ।
 असत्रं दिशा सुपद्मस्य कर्णिकायां सदाशिवः ॥ १,२२.१२ ॥
 दीक्षां वक्ष्ये पञ्चतत्त्वे स्थितां भूम्यादिकां परे ।
 निवृत्तिर्भूप्रतिष्ठाद्यैर्विधाग्निः शान्तिवन्निजः ॥ १,२२.१३ ॥
 शान्त्यतीतं भवेद्योम तत्परं शान्तमव्ययम् ।
 अकैकस्य शतं लोमा उत्त्येवं पञ्च लोमयेत् ॥ १,२२.१४ ॥
 पश्चात्पूर्णाहुतिं दत्त्वा प्रा(प्र)सोदन शिवं स्मरेत् ।
 प्रायश्चित्तविशुद्ध्यर्थमेकैकाष्टाहुतिं कृमात् ॥ १,२२.१५ ॥
 लोमयेदस्त्रभीजेन अवेवं दीक्षां समापयेत् ।
 यजनव्यतिरेकेण गोप्यं संस्कारमुत्तमम् ॥ १,२२.१६ ॥
 अवेवं संस्कारशुद्धस्य शिवत्वं जायते ध्रुवम् ॥ १,२२.१७ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 शिवार्थनप्रकारे नाम द्वाविंशोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- २३

सूत उवाच ।
 शिवार्थनं प्रवक्ष्यामि धर्मकामादिसाधनम् ।
 त्रिभिर्मन्त्रैरायामेत्तु स्वादान्तैः प्रणवादिदैः ॥ १,२३.१ ॥
 ॐ ङां आत्मतत्त्वाय विधातत्त्वाय ङीं तथा ।
 ॐ लूं शिवतत्त्वाय स्वाहा लृदा स्याच्छ्रोत्रवन्दनम् ॥ १,२३.२ ॥
 भस्मस्नानं तर्पणं च ॐ ङां स्वाहा सर्वमन्त्रकाः ।
 सर्वे देवाः सर्वमुनिर्नमोऽन्तो वीषऽन्तकः ॥ १,२३.३ ॥
 स्वधान्ताः सर्वपितरः स्वधान्ताश्च पितामहाः ।
 ॐ ङां प्रपितामहेभ्यस्तथा मातामहादयः ॥ १,२३.४ ॥
 ङां नमः सर्वमातृभ्यस्ततः स्यात्प्राणसंयमः ।
 आयामं मार्जनं याथो गायत्री च जपेत्ततः ॥ १,२३.५ ॥
 ॐ ङां तन्महेशाय विद्महे, वाग्विशुद्धाय धीमहि,
 तन्नो रुद्रः प्रथोदयात् ॥ १,२३.६ ॥

सूर्योपस्थानकं कृत्वा सूर्यमन्त्रैः प्रपूजयेत् ।

ॐ ङां ङीं ङूं ङैं ङौं ङः शिवसूर्याय नमः ।

ॐ ङं ङ्गोऽकाय सूर्यमूर्तये नमः ।

ॐ ङ्रां ङ्रीं सः सूर्याय नमः ॥ १,२३.७ ॥

दण्डिने पिङ्गले त्वातिभूतानि य ततः स्मरेत् ।

अग्रयादौ विमलेशानमाराध्य परमं सुभम् ॥ १,२३.८ ॥

यजेत्पद्मां य रां दीप्तां रीं सूक्ष्मां त्रुं जयां य रें ।

भद्रां य रैं विभूतिं रीं विमलां रौममोधि (रोधि) काम् ॥ १,२३.९ ॥

रं विद्युतां य पूर्वादौ रा (रे) मध्ये सर्वतोमुष्णीम् ।

अर्कासनं सूर्यमूर्ते ङ्रां ङूं (ङ्रीं) सः सूर्यमर्थयेत् ॥ १,२३.१० ॥

ॐ आं ङृदकाय य शिरः शिषा य भूर्भुवः स्वरोम् ।

ज्वालिनीं ङूं कवचस्य यास्त्रं राङ्गां य दीक्षिताम् ॥ १,२३.११ ॥

यजेत्सूर्यङ्गदा सर्वाऽसौ सोमं मं य मङ्गलम् ।

भं भुधं भूं भृदस्पतिं भं भार्गवं शं शनैश्चरम् ॥ १,२३.१२ ॥

रं राङ्गुं कं यजेत्केतुं ॐ तेजश्चाङ्गमर्थयेत् ।

सूर्यमभ्यर्थ्यं याचम्य कनिष्ठातोऽङ्गकान्यसेत् ॥ १,२३.१३ ॥

ङां ङृच्छिरो ङूं शिषा ङैं वर्म ङौं यैव नेत्रकम् ।

ङोऽस्त्रं शक्तिस्थितिं कृत्वा भूतशुद्धिं पुनर्न्यसेत् ॥ १,२३.१४ ॥

अर्धपात्रं ततः कृत्वा तदद्भिः प्रोक्षयेद्यजेत् ॥ १,२३.१५ ॥

आत्मानं पद्मसंस्थं य ङौं शिवाय ततो भङ्गिः ।

द्वारे नन्दिमङ्गाकालौ गङ्गा य यमुनाथ गौः ॥ १,२३.१६ ॥

श्रीरस्त्रं वास्त्वधिपतिं ब्रह्माणं य गाणं गुरुम् ।

शक्त्यनन्तौ यजेन्मध्ये पूर्वादौ धर्मकाण्डिकम् ॥ १,२३.१७ ॥

अधर्माद्यं य वङ्ग्यादौ मध्ये पद्मस्य कण्डिके ।

वामाज्येष्ठा य पूर्वादौ सौद्रो काली य पूर्वदः ॥ १,२३.१८ ॥

ॐ ङौं कलविकरिण्यै बलविकरिणी ततः ।

बलप्रमथिनी सर्वभूतानां दमनी ततः ॥ १,२३.१९ ॥

मनोन्मनी यजेदेताः पठिमध्ये शिवाग्रतः ।

शिवासनं मडामूर्ति मूर्तिमध्ये शिवाय च ॥ १,२३.२० ॥
 आवाहनं स्थापनं च सन्निधानं निरोधनम् ।
 सकलीकरणं मुद्रादर्शनं चार्धपाद्यकम् ॥ १,२३.२१ ॥
 आचामाभ्यङ्गामुद्धर्त स्नानं निर्मथनं चरेत् ।
 वस्त्रं विलेपनं पुष्पं धूपं दीपं चरुं ददेत् ॥ १,२३.२२ ॥
 आचामं मुण्वासां च ताम्बूलं उस्तशोधनम् ।
 छत्रयामरपावित्रं परमीकरणं चरेत् ॥ १,२३.२३ ॥
 उपसेनं चैकाङ्गजपो जाप्यसमर्पणम् ।
 स्तुतिर्नतिर्दृष्टाद्यैश्च ज्ञेयं नामाङ्ग पूजनम् ॥ १,२३.२४ ॥
 अग्नीशरक्षो वायव्ये मध्ये पूर्वादितन्त्रकम् ।
 छन्द्राद्यांश्च यजेज्याण्डं तस्मै निर्माव्यमर्पयेत् ॥ १,२३.२५ ॥
 गुडयातिगुड्यगोमा त्वं गृडाणास्मत्कृतं जपम् ।
 सिद्धिर्भवतु मे देव तत्रसादात्वयि स्थितिः ॥ १,२३.२६ ॥
 यत्किञ्चिच्छ्रियते कर्म सदा सुकृतदुष्कृतम् ।
 तन्मे शिवपदस्थस्य रुद्रं क्षपय शङ्कर ॥ १,२३.२७ ॥
 शिवो दाता शिवो भोक्ता शिवः सर्वमिदं जगत् ।
 शिवो जयति सर्वत्र यः शिवः सोऽहमेव च ॥ १,२३.२८ ॥
 यत्कृतं यत्कश्चिच्छ्रामि तत्सर्वं सुकृतं तव(तस्तवम्) ।
 त्वं त्राता विश्वनेता च नान्योनाथोऽस्तिमेशिव ॥ १,२३.२९ ॥
 अथान्येन प्रकारेण शिवपूजो वदाम्यहम् ।
 गणः सरस्वती नन्दी मडाकालोऽथगङ्गया ॥ १,२३.३० ॥
 पवनास्त्रं वास्त्वधिपो द्वारि पूर्वादितस्त्वमे ।
 छन्द्राद्याः पूजनीयाश्च तत्त्वानि पृथिवी जलम् ॥ १,२३.३१ ॥
 तेजो वायुर्व्योम गन्धो रसरूपे च शब्दकः ।
 स्पर्शा वाक्पाणि पादं च पायूपस्थं श्रुतित्वयम् ॥ १,२३.३२ ॥
 यक्षुर्जिह्वा घ्राणमनो बुद्धिश्चाहं प्रकृत्यपि ।
 पुमान्नागो बुद्धिविधौ कला कालो नियत्यपि ॥ १,२३.३३ ॥

माया य शुद्ध विद्या य ईश्वरश्च सदाशिवः ।
 शक्तिः शिवश्च ताञ्छात्वा मुक्तो ज्ञानी शिवो भवेत् ॥ १,२३.३४ ॥
 यः शिवः स हरिर्ब्रह्मा सोऽहं ब्रह्मास्मि शङ्कर ॥ १,२३.३५ ॥
 भूतशुद्धिं प्रवक्ष्यामि यथा शुद्धः शिवो भवेत् ।
 हृत्पद्मे सद्योमन्त्रः स्यान्निवृत्तिश्च कला षडा ॥ १,२३.३६ ॥
 पिङ्गला द्वे य नाड्यौ तु प्राणोऽपानश्च मारुतौ ।
 एन्द्रो देवो ब्रह्मलेतुश्चतुरस्रं य माण्डलम् ॥ १,२३.३७ ॥
 वक्त्रेण लाम्बितं वायुमेकोद्घातगुणाः शराः ।
 तद्वत्स्थानसादृश्यरुतं शतकोटिप्रविस्तरम् ॥ १,२३.३८ ॥
 ॐ ह्रीं प्रतिष्ठायै ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं ।
 ॐ ह्रीं ह्रूं विद्यायै ह्रूं ह्रूं ह्रूं ह्रूं ।
 यतुरशीतिकोटीनामुच्छ्रयं भूमितन्त्रकम् ॥ १,२३.३९ ॥
 तन्मध्ये भववृक्षं य आत्मानं य विचिन्तयेत् ।
 अधोमुष्णीं ततः पृथ्वीं तत्तच्छुद्धं भवेद्द्रुवम् ॥ १,२३.४० ॥
 वामा देवी प्रतिष्ठा य सुषुम्ना धारिका तथा ।
 समानोदानवरुणा देवता विष्णु कारणम् ॥ १,२३.४१ ॥
 अद्धाताश्च गुणा वेदाः श्रेतं ध्यानं तथैव य ।
 अयं कुर्यात्कण्ठपद्ममर्धयन्द्राप्यमण्डलम् ॥ १,२३.४२ ॥
 पद्माङ्कितं द्विविंशतिककोटिविस्तीर्णमौ स्मरेत् ।
 यतुर्नवत्युच्छ्रयं य आत्मानं य अधोमुष्णम् ॥ १,२३.४३ ॥
 तालुस्थानं य पद्मं य अधोरो विद्ययान्वितः ।
 नाभ्योऽप्यो षयोर्दस्तिजिह्वाध्यानो नागोऽग्निदेवता ॥ १,२३.४४ ॥
 रुद्रलेतुस्त्रिरुद्धातास्त्रिगुणा रक्तवर्णकम् ।
 ज्वालाकृते त्रिकोणं य यतुः कोटिशतानि य ॥ १,२३.४५ ॥
 विस्तीर्णं य समुत्सेधं रुद्रतत्त्वं विचिन्तयेत् ।
 ललाटे वै तत्पुरुषः शान्तिर्यः शाद्भवं बुधाः (वृषा) ॥ १,२३.४६ ॥
 कूर्मश्च कृकरो वायुर्देव ईश्वरकारणम् ।
 द्विरुद्धातो गुणौ द्वौ य धूम्रषट्कोणमाण्डलम् ॥ १,२३.४७ ॥

भिन्द्रङ्गितं याष्टकोटिविस्तीर्णां चोच्छ्रयस्तथा ।
 यतुर्दशाधिकं कोटिवायुतत्त्वं विचिन्तयेत् ॥ १,२३.४८ ॥
 द्वादशति सरसिजे शान्त्य तीतास्तथेश्वराः ।
 कुलुश्च शङ्भिनी नाज्यो देवदत्तो धनञ्जयः ॥ १,२३.४९ ॥
 शिभैशानकाराणं य सदाशिव इति स्मृतः ।
 गुण अकस्तथोद्धातः शुद्धस्कृटिकवत्स्मरेत् ॥ १,२३.५० ॥
 षोडशकोटिविस्तीर्णां पञ्चविंशतिकोच्छ्रयम् ।
 वर्तुलं चिन्तयेद्योम भुतशुद्धिरुदाहृता ॥ १,२३.५१ ॥
 गुणयो गुरुर्भोजगुरुः शक्तयनन्तौ य धर्मकः ।
 ज्ञानवैराग्यमैश्वर्यैस्ततः पूर्वाष्टिपत्रके ॥ १,२३.५२ ॥
 अधोर्ध्ववदने द्वे य पद्मकर्णिककेसरम् ।
 वामाद्या आत्मविद्या य सदा ध्यायेच्छिवाप्यकम् ॥ १,२३.५३ ॥
 तत्त्वं शिवासने मूर्तिर्लेख्यं विद्यादेहाय नमः ।
 भद्रपद्मासनासीनः सितः षोडशवार्षिकः ॥ १,२३.५४ ॥
 पञ्चवक्त्रः करत्रैः स्वैर्दशभिश्चैव धारयन् ।
 अमयं प्रसादं शक्तिं शूलं भद्राङ्गमीश्वरः ॥ १,२३.५५ ॥
 दक्षैः करैर्वाभकैश्च भुजङ्गं याक्षसूत्रकम् ।
 उमरुकं नीलोत्पलं भीजपूरकमुत्तमम् ॥ १,२३.५६ ॥
 षष्ठाज्ञानङ्कियाशक्तिस्त्रिनेत्रो हि सदाशिवः ।
 अयं शिवार्थनध्यानी सर्वदा कालवर्जितः ॥ १,२३.५७ ॥
 षड्दशोरा वयारेण त्रीणि वर्षाणि ज्वति ।
 दिनद्वयस्य वारेण ज्वेद्वर्षद्वयं नरः ॥ १,२३.५८ ॥
 दिनत्रयस्य वारेण वर्षमेकं स ज्वति ।
 नाकाले शीतले मृत्युरुष्ये चैव तु कारके ॥ १,२३.५९ ॥
 इति श्रीगारुडे मन्त्रपुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
 शिवार्थननिर्घण्टां नाम त्रयोविंशोऽध्यायः
 (इति शिवाष्टिपूजा समाप्ता) ।

श्रीगरुडमहापुराणम्- २४

सूत उवाच ।

वक्ष्ये गण्डिकाः पूजाः सर्वदा स्वर्गदाः पराः ।

गण्डासनं गण्डमूर्तिं गण्डाधिपतिमर्चयेत् ॥ १,२४.१ ॥

गामादिदृष्टयाद्यङ्गं दूर्गाया गुरुपादुकाः ।

दूर्गासनं च तन्मूर्तिं ह्रीं दूर्गे रक्षणीति च ॥ १,२४.२ ॥

त्द्वादिकं नव शक्त्यो रुद्रयात्रा प्रयात्रया ।

यात्रोग्रा यात्रनायिका यात्रा यात्रवती इमात् ॥ १,२४.३ ॥

यात्रारूपा यात्रिकाप्या दूर्गेदूर्गेऽथ रक्षिणि ।

वज्रभङ्गादिका मुद्राः शिवाद्या वह्निदेशतः ॥ १,२४.४ ॥

सदाशिवमहाप्रेतपद्मासन मथापि वा ।

अं क्लीं (ह्रीं) सौस्त्रिपुरायै नमः ।

ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं स्त्रीं स्त्रीं रीं स्त्रीं स्त्रीं शां

पद्मासनं च मूर्तिं च त्रिपुरात्द्वादिकादिकम् ॥ १,२४.५ ॥

पीठाम्बुजे तु ब्राह्म्यादीर्ब्रह्माणी य मलेश्वरी ।

कौमारी वैष्णवी पूज्या वाराही येन्द्रदेवता ॥ १,२४.६ ॥

यामुत्रा यात्रिका पूज्या भैरवाभ्यांस्ततो यजेत् ।

असिताङ्गोरुश्चात्रः क्रोध उन्मत्तभैरवः ॥ १,२४.७ ॥

कपाली भीषणश्चैव संहारश्चाष्ट भैरवाः ।

रतिः प्रीतिः कामदेवः पञ्च बाणश्च योगिनी ॥ १,२४.८ ॥

वटुकं दूर्गाया विघ्नराजो गुरुश्च क्षेत्रपः ।

पद्मगर्भे मात्रले च त्रिकोणो चिन्तयेद्भृदि ॥ १,२४.९ ॥

शुक्लां वरदाक्षसूत्रपुस्ताभयसमन्विताम् ।

लक्षजप्याभ्य ङोमाभ्य त्रिपुरा सिद्धिदा भवेत् ॥ १,२४.१० ॥

ॐ श्रीगारुडे महापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकात्रे

त्रिपुरादिपूजानिर्णयं नम्यतुर्विशोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २५

सूत उवाच ।

ओं कीं श्रीं स्कें क्षैं अनन्तशक्तिपादुकां पूजयामि नमः ॥ १,२५.१ ॥

ओं श्रीं क्लैं क्षैं आधारशक्तिपादुकां पूजयामि नमः ।

ओं लुं कालाग्निरुद्रपादुकां पूजयामि नमः ॥ १,२५.२ ॥

ओं ल्रीं लुं डाटकेश्वरदेवपादुकां पूजयामि नमः ।

ओं ल्रीं शेषभट्टारकपादुकां पूजयामि नमः ॥ १,२५.३ ॥

ओं ल्रीं श्रीं पूथिवीतत्सवर्णभुवनद्वीपसमुद्रदिशामनन्ताप्यमासनं
पद्मासनं पूजयामि नमः ॥ १,२५.४ ॥

द्रीं श्रीं निवृत्त्यादि कला पृथिव्यादितत्त्व मनन्तादिभुवनभोङ्कारादिवर्णम् ।

उकारादिनवात्मकपदः सद्योदातादिमन्त्रः लूं लृट्याद्यङ्गः ।

अेवं मन्त्रमलेश्वर सिद्धविधात्मकः परामृतार्णवः सर्वभूतो

दिकसमस्तषडङ्गः सदाशिवार्णवपयः पूर्णोदधिपक्षश्रीमानास्पदात्मकः

विद्योमापूर्णज्ञत्वकर्तृत्वलक्षणयज्ञेष्टायकरुद्रशक्त्यात्मककर्णो कः ।

नवशक्तिशिवादिभिर्भूलमण्डलत्रयकुजात्मकोत्पन्नापद्मासनपादुकां पूजयामि नमः ॥ १,२५.५ ॥

एति श्रीगरुडे महापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाप्ये आचारकाण्डे

आसनपूजानिरूपणं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २६

सूत उवाच ।

अनन्तरं करन्यासः ।

विधाकरी शुद्धिः कार्या ।

पद्ममुद्रां बद्ध्वा मन्त्रन्यासं कुर्यात् ।

ऊँ कनिष्ठायै नमः ।

नैँ अनामिकायै नमः ।

मैँ मध्यमायै नमः ।

तैँ तर्ज्ज्यायै नमः ।

अं अङ्गुष्ठायै नमः ।

लां करतलायै नमः ।

वां करपृष्ठायै नमः ॥ १,२६.१ ॥

अथ देहन्यासः ।

संस्मं मणिभन्धाय नमः ।

अैं ड्रीं श्रीं करास्फालाय नमः ।

मडातेजोरुपं दुंदुडुरेण करास्फालनं कुर्यात् ॥ १,२६.२ ॥

अैं ड्रीं श्रीं ड्रीं स्त्रैं नमो भगवते स्त्रैं कुब्जिकायै नमः ।

दुं ड्रीं ड्रीं उअणनमे अघोरामुभिं ड्रां ड्रीं किलिकिलि विख्ये

स्थौत्यकोशी ड्रीं ड्रीं श्रीं अैं नमो भगवते उर्ध्ववक्त्राय नमः ।

स्त्रैं कुब्जिकायै पूर्ववक्त्राय नमः ।

ड्रीं श्रीं ड्रीं उअणनमे दक्षिणवक्त्राय नमः ।

ॐ ड्रीं श्रीं किलिकिलि पश्चिमवक्त्राय नमः ।

ॐ अपोरमुभिं उत्तरवक्त्राय नमः ।

ॐ नमो भगवते वृद्धाय नमः क्षैं (क्षैं अैं) कुब्जिकायै शिरसे स्वाहा ।

ड्रीं ड्रीं आं उ अ एा नमे शिष्यायै वषट् ।

अघोरामुभिं कवचाय हुं ।

हैं हैं ङ नेत्रत्रयाय वौषट् ।

किलिकिलि विख्ये अस्त्राय हुट् ॥ १,२६.३ ॥

(१) अैं ड्रीं श्रीं अभाएडमएडलाकारमडाशूलमएडलमाय नमः

(२) अैं ड्रीं श्रीं वायुमएडलाय नमः ।

(३) अैं ड्रीं श्रीं सोममएडलाय नमः ।

(४) अैं ड्रीं श्रीं मडाकुलभोधावलिमएडलाय नमः

(५) अैं ड्रीं श्रीं मडाकौलमएडलाय नमः ।

(६) अैं ड्रीं श्रीं गुरुमएडलाय नमः

(७) अैं ड्रीं श्रीं साममएडलाय नमः

(८) अैं ड्रीं श्रीं समग्र

(९) सिद्ध (१०) योगीनीपीठापपीठ

(११) क्षेत्रेपक्षेत्रमडासन्तानमएडलाय नमः ।

अेवं मएडलानां द्वादशकं कमेण पूज्यम् ॥ १,२६.४ ॥

इति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाएडे आचारकाएडे

करन्यासादिनिर्णयानां नाम षड्विंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २७

सूत उवाच ।

ॐ कश्चिद्विकीर्णिककाणी यर्वाणी भूतहारिणि कृणिविषिणि विरथनाराययणि
 उमे दडदड उस्ते यएउ रौद्रे माडेश्वरि मडामुभि ज्वालामुभि
 शङ्कुकर्णि शुक्मुएउ शत्रुं डनडन सर्वनाशिनि स्वेदय
 सर्वाङ्गशोणितं तन्निरिक्षासि मनसा देवि समोडयसमोडय
 रुद्रस्य उदये जाता रुद्रस्य त्दृदये स्थिता ।
 रुद्रो रौद्रेण रुपेण त्वं देवि रक्षरक्ष मां हूं मां हूं कृकृ
 ःः स्कन्दमेभलाभालग्रहशत्रुविषडारी ॐ शाले मावे डरडर
 विषोडुडारडिविषवेगे डं डं शवरि डुं शवरि
 आडौलवेगेशे सर्वे विज्यमेधमाले सर्वनागादिविषडरणम् ॥ १.२७.१ ॥

ॐ श्रीगरुडे महापुराणे पूर्वभाएउ प्रथमांशाण्ये आचारकाएउ
 नागादिविविधविषडर मन्त्रनिरुपाणं नाम समविंशोडध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २८

सूत उवाच ।

गोपालपूजा वक्ष्यामि भुक्तिमुक्तिप्रदायिनीम् ।
 द्वारे धाता विधाता च गङ्गायमुनया सह ॥ १.२८.१ ॥
 शङ्भपद्मनिधी यैव सारङ्गः शरभः श्रिया ।
 पूर्वे भद्रः सुभद्रो द्वौ दक्षे यएउप्रयाएउडौ ॥ १.२८.२ ॥
 पश्चिमे भलप्रभलौ जयश्च विजयो यजेत् ।
 उत्तरे श्रीशत्रुद्वारे गणो दुर्गा सरस्वती ॥ १.२८.३ ॥
 क्षेत्रस्याञ्ज्यादिकोशेषु दिक्षु नारदपूर्वकम् ।
 सिद्धो गुरुर्नलकूवरं कोणे भगवतं यजेत् ॥ १.२८.४ ॥
 पूर्वे विष्णुं विष्णुतपो विष्णुशक्तिं समर्थयेत् ।
 ततो विष्णुपरीवारं मध्ये शक्तिं च कूर्मकम् ॥ १.२८.५ ॥
 अनन्तं पृथिवीं धर्मं ज्ञानं वैराज्यमञ्जितः ।
 औश्वर्यं वायुपूर्वं च प्रकाशात्मानमुत्तरे ॥ १.२८.६ ॥
 सत्त्वाय प्रकृतात्मने रजसे मोडरुपिणे ।

तमसे कन्द पद्माय यजेत्कं काकतत्वकम् ॥ १,२८.७ ॥
 विधातत्त्वं परं तत्त्व सूर्येद्वक्त्रिमण्डलम् ।
 विमलाद्या आसनं य प्राच्यां श्रीं ह्रीं प्रपूजयेत् ॥ १,२८.८ ॥
 गोपीजनवल्लभाय स्वाहान्तो मनुरुच्यते ।
 अङ्गानि यथा-आयं कुं य सुयकं य विरकं य तथैय ॥ १,२८.९ ॥
 त्रैलोक्यरक्षकं चक्रमसुरारिसुदर्शनम् ।
 वृद्धादिपूर्वकोणेषु अस्त्रं शक्तिं य पूर्वतः ॥ १,२८.१० ॥
 रुक्मिणी सत्यभामा य सुनन्दा नागजित्यपि ।
 लक्ष्मणा मित्रविन्दा य जाम्भवत्या शुशीलया ॥ १,२८.११ ॥
 शङ्खभयङ्कगदापद्मं मुसलं शार्ङ्गमर्चयेत् ।
 भङ्गं पाशाङ्कुशं प्राच्यां श्रीवत्सं कौस्तुभं यजेत् ॥ १,२८.१२ ॥
 मुकुटं वलमालां य अन्द्राद्यान्ध्वजमुष्यकान् ।
 कुमुदाद्यान्विष्वक्सेनं श्रिया कृष्णं सडार्चयेत् ।
 जघ्याद्घ्यानात्पूजनाय्य सर्वाङ्कामानवान्पुयात् ।
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाण्ये आचारकाण्डे
 श्रीगोपालपूजानिर्घणं नामाष्टाविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २९

उरिरुवाच ।
 त्रैलोक्यमोहिनीं वक्ष्ये पुरुषोत्तममुष्यकाम् ।
 पूजामन्त्राञ्छ्रीधराद्यान्धर्मकामादिदायकान् ॥ १,२९.१ ॥
 ॐ ह्रीं श्रीं क्लीं हूं ॐ नमः ।
 पुरुषोत्तम अप्रतिरूप लक्ष्मीनिवास जगत्क्षोभाण सर्वस्त्रीवृद्धयदारण
 त्रिभुवनमदोन्मादनकर सुरासुरमनुज सुंदरी जनमनांसि तापयतापय
 शोषयशोषय मारयमारय स्तम्भयस्तम्भय
 द्रावयद्रावय आकर्षय आकर्षय, परमसुभग सर्वसौभाग्यकर
 सर्वकामप्रद अमुकं लनलन यङ्केण गदया भङ्गेन
 सर्वबाणैर्भिषिभिन्धि पाशेन कुट्टकुट्ट अङ्कुशेन ताडयताडय
 तुरुतुरु किं तिष्ठसि तारयतारय यावत्समीहितं मे सिद्धं भवति

ह्रीं (ह्रूं) ह्रट् नमः ॥ १,२८.२ ॥

ॐ श्रीं (श्रीः) श्रीधराय त्रैलोक्यमोहनाय नमः ।

क्लीं पुरुषोत्तमाय त्रैलोक्यमोहनाय नमः ॥ १,२८.३ ॥

ॐ विष्णवे त्रैलोक्यमोहनाय नमः ।

ॐ श्रीं क्लीं त्रैलोक्यमोहनाय विष्णवे नमः ॥ १,२८.४ ॥

त्रैलोक्यमोहना मन्त्राः सर्वे सर्वार्थसाधकाः ।

सर्वे चिन्त्या पृथग्वापि व्यासात्संक्षेपतोऽथ वा ॥ १,२८.५ ॥

आसनं मूर्तिमन्त्रं यं लोमाद्यङ्गाद्यङ्गाङ्गम् ।

यङ्कं गदां यं ङ्गां यं मुसलं शम्भशङ्गाङ्गम् ॥ १,२८.६ ॥

शरं पाशं याङ्गुशं यं लक्ष्मीगरुडसंयुतम् ।

विष्वक्सेनं विस्तराद्भानरः सर्वमवाप्नुयात् ॥ १,२८.७ ॥

ॐ श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

त्रैलोक्यमोहिनी(श्रीधर) पूजनविधिनमिर्कोनत्रिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- ३०

सूत उवाच ।

विस्तरैश्च प्रवक्ष्यामि श्रीधरस्यार्चनं शुभम् ।

परिवारश्च सर्वेषां समोद्देश्यो हि पण्डितैः ॥ १,३०.१ ॥

ॐ श्रां हृदयाय नमः ।

ॐ श्रींशिरसे स्वाहा ।

ॐ श्रू शिभायै वषट् ।

ॐ श्रौं कवयाय हुं ।

ॐ श्रौं नेत्रत्रयाय वौषट् ।

ॐ श्रः अस्त्राय ह्रटिति ॥ १,३०.२ ॥

दृश्येदात्मनो मुद्रां शङ्खयङ्गदादिकाम् ।

ध्यात्वात्मानं श्रीधराभ्यं शङ्खयङ्गदाधरम् ॥ १,३०.३ ॥

ततस्तं पूजयेद्देवं माण्डवे स्वस्तिकादिके ।

आसनं पूजयेदादौ देवदेवस्य शार्ङ्गिणः ।

ओभिर्मन्त्रैर्महादेव तान्मन्त्राञ्छृणु शङ्कर ॥ १,३०.४ ॥

ॐ श्रीधरासनदेवताः आगच्छता ।

ॐ समस्तपरिवारायस्थ्युतासनाय नमः ॥ १,३०.५ ॥

ॐ धात्रे नमः ।

ॐ विधात्रे नमः ।

ॐ गङ्गायै नमः ।

ॐ यमुनायै नमः ।

ॐ आधारशक्त्यै नमः ।

ॐ दूर्माय नमः ।

ॐ अनन्ताय नमः ।

ॐ पृथिव्यै नमः ।

ॐ धर्माय नमः ।

ॐ ज्ञानाय नमः ।

ॐ वैराग्याय नमः ।

ॐ श्रेष्ठ्याय नमः ।

ॐ अधर्माय नमः ।

ॐ अज्ञानाय नमः ।

ॐ अवैराग्याय नमः ।

ॐ अनैष्ठ्याय नमः ।

ॐ क्न्दाय नमः ।

ॐ नालाय नमः ।

ॐ पद्माय नमः ।

ॐ विमलायै नमः ।

ॐ उत्कर्षिण्यै नमः ।

ॐ ज्ञानायै नमः ।

ॐ ङ्कियायै नमः ।

ॐ योगायै नमः ।

ॐ प्रहृष्ट्यै नमः ।

ॐ सत्यायै नमः ।

ॐ ईशानायै नमः ।

ॐ अनुग्रहायै नमः ॥ १,३०.६ ॥

अर्ययित्वा समं रुद्र उरिमावाख्य संयजेत् ।

मन्त्रैरेभिर्महाप्राणैः सर्वपापप्राणाशनैः ॥ १,३०.७ ॥

ॐ ह्रीं श्रीधराय त्रैलोक्यमोहनाय विष्णवे नमः आगच्छ ॥ १,३०.८ ॥

ॐ श्रियै नमः ।

ॐ श्रां हृदयाय नमः ।

ॐ श्रीं शिरसे नमः ।

ॐ श्रूं शिखायै नमः ।

ॐ श्रौं कवचाय नमः ।

ॐ श्रौं नेत्रत्रयाय नमः ।

ॐ श्रः अस्त्राय नमः ।

ॐ शङ्खाय नमः ।

ॐ पद्माय नमः ।

ॐ चक्राय नमः ।

ॐ गदायै नमः ।

ॐ श्री वत्साय नमः ।

ॐ कौस्तुभ्य नमः ।

ॐ वनमालायै नमः ।

ॐ पीताम्बराय नमः ।

ॐ ब्रह्मणे नमः ।

ॐ नारदाय नमः ।

ॐ गुरुभ्यो नमः ।

ॐ छन्द्राय नमः ।

ॐ अग्नये नमः ।

ॐ यमाय नमः ।

ॐ निरृतये नमः ।

ॐ वरुणाय नमः ।

ॐ वायवे नमः ।

ॐ सोमाय नमः ।

ॐ ईशानाय नमः ।

ॐ अनन्ताय नमः ।

ॐ ब्रह्मणे नमः ।

ॐ सत्त्वाय नमः ।

ॐ रजसे नमः ।

ॐ तमसे नमः ।

ॐ विष्वक्सेनाय नमः ॥ १,३०.९ ॥

अभिषेकं तथा वस्त्रं ततो यज्ञोपवीतकम् ।

गन्धं पुष्पं तथा धूपं दीपमन्नं प्रदक्षिणाम् ॥ १,३०.१० ॥

दद्यादभिर्मलामन्त्रैः समप्यार्थं जपेन्मनुम् ।

शतमष्टोत्तरं यापि जप्त्वा ह्यथ समर्पयेत् ॥ १,३०.११ ॥

ततो मुहूर्तमेकन्तुध्यायेद्देवं हृदि स्थितम् ।

शुद्धस्फुटिकसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ १,३०.१२ ॥

प्रसन्नवदनं सौम्यं स्फुरन्मकरकुण्डलम् ।

किरीटिनमुदारार्ङ्गं वनमालासमन्वितम् ॥ १,३०.१३ ॥

परब्रह्मस्वरूपं यं श्रीधरं चिन्तयेत्सुधीः ।

अनेन यैव स्तोत्रेण स्तुवीत परमेश्वरम् ॥ १,३०.१४ ॥

श्रीनिवासाय देवाय नमः श्रीपतये नमः ।

श्रीधराय सशार्ङ्गाय श्रीप्रदाय नमोनमः ॥ १,३०.१५ ॥

श्रीवल्लभाय शान्ताय श्रीमते यं नमोनमः ।

श्रीपर्वतनिवासाय नमः श्रेयस्कराय यं ॥ १,३०.१६ ॥

श्रेयसां पतये यैव ह्याश्रमाय नमोनमः ।

नमः श्रेयः स्वरूपाय श्रीकराय नमोनमः ॥ १,३०.१७ ॥

शराण्याय वरेण्याय नमो भूयो नमोनमः ।

स्तोत्रं कृत्वा नमस्कृत्य देवदेवं विसर्जयेत् ॥ १,३०.१८ ॥

एति रुद्र समाख्याता पूजा विष्णोर्महात्मनः ।

यः करोति मलाभक्त्या स याति परमं पदम् ॥ १,३०.१९ ॥

ॐ यः पठतेऽध्यायं विष्णुपूजाप्रकाशकम् ।

स विधूयेत् पापानि याति विष्णोः परं पदम् ॥ १,३०.२० ॥

एति श्रीगारुडे मलापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे

श्रीधरा (विष्णवर्) यनविधिर्नाम त्रिंशोऽध्यायः

श्री गरुडमहापुराणम्- ३१

रुद्र उवाच ।

भूय एवं जगन्नाथ पूजो कथय मे प्रभो ।

यथा तरेयं संसारसागरं ल्यतिदृस्तम् ॥ १,३१.१ ॥

हरिरुवाच ।

अर्थनं विष्णुदेवस्य वक्ष्यामि वृषभध्वज ।

तच्छृणुष्व महाभाग भुक्तिमुक्तिप्रदं शुभम् ॥ १,३१.२ ॥

कृत्वा स्नानं ततः सन्ध्यां ततो यागगृहं प्रजेत् ।

प्रक्षाल्य पाणी पादौ च आचम्य च विशेषतः ॥ १,३१.३ ॥

मूलमन्त्रं समस्तं तु उस्तथोर्व्यापिकं न्यसेत् ।

मूलमन्त्रं च देवस्य शृणु रुद्र वदामि ते ॥ १,३१.४ ॥

ॐ श्रीं ह्रीं श्रीधराय विष्णवे नमः ।

अयं मन्त्रः सुरेशस्य विष्णोरीशस्य वाचकः ॥ १,३१.५ ॥

सर्वव्याधिहरश्चैव सर्वग्रहहरस्तथा ।

सर्वपापहरश्चैव भुक्तिमुक्तिप्रदायकः ॥ १,३१.६ ॥

अङ्गान्यासं ततः कुय्यान्तेभिर्मन्त्रैर्विद्यक्षणः ।

ॐ ङं हुं ह्रं व्रं नमः ।

ॐ ङीं शिरसे स्वाहा ।

ॐ हुं शिभायै वषट् ।

ॐ हुँ कवचाय हुं ।

ॐ ह्रौं नेत्रत्रयाय वौषट् ।

ॐ ङः अस्त्राय ह्रट् ॥ १,३१.७ ॥

एति मन्त्रः समाख्यातो मया ते प्रभविष्णुना ।

न्यासं कृत्वात्मनो मुद्रां दृश्येद्विजितात्मवान् ॥ १,३१.८ ॥

ततो ध्यायेत्परं विष्णु तृत्तोटरसमाश्रितम् ।

शङ्खचक्रसमायुक्तं कुन्देन्दुधवलं हरिम् ॥ १,३१.९ ॥

श्रीवत्सकौस्तुभयुतं वनमालासमन्वितम् ।

रत्नहारकिरीटेन संयुक्तं परमेश्वरम् ॥ १,३१.१० ॥

अळं विषशुरिति ध्यात्वा कृत्वा वै शोधनादिकम् ।
 यं क्षौं रमिति भीञ्चैश्च कठिनी कृत्य नामभिः ॥ १,३१.११ ॥
 अण्डमुत्पाद्य य ततः प्राणवेनैव भेदयेत् ।
 तत्र पूर्वोक्तत्रुपं तु भावयित्वा वृषध्वज ॥ १,३१.१२ ॥
 आत्मपूजां ततः कुर्याद्रन्ध्रपुष्पादिभिः शुभैः ।
 आवाह्य पूजयेत्सर्वा देवता आसनस्य याः ॥ १,३१.१३ ॥
 मन्त्रैरेभिर्महादेव तन्मन्त्रं शृणु शङ्कर ।
 विषण्वासनदेवता आगच्छत ॥ १,३१.१४ ॥
 ॐ समस्तपरिवारायाव्युताय नमः ।
 ॐ धात्रे नमः ।
 ॐ विधात्रे नमः ।
 ॐ गङ्गायै नमः ।
 ॐ यमुनायै नमः ।
 ॐ शङ्खनिधये नमः ।
 ॐ पद्मनिधये नमः ।
 ॐ यण्डाय नमः ।
 ॐ प्रयाण्डाय नमः ।
 ॐ द्वारश्रियै नमः ।
 ॐ आधारशक्त्यै नमः ।
 ॐ कूर्माय नमः ।
 ॐ अनन्ताय नमः ।
 ॐ श्रियै नमः ।
 ॐ धर्माय नमः ।
 ॐ ज्ञानाय नमः ।
 ॐ वैराग्याय नमः ।
 ॐ श्रेष्ठ्याय नमः ।
 ॐ अधर्माय नमः ।
 ॐ अज्ञानाय नमः ।
 ॐ अवैराग्याय नमः ।
 ॐ अनैष्ठ्याय नमः ।

ॐ सं सत्त्वाय नमः ।

ॐ रं रजसे नमः ।

ॐ तं तमसे नमः ।

ॐ कं कन्दाय नमः ।

ॐ नं नालाय नमः ।

ॐ लां पद्माय नमः ।

ॐ अं अर्कमण्डलाय नमः ।

ॐ सों सोममण्डलाय नमः ।

ॐ वं वह्निमण्डलाय नमः ।

ॐ विमलायै नमः ।

ॐ उत्कर्षिण्यै नमः ।

ॐ ज्ञानायै नमः ।

ॐ क्रियायै नमः ।

ॐ योगायै नमः ।

ॐ प्रलुप्त्यै नमः ।

ॐ सत्यायै नमः ।

ॐ ईशानायै नमः ।

ॐ अनुग्रहायै नमः ॥ १,३१.१५ ॥

गन्धपुष्पादिभिस्त्वैतैर्मन्त्रैरेतास्तु पूजयेत् ।

पूजयित्वा ततो विष्णुं सृष्टिसंलारकारिणम् ॥ १,३१.१६ ॥

आवाह्य मण्डले रुद्र पूजयेत्प रमेश्वरम् ।

अनेन विधिना रुद्र सर्वपापहरं परम् ॥ १,३१.१७ ॥

यथात्मनि तथा देवे न्यासं कुर्वीत यादितः ।

मुद्रां प्रदर्शयेत्पश्चादध्यादीनर्पयेत्ततः ॥ १,३१.१८ ॥

स्नानां कुर्यात्ततो वस्त्रं दद्यादायमनं ततः ।

गन्धपुष्पं तथा धूपं दीपं दद्याद्यरुं ततः ॥ १,३१.१९ ॥

प्रदक्षिणां ततो जप्यं ततस्तस्मिन्सर्पयेत् ।

अङ्गादीनां स्वमन्त्रैश्च पूजां कुर्वीत साधकः ॥ १,३१.२० ॥

देवस्य मूलमन्त्रेणेत्येवं विद्धि वृषध्वज ।

मन्त्राञ्छृणु त्रिनेत्र त्वं कथ्यमानान्मयाधुना ॥ १,३१.२१ ॥

- ॐ ङां लृद्याय नमः ।
 ॐ ङीं शिरसे नमः ।
 ॐ ङूं शिभायै नमः ।
 ॐ ङैं ङवयाय नमः ।
 ॐ ङौं नेत्रत्रयाय नमः ।
 ॐ ङः अस्त्राय नमः ।
 ॐ श्रियै नमः ।
 ॐ शङ्काय नमः ।
 ॐ पद्माय नमः ।
 ॐ यङ्काय नमः ।
 ॐ गदायै नमः ।
 ॐ श्रीवत्साय नमः ।
 ॐ कौस्तुभाय नमः ।
 ॐ वनमालायै नमः ।
 ॐ पीताम्बराय नमः ।
 ॐ ङङ्गाय नमः ।
 ॐ मुसलाय नमः ।
 ॐ पाशाय नमः ।
 ॐ अङ्कुशाय नमः ।
 ॐ शार्ङ्गाय नमः ।
 ॐ शराय नमः ।
 ॐ ब्रह्मणे नमः ।
 ॐ नारादाय नमः ।
 ॐ पूर्वसिद्धेभ्यो नमः ।
 ॐ भागवतेभ्यो नमः ।
 ॐ गुरुभ्यो नमः ।
 ॐ परमगुरुभ्यो नमः ।
 ॐ ँन्द्राय सुराधिपतये सवालनपरिवाराय नमः ।
 ॐ अङ्गये तेजोऽधिपतये सवालनपरिवाराय नमः ।
 ॐ यमाय प्रेताधिपतये सवालनपरिवाराय नमः ।
 ॐ निरृतये रक्षोऽधिपतये सवालनपरिवाराय नमः ।
 ॐ वरुणाय जलाधिपतये सवादनपरिवाराय नमः ।

ॐ वायवे प्राणाधिपतये सवालनपरिवाराय नमः ।
 ॐ सोमाय नक्षत्राधिपतये सवालनपरिवाराय नमः ।
 ॐ ईशानाय विद्याधिपतये सवालनपरिवाराय नमः ।
 ॐ अनन्ताय नागाधिपतये सवालनपरिवाराय नमः ।
 ॐ ब्रह्मणे लोकाधिपतये सवालनपरिवाराय नमः ।
 ॐ वज्राय हुं हृट् नमः ।
 ॐ शक्त्यै हुं हृट् नमः ।
 ॐ दण्डाय हुं हृट् नमः ।
 ॐ भद्रगाय हुं हृट् नमः ।
 ॐ पाशाय हुं हृट् नमः ।
 ॐ ध्वजाय हुं हृट् नमः ।
 ॐ गदायै हुं हृट् नमः ।
 ॐ त्रिशूलाय हुं हृट् नमः ।
 ॐ चक्राय हुं हृट् नमः ।
 ॐ पद्माय हुं हृट् नमः ।
 ॐ वै विष्वक्सेनाय नमः ॥ १,३१.२२ ॥

ओम्भिन्त्रैर्मंडादेव पूज्या अङ्गाद्यो नरैः ।
 पूजयित्वा मंडात्मानं विष्णुं ब्रह्मस्वर्गपिण्डम् ॥ १,३१.२३ ॥
 स्तुवीत यानया स्तुत्या परमात्मानमव्ययम् ।
 विष्णवे देवदेवाय नमो वै प्रभविष्णवे ॥ १,३१.२४ ॥
 विष्णवे वासुदेवाय नमः स्थितिकराय च ।
 अस्मिष्णवे नमश्चैव नमः प्रलयशायिने ॥ १,३१.२५ ॥
 देवानां प्रभवे यैव यज्ञानां प्रभवे नमः ।
 भुनीनां प्रभवे नित्यं यक्षाणां प्रभविष्णवे ॥ १,३१.२६ ॥
 जिष्णवे सर्वदेवानां सर्वगाय मंडात्मने ।
 ब्रह्मेन्द्ररुद्रवन्द्याय सर्वेशाय नमोनमः ॥ १,३१.२७ ॥
 सर्वलोकहितार्थाय लोकाध्यक्षाय वै नमः ।
 सर्वगोत्रे सर्वकर्त्रे सर्वदृष्टविनाशिने ॥ १,३१.२८ ॥
 वरप्रदाय शान्ताय वरेण्याय नमोनमः ।
 शरण्याय सुतुपाय धर्मकामार्थदायिने ॥ १,३१.२९ ॥

स्तुत्वा ध्यायेत्स्वर्ग्ये भ्रमरुपिणामव्ययम् ।
 अेलं तु पूजयेद्विष्णुं मूलमन्त्रेण शङ्कर ॥ १,३१.३० ॥
 मूलमन्त्रं जपेद्वापि यः स याति नरो हरिम् ।
 अेतत्ते कथितं रुद्र विष्णोरर्थनमुत्तमम् ॥ १,३१.३१ ॥
 रडस्यं परमं गुह्यं भुक्तिमुक्तिप्रदं परम् ।
 अेतद्यश्च पठेद्विद्वांस्विष्णुभक्तः पुमान्हर ।
 शृणुयाच्छ्रावयेद्वापि विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १,३१.३२ ॥
 ष्टि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 विष्णुपूजाविधिर्नामैकत्रिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३२
 मडेश्वर उवाच ।
 पञ्चतत्त्वार्थनं ब्रूहि शङ्करयङ्गदाधर ।
 येन विज्ञानमात्रेण नरो याति परं पदम् ॥ १,३२.१ ॥
 हरिरुवाच ।
 पञ्चतत्त्वार्थनं वक्ष्ये तव शङ्कर सुव्रत ।
 मङ्गल्यं मङ्गलं दिव्यं रडस्यं कामदं परम् ॥ १,३२.२ ॥
 तच्छृणुष्व मडादेव पवित्रं कविनाशनम् ।
 अेक अेवाव्ययः शान्तः परमात्मा सनातनः ॥ १,३२.३ ॥
 वासुदेवो ध्रुवः शुद्धः सर्वव्यापी निरञ्जनः ।
 स अेव मायाया देव पञ्चधा संस्थितो हरिः ॥ १,३२.४ ॥
 लोकानुग्रहकृद्विष्णुः सर्वदुष्टविनाशनः ।
 वासुदेवस्वरूपेण तथा सङ्कर्षणेन च ॥ १,३२.५ ॥
 तथा प्रद्युम्नरूपेणानिरुद्धाभ्येन च स्थितः ।
 नारायणस्वरूपेण पञ्चधा ह्यद्भ्यः स्थितः ॥ १,३२.६ ॥
 अेतेषां वाचकान्मन्त्रानेताञ्छृणु वृषध्वज ! ।
 ॐ अं वासुदेवाय नमः ।
 ॐ आं संकर्षणाय नमः ।

ॐ अं प्रद्युम्नाय नमः ।

ॐ अनिरुद्धाय नमः ।

ॐ ॐ नारायणाय नमः ॥ १,३२.७ ॥

पञ्च मन्त्राः समाख्याता देवानां वायकास्तव ।

सर्वपापहाराः पुण्याः सर्वरोगविनाशनाः ॥ १,३२.८ ॥

अधुना सम्प्रवक्ष्यामि पञ्चतत्त्वार्थं शुभम् ।

विधिना येन कर्तव्यं यैर्वा मन्त्रैश्च शङ्कर ! ॥ १,३२.९ ॥

आदौ स्नानं प्रकुर्वीत स्नात्वा सन्ध्यां समाचरेत् ।

अर्थनागारमासाद्य प्रक्षाव्यार्ष्यादिकं तथा ॥ १,३२.१० ॥

आयम्योपविशेत्प्राज्ञो बद्धासनमभीप्सितम् ।

शोषणादि ततः कुर्यादं क्षै रमिति मन्त्रैः ॥ १,३२.११ ॥

सामान्यं कठिनीकृत्य यावुत्पादयेत्ततः ।

विभिद्याएवं ततो ऽप्येते भावयेत्परमेश्वरम् ॥ १,३२.१२ ॥

वासुदेवं जगन्नाथं पीतकौशेयवाससम् ।

सहस्रादित्यसङ्काशं स्फुरन्मकरकुण्डलम् ॥ १,३२.१३ ॥

आत्मनो हृदि पद्मे तु ध्यायेत्तु परमेश्वरम् ।

ततः संकर्षणं देवमात्मानं चिन्तयेत्प्रभुम् ॥ १,३२.१४ ॥

प्रद्युम्ननिरुद्धं च श्रीमन्नारायणं ततः ।

धन्द्रादींश्च सुरांस्तस्माद्देवदेवात्समुत्थितान् ॥ १,३२.१५ ॥

चिन्तयेच्च ततो न्यासं कथ्यान्त्रै कारयोर्द्वयोः ।

व्यापकं मूलमन्त्रेण चाङ्गन्यासं ततः परम् ॥ १,३२.१६ ॥

अङ्गमन्त्रैर्भडादेव ! तान्मन्त्राञ्छृणु सुव्रत ! ।

ॐ आं हृदयाय नमः ।

ॐ ङं शिरसे नमः ।

ॐ ऊं शिष्यायै नमः ।

ॐ ऐं कवचाय नमः ।

ॐ औं नेत्रत्रयाय नमः ।

ॐ अः अस्त्राय इट् ॥ १,३२.१७ ॥

- ॐ समस्तपरिवारायाव्युताय नमः ।
 ॐ धात्रे नमः ।
 ॐ विधात्रे नमः ।
 ॐ आधारशक्त्यै नमः ।
 ॐ कूर्माय नमः ।
 ॐ अनन्ताय नमः ।
 ॐ पृथिव्यै नमः ।
 ॐ धर्माय नमः ।
 ॐ धर्माय नमः ।
 ॐ ज्ञानाय नमः ।
 ॐ वैराग्याय नमः ।
 ॐ श्रेष्ठ्याय नमः ।
 ॐ अज्ञानाय नमः ।
 ॐ अनैश्वर्याय नमः ।
 ॐ अं अर्कमाण्डलाय नमः ।
 ॐ सौ सोममण्डलाय नमः ।
 ॐ वं वह्निमाण्डलाय नमः ।
 ॐ वं वासुदेवाय परब्रह्मणे शिवाय तेजोरुपाय व्यापिने सर्वदेवाधिदेवाय नमः ।
 ॐ पाण्ड्यजन्त्याय नमः ।
 ॐ सुदृश्विनाय नमः ।
 ॐ गदायै नमः ।
 ॐ पद्माय नमः ।
 ॐ श्रियै नमः ।
 ॐ ह्रियै नमः ।
 ॐ पुष्ट्यै नमः ।
 ॐ गीर्त्यै नमः ।
 ॐ शक्त्यै नमः ।
 ॐ प्रीत्यै नमः ।
 ॐ छन्द्राय नमः ।
 ॐ अत्रये नमः ।
 ॐ यमाय नमः ।
 ॐ निरृतये नमः ।

ॐ वरुणाय नमः ।

ॐ वायवे नमः ।

ॐ सोमाय नमः ।

ॐ ईशानाय नमः ।

ॐ अनन्ताय नमः ।

ॐ ब्रह्मणे नमः ।

ॐ विश्वक्सेनाय नमः ॥ १,३२.१८ ॥

अेते मन्त्राः समाख्यातास्तव रुद्र समासतः ।

पूजा यैव प्रकर्तव्या माण्डले स्वस्तिकादिके ॥ १,३२.१९ ॥

ॐ पद्माय नमः ।

अङ्गन्यासं च कृत्वा तु मुद्राः सर्वाः प्रदशयत् ।

आत्मानं वासुदेवं च ध्यात्वा यैव परेश्वरम् ॥ १,३२.२० ॥

आसनं पूजयेत्पश्चादावाढ्य विधिवन्नरः ।

द्वारे धातुर्विधातुश्च पूजा कार्या वृषध्वज ॥ १,३२.२१ ॥

गरुडं पूजयेदग्रे वासुदेवस्य शङ्कर ।

शङ्खादिपद्मपर्यन्तं मध्यदेशे प्रपूजयेत् ॥ १,३२.२२ ॥

धर्मं ज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं पूर्वदशतः ।

आग्नेयादिष्वर्थयेद्द्वै अधर्मादियतुष्टयम् ॥ १,३२.२३ ॥

माण्डलत्रयमध्ये तु कीर्तिता ष्यसनस्थितिः ।

पूर्वादिपद्मपत्रेषु पूज्याः संकर्षणादयः ॥ १,३२.२४ ॥

कर्णिकायां वासुदेवं पूजयेत्परमेश्वरम् ।

पाञ्चजन्यादयः पूज्याः अैशान्यादिषु संस्थिताः ॥ १,३२.२५ ॥

शक्तयश्चैव पूर्वाद्यौ देवदेवस्य शङ्कर ।

धन्द्रादयो लोकपालाः पूज्याः पूर्वादिषु स्थिताः ॥ १,३२.२६ ॥

अधो नाग तद्दूध्व तु ब्रह्माणं पूजयेत्सुधीः ।

एति स्थानकमो ज्ञेयो माण्डले शङ्कर त्वया ॥ १,३२.२७ ॥

आवाढ्य माण्डले देवं कृत्वा न्यासं तु तस्य च ।

मुद्रां प्रदर्श्य पाद्यदी-न्दधान्मूलेन शङ्कर ॥ १,३२.२८ ॥

स्नानं वस्त्रं तथायामं गन्धं पुष्पं च धूपकम् ।
 दीपं नैवेद्यमायामं नमस्कारं प्रदक्षिणाम् ।
 कुर्याच्छुद्धं मूलेन जपं यापि समर्पयेत् ॥ १,३२.२८ ॥
 दं स्तोत्रं जपेत्पश्चाद्वासुदेवमनुस्मरन् ।
 ॐ नमो वासुदेवाय नमः सकर्षणाय च ॥ १,३२.३० ॥
 प्रद्युम्नायादित्थेवायानिरुद्धाय नमोनमः ।
 नमो नारायणायैव नारायणं पतये नमः ॥ १,३२.३१ ॥
 नरपूज्याय कीर्त्याय स्तुत्याय वरदाय च ।
 अनादिनिधनायैव पुराणाय नमोनमः ॥ १,३२.३२ ॥
 सृष्टिसंसारकर्त्रे च ब्रह्मणेः पतये नमः ।
 मनो वै वेदवेद्याय शङ्भयङ्कधराय च ॥ १,३२.३३ ॥
 कलिकल्मषहर्त्रे च सुरेशाय नमोनमः ।
 संकारवृक्षच्छेत्रे च मायाभेत्रे नमोनमः ॥ १,३२.३४ ॥
 वहुतुपाय तीर्थाय त्रिगुणायानुपाय च ।
 ब्रह्मविष्णुवीशतुपय मोक्षदाय नमोनमः ॥ १,३२.३५ ॥
 मोक्षद्वाराय धर्माय निर्माणाय नमोनमः ।
 सर्वकामप्रदायैव परब्रह्मस्वरूपिणे ॥ १,३२.३६ ॥
 संसारसागरे घोरे निमग्नं मां समुद्धर ।
 त्वदन्यो नास्ति देवेश नास्ति त्राता जगत्प्रभो ॥ १,३२.३७ ॥
 त्वामव सर्वगं विष्णुं गतोऽहं शरणं गतः ।
 ज्ञानदीपप्रदानेन तमोमुक्तं प्रकाशय ॥ १,३२.३८ ॥
 अयं स्तुवीत देवेशं सर्वकलेशविनाशनम् ।
 अन्यैश्चवादेकैः स्तौत्रैः स्तुत्वा वै नीललोहित ॥ १,३२.३९ ॥
 पञ्चतत्त्वसमायुक्तं ध्यायोद्विष्णुं नरो लृष्टि ।
 विसर्जयत्तदा देवमिति पूजा प्रकीर्तिता ॥ १,३२.४० ॥
 सर्वकामप्रदा श्रेष्ठा वासुदेवस्य शङ्कर ।
 अतत्पूजनमात्रेण कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ १,३२.४१ ॥
 छंदं च यः पठेद्ब्रह्म पञ्चतत्त्वार्चनं नरः ।

शृङ्गुयाश्चवायेद्वापि विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १,३२.४२ ॥

ॐ श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
पञ्चतत्त्वा(विष्णवर्) य नविधिर्नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- ३३

रुद्र उवाच ।

सुदर्शनस्य पूजां मे वद शङ्खगदाधर ।
ग्रहरोगादिकं सर्वं यत्कृत्वा नाशमेति वै ॥ १,३३.१ ॥

हरिरुवाच ।

सुदर्शनस्य यङ्गस्य शृङ्गु पूजां वृषध्वज ।
स्नानमादौ प्रकुर्वीत पूजयेच्च हरिं तत ॥ १,३३.२ ॥

मूलमन्त्रेण वै न्यासं मूलमन्त्रं शृङ्गुष्वय ।
सहस्रारं तुं इट्टमो मन्त्रः प्राणवपूर्वकः ॥ १,३३.३ ॥

कथितः सर्वदृष्टानां नाशको मन्त्रमेदकः ।
ध्यायेत्सुदर्शनं देवं वृष्टि पद्मेऽमले शुभे ॥ १,३३.४ ॥

शङ्खयङ्गगदापद्मधरं सौम्यं किरीटिनम् ।
आवाह्य माण्डले देवं पूर्वोक्तविधिना हर ॥ १,३३.५ ॥

पूजयेद्द्रव्यपुष्पाद्यैरुपचारैर्मण्डेश्वर ।
पूजयित्वा जपेन्मन्त्रं शतमष्टोत्तरं नरः ॥ १,३३.६ ॥

अथ यः कुरुते रुद्र ! यङ्गस्थानमुत्तमम् ।
सर्वरोगविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं समाप्नुयात् ॥ १,३३.७ ॥

अतस्तोत्रं जपेत्पश्चात्सर्वव्याधिविनाशनम् ।
नमः सुदर्शनायैव सहस्रादित्यवर्षसे ॥ १,३३.८ ॥

ज्वालामालाप्रदीप्ताय सहस्राय यक्षुषे ।
सर्वदृष्टविनाशाय सर्वपातकमर्दिने ॥ १,३३.९ ॥

सुयकाय विचकाय सर्वमन्त्रविभेदिने ।
प्रसवित्रे जगद्धात्रे जगद्धिध्वंसिने नमः ॥ १,३३.१० ॥

पालनार्थाय लोकानां दृष्टासुरविनाशिने ।

उग्राय चैव सौम्याय चार्दाय च नमोनमः ॥ १,३३.११ ॥

नमश्चक्षुः क्वरुपाय संसारभयभेदिने ।

मायापञ्जरभेत्रे च शिवाय च नमोनमः ॥ १,३३.१२ ॥

त्राडातित्राडरुपाय त्रडाशां पतेय नमः ।

कालाय मृत्यवे चैव भीमाय च नमोनमः ॥ १,३३.१३ ॥

भक्तानुग्रहदात्रे च भक्तगोप्त्रे नमोनमः ।

विष्णुरुपाय शान्ताय यायुधानां धराय च ॥ १,३३.१४ ॥

विष्णुशस्त्राय चक्राय नमो भूयो नमोनमः ।

धृति स्तोत्रं मडापुण्यं चक्रस्य तव कीर्तितम् ॥ १,३३.१५ ॥

यः पठेत्परया भक्त्या विष्णुलोकं स गच्छति ।

चक्रपूजाविधिं चश्च पठेद्भद्रं जितोन्द्रियः ।

स पापं भस्मसात्कृत्वा विष्णुलोकाय कल्पते ॥ १,३३.१६ ॥

धृति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते

सुदर्शनपूजाविधिर्नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३४

रुद्र उवाच ।

पुनर्देवार्थनं ब्रूहि लृषीकेश गदाधर ।

शृण्वतो नास्ति तृप्तिर्मे गदतस्तव पूजनम् ॥ १,३४.१ ॥

हरिरुवाच ।

लयग्रीवस्य देवस्य पूजनं कथयामि ते ।

तच्छृणुष्व जगन्नाथो येन विष्णुः प्रतुष्यति ॥ १,३४.२ ॥

मूलमन्त्रं मडादेव लयग्रीवस्य वाचकम् ।

प्रवक्ष्यामि परं पुण्यं तदादौ शृणु शङ्कर ॥ १,३४.३ ॥

ॐ सै क्षै शिरसे नमः धृति प्रणवसंयुतः ।

अयं नवाक्षरोमन्त्रः सर्वविधाप्रदायकः ॥ १,३४.४ ॥

अस्याङ्गानि मडादेव ताञ्छृणुष्व वृषध्वज ।

ॐ क्षां लृटयाय नमः ।

ॐ क्षीं शिरसे स्वाहाशिरः प्रोक्तं क्षूं वषट् तथा ॥ १,३४.५ ॥

ॐ कारयुक्ता देवस्य शिष्वा ज्ञेया वृषध्वज ।

ॐ क्षौं कवयाय हुं वै कवयं परिकीर्तितम् ॥ १,३४.६ ॥

ॐ क्षौं नेत्रत्रयाय वौषट्नेत्रं देवस्य कीर्तितम् ।

ॐ ङः अस्त्राय हुटस्त्रं देवस्य कीर्तितम् ॥ १,३४.७ ॥

पूजाविधिं प्रवक्ष्यामि नन्मे निगदतः शृणु आदौ स्नात्वा तथायम्य
ततो यागगृहं प्रजेत् ॥ १,३४.८ ॥

ततः प्रविश्य विधिवत्सुर्वाङ्गं शोषणादिकम् ।

यं क्षौं रमिति भीशैश्च कठिनीकृत्य लमिति ॥ १,३४.९ ॥

अइडमुत्पाद्य य ततः ॐ कारेणैव भेदयेत् ।

अइडमध्ये उयत्रीवमात्मानं परिचिन्तयेत् ॥ १,३४.१० ॥

शङ्खकुन्देन्दुधवलं मृणालरजतप्रभम् ।

गोक्षीरसदृशं तद्भ्रत्सूर्यकोटिसमग्रभम् ।

शङ्खं यङ्कं गदां पद्मं धारयन्तं यतुर्भुजम् ॥ १,३४.११ ॥

किरीटिनं कुण्डलिनं वनमालासमन्वितम् ।

सुयङ्कं सुकपोलं य चीताम्बरधरं विभुम् ॥ १,३४.१२ ॥

भावयित्वा मलात्मानं सर्वदैवैः समन्वितम् ।

अङ्गमन्त्रैस्ततो न्यासं मूलमन्त्रेण वै तथा ॥ १,३४.१३ ॥

ततश्च दशयिन्मुद्रां शङ्खपद्मादिकां शुभाम् ।

ध्यायेद्ध्यात्वार्ययेद्विषणुं मूलमन्त्रेण शङ्कर ॥ १,३४.१४ ॥

ततश्चावाहयेद्गुह्यं देवता आसनस्य याः ।

ॐ उयत्रीवासनस्य आगच्छत य देवताः ॥ १,३४.१५ ॥

आवाह्य मण्डले तास्तु पूजयेत्स्वस्तिकादिकं ।

द्वारे धातुर्विधातुश्च पूजा कार्या वृषध्वज ॥ १,३४.१६ ॥

समस्तपरिवाराय अय्युताय नम इति ।

अस्य मध्येऽर्थनं कार्यं द्वारे गङ्गाञ्च पूजयेत् ॥ १,३४.१७ ॥

यमुनां य मलादेवीं शङ्खपद्मनिधी तथा ।

गरुडं पूजयेदग्रे मध्ये शक्तिञ्च पूजयेत् ॥ १,३४.१८ ॥

आधाराभ्यां मडादेव ततः कूर्मं समर्थयेत् ।
 अनन्तं पृथिवीं पश्चाद्धर्मज्ञाने(नौ) ततोऽथयेत् ॥ १,३४.१९ ॥
 वैराग्यमथ यैश्वर्यमाग्नेयादिषु पूजयेत् ।
 अधर्माज्ञानावैराग्यानैश्वर्यादींस्तु पूर्वतः ॥ १,३४.२० ॥
 सत्त्वं रजस्तमश्चैव मध्यदेशेऽथ पूजयेत् ।
 कन्धं नालं च पद्मं च मध्ये यैव प्रपूजयेत् ॥ १,३४.२१ ॥
 अर्कसोमाग्निंज्ञानां माण्डलानां छि पूजनम् ।
 मध्यदेशे प्रकर्तव्यमिति रुद्र प्रकीर्तितम् ॥ १,३४.२२ ॥
 विमलोत्कर्षिणी ज्ञाना क्रियायोगे वृषध्वज ।
 प्रह्वी सत्या तथेशानानुग्रहौ शक्तयो ङ्यमूः ॥ १,३४.२३ ॥
 पूर्वादिषु च पत्रेषु पूज्याश्च विमलादयः ।
 अनुग्रहा कर्णिकायां पूज्या श्रेयोऽर्थिभिर्नरैः ॥ १,३४.२४ ॥
 प्रणवाद्यैर्नमोऽन्तैश्च यतुर्थ्यन्तैश्च नामभिः ।
 मन्त्रैरेभिर्मडादेव आसनं परिपूजयेत् ॥ १,३४.२५ ॥
 स्नानगन्धप्रदानेन पुष्पधूपप्रदानतः ।
 दीपनैवेद्यदानेन आसनस्यार्थनं शुभम् ॥ १,३४.२६ ॥
 कर्तव्यं विधिनानेन षति ते उर कीर्तितम् ।
 ततश्चावाहयेद्दं उयग्रीवं सुरेश्वरम् ॥ १,३४.२७ ॥
 वामनासापुटेनैव आगच्छन्तं विचिन्तयेत् ।
 आगच्छतः प्रयोगेण मूलमन्त्रेण शङ्कर ॥ १,३४.२८ ॥
 आवाहनं प्रकर्तव्यं देवदेवस्य शङ्गिनः ।
 आवाह्यमाण्डले तस्य न्यासं कुर्यादतन्द्रितः ॥ १,३४.२९ ॥
 न्यासं कृत्वा च तत्रस्थं चिन्तयेत्यरमेश्वरम् ।
 उयग्रीवं मडादेवं सुरासुरनमस्कृतम् ॥ १,३४.३० ॥
 छन्द्रादिलोकपालैश्च संयुक्तं विष्णुमव्ययम् ।
 धात्वा प्रदश्यिन्मुद्राः शङ्खयङ्कादिकाः शुभाः ॥ १,३४.३१ ॥
 पाधाध्यायमनीयानि ततो दद्याच्च विष्णवे ।

स्नापयेथ्य ततो देवं पद्मनाभमनाभयम् ॥ १,३४.३२ ॥
 देवं संस्थाप्य विधिवद्भस्त्रं दधाद्भृषध्वज ।
 ततो ज्ञायमनं दधाद्गुपवीतं ततः शुभम् ॥ १,३४.३३ ॥
 ततश्च माण्डले रुद्र ध्यायेद्देवं परेश्वरम् ।
 ध्यात्वा पाद्यादिकं भूयो दधाद्देवाय शङ्कर ॥ १,३४.३४ ॥
 दधाद्भैरवदेवाय मूलमन्त्रेण शङ्कर ।
 ॐ क्षां हृदयाय नमः अनेन हृदयं यजेत् ॥ १,३४.३५ ॥
 ॐ क्षीं शिरसो नमश्च शिरसः पूजनं भवेत् ।
 ॐ क्षूं शिषायै नमश्च शिषामेतेन पूजयेत् ॥ १,३४.३६ ॥
 ॐ क्षौं कवचाय नमः कवचं परिपूजयेत् ।
 ॐ क्षौं नेत्राय नमश्च नेत्रं यानेन पूजयेत् ॥ १,३४.३७ ॥
 ॐ क्षः अस्त्राय नमः षति अस्त्रं यानेन पूजयेत् ।
 हृदयं य शिरश्चैव शिषां य कवचं तथा ॥ १,३४.३८ ॥
 पूर्वादिषु प्रदेशेषु ज्येतास्तु परिपूजयेत् ।
 कोणेष्वस्त्रं यजेद्भुद्र नेत्रं मध्ये प्रपूजयेत् ॥ १,३४.३९ ॥
 पूजयेत्परमां देवीं लक्ष्मीं लक्ष्मीप्रदां शुभाम् ।
 शङ्खं पद्मं तथा यङ्कं गदां पूर्वादितोऽर्थयेत् ॥ १,३४.४० ॥
 भङ्गं य मुसलं पाशमङ्कुशं सशरं धनुः ।
 पूजयेत्पूर्वतो रुद्र ऐभिर्मन्त्रैः स्वनामकैः ॥ १,३४.४१ ॥
 श्रीवत्सं कौस्तुभं मालां तथा पीताम्बरं शुभम् ।
 पूजयेत्पूर्वतो रुद्र शङ्खयङ्कगदाधरम् ॥ १,३४.४२ ॥
 ब्रह्माणं नारदं सिद्धं गुरुं परगुरुं तथा ।
 गुरोश्च पादुके तद्भस्त्रमस्य गुरोस्तथा ॥ १,३४.४३ ॥
 छन्दं सवालनं याथ परिवारयुतं तथा ।
 अग्निं यमं निरृतिं य वरुणं वायुमेव य ॥ १,३४.४४ ॥
 सोममीशानमेवं वै ब्रह्माणं परिपूजयेत् ।
 पूर्वादिकोर्ध्वपर्यन्तं पूजयेद्भृषध्वज ॥ १,३४.४५ ॥

वज्रं शक्तिं तथा दण्डं भङ्गं पाशं ध्वजं गदाम् ।
 त्रिशूलं यक्षपद्मे च आयुधान्यथ पूजयेत् ॥ १,३४.४६ ॥
 विष्वक्सेनं ततो देवमैशान्यां दिशि पूजयेत् ।
 ओभिर्मन्त्रैर्नमोऽन्तैश्च प्रणवाद्यैर्वृषध्वज ॥ १,३४.४७ ॥
 पूजा कार्या मलादेव ह्यनन्तस्य वृषध्वज ।
 देवस्य मूलमन्त्रेण पूजा कार्या वृषध्वज ॥ १,३४.४८ ॥
 गन्धं पुष्पं तथा धूपं दीपं नैवेद्यमेव च ।
 प्रदक्षिणं नमस्कारं जप्यं तस्मै समर्पयेत् ॥ १,३४.४९ ॥
 स्तुवीत यान्या स्तुत्या प्रणवाद्यैर्वृषध्वज ।
 ॐ नमो ह्यशिरसे विद्याध्यक्षाय वै नमः ॥ १,३४.५० ॥
 नमो विद्यास्वरुपाय विद्यादात्रे नमोनमः ।
 नमः शान्ताय देवाय त्रिगुणायात्मने नमः ॥ १,३४.५१ ॥
 सुरासुरनिहन्त्रे च सर्वदुष्टविनाशिने ।
 सर्वलोकाधिपतये ब्रह्मरुपाय वै नमः ॥ १,३४.५२ ॥
 नमश्चेश्वरवन्द्याय शङ्खचक्रधारय च ।
 नम आधाय दान्ताय सर्वसत्त्वहिताय च ॥ १,३४.५३ ॥
 त्रिगुणायागुणायैव ब्रह्मविष्णुस्वरुपिणे ।
 कर्त्रे हर्त्रे सुरेशाय सर्वगाय नमोनमः ॥ १,३४.५४ ॥
 एत्येवं संस्तवं कृत्वा देवदेवं विचिन्तयेत् ।
 हृत्पद्मे विमले रुद्र शङ्खचक्रगदाधरम् ॥ १,३४.५५ ॥
 सूर्यकोटिप्रतीकाशं सर्वावयवसुन्दरम् ।
 ह्यग्रीवोमण्डिशेशं परमात्मानमव्ययम् ॥ १,३४.५६ ॥
 एति ते कथिता पूजा ह्यग्रीवस्य शङ्कर ।
 यः पठेत्पठया भक्त्या स गच्छेत्परमं पदम् ॥ १,३४.५७ ॥
 एति श्रीगारुडे मलापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 ह्यग्रीवपूजाविधिर्नाम यतुस्त्रिंशोऽध्यायः

हरिरुवाच ।

न्यासादिकं प्रवक्ष्यामि गायत्र्याः शृणु शङ्कर ।

विश्वामित्रऋषिश्चैव सविता याच देवता ॥ १,३५.१ ॥

ब्रह्मशीर्षा रुद्रशिष्या विष्णोर्दृढयसंश्रिता ।

विनियोगैकनयना कात्यायनसगोत्रजा ॥ १,३५.२ ॥

त्रैलोक्यचरणा ज्ञेया पृथिवीकुक्षिसंस्थिता ।

अवे ज्ञात्वा तु गायत्रीं जपेद्वाद्यशलक्षकम् ॥ १,३५.३ ॥

त्रिपदाष्टाक्षरा ज्ञेया यतुष्पादा षडक्षरा ।

जपे य त्रिपदा ओक्ता अर्थने य यतुष्पदा ॥ १,३५.४ ॥

न्यासे जपे तथा ध्याने अत्रिकार्ये तथार्थने ।

गायत्रीं विन्यसेन्नित्यं सर्वपापत्राणाशिनीम् ॥ १,३५.५ ॥

पादांसुष्ठे गुल्फमध्ये जङ्घयोर्विद्धि जानुनोः ।

उर्वोर्गुण्ड्ये य वृषणो नाड्यां नालौ तनूदरे ॥ १,३५.६ ॥

स्तनयोर्दृष्टि कण्ठौष्ठमुष्णे तालुनि चांसयोः ।

नेत्रे भुवार्जलाटे य पूर्वस्यां दक्षिणोत्तरे ॥ १,३५.७ ॥

पश्चमे मूर्ध्नि याकारं न्यसेद्दर्शान्वदाम्यहम् ।

धन्द्रनीलं य वह्निं य पीतं श्यामं य कापिलम् ॥ १,३५.८ ॥

श्वेतं विद्युत्प्रभं तारं कृष्णं रक्तं क्रमेण तत् ।

श्यामं शुक्लं तथा पीतं श्वेतं वै पञ्चरागवत् ॥ १,३५.९ ॥

शङ्खवर्णं पाण्डुरं य रक्तं यासवसन्निभम् ।

अर्कवर्णसमं सौम्यं शङ्खाभं श्वेतमेव य ॥ १,३५.१० ॥

यद्यत्स्पृशति हस्तेन यस्य पश्यति यक्षुषा ।

पूतं भवति तत्सर्वं गायत्र्या न परं विदुः ॥ १,३५.११ ॥

एति श्रीगारुडे मङ्गापुराणो पूर्वभाण्डे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे

गायत्रीन्यासनिर्णयणं नाम पञ्चत्रिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- ३६

हरिरुवाच ।

सन्ध्याविधिं प्रवक्ष्यामि शृणु रुद्राघनाशनम् ।
प्राणायामत्रयं कृत्वा सन्ध्यास्नानमुपक्रमेत् ॥ १,३६.१ ॥
सप्रणवां सव्याहृतिं गायत्रीं शिरसा सल ।
त्रिः पठेदायतप्रणः प्राणायामः स उच्यते ॥ १,३६.२ ॥
मनोवाकायजं दोषं प्राणायामैर्दुद्धविजः ।
तस्मात्सर्वेषु कालेषु प्राणायामपरो भवेत् ॥ १,३६.३ ॥
सायमग्निश्च मेत्युक्ता प्रातः सूर्योत्पः पिभेत् ।
आपः पुनन्तु मध्याह्ने उपस्पृश्य यथाविधि ॥ १,३६.४ ॥
आपोऽह्निष्ठेत्यया कुर्यान्मार्जनं तु कुशोदकैः ।
प्रणवेन तु संयुक्तं क्षिपेद्धारि पटेपटे ॥ १,३६.५ ॥
रजस्तमः स्वमोहोत्थाग्नात्स्वप्नसुषुप्तिजान् ।
वाऽमनः कर्मजान्दोषान्नवैतान्नवभिर्दुहेत् ॥ १,३६.६ ॥
समुद्धृत्योदकं पाणौ जप्त्वा य द्रुपदां क्षिपेत् ।
त्रिपदष्टौ द्वादशधा वर्तयेदधमर्षणम् ॥ १,३६.७ ॥
उदुत्यञ्चित्रमित्याभ्यामुपतिष्ठेद्विवाकरम् ।
द्विवा रात्रौ य यत्पापं सर्वं नश्यति तत्क्षणात् ॥ १,३६.८ ॥
पूर्वसंध्यां जपंस्तिष्ठेत्यश्चिमामुपविश्य य ।
महाव्याहृतिसंयुक्तां गायत्रीं प्राणवान्विताम् ॥ १,३६.९ ॥
दशभिर्जन्मजनितं शतेन तु पुरा कृतम् ।
त्रियुगं तु सलस्रेण गायत्रीं लन्ति दृष्टुतम् ॥ १,३६.१० ॥
रक्ता भवति गायत्री सावित्री शुक्लवर्णिजा ।
कृष्णा सरस्वती ज्ञेया संध्यात्रयमुदाहृतम् ॥ १,३६.११ ॥
ॐ भूर्विन्धस्य हृदये ॐ भुवः शिरसि न्यसेत् ।
ॐ स्वरिति शिभायां य गायत्र्याः प्रथमं पदम् ॥ १,३६.१२ ॥
विन्धसेत्कवये विद्धान्द्वितीयं नेत्रयोर्न्यसेत् ।
तृतीयेनाङ्गविन्धासं यतुर्थं सर्वतो न्यसेत् ॥ १,३६.१३ ॥
संध्याकाले तु विन्धस्य जपेद्द्वै वेदमातरम् ।
शिवस्तस्यास्तु सवहि प्राणायामपरं न्यसेत् ॥ १,३६.१४ ॥

त्रिपदा या तु गायत्री ब्रह्मविष्णुमहेश्वरी ।
 विनियोगमुषिच्छन्दो ज्ञात्वा तु जपमारभेत् ॥ १,३६.१५ ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ।
 परोरजसि सावदो तुरीयपदमीरितम् ॥ १,३६.१६ ॥
 तं हन्ति सूर्यः सन्ध्यायां नोपास्तिं कुरुते तु यः ।
 तुरीयस्य पदस्यापि ऋषिर्निर्मल एव य ॥ १,३६.१७ ॥
 छन्दस्तु देवी गायत्री परमात्मा य देवता ॥ १,३६.१८ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 संध्याविधिर्नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३७

हरिरुवाच ।
 गायत्री परमा देवी भुक्तिमुक्तिप्रदा य ताम् ।
 यो जपेत्तस्य पापानिविनश्यन्ति मडान्त्यपि ॥ १,३७.१ ॥
 गायत्रीकल्पमाभ्यास्ये भुक्तिमुक्तिप्रदं य तत् ।
 अष्टोत्तरं सडस्रं वा अथवाष्टशतं जपेत् ॥ १,३७.२ ॥
 त्रिसन्ध्यं ब्रह्मलोकीस्याच्छतं जप्त्वा जलं पिबेत् ।
 संध्यायां सर्वपापघ्नीं देवीमावाह्य पूजयेत् ॥ १,३७.३ ॥
 भूर्भुवः स्वः स्वमन्त्रेण युतां द्वादशनामभिः ।
 गायत्र्यै नमः ।
 सावित्र्यै सरस्वत्यै नमोनमः ॥ १,३७.४ ॥
 वेदमात्रे य सांस्कृत्यै ब्रह्माणी कौशिकी क्रमात् ।
 साध्यै सर्वार्थसाधिन्यै सडस्राक्ष्यै य भूर्भुवः ॥ १,३७.५ ॥
 स्वरेवं जुहुया दृग्नौ समिदाज्यं हविष्यकम् ।
 अष्टोत्तरसडस्रं वाप्यथवाष्टशतं धृतम् ॥ १,३७.६ ॥
 धर्मकामादिसिद्ध्यर्थं जुहुयात्सर्वकर्मसु ।
 प्रतिमां यन्दनस्वर्णनिर्मितां प्रतिपूज्य य ॥ १,३७.७ ॥

यथा लक्षं तु जस्यं पयोमूलकृलार्शनैः ।
 अयुतद्रयडोमेन सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ १,३७.८ ॥
 उत्तरे शिभरे जाता भूम्यां पर्वत वासिनी ।
 ब्रह्मणा समनुज्ञाता गच्छ देवि यथासुभम् ॥ १,३७.९ ॥
 इति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाडे
 गायत्रीकल्पनिडुपाणं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३८

डरिरुवाय ।

नवम्यादौ यजेद्गुर्गा ड्रीं दुर्गे रक्षिणीति य ।
 मातर्मातर्वरे दुर्गे सर्वकामार्थसाधनि ॥ १,३८.१ ॥
 अनेन बलिदानेन सर्वकामान्प्रयच्छ मे ।
 गौरी काली उमा दुर्गा लद्रा कान्तिः सरस्वती ॥ १,३८.२ ॥
 मङ्गला विजया लक्ष्मीः शिवा नारायणी कृमात् ।
 मार्गे तृतीयामारव्य पूजयेन्न वियोगलाक् ॥ १,३८.३ ॥
 अष्टादशभुजां षेटकं घण्टां धर्षणं तर्जनीम् ।
 धनुर्ध्वजं डमरुकं परशुं पाशमेव य ॥ १,३८.४ ॥
 शक्तिमुद्ररशूलानि कपालशरकाङ्कुशान् ।
 वज्रं यकं शलाकां य अष्टादशभुजां स्मरेत् ॥ १,३८.५ ॥
 मन्त्रः श्रीभगवत्पाश्च प्रवक्ष्यामि जपादिक्म् ॥ १,३८.६ ॥

ॐ नमो भगवति यामुडे श्मशानवासिनि कपालडस्ते मडाप्रेतसमाडुडे
 मडाविमानमालाकुले कालरात्रि बहुगाणपरिवृते मडामुणे बहुभुजे
 सुघण्टाडमरुकिङ्किणीके अट्टाट्टासे किलिकिलि डुं
 सर्वनादशब्दभडुले गजयर्मप्रावृत्तशरीरे रुधिरमांसटिग्घे
 लोलग्रजिहे मडाराक्षसि रौद्रदंष्ट्राकराले भीमाट्टाट्टासे
 स्फुरितविधुत्समप्रले यलयल करालनेत्रे डिलिडिलि ललज्जिहे ड्रैं ड्रीं
 भुकुटिमुभि ॐ कारभद्रासने कपालमालावेष्टिते
 जटामुकुटशशाङ्गुधारिणि अट्टाट्टासे किलिकिलि डुं डुं दंष्ट्राघोराचकारिणि
 सर्वविघ्नविनाशिनि इदं कर्म साधय साधय शीघ्रं कुरुकुरु

કલકલ અકુશો સમનુપ્રવેશય વર્ગવર્ગ (વડગવડગ)
 કમ્પયકમ્પય ચલચલ ચાલચચાલચ રુધિરમાંસમધપ્રિયે
 હનહન કુટ્ટકુટ્ટ છિન્દછિન્દ મારયમારય અનુભૂમ અનુભૂમ વજશરીરં
 સાધયસાધય ત્રૈલોક્યગતમપિ દુષ્ટમદુષ્ટ વા
 ગૃહીતમગૃહીતમાવેશય આવેશય ક્રામયક્રમય નૃત્યનૃત્ય બન્ધબન્ધ
 વલ્ગવલ્ગ કોટરાક્ષિ ઉર્ધ્વકેશિ ઉલૂકવદને કરકિહ્નિહ્નિ
 કરકુમાલાધારિણિ દહદહ પચપચ ગૃહગૃહ મણ્ડલમધ્યે
 પ્રવેશયપ્રવેશય કિં વિલમ્બસિ બ્રહ્મસત્યેન વિષ્ણુસત્યેન ઋષિસત્યેન
 રુદ્રસત્યેન આવેશય આવેશય કિલિકિલિ ખિલિખિલિ મિલિમિલિ ચિલિચિલિ
 વિકૃતરૂપધારિણિ કૃષ્ણભુજડગ વેષ્ટિતશરીર સર્વગ્રહાવેશિની
 પ્રલમ્બોષ્ઠિ ભૂમગ્રનાસિકે વિકટમુખિ કપિલજટે બ્રાહ્મિ
 ભઞ્જભઞ્જ જવલજવલ કાલમુખિ ખલખલ ખરખર: પાતયપા તય
 રક્તાક્ષિ ધૂર્ણાપયધૂર્ણાપય ભૂમિં પાતયપાતય શિરો ગૃહગૃહ
 ચક્ષુર્મોલયમીલય ભઞ્જભઞ્જ પાદૌ ગૃહગૃહ મુદ્રાં
 સ્ફોટયસ્ફોટય હું હું કૃદ્ધિદારય વિદારય ત્રિશૂલેન
 ભેદયભેદય વજ્રેણ હનહન દણ્ડેન તાડયતાડય ચેકણ છેદયછેદય
 શક્તિના ભેદયભેદય દંટૂયા દંશયદંશય કીલકેન કીલય કીલય
 કર્તારિકયા પાટયપાટય અકુશેન ગૃહગૃહ
 બ્રહ્માણિ એહિ એહિ માહેશ્વરિ એહિ એહિ કૌમારિ એહિ એહિ વારાહિ એહિ એહિ
 ઐન્દ્રિ એહિ એહિ ચામુણ્ડે એહિ એહિ વૈષ્ણાવિ એહિ એહિ હિમવન્તચારિણિ એહિ એહિ
 કેલાસવારીણિ એહિ એહિ પરમન્ત્રં છિન્ધિછિન્ધિ કિલિકિલિ બિમ્બે અઘોરે
 ઘોરરૂપિણિ ચામુણ્ડે રુરુક્રોધાન્ધવિનિ:) સૃતે અસુરક્ષયકુરિ
 આકાશગામિનિ પાશેન બન્ધબન્ધ સમયે તિષ્ઠતિષ્ઠ મણ્ડલં
 પ્રવેશયપ્રવેશય પાતયપાતય ગૃહગૃહ મુખં બન્ધબન્ધ
 ચક્ષુર્બન્ધયબન્ધય હૃદયં બન્ધબન્ધ હસ્તપાદૌ ચ
 બન્ધબન્ધ દુષ્ટગ્રહાન્સર્વાન્બન્ધબન્ધ દિશાં બન્ધબન્ધ
 વિદિશાં બન્ધબન્ધ ઊર્ધ્વં બન્ધબન્ધ અધસ્તાદ્બન્ધબન્ધ ભસ્મના
 પાનીયેન મૃતિકયા સર્ષપૈર્વા આવેશય આવેશય
 પાતયપાતય ચામુણ્ડે કિલિકિલિ વિચ્છેદ્વી(હું) કૃટ્સ્વાહ્ || ૧,૩૮.૭ ||
 અષ્ટોત્તરપદાનાં હિ માલા મન્ત્રમયી જપ: |
 એકૈકપદમષ્ટસહસ્રધા ત્રિમધુરાક્તતિલાષ્ટસહસ્રહામે: || ૧,૩૮.૮ ||

मडामांसेन-त्रिमधुराक्तेन अष्टोत्तरसङ्सत्रं य अङ्कैकं य पदं यजेत् ।
तिलांस्त्रिमधुराक्तांश्च सङ्सं याष्ट डोमयेत् ॥ १,३८.८ ॥
मडामांसं त्रिमधुरादथ वा सर्वकर्मकृत् ।
वारिसर्षपभस्मादिक्षेपाद्युद्धादिके जयः ॥ १,३८.१० ॥
अष्टाविंशत्पूजा ध्येया अष्टादशपूजाथवा ।
द्वादशाष्टपूजा वापि ध्येया वापि यतुर्भुजा ॥ १,३८.११ ॥
असिषेटान्वितौ ढस्तौ गढादण्डयुतौ परौ ।
शरयापयुतौ यान्यौ ढङ्गमुद्गरसंयुतौ ॥ १,३८.१२ ॥
ढङ्गभघण्टान्वितौ यान्यौ ध्वजदण्डयुतौ परौ ।
अन्यौ परशुचक्राढ्यौ ढमरुदण्डान्वितौ ॥ १,३८.१३ ॥
शक्तिढस्ताश्रितौ यान्यौ रटोणी मुसलान्वितौ ।
पाशतोमरसंयुक्तौ ढकापाणवसंयुतौ ॥ १,३८.१४ ॥
तर्जयन्ती परेणैव अन्यं कलकलध्वनिम् ।
अभयस्वस्तिकाद्यौ य मडिषड्गी य सिङ्गा ॥ १,३८.१५ ॥
जय त्वं डिल भूतेशे सर्वभूतसमावृते ।
रक्ष मां निजभूतेभ्यो वलिं गृह्ण नमोढस्तु ते ॥ १,३८.१६ ॥
ॐ श्रीगारुडे मडापुण्ड्रे पूर्वण्ड्रे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
दुर्गाजपपूजाबलिमन्त्रनिर्गुणं नामाष्टत्रिंशोढध्यायः

श्रीगरुडमडापुण्ड्रेण- ३८

रुद्र उवाच ।

पुनर्देवार्यनं ढ्रूडि संक्षेपेण जनार्दन ।

सूर्यस्य विष्णुर्गुणस्य ढुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ १,३८.१ ॥

वासुदेव उवाच ।

शृणु सूर्यस्य रुद्र त्वं पुनर्वक्ष्यामि पूजनम् ।

ॐ उर्यैः श्रवसे नमः ॐ अरुणाय नमः ।

ॐ दण्डिने नमः ।

ॐ पिङ्गलाय नमः ।

अेते द्वारे प्रपूज्या वै अेपिर्मन्त्रैर्वृषध्वज ॥ १,३८.२ ॥

ॐ अं प्रभूताय नमः ।

ॐ तु पूजयेन्मध्ये प्रभूतामलसंज्ञकम् ।

ॐ अं विमलाय नमः ।

ॐ अं साराय नमः ।

ॐ अं आधाराय नमः ।

ॐ अं परममुषाय नमः ।

ॐ एत्याग्नेयादि कोशेषु पूज्या वै विमलाद्यः ॥ १,३८.३ ॥

ॐ पद्माय नमः ।

ॐ कर्णिकायै नमः ।

मध्ये तु पूजयेद्भद्रपूर्वादिषु तथैव च ।

दीप्ताद्याः पूजयेन्मध्ये पूजयेत्सर्वतोमुष्णीः ।

ॐ वां (रां) दीप्तायै नमः ।

ॐ वीं (रीं) सूक्ष्मायै नमः ।

ॐ वूं (रूं) भद्रायै नमः ।

ॐ वैं (रैं) जयायै नमः ।

ॐ वौं (रौं) विभूतायै नमः ।

ॐ वं (रं) अधोरायै नमः ।

ॐ वं (रं) वैद्युतायै नमः ।

ॐ वः (रः) विजयायै नमः ।

ॐ रो सर्वतोमुष्ण्यै नमः ॥ १,३८.४ ॥

ॐ अर्कासनाय नमः ।

ॐ ह्रीं सूर्यमूर्तये नमः ।

येतास्तु पूजयेन्मध्ये ह्रन्मन्त्राञ्छु शङ्कर ।

ॐ हं सं षं षष्ठीलाय हं कीं सः स्वाहा सूर्यमूर्तये नमः ।

अनेनावाहनं कुर्यात्स्थापनं सन्निधापनम् ।

सन्निरोपनमन्त्रेण सकलीकरेण तथा ॥ १,३८.५ ॥

मुद्राया दर्शनं रुद्रमूलमन्त्रेण वा ह्यर ।

तेजोऽपं रक्तवर्णां सितपद्मोपरि स्थितम् ।

येक्यकरथाऽठे द्विभाहुं धृतपङ्कजम् ॥ १,३८.६ ॥

अवे ध्यायेत्सदा सूर्यं मूलमन्त्रं शृणुष्व य ।

ॐ ह्रीं ह्रीं सः सूर्याय नमः ॥ १,३८.७ ॥

वारत्रयं पद्ममुद्रां बिम्बमुद्रां च दृश्येत् ।

ॐ आं हृदयाय नमः ।

ॐ अर्काय शिरसे स्वाहा ।

ॐ अः भूर्भुवः स्वः ज्वालिनि शिष्यायै वषट् ।

ॐ हुं कुवयाय हुं ।

ॐ भां नेत्राभ्यां वौषट् ।

ॐ वः अस्त्राय हुडिति ॥ १,३८.८ ॥

आग्नेय्यामथवैशान्यां नैरृत्यामथयेद्धर ।

तृयद्यादि छि वायव्यां नेत्रं यान्तः प्रपूजयेत् ॥ १,३८.९ ॥

द्विस्वस्त्रं पूजयेद्भुद्र सोमं तु श्वेतवर्णकम् ।

दले पूर्वोदथयेद्भुद्र बुधं यामीकरप्रभम् ॥ १,३८.१० ॥

दक्षिणो पूजयेद्भुद्र पतिवर्णं गुरुं यजेत् ।

पश्चिमे यैव भूतेशं उत्तरे भार्गवं सितम् ॥ १,३८.११ ॥

रक्तमङ्गारकं यैव आग्नेये पूजयेद्धर ।

शनैश्चरं कृष्णवर्णं नैरृत्यां द्विशि पूजयेत् ॥ १,३८.१२ ॥

राहुं वायव्यदेशे तु नन्दावर्तनिभिं हर ।

अैशान्यां धूम्रवर्णं तु केतुं सं परिपूजयेत् ॥ १,३८.१३ ॥

अेभिर्मन्त्रैर्मंडादेव तस्मिन्पुष्व य शङ्कर ॥ १,३८.१४ ॥

ॐ सों सोमाय नमः ।

ॐ भुं बुधाय नमः ।

ॐ भूं भृदस्पतये नमः ।

ॐ भं भार्गवाय नमः ।

ॐ अं अङ्गारकाय नमः ।

ॐ शं शनैश्चराय नमः ।

ॐ रं राहवे नमः ।

ॐ कं केतवे नम इति ॥ १,३८.१५ ॥

पाद्यादीन्मूलमन्त्रेण दत्त्वा सूर्याय शङ्कर ।

नैवेद्यान्ते धेनुमुद्रां दृश्येत्साधकोत्तमः ॥ १,३८.१६ ॥

जम्बा याष्टसङ्गं तु तस्य तस्मै समर्पयेत् ।

औशान्यां दिशि भूतेश तेजश्चाण्डं तु पूजयेत् ॥ १,३८.१७ ॥

ॐ तेजश्चाण्डाय हुं कृटस्वधा स्वाहा पौषट् ।

निर्मात्यं चार्पयेत्तस्मै ष्यर्ष्यं दधात्ततो षर ॥ १,३८.१८ ॥

तिलताण्डुलसंयुक्तं रक्तयन्त्रनयर्थितम् ।

गन्धोदकेन समिश्रं पुष्पधूपसमन्वितम् ॥ १,३८.१९ ॥

कृत्वा शिरसि तत्पात्रं जनुभ्यामवनिं गतः ।

द्वर्ष्यं तु सूर्याय त्स्मन्नेषा वृषध्वज ॥ १,३८.२० ॥

गाणं गुरुभ्रूपूजयाथ सर्वान्देवान्भ्रूपूजयेत् ।

ॐ गं गणपतये नमः ।

ॐ अं गुरुभ्यो नमः ॥ १,३८.२१ ॥

सूर्यस्य कथिता पूजा कृत्वैतां विष्णुलोकभाङ् ॥ १,३८.२२ ॥

धृति श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

सूर्यार्चनप्रकारो नामैकोनयत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- ४०

शङ्कर उवाच ।

मातृश्वरीं च मे पूज्यां वद शङ्खगदाधर ।

यां ज्ञात्वा मानवाः सिद्धिं गच्छन्ति परमेश्वर ॥ १,४०.१ ॥

हरिरुवाच ।

शृणु मातृश्वरीं पूज्यां कथ्यमानां वृषध्वज ।

आदौ स्नात्वा तथायम्य ङ्यासने योपविश्य च ॥ १,४०.२ ॥

न्यासं कृत्वा मण्डले वै पूजयञ्चे मतेश्वरम् ।

मन्त्रैरेतैर्मण्डेशान परिवारयुतं षरम् ॥ १,४०.३ ॥

ॐ ङां शिवासनदेवता आगच्छतेति ।

अनेनावाङ्घ्येद्गु देवता आसनस्य याः ॥ १,४०.४ ॥

ॐ ङां गणपतये नमः ।

ॐ ङां सरस्वत्यै नमः ।

ॐ ङां नन्दिने नमः ।

ॐ ङां मलाकालाय नमः ।

ॐ ङां गङ्गायै नमः ।

ॐ ङां लक्ष्म्यै नमः ।

ॐ ङां मलाकलायै नमः ।

ॐ ङां अस्त्राय नम इति ॥ १,४०.५ ॥

अेते द्वारे प्रपूज्या वै स्नानगन्धादिभिर्दर ।

ॐ ङां ब्रह्मणे वास्त्वधिपतये नमः ।

ॐ ङां गुरुभ्यो नमः ।

ॐ ङां आधारशक्त्यै नमः ।

ॐ ङां अनन्ताय नमः ।

ॐ ङां धर्माय नमः ।

ॐ ङां ज्ञानाय नमः ।

ॐ ङां वैराग्याय नमः ।

ॐ ङां श्रेष्ठ्याय नमः ।

ॐ ङां अधर्माय नमः ।

ॐ ङां अज्ञानाय नमः ।

ॐ ङां अवैराग्याय नमः ।

ॐ ङां अनैश्वर्याय नमः ।

ॐ ङां उर्ध्वश्छन्दाय नमः ।

ॐ ङां अधश्छन्दाय नमः ।

ॐ ङां पद्माय नमः ।

ॐ ङां कर्णिकायै नमः ।

ॐ ङां वामायै नमः ।

ॐ ङां ज्येष्ठायै नमः ।

ॐ ङां रौद्र्यै नमः ।

ॐ ङां कात्यै नमः ।

ॐ ङां कलविकराण्यै नमः ।

ॐ ङां बलप्रमथिन्यै नमः ।

ॐ ङां सर्वभूतहमन्यै नमः ।

ॐ ङां मनोन्मन्यै नमः ।
 ॐ ङां माण्डलत्रितयाय नमः ।
 ॐ ङां ङौं ङं शिवमूर्तये नमः ।
 ॐ ङां विधाधिपतये नमः ।
 ॐ ङां ङीं ङौं शिवाय नमः ।
 ॐ ङां ङृदयाय नमः ।
 ॐ शिरसे नमः ।
 ॐ ङूं शिभायै नमः ।
 ॐ ङैं ङवयाय नमः ।
 ॐ ङौं नेत्रत्रयाय नमः ।
 ॐ ङः अस्त्राय नमः ।
 ॐ सद्योजाताय नमः ॥ १,४०.६ ॥

ॐ ङां सिद्ध्यै नमः ।
 ॐ ङां ऋद्ध्यै नमः ।
 ॐ ङां विद्युतायै नमः ।
 ॐ ङां लक्ष्यै नमः ।
 ॐ ङां भोधायै नमः ।
 ॐ ङां काल्यै नमः ।
 ॐ ङां स्वधायै नमः ।
 ॐ ङां प्रभायै नमः ॥ १,४०.७ ॥

सत्यस्याद्यौ कला ज्ञेयाः पूज्याः पूर्वादिषु स्थिताः ॥ १,४०.८ ॥

ॐ ङां वामदेवाय नमः ।
 ॐ ङां रजसे नमः ।
 ॐ ङां रक्षायै नमः ।
 ॐ ङां रत्यै नमः ।
 ॐ ङां कन्यायै नमः ।
 ॐ ङां कामायै नमः ।
 ॐ ङां जनन्यै नमः ।
 ॐ ङां क्रियायै नमः ।
 ॐ ङां वृद्ध्यै नमः ।
 ॐ ङां कार्यायै नमः ।

ॐ रा(धा) ऋ नमः ।

ॐ ङां भ्रामण्यै नमः ।

ॐ ङां भोडिन्वै नमः ।

ॐ ङां क्ष(त्व)रायै नमः ।

वामदेवकला ज्ञेयास्त्रयो दश वृषध्वज ॥ १,४०.८ ॥

ॐ ङां तत्पुरुषाय नमः ।

ॐ ङां निवृत्तै नमः ।

ॐ ङां प्रतिष्ठायै नमः ।

ॐ ङां विधायै नमः ।

ॐ ङां शान्त्यै नमः ।

ज्ञेयास्तत्पुरुषस्यैव यतस्त्रो वृषभध्वज ॥ १,४०.१० ॥

ॐ ङां तृषणायै नमः ।

कलाषट्कं ङ्यभोरस्य विज्ञेयं तैरवं ङर ॥ १,४०.११ ॥

ॐ ङां षशानाय नमः ।

ॐ ङां समित्यै नमः ।

ॐ ङां अङ्गदायै नमः ।

ॐ ङां इषणायै नमः ।

ॐ ङां मरीच्यै नमः ।

ॐ ङां ज्वालायै नमः ।

षशानस्य कलाः पञ्च जानीहि वृषभध्वज ॥ १,४०.१२ ॥

ॐ ङां शिवपरिवारेभ्यो नमः ।

ॐ ङां षन्द्राय सुराधिपतये नमः ।

ॐ ङां अग्रये तेजोऽधिपतये नमः ।

ॐ ङां यमाय प्रेताधिपतये नमः ।

ॐ ङां निरृतये रक्षोऽधिपतये नमः ।

ॐ ङां वरुणाय जलाधिपतये नमः ।

ॐ ङां वायवे प्राणाधिपतये नमः ।

ॐ ङां सोमाय नेत्राधिपतये नमः ।

ॐ ङां षशानाय सर्वविद्याधिपतये नमः ।

ॐ ङां अनन्ताय नागाधिपतये नमः ।

ॐ ङां ब्रह्मणो सर्वलोकाधिपतये नमः ।
 ॐ ङां धूलियाण्डेश्वराय नमः ॥ १,४०.१३ ॥
 आवाहनं स्थापनं सन्निधानं य शङ्कुर ।
 सन्निरोधं तथा कुर्यात्सकलीकराणं तथा ॥ १,४०.१४ ॥
 तत्त्वन्यासं य मुद्राया दर्शनं धानमेव य ।
 पाद्यमायमनं ङ्यर्घ्यं पुष्पाण्यभ्यङ्गदानकम् ॥ १,४०.१५ ॥
 तत उद्धर्तनं स्नानं सुगन्धं यानुलेपनम् ।
 वस्त्रालं कारभोगांश्च ङ्यङ्गन्यासं य धूपकम् ॥ १,४०.१६ ॥
 दीपं नैवेद्यदानं य उस्तोद्धर्तनमेव य ।
 पाद्यार्घ्यायमनं गन्धं ताम्बूलं गीतवादनम् ॥ १,४०.१७ ॥
 नृत्यं छत्रा दिकराणं मुद्राणां दर्शनं तता ।
 रुपं ध्यानं जपञ्चाथ ऐकवद्भाव एव य ॥ १,४०.१८ ॥
 मूलमन्त्रेण वै कुर्याज्जपपूजासमर्पणम् ।
 माडेशी कथिता पूजा रुद्र पापविनासिनी ॥ १,४०.१९ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 मडेश्वरपूजाविधिर्नाम यत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- ४१

वासुदेव उवाच ।
 ॐ विश्वावसुर्नाम गन्धर्वः कन्यानामधिपतिर्लभामि
 ते कन्यां समुत्पाद्य तस्मै विश्ववासवे स्वाहा ।
 स्त्रीलाभो मन्त्रजाप्याय्य कालरात्रिं वदाम्यहम् ॥ १,४१.१ ॥
 ॐ नमो भगवति ऋक्षकर्णि यतुर्भुजे और्ध्वकेशि त्रिनयने
 कालरात्रिं मानुषाणां वसारुधिरभोजने अमुकस्य प्राप्तकालस्य मृत्युप्रदे तुं
 कृठनडन दडदड मांसरुधिरं पयपय ऋक्षपति स्वाहा
 । न तिथिर्न य नक्षत्रं नोपवासो विधीयते ॥ १,४१.२ ॥
 कुद्गो रक्तेन समाज्यं करौ ताभ्यां प्रगृह्य य ।
 प्रदोषे संजपेत्त्विङ्गमामपात्रं य मारयेत् ।
 ॐ नमः सर्वतोयन्त्राण्येतद्यथा जम्भनि मोडनि सर्वशत्रुविदारिणि

रक्षरक्ष माममुकं सर्वभयोपद्रवेभ्यः स्वाहा ।
 शुके नष्टे मडादेव वक्ष्येऽहं द्विजपादिल ॥ १,४१.३ ॥
 इति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 वश्यादिसाधिकमन्त्रनिर्घणानां नामैक्यत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४२

हरिरुवाच ।

पवित्रारोपणं वक्ष्ये सिवस्याशिवनाशनम् ।
 आचार्यः साधकः कुर्यात्पुत्रकः सभयी हर ॥ १,४२.१ ॥
 संवत्सरकृतां पूजां विघ्नेशो हरतेऽन्यथा ।
 आषाढे श्रावणे माघे कुर्याद्ब्राह्मद्रपदेऽपि वा ॥ १,४२.२ ॥
 सौवर्णरीष्यताम्रं च सूत्रं कार्पासिकं कृमात् ।
 ज्ञेयं कुजादौ संग्राह्यं कन्यया कर्तितं च यत् ॥ १,४२.३ ॥
 त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य ततः कुर्यात्पवित्रकम् ।
 ग्रन्थयो वामदेवेन सत्येन क्षालयेच्छिव ॥ १,४२.४ ॥
 अघोरेशो तु संशोध्य बभ्रुस्तत्पुरुषाद्भवत् ।
 धूपयेदीशमन्त्रेण तन्तुदेवा इति (मे) स्मृताः ॥ १,४२.५ ॥
 ॐ कारश्चन्द्रमा वह्निर्ब्रह्मा नागः शिषिध्वजः ।
 रविर्विष्णुः शिवः प्रोक्तः कृमात्तन्तुषु देवताः ॥ १,४२.६ ॥
 अष्टोत्तरशतं कुर्यात्पञ्चाशत्पञ्चविंशतिम् ।
 रुद्रोऽत्तमादि विज्ञेयं मानं च ग्रन्थयो दश ॥ १,४२.७ ॥
 यतुरङ्गुलान्तराः स्युर्गन्धिनामानि च कृमात् ।
 प्रकृतिः पौरुषी वीरा यतुर्था चापराजिता ॥ १,४२.८ ॥
 जया च विजया रुद्रा अजिता च सदाशिव ।
 मनोन्मनी सर्वमुष्नी द्युङ्गुलाङ्गुलतोऽथवा ॥ १,४२.९ ॥
 रञ्जयेत्कुङ्कुमाद्यैस्तु कुर्याद्गन्धैः पवित्रकम् ।
 सप्तभ्यां वा त्रयोदश्यां शुक्लपक्षे तथेतर ॥ १,४२.१० ॥
 क्षीरादिभिश्च संस्नाप्य लिङ्गं गन्धादिभिर्यज्ञेत् ।

दधाद्रन्ध्रपवित्रं तु आत्मने ब्रह्मणो हर ॥ १,४२.११ ॥
 पुष्पं गन्धयुतं दधान्मूलेनेशानगोचरे ।
 पूर्वे य दण्डकाष्ठे तु उत्तरे यामवकीकुलम् ॥ १,४२.१२ ॥
 मृत्तिकां पश्चिमे दधाद्दक्षिणे भस्म भूतयः ।
 नैरृतेष्वगुरुं दधाच्छिषामन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ १,४२.१३ ॥
 वायव्यां सर्षपं दधात्कवयेन वृषध्वज ।
 गृहं संवेष्ट्य सूत्रेण दधाद्रन्ध्रपवित्रकम् ॥ १,४२.१४ ॥
 डोमं कृत्वा त्रेय दत्त्वा दधाद्भूतबलिं तथा ।
 आमन्त्रितोऽसि देवेश गणैः सार्धं मलेश्वर ॥ १,४२.१५ ॥
 प्रातस्त्वां पूजयिष्यामि अत्र सन्निहितो भव ।
 निमन्त्र्यानेन तिष्ठेत्तु कुर्वन्गीतादिकं निशि ॥ १,४२.१६ ॥
 मन्त्रितानि पवित्राणि स्थापयेद्देवपार्श्वतः ।
 स्नात्वादित्यं यतुर्दृश्यां प्रागुद्रं य प्रपूजयेत् ॥ १,४२.१७ ॥
 ललाटस्थं विश्वरूपं ध्यात्वात्मानं प्रपूजयेत् ।
 अस्त्रेण प्रोक्षितान्येवं लुदयेनार्चितान्यथ ॥ १,४२.१८ ॥
 संछितामन्त्रितान्येव धूपितानि समर्पयेत् ।
 शिवतत्त्वात्मकं यादौ विधातत्त्वात्मकं ततः ॥ १,४२.१९ ॥
 आत्मतत्त्वात्मकं पश्चाद्देवकाण्यं ततोऽर्चयेत् ।
 ॐ ह्रीं ह्रीं शिवतत्त्वाय नमः ।
 ॐ ह्रीं (ह्रीः) विधातत्त्वाय नमः ॥ १,४२.२० ॥
 ॐ ह्रीं (ह्रीः) आत्मतत्त्वाय नमः ।
 ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं सर्वतत्त्वाय नमः ।
 कालात्मना त्वया देव यद्दृष्टं मामके विधौ ॥ १,४२.२१ ॥
 कृतं क्लिष्टं समुत्सृष्टं हुतं गुप्तं य यत्कृतम् ।
 सर्वात्मनात्मना शम्भो पवित्रेण त्वद्विच्छया ॥ १,४२.२२ ॥
 पूर्यपूर्य भभ्रतं तन्नियमेश्वराय सर्वतत्त्वात्मकाय
 सर्वकारणपालिताय ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं शिवाय नमः ॥ १,४२.२३ ॥
 पूर्वेरनेन यो दधात्पवित्राणां यतुष्टयम् ।

दत्त्वा वहेः (वरे) पवित्रं य गुरवे दक्षिणां दिशेत् ॥ १,४२.२४ ॥
 बलिं दत्त्वा द्विजान्भोज्य यत्प्रं प्राय्यै विसर्जयेत् ॥ १,४२.२५ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 शिवपवित्रारोपणं नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४३

उरिरुवाच ।

पवित्रारोपणं वक्ष्ये भुक्तिमुक्तिप्रदं वरेः ।

पुरा देवासुरे युद्धे ब्रह्माद्याः शरणां ययुः ॥ १,४३.१ ॥

विष्णुश्च तेषां देवानां ध्वजं त्रैवेयकं ददौ ।

येतौ दृष्ट्वा विनङ्क्ष्यन्ति दानवान्ब्रवीद्धरिः ॥ १,४३.२ ॥

विष्णुक्ते ष्यन्नवीत्रागो वासुकेरनुजस्तदा ।

वृणीत य वपित्राभ्यं वरं येदं वृषध्वज ॥ १,४३.३ ॥

त्रैवेयं उरिदत्तं तु मन्नाम्ना भ्यातिमेष्यति ।

धृत्युक्ते तेन ते देवास्तन्नाम्ना तद्भरे विदुः ॥ १,४३.४ ॥

प्रावृट्काले तु ये मर्त्या नार्थिष्यन्ति पवित्रकैः ।

तेषां सांवत्सरी पूजा विह्वला च भविष्यति ॥ १,४३.५ ॥

तस्मात्सर्वेषु देवेषु पवित्रारोपणं कृमात् ।

प्रतिपत्पौर्णमास्यान्ता यस्य या तिथिरुच्यते ॥ १,४३.६ ॥

द्वादश्यां विष्णवे कार्यं शुक्ले कृष्णेऽथ वा वरे ।

व्यतीपातेऽयने चैव यन्द्दरसूर्यग्रहे शिव ॥ १,४३.७ ॥

विष्णवे वृद्धिकार्यं य गुरोरागमने तथा ।

नित्यं पवित्रमुद्दिष्टं प्रावृट्काले त्ववश्यकम् ॥ १,४३.८ ॥

कौशेयं पट्टसूत्रं वा कार्पासं क्षौभमेव वा ।

कुशसूत्रं द्विजानां स्याद्वाज्ञा कौशेयपट्टकम् ॥ १,४३.९ ॥

वैश्यानां यीरणां क्षौभं शूद्राणां शारवल्कजम् ।

कार्पासं पद्मजं चैव सर्वेषां शस्तमीश्वर ॥ १,४३.१० ॥

ब्राह्मण्यथा कर्तितं सूत्रं त्रिगुणं त्रिगुणीकृतम् ।

ॐ कारोऽथ शिवः सोमो ऽयत्रिर्ब्रह्मा कृष्णी रविः ॥ १,४३.११ ॥

विघ्नेशो विष्णुरित्येते स्थितास्तन्तुषु देवताः ।

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च त्रिसूत्रे देवताः स्मृताः ॥ १,४३.१२ ॥

सौवर्णो राजते ताम्रे वैश्वे मृन्मये न्यसेत् ।

अङ्गुष्ठेन यतुः षष्टिः श्रेष्ठं मध्यं तदर्धतः ॥ १,४३.१३ ॥

तदर्धा तु कनिष्ठा स्यात्सूत्रमष्टोत्तरं शतम् ।

उत्तमं मध्यमं यैव कन्यसं पूर्ववत्कृमात् ॥ १,४३.१४ ॥

उत्तमोऽङ्गुष्ठमानेन मध्यमो मध्यमेन तु ।

कन्यसे य कनिष्ठेन अङ्गुल्या ग्रन्थयः स्मृताः ॥ १,४३.१५ ॥

विमाने स्थण्डिले यैव ऐतत्सामान्यलक्षणम् ।

शिवोद्धृतं पवित्रं तु प्रतिमायां य कारयेत् ॥ १,४३.१६ ॥

हृन्नाभिर्गुरु रुमाने य जानुभ्यामवलम्बिनी ।

अष्टोत्तरसहस्रेण यत्वारो ग्रन्थयः स्मृताः ॥ १,४३.१७ ॥

षट्त्रिं(ङ्)ि शश्व यतुर्विशद्व्यादश ग्रन्थयोऽथवा ।

उत्तमादिषु विज्ञेयाः पर्वाभिर्वा पवित्रकम् ॥ १,४३.१८ ॥

यथितं कुङ्कुमेनैव उरिद्रायन्त्नेन वा ।

सोपवासः पवित्रन्तु पात्रस्थमधिवासयेत् ॥ १,४३.१९ ॥

अश्वत्थपत्रपुटके अष्टदिक्षु निवेशितम् ।

दण्डकाष्ठे कुशाग्रं य पूर्वे सङ्कर्षणेन तु ॥ १,४३.२० ॥

रोयनाङ्कुङ्कुमेनव प्रद्युम्नेन तु दक्षिणे ।

युद्धार्थो हृलसिद्ध्यर्थमनिरुद्धेन पश्चिमे ॥ १,४३.२१ ॥

यन्त्रं नीलयुक्तं य तिललसमाक्षतं तथा ।

आग्नेयादिषु कोणेषुश्यादीनां तु क्मान्यसेत् ॥ १,४३.२२ ॥

पवित्रं वासुदेवेन अभिमन्थ्य सङ्कृत्सङ्कृत् ।

दृष्ट्वा पुनः प्रपूज्याथ वस्त्रेणाच्छाद्य यत्नतः ॥ १,४३.२३ ॥

देवस्य पुरतः स्थाप्यं प्रतिमाभाण्डलस्य वा ।

पश्चिमे दक्षिणे यैव उत्तरे पूर्ववत्कृमात् ॥ १,४३.२४ ॥

ब्राह्मार्दीश्चापि संस्थाप्य कलशं यापि पूजयेत् ।
 अस्त्रेण मण्डलं कृत्वा नैवेद्यञ्च समर्पयेत् ॥ १,४३.२५ ॥
 अधिवास्थ पवित्रं तु त्रिसूत्रेण नवेन वा (य) ।
 वेदिकां वेष्टयित्वा तु आत्मानम कलशं धृतम् ॥ १,४३.२६ ॥
 अग्निं कुण्डं विमानं च मण्डपं गृहमेव च ।
 सूत्रमेकं तु संगृह्य दद्याद्देवस्य मूर्धानि ॥ १,४३.२७ ॥
 दत्त्वा पठेद्विभं मन्त्रं पूजयित्वा मण्डेश्वरम् ।
 आवाहितोऽसि देवेश पूजार्थं परमेश्वर ॥ १,४३.२८ ॥
 तत्राभातेऽर्यथिष्यामि सामग्याः सन्निधौ भव ।
 ओकरात्रं त्रिरात्रं वा अधिवास्थ पवित्रकम् ॥ १,४३.२९ ॥
 रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रातः सम्पूज्य केशवम् ।
 आरोग्येच्छमेष्टौव ज्येष्ठमध्यकनीयसम् ॥ १,४३.३० ॥
 धूपयित्वा पवित्रं तु मन्त्रेणैवाग्निमन्त्रयेत् ।
 प्रजमग्रान्धिकं यैव पूजयेत्कुसुमादिभिः ॥ १,४३.३१ ॥
 गायत्र्या यार्चितं तेन देवं सम्पूज्य द्वापयेत् ।
 समं पुत्रकलत्राद्यैः सूत्रपुच्छं तु धारयेत् ॥ १,४३.३२ ॥
 विशुद्धग्रन्धिकं रम्यं मलापातकनाशनम् ।
 सर्वपापक्षयं देव तवाग्रे धारयाम्यहम् ॥ १,४३.३३ ॥
 अत्र धूपादिनाभ्यर्थ्य मध्यमादीन्समर्पयेत् ।
 पवित्रं वैष्णवं तेजः सर्वपातकनाशनम् ॥ १,४३.३४ ॥
 धर्मकार्थसिद्ध्यर्थं स्वकण्ठे धारयाम्यहम् ।
 वनमालां समभ्यर्थ्य स्वेन मन्त्रेण द्वापयेत् ॥ १,४३.३५ ॥
 नैवेद्यं विविधं दत्त्वा कुसुमादेर्बलिं हरेत् ।
 अग्निं संतर्प्य तत्रापि द्वादशाङ्गुलमानतः ॥ १,४३.३६ ॥
 अष्टोत्तरशतेनैव दद्यादेकपवित्रकम् ।
 आदौ दत्त्वार्धमादित्ये तत्र यैकं पवित्रकम् ॥ १,४३.३७ ॥
 विष्वक्सेनं ततः प्रार्थ्य सुरभर्घ्यादिभिर्हरे ।
 देवस्याग्रे पठेन्मन्त्रं कृताञ्जलिपुटः स्थितः ॥ १,४३.३८ ॥

ज्ञानतोऽज्ञानतो वापि पूजनादि कृतं मया ।
 तत्सर्वं पूर्णमेवास्तु त्वत्प्रसादात्सुरेश्वर ॥ १,४३.३९ ॥
 मण्डिविद्रुममालभिर्मन्दारकुसुमादिभिः ।
 ध्यं सांवत्सरी पूजा तवास्तु गरुडध्वज ॥ १,४३.४० ॥
 वनमाला यथा देव कौस्तुभं सततं लुटि ।
 तद्भूत्यवित्रं तन्तूनां मालां त्वं लुटये धर ॥ १,४३.४१ ॥
 अेवं प्रार्थ्यं द्विजान्भोजय दत्त्वा तेभ्यश्च दक्षिणाम् ।
 विसर्जयेत्तु तेनैव सायाह्ने त्वपरेऽहनि ॥ १,४३.४२ ॥
 सांवत्सरीमिमां पूजां सम्पाद्य विधिवन्मया ।
 प्रजेः पवित्रकेदानीं विषणुवेकं विसर्जितः ॥ १,४३.४३ ॥
 इति श्रीगारुडे मंडापुण्ड्रो पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 विषणुपवित्रारोपणं नाम त्रिंशत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमंडापुण्ड्रम्- ४४

उरिरुवाच ।
 पूजयित्वा पवित्राद्यैर्ब्रह्म ध्यात्वा उरिर्भवित् ।
 ब्रह्मध्यानं प्रवक्ष्यामि मायायन्त्रप्रमर्दकम् ॥ १,४४.१ ॥
 यच्छेद्ब्रह्मनसं प्राज्ञस्तं यजेज्ज्ञानमात्मनि ।
 ज्ञानं मलति संयच्छेद्यं यच्छेज्ज्ञानमात्मानि ॥ १,४४.२ ॥
 देहेन्द्रियमनोबुद्धिप्राणालङ्कारवर्जितम् ।
 वर्जितं भूततन्मात्रैर्गुणजन्माशनादिभिः ॥ १,४४.३ ॥
 स्वप्रकाशं निराकारं सदानं धमनादि यत् ।
 नित्यं शुद्धं बुद्धमृद्धं सत्यमानन्दमद्भयम् ॥ १,४४.४ ॥
 तुरीयमक्षरं ब्रह्म अलमस्मि परं पदम् ।
 अलं ब्रह्मेत्यवस्थानं समाधिरपि (रिति) गीयते ॥ १,४४.५ ॥
 आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु ।
 बुद्धिं च सारथिं विद्धि मनः प्रत्रयमेव च ।

षण्ड्रियाणि उयानाहुर्विषयास्तेषु गोचराः ॥ १,४४.६ ॥
 आत्मोन्द्रियमनोयुक्तो भोक्तेत्यार्मनीषिणः ।
 यस्तु विज्ञान ब्राह्मेन युक्तेन मनसा सदा ॥ १,४४.७ ॥
 स तु तत्पदमाप्नोति स हि भूयो न जायते ।
 विज्ञानसारथिर्यस्तु मनः प्रग्रहवान्नरः ॥ १,४४.८ ॥
 स्वर्धुन्याः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदम् ।
 अहिंसादिर्यमः प्रोक्तः शौचादिर्नियमः स्मृतः ॥ १,४४.९ ॥
 आसनं पद्मकाद्युक्तं प्राणायामो मरुज्जयः ।
 प्रत्याडा रो जयः प्रोक्तो ध्यानमीश्वरचिन्तनम् ॥ १,४४.१० ॥
 मनोधृतिर्धारणा स्थात्समाधिर्ब्रह्मणि स्थितिः ।
 पूर्वं येतः स्थिरं न स्यात्ततोमूर्तिं विचिन्तयेत् ॥ १,४४.११ ॥
 लृत्पद्मकर्णिकामध्ये शङ्खभयङ्कगदाब्जवान् ।
 श्रीवत्सकौस्तुभयुतो वनमालाश्रिया युतः ॥ १,४४.१२ ॥
 नित्यः शुद्धो भूतियुक्तः सत्यानन्दाह्वयः परः ।
 आत्माहं परमं ब्रह्म परमं ज्योतिरेव तु ॥ १,४४.१३ ॥
 यतुर्विशतिमूर्तिः स शालग्रामशिलास्थितः ।
 द्वारकादिशिलासंस्थो ध्येयः पूज्योऽप्यहं य सः ॥ १,४४.१४ ॥
 मनसोऽभीप्सितं प्राप्य देवो वैमानिको भवेत् ।
 निष्कामो मुक्तिमाप्नोति मूर्तिं ध्याययंस्तुवञ्जपन् ॥ १,४४.१५ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते
 ब्रह्ममूर्तिध्याननिर्घृतां नाम यतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४५

उरिरुवाच ।

प्रसंगात्कथयिष्यामि शालग्रामस्य लक्षणम् ।
 शालग्रामशिलास्यशार्ङ्कोटिजन्माघनाशनम् ॥ १,४५.१ ॥
 शभयङ्कगदापद्मी (उस्तः) (केशवाभ्यो) गदाधरः ।
 सञ्जकौमादकीयङ्कशङ्खी (नारायणो) विभुः ॥ १,४५.२ ॥

सयकशङ्खाब्जगदो (माधवः) श्रीगदाधरः ।
गदब्जशङ्खयक्ती वा (गोविन्दो)ऽर्थो गदाधरः ॥ १,४५.३ ॥
पद्मशङ्खारिगादिने (विष्णुऋष्याय) ते नमः ।
सशङ्खाब्जगदायक (मधुसूदनमूर्तये) ॥ १,४५.४ ॥
नमो गदारिशङ्खाब्जयुक्ता (त्रैविङ्गमाय) य ।
सारिकौमोदकीपद्मशङ्ख (वामनमूर्तये) ॥ १,४५.५ ॥
यक्काब्जशङ्खगादिने नमः (श्रीधरमूर्तये) ।
(सुधीकेशाया)ऽब्जगदाशङ्खिने यक्षिणे नमः ॥ १,४५.६ ॥
साब्जयकगदाशङ्ख (पद्मनाभस्वरूपिणे) ।
शङ्खयकगदापद्मिन् (दामोदर) मनोनमः ॥ १,४५.७ ॥
सारिशङ्खगदाब्जाय (वासुदेवाय) वै नमः ।
शङ्खाब्जयकगादिने नमः (सङ्कर्षणाय) य ॥ १,४५.८ ॥
सुशङ्खसुगदाब्जारिधृते (प्रद्युम्नमूर्तये) ।
नमो (ऽनिरुद्धाय) गदाशङ्खाब्जारीविधारिणे ॥ १,४५.९ ॥
साब्जशङ्खगदायक (पुरुषोत्तममूर्तये) ।
नमो (ऽधोक्ष्णऋष्याय) गदाशङ्खारिपद्मिने ॥ १,४५.१० ॥
(नृसिंहमूर्तये) पद्मगदाशङ्खारिधारिणे ।
पद्मारिशङ्खगदिने नमो (ऽस्त्वय्युतमूर्तये) ॥ १,४५.११ ॥
सशङ्खयक्काब्जगदं (जनार्दन) मिळानये ।
(विपेन्द्रः) सगदः सारिः पद्मशङ्खिन्नमोनमः ॥ १,४५.१२ ॥
सुयक्काब्जगदाशङ्खयुक्ताय (हरिमूर्तये) ।
सगदाब्जारिशङ्खाय नमः (श्रीकृष्णामूर्तये) ॥ १,४५.१३ ॥
शालग्रामशिलाद्वारगतलङ्घ्नद्वियकधृङ् ।
शुकलाभो (वासुदेवाभ्यः) सोऽव्याद्भः श्रीगदाधरः ॥ १,४५.१४ ॥
लङ्घ्नद्वियको रक्ताभः पूर्वभागस्तुपुष्कलः ।
संकर्षणोऽथ (प्रद्युम्नः) सूक्ष्मयकस्तु पीतकः ॥ १,४५.१५ ॥
स दीर्घः सशिरश्छिद्रो यो (ऽनिरुद्धस्तु) वर्तुलः ।
नीलो द्वारि त्रिरेभश्च अथ (नारायणो)ऽसितः ॥ १,४५.१६ ॥

मध्ये गाढकृती रेष्वा नाभियको (क) मडोन्नतः ।
 पृथुवक्षा (नृसिंहो) वः कपिवोऽव्यान्त्रिभिन्दुकः ॥ १,४५.१७ ॥
 अथवा पञ्चभिन्दुस्तत्पूजनं ब्रह्मचारिणः ।
 (वराहः) शक्तिविद्गोऽव्याद्विषमद्रययङ्कः ॥ १,४५.१८ ॥
 नीलस्त्रिरेषः स्थूलोऽथ (डूर्ममूर्तिः स भिन्दुमान् ।
 (कृष्णः) स वर्तुलावर्तः पातु वो नतपृष्ठकः ॥ १,४५.१९ ॥
 (श्रीधरः) पञ्चरेषोऽव्या (द्वनमाली) गाढाङ्कितः ।
 (वामनो) वर्तुलो ह्रस्वो वा (रा) मयकः सुरेश्वरः ॥ १,४५.२० ॥
 नानावर्णोऽनेकमूर्तिर्नागभोगी (त्वनन्तकः) ।
 स्थूलो (दामोदरो) नीलो मध्येवकः सुनीलकः ॥ १,४५.२१ ॥
 संकीर्णद्वारकः सोऽव्यादथ ब्रह्मा सुलोहितः ।
 सदीर्घरेषः सुषिर ऐक्यकाम्बुजः पृथुः ॥ १,४५.२२ ॥
 पृथुस्त्रिद्वः स्थूलयकः (कृष्णो) (विष्णुश्च) भिल्ववत् ।
 डयग्रीवोऽङ्कुशाकारः पञ्चरेषः सकौस्तुभः ॥ १,४५.२३ ॥
 (वैकुण्ठो) मणिरत्नाभ ऐक्यकाम्बुजोऽसितः ।
 (मत्स्यो) दीर्घोऽम्बुजाकारो द्वाररेषश्च पातु वः ॥ १,४५.२४ ॥
 रामयको दक्षरेषः श्यामोवोऽव्या (त्रिविक्रमः) ।
 शालग्रामे द्वारकायां स्थिताय गदिन नमः ॥ १,४५.२५ ॥
 ऐकद्वारश्चातुश्चको वनमालाविभूषितः ।
 स्वर्णरेष्वासमायुक्तो गोष्पदेन विराजितः ॥ १,४५.२६ ॥
 कदम्बकुसुमाकारो (लक्ष्मीनारायणो)ऽवतु ।
 ऐकेन लक्षितो योव्याद्रदाधारी (सुदर्शनः) ॥ १,४५.२७ ॥
 (लक्ष्मीनारायणो) द्वाभ्यान्त्रिभिर्मूर्तिः (स्त्रिविक्रमः) ।
 यतुर्भिश्च (यतुर्व्यूडो) (वासुदेवश्च) पञ्चभिः ॥ १,४५.२८ ॥
 (प्रद्युम्नः) षड्भिरिव स्यात् (संकर्षण) छतस्ततः ।
 (पुरुषोत्तमो)ऽष्टभिः स्यात् (त्रव्यूडो) नवाङ्कितः ॥ १,४५.२९ ॥
 (दशावतारो) दशाभिरनिरुद्धोऽवतादथ ।

(द्वादशात्मा) द्वादशभिरत उर्ध्व(मनन्तकः) ॥ १,४५.३० ॥

विषणोर्भूर्तिमयं स्तोत्रं यः पठेत्स दिवं व्रजेत् ।

(ब्रह्मा) यतुर्भुजो दण्डो कमण्डलुयुगान्वितः ॥ १,४५.३१ ॥

(मधेश्वरः) प्रच्यवको दशबाहुर्वृषध्वजः ।

यथायुधस्तथा गौरी यण्डिका य सरस्वती ॥ १,४५.३२ ॥

मडालक्ष्मीर्मातरश्च पद्मलस्तो (दिवकरः) ।

गणस्यश्च गणः स्कन्दः षण्मुष्मोनेकधा गुणः ॥ १,४५.३३ ॥

अतेऽर्चिताः स्थापिताश्च प्रासादे वास्तुपूजिते ।

धर्मार्थकाममोक्षाद्याः प्राच्यन्ते पुरुषेण य ॥ १,४५.३४ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

शालग्राममूर्तिलक्षणं नाम पच्ययत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४६

उरिरुवाच ।

वास्तुं संक्षेपतो वक्ष्ये गृहाद्यै विघ्ननाशनम् ।

ईसानकोणादारभ्य ज्येकाशीतिपदे यजेत् ॥ १,४६.१ ॥

ईशाने य शिरः पाद्यै नैरृतेऽन्यनिले करौ ।

आवासवासवेश्माद्यौ पुरे ग्रामे वण्डिकपथे ॥ १,४६.२ ॥

प्रासादारामदुर्गेषु देवालयमठेषु य ।

द्वाविंशति सुराब्जये तदन्तश्च त्रयोदश ॥ १,४६.३ ॥

ईशश्चैवाथ पर्जन्यो जयन्तः कुलिशायुधः ।

सूर्यः सत्यो भृगुश्चैव आकाशो वायुरेव य ॥ १,४६.४ ॥

पूषा य वितथश्चैव अक्षेत्रयमावुभौ ।

गन्धर्वो भृगुराजस्तु मृगः पितृगणस्तथा ॥ १,४६.५ ॥

दौवारिकोऽथ सुग्रीवः पुष्पदन्तो गणाधिपः ।

असुरः शेषपापौ (दौ) य रोगो ऽऽडिमुष्म (प्य) अेव य ॥ १,४६.६ ॥

भल्लाटः सोमसर्पो य अदितिश्चदितिस्तथा ।

अडिद्वात्रिंशद्वेते तु तदन्तश्चतुरः शृणु ॥ १,४६.७ ॥

षशानाद्वियतुष्कोशसंस्थितान्पूजयेद्भुधः ।
 आपश्चैवाथ सावित्री जयो रुद्रस्तथैव च ॥ १,४६.८ ॥
 मध्ये नवपदे ब्रह्मा तस्याष्टौ च समीपगान् ।
 देवानेकोत्तरानेतान्पूर्वाद्यौ नामतः शृणु ॥ १,४६.९ ॥
 अर्यमा सविता यैव विवस्वान्विभुधाधिपः ।
 मित्रोऽथ राजयक्ष्मा च तथा पृथ्वीधरः क्मात् ॥ १,४६.१० ॥
 अष्टमश्चापवत्सश्च परितो ब्रह्मणः स्मृताः ।
 षशानकोशादारभ्य दुर्गे यद्(ज्ञेयो) वंश उच्यते ॥ १,४६.११ ॥
 आग्नेयकोशादारभ्य वंशो भवति दुर्धरः ।
 अदितिं छिमवन्तं च जयन्तं च षट् त्रयम् ॥ १,४६.१२ ॥
 नायिका कालिका नाम शक्राद्रन्धर्वगाः पुनः ।
 वास्तुदेवान्पूजयित्वा गृहप्रासादकृद्भवेत् ॥ १,४६.१३ ॥
 सुरेज्यः पुरतः कार्यो यस्याग्नेय्यां मडानसम् ।
 कपिनिर्गमने (एषी)येन पूर्वतः सत्रमाऽपम् ॥ १,४६.१४ ॥
 गन्धपुष्पगुलं कार्यमैशान्यां पट्टसंयुतम् ।
 भाऽडागारं च कौबेर्यां गोष्ठागारं च वायवे ॥ १,४६.१५ ॥
 उदगाश्रयं च वारुण्यां वातायनसमन्वितम् ।
 समित्कुशेन्धनस्थानमायुधानां च नैरुते ॥ १,४६.१६ ॥
 अन्ध्यागतालयं रम्यसशय्यासनापट्टकम् ।
 तोयाग्निदीपसदृभृत्यैर्युक्तं दक्षिणतो भवेत् ॥ १,४६.१७ ॥
 गृहान्तराणि सर्वाणि सजलैः कदलीगृहैः ।
 पञ्चवर्षैश्च कुसुमैः शोभितानि प्रकल्पयेत् ॥ १,४६.१८ ॥
 प्राकारं तद्गर्भिर्दधात्पञ्चदशस्तप्रमाणतः ।
 अथ विष्वक्प्राश्रमं कुर्याद्भ्रुवैश्चोपवनैर्युतम् ॥ १,४६.१९ ॥
 यतुः षष्टिपदो वास्तुः प्रासादाद्यौ प्रपूजितः ।
 मध्ये यतुष्पदो ब्रह्मा द्विप दास्त्वर्थमादयः ॥ १,४६.२० ॥
 कर्णौ यैवाथ शिष्याद्यास्तथा देवाः प्रकीर्तिताः ।
 तेभ्यो ऽयुभयतः सार्धादन्येऽपि द्विपदाः सुराः ॥ १,४६.२१ ॥

यतुः षष्टिपदा देवा षत्येवं परिकीर्तिताः ।
 यरकी य विदारी य पूतना पापराक्षसी ॥ १,४६.२२ ॥
 षशानाधास्ततो आढ्ये देवाधा डेतुकाद्यः ।
 डेतुकस्त्रिपुरान्तश्च अग्निवेतालकौ यमः ॥ १,४६.२३ ॥
 अग्निजिह्वः कालकश्च करालो ङ्यकपादकः ।
 अशान्यां भीमरुपस्तु पाताले प्रेतनायकः ॥ १,४६.२४ ॥
 आकाशे गन्धमाली स्यात्क्षेत्रपालांस्ततो यजेत् ।
 विस्ताराभिहतं दैर्घ्यं राशिं वास्तोस्तु कारयेत् ॥ १,४६.२५ ॥
 कृत्वा य वसुभिर्भागं शेषं अद्वा यमादिशेत् ।
 पुनर्गुणितमष्टाभिरुभागं तु भाजयेत् ॥ १,४६.२६ ॥
 यश्छेषं तद्भवेद्दक्षं भागैर्दृत्वाव्ययं भवेत् ।
 ऋक्षं यतुर्गुणं कृत्वा नवभिर्भागारितम् ॥ १,४६.२७ ॥
 शेषमंशं विजानीयाद्देवलय मत्तं यथा ।
 अष्टाभिर्गुणितं पिण्डं षष्टिभिर्भागाडरितम् ॥ १,४६.२८ ॥
 यश्छेषं तद्भवेज्जुवं मरणं भतडारितम् ।
 वास्तुकोडे गृहं कुर्यान्न पृष्ठे मानवः सदा ॥ १,४६.२९ ॥
 वामपार्श्वेन स्वापिति नात्र कार्या विचारणा ।
 सिंहाडन्यातुवायां य द्वारं शुध्येद्योत्तरम् ॥ १,४६.३० ॥
 अेवं य वृश्चिकादौ स्यात्पूर्वदक्षिणपश्चिमम् ।
 द्वारं दीर्घार्धविस्तारं द्वाराण्यष्टौ स्मृतानि य ॥ १,४६.३१ ॥
 सन्तानप्रेष्यनीयत्वं स्वयानं स्वर्णभूषणम् ।
 सुतडीनं तु रौद्रेण वीर्यघ्नं दक्षिणे तथा ॥ १,४६.३२ ॥
 वक्तौ अघश्चायुर्वृद्धिपुत्रलाभसुतुम्भिः ।
 धनदे नृपपीडादमर्थघ्नं रोगदं जले ॥ १,४६.३३ ॥
 नृपभी तिर्मुतापत्यं ङ्यनपत्यं न वैरदम् ।
 अर्थदं आर्थडान्यै य दोषदं पुत्रमृत्युदम् ॥ १,४६.३४ ॥
 द्वाराण्युत्तरसंज्ञानि पूर्वद्वाराणि वच्यडम् ।

अग्निभीतिर्भुङ्क्ते कन्याधनसमानकोपदम् ॥ १,४६.३५ ॥
 राजघ्नं कोपदं पूर्वं कृतो द्वारभीरितम् ।
 षष्ठानादौ भवेत्पूर्वमग्नेय्यादौ तु दक्षिणम् ॥ १,४६.३६ ॥
 नैऋत्यादौ पश्चिमं स्याद्वायव्यादौ तु योत्तरम् ।
 अष्टभागे कृते भागे द्वाराणां च कृत्वाकृतम् ॥ १,४६.३७ ॥
 अश्वत्थप्लक्ष्मण्यग्रीवाः पूर्वादौ स्याद्दुष्टुम्भरः ।
 गृहस्य शोभनः प्रोक्त षष्ठाने यैव सात्वलिः ।
 पूजितो विज्ञातरी स्यात्प्रासादस्य गृहस्य च ॥ १,४६.३८ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 वास्तुमानलक्षणं नाम षट्यत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४७

सूत उवाच ।
 प्रासादानां लक्षणं च वक्ष्ये शौनक तच्छृणु ।
 यतुः षष्टिपदं कृत्वा द्विग्विद्विक्शूपलक्षितम् ॥ १,४७.१ ॥
 यतुष्कोणं यतुर्भिश्च द्वाराणि सूर्यसंभ्यया ।
 यत्वारिशाष्टभिश्चैव भित्तीनां कल्पना भवेत् ॥ १,४७.२ ॥
 उर्ध्वक्षेत्रसमा जड्घा जड्घार्धद्विगुणं भवेत् ।
 गर्भविस्तारविस्तीर्णः शुकाङ्घ्रिश्च विधीयते ॥ १,४७.३ ॥
 तत्रिभागेन कर्तव्यः पञ्चभागेन वा पुनः ।
 निर्गमस्तु शुकाङ्घ्रेश्च उच्छ्रायः शिष्यरार्धगः ॥ १,४७.४ ॥
 यतुर्धा शिष्यं कृत्वा त्रिभागे वेद्विबन्धनम् ।
 यतुर्थे पुनरस्यैव कण्ठमामूलसाधनम् ॥ १,४७.५ ॥
 अथ वापि समं वास्तु कृत्वा षोडशभागिकम् ।
 तस्य मध्ये यतुर्भागमादौ गर्भं तु कारयेत् ॥ १,४७.६ ॥
 यतुर्भागेन भित्तीनामुच्छ्रायः स्यात्प्रमाणातः ॥ १,४७.७ ॥
 द्विगुणः शिष्योच्छ्रायो भित्त्युच्छ्रायाख्य मानतः ।
 शिष्यरार्धस्य यैर्धेन विधेयास्तु प्रदक्षिणाः ॥ १,४७.८ ॥

यतुर्दिक्षु तथा ज्ञेयो निर्गमस्तुः तथा भुधैः ।
 पञ्चभागेन संभज्य गर्भमानं विद्यक्षाणः ॥ १,४७.८ ॥
 भागमेकं गृहीत्वा तु निर्गमं क्लपयेत्पुनः ।
 गर्भसूत्रसमो भागादत्रतो मुष्मत्सुतः ॥ १,४७.१० ॥
 अतत्सामान्यमुद्दिष्टं प्रासादस्य छि लक्षाणाम् ।
 लिङ्गमानमथो वक्ष्ये पीठो लिङ्गसमो भवेत् ॥ १,४७.११ ॥
 द्विगुणेन भवेद्गर्भः समन्ताच्छैनक ध्रुवम् ।
 तद्विधा य भवेद्दुर्भीतिर्जुग्धा तद्विस्तरार्धगा ॥ १,४७.१२ ॥
 द्विगुणं शिखरं प्रोक्तं जड्घायाश्चैव शौनक ।
 पीठगर्भावरे कर्म तन्मानेन शुकाङ्घ्रिकम् ॥ १,४७.१३ ॥
 निर्गमस्तु समाख्यातः शेषं पूर्ववदेव तु ।
 लिङ्गमानं स्मृतं ज्येष्ठवारमानमथोच्यते ॥ १,४७.१४ ॥
 करग्रं वेदवत्कृत्वा द्वारं भागाष्टमं भवेत् ।
 विस्तरेण समाख्यातं द्विगुणंस्वेच्छया भवेत् ॥ १,४७.१५ ॥
 द्वारवत्पीठमध्ये तु शेषं सुषिरकं भवेत् ।
 पादिकं शेषिकं भित्तिर्द्वारार्धेन परिगृह्यत् ॥ १,४७.१६ ॥
 तद्विस्तारसमा जड्घा सिखरं द्विगुणं भवेत् ।
 शुकाङ्घ्रिः पूर्ववज्ज्ञेया निर्गमोच्छ्रायकं भवेत् ॥ १,४७.१७ ॥
 मण्डपे मानमेतत्तु स्वऋषं यापरं वदे ।
 त्रैवेदं कारयेत्क्षेत्रं यत्र तिष्ठन्ति देवताः ॥ १,४७.१८ ॥
 एत्थं कृतेन मानेन बाह्यभागविनिर्गतम् ।
 नेभिः पादेन विस्तीर्णा प्रासादस्य समन्ततः ॥ १,४७.१९ ॥
 गर्भं तु द्विगुणं कुयन्निम्ना मानं भवेद्विड ।
 स अथ भित्तेरुत्सेधो शिखरो द्विगुणो मतः ॥ १,४७.२० ॥
 प्रासादानां य वक्ष्यामि मानं योनिं य मानतः ।
 वैराजः पुष्पकाप्यश्च डैलासो मालिकाह्वयः ॥ १,४७.२१ ॥
 त्रिविष्टपं य पञ्चैते प्रासादाः सर्वयोनयः ।
 प्रथमश्चतुरश्रो छि द्वितीयस्तु तदायतः ॥ १,४७.२२ ॥

वृत्तो वृत्तायतश्चान्योऽष्टाश्रश्चैव य पञ्चमः ।
 अेतेभ्य अेव सम्भूताः प्रासादाः सुमनोहराः ॥ १,४७.२३ ॥
 सर्वप्रकृतिभूतेभ्यश्चत्वारिंशत्तथैव य ।
 मेरुश्च मन्दरश्चैव विमानश्च तथापरः ॥ १,४७.२४ ॥
 भद्रकः सर्वता भद्रो रुचको नन्दनस्तथा ।
 नन्दिवर्धनसंज्ञश्च श्रीवत्सश्च नवेत्यमी ॥ १,४७.२५ ॥
 यतुरश्चाः समुद्भूता वैराजादिति गम्यताम् ।
 वलभी गृडराजश्च शा लागृहं य मन्दिरम् ॥ १,४७.२६ ॥
 विमानं य तथा ब्रह्ममन्दिरं भवनं तथा ।
 उत्तमं शिबिका वेश्म नवैते पुष्पकोद्भवाः ॥ १,४७.२७ ॥
 वलयो दृन्दुभिः पद्मो मलापद्मस्तथापरः ।
 मुकुली यास्य उष्णीषी शङ्खश्च कलशस्तथा ॥ १,४७.२८ ॥
 गुवावृक्षस्तथान्यश्च वृत्ताः कैलाससम्भवाः ।
 गजोऽथ वृषभो हंसो गरुडः सिंहनामकः ॥ १,४७.२९ ॥
 भूमुष्पो भूधरश्चैव श्रीजयः पृथिवीधरः ।
 वृत्तायताः समुद्भूता नवैते मण्डिकाब्ज्यात् ॥ १,४७.३० ॥
 वज्रं यकं तथान्यथ्य मुष्टिकं वल्लुसंज्ञितम् ।
 वक्रः स्वस्तिकभङ्गौ य गदा श्रीवृक्ष अेव य ॥ १,४७.३१ ॥
 विजयो नामतः श्वेतस्त्रिविष्टिपसमुद्भवाः ।
 त्रिकोणं पद्ममर्धेन्दुश्चतुष्कोणं द्विरष्टकम् ॥ १,४७.३२ ॥
 यत्र तत्र विधातव्यं संस्थानं मण्डपस्य तु ।
 राज्यं य विभवश्चैवः ङ्यायुर्वर्द्धनमेव य ॥ १,४७.३३ ॥
 पुत्रलाभः स्त्रियः पुष्टिस्त्रिकोणादिकमाद्भवेत् ।
 कुर्याद्भ्रजादिकं ध्यातद्धारि गर्भगृहं तथा ॥ १,४७.३४ ॥
 मण्डपः समसंख्याभिर्गुणितः सूत्रकस्तथा ।
 मण्डपस्य यतुर्थाशाद्भद्रः कार्यो विजानता ॥ १,४७.३५ ॥
 स्पर्धागवाक्षकोपेतो निर्गवाक्षोऽथ वा भवेत् ।

सार्धभित्तिप्रमाणेन भित्तिमानेन वा पुनः ॥ १,४७.३६ ॥
 भित्तेर्द्वैगुण्यतो वापि कर्तव्या मण्डपाः कथित् ।
 प्रासादे मञ्चरी कार्या यित्रा विषमभूमिका ॥ १,४७.३७ ॥
 परिमाणविरोधेन रेखावैषम्यभूषिता ।
 आधारस्तु यतुर्धारश्चतुर्भण्डपशोभितः ॥ १,४७.३८ ॥
 शतशृङ्गसमायुक्तो मेरुः प्रासाद उत्तमः ।
 मण्डपास्तस्य कर्तव्या भद्रैस्त्रिभिरलङ्कृताः ॥ १,४७.३९ ॥
 घयनाकारमानानां भिन्नाभिन्ना भवन्ति ते ।
 क्रियन्तो येषु याधारा निराधाराश्च केचन ॥ १,४७.४० ॥
 प्रतिच्छन्दकभेदेन प्रासादाः सम्भवन्ति ते ।
 अन्योन्यासंकरास्तेषां घटनानामभेदतः ॥ १,४७.४१ ॥
 देवतानां विशेषाय प्रासादा बलवः स्मृताः ।
 प्रासादे नियमो नास्ति देवतानां स्वयम्भुवाम् ॥ १,४७.४२ ॥
 तानेव देवतानां य पूर्वमानेन कारयेत् ।
 यतुरश्रायतास्तत्र यतुष्कोणसमन्विताः ॥ १,४७.४३ ॥
 यन्द्रशालान्विता कार्या भेरीशिम्बरसंयुता ।
 पुरतो वाडनानां य कर्तव्या लग्न(घु) मण्डपाः ॥ १,४७.४४ ॥
 नाट्यशाला य कर्तव्या द्वारदेशसमाश्रया ।
 प्रासादे देवतानां य कार्या दिक्षु विदिक्ष्वपि ॥ १,४७.४५ ॥
 द्वारपालाश्च कर्तव्या भुष्या गत्वा पृथक्पृथक् ।
 किञ्चिददूरतः कार्या महास्तत्रोपजुविनाम् ॥ १,४७.४६ ॥
 प्रावृता जगती कार्या ह्रवपुष्पजलान्विता ।
 प्रासादेषु सुरांस्थाभ्य पूजाभिः पूजयेन्नरः ।
 वासुदेवः सर्वदेवः सर्वभाक्तद्रुडादिङ्कृत् ॥ १,४७.४७ ॥
 इति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशे आचारकाण्डे
 प्रासादविङ्गमण्डपादिलक्षणानिर्गुपणानाम सम्यत्वारिंशोऽध्यायः

सूत उवाच ।

प्रतिष्ठां सर्वदिवानां संक्षेपेण वदाम्यहम् ।

सुतिथ्यादौ सुरभ्यां च प्रतिष्ठां कारयेद्गुरुः ॥ १,४८.१ ॥

ऋत्विग्भिः सङ्गं याचार्यं वरयेन्मध्येदशगम् ।

स्वशाभोक्तविधानेन अथ वा प्रणवेन तु ॥ १,४८.२ ॥

पञ्चभिर्बहुभिर्वाथ कुर्यात्पाद्यार्घ्यमेव च ।

मुद्गिकाभिस्तथा वस्त्रैर्गन्धमाल्यानुलेपनैः ॥ १,४८.३ ॥

मन्त्रन्यासं गुरुः कृत्वा ततः कर्म समारभेत् ।

प्रासादस्थाग्रतः कुर्यान्मण्डपं दशहस्तकम् ॥ १,४८.४ ॥

कुर्याद्वाद्दशहस्तं वा स्तम्भैः षोडशभिर्भुक्तम् ।

ध्वजाष्टकैश्चतुर्दस्तां मध्ये वेदिं च कारयेत् ॥ १,४८.५ ॥

नदीसंगमतीरात्थां वालुकां तत्र दापयेत् ।

यतुरश्रं कार्मुकाभं वर्तुलं कमलाङ्गुलि ॥ १,४८.६ ॥

पूर्वादितः समारभ्य कर्तव्यं कुण्डपञ्चकम् ।

अथवा यतुरश्राणि सर्वाण्येतानि कारयेत् ॥ १,४८.७ ॥

शान्तिकर्मिधानेन सर्वकामार्थसिद्ध्ये ।

शिरः स्थाने तु देवस्य आचार्यो ङोममाथरेत् ॥ १,४८.८ ॥

अैशान्यां केचिद्विच्छन्ति उपलिध्यावनिं शुभाम् ।

द्वाराणि यैव यत्वारि कृत्वा वै तोरणान्तिके ॥ १,४८.९ ॥

न्यग्रोधोद्गुम्भराश्रत्थभैल्वपालाशभादिराः ।

तोराणाः पञ्चहस्ताश्च वस्त्रपुष्पाद्यलङ्कृताः ॥ १,४८.१० ॥

निष्पनेद्धस्तमेककं यत्वारश्चतुरो दिशः ।

पूर्वद्वारे भृगेन्द्रं तु ङयराजं तु दक्षिणे ॥ १,४८.११ ॥

पश्चिमे गोपतिर्नाम सुरशार्दूलमुत्तरे ।

अग्निमीलेति ङि मन्त्रेण प्रथमं पूर्वतो न्यसेत् ॥ १,४८.१२ ॥

ऽषेत्वेतिङि मन्त्रेण दक्षिणस्थां द्वितीयकम् ।

अत्रायाङिमन्त्रेण पश्चिमस्थां तृतीयकम् ॥ १,४८.१३ ॥

शन्नोदेवीति मन्त्रेण उत्तरस्थां चतुर्थकम् ।

पूर्वे अम्बुद्वत्कार्या आग्नेय्यां धूमरुपिणी ॥ १,४८.१४ ॥
 याभ्यां वै कृष्णरुपा तु नैरुत्या श्यामला (धूसरा) भवेत् ।
 वारुण्यां पाण्डुरा ज्ञेया वायव्यां पीतवर्णिका ॥ १,४८.१५ ॥
 उत्तरे रक्तवर्णा तु शुक्लेशी य पताडिका ।
 बहुरुपा तथा मध्ये छन्द्रविद्येति पूर्वके ॥ १,४८.१६ ॥
 आग्निं संसुप्तिमन्त्रेण यमोनागेति दक्षिणे ।
 पूज्या रक्षोडनोवेति पश्चिमे उत्तरेऽपि य ॥ १,४८.१७ ॥
 वात एत्यभिषिञ्च्यथ आप्यायस्वेति योत्तरे ।
 तमीशानमतश्चैव विष्णोर्नुक्ति मध्यमे ॥ १,४८.१८ ॥
 कलशौ तु ततो द्वौ द्वौ निवेश्यौ तोरणान्तिके ।
 वस्त्रयुग्मसमायुक्ताश्चनार्धैः स्वलङ्कृताः ॥ १,४८.१९ ॥
 पुष्पैर्वितानैर्बहुलैरादिवर्णाभिमन्त्रिताः ।
 द्विक्पालाश्च ततः पूज्याः शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥ १,४८.२० ॥
 त्रातारमिन्द्रमन्त्रेण अग्निर्भूर्धेति यापरे ।
 अस्मिन्वृक्ष एतं यैव प्रयारीति परा स्मृता ॥ १,४८.२१ ॥
 किञ्च्येदधातु आयत्वाभित्वादेति य सममी ।
 एभारुद्रेति द्विक्पालान्युजयित्वा विचक्षणः ॥ १,४८.२२ ॥
 डोमद्रव्याणि वायव्ये कुर्यात्सोपस्कराणि य ।
 शङ्खाञ्छास्त्रोदितान्छ्वेतात्रेत्राभ्यां विन्यसेद्गुरुः ॥ १,४८.२३ ॥
 आलोकनेन द्रव्याणि शुद्धिं यान्ति न संशयः ।
 तद्दद्यादीनि याङ्गानि व्याहृतिप्रणवेन य ॥ १,४८.२४ ॥
 अस्त्रं यैव समस्तानां न्यासोऽयं सर्वकामिकः ।
 अक्षतान्विष्टरं यैव अस्त्रेणैवाभिमन्त्रितान् ॥ १,४८.२५ ॥
 विष्टरेण स्पृशेद्व्यान्यागामाण्डपसंभृतान् ।
 अक्षतान्विकिरेत्पश्चादस्त्रपूतान्समन्ततः ॥ १,४८.२६ ॥
 शर्की द्विशमथारभ्य यावदीशानगोचरम् ।
 अवकीर्याक्षतान्सर्वांस्त्वेपथेन्माण्डपं ततः ॥ १,४८.२७ ॥

गन्धाद्वैरर्धपात्रे य मन्त्रग्रामं न्यसेद्गुरुः ।
 तेनार्धपात्रतोयेन प्रोक्षयेद्भागमाङ्गपम् ॥ १,४८.२८ ॥
 प्रतिष्ठा यस्य देवस्य तदाप्यं कलशं न्यसेत् ।
 औशान्यां पूजयेद्भाग्ये अस्त्रेणैव य वर्धनीम् ॥ १,४८.२९ ॥
 कलशं वर्धनीं यैव ग्रहान्वास्तोष्पतिं तथा ।
 आसनेतानि सर्वाणि प्राणवाप्यं जपेद्गुरुः ॥ १,४८.३० ॥
 सूत्रग्रीवं रत्नगर्भं वस्त्रयुग्मेन वेष्टितम् ।
 सर्वोषधीगन्धलिसं पूजयेत्कलशं गुरुः ॥ १,४८.३१ ॥
 देवस्तु कलशे पूजयो वर्धन्या वस्त्रमुत्तमम् ।
 वर्धन्या तु सामायुक्तं कलशं भ्रामयेदनु ॥ १,४८.३२ ॥
 वर्धनीधारया सिञ्च्यन्नग्रतो धारयेत्ततः ।
 अल्प्यर्थ्य वर्धनीकुम्भं स्थण्डिले देवमर्थयेत् ॥ १,४८.३३ ॥
 घटं यावाख्य वायव्यां गणानां त्वेति सद्गणम् ।
 देवमीशानकोणे तु जपेद्वास्तोष्पतिं भुधः ॥ १,४८.३४ ॥
 वास्तोष्पतीति मन्त्रेण वास्तुदोषोपशान्तये ।
 कुम्भस्य पूर्वतो भूतं गणदेवं बलिं उदरेत् ॥ १,४८.३५ ॥
 पठेदिति य विद्याश्च कुर्यादात्मभनं भुधः ।
 योगेयोगेति मन्त्रेणस्तरेणं शाद्रलैः कुशैः ॥ १,४८.३६ ॥
 ऋत्विग्भिः सार्धमाचार्यः स्नानपीठे गुरुस्तदा ।
 विविधैर्ब्रह्मघोषैश्च पुण्यालजयमङ्गलैः ॥ १,४८.३७ ॥
 कृत्वा ब्रह्मरथे देवं प्रतिष्ठन्ति ततो द्विजः ।
 औशान्यामानयेत्पीठमङ्गपे विन्यसेद्गुरुः ॥ १,४८.३८ ॥
 भद्रङ्कुर्णेत्यथ स्नात्वा सूत्रवल्कलजेन तु ।
 संस्नाप्य लक्षणोद्धारं कुर्यात्तूर्यादि (दूराभि) वादनैः ॥ १,४८.३९ ॥
 मधुसर्पिः सामायुक्तं कांस्ये वा ताम्रभाजने ।
 अक्षिणी याञ्जयेत्यास्य सुवर्णस्य शलाकया ॥ १,४८.४० ॥
 अग्निज्योतीति मन्त्रेण नेत्रोद्घाटं तु कारयेत् ।
 लक्षणो छिद्यमाणो तु नामैकं स्थापको व(द) देत् ॥ १,४८.४१ ॥

षममेगङ्गेमन्त्रेण नेत्रयोः शीतलङ्किया ।
 अग्निर्भूर्धिति मन्त्रेण दधाद्भुम्बी कृत्तिकाम् ॥ १,४८.४२ ॥
 भित्त्वोद्गुम्बरमश्वत्थं वटं पालाशमेव च ।
 यज्ञायज्ञेति मन्त्रेण दधात्यञ्जकषायकम् ॥ १,४८.४३ ॥
 पञ्चगव्यं स्नापयेत्य सलद्वेद्यादि भिस्ततः ।
 सलद्वेवी भला यैव शतमूली शतावरी ॥ १,४८.४४ ॥
 कुमारी च गुडूची च सिंही व्याघ्री तथैव च ।
 या ओषधीति मन्त्रेण स्नानमोषधिमञ्जलैः ॥ १,४८.४५ ॥
 याः कृत्तिका मन्त्रेण कृत्तिका स्नानं विधीयते ।
 द्रुपदादिवेति मन्त्रेण कार्यमुद्धर्तनं बुधैः ॥ १,४८.४६ ॥
 कलशेषु च विन्यस्य उत्तरादिष्वनुकृत्वा ।
 रत्नानि यैव धान्यानि ओषधीं शतपुष्पिकाम् ॥ १,४८.४७ ॥
 समुद्रांश्वैव विन्यस्य यत्तुरश्चतुरो दिशः ।
 क्षीरं दधि क्षीरोदस्य घृतोदस्येति वा पुनः ॥ १,४८.४८ ॥
 आप्यायस्व दधिकावशो या औषधीरिति च ।
 तेजोऽसीति च मन्त्रैश्च कुम्भं यैवाभिमन्त्रयेत् ॥ १,४८.४९ ॥
 समुद्राभ्यैश्चतुर्भिश्च स्नापयेत्कलशैः पुनः ।
 स्नातश्चैव सुवेषश्च धूपो देयश्च गुग्गुलुः ॥ १,४८.५० ॥
 अभिषेकाय कुम्भेषु तत्ततीर्थानि विन्यसेत् ।
 पृथिव्यां यानि तीर्थानि सरितः सागरास्तथा ॥ १,४८.५१ ॥
 या ओषधीति मन्त्रेण कुम्भं यैवाभिमन्त्रयेत् ।
 तेन तोयेन यः स्नायात्स मुञ्च्येत्सर्वपातकैः ॥ १,४८.५२ ॥
 अभिषिच्य समुद्रैश्च त्वर्ध्वं दधात्ततः पुनः ।
 गन्धद्वारेति गन्धं च न्यासं वै वेदमन्त्रकैः ॥ १,४८.५३ ॥
 स्वशास्त्रविहितैः प्राप्सैर्युवंपस्त्रेति वस्त्रकम् ।
 कविडाविति मन्त्रेण आनयेन्माण्डपं शुभम् ॥ १,४८.५४ ॥
 शम्भवायेति मन्त्रेण शय्यायां विनिवेशयेत् ।

विश्वतश्चाक्षुर्मन्त्रेण कुर्वात्सकलनिष्कलम् ॥ १,४८.५५ ॥
 स्थित्वा चैव परे तत्त्वे मन्त्रन्यासं तु कारयेत् ।
 स्वशास्त्रविहितो मन्त्रो न्यासस्तस्मिंस्तथोदितः ॥ १,४८.५६ ॥
 वस्त्रेणाच्छाद्यित्वा तु पूजनीयः स्वभावात् ।
 यथाशास्त्रं निवेद्यानि पादमूले तु दापयेत् ॥ १,४८.५७ ॥
 अथ प्राणवसंयुक्तं वस्त्रयुग्मेन वेष्टितम् ।
 कलशं सङ्घिरण्यं च शिरः स्थाने निवेदयेत् ॥ १,४८.५८ ॥
 स्थित्वा कुण्डसमीपेऽथ अग्नेः स्थापनमाचरेत् ।
 स्वशास्त्रविहितैर्मन्त्रैर्वेदोक्तैर्वाथ वा गुरुः ॥ १,४८.५९ ॥
 श्रीसूक्तं पावमान्यं च वासदाभ्यसवाजिनम् ।
 वृषाकपिं च मित्रं बह्व्यः पूर्वतो जपेत् ॥ १,४८.६० ॥
 रुद्रं पुरुषसूक्तं च श्वोकाध्यायं च शुङ्घियम् ।
 ब्रह्माणं पितृमैत्रं च अध्वर्युर्दक्षिणे जपेत् ॥ १,४८.६१ ॥
 वेदप्रतं वामदेव्यं ज्येष्ठसाम रथन्तरम् ।
 भेरुण्डानि च सामानि छन्दोगः पश्चिमे जपेत् ॥ १,४८.६२ ॥
 अथर्वशिरसं चैव कुम्भसूक्तमथर्वणः ।
 नीलरुद्रांश्च मैत्रं च अथर्वश्रोतरे जपेत् ॥ १,४८.६३ ॥
 कुण्डं चास्त्रेण सम्प्रोक्ष्य आचार्यस्तु विशेषतः ।
 ताम्रपात्रे शरावे वा यथाविलवतोऽपि वा ॥ १,४८.६४ ॥
 जातवेदसमानीय अग्रतस्तं निवेशयेत् ।
 अस्त्रेण ज्वालयेद्बहिं कवचेन तु वेष्टयेत् ॥ १,४८.६५ ॥
 अमृतीकृत्य तं पश्चान्मन्त्रैः सर्वैश्च टेशिकः ।
 पात्रं गृह्य कराम्बां च कुण्डं भ्राम्य ततः पुनः ॥ १,४८.६६ ॥
 वैष्णवेन तु योगेन परं तेजस्तु निः क्षिपेत् ।
 दक्षिणे स्थापयेद्ब्रह्म प्रणीताञ्चोत्तरेण तु ॥ १,४८.६७ ॥
 साधारणेन मन्त्रेण स्वसूत्रविहितेन वा ।
 द्दक्षुद्विषु ततो दधात्परिधिं विष्टरैः सङ्घ ॥ १,४८.६८ ॥

अहमविषगुडरेशानाः पूजयाः साधारणेन तु ।
 दर्भेषु स्थापयेद्भक्तिं दर्भैश्च परिवेष्टितम् ॥ १,४८.६६ ॥
 दर्भतोयेन संस्पृष्टो मन्त्रहीनोऽपि शुध्यति ।
 प्रागग्रैरुदगग्रैश्च प्रत्यग्रैरभष्टितैः ॥ १,४८.७० ॥
 विततैर्वेष्टितो वह्निः स्वयं सान्निध्यमाव्रजेत् ।
 अग्रैस्तु रक्षाणार्थाय यद्दुक्तं कर्म न्रवित् ॥ १,४८.७१ ॥
 आचार्याः केचिद्विच्छन्ति जातकर्माधनन्तरम् ।
 पवित्रं तु ततः कृत्वा कुर्यादाज्यस्य संस्कृतिम् ॥ १,४८.७२ ॥
 आचार्योऽथ निरीक्ष्यापि नीराज्यमभिमन्त्रितम् ।
 आज्यभागाभिधारान्तमवेक्षेताज्यसिद्धये ॥ १,४८.७३ ॥
 पञ्चपञ्चालुतीर्णत्वा आज्येन तदनन्तरम् ।
 गर्भाधानादितस्तावधावद्गौदानिकं भवेत् ॥ १,४८.७४ ॥
 स्वशास्त्रविहितैर्मन्त्रैः प्रणवेनाथ लोमयेत् ।
 ततः पूर्णाहुतिं दत्त्वा पूर्णात्पूर्णांमनारेथः ॥ १,४८.७५ ॥
 अथमुत्पादितो वह्निः सर्वकर्मसु सिद्धिदः ।
 पूजयित्वा ततो वह्निं कुण्डेषु विडरेत्तथा ॥ १,४८.७६ ॥
 छन्द्रादीनां स्वमन्त्रैश्च तथाहुतिशतंशतम् ।
 पुर्णाहुतिं शतस्यान्ते सर्वेषां यैव लोमयेत् ॥ १,४८.७७ ॥
 स्वामाहुतिमथाज्येषु लोता तद्वलशो न्यसेत् ।
 देवताश्चैव मन्त्रांश्च तथैव जातवेदसम् ॥ १,४८.७८ ॥
 आत्मानमेकतः कृत्वा ततः पूर्णां प्रदापयेत् ।
 निष्कृष्य बहिराचार्यो द्विज्पालानां बलिं उरेत् ॥ १,४८.७९ ॥
 भूतानां यैव देवानां नागानां च प्रयोगतः ।
 तिलाश्च समिधश्चैव लोमद्रव्यं द्वयं स्मृतम् ॥ १,४८.८० ॥
 आज्यं तयोः सडकारि तत्रधानं यदङ्कु(क्ष)योः ।
 परुषसुकुतं पूर्वैर्लौव रुद्रयैव तु दक्षिणे ॥ १,४८.८१ ॥
 ज्येष्ठसाम यत्तत्राण्डं तत्रयाभीति पश्चिमे ।
 नीलरुद्रो मलामन्त्रः कुम्भसूक्तमथर्वणः ॥ १,४८.८२ ॥

ङुत्वा सडस्रमेकैकं देवं शिरसि डल्पयेत् ।
 अेवं मध्ये तथा पादे पूर्णाङ्गुत्या तथा पुनः ॥ १,४८.८३ ॥
 शिरः स्थानेषु ङुडुयादाविशेय्याध्यनुकमात् ।
 वेदानामादिमन्त्रैर्वा मन्त्रैर्वा देवनामभिः ॥ १,४८.८४ ॥
 स्वशास्त्रविडितैर्वापि गायत्र्या वाथ ते द्विजाः ।
 गायत्र्या वाथवाचार्यो व्याडुतिप्रणवेन तु ॥ १,४८.८५ ॥
 अेवं डोमविधिं कृत्वा न्यसेन्मन्त्रांस्तु देशिकः ।
 थरणावग्निमीलये तु षष्ठेवो गुड्कयोः स्थिताः ॥ १,४८.८६ ॥
 अग्न आयाडि ङडुधे द्वे शत्रोदेवीति ङानुनी ।
 भृडद्रथन्तरे डुडु डदरेष्वातिवो (स्वातिनो) न्यसेत् ॥ १,४८.८७ ॥
 दीर्घायुष्ङ्गाय डुदये श्रीश्चते गलडे न्यसेत् ।
 त्रातारमिन्द्रमुरसि नेत्राभ्यां तु त्रियम्भडम् ॥ १,४८.८८ ॥
 मूर्धाभव तथा मूर्द्ध्नि आलगाड्ढोममाथरेत् ।
 उत्था पथेत्ततो देवमुत्तिष्ठड्रडमणस्पते ! ॥ १,४८.८९ ॥
 वेदपुण्याडशभेन प्रासादानां प्रदक्षिणम् ।
 पिण्डिडकालभनं कृत्वा देवस्थत्वेति मन्त्रवित् ॥ १,४८.९० ॥
 दिक्पा लान्सड रत्नैश्च धातूनोंषधयस्तथा ।
 लौडभीडानि सिड्ढानि पश्चादेवं तु विन्यसेत् ॥ १,४८.९१ ॥
 न गर्भे स्थापयेदेवं न गर्भं तु परित्यजेत् ।
 षषन्मध्यं परित्यजथ ततो डोषापडं तु तत् ॥ १,४८.९२ ॥
 तिलस्य तुषमात्रं तु उत्तरं डिण्डियेडानयेत् ।
 ॐ स्थिरो भव शिवो भव प्रजाभ्यश्च नमोनमः ॥ १,४८.९३ ॥
 देवस्य त्वा सवितुर्वः षड्भ्यो वै विन्यसेद्गुरुः ।
 तत्त्ववर्णकलामात्रं प्रडानि भुवनात्मजे ॥ १,४८.९४ ॥
 षड्भ्यो विन्यस्य सिड्ढार्थं ध्रुवार्यैरभिमन्त्रयेत् ।
 सम्पातकलशेनैव स्नापयेत्सुप्रतिष्ठितम् ॥ १,४८.९५ ॥
 दीपधूपसुगन्धैश्च नैवेद्यैश्च प्रपूजयेत् ।

अर्घ्यं दत्त्वा नमस्कृत्य ततो देवं क्षमापयेत् ॥ १,४८.८६ ॥

पात्रं वस्त्रयुगं छत्रं तथा द्विव्याङ्गुलीयकम् ।

ऋत्विगस्यश्च प्रदातव्या दक्षिणा यैव शक्तितः ॥ १,४८.८७ ॥

यतुर्थौ जुहुयात्पश्चाद्यजमानः समाहितः ।

आहुतीनां शतं हुत्वा ततः पूर्णां प्रदापयेत् ॥ १,४८.८८ ॥

निष्कम्य बहिराचार्यो द्विकपालानां बलिं हरेत् ।

आचार्यः पुष्पहस्तस्तु क्षमस्वेति विसर्जयेत् ॥ १,४८.८९ ॥

यागान्ते कपिलां दद्यादाचार्याय य यामरम् ।

मुकुटं कुण्डलं छत्रं केयूरं कटिसूत्रकम् ॥ १,४८.९० ॥

व्यजनं ग्रामवस्त्रादीन्सोपस्कारं सुमाण्डपम् ।

भोजनं च मडात्सुर्यात्सुतकृत्यश्च जायते ।

यजमानो विमुक्तः स्यात्स्थापकस्य प्रसादतः ॥ १,४८.९०९ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

देवप्रतिष्ठादिनिर्वाणं नामाष्टयत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- ४८

एति प्रतिष्ठाप्रकरणं समाप्तम् ।

ब्राह्मोवाच ।

सर्गादिकृद्भ्रूश्चैव पूज्यः स्वायम्भुवादिभिः ।

विप्राद्यैः स्वेन धर्मोऽत्र तद्गर्भं व्यास ! वै शृणु ॥ १,४८.१ ॥

यजनं याजनं दानं ब्राह्मणस्य प्रतिग्रहः ।

अध्यापनं याध्ययनं षट्कर्माणिद्विजोत्तमे ॥ १,४८.२ ॥

दानमध्ययनं यज्ञो धर्मः क्षत्रियवैश्ययोः ।

दण्डस्तस्य कृषिर्वैश्यस्य शस्यते ॥ १,४८.३ ॥

शुश्रूषैव द्विजातीनां शूद्राणां धर्मसाधनम् ।

कारुकर्म तथाऽश्रुवो पाकयज्ञोऽपि धर्मतः ॥ १,४८.४ ॥

भिक्षायर्थाथ शुश्रूषा गुरोः स्वाध्याय एव य ।

सन्ध्याकर्माग्निकार्यञ्च धर्मोऽयं ब्राह्मण्यारिणः ॥ १,४८.५ ॥

सर्वेषामाश्रमाणां च द्वैविध्यं तु यतुर्विधम् ।
 ब्रह्मचार्युपकुर्वाणो नैष्ठिको ब्रह्मतत्परः ॥ १,४८.६ ॥
 योऽधीत्य विधिवद्वेदा-गृहस्थाश्रममाश्रजेत् ।
 उपकुर्वाणको ज्ञेयो नैष्ठिको मरणान्तिकः ॥ १,४८.७ ॥
 अग्रयोऽतिथिशुश्रूषा यज्ञो दानं सुरार्चनम् ।
 गृहस्थस्य समासेन धर्मोऽयं द्विजसत्तम ! ॥ १,४८.८ ॥
 उदासीनः साधकश्च गृहस्थो द्विविधो भवेत् ।
 कुटुम्बभरणे युक्तः साधकोऽसौ गृही भवेत् ॥ १,४८.९ ॥
 ऋणानि त्रीण्यपाकृत्य त्यक्त्वा भार्याधिनादिकम् ।
 ओकाकी यस्तु विचरेद्दुदासीनः स भौक्षिकः ॥ १,४८.१० ॥
 भूमौ मूलकृवाशित्वं स्वाध्यायस्तप एव च ।
 संविभागी यथान्यायं धर्मोऽयं वनवासिनः ॥ १,४८.११ ॥
 तपस्तप्यति योऽरण्ये यज्ञेद्देवाञ्छुडोति च ।
 स्वाध्याये चैव निरतो वनस्थस्तापसोत्तमः ॥ १,४८.१२ ॥
 तपसा कर्षितोऽत्यर्थं यस्तु ध्यानपरो भवेत् ।
 सन्यासी स ङि विज्ञेयो वानप्रस्थाश्रमे स्थितः ॥ १,४८.१३ ॥
 योगाभ्यासरतो नित्यमारुरुक्षुर्जितेन्द्रियः ।
 ज्ञानाय वर्तते भुक्षुः प्रोच्यते पारमेष्ठिकः ॥ १,४८.१४ ॥
 यस्त्वात्मरतिरेव स्यान्नित्यतृप्तो मडामुनिः ।
 सम्यक्य दमसम्पन्नः स योगी भिक्षुरुच्यते ॥ १,४८.१५ ॥
 भैक्ष्यं श्रुतं च भौनित्वं तपो ध्यानं विशेषतः ।
 सम्यक्य ज्ञानवैराग्यं धर्मोऽयं भिक्षुके मतः ॥ १,४८.१६ ॥
 ज्ञानसन्यासिनः केचिद्वेदसन्यासिनोऽपरे ।
 कर्मसन्यासिनः केचित्त्रिविधः पारमेष्ठिकः ॥ १,४८.१७ ॥
 योगी च त्रिविधो ज्ञेयो भौतिकः क्षत्र एव च ।
 तृतीयोऽन्त्याश्रमी प्रोक्तो योगमूर्तिसमास्थितः ॥ १,४८.१८ ॥
 प्रथमा भावना पूर्वं भोक्षे त्वक्ष(दृष्ट) रभावना ।
 तृतीये यान्तिमा प्रोक्ता भावना पारमेश्वरी ॥ १,४८.१९ ॥

धर्मात्संजायते मोक्षो ऽयर्थात्कामोऽभिजायते ।
 प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च द्विविधं कर्म वैदिकम् ॥ १,४९.२० ॥
 ज्ञानं पूर्वं निवृत्तं स्यात्प्रवृत्तं याज्ञिदेवकृत् ।
 क्षमा दमो दया दानमलोभा (भो) ब्यास एव च ॥ १,४९.२१ ॥
 आर्जवं या-न्सूया य तीर्थानुसरणं तथा ।
 सत्यं संतोष आस्तिक्यं तथा चेन्द्रियनिग्रहः ॥ १,४९.२२ ॥
 देवताभ्यर्चनं पूजा ब्राह्मणानां विशेषतः ।
 अहिंसा प्रियवादित्वमपैशुन्यमरुक्षता ॥ १,४९.२३ ॥
 एते आश्रमिका धर्माश्चतुर्वर्ण्यं बलीभ्यतः ।
 प्राजापत्यं ब्राह्मणानां स्मृतं स्थानं क्रियावताम् ॥ १,४९.२४ ॥
 स्थानमैन्द्रं क्षत्रियाणां संग्रामेष्वपलायिनाम् ।
 वैश्यानां मारुतं स्थानं स्वधरममनुवर्तताम् ॥ १,४९.२५ ॥
 गान्धर्वं शूद्रजातीनां परियारे च वर्तताम् ।
 अष्टाशीतिसहस्राणामृषीणामूर्ध्वरेतसाम् ॥ १,४९.२६ ॥
 स्मृतं तेषां तु यत्स्थानं तदेव वन (गुरु) वासिनाम् ।
 सप्तर्षीणां तु यत्स्थानं स्थानं तद्वै वनौकसाम् ॥ १,४९.२७ ॥
 यतीनां यतचित्तानां न्यासिनामूर्ध्वरेतसाम् ।
 आनन्दं ब्रह्म तत्स्थानं यस्मान्नावर्तते मुनिः ॥ १,४९.२८ ॥
 योगिनाममृतस्थानं व्योमाप्यं परमाक्षरम् ।
 आनन्दमैश्वरं यस्मान्मुक्तो नावर्तते नरः ॥ १,४९.२९ ॥
 मुक्तिरष्टाङ्गविज्ञानात्संक्षेपात्तद्दे श्ृणु ।
 यमः पञ्च त्वहिंसाद्या अहिंसा प्राण्यहिंसनम् ॥ १,४९.३० ॥
 सत्यं भूतहितं वाक्यमस्तेयं स्वाग्रहं परम् ।
 अमैथुनं ब्रह्मचर्यं सर्वत्यागोऽपरिग्रहः ॥ १,४९.३१ ॥
 नियमः पञ्च सत्याद्या ब्राह्ममाभ्यन्तरं द्विधा ।
 शौचं तुष्टिश्च सन्तोषस्तपश्चोन्द्रियनिग्रहः ॥ १,४९.३२ ॥
 स्वाध्यायः स्यान्मन्त्रजापः प्रणिधानं उदर्यंजिः ।

आसनं पद्मकाद्युक्तं प्राणायामो मरुज्जयः ॥ १,४८.३३ ॥
 मन्त्रध्यान तो गर्भो विपरीतो ह्यगर्भकः ।
 अेवं द्विधा त्रिधाप्युक्तं पुराणात्पूरकः स य ॥ १,४८.३४ ॥
 कुम्भको निश्चलत्वाय्य रेथनाद्रेयकस्त्रिधा ।
 लघुर्द्रादशमात्रः स्याय्यतुर्विंशतिकः परः ॥ १,४८.३५ ॥
 षट्त्रिंशन्मात्रिकः श्रेष्ठः प्रत्याहारश्च रोधनम् ।
 ब्रह्मात्मयिन्ता ध्यानं स्याद्धारणा मनसो धृतिः ॥ १,४८.३६ ॥
 अलं ब्रह्मेत्यवस्थानं समाधिर्ब्रह्मणः स्थितिः ।
 अलमात्मा परं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनन्तकम् ॥ १,४८.३७ ॥
 ब्रह्म विज्ञानमानन्दः स तत्त्वमसि डेवलम् ।
 अलं ब्रह्मास्म्यलं ब्रह्म अशरीरमानिन्द्रियम् ॥ १,४८.३८ ॥
 अलमनोबुद्धिमलदलङ्कारादिवर्जितम् ।
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादियुक्तज्योतिस्तदीयकम् ॥ १,४८.३९ ॥
 नित्यं शुद्धं बुद्धमुक्तं सत्यमानन्दमद्रयम् ।
 योऽसावादित्यपुरुषः सोऽसावलमभर्षितम् ।
 षति ध्यायन्विमुख्येत्ब्रह्मणो भवबन्धनात् ॥ १,४८.४० ॥
 षति श्रीगारुडे मलापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाडे
 वार्णाश्रमधर्मनिर्णयणं नामैकोनपञ्चाशत्तमोध्यायः

श्रीगरुडमलापुराणम्- ५०

ब्रह्मोवाच ।

अलन्यलनि यः कुर्यात्त्रियां स ज्ञानमाप्नुयात् ।
 ब्राह्मे मुहुर्ते योत्थाय धर्ममर्थं य यिन्तयेत् ॥ १,५०.१ ॥
 यिन्तयेद्भृदि पद्मस्थमानन्दमजरं लरिम् ।
 उषः काले तु सम्प्राप्ते कृत्वा यावश्यकं बुधः ॥ १,५०.२ ॥
 स्त्रायान्नदीषु शुद्धासु शौचं कृत्वा यथाविधि ।
 प्रतः स्नानेन पूयन्ते येऽपि पापकृतो जनाः ॥ १,५०.३ ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रातः स्नानं समाचरेत् ।

प्रातः स्नानं प्रशंसन्ति दृष्टादृष्टष्टकरं छि तत् ॥ १,५०.४ ॥

सुभात्सुमस्य सततं लावाधाः संस्त्रवन्ति छि ।

अतो नैवाथरेत्कर्माण्यङ्गत्वा स्नानमादितः ॥ १,५०.५ ॥

अलक्ष्मीः कालकर्णो य द्युःस्वप्नं द्युर्विचिन्तितम् ।

प्रतः स्नानेन पापानि धूयन्ते नात्र संशयः ॥ १,५०.६ ॥

न य स्नानं विना पुंसां प्राशस्त्यं कर्म संस्मृतम् ।

डोमे ज्ये विशेषेण तस्मात्स्नानं समाथरेत् ॥ १,५०.७ ॥

अशक्तावशिरस्कं तु स्नानमस्य विधीयते ।

आर्द्राण वाससा वापि मार्जनं कायिकं स्मृतम् ॥ १,५०.८ ॥

ब्राह्ममाग्नेयमुद्दिष्टं वायव्यं द्विव्यमेव य ।

वारुणं यौगिकं तद्भ्रत्सुऽङ्गं स्नानमाथरेत् ॥ १,५०.९ ॥

ब्राह्मं तु मार्जनं मन्त्रैः कुशैः सोऽकभिन्दुभिः ।

आग्नेयं भस्मनाऽपादमस्तकाद्द्विधूननम् ॥ १,५०.१० ॥

गवां छि रजसा प्रोक्तं वायव्यं स्नानमुत्तमम् ।

यत्तु सातपवर्षेण स्नानं तद्विव्यमुच्यते ॥ १,५०.११ ॥

वारुणं यावगाढं य मानसं त्वात्मवेदनम् ।

यौगिकं स्नानमाप्यातं योगेन हरिचिन्तनम् ॥ १,५०.१२ ॥

आत्मतीर्थमिति प्यातं सेवितं ब्रह्मवादिभिः ।

क्षीरवृक्षसमुद्भूतं मालतीसम्भवं शुभम् ॥ १,५०.१३ ॥

अपामार्गं य विल्वं य करवीरं य धावने ।

उदङ्मुष्णः प्राङ्मुष्णो वा भक्षयेदन्तधावनम् ॥ १,५०.१४ ॥

प्रक्षाल्य भुङ्क्वा तज्जलयाच्छुशौ देशे समाहितः ।

स्नात्वा सन्तर्पयेद्देवानृषीन्पितृगणान्स्तथा ॥ १,५०.१५ ॥

आथम्य विधिवन्नित्यं पुनराथम्य वाग्यतः ।

सामार्ज्यं मन्त्रै रात्मानं कुशैः सोऽकभिन्दुभिः ॥ १,५०.१६ ॥

आपोऽभिष्टाव्यालृतिभिः सावित्र्या वारुणैः शुभैः ।

ओङ्कारव्यालृतियुतां गायत्रीं वेदमातरम् ॥ १,५०.१७ ॥

जम्वा जलाञ्जलिं दद्याद्भारस्करं प्रति तन्मनाः ।
 प्राक्कूलेषु ततः स्थित्वा दर्भेषु सुसमाहितः ॥ १,५०.१८ ॥
 प्राणायामं ततः कृत्वा ध्यायेत्सन्ध्यामिति श्रुतिः ।
 या सन्ध्या सा जगत्सूतिर्मायातीता छि निष्कला ॥ १,५०.१९ ॥
 अश्वरी डेवला शक्तिस्तत्त्वत्रयसमुद्भवा ।
 ध्यात्वा रक्तां सितां कृष्णां गायत्रीं वै जपेद्बुधः ॥ १,५०.२० ॥
 प्राङ्मुभः सततं विप्रः सन्धोपासनमाचरेत् ।
 सन्ध्याडीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु ॥ १,५०.२१ ॥
 यदच्युत्कुरुते किञ्चित् तस्य कृलभागभवेत् ।
 अनन्ययेतसः सन्तो ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ १,५०.२२ ॥
 उपास्य विधिवत्सन्ध्यां प्राप्ताः पूर्वपरां गतिम् ।
 योऽन्यत्र कुरुते यत्नं धर्मं कार्यं द्विजोत्तमः ॥ १,५०.२३ ॥
 विहाय सन्ध्याप्रणतिं स याति नरकायुतम् ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सन्धोपासनमाचरेत् ॥ १,५०.२४ ॥
 उपासितो भवेत्तेन देवो योगतनुः परः ।
 सडस्रपरमां नित्यां शतमध्यां दशावराम् ॥ १,५०.२५ ॥
 गायत्रीं वै जपेद्द्विद्वान्प्राङ्मुभः प्रयतः शुचिः ।
 अथोपतिष्ठेदादित्यमुदयस्थं समाहितः ॥ १,५०.२६ ॥
 मन्त्रैस्तु विविधैः सौरैः ऋग्यजुःसामसंज्ञितैः ।
 उपस्थाय मखायोगं देवदेवं दिवाकरम् ॥ १,५०.२७ ॥
 कुर्वीत प्राणतिं भूमौ मूर्धानमभिमन्त्रितः ।
 ॐ ऋषोऽस्मै शान्ताय कारुण्ययुतेतवे ॥ १,५०.२८ ॥
 निवेदयामि यात्मानं नमस्ते ज्ञानरूपिणे ।
 त्वमेव ब्रह्म परममापो ज्योती रसोऽमृतम् ॥ १,५०.२९ ॥
 भूर्भुवः स्वस्त्वमोङ्कारः सर्वो रुद्रः सनातनः ।
 अेतद्वै सूर्योदयं जम्वा स्तवनमुत्तमम् ॥ १,५०.३० ॥
 प्रातः काले य मध्याह्ने नमस्कुर्वादिवाकरम् ।
 अथागम्य गृहं विप्रः (पश्चात्) समाचम्य यथाविधि ॥ १,५०.३१ ॥

प्रज्वाल्य वह्निं विधिवज्जुडुयाज्जतवेदसम् ।
 ऋत्विक्पुत्रोऽथ पत्नी वा शिष्यो वापि सखोदरः ॥ १,५०.३२ ॥
 प्राप्यानुज्ञां विशेषेण जुडुयाद्वा यथाविधि ।
 विना म (त) न्नेण यत्कर्म नामुत्रेण कृत्वप्रदम् ॥ १,५०.३३ ॥
 दैवतानि नमस्कुर्यादुपडारान्निवेदयेत् ।
 गुरुं शैवाप्युपासीत छितं यास्य समाचरेत् ॥ १,५०.३४ ॥
 वेदाभ्यासं ततः कुर्यात्प्रयत्नाच्छक्तितो द्विजः ।
 जपेद्वाध्यापयेच्छिष्यान्धारयेद्द्वै विचारयेत् ॥ १,५०.३५ ॥
 अवेक्षेत य शास्त्राणि धर्मादीनि द्विजोत्तमः ।
 वैदिकांश्चैव निगमान्वेदाङ्गानि य सर्वशः ॥ १,५०.३६ ॥
 उपयादीश्वरं शैव योगक्षेमप्रासिद्धये ।
 साधयेद्विधानार्थान्कुटुम्भार्थं ततो द्विजः ॥ १,५०.३७ ॥
 ततो मध्याह्नसमये स्नानार्थं मृदमाडरेत् ।
 पुष्पाक्षतांस्तिलकुशाङ्गोमयं शुद्धमेव य ॥ १,५०.३८ ॥
 नदीषु देवभातेषु तडागेषु सरः सु य ।
 स्नानं समाचरेन्नैव परकीये कदाचन ॥ १,५०.३९ ॥
 पञ्च पिण्डाननुद्धृत्य स्नानं दृष्यन्ति नित्यशः ।
 मृदैकया शिरः क्षाल्यं द्वाभ्यां नाभेस्तथोपरि ॥ १,५०.४० ॥
 अधश्च तिसृभिः क्षाल्यं पादौ षट्भिस्तथैव य ।
 मृत्तिका य समुद्दिष्टा वृद्धामलकमात्रिका ॥ १,५०.४१ ॥
 गोमयस्य प्रमाणं तु तेनाङ्गं लेपयेत्ततः ।
 प्रक्षाल्याद्यथ विधिवत्ततः स्नायात्समाहितः ॥ १,५०.४२ ॥
 लेपयित्वा तु तीरस्थस्तल्लिङ्गैरेव मन्त्रतः ।
 अग्निमन्त्रं जलं मन्त्रैरालिङ्गैर्वारुणैः शुभैः ॥ १,५०.४३ ॥
 तानकाले स्मरेद्विष्णुमापो नारायणो यतः ।
 प्रेक्ष्य ओङ्कारमादित्यं त्रिर्निमज्जेज्जलाशये ॥ १,५०.४४ ॥
 आथान्तः पुनरायामेन्मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ।

अन्तश्चरसि भूतेषु गुडायां विश्रतोमुजः ॥ १,५०.४५ ॥
 त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कार आपो ज्योती रसोऽमृतम् ।
 दुपदां वा त्रिरभ्यस्येव्धादृतिप्राणवान्विताम् ॥ १,५०.४६ ॥
 सावित्रीं वा जपे द्विद्वांस्तथा यैवाधमर्षणम् ।
 ततः समार्जनं कुर्यादापोऽष्टिभयोभुवः ॥ १,५०.४७ ॥
 षडमापः प्रवळतव्यादृतिभिस्तथैव य ।
 ततोऽभिमन्त्रितं तोपमापो षिष्टादिमन्त्रकैः ॥ १,५०.४८ ॥
 अन्तर्जलमवाऽभग्नो जपेत्त्रिरधमर्षणम् ।
 दुपदां वाथ सावित्रिं तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १,५०.४९ ॥
 आवर्तयेद्वा प्राणं देवदेवं रमरेद्धरिम् ।
 अपः पाणौ समादाय जम्वा वै मार्जने कृते ॥ १,५०.५० ॥
 विन्यस्य मूर्ध्नि ततोयं मूय्यते सर्पपातकैः ।
 सन्ध्यामुपास्य यायभ्य संस्मरेन्नित्यमीश्वरम् ॥ १,५०.५१ ॥
 अथोपतिष्ठेदादित्यमूर्ध्वपुष्पान्विताञ्जलिम् ।
 प्रक्षिप्यालोकयेद्देवमुद्यन्तं न शक्यते ॥ १,५०.५२ ॥
 उदुत्यं चित्रमित्येवं तव्यक्षुरिति मन्त्रतः ।
 ढंसः शुचिषदेतेन सावित्र्या य विशेषतः ॥ १,५०.५३ ॥
 अन्यैः सौरैर्वेदिडैश्च गायत्रीं य ततो जपेत् ।
 मन्त्रांश्च विविधान्यश्चात्प्राक्कूले य कशासने ॥ १,५०.५४ ॥
 तिष्ठेच्च वीक्ष्यमाणोऽर्कं जपं कुर्यात्समाहितः ।
 स्फुटिकाञ्जक्षरुद्राक्षैः पुत्रजुवसमुद्भवैः ॥ १,५०.५५ ॥
 कर्तव्या त्वक्षाला स्यादन्तरा तत्र सा स्मृता ।
 यद्वि स्यात्किलत्रवासा वै वारिमध्यगतश्चरेत् ॥ १,५०.५६ ॥
 अन्यथा य शुचौ भूम्यां दर्भेषु य समाहितः ।
 प्रदक्षिणं समावृत्य नमस्कृत्य ततः क्षितौ ॥ १,५०.५७ ॥
 आचम्य य यथाशास्त्रं शक्यता स्वाध्यायमाचरेत् ।
 ततः सन्तर्पयेद्देवानृषीन्पितृगणांस्तथा ॥ १,५०.५८ ॥

आदावोङ्कारमुञ्चार्य नमोऽन्ते तर्पयामि य ।
 देवान्-अञ्जमऋषींश्चैव तर्पयेदक्षतोदकैः ॥ १,५०.५८ ॥
 पितृन्देवान्मुनीन्-भक्त्या स्वसूत्रोक्तविधानतः ॥ १,५०.६० ॥
 देवर्षीस्तर्पयेद्धीमानुदकाञ्जलिभिः पितृत् ।
 यज्ञोपवीती देवानां निवीती ऋषितर्पणे ॥ १,५०.६१ ॥
 प्राचीनावीती पित्र्ये तु तेन तीर्थेन भारत ।
 निष्पीड्य स्नानवस्त्रं वै समाच्यथ य वाज्यतः ॥ १,५०.६२ ॥
 स्वैर्मन्त्रैर्यदेदेवान्पुष्पैः पत्रैस्तथाम्बुभिः ।
 अञ्जमाणां शङ्करं सूर्यं तथैव मधुसूदनम् ॥ १,५०.६३ ॥
 अन्यांश्चाभिमतान्देवान्-भक्त्या याकोधनो हर ! ।
 प्रदधाद्वाथ पुष्पादि सूक्तेन पुरुषेण तु ॥ १,५०.६४ ॥
 आपो वा देवताः सर्वास्तेन सम्यक्समर्थिताः ।
 ध्यात्वा प्राणवपूर्वं वै देवं वारिसमाहितः ॥ १,५०.६५ ॥
 नमस्कारेण पुष्पापाणि विन्यसेद्वै पृथक्पृथक् ।
 नर्ते ह्याराधनात्पुण्यं विद्यते कर्म वैदिकम् ॥ १,५०.६६ ॥
 तस्मात्तत्रादिमध्यान्ते येतसा धारयेद्भ्रुमि ।
 तद्विष्णोरिति मन्त्रेण सूक्तेन पुरुषेण तु ॥ १,५०.६७ ॥
 निवेदयेच्च आत्मानं विष्णवेऽमलतेजसे ।
 तदाध्यात्ममनाः शान्तस्तद्विष्णोरिति मन्त्रतः ॥ १,५०.६८ ॥
 अप्रेते सशिरा वेतियजेत्वा पुष्पके हरिम् ।
 देवयज्ञं पितृयज्ञं तथैव य ।
 मानुषं अञ्जयज्ञं य पञ्च यज्ञान्समाचरेत् ॥ १,५०.६९ ॥
 यद्वि स्यात्तर्पणादवाङ्मयज्ञं कुतो भवेत् ।
 कृत्वा मनुष्ययज्ञं वै ततः स्वाध्यायमाचरेत् ॥ १,५०.७० ॥
 वैश्वदेवस्तु कर्तव्यो देवयज्ञः स तु स्मृतः ।
 भूतयज्ञःऋ स वै ज्ञेयो भूतेभ्यो यस्त्वयं बलिः ॥ १,५०.७१ ॥
 श्वस्यश्च श्वपचेभ्यश्च पत्तिताद्विभ्य एव य ।
 दधाद्भूमौ बलिस्त्वन्नं पक्षिभ्यश्च द्विजोत्तमः ॥ १,५०.७२ ॥

अेकं तु भोजयेद्विप्रं पितृनुद्दिश्य सत्तमाः ।
 नित्यश्राद्धं तद्गृद्दिश्य पितृयज्ञो गतिप्रदः ॥ १,५०.७३ ॥
 उद्धृत्य वा यथाशक्ति किञ्चिदन्नं समाहितः ।
 वेदतत्त्वार्थविदुषे द्विजायैवोपपाद्येत् ॥ १,५०.७४ ॥
 पूजयेदतिथिं नित्यं नमस्येदर्थयोद्भूविजम् ।
 मनोवाक्कर्मभिः शान्तं स्वागतैः स्वगृहं ततः ॥ १,५०.७५ ॥
 भिक्षामाहुर्ग्रासमात्रमन्नं तत्स्याव्यतुर्गुणम् ।
 पुष्कलं उन्तकारं तु तस्यतुर्गुणामुच्यते ॥ १,५०.७६ ॥
 गोदोहमात्रकालं वै प्रतीक्ष्यो ज्यतिथिः स्वयम् ।
 अब्यागतान्यथाशक्ति पूजयेदतिथिं तथा ॥ १,५०.७७ ॥
 भिक्षां वै भिक्षवे दद्याद्विधिवद्ब्राह्मण्यथारिणो ।
 दद्यादन्नं यथाशक्ति अर्थिभ्यो लोभवर्जितः ॥ १,५०.७८ ॥
 भुञ्जति बन्धुभिः सार्धं वाग्यतोऽन्नमकुत्सयन् ।
 अकृत्वा तु द्विजः पञ्च मडायज्ञान्द्विजोत्तमः ॥ १,५०.७९ ॥
 भुञ्जते येत्स मूढात्मा तिर्यग्योनिं च गच्छति ।
 वेदाभ्यासोऽन्वहं शक्त्या मडायज्ञाङ्कियाक्षमाः ॥ १,५०.८० ॥
 नाशयन्त्याशु पापानि देवानामर्थनं तथा ।
 यो मोहादथ वालस्यादकृत्वा देवतार्थनम् ॥ १,५०.८१ ॥
 भुङ्क्ते स याति नरकान्तसूंकरेष्वेव जायते ।
 अशौचं सम्प्रवक्ष्यामि अशुचिः पातकी सदा ॥ १,५०.८२ ॥
 अशौचं यैव संसर्गाच्छुद्धिः संसर्गवर्जनात् ।
 दशाहं प्रादुराशौचं सर्वेविप्रा विपश्चितः ॥ १,५०.८३ ॥
 मृतेषु वाथ जातेषु ब्राह्मणानां द्विजोत्तम ।
 आदन्तजननात्सद्य आचूडादेकरात्रकम् ॥ १,५०.८४ ॥
 त्रिरात्रमौपनयनाद्दशरात्रमतः परम् ।
 क्षत्रियो द्वादशशतेन दशभिः पञ्चभिर्विशः ॥ १,५०.८५ ॥
 शुद्ध्येन्मासेन वै शूद्रो यतीनां नास्ति पातकम् ।

रात्रिभिर्मासतुल्याभिर्गर्भस्त्रावेषु शौचकम् ॥ १,५०.८६ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
नित्यकर्माशौचयोर्निर्गुणं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः

मेङ्गिष्कम्

श्रीगारुडमडापुराणम्- ५१

ब्रह्मोवाच ।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि दानधर्ममनुत्तमम् ।

अर्थानामुचिते पात्रे श्रद्धया प्रतिपादनम् ॥ १,५१.१ ॥

दानं तु कथितं तज्ज्ञैर्भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ।

न्यायेनोपार्जयेद्वित्तं दानभोगफलं च तत् ॥ १,५१.२ ॥

अध्यापनं याजनं च वृत्तमाहुः प्रतिग्रहम् ।

कुसीदं कृषिवाणिज्यं क्षत्रवृत्तोऽथ वर्जयेत् ॥ १,५१.३ ॥

यदीयते तु पात्रेभ्यस्तदानं परिकीर्तितम् ।

नित्यं नैमित्तिकं काम्यं विमलं दानभीरितम् ॥ १,५१.४ ॥

अहन्यडनि यत्किञ्चिदीयतेऽनुपकारिणे ।

अनुद्दिश्य फलं तस्माद्ब्राह्मणाय तु नित्यशः ॥ १,५१.५ ॥

यत्तु पापोपशान्त्यै च दीयते विदुषां करे ।

नैमित्तिकं तद्दुद्दिष्टन्दानं सद्भिरनुष्ठितम् ॥ १,५१.६ ॥

अपत्यविजयैश्चर्यस्वर्गार्थं यत्प्रदीयते ।

दानं तत्काम्यमाभ्यातमृषिभिर्धर्माचिन्तकैः ॥ १,५१.७ ॥

एश्वरप्रीणनार्थाय ब्रह्मावित्सुप्रदीयते ।

येतसा सत्त्वयुक्तेन दानं तद्विमलं शिवम् ॥ १,५१.८ ॥

एक्षुभिः सन्ततां भूमिं यवगोधूमशालिनीम् ।

ददाति वेदविदुषे स न भूयोऽभिजायते ॥ १,५१.९ ॥

भूमिदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ।

विधां दत्त्वा ब्राह्मणाय ब्रह्मलोके महीयते ॥ १,५१.१० ॥

दद्यादुदरस्तास्तु श्रद्धया ब्रह्मण्यारिणे ।

सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्मस्थानमवाप्नुयात् ॥ १,५१.११ ॥

वैशाष्यां पौर्णमास्यां तु ब्राह्मणा-सप्त पञ्च य ।
 उपोष्याभ्यर्थयेद्ब्रह्मान्मधुना तिलसर्पिषा ॥ १,५१.१२ ॥
 गन्धादिभिः समभ्यर्थ्य वायवेद्वा स्वयं वदेत् ।
 प्रीयतां धर्मराजेति यथा मनसि वर्तते ॥ १,५१.१३ ॥
 यावज्जिवं कृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ।
 कृष्णाजिने तिला-कृत्वा छिरण्यमधुसर्पिषा ॥ १,५१.१४ ॥
 ददाति यस्तु विप्राय सर्वं तरति दृष्टुतम् ।
 घृतान्नमुदकं चैव वैशाष्यां य विशेषतः ॥ १,५१.१५ ॥
 निर्दिश्य धर्मराजय विप्रेभ्यो मुख्यते भयात् ।
 द्वादश्यामर्थयेद्भिषग्मुपोष्याघप्रणशनम् ॥ १,५१.१६ ॥
 सर्वपापविनिर्मुक्तो नरो भवति निश्चितम् ।
 यो हि यां देवताभिच्छेत्समाराधयितुं नरः ॥ १,५१.१७ ॥
 ब्राह्मणान्पूजयेद्ब्रह्माद्भोजयेद्योषितः सुरान् ।
 सन्तानकामः सततं पूजयेद्भै पुरन्दरम् ॥ १,५१.१८ ॥
 ब्रह्मवर्षसकामस्तु ब्राह्मणान्ब्रह्मनिश्चयात् ।
 आरोग्यकामोऽथ रविं धनकामो ङुताशनम् ॥ १,५१.१९ ॥
 कर्मणां सिद्धिकामस्तु पूजयेद्भै विनायकम् ।
 भोगकामो हि शशिनं बलकामः समीरणम् ॥ १,५१.२० ॥
 मुमुक्षुः सर्वसंसारान्प्रयत्नेनार्थयेद्धरिम् ।
 अकामः सर्वकामो वा पूजयेत्तु गदाधरम् ॥ १,५१.२१ ॥
 वारिदस्तृप्तिमाप्नोति सुभमक्षय्यमन्नदः ।
 तिलप्रदः प्रजामिष्टां दीपदश्चक्षुरुत्तमम् ॥ १,५१.२२ ॥
 भूमिदः सर्वमाप्नोति दीर्घमायुर्छिरण्यदः ।
 गृहदोऽग्याणि वेश्मानि रुष्यदो रुपमुत्तमम् ॥ १,५१.२३ ॥
 वासोदश्वान्द्रसालोक्यमश्विसालोक्यमश्वदः ।
 अनडुदः श्रियं पुष्टां गोदो ब्रह्मस्य विष्टपम् ॥ १,५१.२४ ॥
 यानशय्याप्रदो भार्यामैश्वर्यमभयप्रदः ।

धान्यदः शावतं सौष्यं ब्रह्मदो ब्रह्म शाश्वतम् ॥ १,५१.२५ ॥

वेदवित्सु दृष्टज्ञानं स्वर्गलोके महीयते ।

गवां घासप्रदानेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १,५१.२६ ॥

धन्धानां प्रदानेन दीमाञ्जिर्जयते नरः ।

औषधं स्नेहमाहारं रोगिरोगप्रशान्तये ॥ १,५१.२७ ॥

ददानो रोगरहितः सुप्ती दीर्घायुरेव य ।

असिपत्रवनं मार्गं क्षुरघारासमन्वितम् ॥ १,५१.२८ ॥

तीक्ष्णा तपं य तरतिश्चत्रोपानत्प्रदो नरः ।

यद्यद्विष्टतमं लोके यय्यास्य दयितं गृहे ॥ १,५१.२९ ॥

तत्तद्गुणवते दैयं तदेवाक्षयमिच्छता ।

अयेन विषुवे यैव ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ॥ १,५१.३० ॥

संक्रान्त्यादिषु कालेषु दत्तं भवति याक्षयम् ।

प्रयागादिषु तीर्थेषु गयायां य विशेषतः ॥ १,५१.३१ ॥

दानधर्मात्परो धर्मो भूतानां नडे विद्यते ।

स्वर्गायुर्भूतिकामेन दानं पापोपशान्तये ॥ १,५१.३२ ॥

दीयमानं तु यो मोडाद्गोविप्राञ्जिसुरेषु य ।

निवारयति पापात्मा तिर्यग्योनिं व्रजेन्नरः ॥ १,५१.३३ ॥

यस्तु दृढिर्भिक्षवेलायामन्नाद्यं न प्रयच्छति ।

म्लिथमालेषु विप्रेषु ब्रह्मला स तु गर्हितः ॥ १,५१.३४ ॥

ॐ श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

दानधर्मनिर्णयपाठं नामैकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- पर

ब्रह्मोवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि प्रायश्चित्तविधिं द्विजः ।

ब्रह्मला य सुरापश्च स्तेयी य गुरुतल्पगः ॥ १,५२.१ ॥

पञ्च पातकिनस्त्वेते तत्संयोगी य पञ्चमः ।

उपपापानि गोडत्याप्रभृतीनि सुरा जगुः ॥ १,५२.२ ॥

अलमडा द्वादशाब्दानि कुटीं कृत्वा वने वसेत् ।
 कुर्यादनशनं वाथ भृगोः पतनमेव च ॥ १,५२.३ ॥
 ज्वलन्तं वा विशेदग्निं जलं वा प्रविशेत्स्वयम् ।
 ब्राह्मणार्थं गवार्थं वा सम्यक्प्राणान्परित्यजेत् ॥ १,५२.४ ॥
 दत्त्वा यान्नं च विदुषे अलमलत्यां व्यपोडति ।
 अश्वमेधावभृथडे स्नात्वा वा मुच्यते द्विजः ॥ १,५२.५ ॥
 सर्वस्वं वा वेदविद्रे ब्राह्मणाय प्रदापयेत् ।
 सरस्वत्यास्तरङ्गिण्याः सङ्गमे लोकविश्रुते ॥ १,५२.६ ॥
 शुद्धे त्रिषवणस्नातस्त्रिरात्रोपोषितो द्विजः ।
 सेतुबन्धे नरः स्नात्वा मुच्यते अलमलत्याया ॥ १,५२.७ ॥
 कपालमोचने स्नात्वा वाराणस्यां तथैव च ।
 सुरापस्तु सुरां पीत्वा अग्निवर्णां द्विजोत्तमः ॥ १,५२.८ ॥
 पयो धृतं वा गोमूत्रं तस्मात्पापात्रमुच्यते ।
 सुवर्णस्तेयी मुक्तः स्यान्मुसलेन लतो नृपैः ॥ १,५२.९ ॥
 शीरवासा द्विजोऽरण्ये यरेद्ब्रह्मलक्षणप्रतम् ।
 गुरुभार्यां समारुढ्य ब्राह्मणः कामभोहितः ॥ १,५२.१० ॥
 अवगूढेस्त्रिंशत्सं तमां दीमां काष्णार्थिनीं कृताम् ।
 गुर्वङ्गनागामिनश्च यरेयुर्ब्रह्मलक्षणप्रतम् ॥ १,५२.११ ॥
 यान्द्रायणानि वा कुर्यात्पञ्च यत्वारि वा पुनः ।
 पतितेन च संसर्गं कुरुते यस्तु वै द्विजः ॥ १,५२.१२ ॥
 स तत्पापापनोदार्थं तस्यैव प्रतमायरेत् ।
 तप्तकृच्छ्रं यरेद्वाथ संवत्सरमतन्द्रितः ॥ १,५२.१३ ॥
 सर्वस्वदानं विधिवत्सर्वपापविशोधनम् ।
 यान्द्रायणं च विधिना कृतं यैवातिकृच्छ्रकम् ॥ १,५२.१४ ॥
 पुण्यक्षेत्रे गयाद्यौ च गमनं पापनाशनम् ।
 अमावस्यां तिथिं प्राप्य यः समाराधयेद्भवम् ॥ १,५२.१५ ॥
 ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
 उपोषितश्चतुर्दश्यां कृष्णपक्षे समाहितः ॥ १,५२.१६ ॥

यमाय धर्मराजाय मृत्यवे यान्तकाय च ।
 वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च ॥ १,५२.१७ ॥
 प्रत्येकं तिलसंयुक्तान्दधात्सप्त जलाञ्जलीन् ।
 स्नात्वा नद्यां तु पूवाङ्घ्रिं मुख्यते सर्वपातकैः ॥ १,५२.१८ ॥
 ब्रह्मथर्ममघः शय्यामुपवासं द्विजार्थनम् ।
 व्रतेष्वेतेषु कुर्वीत शान्तः संयतमानसः ॥ १,५२.१९ ॥
 पञ्चयामुपोषितो देवं शुक्लपक्षे समाहितः ।
 सप्तम्यामर्थयेद्भानुं मुख्यते सर्वपातकैः ॥ १,५२.२० ॥
 ओकादश्यां निराहारः समभ्यर्च्य जनार्दनम् ।
 द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य मलापापैः प्रमुख्यते ॥ १,५२.२१ ॥
 तपो जपस्तीर्थसेवा देवब्राह्मणपूजनम् ।
 ग्रहणार्दिषु कालेषु मलापातकनाशनम् ॥ १,५२.२२ ॥
 यः सर्वपापयुक्तोऽपि पुण्यतीर्थेषु मानवः ।
 नियमेन त्यजेत्प्राणान्मुख्यते सर्वपातकैः ॥ १,५२.२३ ॥
 ब्रह्मघ्नं वा कृतघ्नं वा मलापातकदूषितम् ।
 भर्तारमुद्भृद्रेन्नारी प्रविष्टा सल पावकम् ॥ १,५२.२४ ॥
 पतिव्रता तु या नारी भर्तुः शुश्रूषणोत्सुका ।
 न तस्या विद्यते पापमिह लोके परत्र च ॥ १,५२.२५ ॥
 तथा रामस्य सुभगा सीता त्रैलोक्यविश्रुता ।
 पत्नी दाशरथेर्देवी विजिग्ये राक्षसेश्वरम् ॥ १,५२.२६ ॥
 कृत्वातीर्थादिषु स्नातः सर्वाचारकृलं लभेत् ।
 छत्याल भगवान्विष्णुः पुरा मम यतव्रताः ॥ १,५२.२७ ॥
 एति श्रीगरुडे मलापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 प्रायश्चित्तनिर्णयणं नाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

श्रीगरुडमलापुराणम्- ५३

सूत उवाच ।

अवेऽब्रह्माब्रवीच्छ्रुत्वा उदरेऽनिर्धीस्तथा ।
 तत्र पद्ममलापद्मौ तथा मकरकच्छपौ ॥ १,५३.१ ॥
 मुकुन्दकु(न) न्दी नीलश्च शङ्खश्चैवापरो निधिः ।
 सत्यामृद्धौ भवन्त्येते स्वतृपं कथयाम्यहम् ॥ १,५३.२ ॥
 पद्मेन लक्षितश्चैव सात्त्विको जायते नरः ।
 दक्षिण्यसारः पुरुषः सुवर्णादिकसंग्रहम् ॥ १,५३.३ ॥
 रुष्यादि कुर्याद्दधातु यतिदैवादियज्वनाम् ।
 मलापद्माङ्कितो दधाद्भुनाद्यं धार्मिकाय च ॥ १,५३.४ ॥
 नीधी पद्ममलापद्मौ सात्त्विकौ पुरुषौ स्मृती ।
 मकरेणाङ्कितः ऋगुवाणकुन्तादिसंग्रही ॥ १,५३.५ ॥
 दधाच्छ्रुताय मैत्रीं च याति नित्यं च राजभिः ।
 द्रव्यार्थं शत्रुणा नाशं संग्रामे यापि संग्रहेत् ॥ १,५३.६ ॥
 मकरः कच्छपश्चैव तामसौ तु निधी स्मृतौ ।
 कच्छपी विश्वसेनैव न भुङ्क्ते (ना) दधाति च ॥ १,५३.७ ॥
 निधानमुर्व्यां कुरुते निधिः सोऽप्येकपुरुषः ।
 राजसेनमुकुन्देन लक्षिता राज्यसंग्रही ॥ १,५३.८ ॥
 भुक्तभोगो गायनेभ्यो दधाद्देश्यादिकासु च ।
 रजस्तमोमयो नन्दी आधारः स्यात्कुलस्य च ॥ १,५३.९ ॥
 स्तुतः प्रीतो भवति वै अडुभार्या भवन्ति च ।
 पूर्वमित्रेषु शैथिल्यं प्रीतिमन्धैः करोति च ॥ १,५३.१० ॥
 नीलन याङ्कितः सत्त्वतेजसा संयुतो भवेत् ।
 वस्त्रधान्यादिसंग्रही तडागादि करोति च ॥ १,५३.११ ॥
 त्रिपू(पौ) रुषो निधिश्चैव आम्रासामादि कारयेत् ।
 अेकस्य स्यान्निधिः शङ्खः स्वयं भुङ्क्ते धनादि(न्त)कम् ॥ १,५३.१२ ॥
 कदम्बमुष्परिजनो न च शोभनवस्त्रधृक् ।
 स्वपोषणपरः शङ्खी दधात्पस्नरे वृथा ॥ १,५३.१३ ॥
 मिश्रावलोकनाम्भिश्चस्वभावकृलदायिनः ।
 निधीनां रुपमुक्तं तु हरिणापि उरादिके ।

हरिर्भुवनकोशादि यथोवाच तथा वदे ॥ १,५३.१४ ॥

एतं श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
नवनिधिवर्णनं नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- ५४

हरिरुवाच ।

अग्नीध्रश्चाग्निबाहुश्च अपुष्मान्धुतिमांस्तथा ।

मेधामेधातिथिर्भव्यः शबलः पुत्र एव च ॥ १,५४.१ ॥

ज्योतिष्मान्दशमो जातः पुत्रा ल्येते प्रियव्रतात् ।

मेधाग्निबाहुपुत्रास्तु त्रयो योगपरायणाः ॥ १,५४.२ ॥

जातिस्मरा मडाभागा नैराज्याय ममो दधुः ।

विभज्य सप्त द्वीपानि सप्तानां प्रददौ नृपः ॥ १,५४.३ ॥

योजनानां प्रमाणेन पञ्चाशत्कोटिराप्लुता ।

जलोपरि मही याता मौरिवास्ते सरिज्जले ॥ १,५४.४ ॥

जम्बूवक्ष्णाह्वयौ द्वीपौ शात्मलश्चापरो हर ।

कुशः कौञ्चस्तथा शाकः पुष्करश्चैव सप्तमः ॥ १,५४.५ ॥

अते द्वीपाः समुद्रैस्तु सप्त सप्तभिरापृताः ।

लवणेषुसुरासर्पिर्दधिदुग्धजलैः सप्तम् ॥ १,५४.६ ॥

द्वीपात्तु द्विगुणो द्वीपः समुद्रश्च वृषध्वज ।

जम्बूद्वीपे स्थितो मेरुर्लक्षयोजनविस्तृतः ॥ १,५४.७ ॥

यत्पुरशीतिसाडस्रैर्योजनैरस्य योश्छयः ।

प्रविष्टः षोडशाधस्ताद्द्वत्रिंशन्मूर्ध्नि विस्तृतः ॥ १,५४.८ ॥

अधः षोडशासाडस्रः कर्णिकाकारसंस्थितः ।

छिमवान्छेमकूटश्च निषधश्चास्य दक्षिणे ॥ १,५४.९ ॥

नीलः श्वेतश्च शङ्खी च उत्तरे वर्षपर्वताः ।

प्लक्ष्णादिषु नरा रुद्र ये वसन्ति सनातनाः ॥ १,५४.१० ॥

शङ्कराय न तेष्वस्ति युगावस्था कथञ्चन ।

जम्बूद्वीपेष्वरात्युत्रा ल्यग्नीध्रादभवन्नव ॥ १,५४.११ ॥

नाभिः किंपुरुषश्चैव हरिवर्षमिला वृतः ।
रभ्यो हिरण्मयाप्यश्च कुरुर्भद्राश्च येव च ॥ १,५४.१२ ॥
केतुमालो नृपस्तेभ्यस्तत्संज्ञान्मण्डकान्ददौ ।
नाभेस्तु मेरुद्वेष्यां तु पुत्रोऽभूदृषभो हर ॥ १,५४.१३ ॥
तत्पुत्रो भरतो नाम शालग्रामे स्थितो प्रती ।
सुमतिर्भरतस्याभूत्तत्पुत्रस्तैजसोऽभवत् ॥ १,५४.१४ ॥
धन्द्रद्युम्नश्च तत्पुत्रः परमेष्ठी ततः स्मृतः ।
प्रतीहारश्चतत्पुत्रः प्रतिहर्ता तदात्मजः ॥ १,५४.१५ ॥
सुतस्तस्मादथै जातः प्रस्तारस्तत्सुतो विभुः ।
पृथुश्च तत्सुतो नक्तो नक्तस्यापि गयः स्मृतः ॥ १,५४.१६ ॥
नरो गयस्य तनयस्तत्पुत्रोभुद्धिराऽगतः ।
ततो धीमान्महातेजा भौवनस्तस्य यात्मजः ॥ १,५४.१७ ॥
त्वष्टा त्वष्टुश्च विरजा रजस्तस्याप्यभूत्सुतः ।
शतजिद्रजसस्तस्य विष्वज्ज्योतिः सुतः स्मृतः ॥ १,५४.१८ ॥
धृति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमंशाण्ये आचारकाण्डे
भुवनकोशवर्णनोपयोगिप्रियव्रतवंशनिर्गुपाणं नाम यतुः पञ्चशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ५५

हरिरुवाच ।
मध्ये त्विलावृतो वर्षो भद्राश्चः पूर्वतोऽद्भुतः ।
पूर्वदक्षिणतो वर्षो हिरण्वा-वृषभध्वज ॥ १,५५.१ ॥
ततः किम्पुरुषो वर्षो मेरोर्दक्षिणतः स्मृतः ।
भारतो दक्षिणे प्रोक्तो हरिर्दक्षिणपाश्चिमे ॥ १,५५.२ ॥
पश्चिमे केतुमालश्च रभ्यकः पश्चिमोत्तरे ।
उत्तरे च कुरोर्वर्षः कल्पवृक्षसमावृतः ॥ १,५५.३ ॥
सिद्धिः स्वाभाविकी रुद्र ! वर्जयित्वा तु भारतम् ।
धन्द्रद्वीपः कशेरुमांस्ताम्रवर्णो गभस्तितमान् ॥ १,५५.४ ॥
नागद्वीपः कटाडश्च सिंढलो वारुणस्तथा ।

अथ तुनवमस्तेषां द्वीपः सागरसंवृतः ॥ १,५५.५ ॥
 पूर्वे डिंरातास्तस्थास्ते पश्चिमे यवनाः स्थिताः ।
 अन्ना दक्षिणतो रुद्र ! तुरष्कास्त्वपि योत्तरे ॥ १,५५.६ ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः सूद्राश्चान्तरवासिनः ।
 मलेन्द्रो मलयः सख्यः शुक्तिमानृक्षपर्वतः ॥ १,५५.७ ॥
 विन्ध्यश्च पारियात्रश्च सामात्र कुलपर्वताः ।
 वेदस्मृतिर्नर्मदा च वरदा सुरसा शिवा ॥ १,५५.८ ॥
 तापी पयोषणी सरयूः कावेरी गोमती तथा ।
 गोदावरी भीमरथी कृष्णवेणी मडानदी ॥ १,५५.९ ॥
 डेतुमाला ताम्रपर्णी चन्द्रभागा सरस्वती ।
 ऋषिकुल्या च कावेरी मत्तगङ्गा पयस्विनी ॥ १,५५.१० ॥
 विदर्भा च शतद्रूश्च नद्यः पापलराः शुभाः ।
 आसां पिबन्ति सलिलं मध्यदेशाद्यो जनाः ॥ १,५५.११ ॥
 पाण्ड्यालाः कुरवो मत्स्या यौधेयाः सपटय्यराः ।
 कुन्तयः शूरसेनाश्च मध्यदेशजनाः स्मृताः ॥ १,५५.१२ ॥
 वृषध्वज ! जनाः पाद्माः सूतमागधयेदयः ।
 काश्य (षाया) च विदेहाश्च पूर्वस्यां कोसलास्तथा ॥ १,५५.१३ ॥
 कलिङ्गवङ्गपुण्ड्राङ्गा वैदर्भा मूलकास्तथा ।
 विन्ध्यान्तर्निलया देशाः पूर्वदक्षिणतः स्मृताः ॥ १,५५.१४ ॥
 पुलन्दाश्मकञ्जभूतनयराष्ट्रनिवासिनः ।
 कर्णार्(ना)टकम्बोजघणा दक्षिणापथवासिनः ॥ १,५५.१५ ॥
 अम्बष्ठद्रविडा लाटाः काम्बोजा स्त्रीमुभाः शकाः ।
 आनर्तवासिनश्चैव ज्ञेया यक्षिणापश्चिमे ॥ १,५५.१६ ॥
 स्त्रीराज्याः सैन्धवा म्लेच्छा नास्ति का यवनास्तथा ।
 पश्चिमेन च विज्ञेया माथुरा नैषधैः सह ॥ १,५५.१७ ॥
 माण्डव्याश्च तुषाराश्च मूलिकाश्रमुभाः षशाः ।
 मडाकेशा मडानासा देशास्तूर्तरपश्चिमे ॥ १,५५.१८ ॥

लम्ब (म्ब) डा स्तननागाश्च माद्रगान्धारबाह्लिकाः ।
 छिमायलालया भवेच्छा उदीर्यां द्दिशमाश्रिताः ॥ १,५५.१८ ॥
 त्रिगर्तनीलकोलात (भ) ब्रह्मपुत्राः सटङ्कणाः ।
 अलीषाढाः सकाशमीरा उदक्यर्वेण कीर्तिताः ॥ १,५५.२० ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 भुवनकोशवर्णनं नाम पञ्चपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ५६

उरिरुवाय ।

सप्त मेघातिथेः पुत्राः प्लक्षद्वीपेश्वरस्य च ।
 ज्येष्ठः शान्तभवो नाम शिशिरस्तदन्तरः ॥ १,५६.१ ॥
 सुभोदयस्तथा नन्दः शिवः क्षेमक एव च ।
 ध्रुवश्च सप्तमस्तेषां प्लक्षद्वीपेश्वरा छि ते ॥ १,५६.२ ॥
 गोमेदश्चैव यन्द्रश्च नारदो दृन्दुभिस्तथा ।
 सोमकः सुमनाः शैलो बैभ्राजश्चात्र सप्तमः ॥ १,५६.३ ॥
 अनुतासा शिभी यैव विपाशा त्रिदिवः क्रमुः ।
 अमृता सुकृता यैव सप्तैतास्तत्र निम्नगाः ॥ १,५६.४ ॥
 वपुष्माञ्छाल्मलस्येशस्तत्सुता वर्षनामकाः ।
 श्वेतोऽथ उरितश्चैव श्रुमृतो रोहितस्तथा ॥ १,५६.५ ॥
 वैधुतो मानसश्चैव सप्रभशायपि सप्तमः ।
 कुमुदश्चोन्नतो द्रोणो मलिषोऽथ बलाडकः ॥ १,५६.६ ॥
 कौञ्चः ककुब्धान्छ्येते वै गिरयः सरितस्त्विमाः ।
 योनितोया वितृष्णा च यन्द्रा शुक्ल विमोचनी ॥ १,५६.७ ॥
 विधृतिः सप्तमी तासां स्मृताः पापप्रशान्तिदाः ।
 ज्योतिष्मतः कुशद्वीपे सप्त पुत्राः शृणुष्वतान् ॥ १,५६.८ ॥
 उद्भिदो वेणुमांश्चैव द्वैरथो लम्बनो धृतिः ।
 प्रभाकरोऽथ कपिलस्तन्नामा वर्षपद्मतिः ॥ १,५६.९ ॥
 विद्रुमो उमशैलश्च धृतिमान्पुष्पवांस्तथा ।

कुशेशथो उरिश्चैव सप्तमो मन्दरायलः ॥ १,५६.१० ॥
 धूतपापा शिवा यैव पवित्रा सन्मतिस्तथा ।
 विद्युद्भ्रा मही यान्या सर्वपापहरास्त्विमाः ॥ १,५६.११ ॥
 कौञ्चद्वीपे द्युतिमतः पुत्राः सप्त महात्मनः ।
 कुशलो मन्दगश्चोष्णः पीवरोऽथोन्धकारकः ॥ १,५६.१२ ॥
 मुनिश्च दुन्दुभिश्चैव समैते तत्सुता हर ।
 कौञ्चश्च वामनश्चैव तृतीयश्चान्ध (थ) कारकः ॥ १,५६.१३ ॥
 द्विवापृत्यञ्चमश्चान्यो दुन्दुभिः पुण्डरीकवान् ।
 गौरी कुमुद्रती यैव सन्ध्या रात्रिर्मनोजवा ॥ १,५६.१४ ॥
 प्यातिश्च पुण्डरीका य समैता वर्षनिम्नगाः ।
 शाकद्वीपेश्चराट्त्व्यात्सप्त पुत्राः प्रजङ्गिरे ॥ १,५६.१५ ॥
 जलदृश्च कुमारश्च सुकुमारोरुणी भङः ।
 कुसुमोदः समोदार्किः सप्तमश्च महाद्रुमः ॥ १,५६.१६ ॥
 सुकुमारी कुमारी य नलिनी धेनुका य या ।
 षष्ठीश्च वेणुका यैव गभस्ती सप्तमी तथा ॥ १,५६.१७ ॥
 शबलात्पुष्करेश्चाञ्च महावीरश्च घातकिः ।
 अमूद्वर्षद्वयं यैव मानसोत्तरपर्वतः ॥ १,५६.१८ ॥
 योजनानां सप्तस्राणि त्रिर्ध्वं पञ्चाशदुच्छ्रितः ।
 तावञ्चैव य विस्तीर्णः सर्वतः परिमण्डलः ॥ १,५६.१९ ॥
 स्वादूदकेनोदधिना पुष्करः परिवेष्टितः ।
 स्वादूदकस्य पुरतो दृश्यते लोकसंस्थितिः ॥ १,५६.२० ॥
 द्विगुणा काञ्चनी भूमिः सर्वजन्तुविवर्जिता ।
 लोकालोकस्ततः शैलो योजनायुताविस्तृतः ।
 तप्तसा पर्वतो व्याप्तस्तमोऽप्याण्डकटाढतः ॥ १,५६.२१ ॥
 इति श्रीगारुडे महापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
 भुवनकोशवर्णनं नाम षट्पञ्चाशत्तमोऽध्यायः

हरिरुवाय ।

सप्ततिस्तु सडस्राणि भूम्युच्छ्रायोऽपि कथ्यते ।

दशसाडस्रमेकैकं पातालं वृषभध्वज ॥ १,५७.१ ॥

अतलं वितलं यैव नितलं य गभस्तिमत् ।

मडाप्यं सुतलं यात्र्यं पातालं यापि सप्तमम् ॥ १,५७.२ ॥

कृष्णः शुक्लारुणा पीता शर्करा शैलकाञ्चना ।

भूयस्तत्र दैतेया वसन्ति य भुजङ्गमाः ॥ १,५७.३ ॥

रौद्रे तु पुष्करद्वीपे नरकाः सन्ति ताञ्छृणु ।

रौरवः सूकरो रोधस्तालो विनशनस्तथा ॥ १,५७.४ ॥

मडाज्वालस्तमकुम्भो लवणोऽधि विमोहितः ।

रुधिराप्यो वैतरणी कुमिशः कुमिभो जनः ॥ १,५७.५ ॥

असिपत्रवनः कृष्णो नानाभक्षश्च दारुणः ।

तथा पूयवडः पापो वह्निज्वालस्त्वधः शिरः ॥ १,५७.६ ॥

संदंशः कृष्णसूत्रश्च तमश्चावीचिरेव य ।

श्रभोजनोऽथाप्रतिष्ठोष्णवीचिर्नरकाः स्मृताः ॥ १,५७.७ ॥

पापिनस्तेषु पच्यन्ते विषशस्त्राग्निदायिनः ।

उपर्युपरि वै लोका रुद्र ! भूतादयः स्थिताः ॥ १,५७.८ ॥

वारिवडुन्यनिलाकाशैर्वृतं भूतादिना य तत् ।

तदण्डं मडता रुद्र ! प्रधानेन य वेष्टितम् ॥ १,५७.९ ॥

अण्डं दशगुणं व्यासं नारायणः स्थितः ॥ १,५७.१० ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाप्ये आचारकाण्डे

भुवनकोशगतापातलनरकादिनिर्णयणं नाम सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

मेदस्किप्

श्रीगरुडमडापुराणम्- ५८

हरिरुवाय ।

वक्ष्ये प्रमाणसंस्थाने सूर्यादीनां शृणुष्व मे ।

योजनानां सडस्राणि भास्करस्य रथो नव ॥ १,५८.१ ॥

एषादण्डस्तथैवास्य द्विगुणो वृषभध्वज ।

सार्धकोटिस्तथा सप्त नियुतान्यधिकानि च ॥ १,५८.२ ॥
 योजनानां तु तस्याक्षस्तत्र यत्कं प्रतिष्ठितम् ।
 त्रिनाभिमति पञ्चारे षण्णेमिन्यक्षयात्मके ॥ १,५८.३ ॥
 संवत्सरमये कृत्स्नं कालयत्कं प्रतिष्ठितम् ।
 यत्वारिशत्सहस्राणि द्वितीयोऽक्षो विवस्वतः ॥ १,५८.४ ॥
 पञ्चान्यानि तु सार्धानि स्थन्तस्य वृषध्वज ।
 अक्षप्रमाणमुभयोः प्रमाणं तु युगार्धयोः ॥ १,५८.५ ॥
 इस्वोऽक्षस्तद्युगार्धेन ध्रुवाधारे रथस्य वै ।
 द्वितीयेऽक्षे तु तथ्यत्कं संस्थितं मानसायले ॥ १,५८.६ ॥
 गायत्री सभृत्पुष्पिणोऽजगतीत्रिष्टुभेव च ।
 अनुष्टुप्पञ्जितिरित्युक्ताश्छन्दांसि उरयो रवेः ॥ १,५८.७ ॥
 धाता कृतुस्थला यैव पुलस्त्यो वासुकिस्तथा ।
 रथकुट्टग्रामणीर्देतिस्तुम्बुरुश्चैत्रमासके ॥ १,५८.८ ॥
 अर्यमा पुलहश्चैव रथोजाः पुञ्जिकस्थला ।
 प्रदेतिः कञ्चनीरश्च नारदश्चैव माधवे ॥ १,५८.९ ॥
 मित्रोऽत्रिस्तक्षको रक्षः पौरुषेयोऽथ मेनका ।
 डाडा रथस्वनश्चैव जयेष्ठे भानो रथे स्थिताः ॥ १,५८.१० ॥
 वरुणो वसिष्ठो रम्भा सडञ्चान्या कुलुर्बुधः ।
 रथयित्रस्तथा शुक्रो वसन्त्याषाढसंज्ञिते । ॥ १,५८.११ ॥
 छन्दो विश्वावसुः स्रोत(श्रोत्र) अेलापत्रस्तथाऽगिराः ।
 प्रम्बोथा य नभस्येते सर्पाश्चार्के तु सन्ति वै ॥ १,५८.१२ ॥
 विवस्वानुग्रसेनश्च भृगुरापूरणस्तथा ।
 अनुम्बोथाशङ्खपालौ व्याघ्रो भाद्रपदे तता ॥ १,५८.१३ ॥
 पूषा य सुरुयिर्धाता गौतमोऽथ धनञ्जयः ।
 सुषेणोऽन्यो धृतायी य वसन्त्याश्वयुजे रवौ ॥ १,५८.१४ ॥
 विश्वावसुर्भरद्वाजः पर्जन्यैरावतौ तदा ।
 विश्वायी सेनञ्जिव्यापः (पि) कार्तिके याधिकाशिलाः ॥ १,५८.१५ ॥

अंशुश्च काश्यपस्ताक्षर्यो मडापद्मस्तथोर्वशी ।
 चित्रसेनस्तथा विद्युन्मार्गशीर्षाधिकारिणः ॥ १,५८.१६ ॥
 ऋतुर्भर्गस्तथोर्षायुः स्फूर्जः कर्कोटकस्तथा ।
 अरिष्टनेमिश्चैवान्या पूर्वचित्तिवर्त्सरः ।
 पौषमासे वसन्त्येते सप्त भास्करमण्डले ॥ १,५८.१७ ॥
 त्वष्टाथ जमदग्निश्च कम्बलोऽथ तिलोत्तमा ।
 ब्रह्मापेतोऽथ ऋतजिह्वृतराष्ट्रश्च सप्तमः ।
 माघमासे वसन्त्येते सप्त भास्करमण्डले ॥ १,५८.१८ ॥
 विष्णुरश्चतरो रम्भा सूर्यवर्षाश्च सत्यजित् ।
 विश्वामित्रस्तथा रक्षो यज्ञापेतो छि हृत्गुणे ॥ १,५८.१९ ॥
 सवितुर्भण्डले ब्रह्मन्विष्णुशक्र्युपभृङ्गिताः ।
 स्तुवन्ति मुनयः सूर्यं गन्धर्वैर्गोयते पुरः ॥ १,५८.२० ॥
 नृत्यन्त्योऽप्सरसो यान्ति सूर्यस्यानुनिशाचराः ।
 वडन्ति पन्नगा यक्षैः क्रियतेऽभीषुसंग्रहः ॥ १,५८.२१ ॥
 बालभिव्यास्तथैवेनं परिवार्य समासते ।
 रथस्त्रियङ्कः सोमस्य कुन्दाभास्तस्य वाजिनः ॥ १,५८.२२ ॥
 वामदक्षिणतो युक्ता दश तेन चरत्यसौ ।
 वार्यं (य) अग्निद्रव्यसम्भूतो रथश्चन्द्रसुतस्यथ ॥ १,५८.२३ ॥
 पिशाङ्गेस्तुरगैर्युक्तः सोऽष्टाभिर्वायुवेगिभिः ।
 सवदुथः सानुर्धर्षो युक्तो भूमिभवेर्द्धयैः ॥ १,५८.२४ ॥
 सोपासंगपताकस्तु शुक्लस्यापि रथो मडान् ।
 रथो भूमिसुतस्यापि तप्तकाञ्चनसन्निभः ॥ १,५८.२५ ॥
 अष्टाश्वः काञ्चनः श्रीमान्भौमस्यापि रथो मडान् ॥ १,५८.२६ ॥
 पद्मरागारुणैरश्वैः संयुक्तो वह्निसंभवैः ।
 अष्टाभिः पाण्डुरैर्युक्तैर्वाजिभिः काञ्चने रथे ॥ १,५८.२७ ॥
 तिष्ठस्तिष्ठति वर्षं वै राशौराशौ भृदस्पतिः ।
 आकाशसम्भवैरश्वैः शवलैः स्यन्दनं युतम् ॥ १,५८.२८ ॥
 समारुह्य शनैर्याति मन्दगामी शनैश्चरः ।

स्वर्मानोस्तुरगा ङ्यष्टौ भृङ्गाभा धूसरं रथम् ॥ १,५८.२८ ॥

सकृद्धक्तास्तु भूतेशभङ्गन्त्यविरतं शिव ।

तथा केतुरथस्याश्वा अष्टौ ते वातरंभसः ॥ १,५८.३० ॥

पलालधूमवर्षाभा लाक्षारसनिभारुणाः ।

द्वीपनधद्रयुधन्वन्तो भुवनानिर्दरेस्तनुः ॥ १,५८.३१ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणो पूर्वभाण्डे प्रथमांशाप्ये आचारकाण्डे

भुवनकोशनिर्गुपाणं नामाष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ५८

(अथ ज्योतिः शास्त्रम्)

सूत उवाच ।

ज्योतिश्चक्रं भुवो मानमुक्त्वा प्रोवाच्य केशवः ।

यत्तुर्लक्षं ज्योतिषस्य सारं रुद्राय सर्वदः ॥ १,५८.१ ॥

उरिरुवाच ।

कृत्तिकास्त्वग्निदेवत्या रोहिण्यो ब्रह्मणः स्मृताः ।

एल्वलाः सोमदेवत्या रौद्रं चार्द्रमुदाहृतम् ॥ १,५८.२ ॥

पुनर्वसुस्तथादित्यस्तिष्यश्च गुरुदैवतः ।

अश्लेषाः सर्पदेवत्या मघाश्च पितृदेवताः ॥ १,५८.३ ॥

भाग्याश्च पूर्वकुल्युन्य अर्यमा य तथोत्तरः ।

सावित्रश्च तथा उस्ता चित्रा त्वष्टा प्रकीर्तितः ॥ १,५८.४ ॥

स्वाती य वायुदेवत्या नक्षत्रं परिकीर्तितम् ।

धन्वाग्निदेवता प्रोक्ता विशाभा वृषभध्वज ॥ १,५८.५ ॥

मैत्रमृक्षमनूराधा ज्येष्ठा शाकं प्रकीर्तितम् ।

तथा निरृतिदेवत्यो मूलस्तर्जुर्हैरुदाहृतः ॥ १,५८.६ ॥

आष्यास्त्वाषाढपूर्वास्तु उत्तरा वैश्वदेवताः ।

ब्राह्मश्चैवाभिजित्प्रोक्तः श्रवणा वैश्रवः स्मृतः ॥ १,५८.७ ॥

वासवस्तु तथा ऋक्षं धनिष्ठा प्रोच्यते बुधैः ।

तथा शतभिषा प्रोक्तं नक्षत्रं वारुणं शिव ॥ १,५८.८ ॥

आञ्जं भाद्रपदा पूर्वा अङ्गिर्भृङ्गस्तथोत्तरा ।
 पौष्णं च रेवती ऋक्षमश्वयुञ्ज्याश्चदैवतम् ॥ १,५८.८ ॥
 भराण्यक्षं तथा याम्यं प्रोक्तास्ते ऋक्षदेवताः ।
 ब्रह्माणी संस्थिता पूर्वे प्रितपन्नवमीतिथौ ॥ १,५८.१० ॥
 माणेश्वरी योत्तरे च द्वितीया दशाभीतिथौ ।
 पञ्चम्यां च त्रयोदश्यां वाराडी दक्षिणे स्थिता ॥ १,५८.११ ॥
 षष्ठ्यां चैव यतुर्दश्यामिन्द्राणी पश्चिमे स्थिता ।
 सप्तम्यां पौर्णमास्यां च यामुण्डा वायुगोचरे ॥ १,५८.१२ ॥
 अष्टम्यमावास्थ्ययोगे मङ्गलक्ष्मीशगोचरे ।
 ऐकादश्यां तृतीयायामङ्गिकोणे तु वैष्णवी ॥ १,५८.१३ ॥
 द्वादश्यां च यतुर्थ्यां तु कौमारी नैरृते तथा ।
 योगिनीसुमुभेनैव गमनादि न कारयेत् ॥ १,५८.१४ ॥
 अश्विनीमैत्रेयवत्यो मृगमूलपुनर्वसु ।
 पुष्या उस्ता तथा ज्येष्ठा प्रस्थाने श्रेष्ठमुच्यते ॥ १,५८.१५ ॥
 उस्तादिपञ्चऋक्षाणि उत्तरात्रयमेव च ।
 अश्विनी रोहिणी पुष्या धनिष्ठा च पुनर्वसू ॥ १,५८.१६ ॥
 वस्त्रप्रावरणे श्रेष्ठो नक्षत्राणां गणः स्मृतः ।
 कृत्तिका भराण्यश्लेषा मघा मूलविशाखयोः ॥ १,५८.१७ ॥
 त्रीणि, पूर्वा तथा चैव अधोवक्राः प्रकीर्तिताः ? ।
 अेषु वापीतडागादिः कूपभूमितृणानि च ॥ १,५८.१८ ॥
 देवागारस्य भननं निधानभननं तथा ।
 गणितं ज्योतिषारम्भं भनिभिलप्रवेशनम् ॥ १,५८.१९ ॥
 कुर्यादधोगतान्येव अन्यानि च वृषध्वज ।
 रेवती याश्विनी शित्रा स्वाती उस्ता पुनर्वसू ॥ १,५८.२० ॥
 अनुराधा मृगो ज्येष्ठा ऐते पार्श्वमुखाः स्मृताः ।
 गजोष्ट्राश्चबलीवर्द्धमनं मङ्गिषस्य च ॥ १,५८.२१ ॥
 बीजानां वपनं कुर्याद्भ्रमनागमनादिकम् ।
 यङ्गयन्त्रस्थानां च नावादीनां प्रवाहणम् ॥ १,५८.२२ ॥

पार्श्वेषु यानि कर्माणि कुयदितेषु तान्यपि ।
 रोडिडयाद्ग्रां तथा पुष्या धनिष्ठा योत्तरात्रयम् ॥ १,५९.२३ ॥
 वारुणं श्रवणं यैव नव योर्ध्वमुष्ठाः स्मृताः ।
 अेषु राज्याभिषेकं य पट्टबन्धं य कारयेत् ॥ १,५९.२४ ॥
 उर्ध्वमुष्थान्युच्छ्रितानि सर्वाण्येतेषु कारयेत् ।
 यतुर्थो याशुभा षष्ठी अष्टमी नवमी तथा ॥ १,५९.२५ ॥
 अमावास्या पूर्णिमा य तद्वादशी य यतुर्दशी ।
 अशुक्ला प्रतिपच्छ्रेष्ठा द्वितीया चन्द्र सूनुना ॥ १,५९.२६ ॥
 तृतीया भूमिपुत्रेण यतुर्थो य शनैश्चरे ।
 गुरौ शुभा पञ्चमी स्यात्षष्ठीमङ्गलशुक्लयोः ॥ १,५९.२७ ॥
 सप्तमी सोमपुत्रेण अष्टमी कुजभास्करौ ।
 नवमी चन्द्रवा(सौ) रेण दशमी तु गुरौ शुभा ॥ १,५९.२८ ॥
 अेकादश्या गुरुशुक्लौ द्वादश्यां य पुनर्बुधः ।
 त्रयोदशी शुक्लभौमौ शनौ श्रेष्ठा यतुर्दशी ॥ १,५९.२९ ॥
 पौर्णमास्यप्यमावास्या श्रेष्ठा स्यात्त्रय्य बृहस्पतौ ।
 द्वादशीं दडते भानुः शशी यैकादशीं दडते ॥ १,५९.३० ॥
 कुजो दडेत्त्रय्य दशार्मी नवमीं य बुधो दडेत् ।
 अष्टमीं दडते शुवः सप्तमीं भार्गवो दडेत् ॥ १,५९.३१ ॥
 सूर्यपुत्रो दडेत्षष्ठीं गमनाद्यासु नास्ति वै ।
 प्रतिपन्नवमीष्वेव यतुर्दश्यष्टमीषु य ॥ १,५९.३२ ॥
 बुधवारेण प्रस्थानं दूरतः परिवर्जयेत् ।
 मेघे कर्कटके षष्ठी कन्यायां मिथुनेऽष्टमी ॥ १,५९.३३ ॥
 वृषे कुम्भे यतुर्थो य द्वादशी मकरे तुले ।
 दशमी वृश्चिके सिंहे धनुर्मौने यतुर्दशी ॥ १,५९.३४ ॥
 अेता दग्धा न गन्तव्यं पीडादिः डिल मानवैः ।
 विशाभात्रयमादित्ये पूर्वाषाढात्रये शशी ॥ १,५९.३५ ॥
 धनिष्ठात्रितयं भौमे बुधे वै रेवतीत्रयम् ।

रोहिण्यादित्रयं ञुवे शुके पुष्यात्रयं शिव ॥ १,५८.३६ ॥
 शनिवारे वर्जयेच्च उत्तराङ्गुनीत्रयम् ।
 अेषु योगेषु योत्पातमृत्युरोगादिकं भवेत् ॥ १,५८.३७ ॥
 मूलेऽर्कः श्रवणे चन्द्रः प्रोष्ठपद्युत्तरे कुजः ।
 कृत्तिकासु बुधश्चैव गुरौ रुद्र पुनर्वसुः ॥ १,५८.३८ ॥
 पूर्वङ्गुनी शुके च स्वातिश्चैव शनैश्चरे ।
 अेतै यामृतयोगाः स्युः सर्वकार्यप्रसाधकाः ॥ १,५८.३९ ॥
 कालं प्रवध्यन्नि?शक्तिदा? नेष्टमन्द? ।
 पर्वाद्विस्तु ज्ञेयः कालः कालविशारदैः ॥ १,५८.४० ॥
 अेकीकृत्याक्षरान्मात्रं नाम्नोः स्त्रीपुंसयोस्त्रिभिः ।
 भागे द्विशेषे स्त्रीनाशः पुंसः स्यादिकशून्ययोः ॥ १,५८.४१ ॥
 विष्मभे घटिकाः पञ्च शूले सप्त प्रकीर्तिताः ।
 षड्गण्डे यातिगण्डे च नव व्याघातवज्रयोः ॥ १,५८.४२ ॥
 व्यतीपाते च परिधे वैधृते च द्विनेद्विने ।
 अेतै मृत्युयुता ळ्येषु सर्वकर्माणि वर्जयेत् ॥ १,५८.४३ ॥
 उस्तेऽर्कश्च गुरुः पुष्ये अनुराधा बुधे शुभा ।
 रोहिणी च शनौ श्रेष्ठा सौमं सोमेन वै शुभम् ॥ १,५८.४४ ॥
 शुके च रेवती श्रेष्ठा अश्विनी मङ्गले शुभा ।
 अेतेषु सिद्धियोगा वै सर्वदोषविनाशनाः ॥ १,५८.४५ ॥
 भार्गवे भपरणी चैव सोमे चित्रा वृषध्वज ! ।
 भौमे चै वोत्तराषाढा धनिष्ठा च बुधे डर ! ॥ १,५८.४६ ॥
 गरौ शतभिषा रुद्र ! शुके वै रोहिणी तथा ।
 शनौ च रेवती शम्भो ! विषयोगाः प्रकीर्तिताः ॥ १,५८.४७ ॥
 पुष्यः पुनर्वसुश्चैव रेवती चित्रया सड ।
 श्रवाणं च धनिष्ठा च उस्ताश्वनीमृगास्तथा ॥ १,५८.४८ ॥
 कुर्याच्छतभिषायां च जातकर्मादि मानवः ।
 विशाभा योत्तरात्रीणि मघार्द्रा भरणी तथा ।
 आश्लेषा कृत्तिका रुद्र ! प्रस्थाने मरणप्रदाः ॥ १,५८.४९ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभासे प्रथमांशाभ्ये आचारकासे
ज्योतिः शास्त्रे नक्षत्रतदेवताद्यधयोगादिनिर्घृपां नामैकोनषष्टितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ६०

उरिरुवाच ।

षडादित्ये दशा ज्ञेया सोमे पञ्चदश स्मृताः ।

अष्टावङ्गारके यव बुधे स्यतदश स्मृताः ॥ १,६०.१ ॥

शनैश्चरे दश ज्ञेया गुरोरेकोनविंशतिः ।

राडोर्द्वादशवर्षाणि ऐकविंशतिर्भागवि ॥ १,६०.२ ॥

रवेर्दशा द्युभदा स्याद्दुद्वेगनृपनाशकृत् ।

विभूतिदा सोमदशा सुभमिष्टान्नदा तथा ॥ १,६०.३ ॥

द्युभप्रदा कुजदशा राज्यादेः स्याद्विनाशिनी ।

दिव्यस्त्रीदा बुधदशा राज्यदा कोशवृद्धिदा ॥ १,६०.४ ॥

शनेर्दशा राज्यनाशबन्धुदुःखकरी भवेत् ।

गुरोर्दशा राज्यदा स्यात्सुभधर्मादिदायिनी ॥ १,६०.५ ॥

राडोर्दशा राज्यनाशव्याधिदा द्युभदा भवेत् ।

उस्त्यश्रदा शुक्रदशा राज्यस्त्रीलाभदा भवेत् ॥ १,६०.६ ॥

मेष अङ्गारकक्षेत्रं वृषः शुक्रस्य कीर्तितः ।

मिथुनस्य बुधो ज्ञेयः सोमः कर्कटकस्य च ॥ १,६०.७ ॥

सूर्यक्षेत्रं भवेत्सिंहः कन्या क्षेत्रं बुधस्य च ।

भार्गवस्य तुला क्षेत्रं वृश्चिकोऽङ्गारकस्य च ॥ १,६०.८ ॥

धनुः सुर गुरोश्चैव शनेर्मकरकुम्भकौ ।

मीनः सुरगुरोश्चैव ग्रहक्षेत्रं प्रकीर्तितम् ॥ १,६०.९ ॥

पौर्णमास्याद्भयं तत्र पूर्वाषाढाद्भयं भवेत् ।

द्विराषाढः स विज्ञेयो विष्णुः स्वपिति कर्कटे ॥ १,६०.१० ॥

अश्विनी रेवती चित्रा धनिष्ठा स्यादलङ्कृतौ ।

भृगाडिकपिभार्जारश्चानः सूकरपक्षिणः ॥ १,६०.११ ॥

नकुलो मूषकश्चैव यात्रायां दक्षिणे शुभः ।
 विप्रकन्या शिवा अेषां शङ्खभेरीवसुन्धराः ॥ १,६०.१२ ॥
 वेणुस्त्रीपूर्वाङ्कुम्भाश्च यात्रायां दर्शनं शुभम् ।
 जम्बूकोट्टम्पराधाश्च यात्रायां वामके शुभाः ॥ १,६०.१३ ॥
 कार्पासौषधितैलं च पङ्काङ्गारभुजङ्गमाः ।
 मुक्तकेशी रक्तमाल्यनग्राधशुभमीक्षितम् ॥ १,६०.१४ ॥
 उकाय लक्षाणं वक्ष्ये लभत्पूर्वं मडाङ्गलम् ।
 आग्नेये शोकसन्तापौ दक्षिणे ढानिमाप्नुयात् ॥ १,६०.१५ ॥
 नैरृत्य शोकसन्तापौ मिष्टान्नं यैव पश्चिमे ।
 अर्थं प्राप्नोति वायव्ये उत्तरे कलडोभवेत् ॥ १,६०.१६ ॥
 ठशाने मरणं प्रोक्तं डिक्कायाश्चकृलाङ्गलम् ।
 विलिप्य रविचक्रं तु भास्करो नरसन्निभः ॥ १,६०.१७ ॥
 यस्मिन्नक्षे वसद्दुर्मानुस्तदान्ति त्रीणि मस्तके ।
 त्रयं वक्त्रे प्रदातव्यमेकैकं स्कन्धयोर्न्यसेत् ॥ १,६०.१८ ॥
 ओकैकं बाहुयुग्मे तु ओकैकं उस्तयोर्द्वयोः ।
 उदये पञ्च ऋक्षाणि ओकं नाभौ प्रदापयेत् ॥ १,६०.१९ ॥
 ऋक्षमेकं न्यसेद्गुह्ये ओकैकं जानुके न्यसेत् ।
 नक्षत्राणि च शेषाणि रविपाटे नियोजयेत् ॥ १,६०.२० ॥
 यरालस्थेन ऋक्षेण अल्पायुर्जायते नरः ।
 विदशगमनं जानौ गुह्यस्थे परदारवान् ॥ १,६०.२१ ॥
 नाभिस्थेनाल्पसन्तुष्टो हृत्स्थेन स्यान्मलेष्ट्वरः ।
 पाणिस्थेन भवेत्शौरः स्थानभ्रष्टो भवेद्धृज ॥ १,६०.२२ ॥
 स्कन्धस्थिते धनपतिर्मुग्धे मिष्टान्नमाप्नुयात् ।
 मस्तके पट्टवस्त्रं स्यान्नक्षत्रं यदि स्थितम् ॥ १,६०.२३ ॥
 इति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डं प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 ज्योतिः शास्त्रे अडदशादिनिर्णयणं नाम षष्ठितमोऽध्यायः

उरिरुवाय ।

सप्तमोपययाद्यस्थश्चन्द्रः सर्वत्र शोभनः ।

शुक्लपक्षे द्वितीयस्तु पञ्चमो नवमस्तथा ॥ १,६१.१ ॥

सम्भूज्यमानो लोकेस्तु गुरुवद्दृश्यते शशी ।

यन्द्रस्य द्वादशावस्था भवन्ति शृणु ता अपि ॥ १,६१.२ ॥

त्रिषुत्रिषु य ऋक्षेषु अश्विन्यादि वदाम्यहम् ।

प्रवासस्थं पुनर्दृष्टं मृतावस्थं जयावहम् ॥ १,६१.३ ॥

डास्यावस्थं नता(डीडा) वस्थं प्रमोदावस्थमेव य ।

विषादावस्थभोगस्थे ज्वरावस्थं व्यवस्थितम् ॥ १,६१.४ ॥

कम्पा(न्या) वस्थं सुभावावस्थं द्वादशावस्थगं भवेत् ।

प्रवासो ढानिमृन्यु य जयो ढासेरतिः सुभम् ॥ १,६१.५ ॥

शोको भोगो ज्वरः कम्पः सुभं येति क्मात्ललम् ।

जन्मस्थः कुरुते तुष्टिं द्वितीये नास्ति निर्वृतिः ॥ १,६१.६ ॥

तृतीये राजसन्मानं यतुर्थे कलडागमः ।

पञ्चमेन मृगाङ्गेन स्त्रीलाभो वै तथा भवेत् ॥ १,६१.७ ॥

धनधान्यागमः षष्ठे रतिः पूजा य सप्तमे ।

अष्टमे प्राणसन्देहो नवमे कोशसञ्चयः ॥ १,६१.८ ॥

दशमे कार्यनिष्पत्तिध्रुवमेकादशे जयः ।

द्वादशेन शशाङ्गेन मृत्युरेव न संभयः ॥ १,६१.९ ॥

कृत्तिकादौ य पूर्वोऽसमर्क्षाणि य वै व्रजेत् ।

मघादौ दक्षिणे गच्छेदनुराधादि पश्चिमे ॥ १,६१.१० ॥

प्रशस्ता योत्तर यात्रा धनिष्ठादिषु सप्तसु ।

अश्विनी रेवती चित्रा धनिष्ठा समलङ्कृतौ ॥ १,६१.११ ॥

मृगाश्विचित्रापुष्याश्च मूला उस्ता शुभाः सदा ।

कन्याप्रदाने यात्रायां प्रतिष्ठादिषु कर्मसु ॥ १,६१.१२ ॥

शुक्रयन्द्रौ ङि जन्मस्थौ शुभदौ य द्वितीयके ।

शशिशुक्रशुक्रवाश्च राशौ राशौ याथ तृतीयके ॥ १,६१.१३ ॥

भौममन्दशशाङ्कार्का बुधः श्रेष्ठश्चतुर्थके ।

शुक्रशुवौ पञ्चमे य यन्द्रकेतुसमाहितौ ॥ १,६१.१४ ॥

मन्दाकारै य कुजः षष्ठे गुरुयन्द्रौ य सप्तमे ।

झशुक्रावष्टमे श्रेष्ठौ नवमस्थो गुरुः शुभः ॥ १,६१.१५ ॥

अर्काकिंयन्द्रा दशमे त्रिंशो अष्टौ षोडशे षोडशे ।

बुधोऽथ द्वादशे यैव भार्गवः सुभद्रो भवेत् ॥ १,६१.१६ ॥

सिंहेन मकरः श्रेष्ठः कन्याया मेष उत्तमः ।

तुलया सप्तमीनस्तु कुम्भेन सप्तकर्मकः ॥ १,६१.१७ ॥

धनुषा वृषभः श्रेष्ठो मिथुनेन य वृश्चिकः ।

अेतत्षडष्टकं?प्रीत्यै भवत्येव न संशयः ॥ १,६१.१८ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

ज्योतिः शास्त्रे त्रिंशोऽंशुभाशुभस्थानादिनिर्णयणं नामैकपञ्चितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ६२

MISSING

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

ज्योतिः शास्त्रे लत्रघटिका प्रमाणादिनिर्णयणं नाम द्विषष्टितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ६३

उरिर्वाय ।

नरस्त्रीलक्षणं वक्ष्ये संक्षपाच्छृणु शङ्कर ।

अस्वेदिनौ मृदुतलौ कमलोदरसन्निभौ ॥ १,६३.१ ॥

श्लिष्टाङ्गुली ताम्रनभौ सुगुल्फौ शिरयोर्ज्जितौ ।

कूर्मात्रतौ य यरणौ स्यातां नृपवरस्य हि ॥ १,६३.२ ॥

विरुक्षपाण्डुरनभौ वक्रौ यैव शिरानतौ ।

सूर्पाकारौ य यरणौ संभुञ्जौ विरलाङ्गुली ॥ १,६३.३ ॥

दुःखदारिद्र्यदौ स्याता नात्र कार्या विचारणा ।

अल्परोमयुता श्रेष्ठा जङ्घा उस्तिकरोपमा ॥ १,६३.४ ॥

रोमैकैकं कूपके स्याद्भूपानां तु मडात्मनाम् ।

द्वेद्रे रोमणी पण्डितानां श्रोत्रियाणां तथैव च ॥ १,६३.५ ॥
 रोमत्रयं दरिद्राणां रोगी निर्मासजानुकः ।
 अल्पलिङ्गी य धनवान्स्याख्य पुत्रादिवर्जितः ॥ १,६३.६ ॥
 स्थूललिङ्गो दरिद्रः स्याद्युष्येकवृषणी भवेत् ।
 विषमेस्त्रीयञ्चलो वै नृपः स्याद्धृषणे समे ॥ १,६३.७ ॥
 प्रलम्भवृषणोऽल्पायुर्निर्द्रव्यः कुमण्डिर्भवेत् ।
 पाण्डुरैर्मलिनैश्चैव मण्डिमिश्र सुभी नरः ॥ १,६३.८ ॥
 निः स्वाः सशब्दमूत्राः स्युर्नृपा निःशब्दधारया ।
 भोगाढ्याः समजठरा निः स्वाः स्युर्घटसन्निभाः ॥ १,६३.९ ॥
 सर्पोदरा दरिद्राः स्यू रेभाभिश्चायुरुच्यते ।
 ललाटे यस्य दृश्यन्ते तिस्रो रेभाः समाहिताः ॥ १,६३.१० ॥
 सुभी पुत्रसमायुक्तः स षष्टिं ज्जुवते नरः ।
 यत्वारिशस्य वर्षाणि द्विरेभादर्शनात्तरः ॥ १,६३.११ ॥
 विंशत्यब्दं त्वेकरेभा आकर्णान्ताः शतायुषः ॥ १,६३.१२ ॥
 सप्तत्यायुर्द्विरेभा तु षष्ट्यायुस्तिस्त्रिभिर्भवेत् ।
 व्यक्ताव्यक्ताभी रेभाभिर्विंशत्यायुर्भवेत्तरः ॥ १,६३.१३ ॥
 यत्वारिशस्य वर्षाणि षीनरेभस्तु ज्जुवति ।
 भिन्नाभिश्चैव रेभाभिरपमृत्युर्नरस्य ङि ॥ १,६३.१४ ॥
 त्रिशूलं पट्टिशं वापि ललाटे यस्य दृश्यते ।
 धनपुत्र समायुक्तः स ज्जुवेच्छरदः शतम् ॥ १,६३.१५ ॥
 तर्ज्या मध्यमाङ्गुल्या आयूरेभा तु मध्यतः ।
 सम्प्राप्ता या भवेद्गुद्र ! स ज्जुवेच्छरदः शतम् ॥ १,६३.१६ ॥
 प्रथमा ज्ञानरेभा तु ङ्यङ्गुष्ठादनुवर्तते ।
 मध्यमामूलगा रेभा आयूरेभा अतः परम् ॥ १,६३.१७ ॥
 कनिष्ठिकां समाश्रित्य आयूरेभा समाविशेत् ।
 अस्थिन्ना वा विभक्ता वा स ज्जुवेच्छरदः शतम् ॥ १,६३.१८ ॥
 यस्य पाण्डितले रेभा आयुस्तस्य प्रकाशयेत् ।

शतवर्षाणि जुवेय्य भोगी रुद्र ! न संशयः ॥ १,६३.१९ ॥

कनिष्ठिदां समाश्रित्य मध्यमायामुपागता ।

षष्ठिवर्षायुषं कुर्यादायूरेषा तु मानवम् ॥ १,६३.२० ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते
ज्योतिः शास्त्रे सामुद्रिके पुंल्लक्षाणानिर्गुपाणं नाम त्रिषष्टितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ६४

हरिरुवाच ।

यस्यास्तु कुञ्चिताः केशा भुषं च परिमण्डलम् ।

नाभिश्च दक्षिणावर्ता सा कन्या कुलवर्धिनी ॥ १,६४.१ ॥

या च काञ्चनवर्णाभा रक्तहस्तसरोरुहा ।

सहस्राणां तु नारीणां भवेत्सापि पतिव्रता ॥ १,६४.२ ॥

वक्त्रकेशा च या कन्या मण्डलाक्षी च या भवेत् ।

भर्ता च म्रियते तस्या नियतं दुःखभागिनी ॥ १,६४.३ ॥

पूर्वायन्द्रमुष्णी कन्या बालसूर्यसमप्रभा ।

विशालनेत्रा भिम्बोष्ठी सा कन्या लभते सुभम् ॥ १,६४.४ ॥

रेषाभिर्बहुभिः क्लेशं स्वल्पाभिर्धनडीनता ।

रक्ताभिः सुभमाप्नोति कृष्णाभिः प्रेष्यतां व्रजेत् ॥ १,६४.५ ॥

कार्ये च मन्त्री सत्स्त्री स्यात्सती (पी) स्यात्करणेषु च ।

स्त्रेडेषु भार्या माता स्याद्देश्या च शयने शुभा ॥ १,६४.६ ॥

अङ्कुशं कुण्डलं चङ्गं यस्याः पाणितले भवेत् ।

पुत्रं प्रसूयते नारी नरेन्द्रं लभते पतिम् ॥ १,६४.७ ॥

यस्यास्तु रोमशौ पाश्चात् रोमशौ च पयोधरौ ।

अन्नतौ याधरोष्ठौ च क्षिप्रं मारयते पतिम् ॥ १,६४.८ ॥

यस्याः पाणितले रेषा प्राकारस्तोरणं भवेत् ।

अपि दासकुले जाता राज्ञीत्वमुपगच्छति ॥ १,६४.९ ॥

उद्धृता कपिला यस्य रोमराजो निरन्तरम् ।

अपि राजकुले जाता दासीत्वमुपगच्छति ॥ १,६४.१० ॥

यस्या अनामिकाङ्गुष्ठौ पृथिव्यां नैव तिष्ठतः ।
 पतिं मारयते क्षिप्रं स्वेच्छायारेण वर्तते ॥ १,६४.११ ॥
 यस्या गमनमात्रेण भूमिकम्पः प्रजायते ।
 पतिं मारयते क्षिप्रं स्वेच्छायारेण वर्तते ॥ १,६४.१२ ॥
 यक्षुः स्नेहेन सौभाग्यं दन्तस्नेहेन भोजनम् ।
 त्वयः स्नेहेन शाय्यां य पादस्नेहेन वाहनम् ॥ १,६४.१३ ॥
 स्निग्धोन्नतौ ताम्रनभौ नार्याश्च यरणौ शुभौ ।
 मत्स्याङ्गुशाब्जचिह्नौ य यङ्गलाङ्गुललक्षितौ ॥ १,६४.१४ ॥
 अस्वेदिनौ मूढतलौ प्रशस्तौ यरणौ स्त्रियाः ।
 शुभे जङ्घे विरोमे य उरु उस्तिकरोपमौ ॥ १,६४.१५ ॥
 अश्वत्थपत्रसदृशं विपुलं गुड्यमुत्तमम् ।
 नाभिः प्रशस्ता गम्भीरा दक्षिणावर्तिका शुभा ।
 अरोमा त्रिवली नार्यां छुस्तनौ रोमवर्जितौ ॥ १,६४.१६ ॥
 षट् श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 ज्योतिः शास्त्रे सामुद्रिके स्त्रीलक्षणानिर्णयणं नाम यतुः षष्ठितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ६५

उरिरुवाच ।

समुद्रोक्तं प्रवक्ष्यामि नरस्त्रीलक्षणं शुभम् ।
 येन विज्ञातमात्रेण अतीतानागताप्रमा ॥ १,६५.१ ॥
 अस्वेदिनौ मूढतलौ कमलोदरसन्निभौ ।
 श्लेष्ठाङ्गुली ताम्रनभौ पादाविष्णौ शिरोज्जितौ ॥ १,६५.२ ॥
 कूर्मोन्नतौ गूढगुल्फौ सुपाष्णौ नृपतेः स्मृतौ ।
 शूल(सर्) पाकारौ विरुक्षौ य यङ्गौ पादौ शिरालकौ ॥ १,६५.३ ॥
 संशुष्कौ पाण्डुरनभौ निः स्वस्य विरलाङ्गुली ।
 मार्गायोत्कण्ठकौ पादौ कषायसदृशौ तथा ॥ १,६५.४ ॥
 विच्छित्तिदौ य वंशस्य ब्रह्मन्धौ शङ्कु (पङ्क) सन्निभौ ।
 अगम्यागमने प्रीतौ जङ्घा विरलरोमिका ॥ १,६५.५ ॥

मृदुरोमा समा जङ्घा तथा करिकरप्रभा ।
 उरवो जानवस्तुल्या नृपस्थोपचिताः स्मृताः ॥ १,६५.६ ॥
 निः स्वस्य सुगालजङ्घा शैमैकैकं यक्षूपके ।
 नृपाणां श्रोत्रियाणां च द्वेद्वे श्रिये च धीमताम् ॥ १,६५.७ ॥
 आधैर्निः स्वा मानवाः स्युर्दुःस्वभाजश्च निन्दिताः ।
 केशाश्च वै कुञ्चितश्च प्रवासे म्रियते नरः ॥ १,६५.८ ॥
 निर्मासजानुः सौभाज्यमल्पैर्निम्नै रतिः स्त्रियाः ।
 विकटैश्च दरिद्राः स्युः समांसौ राजयमेव च ॥ १,६५.९ ॥
 मउद्भिरायुराप्यातं ज्यल्पलिङ्गो धनी नरः ।
 अपत्यरहितश्चैव स्थूललिङ्गो धनोज्जितः ॥ १,६५.१० ॥
 मेढे वामनते यैव सुतार्थरहितो भवेत् ।
 वडेऽन्यथा पुत्रवान्तस्थाद्दारिद्र्यं विनतेत्वधः ॥ १,६५.११ ॥
 अल्पे त्वतनयो लिङ्गेशिरालेऽथ सुष्पी नरः ।
 स्थूलग्रन्थियुते लिङ्गो भवेत्पुत्रादिसंयुतः ॥ १,६५.१२ ॥
 डोशगूढे दीर्घैर्भुजैश्च धनवर्जितः ।
 बलवान्युद्धशीलश्च लघुशेक्तः स अेव च ॥ १,६५.१३ ॥
 दुर्बलस्त्वेकवृषणो विषमाभ्याञ्चलः स्त्रियाम् ।
 समाभ्यां क्षितिपः प्रोक्तः प्रलम्बेन शताब्देवान् ॥ १,६५.१४ ॥
 उद्भृ (ध्र) ताभ्यां च बह्वायू उक्षैर्माणिमिरीश्वरः ।
 पाण्डुरैर्माणिभिर्निः स्वा मलिनैः सुभभागिनः ॥ १,६५.१५ ॥
 सशब्दिनिः शब्दमूत्राः स्युर्दरिद्राश्च मानवाः ।
 अेकद्वित्रियतुः पञ्चषड्भिर्धाराभिरेव च ॥ १,६५.१६ ॥
 दक्षिणावर्तयलितमूत्रा भिश्च नृपाः स्मृताः ।
 विकीर्णमूत्रा निः स्वाश्च प्रधानसुषुप्तायिकाः ॥ १,६५.१७ ॥
 अेकधाराश्च वनिताः स्निग्धैर्माणिभिरुन्नतैः ।
 समैः स्त्रीरत्नधनिनो मध्ये निम्नैश्च कन्यकाः ॥ १,६५.१८ ॥
 शुष्णैर्निश्चा विशुष्णैश्च दुर्भगाः परिकीर्तिताः ।
 पुष्पगन्धे नृपाः शुक्ले मधुगन्धे धनं बहुः ॥ १,६५.१९ ॥

पुत्राः शुके मत्स्यगन्धे तनुशुके च अन्यकाः ।
 मडामोगी मांसगन्धे यज्वा स्यान्मदगन्धिनि ॥ १,६५.२० ॥
 दरिद्रः क्षारगन्धे च दीर्घायुः शीघ्रमैथुनी ।
 अशीघ्रमैथुन्यत्यायुः स्थूलस्किङ्कस्याध्नोऽङ्गितः ॥ १,६५.२१ ॥
 मांसलस्किङ्कसुभी स्याद्य्य सिंहास्किङ्कभूपतिः स्मृतः ।
 भवेत्सिंहकटी राजा निः स्वः कपिकटिर्नरः ॥ १,६५.२२ ॥
 सर्पोदरा दरिद्राः स्युः पिठरैश्च घटैः समैः ।
 धनिनो विपुलैः पार्श्वैर्निः स्वा रक्तैश्च निम्नगैः ॥ १,६५.२३ ॥
 समकक्षाश्च भोगाढ्या निम्नकक्षा धनोऽङ्गिताः ।
 नृपाश्चोन्नतकक्षाः स्युर्जिह्वा विषमकक्षाः ॥ १,६५.२४ ॥
 मत्स्योदरा बहुधना नाभिभिः सुभिः स्मृताः ।
 विस्तीर्णाभिर्भुलाभिर्निम्नाभिः क्लेशभागिनः ॥ १,६५.२५ ॥
 बलिमध्यगता नाभिः शूलबाधां करोति हि ।
 वामावर्तश्च साध्यं वै मेधां दक्षिणतस्तथा ॥ १,६५.२६ ॥
 पार्श्वयिता चिरायुर्दा तूपविष्टा धनेश्चरम् ।
 अधो गवाढ्यं कुर्याद्य्य नृपत्वं पद्मकण्डिका ॥ १,६५.२७ ॥
 ऐकबलिः शतायुः स्याच्छ्रीभोगी द्विवलिः स्मृतः ।
 त्रिवलिः क्षमाप आचार्य ऋजुभिर्वाल्लिभिः सुभी ॥ १,६५.२८ ॥
 अगम्यागामी जिह्मबलिर्भूपाः पार्श्वैश्च मांसलैः ।
 मृदुभिः सुसमैश्चैव दक्षिणावर्तरोमभिः ॥ १,६५.२९ ॥
 विपरीतैः परप्रेष्या निर्द्रव्याः सुभवर्जिताः ।
 अनुद्गतैश्चूयुक्तैश्च भवन्ति सुभगा नराः ॥ १,६५.३० ॥
 निर्धना विषमैर्द्वेषैः पीतोपचितकैर्नृपाः ।
 समोन्नतं च लृट्यमकम्पं मांसलं पृथु ॥ १,६५.३१ ॥
 नृपाणामधमानां च भररोमशिरालकम् ।
 अर्थवा-समवक्षाः स्यात्पीनैर्वक्षोभिर्गुर्जितः ॥ १,६५.३२ ॥
 वक्षोभिर्विषमैर्निः स्वः शस्त्रेणानिधनास्तथा ।

विषमैर्जत्रुभिर्निः स्वा अस्थिनद्धैश्च मानवाः ॥ १,६५.३३ ॥

उन्नतैर्भोगिनो निम्नैर्निः स्वाः पीनैर्धनान्विताः ।

निः स्वश्चिपिटकण्डः स्थास्थिराशुष्कगलः सुभी ॥ १,६५.३४ ॥

शूरः स्थान्मल्लिषत्रीवः शास्त्रात्तो मृगकण्डकः ।

कम्बुग्रीवश्च नृपतिर्लम्बकण्डोऽतिभक्षकः ॥ १,६५.३५ ॥

अरोमशा भुग्रापृष्ठं शुभं याशुभमन्यथा ।

कक्षाश्चत्यधला श्रेष्ठा सुगन्धिर्भृगुरोमिका ॥ १,६५.३६ ॥

अन्यथा त्वर्थडीनानां दारिद्र्यस्य च कारणम् ।

सामासौ शैव भुग्रात्वौ श्विष्टौ च विपुलौ शुभौ ॥ १,६५.३७ ॥

आजानुलम्बितौ बालू वृत्तौ पीनौ नृपेश्वरे ।

निः स्वानां रोमशौ दुस्वौ श्रेष्ठौ करिकर प्रभौ ॥ १,६५.३८ ॥

उस्ताङ्गुलय एव स्युवायुद्रारयुताः शुभाः ।

मेधाविनां च सूक्ष्माः स्युर्भूत्यानां चिपिटाः स्मृताः ॥ १,६५.३९ ॥

स्थूलाङ्गुलीभिर्निः स्वाः स्युर्नताः स्युः सुकृशैस्तदा ।

कपितुल्यकराः निः स्वा व्याघ्रतुल्यकरैर्बलम् ॥ १,६५.४० ॥

पितृवित्तविनाशश्च निम्नात्करतलात्रराः ।

मणिबन्धैर्निगूढैश्च सुश्विष्टैः शुभगन्धिभिः ॥ १,६५.४१ ॥

नृपा डीनाः करच्छैटैः सशब्दैर्धनवर्जिताः ।

संवृतैश्चैव निम्नैश्च धनिनः परिकीर्तिताः ॥ १,६५.४२ ॥

प्रोत्तानक रधातारो विषमैर्विषमा नराः ।

करैः करतलैश्चैव लाक्षाभैरीश्वरास्तलैः ॥ १,६५.४३ ॥

परदारताः पीतेरुक्षैर्निः स्वा नरा मताः ।

तुषतुल्यनभाः क्लीबाः कुटिलैः स्फुटितैर्नराः ॥ १,६५.४४ ॥

निः स्वाश्च कुनपैस्तद्भ्रिवर्णैः परतर्ककाः ।

ताम्रैर्भूपा धनाढ्याश्च अङ्गुष्ठैः सयवैस्तथा ॥ १,६५.४५ ॥

अङ्गुष्ठमूलजैः पुत्री स्थादीर्घाङ्गुलिपर्वकः ।

दीर्घायुः सुभगश्चैव निर्धनो विरलाङ्गुलिः ॥ १,६५.४६ ॥

घनाङ्गुलिश्च सधनस्तिस्त्रो रेभाश्चयस्य वै ।
 नृपतेः करतलगा मणिबन्धात्समुत्थिताः ॥ १,६५.४७ ॥
 युगमीनाङ्कितनरो भवेत्सत्रप्रदो नरः ।
 वज्राकाराश्च धनिनां मत्स्यपुच्छनिभा भुधे ॥ १,६५.४८ ॥
 शङ्खातपत्रशिविकागजपद्मोपमा नृपे ।
 कुम्भाङ्कुशपताकाभा मृगालाभा निधीश्चरे ॥ १,६५.४९ ॥
 दामाभाश्च गवाढ्यानां स्वस्तिकाभा नृपेश्वरे ।
 यकासितोमरधनुः कुन्ताभा नृपतेः करे ॥ १,६५.५० ॥
 अलूपलाभा यज्ञाढ्या वेदीभा यात्रिणोत्रिणि ।
 वापीदिवकुल्याभास्त्रिकोलाभाश्चधार्मिके ॥ १,६५.५१ ॥
 अङ्गुष्ठमूलगा रेभाः पुत्राः सूक्ष्माश्च दारिकाः ।
 प्रदेशिनीगता रेभा कनिष्ठा मूलगामिनी ॥ १,६५.५२ ॥
 शतायुषं य कुरुते छिन्नया तरुतो भयम् ।
 निः स्वाश्च भद्रुरेभाः स्युर्निर्द्रव्याश्चिबुकैः कृशैः ॥ १,६५.५३ ॥
 मांसलैश्च धनोपेता आरक्तैरधरैर्नृपाः ।
 बिम्बोपमैश्च स्फुटितैरोष्ठैरुक्षैश्चकण्डितैः ॥ १,६५.५४ ॥
 विषमैर्धनडीनाश्च दन्ताः स्निग्धा घनाः शुभाः ।
 तीक्ष्णा दन्ताः समाः श्रेष्ठा जिह्वा रक्ता समा शुभा ॥ १,६५.५५ ॥
 श्वक्षणा दीर्घा य विज्ञेया तालू श्वेते धनक्षये ।
 कृष्णे य परुषो वक्त्रं समं सौम्यं य संवृतम् ॥ १,६५.५६ ॥
 भूपानाममलं श्वक्षणां विपरीतं य दुःष्पिनाम् ।
 मडा दुःष्णं दुर्भगाणां स्त्रीमुष्णं पुत्रमाप्नुयात् ॥ १,६५.५७ ॥
 आढ्यानां वर्तुलं वक्त्रं निर्द्रव्याणां य दीर्घकम् ।
 भीरुवक्त्रं पापकर्मा धूर्तानां यत्तुरश्रकम् ॥ १,६५.५८ ॥
 निम्नं वक्त्रमपुत्राणां कृपाणानां य दुःस्वकम् ।
 सम्पूर्णं भोगिनां कान्तं श्मश्रु स्निग्धं शुभं मृदु ॥ १,६५.५९ ॥
 संलतं यास्फुटितागं रक्तश्मश्रुश्च यौरकः ।
 रक्ताल्पपरुषश्मश्रुकर्णाः स्युः पापमृत्यवः ॥ १,६५.६० ॥

निर्मासैश्चिपिटैर्भोगाः कृपणा ब्रह्मवर्षकाः ।
शङ्कुवर्षाश्च राजानो रोमवर्षा गतायुषः ॥ १,६५.६१ ॥
भृङ्गवर्षाश्च धनिनोराजानः परिकीर्तिताः ।
कर्णैः स्निग्धावनद्धैश्च व्यालभ्रैर्मासलैर्नृपाः ॥ १,६५.६२ ॥
भोगी वै निम्नगाण्डः स्थान्मत्री सम्पूर्णागाण्डकः ।
शुकनासः सुभी स्याथ्य शुष्कनासोऽतिशुवनः ॥ १,६५.६३ ॥
छिन्नाग्रकूपनासः स्यादगम्यागमने रतः ।
दीर्घनासे य सौभाग्यं यौरश्चाकुञ्चितेन्द्रियः ॥ १,६५.६४ ॥
मृत्युश्चिपिटनासे स्याद्धीनो भाग्यवतां भवेत् ।
स्वल्पच्छिद्रौ सुपुटौ य अवकौ य नृपेश्वरे ॥ १,६५.६५ ॥
कूरे दक्षिणवक्त्रा स्याद्भ्रान्तिनां य क्षुत्तं सङ्घत् ।
स्याद्धिनिष्पिण्डितं द्वाद्वि सानुनादं य श्रुवङ्घत् ॥ १,६५.६६ ॥
वक्रान्तैः पद्मपत्राभैर्लोचनैः सुप्रभागिनः ।
मार्जारलोचनैः पाप्मा दुरात्मा मधुपिङ्गलैः ॥ १,६५.६७ ॥
कूराः केकरनेत्राश्च उरिताक्षाः सकल्मषाः ।
जिह्वैश्च लोचनैः शूराः सेनान्यो गजलोचनाः ॥ १,६५.६८ ॥
गम्भीराक्षा षष्ठराः स्युर्मन्त्रिणः स्थूलयक्षुषः ।
नीलोत्पलाक्षा विद्वांसः सौभाग्यं श्यामयक्षुषाम् ॥ १,६५.६९ ॥
स्यात्कृष्णतारकाक्षाणामक्षुषामुत्पाटनं किल ।
मारुलाक्षाश्च पापाः स्युर्निःस्वाः स्युर्देनलोचनाः ॥ १,६५.७० ॥
दृष्टिस्नग्धा विपुला भोगे अत्यायुरधिकोन्नता ।
विशालोन्नता सुभिनी दरिद्रा विषमभ्रुवः ॥ १,६५.७१ ॥
धनदीर्घासुसक्तभ्रुर्भालेन्दूत्रतसुभ्रुवः ।
आढ्यो निःस्वश्च ऋणसक्तभ्रुर्मध्ये य विनतभ्रुवः ॥ १,६५.७२ ॥
स्त्रीषु गम्यासु सक्ताः स्युः सुतार्ये परिवर्जिताः ।
अन्नतैर्विपुलैः शङ्खैर्ललाटैर्विषमैस्तथा ॥ १,६५.७३ ॥
निर्धना धनवन्तश्च अर्धेन्दुसदृशैर्नराः ।

आचार्यः शुक्तिविशालैः शिरालैः पापकारिणः ॥ १,६५.७४ ॥

अन्नतामैः शिरामिश्च स्वस्तिकाभिर्धनेश्वराः ।

निम्रैर्ललाटैर्बन्धाढाः कूरकर्मरतास्तथा ॥ १,६५.७५ ॥

संवृतैश्च ललाटैश्च कृपाणा उन्नतैर्नृपाः ।

अनश्रु स्निग्धरुदितमदीनं शुभदं नृणाम् ॥ १,६५.७६ ॥

प्रचुराश्रुदीनं रुक्षं च रुदितं च सुष्वावडम् ।

अकम्पं उसितं श्रेष्ठं मीलिताक्षमघावडम् ॥ १,६५.७७ ॥

असङ्कटसितं दृष्टं सोन्मादस्य ज्यनेकधा ।

ललाटोपसृतास्तिस्रो रेखाः स्युः शतवर्षिणाम् ॥ १,६५.७८ ॥

नृपत्वं स्याद्यत्सृमिरायुः पञ्चनवत्यथ ।

अरेभोणायुर्नवतिर्विच्छिन्नामिश्च पुंश्वलाः ॥ १,६५.७९ ॥

केशान्तोपगतामिश्च अशीत्यायुर्नरो भवेत् ।

पञ्चमिः सप्तमिः षड्मिः पञ्चाशद्भ्रुमिस्तथा ॥ १,६५.८० ॥

यत्वारिंशद्यथ वक्त्रामिस्त्रिंशद्भ्रूलग्न्यामिभिः ।

विंशतिर्वाभवका मिरायुः क्षुद्रामिरल्पकम् ॥ १,६५.८१ ॥

छत्राकारैः शिरोभिस्तु नृपा निम्नशिरा धनी ।

त्रिपिटैश्च पितुर्मृत्युर्गवाधाः परिमण्डलैः ॥ १,६५.८२ ॥

घटमूर्धा पापरुचिर्धनाद्यैः परिवर्जितः ।

कृष्णैराकुञ्चितैः केशैः स्निग्धैरेकैकसम्भवैः ॥ १,६५.८३ ॥

अभिन्नाग्रैश्च मृदुभिर्न यातिभ्रुमिर्नृपाः ।

भ्रुमूलैश्च विषमैः स्थूलाग्रैः कपिलैस्तथा ॥ १,६५.८४ ॥

निः स्वाश्रैवातिकुचिलैर्धनैरसित (घिक) मूर्धजैः ।

यद्यद्गत्रं मडाकृक्षं शिरालं मांसवर्जितम् ॥ १,६५.८५ ॥

तत्तस्या दशुभं सर्वं ततोऽन्यथा ।

विपुलस्त्रिषु गम्भीरो दीर्घः सूक्ष्मश्च पञ्चसु ॥ १,६५.८६ ॥

षडुन्नतश्चतुर्द्वयो रक्तः सप्तस्वसौ नृपः ।

नाभिः स्वरश्च ससत्त्वं च त्रयं गम्भीरमीरितम् ॥ १,६५.८७ ॥

पुंसः स्यादतिविस्तीर्णा ललाटे वदनं ज्युरः ।
 यक्षुः कक्षा नासिका य षट्स्युर्नृपकुकाटिकाः ॥ १,६५.८८ ॥
 उन्नतानि य इस्वनि जङ्घा ग्रीवा य लिङ्गकम् ।
 पृष्ठं यत्वारि रक्तानि करताल्वधरा नभाः ॥ १,६५.८९ ॥
 नेत्रान्तपादजिह्वौष्ठः पञ्च सूक्ष्माणि सन्ति वै ।
 दशनाङ्गुलिपर्वाणि नभकेशत्वयः शुभाः ॥ १,६५.९० ॥
 दीर्घाः स्तनान्तरं बाहुदन्तलोचननासिकाः ।
 नराणां लक्षाणां प्रोक्तं वदामि स्त्रीषु लक्षणांम् ॥ १,६५.९१ ॥
 राश्याः स्निग्धौ समौ पादौ तलौ ताम्रौ नभौ तथा ।
 श्लिष्टाङ्गुली योत्रताग्रौ तां पाप्य नृपतिर्भवेत् ॥ १,६५.९२ ॥
 निगूढगुल्फोपयितौ पद्मकान्तितलौ शुभौ ।
 अस्वेदिनी मृदुतलौ मत्स्याङ्गुशङ्खज्जिह्वितौ ॥ १,६५.९३ ॥
 वज्राब्जलसिन्धौ य दास्याः पादौ ततोऽन्यथा ।
 जङ्घे य रोमरहिते सुवृत्ते विशिरे शुभे ॥ १,६५.९४ ॥
 अनुल्बणां सन्धिदेशं समं जनुद्रयं शुभम् ।
 उरु करिकराकारावरोमौ य समौ शुभौ ॥ १,६५.९५ ॥
 अश्रुत्पत्रसदृशं विपुलं गुह्यमुत्तमम् ।
 श्रोणीललाटकं स्त्रीणामूरु कूर्मोन्नतं शुभम् ॥ १,६५.९६ ॥
 गूढो मणिश्च शुभदो नितम्बश्च गुरुः शुभः ।
 विस्तीर्णमांसोपयिता गम्भीरा विपुला शुभा ॥ १,६५.९७ ॥
 नाभिः प्रदक्षिणावर्ता मध्यं त्रिभलिशोभितम् ।
 अरोमशौ स्तनौ पीनौ घनावविषमौ शुभौ ॥ १,६५.९८ ॥
 कठिनौ रोमशा शस्ता मृदुग्रीवा य कम्बुभा ।
 आरक्तावधरौ श्रेष्ठौ मांसलं वर्तुलं मुषम् ॥ १,६५.९९ ॥
 कुन्धपुष्पसमा दन्ता भाषितं कोकिलासमम् ।
 दक्षिण्ययुक्तमशर्ढं संशब्दसुभावलम् ॥ १,६५.१०० ॥
 नासा समा समपुटा स्त्रीणां तु रुचिरा शुभा ।
 नीलोत्पलनिभं यक्षुर्नासालङ्गं न लम्बकम् ॥ १,६५.१०१ ॥

न पृथू आलेन्दुनिभे भ्रुवौ याथ ललाटकम् ।
 शुभमर्धेन्दुसंस्थानमत्तुङ्गं स्यादलोमशम् ॥ १,६५.१०२ ॥
 सुमांसलं कर्णयुग्मं समं मृदु समाहितम् ।
 स्निग्धा नीलाश्रु मृदवो मूर्धजाः कुञ्चिताः कथाः ॥ १,६५.१०३ ॥
 स्त्रीणां समं शिरः श्रेष्ठं पादौ पाणितलेऽथ वा ।
 वाञ्छिकुञ्जरश्रीवृक्षयूपेषुयवतोमरैः ॥ १,६५.१०४ ॥
 ध्वजयामरमालाभिः शैलकुण्डलवेदिभिः ।
 शङ्खातपत्रपद्मैश्च मत्स्यस्वस्तिकसद्रथैः ॥ १,६५.१०५ ॥
 लक्षाणैरङ्कुशाद्यैश्च स्त्रियः स्यू राजवल्लभाः ।
 निगूढमणिबन्धौ य पद्मगर्भोपमौ करौ ॥ १,६५.१०६ ॥
 न निम्नं नोन्नतं स्त्रीणां भवेत्तरतलं शुभम् ।
 रेभान्वितं त्वविधवां कुर्यात्संभोगिनीं स्त्रियम् ।
 रेभा या मणिबन्धोत्था गता मध्याङ्गुलिं करे ॥ १,६५.१०७ ॥
 गता पाणितले या य योर्ध्वपादतले स्थिता ।
 स्त्रीणां पुंसां तथा सा स्याद्राज्याय य सुभाय य ॥ १,६५.१०८ ॥
 कनिष्ठिकामूलभवा रेभा कुर्यात्छतायुषम् ।
 प्रदेशिनीमध्यमाभ्यामन्तरालगता सती ॥ १,६५.१०९ ॥
 उना उनायुषं कुर्याद्रिभाश्चाङ्गुष्ठमूलगाः ।
 भृङ्गत्यः पुत्रास्तन्व्यस्तु प्रमदाः परिकीर्तिताः ॥ १,६५.११० ॥
 स्वल्पायुषो भङ्गु (लघु) स्थिन्ना दीर्घाश्चिन्ना मलायुषम् ।
 शुभं तु लक्षाणां स्त्रीणां प्रोक्तं त्वशुभमन्यथा ॥ १,६५.१११ ॥
 कनिष्ठिकानामिका वा यस्या न स्पृशते मलीम् ।
 अङ्गुष्ठे वा गतातीत्य तर्जनी कुलटा य सा ॥ १,६५.११२ ॥
 उर्ध्वं द्वाभ्यां पिण्डिकाभ्यां जङ्घे यातिशिरालडे ।
 रोमशेयातिमांसे य कुम्भाकारे तथोदरम् ॥ १,६५.११३ ॥
 वामावर्तं निम्नमल्पं द्युम्भितानां य गुह्यकम् ।
 ग्रीवया ह्रस्वया निः स्वा दीर्घया य कुलक्षयः ॥ १,६५.११४ ॥

पृथुलया प्रयाङ्गाश्च स्त्रियः स्युर्नात्र संशयः ।
 डेकरे पिङ्गले नेत्रे श्यामे लोलेक्षणा सती ॥ १,६५.११५ ॥
 स्मिते कूपे गण्डयोश्च सा ध्रुवं व्यभियारिणी ।
 प्रलम्बिनी ललाटे तु देवरं उन्ति याङ्गना ॥ १,६५.११६ ॥
 उदरे ऋशुरं उन्ति पतिं उन्ति स्क्रियोर्द्धयोः ।
 या तु रोमोत्तरोष्ठी स्यान्न शुभा भर्तुरेव हि ॥ १,६५.११७ ॥
 स्तनौ सरोभावशुभौ कर्णौ च विषमौ तथा ।
 कराला विषमा दन्ताः क्लेशाय च भवन्ति ते ॥ १,६५.११८ ॥
 यौर्याय कृष्णमांसाश्च दीर्घा भुर्तुश्च मृत्यवे ।
 क्वयादृशुपैर्दस्रैश्च वृककाकादिसन्निभैः ॥ १,६५.११९ ॥
 शिरालैर्विषमैः शुष्कैर्वित्तीनीना भवन्ति हि ।
 समुन्नतोत्तरेष्ठी या कलले रुक्षभाषिणी ॥ १,६५.१२० ॥
 स्त्रीषु दोषा विरुपासु पत्राकारो गुणास्ततः ।
 नरस्त्रीलक्षणं प्रोक्तं वक्ष्ये तज्ज्ञानदायकम् ॥ १,६५.१२१ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 ज्योतिः शास्त्रे सामुद्रिके स्त्रीनरलक्षणं नाम पञ्चषष्टितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ६६

हरिरुवाच ।

निर्लक्षणा शुभा स्याद्य्य यकाङ्कितशिवार्यनात् ।
 आदौ सुदर्शनो मूर्तिर्लक्ष्मीनारायणः परः ॥ १,६६.१ ॥
 त्रियङ्कोऽसावय्युतः स्याय्यतुश्चकश्चतुर्भुजः ।
 वासुदेवश्च प्रद्युम्नस्ततः सङ्घर्षणः स्मृतः ॥ १,६६.२ ॥
 पुरुषोत्तमश्चाष्टमः स्यान्नव्यूहो दशात्मकः ।
 अेकादशोऽनिरुध्दः स्याद्द्वादशो द्वादशात्मकः ॥ १,६६.३ ॥
 अत उर्ध्वमनन्तः स्याच्छुके रेकादिकैः क्रमात् ।
 सुदर्शना लक्षिताश्च पूजिताः सर्वकामदाः ॥ १,६६.४ ॥
 शालग्रामशिला यत्र देवो द्वास्वतीभवः ।

उभयोः संगमो यत्र तत्र मुक्तिर्न संशयः ॥ १,६६.५ ॥
 शालग्रामो द्वारका य नैमिषं पुष्करं गया ।
 वाराणसी प्रयागश्च कुरुक्षेत्रं य सूकरम् ॥ १,६६.६ ॥
 गङ्गा य नर्मदा चैव चन्द्रभागा सरस्वती ।
 पुरुषोत्तमो मडाकालस्तीर्थान्येतानि शङ्कर ॥ १,६६.७ ॥
 सर्वपापहराण्येव भुक्तमुक्तिप्रदानि वै ।
 प्रभवो विभवः शुक्लः प्रमोदोऽथ प्रजपतिः ॥ १,६६.८ ॥
 अङ्गिराः श्रीभुषो भावः युवा धाता तथैव य ।
 षष्ठरो भद्रुधान्यश्च प्रमाथी विक्रमो विषुः ॥ १,६६.९ ॥
 चित्रभानुः स्वभानुश्च तारणः पार्थिवो व्ययः ।
 सर्वजित्सर्वधारी य विरोधी विकृतिः परः ॥ १,६६.१० ॥
 नन्दनो विजयश्चैव जयो मन्मथदुर्मुषौ ।
 उमलम्बो विलंबश्च विकारः शर्वरी प्लवः ॥ १,६६.११ ॥
 शुभकृच्छोभनः कोधी विश्वावमुपराभवौ ।
 प्लवङ्गः डीलकः सौम्यः साधारणविरोधकृत् ॥ १,६६.१२ ॥
 परिधावी प्रमादी य आनन्दो राक्षसो नलः ।
 पिङ्गलः कालसिद्धार्थो रौद्रिवै दुर्मतिस्तथा ॥ १,६६.१३ ॥
 दुन्दुभी रुधिरादारी रक्ताक्षः कोधनोऽक्षयः ।
 अशोभनाः शोभनाश्च नाभ्रैवैते छि वत्सराः ॥ १,६६.१४ ॥
 कालं वक्ष्यामि संसिद्धै रुद्र पञ्चस्वरोदयात् ।
 राजा सा(मा) जा उदासा य पीडा मृत्युस्तथैव य ॥ १,६६.१५ ॥
 आ ष ठा औ औ स्वरांश्च लिपेत्यञ्चाग्निकोष्ठके ।
 उर्ध्वतिर्यग्गतै रेणैः षड्वृत्तिकममागतैः ॥ १,६६.१६ ॥
 तिथी ऐका ऋकोष्ठेषु त्रयो राजाथ सा (मा) जयाः ।
 उदासामृत्युपीडाश्च कुजः सोमसुतः कृमात् ॥ १,६६.१७ ॥
 गुरुशुक्रौ य मन्दश्च रविचन्द्रौ यथोदितम् ।
 रेवत्यादिमृगान्ताश्च ऋक्षाणि प्रथमा कला ॥ १,६६.१८ ॥

पञ्चपञ्चान्यत्र भानि यैत्राद्ये उदयस्तथा ।
 द्वादशाहैर्द्रयोर्मासनाभ्रोराद्यक्षरं तथा ॥ १,६६.१८ ॥
 कलाविङ्गा य या तिष्ठेत्पञ्चमस्तस्य वै मृतिः ।
 कला तिथिस्तथा वारो नक्षत्रं मासमेव य ॥ १,६६.२० ॥
 नामोदयस्य पूर्वं य तथा भवति नान्यथा ।
 ॐ क्षै (क्षौः) शिवाय नमः ॥ १,६६.२१ ॥
 क्षामाद्यङ्गशिवाभीक्षा विषग्रहमतिर्हर ।
 त्रैलोक्यमोहनं बीजं नृसिंहस्य तु पद्म(न)गम् ॥ १,६६.२२ ॥
 मृत्युञ्जयो गणो लक्ष्मी रोचनाद्यैस्तु लेपितः ।
 भूर्जे तु धारिताः कण्ठे बाहौ येति जयादिदाः ॥ १,६६.२३ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाणे
 ज्योतिः शास्त्रे शालग्रामषष्ठ्युब्दस्वरोदयानां निरुपाणं नाम षट्षष्टितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ६७
 (एति ज्योतिः शास्त्रं समाप्तम्) ।
 सूत उवाच ।
 उरेः श्रुत्वा उरो गौरीं देहस्थं ज्ञानमब्रवीत् ॥ १,६७.१ ॥
 कुञ्जो वह्नी रविः पृथ्वी सौरिरापः प्रकीर्तितः ।
 वायुसंस्थास्थितो राहुर्दक्षरन्ध्रावभासकः ॥ १,६७.२ ॥
 गुरुः शुक्रस्तथा सौम्यश्चन्द्रश्चैव चतुर्थकः ।
 वामनाडी तु मध्यस्थां कारयेदात्मनस्तथा ॥ १,६७.३ ॥
 यदायत्त एलायुक्तस्तदा कर्मसमायरेत् ।
 स्थानसेवां तथा ध्यानं वाणिज्यं राजदर्शनम् ॥ १,६७.४ ॥
 अन्यानि शुभकर्माणि कारयेत् प्रयत्नतः ।
 दक्षनाडीप्रवाहे तु शनिर्भौमश्च सौखिकः ॥ १,६७.५ ॥
 धनश्चैव तथाप्ये पापानामुदयो भवेत् ।
 शुभाशुभविवेको हि ज्ञायते तु स्वरोदयात् ॥ १,६७.६ ॥
 देहमध्ये स्थिता नाज्यो बहुरुपाः सुविस्तराः ।

નાભેરધસ્તાધઃ કન્દસ્ત્વકુરાસ્ત્ર નિર્ગતાઃ ॥ ૧,૬૭.૭ ॥
 દ્વિસમ્પતિસહસ્રાણિ નાભિમધ્યે વ્યવસ્થિતે ।
 ચક્રવચ્ચ સ્થિતાસ્તાસ્તુ સર્વાઃ પ્રાણહરાઃ સ્મૃતાઃ ॥ ૧,૬૭.૮ ॥
 તાસાં મધ્યે ત્રયઃ શ્રેષ્ઠા વામદક્ષૈણમધ્યમાઃ ।
 વામા સોમાત્મિકા પ્રોક્તા દક્ષિણા રવિસન્નિભા ॥ ૧,૬૭.૯ ॥
 મધ્યમા ચ ભવેદગ્નિઃ કૃલન્તી કાલપૂરિણી ।
 વામા હ્યમૃતરૂપા ચ જગદાપ્યાયને સ્થિતા ॥ ૧,૬૭.૧૦ ॥
 દક્ષિણા રૌદ્રભાગેન જગચ્છોષયતે સદા ।
 દ્વયોર્વાહિ તે મૃત્યુઃ સ્યાત્સર્વકાર્યવિનાશિની ॥ ૧,૬૭.૧૧ ॥
 નિર્ગમે તુ ભવેદ્દામા પ્રવેશે દક્ષૈણા સ્મૃતા ।
 ઇડાચારે તથા સૌમ્યં ચન્દ્રસૂર્યગતસ્તથા ॥ ૧,૬૭.૧૨ ॥
 કારચેત્કૂર કર્માણિ પ્રાણે પિડ્ગલસંસ્થિતે ।
 યાત્રાયાં સર્વકાર્યેષુ વિષાપહારણે ઇડા ॥ ૧,૬૭.૧૩ ॥
 ભોજને મૈથુને યુદ્ધે પિડ્ગલા સિદ્ધિદાયિકા ।
 ઉચ્ચાટમારણાદ્યેષુ કર્મસ્વેતેષુ પિડ્ગલા ॥ ૧,૬૭.૧૪ ॥
 મૈથુને ચૈવ સંગ્રામે ભોજને સિદ્ધિદાયિકા ।
 શોભનેષુ ચ કાર્યેષુ યાત્રાયાં વિષકર્મણિ ॥ ૧,૬૭.૧૫ ॥
 શાન્તિમુક્ત્યર્થસિદ્ધ્યૈ ચ ઇડા યોજયા નરાધિપૈઃ ।
 દ્વાભ્યાં ચૈવ પ્રવાહે ચ કૂરસૌમ્યવિવર્જને ॥ ૧,૬૭.૧૬ ॥
 વિષવત્તં તુ જાનીયાત્સંસ્મરેત્તુ વિચક્ષણઃ ।
 સૌમ્યાદિશુભકાર્યેષુ લાભાદિજયજીવિતે ॥ ૧,૬૭.૧૭ ॥
 ગમનાગમને ચૈવ વામા સર્વત્ર પૂજિતા ।
 યુદ્ધાદિભોજને ઘાતે સ્ત્રીણાં ચૈવ તુ સંગમે ॥ ૧,૬૭.૧૮ ॥
 પ્રશસ્તા દક્ષિણા નાડી પ્રવેશે ક્ષુદ્રકર્મણિ ।
 શુભાશુભાનિ કાર્યાણિ લાભાલાભૌ જયાજયૌ ॥ ૧,૬૭.૧૯ ॥
 જીવાજીવાય ચત્પૃચ્છેત્ર સિધ્યતિ ચ મધ્યમા ।
 વામાચારેડયવા દક્ષે પ્રત્યયે યત્ર નાયકઃ ॥ ૧,૬૭.૨૦ ॥

तनुस्थः पृथ्छते यस्तु तत्र सिद्धिर्न संशयः ।
वैश्छन्दो वामदेवस्तु यदा वडति यात्मनि ॥ १,६७.२१ ॥
तत्र भागे स्थितः पृथ्छेत्सिद्धिर्भवति निष्कृत्वा ।
वामे वा दक्षिणे वापि यत्र संकमते शिवा ॥ १,६७.२२ ॥
घोरे घोराणि कार्याणि सौम्ये वै मध्यमानि य ।
प्रस्थिते भागतो ऽसे द्वाभ्यां वै सर्ववाङ्मिनी ॥ १,६७.२३ ॥
तदा मृत्युं विजनीयाद्योगी योगविशारदः ।
यत्रयत्र स्थितः पृथ्छेद्भ्रामदक्षिणसमुपः ॥ १,६७.२४ ॥
तत्रतत्र समं दिश्याद्भ्रातस्योदयनं सदा ।
अत्रतो वामिका श्रेष्ठा पृष्ठतो दक्षिणा शुभा ॥ १,६७.२५ ॥
वामेन वामिका प्रोक्ता दक्षिणे दक्षिणा शुभा ।
वामे वामा शुभे शैव दक्षिणे दक्षिणा शुभा ॥ १,६७.२६ ॥
शुवो शुवति शुवेन यश्छून्यं तस्त्वरो भवेत् ।
यत्किञ्चित्कार्यमुद्दिष्टं जयादिशुभलक्षणम् ॥ १,६७.२७ ॥
तत्सर्वं पूर्णनाड्यां तु जायते निर्विकल्पतः ।
अन्यनाड्याद्विपर्यन्तं पक्षत्रयमुदाहृतम् ॥ १,६७.२८ ॥
यावत्पृष्ठी तु पृथ्छायां पूर्णायां प्रथमो जयेत् ।
रिक्तायां तु द्वितीयस्तु कथयेत्तदशङ्कितः ॥ १,६७.२९ ॥
वामाचारसमो वायुर्जायते कर्मसिद्धिदः ।
प्रवृत्ते दक्षिणे मार्गे विषमे विषमाक्षरम् ॥ १,६७.३० ॥
अन्यत्र वामवाडे तु नाम वै विषमाक्षरम् ।
तदासौ जयमाप्नोति योधः संग्राममध्येतः ॥ १,६७.३१ ॥
दक्षवातप्रवाडे तु यद्वि नाम समाक्षरम् ।
ज(ज) यते नात्र सन्देहो नाडीमध्ये तु लक्षयेत् ॥ १,६७.३२ ॥
पिङ्गलान्तर्गते प्राणे शमनीयाडवं जयेत् ।
यावन्नाड्युदयं चारस्तां दिशं यावदापयेत् ॥ १,६७.३३ ॥
न दातुं जायते सोऽपि नात्र कार्या विचारणा ।
अथ संग्राममध्ये तु यत्र नाडी सदा वडेत् ॥ १,६७.३४ ॥

सा दिशा जयमाप्नोति शून्ये भङ्गं विनिर्दिशेत् ।
 जातयारे जयं विद्यान्मृतके मृतमादिशेत् ॥ १,६७.३५ ॥
 जयं पराजयं चैव यो जानाति स पण्डितः ।
 वामे वा दक्षिणे वापि यत्र सञ्चरते शिवम् ॥ १,६७.३६ ॥
 कृत्वा तत्पदमाप्नोति यात्रा सन्ततशोभना ।
 शशिसूर्यप्रवाले तु सति युद्धं समाचरेत् ॥ १,६७.३७ ॥
 यस्तु पृच्छति तत्रस्थः स साधुर्जयतिध्रुवम् ।
 यां दिशं वलते वायुस्तां दिशं यावदाजयः ॥ १,६७.३८ ॥
 जायते नात्र सन्देह उन्द्रो यद्यत्रतः स्थितः ।
 मेघाद्या दश या नाड्यो दक्षिणा वाम संस्थिताः ॥ १,६७.३९ ॥
 यरेस्थिरे तद्धिमार्गे तादृशेतादृशे क्रमात् ।
 निर्गमे निर्गमं याति संग्रहे संग्रहं विदुः ॥ १,६७.४० ॥
 पृच्छकस्य वयः श्रुत्वा घण्टाकारेण लक्षयेत् ।
 वामे वा दक्षिणे वापि पञ्चतत्त्वस्थितः शिवे ॥ १,६७.४१ ॥
 उर्ध्वेऽग्निरध आपश्च तिर्यक्संस्थः प्रभञ्जनः ।
 मध्ये तु पृथिवी ज्ञेया नभः सर्वत्र सर्वदा ॥ १,६७.४२ ॥
 उर्ध्वं मृत्युरधः शान्तिस्तिर्यक्योऽध्याटयेत्सुधीः ।
 मध्ये स्तम्भं विजानीथान्भोक्षः सर्वत्र सर्वगे ॥ १,६७.४३ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 स्वरोदये शुभाशुभनिर्णयणं नाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ६८

सूत उवाच ।

परिक्षां वस्मिरत्नानां बलो नामासुरोऽभवत् ।
 छन्द्राद्या निर्जितास्तेन विजेतुं तैर्न शक्यते ॥ १,६८.१ ॥
 वरव्याजेन पशुतां याचितः स सुरैर्मथे ।
 बलो ददौ स (स्व) पशुतामतिस्तत्प सुरैर्बलतः ॥ १,६८.२ ॥

पशुवत्स विशस्तस्तैः स्ववाक्याशानियन्त्रितः ।
 भलो लोकोपराय देवानां छितकाम्यया ॥ १,६८.३ ॥
 तस्य सत्त्वविशुद्धस्य विशुद्धेन च कर्मणा ।
 कायस्यावयवाः सर्वे रत्नबीजत्वमाययुः ॥ १,६८.४ ॥
 देवानामथ यक्षाणां सिद्धानां पवनाशिनाम् ।
 रत्नबीजस्व(जम)यं ग्राहः सुमहानभवत्तदा ॥ १,६८.५ ॥
 तेषां तु पततां वेगाद्धिमानेन विहायसा ।
 यद्यत्पपात रत्नानां बीजं कथन किञ्चन ॥ १,६८.६ ॥
 मडोदधौ सरिति वा पवर्त काननेऽपि वा ।
 तत्तदाकरतां यातं स्थानमाधेयगौरवात् ॥ १,६८.७ ॥
 तेषु रक्षोविषव्यालव्याधिघ्नान्यघडानि च ।
 प्रादुर्भवन्ति रत्नानि तथैव विगुणानि च ॥ १,६८.८ ॥
 वज्रं मुक्तामणयः सपद्मरागाः समरकताः प्रोक्ताः ।
 अपि येन्द्रनीलमणिवरवैदूर्याः पुष्परागाश्च ॥ १,६८.९ ॥
 कर्कतं सपुलकं रुधिराप्यसमन्वितं तथा स्फुटिकम् ।
 विद्रुममणिश्च यत्नाद्दुद्दिष्टे संग्रहे तज्जुहैः ॥ १,६८.१० ॥
 आकारवर्णौ प्रथमं गुणदोषौ तत्फलं परीक्षा य ।
 मूल्यं च रत्नकुशलैर्विज्ञेयं सर्वशास्त्राणाम् ॥ १,६८.११ ॥
 कुलग्रेषूपजायन्ते यानि योपलतेऽलनि ।
 दौषैस्तान्यपियुज्यन्ते डीयन्ते गुणसम्पदा ॥ १,६८.१२ ॥
 परीक्षापरिशुद्धानां रत्नानां पृथिवीभुजा ।
 धारणं संग्रहो वापि कार्यः श्रियमभीप्सता ॥ १,६८.१३ ॥
 शास्त्रज्ञः कुशलाश्चापि रत्नभाजः परीक्षकाः ।
 त एव मूल्यमात्राया वेत्तारः परिकीर्तिताः ॥ १,६८.१४ ॥
 मडा प्रभावं विबुधैर्यस्यमाद्रजमुदाहृतम् ।
 वज्रपूर्वा परीक्षेयं ततोऽस्माभिः प्रकीर्त्यते ॥ १,६८.१५ ॥
 तस्यास्थिलेशो निपपात येषु भुवः प्रदेशेषु कथञ्चिदेव ।
 वजाणि वजायुधनिर्जिगीषोर्भवन्ति नानाकृतिमन्ति तेषु ॥ १,६८.१६ ॥

डैममातङ्गसौराष्ट्रः पौण्ड्रकाविङ्गकोसलाः ।

वेण्वातटाः ससौवीरा वज्रस्याष्ट विडारकाः ॥ १,६८.१७ ॥

आताम्रा छिमशैलजाश्च शशिभा वेण्वातटीयाः स्मृताः सौवीरे

त्वसिताब्जमेघसदृशास्ताम्राश्च सौराष्ट्रजाः ।

कालिङ्गाः कन कावदातरुचिराः पीतप्रभाः कोसले श्यामाः पुण्ड्रभवा

मतङ्गविषये नात्यन्तपीतप्रभाः ॥ १,६८.१८ ॥

अत्यर्थं लघु वर्णातश्च गुणवत्पार्श्वेषु

साम्यकसमरेभाभिन्दुकलङ्कुकाकपटकत्रासादिभिर्वर्जितम् ।

लोकैऽस्मिन्परामाणुमात्रमपि यद्भ्रजं क्वचिद्दृश्यते तस्मिन्नेवसमाश्रयो

ऽयवितथस्तीक्ष्णाग्रधारं यद्वि ॥ १,६८.१९ ॥

वज्रेषु वर्णयुक्त्या देवानामपि विग्रहः प्रोक्तः ।

वर्णोभ्यश्च विभागः कार्थो वर्णाश्रयादेव ॥ १,६८.२० ॥

उरितसितपीतपिङ्गश्यामास्ताम्राः स्वभावतो रुचिराः ।

उरिवरुणशङ्कुतवडपितृपतिमरुतां स्वका वर्णाः ॥ १,६८.२१ ॥

विप्रस्य शङ्खकुमुदस्फुटिकावदातः स्यात्क्षत्रियस्य शशबलुविलोचनामः ।

वैश्यस्य कान्तकटवीदलसन्निकाशः शूद्रस्य धौतकरवालसमानदीप्तिः ॥ १,६८.२२ ॥

द्वौ वज्रवर्णौ पृथिवीपतीनां सद्भिः प्रदिष्टौ न तु सार्वजन्यौ ।

यः स्याज्जवाविद्रुमभङ्गशोणो यो वा उरिद्रारसन्निकाशः ॥ १,६८.२३ ॥

ईशत्वात्सर्ववर्णानां गुणवत्सार्ववर्णिकम् ।

कामतो धारयेद्राजा न त्वन्योऽन्यत्कथञ्चन ॥ १,६८.२४ ॥

अधरोत्तरवृत्तया छि यादृक्स्याद्दर्शसङ्करः ।

ततः कष्टरो वज्रवर्णानां सङ्करो मतः ॥ १,६८.२५ ॥

न य मार्गविभागमात्रवृत्त्या विदुषा वज्रपरिग्रहो विधेयः ।

गुणवद्गुणसम्पदां विभूतिर्विपरीतो व्यसनोदयस्य उेतुः ॥ १,६८.२६ ॥

ऐकमपि यस्य शङ्खं विदलितमवलोक्यते विशीर्णं वा ।

गुणवदपि तत्र धार्यं वज्रं श्रेयोऽर्थिर्भिर्भवने ॥ १,६८.२७ ॥

स्फुटिताग्निवि शीर्णशङ्खं गृह्ये शं मलवर्णैः पृषतैरुपेतमध्यम् ।

न छि वज्रभृतोऽपि वज्रमाशु श्रियमप्याश्रयलालसां न कुर्यात् ॥ १,६८.२८ ॥

यस्यैकदेशः क्षतजवभासो यद्वा भवेल्लोहितवर्णचित्रम् ।

न तत्र कुर्याद्द्वित्रियमाणामाशु स्वच्छन्दमृत्योरपि ज्ञोविदान्तम् ॥ १,६८.२९ ॥

कोट्यः पार्श्वनि धाराश्च षडष्टौ द्वादशेति च ।

उत्तुङ्गसमतीक्ष्णग्राः वज्रस्याकरञ्ज गुणाः ॥ १,६८.३० ॥

षट्कोटि शुद्धममलं स्फुटतीक्ष्णधारं वर्णान्वितं लघु सुपार्श्वमपेतदोषम् ।

धन्द्रायुधुंशुविसृतिश्छुरितान्तरिक्षमेवंविधं भुवि भवेत्सुलभं

न वज्रम् ॥ १,६८.३१ ॥

तीक्ष्णग्रां विमलमपेतसर्वदोषं धत्ते यः प्रयततनुः सदैव वज्रम् ।

वृद्धिस्तं प्रतिदिनमेति यावदायुः स्त्रीसम्पत्सुतधनधान्यगोदशूनाम् ॥ १,६८.३२ ॥

व्यालवह्निविषव्याघ्रतस्कराम्बुभयानि च ।

दूरान्तस्य निवर्तन्ते कर्माण्यथर्वणानि च ॥ १,६८.३३ ॥

यदि वज्रमपेतसर्वदोषं बिभृथात्तद्गुलविंशतिं गुरुत्वे ।

मणिशास्त्रविदो वदन्ति तस्य द्विगुणं रूपाकलक्षमग्रमूल्यम् ॥ १,६८.३४ ॥

त्रिभागोऽनार्धतर्दशेषं त्रयोदशं त्रिंशदतोऽर्द्धभागः ।

अशीतिभागोऽथ शतांशभागः सडस्रभागोऽल्पसमानयोगः ॥ १,६८.३५ ॥

यत्तद्गुलैर्द्वादशभिः कृतस्य वज्रस्य मूल्यं प्रथमं प्रदिष्टम् ।

द्वाभ्यां क्माद्धानिमुपागतस्य त्वेकावमानस्य विनिश्चयोऽयम् ॥ १,६८.३६ ॥

न यापि तद्गुलैरेव वज्राणां धरणकमः ।

अष्टाभिः सर्षपैर्गैरैस्तद्गुलं परिकल्पयेत् ॥ १,६८.३७ ॥

यत्तु सर्वगुणैर्युक्तं वज्रं तरति वारिणि ।

रत्नवर्गे समस्तेऽपि तस्य धारणमिष्यते ॥ १,६८.३८ ॥

अल्पेनापि छि द्रोषेण लक्ष्यालक्ष्येण द्रुषितम् ।

स्व (स) मूल्याद्दशमं भागं वज्रं लभति मानवः ॥ १,६८.३९ ॥

प्रकटानेकदोषस्य स्वल्पस्य मडतोऽपि वा ।

स्व (सु) मूल्याच्छतशो भागो वज्रस्य न विधीयते ॥ १,६८.४० ॥

स्पष्टदोषमलङ्कारे वज्रं यद्यपि दृश्यते ।

रत्नानां परिकर्मार्यं मूल्यं तस्य भवेत्लघु ॥ १,६८.४१ ॥

प्रथमं गुणसम्पदाभ्युपेतं प्रतिबद्धं समुपैति यच्च दोषम् ।
 अवलामाभरणेन तस्य राज्ञो गुणानीन्द्रोऽपि मणिर्न भूषणाय ॥ १,६८.४२ ॥
 नार्या वज्रमधार्यं गुणवदपि सुतप्रसूतिमिच्छन्त्या ।
 अन्यत्र दीर्घात्रिपिटत्रय्राधगुणैर्वियुक्ताख्य ॥ १,६८.४३ ॥
 अयसा पुष्परागोण तथा गोमेदकेन य ।
 वैदूर्यस्कृटिकाभ्यां च काश्चैश्चापि पृथग्विधैः ॥ १,६८.४४ ॥
 प्रतिरुपाणि कुर्वन्ति वज्रस्य कुशला जनाः ।
 परीक्षा तेषु कर्तव्या विद्मद्भिः सुपरीक्षकैः ॥ १,६८.४५ ॥
 क्षारोल्बेभनशाणामिस्तेषां कार्यं परीक्षणम् ।
 पृथिव्यां यानि रत्नानि ये यान्ये लोडघातवः ॥ १,६८.४६ ॥
 सर्वाणि विलिभेद्भ्रजं तस्य तैर्न विलिभ्यते ।
 गुरुता सर्वरत्नानां गौरवाधारकारणम् ॥ १,६८.४७ ॥
 वज्रे तां वैपरीत्येन सूरयः परिचक्षते ।
 जातिरजातिं विलिभति जातिं विलिभन्ति वज्रकुरुविन्दाः ॥ १,६८.४८ ॥
 वज्रैर्वज्रं विलिभति नान्येन विलिभ्यते वज्रम् ।
 वजाणि मुक्तामणयो ये य केचन जातयः ॥ १,६८.४९ ॥
 न तेषां प्रतिबद्धानां भा भवत्यूर्ध्वगामिनी ।
 तिर्यङ्क्षतत्वात्केषाञ्चित्कथञ्चिद्यदि जायते ।
 तिर्यङ्ग्विलिभ्यमानानां सा (स) पार्श्वेषु विडन्यते ॥ १,६८.५० ॥
 यद्यपि विशीर्णकोटिः सभिन्दुरेभान्वितो विवर्णो वा ।
 तदपि धनधान्यपुत्रान्करोति सेन्द्रायुधो वज्रः ॥ १,६८.५१ ॥
 सौदा मिनीविस्फुरिताभिरामं राजा यथोक्तं कलिशं दधानः ।
 पराङ्गमाङ्कान्तपरप्रतापः समस्तसामन्तभुवं भुनक्ति ॥ १,६८.५२ ॥
 षट् श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 रत्नतद्विशेषवज्रपरीक्षाणादिवर्णनं नामाष्टषष्टितमोऽध्यायः

सूत उवाच ।

द्विपेन्द्रभूतवराडशङ्खमत्स्याडिशुक्युद्भववेषुजानि ।

मुक्ताङ्गलानि प्रथितानि लोके तेषां य शुक्ल्युद्भवमेव भूरि ॥ १,६६.१ ॥

तत्रैव यैकस्य छि मूलमात्र निविश्यते रत्नपदस्य जातु ।

वेधं तु शुक्ल्युद्भवमेव तेषां शेषाण्यवेधानि वदन्ति तज्ज्ञाः ॥ १,६६.२ ॥

त्वक्सारनागेन्द्रतिमिप्रसूतं यच्छङ्खजं यस्य वरा ऽजातम् ।

प्रायो विमुक्तानि भवन्ति भासा शस्तानि माङ्गल्यतया तथापि ॥ १,६६.३ ॥

या मौक्तिकानामिड जातयेऽष्टौ प्रकीर्तिता रत्नविनिश्चयज्ञैः ।

कम्बुद्भवं तेष्वधमं प्रदिष्टमुत्पद्यते यस्य गजेन्द्रकुम्भात् ॥ १,६६.४ ॥

स्वयोनिमद्यच्छवितुल्यवर्णं शाङ्खं बृहल्लोलङ्गलप्रमाणम् ।

उत्पद्यते वारणकुम्भमध्यादापीतवर्णं प्रभया विडीनम् ॥ १,६६.५ ॥

ये कम्भवः शार्ङ्गमुभावमर्शपीतस्य शङ्खप्रवरस्य गोत्रे ।

मतःशङ्खाश्चापि विशुद्धवंश्यास्ते मौक्तिकानां प्रभवाः प्रदिष्टाः ॥ १,६६.६ ॥

उत्पद्यते मौक्तिकमेषु वृत्तमापीतवर्णं प्रभया विडीनम् ।

पाठीनपृष्ठस्य समानवर्णं मीनात्सुवृत्तं लघु यातिसूक्ष्मम् ॥ १,६६.७ ॥

उत्पद्यते वारियराननेषु मत्स्याश्च ते मध्ययराः पथोधेः ।

वराडदंष्ट्राप्रभवं प्रदिष्टं तस्यैव दंष्ट्राङ्गुरतुल्यवर्णम् ॥ १,६६.८ ॥

कथित्थञ्चित्स भुवः प्रदेशे प्रजायते सूकरराङ्गिशिष्टः ।

वर्षोपलानां समवर्णशोभं त्वक्सारपर्वप्रभवं प्रदिष्टम् ॥ १,६६.९ ॥

ते वेणुवो द्विव्यजोपभोग्ये स्थाने प्ररोडन्ति न सार्वजन्ये ।

भौर्जं गमं मीनविशुद्धवृत्तं संस्थानतोऽत्युज्ज्वलवर्णशोभम् ॥ १,६६.१० ॥

नितान्तधौतप्रविकल्पमाननिस्त्रिंशदधारासमवर्णकान्ति ।

प्राप्यातिरत्नानि मडाप्रभाणि राज्यं श्रियं वा मडतीं दुरापाम् ॥ १,६६.११ ॥

तेजोऽन्विताः पुण्यकृतो भवन्ति मुक्ताङ्गलस्याडिशिरोभवस्य ।

जिज्ञासया रत्नधनं विधिज्ञैः शुभेमुद्धूर्ते प्रयतैः प्रयत्नात् ॥ १,६६.१२ ॥

रक्षाविधानं सुमडद्विधाय उभ्योपरिष्ठं डियते यदा तत् ।

तदा मडादुन्मुभिमन्द्रधोषैर्विद्युल्लताविस्फुरितान्तरालैः ॥ १,६६.१३ ॥

पथोधराङ्कान्तिविलम्बिनम्रैर्धनेनैवैराप्रियतेऽन्तरिक्षम् ।

न तं भुजङ्गा न तु यातुधाना न व्याधयो नाप्युपसर्गदोषाः ॥ १,६८.१४ ॥

डिंसन्ति यस्याडिशिरः समुत्थं मुक्ताङ्गलं तिष्ठति कोशमध्ये ।

नाभ्येति मेघप्रभवं धरित्रीं विप्रद्रतं तद्विभुधा उरन्ति ॥ १,६८.१५ ॥

अर्थिः प्रभानावृतद्विग्विभागमादित्यवहुः ऋविभाव्यभिम्भम् ।

तेजस्तिरस्कृत्य दुताशनेन्दुनक्षत्रताराप्रभवं समग्रम् ॥ १,६८.१६ ॥

द्विवा यथा दीर्घिङ्करं तथैव तमोऽवगाढास्वपि तन्निशासु ।

विचित्ररत्नधुतियारुतोया यतुः समुद्राभरणोपपन्ना ॥ १,६८.१७ ॥

मूत्थं न वा स्यादिति निश्चयो मे कृत्स्ना मडी तस्य मुवर्णपूर्णा ।

डीनोऽपियस्तल्लभते कदाचिद्विपाकयोगान्मडतः शुभस्य ॥ १,६८.१८ ॥

सापत्यडीनां स मडीं समग्रां भुनक्ति तत्तिष्ठति यावदेव ।

न डेवलं तच्छुभकृत्रपस्य भाज्यैः प्रजानामपि तस्य जन्म ॥ १,६८.१९ ॥

तद्योजनानां परितः सडसं सर्वाननर्थांन्विमुषी करोति ।

नक्षत्रमालेव द्विवो विशीर्णा दन्तावलिस्तस्य मडाभुरस्य ॥ १,६८.२० ॥

विचित्रवर्णेषु विशुद्धवर्णा पयः सु पत्युः पयसां पपात ।

सम्पूर्णान्द्रांशुकलापकान्तेर्मांशिप्रवेकस्य मडागुणस्य ॥ १,६८.२१ ॥

तच्छुक्तिमत्सु स्थितिमाप भीजमासन्पुराण्यन्यभवानि यानि ।

यस्मिन्प्रदेशेऽम्बुनिधौ पपात सुचारुमुक्तामणिरत्नभीजम् ।

तस्मिन्पयस्तोयधरावकीर्णं शुक्तौ स्थितं मौक्तिकतामवाप ॥ १,६८.२२ ॥

सैडलिकपारलौकिकसौराष्ट्रिकताम्रपर्णपारशवाः ।

कौवेरपाण्ड्यडाटकडमकमित्याकरास्त्वष्टौ ॥ १,६८.२३ ॥

शुक्त्युद्भवं नातिनिःकृष्टवर्णं प्रमाणासंस्थानगुणप्रभाभिः ।

उत्पद्यते वर्धनपारसीकपाताललोकान्तरसिडलेषु ॥ १,६८.२४ ॥

चिन्त्या न तस्याकरजा विशेषा रुपे प्रमाणे च यतेत विद्वान् ।

न च व्यवस्थास्ति गुणागुणेषु सर्वत्र सर्वाङ्गतयो भवन्ति ॥ १,६८.२५ ॥

अेतस्य शुक्तिप्रभवस्य मुक्ताङ्गलस्य यान्येन समुन्मितस्य ।

मूत्थं सडस्माणि तु रुपकाणां त्रिभिः शतैरयाधिकानि पञ्च ॥ १,६८.२६ ॥

यन्माषकार्धेन ततो विडीनं तत्पञ्चभागद्वयडीनमूल्यम् ।

यन्माषकांस्त्रीन्विभुयात्सडस्रे द्वे तस्य मूत्थं परमं प्रद्विष्टम् ॥ १,६८.२७ ॥

अर्धाधिकौ द्वौ वडतोऽस्य मूल्यं त्रिभिः शतैरप्यधिकं सडस्रम् ।
 द्विमाष कोन्मानितगौरवस्य शतानि याष्टौ कथितानि मूल्यम् ॥ १,६९.२८ ॥
 अर्धाधिकं माषकमुन्मितस्य समं य विशन्नितयं शतानाम् ।
 गुञ्जश्व षड्धारयतः शते द्वे मूल्यं परं तस्य वदन्ति तज्जडाः ।
 अर्धार्धमुन्मान(प) कृतं शतं स्यान्मूल्यं गुणैस्तस्य समन्वितस्य ॥ १,६९.२९ ॥
 यद्दि षोडशाभिर्भवेदनूनन्धरणां तत्प्रवदन्ति दार्ढिकाप्यम् ।
 अधिकं दशभिः शतं य मूल्यं समवाप्नोत्यपि बालिशस्य उस्तात् ॥ १,६९.३० ॥
 द्विगुणैर्दशभिर्भवेदनूनं धरणां तद्भवकं वदन्ति तज्जडाः ।
 नवसमतिमाप्रुयात्स्वमूल्यं यद्दि न स्याद्गुणसम्पदा विडीनम् ॥ १,६९.३१ ॥
 त्रिंशता धरणां पूर्णां शिष्यं तस्येति कीर्त्यते ।
 यत्वारिंशद्भवेत्तस्याः परं मूल्यं विनिश्चयः ॥ १,६९.३२ ॥
 यत्वारिंशद्भवेत्तस्यास्त्रिंशन्मूल्यं लभेत्सा ।
 पञ्चाशत्तु भवेत्सोमस्तस्य मूल्यं तु विंशतिः ॥ १,६९.३३ ॥
 षष्टिर्निकरशीर्षं स्यात्तस्या मूल्यं यतुर्दश ।
 अशीतिर्नवतिश्चैव कूप्येति परिकीर्तिता ।
 अेकादश स्यान्नव य तयोर्मूल्यमनुकृमात् ॥ १,६९.३४ ॥
 आद्याय तत्सकलमेव ततोऽन्नभाण्डं जम्भीरजातरसयोजनया विपकम् ।
 घृष्टं ततो मृदुतनूकृतपिण्डमूलैः कुर्याद्यथेष्टमनु
 मौक्तिकमाशु विष्टम् ॥ १,६९.३५ ॥
 मृत्विहमत्स्यपुटमध्यगतं तु कृत्वा पश्चात्पयेत्तनु ततश्च जिडालपुट्या ।
 दुग्धे ततः पयसि तं विपयेत्सुधायां पक्वं ततोऽपि पयसा शुशियिक्कणेन ॥ १,६९.३६ ॥
 शुद्धं ततो विमलवस्त्रनिर्घर्षणेन स्यान्मौक्तिकं विपुलसद्गुणकान्तियुक्तम् ।
 व्याडिर्जगाद जगतां हि मडाप्रभावः सिद्धो विदग्धछिततत्परया दयालुः ॥ १,६९.३७ ॥
 श्वेतकायसमं तारं डेमांशशतयोजितम् ।
 रसमध्ये प्रधार्येत मौक्तिकं दंडभूषणम् ॥ १,६९.३८ ॥
 अेवं हि सिंहेले देशे कुर्वन्ति कुशला जनाः ।
 यस्मिन्कृत्रैमसन्देहः कथिद्भवति मौक्तिके ॥ १,६९.३९ ॥

उषो सलवणो स्नेहे निशां तद्भासयेज्जले ।
 व्रीडिभिर्मर्दनीयं वा शुष्कवस्त्रोपवेष्टितम् ॥ १,६८.४० ॥
 यत्तु नायाति वैवर्ण्यं विज्ञेयं तदकृत्रिमम् ।
 सितं प्रमाणावत्स्निग्धं गुरु स्वच्छं सुनिर्मलम् ॥ १,६८.४१ ॥
 तेजोऽधिकं सुवृत्तं य मौक्तिकं गुणवत्स्मृतम् ॥ १,६८.४२ ॥
 प्रमाणावद्गौरवदृष्टिभयुक्तं सितं सुवृत्तं समसूक्ष्मवेधम् ।
 अङ्केतुराध्यावति प्रमोदं यन्मौक्तिकं तद्गुणवत्प्रदिष्टम् ॥ १,६८.४३ ॥
 अेवं समस्तेन गुणोदयेन यन्मौक्तिकं योगमुपागतं स्यात् ।
 न तस्य भर्तारमनर्थजात ओकोऽपि कश्चित्समुपैति दीषः ॥ १,६८.४४ ॥
 ष्टि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 मुक्ताङ्गलप्रमाणादिवर्णनं नाम मुक्ताङ्गलपरीक्षा नामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ७०

सूत उवाच ।
 दिवाकरस्तस्य मडामलिम्बो मडासुरस्योत्तमरत्नबीजम् ।
 असृग्गृहीत्वा यरितुं प्रतस्थे निस्त्रिंशनीलेन नभः स्थलेन ॥ १,७०.१ ॥
 जेत्ना सुराणां समरेष्वजस्रं वीर्यावलेपोद्धतमानसेन ।
 लङ्काधिपेनार्धपथे समेत्य स्वर्भानुनेव प्रसभं निरुध्दः ॥ १,७०.२ ॥
 तत्सिद्धलीयारुनितम्बभिम्बविक्षो भितागाधमडाङ्गुद्यायाम् ।
 पूगद्रुमाभद्धतटद्भयायां मुमोय सूर्यः सरिद्दुत्तमायाम् ॥ १,७०.३ ॥
 ततः प्रभृति सा गङ्गा तुल्यपुण्यकृलोदया ।
 नाम्ना रावणगङ्गेति प्रथिमानमुपागता ॥ १,७०.४ ॥
 ततः प्रभृत्येव य शर्वरीषु कूलानि रत्नैर्निश्चितानि तस्याः ।
 सुवर्णानारायशतैरिवान्तर्भङ्गिः प्रदीप्तैर्निश्चितानि भान्ति ॥ १,७०.५ ॥
 तस्यास्तटेषूज्ज्वयारुरागा भवन्ति तोयेषु य पद्मरागाः ।
 सौगन्धिकोत्थाः कुरुविन्दजाश्च मडागुणाः स्फाटिकसम्प्रसूताः ॥ १,७०.६ ॥
 बन्धु कगुञ्जासकलेन्द्रगोपजवासमासृक्त्समवर्णशोभाः ।
 भ्राजिष्णवो द्वाडिमबीजवर्णास्तथापरे किशुकपुष्पभासः ॥ १,७०.७ ॥

भिन्दुरपद्मोत्पलकुङ्कुमानां वाक्षारसस्यापि समानवर्णः ।
 सांद्रेऽपि रागे प्रभया स्वयैव भान्ति स्वलक्ष्याः स्फुटमध्यशोभाः ॥ १,७०.८ ॥
 भानोश्च भासामनुवेधयोगामासाद्य रशमि प्रकरेण दूरम् ।
 पाश्चानि सर्वाण्यनुरञ्जयन्ति गुणोपपन्नाः स्फुटिकप्रसूताः ॥ १,७०.९ ॥
 कुसुंभनीलव्यतिमिश्ररागप्रत्युग्ररक्ताबुजतुल्यभासः ।
 तथापरेऽरुक्करकण्टकारिपुष्पत्विषो डिङ्गुलवत्विषोऽन्ये ॥ १,७०.१० ॥
 यकोरपुंस्कोकिलसारसानां नेत्रावभासश्च भवन्ति केचित् ।
 अन्ये पुनः सन्ति य पुष्पितानां तुल्यत्विषा कोकनद्योत्तमानाम् ॥ १,७०.११ ॥
 प्रभावकाठिन्यगुरुत्वयोगैः प्रायः समानाः स्फुटिकोद्भवानाम् ।
 आनीलरक्तोत्पलयारुभासः सौगन्धिकोत्था मणयो भवन्ति ॥ १,७०.१२ ॥
 कामं तु रागः कुरुविन्दजेषु स नैव यादृक्स्फुटिकोद्भवेषु ।
 निरर्थिषोऽन्तर्बहुला भवन्ति प्रभाववन्तोऽपि नतैः समस्तैः ॥ १,७०.१३ ॥
 ये तु रावणगङ्गायां जायन्ते कुरुविन्दकाः ।
 पद्मरागधनं रागं बिभ्राणाः स्फुटिकार्षिषः ॥ १,७०.१४ ॥
 वार्णानुयायिनस्तेषा मान्द्रदेशे तथा परे ।
 न जायन्ते हि ये केचिन्मूल्यवेशमवाप्नुयुः ॥ १,७०.१५ ॥
 तथैव स्फुटिकोत्थानां देशे तुम्बुरुसंज्ञके ।
 सधर्माणः प्रजायन्ते स्वल्पमूल्या हि ते स्मृताः ॥ १,७०.१६ ॥
 वार्णधिष्ठं गुरुत्वं च स्निग्धता समताच्छता ।
 अर्थिष्मत्ता मलत्ता य मणीनां गुणसंग्रहः ॥ १,७०.१७ ॥
 ये कर्करच्छिद्रमलोपदिग्धाः प्रभावमुक्ताः परुषा विवर्णाः ।
 न ते प्रशस्ता मणयो भवन्ति समानतो जातिगुणैः समस्तैः ॥ १,७०.१८ ॥
 द्रोणोपसृष्टं मणिमप्रभोधाद्विभर्ति यः कश्चन कञ्चिदेव ।
 तं शोकयित्नामयमृत्युवित्तनाशाद्यो द्रोणगणा भजन्ते ॥ १,७०.१९ ॥
 कामं यारुतराः पञ्च जातीना प्रतिरूपकाः ।
 विजा तयः प्रयत्नेन विद्वांस्तनुपलक्षयेत् ॥ १,७०.२० ॥
 कलशपुरोद्भवसिंहालतुम्बुरुदेशोत्थमुक्तपाणीयाः ।
 श्रीपूर्वाकाश्च सदृशा विजातयः पद्मरागाणाम् ॥ १,७०.२१ ॥

तुषोपसर्गात्कलशाभिधानमाताम्रभावादपि तुम्बुरुत्थम् ।
 कषप्यर्थात्तथा सिंङलदेशजातं मुक्ताभिधानं नभसः स्वभावात् ॥ १,७०.२२ ॥
 श्रीपूर्णाङ्कं दीप्तिविनाकृतत्वाद्धिजातिलिङ्गाश्रयं श्वेदं भेदः ।
 यस्ताम्रिकां पुष्यति पद्मरागो योगान्तुषाणामिव पूर्णमध्यः ॥ १,७०.२३ ॥
 स्त्रेडप्रद्विग्धः प्रतिभाति यश्च यो वा प्रघृष्टः प्रजडाति दीप्तिम् ।
 आकान्तमूर्धा य तथाङ्गुलिभ्यां यः कालिकां पार्श्वगतां भिभर्ति ॥ १,७०.२४ ॥
 सम्प्राप्य योत्क्षिप्य यथानुवृत्तिं विभर्ति यः सर्वगुणानतीव ।
 तुल्यप्रमाणस्य य तुल्यजातेर्यो वा गुरुत्वेन भवेत्तु तुल्यः ।
 प्राप्यापि रत्नाकरजा स्वजातिं लक्ष्मद्गुरुत्वेन गुणेन विद्वान् ॥ १,७०.२५ ॥
 अप्रणश्यति सन्देहे शाणो तु परिशेषयेत् ।
 सु(स्व) जातकसमुत्थेन विभित्वापि परस्परम् ॥ १,७०.२६ ॥
 वज्रं वा कुरुविन्दं वा विमुञ्चानेन डेनयित् ।
 नाशक्यं लेभनं कर्तुं पद्मरागेन्द्रनीलयोः ॥ १,७०.२७ ॥
 जात्यस्य सर्वेऽपि मणोर्न जातु विजातयः सन्ति समानवर्णाः ।
 तथापि नानाकरणार्थमेव भेदप्रकारः परमः प्रद्विष्टः ॥ १,७०.२८ ॥
 गुणोपपन्नेन सडावभङ्गोमेणिर्न धार्यो विगुणो ङि जात्या ।
 न डौस्तुभेनापि सडावभङ्गं विद्वान्विजातिं भिभृयात्कदाचित् ॥ १,७०.२९ ॥
 याङ्गालं श्रेकोऽपि यथा द्विजाती-सामेत्य भूरीनपि ङन्त्ययत्नात् ।
 अथो मणी-भूरिगुणोपपन्नाञ्छकोति विप्लावयितुं विजात्यः ॥ १,७०.३० ॥
 सपत्नमध्येऽपि कृताधिवासं प्रमादवृत्तावपि वर्तमानम् ।
 न पद्मरागस्य मडागुणस्य भर्तारमापत्स्यृशतीङ्क काचित् ॥ १,७०.३१ ॥
 दोषोपसर्गाप्रभवश्च ये ते नोपद्रवास्तं समभिद्रवन्ति ।
 गुणैः समुत्तेजितयारुरागं यः पद्मरागं प्रयतो भिभर्ति ॥ १,७०.३२ ॥
 वज्रस्य यत्ताडुलसंभ्ययोक्तं मूल्यं समुत्पादितगौरवस्य ।
 तत्पद्मरागस्य मडागुणस्य तन्माषकल्पाकलितस्य मूल्यम् ॥ १,७०.३३ ॥
 वर्णदास्यपपन्नं ङि मणिरत्नं प्रशस्यते ।
 ताभ्यामीषदपि भ्रष्टं मणिमूल्यात्प्रडीयते ॥ १,७०.३४ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमाशाभ्ये आचारकाडे
पद्मरागपरीक्षां नाम समतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ७१

सूत उवाच ।

दानवाधिपतेः पित्तमादाय भुजगाधिपः ।

द्विधा कुर्वन्निव व्योम सत्वरे वासुकिर्यथौ ॥ १,७१.१ ॥

स तदा स्वशिरोरत्नप्रभादीमे नभोऽम्बुधौ ।

राजतः समडानेकः भाडसेतुखिवाबभौ ॥ १,७१.२ ॥

ततः पक्षनिपातेन संडरन्निव रोदसी ।

गरुत्मान्पन्नगेन्द्रस्य प्रडर्तुमुपयुक्त्मे ॥ १,७१.३ ॥

सडसैव मुभोय तद्दण्डीन्द्रः सुरसाभ्यक्ततुरुष्क (रष्क) पादपायाम् ।

कलिकाधनगन्धवासिता यां वरमाण्डिख्यगिरेरुपत्यकायाम् ॥ १,७१.४ ॥

तस्य प्रपातसमनन्तरकालमेव तद्द्वरालयमतीत्य रमासमीपे ।

स्थानं क्षितेरुपपयोनिधित्तीरलेपंयां वरमाण्डिख्यगिरेरुपत्यकायाम् ॥ १,७१.५ ॥

तत्रैव किञ्चित्पततस्तु पित्ताद्दुपेत्य जग्राड ततो गरुत्मान् ।

मूर्छापरीतः सडसैव घोणारन्ध्रद्वयेन प्रमुभोय सर्वम् ॥ १,७१.६ ॥

तत्राकठोरशुककण्डशिरीषपुष्पधोतपृष्ठयशशाद्गलशैवलानाम् ।

कलारशष्पकभुजङ्गभुजग्य पत्रप्रामत्विषो मरकताः शुभदा भवन्ति ॥ १,७१.७ ॥

तद्यत्र भोगीन्द्रभुजाभियुक्तं पपात पित्तं दितिजाधिपस्य ।

तस्याकरस्यातितरां स देशो दुःभोपलभ्यश्च गुणैश्च युक्तः ॥ १,७१.८ ॥

तस्मिन्मरकतस्थाने यत्किञ्चिद्दुपजायते ।

तत्सर्वं विषरोगाणां प्रशमाय प्रकीर्त्यते ॥ १,७१.९ ॥

सर्वमन्त्रौ षधिगाणैर्यत्र शक्यं चिकित्सितुम् ।

मडाडिदंष्ट्राप्रभवं विषं तत्तेन शाम्यति ॥ १,७१.१० ॥

अन्यदध्याकरे तत्र यद्दोषैरुपवर्जितम् ।

जायते तत्पवित्राणामुत्तमं परिकीर्तितम् ॥ १,७१.११ ॥

अत्यन्तडरितवर्णं कोमलमर्चिर्विभेदजटिलं च ।

काञ्चनयूर्णस्थान्तः पूर्णमिव लक्ष्यते यथ्य ॥ १,७१.१२ ॥
 युक्तं संस्थानगुणैः समरागं गौरवेण न विहीनम् ।
 सवितुः करसंस्थशार्ङ्गुरयति सर्वाश्रमं दीप्त्या ॥ १,७१.१३ ॥
 छित्वा य उरितभावं यस्यान्तर्विनिछिता भवेद्दीप्तिः ।
 अथिरप्रभाप्रभाहृतनवशाद्भलसन्निभा भाति ॥ १,७१.१४ ॥
 यथ्य मनसः प्रसादं विदधाति निरीक्ष्यमतिमात्रम् ।
 नन्मरकतं मडागाणामिति रत्नविदां मनोवृत्तिः ॥ १,७१.१५ ॥
 वर्णस्थाति विभुत्वाद्यस्यान्तः स्वच्छकिरणपरिधानम् ।
 सान्द्रस्निग्धविशुद्धं कोमलबर्हिप्रभादिसमकान्ति ॥ १,७१.१६ ॥
 वर्णोज्ज्वलया कान्त्या सान्द्राकारो विभासया भाति ।
 तदपि गुणवत्संज्ञामाप्नोति छि यादृशी पूर्वम् ॥ १,७१.१७ ॥
 शबलकठोरमलिनं रुक्षं पाषाणकर्कशरोपेतम् ।
 दिग्धं शिलाजतुना मरकतमेवंविधं विगुणम् ॥ १,७१.१८ ॥
 यत्सन्धिशीषितं रत्नमन्यन्मरकताद्भवेत् ।
 श्रेयस्कार्मैर्न तद्भार्यं केतव्यं वा कतञ्चन ॥ १,७१.१९ ॥
 भल्लातकी पुत्रिका य तद्भर्णसामयोगतः ।
 मणोरमरकतस्यैते लक्षणीया विजातयः ॥ १,७१.२० ॥
 क्षौमेण वाससा मृष्टा दीप्तिं त्यजति पुत्रिका ।
 लाघवेनैव कायस्य शक्या कर्तुं विभावना ॥ १,७१.२१ ॥
 कस्यचिदनेकपैर्मरकतमनुगच्छतोऽपि गुणवर्णैः ।
 भल्लातकस्यस्वनात्तु वैषम्यमुपैति वर्णस्य ॥ १,७१.२२ ॥
 वजाणि मुक्ताः सन्त्यन्ये ये य केचिद्द्विजातयः ।
 तेषां नाप्रतिबद्धानां भा भवत्यूर्ध्वगामिनी ॥ १,७१.२३ ॥
 ऋजुत्वाच्चैव केषाञ्चित्कथञ्चिदुपजायते ।
 तिर्यगालोच्यमानानां सद्यश्चैव प्रणश्यति ॥ १,७१.२४ ॥
 स्नानायमनजप्येषु रक्षामन्त्रक्रियाविधौ ।
 ददद्भिर्गोडिरणयानि कुर्वद्भिः साधनानि य ॥ १,७१.२५ ॥

दैवपित्र्यातिथेषु गुरुसम्पूजनेषु च ।
 बाध्यमानेषु विविधैर्दृष्यते विषोद्भवैः ॥ १,७१.२६ ॥
 दौषैर्लेनं गुणैर्युक्तं काञ्चनप्रतियोजितम् ।
 संग्रामे विचरद्भिक्ष धार्यं मरकतं बुधैः ॥ १,७१.२७ ॥
 तुलया पद्मरागस्य यन्मूल्यमुपजायते ।
 लभतेऽत्यधिकं तस्माद्गुणैर्मरकतं युतम् ॥ १,७१.२८ ॥
 तथा च पद्मरागाणां दौषैर्मूल्यं प्रतीयते ।
 ततोऽस्याप्यधिका ङानिर्देषैर्मरकते भवेत् ॥ १,७१.२९ ॥
 एतं श्रीगरुडे मङ्गापुराणे पुर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 मरकतपरीक्षाणां नामैकसप्ततितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- ७२

सूत उवाच ।
 तत्रैव सिंहालवधूकरपल्लवाग्रव्यालूनभाललवलीकुसुमप्रवाले ।
 देशे पपात दितिजस्य नितान्तकान्तं प्रोक्तुल्लनीरजसमधुति नेत्रयुग्मम् ॥ १,७२.१ ॥
 तत्रप्रत्ययाद्बभूवशोभनवीचिभासा विस्तारिणी जलनिघेरुपकञ्चलूमिः ।
 प्रोद्भिन्नकेतकवनप्रतिबद्धलेभासान्द्रेन्द्रनीलमणिरत्नवती विभाति ॥ १,७२.२ ॥
 तत्रासिताब्जलभृद्भसनासिभृङ्गशाङ्गायुधाङ्गलङ्कणकषायपुष्पैः ।
 शुष्केतरैश्च कुसुमैर्गिरिकर्णिकायास्तस्माद्भवन्ति मणयः सदृशावभासः ॥ १,७२.३ ॥
 अन्ये प्रसन्नपयसः पयसां निघातुरभुत्विषः शिभिगाणप्रतिमास्तथान्ये ।
 नीलीरसप्रभवबुद्बुदभाश्च केचित्केचित्तथा समदकोडिलकण्ठभासः ॥ १,७२.४ ॥
 ऐकप्रकारा विस्पष्टवर्णशोभावभासिनः ।
 जायन्ते मणयस्तस्मिन्निन्द्रनीला मङ्गागुणाः ॥ १,७२.५ ॥
 मृत्पाषाणशिलारन्ध्रकर्करात्राससंयुताः ।
 अम्बिकापटलच्छायावर्णदौषैश्च दूषिताः ॥ १,७२.६ ॥
 तत एव हि जायन्ते मणयस्तत्र भूरयः ।
 सास्त्रसम्बोधितधियस्तान्प्रशंसन्ति सूरयः ॥ १,७२.७ ॥
 धार्यमाणस्य ये दृष्ट्वा पद्मरागमणैर्गुणाः ।

धारणादिन्द्रनीलस्य तानेवाप्नोति मानवः ॥ १,७२.८ ॥
 यथा य पद्मरागाणां जातकत्रितयं भवेत् ।
 इन्द्र नीलेष्वपि तथा द्रष्टव्यमविशेषतः ॥ १,७२.९ ॥
 परीक्षाप्रत्ययैश्च पद्मरागः परीक्ष्यते ।
 त एव प्रत्यया दृष्टा इन्द्रनीलमणोरपि ॥ १,७२.१० ॥
 यावन्तं य ऊमेदग्निं पद्मरागोपयोगतः ।
 इन्द्रनीलमणिस्तस्मात्कमेत सुमहत्तरम् ॥ १,७२.११ ॥
 तथापि न परीक्षार्थं गुणानामभि (ति) वृद्धये ।
 मणिरग्रौ समाधेयः कथञ्चिदपि कश्चन ॥ १,७२.१२ ॥
 अग्निमात्रापरिज्ञाने दाडदोषैश्च दूषितः ।
 सोऽनर्थाय भवेद्भर्तुः कर्तुः कारयितुस्तथा ॥ १,७२.१३ ॥
 कायोत्पलकरवीरस्फुटिकाद्या एव बुधैः सवैदूर्याः ।
 कथिता विजातय एमे सदृशा मणिनेन्द्रनीलेन ॥ १,७२.१४ ॥
 गुरुभावकठिनभावावेतेषां नित्यमेव विज्ञेयौ ।
 कायाद्यथावदुत्तरविवर्धमानौ विशेषेण ॥ १,७२.१५ ॥
 इन्द्रनीलो यथा कश्चिद्विभर्त्याताम्रवर्णताम् ।
 रक्षाण्यौ तथा ताम्रौ करवीरोत्पलावुभौ ॥ १,७२.१६ ॥
 यस्य मध्यगता भाति नीलस्येन्द्रायुधप्रभा ।
 तमिन्द्रनीलमित्याहुर्महार्द्धं भुवि दुर्लभम् ॥ १,७२.१७ ॥
 यस्य वर्णस्य भूयस्त्वात्क्षीरे शतगुणे स्थितः ।
 नीलतां तन्नयेत्सर्वं मलानीलः स उच्यते ॥ १,७२.१८ ॥
 यत्पद्मरागस्य मलागुणस्य मूल्यं भवेन्माषसमुन्मितस्य ।
 तदिन्द्रनीलस्य मलागुणस्य सुवर्णं संप्र्यातु लितस्य मूल्यम् ॥ १,७२.१९ ॥
 इति श्रीगारुडे मलापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 इन्द्रनीलपरीक्षां नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः

वैदूर्यपुष्परागाणां कर्कते भीष्मके वदे ।

परीक्षां ब्रह्मणा प्रोक्तां व्यासेन कथितां द्विजा ॥ १,७३.१ ॥

कल्पान्तकालक्षुभिताम्बुराशेर्निर्झ्र्दकल्पादितिजस्य नादात् ।

वैदूर्यमुत्पन्नमनेकवर्षा शोभाभिरामधुतिवर्षाभीजम् ॥ १,७३.२ ॥

अविदूरे विदूरस्य गिरेरुत्तुङ्गशोधसः ।

कामभूतिकसीमानमनु तस्याकरोलवत् ॥ १,७३.३ ॥

तस्य नादसमुत्थत्वादाकरः सुमहागुणः ।

अभूदुत्तरीतो लोके लोकत्रयविभूषणः ॥ १,७३.४ ॥

तस्यैव दानवपतेर्निनदानुत्पाः प्रवृट्पयोद्वरदर्शित चारुत्पाः ।

वैदूर्यरत्नमणयो विविधावभासस्तस्मात्स्फुल्लिङ्गानिवहा षव संभ्रमूयुः ॥ १,७३.५ ॥

पद्मरागमुपादाय मणिवर्षां छि ये क्षितौ ।

सर्वास्तान्वर्षाशोभाभिर्वैदूर्यमनुगच्छति ॥ १,७३.६ ॥

तेषां प्रधानं शिषिकण्ठनीलं यद्वा भवेद्भेषुदलप्रकाशम् ।

आषात्रपक्षप्रतिमश्रियो ये न ते प्रशस्ता मणिशास्त्रविद्भिः ॥ १,७३.७ ॥

गुणवान्-वैदूर्यमणिर्योजयति स्वामिन् परंभा (भो) ज्यैः ।

दोषैर्युक्तो दोषैस्तस्माद्यत्परीक्षेत ॥ १,७३.८ ॥

गिरिकायशिशुपालौ काय स्फुटिकाश्च धूमनिर्भिन्नाः ।

वैदूर्यमणोरेते विजातयः सन्निभाः सन्ति ॥ १,७३.९ ॥

लिप्याभावात्कायं लघुभावाच्चैसुपालकं विधात् ।

गिरिकायसदीमित्वात्स्फुटिकं वर्णोज्ज्वलत्वेन ॥ १,७३.१० ॥

यदिन्द्रनीलस्य महागुणस्य सुवर्षासंख्याकलितस्य मूल्यम् ।

तदेव वैदूर्यमणोः प्रदिष्टं पलद्वयोन्मापि तगौरवस्य ॥ १,७३.११ ॥

जात्यस्य सर्वेऽपि मणोस्तु यादृग्विजातयः सन्ति समानवर्षाः ।

तथापि नानाकरणानुमेयभेदप्रकारः परमः प्रदिष्टः ॥ १,७३.१२ ॥

सुभोपलक्ष्यश्च सदा विचार्यो ऽयं प्रभेदो विदुषा नरेण ।

स्नेहप्रभेदो लघुता मृदुत्वं विजातिलिङ्गं ञ्जु सार्वजन्यम् ॥ १,७३.१३ ॥

कुशलाकुशलैः प्रपूर्यमाणाः प्रतिबद्धाः प्रतिसङ्ख्याप्रयोगैः ।

गुणदोषसमृद्धत्वं लभन्ते मणयोऽर्थोन्तरमूल्यमेव भिन्नाः ॥ १,७३.१४ ॥

६मशः समतीतवर्तमानाः प्रतिबद्धा मणिबन्धनेन यत्नात् ।
 यद्वि नाम भवन्ति दौषडीना मलयः षड्गुणामाप्नुवन्ति मूल्यम् ॥ १,७३.१५ ॥
 आकरा-समतीतानामुदधेस्तीरसन्निधौ ।
 मूल्यमेतन्मणीनां तु न सर्वत्र मळीतले ॥ १,७३.१६ ॥
 सुवर्णो मनुना यस्तु प्रोक्तः षोडशमाषकः ।
 तस्य समतिमो भागः संज्ञारूपं करिष्यति ॥ १,७३.१७ ॥
 शाण्ड्यतुर्माषमानो माषकः पञ्चकृष्णलः ।
 पलस्य दशमो भागो धरणः परिकीर्तितः ॥ १,७३.१८ ॥
 इत्थं मणिविधिः प्रोक्तो रत्नानां मूल्यनिश्चये ॥ १,७३.१९ ॥
 इति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 वैदूर्यपरीक्षाणं नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ७४
 सूत उवाच ।
 पतिताया डिमाद्रौ तु त्वयस्तस्य सुरद्विषः ।
 प्रादुर्भवन्ति ताभ्यस्तु पुष्य (ष्य) रागा मडागुणाः ॥ १,७४.१ ॥
 आपीतपाण्डुरुचिरः पाषाणः पद्मरागसंज्ञस्तु ।
 कौकण्टकनामा स्यात्स एव यद्वि लोडितापीतः ॥ १,७४.२ ॥
 आलोडितस्तु पीतः स्वच्छः काषायकः स ऐकोक्तः ।
 आनीलशुकलवर्णः स्निग्धः सोमाल(न) कः सगुणः ॥ १,७४.३ ॥
 अत्यन्तलोडितो यः स एव भलु पद्मरागसंज्ञः स्यात् ।
 अपि येन्द्रनीलसंज्ञः स एव कथितः सुनीलः सन् ॥ १,७४.४ ॥
 मूल्यं वैदूर्यमणोरिव गादितं ङ्यस्य रत्नसारविदा ।
 धारणकृत् य तद्वर्ति तु स्त्रीणां सुतप्रदो भवति ॥ १,७४.५ ॥
 इति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 पुष्यरागपरीक्षाणं नाम यतुः सप्ततितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- ७५

सूत उवाच ।

वायुर्नभान्द्वैत्यपतेर्गुहीत्वा चिक्षेप सत्वन्नवनेषु हृष्टः ।

ततः प्रसूतं पवनोपपन्नं कर्कतनं पूजयतमं पृथिव्याम् ॥ १,७५.१ ॥

वर्णेन तद्गुधिरसोममधुप्रकाशमाताम्रपीतदृढनोज्ज्वलितं विभाति ।

नीलं पुनः भ्रूलु सितं परुषं विभिन्नं व्याध्याद्विदोषकरणेन य तद्विभाति ॥ १,७५.२ ॥

स्निग्धा विशुद्धाः समरागिणश्च आपीतवर्णा गुरवो विचित्राः ।

त्रासत्रणव्यालविवर्जिताश्च कर्कतनास्ते परमं पवित्राः ॥ १,७५.३ ॥

पत्रेण काञ्चनमयेन तु वेष्टयित्वा तमं यदा हुतवले भवति प्रकाशम् ।

रोगप्रणशानकरं कलिनाशनं तदायुष्करं कुलकरं य सुष्प्रदं य ॥ १,७५.४ ॥

अेवविधं अडुगुणं मणिमावळन्ति कर्कतनं शुभलङ्कृतये नरा ये ।

ते पूजिता अडुधना अडुभान्धवाश्च नित्योज्ज्वलाः प्रमुदिता अपिते भवन्ति ॥ १,७५.५ ॥

अेकेऽपनज्य विदृताकुलनीलभासः प्रभानरागलुखिताः कलुषा विरूपाः ।

तेजोऽतिदीप्ति कुलपुष्टिविडीनवर्णाः कर्कतनस्य सदृशं वपुरुद्धन्ति ॥ १,७५.६ ॥

कर्कतनं यद्वि परीक्षितवर्णरूपं प्रत्यग्रभास्वरद्विवाकरसुप्रकाशम् ।

तस्योत्तमस्य मणि शस्त्रविदां मडिम्ना तुल्यं तु मूल्यमुदितं तुलितस्य कार्यम् ॥ १,७५.७ ॥

एति श्रीगरुडे महापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाप्ये आचारकागे

कर्कतनपरीक्षां नाम पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- ७६

सूत उवाच ।

डिमवत्युत्तरदेशे वीर्यं पतितं सुरद्विषस्तस्य ।

सम्प्राप्तमुत्तमानामाकरतां भीष्मरत्नानाम् ॥ १,७६.१ ॥

शुकलाः शङ्खाञ्जनिभाः स्थोनाकसन्निभा प्रभावन्तः ।

प्रभवन्ति ततस्तरुणा वज्रनिभा भीष्मपाषाणाः ॥ १,७६.२ ॥

डेमाद्विप्रतिभङ्गाः शुद्धमपि श्रद्धया विधत्ते यः ।

भीष्ममणिं ग्रीवादिषु सुसम्पदं स सर्वदा लभते ॥ १,७६.३ ॥

निरीक्ष्य पलायन्ते यं तमराण्यनिवासिनः समीपेऽपि ।

द्वीपिवृकशरभकुञ्जरसिंलव्याघ्राद्यो लिंस्त्राः ॥ १,७६.४ ॥

तसोयत्कलतष्टतरोर्भवति भयं न यास्तीशमुपलसन्ति ।

भीष्ममणिर्गुणायुक्तो सम्यक्प्राप्ताङ्गुलीकलत्रत्वः ॥ १,७६.५ ॥

पितृतर्पणे पितृणां तृप्तिर्भुवार्षिकी भवति ।

शाम्यन्त्यद्भुतान्यपि सर्पाङ्गभुवृश्चिकविषाणि ।

सलिलाग्निवैरितस्करभयानि भीमानि नश्यन्ति ॥ १,७६.६ ॥

शैवलभलाडकाभं पुरुषं पीतप्रभं प्रभाडीनम् ।

मलिनद्युति य विवर्णं दूरात्परिवर्जयेत्प्राज्ञः ॥ १,७६.७ ॥

मूष्यं प्रकल्प्यमेषां विभुधवरैर्दशकालविज्ञानात् ।

दूरे भूतानां भङ्गु किञ्चिन्निकटप्रसूतानाम् ॥ १,७६.८ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

वैदूर्यपरीक्षाणं नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ७७

सूत उवाच ।

पुण्येषु पर्वतवरेषु य निम्नगासु स्थानान्तरेषु य तथोत्तरदेशगत्वात् ।

संस्थापिताः स्वनभभाङ्गुतेः प्रकाशं सम्भूज्य दानवपतिं प्रथिते प्रदेशे ॥ १,७७.१ ॥

दाशार्णवागदर (व) मेकलकालगादौ गुञ्जान्जनक्षौद्रमृणालवर्णाः ।

गन्धर्ववह्निकदलीसदृशावभासा अयेते प्रशस्ताः पुलकाः प्रसूताः ॥ १,७७.२ ॥

शङ्खाब्जभृङ्गार्कविशित्रभङ्गा सूत्रैरुर्(व्य) पेताः परमाः पवित्राः ।

मङ्गल्ययुक्ता भङ्गुभक्तिचित्रा वृद्धिप्रदास्ते पुलका भवन्ति ॥ १,७७.३ ॥

काका (क) श्वरासभसृगालवृकोग्रुपैर्गृध्रैः समांसरुधिरार्द्रमुष्पैरुपेताः ।

मृत्युप्रदाश्च विदुषा परिवर्जनीया मूष्यं पलस्य कथितं य शतानि पञ्च ॥ १,७७.४ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

पुलकपरीक्षाणं नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ७८

सूत उवाच ।

डुतभुग्रूपमादाय दानवस्य यथेप्सितम् ।

नर्मदायां निचिक्षेप किञ्चिद्धीनादिभूमिषु ॥ १,७८.१ ॥

तत्रेन्द्रगोपकवितं शुक्वकवर्णं संस्थानतः प्रकटपीलुसमानमात्रम् ।

नानाप्रकारविहितं रुधिराक्ष(प्य) रत्नमुद्धृत्य तस्य भलु सर्वसमानमेव ॥ १,७८.२ ॥

मध्येन्दुपाण्डुरमतीव विशुद्धवर्णं तथ्येन्द्रनीलसदृशं पटलं तुले स्यात् ।

सैश्वर्यभृत्यजननं कथितं तदैव पङ्कज्य तत्किल भवेत्सुरवज्रवर्णम् ॥ १,७८.३ ॥

एतं श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाए

रुधिराक्षरत्नपरीक्षाणां नामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- ७८

सूत उवाच ।

कावेरविन्ध्यववनयीननेपालभूमिषु ।

लाङ्गली व्यकिरन्मेदो दानवस्य प्रयत्नतः ॥ १,७८.१ ॥

आकाशशुद्धं तैलाभ्यमुत्पन्नं स्फुटिकं ततः ।

मृणालशङ्खधवलं किञ्चिद्भ्रान्तरन्वितम् ॥ १,७८.२ ॥

न तुल्यं हि रत्नानामथवा पापनाशनम् ।

संस्कृतं शिल्पिना सद्यो मूल्यं किञ्चित्त्वलेत्ततः (६।) ॥ १,७८.३ ॥

एतं श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाए

स्फुटिकपरीक्षाणां नामैकोनाशीतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- ८०

सूत उवाच ।

आदाय शेषस्तस्यान्त्रं बलस्य डेलादिषु ।

चिक्षेप तत्र जायन्ते विद्रुमाः सुभङ्गागुणाः ॥ १,८०.१ ॥

तत्र प्रधानं शशलोहिताभं गुञ्जाजपापुष्पनिभं प्रदिष्टम् ।

सुनीलकं देवकरोमकञ्च स्थानानि तेषु प्रभवं सुरागम् ॥ १,८०.२ ॥

अन्यत्र जातं य न तत्र प्रधानं मूल्यं भवेत्स्थित्पि विशेषयोगात् ।

प्रसन्नं कोमलं स्निग्धं सुरागं विद्रुमं हि तत् ॥ १,८०.३ ॥

धनधान्यकरं लोके विषार्तिभयनाशनम् ।
 परीक्षा पुलकस्थोक्ता रुधिराक्षस्य वै मणोः ।
 स्फुटिकस्य विद्रुमस्य रत्नज्ञानाय शौनक ! ॥ १,८०.४ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणो पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 विद्रुमपरीक्षाणं नामाशीतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८१
 (एति रत्नमुक्तादि परीक्षा समाप्ता) ।
 (अथ तीर्थक्षेत्रमाहात्म्यमारभ्यते) ।
 सूत उवाच ।
 सर्वतीर्थानि वक्ष्यामि गङ्गा तीर्थोत्तमोत्तमा ।
 सर्वत्र सुलभा गङ्गात्रिषु स्थानेषु दुर्लभा ॥ १,८१.१ ॥
 गङ्गाद्वारे प्रयागे य गङ्गासागरसङ्गमे ।
 प्रयागं परमं तीर्थं मृतानां भुक्तिमुक्तिदम् ॥ १,८१.२ ॥
 सेवनाद्भुतपिण्डानां पापजिह्वाभटं नृणाम् ।
 वाराणसी परं तीर्थं विश्वेशो यत्र केशवः ॥ १,८१.३ ॥
 कुरुक्षेत्रं परं तीर्थं दानाद्यैर्भुक्तिमुक्तिदम् ।
 प्रभासं परं तीर्थं सोमनाथो हि तत्र य ॥ १,८१.४ ॥
 द्वारका य पुरी रम्या भुक्तिमुक्तिप्रदायिका ।
 प्राची सरस्वती पुण्या सप्तसारस्वतं परम् ॥ १,८१.५ ॥
 केदारं सर्वपापघ्नं स (श) म्भलग्राम उत्तमः ।
 नरनरायणं तीर्थं भुक्त्यै वदरिकाश्रमः ॥ १,८१.६ ॥
 श्वेतद्वीपं पुरी माया नैमिषं पुष्करं परम् ।
 अयोध्या चार्ध्वतीर्थं तु चित्रकूटं य गोमती ॥ १,८१.७ ॥
 वैनायकं मळीतीर्थं रामगिर्याश्रमं परम् ।
 काञ्चीपुरी तुङ्गभद्रा श्रीशैलं सेतुबन्धनम् ॥ १,८१.८ ॥
 रामेश्वरं परं तीर्थं कार्तिकेयं तथोत्तमम् ।
 भृगुतुङ्गं कामतीर्थं तीर्थं चामरकण्ठकम् ॥ १,८१.९ ॥

उज्जयिन्यां मडाकालः कुब्जके श्रीधरो हरिः ।
 कुब्जाम्रकं मडातीर्थं कालसर्पिश्च कामदम् ॥ १,८१.१० ॥
 मडा केशी च कावेरी यन्द्रभागा विपाशया ।
 अेकाम्रं च तथा तीर्थं ब्रह्मेशं देवकोटकम् ॥ १,८१.११ ॥
 मथुरा च पुरी रम्या शोणश्चैव मडानदः ।
 जम्बूसरो मडातीर्थं तानि तीर्थानि विद्धि च ॥ १,८१.१२ ॥
 सूर्यः शिवो गणो देवी हरिश्च यत्र तिष्ठति ।
 अेतेषु च यथान्येषु स्नानं दानं जपस्तपः ॥ १,८१.१३ ॥
 पूजा श्राद्धं पिण्डदानं सर्वं भवति याक्षयम् ।
 शालग्रामं सर्वदं स्यात्तीर्थं पशुपतेः परम् ॥ १,८१.१४ ॥
 कोकामुष्पं च वाराहं भा (भु) इरीरं स्वामिसंज्ञकम् ।
 लो (भो) उदण्डे मडाविष्णुर्मन्दारे मधुसूदनः ॥ १,८१.१५ ॥
 कामरूपं मडातीर्थं कामाख्या (क्षा) यत्र तिष्ठति ।
 पुण्ड्रवर्धनकं तीर्थं कार्तिकेयश्च यत्र च ॥ १,८१.१६ ॥
 विरजस्तु मडातीर्थं तीर्थं श्रीपुरुषोत्तमम् ।
 मडेन्द्रपर्वतस्तीर्थं कावेरी च नदी परा ॥ १,८१.१७ ॥
 गोदावरी मडातीर्थं पयोष्णी वरदा नदी ।
 विन्ध्यः पाण्डुरं तीर्थं नर्मदाभेद उत्तमः ॥ १,८१.१८ ॥
 गोकर्णं परमं तीर्थं तीर्थं माहिष्मती पुरी ।
 कालञ्जरं मडीतीर्थं शुक्लतीर्थमनुत्तमम् ॥ १,८१.१९ ॥
 कृते शौचे मुक्तिदं च शार्ङ्गधारी तदन्तिके ।
 विरजं सर्वदं तीर्थं स्वर्णाक्षं तीर्थमुत्तमम् ॥ १,८१.२० ॥
 नन्दितीर्थं मुक्तिदं च कोटितीर्थं क्लृप्तप्रदम् ।
 नासिञ्चं च मडातीर्थं गोवर्धनमतः परम् ॥ १,८१.२१ ॥
 कृष्णवेणी भीमरथी गण्डकी या त्विरावती ।
 तीर्थं बिन्दुसरः पुण्यं विष्णुपादोदकं परम् ॥ १,८१.२२ ॥
 ब्रह्मध्यानं परं तीर्थं तीर्थमिन्द्रियनिग्रहः ।
 दमस्तीर्थं तु परमं भवशुद्धिः परं तथा ॥ १,८१.२३ ॥

ज्ञानद्धे ध्यानजले रागद्वेषमलापले ।
 यः स्नाति मानसे तीर्थे स याति परमां गतिम् ॥ १,८१.२४ ॥
 छंदं तीर्थमिदं नेति ये नरा भेददर्शिनः ।
 तेषां विधीयते तीर्थगमनं तत्कृत्वं य यत् ॥ १,८१.२५ ॥
 सर्वं ब्रह्मेतियोऽवेति नातीर्थं तस्य द्विभ्यन ।
 अत्रेषु स्नानदानानि श्राद्धं पिण्डमथाक्षयम् ॥ १,८१.२६ ॥
 सर्वा नद्यः सर्वशैलाः तीर्थं देवादिसेवितम् ।
 श्रीरङ्गं य उदरेस्तीर्थं तापी श्रेष्ठा मडानदी ॥ १,८१.२७ ॥
 सप्तगोदावरं तीर्थं तीर्थं कोणगिरिः परम् ।
 मडालक्ष्मीर्यत्र देवी प्रणीता परमा नदी ॥ १,८१.२८ ॥
 सख्याद्रौ देवदेवेश अकवीरः सुरेश्वरी ।
 गङ्गाद्वारे कुशावर्ते विन्ध्यके नीलपर्वते ॥ १,८१.२९ ॥
 स्नात्वा कनकले तीर्थे स भवेन्न पुनर्भवि ।
 सू ङिवाय ।
 अतान्यन्यानि तीर्थानि स्नानाद्यैः सर्वदानि हि ॥ १,८१.३० ॥
 श्रुत्वाब्रवीद्धरेर्ब्रह्मा व्यासं दक्षादिसंयुतम् ।
 अतान्युक्त्वा य तीर्थानि पुन स्तीर्थोत्तमोत्तमम् ।
 गयाप्यं प्राड सर्वेषामक्षयं ब्रह्मलोकदम् ॥ १,८१.३१ ॥
 छति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 सर्वतीर्थं माडात्स्यं नामैकाशीतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८२

श्रीगणेशाय नमः ।

(अथ गयामाडात्स्यं प्रारभ्यते) ।

ब्रह्मोवाच ।

सारात्सारतरं व्यास गयाभाडात्स्य मुत्तमम् ।

प्रवक्ष्यामि समासेन बुक्तिमुक्तिप्रदं शृणु ॥ १,८२.१ ॥

गयासुरोऽभवत्पूर्वं वीर्यवान्परमः स य ।

तपस्तप्यन्मडाधोरं सर्वभूतोपतापनम् ॥ १,८२.२ ॥
 तत्तपस्तापिता देवास्तद्ग्रथार्थं हरिं गताः ।
 शरणं हरिभूये तान्भवितव्यं शिवात्मभिः ॥ १,८२.३ ॥
 पात्यतेऽस्य मडादेडो तथेत्यूयुः सुरा हरिम् ।
 कदाचिच्छिवपूजार्थं क्षीराब्धेः कमलानि य ॥ १,८२.४ ॥
 आनीय कीकटे देशे शयनं याकरोद्दली ।
 विष्णुमायाविमूढोऽसौ गधया विष्णुना उतः ॥ १,८२.५ ॥
 अतो गदाधरो विष्णुर्गयायां मुक्तिदः स्थितः ।
 तस्य देडो लिङ्गरूपी स्थितः शुद्धे पितामहः ॥ १,८२.६ ॥
 जनार्दनश्च कालेशस्तथान्यः प्रपितामहः ।
 विष्णुराडाथ मर्यादां पुण्यक्षेत्रं भविष्यति ॥ १,८२.७ ॥
 यज्ञं श्राद्धं पिण्डदानं स्नानादि कुरुते नरः ।
 स स्वर्गं ब्रह्मलोकं य गच्छेन्न नरकं नरः ॥ १,८२.८ ॥
 गयातीर्थं परं ज्ञात्वा यागं यके पितामहः ।
 ब्राह्मणान्पूजयामास ऋत्विगर्थमुपागतान् ॥ १,८२.९ ॥
 मडानदीं रसवडां सृष्ट्वा वाप्यादिकं तथा ।
 भक्ष्यभोज्यकृवादींश्च कामधेनुं तथासृजत् ॥ १,८२.१० ॥
 पञ्चकोशं गयोक्षेत्रं ब्राह्मणोभ्यो ददौ प्रभुः ।
 धरमयागेषु लोभात्तु प्रतिगृह्य धनादिकम् ॥ १,८२.११ ॥
 स्थिता विप्रास्तदा शमा गयायां ब्राह्मणास्ततः ।
 मा भूत्त्रैपुरुषी विधा मा भूत्त्रैपुरुषं धनम् ॥ १,८२.१२ ॥
 युष्माकं स्याद्धारिवडा नदी पाषाणपर्वतः ।
 शमैस्तु प्रार्थितो ब्रह्मानुग्रहं कृतवान्प्रभुः ॥ १,८२.१३ ॥
 लोकाः पुण्या गयायां हि श्राद्धिनो ब्रह्मलोकगाः ।
 युष्मान्ये पूजयिष्यन्ति तैरहं पूजितः सदा ॥ १,८२.१४ ॥
 ब्रह्मज्ञानं गयाश्राद्धं गोगृहे मरणं तथा ।
 वासः पुंसां कुरुक्षेत्रे मुक्तिरेषा यतुर्विधा ॥ १,८२.१५ ॥

समुद्राः सरितः सर्वा वापीकूपड्रदास्तथा ।
 स्नातुकामा गयातीर्थं व्यास यास यान्ति न संशयः ॥ १,८२.१६ ॥

ब्रह्मलत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः ।
 पापं तत्संगञ्जं सर्वं गयाश्राद्धाद्धिनश्यति ॥ १,८२.१७ ॥

असंस्कृता मृता य च पशुयोरलताश्च ये ।
 सर्पदृष्टा गयाश्राद्धान्मुक्ताः स्वर्गं प्रजन्ति ते ॥ १,८२.१८ ॥

गयायां पिण्डदानेन यत्फलं लभते नरः ।
 न तच्छक्यं मया वक्तुं वर्षकोटिशतैरपि ॥ १,८२.१९ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 गयामाडात्त्रयं नाम दृव्यशीतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८३

ब्रह्ममोवाच ।
 कीकटेषु गया पुण्या पुण्यं राजगृहं वनम् ।
 विषयश्चारणः पुण्यो नदीनां च पुनः पुना ॥ १,८३.१ ॥

मुण्डपृष्ठे तु पूर्वस्मिन्पश्चिमे दक्षिणोत्तरे ।
 सार्धकोशद्वयं मानं गयायां परिकीर्तितम् ॥ १,८३.२ ॥

पञ्चकोशं गयाक्षेत्रं कोशमेकं गयाशिरः ।
 तत्र पिण्डप्रदानेन तृप्तिर्भवति शाश्वती ॥ १,८३.३ ॥

नगाज्जनार्दनाख्यैव कूपारयोत्तरमानसात् ।
 अेतद्गयाशिरः प्रोक्तं हृत्पुतीर्थं तदुच्यते ॥ १,८३.४ ॥

तत्र पिण्डप्रदानेन पितृणां परमा गतिः ।
 गयागमनमात्रेण पितृणामनृणो भवेत् ॥ १,८३.५ ॥

गयायां पितृरूपेण देवदेवो जनार्दनः ।
 तं दृष्ट्वा पुण्डरीकाक्षं मुच्यते वै ऋणत्रयात् ॥ १,८३.६ ॥

रथमार्गं गयतीर्थं दृष्ट्वा रुद्रपदादिके ।
 कालेश्वरं च केदारं पितृणामनृणो भवेत् ॥ १,८३.७ ॥

दृष्ट्वा पितामहं देवं सर्वपापैः प्रमुच्यते ।

लोकं त्वनामयं याति दृष्ट्वा य प्रपितामहम् ॥ १,८३.८ ॥
तथा गदाधरं देवं माधवं पुरुषोत्तमम् ।
तं प्रणाम्य प्रयत्नेन न भूयो जायते नरः ॥ १,८३.९ ॥
मौनादित्यं मलात्मानं कनकार्कं विशेषतः ।
दृष्ट्वा मौनेन विप्रर्षे पितृणामनृणो भवेत् ॥ १,८३.१० ॥
ब्रह्माणं पूजयित्वा य ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ।
गायत्रीं प्रतरुत्याय यस्तु पश्यति मानवः ॥ १,८३.११ ॥
सन्ध्यां कृत्वा प्रयत्नेन सर्ववेदकृत्वं लभेत् ।
सावित्रीं यैव मध्याह्ने दृष्ट्वा यज्ञकृत्वं लभेत् ॥ १,८३.१२ ॥
सरस्वतीं य सायाह्ने दृष्ट्वा दानकृत्वं लभेत् ।
नगस्थमीश्वरं दृष्ट्वा पितृणामनृणो भवेत् ॥ १,८३.१३ ॥
धर्मरक्षणं धर्ममीशं दृष्ट्वा स्यादृणानाशनम् ।
देवं गुणेश्वरं दृष्ट्वा को न मुच्येत बन्धनात् ॥ १,८३.१४ ॥
धेनुं दृष्ट्वा धेनुवने ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ।
प्रभासेशं प्रभासे य दृष्ट्वा याति परां गतिम् ॥ १,८३.१५ ॥
कोटीश्वरं याश्वमेधं दृष्ट्वा स्यादृणानाशनम् ।
स्वर्गद्वारेश्वरं दृष्ट्वा मुच्यते भवबन्धनात् ॥ १,८३.१६ ॥
रामेश्वरं गदालोलं दृष्ट्वा स्वर्गमवाप्नुयात् ।
ब्रह्मेश्वरं तथा दृष्ट्वा मुच्यते ब्रह्मलोक्यया ॥ १,८३.१७ ॥
मुण्डपृष्ठे मलायण्यो दृष्ट्वा कामानवाप्नुयात् ।
कृष्णवीशं कृष्णयण्यो य गौरीं दृष्ट्वा य मङ्गलाम् ॥ १,८३.१८ ॥
गोमकं गोपतिं देवं पितृणामनृणो भवेत् ।
अङ्गारेशं य सिद्धेशं गयादित्यं गञ्जं तथा ॥ १,८३.१९ ॥
मार्कण्डेयेश्वरं दृष्ट्वा पितृणामनृणो भवेत् ।
कृष्णतीर्थं नरः स्नात्वा दृष्ट्वा देवं गदाधरम् ॥ १,८३.२० ॥
अतेन किं न पर्याप्तं नृणां सुकृतकारिणाम् ।
ब्रह्मलोकं प्रयान्तीह पुरुषा अेकविंशतिः ॥ १,८३.२१ ॥

पृथिव्यां यानि तीर्थानी ये समुद्राः सरांसि च ।
 कृत्वुतीर्थं गमिष्यन्ति वारमेकं दिनेदिने ॥ १,८३.२२ ॥
 पृथिव्यां च गया पुण्या गयायां च गयाशिरः ।
 श्रेष्ठं तथा कृत्वुतीर्थं तन्मुषं च सुरस्य छि ॥ १,८३.२३ ॥
 उदीचि कनकानद्यो नाभितीर्थं तु मध्यतः ।
 पुण्यं ब्रह्मसदस्तीर्थं स्नानात्स्याद्ब्रह्मलोकदम् ॥ १,८३.२४ ॥
 कूपे पिण्डादिकं कृत्वा पितृणामनृणो भवेत् ।
 तथाक्षयवटे श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ १,८३.२५ ॥
 उंसतीर्थं नरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
 कोटितीथ गयालोले वैतरण्यां च गोमके ॥ १,८३.२६ ॥
 ब्रह्मलोकं नयेच्छ्राद्धी पुरुषानेकविंशतिम् ।
 ब्रह्मतीर्थं रामतीर्थं आग्नेये सोमतीर्थके ॥ १,८३.२७ ॥
 श्राद्धी रामद्वे ब्रह्मलोकं पितृकुलं नयेत् ।
 उत्तरे मानसे श्राद्धी न भूयो जायते नरः ॥ १,८३.२८ ॥
 दक्षिणे मानसे श्राद्धी ब्रह्मलोकं पितृन्नयेत् ।
 स्वगद्वारे नरः श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ।
 भीष्मतर्पणकृत्तस्य कूटे तारयते पितृन् ।
 गुप्तेश्वरे तथा श्राद्धी पितृणामनृणो भवेत् ॥ १,८३.२९ ॥
 श्राद्धी य धेनुकारण्ये ब्रह्मलोकं पितृन्नयेत् ।
 तिलधेनुप्रदः स्नात्वा दृष्ट्वा धेनुं न संशयः ॥ १,८३.३० ॥
 अन्द्रे वा नरतीर्थे च वासवे वैष्णवे तथा ।
 मडानद्यां कृतश्राद्धो ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ १,८३.३१ ॥
 गायत्रे यैव सावित्रे तीर्थे सारस्वते तथा ।
 स्नानस न्यातर्पणकृत्श्राद्धी यैकोत्तरं शतम् ॥ १,८३.३२ ॥
 पितृणां तु कुलं ब्रह्मलोकं नयति मानवः ।
 ब्रह्मयोनिं विनिर्गच्छेत्प्रयतः पितृमानसः ॥ १,८३.३३ ॥
 तर्पयित्वा पितृन्देवान् विशेधोनिसडुटे ।
 तर्पणे काङ्कडुधार्यां पितृणां तृप्तिरक्षया ॥ १,८३.३४ ॥

धर्मारण्ये मतङ्गस्य वाप्यां श्राद्धादिवं प्रजेत् ।
 धर्मयूपे य कूपे त पितृणांमनृणो भवेत् ॥ १,८३.३५ ॥
 प्रमाणां देवताः सन्तु लोकपालाश्च साक्षिणः ।
 मयागत्य मतङ्गोऽस्मिन्पितृणां निष्कृतिः कृता ॥ १,८३.३६ ॥
 रामतीर्थे नराः स्नात्वा श्राद्धं कृत्वा प्रभासके ।
 शिलायां प्रेतभावात्स्युर्मुक्ताः पितृगणाः किल ॥ १,८३.३७ ॥
 श्राद्धकृच्छ्रं स्वपुष्टायां त्रिः सकृत्कुलमुद्धरेत् ।
 श्राद्धकृन्मुण्डपुष्टादौ ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ १,८३.३८ ॥
 गयायां न हि तत्स्थानं यत्र तीर्थं न विद्यते ।
 पञ्चकोशे गयाक्षेत्रे यत्र तत्र तु पिण्डः ॥ १,८३.३९ ॥
 अक्षयं कृलमाप्नोति ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ।
 जनार्दनस्य उस्ते तु पिण्डं दद्यात्स्वकं नरः ॥ १,८३.४० ॥
 अेष पिण्डे मया दत्तस्तव उस्ते जनार्दन ! ।
 परलोकं गते मोक्षमक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ १,८३.४१ ॥
 ब्रह्मलोकमवाप्नोति पितृभिः सह निश्चितम् ।
 गयायां धर्मपृष्ठे य सरसि ब्रह्मणस्तथा ॥ १,८३.४२ ॥
 गयाशीर्षेऽक्षयवटे पितृणां दत्तमक्षयम् ।
 धर्मारण्यं धर्मपृष्ठे धेनुकारण्यमेव य ॥ १,८३.४३ ॥
 दृष्ट्वैतानि पितृश्चार्यवंश्यान्विंशतिमुद्धरेत् ।
 ब्रह्मारण्यं मडानद्याः पश्चिमो भाग उच्यते ॥ १,८३.४४ ॥
 पूर्वो ब्रह्मसदो भागो नागाद्रिर्भरताश्रमः ।
 भरतस्याश्रमे श्राद्धी मतङ्गस्य पदे भवेत् ॥ १,८३.४५ ॥
 गयाशीर्षाद्दक्षिणतो मडानद्याश्च पश्चिमे ।
 तत्स्मृतं यम्पुत्रवन् तत्र पाण्डुशिलास्ति हि ॥ १,८३.४६ ॥
 श्राद्धी तत्र तृतीयायां निश्चिरायाश्च मण्डले ।
 मडाद्धे य कौशिक्यामक्षयं कृलमाप्नुयात् ॥ १,८३.४७ ॥
 वैतरण्या श्वोत्तरतस्तृतीयाभ्यो जलाशयः ।
 पदानि तत्र कौञ्चस्य श्राद्धी स्वर्गं नयेत्पितृन् ॥ १,८३.४८ ॥

कौञ्चपादादुत्तरतो निश्चिराण्यो जलाशयः ।
 सकृद्यत्राभिगमनं सकृत्पिण्डप्रपातनम् ॥ १,८३.४८ ॥
 दुर्लभं किं पुनर्नित्यमस्मिन्नेव व्यवस्थितिः ।
 मडानधामुपस्पृश्य तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ १,८३.५० ॥
 अक्षयान्प्राप्नुयात्त्वोडान्कुलं यापि समुद्धरेत् ।
 सावित्रे पठ्यते सन्ध्या कृता स्याद्वाद्यशाब्दिकी ॥ १,८३.५१ ॥
 शुक्लकृष्णवृषभौ पक्षौ गयायां यो वसेन्नरः पुनात्यासप्तमं
 यैव कुलं नास्त्यत्र संशयः ॥ १,८३.५२ ॥
 गयायां मुण्डाऽपृष्ठे य अरविन्दं य पर्वतम् ।
 तृतीयं कौञ्चपादं य दृष्ट्वा पापैः प्रमुच्यते ॥ १,८३.५३ ॥
 मकरे वर्तमाने य ग्राहणे यन्द्रसूर्ययोः ।
 दुर्लभं त्रिषु लोकेषु गयायां पिण्डपातनम् ॥ १,८३.५४ ॥
 मडाद्धे य कौशिक्यां मूलक्षेत्रे विशेषतः ।
 गुडायां गृध्रकूटस्य श्राद्धं दत्तं (सप्त) मडाङ्गुलम् ॥ १,८३.५५ ॥
 यत्र माडेश्वरी धारा श्राद्धी तत्रानृणो भवेत् ।
 पुण्यां विशालामासाद्य नदीं त्रैलोक्य विश्रुताम् ॥ १,८३.५६ ॥
 अग्निष्टोममवाप्नोति श्राद्धी प्रायाद्विं नरः ।
 श्राद्धी मासपदे स्नात्वा वाजपेयङ्गुलं लभेत् ॥ १,८३.५७ ॥
 रविपादे पिण्डदानात्पतितोद्धारणं भवेत् ।
 गयास्थो यो ददात्यन्नं पितरस्तेन पुत्रिणः ॥ १,८३.५८ ॥
 कङ्कन्ते पितरः पुत्रान्नरकाद्भयभीरवः ।
 गयां यास्यति यः कश्चित्सोऽस्मान्स्तरयिष्यति ॥ १,८३.५९ ॥
 गयाप्राप्तं सुतं दृष्ट्वा पितृणामुत्सवो भवेत् ।
 पत्न्यामपि जलं स्पृष्ट्वा अस्मभ्यं किंल दास्यति ॥ १,८३.६० ॥
 आत्मजो वा तथान्यो वा गयाकूपे यदा तदा ।
 यत्राम्ना पातयेत्पिण्डं तं नयेद्ब्रह्म शाश्वतम् ॥ १,८३.६१ ॥
 पुण्डरीकं विष्णुलोकं प्राप्नुयात्कोटितीर्थगः ।

या सा वैतरणी नाम त्रिषु लोकेषु विश्रुता ॥ १,८३.६२ ॥
सावतीर्णा गयाक्षेत्रे पितृणां तारणाय हि ।
श्राद्धः पिण्डस्तत्र गोप्रदानं करोतिथः ॥ १,८३.६३ ॥
अेकविंशतिवंश्यान्स तारयेन्नात्र संशयः ।
यदि पुत्रो गयां गच्छेत्कदाचित्कालपर्यये ॥ १,८३.६४ ॥
तानेव भोजयेद्विप्रा-भ्रमणा ये प्रकल्पिताः ।
तेषां भ्रमसदः स्थानं सोमपानं तथैव य ॥ १,८३.६५ ॥
भ्रमप्रकल्पितं स्थानं विप्रा भ्रमप्रकल्पिताः ।
पूजितैः पूजिताः सर्वे पितृभिः सः डेवताः ॥ १,८३.६६ ॥
तर्पयेत्तु गयाविप्रा-व्यकल्पैर्विधानतः ।
स्थानं देवपरित्यागे गयायां तु विधीयते ॥ १,८३.६७ ॥
यः करोति वृषोत्सर्गं गयाक्षेत्रे ह्यनुत्तमे ।
अग्निष्टोमशतं पुण्यं लभते नात्र संशयः ॥ १,८३.६८ ॥
आत्मनोऽपि मडाभुद्धिर्गयायां तु तिलैर्विना ।
पिण्डनिर्वाणं कुर्यादन्येषामपि मानवः ॥ १,८३.६९ ॥
यावन्तो ज्ञातयः पित्या भान्धवाः सुदृष्टस्तथा ।
तेभ्यो व्यासगयाभूमौ पिण्डो देयो विधानतः ॥ १,८३.७० ॥
रामतीर्थं नरः स्नात्वा गोशतस्थापुयाद्दुलम् ।
मतःश्रुगवाभ्यां स्नात्वा य गोसदस्रकलं लभेत् ॥ १,८३.७१ ॥
निश्चिरासंगमे स्नात्वा भ्रमलोकं नयेत्पितृन् ।
वसिष्ठस्थाश्रमे स्नात्वा वाजपेयं य विन्दति ॥ १,८३.७२ ॥
मडाकौश्यां समावासादश्रमेधकलं लभेत् ।
पितामहस्य सरसः प्रसृता लोकपावनी ॥ १,८३.७३ ॥
समीपे त्वग्निधारेति विश्रुता कपिला हि सा ।
अग्निष्टोमकलं श्राद्धी स्नात्वात्र कृतकृत्यता ॥ १,८३.७४ ॥
श्राद्धी कुमारधारायामश्रमेधकलं लभेत् ।
कुमारमभिगम्याथ नत्वा मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ १,८३.७५ ॥

सोमकुण्डे नरः स्नात्वा सोमलोकं च गच्छति ।
 संवर्तस्य नरो वाप्यां सुभगः स्थात्तु पिण्डः ॥ १,८३.७६ ॥
 धौतपापो नरो याति प्रेतकुण्डे च पिण्डः ।
 देवनाथां लेखिलाने मथने जनुगर्तके ॥ १,८३.७७ ॥
 अेवमादिषु तीर्थेषु पिण्डस्तारयेत्पितृन् ।
 नत्वा देवान्वसिष्ठेशप्रभृतीन्ृणसंक्षयम् ॥ १,८३.७८ ॥
 षति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाडे
 गयामाडात्म्यं नाम त्र्यशीतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८४

ब्रह्मोवाच ।

उद्यतस्तु गयां गन्तुं श्राद्धं कृत्वा विधानतः ।
 विधाय कार्पटीविषं ग्रामस्यापि प्रदक्षिणम् ॥ १,८४.१ ॥
 ततो ग्रामान्तरं गत्वा श्राद्धशेषस्य भोजनम् ।
 कृत्वा प्रदक्षिणं गच्छेत्प्रतिब्रह्मविवर्जितः ॥ १,८४.२ ॥
 गृहान्वयितमानस्य गयायां गमनं प्रति ।
 स्वर्गारोहणसोपानं पितृणां तु पदेपदे ॥ १,८४.३ ॥
 भुण्डनं योपवासश्च सर्वतीर्थेष्वयं विधिः ।
 वर्जयित्वा कुरुक्षेत्रं विशालां विशञ्ज गयाम् ॥ १,८४.४ ॥
 दिवा च सर्वथा रात्रौ गयायां श्राद्धकृद्भवेत् ।
 वाराणस्यां कृतं श्राद्धं तीर्थे शोणनदे तथा ॥ १,८४.५ ॥
 पुनः पुनामडानथां श्राद्धी स्वर्गं पितृत्रयेत् ।
 उत्तरं मानसं गत्वा सिद्धिं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् ॥ १,८४.६ ॥
 तस्मिन्निवर्तयेच्छ्राद्धं स्नानं यैव निवर्तयेत् ।
 कामान्स लभते दिव्याभोक्षोपायं च सर्वशः ॥ १,८४.७ ॥
 दक्षिणं मानसं गत्वा मौनी पिण्डादि कारयेत् ।
 ऋणत्रयापाकरणं लभेद्दक्षिणमानसे ॥ १,८४.८ ॥
 सिद्धानां प्रीतिजननैः पापानां च भयङ्करैः ।

लेलिङानैर्मडाधोरैरक्षतैः पन्नगोत्तमैः ॥ १,८४.८ ॥
 नाम्ना कनभलं तीर्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ।
 उदीच्यां मुण्डपृष्ठस्य देवर्षिगणसोवितम् ॥ १,८४.१० ॥
 तत्र स्नात्वा दिवं याति श्राद्धं दत्तमथाक्षयम् ।
 सूर्यं नत्वा त्विदं कुर्यात्कृतपिण्डादिसत्कियः ॥ १,८४.११ ॥
 कव्यवाडस्तथा सोमो यमश्चैवार्यमा तथा ।
 अग्निष्वात्ता बर्हिषदः सोमपाः पिण्डदेवताः ॥ १,८४.१२ ॥
 आगच्छन्तु मडाभागा युषमाभी रक्षितास्त्विवल ।
 मदीयाः पितरो ये य कुले जाताः सनाभयः ॥ १,८४.१३ ॥
 तेषां पिण्डप्रदानार्थमागतोऽस्मि गयाभिमाम् ।
 कृतपिण्डः कृत्वुतीर्थे पश्येद्वं पितामहम् ॥ १,८४.१४ ॥
 गदाधरं ततः पश्येत्पितृणामनृणामनृणो भवेत् ।
 कृत्वुतीर्थे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा देवं गदाधरम् ॥ १,८४.१५ ॥
 आत्मानं तारयेत्सद्यो दश पूर्वाह्णशापरान् ।
 प्रथमेह्निविधिः प्रोक्तो द्वितीयदिवसे व्रजेत् ॥ १,८४.१६ ॥
 धर्मरक्षणं मतङ्गस्य वाप्यां पिण्डादिकृद्भवेत् ।
 धर्मरक्षणं समासाध वाजपेयकृलं लभेत् ॥ १,८४.१७ ॥
 राजसूयाश्रमेधाभ्यां कृलं स्याद्भ्रामतीर्थके ।
 श्राद्धं पिण्डोदकं कार्यं मध्ये वै कूपयूपयोः ॥ १,८४.१८ ॥
 कूपोदकेन तत्कार्यं पितृणां दत्तमक्षयम् ।
 तृतीयेऽबहिः भ्रामसद्यो गत्वा स्नात्वाथ तर्पणम् ॥ १,८४.१९ ॥
 कृत्वा श्राद्धादिकं पिण्डं मध्ये वै यूपकूपयोः ।
 गोप्रयारसमीपस्था आभ्राम भ्रामकल्पिताः ॥ १,८४.२० ॥
 तेषां सेवनमात्रेण पितरो मोक्षगामिनः ।
 यूपं प्रदक्षिणीकृत्य वाजपेयकृलं लभेत् ॥ १,८४.२१ ॥
 कृत्वुतीर्थे यत्तुर्थेऽभिनि स्नात्वा देवादितर्पणम् ।
 कृत्वा श्राद्धङ्गयाशीर्षे कुर्याद्भ्रामपदादिषु ॥ १,८४.२२ ॥

पिण्डान्दण्डिमुष्णे व्यासे पञ्चाग्नौ य पदत्रये ।
 सूर्येन्दुकार्तिकेयेषु कृतं श्राद्धं तथाक्षयम् ॥ १,८४.२३ ॥
 श्राद्धं तु नवदेवत्यं कुर्याद्वाद्यशदैवतम् ।
 अन्वष्टकासु वृद्धौ य गयायां मृतवासरे ॥ १,८४.२४ ॥
 अत्र मातुः पृथक्श्राद्धमन्यत्र पतिना सह ।
 स्नात्वा दशाश्वमेधे तु दृष्ट्वा देवं पितामहम् ॥ १,८४.२५ ॥
 रुद्रपादं नरः स्पृष्ट्वा न येडावर्तते पुनः ।
 त्रिविक्तपूर्णां पृथिवीं दत्त्वा यत्कृलमाप्नुयात् ॥ १,८४.२६ ॥
 स तत्कृलमवाप्नोति कृत्वा श्राद्धं गयाशिरे ।
 शमीपत्रप्रमाणेन पिण्डं दद्याद्गयाशिरे ॥ १,८४.२७ ॥
 पितरो यान्ति देवत्वं नात्र कार्या विचारणा ।
 भुङ्क्षुः पदं न्यस्तं मडादेवेन धीमता ॥ १,८४.२८ ॥
 अल्पेन तपसा तत्र मडापुण्यमवाप्नुयात् ।
 गयाशीर्षे तु यः पिण्डान्नाम्ना येषां तु निर्वपेत् ॥ १,८४.२९ ॥
 नरकस्था द्विवं यान्ति स्वर्गस्था भोक्षमाप्नुयुः ।
 पञ्चमेऽङ्गि गन्धालोले स्नात्वा वटतले ततः ॥ १,८४.३० ॥
 पिण्डान्दद्यात्पितृणां य सकलं तारयेत्कृलम् ।
 वटमूलं समासाद्य शाकेनोष्णोदकेन वा ॥ १,८४.३१ ॥
 अकस्मिन्भोजिते विप्र कोटिर्भवति भोजिताः ।
 कृते श्राद्धेऽक्षयवटे दृष्ट्वा य प्रपितामहम् ॥ १,८४.३२ ॥
 अक्षयात्कलंभते लोकांशुलानामुद्धुरेच्छतम् ।
 अष्टव्या भडवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां प्रजेत् ॥ १,८४.३३ ॥
 यजेत वाश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ।
 प्रेतः कश्चित्समुद्दिश्य वशिष्ठं कञ्चिदब्रवीत् ॥ १,८४.३४ ॥
 मम नाम्ना गयाशीर्षे पिण्डनिर्वपणं कुरु ।
 प्रेतभावाद्धिमुक्तः स्यांस्वर्गदो दातुरेव य ॥ १,८४.३५ ॥
 श्रुत्वा वशिष्ठगयाशीर्षे प्रेतराजाय पिण्डकम् ।
 प्रददावनुजैः सार्धं स्वपितृभ्यस्ततो ददौ ॥ १,८४.३६ ॥

सर्वे मुक्ता विशालोऽपि सपुत्रोऽभूच्च पिण्डः ।
 विशालायां विशालोऽभूद्राजपुत्रोऽब्रवीद्द्विजान् ॥ १,८४.३७ ॥
 कथं पुत्रादयः स्युर्मे विप्राश्चोतुर्विशालकम् ।
 गयायां पिण्डदानेन तव सर्वं भविष्यति ॥ १,८४.३८ ॥
 विशालोऽथ गयाशीर्षं पिण्डोऽभूच्च पुत्रवान् ।
 दृष्ट्वाकाशे सितं रक्तं कृष्णं पुरुषमब्रवीत् ॥ १,८४.३९ ॥
 के यूयं तेषु शैवैकः सितः प्रोचे विशालकम् ।
 अहं सितस्ते जनकं छन्द्रलोकं गतः शभम् ॥ १,८४.४० ॥
 मम पुत्र पिता रक्तो ब्रह्मला पापकृत्यरम् ।
 अयं पितामहः कृष्ण ऋषयोऽनेन धातिताः ॥ १,८४.४१ ॥
 अवीथिं नरकं प्रामौ मुक्तौ जातौ च पिण्डः ।
 मुक्तीकृतास्ततः सर्वे प्रजामः स्वर्गमुत्तमम् ॥ १,८४.४२ ॥
 कृतकृत्यो विशालोऽपि राज्यं कृत्वा दिवं ययौ ।
 येऽस्मत्कुले तु पितरो लुभपिण्डोऽकङ्कियाः ॥ १,८४.४३ ॥
 ये याप्यकृत्यूडास्तु ये च गर्भाद्भिनिःसृताः ।
 येषां दाडो न क्वियाच येऽग्निदग्धास्तथापरे ॥ १,८४.४४ ॥
 भूमौ दत्तेन तृप्यन्तु तृप्ता यान्तु परां गतिम् ।
 पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥ १,८४.४५ ॥
 माता पितामही चैव तथैव प्रपितामही ।
 तथा मातामहश्चैव प्रमातामह एव च ॥ १,८४.४६ ॥
 वृद्धप्रमातामहश्च तथा मातामही परम् ।
 प्रमातामही तथा वृद्धप्रमातामहीति वै ॥ १,८४.४७ ॥
 अन्येषां चैव पिण्डोऽयमक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ १,८४.४८ ॥
 इति श्रीगरुडे मलापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 गयामालात्म्यं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः

अश्रुमोवाय ।

स्नात्वा प्रेतशिलादौ तु वरुणास्थाभृतेन य ।

पिण्डं दद्याद्विर्मन्त्रैरावाख्य य पितृन्परान् ॥ १,८५.१ ॥

अस्मत्कुले मृता ये य गतिर्येषां न विद्यते ।

आवाहयिष्येतांस्वर्वान्दर्भपृष्ठे तिलोदकैः ॥ १,८५.२ ॥

पितवंशे मृता ये य मातृवंशे य ये मृताः ।

तषामुद्धरणार्थाय षमं पिण्डे दद्याम्यहम् ॥ १,८५.३ ॥

मातामहकुले ये य गतिर्येषां न विद्यते ।

तेषामुद्धरणार्थाय षमं पिण्डं दद्याम्यहम् ॥ १,८५.४ ॥

अजातदन्ता ये केचिद्यै य गर्भे प्रपीडिताः ।

तेषामुद्धरणार्थाय षमं पिण्डं दद्याम्यहम् ॥ १,८५.५ ॥

बन्धुवर्गाश्च ये केचिन्नामगोत्रविवर्जिताः ।

स्वगोत्रे परगोत्रे वा गतिर्येषां न विद्यते ।

तेषामुद्धरणार्थाय षमं पिण्डं दद्याम्यहम् ॥ १,८५.६ ॥

उद्धन्धनमृता ये य विषशस्त्रलताश्च ये ।

आत्मोपघातिनो ये य तेभ्यः पिण्डं दद्याम्यहम् ॥ १,८५.७ ॥

अग्निदाहे मृता ये य सिंख्याम्नाहताश्च ये ।

दंष्ट्रिभिः शृङ्गिभिर्वापि तेषां पिण्डं दद्याम्यहम् ॥ १,८५.८ ॥

अग्निदग्धाश्च ये केचिन्नाग्निदग्धास्तथापरे ।

विद्युज्यौरलता ये य तेभ्यः पिण्डं दद्याम्यहम् ॥ १,८५.९ ॥

शैरवे यान्धतामिस्त्रे कालसूत्रे य ये गताः ।

तेषामुद्धरणार्थाय षमं पिण्डं दद्याम्यहम् ॥ १,८५.१० ॥

असिपत्रवने घोरे कंभीपाके य ये गताः ।

तेषामुद्धरणार्थाय षं पिण्डं दद्याम्यहम् ॥ १,८५.११ ॥

अन्येषां यातना स्थानां प्रेतलोकनिवासिनाम् ।

तेषामुद्धरणार्थाय षमं पिण्डं दद्याम्यहम् ॥ १,८५.१२ ॥

पुशुयोनिं गता ये य पक्षिकीटसरीसृपाः ।

अथवा वृक्षयोनि स्थास्तेभ्यः पिण्डं दद्याम्यहम् ॥ १,८५.१३ ॥

असंख्ययातनासंस्था ये नीता यमशासनैः ।
 तेषामुद्धरणार्थाय धमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ १,८५.१४ ॥
 जात्यन्तरसहस्रेषु भ्रमन्ति स्येन कर्मणा ।
 मानुष्यं दुर्लभं येषां तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ १,८५.१५ ॥
 ये बान्धवाबान्धवा वा येऽन्यजन्मनि बान्धवाः ।
 ते सर्वे तृप्तिमायान्तु पिण्डदानेन सर्वदा ॥ १,८५.१६ ॥
 ये केचित्प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम ।
 ते सर्वे तृप्तिमायान्तु पिण्डदानेन सर्वदा ॥ १,८५.१७ ॥
 ये मे पितृकुले जाताः कुले मातृस्तथैव च ।
 गुरुश्वशुरबन्धूनां ये यान्ये बान्धवा मृताः ॥ १,८५.१८ ॥
 ये मे कुले लुभपिण्डाः पुत्रदारविवर्जिताः ।
 द्वियावो पडता ये च जात्यन्याः पद्गवस्तथा ॥ १,८५.१९ ॥
 विरूपा आमगर्भाश्च ज्ञाताज्ञाताः कुले मम ।
 तेषां पिण्डं मया दत्तमक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ १,८५.२० ॥
 साक्षिणः सन्तु मे देवा ब्रह्मेशानादयस्तथा ।
 मय गयां समासाधे पितृणां निष्कृतिः कृता ॥ १,८५.२१ ॥
 आगतोऽहं गयां देव ! पितृकार्ये गदाधर ।
 तन्मे साक्षी भवत्वद्ये अनृणोऽहमृणत्रयात् ॥ १,८५.२२ ॥
 मडानदी ब्रह्मसरोऽक्षयो वटः प्रभासमुधेन्तमडो? गयाशिरः ।
 सरस्वतीधर्मकधेनुपुष्पा येते कुरुक्षेत्रगता गयायाम् ॥ १,८५.२३ ॥
 इति श्रीगरुडे मडापुराणे पुर्वभाण्डे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
 गयामाडात्म्यं नाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८६

ब्रह्मोवाच ।

येयं प्रेतशिला ज्ञाता गयायां सा त्रिधा स्थिता ।
 प्रभासे प्रेतकुण्डे य गयासुरशिरस्यपि ॥ १,८६.१ ॥
 धर्मेण धारिता भूत्यै सर्वदेवमयी शिवा ।

प्रेतत्वं ये गता नृणां मित्राद्या बान्धवाद्यः ॥ १,८६.२ ॥

तेषामुद्धरणार्थाय यतः प्रेतशिला शुभा ।

अतोऽत्र मुनयो भूषा राजपत्न्याद्यः सदा ॥ १,८६.३ ॥

तस्यां शिलायां श्राद्धादिकर्तारो ब्रह्मलोकगाः ।

गयासुरस्य यन्मुण्डं तस्य पृष्ठे शिला यतः ॥ १,८६.४ ॥

मुणाऽपृष्ठो गिरिस्तस्मात्सर्वदेवमयो ज्ययम् ।

मुण्डपृष्ठस्य पादेषु यतो ब्रह्मसरोमुष्माः ॥ १,८६.५ ॥

अरविन्दवनं तेषु तेन यैवोपलक्षितः ।

अरविन्दो गिरिर्नाम डौञ्चपादाङ्घ्रितो यतः ॥ १,८६.६ ॥

तस्मा द्विरिः डौञ्चपादः पितृणां ब्रह्मलोकदः ।

गदाधराद्यो देवा आद्या आदौ व्यवस्थिताः ॥ १,८६.७ ॥

शिलागुपेण याव्यक्तास्तस्माद्देवमयी शिला ।

गया शिरश्छाद्यित्वा गुरुत्वादास्थिता शिला ॥ १,८६.८ ॥

कालान्तरेण व्यक्तश्चस्थित आदिगदाधरः ।

मडारुद्रादिदेवैस्तु आनादिनिधनो हरिः ॥ १,८६.९ ॥

धर्म संरक्षणार्थाय अधर्मादिविनष्टये ।

दैत्यराक्षसनाशार्थं मत्स्यः पूर्वं यथाभवत् ॥ १,८६.१० ॥

कूर्मो वराहो नृहरिर्वाभनो राम ऋजितः ।

यथा दाशरथी रामः कृष्णोबुद्धोऽथ कल्कयपि ॥ १,८६.११ ॥

तथा व्यक्तोऽव्यक्तगुपी आसीदादिर्गदाधरः ।

आदिरादौ पूजितोऽत्र देवैर्ब्रह्मादिभिर्भितः ॥ १,८६.१२ ॥

पादाद्यैर्गन्धपुष्पाद्यैरत आदिगदाधरः ।

गदाधरं सुरैः सार्धमाद्यं गत्वा ददाति यः ॥ १,८६.१३ ॥

अर्घ्यं पात्रं च पाद्यं च गन्धपुष्पं च धूपकम् ।

दीपं नैवैद्यमुत्सृष्टं माल्यानि विविधानि च ॥ १,८६.१४ ॥

वस्त्राणि मुकुटं घण्टा यामरं प्रेक्षणीयकम् ।

अलङ्कारादिकं पिण्डमन्नदानादिकं तथा ॥ १,८६.१५ ॥

तेषां तावद्धनं धान्यमायुरारो ग्यसम्पदः ।
 पुत्रादिसन्ततिश्रेयोविद्यार्थं कामं छिन्वितः ॥ १,८६.१६ ॥
 भार्या स्वर्गाद्विवासश्च स्वर्गादागत्य राज्यकम् ।
 कुलीनः सत्त्वसम्पन्नो रणे मर्दितशात्रवनः ॥ १,८६.१७ ॥
 वधबन्धविनिर्मुक्तश्चान्ते मोक्षमवाप्नुयात् ।
 श्राद्धपिण्डादिकर्तारः पितृभिर्ब्रह्मलोकगाः ॥ १,८६.१८ ॥
 जगन्नाथं येऽप्ययन्ति सुभद्रां बलभद्रकम् ।
 ज्ञानं प्राप्य श्रियं पुत्रान्प्रजन्ति पुरुषोत्तमम् ॥ १,८६.१९ ॥
 पुरुषोत्तमराजस्य सूर्यस्य च गाणस्य च ।
 पुरतस्तत्र पिण्डादि पितृणां ब्रह्मलोकदः ॥ १,८६.२० ॥
 नत्वा कपर्दिविघ्नेशं सर्वविघ्नैः प्रमुच्यते ।
 कार्तिकेयं पूजयित्वा ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ १,८६.२१ ॥
 द्वादशादित्यमभ्यर्च्य सर्वरोगैः प्रमुच्यते ।
 वैश्वानरं समभ्यर्च्य उत्तमां दीप्तिमाप्नुयात् ॥ १,८६.२२ ॥
 रेवन्तं पूजयित्वाथ अश्वानाप्रोत्यनुत्तमान् ।
 अभ्यर्च्येन्द्रं मण्डैश्चर्यं गौरीं सौभाग्यमाप्नुयात् ॥ १,८६.२३ ॥
 विद्यां सरस्वतीं प्रार्थ्य लक्ष्मीं सम्पूज्य च श्रियम् ।
 गरुडं च समभ्यर्च्य विघ्नवृन्दात्प्रमुच्यते ॥ १,८६.२४ ॥
 क्षेत्रपालं समभ्यर्च्य त्र्यलवृन्दैः प्रमुच्यते ।
 मुण्डपृष्ठं समभ्यर्च्य सर्वकाममवाप्नुयात् ॥ १,८६.२५ ॥
 नागाष्टकं समभ्यर्च्य नागादृष्टो विमुच्यते ।
 ब्रह्माण्डं पूजयित्वा च ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ १,८६.२६ ॥
 बलभद्रं समभ्यर्च्य बलारोग्यमवाप्नुयात् ।
 सुभद्रां पूजयित्वा तु सौभाग्यं परमाप्नुयात् ॥ १,८६.२७ ॥
 सर्वाङ्गामानवाप्नोति सम्पूज्य पुरुषोत्तमम् ।
 नारायणं तु सम्पूज्य नराणामधिपो भवेत् ॥ १,८६.२८ ॥
 स्पृष्ट्वा नत्वा नारसिंहं संग्रामे विजयी भवेत् ।
 वराहं पूजयित्वा तु भूमिराज्यमवाप्नुयात् ॥ १,८६.२९ ॥

मालाविधाधरौ स्पष्ट्वा विधाधरपदं लभेत् ।
 सर्वाङ्गामानवाप्नोति सम्भूज्याद्विगदाधरम् ॥ १,८६.३० ॥
 सोमनाथं समभ्यर्च्य शिवलोकमवाप्नुयात् ।
 रुद्रेश्वरं नमस्कृत्य रुद्रलोके महीयते ॥ १,८६.३१ ॥
 रामेश्वरं नरो नत्वा रामवत्सुप्रियो भवेत् ।
 ब्रह्मेश्वरं नरः स्तुत्वा ब्रह्मलोकाय कल्पते ॥ १,८६.३२ ॥
 कालेश्वरं समभ्यर्च्य नरः कालञ्जयो भवेत् ।
 केदारं पूजयित्वा तु शिवलोके महीयते ॥ १,८६.३३ ॥
 सिद्धेश्वरं य सम्भूज्य सिद्धो ब्रह्मपुत्रं व्रजेत् ।
 आद्यै रुद्रादिभिः सार्धं दृष्ट्वा ख्याद्विगदाधरम् ॥ १,८६.३४ ॥
 कुलानां शतमुद्धृत्य नयेद्ब्रह्मपुत्रं नरः ।
 धर्मार्थो प्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थो यार्थमाप्नुयात् ॥ १,८६.३५ ॥
 कामा-सम्प्राप्नुयात्कामी मोक्षार्थो मोक्षमाप्नुयात् ।
 राज्यार्थो राज्यमाप्नोति शान्त्यर्थो शान्तिमाप्नुयात् ॥ १,८६.३६ ॥
 सर्वार्थो सर्वमाप्नोति सम्भूज्याद्विगदाधरम् ।
 पुत्रान्पुत्रार्थिनी स्त्री य सौभाग्यं य तदर्थिनी ॥ १,८६.३७ ॥
 वंशार्थिनी य वंशान्वै प्राच्यार्थाद्विगदाधरम् ।
 ब्राह्मेन पिण्डदानेन अन्नदानेन वारिदः ॥ १,८६.३८ ॥
 ब्रह्मलोकमवाप्नोति सम्भूज्याद्विगदाधरम् ।
 पृथिव्यां सर्वतीर्थेभ्यो यथा श्रेष्ठा गया पुरी ॥ १,८६.३९ ॥
 तथा शिलाद्विपुत्रश्च श्रेष्ठश्चैव गदाधरः ।
 तस्मिन्द्दृष्टे शिला दृष्टा यतः सर्वं गदाधरः ॥ १,८६.४० ॥
 एति श्रीगरुडे मङ्गपुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
 गयामाहात्म्यं नाम षडशीतितमोऽध्यायः
 (एति गयामाहात्म्यं समाप्तम्) ।

हरिरुवाय ।

यतुर्दश मनू-वक्ष्ये तत्सुताश्च सुकाटिकान् ।

मनुः स्वायम्भुवः पूर्वमग्निघ्राद्याश्च तत्सुताः ॥ १,८७.१ ॥

मरीचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः ऋतुः ।

वसिष्ठश्च महातेजा ऋषयः सप्तकीर्तिताः ॥ १,८७.२ ॥

जयाभ्याशायमिताभ्याश्च शुक्ला यामास्तथैव य ।

गाणा द्वादशकाश्चैति यत्वारः सोमपायिनः ॥ १,८७.३ ॥

विश्वभुग्वामदेवेन्द्रो बाष्कविस्तदरिड्यभूत् ।

स उतो विष्णुना दैत्यश्चक्रेण सुमहात्मना ॥ १,८७.४ ॥

मनुः स्वारोचिषश्चाथ तत्पुत्रो मण्डलेश्वरः ।

चित्रको विनतश्चैव कर्णान्तो विद्युतो रविः ॥ १,८७.५ ॥

भृङ्गुणो नभश्चैव महाबलपराक्रमः ।

उर्ध्वं स्तम्भस्तथा प्राण ऋषभो निश्चल (२) स्तथा ॥ १,८७.६ ॥

दत्तो (भभो) विश्वावरीवांश्च ऋष्यः सप्तकीर्तिताः ।

तुषिता द्वादश प्रोक्तास्तथा पारावताश्च ये ॥ १,८७.७ ॥

धन्द्रो विपश्चिदैवानां तद्विपुः पुरुकृत्सरः ।

जघान उस्तिरुपेण भगवान्मधुसूदनः ॥ १,८७.८ ॥

औत्तमस्य मनोः पुत्रा आजश्च परशुस्तथा ।

विनीतश्च सुकेतुश्च सुमित्रः सुबलः शुचिः ॥ १,८७.९ ॥

देवो देवावृधो रुद्र ! मडोत्साडोजितस्तथा ।

रथौजा उर्ध्वबाहुश्च शरणाश्चानधो मुनिः ॥ १,८७.१० ॥

सुतपाः शङ्खुरित्येते ऋषयः सप्त कीर्तिताः ।

वशवर्तिस्वधामानः शिवाः सत्याः प्रतर्दनाः ॥ १,८७.११ ॥

पञ्च देवगाणाः प्रोक्ता सर्वे द्वादशकास्तु ते ।

धन्द्रः स्वशान्तिस्तच्छुक्रः प्रलम्भो नाम दानवः ॥ १,८७.१२ ॥

मत्स्यरूपी हरिर्विष्णुस्तं जघान य दानवम् ।

तामसस्य मनोः पुत्रा जनुजङ्घोऽथ निर्भयः ॥ १,८७.१३ ॥

नवभ्यातिर्नयश्चैव प्रियभृत्यो विविक्षिपः ।

दृढेषुषिः प्रस्तवाक्षः कृबन्धुः कृतस्तथा ॥ १,८७.१४ ॥
 ज्योतिर्धामा पृथुः (धृष्ट) काव्यश्चैत्रश्चेताग्निभेमकाः (डौ) ।
 मुनयः कीर्तिताः सप्त सुरागाः सुधियस्तथा ॥ १,८७.१५ ॥
 उरयो देवतामां य यत्वारः पञ्च (सप्त) विंशकाः ।
 गणा षण्द्रः शिविस्तस्य शत्रुर्भोमरथाः स्मृताः ॥ १,८७.१६ ॥
 उरिणा कूर्मरूपेण उतो भीमरथोऽसुरः ।
 रैवतस्य मनोः पुत्रो मडा प्राणश्च साधकः ॥ १,८७.१७ ॥
 वन (ल) बन्धुर्निरमित्रः प्रत्यङ्गः परडा शुचिः ।
 दृढप्रतः केतुशृङ्गं ऋषयस्तस्य वार्यते ॥ १,८७.१८ ॥
 वेदश्रीर्वेदभाडुश्च उर्ध्वभाडुस्तथैव य ।
 छिरण्यरोमा पर्जन्यः सत्यनेत्रः (नामा) स्वधाम य ॥ १,८७.१९ ॥
 अभूतरजसश्चैव तथा देवाश्चमेघसः ।
 वैकुण्ठ (एडा) श्चामृत (ता) श्चैव यत्वारी देवतागणाः ॥ १,८७.२० ॥
 गणो यतुर्दश सुरा विभुरिद्रः प्रतापवान् ।
 शान्तः शत्रुर्दतो दैत्यो ङस्रुपेण विष्णुना ॥ १,८७.२१ ॥
 याक्षुषस्य मनोः पुत्रा उरुः पुरुर्मडाबलः ।
 शतधुम्नस्तपस्वी य सत्यभाडुः (क्यो) कृतिस्तथा ॥ १,८७.२२ ॥
 अग्निष्णुरतिरात्रश्च सुधुम्नश्च तथा नरः ।
 उविष्मानुत्तमः श्रीमान्स्व (सु) धामा विरजस्तथा ॥ १,८७.२३ ॥
 अभिमानः सखिष्णुश्च मधुश्रीरृषयः स्मृताः ।
 आर्याः प्रभूता भाव्याश्च लेभाश्च पृथुकास्तथा ॥ १,८७.२४ ॥
 अष्टकस्य गणाः पञ्च तथा प्रोक्ता द्विवीकसाम् ।
 षण्द्रो मनोजवः शत्रुर्मडाकालो मडाभजः ॥ १,८७.२५ ॥
 अश्वरूपेण स उतो उरिणा लोकधारिणा ।
 मनोर्वैवस्वतस्येते पुत्रा विष्णुपरायणाः ॥ १,८७.२६ ॥
 षक्ष्वाकुरथ नाभागो धृष्टः शर्यातिरेव य ।
 नरिष्यन्तस्तथा पांसुर्नभो नेदिष्ठ येव य ॥ १,८७.२७ ॥

कुरुषश्च पृषध्रश्च सुधुम्भश्च मनोः सुताः ।
 अन्रिर्वसिष्ठो भगवाञ्जमदग्निश्च कश्यपः ॥ १,८७.२८ ॥
 गौतमश्च भरद्वाजो विशामित्रोऽथ सप्तमः ।
 तथा ल्येकोनपञ्चाशन्मरुतः परिकीर्तिताः ॥ १,८७.२९ ॥
 आदित्या वसवः साध्यागणान् द्वादशकास्त्रयः ।
 अेकादशा तथा रुद्रा वसवोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ १,८७.३० ॥
 द्वावश्विनौ विनिर्दिष्टौ विश्वेदेवास्तथा दशा ।
 दशौवाङ्गिरसो देवा नव देवगणस्तथा ॥ १,८७.३१ ॥
 तेजस्वी नाम वै शक्रो छिरण्याक्षो रिपुः स्मृतः ।
 उतो वराहउपोऽथ छरिण्याभ्योऽथ विष्णुना ॥ १,८७.३२ ॥
 वक्ष्ये मनोर्भविष्यस्य सावर्ण्याभ्यस्य वै सुतान् ।
 विजयश्चार्ववीरश्च निर्मोहः सत्यवाङ्मती ॥ १,८७.३३ ॥
 वरिष्ठश्च गरिष्ठश्च वायः संगतिरेव च ।
 अश्वत्थामा कृपो व्यासो गालवो दीप्तिमानथ ॥ १,८७.३४ ॥
 ऋष्यशर्ङ्गस्तथा राम ऋषयः सप्त कीर्तिताः ।
 सुतपा अमृताभाश्च मुष्याश्चापि तथा सुराः ॥ १,८७.३५ ॥
 तेषां गणस्तु देवाना मेकैको विंशकः स्मृतः ।
 विरोचनसुतस्तेषां अविरिन्द्रो भविष्यति ॥ १,८७.३६ ॥
 दत्त्वेमां याचमानाय विष्णवे यः पदत्रयम् ।
 ऋद्धिमिन्द्रपदं छित्वा ततः सिद्धिमवाप्स्यति ॥ १,८७.३७ ॥
 वारुणोर्दक्षसावर्णोर्नवमस्य सुताञ्मृगु ।
 धृतिकेतुर्दक्षिकेतुः पञ्चदस्तो निरामयः ।
 पृतुश्रवा बृहद्व्यूम्भ ऋथीको बृहतो गुणः ॥ १,८७.३८ ॥
 मेधातिथिर्धृतिश्चैव सवसो वसुरेव च ।
 ज्योतिष्मान्द्व्यकव्यौ च ऋषयो विभुरीश्वरः ॥ १,८७.३९ ॥
 परो भरीशिर्गर्भश्च स्व (सु) धर्माणश्च ते त्रयः ।
 देशशत्रु) कालकाक्षस्तद्धन्ता पद्मनाभकः ॥ १,८७.४० ॥
 भविष्यन्ति तदा देवा अेकैको द्वादशो गणः ।

तेषामिन्द्रो मडावीर्यो भविष्यत्यद्भुतो हर ॥ १,८७.४०*१ ॥

धमपुत्रस्य पुत्रांस्तु दश मस्य मनोः शृणु ।

सुक्षेत्रश्चोत्तमौजाश्च भूरिश्रेण्यश्च वीर्यवान् ॥ १,८७.४१ ॥

शतानीको निरमित्रो वृषसेनो जयद्रथः ।

भूरिद्युम्नः सुवर्याश्च शान्तिरिन्द्रः प्रतापवान् ॥ १,८७.४२ ॥

अयो (पो) मूर्तिर्द्विष्मांश्च सुकृतिश्चाव्ययस्तथा ।

नाभागोऽप्रतिमौजाश्च सौरभ ऋषयस्तथा ॥ १,८७.४३ ॥

प्राण्णाभ्याः शतसंभ्यास्तु देवतानां गणस्तथा ।

तेषामिन्द्रश्च भविता शान्तिर्नाम मडाभलः ।

भलिः शत्रुस्तं हरिश्च गध्या घातयिष्यति ॥ १,८७.४४ ॥

रुद्र पुत्रस्य ते पुत्रान्वक्ष्याम्येकादशस्य तु ।

सर्वत्रगः सुशर्मा च देवानीकः पुरुर्गुरुः ॥ १,८७.४५ ॥

क्षेत्रवर्णो दृढेषुश्च आर्द्रकः पुत्रकस्तथा ।

द्विष्मांश्च द्विष्यश्च वरुणो विश्वविस्तरौ ॥ १,८७.४६ ॥

विषगुश्चैवाग्नितेजाश्च ऋषयः सप्त कीर्तिताः ।

विडङ्गमाः कामगन्निर्माणरुचयस्तथा ॥ १,८७.४७ ॥

अेकैकस्त्रिंशकस्तेषां गणश्चैन्द्रश्च वै वृषः ।

धसग्रीवो रिपुस्तस्य श्रीरुपी घातयिष्यति ॥ १,८७.४८ ॥

मनोस्तु दक्षपुत्रस्य द्वादशस्यात्मजाञ्छृणु ।

देववानु पदेवश्च देवश्रेष्ठो विदूरथः ॥ १,८७.४९ ॥

मित्रवाग्मित्रदेवश्च मित्रबिन्दुश्च वीर्यवान् ।

मित्रवाडः प्रवाडश्च दक्षपुत्रमनोः सुताः ॥ १,८७.५० ॥

तपस्वी सुतपाश्चैव तपोमूर्तिस्तपोरतिः ।

तपोधृतिर्द्युतिश्चान्यः सप्तमश्च तपोधनाः ॥ १,८७.५१ ॥

स्वधर्माणः सुतपसो हरितो डोडितास्तथा ।

सुरारथो गणाश्चैते प्रत्येकं दशको गणः ॥ १,८७.५२ ॥

ऋतधामा च भद्रे (तत्रे) न्द्रस्तारको नाम तद्विपुः ।

हरिर्नपुंसकं भूत्वा घातयिष्यति शङ्कर ॥ १,८७.५३ ॥

त्रयोदशस्य शौच्यस्य मनोः पुत्रान्निबोध मे ।
 चित्रसेनो विचित्रश्च तपोधर्मरतो धृतिः ॥ १,८७.५४ ॥
 सुनेत्रः क्षेत्रवृत्तिश्च सुनयो धर्मपो दृढः ।
 धृतिमानव्ययश्चैव निशाङ्गो निरुत्सुकः ॥ १,८७.५५ ॥
 निर्मोहस्तत्त्वदर्शी य ऋषयः सप्त कीर्तिताः ।
 स्व (सु) रोमाणः स्व (सु) धर्माणः स्व (सु) कर्माणस्तथामराः ॥ १,८७.५६ ॥
 त्रयस्त्रिंशद्विभेदास्ते देवानां तत्र वै गणाः ।
 छन्दो द्विवस्मतिः शत्रुस्त्वष्टिभो नाम दानवः ॥ १,८७.५७ ॥
 मायूरेण य इषेण घातयिष्यति माधवः ।
 यतुर्दशस्य भौत्यस्य शृङ्गु पुत्रान्मनोर्मम ॥ १,८७.५८ ॥
 उरुर्गभीरो धृष्टश्च तरस्वीग्रा (त्र) ह अवे य ।
 अभिमानी प्रवीरश्च जिष्णुः संकन्दनस्तथा ।
 तेजस्वी दुर्लभश्चैव भौत्यस्यैते मनोः सुताः ॥ १,८७.५९ ॥
 अग्नीध्रश्चाग्निबाहुश्च मागधश्च तथा शुचिः ।
 अजितो मुक्तशुक्लौ य ऋषयः सप्त कीर्तिताः ॥ १,८७.६० ॥
 याक्ष्मुषाः कर्मनिष्ठाश्च पवित्रा भ्राजिनस्तथा ।
 वयोवृद्धा देवगणाः पञ्च प्रोक्तास्तु सप्तकाः ॥ १,८७.६१ ॥
 शुचिरिन्द्रो मडादैत्यो रिपुहन्ता हरिः स्वयम् ।
 ऐको देवश्चतुर्धा तु व्यासइषेण विष्णुना ॥ १,८७.६२ ॥
 कृतस्ततः पुराणानि विद्याश्चाष्टादशैव तु ।
 अङ्गानि यतुरो वेदा भीमांसा न्यायविस्तरः ॥ १,८७.६३ ॥
 पुराणं धर्मशास्त्रं य आयुर्वेदार्थशास्त्रकम् ।
 धनुर्वेदश्च गान्धर्वो विद्या ष्यष्टादशैव ताः ॥ १,८७.६४ ॥
 षट् श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 मनुतद्वंशनिर्गणं नाम स्यताशीतितमोऽध्यायः

सूत उवाच ।

उरिर्मन्वन्तराण्याड ब्रह्मादित्यो उराय य ।

मार्कण्डेयः पितृस्तोत्रं कौञ्चुकिं प्राड तच्छृणु ॥ १,८८.१ ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

रुचिः प्रजापतिः पूर्वं निर्भमो निरुडकृतिः ।

अत्रस्तोऽमितमाथी य यथार पृथिवीमिमाम् ॥ १,८८.२ ॥

अनग्निमनिकेतं तमेकाडारमनाश्रमम् ।

निमुक्तसंगं तं दृष्ट्वा प्रोचुः स्वपितरो मुनिम् ॥ १,८८.३ ॥

पितर उचुः ।

वत्स कस्मात्त्वया पुण्यो न कृतो दार संग्रहः ।

स्वर्गापवर्गडे (से)तुत्वाद्बन्धस्तेनानिशं (निमिषं) विना ॥ १,८८.४ ॥

गृही समस्तदेवानां पितृणां य तथार्हणम् ।

ऋषीणामर्थिनां चैव कुर्वल्लो कानवाप्नुयात् ॥ १,८८.५ ॥

स्वाडोय्यारणतो देवान्स्वधोय्यारणतः पितन् ।

विभजत्यन्नदानेन भृत्याधानतिथीनपि ॥ १,८८.६ ॥

स त्वं देवाद्दृष्ट्वाद्बन्धमिममस्मद्दृष्ट्वाऽपि ।

अवामोऽसि मनुष्यर्षे भूतेभ्यश्च दिनेदिने ॥ १,८८.७ ॥

अनत्याद्य सुतान्देवानसन्तर्प्य पितृस्तथा ।

अकृत्वा य कथं माण्ड्यं स्वर्गतिं प्राप्नुमिच्छसि ॥ १,८८.८ ॥

क्लेशओषैककं पुत्र अन्यायेन भवेत्तव ।

भूतस्य नरकं त्यक्त्वा क्लेश येवान्यजन्मनि ॥ १,८८.९ ॥

रुचिरुवाच ।

परिग्रहोऽतिदुःभाय पापाया योगतेस्तथा ।

भवत्यतो मया पूर्वन कृतो दारसंग्रहः ॥ १,८८.१० ॥

आत्मनः संशयोपायः क्रियते क्षणमन्त्राणात् ।

स्वमुक्तिहेतुर्न भवत्यसावपि परिग्रहात् ॥ १,८८.११ ॥

प्रक्षाल्यतेऽनुदिवसं य आत्मा निष्परिग्रहः ।

मम त्वपङ्कटिगधोऽपि विद्याम्भोभिर्वरं हि तत् ॥ १,८८.१२ ॥

अनेकभवसंभूतकर्मपङ्काङ्कितो बुधैः ।
 आत्मा तत्त्वज्ञानतोयैः प्रक्षाल्यो नियतेन्द्रियैः ॥ १,८८.१३ ॥
 पितर उचुः ।
 युक्तं प्रक्षालनं कर्तुमात्मनोऽपि यतेन्द्रियैः ।
 किं तु नोपायमार्गोऽयं यतस्त्वं पुत्र वर्तसे ॥ १,८८.१४ ॥
 पञ्चयज्ञैस्तपोदानैरशुभं नुदतस्तव ।
 कृत्वाभिसन्धिरहितैः पूर्वकम शुभाशुभैः ॥ १,८८.१५ ॥
 अेवं न बन्धो भवति कुर्वतः कारणात्मकम् ।
 न य बन्धाय तत्कर्म भवत्यनतिसन्निभम् ॥ १,८८.१६ ॥
 पूर्वकर्म कृतं भोगैः क्षीयते ह्यनिशन्तथा ।
 सुभृद्दुःखात्मकैर्वत्स पुण्या पुण्यात्मकं नृणाम् ॥ १,८८.१७ ॥
 अेवं प्रक्षाल्यते प्राज्ञैरात्मा बन्धाख्य रक्षयते ।
 रक्षश्च स्वविवेकेन पापपङ्केन दृश्यते ॥ १,८८.१८ ॥
 रुचिरुवाच ।
 अविद्या पच्यते वेदे कर्ममार्गात्पितामहाः ।
 तत्कथं कर्मणो मार्गो भवन्तो योजयन्ति माम् ॥ १,८८.१९ ॥
 पितर उचुः ।
 अविद्या सर्वमेवैतत्कर्मज्ञैतन्मृषा वयः ।
 किं तु विद्यापरिप्राप्तौ हेतुः कर्म न संशयः ॥ १,८८.२० ॥
 विछिताकरणानर्थो न सद्भिः क्रियते तु यः ।
 संयमो मुक्तये योऽन्यः प्रत्युताधोगतिप्रदः ॥ १,८८.२१ ॥
 प्रक्षालयामीति भवान्यदेतन्मन्यते वरम् ।
 विछिताकरणोद्भूतैः पापैस्त्वमपि दृश्यसे ॥ १,८८.२२ ॥
 अविद्यायुपकाराय विषवज्जायते नृणाम् ।
 अनुष्ठाना ल्युपायेन बन्धयोग्यापि नो हि सा ॥ १,८८.२३ ॥
 तस्माद्भ्रत्स कुरुष्व त्वं विधिवद्दारसंग्रहम् ।
 आजन्म विह्वलन्तेऽस्तु असम्प्राप्यान्धलौकिकम् ॥ १,८८.२४ ॥
 रुचिरुवाच ।

वृद्धोऽहं साम्प्रतं को मे पितरः सम्प्रिदास्यति ।
 भार्यान्तथा दरिद्रस्य दृष्करो दारसंग्रहः ॥ १,८८.२५ ॥
 पितर उच्युः ।
 अस्माकं पतनं वत्स भवतश्चाध्यधोगतिः ।
 नूनं भावि भवित्री य नाभिनन्दसि नो वयः ॥ १,८८.२६ ॥
 धृत्युक्त्वा पितरस्तस्य पश्यतो मुनिसत्तम ।
 बभूवुः सहसादृश्या दीपा वातलता एव ॥ १,८८.२७ ॥
 मुनिः क्लेश्युक्तये प्राह मार्कण्डेयो महातपाः ।
 रुचिवृत्तान्तमभिलं पितृसंवादलक्षणम् ॥ १,८८.२८ ॥
 एति श्रीगरुडे महापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 कर्मज्ञानमा नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- ८८

सूत उवाच ।
 पृष्टः क्लेश्युकिनोवाच मार्कण्डेयः पुनश्च तम् ।
 स तेन पितृवाक्यने भृशमुद्भ्रमानसः ॥ १,८८.१ ॥
 कन्याभिलाषी विप्रर्षिः परिभ्राम मेदिनीम् ।
 कन्यामलभमानोऽसौ पितृवाक्येन दीपितः ।
 चिन्तामवाप महीतमतीवोद्भ्रमानसः ॥ १,८८.२ ॥
 किं करोमि क्व गच्छामि कथं मे दारसंग्रहः ।
 क्षिप्रं भवेन्मत्पितृणां ममाभ्युदयकारकः ॥ १,८८.३ ॥
 एति चिन्तयतस्तस्यमतिर्जाता महात्मनः ।
 तपसाराध्याभ्येनं ब्रह्माणं कमलोद्भवम् ॥ १,८८.४ ॥
 ततो वर्षशतं दिव्यं तपस्तेपे महाभनाः ।
 तत्र स्थितश्चिरं कालं वनेषु नियमस्थितः ।
 आराधनाय स तदा परं नियममास्थितः ॥ १,८८.५ ॥
 ततः प्रदर्शयामास ब्रह्मा लोकपितामहः ।
 उवाचाथ प्रसन्नोऽस्मीत्युच्यतामभिवाञ्छितम् ॥ १,८८.६ ॥

ततोऽसौ प्रक्षिपत्याह ब्रह्मणां जगतो गतिम् ।
 पितृणां वयनात्तेन यत्कर्तुमभिवान्छितम् ॥ १,८९.७ ॥
 ब्रह्मोवाच ।
 प्रजापतिस्त्वं भविता अष्टव्या भवता प्रजाः ।
 सृष्ट्वा प्रजाः सुतान्विप्र समुत्पाद्य क्रियास्तथा ॥ १,८९.८ ॥
 कृत्वा कृताधिकारस्त्वं ततः सिद्धिमवाप्यसि ।
 सत्त्वं यथोक्तं पितृभिः कुरु दारपरिग्रहम् ॥ १,८९.९ ॥
 कामं येममभिध्याय क्रियतां पितृपूजनम् ।
 त एव तुष्टाः पितरः प्रदास्यन्ति तवेप्सितम् ।
 पत्नीं सुतांश्च सन्तुष्टाः किं न दधुः पितामहाः ॥ १,८९.१० ॥
 मार्कण्डेय उवाच ।
 धृत्यृषिर्वयनं श्रुत्वा ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ।
 नद्या विविक्ते पुनिने यकार पितृतर्पणम् ॥ १,८९.११ ॥
 तुष्टाय च पितृन्विप्रः स्तवैरेभिरथादृतः ।
 अेकाग्रप्रयतो भूत्वा भक्तिनम्रात्मकन्धरः ॥ १,८९.१२ ॥
 रुचिरुवाच ।
 नमस्येऽहं पितृन्भक्त्या ये वसन्त्यधिरैवतम् ।
 देवैरपि हि तर्ष्यन्ते ये श्राद्धेषु स्वधोत्तरैः ॥ १,८९.१३ ॥
 नमस्येऽहं पितृन्स्वर्गे ये तर्ष्यन्ते मलर्षिभिः ।
 श्राद्धैर्मनोमयैर्भक्त्या भुक्तिमुक्तिमभीप्सुभिः ॥ १,८९.१४ ॥
 नमस्येऽहं पितृन्स्वर्गे सिद्धाः सन्तर्षयन्ति यान् ।
 श्राद्धेषु द्विव्यैः सकलैरुपहारैरनुत्तमैः ॥ १,८९.१५ ॥
 नमस्येऽहं पितृन्भक्त्या येऽर्थ्यन्ते गुह्यकैर्दिवि ।
 तन्मयत्वेन वाधद्भिः ऋद्धिमात्यन्तिकीं पराम् ॥ १,८९.१६ ॥
 नमस्येऽहं पितृन्मर्त्यैरर्थ्यन्ते भुवि ये सदा ।
 श्राद्धेषु श्रद्धयाभीष्टलोकपुष्टिप्रदायिनः ॥ १,८९.१७ ॥
 नमस्येऽहं पितृन्विप्रैरर्थ्यन्ते भुवि ये सदा ।
 वाञ्छिताभीष्टलाभाय प्राजापत्यप्रदायिनः ॥ १,८९.१८ ॥

नमस्येऽलं पितृभ्ये वै तर्प्यन्तेऽरण्यवासिभिः ।
 वन्यैः श्राद्धैर्यताडासैस्तपोनिर्धूतकल्मषैः ॥ १,८८.१८ ॥
 नमस्येऽलं पितृन्विप्रैर्नैष्ठिकैर्धर्मचारिभिः ।
 ये संयतात्मभिर्नित्यं सन्तर्प्यन्ते समाधिभिः ॥ १,८८.२० ॥
 नमस्येऽलं पितृञ्छ्राद्धै राजन्यास्तर्पयन्ति यान् ।
 क्व्यैरशेषैर्विधिवल्नोऽद्भ्यङ्गलप्रदान् ॥ १,८८.२१ ॥
 नमस्येऽलं पितृन्वैश्वैरर्थ्यन्ते भुवि ये सदा ।
 स्वकर्माभिरतैर्नित्यं पुष्पधूपान्नवारिभिः ॥ १,८८.२२ ॥
 नमस्येऽलं पितृञ्छ्राद्धे शूद्रैरपि य भक्तिः ।
 सन्तर्प्यते जगत्कृत्स्नं नाम्ना भ्याताः सुकालिनः ॥ १,८८.२३ ॥
 नमस्येऽलं पितृञ्छ्राद्धे पाताले ये मडासुरैः ।
 सन्तर्प्यन्ते सुधाडारास्त्यक्तदम्भमदैः सदा ॥ १,८८.२४ ॥
 नमस्येऽलं पितृञ्छ्राद्धैरर्थ्यन्ते ये रसातले ।
 भोगैरशेषैर्विधिवन्नागैः कामानभीप्सुभिः ॥ १,८८.२५ ॥
 नमस्येऽलं पितृञ्छ्राद्धैः सर्पैः सन्तर्पितांसदा ।
 तत्रैव विधिवन्मन्त्रभोगसम्पत्समन्वितैः ॥ १,८८.२६ ॥
 पितृन्नमस्ये निवसन्ति साक्षाद्यै देवलोकेऽथ महीतले वा ।
 तथान्तरिक्षे य सुरारिपूज्यास्ते वै प्रतीयन्तु मयोपनीतम् ॥ १,८८.२७ ॥
 पितृन्नमस्ये परमार्थभूता ये वै विमाने निवसन्त्यमूर्ताः ।
 यजन्ति यानस्तमलैर्मनोभिर्योगीश्वराः क्वेशविमुक्तिहेतून् ॥ १,८८.२८ ॥
 पितृन्नमस्ये द्रिषि ये य मूर्ताः स्वधाम्बुजः काम्यङ्गलाभिसन्धौ ।
 प्रदानशक्ताः सकलेप्सितानां विमुक्तिदा येऽनभिसंछितेषु ॥ १,८८.२९ ॥
 तृप्यन्तु तेऽस्मिन्पितरः समस्ता षष्ठ्यावतां ये प्रदिशन्ति कामान् ।
 सुरत्वमिन्द्रत्वमितोऽधिदं वा गजाश्वरत्नानि मडागृहाणि ॥ १,८८.३० ॥
 सोमस्य ये रश्मिषु येऽर्कभिम्बे शुक्ले विमाने य सदा वसन्ति ।
 तृप्यन्तु तेऽस्मिन्पितरोऽन्नतोयैर्गन्धादिना पुष्टिमितो व्रजन्तु ॥ १,८८.३१ ॥
 येषां हुतेऽग्नौ हविषा य तृप्तिर्ये भुञ्जते विप्रशरीरसंस्थाः ।
 ये पिण्डदानेन मुदं प्रयान्ति तृप्यन्तु तेऽस्मिन्पितरोऽन्नतोयैः ॥ १,८८.३२ ॥

ये ञ्ङमांसेन सुरैरभीष्टैः कृष्यैस्तिवैर्दिव्य मनोहरैश्च ।
 कालेन शाकेन मर्षिर्वयैः सम्प्रीणितास्ते मुदमत्र यान्तु ॥ १,८९.३३ ॥
 कव्यान्धशोषाणि य यान्यभीष्टान्यतीव तेषां मम पूजितानाम् ।
 तेषाञ्च सान्निध्यमिडास्तु पुष्पगन्धाम्बुभोज्येषु मया कृतेषु ॥ १,८९.३४ ॥
 द्विनेद्विने ये प्रतिगृह्णतेऽर्या मासान्तपूजया भुवि येऽष्टकासु ।
 ये वत्सरान्तेऽभ्युदये य पूजयाः प्रयान्तु ते मे पितरोऽत्र तुष्टिम् ॥ १,८९.३५ ॥
 पूजया द्विजानां कुमुदेन्दुभासो ये क्षत्रियाणां ज्वलनार्कवर्णाः ।
 तथा विशां ये कनकावदाता नीलीप्रभाः शूद्रजनस्य ये य ॥ १,८९.३६ ॥
 तेऽस्मिन्समस्ता मम पुष्पगन्धधूपाम्बुभोज्याद्विनिवेदनेन ।
 तथाग्निहोमेन य यान्ति तृप्तिं सदा पितृभ्यः प्रणतोऽस्मि तेभ्यः ॥ १,८९.३७ ॥
 ये दैवपूर्वाण्यभितृम्भितोर श्रन्ति कव्यानि शुभाहृतानि ।
 तृमाश्च ये भूतिसृजो भवन्ति तृप्यन्तु तेऽस्मिन्प्रणतोऽस्मि तेभ्यः ॥ १,८९.३८ ॥
 रक्षांसि भूतान्यसुरांस्तथोग्निर्वाशयन्तु त्वशिवं प्रजानाम् ।
 आधाः सुराणामभरेशपूजयास्तृप्यन्तु तेऽस्मिन्प्रणतोऽस्मि तेभ्यः ॥ १,८९.३९ ॥
 अग्निष्वात्ता ऋषिषट् आज्यपाः सोमपास्तथा ।
 प्रजन्तु तृप्तिं श्राद्धेऽस्मिन्पितरस्तर्पिता मया ॥ १,८९.४० ॥
 अग्निष्वात्ताः पितृगणाः प्रार्थी रक्षन्तु मे द्विशम् ।
 तथा ऋषिषट् पान्तु याम्यां मे पितरः सदा ।
 प्रतीचीमाज्यपास्तद्द्रुदुदीचीमपि सोमपाः ॥ १,८९.४१ ॥
 रक्षोभूतपिशाचेभ्यस्तथैवासुरदोषतः ।
 सर्वतः पितरो रक्षां कुर्वन्तु मम नित्यशः ॥ १,८९.४२ ॥
 विश्वो विश्वभुगाराध्यो धर्मो धन्यः शुभाननः ।
 भूतिदो भूतिकुङ्कुभूतिः पितृणां ये गणा नव ॥ १,८९.४३ ॥
 कव्याणः कव्यदः कर्ता कव्यः कव्यतराश्रयः ।
 कव्यताडेतुर्न्धः षडिमे ते गणाः स्मृताः ॥ १,८९.४४ ॥
 वरो वरोऽथो वरदस्तुष्टिदः पुष्टिदस्तथा ।
 विश्वपाता तथा धाता सप्तैते य गणाः स्मृताः ॥ १,८९.४५ ॥

महान्महात्मा मलितो मलिमावान्महाबलः ।
गाणाः पञ्च तथैवैते पितृणां पापनाशनाः ॥ १,८९.४६ ॥
सुभद्रो धनदशान्यो धर्मदोऽन्यश्च भूतिदः ।
पितृणां कथ्यते यैव तथा गणयत्युष्टयम् ॥ १,८९.४७ ॥
ऐकत्रिंशत्पितृगणा यैर्व्याप्तमभिलं जगत् ।
त एवात्र पितृगणास्तुष्यन्तु य मदाडितात् ॥ १,८९.४८ ॥
माङ्गुड्ये उवाच ।
एवं तु स्तुवतस्तस्य तेजसोराशिरुच्छ्रितः ।
प्रादुर्भूय सलसा गगनव्याप्तिकारकः ॥ १,८९.४९ ॥
तद्दृष्ट्वा सुमहतेजः समाच्छाद्य स्थितं जगत् ।
जानुभ्यामवनीं गत्वा रुचिः स्तोत्रमिदञ्जगौ ॥ १,८९.५० ॥
रुचिरुवाच ।
अर्थितानाममूर्तानां पितृणां दीप्ततेजसाम् ।
नमस्यामि सदा तेषां ध्यानानां दिव्ययक्षुषाम् ॥ १,८९.५१ ॥
छन्द्रादीनां य नेतारो दक्षमारीययोस्तथा ।
सप्तर्षीणां तथान्येषां तान्नमस्यामि कामदान् ॥ १,८९.५२ ॥
मन्वादीनां य नेतारः सूर्यायन्द्रमसोस्तथा ।
तान्नमस्याभ्यहं सर्वान्पितृन्पयुधधावपि ॥ १,८९.५३ ॥
नक्षत्राणां ग्रहाणां च वाय्वञ्चोर्नभसस्तथा ।
धावापृथिव्योश्च तथा नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥ १,८९.५४ ॥
प्रजापतेः कश्यपाय सोमाय वरुणाय च ।
योगेश्वरेभ्यश्च सदा नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥ १,८९.५५ ॥
नमो गणेशेभ्यः सप्तभ्यस्तथा लोकेषु सप्तसु ।
स्वायम्भुवे नमस्यामि ब्रह्मणे योगयक्षुषे ॥ १,८९.५६ ॥
सोमाधारान्पितृगणान्योगमूर्तिधरांस्तथा ।
नमस्यामि तथा सोमं पितरं जगतामहम् ॥ १,८९.५७ ॥
अग्निर्गुप्तस्तथैवान्यान्रमस्यामि पितृनडम् ।
अग्निःसोममयं विश्वं यत ऐतदशेषतः ॥ १,८९.५८ ॥

ये य तेजसि ये चैते सोमसूर्याग्निमूर्तयः ।
 जगत्स्ववृषिणश्चैव तथा ब्रह्मस्ववृषिणः ॥ १,८८.५८ ॥
 तेभ्योऽपिलेभ्यो योगिभ्यः पितृभ्यो यतमानसः ।
 नमोनमो नमस्तेऽस्तु प्रसीदन्तु स्वधाभुजः ॥ १,८८.६० ॥
 माङ्कण्डेय उवाच ।
 अ एवं स्तुतास्ततस्तेन तजसो मुनिसत्तमाः ।
 निश्चङ्कमुस्ते पितरो भासयन्तो दिशादश ॥ १,८८.६१ ॥
 निवेदनञ्च यत्तेन पुष्यगन्धानुलेपनम् ।
 तद्भूषितानथ स तान्दृशे पुरतः स्थितान् ॥ १,८८.६२ ॥
 प्रणिपत्य रुचिर्भक्त्या पुनरेव कृताञ्जलिः ।
 नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यमित्याह पृथगादृतः ॥ १,८८.६३ ॥
 ततः प्रसन्नाः पितरस्तमूयुर्मुनिसत्तमम् ।
 वरं वृणीष्वेति स तानुवाचानतकन्धरः ॥ १,८८.६४ ॥
 रुचिरुवाच ।
 प्रजानां सर्गकर्तृत्वमादिष्टं ब्रह्मणो मम ।
 सोऽहं पत्नीमभीप्सामि धन्यां दिव्यां प्रजावतीम् ॥ १,८८.६५ ॥
 पितर उचुः ।
 अत्रैव सद्यः पत्नी ते भवत्वतिमनोरमा ।
 तस्याञ्च पुत्रो भविता भवतो मुनिसत्तम ! ॥ १,८८.६६ ॥
 मन्वन्तराधिपो धीमांस्त्वन्नाम्नैवोपलक्षितः ।
 रुये ! रौच्यं षति ध्याति प्रयास्यति जगत्त्रये ॥ १,८८.६७ ॥
 तस्यापि बहवः पुत्रा मलाबलपराङ्मनाः ।
 भविष्यन्ति मलात्मानः पृथिवीपरिपालकाः ॥ १,८८.६८ ॥
 त्वं य प्रिजापतिर्भूत्वा प्रजाः सृष्ट्वा यतुर्विधाः ।
 क्षीणाधिकारो धर्मज्ञस्ततः सिद्धिमवाप्स्यसि ॥ १,८८.६९ ॥
 स्तोत्रेणानेन य नरो योऽस्मांस्तोष्यति भक्तितः ।
 तस्य तुष्टा वयं भोगानात्मजं ध्यानमुत्तमम् ॥ १,८८.७० ॥
 आयुरारोग्यमर्थं य पुत्रपौत्रादिकं तथा ।

वाञ्छद्भिः सततं स्तव्याः स्तोत्रेणानेन वै यतः ॥ १,८८.७१ ॥

श्राद्धेषु य इमं भक्त्या त्वस्मत्प्रीतिकरं स्तवम् ।

पठिष्यति द्विजाभ्याणां भुञ्जतां पुरतः स्थितः ॥ १,८८.७२ ॥

स्तोत्रश्रवणसम्प्रीत्या सन्निधाने परे कृते ।

अस्मान्भिरक्षयं श्राद्धं तद्भविष्यत्यसंशयम् ॥ १,८८.७३ ॥

यद्यप्यश्रोत्रियं श्राद्धं यद्यप्युपलतं भवेत् ।

अन्यायोपात्तवित्तेन यद्वि वा कृतमन्यथा ॥ १,८८.७४ ॥

अश्राद्धार्हैरुपतैरुपहारैस्तथा कृतैः ।

अकालेऽप्यथ वा देशे विधिहीनमथापि वा ॥ १,८८.७५ ॥

अश्रद्धया वा पुरुषैर्दम्भमाश्रित्य यत्कृतम् ।

अस्माकं तृमये श्राद्धन्तथाप्येतद्गुदीरणात् ॥ १,८८.७६ ॥

यत्रैतत्पठ्यते श्राद्धे स्तोत्रमस्तत्सुभावलम् ।

अस्माकं जायते तृमिस्तत्र द्वादशावर्षिकी ॥ १,८८.७७ ॥

डेमन्ते द्वादशाब्दानि तृमिमेतत्प्रयच्छति ।

शिशिरे द्विगुणाब्दानि तृमिं स्तोत्रमिदं शुभम् ॥ १,८८.७८ ॥

वसन्ते षोडश समास्तृमये श्राद्धकर्मणि ।

ग्रीष्मे य षोडशैवैतत्पठितं तृमिकारकम् ॥ १,८८.७९ ॥

विकलेऽपि कृते श्राद्धे स्तोत्रेणानेन साधिते ।

वर्षासु तृमिरस्माकमक्षय्या जायते रुये ॥ १,८८.८० ॥

शरत्कालेऽपि पठितं श्राद्धकाले प्रयच्छति ।

अस्माकमेतत्पुरुषैस्तृमिं पञ्चदशाब्दिकीम् ॥ १,८८.८१ ॥

यस्मिन्नेते य विभितमेतत्तिष्ठति नित्यदा ।

सन्निधानं कृते श्राद्धे तत्रास्माकं भविष्यति ॥ १,८८.८२ ॥

तस्मादेतत्त्वया श्राद्धे विप्राणां भुञ्जतां पुरः ।

श्रावणीयं मडाभाग अस्माकं पुष्टिकारकम् ॥ १,८८.८३ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

रुचिकृतपितृस्तोत्रं नामैकोनवतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- ८०

माङ्गल्येय उवाच ।

ततस्तस्मान्नदीमध्यात्समुत्तस्थौ मनोरमा ।

प्रभ्वीया नाम तन्वङ्गी तत्समीपे वराप्सराः ॥ १,८०.१ ॥

सा योवाच महात्मानं रुचिं सुमधुराक्षरकम् ।

प्रसादयामास भूयः प्रभ्वीया च वराप्सराः ॥ १,८०.२ ॥

अतीवरूपिणी कन्या मत्प्रसाद्वराङ्गना ।

जाता वरुणपुत्रेण पुष्करेण महात्मना ॥ १,८०.३ ॥

तां गृहाण मया दत्तां भार्यार्थं वरवर्णिनीम् ।

मनुर्मंडामतिस्तस्यां समुत्पत्स्यति ते सुतः ॥ १,८०.४ ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

तथेति तेन साप्युक्ता तस्मात्तोयाद्द्रुष्मतीम् ।

उद्धार ततः कन्यां मानिनीं नाम नामतः ॥ १,८०.५ ॥

नद्याश्च पुलिने तस्मिन्स मुनिर्मुनिसत्तमाः ।

जग्राड पाणिं विधिवत्समानीय महामुनिः ॥ १,८०.६ ॥

तस्यां तस्य सुतो जज्ञे महावीर्यो महाद्युतिः ।

श्रीगरुडमहापुराणम्- ८१

सूत उवाच ।

स्वायम्भुवाद्या मुनयो हरिं ध्यायन्ति कर्मणा ।

प्रतायारार्थनाध्यानस्तुतिजप्यपरायणाः ॥ १,८१.१ ॥

दंडेन्द्रियमनोबुद्धिप्राणाडङ्कारवर्जितम् ।

आकशेन विहीनं वै तेजसा परिवर्जितम् ॥ १,८१.२ ॥

उदडेन विहीनं वै तद्धर्मपरिवर्जितम् ।

पृथिवीरहितं चैव सर्वभूतविवर्जितम् ॥ १,८१.३ ॥

भूताध्यक्षं तथा बह्मनियन्तारं प्रभुं विभुम् ।

चैतन्यरूपतारुणं सर्वाध्यक्षं निरञ्जनम् ॥ १,८१.४ ॥

मुक्तसङ्गं मडेशानं सर्वदिवप्रपूजितम् ।
तेजोऽपमसत्त्वं य तपसा परिवर्जितम् ॥ १,८१.५ ॥
रहितं रजसा नित्यं व्यतिरिक्तं गुणैस्त्रिभिः ।
सर्वरूपविहीनं वै कर्तृत्वादिविवर्जितम् ॥ १,८१.६ ॥
वासनारहितं शुद्धं सर्वदोषविवर्जितम् ।
पिपासावर्जितं तत्तच्छो कर्मोडविवर्जितम् ॥ १,८१.७ ॥
जरामरणादीनं वै कूटस्थं मोडवर्जितम् ।
उत्पत्तिरहितं यैव प्रलयेन विवर्जितम् ॥ १,८१.८ ॥
सत्यं सर्वाचारदीनं निष्कलं परमेश्वरम् ।
जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिवर्जितं नामवर्जितम् ॥ १,८१.९ ॥
अध्यक्षं जाग्रदादीनां शान्तरूपं सुरेश्वरम् ।
जाग्रदादिवस्थितं नित्यं कार्यकारणवर्जितम् ॥ १,८१.१० ॥
सर्वदृष्टं तथा मूर्तं सूक्ष्मं सूक्ष्मतरं परम् ।
ज्ञानदृक्षोत्रविज्ञानं परमानन्दरूपकम् ॥ १,८१.११ ॥
विश्वेन रहितं तद्गतैश्वरेण विवर्जितम् ।
प्राज्ञेन रहितञ्चैव तुरीयं परमाक्षरम् ॥ १,८१.१२ ॥
सर्वगोमू सर्वलन्तु सर्वभूतात्मरूपि य ।
बुद्धिधर्मविहीनं वै निराधारं शिवं हरिम् ॥ १,८१.१३ ॥
विडियारहितं यैव वेदान्तैर्वेधमेव य ।
वेदरूपं परं भूतमिन्द्रियेभ्यः परं शुभम् ॥ १,८१.१४ ॥
शब्देन वर्जितञ्चैव रसेन य विवर्जितम् ।
स्पर्शेन रहितं देवं रूपमात्रविवर्जितम् ॥ १,८१.१५ ॥
रूपेण रहितं चैव गन्धेन परिवर्जितम् ।
अनादि ब्रह्म रन्त्रान्तमडं ब्रह्मास्मि डेवलम् ॥ १,८१.१६ ॥
येवं ज्ञात्वा मडादेवध्यानं दुर्याज्जितेन्द्रियः ।
ध्यानं यः कुरुते ह्येवं स भवेद्ब्रह्म मानवः ॥ १,८१.१७ ॥
इति ध्यानं समाप्यातमश्चिरस्य मया तव ।
अधुना कथयाम्यन्यत्किन्तद्ब्रूहि वृषध्वज ॥ १,८१.१८ ॥

एति श्रीगारुडे मडलपुराणे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
हरिध्यानं नामैकनवतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडलपुराणम्- ८२

रुद्रौवाच ।

विषणोर्ध्यानं पुनर्भूति शङ्खचक्रगदाधर ।

येन विज्ञातमात्रेण कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ १,८२.१ ॥

हरिरुवाच ।

प्रवक्ष्यामि हरेर्ध्यानं मायातन्त्रविमर्दकम् ।

मूर्तामूर्तादिभेदेन तद्ग्यानं द्विविधं हर ॥ १,८२.२ ॥

अमूर्तं रुद्र कथितं हन्त मूत भ्रवीभ्यडम् ।

सूर्यकोटिप्रतीकाशो जिष्णुर्भाजिष्णुरेकतः ॥ १,८२.३ ॥

कुन्दगोक्षीरघवल्लो हरिर्धियो मुमुक्षुभिः ।

विशालेन सुसौम्येन शङ्खेन च समन्वितः ॥ १,८२.४ ॥

सहस्रादित्यतुल्येन ज्वालामालोत्त्रुपिण्डा ।

यङ्केण यान्वितः शान्तो गदाहस्तः शुभाननः ॥ १,८२.५ ॥

किरीटेन मडार्डेण रत्नप्रज्वलितेन च ।

सायुधः सर्वगो देवः सरोरुहधरस्तथा ॥ १,८२.६ ॥

वनमालाधरः शुभ्रः समांसो डेमभूषणः ।

सुवस्त्रः शुद्धदेहश्च सुकर्णः पद्मसंस्थितः ॥ १,८२.७ ॥

हिरण्यशरीरश्च चारुहारी शुभाङ्गः ।

डेयूरेण समायुक्तो वनमालासमन्वितः ॥ १,८२.८ ॥

श्रीवत्सङ्गैस्तुभयुतो लक्ष्मीवन्द्यैक्षण्वितः ।

अभिमादिगुणैर्युक्तः सृष्टिसंसारकारकः ॥ १,८२.९ ॥

मुनिध्येयोऽसुरध्येयो देवध्येयोऽतिसुन्दरः ।

ब्रह्मादिस्तम्भपर्यन्तभूतजातदृष्टिस्थितः ॥ १,८२.१० ॥

सनातनोऽव्ययो मेध्यः सर्वानुग्रहकृत्प्रभुः ।

नारायणो मडादेवः स्फुरन्मकरकुण्डलः ॥ १,८२.११ ॥
 सन्तापनाशनोऽभ्यर्थ्यो मङ्गल्यो दृष्टनाशनः ।
 सर्वात्मा सर्वरूपश्च सर्वगो ब्रह्मनाशनः ॥ १,८२.१२ ॥
 थार्वाङ्गुलीयसंयुक्तः सुदीप्तनाभ ओव य ।
 शरण्यः लसुभकारी य सौम्यरूपो भुवनेश्वरः ॥ १,८२.१३ ॥
 सर्वालङ्कारसंयुक्तश्चारुयन्त्रनयनितः ।
 सर्वदेवसमायुक्तः सर्वदेवप्रियङ्करः ॥ १,८२.१४ ॥
 सर्वलोकहितैषी य सर्वेशः सर्वभावनः ।
 आदित्यमण्डले संस्थो अग्निस्थो वारिसंस्थितः ॥ १,८२.१५ ॥
 वासुदेवो जगद्धाता ध्येयो विष्णुर्भुमुक्षुभिः ।
 वासुदेवोऽहमस्मीति आत्मा ध्येयो हरिहरिः ॥ १,८२.१६ ॥
 ध्यायन्त्येवं य ये विष्णुं ते यान्ति परमां गतिम् ।
 याज्ञवल्क्यः पुरा ह्येवं ध्यात्वा विष्णुं सुरेश्वरम् ॥ १,८२.१७ ॥
 धर्मोपदेशकर्तृत्वं सम्प्राप्यागात्परं पदम् ।
 तस्मात्त्वमपि देवेश ! विष्णुं चिन्तय शङ्कर ! ॥ १,८२.१८ ॥
 विष्णुध्यानं पठेद्यस्तु प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ १,८२.१९ ॥
 इति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 विष्णुध्यानं नाम द्विनवतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८३

भुवनेश्वर उवाच ।
 याज्ञवल्क्येन यत्पूर्वं धर्मं प्रोक्तं कथं उरे ! ।
 तन्मे काथय केशिघ्न ! यथा तत्त्वेन माधव ! ॥ १,८३.१ ॥
 हरिरुवाच ।
 याज्ञवल्क्यं नमस्कृत्य मिथिलायां समास्थितम् ।
 अपृच्छन्नृषयो गत्वा वार्धमाधर्मद्विशेषतः ।
 तेभ्यः स कथयामास विष्णुं ध्यात्वा जितेन्द्रियः ॥ १,८३.२ ॥
 याज्ञवल्क्य उवाच ।

यस्मिन्देशे मृगः कृष्णस्तस्मिन्धर्मान्निबोधत ।
 पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्राङ्गमिश्रिताः ॥ १,८३.३ ॥
 वेदाः स्थानानि विधानां धर्मस्य य यतुर्दृश ।
 वक्तारो धर्मशास्त्राणां मनुर्विष्णुर्भृगोऽङ्गिराः ॥ १,८३.४ ॥
 वसिष्ठदक्षसंवर्तशातातपपराशराः ।
 आपस्तम्बोशनोव्यासाः कात्यायनबृहस्पती ॥ १,८३.५ ॥
 गौतमः शङ्खलिपितो ङारीतोऽत्रिरुं तथा ।
 अत्रे विष्णुं समाराध्य जाता धर्मोपदेशकाः ॥ १,८३.६ ॥
 देशकाल उपायेन द्रव्यं श्रद्धासमन्वितम् ।
 पात्रे प्रदीयते यत्तत्सकलं धर्मलक्षणम् ॥ १,८३.७ ॥
 षष्ठ्यायारो दमोऽङ्गिसा दानं स्वाध्यायकर्म य ।
 अयं य परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनम् ॥ १,८३.८ ॥
 यत्वारो वेदधर्मज्ञाः पर्षत्रैविद्यमेव वा ।
 सा ब्रूते यत्स्वधर्मः स्यादेको वाध्यात्मवित्तमः ॥ १,८३.९ ॥
 ब्रह्मक्षान्त्रियविट्शूद्रा वर्णास्त्वाधास्त्रयो द्विजाः ।
 निषेकाधाः श्मशानान्तास्तेषां वै मन्त्रतः क्रियाः ॥ १,८३.१० ॥
 गर्भाधानमृतौ पुंसः सवनं स्पन्दनात्पुरा ।
 षष्ठेऽष्टमे वा सीमन्तः प्रसवे जातकर्म य ॥ १,८३.११ ॥
 अलयेकादशे नाम यतुर्थे मासि निष्कमः ।
 षष्ठेऽन्नप्राशनं मासि यूडां कुर्याद्यथाकुलम् ॥ १,८३.१२ ॥
 अवेमेनः शमं याति बीजगर्भसमुद्भवम् ।
 तूष्णं धमेताः क्रियाः स्त्रीणां विवाहश्च समन्त्रकः ॥ १,८३.१३ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाख्ये आचारकास्ते
 याज्ञवल्क्योक्तवर्णधर्मनिर्णयणं नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८४

याज्ञवल्क्य उवाच ।

गर्भाष्टमेऽष्टमे वाब्दे ब्राह्मणस्थोपनायनम् ।

रक्षाभेकादशे सैके विशामेके यथाकुलम् ॥ १,८४.१ ॥
 उपनीय कुरुः शिष्यं मलाव्याहृतिपूर्वकम् ।
 वेदमध्यापयेद्देनं शौचायारांश्च शिक्षयेत् ॥ १,८४.२ ॥
 द्विवा सन्ध्यासु कर्णस्थब्रह्मसूत्र उदङ्मुष्णः ।
 कुर्यान्मूत्रपुरीषे तु रात्रौ येद्दक्षिणाभुष्णः ॥ १,८४.३ ॥
 गृहीतशिश्नश्चोत्थाय मृद्भिरभ्युद्धृतैर्जलैः ।
 गन्धलेपक्षयकरं शौचं कुर्यान्महाप्रतः ॥ १,८४.४ ॥
 अन्तर्जानुः शुचौ देशे उपविष्ट उदङ्मुष्णः ।
 प्राग्वा ब्राह्मणे तीर्थेन द्विजो नित्यमुपसृशेत् ॥ १,८४.५ ॥
 कनिष्ठादेशिन्यङ्गुष्ठमूलाच्यग्रं करस्य च ।
 प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्कमात् ॥ १,८४.६ ॥
 त्रिः प्राश्यापो द्विरुन्मृज्य भान्यादृभिः समुपसृशेत् ।
 अद्भिस्तु प्रकृतिस्थाभिर्देनाभिः कृन्नुद्धुटैः ॥ १,८४.७ ॥
 हृत्कण्ठतालुगाभिस्तु यथासंभ्यं द्विजातयः ।
 शुद्ध्येरेस्त्री च शूद्रश्च सङ्कल्प्यष्टाभिरन्ततः ॥ १,८४.८ ॥
 स्नानमण्डैवतैर्मन्त्रैर्माज्जनं प्राणसंयमः ।
 सूर्यस्य चाप्युपस्थानं गायत्रयाः प्रत्ययं जपः ॥ १,८४.९ ॥
 गायत्रीं शिरसा सार्धं जपेद्व्याहृतिपूर्विकाम् ।
 प्रतिप्राणवसंयुक्तां त्रिरयं प्राणसंयमः ॥ १,८४.१० ॥
 प्राणानायम्य सम्प्रोक्ष्य त्र्येनाण्डैवतेन तु ।
 जपन्नासीत सावित्रीं प्रत्यगातारकोट्यात् ॥ १,८४.११ ॥
 सन्ध्यां प्राक्प्रातरेवं छि तिष्ठेदासूर्यदर्शनात् ।
 अग्निकार्यं ततः कुर्यात्सन्ध्ययोरुभयोरपि ॥ १,८४.१२ ॥
 ततोऽभिवाद्येद्बृहानसावळमिति ब्रुवन् ।
 गुरुं शैवाप्युपासीत स्वाध्यायार्थं समाहितः ॥ १,८४.१३ ॥
 साहूतश्चाप्यधीयीत सर्वं चास्मै निवेदयेत् ।
 छितं तस्याचरेन्नित्यं मनोवाङ्मायकर्मभिः ॥ १,८४.१४ ॥

दृडाङ्गिनोपवीतानि मेघलां यैव धारयेत् ।
 ब्राह्मणेषु यरेद्भैक्षमनिन्दैष्व्वात्मवृत्तये ॥ १,८४.१५ ॥
 आदिमध्यावसानेषु भवेच्छन्दोपलक्षिता ।
 ब्राह्मणक्षत्रियविशां भैक्षयर्था यथाक्रमम् ॥ १,८४.१६ ॥
 कृताग्रिकार्यो भुञ्जत विनीतो गुर्वनुज्ञया ।
 आपोशान्कियापूर्वं सत्कृत्यान्नमकुत्सयन् ॥ १,८४.१७ ॥
 ब्रह्मचार्यास्थितो नैकमन्नमधादनापदि ।
 ब्राह्मणः काममश्रीयाच्छ्राद्धे व्रतमपडियन् ॥ १,८४.१८ ॥
 मधु मांसं तथा स्वित्त्रमित्यादि परिवर्जयेत् ।
 स गुरुर्धः क्रियाः कृत्वा वेदमस्मै प्रयच्छति ॥ १,८४.१९ ॥
 उपनीय दद्यात्येनामाचार्यः स प्रकीर्तितः ।
 अेकदेशमुपाध्याय ऋत्विग्यज्ञाकृद्गुच्यते ॥ १,८४.२० ॥
 अेते मान्या यथापूर्वमेभ्यो माता गरीयसी ।
 प्रतिवेदं ब्रह्मचर्यं द्वादशाब्दानि पञ्च वा ॥ १,८४.२१ ॥
 गृह्णाण्णान्तिकमित्येके केशान्तश्चैव षोडशे ।
 आपोडशाड्द्वविशाख्यायतुर्विशाख्य वत्सरात् ॥ १,८४.२२ ॥
 ब्रह्मक्षत्रविशां काल औपनायनिकः परः ।
 अत उर्ध्वं पतन्त्येते सर्वधर्मविवर्जिताः ॥ १,८४.२३ ॥
 सावित्रीपतिता प्रात्या प्रात्यस्तोमादृते कृतोः ।
 मातुर्येदग्रे जायन्ते द्वितीयं मौञ्जबन्धनम् ॥ १,८४.२४ ॥
 ब्राह्मणक्षत्रिय विशस्तस्मादृते द्विजातयः ।
 यज्ञानां तपसां यैव शुभानां यैव कर्मणाम् ॥ १,८४.२५ ॥
 वेद अेव द्विजातीनां निः श्रेयसकरः परः ।
 मधुना पयसा यैव स देवांस्तर्पयेद्भुविजः ॥ १,८४.२६ ॥
 पितृन्मधुघृताभ्यां य ऋयोऽधीते हि सोऽन्वडम् ।
 यजुः साम पठेत्तद्ब्रह्मर्वाङ्गिरसं द्विजः ॥ १,८४.२७ ॥
 सन्तर्पयेत्पितृन्देवान्सोऽन्वडं हि घृतामृतैः ।
 वाकोवाङ्मं पुराणं य नाराशंसीश्च गाथिकाः ॥ १,८४.२८ ॥

धतिडासांस्तथा विधा योऽधीते शक्तितोऽवडम् ।
 सन्तर्पयेत्पितृन्देवान्मांसक्षीरोदनादिभिः ॥ १,८४.२८ ॥
 ते तृहास्तर्पयन्त्येनं सर्वकामङ्गलैः शुभैः ।
 यंयं ङ्तुमधीतेसौ तस्यस्याप्नुयात्कृलम् ॥ १,८४.३० ॥
 भूमिदानस्य तपसः स्वाध्यायङ्कलभाविद्धृजः ।
 नेष्टिको भ्रमयारी तु वसेदाचार्यसन्निधौ ॥ १,८४.३१ ॥
 तदभावेऽस्य तनये पत्न्यां वैश्वानरेऽपि वा ।
 अनेन विधिना देडे साधयेद्विजितेन्द्रियः ।
 भ्रमलोडकमवाप्नोति न येड जायते पुनः ॥ १,८४.३२ ॥
 धति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाड्ये आचारकाडे
 याडवळ्योक्तवर्णधर्मनिरूपणं नाम यतुर्नवतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८५
 याडवळ्य उवाच ।
 शृण्वन्तु मुनयो धर्माङ्गुडस्थस्य यतप्रताः ।
 गुरवे य धनं दत्त्वा स्नात्वा य तदनुडया ॥ १,८५.१ ॥
 समापितभ्रमयर्थो लक्षण्यां स्त्रियमुद्धडेत् ।
 अनन्यपूर्विकां कान्तामसपिण्डां यवीयसीम् ॥ १,८५.२ ॥
 अरोगिणीं भ्रातृमतीमसमानार्षगोत्रजाम् ।
 पञ्चमात्सममाधूर्ध्वं मातृतः पितृतस्तथा ॥ १,८५.३ ॥
 दशपूरुषविष्याताश्श्रोत्रियाणां मडाडुलात् ।
 सवर्णः श्रोत्रियो विद्वाङ्गरो ढोषान्वितो न य ॥ १,८५.४ ॥
 यदुच्यते द्विजातीनां शूद्रादारोपसंग्रहः ।
 न तन्मम मतं यस्मात्त्रायं जायते स्वयम् ॥ १,८५.५ ॥
 तिस्रो वर्णानुपूर्व्येण द्वे तथैका यथाङ्कमम् ।
 भ्राडमणक्षत्रियविशां भार्याः स्वा शूद्रजन्मनः ॥ १,८५.६ ॥
 भ्राडमो विवाड आडूय दीयते शङ्क्यलङ्कता ।

तज्जः पुनात्युभयतः पुरुषोनेकविंशतिम् ॥ १,८५.७ ॥
 यज्ञस्थायतिर्विजे दैवमादायार्थस्तु गोयुगम् ।
 यतुर्दश प्रथमजः पुनात्युत्तरजश्च षट् ॥ १,८५.८ ॥
 धृत्युक्त्वा यरतां धर्मं सः या दीयतेऽर्थिने ।
 स कायः पावयेत्तज्जः षड्रुश्यानात्मना सः ॥ १,८५.९ ॥
 आसुरो द्रविशादानाद्गन्धर्वः समयान्मिथः ।
 राक्षसो युद्धुर्दराणात्पैशायः कन्यकाश्छलात् ॥ १,८५.१० ॥
 यत्वारो ब्राह्मणस्याधास्तथा गान्धर्वराक्षसौ ।
 राज्ञस्तथासुरो वैश्ये शूद्रे यान्त्यस्तु गर्हितः ॥ १,८५.११ ॥
 पाणिर्ग्राह्यः सवर्णासु गृहीत क्षत्रिया शरम् ।
 वैश्या प्रतोदमादधाद्रेदने याग्रजन्मनः ॥ १,८५.१२ ॥
 पिता पितामहो भ्राता सकुल्यो जननी तथा ।
 कन्याप्रदः पूर्वनाशे प्रकृतीस्थः परः परः ॥ १,८५.१३ ॥
 अप्रयच्छन्समाप्नोति भ्रूणहत्यामृतावृत्तौ ।
 ओषामभावे दातृणां कन्या कुर्यात्स्वयंवरम् ॥ १,८५.१४ ॥
 सकृत्प्रदीयते कन्या उरस्तां चोरदण्डभाक् ।
 अद्भुष्टां हि त्यजन्दण्डयः सुद्भुष्टां तु परित्यजेत् ॥ १,८५.१५ ॥
 अपुत्रा गुणपुञ्जातो देवरः पुत्रकान्यगा ।
 सपिण्डो वा समोत्रो वा घृताभ्यक्त ऋताविधात् ॥ १,८५.१६ ॥
 आगर्भसम्भवं गच्छेत्पतितस्त्वन्यथा भवेत् ।
 अनेन विधिना जात क्षेत्रपस्य भवेत्सुतः ॥ १,८५.१७ ॥
 हृताधिकारां मलिनां पिण्डमात्रोपसेविनीम् ।
 परिभूतामधः शय्यां वासयेद्व्यभियारिणीम् ॥ १,८५.१८ ॥
 सोमः शौचं ददौ तासां गन्धर्वश्च सुभां गिरम् ।
 पावकः सर्वमेध्यत्वं मेध्या वै योषितो यतः ॥ १,८५.१९ ॥
 व्यभियारादृतौशुद्धिर्गर्भत्यागं करोति यः ।
 गर्भभर्तृवधे तासां तथा मडति पातके ॥ १,८५.२० ॥

सुरापि व्याधिता द्वेष्टी वन्ध्यार्थघ्नप्रियवदा ।
अधिविन्ना य भर्तव्या मडटेनोन्यथा भवेत् ॥ १,८५.२१ ॥
यत्राविरोधो दम्पत्योस्त्रिवर्गस्तत्र वर्धते ।
मृते ज्वति या पत्यौ या नान्यमुपगच्छति ॥ १,८५.२२ ॥
सेड कीर्तिमवाप्नोति मोदते योमया सड ।
शुद्धं त्यजस्तृतीयांशं दद्यादामराणं स्त्रियाः ॥ १,८५.२३ ॥
स्त्रीभिर्भर्तुर्वयः कार्यमेष धर्मः परः स्त्रियाः ।
षोडशर्तुनिशाः स्त्रीणां तासु युग्मासु संविशेत् ॥ १,८५.२४ ॥
ब्रह्मचारी य पर्वाण्याद्याशततस्त्रस्तु वर्जयेत् ।
अेवं गच्छ स्त्रियं क्षामां मघां मूलां य वर्जयेत् ॥ १,८५.२५ ॥
लक्षण्यं जनयेदेव पुत्रं रोगविवर्जितम् ।
यथा कामी भवेद्भापि स्त्रीणां (स्म) वलमनुस्मरन् ॥ १,८५.२६ ॥
स्वदारनिरतश्चैव स्त्रियो रक्षया यतस्ततः ।
भर्तृभ्रातृपितृज्ञातिश्वश्रूश्चशुरदेवरैः ॥ १,८५.२७ ॥
बन्धुभिश्च स्त्रियः पूज्या भूषणाच्छादनाशनैः ।
संयतो पस्करा दक्षा वृष्टा व्यथपराङ्मुभी ॥ १,८५.२८ ॥
श्वश्रूश्चशुरयोः कुर्यात्पादयोर्वन्दनं सदा ।
कीडाशरीरसंस्कारसमाजोत्सवदशनम् ॥ १,८५.२९ ॥
डास्यं परगृहे यानं त्यजेत्प्रेषितभर्तृका ।
रक्षेत्कन्यां पिता बाल्ये यौवने पतिरेव ताम् ॥ १,८५.३० ॥
वार्धक्ये रक्षते पुत्रो ड्यन्यथा ज्ञातयस्तथा ।
पतिं विना न तिष्ठेत्तु दिवा वा यद्वि वा निशि ॥ १,८५.३१ ॥
ज्येष्ठां धर्मविधौ कुर्यान्न कनिष्ठां कदाचन ।
दाडयेदग्निहोत्रेण स्त्रियं वृत्तवतीं पतिः ॥ १,८५.३२ ॥
आडरेद्विधिवद्दारानग्निं चैवाविलम्बितः ।
डिता भर्तुर्दिवं गच्छेद्विड कीर्तीरवाप्य य ॥ १,८५.३३ ॥
इति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाडे
याज्ञवल्क्योक्तगृह्यधर्मनिर्णयो नाम पञ्चनवतितमोऽध्यायः

श्रागरुडमडापुराणम्- ८६

याज्ञवल्क्य उवाच ।

पक्ष्ये सङ्करजात्यादिगृहस्थादि विधिं परम् ।

विप्रान्भूर्धावषिक्तो हि क्षात्रियायां विशः स्त्रियाम् ॥ १,८६.१ ॥

जातोऽम्भष्ठस्तु शूद्रायां निषादः पर्वतोऽपि वा ।

माहिष्यः क्षत्रियाज्जातो वैश्यायां भ्लेच्छसंज्ञितः ॥ १,८६.२ ॥

शूद्रायां करणो वैश्याद्विन्नास्वेष विधिः स्मृतः ।

ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतो वैश्याद्वैदेडकस्तथा ॥ १,८६.३ ॥

शूद्राज्जातस्तु चार्डालः सर्ववर्णविगर्हितः ।

क्षत्रिया मागधं वैश्याञ्छूद्रा क्षतारमेव च ॥ १,८६.४ ॥

शूद्राद्योगवं वैश्या जनयामास वै सुतम् ।

माहिष्येण करण्यां तु रथकारः प्रजायते ॥ १,८६.५ ॥

असत्सन्तस्तु वै ज्ञेयाः प्रतिलोमानुलोमजाः ।

जात्युत्कर्षाद्भूविजो ज्ञेयः सप्तमे पञ्चमेऽपि वा ॥ १,८६.६ ॥

व्यत्यये कर्माणां साम्यं पूर्ववच्योत्तरावरम् ।

कर्म स्मार्तं विवाडाग्रौ कुर्वीत प्रत्यङ् गृही ॥ १,८६.७ ॥

दायकालादृते वापि श्रौतं वैतानिकाग्निषु ।

शरीरयिन्तां निर्वर्त्य कृतशौचविधिर्द्विजः ॥ १,८६.८ ॥

प्रातः सन्ध्यामुपासीत दन्तधावनपूर्वकम् ।

दुत्वाग्रौ सयद्वेपत्याञ्जपेन्मन्त्रान्समाहितः ॥ १,८६.९ ॥

वेदार्थानधिगच्छेद्य शास्त्राणि विविधानि च ।

योगक्षोमादिसिद्ध्यर्थमुपेयादीश्वरं गृही ॥ १,८६.१० ॥

स्नात्वा देवान्पितृश्रैव तर्पयेदर्थयेत्तथा ।

वेदानथ पुराणानि सेतिहासानि शक्तितः ॥ १,८६.११ ॥

जपयज्ञानुसिद्ध्यर्थं विद्यां याध्यात्मिकीं जपेत् ।

अलिकर्मस्वधाडोमस्वाध्यायातिथिसङ्क्रियाः ॥ १,८६.१२ ॥

भूतपित्रमरब्रह्ममनुष्याणां मडामभाः ।
 देवेभ्यस्तु भुतं यात्रौ क्षिपेद्भूतबलिं हरेत् ॥ १,८६.१३ ॥
 अन्नं भूमौश्चयाडालवायसेभ्यश्च निः क्षिपेत् ।
 अन्नं पितृमनुष्येभ्यो देयमाध्य-वहं जलम् ॥ १,८६.१४ ॥
 स्वाध्यायम-वहं कुर्यान्न पयेष्यान्नमात्मने ।
 बालस्ववासिनीवृद्धगर्भिण्यातुरक-न्यकाः ॥ १,८६.१५ ॥
 संभोज्यातिथिभृत्यांश्च दम्पत्योः शेषभोजनम् ।
 प्राणान्निहोत्रविधिनाश्रीयादन्नमकुत्सयन् ॥ १,८६.१६ ॥
 मितं विपाकं य छितं लक्ष्यं बालादिपूर्वकम् ।
 आपोशानेनोपरिष्टादधस्तायैव भुज्यते ॥ १,८६.१७ ॥
 अनग्नममृतं यैव कार्यमन्नं द्विजन्मना ।
 अतिथिभ्यस्तु वर्णेभ्यो देयं शक्त्यानुपूर्वशः ॥ १,८६.१८ ॥
 अप्रणोद्योऽतिथिः सायमपि नात्र विचारणा ।
 सद्धृत्य भिक्षवे भिक्षा दातव्या सुप्रताय य ॥ १,८६.१९ ॥
 आगता-भोजयेत्सर्वान्महोक्षं श्रोत्रियाय य ।
 प्रतिसंवत्सरं त्वर्याः स्नातकार्यार्थपार्थिवाः ॥ १,८६.२० ॥
 प्रियो विवाह्यश्च तथा यज्ञं प्रत्युत्विजः पुनः ।
 अध्वनीनोऽतिथिः प्रोक्तः श्रोत्रियो वेदपारगः ॥ १,८६.२१ ॥
 मान्यावेतौ गृहस्थस्य ब्रह्मलोकमभीप्सतः ।
 परपाकरुचिर्न स्यादनिन्धामन्त्रणादृते ॥ १,८६.२२ ॥
 वाङ्पाणिपादयापल्यं वर्जयस्यातिभोजनम् ।
 श्रोत्रियं वातिथिं तृप्तमासीमान्तादनुव्रजेत् ॥ १,८६.२३ ॥
 अहः शेषं सडासीत शिष्टैरिष्टैश्च बन्धुभिः ।
 उपास्य पश्चिमां सन्ध्यां भुत्वात्रौ भोजनं ततः ॥ १,८६.२४ ॥
 कुर्याद्भक्त्यैः समायुक्तैश्चिन्तयेदात्मनो छितम् ।
 ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय मान्यो विप्रो धनादिभिः ॥ १,८६.२५ ॥
 वृद्धार्तानां समादेयः पन्था वै भारवाडिनाम् ।
 षज्याध्ययनदानानि वैश्यस्य क्षत्रियस्य य ॥ १,८६.२६ ॥

प्रतिग्रहोऽधिको विप्रे याजनाध्यापने तथा ।
 प्रधानं क्षत्रिये कर्म प्रजानां परिपालनम् ॥ १,६६.२७ ॥
 कुसीदकृषिवाणिज्यं पाशुपाल्यं विशः स्मृतम् ।
 शूद्रस्य द्विजशुश्रूषा द्विजो यज्ञान्नं ङापयेत् ॥ १,६६.२८ ॥
 अहिंसा सत्यमस्तेयं शौचमिन्द्रियसंयमः ।
 दमः क्षमार्जवं दानं सर्वेषां धर्मसाधनम् ॥ १,६६.२९ ॥
 आचरेत्सदृशीं वृत्तिमज्जिह्मामशान्तता ।
 त्रैवार्षिका धिकान्नो यः स सोमं पातुमर्हति ॥ १,६६.३० ॥
 स्यादन्नं वार्षिकं यस्य कुर्यात्प्रकसौमिकीं क्रियाम् ।
 प्रतिसंवत्सरं सोमः पशुः प्रत्ययनं तथा ॥ १,६६.३१ ॥
 कर्तव्याऽऽग्रजलोष्टिश्च यातुर्मास्थानि यत्नतः ।
 ओषामसम्भवे कुर्यादिति वैश्वानरीं द्विजः ॥ १,६६.३२ ॥
 डीनकल्पं न कुर्वीत सति द्रव्ये कृत्वप्रदम् ।
 यद्दालो जायते यज्ञकरणाच्छूद्रमिक्षितात् ॥ १,६६.३३ ॥
 यज्ञार्थलब्धं नादधाद्भासः काकोऽपि वा भवेत् ।
 कुसूतकुम्भीधान्यो वा त्राडिकः श्वस्तनोऽपि वा ॥ १,६६.३४ ॥
 जुवेद्वापि शिलोऽछेन श्रेयानेषां परः परः ।
 न स्वाध्यायविरोधार्थमीडेत् न यतस्ततः ॥ १,६६.३५ ॥
 राजान्तेवासियाजयेभ्यः सीदन्निच्छेद्धनं क्षुधा ।
 दम्भडैतुक्पाषाण्डिभकवृत्तींश्च वर्जयेत् ॥ १,६६.३६ ॥
 शुक्लाम्बरधरो नीयकेशश्मश्रुनाभः शुचिः ।
 न भार्यादृशनेऽश्रीयान्नैकवासा न संस्थितः ॥ १,६६.३७ ॥
 अप्रियं न वदेज्जातु ब्रह्मसूत्री विनीतवान् ।
 देवप्रदक्षिणाङ्गुर्याद्यष्टिमान्सकमण्डलुः ॥ १,६६.३८ ॥
 न तु मेडेन्नदीस्थायाम्भस्मगोष्टाम्भुवर्त्मसु ।
 न प्रत्यग्न्यर्कगोसोमसन्ध्याम्भुस्त्रीद्विजन्मनाम् ॥ १,६६.३९ ॥
 नेक्षेताऽन्यर्कनग्रां स्त्रीं न य संसृष्टमैथुनाम् ।

न य मूत्रं पुरीषं वा स्वपेत्प्रत्यङ्कशिरा न य ॥ १,८६.४० ॥
 धीवनासृक्षङ्गन्मूत्रविषाण्यप्सु न संक्षिपेत् ।
 पादौ प्रतापयेन्नाग्नौ न यैनमभिलङ्घयेत् ॥ १,८६.४१ ॥
 पिबेन्नाञ्जलिना तोयं न शयानं प्रबोधयेत् ।
 नाक्षैः कीजेभ्यः कितवैर्व्याधितैश्च न संविशेत् ॥ १,८६.४२ ॥
 विरुद्धं वर्जयेत्कम प्रेतधूमं नदीतरम् ।
 केशभस्मतुषाङ्गारकपालेषु य संस्थितिम् ॥ १,८६.४३ ॥
 नायक्षीत धयन्तीं गां नाद्धारेषाविशेत्कथित् ।
 न राज्ञः प्रतिगृह्णायाल्लुब्धस्योच्छास्त्रवर्तिनः ॥ १,८६.४४ ॥
 अध्यायानामुपाकर्म श्रावण्यां श्रवणेन वा ।
 उस्तेनौषधिभावे वा पञ्चम्यां श्रावणस्य य ॥ १,८६.४५ ॥
 पौषमासस्य रोडिण्यामष्टकायामथापि वा ।
 जलान्ते छन्दसां कुर्याद्दुत्सर्गं विधिवद्भुक्तिः ॥ १,८६.४६ ॥
 अनध्यायस्त्र्यहं प्रेते शिष्यत्विग्गुरुबन्धुषु ।
 उपाकर्मणि योत्सर्गं स्वशाभश्रोत्रिये मृते ॥ १,८६.४७ ॥
 सन्ध्यागर्जितनिर्घातभूकम्पोल्कानिपातने ।
 समाप्य वेदं धुनिशमारण्यकमधीत्य य ॥ १,८६.४८ ॥
 पञ्चदश्यां यतुर्दश्यामष्टम्यां राहुसूतके ।
 ऋतुसन्धिषु भुक्त्वा वा श्राद्धिकं प्रतिगृह्य य ॥ १,८६.४९ ॥
 पशुमण्डूकनकुलश्चाडिमाज्जरसूकरैः ।
 कृतेऽन्तरे त्वडोरान्नं शकृपाते तथोच्छ्रये ॥ १,८६.५० ॥
 शक्रोष्टुर्गर्भोलूकसामभारणार्तनिः स्वने ।
 अमेध्यशवशूद्रान्त्यश्मशानपतितान्तिके ॥ १,८६.५१ ॥
 देशेऽशुचावात्मनि य विद्युत्स्तनितसम्प्लवे ।
 भुक्त्वाद्द्रुपाणिरम्भोऽन्तरर्धरात्रेऽतिमारुते ॥ १,८६.५२ ॥
 द्विगृहाडे पांसुवर्षेषु सन्ध्यानी डारभीतिषु ।
 धावतः पूतिगन्धे य शिष्टे य गृहमागते ॥ १,८६.५३ ॥

भरोष्ठ्रयानुस्यश्चनौवृक्षगिरिरोडणे ।
 समत्रिंशदनध्यायानेतांस्तात्कालिकान्विदुः ॥ १,८६.५४ ॥
 वेदद्विष्टं तथाचार्यं राजख्यायां परस्त्रियम् ।
 नाकामेद्रक्तविष्मूत्रषीवनोद्धर्तनानि य ॥ १,८६.५५ ॥
 विप्राडिक्षत्रियात्मानो नावज्ञेयाः कदायन ।
 दूराद्दुश्छिष्टविष्मूत्रपादाभ्मांसि समुत्सृजेत् ॥ १,८६.५६ ॥
 श्रुतिस्मृत्युक्तमाचारं कुर्यान्मर्मणि न स्पृशेत् ।
 न निन्दताऽने कुर्यात्सुतं शिष्यं य ताऽयेत् ॥ १,८६.५७ ॥
 आचरेत्सर्वदा धर्मं तद्विरुद्धं तु नाचरेत् ।
 मातापित्रतिथीभ्याद्व्यैर्विवाहं नाचरेद्गृही ॥ १,८६.५८ ॥
 पञ्च पिण्डाननुद्धृत्य न स्नायात्परवारिषु ।
 स्नायान्नदीप्रस्त्रवणदिवभातड्रष्टेषु य ॥ १,८६.५९ ॥
 वर्जयेत्परशय्यादि न याश्रीयादनापदि ।
 कर्ण्यभङ्गयो (वै) राणां तथा यान्मिक्तस्य य ॥ १,८६.६० ॥
 वैष्णामिशस्तवार्युष्यगणिकगणदीक्षिणाम् ।
 चिकित्सकातुरङ्कुङ्कलीभरङ्गोपजुविनाम् ॥ १,८६.६१ ॥
 कूरोग्रपतितप्रात्यहाम्भिकोश्छिष्टभोजिनाम् ।
 शास्त्रविद्धयिणश्चैव स्त्रीजितग्रामयाजिनाम् ॥ १,८६.६२ ॥
 नृशंसराजरजकृतघ्नवधजुविनाम् ।
 पिशुनानृतिनोश्चैव सोमविद्धयिणस्तथा ॥ १,८६.६३ ॥
 भन्दिनां स्वर्णकाराणामन्नमेषां कदायन ।
 न भोक्तव्यं वृथा मांसं केशकीटसमन्वितम् ॥ १,८६.६४ ॥
 भक्तं पर्युषितोश्छिष्टं श्वस्पृष्टं पतितो (ते) क्षितम् ।
 उदक्यास्पृष्टसंघुष्टमपर्याप्तं य वर्जयेत् ॥ १,८६.६५ ॥
 घोघ्नातं शकुनोश्छिष्टं पादस्पृष्टं य कामतः ।
 शूद्रेषु दासगोपालकुलमित्रार्थसीरिणः ॥ १,८६.६६ ॥
 भोजयान्नो नापितश्चैव यश्चात्मानं निवेदयेत् ।
 अन्नं पर्युषितं भोजयं स्नेहाक्तं चिरसंभु (स्थि) तम् ॥ १,८६.६७ ॥

अस्नेहा अपि धोधूमयवगोरसविडियाः ।
 औष्ट्रमैकशङ्खं स्त्रीणां पयश्च परिवर्जयेत् ॥ १,८६.६८ ॥
 क्व्याद्यपक्षिदात्यूलशुकमांसानि वर्जयेत् ।
 सारसैकशङ्खान्दंसान्बलाकभकटिष्टिभान् ॥ १,८६.६९ ॥
 वृथा कृसरसंयाव पायसापूपशङ्खुलीः ।
 कुररं जालपादं च भञ्जरीटमृगद्विजान् ॥ १,८६.७० ॥
 याषान्मत्स्यात्रकृत्पाद्यञ्चगृध्वा वै कामतो नरः ।
 बल्लूरं कामतो जगृध्वा सोप वासस्त्र्यलं भवेत् ॥ १,८६.७१ ॥
 पलाएडुलशुनादीनि जगृध्वा यान्द्रायाणं यरेत् ।
 श्राद्धे देवान्पितृन्प्राथ्यं षाढन्मांसं न दोषभाक् ॥ १,८६.७२ ॥
 वसेत्स नरके घोरं दिनानि पशुरोमतः ।
 समितानि दुराचारो यो हन्त्यविधिना पशून् ।
 मांसं सन्त्यज्य सम्प्रार्थ्यं कामान्याति ततो हरिम् ॥ १,८६.७३ ॥
 ष्ठिति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 याज्ञवल्क्योक्तश्राद्धनिर्णयपाणं नाम षण्णवतितमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- ८७

याज्ञवल्क्य उवाच ।
 द्रव्यशुद्धिप्रवक्ष्यामि तन्निर्बोधत सत्तमाः ।
 सौवर्णराजताब्जानां शङ्खभरज्जवाटियर्मणाम् ॥ १,८७.१ ॥
 पात्राणां यासनानां च वारिणां शुद्धिरिष्यते ।
 उष्णवाभः स्त्रुकस्त्रुवयोर्धान्यादेः प्रोक्षणैश्च य ॥ १,८७.२ ॥
 तक्षाणाद्दारुशङ्खगार्दर्यङ्गापात्रस्य मार्जनात् ।
 सोषणैरुदकगोमूत्रैः शुध्यत्याविककौशिकम् ॥ १,८७.३ ॥
 भैक्ष्यं योषिन्भुषं पश्यन्पुनः पाकान्महीमयम् ।
 गाघ्रातेऽन्ने तथा केशमक्षिकाकीटदूषिते ॥ १,८७.४ ॥
 भस्मक्षेपाद्विशुद्धिः स्याद्बभूशुद्धिर्माजनादिना ।

ऋपुसीसकताभ्राणां क्षाराम्बोदकवारिभिः ॥ १,८७.५ ॥
 भस्माद्भिर्लोडकांस्थानामज्ञातं च सदा शुचि ।
 अमेध्याक्तस्य मृतोयैर्गन्धलेपापकर्षणत् ॥ १,८७.६ ॥
 शुचि गोतृमिदं तोयं प्रकृतिस्थं मङ्गीगतम् ।
 तथा मांसं श्रयाण्डालकव्यादादिनिपातितम् ॥ १,८७.७ ॥
 रश्मिरग्नी रजश्लया गौरश्वो वसुधानिलाः ।
 अश्राजविप्रुषो मेध्या स्तथायमनभिन्दवः ॥ १,८७.८ ॥
 स्नात्वा पीत्वा क्षुते सुमे लुक्त्वा रथ्याप्रसर्पणे ।
 आयान्तः पुनरायामेद्रासोऽन्यत्परिधाय च ॥ १,८७.९ ॥
 क्षुते निष्ठीविते स्वापे परिधानेऽश्रुपातने ।
 पञ्चस्वेतेषु नायामेदक्षिणं श्रवणं स्पृशेत् ।
 तिष्ठन्त्यग्न्याद्यो देवा विप्रकर्णो तु दक्षिणे ॥ १,८७.१० ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 याज्ञवल्क्योक्तद्रव्यशुद्धिनिर्णयणं नाम सप्तमवतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८८

याज्ञवल्क्य उवाच ।
 अथ दानिविधिं वक्ष्ये तन्मे शृणुत सुप्रताः ।
 अन्येभ्यो ब्राह्मणाः श्रेष्ठास्तेभ्यश्चैव क्रियापराः ॥ १,८८.१ ॥
 ब्रह्मवेत्ता च तेभ्योऽपि पात्रं विधातपोऽन्विताः (तम्) ।
 गोभूधान्यछिरण्यादि पात्रे दातव्यमर्थितम् ॥ १,८८.२ ॥
 विधातपोभ्यां छीनेन न तु ग्राह्यः प्रतिग्रहः ।
 गृह्णन्प्रदातारमधो नयत्यात्मानमेव च ॥ १,८८.३ ॥
 दातव्यं प्रत्यहं पात्रे निमित्तेषु विशेषतः ।
 याचितेनापि दातव्यं श्रद्धापूतं तु शक्तितः ॥ १,८८.४ ॥
 उभशृङ्गी शक्रेः शौचैः शुशीला वस्त्रसंयुता ।
 सकांस्थापात्रा दातव्य क्षीरिणी गौः सदक्षिणा ॥ १,८८.५ ॥
 दशसौवर्णिकं शृङ्गं शकं सप्तपलैः कृतम् ।

पञ्चाशत्पलिकं पात्रं कांस्यं वत्सस्य कीर्त्यते ॥ १,८८.६ ॥

स्वर्णपिप्पलपात्रेण वत्सो वा वत्सिकापि वा ।

अस्या अपि य एतव्यमपत्यं रोगवर्जितम् ॥ १,८८.७ ॥

दाता स्वर्गमवाप्नोति वत्सरात्रोमसमितान् ।

कषिला येतारयेत्भूयश्चासप्तमं कुलम् ॥ १,८८.८ ॥

यावद्भ्रत्सस्य द्वौ पादौ मुष्णं योन्यां प्रदृश्यते ।

तावद्भ्रौः पृथिवी ज्ञेया यावद्भ्रुर्न न मुञ्चति ॥ १,८८.९ ॥

यथा कथञ्चिद्दत्त्वा गान्धेनुं वाधेनुमेव वा ।

अरोगामपरिञ्जितं दाता स्वर्गं महीयते ॥ १,८८.१० ॥

श्रान्तसंवाहनं रोगिपरिचर्या सुरार्थनम् ।

पादशौचं द्विजोच्छिष्टमार्जनं गाप्रदानवत् ॥ १,८८.११ ॥

द्विजय यदभीष्टं तु दत्त्वा स्वर्गमवाप्नुयात् ।

भूदीपांश्चान्नवस्त्राणि सर्पिर्दत्त्वा व्रजेच्छियम् ॥ १,८८.१२ ॥

गृध्रान्यश्चत्रमाव्यवृक्षया नधृतं जलम् ।

शय्यानुलेपनं दत्त्वा स्वर्गलोके महीयते ॥ १,८८.१३ ॥

ब्रह्मदाता ब्रह्मलोकं प्राप्नोति सुरदुर्लभम् ।

वेदार्थयज्ञाशास्त्राणि धर्मशास्त्राणि चैव हि ॥ १,८८.१४ ॥

मूल्यानापि लिभित्वापि ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ।

अेतन्मूलं जगद्गन्धर्वास्मृत्पूर्वमीश्वरः ॥ १,८८.१५ ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्थो वेदार्थसंग्रहः ।

धृतिहासपुराणं वा लिभित्वा यः प्रयच्छति ॥ १,८८.१६ ॥

ब्रह्मदानसमं पुण्यं प्राप्नोति द्विगुणोन्नतिम् ।

लोकायतं कुतर्कश्च प्राकृतभवेच्छभाषितम् ॥ १,८८.१७ ॥

न श्रोतव्यं द्विजेनैतदधो नयति तं द्विजम् ।

समर्थो यो न गृह्णीयाद्दातृलोकानवाप्नुयात् ॥ १,८८.१८ ॥

कुशाः शाकं पयो गन्धाः प्रत्याप्येया न वारि च ।

अयचितालृतं ग्राह्यमपि दृष्टकर्मणः ॥ १,८८.१९ ॥

अन्यत्र कुलटाषण्डपतितेभ्यो द्विषस्तथा ।
 देवातिथ्यर्थनकुते पितृतृप्त्यर्थमेव य ।
 सर्वतः प्रतिगुह्यादात्मतृप्त्यर्थमेव य ॥ १,६८.२० ॥
 ष्टि श्रीगारुडे मडापुराणो पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 याज्ञवल्क्योक्तदानधर्मनिर्घृपाणं नामाष्टनवतितमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ६८
 याज्ञवल्क्य उवाच ।
 अथ श्राद्धविधिं वक्ष्ये सर्वपापप्राणाननम् ।
 अमावस्याष्टकावृद्धिः कृष्णपक्षायनद्वयम् ॥ १,६८.१ ॥
 द्रव्यं ब्राह्मणसम्पत्तिर्विषुवत्सूर्यसंक्रमः ।
 व्यतीपातो गजच्छाया ग्राहणं चन्द्रसूर्ययोः ॥ १,६८.२ ॥
 श्राद्धं प्रतिरुचिश्चैव श्राद्धकालाः प्रकीर्तिताः ।
 अग्निः सर्वदेवेषु श्रोत्रियो वेदविद्युवा ॥ १,६८.३ ॥
 वेदार्थविज्जयेष्ठसामा त्रिमधुस्त्रिसुपर्णिकः ।
 स्वस्त्रीय ऋत्विगजाभातायज्यश्चशुरमातुलाः ॥ १,६८.४ ॥
 त्रिण्यसिडेतेदौडित्रशिष्यसम्बन्धिबान्धवाः ।
 कर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठाः पञ्चाग्निब्रह्मचारिणः ॥ १,६८.५ ॥
 पितृमातृपराश्चैव ब्राह्मणाः श्राद्धदेवताः ।
 रोगी डीनातिरिक्ताऽङ्गः काणः पौनर्भवस्तथा ॥ १,६८.६ ॥
 अवकीर्णार्थाऽथ ये ये याचारविवर्जिताः ।
 अवैष्णवाश्च ते सर्वे न श्राद्धार्हाः कदाचन ॥ १,६८.७ ॥
 निमन्त्रयेथ्य पूर्वेद्युर्द्रिजैर्भाव्यं य संयतैः ।
 आजातांश्चैव पूर्वाह्णियासनेषूपवेशयेत् ॥ १,६८.८ ॥
 युग्मान्देवे तथा पित्र्ये स्वप्रदेशेषु शक्तिः ।
 द्वौ दैव प्रागुदस्मिन्ने त्रीण्येकं योभयोः पृथक् ॥ १,६८.९ ॥
 मातामहानामभ्येवं तन्त्रं वा वैश्वदेविकम् ।
 उस्तप्रक्षालनं दत्त्वा विष्टरार्थे कुशानपि ॥ १,६८.१० ॥

आवाढ्य तदनुज्ञातो विम्वदेवासैत्यथा ।
 यवैरन्नं विकीर्याथ भाजने सपवित्रके ॥ १,८८.११ ॥
 शन्नोद्वेया पयः क्षिप्त्वा यवोऽसीति यवांस्तथा ।
 यादिव्या षति मन्त्रेण उस्तोष्वेव विनिः क्षिपेत् ॥ १,८८.१२ ॥
 गन्धोदके तथा दीपमात्यदामप्रदीपकम् ।
 अपसव्यं ततः कृत्वा पितृणामप्रदक्षिणाम् ॥ १,८८.१३ ॥
 द्विगुणांस्तु कुशान्त्वा उशन्तस्त्वेत्युथा पितृन् ।
 आवाढ्य तदनु ज्ञातो जपेदायन्तुनस्ततः ॥ १,८८.१४ ॥
 यवार्थस्तु तिलैः कार्यः कुर्यादध्यादि पूर्ववत् ।
 दत्तार्घ्यं संस्त्रवांस्तोषां पात्रे कृत्वा विधानतः ॥ १,८८.१५ ॥
 पितृभ्यः स्थानमसीति न्युञ्जं पात्रं करोत्यधः ।
 अग्नौ करिष्य आदाय पृच्छत्यन्नं धृष्युतम् ॥ १,८८.१६ ॥
 कुरुष्वेति तथोक्तोसौ हुत्वाग्नौ पितृयज्ञवत् ।
 हुतशेषं प्रदद्याच्च भाजनेषु समाहितः ॥ १,८८.१७ ॥
 यथात्वाभोपपन्नेषु शौच्येषु च विशेषतः ।
 दत्त्वान्नं पृथिवीपात्रमिति पात्राभिमन्त्रणम् ॥ १,८८.१८ ॥
 कृत्वे दंविष्णुरित्येवं द्विजान्गुष्ठं निवेशयेत् ।
 सव्याहुतिं च गायत्रीं मधुवातेत्युच्यस्तथा ॥ १,८८.१९ ॥
 जम्बा यथासुप्तं वाच्यं भुञ्जुरंस्तेऽपि वाच्यताः ।
 अन्नमिष्टं उविष्यं च दद्यादकोधनोत्वरः ॥ १,८८.२० ॥
 आतृमेस्तु पवित्राणि जम्बा पूर्वजपं तथा ।
 अन्नमादाय तृप्ताः स्थः शेषं यैवानुमन्थ्य च ॥ १,८८.२१ ॥
 तदन्नं विकिरेद्भूमौ दद्याद्यापः सकृत्सकृत् ।
 सर्वमन्नमुपादाय सतिलं दक्षिणामुष्णः ॥ १,८८.२२ ॥
 उच्छिष्टसन्निधौ पिण्डान्प्रदद्यात्पितृयज्ञवत् ।
 मातामलानामप्यवं दद्यादायमनं ततः ॥ १,८८.२३ ॥
 स्वस्ति वाच्यं ततो दद्यादक्षय्योदकमेव च ।
 दत्त्वा च दक्षिणां शक्त्या स्वधाकारमुदाहरेत् ॥ १,८८.२४ ॥

वाय्यतामिन्यनुज्ञातः पितृभ्यश्च स्वधोय्यताम् ।
विप्रैरस्तु स्वधेयुक्तो भूमौ सिञ्चेत्ततो जलम् ॥ १,८८.२५ ॥
प्रीयन्तामिति याडैवं विश्वेद्येव्यं जलं ददत् ।
दातारो नोऽभिवर्धन्तां वेदाः सन्ततिरेव य ॥ १,८८.२६ ॥
श्रद्धा य नो मा व्यगमद्भुङ्क्षु देयं य नोऽस्त्विति ।
धृत्युक्तोक्ता प्रिया वायः प्रणिपत्य विसर्जयेत् ॥ १,८८.२७ ॥
वाजेवाजे धति प्रीत्या पितृपूर्वं विसर्जनम् ।
यस्मिंस्ते संस्त्रवाः पूर्वमर्घ्यपात्रे निपातिताः ॥ १,८८.२८ ॥
पितृपात्रं तद्दत्तानं कृत्वा विप्रान्विसर्जयेत् ।
प्रदक्षिणामनुप्रज्य भुञ्जत पितृसेवितम् ॥ १,८८.२९ ॥
ब्रह्मथारी भवेत्तां तु रजनीं भार्यया मल ।
अयं प्रदक्षिणं कृत्वा वृद्धौ नान्दीमुपानपि ॥ १,८८.३० ॥
यजेत्तदधिकर्कन्धूमिश्राः पिण्डा यैवः श्रिताः ।
अेकोद्दिष्टं देवडीनं अेकान्नेकपवित्रकम् ॥ १,८८.३१ ॥
आवाडनाग्नौकरणरडितं त्वपसव्यवत् ।
उपतिष्ठतामित्यक्षय्यस्थाने विप्रान्विसर्जयेत् ॥ १,८८.३२ ॥
अभिरण्यतां प्रबूयाद्भुयुस्तेभिरताः स्म उ ।
गन्धो दकतिलैर्मिश्रं कुर्यात्पात्रयतुष्टयम् ॥ १,८८.३३ ॥
अर्घ्यार्थं पितृपात्रेषु प्रेतपात्रं प्रसेययेत् ।
येसमाना धति द्वाभ्यां शेषं पूर्ववदाचरेत् ॥ १,८८.३४ ॥
अेतत्सपिण्डीकरणमेकोद्दिष्टं स्त्रिया अपि ।
अर्वाकसपिण्डीकरणं यस्य संवत्सराद्भवेत् ॥ १,८८.३५ ॥
तस्याप्यत्रं सोदकुम्भं दधात्संवत्सरं द्विजः ।
पिण्डांश्च गोज विप्रेभ्यो दधाद्ग्नौ जलेऽपि वा ॥ १,८८.३६ ॥
उविष्यान्नेन वै मासं पायसेन तु वत्सरम् ।
मात्स्थडाशिरणकौरभशाकुनश्छागपार्थितैः ॥ १,८८.३७ ॥
अैशरौरववा राडशाशमांसैर्यथाकमम् ।

मासवृद्ध्यापि तुष्यन्ति दत्तैरिड पितामहाः ॥ १,८८.३८ ॥

दद्याद्दर्षत्रयोदश्यां मघासु य न संशयः ।

प्रतिपत्प्रभृतिष्वेवं कन्या दीञ्छ्राद्धदो लभेत् ॥ १,८८.३९ ॥

शस्त्रेण निडतानां तु यतुर्दश्यां प्रदीयते ।

स्वर्गं ह्यपत्यमोजश्च शौर्यं क्षेत्रं भवं तथा ॥ १,८८.४० ॥

पुत्रश्रैष्ठ्यं स सौभाग्यं समृद्धिं मुष्यतां शुभम् ।

प्रवृत्तयङ्गतां चैव वाणिज्यप्रभृतीस्तथा ॥ १,८८.४१ ॥

अरोगित्वं यशो वीतशोकतां परमां गतिम् ।

धनं विद्यां च वाञ्छिद्धिं कुप्यं गोजाविकं तथा ॥ १,८८.४२ ॥

अश्वानायुश्च विधिवधः श्राद्धं सम्प्रयच्छति ।

कृत्तिकादिभरण्यन्तं स कामान्प्राप्नुयादिमान् ॥ १,८८.४३ ॥

वस्त्राद्याः प्रीणयन्त्येव नरं श्राद्धकृतं द्विजाः ।

आयुः प्रजा धनं विद्यां स्वर्गमोक्षसुभानि च ॥ १,८८.४४ ॥

प्रयच्छति यथा राज्ञ्यं प्रीत्या नित्यं पितामहाः ॥ १,८८.४५ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

याज्ञवल्क्योक्तश्राद्धविधिनिर्णयणं नाम नवमवतितमोऽध्यायः

श्रागरुडमडापुराणम्- १००

याज्ञवल्क्य उवाच ।

विनायकोपसृष्टस्य लक्षाणामि निभोधत ।

स्वप्नेऽवगाढतेऽत्यर्थं जलं मुण्डांश्च पश्यति ॥ १,१००.१ ॥

विमना विह्वलारम्भः संसदित्यनिमित्ततः ।

राजा राज्ञ्यं कुमारी च पतिं पुत्रं च गुर्विणी ॥ १,१००.२ ॥

नाप्नुयात्स्नापनं तस्य पुण्येऽह्निविधिपूर्वकम् ।

गौरसर्षपकल्केन साज्येनोत्सारितस्य तु ॥ १,१००.३ ॥

सर्वौषधैः सर्वगन्धैर्विलिप्तशिरसस्तथा ।

भद्रासनोपविष्टस्य स्वस्ति वाच्यं द्विजाञ्छुभान् ॥ १,१००.४ ॥

भृत्तिकां रोचनां गन्धान्गुग्गुलुं चाप्सु निः क्षिपेत् ।

या आहुता अेकवर्षैश्चतुर्भिः कलशैर्द्रुदात् ॥ १,१००.५ ॥

यर्मण्यानुदुले रक्ते स्थाप्यं भद्रासने तथा ।

सहस्राक्षं शतधारमृषिभिः पावनं स्मृतम् ॥ १,१००.६ ॥

तेन त्वामभिषिञ्चामि पावमान्यः पुनन्तु ते ।

भगं तु वरुणो राजा भगं सूर्यो बृहस्पतिः ॥ १,१००.७ ॥

भगमिन्द्रश्च वायुश्च भगं समर्षयो ददुः ।

यत्ते केशेषु दौर्भाग्यं सीमन्ते यख्य मूर्धनि ॥ १,१००.८ ॥

ललाटे कर्णयोरक्षशोरापस्तदध्वन्तु ते सदा ।

स्नातस्य सार्षपं तैलं स्नुवेणौदुम्भरेण तु ॥ १,१००.९ ॥

शुद्धयान्मूर्धनि कुशान्स्वयेन परिगृह्य य ।

मितश्चसमितश्चैव तथा शालकटकुटौ ॥ १,१००.१० ॥

कुष्माण्डो राजपुत्रश्च अन्ते स्वाहासमन्वितैः ।

दद्याद्यतुष्पथे भूमौ कुशान्नास्तीर्य सर्वशः ॥ १,१००.११ ॥

कृताकृतांस्ताण्डुलांश्च पललौदनमेव य ।

पुष्पं शित्रं सुगन्धं य सुरां य त्रिविधामपि ॥ १,१००.१२ ॥

मूलकं पूरिकापूपं तथैवौण्डेरकस्त्रजः ।

दधि पायसमन्नं य गुडपिष्टं समोदकम् ॥ १,१००.१३ ॥

अेतान्सर्वानुपाहृत्य भूमौ कृत्वा ततः शिरः ।

अम्बिकाभुपतिष्ठेय्य दद्यादध्वं कृताञ्जलिः ॥ १,१००.१४ ॥

दूर्वासर्षपपुष्पैश्च पुत्रजन्मभिरन्ततः ।

कृतस्वस्त्ययनं शैव प्रार्थयेदम्बिकां सतीम् ॥ १,१००.१५ ॥

रुपं देहि यशोदेहि भगं भगवति ! देहि मे ।

पुत्रान्देहि श्रियं देहि सर्वाङ्गामांश्च देहि मे ॥ १,१००.१६ ॥

ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाच्छुक्लवस्त्रानुलेपनैः ।

वस्त्रयुग्मङ्गुरोर्दद्यासम्भूज्य य ग्राहंस्तथा ।

श्रेयः कर्मफलं विन्धात्सूर्यार्थनरतस्तथा ॥ १,१००.१७ ॥

एति श्रीगारुडे महापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाणे

याज्ञवल्कलौक्यगणपतिकल्पनिर्णयनाम शततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १०१

याज्ञवल्क्य उवाच ।

श्रीकामः शान्तिकामो वा अद्रष्टृष्ट्यभियारवान् ।

अडयञ्छं समं कुर्याद्गडाश्चैते बुधैः स्मृताः ॥ १,१०१.१ ॥

सूर्यः सोमो मङ्गलश्च बुधश्चैव बृहस्पतिः ।

शुक्रः शनैश्चरो राहुः केतुर्गडागणाः स्मृताः ॥ १,१०१.२ ॥

ताम्रकात्स्फाटिकाद्रक्तयन्तनात्स्वर्णकाद्गुण्ठी ।

रजताद्यसः सीसात्कांस्याद्गर्वाग्निभोधत ॥ १,१०१.३ ॥

रक्तः शुक्लस्तथा रक्तः पीतः पीतः सितोसितः ।

कृष्णः कृष्णः कर्माद्गर्वा द्रव्याणि मुनयस्ततः ॥ १,१०१.४ ॥

स्थापयेद्गडवर्णानि ङोमार्थं प्रलिप्तेत्यटे ।

स्नापयेद्धोमयेश्चैव अद्रव्यैर्विधानतः ।

सुवर्णानि प्रदेयानि वासांसि सुसुमानि च ॥ १,१०१.५ ॥

गन्धाश्च बलयश्चैव धूपो द्यैश्चगुग्गुलुः ।

कर्तव्यास्तत्र मन्त्रैश्च यस्वः प्रतिदेवतम् ॥ १,१०१.६ ॥

आकृषणेन धमन्तेवा अग्निर्मूर्धादिवः ककुत् ।

उब्धुध्यस्वेति जुहुयादेभिरेव यथाक्रमम् ॥ १,१०१.७ ॥

बृहस्पतेपरिदीयेति सर्वे अत्रात्परिसुतम् ।

शत्रोदेवी कथानश्च केतुङ्कणवन्निति क्रमात् ॥ १,१०१.८ ॥

अर्कः पलाशः षट्तिरस्त्वपामार्गोऽथ पिप्पलः ।

औदुम्बरः शमी दूर्वा कुशाश्च समिधः क्रमात् ॥ १,१०१.९ ॥

ढोतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दध्ना चैव समन्वितः ।

गुडौदनं पायसं च उविष्यं क्षीरषाष्टिकम् ॥ १,१०१.१० ॥

दध्योदनं उविः पूषान्मांसं चित्रान्नमेव च ।

दधाद्गडक्रमादेता-अडेभ्यो भाजनं ततः ॥ १,१०१.११ ॥

धेनुः शङ्खस्तथानङ्गान्डेव वासो उयस्तथा ।

कृष्णा गौरायसं छाग अेता वै दक्षिणाः क्मात् ।
 अडाः पूज्याः सदा यस्माद्गज्यादि प्राप्यते कृलम् ॥ १,१०१.१२ ॥
 ँति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाडे
 याज्ञवल्क्योक्तअडशान्तिनिरुपणं नामैकोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १०२

याज्ञवल्क्य उवाच ।
 वानप्रस्थाश्रमं वक्ष्ये तच्छृण्वन्तु मडर्षयः ।
 पुत्रेषु भार्या निः क्षिप्य वनं गच्छेत्सडैव वा ॥ १,१०२.१ ॥
 वानप्रस्थो अडमयारी साग्निः सोपासनः क्षमी ।
 अड्वालकुष्टेनाग्नीश्च पितृदेवातिथीस्तथा ॥ १,१०२.२ ॥
 भृत्यांस्तु तर्पयेच्छमश्रुजटालोमभृदात्मवान् ।
 दान्तस्त्रिषवणसनाथी निवृत्तश्च प्रतिअडात् ॥ १,१०२.३ ॥
 स्वाध्यायवान्ध्यानशीलः सर्वभूतडित रतः (तिः) ।
 अहो मासस्य मध्ये वा कुर्याद्धार्यपरिअडम् ॥ १,१०२.४ ॥
 कृतं त्यजेदाश्वयुजे युञ्जेडालं प्रतादिना ।
 पक्षे मासे थवाश्रीयादन्तो लूपलिको भवेत् ॥ १,१०२.५ ॥
 यान्द्रायणी स्वपेद्भूमौ कर्म कुर्यात्कुलादिना ।
 ग्रीष्मे पञ्चाग्निमध्यस्थो वर्षासु स्थण्डिलेशयः ॥ १,१०२.६ ॥
 आर्द्रवासास्तु डेमन्ते योगाभ्यासादिनं नयेत् ।
 यः कण्टकैर्वितुडति यन्मैर्यश्च विम्पति ।
 अङ्कुडः परितुष्टश्च समस्तस्य य तस्य य ॥ १,१०२.७ ॥

ँति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाडे
 याज्ञवल्क्योक्तवानप्रस्थधर्मनिरुपणं नाम द्व्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १०३

याज्ञवल्क्य उवाच ।
 भिक्षोर्धर्मं प्रवक्ष्यामितं निबोधत सत्तमाः ।
 वनाडृडाद्धा कृत्वेष्टिं सर्ववेदसदक्षिणाम् ॥ १,१०३.१ ॥

प्राजापत्यन्तदन्तेऽपि अग्निमारोप्य यात्मनि ।
 सर्वभूतहितः शान्तस्त्रिदण्डी सकमाण्डलुः ॥ १,१०३.२ ॥
 सर्वारामं परिव्रज्य भिक्षार्थो ग्राममाश्रयेत् ।
 अप्रमत्तश्चरेद्भैक्ष्यं सायाह्ने नाभिलक्षितः ॥ १,१०३.३ ॥
 रोहिते भिक्षुकैर्ग्रामे यात्रामात्र मलोलुपः ।
 भवेत्परमहंसो वा ओकदण्डी यमादितः ॥ १,१०३.४ ॥
 सिद्धयोगस्त्यजन्हेडममृतत्वमिडापुयात् ।
 दातातिथिप्रियो ज्ञानी गृही श्राद्धेऽपिमुख्यते ॥ १,१०३.५ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 याज्ञवल्क्योक्तवानप्रस्थसन्न्यासधर्मनिर्णयणं नाम त्र्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रागरुडमडापुराणम्- १०४

याज्ञवल्क्य उवाच ।

नरकात्पताडोद्भूतात्क्षयात्पापस्य कभणः ।
 ब्रह्मडा श्वा ञ्जरोष्ठः स्याद्भेको यकः सुराप्यपि ॥ १,१०४.१ ॥
 स्वर्णयोरः कृमिः कीटः तृशाद्विर्गुरुतल्पगः ।
 क्षयरोगी श्यावदन्तः कुनपी शिपिविष्टकः ॥ १,१०४.२ ॥
 ब्रह्मडत्याकमात्स्युश्च तत्सर्वं वा शिशेर्भवेत् ।
 अन्नहर्ता मयावी स्यान्मूको वागपडारकः ॥ १,१०४.३ ॥
 धान्यडार्यतिरिक्ताङ्गः पिशुनः पूतिनासिकः ।
 तैलाडारी तैलपायी पूतिवक्त्रस्तु सूयकः ॥ १,१०४.४ ॥
 ब्रह्मस्वं कन्यकां कीत्वा वने रक्षो भवेद्दृषः ।
 रत्नहृद्दीनजातः स्यात्पत्रशाकडरः शिपी ॥ १,१०४.५ ॥
 गुच्छं युयुन्दरी हृत्वा धान्यहृन्मूषको भवेत् ।
 ह्रलं कपिः पशून्हृत्वा त्वजा काकः पयस्तथा ॥ १,१०४.६ ॥
 मांसं गृध्रः पटं श्वित्री यीरी लवणडारकः ।
 यथाकर्म ह्रलं प्राप्य तिर्यक्त्वं कालपर्ययात् ॥ १,१०४.७ ॥

जायन्ते लक्षाणाम्रष्टा दशद्राः पुरुषाधमाः ।
 ततो निष्कलुषीभूता कुले मडति योगिनः ॥ १,१०४.८ ॥
 जायन्ते लक्षाणोपेता धनधान्यसमन्विताः ॥ १,१०४.९ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 याज्ञवल्क्योक्तकर्मविपाकनिर्णयनां नाम यत्तुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १०५
 विहितस्थाननुष्ठानान्निन्दितस्य य सेवनात् ।
 अनिग्रहाभ्येन्द्रियाणां नरः पतनमृच्छति ॥ १,१०५.१ ॥
 तस्माद्यत्नेन कर्तव्यं प्रायश्चित्तं विशुद्धये ।
 अथमस्यान्तरात्मा य लोकश्चैव प्रसदिति ॥ १,१०५.२ ॥
 लोकः प्रसीदतिदात्मैवं प्रायश्चित्तैरधक्षयः ।
 प्रायश्चित्तमकुर्वाणः पश्चात्तापविवर्जिताः ॥ १,१०५.३ ॥
 नरकान्यान्ति पापा वै मडारौरवरौरवान् ।
 तामिच्छं लोडशङ्कुं य पूतिगन्धसमाकुलम् ॥ १,१०५.४ ॥
 उंसाभं लोडितोदं य सञ्ज्वननदीपथम् ।
 मडानिलयकाकोलमन्धतामिस्त्रवापनम् ॥ १,१०५.५ ॥
 अवीथिं कुम्भीपाकं य यान्ति पापा ङ्यपुण्यतः ।
 ब्रह्मडा मद्यपः स्तेथी संयोगी गुरुतल्पगः ॥ १,१०५.६ ॥
 गुरुनिन्दा वेदनिन्दा ब्रह्मडत्यासमे ङ्युभे ।
 निषिद्धभक्षाणं जिह्मडियायरणमेव य ॥ १,१०५.७ ॥
 रजस्वलामुभास्वादः सुरापानसमानि तु ।
 अश्वरत्नादिडरणं सुवर्णस्तेयसमितम् ॥ १,१०५.८ ॥
 सपिभार्याकुमारीषु स्वथोनिष्वन्थजासु य ।
 सगोत्रासु तथा स्त्रीषु गुरुतल्पसमं स्मृतम् ॥ १,१०५.९ ॥
 पितुः स्वसारं मातुश्च मातुलानीं स्नुषाम पि ।
 मातुः सपत्नीं भगिनीमाचार्यतनयां तथा ॥ १,१०५.१० ॥
 आचार्यपत्नीं स्वसुतां गच्छंस्तु गुरुतल्पगः ।

छित्वा लिङ्गं वधस्तस्य सकामायाः स्त्रियास्तथा ॥ १,१०५.११ ॥

गोवधो प्रात्यतास्तेयमृणानां य परिङ्किया ।

अनाडिताग्नितापण्यविह्वयः परिवेदनम् ॥ १,१०५.१२ ॥

भृत्यायाध्ययनादानं भृतकाध्या पनन्तथा ।

पारदार्यं पारिवित्त्यं वार्धुष्यं लवणकिया ॥ १,१०५.१३ ॥

सख्यद्रविट्क्षत्रभन्धोर्निन्दितार्थोपश्रुविता ।

नास्तिक्यं व्रतलोपश्च शूल्यं गोश्वेव विह्वयः ॥ १,१०५.१४ ॥

पितृमातृसुहृत्यागस्तडागारामविह्वयः ।

कन्यायादूषणं यैव परिविन्दकयाजनम् ॥ १,१०५.१५ ॥

कन्याप्रदानं तस्यैव कौटिल्यं व्रतलोपनम् ।

आत्मनोऽर्थे ङ्कियारम्भो मद्यपस्त्रीनिषेवणम् ॥ १,१०५.१६ ॥

स्वाध्यायाग्निसुतत्यागो भान्धवत्याग एव य ।

असख्यास्त्राभिगमनं भार्यात्मपरिविह्वयः ॥ १,१०५.१७ ॥

उपपापानि योक्तानि प्रायश्चित्तं निबोधत ।

शिरः कपालध्वजवान्भिक्षाशी कर्म वेदयन् ॥ १,१०५.१८ ॥

भ्रम्रमडा द्वादश समा मितभुक्षुद्धिमाप्नुयात् ।

लोमभ्यः स्वाडेति य वा लोमप्रभृति वै तनुम् ॥ १,१०५.१९ ॥

मज्जान्तां जुडुयाद्वापि स्वस्वमन्त्रैर्यथाक्रमम् ।

शुद्धिः स्याद्ब्राह्मणत्राणात्कृत्वैवं शुद्धिरेव य ॥ १,१०५.२० ॥

निरातङ्गं द्विजं गां य ब्राह्मणार्थं उतोऽपि वा ।

अरण्ये नियतो जुम्वा त्रिः कृत्वो वेदसंछिताम् ॥ १,१०५.२१ ॥

सरस्वतीं वा संसेव्यं धनं पात्रे समर्पयेत् ।

यागस्थक्षत्रविङ्घात्यरेद्ब्रह्मण्डणो व्रतम् ॥ १,१०५.२२ ॥

गर्भडा वा यथावर्णं तथात्रेयीनिषू (सू) दनम् ।

यरेद्ब्रतमडत्वापि धातनार्थमुपागतः ॥ १,१०५.२३ ॥

द्विगुणं सवनस्ये तु ब्राह्मणो व्रतमायरेत् ।

सुराम्बुधृतगोमूत्रं पीत्वा शुद्धिः सुरापिणः ॥ १,१०५.२४ ॥

अग्निवर्णं धृतं वापि वीरवास जटी भवेत् ।
 व्रतं ब्रह्महत्याः कुर्यात्पुनः संस्कारमर्हति ॥ १,१०५.२५ ॥
 रेतोविण्मूत्रपानाख्य सुरापा ब्राह्मणी तथा ।
 पतिलोकपरिभ्रष्टा गृध्री स्यात्सूकरी शुनी ॥ १,१०५.२६ ॥
 स्वर्णहारी द्विजो राज्ञे दत्त्वा तु मुसलं तथा ।
 कर्मणः प्यापनं कृत्वा उतस्तेन भवेच्छुचिः ॥ १,१०५.२७ ॥
 आत्मतुल्यं सुवर्णं वा दत्त्वा शुद्धिमियाद्द्विजः ।
 शयने सार्धमायस्या योषिता निभृतं स्वपेत् ॥ १,१०५.२८ ॥
 उच्छेद्य लिङ्गं वृषाणं नैरृत्यामुत्सृजोद्दिशि ।
 प्राजापत्यं यरेत्कृच्छ्रं समा वा गुरुतल्पगः ॥ १,१०५.२९ ॥
 यान्द्रायणं वा त्रीन्मासन्वस्येद्रेदसंछिताम् ।
 पञ्चगव्यं पिबेद्गोघ्नो मासमासीत संयतः ॥ १,१०५.३० ॥
 गोष्ठेशयो गोऽनुगामी गोप्रदानेन शुध्यति ।
 उपपातकशुद्धिः स्याद्यान्द्रायणप्रतेन च ॥ १,१०५.३१ ॥
 पयसा वापि मासेन पराडेणापि वा पुनः ।
 ऋषभैकं सलस्रं गा दद्यात्क्षत्रवधे पुमान् ॥ १,१०५.३२ ॥
 ब्रह्महत्याव्रतं वापि वत्सरत्रितयं यरेत् ।
 वैश्यहोत्रं च (ब्रह्मंश्च) रेदेतद्दद्याद्भैकशतं गवाम् ॥ १,१०५.३३ ॥
 षण्मासाच्छूद्रहा यैतद्दद्याद्वा घेनवो दश ।
 अप्रदृष्टं स्त्रियं उत्वा शूद्रहत्याव्रतं यरेत् ॥ १,१०५.३४ ॥
 मार्जारगोधानकुलपशुमण्डूकघातनात् ।
 पिबेत्क्षीरं त्र्यहं पापी कृच्छ्रं वाप्यधिकं यरेत् ॥ १,१०५.३५ ॥
 गजे नीलान्वृषान्यञ्च शुके वत्सं द्विहायनम् ।
 भराजमेषेषु वृषो द्येयः कौञ्च्ये त्रिहायणः ॥ १,१०५.३६ ॥
 वृक्षगुल्मलतावीरुच्छेदने जप्यमृक्षतम् ।
 अवकीर्णो भवेद्गत्वा ब्रह्मचारी च योषितम् ॥ १,१०५.३७ ॥
 गर्दभं पशुमालव्य नैरृतं च विशुध्यति ।
 मधुमांसाशने कार्यं कृच्छ्रं शेषव्रतानि च ॥ १,१०५.३८ ॥

कृच्छ्रत्रयं गुरुः कुर्यान्म्रियेत्प्रलितो यदि ।
 प्रतिकूलं गुरोः कृत्वा प्रसाधैव विशुध्यति ॥ १,१०५.३९ ॥
 रिपून्सान्यप्रदानाधैः स्नेहाधैर्वाप्युपक्रमेत् ।
 ङ्घ्रिमाणोपकारे य मृते विप्रे न पातकम् ॥ १,१०५.४० ॥
 मडापापोपपापाभ्यां योभिशस्तो मृषा परम् ।
 अबलक्षो मासमासीत् स जापी नियतन्द्रियः ॥ १,१०५.४१ ॥
 अनियुक्तो भ्रातृभार्यां गच्छन्वान्द्रायणं यरेत् ।
 त्रिरात्रान्ते धृतं प्राश्य गत्वोदक्यां शुचिर्भवेत् ॥ १,१०५.४२ ॥
 गोष्ठे वसन्ब्रह्मचारी मासमेकं पयोव्रती ।
 गायत्रीजप्यनिरतो मुख्यतेऽसत्प्रतिग्रहात् ॥ १,१०५.४३ ॥
 त्रिः कृच्छ्रमाचरेद्द्वैप्रात्ययाजकोऽपि यरन्नपि ।
 वेदध्वावी यवाश्यब्दं त्यक्त्वा य शरणागतान् ॥ १,१०५.४४ ॥
 प्राणायामत्रयं कुर्यात्पश्चान्नोष्ट्रयानगः ।
 नग्नः स्नात्वा य सुभ्वा य गत्वा यैव दिवा स्त्रियम् ॥ १,१०५.४५ ॥
 गुरुन्त्वं कृत्यं लुङ्कृत्य विप्रं निर्जित्य वाऽतः ।
 प्रसाधे तं य मुनयस्ततो ऽप्युपवसेद्दिनम् ॥ १,१०५.४६ ॥
 विप्रे दण्डोद्यमे कृच्छ्रमतिकृच्छ्रं निपातने ।
 देशं कालं वयः शक्तिं पापं यावेक्ष्य यत्नतः ॥ १,१०५.४७ ॥
 प्रायश्चित्तं प्रकल्प्यं स्याद्यत्र योक्ता तु निष्कृतिः ।
 गर्भत्यागो भर्तृनिन्दा स्त्रीणां पतनकारणम् ॥ १,१०५.४८ ॥
 अेष अडान्तिके दोषः तस्मात्तां दूतरस्त्यजेत् ।
 विष्यात्तदोषः कुर्वीत गुरोस्नुमतं व्रतम् ॥ १,१०५.४९ ॥
 असंविष्यात्तदोषस्तु रडस्थं व्रतमाचरेत् ।
 त्रिरात्रोपोषणो जप्त्वा ब्रह्मडा त्वधमर्षणम् ॥ १,१०५.५० ॥
 अन्तर्जले विशुद्धे य दत्त्वा गां य पयस्विनीम् ।
 लोमभ्यः स्वाडेति ऋष्या द्रिवसं मारुताशनः ॥ १,१०५.५१ ॥
 जले जप्त्वा तु शुद्धयाख्यात्वारिंशद्भृताडुतीः ।

त्रिरात्रोपोषणो ङुत्वा कूष्माण्डीभिर्घृतं शुचिः ॥ १,१०५.५२ ॥
 सुरापः स्वर्णहारी य रुद्रजापी जले स्थितः ।
 सडस्रशीर्षाज्येन मुच्यते गुरुतल्पगः ॥ १,१०५.५३ ॥
 प्राणायामशतं कुर्यात्सर्वपापापनुक्त्ये ।
 ओङ्काराभियुतं सोमसखिलप्रशान्नाच्छुचिः ॥ १,१०५.५४ ॥
 कृत्वोपवासं रेतोविण्मूत्राणां प्राशनेद्विजः ।
 अज्ञानकृतपापस्य नाशः सन्ध्यात्रये कृते ॥ १,१०५.५५ ॥
 रुद्रैकादशज्याद्धि पापनाशो भवेद्द्विजैः ।
 वेदाभ्यासरतं शान्तं पञ्चयज्ञाक्रियापरम् ॥ १,१०५.५६ ॥
 न स्पृशन्ति डा पापानि याशु स्मृत्वा ङ्यपोषितः ।
 जम्वा सडस्रगायत्रीं शुचिर्ब्रह्मण्डलादृते ॥ १,१०५.५७ ॥
 ब्रह्मचर्यं दया क्षान्तिर्ध्यानं सत्यमकल्ता ।
 अहिंसा स्तेयमाधुर्यं दमश्चैते यमाः स्मृताः ॥ १,१०५.५८ ॥
 स्नानमौनोपवासोज्यास्वाध्यायोपस्थनिग्रहः ।
 तापोऽडोधो गुरोर्भक्तिः शौचं च नियमाः स्मृताः ॥ १,१०५.५९ ॥
 पञ्चगव्यं तु गोक्षीरं दधिभूत्रशकृद्धृतम् ।
 जग्ध्वा परेङ्गुपवसेत्कृच्छ्रं सान्तपनं यरेत् ॥ १,१०५.६० ॥
 पृथक्सान्तपनैर्द्रव्यैः षडः सोपवासकः ।
 समाडेन तु कृच्छ्रोऽयं मडासान्तपनः स्मृतः ॥ १,१०५.६१ ॥
 पार्श्वोद्गुम्बरराज्जुवर्णीत्वपत्रकुशोदकैः ।
 प्रत्येकं प्रत्यङ्गाभ्यस्तैः पार्श्वं कृच्छ्रं उदाहृतः ॥ १,१०५.६२ ॥
 तमक्षीरघृताम्बूनामेकैकं प्रत्यङ्गं पिबेत् ।
 ऐकरात्रोपवासश्च तमकृच्छ्रश्च पावनः ॥ १,१०५.६३ ॥
 ऐकभक्तेन नक्तेन तथैवायाचितेन च ।
 उपवासेन चकन पादकृच्छ्रं उदाहृतः ॥ १,१०५.६४ ॥
 यथा कथञ्चित्त्रिगुणः प्रजापत्योऽयमुच्यते ।
 अयमेवातिकृच्छ्रः स्यात्पाणिपूजांभुभोजनात् ॥ १,१०५.६५ ॥

कृच्छ्रातिःकृच्छ्रं पयसा द्रवसानेकविंशतिम् ।
 द्वादशाहोपवासैश्च पराकः समुदाहृतः ॥ १,१०५.६६ ॥
 पिण्याकायामतङ्काम्बुसक्तूनां प्रतिवासरम् ।
 अकैकमुपवासश्च कृच्छ्रः सौम्योऽयमुच्यते ॥ १,१०५.६७ ॥
 ओषां त्रिरात्रमभ्यासादकैकं स्याद्यथाकृमात् ।
 तुलापुरुष षत्येष ज्ञेयः पञ्चदशाहिकः ॥ १,१०५.६८ ॥
 त्रिपिण्डांश्चरेद्ब्रह्म्या शुक्ले शिष्याण्डसमितान् ।
 अकैकं द्वादशयेत्कृष्णे पिण्डं यान्द्रायणं यरेत् ॥ १,१०५.६९ ॥
 यथाकथञ्चित्पिण्डानां यत्वारिंशच्छतद्रयम् ।
 मासेनैवोपभुञ्जत यान्द्रायणमथापरम् ॥ १,१०५.७० ॥
 कृत्वा त्रिषवणं स्नानं पिण्डं यान्द्रायणं यरेत् ।
 पवित्राणि जपेत्पिण्डान्गायत्र्या याभिर्मन्त्रयेत् ॥ १,१०५.७१ ॥
 अनादिष्टेषु पापेषु शुद्धिश्चान्द्रायणेन तु ।
 धर्मार्थो यश्चरेद्वेत्तन्मन्त्रस्यैति सलोकताम् ॥ १,१०५.७२ ॥
 कृच्छ्रकृद्धर्मकामस्तु मलतीं श्रियमश्नुते ॥ १,१०५.७३ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 याज्ञवल्क्योक्तप्रायश्चित्तविवेको नाम पञ्चोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १०६

याज्ञवल्क्य उवाच ।
 प्रेता (त) शौचं प्रवक्ष्यामि तच्छृणुध्वं यतप्रताः ।
 उन्निवृत्तं निभनेत्रं कुर्याद्दुःकं ततः ॥ १,१०६.१ ॥
 आ श्मशानान्दनुम्रज्य एतरेर्ज्ञातिभिर्युतः ।
 यमसूक्तं तथा जप्यं जपद्भिर्लौकिकाग्निना ॥ १,१०६.२ ॥
 स दग्धव्य उपेतश्चैदाहितान्यावृत्तार्थवत् ।
 सप्तमादशमाद्वापि ज्ञातयोऽभ्युपयान्त्यपः ॥ १,१०६.३ ॥
 अपनः शोशुयदधमनेन पितृद्विभुष्माः ।
 अवेवं मातामडाचार्यपत्नीनां योदकङ्कियाः ॥ १,१०६.४ ॥

कामोदकः पुत्रसम्पिस्वस्त्रीयश्चशुरत्विजः ।
 नामगोत्रेण लुप्येकं सङ्कत्सिञ्चन्ति वाग्यताः ॥ १,१०६.५ ॥
 पाषण्डपतितानां तु न कुर्युरुदकडियाः ।
 नब्रह्मचारिणो प्रात्या योषितः कामगास्तथा ॥ १,१०६.६ ॥
 सुराप्यस्त्वात्मघातिन्यो नाशौचोदकभाजनाः ।
 ततो न रोदितव्यं हि त्वनित्या जुवसं स्थितिः ॥ १,१०६.७ ॥
 डिया कार्या यथाशक्ति ततो गच्छेद्द्रुडान्प्रति ।
 विदश्य निम्बपत्राणि नियता द्वारि वेश्मनः ॥ १,१०६.८ ॥
 आयम्याथाग्निमुदकं गोमयं गौरसर्षपान् ।
 प्रविशेयुः समालम्ब्य कृत्वाश्मनि पदं शनैः ॥ १,१०६.९ ॥
 प्रवेशनादिकं कर्म प्रेतसंस्पर्शनादपि ।
 षड्क्षतां तत्क्षणाच्छुद्धिः परेषां स्नानसंयमात् ॥ १,१०६.१० ॥
 कीतलब्धाशना भूमौ स्वपेयुस्ते पृथक्पृथक् ।
 पिण्डयज्ञकृता देयं प्रेतायात्रं दिनत्रयम् ॥ १,१०६.११ ॥
 जलमेकादशमाकाशे स्थाप्यं क्षीरं तु मन्मथे ।
 वैतानोपासनाः कार्याः डियाश्च श्रुतियोहिताः ॥ १,१०६.१२ ॥
 आद्यन्तजन्मनः सधः आयूः नैशिकी स्मृता ।
 त्रिरात्रमा व्रतादेशाद्दशरात्रमतः परम् ॥ १,१०६.१३ ॥
 त्रिरात्रं दशरात्रं वा शावमाशौचमुच्यते ।
 उन्नद्धिवर्ष उभयोः सूतकं मातुरेव हि ॥ १,१०६.१४ ॥
 अन्तरा जन्मभरणे शेषाढोभिर्विशुध्यति ।
 दश द्वादश वर्णानां तथा पञ्चदशैव य ॥ १,१०६.१५ ॥
 त्रिंशद्दिनानि य तथा भवति प्रेतसूतकम् ।
 अलस्तवदत्तकन्यासु बालेषु य विशोधनम् ॥ १,१०६.१६ ॥
 गुर्वन्तेवास्यनूयानमातुलश्रोत्रियेषु य ।
 अनौरसेषु पुत्रेषु भार्यास्वयगतासु य ॥ १,१०६.१७ ॥
 निवासराजनि तथा तदलः शुद्धिकार(ण)म् ।
 उतानां नृपगोविप्रैरन्वक्षं यात्मघातिनाम् ॥ १,१०६.१८ ॥

विषाद्यैश्च उतानां य नाशौचं पृथिवीपतेः ।
 सत्रिप्रतिब्रह्मचारिदातृब्रह्मविदां तथा ॥ १,१०६.१८ ॥
 दाने विवाडे यज्ञे य संग्रामे देशविप्लवे ।
 आपद्यपि य कष्टायां सद्यः शौचं विधीयते ॥ १,१०६.२० ॥
 कालोऽग्निः कर्ममृद्वायुर्मनो ज्ञानं तपो जपः (लम्) ।
 पश्चात्तापो निराहारः सर्वेषां शुद्धिहेतवः ॥ १,१०६.२१ ॥
 अकार्यकारिणां दानं वेगो नद्यास्तु शुद्धिदृष्टम् ।
 क्षात्रेण कर्मणा जुवेद्विशां वाप्यापदि द्विजः ॥ १,१०६.२२ ॥
 हृलसोमक्षौमवीरुदधि क्षीरं घृतं जलम् ।
 तिलोदनरसक्षारमधु लाक्षा शृतं उविः ॥ १,१०६.२३ ॥
 वस्त्रोपलासवं पुष्पं शाकमृच्यर्मपादुकम् ।
 ओषत्त्वयं य क्रौशेयं लवणं मासमेव य ॥ १,१०६.२४ ॥
 पिण्याकमूलगन्धांश्च वैश्यवृत्तो न विडयेत् ।
 धर्मार्थं विडयं नेयास्तिला धान्येन तत्समाः ॥ १,१०६.२५ ॥
 लवणादि न विक्रीयात्तथा यापद्गतो द्विजः ।
 डीनाद्विप्रो विगृह्णश्च लिप्यते नार्कवद्द्विजः ॥ १,१०६.२६ ॥
 कुर्यात्तृध्यादिकं तद्भद्रविक्रया उयास्तथा ।
 भुभुक्षितश्च स्थित्वा दृष्ट्वा वृत्तिविवर्जितम् ।
 राजा धर्म्यां प्रकुर्वीत वृत्तिं विप्रादिकस्य य ॥ १,१०६.२७ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 याज्ञवल्क्योक्ताशौचापद्धृत्योर्निरूपणं नाम पदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १०७

सूत उवाच ।
 पराशरोऽब्रवीद्व्यासं धर्मं वर्णाश्रमादिकम् ।
 कल्पेकल्पे क्षयोत्पत्त्या क्षीयन्ते नु प्रजादयः ॥ १,१०७.१ ॥
 श्रुतिः स्मृतिः सदायरो यः कश्चिद्दे दकर्तृकः ।

वेदाः स्मृता ब्राह्मणाद्यै धर्मा मन्वादिभिः सदा ॥ १,१०७.२ ॥

दानं कलियुगे धर्मः कर्तारं च कलौ त्यजेत् ।

पापकृत्यं तु तत्रैव शापं कृत्वति वर्षतः ॥ १,१०७.३ ॥

आयारात्राप्रुथात्सर्वं षट्कर्माणि दिनेदिने ।

सन्ध्या स्नानं जपो ढोमो देवातिथ्यादिपूजनम् ॥ १,१०७.४ ॥

अपूर्वः सुप्रती विप्रो ङ्यपूर्वा यतयस्तदा ।

क्षत्रियः परसैन्यानि जित्वा पृथ्वीं प्रपालयेत् ॥ १,१०७.५ ॥

वज्रिक्कृष्यादि वैश्ये स्याद्द्विजभक्तिश्च शूद्रके ।

अभक्ष्यभक्षणाभ्यौर्यादगम्या गमनात्पतेत् ॥ १,१०७.६ ॥

कृषिं कुर्वन्दिजः श्रान्तं बलीवर्दं न वाडयेत् ।

दिनार्धं स्नानयोगादिकारी विप्रांश्च भोजयेत् ॥ १,१०७.७ ॥

निर्वपेत्पञ्च यज्ञानि कूरे निन्दां च कारयेत् ।

तिलाज्यं न विक्रीणितं सूनायज्ञमघान्वितः ॥ १,१०७.८ ॥

राज्ञो दत्त्वा तु षड्भागं देवतानां च विंशतिम् ।

त्रयस्त्रिंशच्च विप्राणां कृषिकर्ता न लिप्यते ॥ १,१०७.९ ॥

कर्षकाः क्षत्रविट्छूद्राः भलेऽदत्त्वा तु यौरकः ।

दिनत्रयेण शुद्ध्येत ब्राह्मणः प्रेतसूतके ॥ १,१०७.१० ॥

क्षत्रो दशाडाद्वैश्यास्तु द्वादशाडान्मासि शूद्रकः ।

याति विप्रो दशाडात्तु क्षत्रो द्वादशकादिनात् ॥ १,१०७.११ ॥

पञ्चदशाडाद्वैश्यस्तु शूद्रो मासेन शुद्ध्यति ।

अेकपिण्डास्तु दद्यादाः पृथग्द्वारनिकेतनाः ॥ १,१०७.१२ ॥

जन्मना य विपत्तौ य भवेत्तेषां य सूतकम् ।

यतुर्थे दशरात्रं स्यात्त्रिणशः पुंसि पञ्चमे ॥ १,१०७.१३ ॥

षष्ठे यतुर ङाञ्छुद्धिः सप्तमे च दिनत्रयम् ।

देशान्तरे मृते बाले सद्यः शुद्धिर्यतो मृते ॥ १,१०७.१४ ॥

अजातदन्ता ये बाला ये य गर्भाद्भिनिः सृताः ।

न तेषामग्निं संस्कारो न पिण्डं नोदकङ्किया ॥ १,१०७.१५ ॥

यद्वि गर्भो विपद्यत स्त्रवते वापि योषितः ।
 यावन्मासं स्थितो गर्भस्तावद्दिनानि सूतकम् ॥ १,१०७.१६ ॥
 आनामकरणात्सद्य आयूदान्तादृर्निशम् ।
 आप्रतात्तु त्रिरात्रेण तदूर्ध्व-दशभिर्दिनैः ॥ १,१०७.१७ ॥
 आयतुर्थाद्भवेत्स्त्रवः पातः पञ्चमषष्ठयोः ।
 ब्रह्मचर्या दग्निडोत्रान्नाशुद्धिः सङ्गवर्जनात् ॥ १,१०७.१८ ॥
 शिल्पिनः कारवो वैद्या दासीदासाश्च भृत्यकाः ।
 अग्निमाग्नीत्रियो राजा सद्यः शौचाः प्रकीर्तिताः ॥ १,१०७.१९ ॥
 दशाहाय्युध्यते माता स्नानात्सूते पिता शुचिः ।
 सङ्गात्सूतौ सूतकं स्याद्दुपस्पृश्य पिता शुचिः ॥ १,१०७.२० ॥
 विवाडोत्सवयज्ञेषु अन्तरा मृतसूतके ।
 पूर्वसंकल्पितादन्यवर्जनं च विधीयते ॥ १,१०७.२१ ॥
 मृतेन शुध्यते सूतिः मृतवज्जतकं जनौ ।
 गोग्रहादौ विपन्नानामेकरात्रं तु सूतकम् ॥ १,१०७.२२ ॥
 अनाथप्रेतवडनात्प्राणायामेन शुध्यति ।
 प्रेतशूद्रस्य वडनान्त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् ॥ १,१०७.२३ ॥
 आत्मघातिविषोद्गन्धकृमिदष्टे न संस्कृतिः ।
 गोलतं कृमिदष्टं च स्पृष्ट्वा कृच्छ्रेण शुध्यति ॥ १,१०७.२४ ॥
 अदुष्टापतितं भार्या यौवने या परित्यजेत् ।
 सप्तजन्म भवेत्स्त्रीत्वं वैधव्यं च पुनः पुनः ॥ १,१०७.२५ ॥
 बालवत्या त्वगमनादृतौ च स्त्री तु सूकरि ।
 अगम्या प्रतकारिण्यो ब्रह्मणोदकडिः ॥ १,१०७.२६ ॥
 औरसः क्षेत्रजः पुत्रः पितृजौ पिण्डौ पितुः ।
 परिचित्तेस्तु कृच्छ्रं स्यात्सन्धायाः कृच्छ्रमेव च ॥ १,१०७.२७ ॥
 अतिकृच्छ्रं यरेदाता डोता यान्द्रायणञ्चरेत् ।
 कुब्जवामनषण्डेषु गद्गदेषु जडेषु च ॥ १,१०७.२८ ॥
 जात्यन्धबधिरै मूके न दोषः परिवेदने ।
 नष्टे मृते प्रप्रजिते क्लीबे वा पतिते पतौ ॥ १,१०७.२९ ॥

पञ्चस्वापत्सु नारीणां पतिरन्यो विधीयते ।
 भर्ता सडभृता नारी रोमाब्दानि वसेद्विवि ॥ १,१०७.३० ॥
 श्वादिदष्टस्तु गायत्र्या जपाच्छुद्धो भवेन्नरः ।
 दाड्यो लोकाग्निना विप्रश्चाएडावाद्यैर्लतोऽग्निमान् ॥ १,१०७.३१ ॥
 क्षीरैः प्रक्षाल्य तस्यास्थि स्वाग्निना मन्त्रतो दडेत् ।
 प्रवासो तु मृते भूयः कृत्वा कुशमयं दडेत् ॥ १,१०७.३२ ॥
 कृष्णाग्निने समास्तीर्य षट्शतानि पलाशजन् ।
 शर्मा शिश्रे विनिः क्षिप्य अरणिं वृषणो क्षिपेत् ॥ १,१०७.३३ ॥
 कएडं दक्षिणोडस्ते तु वामडस्ते तथोपभृत् ।
 पार्श्वे तूलूभलं दधात्यृष्टे तु मुसलं ददेत् ॥ १,१०७.३४ ॥
 उरे निः क्षिप्य दृषदं तएडुलाज्यतिलान्भुजे ।
 श्रोत्रं च प्रोक्षणीं दधदज्यस्थालीं च यक्षुषोः ॥ १,१०७.३५ ॥
 कर्णे नेत्रे भुजे घ्राणे छिरण्यशकलान्क्षिपेत् ।
 अग्निडोत्रोपकरणाद्भ्रमलोकगतिर्भवेत् ॥ १,१०७.३६ ॥
 असौ स्वर्गाय लोकाय स्वाडेत्याज्याडुतिः सकृत् ।
 डंससारसकौञ्चानां यडवाकं च कुकुटम् ॥ १,१०७.३७ ॥
 मयरमेषघाती च अडोरान्रेण शुध्यति ।
 पक्षिणः सकलान्डत्वा अडोरान्रेण शुध्यति ॥ १,१०७.३८ ॥
 सर्वाश्चतुष्पदान्डत्वा अडोरान्रो षितो जपेत् ।
 शूद्रं डत्वा यरेत्कृष्णमतिकृष्णं तु वैश्यडा ।
 क्षत्रं चान्द्रायणं विप्रं द्वाविंशान्त्रिंशमाडरे (वडे) त् ॥ १,१०७.३९ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाड्ये आचारकाडे
 पराशरोक्तधर्मनिडुपणं नाम समोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १०८

सूत उवाच ।

नीतिसारं प्रवक्ष्यामि अर्थशास्त्रादिसंश्रितम् ।

राजादिव्यो छितं पुण्यमायुः स्वर्गादिदायकम् ॥ १,१०८.१ ॥

सद्भिः सङ्गं प्रकुर्वीत सिद्धिकामः सदा नरः ।

नासद्भिरिडलोकाय परलोकाय वा छितम् ॥ १,१०८.२ ॥

वर्जयेत्क्षुद्रसंवाधमदुष्टस्य तु दर्शनम् ।

विरोधं सड मित्रेण सम्प्रीतिं शत्रुसेविना ॥ १,१०८.३ ॥

मूर्धशिष्योपदेशेन दुष्टस्त्रीभरणेन च ।

दुष्टानां सम्प्रयोगेण पण्डितोऽप्यवसीदति ॥ १,१०८.४ ॥

ब्राह्मणां बालिशं क्षत्रमयोद्धारं विशं जडम् ।

शूद्रमक्षरसंयुक्तं दूरतः परिवर्जयेत् ॥ १,१०८.५ ॥

कालेन रिपुणासन्धिः काले मित्रेण विग्रहः ।

कार्यकारणमाश्रित्य कालं क्षिपति पण्डितः ॥ १,१०८.६ ॥

कालः पयति भूतानि कालः संहरते प्रजाः ।

कालः सुमेषु जागर्ति कालो छि दुरतिक्रमः ॥ १,१०८.७ ॥

कालेषु हरते वीर्यं काले गर्भे च वर्तते ।

कालो जनयते सृष्टिं पुनः कालोऽपि संहरेत् ॥ १,१०८.८ ॥

कालः सूक्ष्मगतिर्नित्यं द्विविधश्चेड भाव्यते ।

स्थूलसंग्रह्यारेण सूक्ष्मयारान्तरेण च ॥ १,१०८.९ ॥

नीतिसारं सुरेन्द्राय धमभूय बृहस्पतिः ।

सर्वज्ञो येन येन्द्रोऽभूद्वैत्यान्धत्वाप्नुयाद्विवम् ॥ १,१०८.१० ॥

राजर्षिब्राह्मणैः कार्यं देवविप्रादिपूजनम् ।

अश्वमेधेन यष्टव्यं मडापातकनाशनम् ॥ १,१०८.११ ॥

उत्तमैः सड साङ्गत्यं पण्डितैः सड सत्कथाम् ।

अलुब्धैः सड मित्रत्वं कुर्वाणो नावसीदति ॥ १,१०८.१२ ॥

परीवाहं परार्थं च परिहासं परस्त्रियम् ।

परवेश्मनि वासं च न कुर्वीत कदाचन ॥ १,१०८.१३ ॥

परोऽपि छितवाभन्सुर्भन्धुरप्यछितः परः ।

अछितो देडजो व्याधिर्छितमारण्यमौषधम् ॥ १,१०८.१४ ॥

स बन्धुर्यो ङिते युक्तः स पिता यस्तु पोषकः ।
तन्मित्रं यत्र विश्वासः स देशो यत्र श्रुव्यते ॥ १,१०८.१५ ॥
स भृत्यो यो विधेयस्तु तद्भ्रिजं यत्प्ररोडति ।
सा भार्या या प्रियं भ्रूते स पुत्रो यस्तु श्रुवति ॥ १,१०८.१६ ॥
स श्रुवति गुणं यस्य धर्मो यस्य स श्रुवति ।
गुणधर्मविडीनो यो निष्कल तस्य श्रुवनम् ॥ १,१०८.१७ ॥
सा भार्या या गृहे दक्षा सा भार्याया प्रियंवदा ।
सा भार्या या पतिप्राणा सा भार्या या पतिप्रता ॥ १,१०८.१८ ॥
नित्यं स्नाता सुगन्धा य नित्यं य प्रियवादिनी ।
अल्पभुक्ताल्पभाषी य सततं मङ्गलैर्युता ॥ १,१०८.१९ ॥
सततं धर्मबहुला सततं य पतिप्रिया ।
सततं प्रियवक्त्री य सततं त्वृतुकाभिनी ॥ १,१०८.२० ॥
अेतदादिङ्कियायुक्ता सर्वसौ भाग्यवर्धिनी ।
यस्येदृशी भवेद्भाय्या स देवेन्द्रो न मानुषः ॥ १,१०८.२१ ॥
यस्य भार्या विरुपाक्षी कश्मला कलप्रिया ।
उत्तरोत्तरवादा स्या सा जरा न जरा जरा ॥ १,१०८.२२ ॥
यस्य भार्या श्रितान्यग्य परवेशमाभिकाङ्क्षिणी ।
कुङ्किया त्यक्तलज्जा य सा जरा न जरा जरा ॥ १,१०८.२३ ॥
यस्य भार्या गुणज्ञा य भर्तारमनुगामिनी ।
अल्पाल्येन तु सन्तुष्टा सा प्रिया न प्रिया प्रिया ॥ १,१०८.२४ ॥
दुष्टा भार्या शठं मित्रं भृत्यश्चोत्तरदायकः ।
ससर्पे य गृहे वासोमृत्युरेव न संशयः ॥ १,१०८.२५ ॥
त्यज दुर्जनसंसर्गं भज साधुसमागमम् ।
कुरु पुण्यमडोरान् स्मर नित्यमनित्यताम् ॥ १,१०८.२६ ॥
व्यालीकण्ठप्रदेशाड्यपि य हृण्णभाषणा या य रौद्री या
कृष्णा व्याकुलागी रुधिरनयनसंव्याकुला व्याघ्रकल्पा ।
क्रोधे यैवोग्रवक्त्रा स्फुरदनलशिष्मा काङ्क्षिष्वा कराला सेव्या न
स्त्री विदग्धा परपुरगमना भ्रान्तचित्ता विराज्ज्ता ॥ १,१०८.२७ ॥

सज्जिः सुतोडे सुकृतं कृतघ्ने शतिं य वह्नौ (सीतापडौ ड्यतपयैव)?डैमे ।
 उत्पद्यते दैववशात्कदाचिद्देश्यासु रागो न भवेत्कदाचित् ॥ १,१०८.२८ ॥

भुजङ्गमे वेश्मनि दृष्टिदृष्टे व्याधौ चिडित्साविनिवर्तिते य ।
 डेडे य आत्त्यादिवयोऽन्विते य काला वृतोऽसौ लभते धृतिं कः ॥ १,१०८.२९ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 भृडस्यतिप्रोक्तनीतिसारनिर्घण्डाणं नामाष्टोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १०८

सूत उवाच ।

आपदर्थे धनं रक्षेद्दारात्रक्षेद्भनैरपि ।

आत्मानं सततं रक्षेद्दरैरपि धनैरपि ॥ १,१०९.१ ॥

त्यजेदकं कुलस्यार्थे ग्रामस्यार्थे कुलं त्यजेत् ।

ग्रामं जनपदस्यार्थे आत्मार्ये पृथिवीं त्यजेत् ॥ १,१०९.२ ॥

वरं छि नरके वासो न तु दृश्वाचिते गृहे ।

नरकात्क्षीयते पाप कुगृहात्र निवर्तते ॥ १,१०९.३ ॥

यलत्येकेन पाटेन तिष्ठत्येकेन भुद्धिमान् ।

न परीक्ष्य परं स्थानं पूर्वमायतनं त्यजेत् ॥ १,१०९.४ ॥

त्यजेद्देशमसद्भृतं वासं सोपद्रवं त्यजेत् ।

त्यजेत्कृपाणाराजानं मित्रं मायामयं त्यजेत् ॥ १,१०९.५ ॥

अर्थेन किं कृपाण्डस्तगतेन केन ज्ञानेन किं भुडुशठाग्रडसंकुलेन ।

रूपेण किं गुणपराङ्मवर्जितेन मित्रेण किं व्यसनकालपराङ्मुषेन ॥ १,१०९.६ ॥

अदृष्टपूर्वा भडवः सडायाः सर्वे पदस्थस्य भवन्ति मित्राः ।

अर्थैर्विडीनस्य पदस्थुतस्य भवत्यकाले स्वजनोऽपि शत्रुः ॥ १,१०९.७ ॥

आपत्सु मित्रं जानी याद्रणे शूरं रडः शुचिम् ।

मार्या य विभवे क्षीणे दुर्भिक्षे य प्रियातिथिम् ॥ १,१०९.८ ॥

वृक्षं क्षीणकलं त्यजन्ति विडगाः शुष्कं सरः सारसानिर्द्रव्यं

पुरुषं त्यजन्ति गणिकाः भ्रष्टं नृपं मन्त्रिणः ।

पुष्यं पर्युषितं त्यजन्ति मधुपाः दूर्ध्वं वनान्तं मृगाः सर्वः

कार्यवशाज्जनो ङि रमते कस्यास्ति को वल्लभः ॥ १,१०८.८ ॥

लुब्धमर्थप्रदानेन श्लाध्यमञ्जलिकर्मणा ।

भूर्ध्वं छन्दानुवृत्त्या यथाथातथ्येन पण्डितम् ॥ १,१०८.१० ॥

सद्भावेन ङि तुष्यन्ति देवाः सत्पुरुषा द्विजाः ।

धर्तरेः प्राधपानेन मानदानेन पण्डिताः ॥ १,१०८.११ ॥

उत्तमं प्रणिपातेन शठं भेदेन योजयेत् ।

नीयं स्वल्पप्रदानेन समं तुल्यपराक्रमैः ॥ १,१०८.१२ ॥

यस्ययस्य ङि यो भावस्तस्यतस्य ङितं वदन् ।

अनुप्रविश्य मेधावी क्षिप्रमात्मवशं नयेत् ॥ १,१०८.१३ ॥

नदीनां य नभीनां य शूद्रगिणां शस्त्रपाणिनाम् ।

विश्रासो नैव गन्तव्यः स्त्रिषु राजकुलेषु य ॥ १,१०८.१४ ॥

अर्थनाशं मनस्तापं गृहे दृश्वरितानि य ।

वच्यनं याप मानं य मतिमात्रं प्रिकाशयेत् ॥ १,१०८.१५ ॥

डीनदुर्जनसंसर्गं अत्यन्तविरडादरः ।

स्नेहोऽन्यगोऽवासश्च नारीसखीलनाशनम् ॥ १,१०८.१६ ॥

कस्य दोषः कुले नास्ति व्याधिना को पीडितः ।

केन न व्यसनं प्राप्तं श्रियः कस्य निरन्तराः ॥ १,१०८.१७ ॥

कोऽर्थं प्राप्य न गर्वितो भुवि नरः कस्यापदोनागताः स्त्रीभिः कस्य

न पण्डितं भुवि मनः को नाम राज्ञां प्रियः ।

कः कालस्य न गोचरान्तरगतः कोऽर्थो गतो गौरवं को वा

दुर्जनवागुरानिपतितः क्षेमेश यातः पुमान् ॥ १,१०८.१८ ॥

सुदुर्त्स्वजनबन्धुर्न बुद्धिर्यस्य न यात्मनि ।

यस्मिन्धर्मिणि सिद्धेऽपि न दृश्येत क्लोदयः ।

विपत्तौ य मलदुःखं तद्बुधः कथमाचरेत् ॥ १,१०८.१९ ॥

यस्मिन्देशे न समानं न प्रीतिर्न य बान्धवाः ।

न य विद्यागमः कश्चित्तं देशं पस्विर्जयेत् ॥ १,१०८.२० ॥

धनस्य यस्य राजतो भयं न यास्ति यौरतः ।

भूतं य यन्न मुच्यते समर्जयस्व तद्धनम् ॥ १,१०८.२१ ॥

यदर्जितं प्राणलरैः परिश्रमैर्मृतस्य तं वै विभजन्तिरिच्छिनः ।
 कृतं य यद्गुप्तमर्थविप्सया तदेव दोषोपलतस्य यौतुकम् ॥ १,१०६.२२ ॥
 सञ्चितं निडितं द्रव्यं परामृश्यं मुडुर्मुडुः ।
 आपोरिव कर्दरस्य धनं दुःप्पाय डेवलम् ॥ १,१०६.२३ ॥
 नग्रा व्यसनिनो रुक्षाः कपालाङ्कितपाणयः ।
 दर्शयन्तीड लोकरस्य अदातुः क्लमीदृशम् ॥ १,१०६.२४ ॥
 शिक्षयन्ति य यायन्ते देडीति कृपणा जनाः ।
 अवस्थेयमदानस्य मा भूदेवं भवानपि ॥ १,१०६.२५ ॥
 सञ्चितं कतुशतैर्न युज्यते यायितं गुणवते न दीयते ।
 तर्कदर्शपरिरक्षितं धनं योरपार्थिवगुडे प्रयुज्यते ॥ १,१०६.२६ ॥
 न देवेभ्यो न विप्रोभ्यो बन्युभ्यो नैव यात्मने ।
 कर्दरस्य धनं याति त्वग्निर्त्स्करराजसु ॥ १,१०६.२७ ॥
 अतिकवेशेन येऽप्यर्था धर्मस्यातिक्रमेण य ।
 अरेर्वा प्रणिपातेन मा भूतस्ते कदायन ॥ १,१०६.२८ ॥
 विधाधातो ङ्यनभ्यासः स्त्रीणां धातः कुयैलता ।
 व्याधीनां भोजनं श्रुर्णा शत्रोर्धातः प्रपञ्च्यता ॥ १,१०६.२९ ॥
 तस्करस्य वधो दण्डः कुमित्रस्याल्पभाषणम् ।
 पृथक्क्षय्या तु नारीणां ब्राह्मणस्यानिमन्त्रणम् ॥ १,१०६.३० ॥
 दुर्जनाः शिल्पिनो दासा दुष्टाश्च पटलाः स्त्रियः ।
 ताडिता मार्दवं यान्ति न ते सत्कारभाजनम् ॥ १,१०६.३१ ॥
 जानीयात्प्रेषणो भृत्यान्भान्धवान्व्यसनागमे ।
 मित्रमापदि काले य भार्याञ्च विभवक्षये ॥ १,१०६.३२ ॥
 स्त्रीणां द्विगुण आडारः प्रज्ञा यैव यतुर्गुणा ।
 षड्गुणो व्यवसायश्च कामश्चाष्टगुणः स्मृतः ॥ १,१०६.३३ ॥
 न स्वप्नेन जयेन्निद्रां न कामेन स्त्रियं जयेत् ।
 न येन्धनैर्जयेद्बलिनं न मद्येन तृषां जयेत् ॥ १,१०६.३४ ॥
 समांसैर्भोजनैः स्निग्धैर्मद्यैर्गन्धविलेपनैः ।
 वस्त्रैर्मनोरमैर्माल्यैः कामः स्त्रीषु विजृम्भते ॥ १,१०६.३५ ॥

ब्रह्मथर्येऽपि वक्तव्यं प्राप्तं मन्मथयेष्टितम् ।
 वृधं छि पुरुषं दृष्ट्वा योनिः प्रक्षिद्यते स्त्रियाः ॥ १,१०८.३६ ॥
 सुवेषं पुरुषं दृष्ट्वा भ्रातरं यद्वि वा सुतम् ।
 योनिः क्षिद्यति नारीणां सत्यंसत्यं छि शौनक ! ॥ १,१०८.३७ ॥
 नद्यश्च नार्यश्च समस्वभावाः स्वतन्त्रभावे गमनादिकेय ।
 तोयैश्च दौषैश्च निपातयन्ति नद्यो छि कूलानि कुला नि नार्यः ॥ १,१०८.३८ ॥
 नदी पातयते कूलं नारी पातयते कुलम् ।
 नारीणाञ्च नदीनां य स्वस्थन्दा ललिता गतिः ॥ १,१०८.३९ ॥
 नाग्निस्तृप्यति काष्ठानां नापगानां मण्डोदधिः ।
 नान्तकः सर्वभूतानां न पुंसां वामलोचनाः ॥ १,१०८.४० ॥
 न तृप्तिरस्ति शिष्टानामिष्टानां प्रियवादिनाम् ।
 सुभानाञ्च सुतानाञ्च ज्वितस्य वरस्य य ॥ १,१०८.४१ ॥
 राजा न तप्तो धनसंययेन न सागरस्तृप्तिमगाज्जलेन ।
 न पण्डितस्तृप्यति भाषितेन तृप्तं न यक्षुर्नृपदशनेन ॥ १,१०८.४२ ॥
 स्वकर्म धर्माजितज्वितानां शास्त्रेषु दारेषु सदा रतानाम् ।
 जितेन्द्रियाणांमतिथिप्रियाणां गृहेऽपि भोक्षः पुरुषोत्तमानाम् ॥ १,१०८.४३ ॥
 मनोऽनुकूलाः प्रमदावृषवत्यः स्वलङ्कृताः ।
 वसः प्रासादपृष्ठेषु स्वर्गः स्यात्खुम्भकर्मणः ॥ १,१०८.४४ ॥
 न दानेन न मानेन नाज्वेन न सवया ।
 न शास्त्रेण न शास्त्रेण सर्वथा विषमा स्त्रियः ॥ १,१०८.४५ ॥
 शनैर्विद्या शनैर्थाः शनैः पर्वतमारुढेत् ।
 शनैः कामं य धर्मं य पञ्चैतानि शनैः शनैः ॥ १,१०८.४६ ॥
 शाश्वतं देवपूजादि विप्रदानं य शाश्वतम् ।
 शाश्वतं सगुणा विद्या सुदुम्भित्रं य शाश्वतम् ॥ १,१०८.४७ ॥
 ये बालभावान्न पठन्ति विद्यां ये यौवनस्था ष्यधनात्मदाराः ।
 ते शोचनीया षड् ज्वलोडे मनुष्यरूपेण मृगाश्चरन्ति ॥ १,१०८.४८ ॥
 पठने भोजने चित्तं न कुर्याच्छास्त्रसेवकः ।

सुदूरमपि विद्यार्थो प्रजेद्रुडवेगवान् ॥ १,१०८.४८ ॥
 ये बालभावे न पठन्ति विद्यां कामातुरा यौवननष्टवित्ताः ।
 ते वृद्धभावे परिभूयमानाः संदृश्यमानाः शिशिरे यथाब्जम् ॥ १,१०८.५० ॥
 तर्कप्रतिष्ठा श्रुतयो विभिन्नाः नासावृषिर्यस्य मतं न भिन्नम् ।
 धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां मलाजनो येन गतः स पन्थाः ॥ १,१०८.५१ ॥
 आकारैरिङ्गितैर्गत्या येष्टया भाषितेन च ।
 नेत्रवक्रविकाराभ्यां लक्ष्यतेऽन्तर्गतं मनः ॥ १,१०८.५२ ॥
 अनुक्तमप्युचति पण्डितो जनः परेऽगितज्ञानकृला ङि बुद्ध्यः ।
 उदीरितोर्थः पशुनापि गृह्यते लयाश्च नागाश्च वडन्ति दर्शितम् ॥ १,१०८.५३ ॥
 अर्थाद्भ्रष्टस्तीर्थयात्रां तु गच्छेत्सत्याद्भ्रष्टो रौरवं वै प्रजेस्य ।
 योगाद्भ्रष्टः सत्यधृतिञ्च गच्छेद्राज्याद्भ्रष्टो मृगयायां प्रजेस्य ॥ १,१०८.५४ ॥
 ष्टि श्रीगारुडे मलापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 भृङ्ग नीतिसारे नवोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमलापुराणम्- ११०

सूत उवाच ।
 योध्रुवाणि परित्यज्य ल्यध्रुवाणि निषेवते ।
 ध्रुवाणि तस्य नश्यन्ति ल्यध्रुवं नष्टमेव च ॥ १,११०.१ ॥
 वाग्यन्त्रहीनस्य नरस्य विद्या शस्त्रं यथा कापुरुषस्य उस्ते ।
 न तुष्टिमुत्पाद्यते शरीरे ल्यन्यस्य दारा षव दर्शनीयाः ॥ १,११०.२ ॥
 भोज्ये भोजनशक्तिश्च रतिशक्तिर्वरस्त्रियः ।
 विभवे दानशक्तिश्च नाल्पस्य तपसः कृलम् ॥ १,११०.३ ॥
 अग्निडोत्रकृला वेदाः शीलवृत्तिकृलं शुभम् ।
 रतिपुत्रकृला दारा दत्तभुक्तकृलं धनम् ॥ १,११०.४ ॥
 वरयेत्कुलजां प्राज्ञो विदुषामपि कन्यकाम् ।
 सुदुपां सुनितम्बाग्य नाकुलीनां कदाचन ॥ १,११०.५ ॥
 अर्थेनापि ङि ङि तेन यस्यानर्थे तु संगतिः ।
 को ङि नाम शिभाजतं पन्नगस्य मणिं उरेत् ॥ १,११०.६ ॥

उविर्दुष्टकुलद्राड्यं बालादपि सुभाषितम् ।
 अमेध्यात्काञ्चनं ग्राह्यं स्त्रीरत्नं दृष्टुलादपि ॥ १,११०.७ ॥
 विषादयमृतं ग्राह्यममेध्यादपि काञ्चनम् ।
 नीयाद्युत्तमां विधां स्त्रीरत्नं दृष्टुलादपि ॥ १,११०.८ ॥
 न राज्ञा सल मित्रत्वं न सर्पो निर्विषः कश्चित् ।
 न कुलं निर्मलं तत्र स्त्रीजनो यत्र जायते ॥ १,११०.९ ॥
 कुले नियोजयेद्भक्तं पुत्रं विधासु योजयेत् ।
 व्यसने योजयेच्छत्रुमिष्टं धर्मं नियोजयेत् ॥ १,११०.१० ॥
 स्थानेष्वेव प्रयोक्ताव्या भृत्याश्चाभरणानि च ।
 न हि यूडामणिः पाटे शोभते वै कदाचन ॥ १,११०.११ ॥
 यूडामणिः समुद्रोऽग्निर्घण्टा याभाण्डमम्बरम् ।
 अथवा पृथिवीपालो मूर्ध्नि पाटे प्रमादतः ॥ १,११०.१२ ॥
 कुसुमस्तवकस्येव द्वे गती तु मनस्विनः ।
 मूर्ध्नि वा सर्वलोकानां शीर्षतः पतितो वने ॥ १,११०.१३ ॥
 कनकभूषणसंग्रहणोचितो यदि मणिस्त्रपुणि प्रतिबध्यते ।
 न च विरौति न यापि स शोभते भवति योजयितुर्वयनीयता ॥ १,११०.१४ ॥
 वाजिवाराणलौडानां काष्ठपाषाणवाससाम् ।
 नारीपुरुषतोयानामन्तरं मलदन्तरम् ॥ १,११०.१५ ॥
 कदर्थितस्यापि हि धैर्यवृत्तेर्न शक्यते सर्वगुणप्रमाथः ।
 अधः भलेनापि कृतस्य वल्लेर्नाधः शिभा याति कदाचिदेव ॥ १,११०.१६ ॥
 न सदश्वः कशाघातं सिंघो न गजगर्जितम् ।
 वीरो वा परनिर्दिष्टं न सलेद्भीमनिः स्वनम् ॥ १,११०.१७ ॥
 यदि विभवविडीनः प्रथ्यतो वाशु दैवान्न तु भलजनसेवां काङ्क्षयेन्नैव नीयाम् ।
 न तृणमदनकार्ये सुसुधातौऽन्ति सिंघः पिबति रुधिरमुषणं
 प्रायशः कुञ्चराणाम् ॥ १,११०.१८ ॥
 सङ्कटुञ्च यो मित्रं पुनः सन्धातुमिच्छति ।
 स मृत्युमेव गृहीयाद्दर्भमश्वतरी यथा ॥ १,११०.१९ ॥
 शत्रोरपत्यानि प्रियंवदानि नोपेक्षितव्यानि बुधैर्भुञ्च्यैः ।

तान्येव कालेषु विपत्तराशि विषस्य पात्राण्यपि दारुणानि ॥ १,११०.२० ॥

उपकारगृहीतेन शत्रुणा शत्रुमुद्धरेत् ।

पादलत्रं करस्थेन कण्टकेनैव कण्टकम् ॥ १,११०.२१ ॥

अपकारपरान्नित्यं चिन्तयेन्न कदाचन ।

स्वयमेव पतिष्यन्ति कुलजाता एव दुःमाः ॥ १,११०.२२ ॥

अनर्था ऽयर्थरुषाश्च अर्थाश्चानर्थरुपिणः ।

भवन्ति ते विनाशाय दैवायत्तस्य वै सदा ॥ १,११०.२३ ॥

कार्यकालोचितापापा मतिः सञ्जायते हि वै ।

सानुकूले तु दैवे शं पुंसः सर्वत्र जायते ॥ १,११०.२४ ॥

धनप्रयोगकार्येषुः तथा विधा गमेषु य ।

आडारे व्यवडारे य त्यक्तलज्जः सदा भवेत् ॥ १,११०.२५ ॥

धनिनः श्रोत्रियो राजा नदी वैद्यस्तु पञ्चमः ।

पञ्च यत्र न विद्यन्ते न कुर्यात्तत्र संस्थितिम् ॥ १,११०.२६ ॥

लोकयात्रा भयं लज्जा दक्षिण्यं दानशीलता ।

पञ्च यत्र न विद्यन्ते न तत्र दिवसं वसेत् ॥ १,११०.२७ ॥

कालविस्थोत्रियो राजा नदी साधुश्च पञ्चमः ।

अत्रे यत्र न विद्यन्ते तत्र वासं न कारयेत् ॥ १,११०.२८ ॥

नैकत्र परिनिष्ठास्ति ज्ञानस्य ङिल शौनक ।

सर्वः सर्वं न जानाति सर्वज्ञो नास्ति कुत्रचित् ॥ १,११०.२९ ॥

न सर्ववित्कश्चिद्विडास्ति लोके नात्यन्तमूर्खो भुवि यापि कश्चित् ।

ज्ञानेन नीचोत्तममध्यमेन योऽयं विजानाति स तेन विद्वान् ॥ १,११०.३० ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

भृङ्ग-नीतिसारे दशोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १११

सूत उवाच ।

पार्थिवस्य तु वक्ष्यामि भृत्यानाञ्चैव लक्षणम् ।

सर्वाणि हि महीपालः सम्यङ्नित्यं परीक्षयेत् ॥ १,१११.१ ॥

राज्यं पालयते नित्यं सत्यधर्मपरायणः ।
 निर्जित्य परसैन्यानि क्षितं धर्मेश पालयेत् ॥ १,१११.२ ॥
 पुष्पात्पुष्पं विचिन्वीत मूलच्छेदं न कारयेत् ।
 मालाकार एवारण्ये न यथाङ्गारकारकः ॥ १,१११.३ ॥
 दोग्धारः क्षीरमुञ्जाना विकृतं तन्न भुञ्जते ।
 परराष्ट्रं महीपालैर्भोक्तव्यं न य दूषयेत् ॥ १,१११.४ ॥
 नोद्यच्छिन्धात्तु यो धेन्वाः क्षारार्थो लभते पयः ।
 अयं राष्ट्रं प्रयोगेण पीड्यमानं न वर्धते ॥ १,१११.५ ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पृथिवीमनुपालयेन् ।
 पालकस्य भवेद्भूमिः कीर्तिरायुर्थशो भवम् ॥ १,१११.६ ॥
 आभ्यर्च्य विष्णुं धर्मात्मा गोब्राह्मणहिते रतः ।
 प्रजाः पालयितुं शक्तः पार्थिवो विजितेन्द्रियः ॥ १,१११.७ ॥
 अश्वर्यमध्रुवं प्राप्य राजा धर्मं मतिञ्चरेत् ।
 क्षणेन विभवो नश्येन्नात्मायत्तं धनादिकम् ॥ १,१११.८ ॥
 सत्यं मनोरमाः कामाः सत्यं रम्या विभूतयः ।
 किन्तु वै वनितापाङ्गमङ्गिलो लं छिञ्चितम् ॥ १,१११.९ ॥
 व्याघ्रीव तिष्ठति जरा परितर्जयन्ती रोगाश्च शत्रव एव प्रभवन्ति गात्रे ।
 आयुः परित्स्त्रवति भिन्नघटादिवाम्भो लोको न यात्महितमायरतीड कश्चित् ॥ १,१११.१० ॥
 निः शङ्कुं किं मनुष्याः कुरुत परहितं युक्तमग्रे हितं यन्मोदध्वं
 कामिनीभिर्मदनशरलता मन्दमन्दातिदृष्टया ।
 मा पापं संकुर्वन् द्विजलरिपरमाः संभजध्वं सदैव आयुर्निः
 शेषमेति स्पलति जलघटीभूतमृत्युञ्जलेन ॥ १,१११.११ ॥
 मातृवत्परदारेषु परद्रव्येषु लोष्टवत् ।
 आत्मवत्सर्वभूतेषु यः पश्यति स पण्डितः ॥ १,१११.१२ ॥
 अेतदर्थं छि विप्रेन्द्रा राजयमिच्छन्ति भूभूतः ।
 यदेषां सर्वकार्येषु वयो न प्रतिहन्यते ॥ १,१११.१३ ॥
 अेतदर्थं छि कुर्वन्ति राजानो धनसञ्चयम् ।
 रक्षयित्वा तु यात्मानं यद्धनं तद्दूषिजातये ॥ १,१११.१४ ॥

ओङ्कारशब्दो विप्राणां येन राष्ट्रं प्रवर्धते ।
 स राजा वर्धते योगाट्वाधिभिश्च न बध्यते ॥ १,१११.१५ ॥
 असमर्थाश्च कुर्वन्ति मुनयो द्रव्यसञ्चयम् ।
 किं पुनस्तु महीपालः पुत्रवत्यालयन्त्रजाः ॥ १,१११.१६ ॥
 यस्वार्थास्तस्य मित्राणि यस्वार्थास्तस्य बान्धवाः ।
 यस्वार्थाः स मुमांस्लाके यस्वार्थाः स य पण्डितः ॥ १,१११.१७ ॥
 त्यजन्ति मित्राणि धनैर्विहीनं पुत्राश्च दाराश्च सुलुञ्जनाश्च ।
 ते चार्थवन्तं पुनराश्रयन्ति ऋथो हि लोके पुरुषस्य बन्धुः ॥ १,१११.१८ ॥
 अन्या हि राजा भवति यस्तु सास्त्रविवर्जितः ।
 अन्धः पश्यति चारेण शास्त्रहीनो न पश्यति ॥ १,१११.१९ ॥
 यस्य पुत्राश्च भृत्याश्च मन्त्रिणाश्च पुरोहिताः ।
 धन्द्रियाणि प्रसुमानि तस्य राज्यं शिरं न हि ॥ १,१११.२० ॥
 येनार्जितास्त्रयोऽप्योऽध्येते पुत्रा भृत्याश्च बान्धवाः ।
 जिता तेन समं भूपैश्चतुरब्धेर्वसुन्धरा ॥ १,१११.२१ ॥
 लङ्घयेच्छास्त्रयुक्तानि छेतुयुक्तानि यानि य ।
 स हि नश्यति वै राजा षड् लोके पत्र य ॥ १,१११.२२ ॥
 मनस्तापं न कुर्वीत आपदं प्राप्य पार्थिवः ।
 समबुद्धिः प्रसन्नात्मा प्रसन्नात्मा सुभङ्गुः सभो भवेत् ॥ १,१११.२३ ॥
 धीराः कष्टमनुप्राप्य न भवन्ति विषादिनः ।
 प्रविश्य वदनं राडोः किं नोदति पुनः शशी ॥ १,१११.२४ ॥
 धिष्ठिक्वरीरसुभलावितमानवेषु मा भेदयेद्धनकृशं हि शरीरमेव ।
 सद्दरका ष्यधनपाण्डुसुताः श्रुता हि द्रुपं विहाय पुनरेव सुभं प्रपन्नाः ॥ १,१११.२५ ॥
 गन्धर्वविद्यामालोक्य वाद्यं य गणिकागणान् ।
 धनुर्वेदार्थशास्त्राणि लोके रक्षेय्य भूपतिः ॥ १,१११.२६ ॥
 कारणेन विना भृत्ये यस्तु कुप्यति पार्थिवः ।
 स गृह्णाति विषोन्मादं कृष्णसर्पविसर्जितम् ॥ १,१११.२७ ॥
 यापलाद्धारयेद्दृष्टिं मिथ्यावाक्यञ्च वारयेत् ।
 मानवे श्रोत्रिये यैव भृत्यवर्गो सदैव हि ॥ १,१११.२८ ॥

वीलां करोति यो राजा भृत्यस्वजनगर्वितः ।
 शासने सर्वदा क्षिप्रं रिपुभिः परिभूयते ॥ १,१११.२९ ॥
 दुङ्गारे भृङ्गुटीं नैव सदा कुर्वीत पार्थिवः ।
 विना दोषेण यो भृत्यान्राजाधमणः शास्ति यः ।
 वीलासुभानि भोग्यानि त्यजेद्विड महीपतिः ॥ १,१११.३० ॥
 सुभप्रवृत्तैः साध्यन्तैः शत्रवो विग्रहे स्थितैः ॥ १,१११.३१ ॥
 उद्योगः साहसंघैर्यं बुद्धिः शक्तिः पराक्रमः ।
 षड्विधो यस्य उत्साहस्तस्य देवोऽपि शङ्कते ॥ १,१११.३२ ॥
 उद्योगेन कृते कार्ये सिद्धयस्य न विद्यते ।
 दैवं तस्य प्रमाणां हि कर्तव्यं पौरुषं सदा ॥ १,१११.३३ ॥
 षट् श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 भूदृ नीतिसारे ऐकादशोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- ११२

सूत उवाच ।
 भृत्या बहुविधा ज्ञेया उत्तमाधममध्यमाः ।
 नियोक्तव्या यथार्हेषु त्रिविधेष्वेव कर्मसु ॥ १,११२.१ ॥
 भृत्ये परिक्षाणं वक्ष्ये यस्ययस्य हि यो गुणः ।
 तमिमं सम्प्रवक्ष्यामि ये यथाऽथितं किल ॥ १,११२.२ ॥
 यथा यतुर्भिः कनकं परीक्ष्यते निर्घर्षणश्छेदनतापताडनैः ।
 तथा यतुर्भिर्भुतकं परीक्ष्येद्भतेन शीलेन कलेन कर्मणः ॥ १,११२.३ ॥
 कुलशीलगुणोपेतः सत्यधर्मपरायणः ।
 उपवा-स्युप्रसन्नश्च कोशाध्यक्षो विधीयते ॥ १,११२.४ ॥
 मूल्यरूपपरीक्षाकृद्भवे द्रव्यपरीक्षकः ।
 बलाबलपरिज्ञाता सेनाध्यक्षो विधीयते ॥ १,११२.५ ॥
 षड्गिताकारतत्त्वज्ञो बलवान्प्रियदर्शनः ।
 अप्रमादी प्रमाथी च प्रतीहारः स उच्यते ॥ १,११२.६ ॥

मेधावी वाक्पटुः प्राज्ञः सत्यवादी जितेन्द्रियः ।
 सर्वशास्त्रसमालोकी ल्येष साधुः स लेखकः ॥ १,११२.७ ॥
 बुद्धिमान्भतिमांश्चैव परयित्तोपलक्षकः ।
 कूरो यथोक्तवादी य अेष दूतो विधीयते ॥ १,११२.८ ॥
 समस्तस्मृतिशास्त्रज्ञः पण्डितोऽथ जितेन्द्रियः ।
 शौर्यवीर्यगुणोपेतो धर्माध्यक्षो विधीयते ॥ १,११२.९ ॥
 पितृपैतामहो दक्षः शास्त्रज्ञः सत्यवाचकः ।
 शुचिश्च कठिनश्चैव सूपकारः स उच्यते ॥ १,११२.१० ॥
 आयुर्वेदकृताभ्यासः सर्वेषां प्रियदर्शनः ।
 आयुः शीलगुणोपेतो वैद्य अेव विधीयते ॥ १,११२.११ ॥
 वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञो जपलभपरायणः ।
 आशीर्वाहपरो नित्यमेष राजपुरोहित ॥ १,११२.१२ ॥
 लेखकः पाठकश्चैव गणकः प्रतिरोधकः ।
 आलस्ययुक्तश्चैद्राजा कर्म संवर्जयेत्सदा ॥ १,११२.१३ ॥
 द्विजिह्वमुद्वेगकरं कुरमेकान्तदारुणम् ।
 भलस्यालेश्च वदनमपकाराय केवलम् ॥ १,११२.१४ ॥
 दुर्जनः परिहर्तव्यो विधयालङ्घितोऽपिसन् ।
 मणिना भूषितः सर्पः किमसौ न भयङ्करः ॥ १,११२.१५ ॥
 अकाराणविष्कृतकोपधारिणः भलाद्भयं कस्य न नाम जायते ।
 विषं मलाडोर्विषमस्य दुर्वयः सद्दुःसहं सन्निपतेत्सदा मुष्णे ॥ १,११२.१६ ॥
 तुल्यार्थं तुल्यसामर्थ्यं मर्मज्ञं व्यवसायिनम् ।
 अर्धराज्यहंरं भृत्यं यो हन्यात्स न हन्यते ॥ १,११२.१७ ॥
 शूरत्वयुक्ता मृदुमन्वाक्या जितेन्द्रियाः सत्यपराङ्माश्च ।
 प्रागेव पश्चाद्विपरी तरुणा ये ते तु भृत्या न हिता भवन्ति ॥ १,११२.१८ ॥
 निरालस्याः सुसन्तुष्टाः प्रतिबोधकाः ।
 सुभद्रुःखसमा धीरा भृत्या लोकेषु दुर्लभाः ॥ १,११२.१९ ॥
 क्षान्तिस्तयविहीनश्च कूरबुद्धिश्च निन्दकः ।
 दाम्भिकः कपटी चैव शठश्च स्पृहयान्वितः ।

अशक्तो भयभीतश्च राज्ञा त्यक्तव्य एव सः ॥ १,११२.२० ॥

सुसन्धानानि यास्त्राणि शस्त्राणि विविधानि च ।

दुर्गे प्रवेशितव्यानि ततः शत्रुं निपातयेत् ॥ १,११२.२१ ॥

षण्मासमथ वर्षं वा सन्धिं कुर्यान्नराधिपः ।

पश्यन्सञ्चितमात्मानं पुनः शत्रुं निपातयेत् ॥ १,११२.२२ ॥

मूर्धान्नियोजयेद्यस्तु त्रयोऽध्येते महीपतेः ।

अयशश्चार्यनाशश्च नरके यैव पातनम् ॥ १,११२.२३ ॥

यत्किञ्चित्कुरुते कर्म शुभं वा यादृि वाशुभम् ।

तेन स्म वर्धते राज्ञा सूक्ष्मतो भृत्यकार्यतः ॥ १,११२.२४ ॥

तस्माद्भूमीश्वरः प्राज्ञं धर्मकार्यसाधने ।

नियोजयेद्धिसततं गोब्राह्मणखिलाय वै ॥ १,११२.२५ ॥

एतं श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

भृङ्गस्यत्युक्त नीतिभारे द्वादशोत्तरकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ११३

सूत उवाच ।

गुणवन्तं नियुञ्जत गुणहीनं विवर्जयेत् ।

पण्डितस्य गुणाः सर्वे मूर्खे द्रोषाश्च डेवलाः ॥ १,११३.१ ॥

सद्भिरासीत सततं सद्भिः कुर्वीत सङ्गतिम् ।

सद्भिर्विवाहं मैत्रीञ्च नासद्भिः डिञ्चिदायरेत् ॥ १,११३.२ ॥

पण्डितैश्च विनीतैश्च धर्मशैः सत्यवादिभिः ।

अन्धैःपि तिष्ठेभ्य न तु राज्ये भवैः सङ्ग ॥ १,११३.३ ॥

सावशेषाणि कार्याणि कुवन्त्र्ये युज्यते ।

तस्मात्सर्वाणि कार्याणि सावशेषाणि कारयेत् ॥ १,११३.४ ॥

मधुडेव दुडेत्सारं कुसुमञ्च न घातयेत् ।

वत्सापेक्षी दुडेत्क्षीरं भूमिं गाञ्चैव पार्थिवः ॥ १,११३.५ ॥

यथाङ्गमेण पुष्पोभ्यश्चिनुते मधु षट्पदः ।

तथा वित्तमु पादाय राज्ञा कुर्वीत सञ्चयम् ॥ १,११३.६ ॥

वल्मीकं मधुजालञ्च शुक्लङ्गे तु चन्द्रमाः ।

राजद्रव्यञ्च लैक्ष्यञ्च स्तोत्रस्तोत्रं प्रवर्धते ॥ १,११३.७ ॥

अर्जितस्य क्षयं दृष्ट्वा सम्प्रदत्तस्य सञ्चयम् ।

अवन्ध्यं दिवसं कुर्याद्दानध्ययनकर्मसु ॥ १,११३.८ ॥

वनेऽपि द्रोणाः प्रभवन्ति रात्रिणां गृहेऽपि पञ्चेन्द्रियनिग्रहस्तपः ।

अकुत्सिते कर्मणि यः प्रवर्तते निवृत्तरागस्य गृहं तपोवनम् ॥ १,११३.९ ॥

सत्येन रक्ष्यते धर्मो विद्या योगेन रक्ष्यते ।

मृजया रक्ष्यते पात्रं कुलं शलिन रक्ष्यते ॥ १,११३.१० ॥

वरं विन्ध्याटव्यां निवसनमभुक्तस्य मराणां वरं सर्पाकीर्णो शयनमथ कूपे निपतनम् ।

वरं भ्रान्तावर्ते सभयजलमध्ये प्रविशनं न तु स्वीये पक्षे

छि धनमशु देहीति कथनम् ॥ १,११३.११ ॥

भाज्यक्षयेषु क्षीयन्ते नोपभोगेन सम्पदः ।

पूर्वार्जिते छि सुकृते न नश्यन्ति कदायन ॥ १,११३.१२ ॥

विप्राणां भूषाणां विद्या पृथिव्या भूषाणां नृपः ।

नभसो भूषाणां चन्द्रः शीलं सर्वस्य भूषणम् ॥ १,११३.१३ ॥

अते ते चन्द्रतुल्याः क्षितिपतितनया भीमसेनार्जुनाद्याः शुराः

सत्यप्रतिष्ठा दिनकरवपुषः केशवेनोपगूढाः ।

ते वै दृष्टग्राहस्थाः कृपणवशगता लैक्ष्ययया प्रयाताः को

वा कस्मिन्समर्थो भवति विधिवशाद्भ्रामयेत्कर्मरेषा ॥ १,११३.१४ ॥

ब्रह्मा येन कुलालवन्नियमितो ब्रह्माण्डमाण्डोदरे विष्णुर्येन

दशावतारगणने क्षिप्तो मडासङ्कटे ।

रुद्रोयेन कपालपाणिपुटके भिक्षाटनं कारितः सूर्यो भ्राम्यति

नित्यमेव गगने तरमै नमः कर्णारे ॥ १,११३.१५ ॥

दाता बलिर्याचकको मुरारिर्दानं मही विप्रमुषस्य मध्ये ।

दत्त्वा कूलं अन्धनमेव लब्धं नमोऽस्तु ते दैव यथेष्टकारिणे ॥ १,११३.१६ ॥

माता यद्वि भवेत्त्वक्ष्मीः पिता साक्षाज्जनार्दनः ।

कुबुद्धौ प्रतिपत्तिश्चैतस्मिन्ऋणः पतेत्सदा ॥ १,११३.१७ ॥

येनयेन यथा यद्द्रुपुरा कर्म सृनिश्चितम् ।

तत्तदेवान्तरा भुङ्क्ते स्वयमाहितमात्मना ॥ १,११३.१८ ॥
 आत्मना विहितं दृग्भमात्मना विहितं सभम् ।
 गर्भशय्यामुपादाय भुङ्क्ते वै पौर्वद्वैडिकम् ॥ १,११३.१९ ॥
 न यान्तरिक्षे न समुद्रमध्ये न पर्वतानां विवरप्रवेशे ।
 न मातृभूर्ग्रे प्रधृतस्तथाहुं त्यक्तुं क्षमः कर्म कृतं नरो हि ॥ १,११३.२० ॥
 दृगस्त्रिकूटः परिभा समुद्रो रक्षांसि योधाः परमा य वृत्तिः ।
 शास्त्रञ्च वै तूशनसा प्रदिष्टं स रावणः कालवशाद्धिनष्टः ॥ १,११३.२१ ॥
 यस्मिन्वयसि यत्काले यद्विवा यथ्य वा निशि ।
 यन्मुहूर्ते क्षणो वापि तत्तथा न तदन्यथा ॥ १,११३.२२ ॥
 गच्छन्ति यान्तरिक्षे वा प्रविशन्ति महीतले ।
 धारयन्ति दिशः सर्वा नादत्तमुपलभ्यते ॥ १,११३.२३ ॥
 पुराधीता य या विद्या पुरा दत्तञ्च यद्धनम् ।
 पुरा कृतानि कर्माणि ख्यत्रे धावन्ति धावतः ॥ १,११३.२४ ॥
 कर्माण्यत्र प्रधानानि सम्यगृक्षे शुभग्रहे ।
 वसिष्ठकृतलग्नापि जानकी दृग्भभाजनम् ॥ १,११३.२५ ॥
 स्थूलज्ज्घो यदा रामः शब्दगामी य लक्ष्मणः ।
 धनकेशी यदा सीता त्रयस्ते दृग्भभाजनम् ॥ १,११३.२६ ॥
 न पितुः कर्मणा पुत्रः पिता वा पुत्रकर्मणा ।
 स्वयं कृतेन गच्छन्ति स्वयं बद्धाः स्वकर्मणा ॥ १,११३.२७ ॥
 कर्मजन्यशरीरेषु रोगाः शरीरमानसाः ।
 शरा ष्व पतन्तीह विमुक्ता दृढधन्विभिः ॥ १,११३.२८ ॥
 अन्यथा शास्त्रगार्भिण्या धिया धीरोऽर्थमीडते ।
 स्वामिवत्प्राक्कृतं कर्म विदधाति तदन्यथा ॥ १,११३.२९ ॥
 बालो युवा य वृद्धश्च यः करोति शुभाशुभम् ।
 तस्यान्तस्यामवस्थायां भुङ्क्ते जन्मनिजन्मनि ॥ १,११३.३० ॥
 अनीक्षमाणोऽपि नरो विदेशस्थोऽपि मानवः ।
 स्वकर्मपातवातेन नीयते यत्र तद्गुलम् ॥ १,११३.३१ ॥

प्राप्तव्यमर्थं लभते मनुष्यो देवोऽपि तं वारयितुं न शक्तः ।
अतो न शोथामि न विस्मयो मे ललाटलेष्वा न पुनः प्रयाति
(यदस्मदीयं न तु तत्परेषाम् ॥ १,११३.३२ ॥

सर्पः कूपे गजः स्कन्धे बिल आप्नुश्च धावति ।
नरः शीघ्रतरादेव कर्मणः कः पलायते ॥ १,११३.३३ ॥

नाल्पा भवति सद्बिधा दीयमानापि वर्धते ।
कूपस्थमिव पानीयं भवत्येव बलूढकम् ॥ १,११३.३४ ॥

येऽर्था धर्मोऽपि ते सत्या येऽधर्मोऽपि गताः श्रियः ।
धर्मार्थो य महांत्वोडे तत्स्मृत्वा व्यर्थकारणात् ॥ १,११३.३५ ॥

अन्नार्थो यानि दुःखानि करोति कृपणो जनः ।
तान्येव यदि धर्मार्थो न भूयः क्लेशभाजनम् ॥ १,११३.३६ ॥

सर्वेषामेव शौथानामन्नशौचं विशिष्यते ।
योऽन्नार्थैः शुचिः शौथान्न मृदा वारिणा शुचिः ॥ १,११३.३७ ॥

सत्यं शौचं मनः शौचं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ।
सर्वभूते दया शौचं जलशौचञ्च पञ्चमम् ॥ १,११३.३८ ॥

यस्य सत्यञ्च शौचञ्च तस्य स्वर्गो न दुर्लभः ।
सत्यं हि वचनं यस्य सोऽश्वमेधाद्भिः शिष्यते ॥ १,११३.३९ ॥

मृत्तिकानां सल्लेखेण चोदकानां शतेन हि ।
न शुध्यति दुराचारो भावोपहतचेतनः ॥ १,११३.४० ॥

यस्य हस्तौ य पादौ य मनश्चैव सुसंयतम् ।
विद्या तपश्च कीर्तिश्च स तीर्थङ्गलमश्नुते ॥ १,११३.४१ ॥

न प्रलुप्यति समानैर्नावमानैः प्रकुप्यति ।
न कुद्भ्यः परुषं ब्रूयादेतत्साधोस्तु लक्षणात् ॥ १,११३.४२ ॥

दरिद्रस्य मनुष्यस्य प्राज्ञस्य मधुरस्य च ।
काले श्रुत्वा हितं वाङ्मयं न कश्चित्परितुष्यति ॥ १,११३.४३ ॥

न मन्त्रबलवीर्येण प्रज्ञया पौरुषेण च ।
अलभ्यं लभ्यते मर्त्यैस्तत्र का परिवेदना ॥ १,११३.४४ ॥

अथायितो मया लब्धो पुनर्मत्प्रेषणाद्गतः ।

यत्रागतस्तत्र गतस्तत्र का परिवेदना ॥ १,११३.४५ ॥
 अेकवृक्षे सदा रात्रौ नानापक्षिसमागमः ।
 प्रभातेऽन्यदिशो यान्ति का तत्र परिवेदना ॥ १,११३.४६ ॥
 अेकसार्धप्रयाताना सर्वेषान्तत्र गाभिनाम् ।
 यस्त्वेकस्त्वशितो याति का तत्र परिवेदना ॥ १,११३.४७ ॥
 अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि शौनक ।
 अव्यक्तनिधनान्येनव का तत्र परिवेदना ॥ १,११३.४८ ॥
 नाप्राप्तकालो भ्रियते विद्मः शरशतैरपि ।
 कुशाग्रेण तु संस्पृष्टं प्राप्तकालो न ज्वति ॥ १,११३.४९ ॥
 लब्धव्यान्धेव लभते गन्तव्यान्धेव गच्छति ।
 प्राप्तव्यान्धेव प्राप्नाति दुःभानि य सुभानि य ॥ १,११३.५० ॥
 तत्तत्राप्राप्नोति पुरुषः किं प्रलापैः कश्चिद्यति ।
 आयोधमानानि यथा पुष्पाणि य इलानि य ।
 स्वकालं नातिवर्तन्ते तथा कर्म पुराकृतम् ॥ १,११३.५१ ॥
 शीलं कुलं नैव न यैव विद्या ज्ञानं गुणा नैव न बीजशुद्धिः ।
 भाग्यानि पूर्वं तपसार्जितानि काले कुलन्त्यस्य यथैव वृक्षाः ॥ १,११३.५२ ॥
 तत्र मृत्युर्यत्र लन्ता तत्र श्रीर्यत्र सम्पदः ।
 तत्र तत्र स्वयं याति प्रेर्यमाणः स्वकर्मभिः ॥ १,११३.५३ ॥
 भूतपूर्वं कृतं कर्म कर्तारमनुतिष्ठति ।
 यथा धेनुसङ्घेषु वत्सो विन्दन्ति मातरम् ॥ १,११३.५४ ॥
 अेवं पूर्वकृतं कर्म कर्तारमनुतिष्ठति ।
 सुकृतं भुङ्क्व यात्मीयं मूढ किं परितप्यसे ॥ १,११३.५५ ॥
 यथा पूर्वकृतं कर्म शुभं वा यद्वि वाशुभम् ।
 तथा जन्मान्तरे तद्वै कर्ता रमनुगच्छति ॥ १,११३.५६ ॥
 नीचः सर्षपमात्राणि परच्छिद्राणि पश्यति ।
 आत्मनो बलिवमात्राणि पश्यन्नपि न पश्यति ॥ १,११३.५७ ॥
 रागद्वेषादियुक्तानां न सुभं कुत्रचिद्द्विज ।
 विचार्य भलु पश्यामि तत्सुभं यत्र निर्वृतिः ॥ १,११३.५८ ॥

यत्र स्नेहो भयं तत्र स्नेहो दुःखस्य भाजनम् ।
 स्नेहमूलानि दुःखानि तस्मिन्त्यक्ते मडत्सुभम् ॥ १,११३.५९ ॥
 शरीरमेवायतनं दुःखस्य च सुभस्य च ।
 ज्वितञ्च शरीरञ्च जात्यैव सड जायते ॥ १,११३.६० ॥
 सर्वं परवशं दुःखं सर्वं मात्मवशं सुभम् ।
 अेतद्विधात्समासेन लक्षाणं सुभदुःखयोः ॥ १,११३.६१ ॥
 सुभस्यानन्तरं दुःखं दुःखस्यानन्तरं सुभम् ।
 शुभं दुःखं मनुष्याणां चकवत्परिवर्तते ॥ १,११३.६२ ॥
 यद्गतं तदतिक्रान्तं यद्वि स्यात्तञ्च दूरतः ।
 वर्तमानेन वर्तते न स शोकेन बाध्यते ॥ १,११३.६३ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाणे
 भूडदृ नीतिसारे त्रयोशोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ११४

सूत उवाच ।
 न कश्चित्कस्यचिन्मित्रं न कश्चित्कस्यचिद्रिपुः ।
 कारणादेव जायन्ते मित्राणि रिपवस्तथा ॥ १,११४.१ ॥
 शोकत्राणं भयत्राणं प्रीतिविश्वासभाजनम् ।
 केन रत्नामदं सृष्टं मित्रमित्यक्षरद्वयम् ॥ १,११४.२ ॥
 सकृदुच्यरितं येन हरिरित्यक्षरद्वयम् ।
 भद्रः परिकरस्तेन भोक्षाय गमनं प्रति ॥ १,११४.३ ॥
 न मातरि न दारेषु न सोदर्ये न यात्मजे ।
 विश्वासस्तादृशः पुंसां यादृज्मित्रे स्वभावजे ॥ १,११४.४ ॥
 यद्विच्छेच्छाश्रुतीं प्रीतिं त्रीन्तोषान्परिवर्जयेत् ।
 धृतमर्थप्रयोगञ्च परोक्षे दारदर्शनम् ॥ १,११४.५ ॥
 मात्रा स्वस्त्रा दुष्टिना वा न विविक्तासिनो वसेत् ।
 भलवानिन्द्रियग्रामो विद्वांसमपि कर्षति ॥ १,११४.६ ॥

विपरीतरतिः कामः स्वायतेषु न विधते ।
 यथोपायो वधो दण्डस्तथैव ह्यनु वर्तते ॥ १,११४.७ ॥
 अपि कल्पानिलस्यैव तुरगस्य मखोदधेः ।
 शक्यते प्रसरो भोक्षुं न ह्यरक्तस्ये यतसः ॥ १,११४.८ ॥
 क्षणो नास्ति रडो नास्ति न स्ति प्रार्थयिता जनः ।
 तेन शौनक नारीणां सतीत्वमुपजायते ॥ १,११४.९ ॥
 अेक वै सेवते नित्यमन्यश्चेतपि रोयते ।
 पुरुषाणामलाभेन नारी यैव पतिव्रता ॥ १,११४.१० ॥
 जननी यानि कुरुते रडस्यं मदनातुरा ।
 सुतैस्तानि न यिन्त्यानि शीलविप्रतिपत्तिभिः ॥ १,११४.११ ॥
 पराधीना निद्रा परदृष्टयकृत्यानुसरणं सदा डेला डस्यं नियतमपि शोडेन रडितम् ।
 पणो न्यस्तः डायो विटजनपुडैर्दरितगलो डडूल्डण्डवृतिर्जगति
 गण्डिकाया डडुमतः ॥ १,११४.१२ ॥
 अग्निरापः स्त्रियो मूर्धाः सर्पा राजकुलानि य ।
 नित्यं परोपसेव्यानि सधः प्राणडराणि षट् ॥ १,११४.१३ ॥
 डिं चित्रं यडि वेड (शड) शास्त्रकुशलो विप्रो डवेत्पण्डितः डिं
 चित्रं यडि दण्डनीतिकुशलो राजा डवेद्धार्मिकः ।
 डिं चित्रं यडि रुपयौवनवती साध्वी डवेडडामिनी तश्चित्रं यडि
 निर्धनोडपि पुरुषः पापं न डुर्यात्कथित् ॥ १,११४.१४ ॥
 नात्मश्छिद्रं परे दधाद्विधाश्छिद्रं परस्य य ।
 गूडेडूर्मं षवाड्गानि परभावञ्च लक्षयेत् ॥ १,११४.१५ ॥
 पातालतलवा सिन्ध उञ्चप्राडारसंस्थिताः ।
 यडि नो चिकुरोड्मेडाल्लभ्यन्ते डैः स्त्रियो न डि ॥ १,११४.१६ ॥
 समधर्मा डि मर्मडस्तडीक्षणः स्वजनकण्टकः ।
 न तथा डाधते शत्रुः कृतवैरो डडिः स्थितः ॥ १,११४.१७ ॥
 स पण्डितो यो ह्यनुञ्जयेद्वै मिष्टेन डालं विनियेन शिष्टम् ।
 अर्थेन नारी तपसा डि डेवा-सर्वाश्च लोकांश्च सुसंअडेण ॥ १,११४.१८ ॥
 छलेन मित्रं कलुषेण धर्मं परोपतापेन समृद्धिभावनम् ।

सुभेन विद्यां पुरुषेषु नारीं वाञ्छन्ति वै ये न य पण्डितास्ते ॥ १,११४.१८ ॥

कृलार्थो कृलिनं वृक्षं यश्छिन्धाद्गुर्मतिर्नरः ।

निष्कलं तस्य वै कार्यां मडादोषमवाप्नुयात् ॥ १,११४.२० ॥

सधनो छि तपस्वी य दूरतो वै कृतश्रमः ।

मधप स्त्री सतीत्येवं विप्र न श्रद्धाम्यडम् ॥ १,११४.२१ ॥

न विश्वसेदविश्वस्ते मित्रस्यापि न विश्वसेत् ।

कदाचित्पुपितं मित्रं सर्वं गुह्यं प्रकाशयेत् ॥ १,११४.२२ ॥

सर्वभूतेषु विश्वासः सर्वभूतेषु सात्त्विकः ।

स्वभावमात्मना गूढेदेतत्साधोर्लि लक्षणम् ॥ १,११४.२३ ॥

यस्मिन्स्मिन्नुते कार्ये कर्तारमनुवर्तते ।

सर्वथा वर्तमानोऽपि धैर्यबुद्धिन्तु कारयेत् ॥ १,११४.२४ ॥

वृद्धाः स्त्रियो नवं मधं शुष्कं मांसं त्रिमूलकम् ।

रात्रौ दधि द्दिया स्वप्नं विद्वान्घट्टपरिवर्जयेत् ॥ १,११४.२५ ॥

विषं गोष्ठी दरिद्रस्य वृद्धस्य तरुणी विषम् ।

विषं कुशिक्षिता विद्या अज्जालो भोजनं विषम् ॥ १,११४.२६ ॥

प्रियं गानमकुण्डस्य नीयस्योव्यासनं प्रियम् ।

प्रियं दानं दरिद्रस्य भूनश्चतरुणी प्रिया ॥ १,११४.२७ ॥

अत्यम्बुपानं कठिनाशनञ्च धातुक्षयोवेगविधारणञ्च ।

द्विवाशयो जागरणञ्च रात्रौ षड्भिर्नराणां निवसन्ति रोगाः ॥ १,११४.२८ ॥

बालातपश्चाप्यतिमैथुनञ्च श्मशानधूमः करतापनञ्च ।

रजस्वलावल्कनिरीक्षणञ्च सुदीर्घमायुर्ननु कर्षयेच्च ॥ १,११४.२९ ॥

शुष्कं मांसं स्त्रियो वृद्धा बालार्कस्तरुणं दधि ।

प्रभाते मैथुनं निद्रा सधः प्राण्डराणि षट् ॥ १,११४.३० ॥

सधः पङ्कृतं द्राक्षा बाला स्त्री क्षीरभोजनम् ।

उषणोदकं तरुच्छाया सधः प्राण्डराणि षट् ॥ १,११४.३१ ॥

कूपादकं वटच्छाया नारीणाञ्च पयोधरः ।

शीतकाले भवेद्दुष्णामुष्णकाले य शीतलम् ॥ १,११४.३२ ॥

त्रयो बलकराः सद्यो बालाढ्यङ्गसुभोजनम् ।
 त्रयो बलकराः सद्यो ङ्यध्वा वे मैथुनं ज्वरः ॥ १,११४.३३ ॥
 शुष्कं मांसं पयो नित्यं भार्यामित्रैः सडैव तु ।
 न भाक्तव्यं नृपैः सार्धं वियोगं कुरुते क्षणात् ॥ १,११४.३४ ॥
 कुयेलिन दन्तमलोपधारिणं बह्वाशिनं निष्ठुरवाङ्मयाभाषिणम् ।
 सूर्योदये ङ्यस्तमयेऽपि शायिनं विमुञ्चति श्रीरपि यङ्कपाणिनम् ॥ १,११४.३५ ॥
 नित्यं छेदस्तृणानं धरणिविलभनं पादयोश्चापमार्ष्टिः
 दन्तानामध्यशौचं मलिनवसनता रुक्षता भूर्धनानाम् ।
 द्वे सध्वे यापि निद्रा विवसनशयनं ग्रासडासातिरेकः स्वाङ्गे पीडे
 य वाधं निधनमुपनयेत्केशवस्यापि लक्ष्मीम् ॥ १,११४.३६ ॥
 शिरः सुधौतं यरणी सुमार्जितौ वराङ्गनासेवनमल्पभोजनम् ।
 अनग्राशायित्वमपर्वमैथुनं चिरप्रनष्टं श्रियमानयन्ति षट् ॥ १,११४.३७ ॥
 यस्य कस्य तु पुष्यस्य पाण्डुरस्य विशेषतः ।
 शिरसा धार्यमाणस्य ङ्यलक्ष्मीः प्रतिङ्च्यते ॥ १,११४.३८ ॥
 दीपस्य पश्चिमा छाया छाया शय्यासनस्य च ।
 रजकस्य तु यत्तीर्थलक्ष्मीस्तत्र तिष्ठति ॥ १,११४.३९ ॥
 बालातपः प्रेतधूमः स्त्री वृद्धा तरुणं दधि ।
 आयुष्कामो न सेवेत तथा समार्जनीरजः ॥ १,११४.४० ॥
 गजाश्वरथधान्यानां गवाञ्चैव रजः शुभम् ।
 अशुभं च विजानीयात्परोद्गजाविकेषु च ॥ १,११४.४१ ॥
 गवां रजो धान्यरजः पुत्रस्याङ्गभवं रजः ।
 अेतद्रजो मडाशस्तं मडापातकनाशनम् ॥ १,११४.४२ ॥
 अजरजः षररजो यत्तु समार्जनीरजः ।
 अेतद्रजो मडापापं मडाकिंल्लिषकारकम् ॥ १,११४.४३ ॥
 शूर्पवातो नभाग्राम्बु स्नानवस्त्रमृजोदकम् ।
 डेशाम्बु मार्जनीरेणुर्दन्ति पुण्यं पुरा कृतम् ॥ १,११४.४४ ॥
 विप्रयोर्विप्रवङ्ग्योश्च दम्पत्योः स्वामिनोस्तथा ।
 अन्तरेण न गन्तव्यं ङ्यस्य वृषभस्य च ॥ १,११४.४५ ॥

स्त्रीषु राजाग्निसर्पेषु स्वाध्याये शत्रुसेवने ।
 भोगास्वाद्येषु विश्वासं कः प्राज्ञः कर्तुमर्हति ॥ १,११४.४६ ॥
 न विश्वसेदविश्वस्तं विश्वस्तं विश्वस्तं नातिविश्वसेत् ।
 विश्वासाद्भयमुत्पन्नं मूलादपि निःकृन्तति ॥ १,११४.४७ ॥
 वैशिष्ट्या सड सन्धाय विश्वस्तो यदिति त्रिषति ।
 स वृक्षाग्रे प्रसुप्तो हि पतितः प्रतिबुध्यते ॥ १,११४.४८ ॥
 नात्यन्तं मृदुना भाव्यं नात्यन्तं क्रूरकर्मणा ।
 मृदुनैव मृदुं हन्ति दारुणेनैव दारुणाम् ॥ १,११४.४९ ॥
 नात्यन्तं सरलैर्भाव्यं नात्यन्तं मृदुना तथा ।
 सरलास्तत्र छिद्यन्ते कुब्जास्तिष्ठन्ति पादपाः ॥ १,११४.५० ॥
 नमन्ति हृदिनो वृक्षा नमन्ति गुणिनो जनाः ।
 शुष्कवृक्षाश्च मूर्धाश्च भिद्यन्ते न नमन्ति य ॥ १,११४.५१ ॥
 अप्रार्थितानि दुःभानि यथैवायान्ति यान्ति य ।
 मार्जारं षव लुम्पेत तथा प्रार्थयितार नरः ॥ १,११४.५२ ॥
 पूर्वं पश्चाच्चरन्त्यार्ये सदैव बडुसम्पदः ।
 विपरीतमनार्ये य यथेच्छसि तथा यर ॥ १,११४.५३ ॥
 षट्कर्णो भिद्यते मन्त्रश्चतुः कर्णश्चार्थते ।
 द्विकर्णस्य तु मन्त्रस्य ब्रह्माप्यन्त न बुध्यते ॥ १,११४.५४ ॥
 तथा गवा किं हियते या न दोग्ध्री न गर्भिणी ।
 कोऽर्थं पुत्रेण जातेन यो न विद्वान्न धार्मिकः ॥ १,११४.५५ ॥
 अकेनापि सुपुत्रेण विद्यायुक्तेन धीमता ।
 कुलं पुरुषसिंहेन यन्नेण गगनं यथा ॥ १,११४.५६ ॥
 अकेनापि सुवृक्षेण पुष्पितेन सुगन्धिना ।
 वनं सुवासितं सर्वं सुपुत्रेण कुलं यथा ॥ १,११४.५७ ॥
 अको हि गुणवान्पुत्रो निर्गुणेन शतेन किम् ।
 यन्द्रो हन्ति तमांस्येको न य ज्योतिः सडस्रकम् ॥ १,११४.५८ ॥
 लालयेत्यञ्च वर्षाणि दश वर्षाणि ताडयेत् ।
 प्राप्ते तु षोडशे वर्षे पुत्रं मित्रवदायरेत् ॥ १,११४.५९ ॥

जायमानो ङरेदारान्वर्धमानो ङरेङ्गनम् ।
 म्रियमाणो ङरेत्राणान्नास्ति पुत्रसमो रिपुः ॥ १,११४.६० ॥
 डेयिन्मृगमुष्ण व्याघ्राः डेयिद्व्याघ्रमुष्ण मृगाः ।
 तत्स्वर्गपपडिङ्गाने ङ्यविश्वासः पटेपटे ॥ १,११४.६१ ॥
 अेकः क्षमावतां ढोषो द्वितीयो नोपपद्यते ।
 यदेनं क्षमया युक्तमशक्तं मन्यते जनः ॥ १,११४.६२ ॥
 अेतदेवानुमन्येत भोगा ङि क्षणभङ्गिनः ।
 स्निग्धेषु य विदग्धस्य मतयो वै ङ्यनाकुलाः ॥ १,११४.६३ ॥
 ज्येष्ठः पितृसमो भ्राता मृते पितरि शौनक ।
 सर्वेषां स पिता ङि स्यात्सर्वेषामनुपालकः ॥ १,११४.६४ ॥
 कनिष्ठेषु य सर्वेषु समत्वेनानुवर्तते ।
 समापभोगज्जिवेषु यथैवं तनयेषु य ॥ १,११४.६५ ॥
 अङ्गनामल्पसाराणां समवायो ङि दारुणः ।
 तृणैरावेष्टिता रज्जुस्तया नागोऽपि अध्यते ॥ १,११४.६६ ॥
 अपङ्कत्य परस्वं ङि यस्तु ढानं प्रयच्छति ।
 स ढाता नरकं याति यस्थार्थास्तस्य तद्गलम् ॥ १,११४.६७ ॥
 देवद्रव्यविनाशेन अङ्गमस्वङ्गरेण य ।
 कुलान्यङ्गलतां यान्ति अङ्गमण्णातिङ्गमेण य ॥ १,११४.६८ ॥
 अङ्गमघ्ने य सुरापे य योरे भग्नप्रते तथा ।
 निष्कृतिर्विङ्गिता सद्भिः कृतघ्ने नास्ति निष्कृतिः ॥ १,११४.६९ ॥
 नाश्रन्ति पितरो देवाः क्षुद्रस्य वृषलीपतेः ।
 भार्याङ्गितस्य नाश्रन्ति यस्थान्नापपतिर्गुडे ॥ १,११४.७० ॥
 अङ्गजङ्गमनार्यङ्ग्य ढीर्घरोषमनार्जवम् ।
 यतुरो विङ्गि याङ्गलाङ्गत्या जायेत पङ्गमः ॥ १,११४.७१ ॥
 नोपेक्षितव्यो दुर्बङ्गि शत्रुरव्योऽप्यवङ्गया ।
 वह्निरव्योऽप्यसंङ्गार्यः कुरुते भस्मसाङ्गगत् ॥ १,११४.७२ ॥
 नवे वयसि यः शान्तः स शान्त ढति मे मतिः ।

धातुषु क्षीयमाणेषु शमः कस्य न जायते ॥ १,११४.७३ ॥
 पन्थानं धव विप्रेन्द्र सर्वसाधारणाः श्रियः ।
 मदीया एति मत्वा वै न छि उर्षयुतो भवेत् ॥ १,११४.७४ ॥
 चित्तायत्तं धातुवश्यं शरीरं चित्ते नष्टे धातवो यान्ति नाशम् ।
 तस्माच्चित्तं सर्वदा रक्षाणीयं स्वस्थे चित्ते धातवः सम्भवन्ति ॥ १,११४.७५ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
 भृङ्ग नीतिसारे यतुर्दशोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- ११५
 सूत उवाच ।
 कुमार्यां य कुमित्रं य कुराजानं कुपुत्रकम् ।
 कुकन्यां य कुदेशं य दूरतः परिवर्जयेत् ॥ १,११५.१ ॥
 धर्मः प्रव्रजितस्तपः प्रयत्नितं सत्यं य दूरं गतं पृथ्वी
 वन्ध्यकुला जनाः कपटिनो लौक्ये स्थिता ब्राह्मणाः ।
 मर्त्याः स्त्रीवशात् स्त्रियश्च यपला नीत्या जना उन्नताः डा कष्टं
 भलुञ्जवितं कलियुगे धन्या जना ये मृताः ॥ १,११५.२ ॥
 धन्यास्ते ये न पश्यन्ति देशभङ्गं कुलक्षयम् ।
 परयित्तगतान्दारान्पुत्रं कुव्यसने स्थितम् ॥ १,११५.३ ॥
 कुपुत्रे निर्वृतिर्नास्ति कुमार्यायां कुतो रतिः ।
 सुमित्र नास्ति विश्वासः कुराजये नास्ति ज्वितम् ॥ १,११५.४ ॥
 परान्नं य परस्वं य परशय्याः परस्त्रियः ।
 परवेशमनि वासश्च शकादपि उरेच्छ्रियम् ॥ १,११५.५ ॥
 आलापाद्वात्रसंस्पर्शात्संसर्गात्सह भोजनात् ।
 आसनाच्छयनाधानात्पापं संकमते नृणाम् ॥ १,११५.६ ॥
 स्त्रियो नश्यन्ति रुपोऽपि तपः क्रोधन नश्यति ।
 गावो द्रुप्रयारेण शूद्रान्नेन द्विजोत्तमः ॥ १,११५.७ ॥
 आसनादेकशय्यायां भोजनात्पङ्क्तिः सङ्कुरात् ।
 ततः संकमते पापं घटाद्घट एवोदकम् ॥ १,११५.८ ॥

लालने भडवो दौषास्ताऽने भडवो गुणाः ।
 तस्माच्छिष्यं य पुत्रं य ताऽयेन्न तु लालयेत् ॥ १,११५.८ ॥
 अध्वा जरा द्देलवतां पर्वतानां जलं जरा ।
 असंभोगश्च नारीणां वस्त्राणामातपो जरा ॥ १,११५.१० ॥
 अधमाः कलिमिच्छन्ति सन्धिमिच्छति मध्यमाः ।
 उत्तमा मानमिच्छन्ति मानो हि मलतां धनम् ॥ १,११५.११ ॥
 मानो हि मूलमर्थस्य माने सति धनेन किम् ।
 प्रभ्रष्टमानदर्पस्य किं धनेन किमायुषा ॥ १,११५.१२ ॥
 अधमा धनमिच्छन्ति धनमानौ हि मध्यमाः ।
 उत्तमा मानमिच्छन्ति मानो हि मलतां धनम् ॥ १,११५.१३ ॥
 वनेऽपि सिंहा न नमन्ति कं यं बुभुक्षिता मांसनिरीक्षणां य ।
 धनैर्विडीनाः सुकुलेषु जाता न नीचकर्माणि समारभन्ते ॥ १,११५.१४ ॥
 नाभिषेको न संस्कारः सिंहास्य क्रियते वने ।
 नित्यमूर्जितसत्त्वस्य स्वयमेव मृगेन्द्रता ॥ १,११५.१५ ॥
 वणिक्प्रमादी भृकश्च मानी भिक्षुर्विलासी ह्यधनश्च कामी ।
 वराङ्गना याप्रियवादिनी य न ते य कर्माणि समारभन्ते ॥ १,११५.१६ ॥
 दाता दरिद्रः कृपणोऽर्थयुक्तः पुत्रोऽविधेयः कुजनस्य सेवा ।
 परोपकारेषु नरस्य मृत्युः प्रजायते दृश्वरितानि पञ्च ॥ १,११५.१७ ॥
 कान्तावियोगः स्वजनापमानं ऋणस्य शेषः कुजनस्य सेवा ।
 दारिद्र्याभावाद्भिमुभाश्च मित्रा विनाग्निना पञ्च दहन्ति तीव्राः ॥ १,११५.१८ ॥
 चिन्तासलस्रेषु य तेषु मध्ये चिन्ताश्चतस्रोऽप्यसिधारतुल्याः ।
 नीयापमानं क्षुधितं कलत्रं भार्या विरक्ता सलजोपरोधः ॥ १,११५.१९ ॥
 वश्यश्च पुत्रेऽर्थं करी य विद्या अरोगिता सज्जनसङ्गतिश्च ।
 शृष्टा य भार्या वशवर्तिनी य दुःभस्य मूलोद्धरणानि पञ्च ॥ १,११५.२० ॥
 कुरङ्गमातङ्गपतङ्गंभृग मीना उताः पञ्चभिरेव पञ्च ।
 अेकः प्रमाथी स कथं न धात्यों यः सेवते पञ्चभिरेव पञ्च ॥ १,११५.२१ ॥
 अधीरः कर्कशः स्तब्धः कुचेलः स्वयमागतः ।
 पञ्च विप्रा न पूजयन्ते भृष्टस्पतिसमा अपि ॥ १,११५.२२ ॥

आयुः कर्म य वित्तं य विद्या निधनमेव य ।
 पञ्चैतानि विविच्यन्ते जायमानस्य देहिनः ॥ १,११५.२३ ॥
 पर्वतारोहणो तोये गोकुले दृष्टनिग्रहे ।
 पतितस्य समुत्थाने शस्ताः पञ्च (ल्येते) गुणाः स्मृताः ॥ १,११५.२४ ॥
 अलम्ब्याया भले प्रीतिः परनारीषु संगतिः ।
 पञ्चैते ल्यस्थिरा भावा यौवनानि धनानि य ॥ १,११५.२५ ॥
 अस्थिरं श्रुवितं लोके अस्थिरं धनयौवनम् ।
 अस्थिरं पुत्रदाराद्यं धर्मः कीर्तिर्यशः स्थिरम् ॥ १,११५.२६ ॥
 शत श्रुवितमत्यल्पं रात्रिस्तस्यार्धद्वारिणी ।
 व्याधिशोकजरायासैरर्धं तदपि निष्कलम् ॥ १,११५.२७ ॥
 आयुर्वर्षशतं नृणां परिमितं रात्रौ तदर्थं गतं
 तस्यार्धस्थितकिञ्चिदर्थमधिकं बाल्यस्य काले गतम् ।
 किञ्चिद्भ्रन्मुविद्योगदुःखमरणैर्भूपालसेवागतं शेषं
 वारितरङ्गगर्भयपलं मानेन किं मानिनाम् ॥ १,११५.२८ ॥
 अहोरात्रमयो लोके जराऽपेण संयरेत् ।
 मृत्युर्ग्रसति भूतानि पवनं पन्नगो यथा ॥ १,११५.२९ ॥
 गच्छतस्तिष्ठतो वापि जाग्रतः स्वपतो न येत् ।
 सर्वसत्त्वहितार्थाय पशोरिव विद्येष्टितम् ॥ १,११५.३० ॥
 अहितहितविचारशून्यबुद्धेः श्रुतिसमये बहुभिर्वितर्कितस्य ।
 उदरभरणमात्रतुष्टबुद्धेः पुरुषपशोश्च पशोश्च को विशेषः ॥ १,११५.३१ ॥
 शौर्यं तपसि दाने य यस्य न प्रथितं यशः ।
 विद्यायामर्थलाभे वा मातुरुच्यार एव सः ॥ १,११५.३२ ॥
 यज्जुव्यते क्षणमपि प्रथितं मनुष्यैर्विज्ञानविडम्बयशोभिरभग्नमानैः ।
 तन्नाम श्रुवितमिति प्रवदन्ति तज्ज्ञाः काकोऽपि श्रुवति चिरं य
 बलिं य भुङ्क्ते ॥ १,११५.३३ ॥
 किं श्रुवितेन धनमानविवर्जितेन मित्रेण किं भवति भीतिसशङ्कितेन ।
 सिंद्धप्रतं यरत गच्छत मा विषादं काकोऽपि श्रुवति चिरं

य बलिं य भुङ्क्ते ॥ १,११५.३४ ॥

यो वात्मनीड न गुरौ न य भृत्यवर्गे दीने दयां न कुरुते न य मित्रकार्ये ।

डिं तस्य ज्वितकृलेनमनुष्यलोके काकोऽपि ज्वति चिरं य

बलिं य भुङ्क्ते ॥ १,११५.३५ ॥

यस्य त्रिवर्गशून्यानि दिनाभ्यायान्ति यान्ति य ।

स लौडकारभस्त्रेव श्वसन्नपि न ज्वति ॥ १,११५.३६ ॥

स्वाधीनवृत्तेः साङ्ख्यं न पराधीनवर्तिता ।

ये पराधीनकर्माणो ज्वन्तोऽपि य ते मृताः ॥ १,११५.३७ ॥

सु(स्व) पूरा वै कापुरुषाः सु(स्व) पूरो मूषिकाञ्जलिः ।

असन्तुष्टः कापुरुषः स्वल्पकेनापि तुष्यति ॥ १,११५.३८ ॥

अभ्रस्थाया तृणादग्निर्नोयसेवा पथो जलम् ।

वेश्यारागः भले प्रीतिः षडेते बुद्धुदोपमाः ॥ १,११५.३९ ॥

वाया विडितसार्थेन लोको न य सुभायते ।

ज्वितं मानमूलं डि माने भवान्ने कुतः सुभम्? ॥ १,११५.४० ॥

अबलस्य बलं राजा बालस्य रुदितं बलम् ।

बलं मूर्धस्य मौनं डि तस्करस्थानृतं बलम् ॥ १,११५.४१ ॥

यथायथा डि पुरुषः शास्त्रं समधिगच्छति ।

तथातथास्य मेधा स्याद्विज्ञानं यास्य रोयते ॥ १,११५.४२ ॥

यथायथा डि पुरुषः कल्याणो कुरुते मतिम् ।

तथातथा डि सर्वत्र श्लिष्यते लोकसुप्रियः ॥ १,११५.४३ ॥

लोभप्रमादविश्वासैः पुरुषो नश्यति त्रिभिः ।

तस्माल्लोभो न कर्तव्यः प्रमादो नो न विश्वसेत् ॥ १,११५.४४ ॥

तावद्भयस्य भेतव्यं यावद्भयमनागतम् ।

उत्पन्ने तु भये तीव्रे स्थातव्यं वै ष्यमीतवत् ॥ १,११५.४५ ॥

ऋणशेषं याग्रिशेषं व्याधिशेषं तथैव य ।

पुनः पुनः प्रवर्धन्ते तस्माच्छेषं न कारयेत् ॥ १,११५.४६ ॥

कृते प्रतिकृतं कुर्याद्धिसिते प्रतिडिसितम् ।

न तत्र दोषं पश्यामि दृष्टे दोषं समाचरेत् ॥ १,११५.४७ ॥

परोक्षे कार्यङन्तारं प्रत्यक्षे प्रियवादिनम् ।
 वर्जयेत्तादृशं मित्रं मायामयमरिं तथा ॥ १,११५.४८ ॥
 दुर्जनस्य ङि संगेन सुजनोऽपि विनश्यति ।
 प्रसन्नमपि पानीयं कर्मैः क्लृषीकृतम् ॥ १,११५.४९ ॥
 स भुङ्क्ते सद्भिजो भुङ्क्ते समशेषनिरुपणाम् ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन द्विजः पूज्यः प्रयत्नतः ॥ १,११५.५० ॥
 तद्भुज्यते यद्भुविजभुक्तशेषं स बुद्धिमान्यो न करोति पापम् ।
 तत्सौर्द्धं यङ्कियते परोक्षे दम्भैर्विना यः ङियते स धर्मः ॥ १,११५.५१ ॥
 न सा सत्मा यत्र न सन्ति वृद्धाः वृद्धा न ते ये न वदन्ति धर्मम् ।
 धर्मः स नो यत्र न सत्यमस्ति नैतत्सत्यं यच्छलेनानुविद्धम् ॥ १,११५.५२ ॥
 ब्राह्मणोऽपि मनुष्याणामादित्यश्चैव तेजसाम् ।
 शिरोऽपि सर्वगात्राणां व्रतानां सत्यमुत्तमम् ॥ १,११५.५३ ॥
 तन्मङ्गलं यत्र मनः प्रसन्नं तज्जुवनं यत्र परस्य सेवा ।
 तदङ्गितं यत्स्वजनेन भुक्तं तद्गङ्गितं यत्समरे रिपूणाम् ॥ १,११५.५४ ॥
 सा स्त्रीया न मदं कुर्यात्स सुभी तृषण्योङ्गितः ।
 तन्मित्रं यत्र विश्वासः पुरुषः स जितेन्द्रियः ॥ १,११५.५५ ॥
 तत्र मुक्तादरस्नेहो विलुप्तं यत्र सौर्द्धम् ।
 तदेव डेवलं श्वध्यं यस्यात्मा ङियते स्तुतौ ॥ १,११५.५६ ॥
 नदीनामङ्गिडोत्राणां भारतस्य कलस्य च ।
 मूलान्वेषो न कर्तव्यो मूलाद्देषो न डीयते ॥ १,११५.५७ ॥
 लवणजलान्ता नद्यः स्त्रीलेदान्तं य मैथुनम् ।
 चैशुन्यं जनवार्तान्तं वित्तं दुःभत्रयान्तकम् ॥ १,११५.५८ ॥
 राजयश्रीर्ब्रह्मशापान्ता पापान्तं ब्रह्मवर्षसम् ।
 आयान्तं धोषवासान्तं कुलस्यान्तं स्त्रिया प्रभो (भुः) ॥ १,११५.५९ ॥
 सर्वे क्षयान्ता निलयाः पतनान्ताः समुच्छ्रयाः ।
 संयोगा विप्रयोगान्ता मरणान्तं ङि जिवितम् ॥ १,११५.६० ॥
 यदीच्छेत्पुनरागन्तुं नातिदूरमनुप्रजेत् ।

उदकान्तान्निवर्तत स्निग्धवर्णाख्य पादपात् ॥ १,११५.६१ ॥

अनायके न वस्तव्यं न यैव भङ्गनायके ।

स्त्रीनायके न वस्तव्यं वस्तव्यं बालनायके ॥ १,११५.६२ ॥

पिता रक्षति कौमारे भक्ता रक्षति यौवने ।

पुत्रस्तु स्थविरे काले न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति ॥ १,११५.६३ ॥

त्यजेद्वन्ध्यामष्टमेऽब्दे नवमे तु मृतप्रिञ्जाम् ।

ओकादशे स्त्रीजननीं सद्यश्चाप्रियावादिनीम् ॥ १,११५.६४ ॥

अनर्थित्वान्मनुष्याणां भिया परिजनस्य य ।

अर्थादपेतमर्यादास्त्रयस्तिष्ठन्ति भर्तृषु ॥ १,११५.६५ ॥

अश्वं श्रान्तं गजं मत्तं गावः प्रथमसूतिकाः ।

अनूढके य मण्डूकान्प्राज्ञो दूरेण वर्जयेत् ॥ १,११५.६६ ॥

अर्थातुराणां न सुदुन्न भन्धुः कामातुराणां न भयं न लज्जा ।

चिन्तातुराणां न सुभं न निद्रा क्षुधातुराणां न भवं न तेजः ॥ १,११५.६७ ॥

कुतो निद्रा हरिद्रस्य परप्रेष्यवरस्य य ।

परनारीप्रसक्तस्य परद्रव्यहरस्य य ॥ १,११५.६८ ॥

सुभं स्वपित्यनृणावान्व्याधिमुक्तश्च यो नरः ।

सावकाशस्तु वै भुङ्क्ते यस्तु दारैर्न सङ्गतः ॥ १,११५.६९ ॥

अम्भसः परिमाणे उन्नतं कमलं भवेत् ।

स्वस्वामिना भलवता भृत्यो भवति गर्वितः ॥ १,११५.७० ॥

स्थानस्थितस्य पद्मस्य मित्रे वरुणभास्करौ ।

स्थानस्थ्युतस्य तस्यैव क्लेदशोषणकारकौ ॥ १,११५.७१ ॥

ये पदस्थस्य मित्राणि ते तस्य शिपुतां गताः ।

भानोः पद्मे जले प्रीतिः स्थलोद्धरणशोषणः ॥ १,११५.७२ ॥

स्थानस्थितानि पूज्यन्ते पूज्यन्ते य पदे स्थिताः ।

स्थानभ्रष्टा न पूज्यन्ते केशा दन्ता नभा नराः ॥ १,११५.७३ ॥

आचारः कुलमाप्यति देशमाप्याति भाषितम् ।

सम्भ्रमः स्नेहमाप्याति वपुराप्याति भोजनम् ॥ १,११५.७४ ॥

वृथा वृष्टिः समुद्रस्य वृथा तृप्तस्य भोजनम् ।
 वृथा दानं समृद्धस्य नीयस्य सुकृतं वथा ॥ १,११५.७५ ॥
 दूरस्थोऽपि समीपस्थो यो यस्य दुदये स्थितः ।
 दुदयादपि निष्क्रान्तः समीपस्थोऽपि दूरतः ॥ १,११५.७६ ॥
 भुभभङ्गः स्वरो दीनो गात्रस्वेदो मडदृढयम् ।
 मरणे यानि चिह्नानि तानि चिह्नानि याचके ॥ १,११५.७७ ॥
 कुब्जस्य डीटघातस्य वातान्निष्कासितस्य च ।
 शिभरे वसतस्तस्य वरं जन्म न याचितम् ॥ १,११५.७८ ॥
 जगत्पतिर्हि याचित्वा विष्णुर्वामनतां यतः ।
 कान्योऽधिकतरस्तस्य योऽर्थो याति न लाघवम् ॥ १,११५.७९ ॥
 माता शत्रुः पिता वैरी भ्राता येन न पाठिताः ।
 सभामध्ये न शोभन्ते हंसमध्ये भद्रायथा ॥ १,११५.८० ॥
 विद्या नाम कुतुपुत्रपमधिकं विधातिगुप्तं धनं विद्या साधुकरी
 जनप्रियकरी विद्या गुह्यां गुह्यः ।
 विद्या बन्धुजनार्तिनाशनकरी विद्या परं देवतं विद्या राजसु
 पूजिता छि मनुजो विधविहीनः पशुः ॥ १,११५.८१ ॥
 गृहे चाभ्यन्तरे द्रव्यं लग्नं चैव तु दृश्यते ।
 अशेषं उरणीयं च विद्या न ह्यियते परैः ॥ १,११५.८२ ॥
 शौनकीयं नीतिसारं विष्णुः सर्वत्रतानि च ।
 कथयामास वैपूर्वं तत्र शुश्राव शङ्करः ।
 शङ्करादश्लोष्टव्यासो व्यासादस्माभिरेव च ॥ १,११५.८३ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणो पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते
 शौनकोक्तनीतिसारादिवर्णनं नाम पञ्चदशोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ११६

अष्टमोवाच ।

प्रतानि व्यास वक्ष्यामि हरिर्षेः सर्वदो भवेत् ।
 सर्वमासर्क्षतिथिषु वारेषु हरिरर्चितः ॥ १,११६.१ ॥

अेकभक्तेन नक्तेन उपवासःकृवादिना ।
 ददाति धनधान्यादि पुत्रराज्यजयादिकम् ॥ १,११६.२ ॥
 वैश्वानरः प्रतिपदि कुबेरः पूजितोऽर्थदः ।
 पोष्य ब्रह्मो प्रतिपद्यितः श्रीस्तथाश्विनी ॥ १,११६.३ ॥
 द्वितीयायां यमो लक्ष्मीनारायण छडार्थदः ।
 तृतीयायां त्रिदेवाश्च गौरीविद्येशशङ्कराः ॥ १,११६.४ ॥
 यतुर्थ्यां य यतुर्व्यूढः पञ्चम्यामर्थितो हरिः ।
 कार्तिकेयो रविः षष्ठ्यां सप्तम्यां भास्करोऽर्थदः ॥ १,११६.५ ॥
 दुर्गाष्टम्यां नवम्यां य मातरोऽथ द्विशोऽर्थदाः ।
 दशम्यां य यमश्चन्द्र ऐकादश्यामृषीन्यजेत् ॥ १,११६.६ ॥
 द्वादश्यां य हरिः कामस्त्रयोदश्यां मलेश्वरः ।
 यतुर्दश्यां पञ्चदश्यां ब्रह्मा य पितरोऽर्थदाः ॥ १,११६.७ ॥
 अमावास्यां पूजनीया वारा वै भास्करादथः ।
 नक्षत्राणि य योगाश्च पूजिताः सर्वदायकाः ॥ १,११६.८ ॥
 छति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 तिथ्यादिप्रतवर्णनं नाम षोडशोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ११७

ब्रह्मोवाच ।
 मार्गशीर्षे सिते पक्षे व्यासान्ङ्गत्रयोदशी ।
 मल्लिकाञ्जं दन्तकाष्ठं धुतूरैः पूजयेच्छिवम् ॥ १,११७.१ ॥
 अनङ्गायेति नैवेद्यं मधप्राश्याथ पौषके ।
 योगेश्वरं पूजयेत्थ्य बिल्वपत्रैः कदम्बजम् ।
 दन्तकाष्ठं यन्धनादि नैवेद्यं कृसरदिकम् ॥ १,११७.२ ॥
 माघे नटेश्वराचार्य्यं कुन्दैर्मौञ्जितकमालया ।
 प्लक्षेण दन्तकाष्ठं य नैवेद्यं पूरिका मुने ॥ १,११७.३ ॥
 वीरेश्वरं कृत्वाग्नुने तु पूजयेत्तु मरुभङ्गैः ।
 शर्कराशाकमण्डाश्च यूतञ्जं दन्तधावनम् ॥ १,११७.४ ॥

ಯೇತ್ರೇ ಯಜೇತ್ಸು ರೂಪಾಯ ಕರ್ಪೂರಂ ಪ್ರಾಶಯೇನ್ನಿಶಿ ।
 ದಂತಧಾವನಾಟಂ ನೈವೇಧಂ ಶಾಚ್ಛುಲಿಂ ದೇತ್ ॥ ೧,೧೧೭.೫ ॥
 ಪೂಜಾ ದಮನಕಃ ಶರ್ಮೋವೇಶಾಭೇಷಶೋಷಪುಷ್ಪಕೇಃ ।
 ಮಹಾರೂಪಾಯ ನೈವೇಧಂ ಗುಡಮಕ್ತಂ ಪುಡುಂಬರಮ್ ॥ ೧,೧೧೭.೬ ॥
 ದಂತಕಾಞ್ಚ ಪ್ರಾಶಯೇಷ್ಯ ದೇಜ್ಜತೀಕುಲಂ ತಥಾ ।
 ಪ್ರಧುಮ್ನಂ ಪೂಜಯೇಜ್ಜಯೇಶ್ಚ ಯಮ್ಪಕೈರ್ಬಿಲ್ವಂ ದೇಶತ್ ॥ ೧,೧೧೭.೭ ॥
 ಲವಗಾರಾ ತಥಾ ಚಡಿ ಉಮಾಮದತಿ ಶಾಸನಃ? ।
 ಅಗುರುಂ ದಂತಕಾಞ್ಚ ಯ ತಮಪಾಮಾಗೈರ್ಯಜೇತ್ ॥ ೧,೧೧೭.೮ ॥
 ಶ್ರಾವಣೋ ಕರವೀರಂ ಯ ಶರ್ಮವೇ ಶೂಲಪಾಞ್ಚಯೇ ।
 ಗಂಧಾಶನೋ ಧೃತಾಥೈಶ್ಚ ಕರವೀರಶೋಧನಮ್ ॥ ೧,೧೧೭.೯ ॥
 ಸಧೋಜಾತಂ ಭಾದ್ರಪದೇ ಅಕುಲೈಃ ಪೂಪಕೈರ್ಯಜೇತ್ ।
 ಗಂಧರ್ವಾಶೋ ಮದನಕಮಾಶ್ವಿನೇ ಯ ಸುರಾಧಿಪಮ್ ॥ ೧,೧೧೭.೧೦ ॥
 ಯಮ್ಪಕೈಃ ಸ್ವರ್ಣವಾ (ಧಾರ್) ಯಾದೋ ಜಿನ್ಮೋದಕಸಮ್ಮದಃ ।
 ಭಾದ್ರೇ ದಂತಕಾಞ್ಚ ಯ ಕಾರ್ತಿಕೇ ರುದ್ರಮರ್ಯಯೇತ್ ॥ ೧,೧೧೭.೧೧ ॥
 ಅದರ್ಯಾ ದಂತಕಾಞ್ಚ ಯ ಮದನೋ ದಶಮಾಶನಃ ।
 ಕ್ಷೀರಶಾಕಪ್ರದಃ ಪದ್ಮೈರಂದಂತೇ ಶಿವಮರ್ಯಯೇತ್ ॥ ೧,೧೧೭.೧೨ ॥
 ರತಿಮುಕ್ತಮನಃಕುಂ ಯ ಸ್ವರ್ಣಮಾಞ್ಚಲಸಂಸ್ಥಿತಮ್ ।
 ಗಂಧಾಥೈರ್ದಶಸಾಹಸ್ರಂ ತಿಲಗ್ರೀಷ್ಯಾಡಿ ಛೋಮಯೇತ್ ॥ ೧,೧೧೭.೧೩ ॥
 ಜಾಗರಂ ಗೀತವದಿತ್ರಂ ಪ್ರಬಿತ್ತದಂಬ್ಯಾರ್ಯಂ ವೇದಯೇತ್ ।
 ದ್ವಿಜಯ ಶಯ್ಯಾಂ ಪಾತ್ರಂ ಯ ಛತ್ರಂ ವಸ್ತ್ರಮುಪಾನುತೈ ॥ ೧,೧೧೭.೧೪ ॥
 ಗಾಂ ದ್ವಿಜಂ ಲೋಕಯೇದ್ಭಕ್ತಯಾ ಕೃತಕೃತ್ಯೋ ಲವೇತ್ತರಃ ।
 ಷ್ವೇತದ್ಧುಧಾಪನಂ ಸರ್ವಂ ವ್ರತೇಷು ಧ್ಯೇಪಮೀದೃಶಮ್ ।
 ಕುಲಂಶ್ರೀ ಸ್ತುತಾರೋಗ್ಯಸೌಖ್ಯಾಭಿವ್ಯಾಜಯೇತ್ ॥ ೧,೧೧೭.೧೫ ॥
 ಏತಿ ಶ್ರೀಗಾರುಡೋ ಮಹಾಪುರಾಣೋ ಪೂರ್ವಭಾಷಣೋ ಪ್ರಥಮಾಂಶಾಭ್ಯೇ ಆಯಾರಕಾಞ್ಚೋ
 ಽನಃಕುಂಶ್ರೋದಶೀವ್ರತಂ ನಾಮ ಸಮದಶೋತ್ತರಶತತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ

ಶ್ರೀಗರುಡಮಹಾಪುರಾಣಮ್- ೧೧೮

ಬ್ರಹ್ಮಮೋವಾಯ ।

व्रतं डैवव्यशमनमभाऽऽद्वादशीं वदे ।
 मागशीर्षे सिते पक्षे गव्याशी समुपोषितः ॥ १,११८.१ ॥
 द्वादश्यां पूजये द्विषणुं दधान्मासयतुष्टयम् ।
 पञ्चग्रीडियुतं पात्रं विप्रायेदमुदाहरेत् ॥ १,११८.२ ॥
 सप्तजन्मनि डे विषणो यन्मया डि व्रतं कृतम् ।
 भगवंस्त्वत्प्रसादेन तदभाऽऽमिडास्तु मे ॥ १,११८.३ ॥
 यथाभाऽं जगत्सर्वं त्वमेव पुरुषोत्तम ।
 तथाभिलान्यभाऽऽनि त्रितानि मम सन्ति वै ॥ १,११८.४ ॥
 सक्तुपात्राणि यैत्रादौ श्रावणादौ धृतान्वितान् ।
 व्रतकृद्भक्तपूजास्तु स्त्रीपुत्रस्वर्गभागभवेत् ॥ १,११८.५ ॥
 ष्टि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाऽडे प्रथमांशाप्ये आचारकाऽडे
 ऽभाऽऽद्वादशीव्रतकथनंनामाष्टादशोत्तर शततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ११८

ब्रह्मोवाच ।
 अगस्त्यार्धव्रतं वक्ष्ये षुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ।
 अप्राप्ते भास्करे कन्यां सति भागे त्रिभिर्दिनेः ॥ १,११८.१ ॥
 अर्धं दद्याद्गस्त्याय मूर्तिं सम्पूज्य वै मुने ! ।
 काशपुष्पमयीं कुम्भे प्रदोषे कृतजागरः ॥ १,११८.२ ॥
 दध्यक्षताद्यैः सम्पूज्य उपोष्य कृत्वापुष्पकैः ।
 पञ्चवर्णसामायुक्तं डेमरौप्यसमन्वितम् ॥ १,११८.३ ॥
 सप्तधान्ययुतं पात्रं दधियन्मन्यर्थितम् ।
 अगस्त्यः जनमानेति मन्त्रेणार्धं प्रिदापयेत् ॥ १,११८.४ ॥
 भासपुष्पप्रतीकाश अग्निमारुतसम्भव ! ।
 मित्रावारुणयोः पुत्रो कुम्भयोने नमोऽस्तु ते ॥ १,११८.५ ॥
 शुद्धस्त्रादिरनेनैव त्यजेद्धान्यं कृत्वं रसम् ।
 दद्याद्द्विजातये कुम्भं सडिरण्यं सदक्षिणाम् ।
 भोजयेच्च द्विजान्सप्त वर्षं कृत्वा तु सर्वभाङ् ॥ १,११८.६ ॥

धृति श्रीगारुडे मडापुराणे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
ऽगस्त्यार्धव्रतं नामकोनविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १२०

ब्रह्मोवाच ।

रम्भातृतीयां वक्ष्ये य सौभग्यश्रीसुतादिदाम् ।

मार्गशीर्षेसिते पक्षे तृतीयायामुपोषितः ॥ १,१२०.१ ॥

गौरीं यजेद्विल्वपत्रैः कुशोदककरस्ततः ।

कदम्बादौ गिरिसुतां पौषे मरुभुजैर्यजेत् ॥ १,१२०.२ ॥

कर्पूराद्यः कृसरदो मल्लिकादन्तकाष्ठकृत् ।

माघेसुभद्रां कल्हारैर्घृताशो मण्डकप्रदः ॥ १,१२०.३ ॥

गीतीमयं तन्तकाष्ठं कृत्वाग्ने गौमतीं यजेत् ।

कुन्दैः कृत्वा दन्तकाष्ठं श्रुवाशः शङ्खुलीप्रदः ॥ १,१२०.४ ॥

विशालाक्षीं दमनकैश्चैत्रे य कृसरप्रदः ।

दधिप्राशो दन्तकाष्ठं तगरं श्रीमुष्णीं यजेत् ॥ १,१२०.५ ॥

वैशाखे कर्णिकारैश्च अशोकाशो वटप्रदः ।

ज्येष्ठे नारायणीमर्येच्छतपत्रैश्च भाण्डकः ।

लवङ्गाशो भवेदेव आषाढे माधवीं यजेत् ॥ १,१२०.६ ॥

तिलाशो बिल्वपत्रैश्च क्षीरान्नवटकप्रदः ।

औदुम्बरं दन्तकाष्ठं तगर्याः श्रावणे श्रियम् ॥ १,१२०.७ ॥

दन्तकाष्ठं मल्लिकाया क्षीरदो ज्युत्तमां यजेत् ।

पद्मैर्यजेद्दुर्भाद्रपदे शङ्खुगदाशो गृडादिदः ॥ १,१२०.८ ॥

राजपुरीं याश्वयुजे जपापुष्पैश्च श्रुतकम् ।

प्राशयेन्निशि नैवेद्यैः कृसरैः कार्तिके यजेत् ॥ १,१२०.९ ॥

जातीपुष्पैः पद्मजां य पञ्चगव्याशनो यजेत् ।

धृतोदनं य वर्षान्ते सपत्नीकान्द्रिजान्यजेत् ॥ १,१२०.१० ॥

उमामलेश्वरं पूज्य प्रदद्याच्च गुडादिकम् ।

वस्त्रच्छत्रसुवर्णाद्यैः रात्रौ य कृतजागरः ।

गीतवाद्यैर्दत्तप्रतर्गवाद्यैः सर्वमान्युयात् ॥ १,१२०.११ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
रम्भातृतीयाप्रतं नाम विंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १२१

ब्रह्मोवाच ।

यातुर्मास्यप्रतान्यूये अकादश्यां समाचरेत् ।

आषाढ्यां पौर्णमास्यां वा सर्वेण्डारिमर्थ्य ॥ १,१२१.१ ॥

एदं प्रतं मया देव गृहीतं पुरतस्तव ।

निर्विघ्नं सिद्धिमाप्नोतु प्रसन्ने त्वयि केशव ॥ १,१२१.२ ॥

गृहीतेऽस्मिन्प्रते देव यद्यपूर्णे भ्रियाभ्यडम् ।

तन्मे भवतु सम्पूर्णे त्वत्प्रसादाज्जनादन ॥ १,१२१.३ ॥

अेवमभ्यर्थ्य गृहीयाद्प्रतार्थनजपादिकम् ।

सर्वाद्यं च क्षयं याति चिकीर्षेद्यो हरेर्प्रतम् ॥ १,१२१.४ ॥

स्नात्वायोभ्यस्य गृहीयाद्प्रतार्थनजपादिकम् ।

स्नात्वा यस्यतुरो मासानेकभक्तेन पूजयेत् ।

विषणुं स याति विषणोर्वं लोकं मलविवर्जितम् ॥ १,१२१.५ ॥

मधमांससुरात्यग्री वेदविद्धुरिपूजनात् ।

तैलवर्जिं विषणुलोकं विषणुभाङ्कृष्णपादकृत् ॥ १,१२१.६ ॥

अेकरात्रोपवासास्य देवो वैमानिको भवेत् ।

श्वेतद्वीपं त्रिरात्रात्तु प्रजेत्षष्टात्रकृत्तरः ॥ १,१२१.७ ॥

यान्द्रायणाद्धरेर्धामं लभेन्मुक्तिमयायिताम् ।

प्राजापत्यं विषणुलोकं पराकप्रतकृद्धरिम् ॥ १,१२१.८ ॥

सक्तुयावकमिक्षाशी पयोदधिघृताशनः ।

गोमूत्रयावकालारः पञ्चगव्यकृताशनः ।

शाकमलकृलाद्याशी रसवर्जो च विषणुभाङ् ॥ १,१२१.९ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

यातुर्मास्यप्रतनिर्गपाणं नामकावशत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमंडापुत्राणम्- १२२

ब्रह्मोवाच ।

प्रतं मासोपवासाभ्यं सर्वोत्कृष्टं वदामिते ।

वानप्रस्थो यतिर्नारी कुर्यान्मासोपवासकम् ॥ १,१२२.१ ॥

आश्विनस्य सिते पक्षे ओकादश्यामुपोषितः ।

प्रतमेतत्तु गृह्णीयाथावत्त्रिंशद्दिनानि तु ॥ १,१२२.२ ॥

अधप्रभृत्युत्तं विषण्णो यावद्दुत्थानकं तव ।

अर्यथैत्वामनश्रंसतु दिनानि त्रिंशदेव तु ॥ १,१२२.३ ॥

कार्तिकाश्विनयोर्विषण्णो द्वादशयोः शुक्लयोरुत्तमम् ।

म्रियेयधन्तराले तु प्रतमद्गो न मे भवेत् ॥ १,१२२.४ ॥

उरिं यजोत्रिषवणसनाथी गन्धादिभिर्प्रती ।

गात्राभ्यङ्गं गन्धलेपं देवतायतने त्यजेत् ॥ १,१२२.५ ॥

द्वादश्यामथ सम्पूज्य प्रदद्याद्द्विजभोजनम् ।

ततश्च पारणं कुर्याद्धरेर्मासोपवासकृत् ॥ १,१२२.६ ॥

दुग्धादिप्राशनं कुर्याद्प्रतस्थो मूर्च्छितोऽन्तरा ।

दुग्धाद्यैर्न प्रतं नश्येद्भुक्तिमुक्तिमवाप्नुयात् ॥ १,१२२.७ ॥

एतं श्रीगरुडे मंडापुत्राणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

मासोपवासप्रतं नाम द्वाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमंडापुत्राणम्- १२३

ब्रह्मोवाच ।

प्रतानि कार्तिके वक्ष्ये स्नात्वा विषण्णुं प्रपूजयेत् ।

ओकभक्तेन नक्तेन मासं वायायितेन वा ॥ १,१२३.१ ॥

दुग्धशाककुलाद्यैर्वा उपवासेन वा पुनः ।

सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्तकामो उरिं प्रजेत् ॥ १,१२३.२ ॥

सदा उरिर्प्रतं श्रेष्ठं ततः स्यादक्षिणायने ।

यातुर्मास्ये ततस्तस्मात्कार्तिके बीष्मपञ्चकम् ॥ १,१२३.३ ॥

ततः श्रेष्ठप्रतं शुक्लस्यैकादश्यां समाचरेत् ।
 स्नात्वा त्रिकालं पित्रादीन्ववाधैर्ययैष्टुशिम् ॥ १,१२३.४ ॥
 यज्ञेभौनी घृताधैश्च पञ्चगव्येन वारिभिः ।
 स्नापयित्वाथ कर्पूरमुषैश्चैवानुलेपयेत् ॥ १,१२३.५ ॥
 घृताक्तगुग्गुलैर्धूपं द्विजः पञ्चदिनं दडेत् ।
 नैवद्यं परमात्रं तु जपेदष्टोत्तरं शतम् ॥ १,१२३.६ ॥
 ॐ नमो वासुदेवाय घृतप्रीडितिलादिकम् ।
 अष्टाक्षरेण मन्त्रेण स्वादान्तेन तु डोमयेत् ॥ १,१२३.७ ॥
 प्रथमेऽङ्कि उरेः पादौ यज्ञेत्पन्नैर्द्वितयिक ।
 बिल्वपत्रैर्जानुदेशं नाभि गन्धेन चापरे ॥ १,१२३.८ ॥
 स्कन्धा बिल्वजवाभिश्च पञ्चमेऽङ्कि शिरोऽर्चयत् ।
 मालत्या भूमिशायी स्याद्गोमयं प्राशयेत्कृत्वात् ॥ १,१२३.९ ॥
 गोमूत्रं च दधि क्षीरं पञ्चमे पञ्चगव्यकम् ।
 नक्तं कुर्यात्पञ्चदश्यां प्रती स्याद्भुक्तिमुक्तिभाक् ॥ १,१२३.१० ॥
 अेकादशीप्रतं नित्यं तद्दुर्गात्पक्षयोर्द्वयोः ।
 अधौघनरकं उन्त्यात्सर्वदं विष्णुलोकादम् ॥ १,१२३.११ ॥
 अेकादशी द्वादशी च निशान्ते च त्रयोदशी ।
 नित्यमेकादशी यत्र तत्र सन्निहितो हरिः ॥ १,१२३.१२ ॥
 दशम्येकादशी यत्र तत्रस्थाश्चासुरादयः ।
 द्वादश्यां पारण कुर्वात्सूतके मृतके चरेत् ॥ १,१२३.१३ ॥
 यतुर्दशीं प्रतिपदं पूर्वमिश्रामुपावसेत् ।
 पौर्णमास्या ममावास्यां प्रतिपन्निश्रितां मुने ॥ १,१२३.१४ ॥
 द्वितीयां तृतीयामिश्रां तृतीयाञ्चाप्युपावसेत् ।
 यतुर्थ्यां सङ्गतां नित्यं यतुर्थाञ्चनया युताम् ।
 पञ्चमीषष्ठ्यसंयुक्तां षष्ठ्या युक्ताञ्च सप्तमीम् ॥ १,१२३.१५ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाख्ये आचारकास्ते
 भीष्मपञ्चकादिप्रतं नाम त्रयोविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १२४

ब्रह्मोवाच ।

शिवरान्निप्रतं वक्ष्ये कथां वै सर्वकामदाम् ।

यथा य गौरी भूतेशं पृच्छति स्म परं व्रतम् ॥ १,१२४.१ ॥

ईश्वरौवाच ।

माघकृत्वाङ्गुनयोर्मध्ये कृष्णा या तु यतुर्दृशी ।

तस्यां जागरणद्रुद्रः पूजितो भुक्तिमुक्तिदः ॥ १,१२४.२ ॥

कामयुक्तो हरः पूज्यो द्वादश्यामि केशवः ।

उपोषितैः पूजितः सन्नरकात्तरयत्तथा ॥ १,१२४.३ ॥

निषादश्चर्भुटि राजा पापी सुन्दरसेनकः ।

स कुङ्कुरैः समायुक्तो मृगान्ढन्तुं वनं गतः ॥ १,१२४.४ ॥

मृगादि कमसम्प्राप्य क्षुत्पिपासार्दितो गिरौ ।

रात्रौ तडागतीरेषु निङ्गञ्जे जाग्रदास्थितः ॥ १,१२४.५ ॥

तत्रास्ति लिङ्गं स्वं रक्षञ्छरीरं याक्षिपत्ततः ।

पर्णानि यापतन्मूर्ध्नि लिङ्गस्यैव न जानतः ॥ १,१२४.६ ॥

तेन धूलिनिरोधाय क्षिप्तं नीरं च लिङ्गके ।

शरः प्रमादैनैकस्तु प्रच्युतः करपल्लवात् ॥ १,१२४.७ ॥

जानुभ्यामवनीं गत्वा लिङ्गं सटञ्च्चा गृहीतवान् ।

अेवं स्नानं स्पर्शनं च पूजनं जागरोऽभवत् ॥ १,१२४.८ ॥

प्रातर्गुडागतो भार्यादत्तान्नं भुक्तवान्स य ।

काले मृतो यमभट्टैः पाशैर्बद्ध्वा तु नीयते ॥ १,१२४.९ ॥

तदा मम गणैर्युद्धे जित्वा मुक्तीकृतः स य ।

कुङ्कुरेण सडैवाभूद्गणो मत्पार्श्वगोऽमलः ॥ १,१२४.१० ॥

अेवमज्ञानतः पुण्यञ्छानात्पुण्यमथाक्षयम् ।

त्रयोदश्यां शिवं पूज्य कुर्यात्त नियमं व्रती ॥ १,१२४.११ ॥

प्रातर्देव ! यतुर्दृश्यां जागरिष्याम्यहं निशि ।

पूजां दानं तपो ङोमं करिष्याम्यात्मशक्तितः ॥ १,१२४.१२ ॥

यतुर्दृश्यां निराहारो भूत्वा शम्भो परेऽहनि ।
 भोक्ष्येऽहं भुक्तिमुक्त्यर्थं शरणं मे भवेन्नर ॥ १,१२४.१३ ॥
 पञ्चगव्याभूतैः स्नाथ्य तत्काले गुरुं श्रितः ।
 ॐ नमो नमः शिवाय गन्धाद्यः पूजयेद्धरम् ॥ १,१२४.१४ ॥
 तिलतण्डुलग्रीवींश्च जुहुयात्सद्युतं यरुम् ।
 दुत्वा पूर्णालुतिं दत्त्वा शृणुयाद्गीतसत्कथाम् ॥ १,१२४.१५ ॥
 अर्धरात्रे त्रियामे य यतुर्थे य पुनयर्जत् ।
 भूलमन्त्रं तथा जप्त्वा प्रभाते तु क्षमापयेत् ॥ १,१२४.१६ ॥
 अविघ्नेन व्रतं देव ! त्वत्प्रसादान्मयार्थितम् ।
 क्षमस्व जगतां नाथ ! त्रैलोक्याधिपते हर ! ॥ १,१२४.१७ ॥
 यन्मयाद्य कृतं पुण्यं यद्गुद्रस्य निवेदितम् ।
 त्वत्प्रसादान्मया देव ! व्रतमद्य समापितम् ॥ १,१२४.१८ ॥
 प्रसन्नो भव मे श्रीमन्गुहं प्रति य गम्यताम् ।
 त्वदालोकनमात्रेण पवित्रोऽस्मि न संशयः ॥ १,१२४.१९ ॥
 भोजयेद्दधाननिष्ठांश्च वस्त्रच्छत्रादिकं ददेत् ।
 देवादितेव भूतेश लोकांनुग्रहकारक ॥ १,१२४.२० ॥
 यन्मया श्रद्धया दत्तं प्रीयतां तेन मे प्रभुः ।
 एति क्षमाथ्य य व्रती कुर्याद्द्वादशवार्षिकम् ॥ १,१२४.२१ ॥
 कीर्तिश्रीपुत्रराज्यादि प्राप्य शैवं पुरं व्रजेत् ।
 द्वादशेष्वपि मासेषु प्रकुर्याद्विह जगदम् ॥ १,१२४.२२ ॥
 व्रती द्वादश संभोज्य दीपद्यः स्वर्गमाप्नुयात् ॥ १,१२४.२३ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 शिवरात्रिव्रतं नाम यतुर्विशत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १२५

पितामह उवाच ।

मान्धाता चक्रवर्त्यासीद्गुपोष्यैकादशीं नृपः ।

ओकादश्यां न भुञ्जत पक्षयोरुभयारपि ॥ १,१२५.१ ॥

दशम्येकादशीमिश्रा गान्धार्या समुपोषिता ।
 तस्याः पुत्रशतं नष्टं तस्मात्तां परिवर्जयेत् ॥ १,१२५.२ ॥
 द्वादश्येकादशी यत्र तत्र सन्निहितो हरिः ।
 दशम्येकादशी यत्र तत्र सन्निहितोऽसुरः ।
 भड्गुवाङ्ग्यविरोधेन सन्धेडो जायते यदा ॥ १,१२५.३ ॥
 द्वादशी तु तदा ग्राह्या त्रयोदश्यान्तु पारणाम् ।
 अेकादशी कलापिस्याद्गुपोष्या द्वादशी तथा ॥ १,१२५.४ ॥
 अेकादशी द्वादशी च विशेषेण त्रयोदशी ।
 त्रिमिश्रा सा तिथिर्ग्राह्या सर्वपापहरा शुभा ॥ १,१२५.५ ॥
 अेकादशीभुपोष्यैवद्वादशीम यथा द्विज ! ।
 त्रिमिश्रां चैव कुर्वीत न दशम्या युतां कश्चित् ॥ १,१२५.६ ॥
 रात्रौ जागरणं कुर्वन्पुराणश्रवणं नृपः ।
 गदाधरं पूजयंश्च ङिपोष्यैका दशीद्वयम् ।
 रुक्माङ्गदो यथौ मोक्षमन्ये चैकादशीप्रतम् ॥ १,१२५.७ ॥
 ष्ठति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाडे
 अेकादशीमाहात्म्यं नाम पञ्चविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १२६

ब्रह्मोवाच ।
 येनार्थनेन वै लोको जगाम परमां गतिम् ।
 तमर्थनं प्रवक्ष्यामि भुक्तिमुक्तिकरं परम् ॥ १,१२६.१ ॥
 सामान्यमण्डलं न्यस्य धातारं द्वारदेशतः ।
 विधातारं तथा गङ्गां यमुनां च मडानदीम् ॥ १,१२६.२ ॥
 द्वारश्रियं च दण्डं च प्रयाणं वास्तुपूरुषम् ।
 मध्ये याधारशक्तिं च कूर्मं यानन्तमर्थयेत् ॥ १,१२६.३ ॥
 भूमिं धर्मं तथा ज्ञानं वैरग्यैश्वर्यमेव च ।
 अधर्मादींश्च यतुरः कर्तुं नालं च पङ्कजम् ॥ १,१२६.४ ॥
 कर्णिकां केसरं सत्त्वं राजसं तामसं गुणाम् ।

सूर्यादिमण्डलान्येव विमलाद्याश्च शक्तयः ॥ १,१२६.५ ॥
 दुर्गां गणं सरस्वतीं क्षेत्रपालं च कोण्डे ।
 आसनं मूर्तिमन्थर्यं वासुदेवं बलं स्मरन् ॥ १,१२६.६ ॥
 अनिरुद्धं महात्मानं नारायणमथार्थयेत् ।
 वृष्टयादीनि याङ्गानि शङ्खादीन्यायुधानि च ॥ १,१२६.७ ॥
 एति श्रीगरुडे महापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये

श्रीगरुडमहापुराणम्- १२७

ब्रह्मोवाच ।
 माघमासे शुक्लपक्षे सूर्यक्षीण युता पुरा ।
 ओकादशी तथा चैका भीमेन समुपोषिता ॥ १,१२७.१ ॥
 आश्चर्यं तु व्रतं कृत्वा पितृणामनृणोऽभवत् ।
 भीमद्वादशी विष्याता प्राणिनां पुण्यवर्धिनी ॥ १,१२७.२ ॥
 नक्षत्रेण विनाध्येषा ब्रह्महत्यादि नाशयेत् ।
 विनिहन्ति महापापं कुनृपो विषयं यथा ॥ १,१२७.३ ॥
 कुपुत्रस्तु कुलं यद्ब्रह्मभार्यां च पतिं यथा ।
 अधर्मं च यथा धर्मः कुमन्त्री च यथा नृपम् ॥ १,१२७.४ ॥
 अज्ञानेन यथा ज्ञानं शौचमाशौचकं यथा ।
 अश्रद्धया यथा श्रद्धा सत्यञ्चैवानृतैर्यथा ॥ १,१२७.५ ॥
 डिभं यथोष्णमाह्न्यादनर्थं चार्थसंययः ।
 यथा प्रकर्तिनादानं तपो वै विस्मयाद्यथा ॥ १,१२७.६ ॥
 अशिक्षया यथा पुत्रो गावो दूरगतैर्यथा ।
 कोधेन च यथा शान्तिर्यथा वित्तमवध्दनात् ॥ १,१२७.७ ॥
 ज्ञानेनैयथा विद्या निष्कामेन यथा कुलम् ।
 तथैव पापनाशाय प्रोक्तेयं द्वादशी शुभा ॥ १,१२७.८ ॥
 ब्रह्महत्या सुरा पान स्तेयं गुर्वङ्गनागमः ।
 युगपत्तुप्रजातानिहन्ति त्रिपुष्करम् ॥ १,१२७.९ ॥
 न यापि नैमिषं क्षेत्रं कुरुक्षेत्रं प्रभासकम् ।

कालिन्दी यमुना गङ्गा न यैव न सरस्वती ॥ १,१२७.१० ॥

यैव सर्वतीर्थानि ओकादश्याः समानि हि ।

न दानं न जपो लोभो न यान्यत्सुकृतं कथित् ॥ १,१२७.११ ॥

अेकतः पृथिवीदानमेकतो हरिवासरः ।

ततोऽप्येका मडापुण्या षथमेकादशी वरा ॥ १,१२७.१२ ॥

अस्मिन्वराडपुरुषं कृत्वा देवं तु डाटकम् ।

घटोपरि नवे पात्रे कृत्वा वै ताम्रभाजने ॥ १,१२७.१३ ॥

सर्वबीजभृते विप्राः सितवस्त्रावगण्ठिते ।

सडिरण्यप्रदीपाद्यैः कृत्वा पूजां प्रयत्नः ॥ १,१२७.१४ ॥

वराडाय नमः पादौ कोडाकृतये नमः कटिम् ।

नाभिं गंभीरघोषया उरः श्रीवत्सधारिणे ॥ १,१२७.१५ ॥

भाडुं सडस्रशिरसे ग्रीवां सर्वेश्वराय य ।

मुपुं सर्वात्मने पूजयं ललाटे प्रभवाय य ॥ १,१२७.१६ ॥

केशाः शतमयूभाय पूज्या देवस्य यङ्किणः ।

विधिना पूजयित्वा तु कृत्वा जागरणं निशि ॥ १,१२७.१७ ॥

श्रुत्वा पुराणं देवस्य माडात्म्यप्रतिपाटकम् ।

प्रातर्विप्राय दत्त्वा य यायकाय शुभाय तत् ॥ १,१२७.१८ ॥

कनककोऽसडितं सन्निवेद्य परिच्छदम् ।

पश्चात्तु पारणं कुर्यान्नातितृप्तः सकृद्भ्रतः ॥ १,१२७.१९ ॥

अेवं कृत्वा नरो विद्यान् भूय स्तनपो भवेत् ।

उपोष्यैकादशीं पुण्यां मुच्यते वै ऋणत्रयात् ।

मनोऽभिलषितावाभिः कृत्वा सर्वव्रतादिकम् ॥ १,१२७.२० ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाप्ये आचारकाडे

अेकादशीमाडात्म्यं नाम सप्तविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १२८

अ्रह्मोवाय ।

व्रतानि व्यास वक्ष्यामि यैस्तुष्टः सर्वदो हरिः ।

शास्त्रोदितो ङि नियमो प्रतं तस्य तपो मतम् ॥ १,१२८.१ ॥
नियमास्तु विशेषाः स्युः प्रतस्यास्य दमादयः ।
नित्यं त्रिषवणं स्नायादधः शयी जितेन्द्रियः ॥ १,१२८.२ ॥
स्त्रीशूद्रपतितानां तु वर्जयेदभिभाषणम् ।
पवित्राणि च पञ्चैव जुहुयाञ्चैव शक्तितः ॥ १,१२८.३ ॥
कृष्णाण्येतानि सर्वाणि यरेत्सुकृतवान्नरः ।
केशानां रक्षाणार्थं तु द्विगुणं प्रतमाचरेत् ॥ १,१२८.४ ॥
कांस्यं माषं मसूरं ययाणकं कोरदूषकम् ।
शाकं मधु परान्नं च वर्जयेदुपवासवान् ॥ १,१२८.५ ॥
पुष्पालङ्कारवस्त्राणि धूपगन्धानुलेपनम् ।
उपवासेन दृष्येत्तु दन्तधावनमञ्जनम् ॥ १,१२८.६ ॥
दन्तकाष्ठे पञ्चगव्यं कृत्वा प्रातर्प्रतं यरेत् ।
असङ्गजलपानाञ्च ताम्बूलस्य च भक्षणात् ॥ १,१२८.७ ॥
उपवासः प्रदृष्येत दिवास्वप्ना क्षमैथुनात् ।
क्षमा सत्यं दया दानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः ॥ १,१२८.८ ॥
द्वेषपूजाग्निहवने सन्तोषोस्तेयमेव च ।
सर्वप्रतेष्वयं धर्मः सामान्यो दशधास्मृतः ॥ १,१२८.९ ॥
नक्षत्रदर्शान्नक्तमनक्तं निशि भोजनम् ।
गोमूत्रं च पल दद्यादधार्ङ्गुष्ठे तु गोमयम् ॥ १,१२८.१० ॥
क्षीरे सप्तपलं दद्याद्भ्रश्रैव पलत्रयम् ।
घृतमेककुलं दद्यात्पलमेकं कुशोदकम् ॥ १,१२८.११ ॥
गायत्र्या चैव गन्धेति आप्यायस्व हृदयिग्रहः ।
तेजोऽसीति च देवस्य ब्रह्मकूर्यप्रतं यरेत् ॥ १,१२८.१२ ॥
अञ्च्याधानं प्रतिष्ठां तु यज्ञदानप्रतानि च ।
वेदप्रतवृषोत्सर्गयूडाकरणामेभलाः ॥ १,१२८.१३ ॥
माङ्गल्यमभिषेकं च मलमासे विवर्जयत् ।
दर्शाद्दर्शस्य यान्द्रः स्यात्त्रिशाढोभिस्तु सावनः ॥ १,१२८.१४ ॥

रविसंक्रमणात्सौरो नाक्षत्रः समविंशतिः ।
 सौरो मासो विवाहाय यज्ञाद्यौ सावनस्थितिः ॥ १,१२८.१५ ॥
 युग्माग्नियुगभूतानि षण्मुन्योर्वसुरन्ध्रयोः ।
 रुद्रेण द्वादशी युक्ता चतुर्दश्याथ पूर्णिमा ॥ १,१२८.१६ ॥
 प्रतिपद्यमावास्या तिथ्योर्मस्यं मडाकलम् ।
 अेतद्व्यस्तं मडाघोरं उन्ति पुण्यं पुरा कृतम् ॥ १,१२८.१७ ॥
 प्रारब्धतपसा स्त्रीणां रजो उन्त्याद्प्रतं न डि ।
 अन्यैर्दानादिकं कुर्यात्कायिकं स्वयमेव च ॥ १,१२८.१८ ॥
 कोधात्प्रमादात्लोभाद्वा व्रतभङ्गो भवेद्यदि ।
 दिनत्रयं न भुञ्जत शिरसो मुण्डनं भवेत् ॥ १,१२८.१९ ॥
 असामर्थ्ये शरीरस्य पुत्रादीन्कारयेद्ब्रतम् ।
 व्रतस्थं मूर्च्छितं विप्रं जलादीन्नुपाययेत् ॥ १,१२८.२० ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 व्रतपरिभाषा नामाष्टाविंशत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १२८

ब्रह्मोवाच ।
 वक्ष्ये प्रतिपदादीनि व्रतानि व्यास शृणुवथ ।
 वाश्चानरपदं याति शिभिर्व्रतमिदं स्मृतम् ॥ १,१२८.१ ॥
 प्रतिपद्यैकभक्ताशी समामे कपिलाप्रदः ।
 त्रैत्राद्यौ कारयेद्यैव ब्रह्मपूजां यथाविधि ।
 गन्धपुष्पाद्यर्चनेर्दानैर्मात्वाद्यैश्च मनोरमैः ॥ १,१२८.२ ॥
 सडोमैः पूजयेद्द्वं सर्वाङ्गमानवाप्नुयात् ।
 कार्तिके त सितेऽष्टम्यां पुष्पाडारी च वत्सरम् ॥ १,१२८.३ ॥
 पुष्पादिदाता रुपेण रुपभागी भवेन्नरः ।
 कृष्णपक्षे तृतीयायां श्रावणे श्रीधरं श्रिया ॥ १,१२८.४ ॥
 यजेदशून्चशय्यायां क्लवं दद्याद्द्विजतये ।
 शय्यां दत्त्वा प्रार्थयेच्च श्रीधराय नमः श्रियै ॥ १,१२८.५ ॥

उमांशिवं डुताशं य तृतीयायां य पूजयेत् ।
 डुविष्यमन्न नैवेद्ये डेय डमनकं तथा ॥ १,१२९.६ ॥
 यैत्राद्यै कृलमाप्नोति उमया मे प्रभाषितम् ।
 कृल्वुनादितृतीयायां लवणं यस्तु वर्जयेत् ॥ १,१२९.७ ॥
 समामे शयनं दद्याद्गुडं योपस्करान्वितम् ।
 सम्पूज्य विप्रमिथनं लवानी प्रीयतामिति ॥ १,१२९.८ ॥
 गौरीलोके वसेन्नित्यं सौभाग्यकरमुत्तमम् ।
 गौरी काली उमा लद्रा दुर्गा कान्तिः सरस्वती ॥ १,१२९.९ ॥
 मङ्गला वैष्णवी लक्ष्मीः शिवा नारायणी कृमात् ।
 मार्गोत्तीयामारभ्य अवियोगादिमाप्नुयात् ॥ १,१२९.१० ॥
 यतुर्थ्या सितमाघाद्यै निराडारो प्रतान्वितः ।
 दत्त्वा तिलांस्तु विप्राय स्वयं लुङ्क्ते तिलोदकम् ॥ १,१२९.११ ॥
 वर्षद्वये समाप्तिश्च निर्विघ्नादि समाप्नुयात् ।
 गः स्वाडा मूलमन्त्रोऽयं प्रणवेन समन्वितः ॥ १,१२९.१२ ॥
 ग्लै ग्लांङ्दये गां गीं डूं ड्रीं ड्रीं शिरः शिषा ।
 गूं वर्म गों य गौं नेत्रं गों य आवाडनादिषु ॥ १,१२९.१३ ॥
 आगच्छोल्काय गनन्धोल्कः पुष्पोल्को धूपकोल्कः ।
 दीपोल्काय मडोल्काय बलिश्चाथ विस (भार्) जनम् ॥ १,१२९.१४ ॥
 सिद्धोल्काय य गायत्री (त्र) न्यासोगुष्ठादिरीरितः ।
 ॐ मडाकर्णाय विम्रडे-वङ्कतुण्डाय धीमडि-तत्रो दन्तिः प्रयोदयात् ॥ १,१२९.१५ ॥
 पूजयोत्तिलडोमैश्च अते पूजया गणास्तथा ।
 गणाय गणपतये स्वाडा कूष्माण्डकाय य ॥ १,१२९.१६ ॥
 अमोघोल्कायैकदन्ताय त्रिपुरान्तकडुपिण्डे ।
 ॐ श्याम (व) दन्तविकरालास्याडवेपाय वै नमः ॥ १,१२९.१७ ॥
 पद्मदंष्ट्राय स्वाडान्ते मुद्रा वै नर्तनं गण्डे ।
 डस्ततालश्च डसनं सौभाग्यादिङ्गलं लवेत् ॥ १,१२९.१८ ॥
 मार्गशीर्षे तथा शुक्लयतुर्थ्या पूजयेद्गण्ड ।
 अब्रं प्राप्नोति विधाश्रीकीर्त्यायुः पुत्रसन्ततिम् ॥ १,१२९.१९ ॥

सोमवारे यतुर्थ्या य समुपोष्यार्थयेद्राणम् ।
जपञ्जुह्वत्स्मरन्विधा स्वर्गं निर्वाणतां व्रजेत् ॥ १,१२८.२० ॥
यजेच्छुक्लयतुर्थ्या यः भाण्डलदुडुमोद (मण्ड) कैः ।
विद्यायनेन सर्वांसि कामान्सौभाग्यमाप्नुयात् ॥ १,१२८.२१ ॥
पुत्रादिकं दमनकैर्मनाभ्या यतुर्थ्यपि ।
आं गणपतये नमः यतुर्थ्यन्तं यजेद्गणम् ॥ १,१२८.२२ ॥
मासे तु यस्मिन्स्मिंश्चिज्जुडुयाद्वा जपेत्स्मरेत् ।
सर्वांशामानवाप्नोति सर्वविघ्नविनाशनम् ॥ १,१२८.२३ ॥
विनायकं मूर्तिकाद्यं यजेदेभिश्च नामभिः ।
सोऽपि सद्गतिमाप्नोति स्वर्गमोक्षसुखानि य ॥ १,१२८.२४ ॥
गणपूज्यो वङ्कतुण्ड अकंदंष्ट्री त्रियम्बकः ।
नीलग्रीवो लम्बोदरो विकटो विघ्नराजकः ॥ १,१२८.२५ ॥
धूम्रवर्णो भालयन्द्रो दशमस्त विनायकः ।
गणपतिर्हस्तिमुभो द्वादशारे यजेद्गणम् ॥ १,१२८.२६ ॥
पृथक्स्मरन्तं मधावी सर्वांशामान वाप्नुयात् ।
श्रावणो याश्चिने भाद्रे पञ्चम्यां कार्तिक शुभे ॥ १,१२८.२७ ॥
वासुकिस्तक्षकश्चैव कालीयो मणिभद्रकः ।
अैरावतो धृतराष्ट्रः कर्कटकधनञ्जयौ ॥ १,१२८.२८ ॥
धृताद्यैः स्नापिता ल्येते आयुरारोग्यसम्पदः ।
अनन्तं वासुकिं शङ्खं पद्मं कम्बलमेव य ॥ १,१२८.२९ ॥
तथा कर्कटकं नागं धृतराष्ट्रं य शङ्खकम् ।
कालीयं तक्षकं चैव पिङ्गलं मासिमासि य ॥ १,१२८.३० ॥
यजेद्भाद्रसिते नागानद्यौ मुक्तिं दिवं व्रजेत् ।
द्वारस्थोभयतो लेण्याः श्रावणो तु सिते यजेत् ॥ १,१२८.३१ ॥
पञ्चम्यां पूजयेन्नागाननन्तान्द्यान्महोरगान् ।
क्षीरं सर्पिश्च नैवेद्यं देयं सर्वविषापहम् ।
नागा अभयहस्ताश्च दृष्टोद्दारातु पञ्चमी ॥ १,१२८.३२ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमाशाण्ये आचारकाडे
दष्टोद्धारपञ्चमप्रितं नामैकोनत्रिंशोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १३०

ब्रह्मोवाय ।

अेवं भाद्रपदे मासि कार्तिकेयं प्रपूयेत् ।

स्नानदानादिकं सर्वमस्यामक्षय्यमुच्यते ॥ १,१३०.१ ॥

सप्तम्यां प्राशयेय्यपि भोज्यं विप्रान्रविं यजेत् ।

ॐ भण्डोक्त्यायमुत्तवं (तन्तं) प्रियसङ्गमो भव सद्य स्वाहा ॥ १,१३०.२ ॥

अष्टम्यां पारणं कुर्यान्मरीचं प्राश्य स्वर्गलाङ्

सप्तम्यां नियतः स्नात्वा पूजयित्वा द्दिवाकरम् ॥ १,१३०.३ ॥

दधात्कृत्वानि विप्रेभ्यो मार्तण्डः प्रीयतामिति ।

भर्जूरं नारिकेलं वा प्राशयेन्मातुलुङ्गकम् ॥ १,१३०.४ ॥

सर्वे भवन्तु सकृला मम कामाः समन्ततः ।

(एति कृलसप्तमी)

सम्पूज्य देवं सप्तम्यां पायसेनाथ भोजयेत् ॥ १,१३०.५ ॥

विप्रांश्च दक्षिणां दत्त्वा स्वयं याथ पयः पिबेत् ।

भक्ष्यं योष्यं तथा लेढ्यं ओदनं येति कीर्तितम् ॥ १,१३०.६ ॥

धनपुत्रादिकामस्तु त्यजेदेतदनोदनः

वाय्वाशी विजयेत्क्षुभ्य कुर्याद्विजयसप्तमीम् ।

अधादर्डं य कामेच्छुरुपवासो तरेन्मदम् ॥ १,१३०.७ ॥

गोधूममाषयवषष्टिककांस्यपात्रं पाषाणपिष्टमधुमैषुनमधमांसम् ।

अत्यञ्जनाञ्जनतिलांश्च विवर्जयेद्यः तस्येषितं भवति सप्तसु सप्तमीषु ॥ १,१३०.८ ॥

(एति विजयसप्तमीप्रतम्) ।

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमाशाण्ये आचारकाडे

सप्तमीप्रतनिरुपाणं नाम त्रिंशोत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १३१

ब्रह्मोवाय ।

ब्रह्म-त्माद्रपटे मासि शुक्लाष्टम्यामुपोषितः ।

दूर्वा सौरी गणेशं च कृत्वपुष्पैः शिवं यजेत् ॥ १,१३१.१ ॥

कृत्वग्रीव्यादिभिः सर्वैः शम्भवेनमः शिवाय च ।

त्वं दूर्वेऽमृजन्मासि ष्यष्टमी सर्वकामभाक् ॥ १,१३१.२ ॥

अनग्रिपङ्कमश्रीयान्मुच्यते ब्रह्मलत्यया ।

(४ति दूर्वाष्टमीव्रतम्) ।

कृष्णाष्टम्यां च रोडिण्यामर्धरात्रेऽर्चनं हरेः ॥ १,१३१.३ ॥

कार्या विद्धापि समम्या लन्ति पापं त्रिजन्मनः ।

उपोषितोऽर्चयेन्मन्त्रैस्तिथि भान्ते च पारणम् ॥ १,१३१.४ ॥

योगाय योगपतये योगेश्वराय योगसम्भवाय गोविन्दाय नमोनमः ।

(स्नानमन्त्रः) यज्ञाय यज्ञेश्वराय यज्ञपतये गोविन्दाय नमोनमः ॥ १,१३१.५ ॥

(अर्चनम्)–विश्वाय विश्वेश्वराय विश्वपतये गोविन्दाय नमोनमः ।

(शयनम्)–सर्वाय सर्वेश्वराय सर्वेताय सर्वसम्भवाय गोविन्दाय नमोनमः ॥ १,१३१.६ ॥

स्थण्डिले पूजयेद्द्वं सयन्द्रां रोडिणीं तथा ।

शङ्खे तोयं समादाय सपुष्पकृत्वयन्मम् ॥ १,१३१.७ ॥

जानुभ्यामवनीं गत्वा यन्द्रायार्धं निवेदयेत् ।

क्षिरोदार्षवसंभूत ! अत्रिनेत्रसमुद्भव ! ॥ १,१३१.८ ॥

गृडाणार्धं शशाङ्कुश (मं) रोडिण्या सलितो मम ।

श्रियै च वसुदे वाय नन्दाय च बलाय च ॥ १,१३१.९ ॥

यशोदायै ततो दद्यादर्थं कृत्वसमन्वितम् ।

अनन्तं (धं) वामनं शौरिं वैकुण्ठं पुरुषोत्तमम् ॥ १,१३१.१० ॥

वासुदेवं लृषीकेशं माधवं मधुसूदनम् ।

वराहं पुण्डरीकाक्षं नृसिंहं दैत्यसूदनम् ॥ १,१३१.११ ॥

दामोदरं पद्मनाभं केशवं गारुडध्वजम् ।

गोविन्दमश्रुतं देवमनन्तम पराजितम् ॥ १,१३१.१२ ॥

अधोक्षजं जगद्धीजं सर्गस्थित्यन्तकारणम् ।

अनादिनिधनं विष्णुं त्रिलोकेशं त्रिविक्रमम् ॥ १,१३१.१३ ॥

नारायणं यतुर्बाहुं शङ्खयङ्गदाधरम् ।
 पीतम्बरधरं दिव्यं वनमालाविभूषितम् ॥ १,१३१.१४ ॥
 श्रीवत्साहुं जगद्गाम श्रीपतिं श्रीधरं हरिम् ।
 यं देवं देवकी देवी वसुदेवाद्यज्जानत् ॥ १,१३१.१५ ॥
 भौमस्य ब्रह्मणो गुप्त्यै तस्मै ब्रह्मात्मने नमः ।
 नामान्येतानि संकीर्त्य गत्यर्थं प्रार्थयेत्पुनः ॥ १,१३१.१६ ॥
 त्राहि मां देवदेवेश ! उरे ! संसारसागरात् ।
 त्राहि मां सर्वपापघ्न ! दुःखशोकार्णवात्प्रभो ! ॥ १,१३१.१७ ॥
 देवकीनन्दन ! श्रीश ! उरे ! संसारसागरात् ।
 द्रुवृत्तांस्त्रायसे विष्णो ! ये स्मरन्ति सङ्कत्सङ्कत् ॥ १,१३१.१८ ॥
 सोऽहं देवातिद्रुवृत्तस्त्राहि मां शोकसागरात् ।
 पुष्कराक्ष ! निमग्नोऽहं मद्भृत्यज्ञानसागरे ॥ १,१३१.१९ ॥
 त्राहि मां देवदेवेश ! त्वामृतेऽन्यो न रक्षिता ।
 स्वजन्म वासुदेवाप गोब्राह्मण्यहिताय च ॥ १,१३१.२० ॥
 जगद्धिताय कृष्णाय गोविन्दाय नमोनमः ।
 शान्तिरस्तु शिवं यास्तु धनविष्यातिराज्यभाक् ॥ १,१३१.२१ ॥
 (एति कृष्णाष्टमीप्रतम्) ।
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते
 कृष्णाष्टमीप्रतनिरूपणं ना मैकत्रिंशद्दुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १३२

ब्रह्मोवाच ।
 नक्तानी त्वष्टमीं यावद्दर्शान्ते चैव धेनुदः ।
 पौरन्दरपदं याति सद्गतिप्रतमुच्यते ! ॥ १,१३२.१ ॥
 शुक्लाष्टम्यां पौषमासे मडारुद्रेति साधु वै ।
 मत्प्रीतये कृतं देवि शथसाहस्रिकं कृतम् ॥ १,१३२.२ ॥
 अष्टमी बुधवारोऽपक्षयोरुत्तरार्थदा ।
 भविष्यति तदा तस्यां प्रतमेतत्कथा परा ॥ १,१३२.३ ॥

तस्यां नियमकर्तारो न स्युः अङ्घ्रितसम्पदः ।
 तद्गुलस्याष्टमुष्टीनां वर्जयित्वाङ्गुलिद्वयम् ॥ १,१३२.४ ॥
 भक्तं सद्भक्तिश्रद्धाभ्यां मुक्तिकामी छि मानवः ।
 आम्र पत्रपुटे कृत्वा यो भुङ्क्ते कुशवोष्टिते ॥ १,१३२.५ ॥
 कलम्बिकाम्बिकोपेतं काम्यं तस्य क्लं भवे (लभे) त् ।
 बुधं पञ्चोपचारेण पूजयित्वा जलाशये ॥ १,१३२.६ ॥
 शक्तितो दक्षिणं दधात्कर्करं तद्गुलान्विताम् ।
 बुं बुधायेति बीजं स्यात्स्वाढान्तः कमलादिकः ॥ १,१३२.७ ॥
 भाणयापधरंश्यामं दले याङ्गानि मध्यतः ।
 बुधाष्टमीकथा पुण्या श्रोतव्या कृतिभिर्ध्रुवम् ॥ १,१३२.८ ॥
 पुरे पाटलिपुत्राण्ये वीरो नाम द्विजोत्तमः ।
 रम्भा भार्या तस्य आसीत्कौशिकः पुत्र उत्तमः ॥ १,१३२.९ ॥
 दृष्टिता विजयानाम्नी व (ध) नपालो वृषोऽभवत् ।
 गृहीत्वा कौशिकस्तं य ग्रीष्मे गङ्गां गतोऽरमत् ॥ १,१३२.१० ॥
 गोपालकैर्वृषश्चौरैः क्रीडास्थोपलूतो भवात् ।
 गङ्गातः स य उत्थाय वनं बल्लाम द्युःभितः ॥ १,१३२.११ ॥
 जलार्थं विजया यागाद्भ्रा(न्मा) त्रा सार्धं य साध्यगात् ।
 पिपासितो मृगालार्थो आगतोऽथ सरोवरम् ॥ १,१३२.१२ ॥
 दिव्यस्त्रीणां य पूजादीन्दृष्ट्वा साध्यय विस्मितः ।
 स ता गत्वा यथायेऽन्नं सानुजोऽलं बुभुक्षितः ॥ १,१३२.१३ ॥
 स्त्रियोऽब्रुवन्प्रतं कर्तुं दास्यामश्च कुरु प्रतम् ।
 पत्न्यर्थं धनपाना (लार) थं पूजयामासतुर्बुधम् ॥ १,१३२.१४ ॥
 पुटद्वयं गृहीत्वात्रं बुभुजते प्रदत्तकम् ।
 स्त्रियो गतास्तौ धनदौ धनपानमपश्यताम् ॥ १,१३२.१५ ॥
 यौरैर्दत्तं गृहीत्वाथ प्रदोषे प्रामवाङ्गुलम् ।
 वीरं य द्युःभितं नत्वा रात्रौ सुभो यथासुभम् ॥ १,१३२.१६ ॥
 कन्यां य युवतीं दृष्ट्वा कस्मै देया सुता मया ।
 यमायेत्यब्रवीद्गुप्तात्सारादप्रतसत्कृत्वात् ॥ १,१३२.१७ ॥

स्वर्गं गतौ य पितरौ व्रतं राज्याय कौ शिकः ।
 यकेऽयोध्यामहाराज्यं दत्त्वा य भगिनीं यमे ॥ १,१३२.१८ ॥
 यमोऽपि विजयामाह गृहस्था भव मे पुरे ।
 नोद्धाटयान्यत्रगते यमे सा न तथाकरोत् ।
 अपश्यन्मातरं स्वां सा पाशयातनया स्थिताम् ॥ १,१३२.१९ ॥
 अथोद्धिग्ना कोशिकोक्तं ज्ञात्वा मुक्तिप्रदं व्रतम् ।
 यके य सा ततो मुक्ता माता तस्माच्चरेद्ब्रतम् ॥ १,१३२.२० ॥
 व्रतपुण्यप्रभावेण स्वर्गं गत्वावसत्सुभम् ॥ १,१३२.२१ ॥
 एति श्रीगरुडे महापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 बुध्याष्टमीव्रतनिर्घणं नाम द्वात्रिंशद्विंशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १३३

ब्रह्मोवाच ।
 अशोककलिका ज्यष्टौ ये पिबन्ति पुनर्वसौ ।
 चैत्रे मासि सिताष्टम्यां न ते शोकमवाप्नुयुः ॥ १,१३३.१ ॥
 त्वामशोक ! उराभीष्ट ! मधुमाससमुद्भव ।
 पिबामि शोकसन्तप्तो मामशोकं सदा कुरु ॥ १,१३३.२ ॥
 (एत्यशोकाष्टमीव्रतम्) ।
 ब्रह्मोवाच ।
 शुक्लाष्टम्यामाश्वयुजे उत्तराषाढया युता ।
 सा महानवमीत्युक्ता स्नानदानादि याक्षयम् ॥ १,१३३.३ ॥
 नवमी केवला यापि दुर्गा यैव तु पूजयेत् ।
 महाव्रतं महापुण्यं शङ्कराद्यैरनुष्ठितम् ॥ १,१३३.४ ॥
 अयाचितादि षष्ठ्यादौ राजा शत्रुजयाया य ।
 जपडोमसमायुक्तः कन्यां वा भोजयेत्सदा ॥ १,१३३.५ ॥
 दुर्गेदुर्गे रक्षिणि स्वाहा मन्त्रोऽयं पूजनादिषु ।
 दीर्घाकारादिमात्राभिर्नव देव्यो नमोऽन्तिकाः ॥ १,१३३.६ ॥

षड्भिः पटैर्नमः स्वाहा वषडादिल्लुदादिकम् ।
 अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं न्यस्य वै पृथयेच्छिवाम् ॥ १,१३३.७ ॥
 अष्टभ्यां नव गेहानि दारुजान्येकमेव वा ।
 तस्मिन्देवी प्रकर्तव्या डैमी वाराजतापि वा ॥ १,१३३.८ ॥
 शूलं भङ्गे पुस्तके वा पटे वा मण्डले (पे) यजेत् ।
 कपालं भेटकं घण्टां दर्पणं तर्जनीं धनः ॥ १,१३३.९ ॥
 ध्वजं उमरुकं पाशं वामहस्तेषु भिभ्रती ।
 शक्तिं च मुद्गरं शूलं वज्रं भङ्गं तथाङ्कुशम् ॥ १,१३३.१० ॥
 शरं चक्रं शलाकां च दुर्गामायुधसंयुताम् ।
 शेषाः षोडशहस्तां स्युरज्ज्वनं उमरुं विना ॥ १,१३३.११ ॥
 रुद्रयण्डा प्रयण्डा च यण्डोग्रा यण्डनायिका ।
 यण्डा यण्डवती चैव यण्डरुपातिथण्डिका ॥ १,१३३.१२ ॥
 नवमी योग्रयण्डा च मध्यमाग्निप्रभाङ्कृतिः ।
 रोचना त्वरुणा कृष्णा नीलं धूम्रा च शुक्ला ॥ १,१३३.१३ ॥
 पाता च पाण्डुरा प्रोक्ता आलीढे हरितं तथा ।
 म (मा) लिङ्गोऽस्य स भङ्गाग्रप्रकयग्रहमुष्टिकः ॥ १,१३३.१४ ॥
 जम्बा दशाक्षरीं विद्यां नासौ केनापि बध्यते ।
 पञ्च (ञ्चा) दशाङ्गुलं भङ्गं त्रिशूलं च ततो यजेत् ।
 लिङ्गस्यां पूजयेद्वापि पादुकेऽथ जलेऽपि वा ॥ १,१३३.१५ ॥
 विचित्रां रक्षयेत्पूजामष्टभ्यामुपवासयेत् ।
 पञ्चाब्दं मलिषं बस्तं रात्रिशेषे च घातयेत् ॥ १,१३३.१६ ॥
 विधिवत्कालिकालीति तद्दुत्थरुधिरादिकम् ।
 नेरृत्यां पूतनां चैव वायव्यां पापराक्षसीम् ॥ १,१३३.१७ ॥
 दद्यात्परश्वै रैशान्यामाग्नेय्यां च विदारिकाम् ॥ १,१३३.१८ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 मडानवमीप्रतं नाम त्रयस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः

ब्रह्मोवाय ।

महाकौशिकमन्त्रश्च कथ्यतेऽत्र महाकृत्तः ॥ १,१३४.१ ॥

(महाकौशिकमन्त्रः)-ॐ महाकौशिकाय नमः ।

ॐ लूं लूं प्रस्फुर लल लल कुल्व कुल्व युल्व युल्व ञल्ल ञल्ल
मुल्व मुल्व गुल्व गुल्व तुल्व पुल्ल पुल्ल धल्व धुल्व धुम धुम
धमधम मारय मारय धकधक वज्ञापयज्ञापय

विदारयविदारय कम्पकम्प कम्पयकम्पय पूरयपूरय आवेशयावेशय

ॐ ह्रीं ॐ ह्रीं लं वं लं लुं तटतट मममम ह्रीं

ॐ लूं नैरृताया नमः निरृताये दातव्यम् ।

महाकौशिकमन्त्रेण मन्त्रितं बलिमर्पयेत् ॥ १,१३४.२ ॥

तस्याग्रतो नृपः स्नायाच्छत्रं कृत्वा य पैष्टिकम् ।

भङ्गेन धातयित्वा तु दधात्स्कन्दविशाभयोः ॥ १,१३४.३ ॥

मातृणां यैव देवीनां पूजा कार्या तथा निशि ।

ब्रह्माणी यैव माणेशी कौमारी वैष्णवी तथा ॥ १,१३४.४ ॥

वाराडी यैव माण्ड्री यामुण्डा यण्डिका तथा ।

जयन्ती मङ्गला काली लङ्गकाली कपालिनी ॥ १,१३४.५ ॥

दुर्गा क्षमा शिवा धात्री स्वाहा स्वधा नमोऽस्तु ते ।

क्षीराद्यैः स्नापयेद्देवीं कन्यकाः प्रमदास्तथा ॥ १,१३४.६ ॥

द्विजाती (दी) नथ पाषण्डानन्नदानेन पूजयेत् ।

ध्वजपत्रपताकाद्यै रथयात्रासु वस्त्रकैः ।

महानवम्यां पूजेयं जयराज्याद्विदायिका ॥ १,१३४.७ ॥

एति श्रीगरुडे महापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

महानवम्यां महाकौशिकमन्त्रकृत्यादिविवरणं नाम यतुस्त्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १३५

ब्रह्मोवाय ।

नवम्यामाश्रिने शुक्ले ऐकभक्तेन पूजयेत् ।

देवीं विप्रंलक्ष्ममेकञ्जपेद्भीरं प्रती नरः ॥ १,१३५.१ ॥

(ति वीरनवमीप्रतम्) ।

ब्रह्मोवाच ।

यैत्रे शुक्लनवम्यां च देवीं दमनकैर्यजेत् ।

आयुरारोग्यसौभाग्यं शत्रुभिश्चापराजितः ॥ १,१३५.२ ॥

(एति दमनकनवमीप्रतम्) ।

ब्रह्मोवाच ।

दशम्यामेकभक्ताशी समान्ते दशधेनुदः ।

द्विशश्च काञ्चनीर्दत्त्वा ब्रह्माण्डाधिपतिर्भवित् ॥ १,१३५.३ ॥

(एति द्विदशमीप्रतम्) ब्रह्मोवाच ।

अेकादश्यामृषिपूजा कार्या सर्वोपकारिका ।

धनवान्पुत्रवांश्चान्ते ऋषिलोके मडीयते ॥ १,१३५.४ ॥

मरीचिरत्रं गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः ऋतुः ।

प्रयेताश्च वसिष्ठश्च भृगुर्नारद एव च ॥ १,१३५.५ ॥

यैत्रादौ कारयेत्पूजां मात्वैश्च दमनोद्भवैः ।

अशोकाभ्याष्टमीप्रोक्ता वीराभ्या नवमीतथा ॥ १,१३५.६ ॥

दमनाभ्या द्विदशमी नवम्येकादशी तथा ॥ १,१३५.७ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

ऋष्येकादशीप्रतं नाम पञ्चत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १३६

ब्रह्मोवाच ।

श्रवणद्वादशो वक्ष्ये भुक्तिमुक्तिप्रदायिनीम् ।

अेकादशी द्वादशी च श्रवणेन च संयुता ॥ १,१३६.१ ॥

विजया सा तिथिः प्रोक्ता षड्पूजादि याक्षयम् ।

अेक भक्तेन नक्तेन तथैवायायितेन च ॥ १,१३६.२ ॥

उपवासेन भैक्ष्येण नैवाद्वादशिको भवेत् ।

कास्यं मांसं तथा क्षौद्रं लोभं वितथभाषणम् ॥ १,१३६.३ ॥

व्यायामं च व्यवायं च द्विवास्वप्नमथाञ्जनम् ।

शिलाषिष्टे मसूरं च द्वादश्यां वर्जयेन्नरः ॥ १,१३६.४ ॥

मासी भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता ।
 मडती द्वादशी ज्ञेया उपवासे मडाङ्गला ॥ १,१३६.५ ॥
 संगम सरितां स्नानं बुधयुक्ता मडाङ्गला ।
 कुम्भे सरत्ने सजले यजेत्स्वर्पा तु वामनम् ॥ १,१३६.६ ॥
 सितवस्त्रयुगच्छन्नं छत्रोपानद्युगान्वितम् ।
 ॐ नमो वासुदेवाय शिरः सम्पूजयेत्ततः ॥ १,१३६.७ ॥
 श्रीधराय मुष्णं तद्भक्त्युत्तं कृष्णाय वै नमः ।
 नमः श्रीपतये वक्षो भुञ्जै सर्वास्त्रधारिणे ॥ १,१३६.८ ॥
 व्यापकाय नमः कुक्षौ डेशवायोदरं बुधः ।
 त्रैलोक्यपतये मेढ्रे जङ्घे सर्वभूते नमः ॥ १,१३६.९ ॥
 सर्वात्मने नमः पादौ नैवेद्यं धृतपायसम् ।
 कुम्भांश्च मोदकान्दद्याज्जगदरं कारयेन्निशि ॥ १,१३६.१० ॥
 स्नात्वायान्तोऽर्चयित्वा तु कृतपुष्पाञ्जलिवर्धेत् ।
 नमोनमस्ते गोविन्द बुध श्रवणसंज्ञक ! ॥ १,१३६.११ ॥
 अधौघसंक्षयं कृत्वा सर्वसौम्यप्रदो भव ।
 प्रीयतां देवदेवेशो विप्रेभ्यः कवशान्ददेत् ।
 नधस्तीरेऽयः वा कुर्यात्सर्वाङ्कामानवाप्नुयात् ॥ १,१३६.१२ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पुर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकार्ण्डे
 श्रवणद्वादशीप्रतनिर्गुपणं नाम षट्त्रिंशद्वृत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १३७

ब्रह्मोवाच ।
 कामदेवत्रयोदश्यां पूज्यो दमनकादिभिः ।
 रतिप्रीतिसमायुक्तो ज्यसोडो मणिभूषितः ॥ १,१३७.१ ॥
 (एति मदनत्रयोदशीप्रतम्) ।
 यतुर्दश्यां तथाष्टम्यां पक्ष्योः शुक्लकृष्णयोः ।
 योऽब्दमेकं न भुञ्जत मुक्तिर्भाक्षिवपूजनात् ॥ १,१३७.२ ॥
 (एति शिवयतुर्दश्याष्टमीप्रतम्) ।

त्रिरात्रोपोषितो दधात्कार्तिक्ष्यां भवनं शुभम् ।
 सूर्यलोकमवाप्नोति धामव्रतमिदं शुभम् ॥ १,१३७.३ ॥
 अमावस्यां पितृणां य दत्तं जलादितदक्षयम् ।
 नक्ताभ्याशी वारनाम्ना यज-वाराणि सर्वभाक् ॥ १,१३७.४ ॥
 (एति वारप्रतानि) ।
 द्वादशशर्क्षाणि विप्रर्षे ! प्रतिमासं तु यानि वै ।
 तन्नाम्नान्तेऽतश्च्युतं तेषु सम्यक्सम्पूजयेन्नरः ॥ १,१३७.५ ॥
 केशवं मार्गशीर्षे तु छत्यादौ कृत्तिकादिडे (का) ।
 घृतलोमश्चतुर्मासं कृसरञ्च निवेदयेत् ॥ १,१३७.६ ॥
 आषाढादौ पायसं तु विप्रांस्तेनैव भोजयेत् ।
 पञ्चाव्यजलस्नाननैवेद्यैर्नक्तमाचरेत् ॥ १,१३७.७ ॥
 अर्वाण्विसर्जनाद्द्रव्यं नैवेद्यं सर्वमुच्यते ।
 विसर्जिते जगन्नाथे निर्मात्यं भवति क्षणात् ॥ १,१३७.८ ॥
 पाञ्चरात्रविदो मुष्या नैवेद्यं भुञ्जते स्वयम् ।
 अेवं संवत्सरस्यान्ते विशेषेण प्रपूजयेत् ॥ १,१३७.९ ॥
 नमोनमस्तेऽच्युत ! संक्षयोऽस्तु पापस्य वृद्धिं समुपैतु पुण्यम् ।
 अैश्वर्यवित्तादि सदाक्षयं मे तथास्तु मे सन्ततिरक्षयैव ॥ १,१३७.१० ॥
 यथाच्युत ! त्वं परतः परस्मात्स ब्रह्मभूतः परतः परस्मात् ।
 तथाच्युतं मे कुरु वाञ्छितं सदा मया कृतं पापहराप्रमेय ॥ १,१३७.११ ॥
 अच्युतानन्त ! गोविन्द ! प्रसीद यदभीप्सितम् ।
 तदक्षयममेयात्मन्दुरुष्व पुरुषोत्तम ॥ १,१३७.१२ ॥
 कुर्याद्वै सम वर्षाणि आयुः श्रीसद्गतीर्नरः ।
 उपोष्यैकादशीष्वेवमष्टमीं य यतुर्दशीम् ॥ १,१३७.१३ ॥
 सप्तमीं पूजयेद्विष्णुं दुर्गां शम्भुं रविं क्मात् ।
 तेषां लोकं समाप्नोति सर्वकामांश्च निर्मलः ॥ १,१३७.१४ ॥
 अेकभक्तेन नक्तेन तथैवायाचितेन य ।
 उपवासेन शाकाद्यैः पूजयन्तसर्वद्वेषताः ॥ १,१३७.१५ ॥
 सर्वः सर्वासु तिथिषु भुक्तिं मुक्तिमवाप्नुयात् ।

धनदोऽग्निः प्रतिपदि नासत्यो दस्त्र अर्थितः ॥ १,१३७.१६ ॥
 श्रीर्यमश्च द्वितीयायां पञ्चम्या पार्वती श्रिया ।
 नागाः षष्ठ्यां कार्तिकेयः सप्तम्यां त्मास्करोऽर्थदः ॥ १,१३७.१७ ॥
 दुर्गाष्टम्यां मातरश्च नवम्यामथ तक्षकः ।
 धन्वो दशम्यां धनद ओकादश्यां मुनीश्वराः ॥ १,१३७.१८ ॥
 द्वादश्यां य उरिः कामस्त्रयोदश्यां मહેश्वरः ।
 यतुर्दश्यां पञ्चदश्यां ब्रह्मा य पितरोऽपरे ॥ १,१३७.१९ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते
 त्रिधिवारनक्षत्रादिप्रतनिरूपणं नाम सप्तत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १३८
 (एति प्रतानि समामानि) ।
 उरिरुवाच ।
 राज्ञां वंशान्प्रवक्ष्यामि वंशानुचरितानि य ।
 विषगुनाभ्यञ्जतो ब्रह्मा दक्षोऽङ्गुष्ठाभ्य तस्य वै ॥ १,१३८.१ ॥
 ततोऽपितर्विपस्वांश्च ततः सूनूर्विपस्वतः मन्पुरिक्ष्वाकुशर्याती
 नृगो धृष्टः प्रषप्रकः ॥ १,१३८.२ ॥
 नरिष्यन्तश्च नाभागो द्विष्टः शशक एव य ।
 मनोरासीदिला कन्या सुद्युम्नोऽस्य सुतोऽभवत् ॥ १,१३८.३ ॥
 एलायां तु बुधाज्जातो राजा रुद्र पुत्रुत्वाः ।
 सुतास्त्रयश्च सुद्युम्नादुत्कलो विनतो गयः ॥ १,१३८.४ ॥
 अभृष्टद्रो गोवधात्तु पृषध्रस्तु मनोः सुतः ।
 करुषात्क्षत्रिया जाता कारुषा एति विश्रुताः ॥ १,१३८.५ ॥
 द्विष्टपुत्रस्तु नाभागो वैश्यातामगमत्स य ।
 तस्माद्भलन्धनः पुत्रो वत्सप्रीतिर्भलन्धनात् ॥ १,१३८.६ ॥
 ततः पांशुः भनित्रोऽभूद्भूपस्तस्मात्ततः क्षुपः ।
 क्षुपाद्विशोऽभवत्पुत्रो विशाज्जातो विविशकः ॥ १,१३८.७ ॥
 विविशाभ्य भनीनेत्रो विभूतिस्तत्सुतः स्मृतः ।

करन्धमो विभूतेस्तु ततो जातोऽप्यविक्षितः ॥ १,१३८.८ ॥
 मरुत्तोऽविक्षितस्यापि नरिष्यन्तस्ततः स्मृतः ।
 नरिष्यन्तात्तमो जातस्ततोऽभूद्राजवर्धनः ॥ १,१३८.९ ॥
 राजवर्धात्सुधृतिश्च नरोऽभूत्सुधृतेः सुतः ।
 नराय्य केवलः पुत्रः केवलाङ्घ्रिन्धुमानपि ॥ १,१३८.१० ॥
 धुन्धुमतो वेगवांश्च बुधो वेगवतः सुतः ।
 तृणभिन्द्बुधुधाज्जातः कान्या शैलविला तथा ॥ १,१३८.११ ॥
 विशालं जनयामास तृणभिन्दोस्त्वलम्बुसा ।
 विशालाङ्घ्रेमयन्द्रोऽभूद्भ्रेम यन्द्राय्य यन्द्रकः ॥ १,१३८.१२ ॥
 धूम्राश्चैव यन्द्रात्तु धूम्राश्चात्सृञ्जयस्तथा ।
 सञ्जयात्सोऽहोऽभूत्कृशाश्चस्तत्सुतोऽभवत् ॥ १,१३८.१३ ॥
 कृशाश्चात्सोमदत्तस्तुततोऽभूज्जनमेजयः ।
 तत्पुत्रश्च सुमन्तिश्च येते वैशालका नृपाः ॥ १,१३८.१४ ॥
 शर्यातेस्तु सुकन्याभूत्सा भार्या य्यवनस्य तु ।
 अनन्तो नाम शर्यते रनन्ताद्रेवतोऽभवत् ॥ १,१३८.१५ ॥
 रैवतो रेवतस्यापि रैवताद्रेवती सुता ।
 धृष्टस्य धार्ष्टर्(त) कं क्षेत्रं वैष्णवं (श्यकं) तद्भ्रभूव ल ॥ १,१३८.१६ ॥
 नाभागपुत्रो नेष्ठो ङ्यम्भरीषोऽपि तत्सुतः ।
 अम्भरीषाद्भिद्रूपोऽभूत्पृषधश्चो विरूपतः ॥ १,१३८.१७ ॥
 रथीनरश्च तत्पुत्रो वासुदेवपरायणः ।
 षक्ष्वाकोस्तु त्रयः पुत्राः विकुक्षिनिमिदण्डकः ॥ १,१३८.१८ ॥
 षक्ष्वाकुञ्जो विकुक्षिस्तु शशाहः शशभक्ष्वाणात् ।
 पुरञ्जयः शशाहाय्य ककुत्स्थाभ्योऽभवत्सुतः ॥ १,१३८.१९ ॥
 अनेनास्तु ककुत्स्थाय्य पृथुः पुत्रस्त्वनेनसः ।
 विश्वरातः पृथोः पुत्र आर्द्रोऽभूद्भिश्चराततः ॥ १,१३८.२० ॥
 युवनाश्वोऽभवत्प्राद्रावस्तो युवनाश्वतः ।
 भृल्लक्षस्तुशावस्तात्तत्पुत्रः कुवलाश्वकः ॥ १,१३८.२१ ॥

धुन्धुमारो छि विख्यातो दृढश्चततोऽभवत् ।
 यन्द्राश्वः कपिलाश्वश्च उर्यश्वश्च दृढश्चतः ॥ १,१३८.२२ ॥
 उर्यश्वश्च निकुम्भोऽभूद्धिताश्वश्च निकुम्भतः ।
 पूजाश्वश्च छिताश्वश्च तत्सतो युवनाश्वकः ॥ १,१३८.२३ ॥
 युवनाश्वश्च मान्धाता बिन्दुमत्यास्ततोऽभवत् ।
 मयुकुन्दोऽम्बरीषश्च पुरुकुत्सस्त्रयः सुताः ॥ १,१३८.२४ ॥
 पञ्चाशत्कन्यकाश्चैव भार्यास्ताः सौभरेर्मुनेः ।
 युवनाश्वोऽम्बरीषश्च उरितो युवनाश्वतः ॥ १,१३८.२५ ॥
 पुरुकुत्सान्नर्मदायां त्रसदस्युरभवत्सुतः ।
 अनरण्यस्ततो जातो उर्यश्वोऽप्यनरण्यतः ॥ १,१३८.२६ ॥
 तत्पुत्रोऽभूद्रसुमनास्त्रिधन्वा तस्य यात्मजः ।
 त्रय्यारुणस्तस्य पुत्रस्तस्त सत्यरतः सुतः ॥ १,१३८.२७ ॥
 यस्त्रिशङ्कुः सभाष्यातो हरिश्चन्द्रोऽभवत्ततः ।
 हरिश्चन्द्रोऽद्रोछिताश्वो हरितो रोछिताश्वतः ॥ १,१३८.२८ ॥
 हरितस्य सुतश्चाञ्चुश्चाञ्चोश्च विजयः सुतः ।
 विजयाद्गुरुको जज्ञे रुरुकात्पु वृकः सुतः ॥ १,१३८.२९ ॥
 वृकाद्वाङ्गुर्नृपोऽभूश्च बाहोस्तु सगरः स्मृतः ।
 षष्टिः पुत्र सडस्त्राणि सुमत्यां सगराद्धर ॥ १,१३८.३० ॥
 डेशिन्यामेक येवासावसमञ्जससंज्ञकः ॥ १,१३८.३१ ॥
 तस्यांशुमान्सुतो विद्वान्द्वितीयस्तत्सुतोऽभवत् ।
 भगीरथो द्वितीयश्च यो गङ्गामानयद्भुवम् ॥ १,१३८.३२ ॥
 श्रुतो भगीरथसुतो नाभगश्च श्रुतात्खिल ।
 नाभागादम्बरीषोऽभूत्सिन्दुद्वीपोऽम्बरीषतः ॥ १,१३८.३३ ॥
 सिन्दुद्वीपस्यायुतायुरृतुपर्णस्तदात्मजः ।
 ऋतुपर्णात्सर्वकामः सुदासोऽभूत्तदात्मजः ॥ १,१३८.३४ ॥
 सुदासस्य य सौदासो नाम्ना मित्रसङ्घः स्मृतः ।
 कल्माष पादसंज्ञश्च दमयन्त्यां तदात्मजः ॥ १,१३८.३५ ॥

अश्वकाभ्योऽभवत्पुत्रो ऽयश्वकान्मूल(न्मृच्छ) कोऽभवत् ।
 ततो दशरथो राजा तस्य यैलविलः सुतः ॥ १,१३८.३६ ॥
 तस्य विश्वसङः पुत्रः भट्टाङ्गश्च तदात्मजः ।
 भट्टाङ्गदीर्घबाहुश्च दीर्घबाहोर्द्विजः सुतः ॥ १,१३८.३७ ॥
 तस्य पुत्रो दशरथश्चत्वारस्तत्सुताः स्मृताः ।
 रामलक्ष्मणशत्रुघ्नभरताश्च मडाभवाः ॥ १,१३८.३८ ॥
 रामानुशलवौ जातौ भरतात्तार्क्ष्यपुष्करौ ।
 यित्राङ्गदशान्द्रकेतुर्लक्ष्मणात्संभभूवतुः ॥ १,१३८.३९ ॥
 सुबाहुशूरसेनौ च शत्रुघ्नात्संभभूवतुः ।
 कुशस्य यातिथिः पुत्रो निषधो ऽयतिथेः सुतः ॥ १,१३८.४० ॥
 निषधस्य नलः पुत्रो नलस्य च नभाः स्मृतः ।
 नभसः पुण्डरीकस्तुक्षेमधन्वा तदात्मजः ॥ १,१३८.४१ ॥
 देवानीकस्तस्य पुत्रो देवानीकादडीनकः ।
 अडीनकाद्रुर्यज्ञे पारियात्रो रुरोः सुतः ॥ १,१३८.४२ ॥
 पारियात्राद्दलो यज्ञे दल पुत्रश्छलः स्मृतः ।
 छलाद्दुःखस्ततो ऽयुःश्याङ्गनाभस्ततो गणः ॥ १,१३८.४३ ॥
 उषिताश्वो गणान्जज्ञे ततो विश्वसङोऽभवत् ।
 छिरण्यनाभस्तत्पुत्रस्तत्पुत्रः पुष्पकः स्मृतः ॥ १,१३८.४४ ॥
 ध्रुवसन्धिरभूत्पुष्पाद्भ्रुवसन्धेः सुदर्शनः ।
 सुदर्शनादग्निवर्णः पद्मवणोऽग्निवर्णतः ॥ १,१३८.४५ ॥
 शीघ्रस्तु पद्मवर्णात्तु शीघ्रात्पुत्रो मरुस्त्वभूत् ।
 मरोः प्रसुश्रुतः पुत्रस्तस्य योदावसुः सुतः ॥ १,१३८.४६ ॥
 उदावसोर्नन्दिवर्धनः सुकेतुर्नन्दिवर्धनात् ।
 सुकेतोर्देवरातोऽभूद्दुःखस्ततः सुतः ॥ १,१३८.४७ ॥
 भृङ्गुःश्यान्मडावीर्यः सुधृतिस्तस्य यात्मजः ।
 सुधृतेर्धृष्टकेतुश्च ऽर्यश्वो धृष्टकेतुतः ॥ १,१३८.४८ ॥
 ऽर्यश्वान्तु मरुर्जतो मरोः प्रतीन्धकोऽभवत् ।
 प्रतीन्धकात्कृतिरथो देवमीढस्तदात्मजः ॥ १,१३८.४९ ॥

विबुधो देवमीढात्तु विबुधात्तु मडाधृतिः ।
 मडाधृतेः कीर्तिरातो मडारोमा तदात्मजः ॥ १,१३८.५० ॥
 मडारोमणः स्वर्णरोमा द्रुस्वरोमा तदात्मजः ।
 सीरध्वजो द्रुस्वरोमणः तस्य सीताभवत्सुता ॥ १,१३८.५१ ॥
 भ्राता कुशध्वजस्तस्य सीरध्वजात्तु भानुमान् ।
 शतधुम्नो भानुमतः शतधुम्नाय्युधिः स्मृतः ॥ १,१३८.५२ ॥
 उर्जनामा शुर्येः पुत्रः सनद्राजस्तदात्मजः ।
 सनद्राजत्कुविर्जातोऽनञ्जनस्तु कुलेः सुतः ॥ १,१३८.५३ ॥
 अनञ्जनाय्य कुलजित्तस्यापि याधिनेमिकः ।
 श्रुतायुस्तस्य पुत्रोऽभूत्सुपार्श्वश्च तदात्मजः ॥ १,१३८.५४ ॥
 सुपार्श्वत्सृजयो जातः क्षेमारिः सृजयात्समृतः ।
 क्षेमारि तस्त्वनेनाश्च तस्य रामरथः स्मृतः ॥ १,१३८.५५ ॥
 सत्यरथो रामरथात्तस्माद्गुणुः स्मृतः ।
 उपगुरोरुपगुमः स्वागतश्चोपगुमतः ॥ १,१३८.५६ ॥
 स्वनरः स्वागताज्जज्ञे सुवर्थास्तस्य यात्मजः ।
 सुवर्थासः सुपार्श्वस्तु सुश्रुतश्च सुपार्श्वतः ॥ १,१३८.५७ ॥
 जयस्तु सुश्रुताज्जज्ञे जयात्तु विजयोऽभवत् ।
 विजयस्य ऋतः पुत्रः ऋतस्य सुनयः सुतः ॥ १,१३८.५८ ॥
 सुनयाद्भीतलव्यस्तु वीतलव्याद्धृतिः स्मृतः ।
 भडुलाश्चो धृतेः पुत्रो भडुलाम्हात्तृतिः स्मृतः ॥ १,१३८.५९ ॥
 जनकस्य द्रये वंशे उक्तो योगसमाश्रयः ॥ १,१३८.६० ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाप्ये आचारकास्ते
 सूर्यवंशवर्णनं नामाष्टत्रिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १३८

हरिरुवाच ।

सूर्यस्य कथितो वंशः सोमवंशं शृणुष्व मे ।

नारायणसुतो ब्रह्मा ब्रह्मणोऽत्रेः समुद्भवः ॥ १,१३८.१ ॥

अत्रेः सोमस्तस्य भार्या तारा सुरगुरोः प्रिया ।

सोमात्तरा बुधं जज्ञे बुधपुत्रः पुत्ररवाः ॥ १,१३८.२ ॥

बुधपुत्राद्यथोर्वश्यां षट्पुत्रास्तु श्रुतात्मकः ।

विश्वावसुः शतायुश्च आयुर्धोमानभावसुः ॥ १,१३८.३ ॥

अभावसोर्भोमनामा भीमपुत्रश्च काञ्चनः ।

काञ्चनस्य सुडोत्रोऽभूज्जडुश्चाभूत्सुडोत्रतः ॥ १,१३८.४ ॥

जज्ञोः सुमन्तुरभवत्सुमन्तोऽरपञ्चपदः ।

भवाकाश्चस्तस्य पुत्रो भवाकाश्चात्कुशः स्मृतः ॥ १,१३८.५ ॥

कुशाश्चः कुशनाभश्चामूर्तरयो वसुः कुशात् ।

गाधिः कुशाश्चात्संजज्ञे विश्वामित्रस्तदात्मजः ॥ १,१३८.६ ॥

कन्या सत्यवती दत्ता ऋथीकाय द्विजाय सा ।

ऋथीकाञ्जमदाग्निश्च रामस्तस्याभवत्सुतः ॥ १,१३८.७ ॥

विश्वामित्रादेवरातमदुश्छन्दाद्यः सुताः ।

आयुषो नडुषस्तस्मादनेना रजिरम्भडौ ॥ १,१३८.८ ॥

क्षत्रवृद्धः क्षत्रवृद्धात्सुडोत्रश्चाभवत्पुत्रः ।

काश्यकाशौगृत्समदः सुडोत्रादभवत्स्रथः ॥ १,१३८.९ ॥

गृत्समदास्थौन कोऽभूत्काश्यादीर्घतमास्तथा ।

वैधो धन्वन्तरिस्तस्मात्केतुमांश्च तदात्मजः ॥ १,१३८.१० ॥

भीमरथः केतुमतो द्विवोदासस्तदात्मजः ।

द्विवोदासात्प्रतर्दनः शत्रुजित्सोऽत्र विश्रुतः ॥ १,१३८.११ ॥

ऋतध्वजस्तस्य पुत्रो ङ्यवर्द्धश्च ऋतध्वजात् ।

अलर्कात्सन्नतिर्जज्ञे सुनीतः सन्नतेः सुतः ॥ १,१३८.१२ ॥

सत्यकेतुः सुनीतस्य सत्यकेतोर्विभुः सुतः ।

विभोस्तु सुविभुः पुत्रः सुविभोः सुकुमारकः ॥ १,१३८.१३ ॥

सुकुमाराद्दृष्टकेतुर्वीतिडोत्रस्तदात्मजः ।

वीतिडोत्रस्य भर्गोऽभूद्भर्गभूमिस्तदात्मजः ॥ १,१३८.१४ ॥

वैष्णवाः स्युर्महात्मान् धृत्येते काशयो नृपाः ।
 पञ्चपुत्रशतान्यासन्नजेः शङ्केण संदृताः ॥ १,१३८.१५ ॥
 प्रतिक्षत्रः क्षत्रवृद्धात्संजयश्च त द्वात्मजः ।
 विजयः संजयस्यापि विजयस्य कृतः सुतः ॥ १,१३८.१६ ॥
 कृताद्गुणधनश्चाभूत्सोऽहं वस्तदात्मजः ।
 सोऽहं वा एतानोऽभूज्जयत्सेनोऽप्यदीनतः ॥ १,१३८.१७ ॥
 जयत्सेनात्संकृतिश्च क्षत्रधर्मा य संकृतेः ।
 यतिर्ययातिः संयातिरयातिर्विकृतिः क्रमात् ॥ १,१३८.१८ ॥
 नदुषस्य सुताः भ्याता ययातेर्नृपतेस्तथा ।
 यदुं य तुर्वसुं यैव देवयानी व्यजायत ॥ १,१३८.१९ ॥
 द्रुप्युं यानुं य पूरुञ्च शर्मिष्ठा वार्षपार्वणी ।
 सोऽस्रज्जुल्लोष्टुमना रघुश्चैव यदोः सुताः ॥ १,१३८.२० ॥
 सोऽस्रजितः शतजित्तस्माद्गै उयडैलयौ ।
 अनरएयो उयात्पुत्रो धर्मो डैउयतोऽभवत् ॥ १,१३८.२१ ॥
 धर्मस्य धर्मनेत्रोऽभूत्कुन्तिर्वै धर्मनेत्रतः ।
 कुन्तेर्भभूत् साड्जिर्मडिष्मांश्च तदात्मजः ॥ १,१३८.२२ ॥
 भद्रश्रेण्यस्तस्य पुत्रो भद्रश्रेण्यस्य दुर्दमः ।
 धनको दुर्दमाश्चैव कृतवीर्यश्च जानकिः ॥ १,१३८.२३ ॥
 कृताग्निः कृतकर्मा य कृतौजाः सुमहाबलः ।
 कृतवीर्यादूर्जुनोऽभूदूर्जुनाश्छूरसेनकः ॥ १,१३८.२४ ॥
 जयध्वजो मधुः शूरो वृषणः पञ्च सप्रताः ।
 जयध्वजत्तालजङ्घो भरतस्तालजङ्गतः ॥ १,१३८.२५ ॥
 वृषणस्य मधुः पुत्रो मधोवृषण्याद्विंशकः ।
 कोष्टोर्विजज्ञिवान्पुत्र आडिस्तस्य महात्मनः ॥ १,१३८.२६ ॥
 आडेरुशङ्कुः संजज्ञेतस्य चित्ररथः सतः ।
 शशबिन्दुश्चित्ररथात्पत्न्यो लक्ष्म्य तस्य उ ॥ १,१३८.२७ ॥
 दशलक्षञ्च पुत्राणां पृथुकीर्त्यादयो वराः ।
 पृथुकीर्तिः पृथुजयः पृथुदानः पृथुश्रवाः ॥ १,१३८.२८ ॥

पृथुश्रवसोऽभूत्तम उशनास्तमसोऽभवत् ।
 तत्पुत्रः शितगुर्नाम श्रीरुक्मकवयस्ततः ॥ १,१३९.२९ ॥
 रुक्मश्च पृथुरुक्मश्च जयामघः पावितो हरिः ।
 श्रीरुक्मकवयस्यैते विदमो जयामघात्तथा ॥ १,१३९.३० ॥
 भार्यायाञ्चैव शैव्यायां विदमार्त्विहकौशिकौ ।
 रोमपादो रोमपादाद्भ्रुर्भ्रुर्धृतिस्तथा ॥ १,१३९.३१ ॥
 कौशिकस्य ऋषिः पुत्रः ततश्चैधो नृपः किल ।
 कुन्तिः किलास्य पुत्रोऽभूत्कुन्तेवृषिणः सुतः स्मृतः ॥ १,१३९.३२ ॥
 वृषणश्च निवृत्तिः पुत्रो दशार्द्धं निवृत्तेस्तथा ।
 दशार्द्धस्य सुतो व्योमा श्रुमूतश्च तदात्मजः ॥ १,१३९.३३ ॥
 श्रुमूताद्भिक्षुतिर्जज्ञे ततो भीमश्चोऽभवत् ।
 ततो मधुरथो जज्ञे शकुनिस्तस्य यात्मजः ॥ १,१३९.३४ ॥
 करम्भिः शकुनेः पुत्रस्तस्य वै देववा-स्मृतः ।
 देवक्षत्रो देवनतो देवक्षत्रान्मधुः स्मृतः ॥ १,१३९.३५ ॥
 कुरुवंशो मधोः पुत्रो ह्यनुश्च कुरुवंशतः ।
 पुरुडोत्रो ह्यनोः पुत्रो ह्यंशुश्च पुरुडोत्रतः ॥ १,१३९.३६ ॥
 सत्त्वश्रुतः सुतश्चांशोस्ततो वै सात्त्वतो नृपः ।
 भञ्जिनो भञ्जमानश्च सात्त्वतादन्धकः सुतः ॥ १,१३९.३७ ॥
 मडाभोजो वृषिणो द्रिव्यावन्धो देवावृधोऽभवत् ।
 निमिवृषणी भञ्जमानाद्युताजित्तथैव च ॥ १,१३९.३८ ॥
 शतजिष्य सडस्राजिद्भ्रुर्देवो बृहस्पतिः ।
 मडाभोजात्तु भोजोऽभूत्द्रुषणेश्च सुमित्रकः ॥ १,१३९.३९ ॥
 स्वधाजित्संज्ञाकस्तस्मादनमित्राशिनी तथा ।
 अनमित्रस्य निघ्नोऽभून्निघ्नश्चराजितोऽभवत् ॥ १,१३९.४० ॥
 प्रसेनश्चापरः प्यातो ह्यनमित्रास्त्रिभिस्तथा ।
 शिबेस्तु सत्यकः पुत्रः सत्यकात्सात्यकिस्तथा ॥ १,१३९.४१ ॥
 सात्यकैः सञ्जयः पुत्रः कुलिशैव तदात्मजः ।

कुलेयुगन्धरः पुत्रस्ते शैलेयाः प्रकीर्तिताः ॥ १,१३८.४२ ॥
 अनमित्रान्वये वृषिणः श्वङ्कश्चित्रकः सुतः ।
 श्वङ्कत्वाञ्चैवगान्धिन्यामङ्कूरो वैषण्वोऽभवत् ॥ १,१३८.४३ ॥
 उपमद्गुरथाङ्कुरादेवधीतस्ततः सुतः ।
 देववानुपदेवश्च ङ्यङ्कुरस्य सुतौ स्मृतौ ॥ १,१३८.४४ ॥
 पृथुर्विपृथुश्चित्रस्य त्वन्धकस्य शुचिः स्मृतः ।
 कुकुरो भजमानस्य तथा कम्बलबर्हिषः ॥ १,१३८.४५ ॥
 धृष्टस्तु कुकुराजज्ञे तस्मात्तापोतरोमकः ।
 तदात्मजो विलोमा य विलोभ्रस्तुम्भुरुः सुतः ॥ १,१३८.४६ ॥
 तस्माञ्चङ्कुरमिर्जज्ञे पुनर्वसुरतः स्मृतः ।
 तस्याङ्कुराङ्कुरी य कन्या यैवाङ्कुरस्य तु ॥ १,१३८.४७ ॥
 देवकश्चोग्रसेनश्च देवकादेवकी त्वभूत् ।
 वृकदेवोपदेवाय सङ्घेवा सुरक्षिता ॥ १,१३८.४८ ॥
 श्रीदेवी शान्तिदेवी य वसुदेव उवाच तः ।
 देववानुपदेवश्च सङ्घेवासुतौ स्मृतौ ॥ १,१३८.४९ ॥
 उग्रसेनस्य कंसोऽभूत्सुनामा य वटाद्यः ।
 विदूरथो भजमानाञ्छूरश्चाभूद्विदूरथात् ॥ १,१३८.५० ॥
 विदूरथसुतस्याथ सूरस्यापि शमी सुतः ।
 प्रतिक्षत्रश्च शमिनः स्वयम्भोजस्तदात्मजः ॥ १,१३८.५१ ॥
 ष्टिकश्च स्वयम्भोजात्कृतवर्मा तदात्मजः ।
 देवः शतधनुश्चैव शूराद्वै देवमीदृषः ॥ १,१३८.५२ ॥
 दश पुत्रा माण्डिपायां वसुदेवाद्योऽभवन् ।
 पृथा य श्रुतदेवी य श्रुतकीर्तिः श्रुतश्रवाः ॥ १,१३८.५३ ॥
 राजाधिदेवो शूराञ्च पृथां कुन्तेः सुतामदात् ।
 सा दत्ता कुन्तिना पाण्डोस्तस्यां धर्मानिलेन्द्रकैः ॥ १,१३८.५४ ॥
 युधिष्ठिरो भीमपार्थो नकुलः सङ्घेवकः ।
 माद्रथां नासत्यदस्त्राभ्यां कुन्त्यां कर्णः पुराभवत् ॥ १,१३८.५५ ॥

श्रुतद्वेष्यां दन्तवक्रो जज्ञे वै युद्धदुर्मदः ।
 सन्तर्दनादयः पञ्च श्रुतकीर्त्याञ्च कैकयात् ॥ १,१३८.५६ ॥
 राजाधिद्वेष्यां जज्ञाते विन्दश्चैवानुविन्दकः ।
 श्रुतश्रवा दमघोषात्प्रजज्ञे शिशुपालकम् ॥ १,१३८.५७ ॥
 पौरवी रोडीणा भार्या मदिरानकदुन्दुभेः ।
 देवकीप्रमुष्ण भद्रा रोडिण्यां बलभद्रकः ॥ १,१३८.५८ ॥
 सारणाधाः शठश्चैव रेवत्यां बलभद्रतः ।
 निशठश्चोल्मुको जातो देवक्यां षट्य जज्ञिरे ॥ १,१३८.५९ ॥
 कीर्तिमांश्च सुषेणश्च ङ्युदार्यो भद्रसेनकः ।
 ऋजुदासो भद्रदेवः कंस येवावधीञ्च तान् ॥ १,१३८.६० ॥
 संकर्षणः सप्तमोऽभूदष्टमः कृष्ण येव य ।
 षोडशस्त्रीसहस्राणि भार्याणाञ्चामवन्दरेः ॥ १,१३८.६१ ॥
 रुद्रिणी सत्यभामा य लक्ष्मणा यारुडासिनी ।
 श्रेष्ठा जाम्बवती यार्थौ जज्ञिरे ताः सुतान्बलून् ॥ १,१३८.६२ ॥
 प्रद्युम्नश्चारुद्वेषश्च प्रधानाः साम्ब येव य ।
 प्रद्युम्नादनिरुद्धोऽभूत्कुम्भिन्यां मडाबलः ॥ १,१३८.६३ ॥
 अनिरुद्धात्सुभद्रायां वज्रो नाम नृपोऽभवत् ।
 प्रतिबालुर्वज्रसुतश्चारुस्तस्य सुतोऽभवत् ॥ १,१३८.६४ ॥
 वह्निस्तु तुर्वसोर्वशे वह्निर्भर्गोऽभवत्सुतः ।
 भर्गाद्भानुरभूत्पुत्रो भानोः पुत्रः करन्धमः ॥ १,१३८.६५ ॥
 करन्धमस्य मरुतो द्रुड्योर्वशं निबोध मे ।
 द्रुड्योस्तु तनयः सेतुरारुद्धश्च तदात्मजः ॥ १,१३८.६६ ॥
 आरुद्धस्यैव गान्ध रो धर्मो गान्धारतोऽभवत् ।
 धृतस्तु धर्मपुत्रोऽभूदुर्गमश्च धृत्य तु ॥ १,१३८.६७ ॥
 प्रयेता दुर्गमस्यैव अनोर्वशं शृणुष्व मे ।
 अनोः सभानरः पुत्रस्तस्मा कालञ्जयोऽभवत् ॥ १,१३८.६८ ॥
 कालञ्जयात्सृञ्जयोऽभूत्सृञ्जयात्तु पुरुञ्जयः ।
 जनमेजयस्तु तत्पुत्रो मडाशालस्तदात्मजः ॥ १,१३८.६९ ॥

मडामना मडशालदुशीनर ँड स्मृतः ।
अशीनरास्त्रिभिर्जज्ञे वृषदर्भः शिवेः सुतः ॥ १,१३ॢ.७० ॥
मडामनोजात्तिक्षीः पुत्रोऽभूथ्य रुषद्रथः ।
डेभो रुषद्रथाज्जज्ञे सुतपा डेमतोऽभवत् ॥ १,१३ॢ.७१ ॥
भविः सुतपसो जज्ञे ड्यङ्गवङ्गकविङ्गकः ।
अन्यः पैङ्गश्च आलेया ड्यनपानस्तथाङ्गतः ॥ १,१३ॢ.७२ ॥
अनपानाद्विविरथस्ततो धर्मरथोऽभवत् ।
रोमपाडो धर्मरथाथ्यतुरङ्गस्तदात्मजः ॥ १,१३ॢ.७३ ॥
पृथुलाक्षस्तस्य पुत्रश्चम्पोऽभूत्पृथुलाक्षतः ।
थम्पुत्रश्च डर्यङ्गस्तस्य भद्ररथः सुतः ॥ १,१३ॢ.७४ ॥
भृडढर्मा सुतस्तस्य भृडढ्मानुस्ततोऽभवत् ।
भृडन्मना भृडाढ्मानोस्तस्य पुत्रो जयद्रथः ॥ १,१३ॢ.७५ ॥
जयजथस्य विजयो विजयस्य धृतिः सुतः ।
धृतेर्धृप्रतः पुत्रः सत्यधर्मा धृतप्रतात् ॥ १,१३ॢ.७६ ॥
तस्य पुत्रस्त्वधिरथः कर्णस्तस्य सुतोऽभवत् ॥ १,१३ॢ.७७ ॥
वृषसेनस्तु कर्णस्य पुरुवंश्याञ्छण्डिष्व मे ॥ १,१३ॢ.७ॢ ॥
ँति श्रीगारुडे मडापाराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाष्ये आथारकाडे
थन्द्रवंशवार्णनं नामैकोनथत्वारिंशदुत्तरशततभोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १४०

डरिरुवाथ ।

जनमेजयः पुरोश्चाभून्नमस्युर्जनमेजयात् ।
तस्य पुत्रश्चाभयदः सुधुश्चाभयदादभूत् ॥ १,१४०.१ ॥
सुधोर्भडुगतिः पुत्रः संजातिस्तस्य थात्मजः ।
वत्सजातिश्च सञ्जातेः रौद्राश्च तदात्मजः ॥ १,१४०.२ ॥
ःतेयुः स्थण्डिलेयुश्च कक्षेयुश्च कृतेयुकः ।
जलेयुः सन्ततेयुश्च रोद्राश्चस्य सुता वराः ॥ १,१४०.३ ॥

रतिनार ऋतेयोश्च तस्य प्रतिरथः सुतः ।
 तस्य मेधातिथिः पुत्रस्तत्पुत्रश्चैनिलः स्मृतः ॥ १,१४०.४ ॥
 अैनिलस्य तु दुष्यन्तो भरतस्तस्य यात्मजः ।
 शकुन्तलायां संजज्ञे वितथो भरतादभूत् ॥ १,१४०.५ ॥
 वितथस्य सुतो मन्युर्मन्योश्चैव नरः स्मृतः ।
 नरस्य संकृतिः पुत्रो गर्गा वै संकृतेः सुतः ॥ १,१४०.६ ॥
 गर्गादमन्युः पुत्रो वै शिनिः पुत्रो व्यजायत ।
 मन्युपुत्रान्मंडावीर्यात्सुतोऽभवदुरुक्षयः ॥ १,१४०.७ ॥
 उरुक्षयात्त्रय्यारुणिव्यूढक्षत्राय मन्युजात् ।
 सुडोत्रस्तस्य उस्ती य अजमीढद्विमीढकौ ॥ १,१४०.८ ॥
 उस्तिनः पुरुमीढश्च कण्वोऽभूदजमीढतः ।
 कण्वान्मेधातिथिर्जज्ञे यतः काण्वायना द्विजाः ॥ १,१४०.९ ॥
 अजमीढाद्भूदुद्विषुस्तत्पुत्रश्च भृउधनुः ।
 भृउधर्मा तस्य पुत्रस्तस्य पुत्रो जयद्रथः ॥ १,१४०.१० ॥
 जयद्रथाद्विश्वजिअ्य सेनजिअ्य तदात्मजः ।
 रुचिराश्चः सेनजितः पृथुसेनस्तदात्मजः ॥ १,१४०.११ ॥
 पारस्तु पृथुसेनस्य पाराद्वीपोऽभवन्नृपः ।
 नृपस्य सुमरः पुत्रः सुकृतिश्च पृथोः सुतः ॥ १,१४०.१२ ॥
 विभ्राजः सुकृतेः पुत्रो विभ्राजादशुडोऽभवत् ।
 कृत्यां तस्माद्भ्रउमदत्तो विष्वकसेनस्तदात्मजः ॥ १,१४०.१३ ॥
 यवीनरो द्विमीढस्य धृतिमांश्च यवीनरात् ।
 धृतिमतः सत्यधृतिर्दृढनेमिस्तदात्मजः ॥ १,१४०.१४ ॥
 दृढनेमेः सुपार्श्वोऽभूत्सुपार्श्वोऽसन्नतिस्तथा ।
 कृस्तु सन्नतेः पुत्रः कृतादुग्रायुधोऽभवत् ॥ १,१४०.१५ ॥
 उग्रायुधाअ्य क्षेम्योऽभूत्सुधीरस्तु तदात्मजः ।
 पुरज्जयः सुधीराअ्य तस्य पुत्रो विदूरथः ॥ १,१४०.१६ ॥
 अजमीढान्ननिन्याअ्य नीलो नाम नृपोऽभवत् ।
 नीलाअ्यान्तिरभूत्पुत्रः सुशान्तिस्तस्य यात्मजः ॥ १,१४०.१७ ॥

सुशा-त्तेश्च पुरुर्जातो ऽयर्कस्तस्य सुतोऽभवत् ।
अर्कस्य चैव ऽयश्चो ऽयश्चान्मुकुलोऽभवत् ॥ १,१४०.१८ ॥
यवीनरो बृहद्भानुः कम्पिल्वः सृज्यस्तथा ।
पाज्यावान्मुकुलाज्जज्ञे शरद्धान्वैष्णवो मडान् ॥ १,१४०.१९ ॥
दिवोदासो द्वितीयोऽस्य ऽयलत्यायां शरद्वतः ।
शतानन्दोऽभवत्पुत्रस्तस्य सत्यधृतिः सतः ॥ १,१४०.२० ॥
कृपः कृपी सत्यधृतेरुर्वश्यां वीर्यडानितः ।
द्रोणपत्नी कृपी जज्ञे अश्वत्थामानमुत्तमम् ॥ १,१४०.२१ ॥
दिवोदासान्मित्रयुश्च मित्रयोश्चवनोऽभवत् ।
सुदासश्चवनाज्जज्ञे सौदासस्तस्य जात्मजः ॥ १,१४०.२२ ॥
सलद्वेवस्तस्य पुत्रः सलद्वेवात्तु सोमकः ।
जन्तुस्तु सोमकाज्जज्ञे पृषतश्चापरो मडान् ॥ १,१४०.२३ ॥
पृषताद्द्रुपदो जज्ञे धृष्टद्युम्नस्ततोऽभवत् ।
धृष्टद्युम्नाद्दृष्टकेतुर्दृक्षोऽभूत्तजमीढतः ॥ १,१४०.२४ ॥
ऋक्षात्संवरणो जज्ञे कुरुः संवरणादभूत् ।
सुधनुश्च पीक्षिष्य जह्नुश्चैव कुरोः सुताः ॥ १,१४०.२५ ॥
सुधनुषः सुडोत्रोऽभूय्यवनोऽभूत्सुडोत्रतः ।
य्यवनात्कृतको जज्ञे तथोपरियरो वसुः ॥ १,१४०.२६ ॥
बृहद्रथश्च प्रत्यग्रः सत्याधाश्च वसोः सुताः ।
बृहद्रथात्कुशाग्रश्च कुशाग्रादृषभोऽभवत् ॥ १,१४०.२७ ॥
ऋषमात्पुष्यवांस्तस्माज्जज्ञे सत्यडितो नृपः ।
सत्यडितात्सुध-वाभूज्जहुश्च व सुध-वनः ॥ १,१४०.२८ ॥
बृहद्रथाज्जरासन्धः सलद्वेवस्तदात्मजः ।
सलद्वेवाय्य य सोमापिः सोमापेः श्रुतवान्सुतः ॥ १,१४०.२९ ॥
भीमसेनोऽसेनौ य श्रुतसेनोऽपराजितः ।
जनमेजयस्तथान्योऽभूज्जहोस्तु सुरथोऽभवत् ॥ १,१४०.३० ॥
विदूरथस्तु सुरथात्सार्वभौमो विदूरथात् ।

जयसेनः सार्वभौमाद्यावधीतस्तदात्मजः ॥ १,१४०.३१ ॥
 अयुतायुस्तस्य पुत्रस्तस्य याङ्कोधनः सुतः ।
 अङ्कोधनस्यातिथिश्च ऋक्षोऽभूदतिथेः सुतः ॥ १,१४०.३२ ॥
 ऋक्षाख्य भीमसेनोऽभूद्विहीपो भीमसेनतः ।
 प्रतीपोऽभूद्विहीपाख्य देवापिस्तु प्रतीपतः ॥ १,१४०.३३ ॥
 शन्तनुश्चैव बाह्मिकस्त्रयस्ते भ्रातरौ नृपाः ।
 बाह्मिकात्सोमदत्तोऽभूद्भूरिर्भूरिश्रवास्ततः ॥ १,१४०.३४ ॥
 शलश्च शन्तनोर्भाष्मो गङ्गायां धार्मिको मडान् ।
 यित्राङ्गददिविचित्रौ तु सत्यवत्यान्तु शन्तनोः ॥ १,१४०.३५ ॥
 भार्ये विचित्रवीर्यस्य त्वम्बिकाम्बालिडे तयोः ।
 धृराष्ट्रं य पाण्डुञ्च तद्दास्यां विदुरन्तथा ॥ १,१४०.३६ ॥
 व्यास उत्याद्यामास गान्धागी धृतराष्ट्रतः ।
 शतपुत्रं दुर्योधनाद्यं पाण्डोः पञ्च प्रजङ्गिरे ॥ १,१४०.३७ ॥
 प्रतिभिन्ध्यः श्रुतसोमः श्रुतकीर्तिस्तथार्जुनात् ।
 शतानीकः श्रुतकर्मा द्रौपद्यां पञ्च वै ङमात् ॥ १,१४०.३८ ॥
 यौधेयी च छिडिम्बा च कौशी चैव सुभद्रिका ।
 विजया वै रेणुमती पञ्चभ्यस्तु सुताः ङमात् ॥ १,१४०.३९ ॥
 देवको धयोत्कथश्च ज्यमिमन्युश्च सर्वगः ।
 सुडोत्रो निरमित्रश्च परीक्षिदभिमन्युजः ॥ १,१४०.४० ॥
 जनमेजयोऽस्य ततो भविष्यांश्च नृपाञ्छु ॥ १,१४०.४१ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
 यन्द्रवंशवर्णनं नाम यत्पारिशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १४१

हरिरुवाच ।

शतानीको ज्यश्वमेधदत्तश्चायधिसोमकः ।

कृष्णोऽनिरुद्धश्चाप्युष्णस्ततश्चित्ररथो नृपः ॥ १,१४१.१ ॥

शुचिद्रथो वृष्णिमांश्च सुपोऽथ सुनीथकः ।

नृयक्षुश्च मुष्माभाणः मेधावी च नृपञ्चयः ॥ १,१४१.२ ॥
 पारिष्वलश्च मुनयो मेधावी च नृपञ्चयः ।
 बृहद्रथो उरिस्तिग्मो शतानीकः सुदानकः ॥ १,१४१.३ ॥
 उदानोऽह्निरश्चैव दण्डपाणिर्निमित्तकः ।
 क्षेमकश्च ततः शूद्रः पिता पूर्वस्ततः सुतः ॥ १,१४१.४ ॥
 बृहद्वलास्तु कथयन्ते नृपोश्चैक्ष्वाकुवंशजाः ।
 बृहद्वलादुरुक्षयो वत्सव्यूहस्ततः परः ॥ १,१४१.५ ॥
 वत्सव्यूहात्ततः सूर्यः सडेटेवस्तदात्मजः ।
 बृहदश्वो भानुरथः प्रतीयश्च प्रतीतकः ।
 मनुद्वेवः सुनक्षत्रः किन्नरश्चान्तरिक्षकः ॥ १,१४१.६ ॥
 सुपर्णः कृतजिञ्चैव बृहद्विभ्राजश्च धार्मिकः ।
 कृतञ्चयो धनञ्चयः संजयः शाक्य एव च ॥ १,१४१.७ ॥
 शुद्धोदनो बालुलश्च सेनजित्स्फुद्रकस्तथा ।
 सुमित्रः कुडवश्चातः सुमित्राभागधाञ्छणु ॥ १,१४१.८ ॥
 जरासन्धः सडेटेवः सोमापिश्च श्रुतश्रवाः ।
 अयुतायुर्निरमित्रः सुक्षत्रो बलुकर्मकः ॥ १,१४१.९ ॥
 श्रुतञ्चयः सेनजिञ्चय भूरिश्वैव शुचिस्तथा ।
 क्षेम्यश्च सुव्रतो धर्मः श्मश्रुलो दृढसेनकः ॥ १,१४१.१० ॥
 सुमतिः सुबलो नीतो सत्यजिद्विश्वजित्थथा ।
 षष्ठुञ्चयश्च षत्येते नृपा बालद्वयाः स्मृताः ॥ १,१४१.११ ॥
 अधर्मिष्ठाश्च शूद्राश्च भविष्यन्ति नृपास्ततः ।
 स्वर्गादिदृष्टि भगवान्साक्षान्नारायणोऽव्ययः ॥ १,१४१.१२ ॥
 नैमित्तिकः प्राकृतिकस्तथैवात्यन्तिको लयः ।
 याति भूः प्रलयं याप्सु ऽद्यापस्तेजसि पावकः ॥ १,१४१.१३ ॥
 वायौ वायुश्च वियति त्वाकाशौ यात्यलङ्कृतौ ।
 अलं बुद्धौ मतिर्जोव ज्वोऽव्यक्तो तदात्मनि ॥ १,१४१.१४ ॥
 आत्मा परेश्वरो विष्णुरेको नारायणो नरः ।
 अविनाश्यपरं सर्वं जगत्स्वर्गादि नाशि ङि ॥ १,१४१.१५ ॥

नृपाद्यो गता नाशमतः पापं विवर्जयेत् ।
 धर्मं कुर्यात्स्थिरं येन पापं छित्वा हरिं व्रजेत् ॥ १,१४१.१६ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 भविष्य राजवंशे षट् नामैक्यत्वारिंशद्वृत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १४२

ब्रह्मोवाच ।

विशादीन्यालयामास ज्यवतीर्णो हरिः प्रभुः ।

दैत्यधर्मस्य नाशार्थं वेदधर्मादिगुणये ॥ १,१४२.१ ॥

मत्स्यादिकस्वर्गपेण त्ववतारं करोत्यजः ।

मत्स्यो भूत्वा जयग्रीवं दैत्यं उत्वाञ्जिकएटकम् ॥ १,१४२.२ ॥

वेदानानीय मन्वादीन्यालयामास केशवः ।

मन्दरं धारयामास कूर्मो भूत्वा छिताय च ॥ १,१४२.३ ॥

क्षीरोदमथने वै धो देवो धन्वन्तरिर्ह्यर्भूत् ।

भिन्नलम्बाण्डलुं पूर्णममृतेन समुत्थितः ॥ १,१४२.४ ॥

आयुर्वेदमथाष्टाङ्गं सुश्रुताय स उक्तवान् ।

अमृतं पाययामास स्त्रीरूपी च सुरान्हरिः ॥ १,१४२.५ ॥

अवतीर्णो वराहोऽथ छिरण्याक्षं जघान ह ।

पृथिवीं धारयामास पालयामास देवताः ॥ १,१४२.६ ॥

नरसिंहोऽवर्तोर्णोऽथ छिरण्यकशिपुंरिपुम् ।

दैत्यान्निहतवान्वेदधर्मादीनभ्यपालयत् ॥ १,१४२.७ ॥

ततः परशुरामोऽभूज्जमदत्रेर्जगत्प्रभुः ।

त्रिः सप्तकृत्वः पृथिवीं यडे निः क्षत्रियां हरिः ॥ १,१४२.८ ॥

कार्तवीर्यं जघानाजौ कश्यपाय मर्डी ददौ ।

यागं कृत्वा मडाब्राह्मणैर्भुङ्क्ते पर्वते स्थितः ॥ १,१४२.९ ॥

ततो रामो भविष्यश्च यतुर्धा दृष्टमदनः ।

पुत्रो दशरथाज्जज्ञे रामश्च भरतोऽनुजः ॥ १,१४२.१० ॥

लक्ष्मणश्चाथ शत्रुघ्नो रामभार्या यं जानकी ।
रामश्च पितृसत्यार्थं मातृभ्यो हितमाचरन् ॥ १,१४२.११ ॥
शृङ्गवेरं चित्रकूटं दण्डकारण्यमागतः ।
नासां शूर्पण्णामायाश्च स्थित्वाथ भरदूषणम् ॥ १,१४२.१२ ॥
हत्वा स राक्षसं सीतापहारिरञ्जनीचरम् ।
रावणं यानुजं तस्य लङ्कापुर्यां विभीषणम् ॥ १,१४२.१३ ॥
रक्षोरञ्जये यं संस्थाप्य सुग्रीवनुमन्मुपैः ।
आरुढ्य पुष्पकं सार्धं सीतया पतिभक्तया ॥ १,१४२.१४ ॥
लक्ष्मणेनानुकूलेन ज्ययोध्यां स्वपुरीं गतः ।
राज्यं चकार देवादीन्पालयामास स प्रजाः ॥ १,१४२.१५ ॥
धर्मसंरक्षणं यके ज्यश्रमेधादिकास्तून् ।
सा महीपतिना रेमे रामेणैव यथासुप्सु ॥ १,१४२.१६ ॥
रावणस्य गृहे सीता स्थिता भेजे न रावणम् ।
कर्मणा मनसा वाचा सा गता राघवं सदा ॥ १,१४२.१७ ॥
पतिव्रता तु सा सीता ज्यनसूया यथैव तु ।
पतिव्रताया माहात्म्यं शृणु त्वं कथयाम्यहम् ॥ १,१४२.१८ ॥
कौशिको ब्राह्मणः कुष्ठी प्रतिष्ठानेऽभवत्पुरा ।
तं तथा व्याधितं भार्या पतिं देवमिवार्थयत् ॥ १,१४२.१९ ॥
निर्भर्त्सितापि भर्तारं तममन्यत दैवतम् ।
भर्त्रोक्ता सानयद्वेष्ट्यां शुल्कमादाय याधिकम् ॥ १,१४२.२० ॥
पथि सूले तदा प्रोतमथौरं यौरशङ्कया ।
माण्डव्यमतिदुःभार्तमन्यकारेऽथ स द्विजः ॥ १,१४२.२१ ॥
पत्नीस्कन्धसमारुढश्चालयामास कौशिकः ।
पादावमर्शाणस्तुङ्घो माण्डव्यस्तमुवाच ह ॥ १,१४२.२२ ॥
सूर्योदये मृतिस्तस्य येनाहं यालितः पदा ।
तश्छुत्वा प्राह तद्भार्या सूर्यो नोदयमेष्यति ॥ १,१४२.२३ ॥
ततः सूर्योदयाभावाद्भवत्सततं निशा ।
अहून्यब्धप्रमाणानि ततो देवा भयं ययुः ॥ १,१४२.२४ ॥

ब्रह्माणां शरणं जग्मुस्तामूये पद्मसम्भवः ।
 प्रशाम्यते तेजसैव तपस्तेजस्त्वनेन वै ॥ १,१४२.२५ ॥
 पतिप्रताया माडात्प्यात्रोद्गच्छति दिवाकरः ।
 तस्य यानुद्युष्टानिर्मर्त्यानां भवतां तथा ॥ १,१४२.२६ ॥
 तस्मात्पतिप्रतामत्रेरनसूयां तपस्विनीम् ।
 प्रसादयत वै पत्नीं भानोरुदयकाम्यया ॥ १,१४२.२७ ॥
 तैः सा प्रसादिता गत्वा ल्यनसूया पतिप्रता ।
 कृत्वादित्योदयं सा य तं भर्तारमञ्जुवयत् ।
 पतिप्रतानसूयायाः सीताभूदधिका किल ॥ १,१४२.२८ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकागे
 दशावतारदृ नाम द्वियत्वार्शिष्टुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १४३

ब्रह्मोवाय ।
 रामायणमतो वक्ष्ये श्रुतं पापविनाशनम् ।
 विषगुनाभ्यञ्जतो ब्रह्मा मरीचिस्तत्सुतोऽभवत् ॥ १,१४३.१ ॥
 मरीचेः कश्यपस्तस्माद्रविस्तस्मान्भुः स्मृतः ।
 मनोरिक्ष्वाकुरस्याभूद्भ्रंशे राजा रघुः स्मृतः ॥ १,१४३.२ ॥
 रघोरजस्ततो जातो राजा दशरथो बली ।
 तस्य पुत्रास्तु यत्वारो मडाबलपराङ्गमाः ॥ १,१४३.३ ॥
 कौसल्यायाम् भूद्रामो भरतः कैकयीसुतः ।
 सुतौ लक्ष्मणशशुङ्गौ सुमित्रायां बभूवतुः ॥ १,१४३.४ ॥
 रामो भक्तः पितुर्भर्तुर्विश्वामित्रादवामवान् ।
 अस्त्रग्रामं ततो यक्षीं ताटकां प्रजघान च ॥ १,१४३.५ ॥
 विशावमित्रस्य यज्ञे वै सुभाहुं न्यवधीद्धली ।
 जनकस्य कृतं गत्वा उपयेमेऽथ जानकीम् ॥ १,१४३.६ ॥
 उर्मिवां लक्ष्मणो वीरो भरतो भाएडवीं सुताम् ।

शत्रुघ्नो वै कीर्तिमतीं कुशध्वजसुते उभे ॥ १,१४३.७ ॥
 पित्रादिभिरयोध्यायां गत्वा रामाद्यः स्थिताः ।
 युधाजितं मातुल्यं शत्रुघ्नभरतौ गतौ ॥ १,१४३.८ ॥
 गतयोर्नृपवर्योऽसौ राज्यं दातुं समुद्यतः ।
 स रामाय तत्पुत्राय कैकेय्या प्रार्थितस्तदा ॥ १,१४३.९ ॥
 यतुर्दशसमावासो वनेरामस्य वाञ्छितः ।
 रामः पितृहितार्थं लक्ष्मणेन य सीतया ॥ १,१४३.१० ॥
 राज्यं तृणवत्यङ्गं शत्रुघ्नवेरपुरं गतः ।
 रथं त्यज्वा प्रयागं चित्रकूटगिरिं गतः ॥ १,१४३.११ ॥
 रामस्य तु वियोगेन राज्ञा स्वर्गं समाश्रितः ।
 संस्कृत्य भरतश्चागाद्राममालु बलान्वितः ॥ १,१४३.१२ ॥
 अयोध्यान्तु समागत्य राज्यं कुरु मलामते ।
 स नैच्छत्याद्दुके दत्त्वा राज्याय भरताय तु ॥ १,१४३.१३ ॥
 विसर्जितोऽथ भरतो रामराज्यमपालयत् ।
 नन्दिग्रामे स्थितो लज्जतो नाविशद्भ्रती ॥ १,१४३.१४ ॥
 रामोऽपि चित्रकूटाख्यं लज्जेत्राश्रममाययौ ।
 नत्वा सुतीक्ष्णं यागस्थं दण्डकारण्यमागतः ॥ १,१४३.१५ ॥
 तत्र शूर्पाण्मा नाम राक्षसी यातुमागता ।
 निकृत्य कर्णो नासो य रामेणाथापवारिता ॥ १,१४३.१६ ॥
 तत्प्रेरितः भरश्चागादूषणस्त्रिशिरास्तथा ।
 यतुर्दशसहस्रेण रक्षसान्तु बलेन य ॥ १,१४३.१७ ॥
 रामोऽपि प्रेषयामास बाणैर्यमपुरं तान् ।
 राक्षस्यां प्रेरितोऽभ्यागाद्रावणो हरणाय हि ॥ १,१४३.१८ ॥
 भृगुश्रुपं स मारीचं कृत्वात्रेऽथ त्रिदण्डधृक् ।
 सीतया प्रेरितो रामो मारीचं निजघान ह ॥ १,१४३.१९ ॥
 भ्रियमाणः स य प्राह हा सीते ! लक्ष्मणोति य ।
 सीतोक्तो लक्ष्मणोऽथागाद्रामश्चानुददर्श तम् ॥ १,१४३.२० ॥

उवाच राक्षसी माया नूनं सीता हृतेति सः ।
 रावणोऽन्तरमासाद्य ङ्यङ्केनादाय जानकीम् ॥ १,१४३.२१ ॥
 जटायुषं विनिर्बिधयथौ लङ्गां ततो बली ।
 अशोकवृक्षच्छायायां रक्षितां तामधारयत् ॥ १,१४३.२२ ॥
 आगत्य रामः सून्याञ्च पार्शवालां ददर्श उ ।
 शोकं कृत्वाथ जानक्या मार्गाणां कृतवान्प्रभुः ॥ १,१४३.२३ ॥
 जटायुषञ्च संस्कृत्य तद्दुक्तो दक्षिणां दिशम् ।
 गत्वा सभ्यं ततश्चक्रे सुग्रीवेण य राघवः ॥ १,१४३.२४ ॥
 सप्त तावान्विनिर्बिधय शरेणानतपर्वणा ।
 वालिनञ्च विनिर्बिधय किष्किन्ध्यायां हरीश्वरम् ॥ १,१४३.२५ ॥
 सुग्रीवं कृतवान्नाम ऋश्यमूके स्वयं स्थितः ।
 सुग्रीवः प्रेषयामास वानरान्पर्वतोपमान् ॥ १,१४३.२६ ॥
 सीताया मार्गाणां कर्तुं पूर्वाद्याशासु सोत्सवान् ।
 प्रतीचीमुत्तरां प्रार्थी दिशं गत्वा समागताः ॥ १,१४३.२७ ॥
 दक्षिणान्तु दिशं ये य मार्गयन्तोऽथ जानकीम् ।
 वनानि पर्वतान्द्वीपात्रदीनां पुलिनानि य ॥ १,१४३.२८ ॥
 जानकीन्ते ङ्यपश्यन्तो मरुणे कृतनिश्चयाः ।
 सम्पातिवयनाज्ज्ञात्वा उन्माम्भुपिङ्गुञ्जरः ॥ १,१४३.२९ ॥
 शतयोजनविस्तीर्णां पुप्लुवे मकरालयम् ।
 अपश्यज्जानकीं तत्र ङ्यशोकवनिङ्कास्थिताम् ॥ १,१४३.३० ॥
 भर्त्सितां राक्षसीभिश्च रावणेन य रक्षसा ।
 भव भार्येति वदता यिन्तयन्तीञ्च राघवम् ॥ १,१४३.३१ ॥
 अङ्गुलीयं कपिर्दत्त्वा सीतां कौशल्यमब्रवीत् ।
 रामस्य तस्य दूतोऽहं शोकं मा कुरु मैथिलि ॥ १,१४३.३२ ॥
 स्वाभिज्ञानञ्च मे देहि येन रामः स्मरिष्यति ।
 तच्छ्रुत्वा प्रददौ सीता वेणीरत्नं उन्मते ॥ १,१४३.३३ ॥
 यथा रामो नयेच्छीघ्रं तथा वाच्यं त्वया कपे ।
 तथेत्युक्त्वा तु उन्माम्भुनं द्रिव्यं भ्रमञ्च उ ॥ १,१४३.३४ ॥

उत्वाक्षं राक्षसांश्चान्यान्यन्धनं स्वयमागतः ।
 सर्वैस्त्रिन्द्रजितो बाणैर्दृष्ट्वा रावणमब्रवीत् ॥ १,१४३.३५ ॥
 रामदूतोऽस्मि अनुमान्तेऽपि रामाय मैथिलीम् ।
 अतश्छुत्वा प्रकुपितो दीपयामास पुच्छकम् ॥ १,१४३.३६ ॥
 कपिर्ज्वलितलाङ्गूलो लङ्कां देडेऽ मलाबलः ।
 दग्ध्वा लङ्कां समायातो रामपार्श्वं स वानरः ॥ १,१४३.३७ ॥
 जग्ध्वा कृलं मधुवने दृष्ट्वा सीतत्यवेदयत् ।
 वेणीरत्नञ्च रामाय रामो लङ्कापुरीं ययौ ॥ १,१४३.३८ ॥
 ससुग्रीवः स अनुमान्सांगदश्च सलक्ष्मणः ।
 विभीषणोऽपि सम्प्राप्तः शरणं राघवं प्रति ॥ १,१४३.३९ ॥
 लङ्कैश्चर्येष्वभ्यषिञ्चद्रामस्तं रावणानुजम् ।
 रामो नलेन सेतुञ्च कृत्वाभ्यौ योत्ततार तम् ॥ १,१४३.४० ॥
 सुवेलावस्थितश्चैव पुरीं लङ्कां ददर्शात् ।
 अथ ते वानरा वीरा नीलाङ्गदनलादयः ॥ १,१४३.४१ ॥
 धूम्रधूम्राक्षवीरेन्द्रा जाम्भवत्प्रमुष्पास्तदा ।
 मैन्दद्विविदमुष्पास्ते पुरीं लङ्कां भस्मिन्निरे ॥ १,१४३.४२ ॥
 राक्षसांश्च मलाकायान्मलाञ्जनयथोपमान् ।
 रामः सलक्ष्मणो उत्वा सकपिः सर्वराक्षसान् ॥ १,१४३.४३ ॥
 विद्युज्जिह्वञ्च धूम्राक्षं देवान्तकनरान्तं कौ ।
 मलोदरमलापार्श्ववतिकायं मलाबलम् ॥ १,१४३.४४ ॥
 कुम्भं निकुम्भं मत्तञ्च मकराक्षं ह्यकम्पनम् ।
 प्रहस्तं वीरमुन्मत्तं कुम्भकर्णं मलाबलम् ॥ १,१४३.४५ ॥
 रावणिं लक्ष्मणोऽच्छिन्त ह्यस्त्राद्यै राघवो बली ।
 निकृत्य बाहुयकाणि रावणान्तु न्यपातयन् ॥ १,१४३.४६ ॥
 सीतां शुद्धां गृहीत्वाथ विमाने पुष्पके स्थितः ।
 सवानरः समायातो ह्ययोध्यां प्रवरां पुरीम् ॥ १,१४३.४७ ॥
 तत्र राजयं यकाराय पुत्रवत्यालयन्म्रजाः ।

दशाश्वमेधानाद्धृत्य गयाशिरसि पातनम् ॥ १,१४३.४८ ॥

पिण्डानां विधिवत्कृत्वा दत्त्वा दानानि राघवः ।

पुत्रौ कुशलवौ दृष्ट्वा तौ य राजयेऽभ्यषेचयत् ॥ १,१४३.४९ ॥

अेकादशसहस्राणि रामो राज्यमकारयत् ।

शत्रुघ्नो लवणं जघ्ने शैलूषं भतस्ततः ॥ १,१४३.५० ॥

अगस्त्यादीन्मुनीन्त्रत्वा श्रुत्वोत्पत्तिञ्च रक्षसाम् ।

स्वर्गं गतो जनैः सार्धमयोध्यास्थैः कृतार्थकः ॥ १,१४३.५१ ॥

एति श्रीगरुडे महापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाख्ये आचारकास्ते

रामायणवर्णनं नाम त्रिंशत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १४४

ब्रह्मोवाच ।

उरिंशं प्रवक्ष्यामि कृष्णमाहात्म्यमुत्तमम् ।

वसुदेवात्तु देवक्यां वासुदेवो बलोऽभवत् ॥ १,१४४.१ ॥

धर्मादिरक्षार्थाय ऽयधर्मादिविनष्टये ।

कृष्णः पीत्वा स्तनौ गाढं पूतनामनयत्क्षयम् ॥ १,१४४.२ ॥

शकटः परिवृत्तोऽथ भद्रौ य यमलाङ्गुनौ ।

दमितः कालियो नागो धेनुको विनिपातितः ॥ १,१४४.३ ॥

धृतो गोवर्धनः शैलं धन्नेण परिपूजितः ।

भारावतरणं यके प्रतिज्ञां कृतवान्हरिः ॥ १,१४४.४ ॥

रक्षणायाङ्गुनादेश्च ऽपरिष्टादिर्निपातितः ।

केशी विनिहतो दैत्यो गोपादाः परितोषिताः ॥ १,१४४.५ ॥

याज्ञुरो मुष्टिको मल्लः कुंसो मञ्जान्निपातितः ।

रुक्मिणीसत्यभामाद्याः ऽयष्टौ पत्न्यो हरेः पराः ॥ १,१४४.६ ॥

षोडश स्त्रीसहस्राणि ऽयन्यान्यास महात्मनः ।

तासां पुत्राश्च पौत्राद्याः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १,१४४.७ ॥

रुक्मिण्याञ्चैव प्रद्युम्नो न्यवधीर्युंभरञ्च यः ।

तस्य पुत्रोऽनिरुद्धोऽभूद्गुषाभाणसुतापतिः ॥ १,१४४.८ ॥

उरिशकरयोर्यत्र मडायुद्धं भभूव उ ।
 भाणबाहुसडस्रञ्च खिन्नं बाहुद्वयं ज्यभूत् ॥ १,१४४.८ ॥
 नरको निहतो येन पारिजातं जडार यः ।
 भलश्च शिसुपालश्च उतश्च द्विविधः कपिः ॥ १,१४४.१० ॥
 अनिरुद्धादभूद्भृशः स य राजा गते हरौ ।
 सन्दीपनिं गुरुञ्चक्रे सपुत्रञ्च यकार सः ।
 मथुरायां योत्रसेनं पालनं य द्रिवौकसाम् ॥ १,१४४.११ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाएउ
 उरिवंशवर्णनं नाम यतुश्चात्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १४५

ब्रह्मोवाच ।
 भारतं सम्प्रवक्ष्यामि भारवतरणं भुवः ।
 यके कृष्णो युध्यमानः पाण्डवादिनिमित्ततः ॥ १,१४५.१ ॥
 विष्णुनाभ्यञ्जतो ब्रह्मा ब्रह्मपुत्रोऽन्निरन्नितः ।
 सोमस्ततो बुधस्तस्माद्विलायां य पुरुरवाः ॥ १,१४५.२ ॥
 तस्यायुस्तत्र वंशेऽभूद्यथातिर्भरतः कुरुः ।
 शन्तनुस्तस्य वंशेऽभूद्भृङ्गायां शन्तनोः सुतः ॥ १,१४५.३ ॥
 भीष्मः सर्वगुणैयुक्तो ब्रह्मवैवर्तपारगः ॥ १,१४५.४ ॥
 शन्तनोः सत्यवत्यां य द्वौ पुत्रौ संभभूवतुः ।
 चित्राङ्गदन्तु गन्धर्वः पुत्रं चित्राङ्गदोऽवधीत् ॥ १,१४५.५ ॥
 अन्यो विशित्रवीर्योऽभूत्काशीराजसुतापतिः ।
 विशित्रवीर्यं स्वयांते व्यासात्तक्षेत्रतोऽभवत् ॥ १,१४५.६ ॥
 धृतराष्ट्रोऽम्बिकापुत्रः पाण्डुराम्बालिकासुतः ।
 भुजिष्वायान्तु विदुरो गान्धार्या धृतराष्ट्रतः ॥ १,१४५.७ ॥
 दुर्योधनप्रधानास्तु शतसंभ्या मडाभवाः ।
 पाण्डोः कुन्त्याञ्च माधां य पञ्च पुत्राः प्रजज्ञिरे ॥ १,१४५.८ ॥
 युधिष्ठिरो भीमसेनो ज्यर्जुनो नकुलस्तथा ।

सडदेवश्च पञ्चैते मडाबलपराङ्माः ॥ १,१४५.९ ॥
कुरुपाण्डवयोर्वैरं दैवयो गाङ्गामूव उ ।
दुर्योधनेनाधीरेण पाण्डवाः समुपद्रुताः ॥ १,१४५.१० ॥
दग्धा जतुगृहे वीरास्ते मुक्ताः स्वधियामलाः ॥ १,१४५.११ ॥
ततस्तद्वेक्यकायां ब्राह्मणस्य निवेशने ।
विविशुस्ते मडात्मानो निडत्य बकराक्षसम् ॥ १,१४५.१२ ॥
ततः पाञ्चालविषयेद्रौपद्यास्ते स्वयंवरम् ।
विज्ञाय वीर्यशुल्कान्तां पाण्डवा उपयेमिरे ॥ १,१४५.१३ ॥
द्रोणामीभमानुमत्या तु धृतराष्ट्रः समानयत् ।
अर्द्धराज्यं ततः प्राप्ता षड्रप्रस्थे पुरोत्तमे ॥ १,१४५.१४ ॥
राजसूयन्ततश्चक्रुः सभां कृत्वा यतप्रताः ।
अर्जुनो द्वास्वत्यान्तु सुभद्रां प्राप्तवान्प्रियाम् ।
वासुदेवस्य भगिनीमनुमत्या मुरद्विषः ॥ १,१४५.१५ ॥
नन्दिघोषं रथं दिव्यमग्नेर्धनुस्सुतमम् ।
गाण्डीवं नाम तद्विव्यं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ।
अक्षया-सायकांश्चैव तथाभेधञ्च दंशनम् ॥ १,१४५.१६ ॥
स तेन धनुषा वीरः पाण्डवो जातवेदसम् ।
कृष्णद्वितीथो भीमत्सुरतर्पयत वीर्यवान् ॥ १,१४५.१७ ॥
नृपान्तिग्विजये जित्वा रत्नान्यादाय वै ददौ ।
युधिष्ठिराय मडते भ्रात्रे नीतिविदे मुदा ॥ १,१४५.१८ ॥
युधिष्ठिरोऽपि धर्मात्मा भ्रातृभिः परिवारितः ।
जितो दुर्योधनेनैव मायाधूतेन पापिना ।
कर्णदुःशासनमते स्थितेन शकुनेर्मते ॥ १,१४५.१९ ॥
अथ द्वादश वर्षाणि वने तेपुर्मडत्तपः ।
सधौम्या द्रौपदीषष्ठा मुनिवृन्दाभिसंवृताः ॥ १,१४५.२० ॥
ययुर्विराटनगरं गुप्तुपेण संश्रिताः ।
वर्षमेकं मडाप्राज्ञा गोत्रहात्तमपालयन् ॥ १,१४५.२१ ॥
तते याताः स्वकं राष्ट्रं प्रार्थयामासुरादृताः ।

पञ्चग्रामानर्धराज्याद्रीरा दुर्योधनं नृपम् ॥ १,१४५.२२ ॥

नासवन्तः कुरुक्षेत्रे युद्धञ्चकुर्बलान्विताः ।

अक्षौडिणीभिर्दिव्याभिः सप्तभिः परिवारिताः ॥ १,१४५.२३ ॥

अेकादशभिरुद्युक्ता युक्ता दुर्योधनादयः ।

आसीद्युद्धं संकुलं य देवासुररणोपमम् ॥ १,१४५.२४ ॥

भीष्मः सेनापतिरभूदाद्यौ दुर्योधने जले ।

पाण्डवानां शिष्येण य तयोर्युद्धं बभूव ह ।

शस्त्राशस्त्रि मडाधोरं धसरात्रं शराशरि ॥ १,१४५.२५ ॥

शिष्येण्यर्जुनभाणैश्च भीष्मः शरशतैश्चितः ।

उत्तरायणमावीक्ष्य ध्यात्वा देवं गदाधरम् ॥ १,१४५.२६ ॥

उक्त्वा धर्मान्बहुविधांस्तर्पयित्वा पितृन्बभूव ।

आनन्दे तु पदे लीनो विमले मुक्तकिम्बिषे ॥ १,१४५.२७ ॥

ततो द्रोणो यथौ योद्धुं धृष्टद्युम्नेन वीर्यवान् ।

दिनानि पञ्च तद्युद्धमासीत्परमदारुणम् ॥ १,१४५.२८ ॥

यत्र ते पृथिवीपाला उताः पार्थेन संगरे ।

शोकसागरमासाद्य द्रोणोऽपि स्वर्गमाप्तवान् ॥ १,१४५.२९ ॥

ततः कर्णा यथौ योद्धुमर्जुनेन मिहात्मना ।

दिनद्वयं मडायुद्धं कृत्वा पार्थास्त्रसागरे ।

निमग्नः सूर्यलोडन्तु ततः प्राप स वीर्यवान् ॥ १,१४५.३० ॥

ततः शल्यो यथौ योद्धुं धर्माज्ञेन धीमता ।

दिनार्धेन उतः शल्यो आणैर्ज्वलनसन्निभैः ॥ १,१४५.३१ ॥

दुर्योधनोऽथ वेगेन गदामादाय वीर्यवान् ।

अव्यधावत वै भीष्मं कालान्तक्यमोपमः ॥ १,१४५.३२ ॥

अथ भीमेन वीरेण गदया विनिपातितः ।

अश्रुत्यामा गतो द्रौणिः सुप्तसैन्यं ततो निशि ॥ १,१४५.३३ ॥

जघान् बाहुवीर्येण पितुर्वधमनुस्मरन् ।

धृष्टद्युम्नं जघानाथ द्रौपदेयांश्च वीर्यवान् ॥ १,१४५.३४ ॥

द्रौपदां रुधमानायामश्रुत्याम् शिरोमणिम् ।

अेषिकास्त्रेण तं जित्वा जग्राडार्जुन उत्तमम् ॥ १,१४५.३५ ॥
 युधिष्ठिरः समाश्रास्य स्त्रीजनं शोकसंकुलम् ।
 स्नात्वा सन्तर्प्य देवांश्च पितृनथ पितामहान् ॥ १,१४५.३६ ॥
 आश्रासितोऽथ भीष्मेण राजयञ्चैवाकरोन्मडत् ।
 विषगुभीजेऽश्वमेधेन विधिवद्दक्षिणावता ॥ १,१४५.३७ ॥
 राजये परीक्षितं स्थाप्य यादवानां विनाशनम् ।
 श्रुत्वा तु मौसले राजा जम्वा नामसहस्रकम् ॥ १,१४५.३८ ॥
 विषणोः स्वर्गं जगामाथ भीमादूर्वातृभिर्युतः ।
 वासुदेवः पुनर्भुङ्क्ष-समोलाय सुरद्विषाम् ॥ १,१४५.३९ ॥
 कस्त्रिर्विषगुश्च भविता शंभलग्रामके पुनः ।
 अश्वाङ्गुठोऽभिलांत्वोकांस्तदा भस्मीकरिष्यति ॥ १,१४५.४० ॥
 देवादीनां रक्षाणाय ङ्यधर्मद्वारणाय च ।
 दृष्टानाञ्च वधार्थाय ङ्यवतारं करोति च ॥ १,१४५.४१ ॥
 यथा धन्वन्तरिर्वशे जातः क्षीरोदमन्थने ।
 देवादीनां ज्ञुवनाय ङ्यायुर्वेदमुवाच ह ॥ १,१४५.४२ ॥
 विश्वामित्रसुतायैव शुश्रुताय मडात्मने ।
 भारतांश्चावतारांश्च श्रुत्वा स्वर्गं प्रजेन्नरः ॥ १,१४५.४३ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाप्ये आचारकास्ते
 भारतादिवर्णनं नाम पञ्चम्यत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १४६

धन्वन्तरिरुवाच ।

सर्वरोगनिदानञ्च वक्ष्ये सुश्रुत तत्पतः ।

आत्रेयादूर्भुनिवरैर्यथा पूर्वमुदीरितम् ॥ १,१४६.१ ॥

रोगः पाप्मा ज्वरो व्याधिर्विकारो दृष्ट आमयः ।

यक्ष्मातङ्गुगदा बाधाः शब्दाः पर्यायवाचिनः ॥ १,१४६.२ ॥

निदानं पूर्वदृषाणि दृषाण्युपशयस्तथा ।

सम्प्राप्तिश्चैति विज्ञानं रोगाणां पञ्चधा स्मृतम् ॥ १,१४६.३ ॥

निमित्ततेत्वायतनप्रत्ययोत्थानकारणैः ।
 निदानमाहुः पर्यायैः प्राञ्चूपं येन लक्ष्यते ॥ १,१४६.४ ॥
 उत्पित्सुरामयो दौषविशेषेणानधिष्ठितः ।
 लिङ्गमव्यक्तमल्पत्वाद्द्व्याधीनां तद्यथायथम् ॥ १,१४६.५ ॥
 तदेव व्यक्ततां यातं रूपमित्यभिधीयते ।
 संस्थानां व्यञ्जनं लिङ्गं लक्षणं चिह्नमाकृतिः ॥ १,१४६.६ ॥
 उेतुव्याधिविपर्यस्तविपर्यस्तार्थकारिणाम् ।
 औषधान्नविदारणामुपयोगं सुभाषणम् ॥ १,१४६.७ ॥
 विद्यादुपशयं व्याधेः स हि सात्त्व्यमिति स्मृतः ।
 विपरीतोऽनुपशयो व्याध्यसात्त्व्येति संज्ञितः ॥ १,१४६.८ ॥
 यथा दृष्टेन दौषेण यथा यानुविसर्पता ।
 निर्वृत्तिरामयस्यासौ सम्प्राप्तिरभिधीयते ॥ १,१४६.९ ॥
 संध्याविकल्पप्राधान्यबलकालविशेषतः ।
 सा भिद्यते यथात्रैव वक्ष्यन्तेऽष्टौ ज्वरा षति ॥ १,१४६.१० ॥
 दौषाणां समवेतानां विकल्पोशांशकल्पना ।
 स्वातन्त्र्यपारतन्त्र्यात्म्यां व्याधेः प्राधान्यमादिशेत् ॥ १,१४६.११ ॥
 उेत्वादिकात्स्नर्यावयवैर्बलाबलविशेषणम् ।
 नक्तन्दिनार्धभुक्तान्शैर्व्याधिकालो यथामलम् ॥ १,१४६.१२ ॥
 षति प्रोक्तो निदानार्थः स व्यासेनोपदेक्ष्यते ।
 सर्वेषामेव रोगाणां निदानं कुपिता मलाः ॥ १,१४६.१३ ॥
 तत्प्रकोपस्य तु प्रोक्तं विविधाहितसेवनम् ।
 अहितस्त्रिविधो योगस्त्रयाणां प्रागुदाहृतः ॥ १,१४६.१४ ॥
 तिक्तोषणकषायाम्लरूक्षप्रमितयोजनैः ।
 धावनोदीरणनिशाजगरात्युख्यभाषणैः ॥ १,१४६.१५ ॥
 द्वियाभियोगबीशोकचिन्ताव्यायाममैथुनैः ।
 ग्रीष्माडोरात्रभुक्त्यन्ते प्रकुप्यति समीरणः ॥ १,१४६.१६ ॥
 पित्तं कट्वालतीक्ष्णोष्णकटुकोधविदाहिलिभिः ।
 शरन्मध्याह्नरात्र्यर्धविदाहसमयेषु च ॥ १,१४६.१७ ॥

स्वाद्भ्रमलवलास्निग्धगुर्वभिष्यन्दिशीतलैः ।
 आस्थास्वप्नसुभाञ्जुर्लाटिवास्वप्नादिभृंजुलैः ॥ १,१४६.१८ ॥
 प्रिच्छर्दनाधयोगेन भुक्तान्नस्याप्यञ्जुलिके ।
 पूवह्नि पूर्वरात्रे य श्लेष्मा वक्ष्यामि सङ्कुरान् ॥ १,१४६.१९ ॥
 मिश्रीभावात्समस्तानां सन्निपातस्तथा पुनः ।
 संकीर्णाञ्जुर्लाटिषमविरुद्धाधशनादितिः ॥ १,१४६.२० ॥
 व्यापन्नमद्यपानीयशुष्कशाकाममूलकैः ।
 पिण्याकमृत्यवसरपूतिशुष्ककृशमिषैः ॥ १,१४६.२१ ॥
 दोषत्रयकरैस्तैस्तैस्तथात्रपरिवर्ततः ।
 धातोर्दुष्टात्पुरो वाताद्द्विग्रहावेशविप्लवात् ॥ १,१४६.२२ ॥
 दृष्टामानैरतिश्लेष्मग्रुर्भक्ष्यपीडनात् ।
 मिथ्यायोगास्य विविधात्पापानाञ्च निषेवणात् ।
 स्त्रीणां प्रसववैषम्यात्तथा मिथ्योपचारतः ॥ १,१४६.२३ ॥
 प्रतिरोगमिति कुब्जा रोगविध्यनुगामिनः ।
 रसायनं प्रपद्याशु दोषा दृढे विकुर्वते ॥ १,१४६.२४ ॥
 एति श्रीगरुडे मलापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
 सर्वरोगनिदानं नाम षट्यत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमलापुराणम्- १४७

धन्वन्तरिरुवाच ।
 वक्ष्ये ज्वरनिदानं छि सर्वज्वरविभुद्भ्ये ।
 ज्वरो रोगपतिः पाप्मा मृत्युराजोऽशनोऽन्तकः ।
 कुब्धदक्षाध्वरध्वंसिरुद्रोर्ध्वनयनोद्भवः ॥ १,१४७.१ ॥
 तत्सन्तापो मोहमयः सन्तापात्मापचारजः ।
 विविधैर्नामिभिः कूरो नानायोनिषु वर्तते ॥ १,१४७.२ ॥
 पाकलो गजेष्वमितापो वाजिष्वलर्कः कुकुरेषु ।
 छन्द्रमदो जलदेष्वस्यु नूलिका ज्योतिरोषधीषु भूम्यामूषरो नाम ॥ १,१४७.३ ॥

लृत्लासश्छर्दनं कासः स्तंभः शैत्यं त्वगादिषु ।
 अङ्गेषु च समुद्भूताः पिडकाश्च कङ्कोद्भवे ॥ १,१४७.४ ॥
 काले यथास्वं सर्वेषां प्रवृत्तिर्वृद्धिरेव वा ।
 निदानोक्तोनुपशयो विपरीतोपशायिता ॥ १,१४७.५ ॥
 अरुचिश्चाविपाकश्च स्तंभमालस्यमेव च ।
 लृदाडश्च विपाकश्च तन्द्रा चालस्यमेव च ।
 वस्तिर्विमर्दावनया दोषाणामप्रवर्तनम् ॥ १,१४७.६ ॥
 लालाप्रसेको लृत्लासः क्षुन्नाशो रसदं भुभम् ।
 स्वच्छमुषणगुरुत्वञ्च गात्राणां भङ्गमूत्रता ।
 न विञ्जोर्णं न च म्लानिर्ज्वरस्यामस्य लक्षणाम् ॥ १,१४७.७ ॥
 क्षुत्क्षामता लघुत्वं च गात्राणां ज्वरमार्दवम् ।
 दोषप्रवृत्तिरष्टाडान्निरामज्वरलक्षणाम् ॥ १,१४७.८ ॥
 यथा स्वलिङ्गं संसर्गं ज्वरसंसर्गजोऽपि वा ।
 शिरोर्तिमूर्ध्नावमिदेलदाडकण्ठास्थशोषारुचिपर्वमेदाः ।
 उन्निद्रता संभ्रमरोमलर्षा जृम्भातिवाक्त्वं पवनान्त्सपित्तात् ॥ १,१४७.९ ॥
 तापडान्यरुचिपर्वशिरोरुक्ष्णीवनश्चसनकासविवर्णाः ।
 शीतजाल्प्यतिमिरभ्रमितन्द्राश्लेष्मवातजनिज्वरलिङ्गम् ॥ १,१४७.१० ॥
 शीतस्तम्भस्वेददाडाल्यवस्थास्तृषणा कासः श्लेष्मपित्तप्रवृत्तिः ।
 मोडस्तन्द्रालिप्तित्तास्यता च ज्ञेयं रुपं श्लेष्मपित्तज्वरस्य ॥ १,१४७.११ ॥
 सर्वजो लक्षणैः सर्वैर्दाडोऽत्र च मुहुर्मुहुः ।
 तद्गुच्छीतं मडा निद्रा दिवा जागरणं निशि ॥ १,१४७.१२ ॥
 सदा वा नैव वा निद्रा मडारवेदो ङि नैव वा ।
 गीतनर्तनडास्यादिः प्रकृतेडाप्रवर्तनम् ॥ १,१४७.१३ ॥
 साश्रुणी कलुषे रक्तं लुग्रे लुलितपक्ष्मणी ।
 अक्षिणी पिण्डिकापार्श्वशिरः पर्वस्थिरुग्भ्रमः ॥ १,१४७.१४ ॥
 सस्वनौ सरुजौ कर्णौ मडाशीतौ ङि नैव वा ।
 परिदग्धा भरा जिह्वा गुरुस्त्रस्ताङ्गसन्धिता ॥ १,१४७.१५ ॥
 धीवनं रक्तपित्तस्य लोठनं शिरसोऽतितृट् ।

कोष्ठानां श्यावरक्तानां मण्डलानां च दर्शनम् ॥ १,१४७.१६ ॥
 लृष्ट्व्यथा मलंससर्गः प्रवृत्तिर्वाल्पशोऽति वा ।
 स्निग्धास्यता बलभ्रंशः स्वरसादः प्रलापितः ॥ १,१४७.१७ ॥
 दोषपाकश्चिरं तन्द्रा प्रततं कण्ठकूजनम् ।
 सन्निपातमभिन्यासं तं भ्रूयाव्य उतौजसम् ॥ १,१४७.१८ ॥
 वायुना कण्ठरुद्धेन पित्तमन्तः सुपीडितम् ।
 व्यवायित्वाव्य सौष्याव्य बहिर्भर्गं प्रपद्यते ।
 तेन ङाद्रिद्रनेत्रत्वं सन्निपातोद्भवज्वरे ॥ १,१४७.१९ ॥
 दोषे विवृद्धे नष्टेऽग्नौ सर्वसम्पूर्णाक्षणाः ।
 सान्निपातज्वरोऽसाध्यः कृष्णसाध्यस्ततोऽन्यथा ॥ १,१४७.२० ॥
 अन्यत्र सन्निपातोत्थं यत्र पित्तं पृथक्स्थितम् ।
 त्वधि कोष्ठे य वा दाढं विदधाति पुरोऽनु वा ॥ १,१४७.२१ ॥
 तद्भद्रातकङ्के शीतं दाढाद्विर्दुस्तरस्तयोः ।
 शीतादौ तत्र पित्तेन कङ्के स्यान्धितशोषिते ॥ १,१४७.२२ ॥
 पित्ते शान्तेऽथ वै मूर्छा मदस्तृषणा य जायते ।
 दाढादौ पुनरन्तेषु तन्द्रालस्ये वमिः कृमात् ॥ १,१४७.२३ ॥
 आगन्तुरभिगाताभिषङ्गशापाभियारतः ।
 यतुर्धा तु कृतः स्वेदो दाढाद्यैरभिघातजः ॥ १,१४७.२४ ॥
 श्रमाव्य तस्मिन्वचनः प्रायो रक्तं प्रदूषयन् ।
 सव्यथाशोकवैवर्ण्यं सरुजं कुरुते ज्वरम् ॥ १,१४७.२५ ॥
 ग्राडावेशौषधिविषकोधलीशोककामजः ॥ १,१४७.२६ ॥
 अभिषङ्गग्राडोऽप्यस्मिन्नकस्माद्वासरोदने ।
 ओषधीगन्धजे मूर्छा शिरोरुग्मथुः क्षयः ॥ १,१४७.२७ ॥
 विषाम्मूर्छातिसारश्च श्यावता दाढकृद्भ्रमः ।
 कोधात्कम्पः शिरोरुज्य प्रलापो भयशोकजे ॥ १,१४७.२८ ॥
 कामाद्भ्रमोऽरुचिर्दाढो ह्रीनिद्राधीधृतिक्षयाः ।
 ग्राडादौ सन्निपातस्य रुपादौ मरुतस्तयोः ॥ १,१४७.२९ ॥

कोपात्कोपेऽपि पित्तस्य यौ तु शापाभियारणौ ।
 सन्निपातज्वरौ घोरो तावसख्यतमौ मतौ ॥ १,१४७.३० ॥
 तन्त्रा भियारिकैर्मन्त्रैर्दूयमानञ्च तप्यते ।
 पूर्वञ्चैतस्ततो देहस्ततो विस्फोटद्विग्लमैः ॥ १,१४७.३१ ॥
 सदाडमूर्छाग्रस्तस्य प्रत्यङ् वधते ज्वरः ।
 धिते ज्वरोऽष्टधा दृष्टः समासाद्द्विबिधस्तु सः ॥ १,१४७.३२ ॥
 शारीरो मानसः सौम्यस्तीक्ष्णोन्तर्बहिराश्रयः ।
 प्राकृतो वैकृतः साध्योऽसाध्यः सामो निरामकः ॥ १,१४७.३३ ॥
 पूर्वं शरिरे शरीरे तापो मनसि मानसे ।
 पवनैर्योगवाहित्वाच्छीतं श्लेष्मयुते भवेत् ॥ १,१४७.३४ ॥
 दाढः पित्तयुते मिश्रं मिश्रेऽन्तः संश्रये पुनः ।
 ज्वरेऽधिकं विकाराः स्युरन्तः क्षोभो मलग्रहः ॥ १,१४७.३५ ॥
 बहिर्येव बहिर्येव तापोऽपि य स साधितः ।
 वर्षाशरद्धसन्तेषु वाताद्यैः प्रकृतः कमात् ॥ १,१४७.३६ ॥
 वैकृतोऽन्यः स दुःसाध्यः प्रायश्च प्राकृतोऽनिवात् ।
 वर्षासु मारुतो दुष्टः पित्तश्लेष्मान्वितं ज्वरम् ॥ १,१४७.३७ ॥
 कुर्याञ्च्य पित्तं शरदि तस्य यानुयरः कङ्कः ।
 तत्प्रकृत्या विसर्गाञ्च्य तत्र नानशनाद्भयम् ॥ १,१४७.३८ ॥
 कङ्को वसन्ते तमपि वातपित्तं भवेदनु ।
 बलवत्स्वल्पदोषेषु ज्वरः साध्योऽनुपद्रवः ॥ १,१४७.३९ ॥
 सर्वथा विकृतिज्ञाने प्रागसाध्य उदाहृतः ।
 ज्वरोपद्रवतीक्ष्णत्वं मन्दाग्निर्बुधुमूत्रता ॥ १,१४७.४० ॥
 न प्रवृत्तिर्न विजृण्णा न क्षुत्सामज्वराकृतिः ।
 ज्वरवेगोऽधिकस्तृष्णा प्रलापः श्वसनं भ्रमः ॥ १,१४७.४१ ॥
 मलप्रवृत्तिरुल्बेशः पथ्यमानस्य लक्षणम् ।
 जृण्णतामविपर्यासात्समरात्रं य लङ्घनम् ॥ १,१४७.४२ ॥
 ज्वरः पञ्चविधः प्रोक्तो मलकालबलाबलात् ।
 प्रायशः सन्निपातेन भूयसामुपदिश्यते ॥ १,१४७.४३ ॥

सन्ततः सततोऽन्येद्युस्तृतीयक्यतुर्थकी ।
धातुमूत्रशकृद्वाडिस्नोत सां व्यापिनो मलाः ॥ १,१४७.४४ ॥
तापयन्तस्तनुं सर्वा तुल्यदृष्ट्यादिवर्षिताः ।
बलिनो गुरुवस्तस्याविशेषेण रसाश्रिताः ॥ १,१४७.४५ ॥
सततं निष्प्रतिद्वन्द्वाज्वरं कुर्युः सुदुःसहम् ।
मलं ज्वरोष्णघातून्वा स शीघ्रं क्षपयेत्ततः ॥ १,१४७.४६ ॥
सर्वाकारं रसादीनां शुद्ध्यासुद्ध्यापि वा कृमात् ।
वातपित्तकृष्टैः समद शद्वादशवासरात् ॥ १,१४७.४७ ॥
प्रायोऽनुयाति मर्यादां मोक्षाय च वधाय च ।
धृत्यग्निवेशस्य मतं ङारीतस्य पुनः स्मृतिः ॥ १,१४७.४८ ॥
द्विगुणा सममी या च नवम्येकादशी तथा ।
ओषा त्रिदोषमर्यादा मोक्षाय च वधाय च ॥ १,१४७.४९ ॥
शुद्ध्याशुद्ध्या ज्वरः कालं दीर्घमप्यत्र वर्तते ।
कृशानां व्याधियुक्तानां मिथ्याङारादिसेविनाम् ॥ १,१४७.५० ॥
अल्पोऽपि दोषो दृष्ट्यादेलब्ध्वान्यतमतो बलम् ।
स प्रत्यनीको विषमं यस्माद्भृष्टिक्षयान्वितः ॥ १,१४७.५१ ॥
सविक्षेपो ज्वरं कुर्याद्विषमक्षयवृद्धिभाङ् ।
दोषः प्रवर्तते तेषां स्वे काले ज्वरयन्बली ॥ १,१४७.५२ ॥
निवर्तते पुनश्चैव प्रत्यनीकबलाबलः ।
क्षीणदोषो ज्वरः सूक्ष्मो रसादिष्वेव लीयते ॥ १,१४७.५३ ॥
लीनत्वात्कार्श्यवैवर्ण्यज्जाज्यादीनां दधाति सः ।
आसन्नविकृतास्यत्वात्स्रोतसां रसवाडिनाम् ॥ १,१४७.५४ ॥
आशु सर्वस्य वपुषो व्याप्तिदोषो न जायते ।
सन्तः सततस्तेन विपरीतो विपर्ययात् ॥ १,१४७.५५ ॥
विषमो विषमारम्भः क्षपाकालेन सङ्गवान् ।
दोषो रक्ताश्रयः प्रायः करोति सन्ततं ज्वरम् ॥ १,१४७.५६ ॥
अङोरान्नस्य सन्धौ स्यात्सकृदन्येद्युराश्रितः ।

तस्मिन्मांसवला नाडी मेदोनाडी तृतीयके ॥ १,१४७.५७ ॥
 ग्राही पित्तानिलान्मूर्ध्निस्त्रिकस्य कङ्कपित्ततः ।
 सपृष्ठस्थानिलकङ्कत्स यैकालान्तरः स्मृतः ॥ १,१४७.५८ ॥
 यतुर्थको भवैर्मेदोमज्जास्थान्यतरे स्थितः ।
 मज्जास्थ एव ह्यपरः प्रभावमनुदृश्येत् ॥ १,१४७.५९ ॥
 द्विधा कङ्कोणिज्जङ्घाभ्यां स पूर्वं शिरसानिलात् ।
 अस्थिमज्जारूपगतश्चतुर्थकविपर्ययः ॥ १,१४७.६० ॥
 त्रिधा त्र्यलं ज्वरयति दिनमेकन्तु मुञ्चति ।
 भला भलेन दोषाणामन्ययेद्यादिजम्भनाम् ॥ १,१४७.६१ ॥
 पङ्कानामविपर्यासात्सप्तसप्तत्रय्य लङ्घयेत् ।
 ज्वरः स्थान्मनसस्तद्भ्रतर्माज्ञाश्च तदातदा ॥ १,१४७.६२ ॥
 गम्भीरघातुयारित्वात्सन्निपातेन सम्भवात् ।
 तुल्योष्ण्याय दोषाणां दुश्चिकित्स्यश्चतुर्थकः ॥ १,१४७.६३ ॥
 सूक्ष्मात्सूक्ष्मज्वरेष्वेषु दूरदूरतरेषु य ।
 दोषो रक्तादिमार्गेषु शनैरल्पश्चिरेण यत् ॥ १,१४७.६४ ॥
 याति देहञ्च नाशेषं सन्तापादीन्करोत्यतः ।
 कुभो यत्नेन विच्छिन्नः सतापो लक्ष्यते ज्वरः ॥ १,१४७.६५ ॥
 विषमो विषमारम्भः क्षपाकालानुसारवान् ।
 यथोत्तरं मन्दगतिर्मन्दशक्तिर्यथायथम् ॥ १,१४७.६६ ॥
 कालेनाप्नोति सदृशान्स रसादींस्तथातथा ।
 दोषो ज्वरयति कुक्षिशिराच्चिरतरेण य ॥ १,१४७.६७ ॥
 भूमौ स्थितं जलैः सिक्तं कालं नैव प्रतीक्षते ।
 अङ्कुराय यथा बीजं दोषबीजं भवेत्तथा ॥ १,१४७.६८ ॥
 वेगं कृत्वाविषं यद्द्रदाशये नयते भलम् ।
 दुष्यत्याप्तबलं भूयः कालदोषविषन्तथा ॥ १,१४७.६९ ॥
 अत्रेव ज्वराः प्रवर्तन्ते विषमाः सतताद्यः ।
 उल्लेखो गौरवं दैन्यं भङ्गोऽङ्गानां विजृम्भणम् ॥ १,१४७.७० ॥

अरोयडो वमिः श्वासः सर्वस्मिन्नसगे ज्वरे ।
 रक्तनिष्ठीवनं तृष्णा रुक्षोष्णं पीडकोद्यमः ॥ १,१४७.७१ ॥
 दाडरागभ्रममदप्रलापो रक्तसंश्रिते ।
 तृड्ग्लानिः स्पृष्टवर्चस्कमन्तर्दाडो भ्रमस्तमः ॥ १,१४७.७२ ॥
 दौर्गन्ध्यं गात्रविक्षेपो मांसस्थे मेदसि स्थिते ।
 स्वेदोऽतितृष्णा वमनं दौर्गन्ध्यं वा सलिष्णुता ॥ १,१४७.७३ ॥
 प्रलापो ग्लानिररुचिरस्थिगे त्वस्थिभेदनम् ।
 दोषप्रवृत्तिरुद्धोः श्वासांगक्षेपङ्गुजनम् ॥ १,१४७.७४ ॥
 अन्तर्दाडो भडिः शैत्यं श्वासो डिक्का डि मज्जमे ।
 तमसो दर्शनं मर्मच्छेदनं स्तब्धमेढ्रता ॥ १,१४७.७५ ॥
 शुङ्कप्रवृत्तौ मृत्युस्तु जायते शुङ्कसंश्रये ।
 उत्तरोत्तरदुःसाध्याः पञ्चान्ये तु विपर्यये ॥ १,१४७.७६ ॥
 प्रलिम्पन्निव गात्राणि श्लेष्मणा गौरवेण य ।
 मन्ज्वरप्रलापस्तु सशीतः स्यात्प्रलेपकः ॥ १,१४७.७७ ॥
 नित्यं मन्ज्वरो रुक्षः शीतकृच्छ्रेण गच्छति ।
 स्तब्धाङ्गः श्लेष्मभूयिष्ठो भवेदङ्गबलाशकः ॥ १,१४७.७८ ॥
 डरिद्राभेदवर्णाभस्तद्बलेपं प्रमेडति ।
 स वै डारिद्रको नाम ज्वरभेदोऽन्तकः स्मृतः ॥ १,१४७.७९ ॥
 कङ्कवातौ समौ यत्र डीनपित्तस्य देडिनः ।
 तीक्ष्णोऽथ वा दिवा मन्दो जायते रात्रिजो ज्वरः ॥ १,१४७.८० ॥
 दिवाकरार्पितबले व्यायामाख्य विशोषिते ।
 शरीरे नियतं वाताज्ज्वरः स्यात्पौरात्रिकः ॥ १,१४७.८१ ॥
 आमाशये यदात्मस्थे श्लेष्मपित्ते ऽयधः स्थिते ।
 तदर्धं शीतलं देडे ऽयर्धं योष्णं प्रजायते ॥ १,१४७.८२ ॥
 काये पित्तं यदा न्यस्तं श्लेष्मा यान्ते व्यवस्थितः ।
 उष्णत्वं तेन देडस्य शीतत्वं करपाद्योः ॥ १,१४७.८३ ॥
 रसरक्ताश्रयः साध्यो मांस मेदोगतश्च यः ।
 अस्थिमज्जागतः कृच्छ्रस्तैस्तैः स्वाङ्गैर्लतप्रभः ॥ १,१४७.८४ ॥

विसंज्ञो ज्वेगार्तः सकोध एव वीक्षते ।

सदोषमुषण्य सदा शङ्कमुच्यति वेगवत् ॥ १,१४७.८५ ॥

दोषो लघुर्व्यपगतकलममोडतापः पाको मुष्णे करणसौष्ठवमव्यथत्वम् ।

स्वेदः क्षुवः प्रकृतियोगिमनोऽन्नलिप्सा कण्डूश्च मूर्च्छि विगत्ज्वरलक्षणानि ॥ १,१४७.८६ ॥

एतौ श्रीगारुडे मडापुराणो पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते

ज्वरनिदानादिकं नाम समयत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १४८

ध-वन्तरिरुवाय ।

अथातो रक्तपित्तस्य निदानं प्रवदाम्यहम् ।

भृशोष्णतिक्तकट्वम्ललवणादिविदाडिभिः ॥ १,१४८.१ ॥

कोद्रवोद्दालकैश्चान्यैस्तदुक्तैरति सेवितैः ।

कुपितं पित्तिकैः पित्तं द्रवं रक्तञ्च मूर्छति ॥ १,१४८.२ ॥

तैर्मिथस्तुल्यरूपत्वमागम्य व्याप्लुवंस्तनुम् ।

पित्तरक्तस्य विकृतेः संसर्गाद्विषणादपि ॥ १,१४८.३ ॥

गन्धवर्णानुवृत्तेषु रक्तेन व्यपदिश्यते ।

प्रभवत्यसृजः स्थानात्प्लीडतो यकृतश्च सः ॥ १,१४८.४ ॥

शिरोगुरुत्वमरुचिः शीतेच्छा धूमकोऽम्लकः ।

छर्षितशर्षटिभै भत्स्यं कासः श्वासो भ्रमः कलमः ॥ १,१४८.५ ॥

लोडितो न डितो मत्स्यगन्धास्यात्वञ्च विज्वरे ।

रक्तडारिद्रडरितवर्णता नयनाद्विषु ॥ १,१४८.६ ॥

नीललोडित पीतानां वर्णानामविवेचनम् ।

स्वप्ने षन्मादधर्मित्वं भवत्यस्मिन्भविष्यति ॥ १,१४८.७ ॥

उर्ध्वं नासाक्षिकर्णस्यैर्मैद्वयोनिगुदैरधः ।

कुपितं रोमडूपैश्च समस्तैस्तत्प्रवर्तते ॥ १,१४८.८ ॥

उर्ध्वं साध्यं कङ्गाद्यस्मात्तद्विरेथनसाधितम् ।

अक्षौषधानि पित्तस्य विरेको डि वरौषधम् ॥ १,१४८.९ ॥

अनुबन्धी कङ्को यत्र तत्र तस्यापि शुद्धिकृत् ।
 कषायाः स्वादवो यस्य विशुद्धौ श्लेष्मला ह्रिताः ॥ १,१४८.१० ॥
 कटुतिक्तकषाया वा ये निसर्गात्कङ्कावलाः ।
 अधो याप्यञ्च नायुष्मांस्तत्प्रथमं नसाधकम् ॥ १,१४८.११ ॥
 अल्पौषधञ्च पित्तस्य वमनं नावमौषधम् ।
 अनुबन्धि बलं यस्य शान्तपित्तनरस्य च ॥ १,१४८.१२ ॥
 कषायश्च ह्रितस्तस्य मधुरा एव केवलम् ।
 कङ्कारुतसंसृष्टमसाध्यमुपनामनम् ॥ १,१४८.१३ ॥
 असह्यं प्रतिलोमत्वाद्दसाध्यादौषधस्य च ।
 न हि संशोधनं किञ्चिदस्य च प्रतिलोमिनः ॥ १,१४८.१४ ॥
 शोधनं प्रतिलोमञ्च रक्तपित्तेऽभिसर्जितम् ।
 एवमेवोपशमनं संशोधनमिडेष्यते ॥ १,१४८.१५ ॥
 संसृष्टेषु हि दोषेषु सर्वथा छेदनं ह्रितम् ।
 तत्र दोषोऽत्र गमनं शिवास्त्र एव लक्ष्यते ॥ १,१४८.१६ ॥
 उपद्रवाश्च विकृतिं कृलतस्तेषु साधितम् ॥ १,१४८.१७ ॥
 एति श्रीगारुडे मलापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
 रक्तपित्तनिदानं नामाष्टयत्वारिंशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमलापुराणम्- १४८

ध-वन्तरिरुवाय ।

आशुकारी यतः कासः स एवातः प्रवक्ष्यते ।

पञ्च कासाः स्मृता वातपित्तश्लेष्मक्षतक्षयैः ॥ १,१४८.१ ॥

क्षयायोपेक्षिताः सर्वे बलिनश्चोत्तरोत्तरम् ।

तेषां भविष्यतां रूपं कण्ठे कण्ठूरोचकः ॥ १,१४८.२ ॥

शुष्ककण्ठास्यकण्ठत्वं तत्राधोविहितोऽनिलः ।

उर्ध्वं प्रवृत्तः प्राप्यो रस्तस्मिन्कण्ठे च संसृजन् ॥ १,१४८.३ ॥

शिरास्रोतांसि सम्पूर्य ततोऽङ्गान्युत्क्षिपन्ति च ।

क्षिपन्निवाक्षिणी क्लिष्टस्वरः पार्श्वे च पीडयन् ॥ १,१४८.४ ॥

प्रवर्तते सवकेण भिन्नकास्थोपमध्वनिः ।
 हृत्पार्श्वेशिरः शूलमोडक्षोभस्वरक्षयान् ॥ १,१४८.५ ॥
 करोति शुष्कासञ्च मडावेगरुजास्वनम् ।
 सोंगडर्षो कङ्कं शुष्कं कृष्णान्मुञ्ज्वाल्पतां प्रजेत् ॥ १,१४८.६ ॥
 पित्तात्पीताक्षिकत्वं य तिक्तास्थत्वं ज्वरो भ्रमः ।
 पित्तासृग्वमनं तृषणा वैस्वर्यं धूमको मधः ॥ १,१४८.७ ॥
 प्रततं कासवेगे य ज्योतिषामिव दर्शनम् ।
 कङ्गादुरोऽल्परुज्मूर्ध्नि हृद्यं स्तिमिते गुरु ॥ १,१४८.८ ॥
 कण्ठे प्रलेपमदृजं पीनसख्यर्धरोचकाः ।
 रोमडर्षो धनस्निग्धंश्लेष्माणञ्च प्रवर्तनम् ॥ १,१४८.९ ॥
 युद्धाद्यैः साडसैस्तैस्तैः सेवितैरथथाबलम् ।
 उपस्थन्तः क्षतो वायुः पित्तेनानुगतो बली ॥ १,१४८.१० ॥
 कुपितः कुरुते कासं कङ्कं तेन सशोणितम् ।
 पीतं श्यावञ्च शुष्कञ्च ग्रथितं कुपितं बहु ॥ १,१४८.११ ॥
 छीवेत्कण्ठेन रुजता विभिन्नेनैव थोरसा ।
 सूथीभिरिव तीक्ष्णाभिस्तुधमानेन शूलिना ॥ १,१४८.१२ ॥
 द्युःभस्पर्शनं शूलेन भेदपीडाडितापिना ।
 पर्वभेदज्वरश्चासतृषणावैस्वर्यकम्पवान् ॥ १,१४८.१३ ॥
 पारावतं छीवेत्कूजन्पार्श्वशूली ततोऽस्य य ।
 कङ्गाद्यैर्वमनं पङ्क्तिबलवर्णञ्च छीयते ॥ १,१४८.१४ ॥
 क्षीणस्य सासृज्मूत्रत्वं चासपृष्टकटिग्रहः ।
 धायुप्रधानाः कुपिता धावतो राजयक्ष्माणः ॥ १,१४८.१५ ॥
 कर्वन्ति यक्ष्मायतने कासं छीवेत्कङ्कं ततः ।
 पूतिपूयोपमं वीतं मिश्रं हरितलोडितम् ॥ १,१४८.१६ ॥
 सुथ्यते तुद्यतं छीव हृद्यं पयतीव य ।
 अकस्माद्युष्णशीतेच्छा बह्वाशित्वं बलक्षयः ॥ १,१४८.१७ ॥
 स्निग्धप्रसन्नवक्त्रत्वं श्रीमदर्शननेत्रता ।
 ततोऽस्य क्षयदृपाणि सर्वाण्यविर्भवन्ति य ॥ १,१४८.१८ ॥

धृत्येष क्षयजः कास क्षीणानां देहनाशनः ।
 याप्यौ वा बलिनां तद्भक्षतजोऽपि नवौ तु तौ ॥ १,१४८.१८ ॥
 सिध्येतामपि सामर्थ्यात्साध्यादौ य पृथक्कमः ।
 मिश्रा याप्याश्च ये सर्वे जरसः स्थविरस्य य ॥ १,१४८.२० ॥
 कासश्चासक्षयच्छर्दिस्वरसादाद्यो गदाः ।
 भवन्त्युपेक्षया यस्मात्तस्मात्तास्त्वरया जयेत् ॥ १,१४८.२१ ॥
 धिति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते
 कासनिदाना नामैकोनपञ्चाशद्वृत्तरशततमोध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १५०

धन्वन्तरिवाय ।
 अथातः श्वासरोगस्य निदानं प्रवदाम्यहम् ।
 कासवृद्ध्या भवेच्छ्वासः पूर्वैर्वा दौषकोपनैः ॥ १,१५०.१ ॥
 आमातिसारवमथुविषपाण्डुज्वरैरपि ।
 रजोधूमानिलैर्मर्मघातादपि डिमाम्बुना ॥ १,१५०.२ ॥
 क्षुद्रकस्तमकश्छिन्नो मडानूर्ध्वश्च पञ्चमः ।
 कङ्कोपरुद्भगामनपवनो विष्वगास्थितः ॥ १,१५०.३ ॥
 प्राणोदकान्नवाडीनि दृष्टस्रोतांसि दूषयन् ।
 उरः स्थः कुरुते श्वासमाशाशयसमुद्भवम् ॥ १,१५०.४ ॥
 प्राणूपं तस्य हृत्यार्श्वशूलं प्राणविलोमता ।
 आनाडः शङ्भभेदश्च तत्रायासोऽतिभोजनैः ॥ १,१५०.५ ॥
 प्रेरितः प्रेरयन्क्षुद्रं स्वयं स समलं भरुत् ।
 प्रतिलोमं शिरा गच्छेद्दृष्टीर्यं पवनः कङ्कम् ॥ १,१५०.६ ॥
 परिगृह्यशिरोऽग्रीवमुरः पार्श्वं य पीडयन् ।
 कासं धुर्धुरकं मोडमरुचिम्पीनसं भृशम् ॥ १,१५०.७ ॥
 करोति तीव्रवेगञ्च श्वासं प्राणोपतापिनम् ।
 प्रताभ्येत्तस्य वेगेनष्ठीवनान्ते क्षाणं सुप्ती ॥ १,१५०.८ ॥

कृच्छ्राश्छयानः श्वासिति निषण्णः स्वास्थ्यमर्हति ।
 उच्छ्रिताक्षो ललाटेन स्विधता भृशमार्तिमान् ॥ १,१५०.८ ॥
 विशुष्कास्थो मुहुः श्वासः काङ्क्षत्युषणं सवेपथुः ।
 मेघाम्बुशीतप्राग्वातैः श्लेष्मलैश्च विवर्धते ॥ १,१५०.१० ॥
 स याप्यस्तमकः साध्यो नरस्य बलिनो भवेत् ।
 ज्वरमूर्छावतः सीतैर्न शाम्येत्प्रथमस्तु सः ॥ १,१५०.११ ॥
 कासश्चासितवस्त्रीर्णमर्मश्छेदरुज्जार्दितः ।
 सस्वेदमूर्छः सानाडो अस्तिदाडविबोधवान् ॥ १,१५०.१२ ॥
 अधोदृष्टिः शुताक्षस्तु स्निध्यद्रक्तौकलोचनः ।
 शुष्कास्थः प्रलपन्दीनो नष्टश्चायो विचेतनः ॥ १,१५०.१३ ॥
 मलातामलता दीनो नाटेन श्वासिति कथन् ।
 उद्धूयमानः संरब्धो मत्तर्षभ ध्वानिशाम् ॥ १,१५०.१४ ॥
 प्रनष्टज्ञानविज्ञानो विभ्रान्तनयनाननः ।
 नेत्रे समाक्षिपन्बद्धमूत्रवर्यां विशीर्णवाङ् ॥ १,१५०.१५ ॥
 शुष्ककण्ठो मुहुश्चैव कर्णशङ्खाशिरोऽतिरुक् ।
 यो दीर्घमुश्चवसित्यूर्ध्वं न य प्रत्याडरत्यधः ॥ १,१५०.१६ ॥
 श्लेष्मावृतमुष्मश्रोत्रः कुङ्कुगन्धवडार्दितः ।
 उर्ध्वं समीक्षते भ्रान्तमक्षिणी परितः क्षिपन् ॥ १,१५०.१७ ॥
 मर्मसु स्थिद्यमानेषु परिरटेवी निरुद्धवाङ् ।
 येते सिध्येयुरव्यक्ताः व्यक्ताः प्राण्डरा ध्रुवम् ॥ १,१५०.१८ ॥
 एति श्रीगारुडे मलापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 श्वासनिदाना नाम पञ्चाशद्वृत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमलापुराणम्- १५१

ध-वन्तरिरुवाच ।

डिकारोनिदानञ्च वक्ष्ये सुश्रुत ! तच्छृणु ।

श्वासैकडेतुः प्राग्रूपं संख्या प्रकृतिसंश्रया ॥ १,१५१.१ ॥

डिङ्का भक्ष्योद्भववा क्षुद्रा यमला मलतीति च ।

गम्भीरा य मरुत्तत्र त्वरयायुक्तिसेवितैः ॥ १,१५१.२ ॥
 रुक्षतीक्ष्णभराशान्तैरन्नपानैः प्रपीडितः ।
 करोति डिङ्कां श्वसनः मन्दशब्दां क्षुधानुगाम् ॥ १,१५१.३ ॥
 समं सन्ध्यान्नपानेन या प्रयाति य सात्रजा ।
 आयासात्पवनः कुङ्कः क्षुद्रां डिङ्कां प्रवर्तयेत् ॥ १,१५१.४ ॥
 जत्रुमूलात्परिसृता मन्दवेगवन्ती डि सा ।
 वृद्धिमायासतो याति भुक्तमात्रे य मार्दभम् ॥ १,१५१.५ ॥
 शिरेण यमलैर्वैर्गैर्या डिङ्का सम्प्रवर्तते ।
 परिणामान्मुषे वृद्धिं परिणामे य गच्छति ॥ १,१५१.६ ॥
 कम्पयन्ती शिरो ग्रीवां यमलां तां विनिर्दिशेत् ।
 प्रलापच्छर्द्यतीसारनेत्रविप्लुतजृम्भिता ॥ १,१५१.७ ॥
 यमला वेगिनी डिङ्का परिणामवती य सा ।
 ध्वस्तभ्रूशङ्खयुग्मस्य श्रुतिविप्लुतयक्षुषः ॥ १,१५१.८ ॥
 स्तम्भयन्ती तनुं वायं स्मृतिं संज्ञां य मुञ्चती ।
 तुदन्ती मार्गमाणस्य कुर्वती मर्मघट्टनम् ॥ १,१५१.९ ॥
 पृष्ठतो नमनं सार्धं मडाडिङ्का प्रवर्तते ।
 मडाशूला मडाशब्दा मडावेगा मडाबला ॥ १,१५१.१० ॥
 पङ्काशयाय्य नाभेर्वा पूर्ववत्सा प्रवर्तते ॥ १,१५१.११ ॥
 तद्रूपा सा मडत्कुर्याञ्जृम्भणं गप्रसारणम् ।
 गम्भीरेण निदानेन गम्भीरा तु सुसाधयेत् ॥ १,१५१.१२ ॥
 आद्ये द्वे वर्जयेदन्ये सर्वलिङ्गां य वेगिनीम् ।
 सर्वस्य संशितामस्य स्थविरस्य व्यवायिनः ॥ १,१५१.१३ ॥
 व्याधिभिः क्षीणदेहस्य भक्त्येष्टेदकृशस्य य ।
 सर्वेऽपि रोगा नाशाय न त्वेवं शास्त्रकारिणः ॥ १,१५१.१४ ॥
 डिङ्काश्चासौ यथा तौ डि मृत्युकाले कृतालयौ ॥ १,१५१.१५ ॥
 ष्टि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 डिङ्कानिदाना नामैकपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १५२

ध-वन्तरिरुवाय ।

अथातो यक्षमरोगस्य निदानं प्रवदाम्यहम् ।

अनेकरोगानुगतो भङ्गुरोगपुरोगमः ॥ १,१५२.१ ॥

राजयक्ष्मा क्षयः शोषो रोगराडिति कथ्यते ।

नक्षत्राणां द्विजानाञ्च राज्ञोऽभूद्यद्यं पुरा ॥ १,१५२.२ ॥

यस्य राज्ञ य यक्ष्मा य राजयक्ष्मा ततो मतः ।

देहौषधक्षयकृतेः क्षयस्तत्सम्भवाच्च सः ॥ १,१५२.३ ॥

रसादिशोषणान्छोषो रोगराडिति राजवत् ।

साडसं वेगसंरोधः शुक्रौजः स्नेहसंक्षयः ॥ १,१५२.४ ॥

अन्नपानविधित्यागश्चत्वारस्तस्यहेतवः ।

तैरुदीर्णोऽनिलः पित्तं व्यर्थं योदीर्यं सर्वतः ॥ १,१५२.५ ॥

शरिरसन्धिमाविश्य ताः शिराः प्रतिपीडयन् ।

मुभानि स्रोतसां रुद्ध्वा तथैवातिविसृज्य वा ॥ १,१५२.६ ॥

मध्यमूर्ध्वमधस्तिर्यगव्यथां सञ्जनयेद्भृष्टः ।

उपं भविष्यतस्तस्य प्रतिश्यायो भृशं ज्वरः ॥ १,१५२.७ ॥

प्रसेको मुभमाधुर्यं मार्दवं वह्निदे उयोः ।

लौल्यभावोऽन्नपानादौ शुशावशुचिवीक्षणम् ॥ १,१५२.८ ॥

मक्षिकानृणकेशादिपातः प्रायोऽन्नपानयोः ।

हृत्त्वासश्छर्दिररुचिरस्नातेऽपि भवक्षयः ॥ १,१५२.९ ॥

पाण्योरुवक्षः पादास्यकुक्ष्यक्षणोरतिशुक्लता ।

आब्धेः प्रतोदो जिह्वायाः काये भौमत्स्यदर्शनम् ॥ १,१५२.१० ॥

स्त्रीमद्यमांसप्रियता घृणिता मूर्धंगुण्डनम् ।

नभकेशास्थिवृद्धिश्च स्वप्ने याभिभवो भवेत् ॥ १,१५२.११ ॥

पतनं कृकलासाडिकपिश्चापदपक्षिभिः ।

केशास्थितुषभस्मादितरौ समधिरोडणम् ॥ १,१५२.१२ ॥

शून्यानां आमदेषानां दर्शनं शुष्यतोऽम्भसः ।

धूमायतीव यात्यर्थमुदेति श्लेषमलक्षणम् ।
 कृच्छ्रसाध्याः क्षयाश्चात्र सर्वैरल्पञ्च वर्जयेत् ॥ १,१५२.२७ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 यक्षमनिदाना नाम द्विपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १५३

धन्वन्तरिरुदाय ।
 अरोचकनिदान्ते वक्ष्येऽहं सुश्रुताधुना ।
 अरोचको भवेद्दोषैर्जिह्वाहृद्यसंश्रयैः ॥ १,१५३.१ ॥
 सन्निपातेन मनसः सन्तापेन च पञ्चमः ।
 कषायतिक्तमधुरं वातादिषु मुषं क्मात् ॥ १,१५३.२ ॥
 सर्वं वीतरसं शोककोधादिषु यथा मनः ।
 छर्दिदोषैः पृथक्सर्वैर्दुष्टैरन्यैश्च पञ्चमः ॥ १,१५३.३ ॥
 उदानोऽपि कृतान्दोषान्सर्वं सन्ध्यर्त्तमस्यति ।
 आशु क्लेशोऽस्य लावण्यप्रसेकारुचयः क्मात् ॥ १,१५३.४ ॥
 नाभिपुञ्जं रुजत्याशु पार्श्वं चाडारमुत्क्षिपेत् ।
 ततो विच्छिन्नव्यात्यकषायं क्रेनिलं वमेत् ॥ १,१५३.५ ॥
 शब्दोद्गुर्युतः कृच्छ्रमनुकृच्छ्रेण वेगवत् ।
 कासास्यशोषकं वातास्त्वरपीडासमन्वितम् ॥ १,१५३.६ ॥
 पित्तात्क्षारोदकनिभं धूम्रं हरितपीतकम् ।
 सासृगम्लं कटुतिक्तं तुलमूर्छाहाडपाकवत् ॥ १,१५३.७ ॥
 कङ्गात्स्निग्धं धनं पीतं श्लेषतस्तु समाक्षिकम् ।
 मधुरं लवणं भूरि प्रसक्तं लोमहर्षणम् ॥ १,१५३.८ ॥
 मधुशयथुमाधुर्यतन्द्राहृत्वासासासान् ।
 सर्वैर्लिङ्गैः समापन्नस्त्याज्यो भवति सर्वथा ॥ १,१५३.९ ॥
 सर्वं यस्य च विद्विष्टं दर्शनश्रवणादिभिः ।
 वातादिनैव संकुञ्चकृमिदुष्टान्नजे गटे ।
 शूलवेपतुलुल्लासो विशेषात्कृमिजे भवेत् ॥ १,१५३.१० ॥

ઇતિ શ્રીગારુડે મહાપુરાણે પૂર્વખણે પ્રથમાશાખ્યે આચારકાણે
ડરોચકનિદાના નામ ત્રિપગ્ચાશદ્ધુત્તરશતતમોડધ્યાયઃ

શ્રીગરુડમહાપુરાણમ્- ૧૫૪

ધ-વન્તરિરુવાય ।

હૃદ્રોગાદિનિદાનં તે વક્ષ્યેડહં સુશ્રુતાધુના ।

કૃમિહૃદ્રોગલિડ્ગૈશ્ચ સ્મૃતાઃ પગ્ચ તુ હૃદ્રતાઃ ॥ ૧,૧૫૪.૧ ॥

વાતેન શૂન્યાતાત્યર્થ ભુજ્યતે રોરુદીતિ ચ ।

ભિદ્યતે શુષ્યતે સ્તબ્ધં હૃદયં શૂન્યતા ભ્રમઃ ॥ ૧,૧૫૪.૨ ॥

અકસ્માદીનતા શોકો ભયં શબ્દેડસૌષ્ણતા ।

વેપથુર્વેપનાન્મોહઃ શ્વાસરોધોડલ્પનિદ્રતા ॥ ૧,૧૫૪.૩ ॥

પિત્તાતૃષ્ણા શ્રમો દાહો સ્વેદોડમ્લકકૃજઃ ક્રમઃ ।

છર્દનં હ્યમ્લપિત્તસ્ય ધૂમકલ્પિતકો જ્વરઃ ॥ ૧,૧૫૪.૪ ॥

શ્લેષ્મણા હૃદયં સ્તબ્ધં ભારિકં સાશ્મગર્ભવત્ ।

કાસાસ્થિસાદનિષ્ઠીવનિદ્રાલસ્યારુચિજ્વરાઃ ॥ ૧,૧૫૪.૫ ॥

હૃદ્રોગે હિ ત્રિભિર્દૈષૈઃ કૃમિભિઃ શ્યાવનેત્રતા ।

તમઃ પ્રવેશો હૃલ્લાસઃ શોથઃ કણૂઃ કકૃસ્ત્રુતિઃ ॥ ૧,૧૫૪.૬ ॥

હૃદયં સતતં ચાત્ર કકચેનેવ દીર્યતે ।

ચિકિત્સદામયં (રં) ઘોરં તચ્છીઘ્નં શીઘ્રમારિણમ્ ॥ ૧,૧૫૪.૭ ॥

વાતાત્પિત્તાહ્લકાતૃષ્ણા સન્નિપાતાહ્લલક્ષયઃ ।

ષષ્ઠી સ્યાદુપસર્ગાચ્ચ વાતપિત્તે ચ કારણમ્ ॥ ૧,૧૫૪.૮ ॥

સર્વેષુ તત્પ્રકોપો હિ સમ્યગ્ધાતુપ્રશોષણાત્ ।

સર્વદેહભ્રામોહમ્પતાપહૃદ્દાહમોહકૃત્ ॥ ૧,૧૫૪.૯ ॥

જિહ્વામૂલગલકલોમતાલુતોયવહઃ શિરાઃ ।

સંશોષ્ય તૃષ્ણા જાયન્તે તાસાં સામાન્યલક્ષણમ્ ॥ ૧,૧૫૪.૧૦ ॥

મુખશોષો જલાતૃમિરત્રદ્રેષઃ સ્વરક્ષયઃ ।

કણ્ઠોષ્ઠતાલુકાર્કશ્યાજિજિહ્વાનિષ્કમણે કલમઃ ॥ ૧,૧૫૪.૧૧ ॥

પ્રલાપશ્ચિત્તવિભ્રંશો હ્યુદ્ગરાઢ્યસ્તથામયઃ ।

मारुतात्क्षामतादैन्यं शङ्खभे (तो) दः शिरौभ्रमः ॥ १,१५४.१२ ॥

गन्धाज्ञानास्यवैरस्यश्रुतिनिद्राभलक्षयाः ।

शीताम्बुकेनवृद्धिश्च पित्तान्मूर्छास्यतिक्तता ॥ १,१५४.१३ ॥

रक्तोक्ष्णत्वं सततं शोषो दालोऽतिधूमकः ।

कङ्को रसाद्धिकुपितस्तोयवाङ्घ्रिषु मारुतः ॥ १,१५४.१४ ॥

स्रोतस्तु सकङ्कं तेन पङ्कवच्छोष्यते ततः ।

शूकैरिवायितः कण्ठो निद्रा मधुरवक्रता ॥ १,१५४.१५ ॥

आध्मानं शिरसो जाड्यं स्तैमित्यच्छर्द्यरोयकम् ।

आलस्यमविपाकञ्च यः स स्यात्सर्वलक्षणः ॥ १,१५४.१६ ॥

आमोद्भवाश्च रक्तस्य संरोधाद्दातपित्तता ।

उष्णाकान्तस्य सडसा शीताम्भो भ्रजतस्तृषा ॥ १,१५४.१७ ॥

उष्णादूर्ध्वं गतः कोष्ठं कुर्याद्वै पित्तजैवसा ।

या य पानातिपानोत्था तीक्ष्णाग्ने स्नेहपाकजा ॥ १,१५४.१८ ॥

स्निग्धकट्वम्ललवणभोजनेन कङ्कोद्भवा ।

तृषणारसक्षयोक्तेन लक्षणैर्न क्षयात्मिका ॥ १,१५४.१९ ॥

शोषमोहज्वराद्यन्यदीर्घरोगोपसर्गतः ।

या तृषणा जायते तीव्रा सोपसर्गात्मिका स्मृता ॥ १,१५४.२० ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाख्ये आचारकास्ते

आम्बपित्तनिदाना नाम यतुः पञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १५५

ध-वन्तरिरुवाय ।

वक्ष्ये मदात्ययादृश्च निदानं मुनिभाषितम् ।

तीक्ष्णाम्लरुक्षसूक्ष्माम्लव्यवायासुकरं लघु ॥ १,१५५.१ ॥

विकाशि विशदं मधं मेदसोऽस्माद्धिप्रथयः ।

तीक्ष्णोदयाश्च दिव्युक्ताश्चित्तोपप्लविनो गुणाः ॥ १,१५५.२ ॥

शुवितान्ताः प्रजायन्ते विषेणोत्कर्षवर्तिना ।

तीक्ष्णादिभिर्गुणैर्मधं मान्द्यदीनोजसो गुणान् ॥ १,१५५.३ ॥

दशभिर्गुणैः संक्षोभ्यं येतो नयति याङ्कियम् ।
 आद्यै मदे द्वितीयेऽपि प्रम (मो) दायतने स्थितः ॥ १,१५५.४ ॥
 दूर्विकल्पदतो मूढः सुप्रमित्यभिमुख्यते ।
 मध्यमोत्तमयोः सन्धिं प्राप्य राजासनो मदः ॥ १,१५५.५ ॥
 निरङ्कुश एव व्यालो न किञ्चिन्नायरेत्ततः ।
 एयं भूमिरवाय्यानां दौः शीलस्येदमास्पदम् ॥ १,१५५.६ ॥
 अेकोऽयं बहुमार्गायाः दूर्गर्(म) तेर्दशकः पश्चम् ।
 निश्चेष्टः सन्नवाक्षेते तृतीयेऽत्र मदे स्थितः ॥ १,१५५.७ ॥
 मरणादपि पापात्मा गतः पापतरां दशाम् ।
 धर्मधर्मं सुभं दृःभं मानानर्थं छिताछितम् ॥ १,१५५.८ ॥
 न वेद शीकमोडार्तं शोष (क) मोडादिसंयुतः ।
 सोन्मादभ्रममूर्छायां सापस्मारः पतत्यधः ॥ १,१५५.९ ॥
 नाति माधन्ति बलिनः कृताडारा मडाशनाः ।
 वातात्पित्तात्कृत्सर्वैर्भवद्रोगो मदात्ययः ॥ १,१५५.१० ॥
 सामान्यलक्षणं तेषां प्रमोडो लृट्यव्यथा ।
 विभेदं प्रसभं तृष्णा सौम्यो ग्लानिर्ज्वरोऽरुचिः ॥ १,१५५.११ ॥
 पुरोविबन्धस्तिमिरं कासः श्वासः प्रजागरः ।
 स्वेदोऽतिमात्रं विष्टम्भः श्वयथुश्चित्तविभ्रमः ॥ १,१५५.१२ ॥
 स्वप्नेनेवाभिलवति न योक्तश्च स भाषतेः ।
 पिताद्गुणव्यरः स्वेदो मोडो नित्यं च विभ्रमः ॥ १,१५५.१३ ॥
 श्लेष्मणश्छर्दिर्लृल्लासो निद्रा योदरगौरवम् ।
 सर्वज्ञे सर्वलिङ्गत्वं ज्ञात्वा मधं पिबेत्तु यः ॥ १,१५५.१४ ॥
 सडसा रुचिरे यान्यतरध्वंसकशोषिणौ ।
 भवेतां?मारुतात्कृष्टाद्भवत्त स्य विशेषतः ॥ १,१५५.१५ ॥
 ध्वंसकश्लेष्मनिष्ठिवाः कण्ठशोषोऽतिनिद्रता ।
 शब्दासडत्वं तश्चित्तविक्षेपोऽङ्गे छि वातरुक् ॥ १,१५५.१६ ॥
 लृत्कण्ठरोगः समोडः श्वासतृष्णावमिज्वराः ।
 निवर्तैधस्तु मधैभ्यो जितात्मा बुद्धिपूर्वकृत् ॥ १,१५५.१७ ॥

विकारैः क्लिश्यते जतु न स शरीरमानसः ।
 रजोमोडडिताडारपास्य स्युस्त्रयो गदाः ॥ १,१५५.१८ ॥
 वसासृक्कलेदनावाडिस्रोतोरोधः सुदुर्भवाः ।
 मदमूर्छापसंन्यासा यथोत्तरबलोदुर्भवाः ॥ १,१५५.१९ ॥
 मदीडत्र दोषैः सर्वेस्तु रक्तमद्यविषैरपि ।
 शक्त्यानन्त्याद्रताभासश्चलशछलितवेष्टितः ॥ १,१५५.२० ॥
 रुक्षश्यामारुणतनुर्मध्ये वातोदुर्भवे भवेत् ।
 पित्तेन क्रोधनो रक्तपीताभः कलडप्रियः ॥ १,१५५.२१ ॥
 स्वप्नेडसम्भ्रष्टवाक्यादिः कङ्गादध्यानपरो छि सः ।
 सर्वोत्थसन्निपातेन रक्तस्तम्भाङ्गदूषणम् ॥ १,१५५.२२ ॥
 पित्तलिङ्गत्वमाद्येन विकृतेडा स्वराङ्गता ।
 विसत्कम्पोतिनिद्रा य सर्वेभ्योडभ्यधिकं श्रमः ॥ १,१५५.२३ ॥
 लक्षयेल्लक्षणोत्कर्षाद्वातादीञ्छोणितानिषु ।
 अरुणं नीलकृष्णं वा सम्प्रविश्यन्विशेत्तमः ॥ १,१५५.२४ ॥
 शीघ्रं य प्रतिबुध्येत लृत्पीडा वेपथुर्भ्रमः ।
 कासः श्यावारुणा श्वाया मूर्छायां मारुतात्मकः ॥ १,१५५.२५ ॥
 पित्तेन रक्तं पीतं वा नभः पश्यन्विशेत्तमः ।
 विबुध्येत य सस्वेदो दाडतृषणोपपीडितः ॥ १,१५५.२६ ॥
 भिन्नवत्पीतनीलाभो रक्तनीलाकुलेक्षणः ।
 कङ्केन मेघसंकाशं पश्यत्याकाशमाविशेत् ॥ १,१५५.२७ ॥
 तमश्चिराथ्य बुध्ये लुट्टुरः सुप्रसेकवान् ।
 गुरुभिस्तिमितै (रै) रङ्गे राजधर्मावबन्धान्(वत्) ॥ १,१५५.२८ ॥
 सर्वाकृतिस्त्रिभिर्देषैरपस्मार धवापरः ।
 पातयत्याशु निश्चेष्टे विना बीभत्सयेष्टितैः ॥ १,१५५.२९ ॥
 दोषैस्तु मदमूर्छायां कृतवेगेषु टेडिनाम् ।
 स्वयमेवोपशाम्यन्ति संन्यासेनौषधैर्निवा ॥ १,१५५.३० ॥
 वागटेडमनसां येष्टामाक्षिप्यातिबलाबलाः ।

ससन्धासं निपतिताः प्राणाघातनसंश्रयाः ॥ १,१५५.३१ ॥

भवन्ति तेन पुरुषाः काष्ठभूता मृतोपमाः ।

म्रियेत शीघ्रं शीघ्रं येऽप्यिदित्सा न प्रयुज्यते ॥ १,१५५.३२ ॥

अगाधे ग्राडभडुले सविवौधे ष्वाण्वे ।

संन्यासे विनिमज्जन्तं नरमाशु निवर्तयेत् ॥ १,१५५.३३ ॥

मदमानरोषतोष प्रवृत्तिभिरितस्ततः ।

युक्तायुक्तं च समं युक्तिं युङ्क्ते न मधेन ॥ १,१५५.३४ ॥

बलकासदेशपात्रं प्रकृतिसडतामथवा वयांसि? ।

प्रविभज्ज्यात्तनुरुपं पिबति ततः पिबत्यमृत ॥ १,१५५.३५ ॥

इति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

मदात्यथादिनिदानं नाम पञ्चपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १५६

धन्वन्तरिवाय ।

अथार्शासां निदानं च व्याख्यास्यमि च सुश्रुत ! ।

सर्वदा प्राणिनां मांसे कीलकाः प्रभवन्ति ये ॥ १,१५६.१ ॥

अर्शांसि तस्माद्दुष्यन्ते गुदमार्गनिरोधनात् ।

दोषस्त्वज्मांसमेदांसि सन्धूष्य विविधाकृतीन् ॥ १,१५६.२ ॥

मांसांकुरानपानादौ कुर्वन्त्यर्शांसि ताञ्जगुः ।

सडजन्मान्तरोत्थेन भेदो द्वेषा समासतः ॥ १,१५६.३ ॥

शुष्काग्रावाविभेदाश्च गुदस्थानानुसंश्रयाः ।

अर्धपञ्चाङ्गुलिस्तस्मिंस्तिस्त्रोऽध्यर्धाङ्गुलिस्थिताः ॥ १,१५६.४ ॥

बाल्यप्रवालिणी तासामन्मध्ये विसर्जिनी ।

बाह्यासंवरणे तस्या गुदादौ बहिरङ्गुले ॥ १,१५६.५ ॥

सार्धाङ्गुलप्रमाणेन रोमाण्यत्र ततः परम् ।

तत्र छेतुः सडोत्थानां बाल्ये बीजोपतप्तता ॥ १,१५६.६ ॥

अर्शासां बीजसृष्टिस्तु मातापित्रपचारतः ।

देवतानां प्रकोपे हि सान्निपातस्य चान्यतः ॥ १,१५६.७ ॥

असाध्या अवेमाभ्याताः सर्वे रोगाः कुलोद्भवाः ।
 सडजानि विशेषेण रुक्षदुर्दर्शानां तु ॥ १,१५६.८ ॥
 अन्तर्भुजानि पाण्डूनि दारुणोपद्रवाणि च ।
 योजयानि च पृथोगदोषसंसर्गनियथात्स्वतः ॥ १,१५६.९ ॥
 शुष्काणि वातश्लेष्मभ्यामाद्राणि त्वस्य पित्ततः ।
 दोषप्रकोपहेतुस्तु प्रागुक्तेवस्त्रसादिनि ॥ १,१५६.१० ॥
 अत्रौ मलेऽतिनिश्चिते पुनश्चायं (ति) व्यवायतः ।
 पानसंक्षोभविषमकठिनक्षुद्रकाशनात् ॥ १,१५६.११ ॥
 भस्तिनेत्रगलौष्ठोत्थतलभेदादिघट्टनात् ।
 भृशशीताम्भुसंस्पर्शप्रततातिप्रवाडणात् ॥ १,१५६.१२ ॥
 गतमूत्रशकृद्रेगधारणात्तदुदीरणात् ।
 जुगुप्सातीसारमेव ग्रहणी सोऽप्युपद्रवः ॥ १,१५६.१३ ॥
 कर्षणाद्विषमादेश्चयेष्टाभ्यो योषितां पुनः ।
 आमगर्भप्रपतनाद्गर्भवृद्धिप्रपीडनात् ॥ १,१५६.१४ ॥
 षट्शैश्चापरैर्वायुरपानः कुपितो मले ।
 पायोर्वलीषु सद्रवृत्तिभास्वन्निः पूर्णमूर्तिषु ॥ १,१५६.१५ ॥
 जायन्तेऽर्शांसितु तत्पूर्वं लक्षाणां वह्निमन्तता ।
 विष्टम्भः सास्थिसदन्ं पिण्डे (ष्ट) कोद्रेष्टनं भ्रमः ॥ १,१५६.१६ ॥
 सान्द्रोत्थोनेत्रयोः शोथः शकृद्भवेदोऽथ वा ग्रहः ।
 मारुतः पुरतो मूढः प्रायो नाभेरथश्चरन् ॥ १,१५६.१७ ॥
 सरक्तः परिकृन्तंश्च कृच्छ्रादाकुञ्चति श्वसन् ।
 अन्त्रकूजनमाटोपः क्षारितोद्गारभूरिता ॥ १,१५६.१८ ॥
 प्रभूतमूत्रमल्पा विऽश्रद्धा धूम्रकोष्ठकः ।
 शिरः पृष्ठोरसां शूलमालस्यं भिन्नवर्चसम् ॥ १,१५६.१९ ॥
 षण्ड्रियार्थेषु लौल्यं च कोधो दृग्भोपचारतः ।
 आशङ्का ग्रहणी शोथः पाण्डुगुल्मोदरेषु च ॥ १,१५६.२० ॥
 अेतान्येव विवर्धन्ते जातेष्वलतनामसु ।
 निवर्तमानो मानो ङि तैरधोमार्गरोधतः ॥ १,१५६.२१ ॥

क्षोभयेदनिलानन्या-सर्वेन्द्रियशरीरान् ।
 तथा मूत्रशकृत्पित्तकफान्वायुश्च शोषयन् ॥ १,१५६.२२ ॥
 मुष्णत्याग्निं ततः सर्वे भवन्ति प्रायशोऽर्शसः ।
 कृशो भृशं लतोत्साहो दीनः क्षामोऽथ निष्प्रभः ॥ १,१५६.२३ ॥
 असारी विगतस्थायो जन्तुदग्धं ध्रुवद्रुम ।
 कृश्रैरुग्रद्रवैर्ग्रस्तो यक्ष्मोक्तैर्मर्मपीडनैः ॥ १,१५६.२४ ॥
 तथा काशपिपासास्यवैरस्यश्वासपीनसैः ।
 क्लमाङ्गामङ्गवमथुक्ष्वथुश्वथुश्वरैः ॥ १,१५६.२५ ॥
 क्लैष्यबाधिर्यस्तैमित्यशर्करापशिपीडितः ।
 क्षामो भिन्नस्वरो ध्यायन्मुहुः षीवन्नरोयकी ॥ १,१५६.२६ ॥
 सर्वपर्वास्थिदृत्राभीपायुवक्लृणशूलवान् ।
 गुटेनस्त्रवता पित्तं भलाहोदरसन्निभम् ॥ १,१५६.२७ ॥
 विशुष्कं चैव मुक्ताग्रं पक्वामं यान्तरान्तरम् ।
 पाण्डुपित्तं हरिद्राक्तं पिच्छिलं योपवेश्यते ॥ १,१५६.२८ ॥
 गुदाङ्कुरा बह्वनिलाः शुष्काश्चिमिमान्विताः ।
 पीनाङ्गाराण्डाः स्तब्धा विषमाः परुषाकराः ॥ १,१५६.२९ ॥
 मिथो विसदृश वकास्तीक्ष्णा विस्फुटि(रि) ताननाः ।
 शिम्बीभर्जृरककन्धूकार्पासकृलसन्निभाः ॥ १,१५६.३० ॥
 डेचित्कदम्बपुष्पाभाः डेचित्सिद्धार्थकोपमाः ।
 शिरः पार्श्वांसजङ्घोरुवक्लृणाद्यधिकव्यथाः ॥ १,१५६.३१ ॥
 क्ष्वथूद्गारविष्टम्बलृद्गडारोयकप्रदाः ।
 कासश्चासाग्निवैषम्यकर्णनादभ्रमावहाः ॥ १,१५६.३२ ॥
 तैरातो अथितं स्तोत्रं सशब्दं सप्रवालिकम् ।
 रुक्तेनपिच्छानुगतं विबद्धमुपवेश्यते ॥ १,१५६.३३ ॥
 कृष्णत्वग्बद्धविण्मूत्रनेत्रवङ्गश्च जायते ।
 गुल्माप्लीहोदराष्ठीलासंभवस्तस्य चैव हि ॥ १,१५६.३४ ॥
 पित्तोत्तरा नीलमुष्णा रक्तपीतासितप्रभाः ।

तन्वग्रस्त्राविणो विभ्रास्तनवो मृदवः श्वथाः ॥ १,१५६.३५ ॥
शुकजिह्वा यकृत्पण्डित्वाकवङ्गसन्निभाः ।
दण्डशो (ष) कञ्चरस्वेदतृणमूर्छारुचिमोडदाः ॥ १,१५६.३६ ॥
सोष्माणो द्रवनीलोष्णपीतरक्ताभवर्षसः ।
यवमध्या हरित्पीतडासिद्रत्वङ्गनभाद्यः ॥ १,१५६.३७ ॥
श्वेषोल्बला मडामूला घना मन्दरुजः सिताः ।
उत्सन्नोपथितस्निग्धस्तब्धवृत्तगुरुस्थिराः ॥ १,१५६.३८ ॥
पिच्छिलाः स्तिमिताः श्वक्षणाः कण्डूढ्याः स्पर्शनप्रियाः ।
करीरपनसास्थ्याभास्तथा गोस्तनसन्निभाः ॥ १,१५६.३९ ॥
वङ्कणानाडिनः पुयुभस्तिनाभिविकर्तनाः ।
सकाशश्चासङ्गुलासप्रसेकारुचिपीनसाः ॥ १,१५६.४० ॥
मडकृच्छशिरोज्यशिशिरक्षारकारिणः ।
कलैष्याग्निमार्दवच्छर्दतीसारादिविकारदाः ॥ १,१५६.४१ ॥
वसामसकङ्कप्राज्यपुरीषासृक्प्रवाडिकाः ।
न स्त्रवन्ति न भिद्यन्ते पाण्डुस्निग्धत्वगाद्यः ॥ १,१५६.४२ ॥
संसृष्टविङ्गत्संसर्गनिययात्सर्वलक्षणाः ।
रक्तोल्बला गुटे कीलाः पीताकृतिसमन्विताः ॥ १,१५६.४३ ॥
वटप्रसेडसदृशाः गुग्गुविद्रुमसन्निभाः ।
तेऽत्यर्थं दृष्टमुष्णं य गाढविष्टेभपीडिताः ॥ १,१५६.४४ ॥
स्त्रवन्ति सडसा रक्तं तस्य यातिप्रवृत्तितः ।
केकामः पीज्यते द्युभैः शोणितक्षयसम्भवैः ॥ १,१५६.४५ ॥
ढीनवर्णबलोत्साहो षतौजाः कलुषेन्द्रियः ।
मुद्गकोद्रवज्ज्वीरकरीरयणकाटिभिः ॥ १,१५६.४६ ॥
रुक्षैः संग्राहिविर्वायुर्विद्वस्थाने कुपितो बली ।
अधोवहानि स्रोतांसि संरुध्याधः प्रशोषयन् ॥ १,१५६.४७ ॥
पुरीषं वातविष्णूत्रसंगं कुर्वीत दारुणम्? ।
तेन तीव्रा रुजा कोष्ठपृष्ठद्व्याश्रगा भवेत् ॥ १,१५६.४८ ॥

आध्मानमुदरे विष्ठा लृल्लासपरिकर्तने ।
 भस्तौ य सुतरां शूलो गण्डशयथुसंभवः ॥ १,१५६.४८ ॥
 पवनस्थोर्ध्वगामित्वात्ततश्छर्द्यरुचिज्वराः ।
 लृद्रोगत्राडणीदोषमूत्रसंगप्रवाहिकाः ॥ १,१५६.५० ॥
 बाधिर्यातिशिरः श्वासशिरोरुक्काशपीनसाः? ।
 मनोविकारस्तृश्वासपित्तगुल्मोदरादयः ॥ १,१५६.५१ ॥
 अेते य वातजा रोगा जायन्ते भृशदारुणाः ।
 दुर्नामामृत्यूदावर्तपरमोऽयमुपद्रवः ॥ १,१५६.५२ ॥
 वाताभिभूतकोष्ठानां तैर्विनापि विजायते ।
 सड्जानि तु दोषाणि यानि याव्यन्तरे वलौ ॥ १,१५६.५३ ॥
 स्थितानि तान्यसाध्यानि थाप्यन्तेऽग्निभवादिभिः ।
 द्रुद्धजानि द्वितीयायां वला यान्याश्रितानि य ॥ १,१५६.५४ ॥
 कृच्छ्रसाध्यानि तान्याहुः परिसंवत्सराणि य ।
 आख्यायां तु वलौ जातान्येकदोषोल्बलाणानि य ॥ १,१५६.५५ ॥
 अर्शांसि सुभसाध्यानि न शिरोत्पत्तिकानि य ।
 मेढ्रादिष्वपि वक्ष्यन्ते यथास्वं नाभिजानि तु ॥ १,१५६.५६ ॥
 गण्डूपदस्य रुपाणि पिच्छिलानि भृदूनि य ।
 व्यानो गृहीत्वा श्लेष्माणं करोत्यर्शस्त्वयो बहिः ॥ १,१५६.५७ ॥
 कीलोपमं स्थिरभरं यर्मकीलं य तद्विदुः ।
 वातेन तोदः पारुष्यं पित्तादसितवङ्गता ॥ १,१५६.५८ ॥
 श्लेष्मणः स्निग्धता तस्य ग्रथितत्वं सवर्षता ।
 अर्शासां प्रशमे यत्रमाशु कुर्वीत बुद्धिमान् ।
 तान्याशु हि गदन्धा (कार्) य्य कुर्युर्बद्धगुदोदरम् ॥ १,१५६.५९ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाणे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 रशोनिदाना नाम षट्पञ्चाशद्वृत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १५७

धन्वन्तरिरुवाच ।

अतीसारग्रहणयोश्च निदानं वच्मि सुश्रुत ।
 दौषैर्व्यस्तैः समस्तैश्च भयाच्छोकाय्य षड्विधः ॥ १,१५७.१ ॥
 अतीसारः स सुतरां जायतेऽत्यम्बुपानतः ।
 विशुष्कात्रवसास्नेहविलपिष्टविद्वडैः ॥ १,१५७.२ ॥
 मधुरक्षातिमात्रादिरसातिस्नेहविलमात् ।
 कृमिघोषविरोधाय तद्विधेः कुपितानिलः ॥ १,१५७.३ ॥
 विस्त्रंसयत्यधोवातं हत्वा तेनैव चानलम् ।
 व्यापार्यान्नशङ्कोष्ठपुरीषद्रवतादयः ॥ १,१५७.४ ॥
 प्रकल्पतेऽतीसारस्य लक्षणं तस्य भाविनः ।
 भेदो हृद्गुदकोष्ठेषु गात्रस्वेदो मलग्रहः ॥ १,१५७.५ ॥
 आध्मानमविपाकश्च तत्र वातेन विज्वरम् ।
 अल्पाल्पं शब्दशून्याढ्यं विरु (ब)द्धमुपवेश्यते ॥ १,१५७.६ ॥
 रुक्मं सङ्केनमच्छं य गृहीतं व मुहुर्मुहुः ।
 तथाऽग्धगदाभासं पिच्छिलं परिकर्तयन् ॥ १,१५७.७ ॥
 सशुष्कलष्टपायुश्च हृष्टरोमा विनिश्चसन् ।
 पित्तेन पीतमशितं डारिद्रं शाद्गलप्रभम् ॥ १,१५७.८ ॥
 सरक्तमतिदुर्गन्धं तृणमूर्छास्वेदहाडवान् ।
 सशूलपायुसन्तापपाकवाञ्छ्वेष्मणा धनम् ॥ १,१५७.९ ॥
 पिच्छिलं तत्रानुसारमल्पाल्पं सप्रवालिकम् ।
 सरोमर्धर्पः सेकलेशो गुरुबस्तिगुदोदरः ॥ १,१५७.१० ॥
 कृतेऽप्यकृतसङ्गश्च सर्वात्मा सर्वलक्षणाः ।
 भयेन क्षुम्भिते चित्ते शायिते द्रावयेत्स (श्च) कृत् ॥ १,१५७.११ ॥
 वायुस्ततो निवार्येत क्षिप्रमुष्णं द्रवं प्लवम् ।
 वातपित्ते समं लिङ्गमाहुस्तद्व्यय शोऽकतः ॥ १,१५७.१२ ॥
 अतीसारः समासेन द्वेधा सामो निरामकः ।
 सासृग्जातं रसद्रोगो गौरवाद्यसु मुञ्चति? ।
 शङ्कदुर्गन्धमाटोपविष्टभ्मार्तिप्रसेकिनः ॥ १,१५७.१३ ॥
 विपरीतो निरामस्तु कङ्कालोऽपि न मञ्जति ।

अतीसारेषु यो नाति यत्रवाञ्ज्रलणीगदः ॥ १,१५७.१४ ॥
 तस्य स्यादग्निर्वाणकायैरत्यर्थसञ्चितैः ।
 सामं शङ्करामं वा जूर्णं येनातिसार्यते ॥ १,१५७.१५ ॥
 सोऽतिसारोऽतिसरणा दाशुकारीः स्वभावतः ।
 सामंशीर्णमजूर्णं जूर्णं पक्वं तु नैव य ॥ १,१५७.१६ ॥
 शिरकृद्ग्रलणीदोषः सञ्चयांश्चोपवेशयेत् ।
 अकस्माद्भारसुर्वेधमकस्मात्सन्धिनीमुहुः ? ।
 स यतुर्धा पृथग्दोषैः सन्निपाताय्य जायते ॥ १,१५७.१७ ॥
 प्राग्रूपार्गस्य सदनं शिरात्पवन अल्पकः ।
 प्रसेको वङ्गवैरस्यमरुचिस्तृश्रमोक्षमः ॥ १,१५७.१८ ॥
 आभ (न) द्योदरता छर्दिः कर्णिकेऽप्यनुकूजकम् ।
 सामान्यलक्षणं कार्श्यं वमक स्तमको ज्वरः ॥ १,१५७.१९ ॥
 भूर्णा शिरोरुविष्टम्भः श्रयथुः करपाद्योः ।
 तन्द्रानिवात्तालुशोषस्तिमिरं कर्णयोः स्वनः ॥ १,१५७.२० ॥
 पाश्वोरुवङ्गलगात्रीवारुजा तीक्ष्णविषुचिका ।
 रुग्णेषु वृद्धिः सर्वेषु क्षुत्तृष्णापरिर्त्रिका ॥ १,१५७.२१ ॥
 जूर्णजूर्णति याध्मानं भुक्ते स्वास्थ्यं समश्नुते ।
 वाताद्भ्रोगुल्मार्शः प्लीहपाण्डुरशङ्कितः ॥ १,१५७.२२ ॥
 शिराद्दुःखं द्रवं शुष्कं तुन्दारं शब्दक्रेनवत् ।
 पुनः पुनः सृजेर्द्रयं पायुरुच्छ्वासकासवान् ॥ १,१५७.२३ ॥
 पीतेन पीतनीलाभं पीताभं सृजति द्रवम् ।
 पूत्यम्बोद्भारलृत्कण्ठदाहारुचिर्तुर्दितः ॥ १,१५७.२४ ॥
 श्लेष्मणा पच्यते दुःखे मनश्छर्दिरोयकः ।
 आस्योपदाहनिष्ठीवकासलृत्वासापीनसाः ॥ १,१५७.२५ ॥
 लृद्यं मन्यते स्त्यानमुदरं स्तिमितं गुरु ।
 उद्गारो दृष्टमधुरः सदनं सप्रदर्षणम् ॥ १,१५७.२६ ॥
 सम्भिन्नश्लेष्मसंश्लिष्टगुरुयाम्बैः (वर्यः) प्रवर्तयम् ।
 अङ्कशस्यापि दौर्बल्यं सर्वज्ञे सर्वदर्शनम् ॥ १,१५७.२७ ॥

विभागेऽङ्गस्य ये प्रोक्ता पिपासाधास्त्रयो मलाः ।
तेऽप्यस्य त्रुण्णीदोषाः समन्तेष्वस्ति कारणम् ॥ १,१५७.२८ ॥
वातव्याध्यश्मरीकुष्ठमेडोदरभगन्दरम् ।
अर्शांसि त्रुण्णीत्यष्टौ मडारोगाः सुदुस्तराः ॥ १,१५७.२९ ॥
एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाप्ये आचारकास्ते
तिसारनिदान नाम सप्तम्याशुत्तरशतमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १५८

धन्वन्तरिरुवाच ।
अथातो मूत्रघातस्य निदानं शृणु सुश्रुत ।
अस्तिअस्तिशिरोमेढ्रकटीवृषण्णपायु य ॥ १,१५८.१ ॥
अेकसंवलनाः प्रोक्ता गुदास्थिविवराश्रयाः ।
अधोमुभोऽपि अस्तिर्हि मूत्रवाडिशिरामुणैः ॥ १,१५८.२ ॥
पार्श्वेभ्यः पूर्यते श्वक्षरौ (सूक्ष्मैः) स्थन्मानैरनारतम् ।
तैस्तेरेव प्रविश्यैवन्दोषास्तुवन्ति विंशतिम् ॥ १,१५८.३ ॥
मूत्राघातः प्रमेडश्च कृच्छ्रान्मर्म समाश्रयेत् ।
अस्तिवङ्गणामेढ्रातिर्युक्तोत्प्यात्वं मुडुर्मुडुः ॥ १,१५८.४ ॥
मूत्राण्णयावातजे कृच्छ्रपीत्ते पीतं सदाडरुड् ।
रक्तं वा कङ्गो अस्तिमेढ्रगौरवशोथवान् ॥ १,१५८.५ ॥
सपिच्छं सनिरुद्धं च सर्वैः सर्वात्मकं मलैः ।
यदा वायुर्मुभं अस्तेर्व्यावर्त्य पारिशोषयन् ॥ १,१५८.६ ॥
मूत्रं सपित्तं सकङ्कं सशुङ्कं वा तदा क्कमात् ।
संजायतेऽश्मरी घोरा पित्तं गोरिव रोयना ॥ १,१५८.७ ॥
श्लेष्माश्रया य सर्वा स्यादथास्थाः पूर्वलक्षणम् ।
अस्त्याध्मानं तदासन्नदृशोडि परितोऽतिरुड् ॥ १,१५८.८ ॥
अस्तौ य मूत्रसङ्गित्वं मूत्रकृच्छ्रं ज्वरोऽरुचिः ।
सामान्यलिङ्गं रुङ्नाभिसीवनीअस्तिमूर्धसु ॥ १,१५८.९ ॥

विस्तीर्णवा सं मूत्रं स्थात्तथा मार्गनिरोधने ।
 भक्ष्यं भक्ष्या सुप्तं मेलेदृच्छं गोमेदकोपमम् ॥ १,१५८.१० ॥
 तत्संक्षोभाद्भवेत्सासृज्मांसमध्वनि रुग्भवेत् ।
 तत्र आतामिसृत्यार्तोऽन्तान्मादति वेपते ॥ १,१५८.११ ॥
 गृह्णाति मेहनं नाभिं पीडयत्यतिलक्षणात् ।
 सानिलं मुञ्चति शङ्खमुडुर्मोडति बिन्दुशः ॥ १,१५८.१२ ॥
 श्यामरुक्षाश्मरी यास्य स्थास्थिता कण्टकैरिव ।
 पित्तेन दृष्यते अस्तिः पथ्यमानं षोषणवान् ॥ १,१५८.१३ ॥
 भल्वातकास्थिरसंस्थाना रक्ता पीता सिताश्मरा ।
 अस्तिर्नस्तुद्यतं षव श्लेष्मणा शीतलो गुरुः ॥ १,१५८.१४ ॥
 अश्मरी मडती श्वक्षणा मधुवर्णाथ वा सिता ।
 येता भवन्ति बालनां तेषामेव यं भूयसाम् ॥ १,१५८.१५ ॥
 आशयोपययाल्पत्वाद्गुणैर्गुणैः सुभी ।
 सुकाश्मरी तु मडती जायते शुक्धारणात् ॥ १,१५८.१६ ॥
 स्थानय्युतमभुक्तं वा अण्डयोरन्तरेऽनिलः ।
 शोषयत्युपसंगृह्य शुक्लं तच्छुक्मश्मरी ॥ १,१५८.१७ ॥
 अस्तिरुक्लृष्टमूत्रत्वं शुक्ला श्वयुकारिणी ।
 तस्यामुत्पन्नमात्रायां शुष्मेत्य विलीयते ॥ १,१५८.१८ ॥
 पीडिते ज्वरकासेऽस्मिन्नश्मर्येव यं शर्करा ।
 असौ वा वायुना भिन्ना सा त्वस्मिन्नमुलोमगे ॥ १,१५८.१९ ॥
 निरेति सडं मूत्रेण प्रतिलोमे विपश्यते ।
 मूत्रसंधारणं कुर्यात्कुक्ष्यो अस्तेर्भुजे मरुत् ॥ १,१५८.२० ॥
 मूत्रसङ्गं रुजं कण्डू कटाग्रिभ्य सुवामतः ।
 प्रस्थाद्य अस्तिमुद्धृत्य गर्मान्तं स्थूलविप्लुताम् ॥ १,१५८.२१ ॥
 करोति तत्र रुग्दाहं स्पन्दनोद्धेष्टनानि य ।
 बिन्दुशश्च प्रवर्तते मूत्रं अस्तौ तु पीडिते ॥ १,१५८.२२ ॥
 धारावरोधश्चाप्येष वातअस्तिरिति स्मृतः ।
 दुस्तरौ दुस्तरतरो द्वितीयः प्रबलोऽनिलः ॥ १,१५८.२३ ॥

शकृष्णार्गस्य बस्तेश्च वायुरन्तरमाश्रितः ।
 अष्ठीलाभं धनं ग्रन्थिं करोत्यथ (ब) लमुन्नतम् ॥ १,१५८.२४ ॥
 वाताष्ठीवेति सात्मानं विष्णूत्रानिल (ति) सर्गकृत् ।
 विगुणः कुण्डलीभूतो बस्तौ तीव्रव्यथोनिलः ॥ १,१५८.२५ ॥
 आबध्य मूत्रं भ्रमति संस्तम्भोद्वेष्टगौरवम् ।
 मूत्रमल्वाल्पमथवा विमुञ्चति सकृत्सकृत् ॥ १,१५८.२६ ॥
 वातकुण्डलिकेत्येव मूत्रं तु विधृतेऽधिरम् ।
 न निरेति निरुद्धं वा मूत्रातीतं तदल्परुक् ॥ १,१५८.२७ ॥
 विधारणात्प्रतिष्ठतं वातादावर्तितं यदा ।
 नाभेरधस्तादुदरं मूत्रमापूरयेत्तदा ॥ १,१५८.२८ ॥
 कुर्यात्तीव्ररुगाध्मानमशक्तिं भलसंग्रहम् ।
 तन्मूत्रं जाठरच्छिद्रवैगुण्येनानिलेन वा ॥ १,१५८.२९ ॥
 आक्षिप्तमल्पमूत्रस्य वस्तौ नाभौ य वा भवे ।
 स्थित्वा प्लवेच्छनैः पश्चात्सरुञ्जं वाथवारुञ्जम् ॥ १,१५८.३० ॥
 मूत्रोत्सर्गं सविच्छिन्नं तच्छ्रेयो गुरुशेकृसोः ।
 अन्तर्वस्ति भुभे तृष्णा स्थिराल्पं सडसा भवेत् ॥ १,१५८.३१ ॥
 अश्मरीतुल्यरुग्ग्रन्थिर्मूत्रग्रन्थिः स उच्यते ।
 मूत्रितस्य स्त्रियं यातो वायुना शुङ्गमुद्धृतम् ॥ १,१५८.३२ ॥
 स्थानाञ्च्युतं मूत्रयतः प्राङ्पश्चाद्वा प्रवर्तते ।
 भस्मोदकप्रतीकाशं मूत्रशुङ्गं तदुच्यते ॥ १,१५८.३३ ॥
 रुक्षदुर्बलयोर्वातेनोदावर्तं शकृधदा ।
 मूत्रस्रोतोऽनुपर्येति संसृष्टं शकृता तदा ॥ १,१५८.३४ ॥
 मूत्रभिन्दुं तुल्यगन्धं स्याद्विधातं तमादिशेत् ।
 पित्तव्यायामतीक्ष्णाम्लभोजनाध्मानकादिभिः ॥ १,१५८.३५ ॥
 प्रवृद्धवायुना मूत्रे वस्तिस्थे चैव दाडकृत् ।
 मूत्रं वर्तयते पूर्वं सरक्तं रक्तमेव वा ॥ १,१५८.३६ ॥
 उष्णं पुनः पुनः कृच्छ्रादुष्णवातं वदन्ति तम् ।

उक्षस्य क्लान्तदेलस्य बस्तिस्थौ पित्तमारुतौ ॥ १,१५८.३७ ॥

मूत्रक्षयं सरुग्दाढं जनयेतां तदाह्वयम् ।

पित्तं कङ्को द्वादपि वा संलन्येतेनिलेनयेत् ॥ १,१५८.३८ ॥

कृच्छ्रान्मूत्रं तदा पीतं रक्तं श्वेतं धनं सृजेत् ।

सदाढं रोचनाशङ्भयूर्णवर्णं भवेथ्य तत् ॥ १,१५८.३९ ॥

शुष्कं समस्तवर्णं वा मूत्रसाढं वदन्तितम् ।

धृति विस्तारतः प्रोक्ता रोगा मूत्रप्रवर्तिताः ॥ १,१५८.४० ॥

धृति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाप्ये आचारकाडे

मूत्राघातमूत्राकृच्छ्रनिदान नामाष्टपञ्चाशदुत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १५९

ध-व-वरि-रु-वा-य ।

प्रमेडाणां निदानन्ते वक्ष्येऽढं शृणु सुश्रुत ! ।

प्रमेडा विंशतिस्तत्र श्वेष्माणो दश पित्ततः ॥ १,१५९.१ ॥

षट्थत्वारोऽनिलात्तेय मेदोमत्रकङ्कावडाः ।

डादिद्रमेडी कटुकं डरिद्रासन्निभं शकृत् ॥ १,१५९.२ ॥

विस्त्रं माञ्जिष्ठमेडेय मञ्जिष्ठा सलिलोपमम् ।

विस्त्रमुषणं सलवणं रक्ताभ रक्तमेडतः ॥ १,१५९.३ ॥

वसामेडी वसामिश्रं वसामं मूत्रयेन्मुडुः ।

मज्जामं मज्जमिश्रं वा मज्जमेडी मुडुर्मुडुः ॥ १,१५९.४ ॥

डस्ती मत्त धवाजस्त्रं मूत्रं वेगविवर्जितम् ।

सलसीकं विवद्दं य डस्तिमेडी प्रमेडति ॥ १,१५९.५ ॥

मधुमेडी मधुसमं जायते स डिल द्विधा ।

डुड्रे धातुक्षयाद्रायौ दोषावृतपथे यदा ॥ १,१५९.६ ॥

आवृतो दोषलिङ्गानि सोऽनिमित्तं प्रदर्शयित् ।

क्षणात्क्षीणः क्षणात्पूर्वो भजेते कृच्छ्रसाध्यताम् ॥ १,१५९.७ ॥

कालेनोपेक्षितः सर्वोऽध्यायाति मधुमेडताम् ।

मधुरं यथ्य मेडेषु प्रायो मध्विव मेडति ॥ १,१५९.८ ॥

सर्वे ते मधुमेडाभ्या माधुर्याञ्च तनोर्यतः ।
 अविपाकोडुरुश्चिश्छर्दिर्निद्रा कासः सपीनसः ॥ १,१५८.८ ॥
 उपद्रवाः प्रजायन्ते मेढानां कङ्कजन्मनाम् ।
 अस्तिमेढनयोस्तोदीमुष्कावदरं ज्वरः ॥ १,१५८.१० ॥
 दाडस्तृषणाम्लिका मूर्छा विडुभेदः पित्तजन्मनाम् ।
 वातजानामुदावर्तः कम्पद्ग्लोलताः ॥ १,१५८.११ ॥
 शूलमुन्निद्राता शोषः श्वासः कासञ्च जायते ।
 शराविका कञ्चपिका ज्वालिनी विनतालञ्च ॥ १,१५८.१२ ॥
 मसूरिका सर्षपिका पुत्रिणी सविदारिका ।
 विद्रधिश्चेति पिडिकाः प्रमेढोपेक्षया दश ॥ १,१५८.१३ ॥
 अन्नस्य कङ्कसंश्लेषात्प्रायस्तत्र प्रवर्तनम् ।
 स्वाद्ग्ललवणस्निग्धगुरुपिच्छिलशीतम् ॥ १,१५८.१४ ॥
 नवं धान्यं सुरासूपमांसेक्षुगुडगोरसम् ।
 अेकस्थानासनवति शयनं विनिवर्तनम् ॥ १,१५८.१५ ॥
 अस्तिमाश्रित्य कुरुते प्रमेढाद्दूषितः कङ्कः ।
 दूषयित्वा वपुः क्लेदं स्वेदमेढोवसाभिषम् ॥ १,१५८.१६ ॥
 पित्तं रक्तमतिक्षीणो कङ्काटौ मूत्रसंश्रयम् ।
 धातुं अस्तिमुपानीय तत्क्षयेञ्चैव मारुतः ॥ १,१५८.१७ ॥
 साध्यासाध्यप्रतीत्याद्याः मेढास्तेनैव तद्ग्लवाः ।
 समे समकृता दोषे परमत्वात्तथापि च ॥ १,१५८.१८ ॥
 सामान्य लक्षणान्तेषां प्रभूताविलमूत्रता ।
 दोषदूष्या विशेषेऽपि तत्संयोगविशेषतः ॥ १,१५८.१९ ॥
 मूत्रवर्णादिभेदेन भेदो मेढेषु कल्प्यते ।
 अञ्चं अडुसितं शीतं निर्गन्धमुदकोपमम् ॥ १,१५८.२० ॥
 मेढत्युदकमेढेन डिञ्चिदाविलपिच्छिलम् ।
 श्लक्षो रसमिवात्यर्थं मधुरं येक्षुमेढतः ॥ १,१५८.२१ ॥
 सान्द्रो भवेत्पर्युषितं सान्द्रमेढेन मेढति ।
 सुरामेढी सुरातुल्यमुपर्यञ्चमधोघनम् ॥ १,१५८.२२ ॥

सङ्घटरोमा पिष्टेन पिष्टबद्धुलं सितम् ।
शुक्लाभं शुक्मिश्रं वा शुक्मेडी प्रमेडति ॥ १,१५८.२३ ॥
मूत्रयेत्सिकतामेडी सिकतारूपिणो मवान् ।
शीतमेडी सुबहुशो मधुरं भृशशीतलम् ॥ १,१५८.२४ ॥
शनैः शनैः शनैर्मेडी मन्दं मन्दप्रमेडति ।
लालातन्तुयुतं मूत्रं लालामेडेन पिच्छिलम् ॥ १,१५८.२५ ॥
गन्धवर्णरसस्पर्शः क्षारेण क्षारतोयवत् ।
नीलमेडन नीलाभं कालमेडी मसीनिभम् ॥ १,१५८.२६ ॥
सन्धिभर्मसु जायन्ते मांसलेषु य धामसु ।
अन्तोन्नता मध्यनिन्मा अकलेदसुरुजान्विता ॥ १,१५८.२७ ॥
शरावमानसंस्थाना पिडिका स्याच्छराविका ।
सदाडा कूर्मसंस्थाना ज्ञेया कच्छपिका बुधैः ॥ १,१५८.२८ ॥
मडती पिडिका नीला विनता नाम सा स्मृता ।
दडति त्वयमुत्थाने ज्वालिनी कष्टदायिनी ॥ १,१५८.२९ ॥
रक्ता सिता स्फोटयिता दारुणा त्वलञ्जु भवेत् ।
मसूराकृति संस्थाना विज्ञेया तु मसूरिका ॥ १,१५८.३० ॥
सर्षपोपमसंस्थाना जिह्वापाकमडारुजा ।
पुत्रिणी मडती चाल्या सुसूक्ष्मा पिडिका स्मृता ॥ १,१५८.३१ ॥
विदारीकन्दवद्धृत्ता कठिना य विदारिका ।
विद्रघेर्लक्षणैर्युक्ता ज्ञेया विद्रघिका तु सा ॥ १,१५८.३२ ॥
पुत्रिणी य विदारी य दृःसडा बहुमेदसः ।
सधः पित्तोल्बाशास्त्वन्याः सम्भवन्त्यल्पमेदसः ॥ १,१५८.३३ ॥
पिडिकास्ता भवेयुः स्याद्दोषोद्रेको यथायथम् ।
प्रमेडेण विनाप्येता जायन्ते दृष्टमेदसः ॥ १,१५८.३४ ॥
तावथ्य नोपलक्ष्यन्ते यावद्गर्णञ्च वर्जितम् ।
डारिद्रं रक्तवर्णं वा मेडप्राग्रूपवर्जितम् ॥ १,१५८.३५ ॥
यो मूत्रयेत तन्मूर्धे रक्तपित्तन्तु तद्विदुः ।

स्वेदोऽङ्गान्धः शिथिलत्वमङ्गे श्याशनस्वप्नसुभामिषङ्गः ।

दृत्रेत्रजिह्वाश्रवणोपदाडा धनोत्रता केशनभामिवृद्धिः ॥ १,१५८.३६ ॥

शीतप्रियत्वं गलतालुशोषो माधुर्यं मास्ये करपाददाडः ।

भविष्यतो मेडगाणस्य रुपं मूत्रेऽपि धावन्ति पिपीलिकाश्च ॥ १,१५८.३७ ॥

तृषणा प्रमेडे मधुरं प्रपिच्छं मध्वाभये स्याद्विधोविकारः ।

सम्पूरणाद्वा कङ्कसम्भवः स्यात्क्षीणेषु दोषेष्वनिलात्मको वा ॥ १,१५८.३८ ॥

सम्पूर्णाङ्गपाः कङ्कपित्तमेडाः क्रमेण ये वै रतिसम्भवाश्च ।

सङ्क्रामते पित्तकृतास्तु याध्याः साध्योऽस्ति मेडो यदि नास्ति दिष्टम् ॥ १,१५८.३९ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

प्रमेडनिदान नामैकोनषष्ट्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १६०

ध-वन्तरिरुवाय ।

निदानं विद्रघेर्वक्ष्ये गुल्मस्य शृणु शुश्रुत ! ।

भुक्तैः पर्युषितात्युष्णशुष्कुरुक्षविटालिभिः ॥ १,१६०.१ ॥

जिह्मशय्याविरोष्टामिस्तैस्तैश्चासृक्प्रदूषणैः ।

दुष्टसत्वज्मांसमेदोऽस्थिमदामृष्टोदराश्रयः ॥ १,१६०.२ ॥

यः शोथो बलिरन्तश्च मडाशूलो मडारुजः ।

वृत्तः स्यादायतो यो वा स्मृतो रोगः स विद्रधिः ॥ १,१६०.३ ॥

दोषैः पृथक्समुदितैः शोणितेन स्त्रतेन च ।

वडते तत्र तत्राङ्गे दारुणे ग्रथितोऽस्त्रुतः ॥ १,१६०.४ ॥

अन्तरा दारुणश्चैव गम्भीरो गुल्मवर्धनः ।

वल्मीकवत्समुत्स्रावी ल्यग्निमान्द्यञ्च जायते ॥ १,१६०.५ ॥

नामिबस्तिर्यकृत्वलीलकलोमदुत्तुक्षिवङ्कणैः ।

दृष्टये वेपमाने तु तत्रत्रातितीप्ररुक् ॥ १,१६०.६ ॥

श्यामारुणशिरोत्थानपाको विषमसंस्थितिः ।

संज्ञाश्छेदन्नमानाडस्यन्सर्पणशब्दान् ॥ १,१६०.७ ॥

रक्तताम्रासितः पित्तातृणमोडज्वरदाडवान् ।

क्षिमोत्थानप्रपाकश्च पाण्डुः कण्डूयुतः कङ्गात् ॥ १,१६०.८ ॥
 संकलेशशीतकस्तम्भजृम्भारोयकगौरवाः ।
 यिरोत्थानोऽविपाकश्च संकीर्णः सन्निपातजः ॥ १,१६०.९ ॥
 सामर्थ्याख्यात्र विद्भेदो आख्याभ्यन्तरलक्षणम् ।
 कृष्णस्फुटावृत्तश्यामस्तीग्रदाडरुजाज्वरः ॥ १,१६०.१० ॥
 पित्तविद्गोऽसृजा आख्ये स्त्रीणामेव तथान्तरम् ।
 शस्त्राद्यैरभिघातोत्थरक्तैश्च रोगकारणम् ॥ १,१६०.११ ॥
 क्षतोत्थो वायुना क्षिमः स रक्तः पित्तभीरयन् ।
 पित्तासृग्लक्षणं कुर्याद्विद्रधिं भूर्युपद्रवम् ॥ १,१६०.१२ ॥
 तेनोपद्रवभेदश्च स्मृतोऽधिष्ठानभेदतः ।
 नाभौ छि ध्मातं येद्भस्तौ मूत्रकृच्छ्रञ्चजायते ॥ १,१६०.१३ ॥
 श्वासप्रश्वासरोधश्च प्लीडायामतितृट्परम् ।
 गलरोधश्च क्लोम्नि स्यात्सर्वाङ्गप्ररुजा लृष्टि ॥ १,१६०.१४ ॥
 प्रमोडस्तमकः कासौ लृढयोष्णदुनन्तथा ।
 दुक्षिपाश्चान्तरे यैव दुक्षौ दोषोपजन्म य ॥ १,१६०.१५ ॥
 तथा येदूरुसन्धौ य वङ्कणो कटिपृष्ठयोः ।
 पार्श्वयोश्च व्यथा पायौ पवनस्य निरोधनम् ॥ १,१६०.१६ ॥
 आमपक्वविदग्धत्वं तेषां शोथवदादिशेत् ।
 नाभेरुर्ध्वमुष्मात्पक्वात्प्रद्रवन्त्यपरे गुदात् ॥ १,१६०.१७ ॥
 गुदास्तनाभिजे विधादोषकलेदोव्यविद्रधौ ।
 कुरुते स्वाधिष्ठानस्य विवर्तं सन्निपातजः ॥ १,१६०.१८ ॥
 पक्वो छि नाभिवस्तिस्थो भिन्नोऽन्तर्भङ्गिरेव वा ।
 पाकश्चान्तः प्रवृद्धस्य क्षीणस्थोपद्रवार्दितः ॥ १,१६०.१९ ॥
 विद्रधिश्च भवेत्तत्र पापानां पापयोषिताम् ।
 भृते तु गर्भगे यैव सम्भवेच्छ्वयथर्धनः ॥ १,१६०.२० ॥
 स्तने समन्थे दुःखं वा आख्यविद्रधिलक्षणम् ।
 नारीणां सूक्ष्मरक्तत्वालुन्यायान्तु न जायते ॥ १,१६०.२१ ॥

कुध्रो रुध्रगतिर्वायुः शोःमूलकरो?डि सः ।
 भुष्कवङ्कणतः प्राप्य कृलकोषातिवाङ्निमी ॥ १,१६०.२२ ॥
 आपीड्य धमनीवृद्धिं करोति कृलकोषयोः ।
 द्रोषो मेदःसु तत्रास्ते सवृद्धिः सप्तधा गदः ॥ १,१६०.२३ ॥
 मूत्रन्तयोरप्यनिलाद्वाड्ये वाभ्यन्तरे तथा ।
 वातपूर्णाः भरस्पर्शां रुक्षो वाताख्ये दाडकृत् ॥ १,१६०.२४ ॥
 पक्वोदुम्बरसङ्काशः पित्ताद्वाडोष्मपाकवान् ।
 कङ्कातीग्नो गुरुः स्निग्धः कण्डूमाङ्कठिनोऽल्परुक् ॥ १,१६०.२५ ॥
 कृष्णः स्फोटोवृतः पिण्डो वृद्धिलिङ्गश्च रक्ततः ।
 कङ्कवन्मेदसां वृद्धिर्भूदुतालकृलोपमः ॥ १,१६०.२६ ॥
 मूत्रधारणशीलस्य मूत्रजस्तत्र गच्छतः ।
 अलोभः पूर्णवृत्तिमान्क्षोभं याति सरन्मृदु ॥ १,१६०.२७ ॥
 मूत्रकृच्छ्रमधस्ताख्ये वलयः कृलकोषयोः ।
 वातकोपिसडासैः शीततोयावगाडनैः ॥ १,१६०.२८ ॥
 विण्मूत्रधारणाख्यैव विषमाङ्गविद्येष्टनैः ।
 क्षोभितैः क्षोभितौजश्च क्षीणान्तर्द्विडिनो यदा ॥ १,१६०.२९ ॥
 पवनो विगुणीभूय शोणितं तदधोनयेत् ।
 कुर्यात्तत्क्षणासन्धिस्थो ग्रन्थ्याभः श्वयथुस्तदा ॥ १,१६०.३० ॥
 उपेक्ष्यमाणस्य च गुल्मवृद्धिमाध्मानरुग्वै विविधाश्च रोगाः ।
 सुपीडितोऽन्तः स्वनवान्प्रयाति प्रध्मापयन्नेति पुनश्च मूर्च्छि ॥ १,१६०.३१ ॥
 रक्तवृद्धिरसाध्येऽयं वातवृद्धिसमाकृतिः ।
 रुक्षकृष्णारुणशिरा ङिर्णावृतगवाक्षवत् ॥ १,१६०.३२ ॥
 वातोऽष्टधा पृथद्वैषैः संस्पृष्टैर्निययं गतः ।
 आर्तवस्य च द्रोषेण नारीणां जायतेऽष्टमः ॥ १,१६०.३३ ॥
 ज्वरमूर्च्छातिसारैश्च वमनाद्यैश्च कर्मभिः ।
 कर्शितो बलवान्याति शीतार्तश्च बुभुक्षितः ॥ १,१६०.३४ ॥
 यः पिबत्यन्नपानानि लङ्घनप्लावनादिकम् ।
 सेवते ङिनसंज्ञामिर्दितः समुदीरयन् ॥ १,१६०.३५ ॥

स्नेहस्वेदावनभ्यस्य शोषाणं वा निषेवयेत् ।
 शुद्धो वा सुद्धिडानिर्वा भजेत स्पन्दनानि वा ॥ १,१६०.३६ ॥
 वातोल्बलास्तस्य मलाः पृथङ्ग्यैव हि तेऽथवा ।
 सर्वो रक्तयुतो वाताद्देहस्नोतोऽनुसारिणः ॥ १,१६०.३७ ॥
 ऋध्वाधोमार्गमावृत्य वायुः शूलं करोति वै ।
 स्पशोपलभ्यं गुल्मोत्थमुष्णं ग्रन्थिस्वरूपिणम् ॥ १,१६०.३८ ॥
 कर्षणात्कृविऽघातैर्मार्गस्यावरणेन वा ।
 वायुः कृताश्रयः कोष्ठे रौक्ष्यात्काठिन्यमागतः ॥ १,१६०.३९ ॥
 स्वतन्त्रः स्वाश्रये दृष्टः परतन्त्रः पराश्रये ।
 ततः पिण्डकवच्छ्लेष्मा मलसंसृष्ट एव च ॥ १,१६०.४० ॥
 गुलम षत्युच्यते अस्तिनामिडृत्यार्थसंश्रयः ।
 वातजन्ये शिरः शूलज्वर प्लीहान्नकूजनम् ॥ १,१६०.४१ ॥
 वेधः सूख्येव विऽलंशः कृच्छ्रे मूत्रं प्रवर्तते ।
 गात्रे मुष्णे पटे शोथः ङ्यग्निमान्द्यं तथैव च ॥ १,१६०.४२ ॥
 रुक्षकृष्णत्वगादित्वं यत्त्वत्वादनिलस्य च ।
 अनिरूपितसंस्थानो विविधाञ्जनयेद्व्यथाम् ॥ १,१६०.४३ ॥
 पिपीलिकाव्याप्त एव गुल्मः स्फुरति नुद्यते ।
 पित्ताद्दाढाम्लकौ मूर्छा विऽभेदः स्वेदतृऽज्वराः ॥ १,१६०.४४ ॥
 ङादिद्रयं सर्वगात्रेषु गुल्माच्छोथस्य दर्शनम् ।
 डीयते दीप्यते श्लेष्मा स्वस्थानं दहतीव च ॥ १,१६०.४५ ॥
 कङ्गात्सैमित्यमरुचिः सदनं शिरसि ज्वरः ।
 पीनसालस्यङ्गुल्लासौ शुक्लकृष्णत्वगादिता ॥ १,१६०.४६ ॥
 गुल्मो गभीरः कठिनो गुरुर्गर्भस्थबालवत् ।
 स्वस्थानस्था अधावन्तस्तत एवात्र मारकाः ॥ १,१६०.४७ ॥
 प्रायस्तु यत्तद्वन्द्वोत्था गुल्माः संसृष्टमैथुनाः ।
 सर्वजस्तीव्ररुग्दाहः शीघ्रपाकी धनोन्नतः ॥ १,१६०.४८ ॥
 सोऽसाध्यो रक्तगुल्मस्तु स्त्रिया एव प्रजायते ।

ऋतौ या यैव शूलात्ता यति वा योनिरोगिणी ॥ १,१६०.४८ ॥
 सेवते वानिलांश्च स्त्री कुष्ठस्तस्याः समीरणः ।
 निरुध्यात्यार्तं चोन्म्यां प्रतिमासं व्यवस्थितम् ॥ १,१६०.५० ॥
 सुक्ष्मौ करोति तद्र्मे विङ्गमाविष्करोति च ।
 वृल्लासदौर्बुद्धस्तन्यदर्शनं कामचारिता ॥ १,१६०.५१ ॥
 कुमेण वायोः संसर्गात्पित्तं योनिषु सञ्चयम् ।
 रक्तस्य कुरुते तस्या वातपित्तोक्तगुल्मजन् ॥ १,१६०.५२ ॥
 गर्भाशये च सुतरां शूलांश्चैवासृगाश्रये ।
 योनिस्त्रावश्च दौर्गन्ध्यं भूयः स्थन्धनवेदने ॥ १,१६०.५३ ॥
 कदापि गर्भवद्गुल्मः सर्वे ते रतिसम्भवाः ।
 पाकञ्चिरेण भजते नैधते विद्रधिः पुनः ॥ १,१६०.५४ ॥
 पथ्यते शीघ्रमत्यर्थं दृष्टरक्ताश्रयस्तु सः ।
 अतः शीघ्रं विदाडित्वाद्द्रधिः सोऽभीधीयते ॥ १,१६०.५५ ॥
 गुल्मान्तरश्रये अस्तिदाडश्च प्लीडवेदना ।
 अग्निवर्णबलभ्रंशो वेगानां वा प्रवर्तनम् ॥ १,१६०.५६ ॥
 अतो विपर्यये बाड्यकोष्ठाङ्गेषु च नातिरुक् ।
 वैवर्ण्यमथ वा कासो बडिरुन्नतताधिकम् ॥ १,१६०.५७ ॥
 साटोपमत्युग्ररुजमाध्मानमुदरे भृशम् ।
 उध्वाधो वातरोधेन तमानाडं प्रयक्षते ॥ १,१६०.५८ ॥
 धनश्चाष्ण्युपमो ग्रन्थिलोऽष्ठीलातु समुन्नता ।
 समस्ताविङ्गसंयुक्तः प्रत्यष्ठीला तदाङ्गतिः ॥ १,१६०.५९ ॥
 पङ्कवशयोद्भवोऽप्येवं वायुस्तीव्ररुजश्रयात् ।
 उद्गारबाडुल्यपुरीषबन्धतृष्यक्षमत्वान्निविङ्गजनानि ॥ १,१६०.६० ॥
 आयोपमाध्मानमपङ्क्तिशक्तिः आसन्नगुल्मस्य भवेच्च शिक्तम् ॥ १,१६०.६१ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाडे
 विद्रधिगुल्मनिदान नाम षष्ट्युत्तरशततमोध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १६१

धन्वन्तरिरुवाच ।

उदराणां निदानञ्च वक्ष्ये सुश्रुत तच्छृणु ।

रोगाः सर्वेऽपि मन्दाग्रौ सुतरामुदराणि तु ॥ १,१६१.१ ॥

अनीर्णामयाश्चाप्यन्ये जायन्ते मलसंययात् ।

उर्ध्वाधो वायवो रुद्ध्वा व्याकुलाविप्रवाडिणी? ॥ १,१६१.२ ॥

प्राणानपानान्संदूष्य कुर्युस्तान्मांससन्धिगान् ।

आध्माप्य कुक्षिमुदरमष्टधा ते य भेदतः ॥ १,१६१.३ ॥

पृथग्दोषैः समस्तौश्च प्लीहवङ्गक्षतोदकैः ।

तेनार्ताः शुष्कताल्बोष्ठाः सर्वपादकरोदराः ॥ १,१६१.४ ॥

नष्टयेष्टभलाडाराः कृतप्रध्मात्कुक्षयः ।

पुरुषाः स्युः प्रेतर्षपा भाविनस्तस्य लक्षणम् ॥ १,१६१.५ ॥

क्षुत्राशोऽरुचिवत्सर्वं सविदाऽञ्च पच्यते ।

जुष्टान्नं यो न जानाति सोऽपथ्यं सेवतेनरः ॥ १,१६१.६ ॥

क्षीयते भलमङ्गस्य श्चसित्यल्पोऽवियेष्टितः ।

विषयावृत्तिबुद्धिश्च शोकशोषाद्योऽपिच ॥ १,१६१.७ ॥

रुग्भस्तिसन्धौ सततं लघ्वल्पभोजनैरपि ।

जराजुर्णो भलभ्रंशो भवेज्जठरोगिणः ॥ १,१६१.८ ॥

स्वतन्त्रतन्द्रालसता मलसर्गोऽल्पवह्निता ।

दाढः श्वथुराध्मानमन्त्रे सलिलसम्भवे ॥ १,१६१.९ ॥

सर्वत्र तोये मरणं शोथनं तत्र निष्कलम् ।

गवाक्षवच्छिराजालैरुदरं गुडुगुडायते ॥ १,१६१.१० ॥

नाभिमन्त्रश्च विष्टभ्य वेगं कृत्वा प्राशश्यति ।

मारुते लृट्टटीनाभिपायुवङ्गणवेदनाः ॥ १,१६१.११ ॥

सशब्दो निः सरेद्वायुर्वलते मूत्रमल्पकम् ।

नातिमात्रं भवेव्लौल्यं नरस्य विरसं मुष्मम् ॥ १,१६१.१२ ॥

तत्रवातोदरे शोथः पाणिपान्मुष्कुक्षिषु ।

कुक्षिपार्श्वोदरकटीपृष्ठरुक्पर्वभदनम् ॥ १,१६१.१३ ॥
 शुष्कसाङ्गमर्दाधोगुरुतामलसंग्रहः ।
 श्यामारुणत्वगादित्वं मुष्णे य रसवद्धिता ॥ १,१६१.१४ ॥
 सतोदभेदमुदरं नीलकृष्णशिराततम् ।
 आध्मातमुदरे शब्दमद्भुतं वा करोति सः ॥ १,१६१.१५ ॥
 वायुश्चात्र सरुक्ख्येणं विधत्ते सर्वथा गतिम् ।
 पित्तोदरे ज्वरो मूर्छा दालित्वं कटुकास्यता ॥ १,१६१.१६ ॥
 भ्रमोतिसारः पीतत्वं त्वगादावुदरं उरित् ।
 पीतताम्रशिरादित्वं सस्वेदं सोष्म दृश्यते ॥ १,१६१.१७ ॥
 धूमायते मृदुस्पर्शं क्षैप्रपाकं प्रदूयते ।
 श्लेष्मोदरेषु सदनं स्वेदश्चयथुगौरवम् ॥ १,१६१.१८ ॥
 निद्रा क्वेशोडरुचिः श्वासः काशः शुक्लत्वगादिता ।
 उदरं तिमिरं स्निग्धं शुक्लकृष्णशिरावृतम् ॥ १,१६१.१९ ॥
 नीरातिवृद्धौ कठिनं शीतस्पर्शं गुरु स्थिरम् ।
 त्रिदोषकोपने तेस्तैस्त्रिदोषज्जनैतर्मलैः ॥ १,१६१.२० ॥
 सर्वदूषणदृष्टाश्च सरकताः सञ्चिता मलाः ।
 कोष्ठं प्राप्य विकुर्वाणाः शोषमूर्छाभ्रमान्वितम् ॥ १,१६१.२१ ॥
 कुर्युस्त्रिविङ्गमुदरं शीघ्रपाकं सुदारुणम् ।
 वर्धते तस्य सुतरां शीतवातप्रदशनि ॥ १,१६१.२२ ॥
 अत्यशनास्य संक्षोभाधानपानादियेष्ठितैः ।
 अविहितैश्च पानाद्यैर्वमनव्याधिकर्षणैः ॥ १,१६१.२३ ॥
 वामपार्श्वस्थितः प्लीडा त्युतस्थानो विवर्धते ।
 शोणिताद्वा रसादित्यो विवृद्धो जनयेद्व्यथाम् ॥ १,१६१.२४ ॥
 सोऽष्टीला यातिकठिनः प्रोन्नतः कूर्मपृष्ठवत्? ।
 ऊमेण वर्धमानश्च कुक्षौ व्याततिमाडरेत् ॥ १,१६१.२५ ॥
 श्वासकासपिपासास्यवैरस्याध्मानकज्वरैः ।
 पाण्डुत्वमूर्छाछर्दित्वगदाडमोडैश्च संयुतः ॥ १,१६१.२६ ॥

अरुणाभं विचित्राभं नीलहारिद्रराजितम् ।
 उदावर्तेन यानाडमोडतृद्गुडनज्वरैः ॥ १,१६१.२७ ॥
 गौरवारुचिकाठिन्यैर्विघातभ्रमसंक्रमात् ।
 प्लीडवद्दक्षिणात्पाश्चात्क्षुर्याद्यकृदपि व्युतम् ॥ १,१६१.२८ ॥
 पञ्चवे भूते यकृति य सदा बद्धमलो गुद्रे ।
 दुर्नामभिरुदावर्तेरन्यैर्वा पीडितो भवेत् ॥ १,१६१.२९ ॥
 वर्धः पित्तकफाभ्रुवाञ्छरोति कुपितोऽनिलः ।
 अपानो जठरे तेन संरुद्धो ज्वररुक्करः ॥ १,१६१.३० ॥
 काशश्चासोरुसद्रनं शिरोरुडनाभिपार्श्वरुक् ।
 मलासंगोऽरुचिशर्करुदरे मलमारुतः ॥ १,१६१.३१ ॥
 स्थिरनीलारुणशिराजालैरुदरमावृतम् ।
 नाभेरुपरि य प्रायो गोपुच्छाकृति जायते ॥ १,१६१.३२ ॥
 अस्थ्यादिशल्यै रन्यैश्च विद्रे यैवोदरे तथा ।
 पथ्यते यकृतादिश्च तस्थिद्रैश्च सर-अधिः ॥ १,१६१.३३ ॥
 आम अेव गुदाडेति ततोऽल्पाल्पः शकृद्रसः ।
 स स्थाद्विकृतगन्धोऽपि पिच्छिलः पीतलोडितः ॥ १,१६१.३४ ॥
 शेषश्चापूर्य जठरं घोरमारभते ततः ।
 वर्धते तदधो नाभेराशु यैति जलात्मताम् ॥ १,१६१.३५ ॥
 उद्भिक्ते दोषरूपे य व्यासे य श्वासतृट्भ्रमैः ।
 छिद्रोदरमिदं प्राडुः परित्स्त्रावीति यापरे ॥ १,१६१.३६ ॥
 प्रवृत्तस्नेहपानादेः सडसापथ्यसेविनः ।
 अत्यम्बुपानान्मन्दाग्नेः क्षीणस्थ्यातिकृशस्य य ॥ १,१६१.३७ ॥
 रुद्धः स्वमार्गादनिलः कफश्च जलमूर्छितः ।
 वर्धते तु तदेवाम्बु तन्मात्राद्विन्दुराशितः ॥ १,१६१.३८ ॥
 तत्कीपादुदरं तृषणागुदस्नुतिरुजान्वितम् ।
 काशश्चासारुचियुतं नानावर्णाशिराततम् ॥ १,१६१.३९ ॥
 तोयपूर्वाभ्मुद्दुस्पर्शात्सदृशक्षोभवेपथु ।
 अकोदरं स्थिरंस्निग्धं नाडीमावृत्य जायते ॥ १,१६१.४० ॥

उपेक्षायाञ्च सर्वेषां स्वस्थानां परिधायिताः ।
 पाका द्रवा द्रवीकुर्युः सन्धिस्रोतोमुभान्यपि ॥ १,१६१.४१ ॥
 स्वेदे यैव तु संरुद्धे मूर्छिताश्चान्तरस्थिताः ।
 तदेवोदरमापूर्य कुर्याद्दुदरामयम् ॥ १,१६१.४२ ॥
 गुडुदरे स्थितं वृत्तमाडतञ्च न शब्दकृत् ।
 डीनबलं तथा घोरं नाऽप्यां स्पृष्टञ्च सपति ॥ १,१६१.४३ ॥
 शिरान्तर्धानमुदरे सर्वलक्षणामुच्यते ।
 वातपित्तकफ्प्लीहसन्निपातोदकोदरम् ॥ १,१६१.४४ ॥
 पक्षाय्य ज्ञातसखिलं विष्टम्भोपद्रवान्वितम् ।
 जम्भनैवोदरं सर्वं प्रायः कृच्छ्रतमं मतम् ॥ १,१६१.४५ ॥
 षटि श्रीगारुडे मङ्गापुराणमे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाण्ये आचारकाण्डे
 अेकषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- १६२
 धन्वन्तरिरुवाच ।
 पाण्डुशोथनिदानञ्च शृणु सुश्रुत वस्मि ते ।
 पित्तप्रधानाः कुपिता यथोक्तैः कोपनैर्मलाः ॥ १,१६२.१ ॥
 नत्रानिलेन बलिना क्षिप्ताक्षिप्तं यद्वि स्थितम् ।
 धमनीर्दशमीः प्राप्य व्याप्लवन्सकलां तनुम् ॥ १,१६२.२ ॥
 त्वगसृक्छलेष्ममांसानि प्रदूष्यन्नसमाश्रितम् ।
 त्वज्मांसयोस्तु कुरुते त्वयि वर्णान्मृथग्विधान् ॥ १,१६२.३ ॥
 स्वयं हरिद्रा हरिद्रं पाण्डुत्वं तेषु याधिकम् ।
 यातोऽयं प्रहतेद्दुग्धः स रोगस्तेन गौरवम् ॥ १,१६२.४ ॥
 धातूनां स्पर्शशैथिल्यमामजश्च गुणक्षयः ।
 ततोऽल्परक्तमेदोऽस्थिनिः सारः स्याच्छूलथेन्द्रियः ॥ १,१६२.५ ॥
 शीर्यमाणैस्त्रिवाङ्गैस्तु द्रवता वृद्धयेन च ।
 शूलोक्षिकूटवदने स्तैमित्यं तत्र लालया ॥ १,१६२.६ ॥

डीनतृटशिशिरद्वेषी शीर्षलोभो लतानवः ।
 मन्दशक्तिर्ज्वरी श्वासी कर्णशूली तथा भ्रमी ॥ १,१६२.७ ॥
 स पञ्चधा पृथग्दोषैः समस्तैर्मृत्तिकादनात् ।
 प्राग्रूपमस्य लृदयस्पन्दनं रुक्षता त्वयि ॥ १,१६२.८ ॥
 अरुचिः पीतमूत्रत्वं स्वेदाभायोऽल्पमूत्रता ।
 मेघः समानिलात्तत्र गाढरुक्कलेदगात्रता ॥ १,१६२.९ ॥
 कृष्णोक्षणं कृष्णशिरानभविष्णुमूत्रनेत्रता ।
 शोथो नासास्थवैरस्यं विट्शोषः पार्श्वमूर्छना ॥ १,१६२.१० ॥
 पित्ते हरितपित्ताभः शिरादिषु ज्वरस्तमः ।
 तृट्शोषमूर्छादौर्गन्ध्यं शीतेच्छा कटुवक्रता ॥ १,१६२.११ ॥
 विड्भेदश्चाभ्रको दाढः कङ्काञ्च्य लृदयार्द्रता ।
 तन्द्रा लवणवक्रत्वं रोमलुर्षः स्वरक्षयः ॥ १,१६२.१२ ॥
 काशश्छर्दिश्च निचयान्नष्टलिङ्गोऽतिदुःसहः ।
 उत्कृष्टेनिलपित्ताभ्या कटुर्वा मधुरः कङ्कः ॥ १,१६२.१३ ॥
 दूषयित्वा वसादींश्च रौक्ष्याद्रक्तविमोक्षणाम् ।
 स्रोतसां संक्षयं कुर्यादनुरुध्य य पूर्ववत् ॥ १,१६२.१४ ॥
 पाण्डुरोगेक्षयेजते नाभिपादास्यमेहनम् ।
 पुरीषं कृमिवन्मुञ्चेद्भिन्नं सास्त्रं कङ्कान्वितम् ॥ १,१६२.१५ ॥
 यः पित्तरोगी सेवेत पित्तलं तस्य कामलम् ।
 कोष्ठशा भोद्रतं पित्तं दग्ध्वासृज्मांसमाहरेत् ॥ १,१६२.१६ ॥
 हारिद्रमूत्रनेत्रत्वं मुष्णं रक्तं शकृत्तथा ।
 दाढी विपाकतृष्णावान्भेकाभो दुर्बलेन्द्रियः ॥ १,१६२.१७ ॥
 भवेत्पित्तानुगः शोथः पाण्डुरोगावृतस्य य ।
 उपेक्षया य शोथाधाः सकृच्छ्राः कुम्भकामलाः ॥ १,१६२.१८ ॥
 हरितश्यामपित्तत्वे पाण्डुरोगो यदा भवेत् ।
 वातपित्ते भ्रमस्तृष्णा स्त्रीषु लुर्षो मृदुज्वरः ॥ १,१६२.१९ ॥
 तन्द्रा वा यानलभ्रंशस्तं वदन्ति हलीमकम् ।
 आलस्यञ्चातिभवति तेषां पूर्वमुपद्रवः ॥ १,१६२.२० ॥

शोथः प्रधानः कथितः स अेवातो निगद्यते ।
 पित्तरक्तकङ्कान्वायुर्दुष्टो दुष्टान्बलिः शिराः ॥ १,१६२.२१ ॥
 नीत्वा रुद्धगतिस्तैर्लिङ्गि कुर्यात्त्वज्मांससंश्रयम् ।
 उत्सेधं संलतं शोथं तमाहुर्निययादतः ॥ १,१६२.२२ ॥
 सर्वलेतुविशेषैस्तु रूपभेदान्नवात्मकम् ।
 दौषैः पृथग्विधैः सर्वैरभिघाताद्विषादपि ॥ १,१६२.२३ ॥
 तदेव नीयमानन्तु सर्वाङ्गो कामजम्भवेत् ।
 पृथून्नताग्रग्रथितैर्विशेषैश्च त्रिधा विदुः ॥ १,१६२.२४ ॥
 सामान्यलेतुः शोथानां दौषजातो विशेषतः ।
 व्याधिः कर्मोपवासादिक्क्षीणस्य भवति द्रुतम् ॥ १,१६२.२५ ॥
 अतिमात्रं यदासेवेद्गुरुमत्यन्तशीतलम् ।
 लवाणक्षारतीक्ष्णाम्लशाकाम्बुस्वप्नजागरम् ॥ १,१६२.२६ ॥
 रोधो वेगस्य वल्लूरमञ्जुर्णश्रममैथुनम् ।
 पथ्यते मार्गगमनं यानेन क्षोभिणापि वा ॥ १,१६२.२७ ॥
 श्वासकासातिसाराशोश्ठरप्रदरज्वराः ।
 विष्टम्भालस्यकञ्छर्दिडिक्कापाण्डुविसर्पकम् ॥ १,१६२.२८ ॥
 उर्ध्वशोथमधो बस्तौ मध्ये कुर्वन्ति मध्यगाः ।
 सर्वाङ्गगः सर्वगतः प्रत्यप्रत्यगैति तदाश्रयः ॥ १,१६२.२९ ॥
 तत्पूर्ववृषं क्षवथुः शिरायामङ्गगौरवम् ।
 वाताच्छोथश्चलो रुक्षः भररोमारुणोऽसितः ॥ १,१६२.३० ॥
 शङ्खभस्त्यन्त्रशोर्कूर्तिमेदोभेदाः प्रसुप्तिता ।
 वातोत्तानः क्लमः शीघ्रमुन्नमेत्पीडितां तनुम् ॥ १,१६२.३१ ॥
 सिग्धस्तु मर्दनैः शाम्येद्रान्नावल्यो द्रिवा मलान् ।
 त्वक्कसर्षपविलिप्ते य तस्मिंश्चिमिथिमायते ॥ १,१६२.३२ ॥
 पीतरक्तासिंताभासः पित्तजातश्च शोषकृत् ।
 शीघ्रं नासौ वा प्रशमेन्मध्ये प्राग्दले तनुम् ॥ १,१६२.३३ ॥
 सतृट्टदाञ्ज्वरस्वेदो भ्रमक्लोदमदभ्रमाः ।

साभिलाषी शङ्खभेदो गन्धः स्पर्शासङ्को मृदुः ॥ १,१६२.३४ ॥
 कण्डूमान्पाण्डुरोमा त्वक्कठिनः शीतलो गुरुः ।
 स्निग्धःश्लक्ष्णः स्थिरः शूलो निद्राच्छर्द्यग्निमान्द्यङ्गत् ॥ १,१६२.३५ ॥
 आघातेन य शस्त्राद्विच्छेदभेदक्षतादिभिः ।
 छिमानिलैर्दध्यनिलैर्बल्लातकपिकच्छञ्जैः ॥ १,१६२.३६ ॥
 रसैः शुष्कैश्च संस्पर्शाच्छ्वयथुः स्याद्विसर्पवान् ।
 भृशोष्मा लोडिताभासः प्रायशः पित्तलक्षणः ॥ १,१६२.३७ ॥
 विषजः सविषप्राणिपरिसर्पणमूत्रणात् ।
 दंष्ट्रादन्तनाभाघाताद्विषप्राणिनामपि ॥ १,१६२.३८ ॥
 विण्मूत्रशुक्रोपहतमलवद्भस्तुसङ्कुरात् ।
 विषवृक्षानिलस्पर्शाद्भ्ररयोगावयूर्णानात् ॥ १,१६२.३९ ॥
 मृदुश्चलोऽवलम्बी य शीघ्रो दाडरुजाकरः ।
 नवोऽनुपद्रवः शोथः साध्योऽसाध्यः पुरेरितः ॥ १,१६२.४० ॥
 एति श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 पाण्डुसोथनिदानं नाम द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- १६३

धन्वन्तीररुवाय ।
 विसर्पादिनिदानन्ते वक्ष्ये सुश्रुत तच्छृणु ।
 स्याद्विसर्पो विघातात्तु दोषैर्दुष्टैश्च शोथवत् ॥ १,१६३.१ ॥
 अधिष्ठानञ्च तं प्राडुर्भाज्यं तत्र भयाच्छ्रमात् ।
 यथात्तरञ्च दुःसाध्यस्तत्र दोषो यथायथम् ॥ १,१६३.२ ॥
 प्रकोपनैः प्रकुपिता विशेषेण विदाडिभिः ।
 देहे शीघ्रं विशन्तीऽत तेऽन्तरे छि स्थिता बडिः ॥ १,१६३.३ ॥
 तृषणाभियोगाद्देवानां विषमाख्य प्रवर्तनात् ।
 आशु याग्निबलभ्रशादतो भाज्यं विसर्पयेत् ॥ १,१६३.४ ॥
 तत्र वातात्स वीसर्पो वातज्वरसमव्यथः ।
 शोथस्फुरणनिस्तोदभेदायासार्तिर्षवान् ॥ १,१६३.५ ॥

पित्ताद्द्रुतगतिः पित्तज्वरविद्गोऽतिबोद्धितः ।
 कक्षात्कण्डूयुतः स्निग्धः कङ्कज्वरसमानरुक् ॥ १,१६३.६ ॥
 सन्निपातसमुत्थाश्च सर्वविद्गसमन्विताः ।
 स्वदोषविद्गैश्चीयन्ते सर्वैः स्फोटैरुपक्षिताः ।
 तेऽपि स्वेदान्विमुञ्च्यति बिभ्रतो व्रणालक्षणात् ॥ १,१६३.७ ॥
 वातपित्ताज्ज्वरश्छर्दिमूर्छातीसारतृड्भ्रमैः ।
 गन्धिभेदाग्निसदनतमकारोचकैर्युतः ॥ १,१६३.८ ॥
 करोति सर्वमद्गञ्च दीमाद्गारावकीर्णवत् ।
 यथं देशं विसर्पश्च विसर्पति भवेत्ससः ॥ १,१६३.९ ॥
 शान्ताद्गारासितो नीलो रक्तो वासु यथीयते ।
 अग्निदग्ध एव स्फोटैः शीघ्रगत्वाद्द्रुतं स य ॥ १,१६३.१० ॥
 मर्मानुसारी वीसर्पः स्याद्दातोऽतिबलस्ततः ।
 व्यथतेऽद्गं उरेत्संज्ञां निद्राञ्च श्वासमीरयेत् ॥ १,१६३.११ ॥
 डिक्काञ्च स गतोऽवस्थामीदृशीं लभते नरः ।
 क्वचिन्मर्मरतिग्रस्तो भूमिशय्यासनादिषु ॥ १,१६३.१२ ॥
 येष्टमानस्ततः क्लिष्टो मनोदेलप्रमोडवान् ।
 दुष्प्रबोधोऽश्रुते निद्रां सोऽग्निवीसर्प उच्यते ॥ १,१६३.१३ ॥
 कङ्केन रुद्धः पवनो भित्त्वातं बहुधा कङ्कम् ।
 रक्तं वा वृद्धरक्तस्य त्वक्छिरास्नायुमांसगम् ॥ १,१६३.१४ ॥
 दूषयित्वा तु दीर्घानुवृत्तस्थूलभरात्मिकाम् ।
 अग्नीनां कुरुते मालां सरक्तान्तीव्ररुग्ज्वराम् ॥ १,१६३.१५ ॥
 श्वासकासातिसारास्यशोषडिक्कावभिभ्रमैः ।
 मोडवैवर्ण्यमूर्छाद्गामद्गग्निसदनैर्युताम् ।
 एत्ययं अग्निवीसर्पः कङ्कमारुतकोपजः ॥ १,१६३.१६ ॥
 कङ्कपित्ताज्ज्वरः स्तम्भो निद्रा तन्द्रा शिरोरुजा ।
 अद्गावसाद्विक्षेपौ प्रलापारोचकभ्रमाः ॥ १,१६३.१७ ॥
 मूर्छाग्निहानिर्भेदोऽस्थानां पिपासेन्द्रियगौरवम् ।
 आभोपवेशनं लेपः स्रोतसां स य सर्पति ॥ १,१६३.१८ ॥

प्रायेणामाशयं गृह्णेत्रेकदेशं न यातिरुङ् ।
 पीडकैरवकीर्णोऽतिपीतलोडितपाण्डुरैः ॥ १,१६३.१९ ॥
 स्निग्धोऽसितो मेघकामो मलिनः शोथवा-गुरुः ।
 गम्भीरपाकः प्रायोष्मस्पृष्टः क्लिन्नोऽवदीर्यते ॥ १,१६३.२० ॥
 पञ्चवक्त्रणीर्णमांसश्च स्पष्टस्नायुशिरागणः ।
 सर्वगो लक्षणैः सर्वैः सर्वगत्वञ्जसमर्षणः ।
 शवगन्धी य वीसर्पः कर्दमाप्यमुशान्ति तम् ॥ १,१६३.२१ ॥
 बाह्यलेतोः क्षतात्कुटुम्बः सरक्तं पित्तमीरयन् ।
 वीसर्प मारुतः कुर्यात्कुलत्थसदृशैश्चितम् ॥ १,१६३.२२ ॥
 स्फोटैः शोथज्वररुजादाडाढ्यं श्यावशोणितम् ।
 पथगदोषैस्त्रयः साध्या द्वन्द्वजाश्चानुपद्रवाः ॥ १,१६३.२३ ॥
 असाध्याः कृतसर्वोत्थाः सर्वे याङान्तमर्मणः ।
 शीर्णस्नायुशिरामांसाः क्लिन्नाश्चशवगन्धयः ॥ १,१६३.२४ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाप्ये आचारकाण्डे
 वीसर्पनिदानं नाम त्रिपष्टयधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १६४

ध-वन्तरिरुवाय ।

मिथ्यादारविदारिणो विशेषेण विरोधिना ।

साधुनिन्दावधाद्युद्धुडरणाद्यैश्च सेवितैः ॥ १,१६४.१ ॥

पाप्मभिः कर्मभिः सद्यः प्राक्तनैः प्रेरितामलाः ।

शिराः प्रपद्य तैर्युक्तास्त्वग्वसारक्तमामिषम् ॥ १,१६४.२ ॥

दूषयन्ति य संशोष्य निश्चरन्तस्ततो बहिः ।

त्वयः कुर्वान्ति वैवर्ण्यं शिष्टाः कुष्ठमुशान्तितम् ॥ १,१६४.३ ॥

कालेनोपेक्षितं यत्स्यात्सर्वं कोष्ठानि तद्द्रवुः ।

प्रपद्य धातून्बाह्यान्तः सर्वांसंक्लेद्ये यावलेत् ॥ १,१६४.४ ॥

सस्वेदक्लेदसङ्कोचा-न्मूमीन्सूक्ष्मांश्चदारुणान् ।

लोमत्वञ्जस्नायुधमनीराकामति यथाङ्गमम् ॥ १,१६४.५ ॥

भस्माच्छादितवत्कुयाद्भाष्यं कुष्ठमुदाहृतम् ।
 कुष्ठानि सामधा दौषैः पृथग्दन्तैः समागतैः ॥ १,१६४.६ ॥
 सर्वेष्वपि त्रिदोषेषु व्यपदेशोऽधिकस्ततः ।
 वातेन कुष्ठं कापालं पित्तोन्नीदुम्भरं कृत्वात् ॥ १,१६४.७ ॥
 मण्डलाभ्यं विचर्यो य ऋष्याभ्यं वातपित्तजम् ।
 यर्मैककुष्ठं किटिमं सिध्मालसविपाटिकाः ॥ १,१६४.८ ॥
 वातश्लेष्मोद्भवाः श्लेष्मपित्ताद्द्रूशतारुधी ।
 पुण्डरीकं सविस्फोटं पामा यर्मदलं तथा ॥ १,१६४.९ ॥
 सर्वेभ्यः काकलां पूर्वत्रिकं दद्रु सकाकलाम् ।
 पुण्डरीकर्यजिह्वे य मलाकुष्ठानि साम तु ॥ १,१६४.१० ॥
 अतिश्लक्ष्णभरस्पर्शस्वेदास्वेदविवर्णताः ।
 दाढः कण्डूस्त्वयि स्वापस्तोदः कोयोन्नतिस्तमः ॥ १,१६४.११ ॥
 प्राणानामधिकं शूलं शीघ्रोत्पत्तिश्चिरस्थितिः ।
 उढानामपि उक्षत्वं निमित्तेऽल्पेऽतिकोपनम् ॥ १,१६४.१२ ॥
 रोमलर्षोऽसृजः काष्ण्यं कुष्ठलक्षणमग्रजम् ।
 कृष्णारुणकपालाभं यद्रूक्षं परुषं तनु ॥ १,१६४.१३ ॥
 विस्तृताकृतिपर्यस्तनृषितैर्लोमभिश्चितम् ।
 कापालं तोदभङ्गुलं तत्कुष्ठं विषमं स्मृतम् ॥ १,१६४.१४ ॥
 उदुम्बरकृवाभासं कुष्ठमौदुम्बरं वदेत् ।
 वर्तुलं भङ्गुलकेत्युक्तं दाडरुजाधिकम् ॥ १,१६४.१५ ॥
 असंख्यन्नमदरुणं कृमिवत्स्यादुदुम्बरम् ।
 स्थिरं सत्यानं गुरु स्निग्धं श्वेतरक्तं मलान्वितम् ॥ १,१६४.१६ ॥
 अन्योन्यसक्तपुच्छूनभङ्गुकण्डूस्नुतिकृमि ।
 श्लक्ष्णपीताभासंयुक्तं मण्डलं परिकीर्तितम् ॥ १,१६४.१७ ॥
 सकण्डूपिटिका श्यावा सकलेदा य विचर्यिका ।
 परुषन्तरक्तान्तमन्तः श्यामं समुन्नतम् ॥ १,१६४.१८ ॥
 ऋष्यजिह्वाकृतिप्रोक्तं ऋष्यजिह्वं भङ्गुकिमि ।
 उस्तियर्मभरस्पर्शं यर्माभ्यं कुष्ठमुच्यते ॥ १,१६४.१९ ॥

अस्वेदञ्चमत्स्यशल्कसन्निभं डिटिमं पुनः ।
 रुक्माग्निवर्णं दृःस्पर्शं कण्डूमत्परुषासितम् ॥ १,१६४.२० ॥
 अन्ता रुक्मं अलिः स्निग्धमन्तर्धृष्टं रजः डिरेत् ।
 श्लक्ष्णस्पर्शं तनु स्निग्धं स्वच्छमस्वेदपुष्पवत् ॥ १,१६४.२१ ॥
 प्रायेण योर्ध्वकार्श्यञ्च कुण्डैः कण्डूपरैश्चितम् ।
 रक्तैरलंशुका पाणिपादे कुर्याद्विपादिका ॥ १,१६४.२२ ॥
 तीव्रार्तिं गाढकण्डूञ्च सरागपिडिकायितम् ।
 दीर्घप्रतानदूर्वावदतसीकुसुमच्छवि ॥ १,१६४.२३ ॥
 उच्छूनमण्डलो दद्रुः कण्डूमानिति कथ्यते ।
 स्थूलमूलं सदाहार्ति रक्तस्त्रावं अडुम्रणम् ॥ १,१६४.२४ ॥
 सादलककलेदरुञ्च प्रायशः सर्वजन्म य ।
 रक्ताक्तमण्डलं पाण्डु कण्डूदाडरुञ्चान्वितम् ॥ १,१६४.२५ ॥
 सोत्सेधमायितं रक्तैः कञ्जपर्णमिवाम्बुभिः ।
 पुण्डरीकं भवेत्तद्धि यितं स्फोटैः सितारुणैः ॥ १,१६४.२६ ॥
 विस्फोटपिटिका पामा कण्डूकलेदरुञ्चान्विताः ।
 सूक्ष्मा श्यामारुणा रुक्मा प्रायः स्फिक्पाणिःकूपरे ॥ १,१६४.२७ ॥
 सस्फोटसंस्पर्शसहं कण्डूरक्तातिदाडवत् ।
 रक्तदलं चर्मदलं काकणं तीव्रदाडरुक् ॥ १,१६४.२८ ॥
 पूर्वरक्ताञ्च कृष्णञ्च काकणं त्रिङ्गुलोपमम् ।
 कृष्णलिङ्गैर्युतैः सर्वैः स्वस्वकारणतो भवेत् ॥ १,१६४.२९ ॥
 दोषभेदाय विहितैरादिशैल्लिङ्गकर्मभिः ।
 कुष्ठस्वदोषानुगतं सर्वदोषगतं त्यजेत् ॥ १,१६४.३० ॥
 कुष्ठोक्तं यथ्य यथ्यास्थिमज्जाशुक्कसमाश्रयम् ।
 कृच्छ्रं मेदोमतञ्चैव याप्यं स्नाप्यास्थिमांसगम् ॥ १,१६४.३१ ॥
 अकृच्छ्रं कङ्कवातोत्थं त्वग्गतं त्वमलञ्च यत् ।
 तत्र त्वयि स्थिते कष्ठे काये वैवाण्यंरुक्साता ॥ १,१६४.३२ ॥
 स्वेदतापश्चयथवः शोणिते पिशिते पुनः ।

पाणिपादाश्रिताः स्फोटः क्लेशात्सन्धिषु याधिकम् ॥ १,१६४.३३ ॥

दोषस्याभीक्ष्णयोगेन दलनं स्याद्य्य मेदसि ।

नातिसंज्ञास्ति मज्जास्थिनेत्रवेगस्वरक्ष्यः ॥ १,१६४.३४ ॥

क्षते च किमिभिः शुक्ले स्वदारापत्यबाधनम् ।

यथापूर्वाणि सर्वाणि स्वलिङ्गानि मृगादिषु ॥ १,१६४.३५ ॥

कष्ठैकसम्भवं श्वित्रं किलासं दारुणं भवेत् ।

निर्दिष्टमपरिस्त्रावि त्रिधातूद्भवसंश्रयम् ॥ १,१६४.३६ ॥

वाताद्रूक्षारुणं पित्तात्तम्रं कमलपत्रवत् ।

सदाहं रोमविध्वंसि कङ्काख्वेतं घन गुरु ॥ १,१६४.३७ ॥

सकण्डुरं कमाद्रक्तमांसमेदः सु यादृशेत् ।

वर्णैर्नैवेद्गुभयं कृच्छ्रं तस्योत्तरोत्तरम् ॥ १,१६४.३८ ॥

अशुक्लरोमबहुलमसंश्लिष्टं मिथो नवम् ।

अनग्निदग्धञ्च साध्यं श्वित्रं वर्ज्यमतोऽन्यथा ॥ १,१६४.३९ ॥

गुड्यपाणितलौष्ठेषु जातमप्ययिरन्तरम् ।

वर्जनीयं विशेषेण किलासं सिद्धिमिच्छिता ॥ १,१६४.४० ॥

स्पर्शैकाकारसंगादिसेवनात्प्रायशो गदाः ।

ओकशय्यासनाख्यैव वस्त्रमात्यानुलेपनात् ॥ १,१६४.४१ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाप्ये आचारकास्ते

कुष्ठरोगनिदान नाम यतुः षष्ठ्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १६५

ध-वन्तरिरुवाच ।

किमयश्च द्विधा प्रोक्ता बाह्यभ्यन्तरभेदतः ।

अलिर्मलकङ्कासृग्विट्जन्मभेदाख्यतुर्विधाः ॥ १,१६५.१ ॥

नामतो विंशतिविधा बाह्यास्तत्र मलोद्भवाः ।

तिलप्रमाणसंस्थानवर्णाः केशाभ्रराश्रयाः ॥ १,१६५.२ ॥

अङ्गुपादाश्च सूक्ष्माश्च यूका लिक्षाश्च नामतः ।

द्विधा ते कोष्ठपिडिकाः कण्डूगण्डान्प्रकुर्वते ॥ १,१६५.३ ॥

कुष्ठैकछेतवोऽन्तर्जः श्लेष्मजा बाह्यसम्भवाः ।
 मधुरान्नगुडक्षीरदधिमत्स्यनवौदनैः ॥ १,१६५.४ ॥
 कङ्कादामाशये जाता वृद्धाः सर्पन्ति सर्वतः ।
 पृथुभ्रम्रनिभाः केचित्केचिद्गण्डूपदोषमाः ॥ १,१६५.५ ॥
 रुढधान्याङ्कुराकारास्तनुदीर्घास्तथाश्लवः ।
 श्वेतास्ताम्रावत्सासाश्च नामतः समधा तु ते ॥ १,१६५.६ ॥
 अन्त्रादा उदरावेष्टा लृष्टयादा मडागुदाः ।
 व्युरवो दर्भकुसुमाः सुगन्धास्ते च कुर्वते ॥ १,१६५.७ ॥
 लृल्लासमास्यश्रवणामविपाकमरोचकम् ।
 मूर्छार्च्छर्दिज्वरानालकाश्र्यक्ष्वथुपीनसान् ॥ १,१६५.८ ॥
 रक्तवाडिशिरास्थानरक्तजा जन्तवोऽश्लवः ।
 अपादा वृत्तताम्राश्च सौक्ष्म्यात्केचिददर्शनाः ॥ १,१६५.९ ॥
 केशादा रोमविध्वंसा रोमद्वीपा उद्गुम्भराः ।
 षट्ते कुष्ठैककर्माश्लः सडसौरसमातरः ॥ १,१६५.१० ॥
 पक्वाशये पुरीषोत्था जायन्तेऽथोविसर्पिणः ।
 वृद्धास्ते स्युर्भवियुश्च ते यदामाशयोन्मुषाः ॥ १,१६५.११ ॥
 तदास्थोद्गारनिः श्लामविऽगन्धानुविधायिनः ।
 पृथुवृत्ततनुश्लूलाः श्यावपीतसितासिताः ॥ १,१६५.१२ ॥
 ते पञ्चनाम्ना ङ्गिमयः कडेरुकमडेरुकाः ।
 सौसुरादाः सशूलाभ्या लेलिखा जनयन्ति छि ॥ १,१६५.१३ ॥
 वऽभेदशूलविष्टम्भकार्श्यपाशुताः ।
 रोमलषार्गिसदनं गुदकण्डूर्विमार्गगाः ॥ १,१६५.१४ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 ङ्गिमिनिदानं नाम पञ्चषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १६६

धन्वन्तरिवाय ।

वातव्याधिनिदानं ते वक्ष्ये सुश्रुत तच्छृणु ।

सर्वथानर्थकथने विघ्न एव च कारणम् ॥ १,१६६.१ ॥
 अद्दृष्टदृष्टपवनशरीरमविशेषतः ।
 स विश्वकर्मा विश्वात्मा विश्वरूपः प्रजापतिः ॥ १,१६६.२ ॥
 स्रष्टा धाता विभुर्विषणुः संडर्ता मृत्युरन्तकः ।
 तद्द्रष्टुं च यत्नेन यतितव्यमतः सदा ॥ १,१६६.३ ॥
 तस्योक्ते दोषविज्ञाने कर्म प्राकृतवैकृतम् ।
 समासव्यासतो दोषभेदानामवधार्य च ॥ १,१६६.४ ॥
 प्रत्येकं पञ्चधा वीरो व्यापारश्चोड वैकृतः ।
 तस्योच्यते विभागेन सनिदानं सलक्षणम् ॥ १,१६६.५ ॥
 धातुक्षयकरैर्वायुः कुब्धो नातिनिषेव्यते ।
 यतुः स्नोतोऽवकाशेषु भूयस्तान्येव पूरयेत् ॥ १,१६६.६ ॥
 तेभ्यस्तु दोषपूर्णेभ्यः प्रच्छाद्य विवरं ततः ।
 तव वायुः सकृत्कुब्धः शूलानालान्त्रकूजनम् ॥ १,१६६.७ ॥
 मलरोधं स्वरभ्रंशं दृष्टिपृष्ठकटिग्रहम् ।
 करोत्येव पुनः काये कृच्छ्रानन्यानुपद्रवान् ॥ १,१६६.८ ॥
 आमाशयोत्थवमथुश्चासडासविषूचिकाः ।
 कण्डूपरोधघर्मादिव्याधीनूर्ध्वञ्च नाभितः ॥ १,१६६.९ ॥
 श्रोत्रादीन्द्रियभाधां च त्वयि स्फोटनरूक्षताम् ।
 यक्तेतीप्ररुजाश्चासगरामयविवर्णताः ॥ १,१६६.१० ॥
 अन्त्रस्थान्तञ्च विष्टम्भमरुचिं कृशतां भ्रमम् ।
 मांसमेदोगतग्रन्थिं चर्मादावुपकर्कशम् ॥ १,१६६.११ ॥
 गुर्वङ्गान्तुद्यतेऽत्यर्थं दण्डमुच्छ्रितं यथा ।
 अस्थिस्थः सखिसन्ध्यस्थिशूलं तीव्रञ्च लक्षयेत् ॥ १,१६६.१२ ॥
 मज्जस्थोऽस्थिषु यास्थैर्यमस्वप्नं यत्तदा रुजाम् ।
 शुक्रस्य शीघ्रमुत्सङ्गसर्गान्विकृतिमेव वा ॥ १,१६६.१३ ॥
 तत्तद्गर्भस्थशुक्रस्थः शिरस्याध्मानरिक्ताता ।
 तत्र स्थानस्थितः कुर्वात्कुब्धः श्रयथुकृच्छ्रताम् ॥ १,१६६.१४ ॥

जलपूर्णादृतिस्पर्श शोषं सन्धिगतोऽनिलः ।
 सर्वाङ्गसंश्रयस्तोदमेदस्फुराणामञ्जनम् ॥ १,१६६.१५ ॥
 स्तम्भनाक्षेपणं स्वप्नः सन्धिभञ्जनकम्पनम् ।
 यदा तु धमनीः सर्वाः कुड्योऽभ्येति मुहुर्मुहुः ।
 तदाङ्गमाक्षिपत्येष व्याधिराक्षेपणः स्मृतः ॥ १,१६६.१६ ॥
 अधः प्रतिष्ठतो वायुर्ज्वेदूर्ध्वं यदा पुनः ।
 तदावष्टस्य लृद्यं शिरः शङ्खौ च पीडयेत् ॥ १,१६६.१७ ॥
 सक्षिपेत्परितो गात्रं लनुं वा यास्य नामयत् ।
 कृश्रादुष्णवसितं चापि निमीलन्नयनद्वयम् ॥ १,१६६.१८ ॥
 कपोत षव कुञ्जेषु निः संगः सोपतन्त्रकः ।
 स एव वामनासायां युक्तस्तु मरुता लृष्टि ॥ १,१६६.१९ ॥
 प्राप्नोति च मुहुः स्वास्थ्यं मुहुर्स्वास्थ्यवान्भवेत् ।
 अभिघातसमुत्थश्च दृष्टिकित्स्यतमो मतः ॥ १,१६६.२० ॥
 स्वेदस्तम्भं तदा तस्य वायुश्छिन्नतनुर्यदा ।
 व्याप्नोति सकलं देहं यत्र यायाम्यते पुनः ॥ १,१६६.२१ ॥
 अन्तर्धान्तुगतश्चैव वेगस्तम्भं च नेत्रयोः ।
 करोति जृम्भां सदनं दशनानां लतोधमम् ॥ १,१६६.२२ ॥
 पार्श्वयोर्वेदनां बाह्यां लनुपृष्ठसिरोग्रलम् ।
 देहस्य बाहिरायामं पृष्ठतो लृद्ये शिरः ॥ १,१६६.२३ ॥
 उरश्चोत्क्षिप्यते तत्र स्कन्धो वा नाभ्यते तदा ।
 दन्तेष्वास्ये च वैवाण्यं ल्यस्वेदस्तत्र गात्रतः ॥ १,१६६.२४ ॥
 बाह्यायामं लनुस्तम्भं भ्रवते वातरोगिणाम् ।
 विण्मूत्रमसृजं प्राप्य ससमीरसमीरणः? ॥ १,१६६.२५ ॥
 आयच्छन्ति तनोर्देषाः सर्वमापादमस्तकम् ।
 तिष्ठतः पाण्डुमात्रस्य व्रणायामः सुवर्धितः ॥ १,१६६.२६ ॥
 गात्रवेगे भवेत्स्वास्थ्यं सर्वेष्व्राक्षेपणेन तत् ।
 जिह्वाविलेभनादुष्णामक्ष्णामतिमानतः ॥ १,१६६.२७ ॥
 कुपितो लनुमूलस्थः स्तम्भयित्वानिलो लनुम् ।

करोति विवृतास्थत्वमथवा संवृतास्थताम् ॥ १,१६६.२८ ॥
 उनस्तम्भः स तेन स्यात्कृच्छ्राख्यैर्लाभाषणाम् ।
 वाग्वाटिनी शिरास्तम्भो जिह्वां स्तम्भयतेऽनिलः ॥ १,१६६.२९ ॥
 जिह्वास्तम्भः स तेनान्नपानवाक्येष्वनीशता ।
 शिरसा भारुडरणादतिडास्थप्रभाषणात् ॥ १,१६६.३० ॥
 विषमादुपधानाख्य कठिनानां च यर्वणात् ।
 वायुर्विबर्धते तैश्च वातूलैर्ध्वमास्थितः ॥ १,१६६.३१ ॥
 वकीकरोति वक्त्रं च ल्युख्यैर्दसितमीक्षितम् ।
 ततोऽस्य कुरुते मूर्द्ध्ना वाक्षजितं स्तब्धनेत्रताम् ॥ १,१६६.३२ ॥
 दन्तयावं स्वरभ्रंशः श्रुतिडानीक्षितग्रहौ ।
 गन्धाज्ञानं स्मृतिध्वंसस्त्रासः श्वासश्च जायते ॥ १,१६६.३३ ॥
 निष्ठीवः पार्श्वतोदश्च ल्येकस्याक्षणो निमीलनम् ।
 जत्रोर्ध्वं रुजस्तीघ्राः शरीरार्धघरोऽपि वा ॥ १,१६६.३४ ॥
 तमाडुरर्दितं केचिदेकाङ्गमथ यापरे ।
 रक्तमाश्रित्य च शिराः कुर्यान्मूर्धघराः शिराः? ॥ १,१६६.३५ ॥
 रुक्षः सवेदनः कृष्णः सोऽसाध्यः स्याच्छिरोग्रहः ।
 तनुं गृहीत्वा वायुश्च स्नायुस्तथैव च ॥ १,१६६.३६ ॥
 पक्षमन्यतरं लन्ति पक्षाघातः स उच्यते ।
 इत्स्नस्य कायस्यार्धं स्यादकर्मण्यमयेतनम् ॥ १,१६६.३७ ॥
 ओकाङ्गरोगतां केचिदन्ये कक्षरुजां विदुः ।
 सर्वाङ्गरोधः स्तम्भश्च सर्वकायाश्रितेऽनिले ॥ १,१६६.३८ ॥
 शुद्धवातकृतः पक्षः कृच्छ्रसाध्यतमो मतः ।
 कृच्छ्रश्चान्येन संसृष्टो विवृद्धः क्षयतेतुङ्कः ॥ १,१६६.३९ ॥
 आमभद्रायनः कुर्यात्संस्तभ्याङ्गं कङ्कान्वितः ।
 असाध्य एव सर्वां हि भवेद्दृग्दापतानकः ॥ १,१६६.४० ॥
 अंसमूलोत्थितो वायुः शिराः संकुच्य तत्रगः ।
 भङ्गिः प्रस्यन्दितुडरं जनयत्येव बाहुकम् ॥ १,१६६.४१ ॥

तलं प्रत्यङ्गुलीनां यः कण्डरा बाहुपृष्ठतः ।
 आबोः कर्मक्षयकरी विपूथी वेति सोऽथ्यते ॥ १,१६६.४२ ॥
 वायुः कट्याश्रितः सङ्गः कण्डरामाक्षैपेधेदा ।
 तदा भञ्जो भवेज्जन्तुः पङ्गुः सङ्गोर्द्धयोर्वधात् ॥ १,१६६.४३ ॥
 कम्पते गमनारम्भे भञ्जन्निव य गच्छति ।
 कलायभञ्जं तं विद्यान्मुक्तसन्धिप्रबन्धनम् ॥ १,१६६.४४ ॥
 शीतोष्णद्रवसंस्युष्कगुरुस्निग्धैश्च सेवितैः ।
 ज्वर्णैर्ज्वर्णैः तथायासक्षोभस्निग्धप्रजागरैः ॥ १,१६६.४५ ॥
 श्लेष्मभेदः समये परमत्यर्थसंयितम् ।
 अभिभूयेतरं दोषं शरीरं प्रतिपद्यते ॥ १,१६६.४६ ॥
 सङ्ख्यस्थीनि प्रपूर्यान्तः श्लेष्माणा स्तम्भितेन तत् ।
 तदास्थि स्नाति तेनोरोस्तथा शीतानिलेन तु ॥ १,१६६.४७ ॥
 श्यामाङ्गमङ्गस्तैमित्यतन्द्रामूर्छारुचिज्वरैः ।
 तमूरुस्तम्भमित्याड् बाह्यवातमथापरे ॥ १,१६६.४८ ॥
 वातशोणितसंशोथो जनुमध्ये मडारुजः ।
 ज्ञेयः कोट्टुकशीर्षस्तु स्थूलकोट्टुकशीर्षवत् ॥ १,१६६.४९ ॥
 रुक्पादविषमन्यस्ते श्रमाद्वा जायते यदा ।
 वातेन गुल्फुमाक्षित्य तमाहुर्वातकण्टकम् ॥ १,१६६.५० ॥
 पाष्पिर्प्रत्यङ्गुलीनाभौ कण्ठे वा मारुतार्दिते ।
 सतिक्षेपं निगृह्णाति गुध्रसीं तां प्रयक्षते ॥ १,१६६.५१ ॥
 दुष्येते यराणौ यस्य भवेतां यापि सुमडी ।
 पाददर्भः स विज्ञेयः कङ्कमारुतकोपजः ॥ १,१६६.५२ ॥
 पादयोः कुरुते दाढं पित्तासृक्सङ्घितोऽनिलः ।
 विशेषतश्चङ्कमतः पाददाढं तमादिशेत् ॥ १,१६६.५३ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 वातव्याधिनिदानं नाम षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः

धन्वन्तरीरुवाय ।

वातरक्तनिदानं ते वक्ष्ये सुश्रुत तच्छृणु ।

विरुद्धाध्यशनक्रोधद्विवास्वप्रप्रजागरैः ॥ १,१६७.१ ॥

प्रायशः सुकुमाराणां मिथ्याहारविडारिणाम् ।

स्थूलानां सुप्तिनां यापि कुप्यते वातशोणितम् ॥ १,१६७.२ ॥

अग्निघातादशुद्धेश्च नृणामसृजि दूषिते ।

वातलैः शीतलैर्वायुर्वृद्धः क्रुद्धो विमार्गगः ॥ १,१६७.३ ॥

तादृशैवासृजा रुद्धः प्राक्तदैव प्रदूषयेत् ।

तथा वातो गुदे पीडां भवासां वातशोणितम् ॥ १,१६७.४ ॥

संस्तम्भ्य जनयेत्पूर्वं पश्चात्सर्वत्र धावति ।

विशेषाद्रमनाद्यैश्च प्रलम्भस्तस्य लक्षणम् ॥ १,१६७.५ ॥

भविष्यतः कुष्ठसमं तथा साम्भुदसंज्ञकम् ।

जानुज्जुर्घोरुकट्यंसडस्तपादाङ्गसन्धिषु ॥ १,१६७.६ ॥

कङ्कूरुङ्कुरणनिस्तोदभेदगौरवसुमताः ।

भूत्वा भूत्वा प्रशाभ्यन्ति मुडुराविर्भवन्ति च ॥ १,१६७.७ ॥

पादयोर्मूलमास्थाय कदाचिद्धस्तयोरपि ।

आभोरिव विलं क्रुद्धः कृत्स्नं देहं विधावति ॥ १,१६७.८ ॥

त्वज्मांसाश्रयमत्तानं तत्पूर्वं जायते ततः ।

कालान्तरेण गम्भीरं सर्वधातूनभिद्रवेत् ॥ १,१६७.९ ॥

कट्यादिसंयतस्थाने त्वक्ताम्रश्यावलोडिताः ।

श्वयथुर्ग्रथितः पाकः स वायुश्चास्थिमज्जसु ॥ १,१६७.१० ॥

छिन्दन्निव यरत्यन्तश्चकीकुर्वंश्च वेगवान् ।

करोति भञ्जं पङ्गुं वा शरीरं सर्वतश्चरन् ॥ १,१६७.११ ॥

वाताधिकेऽधिकं तत्र शूलस्फुरणभञ्जनम् ।

शोथस्य रौक्ष्यं कृष्णत्वं श्यावतापृच्छिडानयः ॥ १,१६७.१२ ॥

धमन्यङ्गुलिसन्धीनां संकोयोऽङ्गग्रहो तिरुक् ।

शीतद्वेषानुपशयौ स्तम्भवेपथुसुमयः ॥ १,१६७.१३ ॥

रक्ते शोथोऽतिरुक्तोऽस्ताम्राश्चिमिचिमायते ।

स्निग्धरुक्मैः समं नैति कण्डुकवेदसमन्वितः ॥ १,१६७.१४ ॥

पित्ते विदाडः समोडः स्वादो मूर्छा मदस्तृषा ।

स्पर्शासलत्वं रुग्नावः शोषः पाको भृशोष्मता ॥ १,१६७.१५ ॥

कङ्के स्तैमित्यगुरुता सुमिस्निग्धत्वशीतता ।

कण्डूर्मन्दा य रुग्द्धन्त्रं सर्वलिङ्गगञ्च संकरात् ॥ १,१६७.१६ ॥

अेकदोषगञ्च संसाध्यं चाप्यञ्चैव द्विदोषजम् ।

त्रिदोषजन्त्यज्जेषु रक्तपित्तं सुदारुणम् ॥ १,१६७.१७ ॥

रक्तमङ्गो निडन्त्याशु शाभासन्धिषु मारुतः ।

निवेश्यान्धोन्यमावार्थं वेदनाभिर्दरत्यसून् ॥ १,१६७.१८ ॥

वायौ पञ्चात्मके प्राणे रौक्ष्याभ्यापत्यलङ्घनैः ।

अत्याडाराभिघाताभ्य वेगोदीरण्यारणैः ॥ १,१६७.१९ ॥

कुपितश्चक्षुरादीनामुपघातं प्रकल्पयेत् ।

पीनसो दाडतृकासश्चासाद्विश्रैव जायते ॥ १,१६७.२० ॥

कण्ठरोधोमलभ्रंशश्छर्द्यरोयकपीनसान् ।

कुर्याभ्य गलगण्डटीस्तञ्जनुमूर्ध्वसंश्रयः ॥ १,१६७.२१ ॥

व्यानोऽतिगमनस्नानकीडाविषययोचितैः ।

विरुद्धरुक्मिडर्षविषादाद्यैश्च दूषितः ॥ १,१६७.२२ ॥

पुंस्त्वोत्साडभलभ्रंशशोकचित्तप्लवज्वरान् ।

सर्वाकारादिनिस्तोदरोमडर्षं सुषुमताम् ॥ १,१६७.२३ ॥

कुष्ठं विसर्पमन्यभ्य कुर्यात्सर्वाङ्गसादनम् ।

समानो विषमाञ्जोर्णशीतसङ्कीर्णोभोजनैः ॥ १,१६७.२४ ॥

करोत्यकालशयनजगराद्यैश्च दूषितः ।

शूलगुल्मग्रलण्यादीन्यङ्कटाभाश्रयान्गदान् ॥ १,१६७.२५ ॥

अपानो रुक्मगुर्वन्नवेगाघातातिवाडनैः ।

यानपानसमुत्थानयङ्कमैश्चातिसेवितैः ॥ १,१६७.२६ ॥

कुपितः कुरुते रोगान्कृत्स्नान्यकवाशयाश्रयान् ।

भूत्रसुकुप्रदोषार्शोऽगुदभ्रंशादिकाभ्रलून् ॥ १,१६७.२७ ॥

सर्वाङ्गमाततं सामं तन्द्रास्तैमित्यगौरवैः ।
 स्निग्धत्वाद्भोध कालस्य शैत्यशोथाग्निडानयः ॥ १,१६७.२८ ॥
 कण्डुरुक्ष्मातिनाशेन तद्विधोपशमेन च ।
 मुक्तिं विधान्निरामं तं तन्द्रादीनां विपर्ययात् ॥ १,१६७.२९ ॥
 वायोरावरणं वातो बडुभेदं प्रयक्षते ।
 पित्तलिङ्गावृते दाडस्तृष्णा शूलं भ्रमस्तमः ॥ १,१६७.३० ॥
 कटुकोष्णाम्ललवणैर्विदाडशीतकामता ।
 शैत्यगौरवशूलाग्निद्विजयपयसोऽधिकम् ॥ १,१६७.३१ ॥
 लङ्घनायासरक्षोष्णकामता च कङ्गावृते ।
 कङ्गावृतेऽङ्गमर्दः स्याद्भृल्लासो गुरुतारुचिः ॥ १,१६७.३२ ॥
 रक्तवृते सदाहार्तिस्तवज्मांसाश्रयजा भृशम् ।
 भवेत्सरागः श्वयथुर्जायन्ते मण्डलानि च ॥ १,१६७.३३ ॥
 शोथो मांसेन कठिनो हृल्लासपिटिकास्तथा ।
 उर्षः पिपीलिकानां च संचार एव जायते ।
 यललग्रनो मूटुः शीतः शोथो गात्रेषु रोचकः ॥ १,१६७.३४ ॥
 आढ्यवात एव ज्ञेयः स कृच्छ्रो मेदसावतः ।
 स्पर्शा आच्छादितेत्युष्णशीतलश्च त्वनावृते ।
 भ्रज्जवृते तु विषमं श्रमभाणं परिवेष्टनम् ॥ १,१६७.३५ ॥
 शूलञ्च पञ्चिमानश्च पाणिभ्यां लभते सुभम् ।
 शुकावृते तु शोथे वै यातिवेगो न विद्यते ॥ १,१६७.३६ ॥
 भुक्ते कुक्षौ रुजा ज्वरौ निःकृत्तिर्भवति ध्रुवम् ।
 भूत्राप्रवृत्तिराध्मानं बस्तेर्मूत्रावृते भवेत् ॥ १,१६७.३७ ॥
 छिद्रावृते विबन्धोऽथ स्वस्थानं परिङ्कन्त ति ।
 पतत्याशु ज्वराहान्तो मूर्छां च लभते नरः ॥ १,१६७.३८ ॥
 सकृत्पीडितमन्येन दृष्टं शुङ्खं चिरात्सृजेत् ।
 सर्वधात्वावृते वायौ श्रोत्रिण्वक्त्राण्यृष्ठरुक् ॥ १,१६७.३९ ॥
 विलोमे मारुते यैव हृद्यं परिपीड्यते ।
 भ्रमो मूर्छा रुजा दाडः पित्तेन प्राण आवृते ॥ १,१६७.४० ॥

रुजा तन्द्रा स्वरभ्रंशो दाडो व्याने तु सर्वशः ।
 कुर्मो गयेष्टाभङ्गश्च सन्तापः सडवेदनः ॥ १,१६७.४१ ॥
 समान ऒषभोपडतिः सस्वेदोपरतिः सुतृट् ।
 दाडश्च स्थादपाने तु मले डारिद्रवर्णता ॥ १,१६७.४२ ॥
 रजोवृद्धिस्तापनञ्च तथा यानाडभेडनम् ।
 श्लेष्मणा प्रावृते प्राणे नादः स्नोतोडवरोधनम् ॥ १,१६७.४३ ॥
 षीवनञ्चैव सस्वेदश्चासनिः श्वाससंग्रडः ।
 उदाने गुरुगान्रत्वमरुचिर्वडस्वरग्रडः ॥ १,१६७.४४ ॥
 बलवर्णप्राणाशश्चा पाने पर्वास्थिसंग्रडः ।
 गुरुताङ्गेषु सर्वेषु स्थूलत्वञ्चागतं भृशम् ॥ १,१६७.४५ ॥
 समानेडतिडियाज्ञात्वमस्वेदो मन्डवह्निता ।
 अपाने सकलं मूत्रं शङ्कतः स्थात्प्रवर्तनम्? ॥ १,१६७.४६ ॥
 षति द्वाविंशतिविधं वातरक्तामयं विदुः ।
 प्राणादयस्तथान्योडन्यं समाडान्ता यथाडमम् ॥ १,१६७.४७ ॥
 सर्वेडपि विंशतिविधं विधादावरणञ्च यत् ।
 डृत्वासोश्चवाससंरोधः प्रतिश्यायः शिरोग्रडः ॥ १,१६७.४८ ॥
 डृद्रोगो भुभशोषश्च प्राणेनापान आवृते ।
 उदानेनावृते प्राणे भवेड्यै बलसंक्षयः ॥ १,१६७.४९ ॥
 विचारणेन विभजेत्सर्वमावरणं भिषङ् ।
 स्थानान्यपेक्ष्य वातानां वृर्धिडानि य डर्मणाम् ॥ १,१६७.५० ॥
 प्राणादीनाञ्च पञ्चानां पित्तमावरणं मिथः ।
 पित्तादीनामावसतिर्मिश्राणां मिश्रितैश्च तैः ॥ १,१६७.५१ ॥
 मिश्रैः पित्तादिभिस्तद्भन्मिश्राण्यपित्वनेकधा ।
 तांल्लक्षयेदवडितो यथास्वं लक्षणोदयात् ॥ १,१६७.५२ ॥
 शनैः शनैश्चोपशयान्दृढानपि मुडुर्मुडुः ।
 विशेषाञ्जितं प्राण उदानो बलमुच्यते ।
 स्थात्तयोः पीडनाड्निरायुषञ्च बलस्य य ॥ १,१६७.५३ ॥
 आवृता वायवोडज्ञाता ज्ञाता वा स्थानविश्र्युताः ।

प्रयत्नेनापि दुःसाध्या भवेयुर्वानुपद्रवाः ॥ १,१६७.५४ ॥
 विद्रधिप्वीडडुद्रोगगुल्माग्निसदनाद्यः ।
 भवन्त्युपद्रवास्तेषामावृत्तानामुपेक्षया ॥ १,१६७.५५ ॥
 निदानं सुश्रुत ! मया आत्रेयोक्तं समीरितम् ।
 सर्वरोगविवेकाय नराधायुः प्रवृद्धये ॥ १,१६७.५६ ॥
 अत्र विज्ञाय रोगादींश्चिकित्सासमथ वै चरेत् ।
 त्रिहृत्वा सर्वरोगघ्नी मध्वाज्यगुडसंयुता ॥ १,१६७.५७ ॥
 सव्योषा त्रिहृत्वा वापि सर्वरोगप्रमर्दिनी ।
 शतावरीगुडूय्यग्निसिद्धेन युताथवा ॥ १,१६७.५८ ॥
 शतावरी गुडूय्यग्निसिद्धेन युताथवा ।
 पुनर्नवा च बृहती निर्गुण्डी निम्बपत्रकम् ॥ १,१६७.५९ ॥
 भृङ्गराजश्चामलकं वासकस्तद्रसेन वा ।
 भाविता त्रिहृत्वा सप्तवारभेभमथापिवा ॥ १,१६७.६० ॥
 पूर्वोक्तश्च यथावाभयुक्तैश्चूर्णैश्च मोदकः ।
 वटिका घृततैलं वा कषायो शोषरोगनुत् ।
 पलं पलार्धकं वापि कर्षं कर्षार्धमेव वा ॥ १,१६७.६१ ॥
 षट् श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 वातरक्तनि सप्तषष्ट्याधिकशततमोध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १६८

निदानं समाप्तम् ।
 धन्वन्तरिवाय ।
 सर्वरोगहरं सिद्धं योगसारं वदाम्यहम् ।
 शृणु सुश्रुतं संक्षेपात्प्राणिनां श्रुवतेतवे ॥ १,१६८.१ ॥
 कषायकटुतिक्ताम्लउक्षालारादिभोजनात् ।
 चिन्ताव्यवयव्यायामभयशोकप्रजगरात् ॥ १,१६८.२ ॥
 उच्यैर्भाषातिभाराद्य कर्मयोगातिकर्षणात् ।
 वायुः कुप्यति पर्जन्ये श्रुणुति दिनसंक्षये ॥ १,१६८.३ ॥

उष्णाम्ब लवणक्षारकटुकाञ्जुर्णभोजनात् ।
 तीक्ष्णतापाग्निसन्तापमद्यकोधनिषेवणात् ॥ १,१६८.४ ॥
 विदाडकाले भुक्तस्य मध्याह्ने जलदात्यये ।
 ग्रीष्मकालेऽर्द्धरात्रेऽपि पित्तं कुप्यति देहिनः ॥ १,१६८.५ ॥
 स्वाद्भ्रमलवणस्निग्धगुरुशीतातिभोजनात् ।
 नवात्रपिच्छिलानूपमांसाद्यैः सेवनादपि ॥ १,१६८.६ ॥
 अव्यायाम द्रिवास्वप्नशय्यासनसुभादिभिः ।
 कङ्कप्रदोषो भुक्ते य वसन्ते य प्रकुप्यति ॥ १,१६८.७ ॥
 देहपारुष्यसंकोचतोदविष्टम्भकाद्यैः ।
 तथा य सुप्ता रोमदर्भस्तम्भनशोषणम् ॥ १,१६८.८ ॥
 श्यामत्वमङ्गविश्लेषजलमायासवर्धनम् ।
 वायोर्लिङ्गानि तैर्युक्तं रोगं वातात्मकं वदेत् ॥ १,१६८.९ ॥
 दाडोष्मपादसंक्लेदकोपरागपरिश्रमाः ।
 कट्वम्लशववैगन्ध्यस्वेदमूर्छातितृट्णमाः ॥ १,१६८.१० ॥
 डारिद्रं डरितत्वग्ध्य पित्तलिङ्गान्वितैर्नरः ।
 देहे स्निग्धत्वमाधुर्यश्चिरकारित्वबन्धनम् ॥ १,१६८.११ ॥
 स्तैमित्यतृप्सिसङ्घातशोथशतिलगौरवम् ।
 कण्डूनिद्राभियोगश्च लक्षणं कङ्कसम्भवम् ॥ १,१६८.१२ ॥
 डेतुलक्षणसंसर्गाद्धिधाद्व्याधिं द्विदोषजम् ।
 सर्वडेतुसमुत्पन्नं त्रिलिङ्गं सान्निपातिकम् ॥ १,१६८.१३ ॥
 दोषधातुमलाधारो देहिनं देह उच्यते ।
 तेषां समत्वमारोग्यं क्षयवृद्धेर्विपर्ययः ॥ १,१६८.१४ ॥
 वसासृज्मांसमेदोऽस्थिमज्जाशुक्लाणि धातवः ।
 वातपित्तकफा दोषा विप्रमूत्राद्या मलाः स्मृताः ॥ १,१६८.१५ ॥
 वायुः शीतो लघुः सूक्ष्मः स्वरनाशीस्थिरो बली ।
 पित्तमम्लकटूष्णग्न्यापङ्कती रोगकारणम् ॥ १,१६८.१६ ॥
 मधुरो लवणः स्निग्धो गुरुः श्लेषमातिपिच्छिलः ।
 गुदश्रोण्याश्रयो वायुः पित्तं पञ्चाशयस्थितम् ॥ १,१६८.१७ ॥

कङ्कस्थामाशयस्थानं कण्ठो वा भूर्धसन्धयः ।
 कटुतिक्तकषायाश्च कोपयन्ति समीरणम् ॥ १,१६८.१८ ॥
 कङ्कमलवणाः पित्तं स्वादूष्णलवणाः कङ्कम् ।
 अेत अेव विपर्यस्ताः शमायैषां प्रयोजिताः ।
 भवन्ति रोगिणां शान्त्यै स्वस्थाने सुप्रुतेतवः ॥ १,१६८.१९ ॥
 यक्षुष्यो मधुरो ज्ञेयो रसघातुविवर्द्धनः ।
 अम्लोत्तरो मनोर्द्धं तथा दीपनपाचनम् ॥ १,१६८.२० ॥
 दीपनोऽज्वरतृष्णाघ्नस्तिक्तः शोधनशोषणः ।
 पित्तलो लेपन स्तम्भी कषायो ग्राहिशोषणः ॥ १,१६८.२१ ॥
 रसवीर्यविपाकानामाश्रयं द्रव्यमुत्तमम् ।
 रसपाकान्तरस्थाधि सर्वद्रव्याश्रयं द्रुतम् ॥ १,१६८.२२ ॥
 शीतोष्णं लवणं वीर्यमथ वा शक्तिरिष्यते ।
 रसानां द्विविधः पाको कटुरेव य ॥ १,१६८.२३ ॥
 भिषग्भेषजरोगार्तपरिहारकसम्पदः ।
 चिकित्साङ्गानियत्वारि विपरीतान्यसिद्ध्यै ॥ १,१६८.२४ ॥
 देशकालवयोवह्निसाम्यप्रकृतिभेषजम् ।
 देहसत्त्वबलव्याधीन्बुद्ध्या कर्म समाचरेत् ॥ १,१६८.२५ ॥
 अलूङ्कनगोऽनूपः कङ्कमारुतकोपवान् ।
 जङ्गलोऽपरशाभी य रक्तपित्तगदोत्तरः ॥ १,१६८.२५*१ ॥
 संसृष्टलक्षणोपेतो देशः साधारणः स्मृतः ।
 आल आ षोऽशान्मध्यः समतेर्वृद्ध उच्यते ॥ १,१६८.२६ ॥
 कङ्कपित्तानिलाः प्रायो यथाङ्कममुदीरिताः ।
 क्षाराग्निशस्त्ररहिता क्षीणो प्रवयसि क्रियाः ॥ १,१६८.२७ ॥
 कृशस्य वृंलणं कार्यस्थूलदेहस्य कर्षणम् ।
 रक्षणं मध्यकायस्य देहमेदास्त्रयो मताः ॥ १,१६८.२८ ॥
 स्थैर्यव्यायामसन्तोषैर्बोद्धव्यं यत्नतो बलम् ।
 अविकारी मलोत्साहो मलासाहसिको नरः ॥ १,१६८.२९ ॥

पानाढाराद्यो यस्य विरुद्धाः प्रकृतेरपि ।
 भ्रसुभ्यायोपकल्प्यन्ते तत्साम्यमिति कथ्यते ॥ १,१६८.३० ॥
 गर्भिण्याः श्रैष्मिडैर्भक्ष्यैः श्रैष्मिको जायते नरः ।
 वातलैः पित्तलैस्तद्भ्रत्समधातुर्द्विंशताशनात् ॥ १,१६८.३१ ॥
 कृशो रुक्षोऽल्पकेशश्च यलयित्तो नरः स्थितः ।
 बहुवाङ्मरतः स्वप्नेवातप्रकृतिको नरः ॥ १,१६८.३२ ॥
 अकालपलितो गौरः प्रस्वेदी कोपनो बुधः ।
 स्वप्नेऽपि दीमिमलोक्षी पित्तप्रकृतिरुच्यते ॥ १,१६८.३३ ॥
 स्थिरचित्तः स्वरः सूक्ष्मः प्रसन्नः स्निग्धमूर्धजः ।
 स्वप्ने जलशिलालोकी श्लेष्म प्रकृतिको नरः ॥ १,१६८.३४ ॥
 समिश्रलक्षणैर्ज्ञैर्यो द्वित्रिदोषान्वयो नरः ।
 दोषस्येतरसदृभावेऽप्यधिका प्रकृतिः स्मृताः ॥ १,१६८.३५ ॥
 मन्दस्तीक्ष्णोऽथ विषमः समश्चेति यतुर्विधाः ।
 कृपित्तानिलाधिज्यात्तत्साम्याज्जठरोऽनलः ॥ १,१६८.३६ ॥
 समस्य पालनं कार्यं विषमे वातनिग्रहः ।
 तीक्ष्णो पित्तप्रतीकारो मन्दे श्लेष्मविशोधनम् ॥ १,१६८.३७ ॥
 प्रभवः सर्वरोगाणामञ्जुर्णा याग्निनाशनम् ।
 आभाम्लरसविष्टम्भ लक्षणान्त्यतुर्विधम् ॥ १,१६८.३८ ॥
 आमाद्विषूयिका सैव दुदालस्याद्यस्तथा ।
 वयालवणतोयेन छर्दनं तत्र कारयेत् ॥ १,१६८.३९ ॥
 शुक्लाभावो भ्रमो मूर्छा तर्षोऽम्बात्सम्प्रवर्तते ।
 अपक्वं तत्र शीताम्बुपानं वातनिषेवणम् ॥ १,१६८.४० ॥
 गात्रभङ्गं शिरोज्जड्यं भक्तदोषाद्यो गदान् ।
 तस्मिन्स्वापो द्विवा कार्यो लङ्घनं च विवर्जनम् ॥ १,१६८.४१ ॥
 शूलगुल्मौ य विण्मूत्रस्थानविष्टम्भसूयकौ ।
 विधेयं स्वेदनं तत्र पानीयं लवणोदकम् ॥ १,१६८.४२ ॥
 आममम्लं च विष्टब्धं कृपित्तानिलैः क्रमात् ।
 आलिप्य जठरं प्राज्ञो द्विङ्गुन्मूषणसैन्धवैः ॥ १,१६८.४३ ॥

दिवास्वप्नं प्रकुर्वीत सर्वाञ्छुर्वाविनाशनम् ।
 अछितात्रै रोगराशिरछितान्नं ततस्त्यजेत् ॥ १,१६८.४४ ॥
 उष्णाम्बु वानुपानं य माक्षिकैः पायनं भवेत् ।
 करीरदधिमत्स्यैश्च प्रायः क्षीरं विरुध्यते ॥ १,१६८.४५ ॥
 बिल्वः शोणं य गम्भारी पाटला गण्डिकारिका ।
 दीपनं कङ्कवातघ्नं पञ्चमूलमिदं भङ्गत् ॥ १,१६८.४६ ॥
 शालपर्णी पृश्निपर्णी बृहतीद्वयगोक्षुरम् ।
 वातपित्तघ्नं वृष्यं कनीयः पञ्चमूलकम् ॥ १,१६८.४७ ॥
 उभयं दशसूलं स्यात्सन्निपातज्वरापहम् ।
 कासे श्वासे य तन्द्रायां पार्श्वशूले य शस्यते ॥ १,१६८.४८ ॥
 अेतैस्तैलानि सर्पोषि प्रलेपादलकां जयेत् ।
 क्वाथाय्यतुर्गुणं वारि पादस्थं स्याय्यतुर्गुणम् ॥ १,१६८.४९ ॥
 स्नेहञ्च तत्समं क्षीरं कल्कश्च स्नेहपादकः ।
 संवर्तितौषधैः पाको बस्तौ पाने भवेत्समः ।
 भरोऽभ्यङ्गे मृद्ग्नस्ये पाकोऽपि सम्प्रकल्पयेत् ॥ १,१६८.५० ॥
 स्थूलदेहन्द्रियाश्चिन्त्या प्रकृतिर्या त्वधिष्ठिता ।
 आरोग्यमिति तं विद्यादायुष्मन्तमुपाचरेत् ॥ १,१६८.५१ ॥
 यो गृह्णातीन्द्रियैरथान्विपरीतान्स मृत्युभाङ् ।
 भिषज्मित्रगुरुद्वेषी प्रियारातिश्च यो भवेत् ॥ १,१६८.५२ ॥
 गुल्फुजानुललाटं य उर्गुणैः स्तथैव य ।
 भ्रष्टं स्थानय्युतं यस्य स जडान्यथिरादसून् ॥ १,१६८.५३ ॥
 वामाक्षिमज्जनं जिह्वा श्यामा नासा विकारिणी ।
 कृषणौ स्थानय्युतौ योष्ठौ कृष्णस्यं यस्यतं त्यजेत् ॥ १,१६८.५४ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 वैद्यकशास्त्रपरिभाषा नामाष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः

धन्वन्तरिवाय ।

छिताछितविकेकाय अनुपानविधिं ब्रुवे ।

रक्तशालि त्रिदोषघ्नं तृषणामेदोनिवारकम् ॥ १,१६८.१ ॥

मडाशालि परं वृष्यं कलमः श्लेष्मपित्तडा ।

शीतो गुरुस्त्रिदोषघ्नः प्रायशो गौरषष्टिकः ॥ १,१६८.२ ॥

श्यामाकः शोषणो रुक्षो वातलः श्लेष्मपित्तडा ।

तद्भ्रतिप्रयद्गुनीवारकोरदूषः प्रकीर्तिताः ॥ १,१६८.३ ॥

बहुवारः सङ्ख्यतः श्लेष्मपित्तडरो यवः ।

वृष्यः शीतो गुरुः स्वादुर्गोधूमो वातनाशनः ॥ १,१६८.४ ॥

कङ्कपित्तास्त्रजिन्मुद्गः कषायो मधुरोलघुः ।

माणो बहुबलो वृष्यः पित्तश्लेष्मडरो गुरुः ॥ १,१६८.५ ॥

अवृष्यः श्लेष्मपित्तघ्नो राजमाणोऽनिलार्तिनुत् ।

कुलथः श्वासडिक्काडुल्लङ्गुल्मानिलापडः ॥ १,१६८.६ ॥

रक्तपित्तज्वरोन्माथो शीतो ग्राडी मकुष्ठकः ।

पुंस्त्वासृक्कङ्कपित्तघ्नश्चाण्डो वातलः स्मृतः ॥ १,१६८.७ ॥

मसूरो मधुरः शीव संग्रही कङ्कपित्तडा ।

तद्भ्रत्सर्वगुणाढ्यश्च कलायश्चातिवातलः ॥ १,१६८.८ ॥

आङ्गी कङ्कपित्तघ्नो शुक्ला य तथा स्मृता ।

अतसी पित्तला ज्ञेया सिद्धार्थः कङ्कवातजित् ॥ १,१६८.९ ॥

सक्षारमधुरस्निग्धो बलोष्णपित्तकृत्तिलः ।

बलघ्ना रुक्षलाः शीता विविधाः सस्यजातयः ॥ १,१६८.१० ॥

चित्रकेङ्गुदिनालीकाः पिप्पलीमधुशिग्रवः ।

यव्याचरणनिर्गुण्डीतर्कारीकाशमर्दकाः ॥ १,१६८.११ ॥

सबिल्वाः कङ्कपित्तघ्नाः किमिघ्ना लघुदीपकाः ।

वर्षाभूमार्करी वातकङ्कघ्नौ दोषनाशनौ ॥ १,१६८.१२ ॥

तिक्तरसः स्याद्वेरणः काकमाथी त्रिदोषहृत् ।

थाङ्गेरी कङ्कवातघ्नी सर्षपः सर्वदोषहृत् ॥ १,१६८.१३ ॥

तद्भ्रदेव य कौस्मसुम्भं राजिका वातपित्तला ।

नाडीयः कङ्कपित्तघ्नः युयुर्भधुरशीतलः ॥ १,१६८.१४ ॥
दोषघ्नं पद्मपत्रग्न्य त्रिपुटे वातकृत्वयम् ।
सक्षारः सर्वदोषघ्नो वास्तुको रोयनः परः ॥ १,१६८.१५ ॥
ताण्डुकीयोविपलरः पालङ्क्याश्च तथापरे ।
मूलकं दोषकृच्छामं स्वियत्रं वातकङ्कापदम् ॥ १,१६८.१६ ॥
सर्वदोषलरं ङ्यद्यं कण्ठयं तत्पक्वमिष्यते ।
कर्कटिकं सवार्ताकं पदोलं कारवेल्लकम् ॥ १,१६८.१७ ॥
कुष्ठमेडज्वरश्चासकासपित्तकङ्कापदम् ।
सर्वदोषलरं लृद्यं कूष्माण्डं अस्तिशोधनम् ॥ १,१६८.१८ ॥
कलिङ्गालाबुनी पित्तनाशिनी वातकारिणी ।
त्रपुषोर्वारुके वातश्लेष्मले पित्तवारणे ॥ १,१६८.१९ ॥
वृक्षाम्लं कङ्कवातघ्नं जम्बीरं कङ्कवातनुत् ।
वातघ्नं द्वाडिमं ग्राहि नागरङ्गकूलं गुरु ॥ १,१६८.२० ॥
केशरं मातुलुङ्गं य दीपनं कङ्कवातनुत् ।
वातपित्तलरो माषस्त्वडिस्नग्धोष्णानिलापलः ॥ १,१६८.२१ ॥
सरमामलकं वृष्यं मधुरं लृद्यमम्लकृत् ।
भुक्तप्ररोयका पुण्या लरीतक्यमृतोपमा ॥ १,१६८.२२ ॥
स्त्रंसनी कङ्कवातघ्नी ङ्यक्षस्तद्धन्त्रिदोषजित् ।
वातश्लेष्मलरं त्वम्लं स्त्रंसनं तिन्तिडीकूलम् ॥ १,१६८.२३ ॥
दोषलं लङ्क्यं स्वादु अङ्कलं कङ्कवातजित् ।
गुल्मवातकङ्कश्चासकासघ्नं बीजपूरकम् ॥ १,१६८.२४ ॥
कपित्थं ग्राहि दोषघ्नं पक्वं गुरु विषापदम् ।
कङ्कपित्तकरं आलमापूर्णा पित्तवर्धनम् ॥ १,१६८.२५ ॥
पक्वाम्नं वातकृन्मांसशुङ्कवर्णअलप्रदम् ।
वातघ्नं कङ्कपित्तघ्नं ग्राहि विष्टम्भि जाम्बवम् ॥ १,१६८.२६ ॥
तिन्टुकं कङ्कवातघ्नं अदरं वातपित्तलृत् ।
विष्टम्भि वातलं अिल्वं प्रियालं पवनापदम् ॥ १,१६८.२७ ॥

राजदनङ्गलं मोच्यं पनसं नारिकेलजम् ।
 शुक्रमांसकराणयाहुः स्वादुस्निग्धगुरुणि य ॥ १,१६८.२८ ॥
 द्राक्षामधूकपर्जुरे कुडुभं वातरक्तजित् ।
 मागधी मधुरा पक्वा श्वासपित्तहरा परा ॥ १,१६८.२९ ॥
 आर्द्रकं रोचकं वृष्यं दीपनं कफवातहृत् ।
 शुण्ठीमरियपिप्पल्यः कफवातजितो मताः ॥ १,१६८.३० ॥
 अवृष्यं मरिचं विधादिति वैद्यकसमतम् ।
 गुल्मशूलविबन्धघ्नं छिद्रुगुवातकङ्कापहम् ॥ १,१६८.३१ ॥
 यवानीधन्यकाजाजयः वातश्लेष्मनुदः परम् ।
 यक्षुष्यं सैन्धवं वृष्यं त्रिदोषशमनं स्मृतम् ॥ १,१६८.३२ ॥
 सौवर्चलं विबन्धघ्नमुषणं लृथ्खूलनाशनम् ।
 उषणं शूलहरं तीक्ष्णं विडङ्गं वातनाशनम् ॥ १,१६८.३३ ॥
 रोमकं वातलं स्वादु रोचनं क्वेदनं गुरु ।
 लृत्पाण्डुगलरोगघ्नं यवक्षारोऽग्निदीपनः ॥ १,१६८.३४ ॥
 दहनो दीपनस्तीक्ष्णः सर्जिंक्षारो विदारणः ।
 दोषघ्नं नाभसं वारिलघु लृथं विषापहम् ॥ १,१६८.३५ ॥
 नाट्यं वातलं रुक्षं सारसं मद्दुर लघु ।
 वातश्लेष्महरं वार्थं ताडागं वातलं स्मृतम् ॥ १,१६८.३६ ॥
 रौच्यमग्निकरं रुक्षं कफघ्नं लघु नैर्जरम् ।
 दीपनं पित्तलं कौपमौद्भिदं पित्तनाशनम् ॥ १,१६८.३७ ॥
 द्विवार्दकिरणैर्जुष्टं रात्रौ यैवेन्दुरश्मिभिः ।
 सर्वदोषविनिर्मुक्तं तत्तुल्यं गगनाम्बुना ॥ १,१६८.३८ ॥
 उषणं वारि ज्वरश्वासमेदोऽनिलकङ्कापहम् ।
 शृतं शीतत्रिदोषघ्नमुषितं तथ्य दोषलम् ॥ १,१६८.३९ ॥
 गोक्षीरं वातपित्तघ्नं स्निग्धं गुरुरसायनम् ।
 गव्याद्गुरुतरं स्निग्धं माडिष्यं वह्निनाशनम् ॥ १,१६८.४० ॥
 छागं रक्तातिसारघ्नं कासश्वासकङ्कापहम् ।
 यक्षुष्यं ज्वनं स्त्रीणां रक्तपित्ते यनावनम् ॥ १,१६८.४१ ॥

परं वातलरं वृष्यं पित्तश्लेष्मकरं दधि ।
 दोषघ्नं मन्थजातन्तु मस्तु स्रोतोविशोधनम् ॥ १,१६८.४२ ॥
 ग्राहण्यशोऽर्दितातिघ्नं नवनीतं नवोद्भृतम् ।
 विकाराश्च डिवाटाद्या गुरवः कुष्ठतेतवः ॥ १,१६८.४३ ॥
 परं ग्राहणीशोधार्शः पाण्डुतीसारगुल्मनुत् ।
 त्रिदोषशामनं तङ्कं कथितं पूर्वसूरिभिः ॥ १,१६८.४४ ॥
 वृष्यञ्च मधुरं सर्पिर्वातपित्तकङ्कापलम् ।
 गव्यं मेध्यञ्च याक्षुष्यं संस्काराञ्च त्रिदोषजित् ॥ १,१६८.४५ ॥
 अपस्मारगदोन्मादमूर्छाघ्नं संस्कुतङ्घृतम् ।
 अजादीनाञ्च सर्पोषि विधाद्रोक्षीरसद्गुणैः ।
 कङ्कवातलरं मूत्रं सर्वङ्किमिषिषापलम् ॥ १,१६८.४६ ॥
 पाण्डुत्वोदरकुष्ठार्शः शोथगुल्मप्रमेहनुत् ।
 वातश्लेष्मलरं अल्यं तैलं कश्यं तिलोद्भवम् ॥ १,१६८.४७ ॥
 सार्धपं कृमिपाण्डुघ्नं कङ्कमेदोऽनिलापलम् ।
 क्षौमं तैलमयक्षुष्यं पित्तलृद्धातनाशनम् ॥ १,१६८.४८ ॥
 अक्षजं कङ्कपित्तघ्नं केश्यं त्वक्षोत्रतर्पणम् ।
 त्रिदोषघ्नं मधु प्रोक्तं वातलञ्च प्रकीर्तितम् ॥ १,१६८.४९ ॥
 लिङ्काश्रासकृमिश्छर्दिमेहतृष्णाविषामलम् ।
 शङ्खवोरक्तपित्तघ्नो अल्या वृष्याः कङ्कप्रदाः ॥ १,१६८.५० ॥
 ह्राणितं पित्तलं तत्रिं सुरा मत्स्यरिउडा लघुः ।
 भाण्डं वृष्यं तथा स्निग्धं स्वाद्भृशृज्जित्वातजित् ॥ १,१६८.५१ ॥
 वातपित्तलरो रुक्षो वातघ्नः कङ्कङ्कुण्डः ।
 स पित्तघ्नः परः पथ्यः पुराणोऽसृक्प्रसादनः ॥ १,१६८.५२ ॥
 रक्तिपित्तलरा वृष्या सस्नेहा गडशर्करा ।
 सर्वपित्तकरं मधुमलत्वात्कङ्कवातजित् ॥ १,१६८.५३ ॥
 रक्तपित्तकरास्तीक्ष्णास्तथा सौवीरजातयः ।
 पायनो दीपनः पथ्यो भाण्डः स्याद्भृशृज्जित् ॥ १,१६८.५४ ॥

वातानुलोमनी लघ्वी पेया वस्तिविशोधनी ।
 सतकदाडिमव्योषा सगुडा मधुपिप्पली ॥ १,१६८.५५ ॥
 छन्तीयं सुकृता पेया कासश्चा सप्रवाहिकाः ।
 पायसः कङ्कद्वल्यः कृशरा वातनाशिनी ॥ १,१६८.५६ ॥
 सुधौतः प्रस्नृतः स्निग्धः सुभोष्णो लघुरोयनः ।
 कन्दमूलकृवेडैः साधितो बृंहणोगुरुः ॥ १,१६८.५७ ॥
 षष्ठ्युषणसेवनाय्य लघुः सूपः सुसाधितः ।
 स्वित्त्र निष्पीडितं शाकं छितं स्नेहादिसंस्कृतम् ॥ १,१६८.५८ ॥
 दाडिमामलकैर्यूषो वह्निद्विद्रातपित्तडा ।
 श्वासकासप्रतिशयायकङ्कद्वो मलकैः कृतः ॥ १,१६८.५९ ॥
 यवकोलकुलत्थानां यूषः कण्ठयोऽनिलापहः ।
 मुद्गामलकजो ग्राही श्लेष्मपित्तविनाशनः ॥ १,१६८.६० ॥
 सगुडं दधि वातघ्नं सक्तवो रुक्षवातुलाः ।
 घृतपूर्णाऽग्निकारी स्याद्दृष्या गुर्वो य शङ्खुली ॥ १,१६८.६१ ॥
 बृंहणाः सामिषा भक्ष्यपिष्ट का गुग्गुः स्मृताः ।
 तैलसिद्धाश्च दृष्टिद्रास्तोयस्वित्राश्च दुर्जराः ॥ १,१६८.६२ ॥
 अत्युष्णा मण्डकाः पथ्याः शीतला गुग्गो मताः ।
 अनुपानञ्च पानीयं श्रमतृष्णादिनाशनम् ॥ १,१६८.६३ ॥
 अन्नपानादिना रक्षा कृत्याद्रोगवर्जितः ।
 अनुष्णः शिम्पिकण्ठाभो विषञ्चैव विवर्णकृत् ॥ १,१६८.६४ ॥
 गन्धस्पर्शरसास्तीप्राभोऽक्तुश्च स्थान्मनोव्यथा ।
 आघ्राणो याक्षिरोगः स्यादसाध्यश्च लिषञ्चरैः ।
 वेपथुर्गुग्गुलाघं स्याद्विषरथैतत्तु लक्षणम् ॥ १,१६८.६५ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणो पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 अनुपानादिविधिकथनं नामैकोनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १७०

ध-वन्तरिरुवाय ।

ज्वरोऽष्टधा पृथग्द्वन्द्वसंघातागन्तुजः स्मृतः ।
 मुस्तपर्पटकोशीरथन्धनोदीर्यनागरैः ।
 शृतशीतं जलं दधात्पिपासाज्वरशान्तये ॥ १,१७०.१ ॥
 नागरं देवकाष्ठञ्च धान्याकं बृहतीद्भयम् ।
 दधात्पायनकं पूर्वं ज्वरिताय ज्वरापहम् ॥ १,१७०.२ ॥
 आरग्वधामयामुस्तातिक्ताग्रन्थिकनिर्मितः ।
 कषायः पायनः सामे सशूले च ज्वरेडितः ॥ १,१७०.३ ॥
 मधूकसारसिन्धूत्थवयोषण्णकण्णः समाः ।
 श्वक्षणं पिञ्चाम्भसा नस्थं कुर्यात्संज्ञाप्रबोधनम् ॥ १,१७०.४ ॥
 त्रिवृद्धिशालानिःकृलाकटुकारग्वधैः कृतः ।
 सक्षारो भेदनः क्वाथः पेयः सर्वज्वरापहः ॥ १,१७०.५ ॥
 मधौषधामृतामुस्तथन्धनोशीरधान्यकैः ।
 क्वाथस्तृतीयकं उन्ति शर्करामधुयोजितः ॥ १,१७०.६ ॥
 अपामगजटाकट्यां लोडितैः समतन्तुभिः ।
 बद्ध्वा वारे रवेर्नूनं ज्वरं उन्ति तृतीयकम् ॥ १,१७०.७ ॥
 गङ्गाया उत्तरे कूले अपुत्रस्तापसो मृतः ।
 तस्मै तिलोदकं दधान्मुञ्चत्यैकाडिको ज्वरः ॥ १,१७०.८ ॥
 गुडूय्याः क्वाथकल्काभ्यां विहृलावासकस्य च ।
 मृद्धीकाया बलायाश्च सिद्धाः स्नेहा ज्वरच्छिदः ॥ १,१७०.९ ॥
 धात्रीशिवाकण्णवह्निक्वाथः सर्वज्वरान्तकः ।
 ज्वरातिसारउरगामौषधं प्रवदाम्यथ ॥ १,१७०.१० ॥
 पृश्निपर्णोबलाविल्वनागरोत्पलधान्यकैः ।
 पाठेन्द्रयवभूनिम्बमुस्तपर्पटकैः शृताः ।
 ज्यन्त्याममतीसारं सज्वरं समधौषधाः ॥ १,१७०.११ ॥
 नागरातिविषामुस्तभूनिम्बामृतवत्सकैः ।
 सर्वज्वरउरः क्वाथः सर्वातीसारनाशनः ॥ १,१७०.१२ ॥
 मुस्तपर्पटकद्विव्यशृङ्गवेरशृतं पयः ।
 शालपर्णो पृश्निपर्णो बृहती कण्टकारिका ॥ १,१७०.१३ ॥

भलाश्रद्धाभिल्वादि पाठानागरधान्यकम् ।
 अेतदाडासंयोगे छितं सर्वातिसारिएाम् ॥ १,१७०.१४ ॥
 भिल्वयूतास्थिकवाथश्च भाएडं मध्यतिसारनुत् ।
 अतिसारे छिता तद्दत्तुजत्वकणायुता ॥ १,१७०.१५ ॥
 वत्सकातिविषाविश्रकण्डकणायकः ।
 प्रयुक्तश्चामशूलाढ्ये ज्यतीसारे सशोणित ॥ १,१७०.१६ ॥
 चिकित्साथ ग्रहण्यास्तुग्रहणी चाग्निनाशिनी ।
 चित्रकाकवाथकलकाभ्यां ग्रहणीघ्नं क्षुतं छविः ।
 गुल्मशोथोदरप्लीहशूलार्शोघ्नं प्रदीपनम् ॥ १,१७०.१७ ॥
 सौवर्चलं सैन्धवज्य विडुगौदृभिदमेव य ।
 सामुद्रेण समं पञ्चलवणान्यत्र योजयेत् ॥ १,१७०.१८ ॥
 भेषजं शस्त्रक्षाराञ्चस्त्रिधा वै वार्शसां डरम् ।
 विद्धि तय्यार्शोघ्नन्तु यद्धि तर्कं नवोद्धृतम् ॥ १,१७०.१९ ॥
 गुडूटी पिप्पलीयुक्तामभयां घृतभर्जिताम् ।
 त्रिवृष्टशोविनाशार्थं भक्षयेदम्बलोणिकाम् ॥ १,१७०.२० ॥
 तिलेक्षुरससंयोगश्चार्शः कुष्ठ विनाशनः ।
 पञ्चकोलं समरिचं सन्धूषणमथाग्निघ्नम् ॥ १,१७०.२१ ॥
 डरीतकी भक्ष्यमाणा नागेरणा गुडेन वा ।
 सैन्धवोपछिता वापि सातत्येनाग्निटीपनी ॥ १,१७०.२२ ॥
 कृलत्रिकामृतासातिक्ताभूमिम्बनिम्बजः ।
 क्वाथः क्षौद्रयुतो छन्यात्पाण्डुरोगं सकामलम् ॥ १,१७०.२३ ॥
 त्रिवृथ्य त्रिकृला श्यामा पिप्पली शर्कग मधु ।
 मोदकः सन्निपातान्तो रक्तपित्तज्वरापहः ॥ १,१७०.२४ ॥
 वासायां विधमानायामाशायां ज्वितस्य य ।
 रक्तपित्ती क्षयी कासी किमर्थमवसीदति ॥ १,१७०.२५ ॥
 आटउपकमृद्धीकापथ्याकवाथः सशर्करः ।
 क्षौद्राढ्यः कासनिः श्चासरक्तपित्तनिर्बर्हणः ॥ १,१७०.२६ ॥
 वासारसः भाएडमधुयुतः पीतोऽथरक्तजित् ।

सल्लकीभदरीजम्बुप्रियालामार्जुनं धवः ।
पीतं क्षीरञ्च मध्वाढ्यं पृथक्छोषितवारणम् ॥ १,१७०.२७ ॥
समूलकृलपत्राया निर्गुण्ड्याः स्वरसैर्धृतम् ।
सिद्धं पीत्वा क्षयक्षीणी निर्व्याधिर्भाति देववत् ॥ १,१७०.२८ ॥
उरीतकी कला शुण्ठी मरिचं गुडसंयुतम् ।
कासघ्नो मोदकः प्रोक्तस्तृष्णारोचकनाशनः ॥ १,१७०.२९ ॥
कण्टकारिगुडूचीभ्यां पृथक्त्रिशत्पले रसे ।
प्रस्थं सिद्धं घृतं स्याच्च कासनुद्बन्धिदापनम् ॥ १,१७०.३० ॥
कृष्णं धानी शिता शुण्ठी उक्ता मधुसंयुता ।
छिक्ताम्नासी पिवेद्भाङ्गा सविश्रामुष्णवारिणा ॥ १,१७०.३१ ॥
तैलाक्तं स्वरभेदे वा भाद्विरे धारयेन्मुषे ।
पथ्यां पिप्पलिकायुक्तां संयुक्तां नागरेण वा ॥ १,१७०.३२ ॥
विडङ्गत्रिलायूर्णं छर्दिहृन्मधुना सल ।
आम्रजम्बूकषायं वा पिबोन्माक्षिकसंयुतम् ॥ १,१७०.३३ ॥
छर्दि सर्वां प्राणुदति तृष्णाञ्चैवापकर्षति ।
त्रिफला भ्रममूर्छाहृत्पीता सा मधुनापि वा ॥ १,१७०.३४ ॥
पञ्चगव्यं छितं पानाद्यस्मारग्रहादिनुत् ।
कूष्माण्डकरसो वाज्यं सयष्टिकं तर्धङ्कृतम् ॥ १,१७०.३५ ॥
ब्राह्मीरसवयाकुष्ठशङ्खपुष्पीभिरेव च ।
पुराणं सेव्यमुन्माद्यग्रहापस्मारहृनुतम् ॥ १,१७०.३६ ॥
अश्वगन्धाकषाये च कले क्षीरे यतुर्गुणे ।
घृतपक्वन्तु वातघ्नं वृष्यं मां साय पुत्रकृत् ॥ १,१७०.३७ ॥
नीलीमुण्डीरिकायूर्णं मधुसर्पिः समन्वितम् ।
छिन्नाकवाथं पिबन्त्यन्ति वातरक्तं सुदुस्तरम् ॥ १,१७०.३८ ॥
सगुडाः पञ्च पथ्याश्च कुष्टार्शोवातसाधनाः ।
गडयीस्वरसं कलं यूर्णं वा क्वाथमेव वा ॥ १,१७०.३९ ॥
वातरक्तान्तकं कालागुडूचीक्वाथकल्कतः ।
कुष्ठप्रणादिशमनं शतमाज्यं सद्गुधकम् ॥ १,१७०.४० ॥

त्रिङ्गुलागुग्गुलुर्वातरक्तमूर्छापिडारकः ।
 उरुस्तम्भविनाशाय गोमूत्रेण य गुग्गुलुः ॥ १,१७०.४१ ॥
 शुण्ठीगोक्षुरककवाथः सामवातार्तिशूलनुत् ।
 दशमूलामृतैरुडरासनागरेदारुभिः ॥ १,१७०.४२ ॥
 क्वाथो ऽन्ति माडशोथं मरीचगुडसंयुतः ।
 कासघ्नो मोदकः प्रोक्तस्तृष्णारोचकनाशनः ॥ १,१७०.४३ ॥
 कण्टकारिगुडूथीभ्यां पृथङ्किंनशत्पले रसे ।
 प्रस्थसिद्धं घृतञ्चैव कासनुद्धृष्टि दीपनः ॥ १,१७०.४४ ॥
 कृष्णाघात्रीसिताशुण्ठीमरीचसैन्धवान्वितः ।
 क्वाथ अेरुडतैलेन सामं ऽन्त्यनिलं गुरुम् ॥ १,१७०.४५ ॥
 भला पुनर्नवैरुडबृहतीद्वयगोक्षुरैः ।
 सङ्घिङ्गुलवर्णा पीतं वातशूलविमर्दनम् ॥ १,१७०.४६ ॥
 त्रिङ्गुलानिम्बयष्टीककटुकार्णवैः शृतम् ।
 पायथेन्मधुना मिश्रं दालशूलोपशान्तये ॥ १,१७०.४७ ॥
 त्रिङ्गुलापः सयष्टीकाः परिणामार्तिनाशनाः ।
 गोमूत्रशुद्धमण्डूरं त्रिङ्गुलायूर्णसंयुतम् ।
 विलिङ्गन्मधुसर्पिभ्यां शूलं ऽन्ति त्रिदोषजम् ॥ १,१७०.४८ ॥
 त्रिवृद्धृष्णाडरीतक्यो द्वियतुष्यञ्चभागिकाः ।
 गुटिका गुडतुल्यास्ता विद्धिबन्धगदापडाः ॥ १,१७०.४९ ॥
 डरीतकीयवक्षारपिप्पलीत्रिवृतस्तथा ।
 घृतैश्चूर्णमिदं पेयमुदावर्ताविनाशनम् ॥ १,१७०.५० ॥
 त्रिवृद्धरीतकीश्यामाः स्नुडीक्षीरेण भाविताः ।
 वटिका मूत्रपीतास्ताः श्रेष्टाश्चानालभेदिकाः ॥ १,१७०.५१ ॥
 श्लेषणत्रिङ्गुलाधन्यविडङ्गयव्यथित्रकैः ।
 कल्कीकृतैर्घृतं सिद्धं संस्कारं वातगुल्मनुत् ॥ १,१७०.५२ ॥
 मूलं नागरमानीतं सक्षीरं लृष्टयार्तिनुत् ।
 सौवयलं तदर्धन्तु शिवानाञ्च घृतं पिबेत् ॥ १,१७०.५३ ॥

कणापाषाणभैरैर्वा शिलाजतुक्यूर्णकम् ।
 तद्गुलीभिर्गुडनापि मूत्रकृच्छ्रीति ज्वति ॥ १,१७०.५४ ॥
 अमृतानागरीधात्रीवाजिगन्धान्रिकण्टकाम् ।
 प्रपिबेद्भ्रातरैर्गार्तः सशूलो मूत्रकृच्छ्रवान् ॥ १,१७०.५५ ॥
 सितातुल्यो यवक्षारः सर्वकृच्छ्रनिवारणः ।
 निद्विगधिकारसो वापि सक्षौद्रः कृच्छ्रनाशनः ॥ १,१७०.५६ ॥
 लवणं त्रिफलाकलैर्मूत्राघातहरं स्मृतम् ।
 मूत्रे विरुद्धे कर्पूरयूर्णे लिङ्गे प्रवेशयेत् ॥ १,१७०.५७ ॥
 क्वाथश्च शिग्रुमूलोत्थः कटूष्णोश्मानिपातनः ।
 सर्वमेहहरोधात्र्या रसःक्षौद्रनिशायुतः ।
 त्रिफलादारुदार्यष्टक्वाथः क्षौद्रेश मेहहा ॥ १,१७०.५८ ॥
 अस्वप्नं च व्यवायं च व्यायामाश्चिन्तनानि च ।
 स्थौल्यमिच्छन्परित्यक्तं कुमेणाभिप्रवर्धयेत् ॥ १,१७०.५९ ॥
 यवश्यामाकभोज्ये स्यास्थौल्यकृन्मधुवारिणा ।
 उष्णामन्नं समएदं वा पिबन्कृशतनुर्भवेत् ॥ १,१७०.६० ॥
 सयव्यज्जुरकं व्योषा डिङ्गुसौवर्षलामलाः ।
 मधुना रक्तवः पीता मेधोघ्ना सर्वदीपनाः ॥ १,१७०.६१ ॥
 यतुर्गुणे जले मूत्रे द्विगुणे चित्रकाणि च ।
 कलैः सिद्धं घृतं प्रस्थं सक्षीरं जठरी पिबेत् ॥ १,१७०.६२ ॥
 कुमवृद्ध्या दशाहानि दश पैप्पालिकं दिनम् ।
 वर्धयेत्पयसा सार्धं तथैवापानयेत्पुनः ॥ १,१७०.६३ ॥
 क्षीरषष्टिकभोज्यस्यादेवं कृष्णसहस्रकम् ।
 भृङ्गणं मुद्गमायुष्यं प्लीहोदरविनाशनम् ॥ १,१७०.६४ ॥
 पुनर्नवाक्वाथकलैः सिद्धं शोथहरं घृतम् ।
 गावा मन्त्रेण संसेव्यं पिप्पली वा पयोऽन्विताः ।
 गुडन वाभयां तुल्यां विश्वं वा शोथरोगिणा ॥ १,१७०.६५ ॥
 तैलमेरुऽञ्जं पीत्वा बलासिद्धं पयोऽन्वितम् ।
 आध्मानशूलोपशितामन्त्रवृद्धिञ्जयेन्नरः ॥ १,१७०.६६ ॥

अष्टोरुच्यकतैलेन कल्कः पथ्यासमुद्भवः ।
 कृष्णसैन्धवसंयुक्तो वद्विरोगहृत्ः परः ॥ १,१७०.६७ ॥
 निर्गुण्डीमूलनस्थेन गण्डमाला विनश्यति ।
 स्मुडीगण्डीरिकास्वेदो नाशयेदुर्बुदानि च ॥ १,१७०.६८ ॥
 उस्तिकर्णपलाशस्य गलगण्डं तु लेपतः ।
 धतूरेणैरगुण्डीवर्षाभूशिग्रुसर्षपैः ॥ १,१७०.६९ ॥
 प्रलेपःश्वीपदं उन्ति चिरोत्थमतिदारुणाम् ।
 शोभाञ्जनकसिन्धुत्थलिङ्गुं विद्रधिनाशनम् ॥ १,१७०.७० ॥
 शरपुङ्खा मधुयुता यात्सस्वर्णराजोपणी ।
 निम्बपत्रस्य वालेपः श्वयथुव्रणोपणः ॥ १,१७०.७१ ॥
 त्रिङ्गुला भद्विरो दार्वो न्यग्रोधो व्रणशोधनः ।
 सधः क्षतं व्रणं वैधः सशूलं परिषेचयेत् ॥ १,१७०.७२ ॥
 यष्टीमधुकयुक्तेन किञ्चिद्गुण्णेन सर्षिषा ।
 भुङ्क्वागन्तुव्रणान्-वैधो घृतक्षौद्रसामन्विताम् ॥ १,१७०.७३ ॥
 शीतां क्रियां प्रयुञ्जत पित्तरक्तोष्मनाशिनीम् ।
 क्वाथो वंशत्वगेरगुण्णश्च दंष्ट्रवनिदाहृतः ॥ १,१७०.७४ ॥
 सलिङ्गुसैन्धवः पीतः कोष्ठस्थं स्त्रावयेदसृक् ।
 यवकोलकुलत्थानां निःस्नेहेन रसेन वा ॥ १,१७०.७५ ॥
 भुञ्जतान्नं यवाग्वा वा पिपेत्सैन्धवसंयुतम् ।
 करञ्जारिष्टनिर्गुण्डीरसो हन्याद्ब्रणक्रिमीन् ॥ १,१७०.७६ ॥
 त्रिङ्गुलायूर्णसंयुक्तो गुग्गुलुर्वटकीकृतः ।
 निर्यन्त्रणो विबन्धघ्नो व्रधनोपणः ॥ १,१७०.७७ ॥
 दूर्वास्वरससिद्धं वा तलं कम्पिल्लकेन वा ।
 दार्वोत्वचश्च कल्केन प्रधानं व्रणरोपणम् ॥ १,१७०.७८ ॥
 इति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 ज्वराद्विचिकित्सानिर्णयणं नाम सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः

धन्वन्तरिरुवाय ।

नाडीप्रणादिरोगाणां चिकित्सां शृणु सुश्रुत ।

नाडीं शस्त्रेण सम्पाद्य नाञ्जनां प्रणवच्छिद्य ॥ १.१७१.१ ॥

गुग्गुलुत्रिकुलाव्योषैः समांशैराज्ययोजितैः ।

नाडीदृष्टप्रणं शूलं भगन्दरमथो जयेत् ॥ १.१७१.२ ॥

निर्गुण्डीरसतस्तैलं नाडीदृष्टप्रणापडम् ।

छितं पामामयानां तु पानाभ्यञ्जननावनैः ॥ १.१७१.३ ॥

गग्गुलुत्रिकुलाक्षुषान्निपञ्चैकांशयोजिता ।

घुट्टि (गुडि) काशोधगुल्मार्शोभगन्दरवतां छिता ॥ १.१७१.४ ॥

ध्वजमध्ये शिरावेधे विशुद्धिरुपदंशडे ।

पाको रक्ष्यः प्रयत्नेन शिश्रक्षयकरो छि सः ॥ १.१७१.५ ॥

पटोलनिम्बान्त्रिकुलागुडूयीकवाथमापिभेत् ।

सगुग्गुलुं सप्तद्विंशमुपदंशो विनश्यति ॥ १.१७१.६ ॥

दडेल्कटाडे त्रिकुलां सामसी (षी) मधसंयुताम् ।

उपदंशे प्रलेपोऽय सद्यो रोपयते प्रणाम् ॥ १.१७१.७ ॥

त्रिकुलानिम्बभूनिम्बकरञ्जभट्टिराद्विभिः ।

कल्लैः क्वाथैर्घृतं पक्वमुपदंशडरं परम् ॥ १.१७१.८ ॥

आदौ भग्नं विदित्वा तु सेययेच्छीतलांबुना ।

पक्वेनालेपनं कार्यं बन्धनं च कुशान्वितम् ॥ १.१७१.९ ॥

माषं मांसं तथा सर्पिः क्षीरं यूपः सतीजलः ।

भृङ्गणं यान्नपानं स्यात्प्रद्वेयं भग्नरोगिणे ॥ १.१७१.१० ॥

रशोनमधुनासाज्यसिताकल्कं समश्रुता ।

छिन्नमिन्नश्रुतास्थीनां सन्धानमथिराद्भवेत् ॥ १.१७१.११ ॥

अश्वत्थत्रिकुलाव्योषाः सवरभिः समीकृतैः ।

तुल्यो गुग्गुलुना योज्यो भग्नसन्धिप्रसाध (कृत्) कः ॥ १.१७१.१२ ॥

सर्वकुष्ठेषु वमनं रेचनं रक्तमोक्षण ।

वथावासापटोलानां निम्बस्य कलिनीत्वयः ॥ १.१७१.१३ ॥

कषायो मधुना पीतो वातलृम्भनान्वितः ।

विरेचनं प्रयोक्तव्यं त्रिवृत्कर्णकुलत्रिकैः ॥ १,१७१.१४ ॥
 मनः शिलामरीचैस्तु तैलं कुष्ठविनाशनम् ।
 सर्वकुष्ठे विवेपोऽयं शिवापञ्चगुडीदनम् ॥ १,१७१.१५ ॥
 करञ्जैलगजैः कुष्ठं गोमूत्रेण प्रलेपतः ।
 करवीरोद्धर्तनं य तैलाक्तस्य य कुष्ठभृत् ॥ १,१७१.१६ ॥
 हरिद्रा मलयं रास्ना गुडूच्येऽगजस्तथा ।
 आरग्वधः करञ्जश्च लेपः कुष्ठहरः परः ॥ १,१७१.१७ ॥
 मनः शिलाविड्गानि वागञ्जु सर्षपास्तथा ।
 करञ्जैर्मूत्रपिष्टोऽयं लेपः कुष्ठहरोऽर्कवत् ॥ १,१७१.१८ ॥
 विड्गुगैऽवया कुष्ठनिशासिन्धूच्यसर्षपैः ।
 मूत्राम्लपिष्टो लेपोऽयं दद्रुकुष्ठविनाशनः ॥ १,१७१.१९ ॥
 प्रपुत्राटसुभीजानि धात्री सर्जरसः स्नुही ।
 सौवीरपिष्टं दद्रूणाभेतद्गुद्धर्तनं परम् ॥ १,१७१.२० ॥
 आरग्वधस्य पत्राणि आरनालेन पेषयेत् ।
 दद्रुकिट्टिम (भ) कुष्ठानि ङन्ति सिध्मानमेव य ॥ १,१७१.२१ ॥
 उष्णो पीता वागुञ्जु य कुष्ठजित्क्षीरभोजनः ।
 तिलाजयत्रिफलाक्षौद्रचोषल्लत्तशर्कराः ।
 वृष्याः सप्त समा मेघ्याः कषुडाः कामचारिणः ॥ १,१७१.२२ ॥
 विड्गुगत्रिफलाकृष्णायूर्णं लीढं समाक्षिकम् ।
 ङन्ति कुष्ठकिमिमेऽनाडीप्राणामगन्दरान् ॥ १,१७१.२३ ॥
 यः आद्वेदभयारिष्टमरिष्टामलकानिशाः ।
 स जयेत्सर्वकुष्ठानिमासाहूर्ध्वं न संशयः ॥ १,१७१.२४ ॥
 दृढ्यमानायुतः कुम्भे मूलगे षट्दिराङ्गुरः ।
 साक्षधात्रीरसः क्षौद्रो ङन्यात्कुष्ठं रसायनम् ॥ १,१७१.२५ ॥
 धात्री षट्दिरयोः क्काथं पीत्वा वागजिसंयुतम् ।
 शङ्खेन्दुधवलं श्वित्रं ङन्ति तूर्णं न संशयः ॥ १,१७१.२६ ॥
 पीत्वा भल्लत्तकं तैलं मासाह्वयार्धिं जयेन्नरः ।
 सेवितं षट्दिरं वारि पानार्धैः कुष्ठजिह्मवेत् ॥ १,१७१.२७ ॥

भावितं मलपूकवाथैः सोमराजुङ्गलं भङ्गु ।
 कर्षं भक्षेदलवाणो ङ्यक्षकृत्वुशृत् पियेत् ॥ १,१७१.२८ ॥
 उन्ति श्चित्रमसाध्यं य लेपे योज्यापराजिता ।
 वासा शुद्धा य त्रिङ्गला पटोलं य करञ्जकम् ॥ १,१७१.२९ ॥
 निम्बाशनं कृष्णवेत्रं क्वाथकल्केन यद्भृतम् ।
 वज्रकं तद्भवेत्सुष्ठं शतवर्षाणि ज्वति ॥ १,१७१.३० ॥
 स्वरसेन य दूर्वायाः पयेत्तैलं यतुर्गुणाम् ।
 कञ्छूर्विचर्यिका पामा अभ्यङ्गादेव नश्यति ॥ १,१७१.३१ ॥
 द्रुमत्वर्गर्कुष्ठानि लवणानि य मूत्रकम् ।
 गम्भारिकाश्चित्रकैस्तैस्तैलं कुष्ठम्राणादिनुत् ॥ १,१७१.३२ ॥
 (अथाम्लपित्तचिकित्सा) धात्रीनिम्बङ्गलं तद्द्रोमूत्रेण य चित्रकम् ।
 वासामृतापर्पटिका निम्बलूनिम्बमार्कटैः (वैः) ।
 त्रिङ्गलाकुलत्थैः क्वाथः सक्षौद्रश्चाम्लपित्तहा ॥ १,१७१.३३ ॥
 कुलत्रिकं पटोलं य तिक्तक्वाथः सितायुतः ।
 पीतो यष्टीमधुयुतो ज्वरच्छर्धम्लपित्तजित् ॥ १,१७१.३४ ॥
 वासाधृतं तिक्तधृतं पिप्पलीधृतमेव य ।
 अम्लपित्ते प्रयोक्तव्यं गुडकूष्माण्डकं तथा ॥ १,१७१.३५ ॥
 पिप्पली मधुसंयुक्ता अम्लपित्तविनाशिनी ।
 श्लेष्माग्निमान्द्यनुत्पथ्यापिप्पलीगुडमोदकः ॥ १,१७१.३६ ॥
 पिष्ट्वाजाञ्जुं सधन्याकां धृप्रस्थं विपाययेत् ।
 कङ्कपित्तारुचिडरं मन्दानलवमिं डरेत् ॥ १,१७१.३७ ॥
 (छत्थम्लपित्तचिकित्सा) पिप्पल्यमृतलूनिम्बवासकारिष्टपर्पटैः ।
 भट्टिरारिष्टकैः क्वाथो विस्फोटार्तिज्वरापहः ॥ १,१७१.३८ ॥
 त्रिङ्गलारससंयुक्तं सर्पिस्त्रिवृतयासह ।
 प्रयोक्तव्यं विरेकार्थं वीसर्पज्वरशान्तये ॥ १,१७१.३९ ॥
 भाट्टिरात्रिङ्गलारिष्टपटोलाभृतवासकैः ।
 क्वाथोऽष्टकाप्यो जयति रोमान्तिकमसूरिकाम् ॥ १,१७१.४० ॥

कुष्ठवीसर्पविस्फोटकड्वादीनां विधातकः ।
 लशुनानां तु यूर्णस्य घर्षो मशकनाशनः ॥ १,१७१.४१ ॥
 यर्मकीलं जरुमणिं मशकांस्तिलकालकान् ।
 उत्कृत्य शस्त्रेण दहेत्क्ष्माग्नित्वाग्निमशेषतः ॥ १,१७१.४२ ॥
 पटोलनीलीलेपः स्याज्जाल (जवाला) गर्दभरोगनुत् ।
 गुग्गुलुः शर्तं तलं भृङ्गराजरसेन तु ।
 कण्ठ (एडु) दारुणकृत्तुषवातव्याधिविनाशनम् ॥ १,१७१.४३ ॥
 अर्कास्थिमज्जात्रिकुलानालीला भृङ्गराजकम् ।
 जूर्णं पक्वे लौडयूर्णं काञ्चिकं कृष्णकेशकम् ॥ १,१७१.४४ ॥
 क्षीरान्तरशर्करसाद्विप्रस्थो मधुकात्यले ।
 तैलम्य कुडवं पक्वं तन्नस्यं पलितापडम् ॥ १,१७१.४५ ॥
 मुष्णरोगे तु त्रिकुलागण्डूषपरिधारणम् ।
 गृध्रमूत्रं यवक्षारपाठायोपरसाञ्जनम् ॥ १,१७१.४६ ॥
 तेजोदं त्रिकुलालोम्रं चित्रकं येति यूर्णितम् ।
 सक्षौद्रं धारयेद्भृङ्गे त्रीवादनतास्यरोगनुत् ॥ १,१७१.४७ ॥
 पटोल निम्बजम्ब्याग्रमालतीनवपल्लवाः ।
 पञ्चपल्लवकः श्रेष्ठः कषयो मुष्णघावने ॥ १,१७१.४८ ॥
 लशुनार्द्रकशिग्रूणां पारुल्या मूलकस्य च ।
 रुदन्याश्च रसः श्रेष्ठः कटुषणः कर्णपूरणो ॥ १,१७१.४९ ॥
 तीव्रशूलोत्तरे कर्णो सशब्दे क्लेदवाडिनि ।
 अस्तमूत्रं क्षिपेत्कोष्णं सैन्धवेनावयूर्णितम् ॥ १,१७१.५० ॥
 जातीपत्ररसे तैलं पक्वं पूतिककर्णजित् ।
 शुण्ठीतैलं सार्षपं च कोष्णं स्यात्कर्णशूलनुत् ॥ १,१७१.५१ ॥
 पञ्चमूलिशर्तं क्षीरं स्याच्चित्रकडरीतकी ।
 सर्पिर्गुडः षडङ्गश्चयूषः पीनसशान्तये ॥ १,१७१.५२ ॥
 अक्षिकुक्षिभवा रोगाः प्रतिश्यायप्रणयज्वराः ।
 पञ्चैते पञ्चरात्रेण प्रशमं यान्ति लङ्घनात् ॥ १,१७१.५३ ॥
 धात्रीरसानाञ्च दृशः कोपं उरति पूरणत् ।

सक्षौद्रः सैन्यवो वापि शिग्रुदाविरसाञ्जनम् ॥ १,१७१.५४ ॥
उरिद्रादारुसिन्धूत्थपथ्याजनवगौरिकैः ।
पिष्टैर्दत्तो बलिर्लपो नेत्रव्याधिनिवारकः ॥ १,१७१.५५ ॥
मृतभ्रष्टाभयालेपात्त्रिङ्गला क्षीरसंयुता ।
शुण्ठीनिम्बदलैः पिष्टैः सुभोषणैः स्वल्पसैन्यवैः ।
धार्यश्चक्षुषि संक्षेपाच्छोथकण्डूरुजापठः ॥ १,१७१.५६ ॥
अभयाक्षामृतं यैकद्वियतुर्भागिकं युतम् ।
मध्वाजयवीढं क्वाथो वा सर्वनेत्ररुगर्दनम् ॥ १,१७१.५७ ॥
यन्दनत्रिङ्गलापूगपलाशतरुमूलकैः ।
जलपिष्टैरियं विर्तिरशेषतिमिरापठा ॥ १,१७१.५८ ॥
दध्नातिघृष्टं मरियं रात्र्यान्ध्यापठमञ्जनम् ।
त्रिङ्गलाकवाथकल्काभ्यां सपयस्कं शृतं घृतम् ॥ १,१७१.५९ ॥
तिमिराण्यथिराद्धन्यात्पीतमेतन्निशामुषे ।
पिप्पलीत्रिङ्गला द्राक्षालोडयूर्णं ससैन्यवम् ॥ १,१७१.६० ॥
भृङ्गराजरसैर्घृष्टं घुटिकाञ्जनमिष्यते ।
आन्ध्यं सतिमिरं कायं उन्त्यन्यात्रेत्तुरोगकान् ॥ १,१७१.६१ ॥
त्रिकटु त्रिङ्गला नक्त सैन्यवं य मनः शिला ।
रुचकं शङ्खनाभिश्च जातीपुष्पाणि निम्बकम् ॥ १,१७१.६२ ॥
रसाञ्जनं भृङ्गराजं घृतं मधु पयस्तथा ।
अेतत्पिष्ट्वा य वटिका सर्वनेत्ररुगर्दिनी ॥ १,१७१.६३ ॥
दग्धमेरुण्डकं मूलं लेपात्काडिकपेषितम् ।
शिरोऽर्तिं नाशयत्याशु पुष्पं वा मुयुकुन्दक (ज) म् ॥ १,१७१.६४ ॥
शतमूत्रैरुण्डमूलयकाव्याघ्रीपलैः शृतम् ।
तैलं नस्यमरुश्चोभतिमिरोर्ध्वर्द्ध (द्) गदापठम् ॥ १,१७१.६५ ॥
नायनं (लनाणं) सगुडं विश्वं पिप्पली वा ससैन्यवा ।
भुजस्तम्भादिरोगेषु सर्वेषुर्ध्वगदेषु य ॥ १,१७१.६६ ॥
सूर्यावर्ते विधातव्यं नस्यकर्मादिभेषजम् ।
दशमूलीकषायं तु सर्पिः सैन्यवसंयुतम् ।

नस्यमङ्गविभेदघ्नं सूर्यावर्तशिरोऽर्तिनुत् ॥ १,१७१.६७ ॥
 दध्ना सौवर्चलाज्जुमधूकं नीलमुत्पलम् ।
 पिभेत्क्षौद्रयुतं नारी वातासृग्दरपीडिता ॥ १,१७१.६८ ॥
 वासकस्वरसं पैत्ते गुडूय्या रसमेव वा ।
 जलेनामलकीबीजं कल्कं वाससितामधु ॥ १,१७१.६९ ॥
 आमलक्या मधुरसं मूलं कार्पासमेव वा ।
 पाण्डुप्रदरशान्त्यर्थं पिभेत्तण्डुलवारिणा ॥ १,१७१.७० ॥
 तण्डुलीयकमूलं तु सक्षौद्रे सरसाञ्जनम् ।
 तण्डुलोदकसम्पीतं सर्वाश्वासृक्दराञ्जयेत् ।
 कुशमूलं तण्डुलाद्भिः पीतं यासृक्दरं जयेत् ॥ १,१७१.७१ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 नाडीव्रणादिचिकित्सावर्णनं नामैकसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १७२

ध-वन्तरिरुवाय ।

स्त्रीरोगादिचिकित्सां य वक्ष्ये सुश्रुत तच्छृणु ।
 योनिव्यापत्सु भूयिष्ठं शस्यते कर्म वातजित् ॥ १,१७२.१ ॥
 वयोपकुञ्चिकाज्जतीकृष्णावासकसैन्धवम् ।
 अजमोदायवक्षारं चित्रकं शर्करान्वितम् ॥ १,१७२.२ ॥
 पिष्ट्वालोऽय जलाद्यैश्च षाड्येधृतभर्जितम् ।
 योनिपाश्चात्तिर्लुद्रोगगुल्माशीं विनिवर्तयेत् ॥ १,१७२.३ ॥
 बहरीपत्रसंलेपाद्योनिर्भिन्ना प्रशाम्यति ।
 लोघ्नतुम्भीकृलालेपाद्योनेर्दाह्यं करोति य ॥ १,१७२.४ ॥
 पञ्चपल्लवपिष्टाह्मालतीकुसुमैर्धृतम् ।
 रविपक्वमसृग्धारं योनिगन्धविनाशनम् ॥ १,१७२.५ ॥
 सकाञ्चिकं जपापुष्पपुष्पं ज्योतिष्मतीदलम् ।
 दूर्वापिष्टं य सम्प्राश्य चित्रकं शर्करान्वितम् ॥ १,१७२.६ ॥
 धात्र्यञ्जनाभयायूर्णं तोयपीतं रज्जो हरेत् ।

सद्गुधा लक्ष्मणा पीता नस्याद्वा पुत्रदा ऋतौ ॥ १,१७२.७ ॥
दुग्धस्यार्धाढिकं याज्यमश्वगन्धा य पुत्रदा ।
वन्ध्या पुत्रं लभेत्पीत्वा धृतेन व्योपकेसरम् ॥ १,१७२.८ ॥
कुशकाशोरुचृकानां मृलैर्गोक्षुरकस्य य ।
शृतं दुग्धं सितायुक्तं गर्भिण्याः शूलनुत्परम् ॥ १,१७२.९ ॥
पाठालाङ्गलिंसिंहाभ्यमयूरकूटजैः पृथक् ।
नाम्बिबस्ति भगालेपात्सुभं नारी प्रसूयते ॥ १,१७२.१० ॥
सूताया वृश्चिरोबस्तिशूलमर्कन्द (कवल्ल) संज्ञितम् ।
यवक्षारं पिबेत्तत्र मस्तु कोष्णोदकेन वा ॥ १,१७२.११ ॥
दशमूलीकृतः क्ताथः साज्यः मृतिरुजापडः ।
शातिलएडुलयूर्णं तु सद्गुग्धं दुग्धकृद्भवेत् ॥ १,१७२.१२ ॥
विदारि कन्दस्वरसं मूलं कार्पासजं तथा ।
घात्री स्तन्यविशुद्ध्यर्थं मुद्गयूपरसाशिनी ॥ १,१७२.१३ ॥
कुष्ठा वयाभया ब्राह्मी मधुरा क्षौद्रसर्पिषा ।
वर्णायुः कान्तिजननं लेख्यं वालम्य दापयेत् ॥ १,१७२.१४ ॥
स्तन्याभावे पयश्छागं गव्यं वा तद्गुणं पिबेत् ।
स्वेदनं नाग्निशोकार्ते मृदा स्यादग्निप्रमया ॥ १,१७२.१५ ॥
लेखो मुस्तविपायाश्च वमिकासज्वरे पिबेत् ।
सुस्तशुण्ठीविषाविल्वकूटजैरतिसारनुत ॥ १,१७२.१६ ॥
मधु व्योषं मातुलुङ्गं लिङ्काच्छर्दिनिवारणम् ।
कुष्ठेन्द्रयवसिद्धार्था निशा दूर्वा य कुष्ठजित् ॥ १,१७२.१७ ॥
मडामुषिजतिकोञ्जयकाथैः स्नानं त्रडापडम् ।
सप्तश्छदामयनिशायन्धैश्चानुलेपनम् ॥ १,१७२.१८ ॥
शङ्खाब्जबीजरुद्राक्षवयालौढादिधारणम् ।
ॐ कं टं यं गं वैनतेयाय नमः ।
ॐ ङों ङां ङः मन्त्रेण शान्तिर्वालानां मार्जनाद्भविदानतः ।
ॐ ह्रीं बालम्रडाद्रविं गृहीतं वालं मुञ्चत स्वाहा ॥ १,१७२.१९ ॥
ताडुलाद्भिः शिरीषस्य पलं पीतं विषापडम् ।

तद्गुलाद्भिश्च वर्षाभ्याः शुक्लायाः सर्पदंशनत् ॥ १,१७२.२० ॥

दध्याज्यं तद्गुलीयं च गुल्मधूमो निशा तथा ।

पिष्टं पानं तथा क्षौद्रं सिन्धुचस्थ विपान्तकम् ॥ १,१७२.२१ ॥

अङ्गोटमूलनिष्कवाथः साज्यः पीतो विषान्तकः ।

यज्जराव्याधिविध्वंसि लेषजं तद्रसायनम् ॥ १,१७२.२२ ॥

सिन्धुत्यरार्कशुण्ठीकणामधुगुडैः क्मात् ।

वर्षादिष्वभया सेव्या रसायनगुणौषिणा ॥ १,१७२.२३ ॥

ज्वरस्थान्तेऽभयां चैकां प्रभुङ्क्ते द्वे विभीतके ।

भुक्त्वा मध्याज्यधात्रीणां यत्तुष्टं शतवर्षकृत् ॥ १,१७२.२४ ॥

पीताश्वगन्धा पयसा धृतेनाशेपरोगनुत् ।

माद्गुडपार्थः स्वरसो विद्यार्थाश्चामृतोपमः ॥ १,१७२.२५ ॥

तिलधात्रीभृङ्गराजौ जग्ध्वा वर्षशती भवेत् ।

त्रिकटु त्रिङ्गला वह्निर्गुड्यी च शतावरी ॥ १,१७२.२६ ॥

विडङ्गलोडयूर्णं तु मधुना सल रोगनुत् ।

त्रिङ्गला च कणा शुण्ठी गुड्यी च शतावरी ॥ १,१७२.२७ ॥

विडङ्गामृङ्गराजादि भावितं सर्वरोगनुत् ।

यूर्णं विद्यार्था मध्याज्यं लीढ्वा दश स्त्रियो व्रजेत् ॥ १,१७२.२८ ॥

धृतं शतावरीकलैः क्षीरैर्दशगुणैः पयेत् ।

शर्करापिप्पलीक्षौद्रयुक्तं वा जारकं विटुः ॥ १,१७२.२९ ॥

प्रतिमर्षोऽवपीडश्च नस्थं प्रवपनं तथा ।

शिरोविरेचनं चेति पञ्चकर्म च कथ्यते ॥ १,१७२.३० ॥

मासौर्द्धिसंभ्यैर्माघाद्यैः क्मात्पुतवः स्मृताः ।

अग्निसेवामधुक्षीरविकृतीः परिपेययेत् ॥ १,१७२.३१ ॥

स्त्रीयुक्तः शिशिरे तद्भद्रसन्ते न दिवा स्वपेत् ।

त्यजे द्वर्षासु स्वप्रादीञ्छरदिन्दोश्च रश्मयः ॥ १,१७२.३२ ॥

पथ्यानि शालयो मुद्रा वर्षाभ्रमः क्वथितं पयः ।

निम्वातसीकुसुम्भानां शिग्रुसर्षपयोस्तथा ॥ १,१७२.३३ ॥

ज्योतिष्मतीमूलकानां तैलानि च हरन्ति हि ।
 कृमिकुष्ठप्रमेडांश्च वातश्लेष्मशिरोरुजः ॥ १,१७२.३४ ॥
 दाडिमामलकीकोलकरमर्दूपियालकम् ।
 जम्बीरं नागज्जं च आम्रातककपिन्धकम् ॥ १,१७२.३५ ॥
 पित्तलान्यनिलघ्नानि कङ्कोल्कलेशकराण्यि च ।
 जलं शुभ्रमूतकैक्ष्वाकुङ्कुटजाकृतबन्धनम् ॥ १,१७२.३६ ॥
 धामार्गवश्च संयोज्याः सर्वथा वमनेष्वमी ।
 पूवाङ्घ्रि वमनायेते मदनन्द्रयवी वया ॥ १,१७२.३७ ॥
 मृदुकोष्टश्च पित्तेन भरो वातकृश्रयात् ।
 मध्यमः समदोषे स्यात्त्रिवृत्तिते विरेचनम् ॥ १,१७२.३८ ॥
 शर्करामधुसंयुक्तं सैन्धवं नगरं त्रिवृत् ।
 डरीतकीविडङ्गानि गोमूत्रेण विरेचनम् ॥ १,१७२.३९ ॥
 अेरण्डतैलं त्रिफलाकवाथश्च द्विगुणस्तथा ।
 वातोल्बालोषु दोषेषु भोजयित्वाथ वामयेत् ॥ १,१७२.४० ॥
 वंशादिनेत्रं कुर्वीत पञ्चद्व्यष्टशाङ्गुलम् ।
 कर्कन्धुकलवच्छिद्रं वस्तिरुत्तानशायिने ॥ १,१७२.४१ ॥
 निरुडदानेऽपि विधिरयमेवमुदीरितः ।
 अर्धत्रिपट्टपले मात्रा लघुमध्योत्तमः कृमात् ॥ १,१७२.४२ ॥
 पथ्याक्षवाञ्चोक्तद्वियतुर्भाग रुगर्दनाः ।
 शतवर्षसृतामृङ्गसिन्धुवारादिभाविताः ॥ १,१७२.४३ ॥
 एति श्रीगारुडे मलापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 स्त्रीरोगचिकित्सादिकथनं नाम द्विसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमलापुराणम्- १७३

ध-वन्तरिरुवाच ।

द्रव्याणि मधुरादीनि वक्ष्ये रागडराण्यलम् ।

शालिषष्टिकगोधूमक्षीरं घृतं रसा मध ॥ १,१७३.१ ॥

मज्जशङ्गाटकयकशेर्विवारुगीक्षुरम् ।

गम्भगी पौष्करं बीजं द्राक्षा भर्जूरकं बला ॥ १,१७३.२ ॥

नारिकेलेक्ष्वात्मणुमा विदारी य प्रियालकम् ।

मधुकं तालकष्माण्डं मुष्योऽयं मधुरो गणः ॥ १,१७३.३ ॥

मूर्छादाडप्रशमनः पडिन्द्रियप्रसादनः ।

कृमिकृत्कृकृच्यैव ओकोऽत्यर्थं निषेवितः ॥ १,१७३.४ ॥

श्वासकासाम्यमाधुर्यस्वरघातार्वुदानि य ।

गलगण्डश्वीपदानि गुडलेपादि कारयेत् ॥ १,१७३.५ ॥

दाडिमाभलकाम्रं य कपित्थकरमर्दकौ ।

मातुलुङ्गाभ्रातकं य बट्टरं तिन्तडीकूलम् ॥ १,१७३.६ ॥

दधि तर्कं काञ्जिकं य लकुचं याम्लवे तसम् ।

अम्बो लोणः शुण्ठीयुक्तो जारणः पायनो रसः ॥ १,१७३.७ ॥

क्लेदनो वातकृद्भृथो विदाडी यानुलोमनः ।

अम्बोऽत्यर्थं सेव्यमानः कुर्याद्धै दन्तर्षकम् ॥ १,१७३.८ ॥

शरीरस्य य शैतिल्यं स्वरकण्ठास्यलुद्धेत् ।

छिन्नभिन्नप्रणादीनि पाययित्वाग्निभाषितः ॥ १,१७३.९ ॥

लवणानि यवक्षारसर्जिकादिश्च लावणः ।

शोधनः पायनः क्लेदी विश्वेषसर्पणादिकृत् ॥ १,१७३.१० ॥

मार्गरोधी मार्दवकृत्स ओकः परिषेवितः ।

गात्रकण्डूकोष्ठशोथवैवर्ण्यं जनयेद्रसः ।

रक्तवातं पित्तरक्तं पुंस्त्वेन्द्रियरुजादिकम् ॥ १,१७३.११ ॥

व्योषशिग्रूमूलकं देवदारु य कुष्ठकम् ।

लशुनं वल्गुञ्जुं कूलं मुस्तागुग्गुलुवाङ्गली ॥ १,१७३.१२ ॥

कटुको दीपनः शोधी कुष्ठकण्डूकृन्तकृत् ।

स्थौल्यालस्यकिमिडरः शुक्रमेदोविरोधनः ।

ओकोऽत्यर्थं सेव्यमानः भ्रमदाहादिकृद्भवेत् ॥ १,१७३.१३ ॥

कृतमालः कीराणि हरिद्रेन्द्रयवास्तथा ।

स्वादुकण्टकवेत्राणि भृङ्गतीक्ष्णशङ्खिनी ॥ १,१७३.१४ ॥

गुडूथी यद्रवन्ती य त्रिवृन्भाण्डूकपार्ण्यपि ।

कारवेल्लकवार्ताकुकरवीरकवासकाः ॥ १,१७३.१५ ॥
 रोडिणी शङ्भयूर्णं य कर्कोटो वै जयन्तिका ।
 जातीवारुणकं निम्बो ज्योतिष्मती पुनर्नवा ॥ १,१७३.१६ ॥
 तिक्तो रसश्लेधनः स्याद्रोयनी दीपनस्तथा ।
 शोधनो ज्वरतृष्णाघ्नो मूर्छाकण्ठातिकादिजित् ॥ १,१७३.१७ ॥
 विण्मूत्रकलेदसंशोषो ह्यत्यर्थं स य सेवितः ।
 उनुस्तम्भाक्षेपकार्तिशिरः शूलभ्रूणादिकृत् ॥ १,१७३.१८ ॥
 त्रिङ्गलासल्लकीजम्बु आम्रातकवयादिकम् ।
 तिन्दुकं वकुलं शालं पालङ्गीमुद्गयिल्लकम् ॥ १,१७३.१९ ॥
 कषायो ग्राहको रोपी स्तम्भनकलेदशोषणः ।
 अकोऽत्यर्थं सेव्यमानो लृष्टये याथ पीडकः ।
 भुषशोषज्वराध्मानमन्यास्तम्भादिकारकः ॥ १,१७३.२० ॥
 उरिद्राकुष्ठलवणं मेषशृङ्गिभलाद्रयम् ।
 कञ्चुरा सल्लकी पाठा पुनर्नवा शतावरी ॥ १,१७३.२१ ॥
 अग्नि मन्थो ब्रह्मदण्डी श्वदंष्ट्रैरण्डके तथा ।
 यवकोलकुलत्थादिकर्षाशी दशमूलकम् ।
 पृथक्समस्तो वातातोर्बहुपित्तहरस्तथा ॥ १,१७३.२२ ॥
 शतावरी विदारी य बालकोशीरयन्मनम् ।
 दूर्वा वटः पिप्पली य बदरी सल्लकी तथा ॥ १,१७३.२३ ॥
 कदली चोत्पलं पद्ममुद्गम्बरपटोलकन् ।
 अथ श्लेष्मडरो वर्गो उरिद्रागुडकुष्ठकम् ॥ १,१७३.२४ ॥
 शतपुष्पी य जाती य व्योषारग्वधलाङ्गली ।
 सर्पिस्तैलवसामज्जाः स्नेहेषु प्रवरं स्मृतम् ॥ १,१७३.२५ ॥
 तथा धीस्मृतिमेधाग्निकाङ्क्षिणां शस्यते धृतम् ।
 केवलं पैत्तिके सर्पिर्वातिके लवणान्वितम् ॥ १,१७३.२६ ॥
 द्र्यं बहुकङ्के वापि व्योषक्षारसमायुतम् ।
 अन्धिनाडीकृमिस्लेष्मभेदोमारुतरोगिषु ॥ १,१७३.२७ ॥
 तैलं लाघवदारुयाय कूरकोष्ठेषु देडिषु ।

वातातपाम्बुभारस्त्रीव्यायामक्षीणधातुषु ॥ १,१७३.२८ ॥

रुक्षकलेशक्षयात्याग्निवाता वृतपथेषु ।

अथ दग्ध्वा शिराजालं योनिर्कर्म शिरोरुजि (जम्) ॥ १,१७३.२९ ॥

उत्तमस्य पलं मात्रा त्रिभिश्चाक्षैश्च मध्यमे ।

जघन्यस्य पलार्धेन स्नेहकवाथौषधेषु च ॥ १,१७३.३० ॥

जलमुष्णं धृते द्येयं पृथक्तैले तु शस्यते ।

सेनेछे पित्ते तु तृष्णायां पिबेद्दुष्णोदकं नरः ॥ १,१७३.३१ ॥

वातानुलोमं दीप्ताग्रवर्धः स्निग्धस्य तन्मतम् ।

रुक्षम्य स्नेहं कार्यमभिस्निग्धस्य रुक्षाणाम् ॥ १,१७३.३२ ॥

श्यामाकडोरदोषान्नतडपिण्याकसकुम्भिः ।

वातश्चेष्माणि वाते वा कङ्के वा स्वेद ष्थ्यते ।

न स्वेदयेदतिम्यूलरुक्षदुर्वलमूर्छितान् ॥ १,१७३.३३ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते

योगसमदिवर्णनं नाम त्रिसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १७४

धन्वतरिरुवाच ।

धृततैलादि वक्ष्यामि शृणु सुश्रुत रोगनुत् ।

शङ्खपुष्पी वया सोमा ब्राह्मी ब्रह्मसुवर्चला ॥ १,१७४.१ ॥

अभया च गुडूथी च अटरुपकवागुञ्जु ।

अेतैरक्षसमैर्भागीर्धृतप्रस्थं विपाययेत् ॥ १,१७४.२ ॥

कण्टकार्या रसप्रस्थक्षीरप्रस्थममन्वितम् ।

अेतद्ब्राह्मीधृतं नाम श्रुतिमेधाकरं परम् ॥ १,१७४.३ ॥

त्रिङ्गलाचित्रकबलानिर्गुण्डी निम्बवासकाः ।

पुनर्नवा गुडूथी च बृहती च शतावरी ॥ १,१७४.४ ॥

अेतैर्धृतं यथालाभं सर्वरोगविमर्दनम् ।

बलाशतकषाये तु तैलस्यार्धाढकं पयेत् ।

कल्लैर्मधूकमञ्जिष्ठाथन्तोत्पलपद्मैः ॥ १,१७४.५ ॥

सूक्ष्मैलापिप्पलीकुष्ठत्वगेलागुरुकेसरैः ।
गन्धाश्चोवननीयैश्च क्षीराढकसमाश्रितम् ॥ १,१७४.६ ॥
अेतन्मृद्गिना पङ्कवं स्थापयेद्राजते शुभे ।
सर्ववातविकारांस्तु सर्वधात्वन्तराश्रयान् ॥ १,१७४.७ ॥
तैलमेतत्प्रशमयेद्भल्याङ्गं राजवल्लभम् ।
शतावरीरसप्रस्थं क्षीरप्रस्थं तथैव च ॥ १,१७४.८ ॥
शतपुष्पं देवदारु मांसी शैलेयकं भला ।
यन्धनं तगरं कुष्ठं मनः शिला ज्योतिष्मती ॥ १,१७४.९ ॥
अेतैः कर्षसमैः कलैः घृतप्रस्थं विपाचयेत् ।
कुल्लवामनपङ्गूनां भधिरव्यङ्गकुष्ठिनाम् ॥ १,१७४.१० ॥
वायुना भग्नात्राणां ये च सीदन्ति मैथुने ।
जराजर्जरगात्राणां याध्मानमुभ शोषिणाम् ॥ १,१७४.११ ॥
त्वग्गताश्चापि ये वाता शिरास्नायुगताश्च ये ।
सर्वास्तात्राशयत्याशु तैलं रोगकुलान्तकम् ॥ १,१७४.१२ ॥
नारायणमिदं तैलं विषशुनोक्तं रुगर्दनम् ।
पृथक्तैलं घृतं कुर्यात्समस्तैरौषधैः पृथक् ॥ १,१७४.१३ ॥
शतावयां गुडूय्या वा चित्रकै गोयनान्वितैः ।
निर्गुण्ड्या वा प्रसारः स्यात्कण्टकार्या रसादितिः ॥ १,१७४.१४ ॥
वर्षाभूवालयया वापि वासकन इलत्रिकैः ।
ब्राह्म्या चैगण्डकेनापि भृङ्गराजेन कुष्ठिना ॥ १,१७४.१५ ॥
मुसल्या दशमूलेन भद्विरेण वटादितिः ।
वटिका मोदको वापि यूर्णा स्यात्सर्वरोगनुत् ॥ १,१७४.१६ ॥
घृतेन मधुना वापि अद्विः भाण्डगुडादितिः ।
लवणैः कटुकैर्युक्तं यथावाभं च गेगनुत् ॥ १,१७४.१७ ॥
चित्रकार्कत्रिवृद्धापि यवानीडयमारकम् ।
सुधां च भालां गण्डिकां सप्तपर्णसुवर्चिकाम् ॥ १,१७४.१८ ॥
ज्योतिष्मतीञ्च संभृत्य तैलं धीरो विपाचयेत् ।
अेतन्निष्पन्धनं तैलं भृशं दधाद्भगन्दरे ॥ १,१७४.१९ ॥

शोधनं गोपाणं यैव सर्ववर्णिकरं परम् ।
 चित्रकाधं मडातैलं सर्वरोगप्रभवञ्जनम् ॥ १,१७४.२० ॥
 अजमोहं ससिन्दूरं उरितालं निशाद्रयम् ।
 क्षारद्वयं कुनयुतमार्द्रकं सर (शवः) लोह्मवम् ॥ १,१७४.२१ ॥
 छन्द्वारुण्यपामार्गकदलैः स्थन्दनैः समम् ।
 ओलिः सर्षपञ्च तैलमजामूत्रैश्चयोजितम् ॥ १,१७४.२२ ॥
 मृद्धग्निना पचेद्वेत्गव्यक्षीरेण संयुतम् ।
 अजमोहादिकं तैलं गरुडमालां व्यपोडति ॥ १,१७४.२३ ॥
 विदग्धस्तु पचेत्पक्वं यैव विशोधयेत् ।
 रोपाणं मृद्गुभावं च तैलेनानेन कारयेत् ॥ १,१७४.२४ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणो पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 ब्राह्मीधृतादिवर्णनं नाम यतुः सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १७५

रुद्र उवाच ।
 अेवं धन्वन्तरिर्विषणुः सुश्रुतादीनुवाच उ ।
 हरिः पुनर्हराया उ नानायोगान्नुगर्दमान् ॥ १,१७५.१ ॥
 हरिरुवाच ।
 सर्वज्वरेषु प्रथमं कार्यं शङ्कर लङ्घनम् ।
 क्वथितोदकपानं च तथा निर्वातसेवनम् ॥ १,१७५.२ ॥
 अग्निस्वेदाज्ज्वरास्त्वेवं नाशमायान्तिडीश्वर ।
 वातज्वरहरः क्वाथो गुडूय्या मुस्तकेन च ॥ १,१७५.३ ॥
 दुरालभैश्चैव धृतं पित्तज्वरहरः शृणु ।
 शुण्ठीपर्पटमुस्तैश्च बालकोशीरयन्दनैः ॥ १,१७५.४ ॥
 साज्यः क्वाथः श्लेष्मजं तु सशुण्ठिः सदुरालभः ।
 सवालकः सर्वज्वरं सशुण्ठिः सडपर्पटः ॥ १,१७५.५ ॥
 किराततिकर्तैर्नारीगुडूय्यीशुण्ठिमुस्तकैः ।

पित्तज्वरदरः स्याद्य शृण्वन् यो गमुत्तमम् ॥ १,१७५.६ ॥

वालकोशीरपाठाभिः कष्टकारिकमुस्तकैः ।

ज्वरनुष्य कृतः क्वाथस्तथा वै सुरदारुणा ॥ १,१७५.७ ॥

धन्याकनिम्बमुस्तानां समधुः स तु शङ्कुर ।

पटोलपत्रयुक्तस्तु गुडुयीत्रिङ्गलायुतः ॥ १,१७५.८ ॥

पीतोऽभिलज्वरदरः क्षुधाङ्गद्वानुत्विष्टम् ।

उरीतकीपिप्लीनामामलीत्रिकोद्भवम् ॥ १,१७५.९ ॥

यूर्णं ज्वरं च क्वथितं धान्य (धन्या) कोशीरपपर्पटैः ।

आमलक्या गुडुय्या च मधुयुक्तं सचन्दनम् ॥ १,१७५.१० ॥

समस्तज्वरनुष्य स्यात्सन्निपातदरं शृणु ।

उरिद्रानिम्बत्रिङ्गलामुस्तकैर्द्वैवदारुणा ॥ १,१७५.११ ॥

कषायं कटुरोडिण्या सपटोलं सपत्रकम् ।

त्रिदोषज्वरनुष्यस्यात्पीतं तु क्वथितं जलम् ॥ १,१७५.१२ ॥

कष्टकार्या नागरस्य गुडुय्या पुष्करेण च ।

जग्ध्वा नागबलायूर्णं श्वसकासादिनुद्भवेत् ॥ १,१७५.१३ ॥

कृवातज्वरे देयं जलमुष्णं पिपासिने ।

विश्वपर्पटकोशीरमुस्तचन्दनसाधितम् ॥ १,१७५.१४ ॥

दधात्सुशीतलं वारि तृष्टर्द्विज्वरदाडनुत् ।

भित्वादिप पञ्चमूलस्य क्वाथः स्याद्वातिके ज्वरे ॥ १,१७५.१५ ॥

पायनं पिप्पलीमूलं गुडुयीविश्वभेषजम् ।

वातज्वरे त्वयं क्वाथो दत्तः शान्तिकरः परः ॥ १,१७५.१६ ॥

पित्तज्वरघ्नः समधुः क्वाथः पर्पटनिम्बयोः ।

विधाने द्विचमारोऽपि यस्य संज्ञा न जायते ॥ १,१७५.१७ ॥

पाद्योस्तु ललाटे वा दडेल्लौडशलाक्या ।

तिक्ता पाठा पर्पटाश्च विशाला त्रिङ्गला त्रिवृत् ।

सक्षीरो भेदनः क्वाथः सर्वज्वरविशोधनः ॥ १,१७५.१८ ॥

एतौ श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाङ्गे

ज्वरदरनायोगादिवर्णनं नाम पञ्चसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमंडापुत्राणाम्- १७६

श्रीभगवानुवाच ।

सामरात्रात्प्रजायन्ते भल्वाटस्य कथाः शुभाः ।

दग्धस्तिदन्तलेपात्साज्जाक्षीररसाञ्जनात् ॥ १,१७६.१ ॥

भृङ्गराजरसेनैव यतुर्भागेन साधितम् ।

केशवृद्धिकरं तैलं गुञ्जायूर्णान्वितेन च ॥ १,१७६.२ ॥

ओलाभांसीकुष्ठमुरायुक्तमभ्यङ्गतः शिवम् ।

गुञ्जाङ्गलं समादेयं लेपनं यन्द्रलुमनुत् ॥ १,१७६.३ ॥

आम्नास्थियूर्णलेपाद्धै केशाः सूक्ष्मा भवन्ति य ।

करञ्जामलकेलाललाक्षावेपोऽरुणापडः ॥ १,१७६.४ ॥

आम्नास्थिमज्जामलकलेपात्केशा भवन्ति वै ।

भद्रमूला घना दीर्घाः स्नग्धाः स्युर्नोत्पतन्ति च ॥ १,१७६.५ ॥

विऽङ्गगन्धपाषाणसाधितं तैलमुत्तमम् ।

सयतुर्गुणगोमूत्रं मनसः शिलमेव वा ॥ १,१७६.६ ॥

शिरोऽभ्यङ्गाच्छिराज्जम्बूकालिष्याः क्षयं नयेत् ।

नवदग्धं शङ्भयूर्णं घृष्टसीसकलेपितम् ॥ १,१७६.७ ॥

कथाः श्वक्षणा मंडाकृष्णा भवन्ति वृषभध्वज ।

भृङ्गराजं लोडयूर्णं त्रिङ्गला बीजपूरकम् ॥ १,१७६.८ ॥

नीली च करवीरं च गुडमेतैः समं शतम् ।

पलितानीड कृष्णानि कुर्यात्लेपान्मलौषधम् ॥ १,१७६.९ ॥

आम्नास्थिमज्जा त्रिङ्गला नी (ता) ली च भृङ्ग राजकम् ।

जुर्णं पक्वं लोडयूर्णं काञ्जिकं कृष्णकेशकृत् ॥ १,१७६.१० ॥

यङ्कमर्दकबीजानि कुष्ठमेरुऽमूलकम् ।

अत्यम्लकाञ्जिकं पिष्ट्वा लेपान्मस्तकरोगनुत् ॥ १,१७६.११ ॥

सैन्धवं च वया डिङ्गु कुष्ठ नागेश्वरं तथा ।

शतपुष्पा देवदारु अभिस्तैलं तु साधितम् ॥ १,१७६.१२ ॥

गोपुरीपरसेनैव यतुर्भागेन संयुतम् ।
 तत्कृत्वाभरणाद्गुणकर्णशूलं क्षयं नयेत् ॥ १,१७६.१३ ॥
 मेघमूत्रसैन्धवाभ्यां कर्णयोर्भरणाच्छिव ।
 कर्णयोः पूतिनाशः स्यात्कृमिस्त्रावादिकस्य च ॥ १,१७६.१४ ॥
 मालतीपुष्पदलयो रसेन भरणात्तथा ।
 गोजलेनैव पूरेण पूयस्त्रावो विनश्यति ॥ १,१७६.१५ ॥
 कृष्णमाषमरीयानि तगरं मधु पिप्पली ।
 अपामार्गोऽश्वगन्धा य बृहती सितसर्षपाः ॥ १,१७६.१६ ॥
 यवास्तिलाः सैन्धवं च पादिकोद्धर्तनं शुभम् ।
 लिङ्गबाहुस्तनानां च कर्णयोर्वृद्धिकृद्भवेत् ।
 कटुतैलं भल्लातकं बृहती हृलदाडिमम् ॥ १,१७६.१७ ॥
 वल्कलैः साधितैर्विमं लिङ्गं तेन विवर्धते ॥ १,१७६.१८ ॥
 षट् श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 केशोत्पत्त्यादिवर्णनं नाम षट्सप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १७७

उरिरुवाच ।
 सोमाञ्जनपत्ररसं मधुयुक्तं हि चक्षुषोः ।
 भ (य) रणद्रोगदरणं भवेन्नास्त्यत्र संशयः ॥ १,१७७.१ ॥
 अशीतितिलपुष्पाणि जात्याश्च कुसुमापि च ।
 उषानिम्बामलाशुण्ठीपिप्पलीतण्डुलीयकम् ॥ १,१७७.२ ॥
 छायासुष्कं वटीं कुर्यात्पिष्ट्वा तण्डुलवारिणा ।
 मधुना सडसा याक्ष्णोरञ्जनात्तिमिरादिनुत् ॥ १,१७७.३ ॥
 बिभीतकास्थिमज्जा तु शङ्खनाभिर्मनः शिला ।
 निम्बपत्रमरीया नि अजामूत्रेण पेषयेत् ॥ १,१७७.४ ॥
 पुष्पं रात्र्यन्धतां उन्ति तिमिरं पटलं तथा ।
 यतुर्भागानि शङ्खस्य तदर्थेन मनः शिला ॥ १,१७७.५ ॥
 सैन्धवं च तदर्थेनत्वेतत्पिष्ट्वाऽकेन तु ।

छायाशुष्कां तु वटिकां कृत्वा नयनमञ्जयेत् ॥ १,१७७.६ ॥

तिमिरं पटलं उन्ति पिथिष्टं य मलौषधम् ।

त्रिकटु त्रिकुलां यैव करं जस्य कृत्वानि य ॥ १,१७७.७ ॥

सैन्धवं रजनीद्रे व भृङ्गराजरसेन छि ।

पिष्ट्वा तदञ्जनादेव तिमिरादिविनाशनम् ॥ १,१७७.८ ॥

आटडुषकमूलं तु काञ्जिकापिष्टमेव तु ।

तेनाक्षिभूमिलेपाय्य यक्षुः शूलं विनश्यति ॥ १,१७७.९ ॥

सतकं बदरीमूलं पीतं वाक्षिव्यथां उरेत् ।

सैन्धवं कटुतैलं य अपामार्गस्य मूलकम् ॥ १,१७७.१० ॥

क्षीरकाञ्जिकसंघृष्टं ताम्रपात्रे तु तेन य ।

अञ्जनात्पिञ्जलस्यैव नाशो भवति शङ्कर ॥ १,१७७.११ ॥

ॐ दद्रु सर कों ड्रीं ङः ङः दद्रु सर ड्रीं ड्रीं ॐ उं उं सर कीं कीं ङः ङः ।

आधा छि वशाभायान्ति मन्त्रेणानेन याञ्जनात् ॥ १,१७७.१२ ॥

बिल्वकनीलिकामूलं पिष्टमभ्यञ्जनेन य ।

अनेनाञ्जितमात्रेण नश्यन्ति तिमिराणि छि ॥ १,१७७.१३ ॥

कटुकं (पिप्पली) तगरं यैव उरिद्रामलकं वथा ।

भदिरपिष्टवात्तश्च अञ्जनान्नेत्ररोगनुत् ॥ १,१७७.१४ ॥

नीरपूर्वामुषो धौति बृहन्मानेन योऽक्षिणी ।

प्रभाते नेत्ररोगैश्च नित्यं सर्वैः प्रमुच्यते ॥ १,१७७.१५ ॥

शुकलैरप्यस्य मूलेन पत्रेणापि प्रसाधितम् ।

छगद्वयसेकमौषधाय्यक्षुषोर्वातशलनत् ॥ १,१७७.१६ ॥

यन्धनं सैन्धवं वृद्धपालाशश्च उरीतकी ।

पटलं कुसुमं नीली य (व) डिकां उरतेऽञ्जनम् ॥ १,१७७.१७ ॥

गुञ्जामूलं छागमूत्रे घृष्टं तिमिरनुच्य तत्रौष्यताम्रसुवर्णानां

उस्तघृष्टशलाकया ॥ १,१७७.१८ ॥

घृष्टमुद्गर्तनं रुद्र कामलाव्याधिनाशनम् ।

घोषाकूलमपाघातं पीतकामलनाशनम् ॥ १,१७७.१९ ॥

दूर्वादाडिमपुष्पं तु अलक्तकलरीतकी ।
 नासार्शवातरक्तनुन्नस्याद्धै स्वरसेन छि ॥ १,१७७.२० ॥
 आपिष्ट्वा जाङ्गली मू (तू) लं तद्रसेन वृषध्वज ।
 नस्यादाराद्धिनश्येत नाशाशो नीललोहित ॥ १,१७७.२१ ॥
 गव्यं घृतं सर्जरसं रुद्र घन्याकसैन्धवम् ।
 धुतूरकं गैरिकं च अतैः साधितसिक्थकम् ॥ १,१७७.२२ ॥
 सतैलं प्राणनुत्स्यास्य स्फुटितोद्धृतिताधरे ।
 जातीपत्रं च यदित्वा विधृतं मुषरोगनुत् ॥ १,१७७.२३ ॥
 भक्षात्केसरभीजस्य दन्ताः स्युश्चलिताःस्थिराः ।
 मुष्टकं कुष्ठमेला च यष्टिकं मधुवालकम् ॥ १,१७७.२४ ॥
 घन्याकमेतददनाम्भुपदुर्गन्धनुद्धर ।
 कषायं कटुकं वापि तिक्ताशाकस्य भक्षणात् ॥ १,१७७.२५ ॥
 तलयुक्तस्य नित्यं स्यान्मुपदुर्गन्धताक्षयः ।
 दन्तप्राणानि सर्वाणि क्षयं गच्छन्त्यनेन तु ॥ १,१७७.२६ ॥
 काञ्जिकस्य सतैलस्य गाण्डूषकवलास्थितिः ।
 ताम्बूलयूर्वादग्धस्य मुषस्य व्याधिनुच्छिव ! ॥ १,१७७.२७ ॥
 परित्यक्तश्लेष्मणश्च शुण्ठीयर्वणतो यथा ।
 मातुलुङ्गदलान्येला यष्टी मधु च पिप्पली ॥ १,१७७.२८ ॥
 जातीपत्रमथैषां च यूर्वा लीढ्वा तथा कृतम् ।
 शेफालिकजटायाश्च यर्वणं गलशुण्ठिनुत् ॥ १,१७७.२९ ॥
 नासाशिरारक्तकर्षात्रश्येच्छंशकर जिह्विका ।
 रसः शिरीषबीजानां हरिद्रायाश्चतुर्गुणः ॥ १,१७७.३० ॥
 तेन पक्येन भूतेश नस्यं मस्तकरोगनुत् ।
 गलरोगा विनश्यन्ति नस्यमात्रेण तत्क्षणात् ॥ १,१७७.३१ ॥
 दन्तकीटविनाशः म्याद्गुञ्जामूलस्य यर्वणात् ।
 काकजङ्घास्नुडीनीलीकवायो मधुमोजितः ॥ १,१७७.३२ ॥
 दन्ताकान्तान्दन्तजोश्च कुभीत्राशयते शिव ।
 घतं कर्कटपादेन दुग्धोन्मिश्रेण साधितम् ॥ १,१७७.३३ ॥

तेन याम्यङ्गितादन्ताः कुर्युः कटकटात्र लि ।
 लिम्बा कर्कटपादेन डेवलेनाथवाशिव ॥ १,१७७.३४ ॥
 त्रिसमाहं वाः पिष्टानि ज्योतिष्मत्याः कृत्वानि लि ।
 शुक्लाभयामज्जलेपादन्तस्याङ्गुलङ्गुनुत् ॥ १,१७७.३५ ॥
 लोभ्रकुङ्कुममञ्जिष्ठालोडका लेयकानि य ।
 यवतएडुलमेतैश्च यष्टी मधुसमन्वितैः ॥ १,१७७.३६ ॥
 वारिपिष्टैर्वङ्गत्रलेपः स्त्रीणां शोभनवङ्गङ्गुत् ।
 द्विभागं छागदुग्धेन तैलप्रस्थं तु साधितम् ॥ १,१७७.३७ ॥
 रक्तवन्दनमञ्जिष्ठालक्षाणां कर्षकेण वा ।
 यष्टीमधुकुङ्कुमाभ्यां समाडान्मुपकान्तिङ्गुत् ॥ १,१७७.३८ ॥
 शुण्ठीपिप्पलियूर्णं तु गुडूथी कष्टकारिका ।
 ओलिश्च क्वथितं वारि पीतं यात्रिं करोति वै ॥ १,१७७.३९ ॥
 वातशूलक्षयं यैव क्वेति प्रथमेश्वर ।
 करञ्जपर्पटोशीरं भडती कटुरोडिणी ॥ १,१७७.४० ॥
 गोक्षुरं क्वथितं त्वभिर्वारि पीतं श्रमापडन् ।
 दाहं पित्तं ज्वरं शोषं मूर्छां यैव क्षयं नयेत् ॥ १,१७७.४१ ॥
 मध्वाज्यपिप्पलीयूर्णं क्वथितं क्षीरसंयुतम् ।
 पीतं हृद्रोगकासस्य विषमज्वरनुद्भवेत् ॥ १,१७७.४२ ॥
 क्वाथौपधीनां सर्वासां कर्षार्थं ग्राह्यमेव य ।
 वयोऽनुडुयतो ज्ञेयो विशेषो वृषभध्वज ॥ १,१७७.४३ ॥
 दुग्धं पीतं तु संयुक्तं गोपुरीषरसेन य ।
 विषमज्वरनुत्स्यास्य काकजन्धारसस्तथा ॥ १,१७७.४४ ॥
 मशुण्ठि क्वथितं क्षीरमजाया ज्वरनुद्भवेत् ।
 यष्टीमधुकमुस्तं य सैन्धवं भृङ्गीकृत्वम् ॥ १,१७७.४५ ॥
 अतैर्नस्वप्निदानास्य निद्रा स्यात्पुरुषस्य य ।
 मरीचप्रध्वश्चलालानस्यान्निद्रा भवेच्छिव ॥ १,१७७.४६ ॥
 मूलं तु काकजङ्घाया निद्राकृत्स्याच्छिरस्थितम् ।

सिद्धं तैलं काञ्जिकेन तथा सर्जरसेन च ॥ १,१७७.४७ ॥
शीतोदकसमायुक्तं लेपात्सन्तापनाशनम् ।
शोणितश्वरदाडेभ्यो जातसन्तापनुत्तथा ॥ १,१७७.४८ ॥
शुक्लशैवालमन्थश्च शुण्ठीपापाणामेदकम् ।
शौवाञ्जनं गोक्षुरं वा वरुणच्छत्रमेव च ॥ १,१७७.४९ ॥
सौभाञ्जनस्य मूलं च अतैः क्वथितवारि च ।
दत्त्वा छिद्रगुणवक्षारं पीतं वातविनाशनम् ॥ १,१७७.५० ॥
पिप्पली पिप्पलीमूलं तथा भल्लातकं शिव ।
वार्येतैः क्वथितं पीतं वरशूलापडारकृत् ॥ १,१७७.५१ ॥
अश्वगन्धामूलकाभ्यां सिद्धा वल्मीकमुत्तिका ।
अेतया मर्दनाद्गुडं उरुस्तम्भः प्रशाम्यति ॥ १,१७७.५२ ॥
भृङ्गीकस्य वै मूलं सम्पिष्टमुदकेन च ।
पीतं संघातवातस्य विपाटनकृदेव च ॥ १,१७७.५३ ॥
पीतं तंडेण मूलं च आर्द्रस्य तगरस्य च ।
उरेत्त्रिजिनीवातं वै वृक्षमिन्द्राशनिर्यथा ॥ १,१७७.५४ ॥
अस्थिसंडारमेकेन भक्तेन सड वादितम् ।
पतिं मांसरसेनापि वातनुश्यास्थिभङ्गानुत् ॥ १,१७७.५५ ॥
घृतलिप्तं सशुष्कं च छागीक्षीरेण संयुतम् ।
तल्लोपात्पादयान्श्येत्सक्षेप्ये यात्र संशयः ॥ १,१७७.५६ ॥
मध्वाज्यसैन्धवं सिद्धं गुडकैरिकगुग्गुलैः ।
ससर्जरसस्कृटितः क्लोमशुद्धिश्च लेपनात् ॥ १,१७७.५७ ॥
कटुतैलेन लिप्तो वै विधूमाग्नौ प्रतापितः ।
मृत्तिकारभादितः पादः समः स्याद्दृषभध्वज ॥ १,१७७.५८ ॥
सर्जरसाः सिद्धकं च जुरकं च डरीतकी ।
उत्साधितघृताभ्यङ्गो ह्यग्निदग्धव्यथापनुत् ॥ १,१७७.५९ ॥
तिलतैलं याग्निदग्धं यवभस्मसमन्वितम् ।
अग्निदग्धप्राणं नश्येद्ब्रह्मणः कृतलेपतः ॥ १,१७७.६० ॥

नवनीतं माछिषं य दग्धपिष्टतिलानि य ।
 सभल्लाकं व्राणं नश्येद्धृच्छूलं नस्यलेपनात् ॥ १,१७७.६१ ॥
 कर्पूरगव्यसर्पिर्भ्यां प्रलारः पूरितो ङर ।
 शस्त्रोद्भवः सभद्धश्च शुक्लवर्णेन शङ्कर ! ।
 पाकं य वेदनां यैव संस्पृशेद्धृषभध्वज ॥ १,१७७.६२ ॥
 आम्र (तस्य) मूलरसेनैव शस्त्रघातः प्रपूरितः ।
 दौकते शस्त्रघाताभ्यां निर्मृणो घृपूरितः ॥ १,१७७.६३ ॥
 शरपुङ्खा लज्जालुका पाठा यैषां तु मूलकम् ।
 जलपिष्टे तस्य लेपाच्छस्त्रघातः प्रशाम्यति ॥ १,१७७.६४ ॥
 मूलं य काकजङ्घायास्त्रिरात्रेणैव शोषितः ।
 पाकपूतिं वेदनां य उन्ति वै रोहितो व्राणो ॥ १,१७७.६५ ॥
 सजलं तिलतैलं य अपामार्गस्य मूलकम् ।
 तत्सेकदानान्नश्येच्च प्रलारोद्भववेदना ॥ १,१७७.६६ ॥
 अमयां सैन्यं वं शुण्ठीमेतत्पिष्ट्वोदकेन तु ।
 भक्षयित्वा ङ्यञ्जोर्णस्य नाशो भवति शङ्कर ! ॥ १,१७७.६७ ॥
 कटिभङ्गं निम्बमूलमक्षिसूलङ्करं भवेत् ।
 शण्णमूलं सताम्बूलं दग्धमिन्द्रियकस्य (व्य) लृत् ॥ १,१७७.६८ ॥
 अन्नस्वियन्नलरिद्रा य श्वेतसर्षपमूलकम् ।
 बीजानि मातुलुङ्गस्य ओषामुद्धर्तनं समम् ।
 समरात्रप्रयोगेण शुभदेहकं भवेत् ॥ १,१७७.६९ ॥
 श्वेतापराजितापत्रं निम्बपत्ररसेन तु ।
 नस्यदानाङ्गुकिनीनां मातृणां ब्रह्मरक्षसाम् ।
 मोक्षः स्यान्मधुसारेण नस्याच्च वृषभध्वज ॥ १,१७७.७० ॥
 मूलं श्वेतजयन्त्याश्च पुष्यर्क्षे तु समाहृतम् ।
 श्वेतापराजितार्कस्य चित्रकस्य य मूलकम् ।
 कृत्वा तु वटिकां नारी तिलकेन वशी भवेत् ॥ १,१७७.७१ ॥
 पिप्पलीलोडयूर्णां तु शुण्ठीश्चामलकानि य ।
 समानि रुद्रं जानीयात्सैन्यं मधुशर्करा ॥ १,१७७.७२ ॥

उद्गुम्बरप्रमाणेन समाहं भक्षाणात्समम् ।
 पुमांश्च भलवान्स स्याज्जुवेद्धर्षशतद्रयम् ।
 ॐ ४ ४ ४ एति सर्ववश्यप्रयोगेषु प्रयुक्तः सर्वकामकृत् ॥ १,१७७.७३ ॥
 संगृह्य विद्वान्काकस्य निलयं प्रदलेभ्य तत् ।
 शिताग्रौ भस्म तच्छत्रोर्दत्तं शिरसि शङ्कर ॥ १,१७७.७४ ॥
 तमुच्यते रुद्र शृणु तद्योगमुत्तमम् ।
 निः क्षिप्तं च पुरीषं वै वनमूषिकयर्मणि ॥ १,१७७.७५ ॥
 कटितन्तुनिबद्धं वै दुर्यान्मलनिरोधनम् ।
 कृष्णकाकस्य रक्तेन यस्य नाम प्रलिप्य च ॥ १,१७७.७६ ॥
 व्युतदले मध्यमध्ये ततो निः क्षिप्यते हर ! ।
 स आधते काकवृन्दैर्नारी पुरुष एव च ॥ १,१७७.७७ ॥
 शर्करामध्वजाक्षीरं तिलगोक्षुरकं समम् ।
 स शत्रुं नाशयेद्भुङ्क्ते ! उच्यते तमिदं हर ! ॥ १,१७७.७८ ॥
 उलूककृष्णकाकस्य भिल्वस्थाथ समिच्छतम् ।
 रुधिरेशु समायुक्तं यथोर्नाम्ना तु लूयते ।
 तयोर्मध्ये मडावैरं भवेन्नास्त्यत्र संशयः ॥ १,१७७.७९ ॥
 भापितं ऋक्षदुग्धेन मत्स्यस्य रोडितस्य च ।
 मांसं तत्साधितं तैलं तदभ्यङ्गाय्य रोगनुत् ।
 यन्दनोदकनस्यात्तु रोमोत्थानं भवेत्पुनः ॥ १,१७७.८० ॥
 उस्ते वाङ्गलिकाकन्दं गुडीतं तेन लेपितम् ।
 शरीरं येन स पुमान्-वृद्धैर्दृष्टं व्यपोडति ॥ १,१७७.८१ ॥
 मयूररुधिरेशैव जुवं संहरते शिव ।
 ज्वलतां तु भुजङ्गानां भिल्वस्थानामपीश्वर ॥ १,१७७.८२ ॥
 दैवश्रिताग्रौ दग्धश्च सर्पस्याजगरस्य हि ।
 तद्भस्म समुपे क्षिप्तं शत्रुणां भङ्गकृद्भवेत् ॥ १,१७७.८३ ॥
 मन्त्रेणानेन तत्क्षिप्तं मडाभङ्गकरं शिपोः ।
 ॐ ४ ४ ४ याडीडियाडीडि स्वाहा ।
 ॐ उदरं पाडिडि पाडिडिस्वाहा ॥ १,१७७.८४ ॥

सुदर्शनाया मलं तु पुष्यर्क्षे तु समाहृतम् ।
निः क्षिप्तं गृहमध्ये तु भुजङ्गा वर्जयन्ति तत् ॥ १,१७७.८५ ॥
अर्कमूलेन रविणा अर्काग्निवलिता शिव ।
युक्ता सिद्धार्थतैलेन वर्तिर्भार्गाडिनाशिनी ॥ १,१७७.८६ ॥
भार्जारपललं विष्ठा हरितालं च भावितम् ।
छाग मूत्रेण तल्लिमो मूषिको मूषिकान्धरेत् ॥ १,१७७.८७ ॥
मुक्तो छि मन्दिरे रुद्र नात्र कार्या विचारणा ।
विह्वलार्जुनपुष्पाणि भल्लातकशिरीषकम् ॥ १,१७७.८८ ॥
लाक्षा सर्जरसश्चैव विडङ्गश्चैव गुग्गुलुः ।
अेतैर्धूपो मक्षिकाणां मशकाणां विनाशनः ॥ १,१७७.८९ ॥
एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
नेत्राञ्जनादिनिर्घणं नाम सप्तसप्तत्युत्तरशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १७८

हरिरुवाच ।

ब्रह्मदण्डीवयाकुष्ठं प्रियङ्गुगर्नागकेशरम् ।
दधात्ताम्बूलसंयुक्तं स्त्रीणां मन्त्रेण तद्भ्रशम् ।
ॐ नारायण्यै स्वाहा ॥ १,१७८.१ ॥
ताम्बूलं यस्य दीयेत स वशी स्यात्सुमन्त्रतः ।
ॐ हरिः हरिः स्वाहा ॥ १,१७८.२ ॥
गोदन्तं हरितालञ्च संयुक्तं काकजिह्वा ।
यूर्णोक्त्य यस्य शिरे दीयते स वशी भवेत् ।
श्वेतसर्षपनिर्माल्यं यद्गुडे तद्धिनाशकृत् ॥ १,१७८.३ ॥
वैभी तर्कं शाण्डिकं मूलं पत्रेण संयुतम् ।
स्थाप्यते यद्गुडद्वारे तत्र वै कलडो भवेत् ॥ १,१७८.४ ॥
भञ्जरीटस्य मांसं तु मधुना सह पेषयेत् ।
ऋतुकावेयोनिनेपात्युरुषो दासतामियात् ॥ १,१७८.५ ॥
अगुरुं गुग्गुलुं चैव नीलोत्पलसमन्वितम् ।

गुडेन धूपयित्वा तु राजद्वारे प्रियो भवेत् ॥ १,१७८.६ ॥
 श्वेताप राजितामूलं पिष्टं रोचनया युतम् ।
 यं पश्येत्तिलकेनैव वशी कर्मानुपालये ॥ १,१७८.७ ॥
 काकजङ्घा वया कुष्ठं निम्बपत्रं सुकुडुमम् ।
 आत्मरक्तसमायुक्तं वशी भवति मानवः ॥ १,१७८.८ ॥
 आरण्यस्य भिडालस्य गृहित्वा रुधिरं शुभम् ।
 करञ्जतैले तद्भाष्यं रुद्राग्रौ कञ्जलं ततः ।
 पातयेत्पद्मपत्रेण डादृश्यः स्यात्तदञ्जनात् ॥ १,१७८.९ ॥
 ॐ नमः भद्रगवज्जपाणये मडायक्षसेनापतये स्वाहा ।
 ॐ रुद्रं ह्रीं ह्रीं वरशक्ता त्वरिताविधा ।
 ॐ मातरः स्तम्भयस्वाहा ।
 सडस्रं परिजप्यात्तु विद्यैयं यौरवारिणी ।
 मडासुगन्धिकामूलं शुङ्गं स्तम्भेल्कटौ स्थितम् ॥ १,१७८.१० ॥
 ॐ नमः सर्वसत्त्वेभ्यो नमः सिद्धिं कुरु कुरु स्वाहा ।
 सामाभिमन्त्रितं कृत्वा करवीरस्य पुष्पकम् ।
 स्त्रीणामग्रे भ्रामयस्य क्षणाद्ग्रे सा वशे भवेत् ॥ १,१७८.११ ॥
 भ्रम्रमदर्डी वयां पत्रं मधुना सड पेषयेत् ।
 अङ्गलेपास्य वनिता नान्यं भर्तारमिच्छति ॥ १,१७८.१२ ॥
 भ्रम्रमदर्डीशिभा वक्त्रे क्षिमा शुङ्गस्य स्तम्भनम् ।
 मूलं जयन्त्या वक्त्रस्थं व्यवहारे जयप्रदम् ॥ १,१७८.१३ ॥
 भृङ्गराजस्य मूलं तु पिष्टं शुङ्गेण संयुतम् ।
 अक्षिणी याञ्जयित्वा तु वशी कर्मान्नरं किल ॥ १,१७८.१४ ॥
 अपराजिताशिभान्तु नीलोत्पलसमन्विताम् ।
 ताम्भूलेन प्र (दाना) दद्यास्य वशीकराणमुत्तमम् ॥ १,१७८.१५ ॥
 अङ्गुष्ठे य पदे गुल्फे जानौ य जघने तथा ।
 नाभौ वक्षसि कुक्षौ य कक्षे कण्ठे कपोलके ॥ १,१७८.१६ ॥
 ओष्ठे नेत्रे ललाटे य मूर्ध्नि चन्द्रकलाः स्थिताः ।
 स्त्रीणां पक्षे सिते कृष्णे ऒर्ध्वाधः संस्थिता नृणाम् ॥ १,१७८.१७ ॥

वामाङ्गे दक्षिणाङ्गे च क्रमाद्गुद्रं द्रवादिङ्कत् ।
 यतुः षष्टि कलाः प्रोक्ताः कामशास्त्रे वशीकराः ।
 आलिङ्गनाद्या नारीणां क्रमारीणां वशीकराः ॥ १,१७८.१८ ॥
 रोयनागन्धुपुष्पाणि निम्बपुष्पं प्रियङ्गवः ।
 कुङ्कुमं यन्तनञ्चैव तिलकेन जगद्भ्रशेत् ॥ १,१७८.१९ ॥
 ॐ ह्रीं गौरि देवि सौभाग्यं पुत्रवशादि दैछि मे ।
 ॐ ह्रीं लक्ष्मि ! देवि सौभाग्यं सर्वं त्रैलोक्यमोहनम् ॥ १,१७८.२० ॥
 सगन्धस्य उरिद्रायाः कुङ्कुमानां च लेपतः ।
 वशयेद्गुद्रं धूपश्च तथापुष्पसुगन्धयोः ॥ १,१७८.२१ ॥
 दुरालभा वया कुष्ठं कुङ्कुमञ्च शतावरी ।
 तिलतैलेन संयुक्तं योनिलेपाद्भ्रशी नरः ॥ १,१७८.२२ ॥
 निम्बकाष्ठस्य धूमेन धूपयित्वा भगं वधूः ।
 सुभगास्यात्साति रुद्र पतिर्दासो भविष्यति ॥ १,१७८.२३ ॥
 मालिषं नवनीतञ्च कष्टञ्च मधुयष्टिका ।
 सौभाग्यं भगलेपास्यात्पतिर्दासो भवेत्तथा ॥ १,१७८.२४ ॥
 मधुयष्टिश्च गोक्षीरं तथा च कण्टकारिका ।
 अेतानि समभागानि पिबेद्दुष्प्रेन वारिणा ।
 यतुर्भागावशेषेण गर्भसम्भवमुत्तमम् ॥ १,१७८.२५ ॥
 मातुलुङ्गस्य बीजानि क्षीरेण सल भावयेत् ।
 तत्पीत्वा लभते गर्भं नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१७८.२६ ॥
 मातुलुङ्गस्य बीजानि मूलान्येरण्डकस्य च ।
 धृतेन सल संयोज्य पाययेत्पुत्रकाक्षिणी ॥ १,१७८.२७ ॥
 पञ्चगन्धा भूत दृग्ध क्वथितं मुत्रकारकम् ।
 पलाशस्य तु बीजानि क्षौद्रेण सल पेषयेत् ।
 रजस्वला तु पीत्वा स्यात्मुष्पगर्भविवर्जिता ॥ १,१७८.२८ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाण्ये आचारकाण्डे
 ष्यष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १७८

हरिरुवाय ।

हरितालं यवक्षारं पत्राङ्गं रक्तयन्त्रम् ।

जातिखिङ्गुलकं लाक्षां पञ्चवा दन्तान्प्रलेपयेत् ॥ १,१७८.१ ॥

हरीतकीकषायेण मृष्ट्वा दन्तान्प्रलेपयेत् ।

दन्ताः स्युर्लोडिताः पुंसः श्वेता रुद्र न संशयः ॥ १,१७८.२ ॥

मूलकं स्विध मन्दाग्नौ रसं तस्य प्रपूरयेत् ।

कर्णयोः पूरणात्तेन कर्णस्त्रायो विनश्यति ॥ १,१७८.३ ॥

अर्कपत्रं गृहीत्वा तु मन्दाग्नौ तापयेच्छनैः ।

निष्पीड्य पूरयेत्कर्णौ कर्णशूलं विनश्यति ॥ १,१७८.४ ॥

प्रियङ्गुमधुका यैव धातक्युत्पलपाङ्क्तिभिः ।

मञ्जिष्ठा लोघ्नलाक्षाभिः कपित्थस्वरसेन च ।

पथेतैलं तथा स्त्रीणां नश्येत्कलेदः प्रपूरणात् ॥ १,१७८.५ ॥

शुष्कमूलकशुण्ठीनां क्षारो खिङ्गुमधौषधम् ।

सतपुष्पावया कुष्ठं दारु शिग्रु रसाञ्जनम् ॥ १,१७८.६ ॥

सौवर्चलं यवक्षारं तथा सर्जकसैन्धवम् ।

तथा त्रिचिर्विडं मुस्तं मधुयुक्तं यतुर्गुणम् ॥ १,१७८.७ ॥

मातुलुं गरसस्तद्भक्तदल्याश्च रसो खि तैः ।

पञ्चतैलं हरेदाशु स्त्रावादींश्च न संशयः ॥ १,१७८.८ ॥

कर्णयोः कृमिनाशः स्यात्कटुतैलस्य पूरणात् ।

हरिद्रा निम्बपत्राणि पिप्पल्यो मरिचानि च ॥ १,१७८.९ ॥

विडङ्गाम्रं मुस्तञ्च सप्तमं विश्वामेषजम् ।

गोमूत्रेण च पिष्ट्वैव कृत्वा च वटिकां हर ! ।

अञ्जुर्लघुदृढवेद्यैकं द्वयं विषूयिकापडम् ॥ १,१७८.१० ॥

पटोलं मधुना हन्ति गोमूत्रेण तथाब्जुदम् ।

ओषा च शङ्करी वर्तिः सर्वनेत्रामया पडा ॥ १,१७८.११ ॥

एति श्रीगरुडे महापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे

अेकोनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १८०

उरिरुवाय ।

वया मांसी य बिल्वञ्च तगरं पद्मकेसरम् ।

नागपुष्पं प्रियङ्गुञ्च समभागानि यूषयेत् ।

अनेन धूपितो मर्त्यः कामवद्विचरेन्महीम् ॥ १,१८०.१ ॥

कर्पूरं देवदारुञ्च मधुना सल योजयेत् ।

विङ्गुलेपाञ्च तेनैव वशीकुर्यात्स्त्रियं डिल ॥ १,१८०.२ ॥

मैथुनं पुरुषो गच्छेद्गृहीयात्स्वकमिन्द्रियम् ।

वामलस्तेन वामञ्च उस्तं लिपेत्तु यत्स्त्रियाः ।

आलिप्ता स्त्री वशं याति नान्यं पुरुषमिच्छति ॥ १,१८०.३ ॥

ॐ रक्तयामुण्डे अमुकं मे वशमानय आनय ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रः कृट् ।

ॐ जम्वायुतं मन्त्रं तिलकेन य शङ्कर ! ।

गोरोचनासंयुतेन स्वरक्तेन वशी भवेत् ॥ १,१८०.४ ॥

सैन्धवं कृष्णालवणं सौवीरं मत्स्यपित्तकम् ।

मधु सर्पिः सितायुक्तं स्त्रीणां तद्भगलेपनात् ॥ १,१८०.५ ॥

यः पुमान्मैथुनं गच्छेन्नान्यां नारी गमिष्यति ।

शङ्खपुष्पी वया मांसी सोम राज्ञे य हृद्युक्म् ॥ १,१८०.६ ॥

माहिषं नवनीतञ्च त्वकीकृत्य भिषग्वरः ।

समूलानि स पत्राणि क्षीरेणाज्येन पेषयेत् ॥ १,१८०.७ ॥

गुटिकां शोधितां कृत्वा नारीयोऽन्या प्रवेशयेत् ।

दशवारं प्रसूतापि पुनः कन्या भविष्यति ॥ १,१८०.८ ॥

सर्षपाश्च वया यैव मदनस्य हृलानि य ।

मार्जारविष्टा धतुर स्त्रीकेशेन समन्वितः ॥ १,१८०.९ ॥

यातुर्थिकउरो धूपो डाकिनीज्वरनाशकः ।

अर्जुनस्य य पुष्पाणि भल्लातकविडङ्गके ॥ १,१८०.१० ॥

बला यैव सर्जरसं सौवीरसर्षपास्तथा ।

सर्षयूकामक्षिकाणां धूमो मशकनाशनः ॥ १,१८०.११ ॥

भूतलायाश्च यूर्णेन स्तम्भः स्याद्योनिपूरणात् ।
तेन लेपनतो योनौ भगस्तम्भस्तु जायते ॥ १,१८०.१२ ॥
एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८१

हरिरुवाच ।

ताम्बूलञ्च घृतं क्षौद्रं लवणं ताम्रभाजने ।
तथा पयः समायुक्तं यक्षुः शूलहरं परम् ॥ १,१८१.१ ॥
उरीतकी वया कुष्ठं व्योषं लिङ्गु मनः शिला ।
कासे श्वासे च लिङ्कायां लिङ्यात्क्षौद्रं धृष्युतम् ॥ १,१८१.२ ॥
पिप्पलीत्रिङ्गुलायूर्णं मधुना लेडयेन्नरः ।
नश्यते पीनसः कासः श्वासश्च बलवत्तरः ॥ १,१८१.३ ॥
समूलयित्रकं लस्मपिप्पलीयूर्णकं लिडेत् ।
श्वासे कासञ्च लिङ्काञ्च मधुमिश्रं वृषध्वज ! ॥ १,१८१.४ ॥
नीलोत्पलं शर्करा च मधुकं पद्मकं समम् ।
ताण्डुलोदकसमिश्रं प्रशमेद्रक्तविडियाः ॥ १,१८१.५ ॥
शुण्ठी च शर्करा चैव तथा क्षौद्रेण संयुता ।
कोकिलस्वर एव स्याद्दुटिका लुक्तिमात्रतः ॥ १,१८१.६ ॥
हरितालं शङ्खयूर्णं कदलीदलभस्मना ।
अेतद्द्रव्येण योद्धृत्य लोमशातनमुत्तमम् ॥ १,१८१.७ ॥
लवणं हरितालञ्च तुम्बिन्याश्च कृलानि च ।
लाक्षारससमायुक्तं लोमशातनमुत्तमम् ॥ १,१८१.८ ॥
सुधा च हरितालञ्च शङ्खभस्म मनः शिला ।
सैन्धवेन सडैकत्र छागामूत्रेण पेषयेत् ॥ १,१८१.९ ॥
तत्क्षारोद्धर्तनादेव लोमशातनमुत्तमम् ।
शङ्खमामलकं पत्रं धातक्याः कुसुमानि च ॥ १,१८१.१० ॥
पिष्ट्वा तत्पयसा सार्धं समाहं धारयेन्मुष्णे ।

स्निग्धाः श्वेताश्च दन्ताश्च भवन्ति विमलप्रभाः ॥ १,१८१.११ ॥

धृति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
ऐकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८२

हरिरुवाच ।

शरद्ग्रीष्मवसन्तेषु प्रायशो दधि गर्हितम् ।

डेमन्ते शिशिरे यैव वर्षासु दधि शस्यते ॥ १,१८२.१ ॥

भुक्ते तु शर्करा पीता नवनीतेन बुद्धिकृत् ।

गुडस्य तु पुराणस्य पलमेकन्तु भक्षयेत् ।

स्त्रीसहस्रञ्च संगच्छेत्पुमान्बलयुतो हर ! ॥ १,१८२.२ ॥

कुष्ठे संयूर्णितं कृत्वा घृतमाक्षिकसंयुतम् ।

भक्षयेत्स्वप्नवेलायां बलीपलितनाशनम् ॥ १,१८२.३ ॥

अतसीमाषगोधूमयूर्णं कृत्वा तु पिप्पली ।

घृतेन लेपयेद्ग्नमोभिः सार्धं विचक्षणः ।

कन्दर्पसदृशो मर्त्यो नित्यं भवति शङ्कर ! ॥ १,१८२.४ ॥

यवास्तिलाश्वगन्धा य मुशली सरला गुडम् ।

ओमिश्र रयितां जग्ध्वा तरुणो बलवान्भवेत् ॥ १,१८२.५ ॥

छिद्गु सौवर्चलं शुण्ठी पीत्वा तु क्वथितोदकैः ।

परिणामाभ्यशूलञ्च अञ्जुर्णञ्चैव नश्यति ॥ १,१८२.६ ॥

घातकीं सोमराञ्जुञ्च क्षीरेण सह पेषयेत् ।

दुर्बलश्च भवेत्स्थूलो नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८२.७ ॥

शर्करामधुसंयुक्तं नवनीतं बली लिङ्गेत् ।

क्षीराशी च क्षयी पुष्टिं मेधाञ्चैवातुलां व्रजेत् ॥ १,१८२.८ ॥

कुलीरयूर्णं सक्षीरं पीतञ्च क्षयरगनुत् ।

भल्लातकं विडङ्गञ्च यवक्षारञ्च सैन्धवम् ॥ १,१८२.९ ॥

मनः शिला शङ्भयूर्णं तैलपक्वं तथैव च ।

लोमानि शातयत्येव नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८२.१० ॥

माबूरस्य रसं गृह्य जलौकां तत्र पेषयेत् ।
 उस्तौ संलेपयेत्तेन त्वग्निस्तम्भनमुत्तमम् ॥ १,१८२.११ ॥
 शात्मवीरसमादाय भरभूत्रे निधाय तम् ।
 अग्रयाद्यौ विक्षिपेत्तेन ह्यग्निस्तम्भनमुत्तमम् ॥ १,१८२.१२ ॥
 वायस्या उदरे गृह्य मण्डूकवसया सह ।
 गुटिकां कारयेत्तेन ततोऽग्नौ संक्षिपेत्सुधीः ।
 अेवमेतत्प्रयोगेण ह्यग्निस्तम्भनमुत्तमम् ॥ १,१८२.१३ ॥
 मुण्डीत्वक्य वया मुस्तं मरियं तगरं तथा ।
 यर्वित्वा य त्विमं सद्यो जिह्वया ज्वलनं लिडेत् ॥ १,१८२.१४ ॥
 गोरोग्यानां भृङ्गराजं यूर्णोऽकृत्यघृतं समम् ।
 द्विव्याम्भसः स्तम्भनं स्थान्मन्त्रेणानेन वै तथा ।
 ॐ अग्निस्तम्भनं कुरु कुरु ॥ १,१८२.१५ ॥
 ॐ नमो भगवते जलं स्तम्भय सं सं कंक कंकः यरयर ।
 जलस्तम्भनमन्त्रोऽयं जलं स्तम्भयते शिव ! ॥ १,१८२.१६ ॥
 गृध्रास्थिञ्च गवास्थिञ्च तथा निर्मात्यमेव य ।
 अरेर्यो निभनेद्द्वारे पञ्चत्वमु पयाति सः ॥ १,१८२.१७ ॥
 पञ्चरक्तानि पुष्पाणि पृथग्जात्या समालभेत् ।
 कुङ्कुमेन सामायुक्तमात्मरक्तसमन्वितम् ॥ १,१८२.१८ ॥
 पुष्पोऽ तु समं पिष्ट्वा रोयनायाः पलैकतः ।
 स्त्रिया पुंसा कृतो रुद्र ! तिलकोऽयं वशीकरः ॥ १,१८२.१९ ॥
 ब्रह्मदण्डी तु पुष्पोऽ भक्ष्ये पाने वशीकरः ।
 यष्टि मधु पलैकेन पञ्चमुष्पोऽङ्कं पिबेत् ॥ १,१८२.२० ॥
 विष्टम्भिकाञ्च ष्टण्डलं उरत्येव भुञ्ज्वर ! ।
 ॐ हुं जः ।
 मन्त्रोऽयं उरते रुद्र ! सर्ववृश्चिकजं विषम् ॥ १,१८२.२१ ॥
 पिष्पली नवनीतञ्च शृङ्गवेरं च सैन्यवम् ।
 मरियं दधि कुष्ठञ्च नस्ये पाने विषं उरेत् ॥ १,१८२.२२ ॥
 त्रिङ्गुलार्द्रकुष्ठं च यन्तनं घृतसंयुतम् ।

अेतत्पानाव्य लेपाव्य विषनाशो भवेच्छिव ! ॥ १,१८२.२३ ॥

पारावतस्य याक्षीणि हरितालं मनः शिला ।

अेतद्योगाद्विषं उन्ति वैनतेय धवोरगान् ॥ १,१८२.२४ ॥

सैन्धवं त्र्यूषाणं यैव दधिमध्वाज्यसंयुतम् ।

वृश्चिकस्य विषं उन्ति लेपोऽयं वृषभध्वज ! ॥ १,१८२.२५ ॥

अ्रह्मदण्डीतिवाञ्जवाथ्य यूर्णं त्रिकटुकं पिबेत् ।

नाशयेद्बुद्धं ! गुल्मानि निरुद्धं रक्तमेव य ॥ १,१८२.२६ ॥

पीत्वा क्षीरं क्षौद्रयुतं नाशयेदसृजः स्फुतिम् ।

आटउपकमूलेन भगं नाभिं य लेपयेत् ।

सुभं प्रसूयते नारी नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८२.२७ ॥

शर्करां मधुसंयुक्तां पीत्वा तण्डुलवारिणा ।

रक्तातिसारशमनं भवतीति वृषध्वज ! ॥ १,१८२.२८ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते

द्व्याशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १८३

हरिरुवाच ।

भरियं शृङ्गवेरं य कुटजत्वचमेव य ।

पानाव्य अडणी नश्येच्छशाङ्गाङ्कितशेभर ! ॥ १,१८३.१ ॥

पिप्पली पिप्पलीमूलं भरियं तगरं वया ।

द्वेवदारुसं पाठां क्षीरेण सड पेषयेत् ॥ १,१८३.२ ॥

अनेनैव प्रयोगेण ज्यतिसारो विनश्यति ।

भरीयतिलपुष्पाभ्या मञ्जनं कामलापडम् ॥ १,१८३.३ ॥

डरीतकी समगुडा मधुना सड योजिता ।

विरेचनकरी रुद्र ! भवतीति न संशयः ॥ १,१८३.४ ॥

त्रिङ्गला चित्रकं चित्रं तथा कटुकरोडिणी ।

उरुस्तम्भडरं ज्येतदुत्तमन्तु विरेचनम् ॥ १,१८३.५ ॥

डरीतकी शृङ्गवेरं द्वेवदारु य यन्तनम् ।

क्वाथयेच्छागद्गुधेन अपामार्गस्य मूलकम् ।
 उरुस्तम्भं जयन्त्या वा समशत्रेण नाशयेत् ॥ १,१८३.६ ॥
 अनन्ताशुङ्गवेरस्य सूक्ष्मयूर्णानि कारयेत् ।
 गुग्गुलं गुडतुल्यं च गुट्टिकाभुपयुज्यथ ।
 वायुः स्नायुगतं यैव अग्निमान्द्यं च नाशयेत् ॥ १,१८३.७ ॥
 सङ्भपुष्पीन्तु पुष्पोण समुद्धृत्य सपत्रिकाम् ।
 समूलां छागद्गुधेन अपस्मारुडरं पिबेत् ॥ १,१८३.८ ॥
 अश्वगन्धाभये यैव उदकेन समं पिबेत् ।
 रक्तपित्तं विनश्येत्तु नात्र कार्या विचारणाम् ॥ १,१८३.९ ॥
 उरीतकीकुष्ठयूर्णां कृत्वा आस्यं च पूरयेत् ।
 शीतं पीत्वाथ पानीयं सर्वच्छर्दिनिवारणम् ॥ १,१८३.१० ॥
 गडूचीपद्मकारिषधान्याकं रक्तयन्तनम् ।
 पित्तश्लेष्मज्वरच्छर्दिदाडतृषणाद्गमत्रिकृत् ।
 ॐ हुं नम एति ॥ १,१८३.११ ॥
 श्रोत्रे भद्रेष्वा शङ्भपुष्पीं ज्वरं मन्त्रेण वै उरेत् ।
 ॐ जम्भिनी स्तम्भिनी मोडय सर्वव्याधीन्मे वज्रेण षः षः
 सर्वव्याधीन्मे वज्रेण कृटिति ॥ १,१८३.१२ ॥
 पुष्पमष्टशतं जम्भा उस्ते दत्त्वा नभं स्पृशेत् ।
 यातुर्थिको ज्वरो रुद्र अन्ये यैव ज्वरास्तथा ॥ १,१८३.१३ ॥
 जम्बूकूलं हरिद्रा च सर्पस्यैव तु कञ्चुकम् ।
 सर्वज्वराणां धूपोऽयं उरश्चातुर्थिकस्य च ॥ १,१८३.१४ ॥
 करवीरं भृङ्गपत्रं लवाणं कुष्ठकर्कटे ।
 यतुर्गुणो न मूत्रेण पयेत्तैलं उरेष्य तत् ।
 पामां विचर्षिकां कुष्ठमभ्यङ्गाद्धि त्राणानि वै ॥ १,१८३.१५ ॥
 पिप्पलीमधुपानास्य तथा मधुरभोजनात् ।
 प्लीहा विनश्यते रुद्र तथा सूरणसेवनात् ॥ १,१८३.१६ ॥
 पिप्पलीञ्च हरिद्राञ्च गोमूत्रेण समन्विताम् ।
 प्रक्षिपेस्य गुदद्वारे अर्शांसि विनिवारयेत् ॥ १,१८३.१७ ॥

अजादुग्धमार्द्रकञ्च पीतं प्लीडादिनाशनम् ।
 सैन्धवञ्च विडुगानि सोमराज्जु तु सर्षपाः ॥ १,१८३.१८ ॥
 रजनी द्वे विषञ्चैव गोमूत्रेणैव पेषयेत् ।
 कुष्ठनाशश्च तल्लेपान्निम्बपत्रादिना तथा ॥ १,१८३.१९ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८४

हरिरुवाच ।
 रजनीकटलीक्षारलेपः सिध्मविनाशनः ।
 कुष्ठस्य भागमेकन्तु पथ्याभागद्वयं तथा ।
 उषणोदकेन सम्पीय कटिशूलविनाशनम् ॥ १,१८४.१ ॥
 अमया नवनीतञ्च शर्करापिप्पलीयुतम् ।
 पानादशोऽहं स्यास्य नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८४.२ ॥
 आटुषकपत्रेण घृतं मृद्वग्निना पथेत् ।
 यूर्णं कृत्वा तु लेपोऽयं अर्शरोगहृत्ः परः ॥ १,१८४.३ ॥
 गुग्गुलुत्रिङ्गलायुक्तं पीत्वा नश्येद्भगन्दरम् ।
 अजाज्जुशङ्कुवेरञ्च दद्यात् माण्डं विपाययेत् ॥ १,१८४.४ ॥
 लवणेन तु संयुक्तं मूत्रकृच्छ्रविनाशनम् ।
 यवक्षारं शर्करा च मूत्रकृच्छ्रविनाशकृत् ॥ १,१८४.५ ॥
 चिताग्निः भञ्जरीटस्य विष्ठा कुनोऽयस्य च ।
 सौभाञ्जनं वासनेत्रं नर अतैस्तु धूपितः ।
 अदृश्यस्त्रिदशैः सर्वैः किं पुनर्मानवैः शिव ॥ १,१८४.६ ॥
 तिलतैलं यवान्दग्ध्वा मर्षी कृत्वा तु लेपयेत् ।
 तेनैव सऽहं तैलेन अग्निदग्धः सुष्पी भवेत् ॥ १,१८४.७ ॥
 लज्जालोः शरपुङ्गवाया लेपः साज्योऽग्निनाशनः ।
 ॐ नमो भगवते ष ष छिन्धि छिन्धि ज्वलनं प्रज्वलितं
 नाशय नाशय हुं हृत् ॥ १,१८४.८ ॥

करे भद्रं तु निर्गुण्ड्या मूलं ज्वरहरं द्रुतम् ।
 मूलञ्च श्वेतगुञ्जायाः कृत्वा तत्साम्भाण्डकम् ॥ १,१८४.८ ॥
 उस्ते भध्वा नाशयेच्च अर्शास्येव न संशयः ।
 विष्णुकान्ताजमूत्रेण यौरव्याघ्रादिरक्षाणाम् ॥ १,१८४.१० ॥
 ब्रह्मदण्ड्यास्तु मूलानि सर्वकर्माणि कारयेत् ।
 त्रिङ्गलायास्तु यूर्णां छि साज्यं कुष्ठविनाशनम् ॥ १,१८४.११ ॥
 आज्यं पुनर्नवाभिल्वैः पिप्पलीभि साधितम् ।
 उरेष्कुक्कां श्वासकासौ पीतं स्त्रीणाञ्च गर्भकृत् ॥ १,१८४.१२ ॥
 भक्षयेद्वा नरीबीजं पयसाज्येन पायितम् ।
 घृतशर्करया युक्तं शुक्रः स्यादक्षयस्ततः ॥ १,१८४.१३ ॥
 विडङ्गं मधुकं पाठां मांसीं सर्जरसं तथा ।
 रडिद्रां त्रिङ्गलाञ्चैव मपामार्गं मनः शिलाम् ॥ १,१८४.१४ ॥
 उडुम्बरं घातकीञ्च तिलतैलेन पषेयेत् ।
 योनिं लिङ्गं च ब्रक्षेत स्त्रीपुंसोः स्यात्प्रियं मिथः ॥ १,१८४.१५ ॥
 नमस्ते षश्वरदाय आकर्षिणि विकर्षिणि मुग्धे स्वाहा षति ।
 योनिर्लिङ्गस्य तैलेन शङ्कर भ्लक्षणात्ततः ॥ १,१८४.१६ ॥
 पुनर्नवामृता दूर्वा कनकञ्चैन्द्रवारुणी ।
 बीजे नैषां जातिकाया रसेन रसमर्दनम् ॥ १,१८४.१७ ॥
 मूषाय मध्यगं कृत्वा रसं मारणमीरितम् ।
 मध्वाज्यसहितं दृग्धं वलीपलितनाशनम् ॥ १,१८४.१८ ॥
 मध्वाज्यं गुडताम्रञ्च कारवेल्लरसस्तथा ।
 दडनास्य भवेद्ग्रीधं सुवर्णकराणं शृङ्गु ॥ १,१८४.१९ ॥
 पीतं धरतूपुष्पञ्च सीसकञ्च पलं मतम् ।
 लाङ्गलिकायाः शाप्पा य स्वर्णञ्च दडनाद्भवेत् ॥ १,१८४.२० ॥
 घत्तूरबीजतैलेन दीपप्रज्वलनाद्धर ।
 समाधायुपविष्टन्तु गगनस्थो न पश्यति ॥ १,१८४.२१ ॥
 वृषस्य मृन्मयस्यैव युक्तो भेको निगृह्यते ।
 शङ्करावयवैर्युक्तो धूपं घ्रात्वा य गर्जति ।

विस्मयं कुरुते यैव वृषवन्नात्र संशयः ॥ १,१८४.२२ ॥

रात्रौ च सार्षपं तैलं कीटं भधो तनामकम् ।

ताभ्यां दीपः प्रज्वलितो वाग्भिज्ज्वालकलापवत् ॥ १,१८४.२३ ॥

यूर्णं छुच्छुन्दरीधं दग्ध्वा रुद्रं प्रलेपयेत् ।

ताप्यते तक्षणाद्गन्धो यद्वि सम्यक्प्रलेपयेत् ।

यन्दनेन भवेन्मोक्षः पानात्लेपात्सुभी भवेत् ॥ १,१८४.२४ ॥

कुञ्जरस्य मदाक्तस्य स्वयं नेत्रे शिववाञ्छयेत् ।

युद्धे विजयते सोऽपि मडाशूरश्च जायते ॥ १,१८४.२५ ॥

दन्तं दुग्दुभसार्पस्य मुभे संगृह्य वै क्षिपेत् ।

तिष्ठते च जलान्तस्तु निर्विकल्पं स्थले यथा ॥ १,१८४.२६ ॥

कुम्भीरनेत्रदंष्ट्राश्च अस्थीनि रुधिरं तथा ।

वसातैलसमायुक्तमेकत्र तन्नियोजयेत् ।

आत्मानं भ्लक्षयेत्तेन जले तिष्ठेद्दिनत्रयम् ॥ १,१८४.२७ ॥

कुम्भीरकस्य नेत्राणि लृद्यं कच्छपस्य च ।

मूषिकस्य वसास्थीनि शिशुमारवसा तथा ।

अेतान्येकत्र संलेपाज्जले तिष्ठेद्यथा गृहे ॥ १,१८४.२८ ॥

लोडयूर्णं तङ्कपीतं पाण्डुरोगहरं भवेत् ।

ताण्डुलीय कगोक्षूरमूलं पीतं पयोन्वितम् ॥ १,१८४.२९ ॥

कमलाद्विहरं पितं मुष्मरोगहरं तथा ।

जातीमूलं तङ्कपीतं कोलमूलं त्वञ्जोर्णानुत् ॥ १,१८४.३० ॥

सतकं कुशमलं वा मर्कटी मूलमेव वा ।

काञ्चिडेन च वाकुल्या मूलं वै दन्तरोगनुत् ॥ १,१८४.३१ ॥

तथेन्द्रवारुणीमूलं वारिपीतं विषाद्विहत् ।

सुरभिडामूलपा नाद्रा तत्राशो भवेच्छिव ॥ १,१८४.३२ ॥

शिरोरोगहरं लेपाद्भुञ्जयूर्णं सकाञ्चिकम् ।

भला यातिभला यष्टी शर्करा मधुसंयुता ॥ १,१८४.३३ ॥

वन्ध्यागर्भकरी पीता नात्र कार्या विचारणा ।

श्रेतापराजितामूलं पिप्पलीशुण्ठिकायुतम् ॥ १,१८४.३४ ॥

परिपिष्टे शिरोलेपाच्छिरः शूलविनाशनम् ।
 निर्गुण्डिकाशिभां पीत्वा गरुडमालां विनाशयेत् ॥ १,१८४.३५ ॥
 केतकीपत्रजं क्षारं गुडेन सड भक्षयेत् ।
 तड्केण शरपुङ्गुभां वा पीत्वा प्लीहां विनाशयेत् ॥ १,१८४.३६ ॥
 मातुलङ्गस्य निर्यासं गुडाज्येन समन्वितम् ।
 वातपित्तजशूलानि उन्ति वै पानयोगतः ।
 शुण्ठी सौवर्चलं डिङ्गु पीतं उद्वेगरोगनुत् ॥ १,१८४.३७ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 वैद्यशास्त्रे यतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८५

उरिरुवाच ।

आं गणपतये षति अयं गणपतेर्भन्त्रो धनविद्याप्रदायकः ॥ १,१८५.१ ॥

ःममष्टसडस्रज्य जम्वा बद्ध्वा शिभां ततः ।

व्यवहारे जयः स्याज्य शतं जापानृणां प्रियः ॥ १,१८५.२ ॥

तिलानां तु घृताक्तानां कृष्णानां रुद्र डोमयेत् ।

अष्टोत्तरसडस्रन्तु राजा वश्यस्त्रिभिर्दिनैः ॥ १,१८५.३ ॥

अष्टभ्याज्य यतुर्दृश्यामुष्याभ्यर्च्य विघ्नराट् ।

तिलाक्षतानां जुडुयादष्टोत्तरसडस्रकम् ।

अपाजितः स्याद्भुद्धे य सर्वे तज्य सिषेविरे ॥ १,१८५.४ ॥

जम्वा चाष्टसडस्रन्तु ततश्चाष्टशतेन डि ।

शिभां बद्ध्वा राजकुले व्यवहारे जयो भवेत् ॥ १,१८५.५ ॥

ड्रीङ्कारं सविसर्गज्य प्रातः काले नरस्तु यः ।

स्त्रीणां ललाटे विन्यस्य वशतां नयति ध्रुवम् ॥ १,१८५.६ ॥

सुसमाहितचित्तेन विन्यस्य प्रमदालये ।

सोल्कामां कामिनीं कुर्यान्नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८५.७ ॥

जुडुयादयुतं यस्तु शुचिः प्रयतमानसः ।

दृष्टिमात्रे सदा तस्य वश्यमायान्ति योषितः ॥ १,१८५.८ ॥

मनः शिलापत्रकञ्च सगोरोचनकुडुमम् ।
 कृत ऐभिश्च तिलके वश्यमाथान्ति योषितः ॥ १,१८५.९ ॥
 भृङ्गराट्सडदेवा य वया श्वेतापराजिता ।
 तेनैव तिलकं कृत्वा त्रैलोक्यं वशतां नयेत् ॥ १,१८५.१० ॥
 गोरोचना मीनपित्तमाभ्याञ्च कृतवर्तिकः ।
 यः पुमांस्तिलकं कुर्याद्भामलस्तकनिष्ठया ।
 स करोति वशे सर्वं त्रैलोक्यं नात्र संशयः ॥ १,१८५.११ ॥
 गोरोचना मडादेव ! धातुशोषितभाविता ।
 अतैर्वैतिलकं कृत्वा सा नरं यं निरीक्षते ।
 तत्क्षणात्तं वशे कुर्यान्नत्र कार्या विचारणा ॥ १,१८५.१२ ॥
 नागेश्वरञ्च शैलेयं त्वक्पत्रञ्च उरीतकी ।
 यन्दनं कुष्ठसूक्ष्मैलारक्तशालिसमन्विता ॥ १,१८५.१३ ॥
 अतैर्धूपो वशकरः स्मरबाणैः स्मरार्दनः ।
 रतिकाले मडादेव पार्वतीप्रिय शङ्कर ॥ १,१८५.१४ ॥
 निजशुङ्कं गृहीत्वा तु वामलस्तेन यः पुमान् ।
 कामिनीचरणं वामं लिपेत्स स्यात्स्त्रियाः प्रियः ॥ १,१८५.१५ ॥
 सैन्धवञ्च मडादेव पारावतमलं मधु ।
 ऐभिर्लिप्ते तु लिङ्गे वै कामिनीवशकृद्भवेत् ॥ १,१८५.१६ ॥
 पुष्पाणि पञ्चरक्तानि गृहीत्वा यानि कानि य ।
 तत्तुल्यञ्च प्रियङ्गुञ्च पेषयेदकयोगतः ।
 अनेन लिमलिङ्गस्य कामिनीवशतामियात् ॥ १,१८५.१७ ॥
 उयगन्धा य मञ्जिष्ठा मालतीकुसुमानि य ।
 श्वेतसर्षपं अतैश्च लिमलिङ्गः स्त्रियाः प्रियः ॥ १,१८५.१८ ॥
 मूलन्तु काकजङ्घाया द्रुग्धपीतन्तु शोषनुत् ।
 अश्वगन्धानागभलागुडमाषनिषेविणः ।
 रुपं भवेद्यथा तद्भन्नवयौवनयारिणाम् ॥ १,१८५.१९ ॥
 लौडयूर्णसमायुक्तं त्रिङ्गलायूर्णमेव वा ।
 मधुना सेवितं रुद्र परिणामाभ्यशूलनुत् ॥ १,१८५.२० ॥

क्वथितोदकपानन्तु शम्भूकक्षारकं तथा ।
 मृगशृङ्गं ख्यग्रिदग्धं गव्याज्येन समन्वितम् ।
 पीतं हृत्पृष्ठशूलानां भवेन्नाशकरं शिव ॥ १,१८५.२१ ॥
 छिड्गु सौवर्चलं शुण्ठी वृषध्वज मडौषधम्? ।
 ओम्बिस्तु क्वथितं वारि पीतं वै सर्वशूलनुत् ॥ १,१८५.२२ ॥
 अपामार्गस्य वै मूलं सामुद्रलवणान्वितम् ।
 आस्वादिति तमज्जुर्णस्य शूलस्य स्याद्विभर्दनम् ॥ १,१८५.२३ ॥
 वटशोडाङ्कुरो रुद्र तद्गुलोदकघर्षितः ।
 पीतः सतक्रोडतीसारं क्षयं नयति शङ्कर ॥ १,१८५.२४ ॥
 अङ्गोटमूलं कर्षार्थं पिष्टं तद्गुलवारिणा ।
 सर्वातीसारग्रहणीं पीतं हरति भूतप ॥ १,१८५.२५ ॥
 मरीचशुण्ठिकुटजत्वक्यूर्णञ्च गुडान्वितम् ।
 क्मात्तद्गुणितं पीतं ग्रहणीव्याधिनाशनम् ॥ १,१८५.२६ ॥
 श्वेतापराजितामूलं हरिद्रासिञ्चतद्गुलाः ।
 अपामार्गत्रिकटुकभेषाञ्च वटिका शिव ।
 विषूयिकामुलाव्याधिं हरत्येव न संशयः ॥ १,१८५.२७ ॥
 त्रिङ्गुलागुरु भूतेश शिलाजतु हरीतकी ।
 ओकैकभेषां यूर्णन्तु मधुना य विमिश्रितम् ।
 पीतं सर्वञ्च मेहन्तु क्षयं नयति शङ्कर ॥ १,१८५.२८ ॥
 अर्कक्षीरप्रस्थमेकं तिलतैलं तथैव च ।
 मनः शिलाभरीयानां सिन्दूरस्य पलं पलम् ॥ १,१८५.२९ ॥
 यूर्णं कृत्वा ताम्रपात्रे त्वातपैः शोषयेत्ततः ।
 पीतं स्नुहीगतं दृग्धं सैन्धवं शूलनुद्भवेत् ॥ १,१८५.३० ॥
 त्रिकटुत्रिङ्गुलानक्तं तिलतैलं तथैव च ।
 मनः शिला निम्बपत्रं जातीपुष्पमजापयः ॥ १,१८५.३१ ॥
 तन्मूत्रं सङ्घननाभिश्च यन्दनं घर्षयेत्ततः ।
 ओम्बिश्च वर्तिकां कृत्वा त्वक्षिणी याञ्जयेत्ततः ॥ १,१८५.३२ ॥
 नश्यते पटलं कायं पुष्पञ्च तिमिरादिकम् ।

विभीतकस्य वै यूर्णं समधु म्नासनाशनम् ॥ १,१८५.३३ ॥

पिप्पलीत्रिङ्गलायूर्णं मधुसैन्धवसंयुतम् ।

सर्वरोगज्वरश्वासशोषपीनसङ्घृम्भवेत् ॥ १,१८५.३४ ॥

द्वेवदारोश्च वै यूर्णं अजामत्रेण भावयेत् ।

ओकविंशतिवारं वै त्वक्षिणी तेन याञ्जयेत् ।

रात्र्यन्धता पटलता नश्येन्निलोमिता तथा ॥ १,१८५.३५ ॥

पिप्पलीकेतकं रुद्र उरिद्रामलकं वया ।

सर्वाक्षिरोगा नश्येयुः सक्षीरादञ्जनात्ततः ॥ १,१८५.३६ ॥

काकजङ्घाशिग्रुमूले भुभेन विधृते शिव ।

यर्वित्वा दन्तकीटानां विनाशो हि भवेद्धर ॥ १,१८५.३७ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

मन्त्रतन्त्रवैद्यप्रयोदृपञ्चाशीत्याधिशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८६

हरिरुवाच ।

पीतः सारो गुडूय्याश्च मधुना च प्रमेडनुत् ।

पीतं गोडालिकामूलं तिलदध्याज्यसंयुतम् ॥ १,१८६.१ ॥

निरुद्धमूत्रं क्वथितं निवर्तयति शङ्कर ।

तथा डिक्कां हरेत्पीतं सौवर्ण्यलयुतञ्च वै ॥ १,१८६.२ ॥

गोरक्षकर्कटीमूलं पिष्टं शीतोदकेन च ।

पीतं दिनत्रयेणैव नाशयेद्भृङ्ग शर्कराम् ॥ १,१८६.३ ॥

पिष्ट्वा वै मालतीमूलं ग्रीष्मकाले समाहितम् ।

साधितं छागदुग्धेन पतिं शर्कस्यान्वितम् ।

हरेन्मूत्रनिरोधञ्च हरेद्द्वै पाण्डुशर्कराम् ॥ १,१८६.४ ॥

द्विजयष्टयाश्च वै मूलं पिष्टं तण्डुलवारिणा ।

गण्डमालां हरेत्लेपादसाध्यं गवगण्डकम् ॥ १,१८६.५ ॥

रसाञ्जनं हरीतक्याश्चूर्णं तेनैव गुण्डनात् ।

नाशयेत्पुरुषो व्याधीनात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८६.६ ॥

करवीरमूललेपाद्वै लेपात्पूगङ्गलस्य च ।
 पुंव्याधिर्नश्यते रुद्र योगमन्यं वदाम्यहम् ॥ १,१८६.७ ॥
 दन्तीमूलं हरिद्रा च चित्रकं तस्य लेपनात् ।
 भगन्दरविनाशः स्यादन्यं योगं वदाम्यहम् ।
 जलौकाजग्धरक्तञ्च भगन्दरमुमापते ॥ १,१८६.८ ॥
 त्रिङ्गलाजलघृष्टञ्च मार्जारस्थि विलेपितम् ।
 ततो न प्रस्रवेद्भक्तं नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८६.९ ॥
 हरिद्रानेकवारञ्च स्नुडीक्षीरेण भाविता ।
 वटिकाऽर्शोविनाशाय तल्लेपाद्गृषभध्वज ।
 घोषाङ्गलं सैन्धवञ्च पिष्ट्वा आर्शोहरं परम् ॥ १,१८६.१० ॥
 गव्याज्यं साधितं पीतं पलाशक्षारवारिणा ।
 त्रिगुणेन त्रिकटुकं अर्शासि क्षपयेच्छिव ॥ १,१८६.११ ॥
 बिल्वस्य च क्लृप्तं रक्तार्शः प्रविनाशनम् ।
 जग्धवा कृष्णतिलानेव नवनीतयुतानपि ॥ १,१८६.१२ ॥
 शुण्ठीयूर्णं यवक्षारयुक्तं तुल्यगुडान्वितम् ।
 अग्निवृद्धिं करोत्येव प्रत्यूषे वृषभध्वज ॥ १,१८६.१३ ॥
 शुण्ठ्या च क्वथितं वारि पीतं आग्निं करोति वै ।
 हरीतकीं सैन्धवञ्च चित्रकं रुद्र पिप्पली ॥ १,१८६.१४ ॥
 यूर्णमुष्णोदकेनैषां पीतं यातिक्षुधाकरम् ।
 साज्यं सूकरमांसं वै पीतं यातिक्षुधाकरम् ॥ १,१८६.१५ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते
 षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८७

हरिरुवाच ।
 उस्तिकर्णपलाशस्य पत्राणि? यूर्णयिद्धर ।
 सर्वरोगविनिर्मुक्तं यूर्णं पलशतं शिव ॥ १,१८७.१ ॥
 सक्षीरं लक्ष्मीतं कुर्यात्समाडेन वृषध्वज ।

नरं श्रुतिधरं रुद्रं मृगेन्द्रगतिविह्वलम् ॥ १,१८७.२ ॥
 पद्मरागप्रतीकाशंयुक्तं दशशतायुषा ।
 षोडशाब्दाङ्कितं रुद्रं सततं द्रुग्धमोजनात् ॥ १,१८७.३ ॥
 मधुसर्पिःसमायुक्तं द्रुग्धमायुष्करं भवेत् ।
 तज्जगधं मधुना सार्धं दशवर्षं सडस्त्रिणाम् ॥ १,१८७.४ ॥
 कुर्यान्नरं श्रुतिधरं प्रमदाजनवल्लभम् ।
 दध्ना नित्यं भक्षितन्तु वज्रदेहकं भवेत् ॥ १,१८७.५ ॥
 केशराजिसमायुक्तं नरं वर्षसडस्त्रिणाम् ।
 तस्य काञ्चिकसंयुक्तं नरं कुर्याद्यथ भक्षितम् ॥ १,१८७.६ ॥
 शतवर्षं द्रिव्यदेहं वलीपलितवर्जितम् ।
 जगधं त्रिङ्गलया क्षौद्रं यक्षुष्मन्तं करोति वै ॥ १,१८७.७ ॥
 अन्धः पश्येत्तु यूर्णस्य साज्यस्यैव तु भक्षणात् ।
 मडिषीक्षीरसंयुक्तस्तल्पेपः कृष्णकेशकृत् ॥ १,१८७.८ ॥
 भल्वाटस्य य वै केशा भवन्ति वृषभध्वज ।
 तैलयुक्तेन यूर्णेन वलीपलितनाशनम् ॥ १,१८७.९ ॥
 तद्दुर्धर्तनमात्रेण सर्वरागः प्रमुच्यते ।
 सख्यागक्षीरयूर्णेन दृष्टिः स्यान्मासतोऽञ्जनात् ॥ १,१८७.१० ॥
 पलाशस्य य बीजानि श्रावणे वितुषाणि य ।
 गृहीत्वा नवनीतेन तेषां यूर्णं य भक्षयेत् ॥ १,१८७.११ ॥
 कर्षार्धमेकं सेवेत नत्वा नित्यं हरिं प्रभुम् ।
 पुराणषष्टिधान्यस्य पथ्यमम्बु पिबन्धर ।
 ज्वेद्वर्षसडस्त्रिणाम् वलीपलितवर्जितः ॥ १,१८७.१२ ॥
 भृङ्गराजस्य वै मूलं पुष्यर्क्षे तु समाहृतम् ।
 विधाय तस्य यूर्णं वै ससौवीरञ्च भक्षयेत् ॥ १,१८७.१३ ॥
 मासमात्रप्रयोगेण वलीपलितवर्जितः ।
 शतानि पञ्च ज्वेद्यथ नरो नागबलो भवेत् ।
 भवेच्छ्रुतिधरो रुद्रं पुष्यर्क्षे चैव भक्षणात् ॥ १,१८७.१४ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

आयुष्करयोगोद्दृसमाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १८८

उरिरुवाच ।

निर्माणः स्यात्पूयंतीनो प्रहारो धृपूरितः ।

अपा मार्गस्य वै मूलं उस्ताभ्याञ्च विमर्दितम् ।

तद्रसेन प्रहारस्य रक्तस्त्रावो न पूराणात् ॥ १,१८८.१ ॥

रुद्र लाङ्गलिकामूलं येक्षुर्दुर्मस्तथैव च ।

तेन व्रणमुष्णं विषं शल्यं निः स रति व्रणात् ।

शिरकालप्रविष्टोऽपि तेन मार्गेण शङ्कर ॥ १,१८८.२ ॥

बालमूलं भेषशङ्कुगीमूलं वा वारिधर्षितम् ।

तेन विषं शिरं जातं व्रणं नाऽप्याः प्रशाम्यति ॥ १,१८८.३ ॥

जग्धं माडिषपद्मा च युक्तं डोद्रवभक्तकम् ।

छिद्गुमूलस्य वै यूर्णा दत्तं नाडीव्रणापहम् ॥ १,१८८.४ ॥

अध्मयष्टिकूलं पिष्टं वारिणा तेनवेपितम् ।

तेन धृष्टं रक्तदोषः प्राशश्यति न संशयः ॥ १,१८८.५ ॥

यवभस्म विऽङ्गञ्च गन्धपाषाणामेव च ।

शुण्ठिरेषाञ्चैव यूर्णा त्वितं रुधिरैवै ॥ १,१८८.६ ॥

कृकलासस्य तल्लिप्तं विद्रधिं नाशयेच्छिव ।

सौभाञ्जनस्य बीजानि त्वतसीमसिना सड ॥ १,१८८.७ ॥

सौरसर्षपयुक्तानि सर्वाण्येतानि शङ्कर ।

पिष्टान्यनभ्वतङ्केण अन्धिकं नाशयेद्वि वै ॥ १,१८८.८ ॥

श्वेतापराजितामूलं पिष्टं तण्डुलवारिणा ।

तेन नस्यप्रदानात्स्याद्भूतवृन्दस्य विद्रवः ॥ १,१८८.९ ॥

अगस्त्यपुष्पनस्यं वै समरीचं तु शूलदृत् ।

भुजङ्गयर्म वै छिद्गु निम्बपत्रं तथा यवाः ।

गौरसर्षम ओलिः स्यात्लेपो भूतहरः शिव ॥ १,१८८.१० ॥

गोरोचना मरीचानि पिप्पली सैन्धवं मधु ।

अञ्जनं कृतमेभिः स्याद्ग्राह्यभूतहरं शिव ॥ १,१८८.११ ॥

गुग्गुलूलूकपुष्पाभ्यां धूपो ग्राह्यरो भवेत् ।

यातुर्थिकञ्जवरैर्मुक्तो कृष्णवस्त्रावगुण्ठितः ॥ १,१८८.१२ ॥

एतं श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाङ्गे
व्राणायि दृमाष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- १८८

हरिरुवाच ।

श्वेतापराजितापुष्परसेनाक्षशोश्च पूरणे ।

पटलं नाशमायाति नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८८.१ ॥

मूलं गोक्षुरकस्यैव यर्वित्वा नीललोहित ।

दन्तकीटव्यथा नश्येत्सुरासुरविमर्दन् ॥ १,१८८.२ ॥

नारी पुष्पादिने पीत्वा गोक्षीरेणोपवासतः ।

श्वेताङ्कस्य तु वै मूलं तस्यास्तद्गुल्मशूलनुत् ॥ १,१८८.३ ॥

श्वेताङ्कपुष्पं विधिना गृहीतं पूर्वमन्त्रितम् ।

ऋतुशुद्धा य ललना कटौ बद्ध्वा प्रसूयते ॥ १,१८८.४ ॥

उस्तबद्धं पलाशस्य अपामार्गस्य वा हर ।

मूलं सर्वज्वरहरं भूतप्रेतादिनुद्भवेत् ॥ १,१८८.५ ॥

पीतं वृश्चिकमूलञ्च प्रातः पर्युषिताम्बुना ।

सार्धं विनाशयेद्दाहज्वरञ्च परमेश्वर ॥ १,१८८.६ ॥

शिभायाञ्चैव तद्बद्धं भवेद्वैकाङ्किकाङ्गुनुत् ।

पीतं पर्युषिताद्भिश्च भवेत्सर्वविषापहृत् ॥ १,१८८.७ ॥

यस्य लज्जालुकामूलं दीयते य स्वरेतसा ।

सार्धं स वैरं संयाति पुमान्स्त्री वा न संशयः ॥ १,१८८.८ ॥

पिष्ट्वा गव्यघृतेनैव पाठामूलं पिबेत्तु यः ।

सर्वं विषं विनश्येच्च नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८८.९ ॥

मूलं पर्युषितोदैन शिरीषस्य यथा तथा ।

रक्तचित्रकमूलस्य रसस्य भरणाद्भर ।

कर्णयोः कामलाव्याधिनाशः स्यान्नात्र संशयः ॥ १,१८८.१० ॥

श्वेतकोकिलाक्षमूलं छागीक्षीरेण संयुतम् ।

त्रिसमाडेन वै पीतं क्षयरोगं क्षयं नयेत् ॥ १,१८८.११ ॥

नाशिकेलस्य वै पुष्पं छागक्षीरेण संयुतम् ।

पिबेद्य त्रिविधस्तस्य रक्तवातो विनश्यति ॥ १,१८८.१२ ॥

कुर्यात्सुदर्शनामूलं माव्येन सुसमाहृतम् ।

कण्ठभङ्गं त्र्याहिकादिअडभूतविनाशनम् ॥ १,१८८.१३ ॥

पुष्पं धवलगुञ्जाया गृहीतं मूलमेव य ।

मुषे तु निडितं रुद्र उरेन्नानाविषं भङ्गु ॥ १,१८८.१४ ॥

उस्ते भङ्गं काण्डयुक्तं कण्ठे भङ्गं त्रिडाहिलुत् ।

कृष्णायान्तु यतुर्दृश्यां कटिभङ्गं समाहृतम् ।

सिंहादिश्चापदाद्भीतिं उरेष्य नीललोडित ॥ १,१८८.१५ ॥

विषगुणान्तामूलमीश कर्णभङ्गन्तु धारयेत् ।

पट्टसूत्रेण भूतेश मकरादिभयं न वै ॥ १,१८८.१६ ॥

ॐ श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

अेकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८०

उरिरुवाच ।

अपराजिताया मूलञ्च गोमूत्रेण समन्वितम् ।

पीतञ्चाशु उरत्येव गण्डमालां न संशयः ॥ १,१८०.१ ॥

अथेन्द्रवारुणीमूलं विधिना पीतमीश्वर ।

जिङ्गिण्यैरिण्डकं रुद्र शूकशिम्ब्या समन्वितम् ।

शीतोदकञ्च तत्रस्तं बाहुग्रीवाव्यथां उरेत् ॥ १,१८०.२ ॥

माडिषं नवनीतञ्च अश्वगन्धा च पिप्पली ।

वया कुष्ठद्रव्यं लेपो लिङ्गस्रोतस्तनार्तिलुत् ॥ १,१८०.३ ॥

कुष्ठनागभलायूर्णं नवनीतसमन्वितम् ।

तल्लेपो युवतीनाञ्च कुर्याद्भृत्तोऽङ्गौ शुभौ ॥ १,१८०.४ ॥

छन्दवारुणिकामूलं यस्य नाम्ना सुदूरतः ।
 निः क्षिप्यते समुत्पाट्य तस्य प्लीहा विनश्यति ॥ १,१८०.५ ॥
 पुनर्नवायाः शुक्लाया मूलं तद्गुलवारिणा ।
 पीतं विद्रधिनुत्स्यास्य नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८०.६ ॥
 कदलीदलक्षारन्तु पानीयेन प्रसाधितम् ।
 तस्याधनाद्धिनश्यन्ति उदरव्याधयोऽपिलाः ॥ १,१८०.७ ॥
 कदल्या मूलमादाय गुडाज्येन समन्वितम् ।
 अग्निना साधितं जग्धमुदरस्थकिमी-उरेत् ॥ १,१८०.८ ॥
 नित्यं निम्बदलानाञ्च यूर्णामामलकस्य च ।
 प्रत्यूषे भक्षयेद्यैव तस्य कुष्ठं विनश्यति ॥ १,१८०.९ ॥
 उरीतकीविडग्गञ्च उरिद्रा सितसर्षपाः ।
 सोमराजस्य मूलानि करञ्जस्य च रौन्धवम् ।
 गोमूत्रपिष्टान्येतानि कुष्ठरोगहराणि वै ॥ १,१८०.१० ॥
 अेकश्च त्रिङ्गलाभागस्तथा भागद्वयं शिवा ।
 सोमराजस्य बीजानां जग्धं पथ्येन दद्रुनुत् ॥ १,१८०.११ ॥
 अम्लतकं सगोमूत्रं क्वथितं लवणान्वितम् ।
 कांस्यघृष्टं भरं लेपात्कुष्ठदद्रुविनाशनम् ॥ १,१८०.१२ ॥
 उरिद्रा हरितालश्च दूर्वागोमूत्रसैन्धवम् ।
 अयं लेपो हन्ति दद्रुं पामानं च गरं तथा ॥ १,१८०.१३ ॥
 सोम राजस्य बीजानि नवनीतयुतानि च ।
 मधुनास्वादितानि स्युः शुक्लकुष्ठहराणि वै ।
 तकात्रपानतो रुद्र नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८०.१४ ॥
 श्वेतापरा जितामूलं वर्तितं यास्य वारिणा ।
 तल्लेपो रुद्र मासेन शुक्लकुष्ठविनाशनः ॥ १,१८०.१५ ॥
 माछिषं नवनीतञ्च सिन्धूरं समरीचकम् ।
 पामा विलेपनात्रश्येद्दुर्नामा वृषभध्वज ॥ १,१८०.१६ ॥
 विशुष्कगाम्भारीमूलं पक्वं क्षीरेण संयुतम् ।
 भक्षितं शुक्लपित्तस्य विनाशकरमीश्वर ॥ १,१८०.१७ ॥

मूलकस्य तु बीजानि ङ्यपा मार्जरसेन वै ।
पिष्टानि तेन लेपेन सिध्मकं रुद्र नश्यति ॥ १,१८०.१८ ॥
कदलीक्षारसंयुक्तहरिद्रा सिध्मकापडा ।
रम्भापामार्गयोः क्षार अेरएडेन विमिश्रितः ।
तदभ्यङ्गान्मडादेव ! सधः सिध्म विनश्यति ॥ १,१८०.१९ ॥
कूष्माण्डनालक्षारश्च सगोमूत्रश्च तत्त्वतः ।
जलपिष्टा हरिद्रा य सिध्दा मन्दानलेनडि ॥ १,१८०.२० ॥
माडिषेण पुरीषेण वेष्टिता वृषभध्वज ।
अस्या उद्धर्तनं कुर्याद्दृग्गसौष्ठवमीश्वर ॥ १,१८०.२१ ॥
तिलसर्षपसंयुक्तं हरिद्राद्रयकुष्ठकम् ।
तेनोद्धर्तितदेहः स्याद्दुर्गन्धः सुरभिः पुमान् ॥ १,१८०.२२ ॥
मनोहरश्चानुदिनं दूर्वाणां काकजङ्घाया ।
अर्जुनस्य तु पुष्पाणि जम्बूपत्रयुतानि य ।
सलोभ्राणि य तल्लेपो देहदुर्गन्धतां हरेत् ॥ १,१८०.२३ ॥
युक्तं लोभ्रभवैर्नोरैश्चूर्णन्तु कनकस्य य ।
तेनोद्धर्तितदेहस्य न स्याद्दृग्ग्रीष्मप्रभाषिका ॥ १,१८०.२४ ॥
दुग्धेनोषसि सेकश्च धर्मदोषश्च नश्यति ।
काकजङ्घोद्धर्तनन्तु ङ्यङ्गरागकरं भवेत् ॥ १,१८०.२५ ॥
मधुयष्टी शर्करा य वासकस्य रसो मधु ।
अेतत्पीतं रक्तपित्तकामलापाण्डुरोगनुत् ॥ १,१८०.२६ ॥
रक्तपित्तं हरेत्पीतो वासकस्य रसो मधु ।
प्रातः काले तोयपानात्पीनसं दारुणं हरेत् ॥ १,१८०.२७ ॥
बिभीतकस्य वै शूर्णं पिप्पल्याः सैन्धवस्य य ।
पीतं सकाञ्छिकं हन्ति स्वरभेदं मडेश्वर ॥ १,१८०.२८ ॥
शूर्णमामलकं सेव्यं पीतं गव्यपयोऽन्वितम् ।
मनः शिला बलामूलं कोलपाण य गुग्गुलुः ॥ १,१८०.२९ ॥
जातिपत्रं कोलपत्रं तथा यैव मनः शिला ।
ओमिश्रैव कृता वर्तिर्बदर्थग्रौ मडेश्वर ।

धूमपानं कासहरं नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८०.३० ॥
 त्रिकृत्वापिष्पलीयूर्णां भक्षितं मधुनायुतम् ।
 भोजनादौ छि समधु पिपासाज्व(त्व)रितं उरेत् ॥ १,१८०.३१ ॥
 भिल्वमूलञ्च समधुगुडूथीकवधितं जलम् ।
 पीतं उरेच्य त्रिवधं छर्दि नैवात्रसंशयः ।
 पीता दूर्वा छर्दिनुत्स्यात्पिष्टाताण्डुलवारिणा ॥ १,१८०.३२ ॥
 षट् श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 नवत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८१

हरिरुवाच ।
 पुनर्नवाया मूलञ्च श्वेतं पुष्ये समाहुतम् ।
 वारि पीतं तस्य पार्श्वं भवनेषु न पन्नगाः ॥ १,१८१.१ ॥
 तार्क्ष्यमूर्तिं वडेद्यो वै भल्लुकृन्तनिर्मिताम् ।
 स पन्नगैर्न दृश्येत यावज्जुवं वृषध्वज ॥ १,१८१.२ ॥
 पिबेच्छल्मलिमूलं यः पुष्यर्क्षे रुद्र वारिणा ।
 तस्मिन्नपास्तदृशना नागाः स्युर्नात्र संशयः ॥ १,१८१.३ ॥
 पुष्ये लज्जालुकामूले उस्तभष्टे तु पन्नगान् ।
 गृहीयाल्लेपतो वापि नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८१.४ ॥
 पुष्ये श्वेतार्कमूलन्तु पीतं शीतेन वारिणा ।
 नश्येत्तु दंशकविषं करवीरादिजं विषम् ॥ १,१८१.५ ॥
 मडाकालस्य वै मूलं पिष्टं तत्काञ्चिडेन वै ।
 वोद्गाणां दुण्डुभानां च तल्लोपो उरते विषम् ॥ १,१८१.६ ॥
 ताण्डुलीयकमूलं च पिष्टं ताण्डुलवारिणा ।
 धृतेन सड पीतन्तु उरेत्सर्वाविषाणि च ॥ १,१८१.७ ॥
 नीलीलज्जालुकामूलं पिष्टं ताण्डुलवारिणा ।
 पीतं तद्दंशकविषं नश्येदेकेन वोभयोः ॥ १,१८१.८ ॥
 कूष्माण्डकस्य स्वरसः सगुडः सडशर्करः ।

पीतः सद्गुधो उन्थाय्य दंशकस्यविषं य वै ॥ १,१८१.८ ॥
 तथा कोद्रवमूलस्य मोलस्य उर अवे य ।
 यष्टीमधुसामायुक्ता तथा पीता य शर्करा ॥ १,१८१.१० ॥
 सद्गुधा य त्रिरात्रेण मूषकानां विषं उरेत् ।
 युलुकत्रयपानाय्य वारिणः शीतलस्य वै ॥ १,१८१.११ ॥
 ताम्बूलदग्धमुष्पस्य लालास्त्रावो विनश्यति ।
 घृतं सशर्करं धीत्वा मधुपानमदो न वै ॥ १,१८१.१२ ॥
 कृष्णाङ्गुलस्य मूलेन पीतं सुक्वथितं जलम् ।
 ततो नश्यद्भ्रविषं त्रिरात्रेण मधेश्वर ॥ १,१८१.१३ ॥
 उषणं गव्यघृतं यैव सैन्धवेन समन्वितम् ।
 नाशयेत्तन्मलादेव वेदनां वृश्चिकोद्भवाम् ॥ १,१८१.१४ ॥
 कुसुमं कङ्कुमञ्चैव हरितालं मनः शिला ।
 करञ्जं पिषितं यैव ह्यर्कमूलं य शङ्कर ॥ १,१८१.१५ ॥
 विषंनृणां विनश्येत्तु अतेषां भक्षणाच्छिव ।
 दीपतैलप्रदानाय्य दंशैराकीटजैः शिव ।
 भर्जूरकविषं नश्येत्तदा वै नात्र संशयः ॥ १,१८१.१६ ॥
 दंशस्थानं वृश्चिकस्य शुण्ठी तगरसंयुता ।
 नश्येन्मधुमक्षिकाया अतेषां लेपतो विषम् ॥ १,१८१.१७ ॥
 शतपुष्पा सैन्धवञ्च साज्यं वा तेन लेपयेत् ।
 शिरीषस्य तु भीजं वै सिद्ध क्षीरेण घर्षितम् ॥ १,१८१.१८ ॥
 तल्लेपेन मलादेव नश्येत्कुङ्कुरञ्जं विषम् ।
 ज्वलिताग्निवारिसेको तथा ददुंरञ्जं विषम् ॥ १,१८१.१९ ॥
 धतूरकरसोन्मिश्रं क्षीराद्यगुऽपानतः ।
 शूनां विषं विनश्येत्तु शशाङ्गाङ्कितशोभर ॥ १,१८१.२० ॥
 वटनिम्बशमीनाञ्च वल्कलैः क्वथितं जलम् ।
 तत्सेकान्मुष्पन्तानां नश्येद्द्वै विषवेदना ॥ १,१८१.२१ ॥
 लेपनादेवदारोश्च गैरिकस्य य लेपनात् ।
 नागेश्वरो दरिद्रे द्वे तथा मञ्जिष्ठाका उर ।

अेभिर्वेपाद्विनश्येत्तु लूताविषमुमापते ॥ १,१८१.२२ ॥
 करञ्जस्य तु भीजानि वरुणश्छदमेव य ।
 तिलाश्च सर्षपा उन्युर्विषं वै नात्र संशयः ॥ १,१८१.२३ ॥
 धृतं कुमारीपत्रं वै दत्तं सलवणं डर ।
 तुरङ्गमशरीराणां कण्डूर्नश्येद्दशाढतः ॥ १,१८१.२४ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाप्ये आचारकाण्डे
 अेकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८२

हरिरुवाच ।

चित्रकस्याष्टभागाश्च शूरणस्य च षोडश ।
 शुण्ठ्या भागाश्च यत्वारो मरिचानां द्वयं तथा ॥ १,१८२.१ ॥
 त्रितयं पिप्पलीमूलं विडङ्गानां यतुष्टयम् ।
 अष्टौ मुशलिकाभागास्त्रिकुलायाश्चतुष्टयम् ।
 द्विगुणेन गुडेनैषां मोदकानिड कारयेत् ॥ १,१८२.२ ॥
 तद्दुग्धक्षामञ्जुर्लं छि पाण्डुरोगञ्ज कामलम् ।
 अतीसारंश्च मन्दात्रिं फ्लीडाञ्चैव निवारयेत् ॥ १,१८२.३ ॥
 भिल्वाम्निमन्थः श्योनाकपाटलापारिभद्रकम् ।
 प्रसारण्यश्चगन्धा य भृङ्गती कण्टकारिका ॥ १,१८२.४ ॥
 भला यातिभला रास्ना श्वदंष्ट्रा य पुनर्नवा ।
 अेरण्डः शारिवा पार्श्वो गुडुथी कपिकच्छुका ॥ १,१८२.५ ॥
 अेषां दशपलान्भागान्स्वायथेत्सलिलेऽमले ।
 तेन पादावशेषेण तैलपात्रे विपाययेत् ॥ १,१८२.६ ॥
 आञ्जं वा यद्वि गव्यं क्षीरं दत्त्वा यतुर्गुणम् ।
 शतावरीं सैन्धवञ्च तैलतुल्यं प्रदापयेत् ॥ १,१८२.७ ॥
 द्रव्याणि यानि पेथ्याणि तानि वक्ष्यामि तच्छृणु ।
 शतपुष्पा देवदारुर्भला पार्श्वो वयागुरु ॥ १,१८२.८ ॥
 कुष्ठं मांसी सैन्धवञ्च पलमेकं पुनर्नवा ।

पाने नस्ये तथाव्यङ्गे तैलमेतत्प्रदापयेत् ॥ १,१८२.८ ॥
 लृच्छूलं पार्श्वशूलञ्च गरुडमालाञ्च नाशयेत् ।
 अपस्मारं वातरक्तं वपुष्मांश्च पुमान्भवेत् ॥ १,१८२.१० ॥
 गर्भमश्रतरी विन्धात्किं पुनर्मानुषी हर ।
 अश्वानां वातभग्नानां कुञ्जराणां नृणां तथा ।
 तैलमेतत्प्रयोक्तव्यं सर्ववातविकारिणाम् ॥ १,१८२.११ ॥
 छिद्गुतुम्बुरुशुण्ठीभिः सिद्धं तैलन्तु सार्धपम् ।
 अेतद्धि पुराणं श्रेष्ठं कर्णशूलापहं परम् ॥ १,१८२.१२ ॥
 शुष्कमूलकशुण्ठीनां क्षारो छिद्गुलनागरम् ।
 तङ्कं यतुर्गुणं दद्यात्तैलमेतद्विपाययेत् ॥ १,१८२.१३ ॥
 आधिर्यं कर्णशूलञ्च पूयस्त्रावञ्च कर्णयोः ।
 क्रिमयश्च विनश्यन्ति तैलस्यास्य प्रपूरणात् ॥ १,१८२.१४ ॥
 शुष्कमूलकशुण्ठीनां क्षारो छिद्गुलनागरम् ।
 शतपुष्पा वया कुष्ठं दारुशिग्रुरसाञ्जनम् ॥ १,१८२.१५ ॥
 सौवर्ण्यं यवक्षारं सामुद्रं सैन्धवं तथा ।
 ग्रन्थिकं विडमुस्तं च मधु शुक्तं यतुर्गुणाम् ॥ १,१८२.१६ ॥
 मातुलुङ्गरसश्चैव कदलीरस एव च ।
 तैलमेभिर्विपक्तव्यं कर्णशूलापहं परम् ॥ १,१८२.१७ ॥
 आधिर्यं कर्णनादश्च पूयस्त्रावश्च दारुणाम् ।
 पूरणादस्य तैलस्य क्रिमयः कर्णयोर्हर ॥ १,१८२.१८ ॥
 सद्यो विनाशमायान्ति शशाङ्कृतशेपर ।
 क्षारतैलमिदं श्रेष्ठं मुषदन्तमलापहम् ॥ १,१८२.१९ ॥
 यन्धनं कुङ्कुमं मांसी कर्पूरं जातिपत्रिका ।
 जातीकड्ढोलपूगानां लवङ्गस्य कृलानि च ॥ १,१८२.२० ॥
 अगुरुणि च कस्तूरी कुष्ठं तगरपाटिका ।
 गोरौयना प्रियङ्गुश्च भला यैव तथा नभी ॥ १,१८२.२१ ॥
 सरलं सप्तपर्णं च लाक्षा यामलकी तथा ।
 तथा तु पद्मकं यैव ह्येतैस्तैलं प्रसाधयेत् ॥ १,१८२.२२ ॥

प्रस्वेदमलदुर्गन्धकण्डू कुष्ठदरं परम् ।
 गच्छति स्त्रीशतं रुद्रं बन्ध्यापि लभते सुतम् ॥ १,१८२.२३ ॥
 यवानी चित्रकं धान्यं त्र्यूषणं शूरकं तथा ।
 सौवर्चलं विडगञ्च पिप्पलीमूलराजिकम् ॥ १,१८२.२४ ॥
 ओम्भिः पद्मेद्रघृतप्रस्थं जलप्रस्थाष्टसंयुतम् ।
 तथाऽर्शोगुल्मश्रयथुं उन्ति वह्निं करोति वै ॥ १,१८२.२५ ॥
 मरिचं त्रिवृतं कुष्ठं हरितालं मनः शिला ।
 देवदारु हरिद्रे द्वे कुष्ठे मांसी य यन्मनम् ॥ १,१८२.२६ ॥
 विशाला करवीरञ्च अर्कक्षीरं शङ्करसः ।
 ओषाञ्च कार्षिको भागो विषस्थार्धपलं भवेत् ॥ १,१८२.२७ ॥
 प्रस्थं सटुकतैलस्य गोमूत्रेऽष्टगुणो पथेत् ।
 मृत्पात्रे लोडपात्रे वा शनैर्मुद्गग्निना पथेत् ॥ १,१८२.२८ ॥
 पामा विचरिङ्का यैव दद्गुर्विस्फोयकानिय ।
 अभ्यङ्गेन प्राणशयन्ति कोमलत्वञ्च जायते ॥ १,१८२.२९ ॥
 प्रभूतान्यपि श्चित्राणि तैलेनानेन मर्दयेत् ।
 शिरोत्थितमपि श्चित्रं विनष्टं तत्क्षणाद्भवेत् ॥ १,१८२.३० ॥
 पटोलपत्रं कटुका मञ्जिष्ठा शारिवा निशा ।
 जातीशमीनिम्बपत्रं मधुकं क्वथितं घृतम् ॥ १,१८२.३१ ॥
 ओम्भिर्लेपात्सयुरुरुजो प्राणो विस्त्राविणः शिव ।
 शङ्खपुष्पी वया सोमो ब्राह्मी ब्रह्मसुवर्चलाः ॥ १,१८२.३२ ॥
 अभया य गुडुयी य आटृषकवाकुयी ।
 ओतैरक्षसमैर्भागैर्घृतप्रस्थं विपाययेत् ॥ १,१८२.३३ ॥
 कण्टकार्या रसाप्रस्थं क्षीरप्रस्थसामन्वितम् ।
 ओतद्ब्राह्मीघृतं नाम स्मृतिमेधाकरं परम् ॥ १,१८२.३४ ॥
 अग्निमन्थो वया वासा पिप्पली मधु सैन्धवम् ।
 सप्तरात्रप्रयोगेण डिन्नरैरिव गीयते ॥ १,१८२.३५ ॥
 अपामार्गः गुडुयी य वया कुष्ठे शतावरी ।

शङ्खपुष्पाभया साज्यं विऽङ्गं भक्षितं समम् ।
 त्रिभिर्दिनैरंरं कुर्याद्ग्रन्थाष्टशतधारिणाम् ॥ १,१८२.३६ ॥
 अद्भिर्वा पयसाज्येन मासमेकन्तु सेविता ।
 वया कर्मान्नरं प्राङ्गं श्रुतिधारिणसंयुतम् ॥ १,१८२.३७ ॥
 यन्द्रसूर्यग्रहे पीतं पलमेकं पयोऽन्वितम् ।
 वयायास्तत्क्षणां कुर्यान्महाप्रज्ञायुतं नरम् ॥ १,१८२.३८ ॥
 भूनिम्बनिम्बत्रिङ्गलापर्पटैश्च शृतं जलम् ।
 पटोलीमुस्तकाभ्याञ्च वासकेन य नाशयेत् ॥ १,१८२.३९ ॥
 विस्फोटकानि रक्तञ्च नात्र कार्या विचारणा ।
 कतकस्य हृलं शङ्खं सैन्धवं त्र्यूषणं वया ॥ १,१८२.४० ॥
 हेनी रसाञ्जनं क्षौद्रं विऽङ्गानि मनः शिला ।
 अेषां वर्तिर्दन्ति कायं तिमिरं पटलं तथा ॥ १,१८२.४१ ॥
 प्रस्थद्वयं माषकस्य क्वाथश्च द्रोणमम्भसाम् ।
 यतुर्भागावशेषेण तैलप्रस्थं विपाचयेत् ॥ १,१८२.४२ ॥
 काञ्जिकस्याढकं दत्त्वा पिष्टान्येतानि द्वापयेत् ।
 पुनर्नवा गोक्षुरकं सैन्धवं त्र्यूषणं वया ॥ १,१८२.४३ ॥
 लवणं सुरदारुश्च मञ्जिष्ठा कण्टकारिका ।
 नस्यात्पानाद्भरत्येव कर्णशूलं सुदारुणाम् ॥ १,१८२.४४ ॥
 बाधिर्यं सर्वरोगांश्च ङ्यभ्यङ्गाञ्च मलेश्चर ।
 पलद्वयं सैन्धवञ्च शुण्ठी चित्रकपञ्चकम् ॥ १,१८२.४५ ॥
 सौवीरपञ्चप्रस्थं य तैलप्रस्थं पयेत्ततः ।
 असृग्दरस्वरप्लीडासर्ववातविकारनुत् ॥ १,१८२.४६ ॥
 उद्गुम्भरं वटं प्लक्षं जम्बूद्वयमथार्जुनम् ।
 पिप्पली य कदम्बञ्च पलाशं लोप्रतिन्दुकम् ॥ १,१८२.४७ ॥
 मधूकमाग्नसर्जञ्च बटं पद्मकेशरम् ।
 शिरीषभीजकुतकमेतत्कवाथेन साधितम् ।
 तैलं ढन्ति प्राणाल्वेपाश्चिरकालभवानपि ॥ १,१८२.४८ ॥
 एति श्रीगारुडे महापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

द्विनवत्यधिक शततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- १८३

उरिरुवाच ।

पलाएडुञ्जुरके कुष्ठमश्रगन्धाजमोदकम् ।

वया त्रिकटुकञ्चैव लवणं यूर्णमुत्तमम् ॥ १,१८३.१ ॥

ब्राह्मीरसैर्भावितञ्च सर्पिर्मधुसमन्वितम् ।

समाहं भक्षितं कुर्यान्निर्मलाञ्च मतिं पराम् ॥ १,१८३.२ ॥

सिद्धार्थकं वया छिद्गु कश्चञ्च देवदारु य ।

मञ्जिष्ठा त्रिफला विश्वं शिरीषो रजनीद्वयम् ॥ १,१८३.३ ॥

प्रियङ्गुनिम्बत्रिकटु गोमूत्रैर्लैव धर्षितम् ।

नसयमालेपनञ्चैव तथा योद्धर्तनं छितम् ॥ १,१८३.४ ॥

अपस्मारविषोन्मादशोषालक्ष्मीज्वरापहम् ।

भूतेभ्यश्चभयं छन्ति राजद्वारेषु योजनात् ॥ १,१८३.५ ॥

निम्बं कुष्ठं उरिद्रे द्वे शिञ्जु सर्षपञ्च तथा ।

देवदारु पटोलञ्च धान्यं तङ्कण धर्षितम् ॥ १,१८३.६ ॥

दंडं तैलाक्त गात्रं वै नयेद्दुद्धर्तनेन य ।

पामाः कुष्ठानि नश्येयुः कण्डू छन्ति य निश्चितम् ॥ १,१८३.७ ॥

सामुद्रं सैन्धवं क्षारो राजिका लवणं विडम् ।

कटुलोडरजश्चैवं त्रिवृत्सूरणकं समम् ।

दधिगोमूत्रपयसा मन्तपावकपायितम् ॥ १,१८३.८ ॥

अलाग्निवर्धकं यूर्णं पिबेद्दुष्णोऽन वारिणा ।

जुर्णोऽजुर्णो तु भुञ्जति मांस्यादिघृतमुत्तमम् ॥ १,१८३.९ ॥

नामिशूलं मूत्रशूलं गुल्मप्लीहलवञ्च यत् ।

सर्वशूलहरं यूर्णं जठरानलदीपनम् ।

परिणामसमुत्थस्य शूलस्य य छितं परम् ॥ १,१८३.१० ॥

अभयामलकं द्राक्षा पिप्पली कण्टकारिका ।

शृङ्गी पुनर्नवा शुण्ठी जग्धा कासं निछन्ति वै ॥ १,१८३.११ ॥

अमयामलकं द्राक्षा पाठा यैव विभीतकम् ।
 शर्कराया समं यैव जग्धं ज्वरुडरं भवेत् ॥ १,१८३.१२ ॥
 त्रिकुला बट्टरं द्राक्षा पिप्पली य विरेककृत् ।
 उरीतकी सोषणानीरलवणञ्च विरेककृत् ॥ १,१८३.१३ ॥
 दुर्ममत्स्याश्चमडिषगोशृगालाश्च वानराः ।
 विडालबर्दिकाकाश्च वराडोलूककुक्कुटाः ॥ १,१८३.१४ ॥
 उंस अेषाञ्च विण्मूत्रं मांसं वा रोम शोणितम् ।
 धूपं दद्याज्ज्वरार्तैभ्य उन्मत्तेभ्यश्च शान्तये ॥ १,१८३.१५ ॥
 अेताभ्यौषधजातानि कथितानि उभापते ।
 निघ्नन्ति ताश्च रोगांश्च वृक्षमिन्द्राशनिर्यथा ॥ १,१८३.१६ ॥
 औषधंभगवान्विषणुः संस्मृतो रोगनुद्भवेत् ।
 ध्यातोऽर्चितः स्तुतो वापि नात्र कार्या विचारणा ॥ १,१८३.१७ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८४

उरिरुवाच ।

सर्वव्याधिदरं वक्ष्ये वैषणवं कवचं शुभम् ।

येन रक्षा कृता शम्भोर्द्वैत्याक्षपयतः पुरा ॥ १,१८४.१ ॥ शम्भोर्नात्र कार्या विचारणा

प्रणाम्य देवमीशानमजं नित्यमनामयम् ।

देवं सर्वेश्वरं विषणुं सर्वव्यापिनमव्ययम् ॥ १,१८४.२ ॥

अध्याम्युदं प्रतिसरे नमस्कृत्य जनार्दनम् । प्रतीकारं

अमोघाप्रतिमं सर्वं सर्वदुःखनिवारणम् ॥ १,१८४.३ ॥

विषणुर्माभगतः पातु कृष्णो रक्षतु पृष्ठतः ।

उरिर्मे रक्षतु शिरो वृद्धयञ्च जनार्दनः ॥ १,१८४.४ ॥

मनो मम वृषीकेशो जिह्वां रक्षतु केशवः ।

प्रातु नेत्रे वासुदेवः श्रोत्रे सङ्कर्षणो विभुः ॥ १,१८४.५ ॥

प्रधुम्नः पातु मे घ्राणमनिरुद्धस्तु यर्म य ।

वनमाली गलस्थान्तं श्रीवत्सो रक्षतामघः ॥ १,१८४.६ ॥
 पार्श्वं रक्षतु मे यक्षं वामं दैत्यनिवारणाम् ।
 दक्षिणान्तु गदादेवी सर्वासुरनिवारिणी ॥ १,१८४.७ ॥
 उदरं मुसलं पातु पृष्ठं मे पातु लाङ्गलम् ।
 उर्ध्वं रक्षतु मे शार्ङ्गं जङ्घे रक्षतु नन्दकः ॥ १,१८४.८ ॥
 पाष्णीं रक्षतु शङ्खश्च पदां मे यरण्णावुलौ ।
 सर्वकार्यार्थसिद्ध्यर्थं पातु मां गरुडः सदा ॥ १,१८४.९ ॥
 वराडो रक्षतु जले विषमेषु य वामनः ।
 अटव्यां नारसिंहश्च सर्वतः पातु केशवः ॥ १,१८४.१० ॥
 छिरण्यगर्भो भगवान्छिरण्यं मे प्रयच्छतु ।
 साङ्ख्याचार्यस्तु कपिलो धातुसाम्यं करोतु मे ॥ १,१८४.११ ॥
 श्वेतद्वीपनिवासी य श्वेतद्वीपं नयत्वजः ।
 सर्वान्सूद्यतां शत्रून्मधुकैटभमर्दनः ॥ १,१८४.१२ ॥ सूदनः
 सदाकर्षतु विषणुश्च किंलिषं मम विग्रहात् ।
 उंसो मत्स्यस्तथा क्रुर्मः पातु मां सर्वतो दिशम् ॥ १,१८४.१३ ॥
 त्रिविक्रमस्तु मे देवः सर्वपापानि हन्ततु । सर्वपापान्निगृह्णतु
 तथा नारायणो देवो बृह्दिं पालयतां मम ॥ १,१८४.१४ ॥
 शेषो मे निर्मलं ज्ञानं करोत्वज्ञाननाशनम् ।
 वऽवामुभो नाशयतां कल्मषं यत्कृतं मया ॥ १,१८४.१५ ॥
 पद्भ्यां ददातु परमं सुभं मूर्ध्नि मम प्रभुः ।
 दत्तात्रेयः प्रदुरुतां सपुत्रपशुबान्धवम् ॥ १,१८४.१६ ॥ दत्तात्रेयः कलयतु
 सर्वानरीत्राशयतु रामः परशुना मम ।
 रक्षोघ्नस्तु दशरथिः पातु नित्यं मलाभुजः ॥ १,१८४.१७ ॥
 शत्रून्डलेन मे उन्धाद्रभो यादवनन्दनः ।
 प्रलम्बकेशियाणूरपूतनाकंसनाशनः ।
 कृष्णस्य यो बालभावः स मे कामान्प्रयच्छतु ॥ १,१८४.१८ ॥
 अन्यकारतमोघोरे पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।
 पश्यामि भयसन्त्रस्तः पाशुडस्तमिवान्तकम् ॥ १,१८४.१९ ॥

ततोऽडं पुण्डरीकाक्षमभ्युतं शरणं गतः ।
 धन्योऽडं निर्भयो नित्यं यस्य मे भगवान्छरिः ॥ १,१८४.२० ॥
 ध्यात्वा नारायणं देवं सर्वोपद्रवनाशनम् ।
 वैष्णवं क्वयं बद्ध्वा विचरामि मडीतले ॥ १,१८४.२१ ॥
 अप्रधृष्योऽस्मि भूतानां सर्वदेवमयो ह्यलम् ।
 स्मरणाद्देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः ॥ १,१८४.२२ ॥
 सिद्धिर्भवतु मे नित्यं यथा मन्त्रमुदाहृतम् ।
 यो मां पश्यति यक्षुर्भ्यां यज्यः पश्यामि यक्षुषा ।
 सर्वेषां पापदृष्टानां विष्णुर्भद्रातु यक्षुषी ॥ १,१८४.२३ ॥
 वासुदेवस्य यज्यङ्कं तस्य यङ्कस्य ये त्वराः ।
 ते हि छिन्तु पापान्मे मम छिन्तु छिंसकान् ॥ १,१८४.२४ ॥ पापानि
 राक्षसेषु पिशाचेषु कान्तारेष्वटवीषु च ।
 विवादे राजमार्गेषु धूतेषु कलङ्केषु च ॥ १,१८४.२५ ॥
 नदीसन्तारण्ये घोरे सम्प्रामे प्राणसंशये ।
 अग्निचौरनिपातेषु सर्वत्रानिवारण्ये ॥ १,१८४.२६ ॥
 विद्युत्सर्पविषोद्भेगे रोगे वै विघ्नसङ्घटे ।
 जघ्यमेतज्जपेन्नित्यं शरीरे भयमागते ॥ १,१८४.२७ ॥
 अयं भगवतो मन्त्रो मन्त्राणां परमो मडान् ।
 विष्यात् क्वयं गुह्यं सर्पपापप्राणाशनम् ।
 स्वमायाकृतिनिर्माणां कल्पान्तगडनं मडत् ॥ १,१८४.२८ ॥
 ॐ अनाद्यन्त जगद्धीज पद्मनाभ नमोऽस्तु ते ।
 ॐ कालाय स्वाहा । ॐ कालपुरुषाय स्वाहा । ॐ कृष्णाय स्वाहा ।
 ॐ कृष्णरूपाय स्वाहा । ॐ चाण्डाय स्वाहा । ॐ चाण्डरूपाय स्वाहा ।
 ॐ प्रयाण्डाय स्वाहा । ॐ प्रयाण्डरूपाय स्वाहा । ॐ सर्वाय स्वाहा ।
 ॐ सर्वरूपाय स्वाहा । ॐ नमो भुवनेशाय त्रिलोकधात्रे षड्विंशति
 सिंघटि सिंघटि स्वाहा । ॐ नमः अयोभेतये ये ये संज्ञापय var संज्ञायापात्र
 दैत्यदानवयक्षराक्षसभूतपिशाचकूष्माण्डान्तापस्मारकच्छर्दनदुर्धराणा-
 मेकालिकद्व्यालिकत्र्यालिकयातुर्गिक मौडूर्तिकदिनज्वररात्रिज्वरसन्ध्याज्वरसर्वज्वरादीनां
 लूताडीटकण्टकपूतनाभुजङ्गस्थावरजङ्गमविषादीनामिदं शरीरं

मम पथ्यं त्वं कुरु स्फुट स्फुट स्फुट प्रकोट लङ्कट
 विकटदंष्ट्रः पूर्वतो रक्षतु ।
 ॐ है है है है दिनकर्सडस्रकालसमाडतो जय पश्चिमतो रक्ष ।
 ॐ निवि निवि प्रदीभज्वलनज्वालाकार मडाकपिल उत्तरतो रक्ष ।
 ॐ विवि विवि मिलि मिलि गरुडि गरुडि गौरीगान्धारीविषमोडविषमविषमां
 मडोडयतु स्वाडा दक्षिणतो रक्ष ।
 मां पश्य सर्वभूतभयोपद्रवेभ्यो रक्ष रक्ष जय जय
 विजय तेन डीयते शिपुत्रासाडङ्कृतवाघतोभय रुधय वोभयोडभयं
 द्दिशतु व्युतः तद्दुदरमभिलं विशन्तु
 युगपरिवर्तसडस्रसङ्घ्येयोडस्तमलमिव प्रविशन्ति रश्मयः ।
 वासुदेवसङ्कर्षणप्रधुम्नश्चानिरुद्धकः ।
 सर्वज्वरान्मम घ्नन्तु विषणुर्नारायणो हरिः ॥ १,१८४.२८ ॥
 षति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाण्ये आचारकाण्डे
 वैषणवकवयकथनं नाम यतुर्नवत्युत्तरशततमोऽध्यायः ॥

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८५

हरिरुवाच ।

सत्वकामप्रदां विधां समरात्रेण तां शृणु ।

नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय धीमडि ॥ १,१८५.१ ॥

प्रधुम्नायानिरुद्धाय नमः सङ्कर्षणाय च ।

नमो विज्ञानमात्राय परमानन्दमूर्तये ॥ १,१८५.२ ॥

आत्मारामाय शान्ताय निवृत्तद्वैतदृष्टये ।

त्वद्रूपाणि च सर्वाणि तस्मात्तुभ्यं नमो नमः ॥ १,१८५.३ ॥

दृषीकेशाय मडते नमस्तेऽनन्तमूर्तये ।

यस्मिन्निदं यतश्चैतत्तिष्ठत्यत्रेऽपि जायते ॥ १,१८५.४ ॥

मृन्मयीं वडसि क्षोणीं तस्मै ते ब्रह्मणे नमः ।

यन्न स्पृशन्ति न विदुः मनोभ्रुद्धीन्द्रियासवः ।

अन्तर्बडिस्त्वं यरसि व्योमतुल्यं नमाम्यडम् ॥ १,१८५.५ ॥

ॐ नमो भगवते मडापुराणाय मडाभूतपतये सकलसत्त्वभाविप्रीडनि-
 कडकमलरेणूत्यलनिभधर्माण्यविद्यया? यरणारविन्दयुगल परमेष्ठिनमस्ते ।

अवाप विधाधरतां चित्रकेतोश्च विधया ॥ १,१८५.६ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाएडे प्रथमांशाक्ये आचारकाएडे

पञ्चनवत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १८६

हरिरुवाच ।

अवाप जभ्या येन्द्रत्वं विष्णुधर्माभ्यविधया ।

सर्वाञ्छत्रून्विनिर्जित्य ताञ्च वक्ष्ये मडेश्वर ॥ १,१८६.१ ॥

पादयोर्जानुनोऽर्वाोरुदरे षुधथोरसि ।

मुणे शिरस्यानुपूर्वमोङ्गा रादीनि विन्यसेत् ॥ १,१८६.२ ॥

नमो नारायणायेति विपर्यासमथापि च ।

करन्यासं ततः कुर्याद्वाडक्षरविधया ॥ १,१८६.३ ॥

प्रणवाटियकारान्तमङ्गुल्यं गुष्ठपर्वसु ।

न्यसेद्धृदय ओङ्कारं मनुं मूर्ध्नि समस्तकम् ॥ १,१८६.४ ॥

ओङ्कारन्तु भ्रुवोर्मध्ये शिकानेत्रादिमूर्धतः ।

ॐ विष्णवे एति एमं मन्त्रन्यासमुदीरयेत् ॥ १,१८६.५ ॥

आत्मानं परमं ध्यायेच्छेषं यच्छक्तिभिर्युतम् ।

मम रक्षां हरिः कुर्यान्मत्स्यमूर्तिर्जलेऽवतु ॥ १,१८६.६ ॥

त्रिविक्रमस्तथाकाशे स्थले रक्षतु वामनः ।

अटव्यां नरसिंहस्तु रामो रक्षतु पर्वते ॥ १,१८६.७ ॥

भूमौ रक्षतु वाराहौ व्योम्नि नारायणोऽवतु ।

कर्मबन्धाख्य कपिलो दत्तो रोगाख्य रक्षतु ॥ १,१८६.८ ॥

उयग्रीवो देवताभ्यः कुमारो मकरध्वजात् ।

नारदोऽन्यार्थनादैवः कूर्मो वै नैरृते सदा ॥ १,१८६.९ ॥

धन्वन्तीरश्वापथ्याख्य नागः क्रोधवशात्खिल ।

यज्ञो रोगात्समस्ताख्य व्यासोऽज्ञानाख्य रक्षतु ॥ १,१८६.१० ॥

भुङ्क्षुः पाषाणसंघातात्कल्की रक्षतु कल्मषात् ।

पायान्मध्यन्दिने विष्णुः प्रातर्नारायणोऽवतु ॥ १,१८६.११ ॥

मधुडा यापराहे य सायं रक्षतु माधवः ।
 लृषीकेशः प्रदोषेऽव्यात्प्रत्यूषेऽव्याज्जनाईनः ॥ १,१८६.१२ ॥
 श्रीधरोऽव्यादर्धरात्रे पद्मनाभो निशीथके ।
 यङ्ककौमोदकीबाणा धन्तु शत्रूंश्च राक्षसान् ॥ १,१८६.१३ ॥
 शङ्खः पद्मं य शत्रुभ्यः शार्ङ्गं वै गरुडस्तथा ।
 ब्रुद्धीन्द्रियमनः प्राणान्पान्तु पार्श्वविभूषणः ॥ १,१८६.१४ ॥
 शेषः सर्पस्वरूपश्च सदा सर्वत्र पातु माम् ।
 विदिक्षु दिक्षु य सदा नारसिंहश्च रक्षतु ॥ १,१८६.१५ ॥
 अेतद्धारयमाणश्च यं यं पश्यति यक्षुषा ।
 स वशी स्याद्विपाप्मा य रोगमुक्तो द्विवं व्रजेत् ॥ १,१८६.१६ ॥
 षट् श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८७

धन्वन्तरिरुवाच ।
 गारुडं सम्प्रवक्ष्यामि गरुडेन ल्युदीरितम् ।
 कश्यपाय सुमित्रेण विषलृथैन गारुडः ॥ १,१८७.१ ॥
 पृथिव्यापस्तथा तेजो वायुराकाशमेवय ।
 क्षित्याद्विष्वेव वर्गाश्च ल्येते वै माण्डलाधिपाः ॥ १,१८७.२ ॥
 पञ्चतत्त्वे स्थिता देवाः प्राप्यन्ते विषणुसेवकैः ।
 दीर्घस्वरविभिन्नाश्च नपुंसकविवर्जिताः ॥ १,१८७.३ ॥
 सषडङ्गः शिवः प्रोक्तो लृच्छिरश्च शिभा क्मात् ।
 क्वयं नेत्रमस्त्रं स्यान्न्यासः स्वस्थलसंस्थितिः ॥ १,१८७.४ ॥
 सर्वसिद्धिप्रदस्थान्ते कालवह्निर धोऽनिलः ।
 षष्ठस्वरसमायुक्तमर्धेन्दुसंयुतं परम् ॥ १,१८७.५ ॥
 परापरविभिन्नाश्च शिवस्योर्ध्वाध षरिताः ।
 रेङ्गैर्णाङ्गेषु सर्वत्र न्यासं कुर्याद्यथाविधि ॥ १,१८७.६ ॥
 लृष्टि पाणितले देले कर्णे नेत्रे करोति य ।

जपात्तु सर्वसिद्धिः स्याद्यत्तुर्वृत्रसमायुताम् ॥ १,१८७.७ ॥

यत्तुश्चां सुविस्तारं पीतवर्णान्तु चिन्तयेत् ।

पृथिवीं चेन्द्रदेवत्यां मध्ये वरुणमण्डलम् ॥ १,१८७.८ ॥

मध्ये पद्मं तथायुक्तमर्धयन्द्रं सुशीतलम् ।

छन्दनीलद्युतिं सौम्यमथवाग्नेयमण्डलम् ॥ १,१८७.९ ॥

त्रिकोणं स्वस्थिकैर्युक्तं जवालामा लानवं स्मरेत् ।

भिन्नाञ्जननिभाकारं स्ववृत्तं बिन्दुभूषितम् ॥ १,१८७.१० ॥

क्षीरोर्मिसदृशाकारं शुद्धस्कृष्टिकवर्चसम् ।

प्लावयन्तं जगत्सर्वं व्योमामृतमनुस्मरेत् ॥ १,१८७.११ ॥

वासुकिः शङ्खपालश्च स्थितौ पार्थिवमण्डले ।

कर्कोटः पद्मनाभश्च वारुणो तौ व्यवस्थितौ ॥ १,१८७.१२ ॥

आग्नेये यापि कुलिकस्तक्षश्चैव मलाञ्जकौ ।

वायुमण्डलसंस्थौ य पञ्च भूतानि विन्यसेत् ॥ १,१८७.१३ ॥

अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तमनुलोमविलोमतः ।

पर्वसन्धिषु य न्यस्या जया य विजया तथा ॥ १,१८७.१४ ॥

आस्याद्विस्वपुरस्थाने न्यस्यास्त्रिवपुःसङ्गकम् ।

कनिष्ठाद्यै लृटाद्यै च शिष्वायां कर्योर्न्यसेत् ॥ १,१८७.१५ ॥

व्यापकन्तु तत्त्वपूर्वं क्रमादङ्गुलिपर्वसु ।

भूतानाञ्च पुनर्न्यासः शिवाङ्गानि तथैव य ॥ १,१८७.१६ ॥

प्रणवादिनमश्चान्ते नाम्नैव य समन्वितः ।

सर्वमन्त्रेषु कथितो विधिः स्थापनपूजने ॥ १,१८७.१७ ॥

आधाक्षरं तन्नाम्नश्च मन्त्रोऽयं परिकीर्तितः ।

अष्टानां नागजातीनां मन्त्रः सान्निध्यकारकः ॥ १,१८७.१८ ॥

ॐ स्वाहा क्रमशश्चैव पञ्चभूतपुरोगतम् ।

येष साक्षाद्भवेत्ताक्षर्यः सर्वकर्मप्रसाधकः ॥ १,१८७.१९ ॥

करन्यासं स्वदैः कृत्वा शरीरे तु पुनर्न्यसेत् ।

ज्वलन्तं चिन्तयेत्प्राणमात्मसंशुद्धिकारकम् ॥ १,१८७.२० ॥

बीजन्तु चिन्तयेत्पश्चाद्दर्शान्तममृतात्मकम् ।
 अवेद्याप्यायनं कृत्वा मूर्ध्नि सञ्चिन्त्य यात्मनः ॥ १,१८७.२१ ॥
 पृथिवीं पादयोर्दधात्तप्तकाञ्चनसप्रभाम् ।
 अशेषभुवनाकीर्णां लोकापालसमन्विताम् ॥ १,१८७.२२ ॥
 अेतां भगवतीं पृथ्वीं स्वदेहे विन्यसेद्भुधः ।
 श्यामवर्णमयं ध्यायेत्पृथिवीद्विगुणं भवेत् ॥ १,१८७.२३ ॥
 ज्वालामालाकुलं दीप्तमाभ्रज्जम्भुनान्तकम् ।
 नाभित्रीवान्तरे न्यस्य त्रिकोणं मण्डलं रवेः ॥ १,१८७.२४ ॥
 भिन्नाञ्जननिभाकारं निम्बिलं व्याप्य संस्थितम् ।
 आत्ममूर्तिस्थितं ध्यायेद्भ्रायव्यं तीक्ष्णमण्डलम् ॥ १,१८७.२५ ॥
 सिम्भोपरि स्थितं दिव्यं शुद्धस्कृटिकवर्चसम् ।
 अप्रमाणमहाव्योमव्यापकं यामृतोपमम् ॥ १,१८७.२६ ॥
 भूतन्यासं पुरा कृत्वा नागानाञ्च यथाक्रमम् ।
 लकारान्ता भिन्दुयुता मन्त्रा भूतकमेण तु ॥ १,१८७.२७ ॥
 शिवबीजं ततो दधात्ततो ध्यायेच्च मण्डलम् ।
 योयस्य क्माप्यातो मण्डलस्य विचक्षणः ।
 तस्य तच्चिन्तयेद्गर्णं कर्मकाले विधानवित् ॥ १,१८७.२८ ॥
 पादपक्षैस्तथा यञ्चत्क्षणागैर्विभूषितम् ।
 ताक्ष्यं ध्यायेत्ततो नित्यं विषे स्थावरजङ्गमे ॥ १,१८७.२९ ॥
 ग्रहभूतपिशाचे य डाकिनीयक्षराक्षसे ।
 नागैर्विवेष्टितं कृत्वा स्वदेहे विन्यसेच्छिवम् ॥ १,१८७.३० ॥
 द्विधा न्यासः समाप्यातो नागानां शैव भूतयोः ।
 अेवं ध्यात्वा कर्म कुर्यादात्मतत्त्वादिकं क्रमात् ॥ १,१८७.३१ ॥
 त्रितत्त्वं प्रथमत्त्वा सिवतत्त्वं ततः परम् ।
 यथा देहे तथा देवे अङ्गुलीनां च पर्वसु ॥ १,१८७.३२ ॥
 देहे न्यासं पुरा कृत्वा ज्यनुलोमविलोमतः ।
 कन्धं नालं तथा पद्मं धर्मं झानाद्विमेव च ॥ १,१८७.३३ ॥
 द्वितीयस्वरसम्भिन्नं वर्गान्तेन तु पूजयेत् ।

शौमिति कर्णिकामध्ये मूर्ध्नि रेङ्गेण संयुतम् ॥ १,१८७.३४ ॥

अकथटतपयशा वर्गाः पूर्वादिडे न्यसेत् ।

पत्रान्तकेसरान्ते तु द्वौ द्वौ पूर्वादिडौ तथा ॥ १,१८७.३५ ॥

केशरे तु स्वरान्त्र्यस्थादीशान्तान्धोऽशार्थयेत् ।

वामाधाः शक्तयः प्रोक्तास्त्रितत्पन्तु ततो न्यसेत् ॥ १,१८७.३६ ॥

आवाडयेत्ततो मूर्ध्नि शिवमङ्गं ततः परम् ।

कर्णिकायां न्यसेद्द्वं सांगं तत्र पुरः सरम् ॥ १,१८७.३७ ॥

पृथिवी पश्चिमे पत्रे आपश्चोत्तरसंस्थिताः ।

तेजस्तु दक्षिणे पत्रे वायुं पूर्वेषु पूजयेत् ॥ १,१८७.३८ ॥

स्वभीजं मूर्तिरूपन्तु प्रागुक्तं पारकल्पयेत् ।

यं वायुमूलं नैरृत्ये रेङ्गस्त्वनलसंस्थितः ॥ १,१८७.३९ ॥

वं य त्वीशे सदा पूज्य ॐ हृदिस्थय्य पूजयेत् ।

तन्मान्भूतमात्रांस्तान्बहिरेव प्रपूजयेत् ॥ १,१८७.४० ॥

शिवाङ्गानि ततः पश्चाद्घ्यात्वा सम्पूजयेत्ततः ।

आग्नेय्यां हृदयं पूज्य शिर ईशानगोचरे ॥ १,१८७.४१ ॥

नैरृत्ये तु शिषां दद्याद्वायव्यां ङवयं न्यसेत् ।

अस्त्रन्तु बाह्यतो दद्यान्नेत्रमुत्तरसंस्थितम् ॥ १,१८७.४२ ॥

पत्राग्रे कर्णिकग्रे तु भीजानि परिपूजयेत् ।

अनन्तादिङ्गुलीरान्ता अष्टौ नागाः ङमात्स्थिताः ॥ १,१८७.४३ ॥

पूर्वादिङ्गमेणैव त्वीशपर्यन्तमेव य ।

पूजयेथ्य सदा मन्त्री विधानेन पृथक्पृथक् ॥ १,१८७.४४ ॥

हृदि पत्रे विधानेन शिलादौ दत्तमण्डले ।

ऐतत्कार्यं समुद्दिष्टं नित्यनैमित्तिकेऽपि य ॥ १,१८७.४५ ॥

आत्मानं चिन्तयेन्नित्यं कामरूपं मनोहरम् ।

प्लावयन्तं जगत्सर्वं सृष्टिसंसारकारकम् ॥ १,१८७.४६ ॥

ज्वालामालाभिरुद्दीप्तं आभ्रजम्बुवनान्तकम् ।

दशबाहुं यतुर्वङ्गं पिङ्गाक्षं शूलपाणिनम् ॥ १,१८७.४७ ॥

दंष्ट्राकरालमत्युग्रं त्रिनेत्रं शशिशेखरम् ।
 भैरवन्तु स्मरेत्सिद्धयै गरुडं सर्वकर्मसु ॥ १,१८७.४८ ॥
 नागानां नाशनार्थाय गरुडं भीमभीषणम् ।
 पादौ पातालं संस्थौ य द्दिशः पक्षास्तु संश्रिताः ॥ १,१८७.४९ ॥
 सप्त स्वर्गा उरसि य ब्रह्माण्डं कण्ठमाश्रितम् ।
 पूर्वादीशानपर्यन्तं शिरस्तस्य विचिन्तयेत् ॥ १,१८७.५० ॥
 सदाशिवशिष्यान्तस्थं शक्तित्रितयमेव य ।
 परात्परे शिवं साक्षात्तार्क्ष्यं भुवननायकम् ॥ १,१८७.५१ ॥
 त्रिनेत्रमुग्ररूपञ्च विषनागक्षयङ्कुरम् ।
 ग्रसनं भीमवक्त्रं य गरुडं मन्त्रविग्रहम् ॥ १,१८७.५२ ॥
 कालाग्निमिव दीप्तं य चिन्तयेत्सर्वकर्मसु ।
 अयं न्यासविधिं कृत्वा यद्यन्मनसि चिन्तयेत् ॥ १,१८७.५३ ॥
 तत्तदेव भवेत्साध्यं नरो वै गरुडायते ।
 प्रेता भूतास्तथा यक्षा नागा गन्धर्वराक्षसाः ।
 दर्शनात्तस्य नश्यन्ति ज्वराश्चातुर्विधादयः ॥ १,१८७.५४ ॥
 धन्वन्तरि रुवाय ।
 अयं स गरुडं प्रोये गरुडः कश्यपाय य ।
 मહેશ्वरो यथा गौरीं प्राह विधां तथा शृणु ॥ १,१८७.५५ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाप्ये आचारकाण्डे
 सप्तमवत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८८

भैरव उवाच ।
 नित्यञ्जिन्नामथो वक्ष्ये त्रिपुरां भुक्तिमुक्तिदाम् ।
 ॐ ह्रीं आगच्छ देवि अँ ह्रीं ह्रीं रेभाकारणम् ।
 ॐ ह्रीं क्वेदिनीं भं नमः मदनक्षोभिणाम् तथा ।
 अँ यं यं ह्रीं वा गुणरेभया ह्रीं मदनान्तरे य ।
 अँ ह्रीं ह्रीं य निरञ्जना वागति मदनान्तरेभे भनेत्रावलीति य ।
 वेगवति मडाप्रेतासनाय य पूजयेत् ।

ॐ ह्रीं कैं नैं कैं नित्यं मद्द्रवे कीं नमः ।

ॐ ह्रीं त्रिपुरायै नमः ।

ॐ ह्रीं कीं पश्चिमवक्त्रं ॐ ॐ ह्रीं ह्रीं य तथोत्तरम् ।

ॐ ह्रीं दक्षिणामूर्ध्ववक्त्रं तु पश्चिमम् ।

ॐ ह्रीं पाशाय कीं अङ्गुशाय ॐ कपालाय नमः ।

आद्यं त्र्यं ॐ ह्रीं य तथा शिरः तथा शिषायै कवये ।

ॐ ह्रीं कीं अस्त्रायङ्कट् ॥ १,१८८.१ ॥

पूर्वं कामरूपाय असिताङ्गाय भैरवाय नमो ब्रह्माण्यै ।

दक्षिणे चै कन्दाय वै नमः रुरुभैवाय मातृश्र्यां वा आवाहयेत् ॥ १,१८८.२ ॥

तथा पश्चिमे याङ्गाय वै नमः ।

कौमार्यै चोत्तरे चोल्काय क्रोधाय नमः वैष्णव्यै ॥ १,१८८.३ ॥

अग्निकोणे अघोरायोन्मत्तभैरवायेति वाराह्यै ।

रक्षः कोणे साराय कपालिने भैरवाय मातृश्र्यै ॥ १,१८८.४ ॥

वायुकोणे जलन्धराय भीषणाय भैरवाय यामुण्डायै ।

शशिकोणके वटुकाय संडारञ्ज्यङ्गिकाञ्च प्रपूजयेत् ॥ १,१८८.५ ॥

रतिप्रीतिकामदेवान्पञ्चबाणान्चज्येथ ।

ध्यानार्चनाञ्ज्यडोमादेवी सिद्धा य सर्वदा ॥ १,१८८.६ ॥

नित्या य त्रिपुरा व्याधिं हन्याञ्ज्वालामुभीकमात् ।

ज्वालामुभीकमं वक्ष्ये सा पूज्या मध्यतः शुभा ॥ १,१८८.७ ॥

नित्यारुणा मदनातुरा मडामोडा प्रकृत्यपि ।

महेन्द्राणी य कलनाकर्षिणी ભારતી तथा ॥ १,१८८.८ ॥

ब्रह्माणी चैव मातेशी कौमारी वैष्णवी तथा ।

वाराही चैव मातृश्र्या यामुण्डा यापराजिता ॥ १,१८८.९ ॥

विजया याजिता चैवमोहिनी त्वरिता तथा ।

स्तम्भिनी जृम्भिणी पूज्या कालिका पद्मबाह्वतः ।

ज्वालामुभीकमं चार्थद्विषादिहरणं भवेत् ॥ १,१८८.१० ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे

अष्टनवत्यधिकशततमोध्यायः

श्रीगरुडमंडापुुराणम्- १८८

भैरव उवाच ।

अथ यूडामणिं वक्ष्ये शुभाशुभविशुद्धये ।

सूर्यं देवीं गणं सोमं स्मृत्वा तु विविधेभ्यः ॥ १,१८८.१ ॥

त्रिरेषा गोमूर्त्रिकाभा अथवा प्रश्रवाक्यतः ।

दिशस्थानप्रसूतो वा ध्वजादी-गणयेत्कमात् ॥ १,१८८.२ ॥

ध्वजो धूमोऽथ सिंढश्च आ वृषः भरदन्तिनौ ।

ध्वाङ्गश्च अष्टमो ज्ञेयो नाम मन्त्रैश्च तास्यसेत् ॥ १,१८८.३ ॥

ध्वजस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा राजयन्तिन्ताधनादिकम् ।

ध्वजस्थाने स्थितो धूमो धातुयिन्ता य लाभकृत् ॥ १,१८८.४ ॥

ध्वजस्थाने स्थिते सिंढे धनलाभादिकं भवेत् ।

स्थिते शुनिध्वजस्थाने दारीयिन्तासुभादिकम् ॥ १,१८८.५ ॥

ध्वजस्थाने वृषं दृष्ट्वा स्थानयिन्ता य लाभकम् ।

ध्वजस्थाने भरं दृष्ट्वा दुःप्रकलेशादिकं भवेत् ॥ १,१८८.६ ॥

ध्वजस्थाने गजं दृष्ट्वा स्थानयिन्ताजयादिकम् ।

ध्वजस्थाने तथा ध्वाङ्गे कलेशयिन्ता धनक्षयः ॥ १,१८८.७ ॥

धूमस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा पूर्वं दुःप्रं ततो धनम् ।

धूम्रे धूम्रं तथा दृष्ट्वा कलिदुःपादिकं भवेत् ॥ १,१८८.८ ॥

धूमस्थाने स्थिते सिंढे मनश्चिन्ताधनादिकम् ।

धूमस्थाने शुनि स्थिते जयलाभादिकं भवेत् ॥ १,१८८.९ ॥

धूमस्थाने वृषं दृष्ट्वा नारीगोऽश्वधनादिकम् ।

धूमस्थाने भरं दृष्ट्वा व्याधिश्चापि धनक्षयः ॥ १,१८८.१० ॥

धूमस्थाने गजे दृष्टे राजयलाभजयादिकम् ।

धूमस्थाने स्थिते ध्वाङ्गे धनराजयविनाशनम् ॥ १,१८८.११ ॥

सिंढस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा राजयलाभादि निर्दिशेत् ।

सिंढस्थाने स्थिते धूम्रे कन्याप्राप्तिर्धनादिकम् ॥ १,१८८.१२ ॥

सिंढस्थाने स्थिते सिंढे जयो मित्रसमागमः ।

कौलेयके सिंङगते स्त्रीयिन्ता ग्रामलाभकम् ॥ १,१८८.१३ ॥
 सिंङ स्थाने वृषं दृष्ट्वा गृहक्षेत्रार्थलाभकम् ।
 सिंङस्थाने गजं दृष्ट्वा ग्रामस्वामित्वमेव च ॥ १,१८८.१४ ॥
 सिंङस्थाने गजं दृष्ट्वा आरोग्यायुः सुभाटिकम् ।
 सिंङस्थानेस्थिते ध्वाङ्गे कन्याधान्यगुणाटिकम् ॥ १,१८८.१५ ॥
 शुनः स्थाने ध्वजं दृष्ट्वा स्थानयिन्तासुभाटिकम् ।
 शुनः स्थाने स्थिते धूम्रे कलङं कार्यनाशनम् ॥ १,१८८.१६ ॥
 शुनः स्थाने स्थिते सिंङे कार्यासिद्धिर्भविष्यति ।
 स्थिते शुनि शुनः स्थाने धननाशो भविष्यति ॥ १,१८८.१७ ॥
 शुनः स्थाने वृषं दृष्ट्वा रोगी रोगाद्धि मुच्यते ।
 शुनः स्थाने भरं दृष्ट्वा कलङस्य भयं भवेत् ॥ १,१८८.१८ ॥
 शुनः स्थाने गजं दृष्ट्वा पुत्रभार्यासमागमः ।
 श्वस्थाने च स्थिते ध्वाङ्गे पीडास्यात्कुलनाशनम् ॥ १,१८८.१९ ॥
 वृषस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा राजपूजासुभाटिकम् ।
 वृषस्थाने स्थिते धूम्रे राजपूजासुभाटिकम् ॥ १,१८८.२० ॥
 वृषस्थाने स्थिते सिंङे सौभाग्यञ्च धनाटिकम् ।
 स्थिते शुनि वृषस्थाने बलश्रीकामं षरितः ॥ १,१८८.२१ ॥
 वृषस्थाने वृषं दृष्ट्वा कीर्तितुष्टिसुभाटिकम् ।
 वृषस्थाने भरं दृष्ट्वा मडालाभाटिकं भवेत् ॥ १,१८८.२२ ॥
 वृषस्थाने गजं दृष्ट्वा स्त्रीगजाटिसमागमः ।
 वृषस्थाने स्थिते ध्वाङ्गे स्थानमानसमागमः ॥ १,१८८.२३ ॥
 भरस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा रोगशोकाटिकं भवेत् ।
 भरस्थाने स्थिते धूम्रे तस्कराटिभयं भवेत् ॥ १,१८८.२४ ॥
 भरस्थाने स्थिते सिंङे पूजाश्रीविजयाटिकम् ।
 स्थिते शुनिभरस्थाने सन्तापधननाशनम् ॥ १,१८८.२५ ॥
 भरस्थाने वृषं दृष्ट्वा सुषं प्रियसमागमः ।
 भरस्थाने भरं दृष्ट्वा दुःखीपीडादि निर्दिशेत् ॥ १,१८८.२६ ॥

भरस्थाने गजं दृष्ट्वा सुभपुत्रादिकं भवेत् ।
 भरस्थाने स्थिते ध्वाङ्गे कलडो व्याधिरेव च ॥ १,१८८.२७ ॥
 गजस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा स्त्रीजयश्रीसुभादिकम् ।
 गजस्थानेस्थिते धूम्रे धनधान्यसमागमः ॥ १,१८८.२८ ॥
 गजस्थाने स्थिते सिंहे जयसिद्धिसमागमः ।
 स्थिते शुनि गजस्थाने आरोग्यं सुभसम्पदः ॥ १,१८८.२९ ॥
 गजस्थाने वृषं दृष्ट्वा राजमानधनादिकम् ।
 गजस्थाने भरं दृष्ट्वा पूर्वं दुःखं ततः सुभम् ॥ १,१८८.३० ॥
 गजस्थाने गजं दृष्ट्वा क्षेत्रधान्यसुभादिकम् ।
 गजस्थानेस्थिते ध्वाङ्गे धनधान्यसमागमः ॥ १,१८८.३१ ॥
 ध्वाङ्गस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा कार्यनाशो भविष्यति ।
 ध्वाङ्गस्थाने स्थिते धूम्रे कलिदुःखं गमिष्यति ॥ १,१८८.३२ ॥
 ध्वाङ्गस्थाने स्थिते सिंहे विग्रहो दुःखमेव च ।
 ध्वाङ्गस्थाने स्थिते श्वाने गृहभङ्गभयादिकम् ॥ १,१८८.३३ ॥
 ध्वाङ्गस्थाने वृषं दृष्ट्वा स्थानभ्रंशभयादिकम् ।
 ध्वाङ्गस्थाने भरं दृष्ट्वा धननाशपराजयौ ॥ १,१८८.३४ ॥
 ध्वाङ्गस्थाने गजं दृष्ट्वा धनकीर्त्यादिकं भवेत् ।
 ध्वाङ्गस्थाने स्थिते ध्वाङ्गे विदेशगमनादिकम् ॥ १,१८८.३५ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणो पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 नवनवत्यधिकशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २००

भैरव उवाच ।
 वक्ष्ये वायुजयं देवि जया जयविदेशकम् ।
 वाय्वग्निजलशङ्काभ्यं मङ्गलानाम्ब्यतुष्टयम् ॥ १,२००.१ ॥
 वामदक्षिणसंस्थश्च वायुश्च बहुलो भवेत् ।
 उर्ध्ववाडी भवेदग्निरधस्तु वरुणो भवेत् ॥ १,२००.२ ॥
 महेन्द्रो मध्यसंस्थस्तु शुक्लपक्षे तु वामगः ।

कृष्णपक्षे दक्षिणग उदयस्य अर्धन्ध्रम् ॥ १,२००.३ ॥
 वलेत्प्रतिपदाद्ये च विपरीते भवेन्नतिः ।
 उदयः सूर्यमार्गोऽथ चन्द्रेणास्तमयो यदि ॥ १,२००.४ ॥
 वर्धन्ते गुणसंघाता अन्यथा विघ्नमौचितम् ।
 संक्रान्त्यः षोडशप्रोक्ता दिवा रात्रौ वरानने ॥ १,२००.५ ॥
 यदा च संक्रमेद्वायुर्धार्धप्रदरे स्थितः ।
 स्वास्थ्यादानिस्तदा ज्ञेया वायुर्भ्रमति देहिषु ॥ १,२००.६ ॥
 दक्षिणे च पुटे वायुर्दितो भोजनमैथुने ।
 भङ्गुदस्तो जयेद्युद्धे रिपून्कामसमन्वितः ॥ १,२००.७ ॥
 वामेव गमनं श्रेष्ठं सर्वकार्येषु भूषितम् ।
 वायुर्वदति तत्रस्थः प्रश्नो भूतस्य शोभनः ॥ १,२००.८ ॥
 माडेन्द्रे वारुणे वाते कोऽपि द्रोणो न जायते ।
 अनावृष्टिर्दक्षवाले वृष्टिः स्याद्भ्रामवाडके ॥ १,२००.९ ॥
 षति श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 द्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- २०१

धन्वन्तरिरुवाच ।
 उयायुर्वेदमाभ्यास्ये उयं सर्वार्थलक्षणम् ।
 काकतुण्डः कृष्णजिह्वो वृक्षास्यश्चोष्णतालुकः ॥ १,२०१.१ ॥
 करालो डीनदन्तश्च शङ्खी विरलदन्तकः ।
 ओकाण्डश्चैव जाताण्डः कञ्चुकी द्विभुशी स्तनी ॥ १,२०१.२ ॥
 मार्जारपादो व्याघ्राभः कुष्ठविद्रुषिसन्निभः ।
 यमजो वामनश्चैव मार्जारः कपिलोयनः ॥ १,२०१.३ ॥
 ऐतद्दोषी उचस्त्याज्य उत्तमोऽश्वस्तुरुष्कजः ।
 मध्यमः पञ्चदस्तश्च कनीयांश्च त्रिदस्तकः ॥ १,२०१.४ ॥
 असंघता ये च वाडा दुस्वकर्णस्तिथैव च ।
 शबलाभाः प्रभावेषु न दीनाश्चिरञ्जिविनः ॥ १,२०१.५ ॥

रेवन्तपूजनाद्धोमाद्रक्ष्याश्च द्विजभाजेनात् ।
 सरलं निम्बपत्राणि गुग्गुलं सर्षपान्मृतम् ॥ १,२०१.६ ॥
 तिलञ्चैव वयां छिगुं बघ्नीयाद्वाजिनो गले ।
 आगन्तुञ्चं दौषजन्तु व्राणं द्विविधमीरितम् ॥ १,२०१.७ ॥
 चिरपाकं वातजन्तु श्लेष्मजं क्षिप्रपाककम् ? ।
 कण्ठदातात्मकं पित्तास्थोषितामन्वदेनम् ॥ १,२०१.८ ॥
 आगन्तुजन्तु शस्त्राद्यैर्दृष्टव्राणविशोधनम् ।
 अेरण्डमूलं द्विनिशं चित्रकं विश्वमेषजम् ॥ १,२०१.९ ॥
 रसोनं सैन्धवं वापि तडकाञ्जिकपोषितम् ।
 तिलसक्तुकपिण्डिका दधियुक्ता ससैन्धवा ।
 निम्बपत्रयुतं पिण्डं व्राणशोधनरोपणम् ॥ १,२०१.१० ॥
 पटोलं निम्बपत्रञ्च वया चित्रकमेव य ।
 पिप्पलीशुग्गवेरञ्च यूर्णमेकत्र कारयेत् ॥ १,२०१.११ ॥
 अेतत्पानात्किमिश्लेष्ममन्दानिलविनाशनम् ।
 निम्बपत्रं पटो लञ्च त्रिकूला षड्विं तथा ॥ १,२०१.१२ ॥
 क्वाथयित्वा ततो वालं सूतरक्तं विचक्षाणः ।
 अलमेव प्रिदातव्यं ड्यकुष्ठोपशान्तये ॥ १,२०१.१३ ॥
 सव्राणेषु य कुष्ठेषु तैलं सर्षपजं छितम् ।
 लशुनादिकषायश्च पानभुक्त्युपशान्तये ॥ १,२०१.१४ ॥
 मातुलुग्गरसोपेतं मांसीनां रसकेन वा ।
 सद्यो दधात्तत्र नस्यमन्यैर्वातैः सुसंयुतैः ॥ १,२०१.१५ ॥
 पलद्भयं प्रथमेऽह्नि अेकैकपलवृद्धितः ।
 यावद्दिनानि पूर्णानि पलान्यष्टादशोत्तमे ॥ १,२०१.१६ ॥
 अधमेऽष्टपलानि स्युर्मध्यमे स्युश्चतुर्दश ।
 शरन्न्रिदाघयोर्नैवद्वयं नैव तु द्वापयेत् ॥ १,२०१.१७ ॥
 तैलेन वातिडे रोगे शर्कराजयपयोन्यतैः ।
 कटुतैलैः कटु व्योषैः पित्ते चत्रिकूलाम्बुभिः ॥ १,२०१.१८ ॥
 शालिषष्टिकदुग्धाशी डयो छिन जुगुप्सितः ।

पञ्चजम्बूनिभो उभेवर्षोऽश्वो न जगुप्सितः ॥ १,२०१.१८ ॥

अर्धप्रहरणे धुर्ये गुग्गुलुं प्राशयेद्भयम् ।

भोजयेत्पायसं द्रुग्धं सत्वरं सुस्थिरो डयः ॥ १,२०१.२० ॥

विकारे भोजने द्रुग्धं शाल्यत्रं वातले ददेत् ।

कर्षमांसरसैः पित्ते मधुमुद्गरसाज्यकैः ॥ १,२०१.२१ ॥

कङ्के मुद्गाञ्जुलत्थान्वा कटुतिक्ताञ्कङ्के डये ।

आधिर्ये व्याधिते आसे त्रिदोषादौ तु गुग्गुलुः ॥ १,२०१.२२ ॥

घासैर्दूर्वा सर्वरोगे प्रथमेऽह्नि पलं ददेत् ।

विवर्धयेत्ततः कर्षमेकाह्नि पलपञ्चकम् ॥ १,२०१.२३ ॥

पाने च भोजने चैव अशीतिपलकं परम् ।

मध्ये षष्टिश्राधमेषु यत्वारिंशच्च भोगिषु ॥ १,२०१.२४ ॥

प्राणे कुष्ठेषु षण्णेषु त्रिङ्गलाङ्गुलसंयुतम् ।

मन्दाग्रौ शोथरोगे च गवां मूत्रेण योजितम् ॥ १,२०१.२५ ॥

वातपित्ते प्राणे व्याधौ गोक्रीरं घृतसंयुतम् ।

द्वेयं कृशानां पुष्ट्यर्थं मांसैर्युक्तं च भोजनम् ॥ १,२०१.२६ ॥

सुपिष्टायाः प्रदातव्यं गुडूच्याः पलपञ्चकम् ।

प्रभाते घृतसंयुक्तं शरद्रीष्मे च वाजिनाम् ॥ १,२०१.२७ ॥

रोगघ्नं पुष्टिदं चापि बलतेजोविवर्धनम् ।

तदेवाश्वायदातव्यं क्षीरयुक्तमथापि वा ॥ १,२०१.२८ ॥

गुडूचीकल्पयोगेन शतावर्धश्वगन्धयोः ।

यत्वारि त्रीणि मध्यस्य जघन्यस्य पलानि हि ॥ १,२०१.२९ ॥

अकस्माद्यत्र वाडानामेकशुभं यदा भवेत् ।

म्रियते च यदा क्षिप्रमुपसर्गं तमादिशेत् ॥ १,२०१.३० ॥

डोमाद्यै रक्षया विप्रभोजनैर्बलिकर्मणा ।

शान्त्योपसर्गशान्तिः स्याद्भरीतक्यादिकल्पतः ॥ १,२०१.३१ ॥

डरीतकी गवां मूत्रैस्तैलेन लवणान्विता ।

आदौ पञ्च ततः पञ्च वृद्ध्या पूर्णशतावधि ।

उत्तमा च शतं मात्रास्त्वशीतिः षष्टिरेव वा ॥ १,२०१.३२ ॥

गजयुर्वेदमाभ्यास्ये उक्ताः कल्पा गजे छिताः ।
 गजे यतुर्गुणामात्रास्ताभिर्गजरुर्गर्दनः ॥ १,२०१.३३ ॥
 गजो पसर्गव्याधीनां शमनं शान्तिकर्म य ।
 पूजयित्वा सुरान्विप्रान्नैर्गां कपिलां ददेत् ॥ १,२०१.३४ ॥
 दन्तिदन्तद्रये मालां निबन्धीयाद्गुपोषितः ।
 मन्त्रेण मन्त्रिता-वैधैर्व्यासिद्धार्थकांस्तथा ॥ १,२०१.३५ ॥
 सूर्यादृशिवद्गुर्गाश्रीविष्वक्वरा रक्षयेद्गजम् ।
 अलिं दद्याच्च भूतेभ्यः स्नापयेच्च यतुर्घटैः ॥ १,२०१.३६ ॥
 भोजनं मन्त्रितं दद्याद्भस्मनोद्धूनयेद्गजमम् ।
 भूतरक्षा शुभा मेध्या वारणं रक्षयेत्सदा ॥ १,२०१.३७ ॥
 त्रिकृत्वापञ्चकोले य दशमूलं विडङ्गकम् ।
 शतावरीगुडूथी य निम्बवासककिंशुकाः ॥ १,२०१.३८ ॥
 गजरोगविनाशाय छितो रुक्षः कषायकः ।
 आयुर्वेदद्रयोक्तानामुक्तं संक्षेपसारतः ॥ १,२०१.३९ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 गजश्चायुर्वेदनिर्णयणं नामैकाधिकद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २०२

हरिरुवाच ।

ओकं पुनर्नवामूलमपामार्गस्य वा शिव ।
 सरसं योनिनिः क्षिप्तं वराङ्गस्य व्यथां हरेत् ।
 प्रसूतिवेदनाञ्चैव तरुणीनां व्यथां हरेत् ॥ १,२०२.१ ॥
 भूमिं कृष्माण्डमूलं वै शालिशूर्णमथापि वा ।
 सप्ताहं दृग्धपीतं स्यात्स्त्रीणां अडुपयस्करम् ॥ १,२०२.२ ॥
 रुद्धेन्द्रवारुणीमूलं लेपात्स्त्रीस्तनवेदना ।
 नश्येत् घृतपक्वा य कार्यावश्यन्तु पोलिका ॥ १,२०२.३ ॥
 भक्षिता सा मडेशान योनिशूलं विनाशयेत् ।

प्रलेपिता कारवेल्लमूलेनैव विनिर्गता ॥ १,२०२.४ ॥
 योनिः प्रवेशमायाति नात्र कार्या विचारणा ।
 नीलीपटोलमूलानि साज्यानि तिलवारिणा ॥ १,२०२.५ ॥
 पिष्टान्येषां प्रलेपो वै ज्वालागर्दभरागनत् ।
 पाठामूलं रुद्र पीतं पिष्टं तद्गुलवारिणा ॥ १,२०२.६ ॥
 पापरोगलं स्थास्य कुष्ठपानं तथैव च ।
 वास्योदकञ्च समधु पीतमन्तर्गतस्य वै ॥ १,२०२.७ ॥
 पापरोगस्य सन्तापनिवृत्तिं कुरुते शिव ।
 धृततुल्या रुद्र लाक्षा पीता क्षीरेण वै सड ॥ १,२०२.८ ॥
 प्रदरं डरते रोगं नात्र कार्या विचारणा ।
 द्विजयष्टी त्रिकटुकं यूर्णा पीतं डरेच्छिव ॥ १,२०२.९ ॥
 तिलकवायेन संयुक्तं रक्तगुल्मं स्त्रिया डर ।
 कुसुमस्य निबद्धञ्च तरुणीनां मधेश्वर ॥ १,२०२.१० ॥
 रक्तोत्पलस्य वै कन्दं-शर्करातिलसंयुतम् ।
 पीतं सशर्करं स्त्रीणां धारयेद्गर्भपातनम् ॥ १,२०२.११ ॥
 रक्तस्त्रावस्य नाशः स्थास्यीतोदकनिषेवणात् ।
 पीतन्तु काञ्जिक रुद्र क्वथितं शरपुङ्गुभया ॥ १,२०२.१२ ॥
 छिद्गुस्त्रैन्धवसंयुक्तं शीघ्रं स्त्रीणां प्रसूतिकृत् ।
 मातुलुङ्गस्य वै मूलं कटिबद्धं प्रसूतिकृत् ॥ १,२०२.१३ ॥
 अपामार्गस्य वै मूले गर्भवत्यास्तु नामतः ।
 उत्पाटयमाने सकले पुत्रः स्थादान्यथा सुता ॥ १,२०२.१४ ॥
 अपामार्गस्य वै मूले नारीणां शिरसि स्थिते ।
 गर्भशूलं विनश्येत नात्र कार्या विचारणा ॥ १,२०२.१५ ॥
 कर्पूर-मदनकुल-मधुकेः पूरितः शिव ।
 योनिः सुभा स्थाद्धृदाया युवत्याः किं पुनर्दर ॥ १,२०२.१६ ॥
 यस्य बालस्य तिलकः कृतो गौरौयनाभ्यया ।
 शर्करा-कुष्ठपानञ्च दत्तं स स्थास्य निर्भयः ।
 विष-भूत-ग्रहादित्यो व्याधित्यो बालकः शिव ॥ १,२०२.१७ ॥

शङ्ख-नाभि-वया-कुष्ठ-लोडानां धारणं सदा ।
 बालानामुपसर्गोभ्यो रुद्र रक्षाकरं भवेत् ॥ १,२०२.१८ ॥
 पलाशयूर्णं समधु गव्याज्यामलकान्वितम् ।
 सविड्ङ्गं पीतमात्रं नरं कुर्यान्मलामतिम् ॥ १,२०२.१९ ॥
 मासैकेन मलादेव जरा-मरणवर्जितः ॥ १,२०२.२० ॥
 पलाशबीजं सघृतं तिल-मध्वन्वितं समम् ।
 समाहं भक्षितं रुद्र जरां नयति संक्षयम् ॥ १,२०२.२१ ॥
 रुद्रामलकयूर्णं वै मधु-तैल घृतान्वितम् ।
 जग्ध्वा मासं युवा स्याख्य नरो वागीश्वरी भवेत् ॥ १,२०२.२२ ॥
 शिवामलकयूर्णं वै मधुना उदकेन वा ।
 बलानि कुर्यान्नासायाः प्रत्यूषे भक्षितं शिव ॥ १,२०२.२३ ॥
 कुष्ठयूर्णं साज्य-मधु प्रातर्जग्ध्वा भवेन्नरः ।
 साक्षात्सुरभिदेहो वै ज्युवेद्धर्षसहस्रकम् ॥ १,२०२.२४ ॥
 माषस्य विदलान्ये वितुषाणि मछेश्वर ।
 घृतभावितशुष्काणि पयसा साधितानि वै ॥ १,२०२.२५ ॥
 समाध्वाज्यपयोभिश्च भक्षयित्वा य कामयेत् ।
 स्त्रीणां शतं मलादेव तत्क्षणात्नात्र संशयः ॥ १,२०२.२६ ॥
 रसश्चैरुडतैलेन गन्धकेन शुभो भवेत् ।
 त्रिकालोदकसंघुष्टो बलकृद्भक्षणाद्भवेत् ॥ १,२०२.२७ ॥
 द्रुग्धं वितुषमाषैश्च शिम्बाबीजैश्च साधितम् ।
 अपामार्गस्य तैलेन पीतं स्त्रीशतकामकृत् ॥ १,२०२.२८ ॥
 एति श्रीगरुडे मलापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाख्ये आचारकास्ते
 नानाविधोषधप्रयोगानिर्णयणं नाम द्रव्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमलापुराणम्- २०३

हरिरुवाच ।

या गौर्द्वेष्टिं स्वकं वत्सं तस्या देयं स्वकं पयः ।

लवणेन समायुक्तं तस्या वत्सः प्रियो भवेत् ॥ १,२०३.१ ॥
 शुनोऽस्थि कण्ठबद्धं छि मछिषाणां गवा तथा ।
 कृमिजालं पातयति सकलं नात्र संशयः ॥ १,२०३.२ ॥
 गोजङ्गनाभिपातः स्याद्गुग्गुमूलस्य भक्षणात् ॥ १,२०३.३ ॥
 वरुणकृलस्यरसं करेण मथितं शिव ।
 यतुष्पाद-द्विपदयोः कृमिजालं निपातयेत् ॥ १,२०३.४ ॥
 व्रणञ्च शमयेद्गुग्गु जयायाः पूरणत्तथा ।
 गजमूत्रस्य वै पानं गो-मछिष्युपसर्गनुत् ॥ १,२०३.५ ॥
 समसूर शालिबीजं पीतं तडेण घर्षितम् ।
 क्षीरे गो-मछिषस्यैव गोः पुंसश्च छितं भवेत् ॥ १,२०३.६ ॥
 पत्रञ्च शरपुङ्गवाया दत्तं सलवणं शिव ।
 वारिस्फुटं उयानाञ्च केसराणां विनाशयेत् ॥ १,२०३.७ ॥
 घृतकुमारीपत्रमेव दत्तं सलक्षणां हर ।
 तुरगम-केसराणां कण्डून्श्येन्न संशयः ॥ १,२०३.८ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 नानौषधप्रयोगनिर्णयणं नाम त्र्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २०४

सूत उवाच ।
 अ एवं धन्वन्तरिः प्राड सुश्रुतायय वैधकम् ।
 अत नामानि वक्ष्यामि ओषधीनां समासतः ॥ १,२०४.१ ॥
 स्थिरा विदारिगन्धा य शालपाण्यशुमत्यपि ।
 लाङ्गली कलसी यैव कोष्ठपुच्छा गुडा मता ॥ १,२०४.२ ॥
 पुनर्नवाथ पर्षाभूः कठिल्या कारुणा तथा ।
 अेरण्डश्वोरुवूकः स्यादामर्दो वर्धमानकः ॥ १,२०४.३ ॥
 अषा नागभवा ज्ञेया श्वदंष्ट्रा गोकुशरो मतः ।
 शतावरी वरा भीरु पीवरीन्दीवरी वरी ॥ १,२०४.४ ॥
 व्याघ्री तु बृहती कृष्णा हंसपाटी मधुस्रवा ।

धामनी कएटकारी स्यात्सुद्रा सिंही निदिग्धिका ॥ १,२०४.५ ॥
 वृश्चिका च्यमृता काली विषघ्नी सर्पदंष्ट्रिका ।
 मर्कटी चात्मगुमा स्यादाषैथी कपिकच्छुका ॥ १,२०४.६ ॥
 मुद्गपर्णो क्षुद्रसडा माषपर्णो मडासडा ।
 त्यजा परा य मडा ज्ञेया दण्डयोन्मङ्गसंज्ञया ।
 न्यग्रोधस्तु वटो ज्ञेयः अश्वत्थः कपिलो मतः ॥ १,२०४.७ ॥
 प्लक्षोऽथ गर्दभाण्डः स्यात्पर्कटी य कपीतनः ।
 पार्थस्तु ककुभो धन्वि विज्ञेयोऽर्जुननामभिः ॥ १,२०४.८ ॥
 नन्दीवृक्षः प्ररोही स्यात्पुष्टिकारीति चोच्यते ।
 वज्जुलो वेतसो ज्ञेयो भल्लातश्चाप्यरुच्छरः ॥ १,२०४.९ ॥
 लोभ्रः सारवको धृष्टस्तिरीटश्चापि कीर्तितः ।
 भृङ्गला मडाजम्बूर्ज्ञेया बालकृला परा ॥ १,२०४.१० ॥
 तृतीया जलजम्बूः स्यान्नादैथी सा य कीर्तिता ।
 कणा कृष्णोपकुञ्च्यी य शौण्डी मागधिकेति य ॥ १,२०४.११ ॥
 कथिता पिप्पली तज्जुस्तन्मूलं ग्रन्थिकं स्मृतम् ।
 उषणं मरिचं ज्ञेयं शुण्ठी विश्वं मलौषधम् ॥ १,२०४.१२ ॥
 व्योषं कटुत्रयं विद्यान्वूषणं तस्य कीर्त्यते ।
 लाङ्गली उलिनी य स्याच्छेयसी गज पिप्पली ॥ १,२०४.१३ ॥
 त्रायन्ती त्रायमाणा स्याद्दुत्साया सुवडा स्मृता ।
 चित्रकः स्याच्छिभी वह्निरग्निं सञ्जाभिरुच्यते ॥ १,२०४.१४ ॥
 षड्ग्रन्थोत्रा वया ज्ञेया श्वेता डैमवतीति य ।
 कुटजो वृक्षकः शको वत्सको गिरिमाल्लिका ॥ १,२०४.१५ ॥
 कलिङ्गेन्द्रयवारिष्टं तस्य बीजानि लक्षयेत् ।
 मुस्तक्तो मेघनामा स्यात्कीन्ती ज्ञेया उरेणुका ॥ १,२०४.१६ ॥
 अेला य बहुला प्रोक्ता सूक्ष्मैला य तथा त्रुटिः ।
 पद्मा भाङ्गो तथा काञ्चो ज्ञेया ब्राह्मणयष्टिका ॥ १,२०४.१७ ॥
 मूर्वा मधुरसा ज्ञेया तेजनी तिक्तवल्लिका ।
 मडानिम्बो भृङ्गनिम्बो दीप्यकः स्याद्यवानिका ॥ १,२०४.१८ ॥

विडङ्गं क्रिमशत्रुः स्याद्रामकं छिड्गुरुच्यते ।
 अजाञ्जु जुरकं ज्ञेया कारवी योपकुण्डिका ॥ १,२०४.१८ ॥
 विज्ञेया कटुका तिक्ता तथा कटुकरोडिणी ।
 तगरं स्यान्नतं वकं योयं त्वयवराङ्गकम् ॥ १,२०४.२० ॥
 उदीच्यं बालकं प्रोक्तं द्वीभिरं याम्बुनामभिः ।
 पत्रकं दलसंज्ञामिश्चारकं तस्कराह्वयम् ॥ १,२०४.२१ ॥
 उेमाभं नागसंज्ञामिनागकेशर उच्यते ।
 असृक्कुङ्कुममाभ्यातं तथा काश्मीरबाह्लिकम् ॥ १,२०४.२२ ॥
 अयो लोहं समुद्दिष्टं यौगिडैर्लोहनामभिः ।
 पुरं कुटनटं विधान्मछिषाक्षः पलङ्कषा ॥ १,२०४.२३ ॥
 काश्मरी कट्फला ज्ञेया श्रीपर्णो येति कीर्तिता ।
 शल्लकी गजभक्ष्या य पत्री य सुरभी स्त्रवः ॥ १,२०४.२४ ॥
 धात्रीमामलकीं विधादक्षश्चैव विभीतकः ।
 पथ्याभया य विज्ञेया पूतना य हरीतकी ॥ १,२०४.२५ ॥
 त्रिङ्गला कुलमेवोक्ता तस्य ज्ञेयं कुलत्रिकम् ।
 उदकीर्यो दीर्घवृन्तः करञ्जश्चेति कीर्तितः ॥ १,२०४.२६ ॥
 यष्टी यष्ट्याह्वयं प्रोक्तं मद्दुकं मधुयष्टिका ।
 धातकी ताम्रपर्णी स्यात्समङ्गा कुञ्जरा मता ॥ १,२०४.२७ ॥
 सितं मलयजं शीतं गोशीर्षं सितयन्दनम् ।
 विधाद्रक्तं यन्दनं य द्वितीयं रक्तयन्दनम् ॥ १,२०४.२८ ॥
 काकोली य स्मृता वीरा वयस्या चार्कपुष्पिका ।
 शङ्गी कर्कटशङ्गी य मलाघोषा य कीर्तिता ॥ १,२०४.२९ ॥
 तुगाक्षीरी शुभा वांशी विज्ञेया वंशलोचना ।
 मृद्धिका य स्मृता द्राक्षा तथा गोस्तनिका मता ॥ १,२०४.३० ॥
 स्याद्दुशीरं मृणालञ्च सेव्यं लामज्जकं तथा ।
 सारञ्च गोपवल्ली य गोपी लद्वा य कथ्यते ॥ १,२०४.३१ ॥
 दन्ती कटकुटेरी य ज्ञेया दारुनिशेति य ।

हरिद्रा रजनी प्रोक्ता पीतिका रात्रिनामिका ॥ १,२०४.३२ ॥

वृक्षादनी छिन्नरुडा नीलवल्ली रसामृता ।

वसुकोटश्च विज्ञेयो वाशिरः काम्पिल्लो मतः ॥ १,२०४.३३ ॥

पाषाणभेदकोटरिथो ज्यस्मभित्तुट्टभेदकः ।

घण्टाकः शुष्कको ज्ञेयो वयोऽथ सूयको मतः ॥ १,२०४.३४ ॥

सुरसो बीजकश्चैव पीतशालोऽभिधीयेत ।

वज्रवृक्षो मडावृक्षः स्नुडी स्नुज्य सुधा गुडा ॥ १,२०४.३५ ॥

तुलसीं सुरसां विद्यादुपस्थेति य कथ्यते ।

कुठेरकोऽप्यर्जुनकः पार्श्वो सौगन्धिपर्णिकः ॥ १,२०४.३६ ॥

नीलश्च सिन्धुवारश्च निर्गुण्डीति सुगन्धिका ।

ज्ञेया सुगन्धिपर्णीति वासन्ती कुलजेति य ॥ १,२०४.३७ ॥

कालीयकं पीतकाष्ठं कतकाप्यः पुनः स्मृतः ।

गायत्रीभद्विरो ज्ञेयस्तद्भेदः कन्दरो मतः ॥ १,२०४.३८ ॥

धन्दी वरं कुवलयं पद्मं नीलोत्पलं स्मृतम् ।

सौगन्धिकं शतदलमञ्ज कमलमुच्यते ॥ १,२०४.३९ ॥

अजवर्णो भवेदूर्जो वाजिकर्णोऽश्वकर्णकः ।

श्लेष्मान्तकस्तथा शेलुर्भुववारश्च कथ्यते ॥ १,२०४.४० ॥

सुनन्दकः ककुद्भद्रं छात्री छात्रसंज्ञका ।

कभरी कुम्भको धृष्टः क्षुद्रिधो धनकृत्तथा ॥ १,२०४.४१ ॥

कृष्णार्जकः करालश्च कालमानः प्रकीर्तितः ।

प्राची भला नदीकान्ता काकजङ्घाथ वायसी ॥ १,२०४.४२ ॥

ज्ञेया मूषिकपर्णी तु भ्रमन्ती याभूपर्णिका ।

विषमुष्टिर्द्रावणञ्च केशमुष्टिरुदाहृता ॥ १,२०४.४३ ॥

किंलिडी कटुकी विद्यादन्तकश्चाभवेतसः ।

अश्वत्था बहुपत्रा य विज्ञेया यामलक्यपि ॥ १,२०४.४४ ॥

अरुषकं पत्र शूकं क्षीरी राजादनं मतम् ।

महापत्रं दाडिमं य तमेव करकं वदेत् ॥ १,२०४.४५ ॥

मसूरी विदली शष्पा कालिन्दीति निरुच्यते ।
कष्टकाभ्या मडाश्यामा वृक्षपादीति वक्ष्यते ॥ १,२०४.४६ ॥
विधा कुन्ती निकुम्भा य त्रिभङ्गी त्रिपुटी त्रिवृत् ।
सप्तला यवतिक्ता य चर्मा चर्मकसेति य ॥ १,२०४.४७ ॥
शङ्भिनी सुकुमारी य तिक्ताक्षी याक्षिपीलुकम् ।
गवाक्षी यामृता श्वेता गिरिकर्णो गवादिनी ॥ १,२०४.४८ ॥
काम्पिल्लकोऽथ रक्ताङ्गो गुण्डा रोचनिडेति य ।
उभक्षीरी स्मृता पीता गौरी वै कालदृग्घिका ॥ १,२०४.४९ ॥
गाङ्गेरुकी नागभवा विशाला येन्द्रवारुणी ।
ताक्ष्यं शैलं नीलवर्णमञ्जनञ्च रसाञ्जनम् ॥ १,२०४.५० ॥
निर्यासो यश्च शात्मल्याः स मोचरससंज्ञकः ।
प्रत्यङ्गुष्पी भरी ज्ञेया अपामार्गो मयूरकः ॥ १,२०४.५१ ॥
सिंहास्यवृषवासाकमाटङ्गकमादिशेत् ।
शुवको शुवशाकश्च कर्बुरञ्च शटी विटुः ॥ १,२०४.५२ ॥
कटुकं सोमवृक्षः स्यादग्निगन्धा सुगन्धिका ।
शताङ्गं शतपुष्पा य मिसिर्मधुरिकामता ॥ १,२०४.५३ ॥
ज्ञेयं पुष्करमूलञ्च पुष्करं पुष्कराह्वयम् ।
यासोऽथ धन्वयासश्च दुष्पशीऽथ दुरालभा ॥ १,२०४.५४ ॥
वाकुथी सोमराज्जु य सोमवल्लीति कीर्तिता ।
मार्कवः केशराजश्च भृङ्गराजो निगद्यते ॥ १,२०४.५५ ॥
प्रोक्तस्त्वेऽगजस्तज्ज्ञैश्चकर्मकसंज्ञाभिः ।
सुरङ्गीतगरः स्नायुः कलनाशा तु वायसी ॥ १,२०४.५६ ॥
मडाकालः स्मृतो बेलस्ताण्डुलीयो धनस्तनः ।
धक्ष्वाकुस्तिक्ततुम्भी स्यात्तिक्तालभुर्निगद्यते ॥ १,२०४.५७ ॥
धामार्गवोऽथ कोषातक्यथ यामिनी ।
विधात्कोशतकीभेदं कृतभेदनसंज्ञका ॥ १,२०४.५८ ॥
तथा शुभूतकाभ्या य भुङ्गाको देवताऽकः ।
गृध्रनभी गृध्रनभी छिङ्गुकाकादनी मता ॥ १,२०४.५९ ॥

अश्वारिश्चैव बोद्धव्यः करवीरोऽश्वमारकः ।
 सिन्धुः सैन्धवसिन्धूथमणिमन्थमुदाहृतम् ॥ १,२०४.६० ॥
 क्षारो यवाग्रजश्चैव यवक्षारोऽभिधीयते ।
 सर्जिका सर्जिकाक्षारो द्वितीयः परिकीर्तितः ॥ १,२०४.६१ ॥
 काशीशं पुष्पकाशीशं विज्ञेयं नेत्रभेषजम् ।
 धातुकाशीशकाशी य संज्ञेयं तस्य कीर्तितम् ॥ १,२०४.६२ ॥
 सौराष्ट्री मृत्तिकाक्षारं काक्षी वै पङ्कपर्पटी ।
 विधात्समाक्षिकं धातु ताप्यं ताप्युत्थसम्भवम् ॥ १,२०४.६३ ॥
 शिला मनः शिला ज्ञेया नेपाली कुलटीति य ।
 आलं मनस्तालकं वा हरितालं विनिर्दिशेत् ॥ १,२०४.६४ ॥
 गन्धको गन्धपाषाणो रसः पारद उच्यते ।
 ताम्रमौद्गुम्भरं शुल्बं विधान्देव्यमुभं तथा ॥ १,२०४.६५ ॥
 अद्रिसारस्त्वयस्तीक्ष्णं लोडकञ्चापि कथ्यते ।
 माक्षिकं मधु य क्षौद्रं तस्य पुष्परसं स्मृतम् ॥ १,२०४.६६ ॥
 ज्येष्ठन्तु सोदकं तत्स्यात्काञ्जिकन्तु सुवीरकम् ।
 सीता सितोपला यैव मत्स्यार्णवीशर्करा स्मृता ॥ १,२०४.६७ ॥
 त्वगोलापत्रकैस्तुल्यैस्त्रिसुगन्धि त्रिजातकम् ।
 नागकेशरसंयुक्तं तस्यतुर्जातमिष्यते ॥ १,२०४.६८ ॥
 पिप्पली पिप्पलीमूलं यव्यचित्रकनागरैः ।
 कथितं पञ्चकोलञ्च कोलकं कोलसंज्ञया ॥ १,२०४.६९ ॥
 प्रियङ्गुः कङ्गुका ज्ञेया कोरदूषश्च कोद्रवः ।
 त्रिपुटः पुटसंज्ञश्च कलापो लङ्गको मतः ॥ १,२०४.७० ॥
 सतीनो वर्तुलश्चैव वेणुश्चापि प्रकीर्तितः ।
 पियुक्तं पितलं याक्षं बिडालपटकं तथा ॥ १,२०४.७१ ॥
 विधात्कर्षं तथा यापि सुवर्णं कवलग्रहम् ।
 पलार्धं शुक्तिमिच्छन्ति तथाष्टौमाषकास्त्विति ॥ १,२०४.७२ ॥
 पलं बिल्वञ्च मुष्टिः स्याद्द्वे पले प्रसृतिं वदेत् ।

अञ्जलिं कुडवञ्चैव विधात्पलयतुष्टयम् ॥ १,२०४.७३ ॥
 अष्टमानं पलान्यष्टौ तस्य मानमिति स्मृतम् ।
 यतुर्भिः कुडवैः प्रस्थ प्रस्थाश्चत्वार आढकः ॥ १,२०४.७४ ॥
 काशापात्रञ्च सम्प्रोक्तो द्रोणश्चयतुराढके ।
 तुला पलशतं प्रोक्तं भागो विशत्पलः स्मृतः ॥ १,२०४.७५ ॥
 मानमेवं विधं प्रोक्तं प्रस्थद्रव्येषु पण्डितैः ।
 द्रवद्रव्येषु योद्विष्टं द्विगुणं परिकीर्तितम् ॥ १,२०४.७६ ॥
 भद्रदारु देवकाष्ठ दारु स्याद्देवदारुकम् ।
 कुष्ठमामयमाप्यातं मांसीञ्च नलदंशनम् ॥ १,२०४.७७ ॥
 शङ्खः शुक्तिनाभः शङ्खो व्याघ्रो व्याघ्रनाभः स्मृतः ।
 पुरं पलङ्कुषं विधान्महिषाक्षञ्च गुग्गुलुः ॥ १,२०४.७८ ॥
 रसो गन्धरसो भोले सर्जः सर्जरसो मतः ।
 प्रियङ्गुः कृमिनी श्यामा गौरी कान्तेति योच्यते ॥ १,२०४.७९ ॥
 कर्णौ नक्तमालः स्यात्पूतिकश्चिरभिल्वकः ।
 शिग्रुः शोभाञ्जनो नाम ज्ञानमानश्च कीर्तितः ॥ १,२०४.८० ॥
 जया जयन्ती शरणी निर्गुण्डी सिन्धुवारकः ।
 मोरटा पीलुपर्णी य तुण्डी स्यात्तुण्डिकेरिका ॥ १,२०४.८१ ॥
 मदनो गालवो भोधो घोटा घोटी य कथ्यते ।
 यतुरङ्गुल सम्पाको व्याधिघाताभिसंज्ञकः ॥ १,२०४.८२ ॥
 विधादारवधं राजवृक्षं रैवतसंज्ञकम् ।
 दन्ती कडेन्दुतिक्ता स्यात्कण्टकी य विकङ्कतः ॥ १,२०४.८३ ॥
 निम्बोदरिष्ठः समाप्यातः पटोलं कोलकं विटुः ।
 वयस्था य विशल्या य स्थिन्ना छिन्नरुडा मता ॥ १,२०४.८४ ॥
 वशा दन्त्यमृता येति गुडूथीनामसंज्ञकः ।
 किराततिक्तकञ्चैव भूमिम्भः काण्डतिक्तकः ॥ १,२०४.८५ ॥
 सूत उवाच ।
 नामान्येतानि य उरे वन्यानां भेषजा तथा ।
 अतो व्याकरणां वक्ष्ये कुमारोक्तञ्च शौनक ॥ १,२०४.८६ ॥

एतं श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
यत्पुरतत्तद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमङ्गापुराणम्- २०५

कुमार उवाच ।

अथ व्याकरणं वक्ष्ये कात्यायन समासतः ।

सिद्धशब्दविवेकाय बालव्युत्पत्तिहेतवे ॥ १,२०५.१ ॥

सुमिडन्तं पदं ज्ञातं सुपः सप्त विभक्तयः ।

स्वौजसः प्रथमा प्रोक्ता सा प्रातिपदिकात्मके ॥ १,२०५.२ ॥

सम्बोधने च विद्गुणादावुक्ते कर्मणि कर्तरि ।

अर्थवत्प्रातिपदिकं धातुप्रत्ययवर्जितम् ॥ १,२०५.३ ॥

अमौशसो द्वितीया स्यात्तत्कर्म द्वियते च यत् ।

द्वितीया कर्मणि प्रोक्तान्तरान्तरेण संयुते ॥ १,२०५.४ ॥

टाभ्यांभिसस्तृतीया स्यात्करणे कर्तरीरिता ।

येन द्वियते करणं तत्कर्ता यः करोति सः ॥ १,२०५.५ ॥

उभ्यांभ्यसश्चतुर्थो स्यात्सम्प्रदाने च कारके ।

यस्मै दित्सा धारयते रोचते सम्प्रदानकम् ॥ १,२०५.६ ॥

पञ्चमी स्यात्सिभ्यांभ्योऽप्यपादाने च कारके ।

यतोऽपैति समादत्ते उपादत्ते त्वयं यतः ॥ १,२०५.७ ॥

ऽसोसामश्च षष्ठी स्यात्स्वामिसम्बन्धमुभ्यके ।

ऽयोः सुपो वै सप्तमी स्यात्सा याधिकरणे भवेत् ॥ १,२०५.८ ॥

आधारश्चाधिकरणं रक्षार्थानां प्रयोगतः ।

ईप्सितं यानीप्सितं यत्तदपादानकं स्मृतम् ॥ १,२०५.९ ॥

पञ्चमी पर्युपाङ्योगे एतदर्थेऽन्यद्विष्णुभ्ये ।

अेनयोगे द्वितीया स्यात्कर्मप्रवचनीयकैः ॥ १,२०५.१० ॥

वीप्सेत्यम्भावयिहेऽभिर्भागिनैव परिप्रती ।

अनुरेषु सङ्घार्थे च ङीनेऽनूपश्च कथ्यते ॥ १,२०५.११ ॥

द्वितीया य यतुर्थो स्याद्य्येष्टायां गतिकर्मणि ।
 अप्राणो हि विभक्ती द्वे मन्यकर्मण्यनादरे ॥ १,२०५.१२ ॥
 नमः स्वस्तिस्वधास्वाहालंघययोग छरिता ।
 यतुर्थो यैव तादर्थ्ये तुमर्थाद्भाववाचिनः ॥ १,२०५.१३ ॥
 तृतीया सद्योगे स्यात्कुत्सितेऽग्रे विशेषणे ।
 काले भावे सप्तमी स्यादेतैर्योगेऽपिषष्ठ्यति ॥ १,२०५.१४ ॥
 स्वामीश्वराधिपतिभिः साक्षिद्यायाप्रसूतैः ।
 निर्धारणे द्वे विभक्तो षष्ठी छेत्प्रयोगके ॥ १,२०५.१५ ॥
 स्मृत्यर्थकर्मणि तथा करोतेः प्रतियत्के ।
 छिंसार्थानां प्रयोगे य कृति कर्मणि कर्तरि ॥ १,२०५.१६ ॥
 न कर्तृकर्मणोः षष्ठी निष्ठयोः प्रातिपदिके ।
 द्विविधं प्रातिपदिकं नाम धातुस्तथैव य ॥ १,२०५.१७ ॥
 भूवाण्डिभ्यस्तिङो लः स्यात्लकारा दश वै स्मृताः ।
 तिससूक्ति प्रथमो मध्यः सिष्यस्थोत्तमपूरुषः ॥ १,२०५.१८ ॥
 भिष्वस्मस्तु परस्मै छि पदानां यात्मनेपदम् ।
 ताताञ्ज प्रथमो मध्य स्थासाथान्वमथोत्तमः ॥ १,२०५.१९ ॥
 आदेशा षड्भक्तिमहि धातुतोथ णिजादिवत् ।
 नाम्नि प्रयुज्यमानेऽपि प्रथमः पुरुषो भवेत् ॥ १,२०५.२० ॥
 मध्यमो युष्मदि प्रोक्त उत्तमः पुरुषोऽस्मदि ।
 भूवाद्या धातवः प्रोक्ताः सनाद्यन्तास्तथा ततः ॥ १,२०५.२१ ॥
 लडीरितो वर्तमाने स्मेनातीते य धातुतः ।
 भूतेऽनद्यतने लड्वा लोडाधाशिषि धातुतः ॥ १,२०५.२२ ॥
 विद्यादावेवानुमतो लोड्वाय्यो मन्त्राणो भवेत् ।
 निमन्त्रणाधीष्टसम्प्रे प्रार्थनेषु तथाशिषि ॥ १,२०५.२३ ॥
 लिङ्गीते परोक्षे स्यात्विड्भूते लड्भविष्यति ।
 स्यादनद्यतने तद्द्रष्टुमविष्यति तु धातुतः ॥ १,२०५.२४ ॥
 दातोरूड्ङियातिपत्तौ लिङ्गर्थे वेट्प्रकीर्तितः ।
 कृतस्त्रिष्वपि वर्तन्ते भावे कर्मणि कर्तरि ॥ १,२०५.२५ ॥

सदृशास्तव्यता इयद्यदनीयाश्च तृणदयः ॥ १,२०५.२६ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकागे
व्याकराणनिर्णयं नाम पञ्चोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २०६

सूत उवाच ।

सिद्धोदाहरणं वक्ष्ये संछितादिपुरः सरम् ।

विप्राः स्वसागता वीदं सुतमं स्यात्पितृषुभः ॥ १,२०६.१ ॥

लकारो विश्रुता सेवं लाङ्गलीषा मनीषया ।

गङ्गोदकं तवल्कार ऋणाणां प्राणाभित्यपि ॥ १,२०६.२ ॥

शीतार्तश्च तवल्कारः सैन्द्री सौकार इत्यपि ।

वध्वासनञ्च पितृथो लनुबन्धो नये जयेत् ॥ १,२०६.३ ॥

नायको लवणं गावस्त अयेते न त इश्वराः ।

देवीगृहमथो अत्र अ अवेळि पट्टु एमौ ॥ १,२०६.४ ॥

अमी अश्वाः षडस्येति तन्न वाक्षुडलानि य ।

तस्यरेतल्लु नातीति तज्जलं तस्यमशानकम् ॥ १,२०६.५ ॥

सुगन्नत्र पयन्नत्र भवांशछाद्यतीति य ।

भवाञ्जनत्तरश्चैव भवांस्तरति संस्मृतम् ॥ १,२०६.६ ॥

भवांल्लिपति ताञ्चके भवाञ्शेतेऽप्यनीदृशः ।

भवाएडीनं त्वन्तरसि त्वङ्कुरोषि सद्यर्थनम् ॥ १,२०६.७ ॥

कश्चरेत्कष्टकारेण क कुर्यात्क इले स्थितः ।

कःशेते शैव कःषण्डः कस्को याति य गौरवम् ॥ १,२०६.८ ॥

क एडात्र क अेवाडुर्देवा आडुश्च भो प्रज ।

स्वभूर्वीष्णुर्प्रजति य गीष्पतिश्चैव धूर्पतिः ॥ १,२०६.९ ॥

अस्मानेष प्रजेत्सस्यादृक्काम स य गच्छति ।

कुटीख्याया तथा छाया सन्धयोऽन्ये तथेदृशाः ॥ १,२०६.१० ॥

समासाः षट्समाभ्याताः स द्विजः कर्मधारयः ।

द्विगुस्त्रिवेदी ग्रामश्च अथं तत्पुरुषः स्मृतः ॥ १,२०६.११ ॥

तत्कृतश्च तदर्थश्च वृकभीतिश्च यद्गनम् ।

ज्ञानदक्षेण तत्त्वज्ञो बहुग्रीहिरथाव्ययी ॥ १,२०६.१२ ॥

भावोऽधिस्त्रि यथोक्तं तु द्रन्द्रो देवर्षिमानवाः ।

तद्धिताः पाण्डवः शैवो ब्राह्मणं च ब्रह्मतादयः ॥ १,२०६.१३ ॥

देवाग्निभिपत्यंशुकोष्टुस्वायम्भुवः पिता ।

ना प्रशस्ताश्चरा गौर्गौरभजन्ताश्च पुंस्यपि ॥ १,२०६.१४ ॥

उलन्तश्चाश्वयुङ्क्ष्माभुज्मरुत्त्व्यान्मृगाविधः ।

आत्मा राजा युवा पन्थाः पूषब्रह्मलण्णौ उली ॥ १,२०६.१५ ॥

विद्वे धा उशनानङ्गान्मधुविट्टकाष्ठतट्टतथा ।

अनवार्यस्थिवस्तूनि जगत्सामाहनी तथा ॥ १,२०६.१६ ॥

कर्मसर्पिर्वपुस्तेज अज्जलन्ता नपुंसके ।

जाया जरा नदी लक्ष्मीः श्रीस्त्रीभूमिर्वधूरपि ॥ १,२०६.१७ ॥

भूः पुनर्भूस्तथा धेनुः स्वसा माता च नौ स्त्रियः ।

वाक्स्मृतिद्विज्मुत्सुधः प्रायो युवतिः कुकुभस्तथा ॥ १,२०६.१८ ॥

धोदिवौ प्रावृषश्चैव सुमान उष्णिगस्त्रियाम् ।

गुणद्रव्यक्रियायोगात्स्त्रीलिङ्गांश्च वदामि ते ॥ १,२०६.१९ ॥

शुक्लकीलालपाश्चैव शुचिश्च ग्रामणीः सुधीः ।

पटुः कमलभूः कर्ता सुमतो अडवः सुनौः ॥ १,२०६.२० ॥

सत्या नाञ्चस्तथा पुंसो ऽयमक्षयत दीर्घपात् ।

सर्वविश्रोभ ये योभौ अेडोन्धान्यतराणि च ॥ १,२०६.२१ ॥

उतरो उतमो नेमस्त्वः समोऽथ सिमेतरौ ।

पूर्वश्चैवाधरश्चैव दक्षिणश्चोत्तरावरौ ॥ १,२०६.२२ ॥

परश्चान्तरमप्येतद्यत्किमदसस्त्विदम् ।

युष्मदस्मत्प्रथमयरमात्यतयार्धकाः ॥ १,२०६.२३ ॥

तथा कतिपयो द्वौ येत्येवं सर्वादयस्तथा ।

शृणोत्याद्या जुहोतिश्च जडातिश्च दधात्यपि ॥ १,२०६.२४ ॥

दीप्यतिः स्तूयतिश्चैव पुत्रीयति धनीयति ।
 नृप्यति मिथते यैव शिथीषति निनीषति ॥ १,२०६.२५ ॥
 सर्वे तिष्ठन्ति सर्वस्मै सर्वस्मात्सर्वन्तो गतः ।
 सर्वेषां यैव सर्वस्मिन्नेवं विश्वाद्यस्तथा ॥ १,२०६.२६ ॥
 पूर्वे पूर्वाश्च पूर्वस्मात्पूर्वस्मिन्पूर्वै ररितः ।
 सूत उवाच ।
 सुमिऽन्तु सिद्धरूपं नाममात्रेण दर्शितम् ।
 कात्यायनः कुमारान्तु श्रुत्वा विस्तरमब्रवीत् ॥ १,२०६.२७ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमान्- आचार्य
 नाम षडुत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २०७

सूत उवाच ।
 वासुदेवं गुरुं नत्वा गाणं शम्भुं सरस्वतीम् ।
 मात्रावर्णप्रभेदेन च्छन्दो वक्ष्येऽल्पबुद्धये ॥ १,२०७.१ ॥
 सर्वादिमध्यान्तगलौ भ्रौ ऽभ्यौ जौ स्तौ त्रिका गाणाः ।
 आर्या यत्पुष्कलाद्यन्तसर्वमध्ये यतुर्गाणाः ॥ १,२०७.२ ॥
 व्यञ्जनान्तो विसर्गान्तौ दीर्घौ युक्तपरो गुरुः ।
 सानुस्वारश्च पादान्तो वा एत्युक्तो द्विमात्रकः ॥ १,२०७.३ ॥
 यदा नापि डमं योगे लघुतापि डवयिदुरोः ।
 श्लोकयार्यादिसंज्ञा स्याद्यतिर्विच्छेदसंज्ञिका ॥ १,२०७.४ ॥
 ज्ञेयः पादश्च तुर्यांशो युक्समं विषमन्त्वयुक् ।
 सममर्धसमं वृत्तं विषमञ्च तृतीयकम् ॥ १,२०७.५ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचार्यकाण्डे
 छन्दः शास्त्रेछन्दःसंज्ञापरिभाषानिरूपणं नाम समोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २०८

सूत उवाच ।
 आर्यालक्ष्म त्वष्ट गाणाः सदा जौ विषमे न ङि ।

षष्ठे जो न्वौ वापि भवेत्पदं षष्ठे द्वितीयवात् ॥ १,२०८.१ ॥
 आदितः सममे द्रुस्वा द्वितीयार्धे शरे ततः ।
 त्रिगुणाङ्घ्रिश्च पथ्या स्याद्विपुला वह्निलङ्घनात् ॥ १,२०८.२ ॥
 गमध्ये द्वितुर्थौ जो यपला मुभूपूर्वादियापला ।
 द्वितीयार्धे सजघना आर्याजितेश्च लक्षणम् ॥ १,२०८.३ ॥
 आर्या प्रथमार्धलक्ष्म गीतिः स्याद्येद्वलद्वये ।
 उपगीतिद्वितीयार्धाद्दुद्गीतिर्व्यत्याद्भवेत् ॥ १,२०८.४ ॥
 आर्यागीतिश्चान्तगुरुर्गीतिजितेश्च लक्षणम् ।
 षट्कला विषमे येत्स्युः समेऽष्टौ न निरन्तराः ।
 समा पराश्रिता न स्याद्द्वैतालीये रलौ गुरुः ॥ १,२०८.५ ॥
 अन्तेर्यौ पूर्ववद्विदमौपस्थन्दसिकं मतम् ॥ १,२०८.६ ॥
 भाद्रौ स्यादापातलिका ज्ञेयाथो दक्षिणान्तिका ।
 पराश्रितो द्वितीयो लः पादेषु निभिलेष्वपि ॥ १,२०८.७ ॥
 उदीच्यवृत्तिरसमे प्राच्यवृत्तिस्तु युग्मके ।
 सपञ्चमश्चतुर्थांशे युगपत्तौ प्रवृत्तकम् ॥ १,२०८.८ ॥
 उदीच्याधङ्घ्रिसंयोगाद्युगमपादैकपादिका ।
 यारुडासिन्ययुग्माङ्घ्रौ वैतालीयस्य संग्रहः ॥ १,२०८.९ ॥
 वङ्गं नाद्यान्नसौ स्यातां यतुर्थाद्यगणो भवेत् ।
 पथ्यावङ्गं जेन समे विपरीतादिरन्यथा ॥ १,२०८.१० ॥
 उसमे नश्च यपला विपुला लघुसममा ।
 निभिले वा सैतवस्य भ्रौ न्तौ चाब्धेस्तत्पूर्वकौ ॥ १,२०८.११ ॥
 षोडशलोऽयलधृतिर्मात्रासमकमुच्यते ॥ १,२०८.१२ ॥
 नवमलस्तथा गोऽन्त्यः जो न्वौवाथाम्बुधेयथा ।
 विश्वोक्तः स्यात्तच्यतुष्टद्विगुणाद्भानवासिका ॥ १,२०८.१३ ॥
 बाणाष्टनवकेषु स्यात्त्वश्चित्रा षोडशात्मिका ।
 सममात्रासमादिष्टं पदाकुलकमीरितम् ॥ १,२०८.१४ ॥
 वृत्तमात्रा विना वार्णोर्वा वार्णा गुरुभिर्विना ।

गुरुवो वैर्दले नित्यं प्रमाणाभिति निश्चितम् ॥ १,२०८.१५ ॥
 अष्टाविंशतिला गन्ता प्रथमार्धे द्वितीयके ।
 त्रिंशदस्यां शिभा गन्ता षष्ठ्यात्तद्व्यत्ययाद्भवेत् ॥ १,२०८.१६ ॥
 षोडशान्दुग्दीडा गा द्वित्रिंशत्परमे य लाः ।
 सप्तविंशतिला गन्ता दलयो रुचिरा द्वयोः ॥ १,२०८.१७ ॥
 मात्रावृत्तानि योक्तानि वर्णवृत्तानि वस्मि वै ॥ १,२०८.१८ ॥
 ष्टि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 छन्दः शास्त्रे आर्यावृत्तादिछन्दोलक्षणनिर्णयणं नामाष्टोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २०८

सूत उवाच ।
 श्रीरुक्था गेन सा ज्ञेया उत्पुङ्गवा स्त्री गुरुद्वयम् ।
 भो नारी रो मृगी मध्या मगौ कन्या प्रतिष्ठया ॥ १,२०८.१ ॥
 भो गौ पङ्क्तिः सुप्रातिष्ठा तनुमध्या तथौ स्मृता ।
 नयाभ्यां बालललिता गायत्रीश्चन्द्रे अवे छि ॥ १,२०८.२ ॥
 मसर्गैर्मदलेभा स्यादृषिोक्तछन्दः स्मृतं बुधैः ।
 भौ गौ चित्रपदा प्याता विद्युन्माला मभौ गगौ ॥ १,२०८.३ ॥
 माणवकं भात्तलगा भ्रौ गौ लंसरुतं स्मृतम् ।
 समानिका रजगला जरला गः प्रमाणिडा ।
 आभ्यामन्यद्वितानं स्यादनुष्टुप्छन्दे हरितम् ॥ १,२०८.४ ॥
 रनसैः स्याद्धलमुभी नौ मः शिशुभृता भवेत् ।
 भृङ्गतीछन्दे ष्ट्युक्तं स्मौ जगौ स विराजितम् ॥ १,२०८.५ ॥
 पणवं स्यान्मनयगैर्मयूरसारिणी भवेत् ।
 रजाभ्याञ्च रगाभ्याञ्च रुक्मवती भमौ सगौ ॥ १,२०८.६ ॥
 मत्ता मभसर्गैर्युक्ता नरजा गो मनोरमा ।
 पङ्क्तिश्चन्द्रेः समाभ्यातं जसता गावुपस्थितम् ॥ १,२०८.७ ॥
 तौ जो गाविन्द्रवजा स्याज्जतजगा गुपपूर्विका ॥ १,२०८.८ ॥
 उपजतयोऽन्याधन्ताः सुमुभी नजजा लगौ ।

भ्रमभा गौ दोधकं स्याच्छालिनी मतता गगौ ॥ १,२०८.८ ॥
 अधिलोकैश्च विच्छेदो वातोर्भो ममता गगौ ।
 श्रीर्भतौ ननगाः प्रोक्ता पञ्चभिः षडूभिरेव य ॥ १,२०८.१० ॥
 मगना नो गो भ्रमरविलासितमुदाहृतम् ।
 रथोद्धतानौ रलगाः स्वागता रनभा गगौ ॥ १,२०८.११ ॥
 वृत्ता ननौ सगौ गः स्यात्रौ रलौ गः समद्रिका ।
 रजरा ल्गौ श्येनिका स्याज्जसता गौ शिषिष्ठितम् ।
 त्रिष्टुषण्डः समाप्यातं पिङ्गलेन मडात्मना ॥ १,२०८.१२ ॥
 रनौ भसौ यन्द्रवर्त्म वंशस्थं स्याज्जतौ जरौ ।
 ततो जराविन्द्रवंशा वेदसैस्तोटकं स्मृतम् ।
 नभौ भ्रौ द्रुतविलम्बितं पुटश्च स्यात्रनौ भयौ ॥ १,२०८.१३ ॥
 वसुवेदैश्च विरतिर्मुदितवदनं त्वियम् ।
 ननररैः समाप्याता नयना यस्तथा भवेत् ॥ १,२०८.१४ ॥
 सा तु कुसुमविचित्रा जलोद्धतगती रसैः ।
 जसौ जसौ य पादेषु यतूरैः स्त्रग्विणी मता ॥ १,२०८.१५ ॥
 भुज्जगप्रयातं वृत्तं यतुभिर्यैः प्रकीर्तितम् ।
 प्रयंवदा नभश्चैश्च मणिमाला तथौ तथौ ॥ १,२०८.१६ ॥
 गुडवकुत्रैश्च सन्निद्रा ललिता स्यात्तभौ जरौ ।
 प्रमिताक्षरा सजससैरुज्ज्वला तु ननौ भरौ ॥ १,२०८.१७ ॥
 भमौ यथौ वैश्वदेवी पञ्चाश्वैश्च यतिर्भवेत् ।
 भमौ समौ जलधरमालाब्ध्यन्चैर्यतिर्भवेत् ॥ १,२०८.१८ ॥
 नौ ततौ गः क्षमावृत्तं तुरगैश्च रसैर्यतिः ।
 प्रदुर्षिणी मनौ जौ गा वह्निर्भिर्दशभिर्यतिः ॥ १,२०८.१९ ॥
 जभौ सजौ गो रुचिरा यतुर्भिश्च त्रुडैर्यतिः ।
 मत्तमयूरं मतयाः सगौ देवत्रुडैर्यतिः ॥ १,२०८.२० ॥
 मञ्जुभाषिणी सजसा जगौ सुनन्दिनी सजसा भगौ ।
 ननौ ततौ यन्द्रिका गः समभिश्च रसैर्यतिः ॥ १,२०८.२१ ॥
 असम्भाधा मतनसा गगौ आणत्रुडैर्यतिः ।

ननराः सो लघुगुरुः स्वदैः प्रोक्तापराजिता ॥ १,२०८.२२ ॥

ननौ मनौ प्रडरणाकलिकेयं लगौ तथा ।

वसन्ततिलका सिंछोन्नता तन्ना जगौ गुरुः ॥ १,२०८.२३ ॥

भजौ मनौ गगाविन्दुवदनाथ सुकेशरम् ।

नरना रलगाः पाटे शर्करी प्रतिपादिता ॥ १,२०८.२४ ॥

यतुर्दशलघुः स्याथ्य श्रेष्ठा शशिकला सगा ।

रसग्रहयतिः स्रक्स्त्रा वसुशैलयतिस्तथा ॥ १,२०८.२५ ॥

स्यान्मणिगुणानिकरो मालिनी ननमा यथौ ।

वसुस्वयतिः स्याथ्य नजौ भजाः प्रभद्रकम् ॥ १,२०८.२६ ॥

ओला सथौ ननौ यःस्याथ्यत्रलेभास्वराष्टैः ।

मरौ मथौ यश्च भवेद्दुक्तेयमति शर्करी ॥ १,२०८.२७ ॥

स्वरात्पं वृषभगजजृम्भितं ननना नगौ ।

नजभजरा वाणिनी गः पिङ्गवेनाष्टिरीरिता ॥ १,२०८.२८ ॥

रसरुद्रैः शिपरिणी यमौ नसभला गुरुः ।

वसुग्रयतिः पृथ्वी जसौ जसयला गुरुः ॥ १,२०८.२९ ॥

दशस्वरैर्वशापत्रपतितं भौत्रभा लगौ ।

षड्दुष्टाश्चैश्च उरिणी नसमा रसला गुरुः ॥ १,२०८.३० ॥

मन्दाकान्तबिषड्गैर्भनास्ततगा गुरुः ।

नर्दटकं नजभजा जलौ गो यतिरेव य ॥ १,२०८.३१ ॥

सप्तर्षिभिः कोकिलकमत्यष्टिः स्याथ्य पूर्ववत् ।

भूतर्ष्यैः कुसुमितलता भौ न्यौ यथौ धृतिः ॥ १,२०८.३२ ॥

रसार्त्त्यैर्मौ न्सौ रौ मेघविस्फूर्जिता रगौ ।

शार्दूलविक्रीडितं मः सूर्य्यैः सजसातास्तगौ ॥ १,२०८.३३ ॥

छन्दो ह्यतिधृतिः प्रोक्तमत उर्ध्वं कृतिर्भवेत् ।

समाश्वर्तुः सुवदना भौ मनौ यभला गुरुः ॥ १,२०८.३४ ॥

वृत्तं रजौ रजौ पाटे रजौ गो लः कृतिर्भवेत् ।

त्रिसप्तकैः स्नग्धरा स्यात्प्रकृतिर्भानैस्त्रियैः ॥ १,२०८.३५ ॥

द्विर्गर्भद्रुं भ्रौ न्रौ नरना गो यथाकृतिः ।
 नजौ भश्चाश्चलवितं जभौ जभलगा भवेत् ॥ १,२०६.३६ ॥
 मत्ताक्रीड्याष्टभाषादशकैर्भौ तनौ ननौ ।
 नलौ गुरुश्च विकृतिश्छिन्ना संकृतिरुच्यते ॥ १,२०६.३७ ॥
 पञ्चाश्वार्कैर्भतौ तन्वी नसभा भनया गाणाः ।
 क्रीड्यापदा भाषाशस्वसुशैवैर्भमौ सभौ ॥ १,२०६.३८ ॥
 नौ नौ गोऽतिकृतिः प्रोक्ता अन्धो व्युत्कृतिरुच्यते ।
 वस्वीशाश्वैर्भमतनैः स्याद्भुजङ्गविजृम्भितम् ॥ १,२०६.३९ ॥
 ननरसैर्लगुक्तैश्च अपवाडाप्यकं यतिः ।
 गुहैः षड्भौ रसैर्भाषैर्भानाः षट्सगगा गाणाः ॥ १,२०६.४० ॥
 यद्गुप्तप्रपातोऽसौ दण्डको नौ ततोऽगरः ।
 रङ्गवृद्धान्तकादस्य व्यालञ्जुभूतकादयः ॥ १,२०६.४१ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाप्ये आचारकाण्डे
 समवृत्तलक्षणानिर्दिष्टाणां नाम नवोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २१०

सूत उवाच ।
 सससलगाश्च विषमे पादे यद्युपचित्रकम् ।
 समे भौ भगगाः स्युश्च द्रुतमध्या भभौ भगौ ॥ १,२१०.१ ॥
 गः पादे विषमेऽन्यत्र नजौ जयौ य गाणौ स्मृतौ ॥ १,२१०.२ ॥
 विषमे वेगवती सा गः समे भौ भो गगौ गाणाः ।
 पादेऽसमे तजौ रो गः समे मसौ जगौ गरुः ।
 भवेद्भद्रविराट्केतुमती तु विषमे सजौ ॥ १,२१०.३ ॥
 सगौ समे भ्रौ नगगा आप्यानकी त्वथासमे ।
 तौ जो गगौ समे पादे जतजा गुरुकद्वयम् ॥ १,२१०.४ ॥
 विपरीताप्यानकं स्याद्विषमे जस्तजौ गगौ ।
 ततौ जगौ समे गः स्यात्पिङ्गलेन व्युदाहृतम् ॥ १,२१०.५ ॥
 पादेऽथ विषमे यैव पुष्पिताग्रा ननौ रयौ ।

समे नञौ जरौ गश्च वैतावीयं वदन्ति छि ।
वृत्तञ्चापरवङ्त्राप्यमौपञ्चन्दसिकं परम् ॥ १,२१०.६ ॥
वाज्मती रजरा यः स्याद्युग्मे जरजा रगौ ॥ १,२१०.७ ॥
एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभास्त्रे प्रथमांशाभ्ये आचारकास्त्रे
ऽर्द्धसमवृत्तलक्षणदिनिर्गुपणं नाम दशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २११

सूत उवाच ।
प्रथमोऽष्टाक्षरैः पादो द्वितीयो द्वादशाक्षरैः ।
तृतीयः षोडशाक्षरैश्च विंशद्विंशतुर्थकः ॥ १,२११.१ ॥
सामान्यलक्षणं पद्यतुर्गुर्ध्वाभिरधस्य छि ॥ १,२११.१ ॥
आपीडः सर्वलः प्रोक्तः पूर्वपादान्तगद्वयः ॥ १,२११.२ ॥
द्वितीयेऽष्टाक्षरैः पादे कलिका प्रथमेऽर्द्धजे ।
लवली स्यात्तृतीयेऽथ पूर्ववय्याष्ट काक्षरे ।
प्रोक्ता यामृतधारेयं यतुरष्टाक्षरे सति ॥ १,२११.३ ॥
(एति पद्यतुर्गुर्ध्वप्रकरणम्) ।
सञ्जौ सलौ च प्रथमे नसञ्जा गो द्वितीयके ।
तृतीये भनभा गश्च यतुर्थे सञ्जसा जगौ ॥ १,२११.४ ॥
पूर्ववत्स्यात्सौरभकं तृतीयेऽघ्नौ सनौ भगौ ।
ललितञ्चाद्द्रतावत्स्यात्तृतीयेऽघ्नौ सनौ ससौ ॥ १,२११.५ ॥
(एत्युद्गतप्रकरणम्) ।
उपस्थितप्रयुपितं प्रथमेऽघ्नौ मसौ जभौ ।
गौ द्वितीये सनजरा गस्तृतीये सनौ च सः ।
नौ नञौ यश्चतुर्थे स्याच्छेष पादाश्च पूर्ववत् ॥ १,२११.६ ॥
तृतीयेऽघ्नौ विशेषश्च वृत्तं स्यान्नौ सनौ नसौ ॥ १,२११.७ ॥
आर्षभं तजराः पादे तृतीयेऽन्यथ्य पूर्ववत् ।
पूर्ववत्प्रथमं शेषे तजराः शुद्धविराड्भवत् ॥ १,२११.८ ॥
(एत्युपस्थितप्रयुपितप्रकरणम्) ।

विषमाक्षरपादं वा पञ्चषट्कादि यावकम् ।
 छन्दोऽत्र नोक्ता गाथेति दशधर्मादिवद्भवेत् ॥ १,२११.८ ॥
 इति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 विषमवृत्तलक्षणोद्दिष्टपादां नामैकादशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २१२

सूत उवाच ।
 प्रस्तार आधगोऽथो लः परतुल्योऽथ पूर्वगः ।
 नष्टमध्ये समेऽडे लः समेऽर्धे विषमे गुरुः ॥ १,२१२.१ ॥
 प्रतिलोमगुणं लाघं द्विरुद्दिष्टक अेकनुत् ॥ १,२१२.२ ॥
 संध्या द्विरर्धे ऋपे तु शून्यं शून्ये द्विरीरितम् ।
 तावदर्धे तद्गुणितं द्विर्व्यूनन्तु तदन्ततः ॥ १,२१२.३ ॥
 परे पूर्णं परे पूर्णं मेरुः प्रस्तारतो भवेत् ॥ १,२१२.४ ॥
 लगसंध्या वृत्तसंध्या याथाङ्गुलमथोर्ध्वतः ।
 संध्यैव द्विगुणैकोनाश्छन्दः सारोऽयमीरितः ॥ १,२१२.५ ॥
 इति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमान्- आया-
 छन्दोलक्षणं नाम द्वादशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २१३

सूत उवाच ।
 उरेः श्रुत्वाभ्रवीद्भ्रज्मा यथा व्यासाय शौनक ।
 ब्राह्मणोद्दिष्टसमाचारं सर्वदं ते तथा वदे ॥ १,२१३.१ ॥
 श्रुतिस्मृती तु विज्ञाय श्रौतं कर्म समाचरेत् ।
 श्रौतं कर्म न येद्दुक्तं तदा स्मार्तं समाचरेत् ॥ १,२१३.२ ॥
 तत्राप्यशक्तः करणे सदाचारं यरेद्बुधः ।
 श्रुतिस्मृती उ विप्राणां लोचने कर्मदर्शने ॥ १,२१३.३ ॥
 श्रुत्युक्तः परमो धर्मः स्मृतिशास्त्रगतोऽपरः ।
 सिद्धाचारेण सम्प्राप्तस्त्रयो धर्माः सनातनाः ॥ १,२१३.४ ॥

सत्यं दानं दयालोभो विद्यैज्या पूजनं दमः ।
अष्टौ तानि पवित्राणि शिष्टाचारस्य लक्षणम् ॥ १,२१३.५ ॥
तेजोमयानि पूर्वेषां शरीराणीन्द्रियाणि च ।
न विष्यते पातकेन पद्मपत्रमिवाम्भसा ॥ १,२१३.६ ॥
निवासमुभ्या वार्णानां धर्माचाराः प्रकीर्तिताः ।
सत्यं यज्ञस्तपो दानमेतद्धर्मस्य लक्षणम् ॥ १,२१३.७ ॥
अदत्तस्यानुपादानं दानमध्ययनं जपः ।
विद्या वित्तं तपः शौचं कुले जन्म त्वरोगिता ॥ १,२१३.८ ॥
संसारोच्छित्तिभेदुश्च धर्मादेव प्रवर्तते ।
धर्मात्सुभं च ज्ञानं च ज्ञानान्भोक्षोऽधिगम्यते ॥ १,२१३.९ ॥
ऽज्याध्ययनदानानि यथाशास्त्रं सनातनः ।
ब्रह्मक्षत्रियवैश्यानां सामान्यो धर्म उच्यते ॥ १,२१३.१० ॥
याजनाध्ययने शुद्धे विशुद्धाद्य प्रतिग्रहः ।
वृत्तित्रयमिदं प्रादुर्भूतयः श्रेष्ठवर्णिनः ॥ १,२१३.११ ॥
शस्त्रेणाञ्जवनं राज्ञो भूतानाञ्चामिदक्षणात् ।
पाशुपाल्यं कृषिः पश्यं वैश्यस्याञ्जवनं स्मृतम् ॥ १,२१३.१२ ॥
शूद्रस्य द्विजशुश्रूषा द्विजानामनुपूर्वशः ।
गुरो वासोऽग्निशुश्रूषा स्वाध्यायो ब्रह्मचारिणः ॥ १,२१३.१३ ॥
त्रिः स्नाता स्नापिता भैक्ष्यं गुरो प्राणान्तिकी स्थितिः ।
समेभलो जटी दण्डी मुण्डी वा गुरुसंश्रयः ॥ १,२१३.१४ ॥
अग्निहोत्रोपचरणं ज्वनं च स्वकर्मभिः ।
धर्मदारेषु कल्पेत पर्ववर्जं रतिक्रियाः ॥ १,२१३.१५ ॥
देवपित्रतितिव्यश्च पूजादिष्वनुकल्पनम् ।
श्रुतिस्मृत्यर्थसंस्थानं धर्मोऽयं गृहमेधिनः ॥ १,२१३.१६ ॥
जटित्वमग्निहोत्रत्वं भूशय्याजिनधारणम् ।
वने वासः पयोमूलनीवारङ्गलवृत्तित्वा ॥ १,२१३.१७ ॥
प्रतिषिद्धान्निवृत्तिश्च त्रिः स्नानं व्रतधारिता ।
देवतातिथिपूजा च धर्मोऽयं वनवासिनः ॥ १,२१३.१८ ॥

सर्वात्मपरित्यागो भिक्षान्नं वृक्षमूलता ।
 निष्परिग्रहताद्रोहः समता सर्वजन्तुषु ॥ १,२१३.१८ ॥
 प्रियाप्रियपरिष्वङ्गोसुषुप्तदुःखाधिकारिता ।
 सभाज्याभ्यन्तरे शौचं वाग्यमो ध्यानचारिता ॥ १,२१३.२० ॥
 सर्वेन्द्रियसमाहारो धारणाध्याननित्यता ।
 भावसंशुद्धिरेत्येष परिब्राह्मण उच्यते ॥ १,२१३.२१ ॥
 अलिंसा सूनृता वाणी सत्यशौचे क्षमा दया ।
 वर्णिनां लिङ्गिनां चैव सामान्यो धर्म उच्यते ॥ १,२१३.२२ ॥
 यथोक्तकारिणः सर्वे प्रयान्ति परमां गतिम् ।
 आ ब्रोधात्स्वपनं यावत्गृहिधर्मं च वस्मि ते ॥ १,२१३.२३ ॥
 ब्राह्मणे मुहूर्ते बुध्येत धर्मार्थौ यानुयिन्त्येत् ।
 कायकलेशांश्च तन्मूलान्वेदतत्त्वार्थमेव च ॥ १,२१३.२४ ॥
 शर्वर्यन्ते समुत्थाय कृतशौचः समाहितः ।
 स्नात्वा सन्ध्यामुपासीत सर्वकालमतन्द्रितः ॥ १,२१३.२५ ॥
 प्रातः सन्ध्यामुपा सीत दन्तधावनपूर्विकाम् ।
 उभे मूत्रपुरीषे च द्विवा कुर्याद्दुष्टमुष्णः ॥ १,२१३.२६ ॥
 रात्रौ च दक्षिणे कुर्याद्दुभे सन्ध्ये यथा द्विवा ।
 छायायामन्धकारे वा रात्रौ वालनि वा द्विजः ॥ १,२१३.२७ ॥
 यथा तु समुष्णः कुर्यात्प्राणबाधाभयेषु च ।
 गोमयाङ्गारवल्मीकङ्कालाकृष्टे शुभे ॥ १,२१३.२८ ॥
 मार्गोपिण्णुव्यख्यायासु न मूत्रं च पुरीषकम् ।
 अन्तर्जलाद्देवगृह्णाद्ब्रह्मीकान्मूषिकस्थवात् ॥ १,२१३.२९ ॥
 परेषां शौचशिष्टाख्यं श्मशानाख्यं मृदं त्यजेत् ।
 ओकां लिङ्गे मृदं दद्याद्दाम उस्ते मृदं द्विधा ॥ १,२१३.३० ॥
 उभयोर्द्वं च दातव्यं मूत्रशौचं प्रयक्षते ।
 ओकां लिङ्गे गुदं तिस्रस्तथा वामकरे दश ॥ १,२१३.३१ ॥
 पञ्च पादं दशैकस्मिन्करयोः सप्तमृत्तिकाः ।

अर्धप्रसूतिमात्रा तु प्रथमा मृत्तिका स्मृता ॥ १,२१३.३२ ॥
 द्वितीया च तृतीया च तदर्धा परिकीर्तिता ।
 उपविष्टस्तु विण्मूत्रं कर्तुं यस्तु न विन्दति ॥ १,२१३.३३ ॥
 स कुर्यादर्थशौचं तु स्वस्थ शौचस्थ सर्वदा ।
 द्विवा शौचस्थ रात्र्यर्धं यद्वा पादो विधीयते ॥ १,२१३.३४ ॥
 स्वस्थस्थ तु यथोद्दिष्टमार्तः कुर्याद्यथाबलम् ।
 वसा शुक्लमसृज्मज्जा लाला विण्मूत्रकर्णविट् ॥ १,२१३.३५ ॥
 श्लेष्माश्रद्धूषिका स्वेदो द्वादशैते नृणां मलाः ।
 मन्थेत यावता शुद्धिं तावच्छौचं समाचरेत् ॥ १,२१३.३६ ॥
 प्रमाणां शौचसंख्याया नादित्थैरवशिष्यते ।
 शौचं तु द्विविधं प्रोक्तं आख्यमाख्यन्तरं तथा ॥ १,२१३.३७ ॥
 मृज्जलाभ्यां स्मृतं आख्यं भावशुद्धिरथान्तरम् ।
 त्रिरात्रामेदपः पूर्वं द्विः प्रमृज्यात्ततो मुष्मम् ॥ १,२१३.३८ ॥
 समृज्याद्गुष्ठमूलेन त्रिभिरास्यमुपस्पृशेत् ।
 अद्गुष्ठेन प्रदेशिन्त्या घ्राणां पश्चादनन्तरम् ॥ १,२१३.३९ ॥
 अद्गुष्ठानामिकाभ्यां च यक्षुः श्रोत्रे पुनः पुनः ।
 कनिष्ठाद्गुष्ठयोर्नाभिं हृदयं तु तलेन वै ॥ १,२१३.४० ॥
 सर्वाभिस्तु शिरः पश्चाद्वाहू यात्रेण संस्पृशेत् ।
 ऋथो यजूषि सामानि त्रिः पठन्प्रीणयेत्कृमात् ॥ १,२१३.४१ ॥
 अथर्वाद्गिरसौ पूर्वं द्विः प्रमार्ष्टयथ तन्मुष्मम् ।
 षट्तिहासपुराणानि वेदाद्गानि वेदाद्गानि यथाक्रमम् ॥ १,२१३.४२ ॥
 पं मुष्मे नासिके वायुं नेत्रे सूर्यं श्रुती (तीर्त्ति) दिशः ।
 प्राणग्रन्थिमथो नाभिं ब्रह्माणां हृदये स्पृशेत् ॥ १,२१३.४३ ॥
 रुद्रं मूर्ध्नां समावभ्य प्रीणात्यथ शिषामृषीन् ।
 बाहू यमेन्द्रवरुणकुबेरवसुधानवान् ॥ १,२१३.४४ ॥
 अब्युक्ष्य चरणां विषशुमिन्द्रं विषशु कन्दयम् ।
 अग्निर्वायुश्च सूर्येन्दुगिरयोऽद्गुलिपर्वसु ॥ १,२१३.४५ ॥

गङ्गाधाः सरितस्तासु या रेभाः करमध्यगाः ।
 उषः काले तु सम्प्राप्ते शौचं कृत्वा यथार्थवत् ॥ १,२१३.४६ ॥
 ततः स्नानं च फुर्वीत दन्तधावनपूर्वकम् ।
 मुषे पर्युषिते नित्यं भवत्यप्रयतो नरः ॥ १,२१३.४७ ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कुर्याद्वै दन्तधावनम् ।
 कदम्बमिल्वम्बद्विरकरवीरवटार्जुनाः ॥ १,२१३.४८ ॥
 यूथी य भृङ्गी जाती करञ्जार्कतिमुक्ताकाः ।
 जम्बूमधूका पामार्गशिरीषोद्गुम्बरसनाः ॥ १,२१३.४९ ॥
 क्षीरिकाण्डकिवृक्षाधाः प्रशस्ता दन्तधावने ।
 कटुतिक्तकषायाश्च धनारोग्यसुभप्रदाः ॥ १,२१३.५० ॥
 प्रक्षाल्य भुङ्क्वा य शुचौ देशे त्यक्त्वा तदायामेत् ।
 अमायां य तथा षष्ठ्यां नवम्यां प्रतिपद्यपि ॥ १,२१३.५१ ॥
 वर्जयेदन्तकाष्ठन्तु तथैवार्कस्य वासरे ।
 अभावे दन्त काष्ठस्य निषिद्धायां तथा तिथौ ॥ १,२१३.५२ ॥
 अषां द्वादशगाण्डूषैः कुर्वीत मुषशोधनम् ।
 प्रातः स्नानं प्रशंसन्ति दृष्टादृष्टकरं छितम् ॥ १,२१३.५३ ॥
 सर्वमर्हति शुद्धात्मा प्रातः स्नायी जपादिकम् ।
 अत्यन्तमलिनः कायो नवच्छिद्रसमन्वितः ॥ १,२१३.५४ ॥
 स्रवत्येष दिवा रात्रौ प्रातः स्नानं विशोधनम् ।
 मनः प्रसादजननं रूपसौभाग्यवर्धनम् ॥ १,२१३.५५ ॥
 शोकदुःखप्रशमनं गङ्गास्नानवदायरेत् ।
 अध उस्ते तु नक्षत्रे दशम्यां ज्येष्ठे सिते ॥ १,२१३.५६ ॥
 दशापाप उरायां य अदत्त्वा दानकल्मषम् ।
 विरुद्धायरणं क्षिप्त्वा परदारोपसेवनम् ॥ १,२१३.५७ ॥
 पारुष्यान्तपैशुन्यमसम्बद्धामिभाषणम् ।
 परद्रव्याभिधानं य मनसानिष्टचिन्तनम् ॥ १,२१३.५८ ॥
 अेतद्दशाघघातार्थं गङ्गास्नानं करोम्यहम् ।
 प्रातः संक्षेपतः स्नानं वानप्रस्थगृहस्थयोः ॥ १,२१३.५९ ॥

यतेस्त्रिषवणं स्नानं सकृत्त भ्रमयाशिरः ।
 आचम्य तीर्थभावाद्य स्नायात्स्मृत्वाव्ययं हरिम् ॥ १,२१३.६० ॥
 तिस्रः कोटयस्तु विज्ञेया मन्डेडा नाम राक्षसाः ।
 उदयन्तं दुरात्मानः सूर्यमिच्छन्ति भादितुम् ॥ १,२१३.६१ ॥
 स उन्ति सूर्यं सन्ध्यायां नोपास्तिं कुरुते तु यः ।
 दडन्ति मन्त्रपूतेन तोयेनानलरूपिणा ॥ १,२१३.६२ ॥
 अक्षरात्रस्य यः सन्धिः सा सन्ध्या भवतीति उ ।
 द्विनाडिका भवेत्सन्ध्या यावद्भवति दर्शनम् ॥ १,२१३.६३ ॥
 गन्ध्याकर्मावसाने तु स्वयं लोभो विधीयते ।
 स्वयं लोभकृत् यत्तु तदन्येन न जायते ॥ १,२१३.६४ ॥
 ऋत्विक्पुत्रो गुरुर्भाता भागिनेयोऽथ विट्पतिः ।
 ओम्निरेव हुतं यत्तु तद्भुतं स्वयमेव हि ॥ १,२१३.६५ ॥
 भ्रमा वै गार्डपत्याग्निर्दक्षणाग्निस्त्रिलोचनः ।
 विष्णुराडवनीयाग्निः कुमारः सत्य उच्यते ॥ १,२१३.६६ ॥
 कृत्वा लोभं यथाकालं सौराम्भन्त्राञ्जपेत्ततः ।
 समाहित्वात्मा सावित्रीं प्रणवं च यथोदितम् ॥ १,२१३.६७ ॥
 प्रणवे नित्ययुक्तस्य व्याहृतीषु च सप्तसु ।
 त्रिपदायां च सावित्र्यां न भयं विद्यते क्वचित् ॥ १,२१३.६८ ॥
 गायत्रीं यो जपेन्नित्यं कल्पमुत्थाय मानवः ।
 विद्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा ॥ १,२१३.६९ ॥
 श्वेतवर्णा समुद्दिष्टा कौशैयवसना तथा ।
 अक्षसूत्रधरा देवी पद्मासनगता शुभा ॥ १,२१३.७० ॥
 आवाड्य यजुपानेन तेजोऽसीति विधानतः ।
 अेतद्यजुः पुरा दैवैर्दृष्टिदर्शनकाङ्क्षिभिः ॥ १,२१३.७१ ॥
 आदित्यमण्डलान्तः स्थां भ्रमलोकस्थितामपि ।
 तत्रावाड्य जपित्वातो नमस्काराद्विसर्जयेत् ॥ १,२१३.७२ ॥
 पूर्वाह्ण एव कुर्वीत देवतानां च पूजनम् ।

न विषणोः परमो देवस्तस्मात्तं पूजयेत्सदा ॥ १,२१३.७३ ॥

ब्रह्मविष्णुशिवान्देवान् पृथग्भावयेत्सुधीः ।

लोकैऽस्मिन्मङ्गलान्यष्टौ ब्राह्मणो गौर्दुताशनः ॥ १,२१३.७४ ॥

हिरण्यं सर्पिरादित्य आपो राजा तथाष्टमः ।

येतानि सततं पश्येदर्थयेष्य प्रदक्षिणाम् ॥ १,२१३.७५ ॥

वेदस्याध्ययनं पूर्वं विचारोभ्यसनं जपः ।

तद्दानं चैव शिष्यभ्यो वेदाभ्यासो हि पञ्चथा ॥ १,२१३.७६ ॥

वेदार्थं यज्ञशास्त्राणि धर्मशास्त्राणि चैव हि ।

मूल्यानं लेभयित्वा यो दद्याद्घाति स वैदिकम् ॥ १,२१३.७७ ॥

एतिहा सपुराणानि लिभित्वायः प्रयच्छति ।

ब्रह्मदानसमं पुण्यं प्राप्नोति द्विगुणिकृतम् ॥ १,२१३.७८ ॥

मृतीये च तथा भागे पोष्यवर्गार्थसाधनम् ।

माता पिता गुरुर्भ्राता प्रजा दीनाः समाश्रिताः ॥ १,२१३.७९ ॥

अभ्यागतोऽतिथिश्चाग्निः पोष्यवर्गा उदाहृतः ।

भरणं पोष्यवर्गस्य प्रशस्तं स्वर्गसाधनम् ॥ १,२१३.८० ॥

भरणं पोष्य वर्गस्य तस्माद्यत्नेन कारयेत् ।

स ज्वति वरश्चैको बहुभिर्योपिज्वत्यति ॥ १,२१३.८१ ॥

ज्वन्तो मृतकास्त्वन्ये पुरुषाः स्वोदरम्भराः ।

स्वकीयोदरपूर्तिश्च कुक्कुरस्यापि विद्यते ॥ १,२१३.८२ ॥

अर्थेभ्योऽपि विवृष्टेभ्यः सम्भूतेभ्यस्ततस्ततः ।

डिंयाः सर्वाः प्रवर्तन्ते पर्वतेभ्य एवापगाः ॥ १,२१३.८३ ॥

सर्वरत्नाकरा भूमिर्धान्यानि पशवः स्त्रियः ।

अर्थस्य कार्ययोगित्वाद्दर्थं एत्यभिधीयते ॥ १,२१३.८४ ॥

अद्रोलेणैव भूतानामल्पद्रोलेण वा पुनः ।

या वृत्तिस्तां समास्थाय विप्रो ज्वेदनापदि ॥ १,२१३.८५ ॥

धनं तु त्रिविधं ज्ञेयं शुक्लं शबलमेव च ।

कृष्णं च तस्य विज्ञेयो विभागः सप्तधा पृथक् ॥ १,२१३.८६ ॥

ङ्मायत्तं प्रीतिदत्तं प्राप्तं य सलु त्मार्यया ।
 अविशेषेण सर्वेषां वार्णानां त्रिविधं धनम् ॥ १,२१३.८७ ॥
 वैशेषिकं धनं दृष्टं ब्राह्मणस्य त्रिलक्षणम् ।
 याजनाध्यापने नित्यं विशुद्धश्च (ह्याय्य) प्रतिग्रहः ॥ १,२१३.८८ ॥
 त्रिविधं क्षत्रियस्यापि प्राडुर्वैशेषिकं धनम् ।
 शुद्धार्थं लब्धकरं दण्डासं जयजं तथा ॥ १,२१३.८९ ॥
 वैशेषिकं धनं दृष्टं वैश्यस्यापि विलक्षणम् ।
 कृषिगोरक्षवाणिज्यं शूद्रस्यैभ्यस्त्वनुग्रहात् ॥ १,२१३.९० ॥
 कुसीदकृषिवाणिज्यं प्रकुर्वीत स्वयं परम् (कृतम्) ।
 आपत्काले स्वयं कुर्वन्नैससा युज्यते द्विजः ॥ १,२१३.९१ ॥
 भडवो वर्तनोपाया ऋषिभिः परिकीर्तिताः ।
 सर्वेषामपि यैवैषां कुसीदमधिकं विदुः ॥ १,२१३.९२ ॥
 अनावृष्ट्या राजभयान्मूषिकाद्यैरुपद्रवैः ।
 कृष्यादिके भवेद्वाधा सा कुसीदे न विद्यते ॥ १,२१३.९३ ॥
 शुक्लपक्षे तथा कृष्णे रज-न्यां द्विवसेपि वा ।
 उषणे वर्षति शीते वा वर्धनं न निवर्तते ॥ १,२१३.९४ ॥
 देशं गतानां या वृद्धिर्नापापयोज्यविनाम् ।
 कुसीदं कुर्वतः सम्यक्स्थितस्यैव जायते ॥ १,२१३.९५ ॥
 लब्धलाभः पितृन्देवान्ब्राह्मणांश्चैव पूजयेत् ।
 ते तृप्तास्तस्य तद्दोषं शमयन्ति न संशयः ॥ १,२१३.९६ ॥
 वणिक्कुसीदं दद्याद्यो वस्त्रं गाङ्गाज्यनादिकम् ।
 कृषीवलोऽन्नपानादियानशय्यासनानि च ॥ १,२१३.९७ ॥
 राजभ्यो विशतिं दत्त्वा पशुस्वर्णादिकं शतम् ।
 पादेनास्य च यावज्ज्यं कुर्यात्संययमात्मवान् ॥ १,२१३.९८ ॥
 अर्धेन यात्मभरणां नित्यनैमित्तिकांन्वितम् ।
 पादं येत्यर्थयामस्य मूलभूतं विवर्धयेत् ॥ १,२१३.९९ ॥
 विद्या शिल्पं भूतिः सेवा गोरक्षा विपणिः कृषिः ।
 वृत्तिर्भिक्ष्यं कुसीदं च दश ज्वनतेतवः ॥ १,२१३.१०० ॥

प्रतिग्रहाजिंता विप्रे क्षत्रिये शास्त्रनिर्जिता ।
 वैश्ये न्यायाजिंताः स्वार्थाः शूद्रे शुश्रूषयाजिंताः ॥ १,२१३.१०१ ॥
 नदी बहूदका शाकमृत्पर्णानि समितुशुशाः ।
 आग्नेयो ब्रह्मघोषश्च विप्राणां धनमुत्तमम् ॥ १,२१३.१०२ ॥
 अयाचितोपपन्ने तु नास्ति दोषः प्रतिग्रहे ।
 अमृतं तद्विदुर्देवास्तस्मात्तन्नैव वर्जयेत् ॥ १,२१३.१०३ ॥
 गुरुद्रव्यांश्चौज्जिहीर्षुरर्थिष्यन्ते वतातिथीन् ।
 सर्वतः प्रतिगृह्णीयान्न तुष्येतु स्वयं ततः ॥ १,२१३.१०४ ॥
 साधुतः प्रतिगृह्णीयाद्य वासाधुतो द्विजः ।
 गुणवानल्पदोषश्च निर्गुणो हि निमज्जति ॥ १,२१३.१०५ ॥
 अेवं त्वक्षवृत्त्या वा कृत्वा भरणमात्मनः ।
 कुर्याद्विशुद्धिं परतः प्रायश्चित्तं द्विजोत्तमः ॥ १,२१३.१०६ ॥
 यतुर्थे य तथा भागे स्नानार्थं मृद माडरेत् ।
 तिलपुष्पकुशादीनि स्नानं याकुत्रिमे जले ॥ १,२१३.१०७ ॥
 नित्यं नैमित्तिकं काम्यं क्रियाङ्गं भवकर्षणम् ।
 मार्जनाथभावगालाक्षाष्टस्नानं प्रकीर्तितम् ॥ १,२१३.१०८ ॥
 अस्नातस्तु पुमान्नाहौ जपाग्निहवनादिषु ।
 प्रातः स्नानं तदर्थं तु नित्यस्नानं प्रकीर्तितम् ॥ १,२१३.१०९ ॥
 याज्ञालशवविष्ठाधान्स्पृष्ट्वा स्नानं रजस्वलाम् ।
 स्नानार्हस्तु यदा स्नाति स्नानं नैमित्तिकं हि तत् ॥ १,२१३.११० ॥
 पुष्यस्नानादिकं स्नानं दैवज्ञाविधियोद्धितम् ।
 तद्वि काम्यं समुद्दिष्टं नाकामस्तत्रयोजयेत् ॥ १,२१३.१११ ॥
 जमुकामः पवित्राणि अर्थिष्यन्तेवतातिथीन् ।
 स्नानं समाचरेद्यस्तु क्रियाङ्गं तस्य कीर्तितम् ॥ १,२१३.११२ ॥
 भलापकर्षणार्थाय प्रवृत्तिस्तत्र नान्यथा ।
 ससः सुदेवप्पातेषु तीर्थेषु च नदीषु च ॥ १,२१३.११३ ॥
 स्नानमेव क्रिया यस्मात्क्रियास्नानमतः परम् ।

अद्भिर्गात्राणि शुध्यन्ति तीर्थस्नानात्कृत्वा लभेत् ॥ १,२१३.११४ ॥

मार्जान्मज्जनैर्मन्त्रैः पापमाशु प्रलक्षयति ।

नित्यं नैमित्तिकं यापि क्रियाङ्गं मलकर्षणम् ॥ १,२१३.११५ ॥

तीर्थाभावे तु कर्तव्यमुषणोदकपरोदकैः ।

भूमिष्ठाद्भृत्तं पुण्यं ततः प्रस्त्रवाणोदकम् ॥ १,२१३.११६ ॥

ततोऽपि सारसं पुण्यं तस्मान्नाद्येयमुच्यते ।

तीर्थतोयं ततः पुण्यं गागं पुण्यं तु सर्वतः ॥ १,२१३.११७ ॥

गागं पयः पुनात्याशु पापमामरणान्तिकम् ।

गयायां यं कुरुक्षेत्रे यत्तोयं समुपस्थितम् ॥ १,२१३.११८ ॥

तस्मात्तु गाङ्गमपरं जानीयात्तोयमुत्तमम् ।

पुत्रजन्मनि योगेषु तथा संकमणो रवेः ॥ १,२१३.११९ ॥

राडोश्च दर्शने स्नानं प्रशस्तं निशि नान्यथा ।

उषस्युषसि यत्स्नानं सन्ध्यायामुदिते रवौ ॥ १,२१३.१२० ॥

प्राजापत्येन तत्तुल्यं मलापातकनाशनम् ।

यत्कृत्वा द्वादशाब्दानि प्राजापत्ये कृते भवेत् ॥ १,२१३.१२१ ॥

प्रातः स्नाथी तदाप्नोति वर्षेण श्रद्धयान्वितः ।

यं षष्ठेऽद्विपुलान्भोगांश्चन्द्रसूर्यग्रहोपमान् ॥ १,२१३.१२२ ॥

प्रातः स्नाथी भवेन्नित्यं मासौ द्वौ माघहाल्युनौ ।

यस्तु माघं समासाधे प्रातः स्नाथी लविष्यभुङ्क्ते ॥ १,२१३.१२३ ॥

एतिपापं मलाघोरे मासाद्येव व्यपोडति ।

मातरं पितरं वापि भ्रातरं सुदुर्दं गुरुम् ॥ १,२१३.१२४ ॥

यमुद्दिश्य निमज्जेत द्वादशांशं लभेत्तु सः ।

तुष्यत्यामलकैर्विषगुरेकादश्या विशेषतः ॥ १,२१३.१२५ ॥

श्रीकामः सर्वदा स्नानं कुर्वीतामलकैर्नरः ।

सन्तापः कीर्तिरल्यायुर्धनं निधनमेव यं ॥ १,२१३.१२६ ॥

आरोग्यं सर्वकामामिरव्यङ्गाद्भास्करादिषु ।

उपोषितस्य प्रतिनः कृत्तकेशस्य नापितैः ॥ १,२१३.१२७ ॥

तावच्छ्रीस्तिष्ठति प्रीता यावत्तैवं न संस्पृशेत् ।
 अवेवं स्नात्वा पितृन्देवान्मनुष्यांस्तर्पयेन्नरः ॥ १,२१३.१२८ ॥
 नाभिमात्रे जले स्थित्वा चिन्तयेद्दूर्जमानसः ।
 आगच्छन्तु मे पितर एभं गृह्णन्वपोञ्जलिम् ॥ १,२१३.१२९ ॥
 श्रीस्त्रीनेवाञ्जलीन्ध्यादाकाशे दक्षिणे तथा ।
 वसित्वा वसनं शुष्कं स्थलस्था स्तर्षाब्धिषि ॥ १,२१३.१३० ॥
 विधिज्ञास्तर्षाणां कुर्युर्न पात्रे तु कदाचन ।
 यदपां कूरमांसात्तु यदमेध्यं तु किञ्चन ॥ १,२१३.१३१ ॥
 अशान्तं मलिनं यच्च तत्सर्वमपगच्छतु ।
 गृहीत्वानेन मन्त्रेण तोयं सव्येन पाणिना ॥ १,२१३.१३२ ॥
 प्रक्षिपोद्दिशि नैरृत्यां रक्षोऽपलतये तु तत् ।
 निषिद्धभक्षणार्थात्तु पापाद्यच्च प्रतिग्रहात् ॥ १,२१३.१३३ ॥
 दृष्टुतं यच्च मे किञ्चिद्भ्राज्जनः कायकर्मभिः ।
 पुनातु मे तदिन्द्रस्तु वरुणः सभृडस्पतिः ॥ १,२१३.१३४ ॥
 सविता य भगश्चैव मुनयः सनकाद्ययः ।
 आब्रह्मस्तम्भपर्यन्तं जगत्पृथिविति ब्रुवन् ॥ १,२१३.१३५ ॥
 क्षिपेदबञ्जलीस्त्रीस्तु कुर्यात्संक्षेपतर्षणाम् ।
 सुराणामर्थनं कुर्याद्ब्रह्मा दीनाममत्सरी ॥ १,२१३.१३६ ॥
 ब्राह्मवैष्णवरोद्रैश्च सावित्रैर्मैत्रवारुणैः ।
 तल्लिङ्गैरथेभ्यश्चैः सर्वदेवान्नमस्य य ॥ १,२१३.१३७ ॥
 नमस्कारेण पुष्पाणि विन्यसेत्तु पृथक्पृथक् ।
 सर्वदेवमयं विष्णुं भास्करं याप्यथार्थयेत् ॥ १,२१३.१३८ ॥
 दधात्पुरुषसूक्तेन यः पुष्पाण्यथ अवेव वा ।
 अर्थितं स्याज्जगादिदं तेन सर्वं यरायरम् ॥ १,२१३.१३९ ॥
 अन्यैश्च तान्त्रिकैर्मन्त्रैः पूजयेच्च जनार्दनम् ।
 आदावर्घ्यं प्रदातव्यं ततः पश्चाद्द्विलेपनम् ॥ १,२१३.१४० ॥
 ततः पुष्पाञ्जलिं धूपमु पठारकृत्वानि य ।
 स्नानमन्तर्जले चैव मार्जनायमनं तथा ॥ १,२१३.१४१ ॥

जलामिमन्त्रां यस्य तीर्थस्य परिकल्पयेत् ।
 अघमर्षाणसूक्तेन त्रिवारं त्वेव नित्यशः ॥ १,२१३.१४२ ॥
 स्नाने यदितमित्येतत्समुद्दिष्टं मलात्मभिः ।
 ब्रह्मक्षत्रविशां चैव मन्त्रवत्स्नानमिष्यते ॥ १,२१३.१४३ ॥
 तूष्णीमेव तु शूद्रस्य सनमस्कारकं स्मृतम् ।
 अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तु तर्पणम् ॥ १,२१३.१४४ ॥
 डोमो दैवी बलिर्भौतो न यज्ञोऽतिथिपूजनम् ।
 गवा गोष्ठे दशगुणं अग्न्यगारे शताधिकम् ॥ १,२१३.१४५ ॥
 सिद्धक्षेत्रेषु तीर्थेषु देवतायतनेषु च ।
 सडस्रशतकोटीनामनन्तं विष्णुसन्निधौ ॥ १,२१३.१४६ ॥
 पञ्चमे च तथा भागे संविभागो यथार्थतः ।
 पितृदे वमनुष्याणां कोटीनां योपदिश्यते ॥ १,२१३.१४७ ॥
 ब्राह्मणोऽप्यः प्रदायाग्र यः सुदृढभिः सडाश्रुते ।
 स प्रेत्य लभते स्वर्गमन्नदानं समाचरन् ॥ १,२१३.१४८ ॥
 पूर्वं मधुरमश्रीयाल्लवणाम्बौ च मध्यतः ।
 कटुतिक्तकषायांश्च पयश्चैव तथान्ततः ॥ १,२१३.१४९ ॥
 शाकं च रात्रौ भूमिष्ठमत्यन्तं च विवर्जयेत् ।
 नयैकरससेवायां प्रसज्जेत कदाचन ॥ १,२१३.१५० ॥
 समृतं ब्राह्मणस्यान्नं क्षत्रियान्नं पयः स्मृतम् ।
 वैश्यस्य यान्नमेवान्नं शूद्रान्नं रुधिरं स्मृतम् ॥ १,२१३.१५१ ॥
 अमावासी वसेदत्र ऐकलायनमेव वा ॥ १,२१३.१५२ ॥
 तत्र श्रीश्वैव लक्ष्मीश्च वसते नात्र संशयः ।
 उदरे गार्डपत्याग्निः पृष्ठदेशे तु दक्षिणः ॥ १,२१३.१५३ ॥
 आस्ये याडवनीयोऽग्निः सत्यः पर्व य मूर्धनि ।
 यः पञ्चाग्नीनिमान्वेद आछिताग्निः स उच्यते ॥ १,२१३.१५४ ॥
 शरिरमापः सोमं च विविधं यान्नमुच्यते ।
 प्राणो ऽप्यग्निस्तथादित्यस्त्रिभोक्ता ऐक ऐव तु ॥ १,२१३.१५५ ॥

अन्नं भलाय मे भूमेरपामञ्चनिलस्य च ।
 भवत्येतत्परिणतौ ममाप्यव्याहृतं सुभम् ॥ १,२१३.१५६ ॥
 उस्तेन परिमाज्याथ दुर्यात्ताम्भूलभक्षायम् ।
 श्रवणं येतिहासस्य तत्सुर्यात्सुसमाहितः ॥ १,२१३.१५७ ॥
 एतिहासपुराणार्थैः षष्ठसप्तमकेनयेत् ।
 ततः सन्ध्यामुपासीत स्नात्वा वै पश्चिमां नरः ॥ १,२१३.१५८ ॥
 अेतद्वा द्विवसे प्रोक्तमनुष्ठानं मया द्विज ।
 आचारं यः पठेद्विद्वाञ्छृणुयात्स द्विवंशजेत् ।
 आचारार्द्धिर्धर्मकर्ता केशवो हि स्मृतो द्विज ॥ १,२१३.१५९ ॥
 एति श्रीगरुडे महापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाप्ये आचारकाण्डे
 पञ्चोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २१४

ब्रह्मोवाच ।
 अथ स्नानविधिं वक्ष्ये स्नानमूला क्रिया यतः ।
 मूढोमयतिलान्दर्भान्युष्णाणि सुरभीणि च ॥ १,२१४.१ ॥
 आहरेत्स्नानकाले च स्नानार्थो प्रयतः शुचिः ।
 गन्धोदकान्तं विविक्ते (धं) स्थापयेत्तान्यथ क्षितौ ॥ १,२१४.२ ॥
 त्रिधा कृत्वा मृदं तां तु गोमयं च विचक्षणाः ।
 अद्भिर्मृद्भिश्च चरुणौ प्रक्षाल्याथ करौ तथा ॥ १,२१४.३ ॥
 उपवीती बद्धशिभः सभ्यगायत्र्य वाग्यतः ।
 उरुं राजेत्यृथा तोयमुपस्थाप्य प्रदक्षिणाम् ॥ १,२१४.४ ॥
 आवर्तयेत्तद्दुदकं ये ते शतमित्तिन्यथा ॥ १,२१४.५ ॥
 ॐ उरुं हि राजा वरुणाश्चकार सूर्याय पन्थानमन्वेत वा ।
 प्रतिधाता च वक्तारस्तापुदयाविपश्चिन्त् ।
 नमोऽग्न्यरुणाया भिष्टुतोवरुणस्य पाशः ।
 वरुणाय नमः ॥ १,२१४.६ ॥

ॐ ये ते शतं वरुणये सदस्रं यज्ञियाः पाशा वितता मडान्तः ।
 तेभिर्नो अथ सवितोत विष्णुर्विश्वे मुञ्चन्तु मरुतः स्वर्काः स्वाहा ।
 सुमित्रियान् एत्यबञ्जलिमाकृत्योत्तरेण तोयं पश्चाद्द्विराज्य यैव विनिः क्षिपेत् ।
 ॐ सुमित्रिया न आप ओषधयः सन्तु ।
 दुर्मित्रियास्तस्मै सन्तु योऽस्मान्द्वेष्टि यञ्च वयं द्विष्मः ॥ १,२१४.७ ॥
 पादौ कटिं यैव पूर्वं मृदुभिस्त्रिभिस्त्रिभिः ।
 प्रक्षाल्य उस्ता वायम्य नमस्कृत्य जलं ततः ॥ १,२१४.८ ॥
 ॐ एतं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निधे पदम्समूढमस्य पांसुरे ।
 मडाव्याहृतिभिः पश्चादायामेत्प्रयतोऽपि सन् ॥ १,२१४.९ ॥
 मार्जयेद्वै मृदाङ्गानि एतं विष्णुरिति त्वया ।
 भास्कराभिर्भुजो मज्जेदापो अस्मानितित्यथा ॥ १,२१४.१० ॥
 ॐ आपो अस्मान्मातरः शुन्धयन्तु धृतेन नो धृतष्वः पुनन्तु ।
 विश्वं हि रिप्रं प्रवडन्ति देवीरुद्विदास्यः शुचिरापूत अमि ॥ १,२१४.११ ॥
 ततोऽवृष्य पात्राणि निमज्जोन्मज्जय वै शनैः ।
 गोमयेन विलिप्याथ मानस्तोकं एत्यथा ॥ १,२१४.१२ ॥
 ॐ मानस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः ।
 मा नो वीरान्द्रुढामिनोऽबधीर्द्विष्मन्तः सदमित्वा उवामडे ॥ १,२१४.१३ ॥
 ततोऽभिषिञ्चेन्मन्त्रैस्तु वरुणैस्तु यथाक्रमम् ।
 एममे वरुणो द्वाभ्यां त्वन्नः सत्वन्न एत्यपि ॥ १,२१४.१४ ॥
 आपो त्वन्तुमसीति य मुञ्चन्त्ववभृतेति य ।
 ॐ एममे वरुणो श्रुधीः उवमधा य मूडयत्वा मवस्युरायके ॥ १,२१४.१५ ॥
 ॐ तत्त्वयामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाशास्ते यजमानो उविर्भिः ।
 अडेऽमानो वरुणोऽबोध्धुरुशं समान आयुः प्रमोषीः ।
 ॐ त्वन्नो अग्ने वरुणस्य विद्वान्देवस्य डेडो अवयासिसीष्ठाः ।
 यजिष्ठो वह्नितमः शोशुयानो विश्वा द्वेषांसिप्रमुमुञ्च्यस्मत्स्वाहा ।
 ॐ स त्वन्नो अग्नेवमो भवती नेदिष्ठो अस्या उषसोव्युष्टौ ।
 अवयक्ष्वनो वरुणं रराणो वीडिमृडीकं सुडवो न अेषि ।
 ॐ आपो नौषधिं सिंसार्धमो राजस्ततो वरुणो नोमुञ्चा यदाडरङ्गा
 एति वरुणोति शपार्मडे ततो वरुणो नो मुञ्च ।

ॐ उद्भूतं वरुण पाशमस्मद्वधमं विमध्यमंश्रथाय ।
 अथावयमादित्यप्रते तवानागसो अदितये स्थाम ।
 मुञ्चन्तुमामप्यथाद्गरुणस्य त्वत् ।
 अडो यमस्य पत्नीमानः सर्वस्मादेव किल्बिषात् ।
 अवभृथनिचं पुनर्विथेरुसि नित्यं प्रत्रः ।
 अवदेवैर्देवकृता मनोयासि समवत्यै कृतं पुष्पाच्छा देवधीमल्पाडी ॥ १,२१४.१६ ॥
 अभिषिष्य तथात्मानं निमज्जयाथम्य वै पुनः ।
 दर्भेण पाययेन्मन्त्रैरविदुगैः पावनैरिमैः ॥ १,२१४.१७ ॥
 आपोऽभिषेति तिसृभिरिदमापो ऽविष्मतीः ।
 देवीराप ऽति द्वाभ्यां आपोदेवा ऽति श्रुया ॥ १,२१४.१८ ॥
 द्रुपदादिव ऽति य शन्नो देवीरपां रसः ।
 आपो देवो पावमान्यः पुनन्त्वाधा ऋथो नव ॥ १,२१४.१९ ॥
 सित्यतिर्मैति य शनैः प्लाव्यात्मनं समाहितः ।
 छिरण्यवर्णा ऽति य पावमान्यस्तथा पराः ॥ १,२१४.२० ॥
 तस्त्सामा शुद्धवत्यः पवित्राणि य शक्तितः ।
 वारुण्या बडवः पुण्याः शक्तितः सम्प्रयोजयेत् ॥ १,२१४.२१ ॥
 ॐ कारेण व्याहृतिभिर्गायत्र्या य समन्वितः ।
 आदावन्ते य कुर्वीत अभिषेकं यथाक्रमम् ॥ १,२१४.२२ ॥
 जलमध्यस्थितस्यैव मार्जनं तु विधीयते ।
 अन्तर्जले जपेन्मन्त्रं त्रिः कृत्वा याधमर्षणम् ॥ १,२१४.२३ ॥
 द्रुपदाद्यास्त्रिरावर्तेदयं गौरिति य श्रुयम् ।
 अन्याश्चैव तु मन्त्रान्वा स्मृतिदृष्टान्समाहितः ॥ १,२१४.२४ ॥
 सव्याहृतिं सप्रणवां गायत्रीं वा जपेद्बुधः आवर्तयेद्वा प्रणवं
 स्मरेद्वा विष्णामव्ययम् ॥ १,२१४.२५ ॥
 विष्णोरायतनं त्वापः स शेवाप्पतिरुच्यते ।
 तस्यैवं तनवस्त्वेतास्तस्मात्तं ह्यप्यु संस्मरेत् ॥ १,२१४.२६ ॥
 तद्विष्णोरिति मन्त्रेण निमज्जयाप्यु पुनः पुनः ।
 गायत्री वैष्णवी ह्येषा विष्णोः संस्मरणाय वै ॥ १,२१४.२७ ॥

ॐ ष्टमापप्रवळता स्वं मलं क्षाललोडितम् ।

यथात्वलोत्रामृतं यथ्य शोक्ते अभीषणम् ॥ १,२१४.२८ ॥

आपो मा तस्माद्देनसः पावमानश्च मुञ्च्यतु ष्विष्मतो विमा आपोऽविष्मानाविरासति ।

ऽविष्मान्देव असुरो ऽविष्मानस्तु सूर्यः ।

देवीरापो अपा पत्न्या यश्च ऊर्मिर्ऽविष्यः ष्टन्द्रियवान्मादित्यन्तनः तं

देवेभ्यो देवता दामुशुक्लेभ्यस्तेषां त्मागडर्षिवसिसमुद्रस्य

दक्षिणयाग्रयासिमेनापोऽग्निर्मिरश्मत्तमोघोः ।

आपो देवी मधुमतीरगृह्णन्तु ऽयत्रती राजस्वतिलाः ।

याभिर्मित्रावरुणस्य सिञ्चयाभिरिन्द्रमनयत्यत्र वाती वद्रुपदां शत्रो देवी

अपामसुगृह्यसंसूर्ये सन्तं समाहितं अपारसस्य यो रस्य यो गृह्णास्युत्तमम् ।

आपो देवीरुपसूर्ये मधुमतीवयस्याय प्रजाभ्यः तासा मास्थानात्वर्जिडतामोषधयः सपिष्यलाः ।

पुनन्तु मा पितरः सौम्यासः पुनन्त्वनापि पिता सडसाः पवित्रेण गतायुषा ।

पुनन्तु मा पितामहाः पुनन्तु प्रपितामहाः ।

पवित्रेण गतायुषा विश्वमायुर्व्यश्रवैः ।

अग्र आयुषि परसत्मायरोर्जमिषञ्च त्वये वावस्वत्वश्छूनाम् ।

पुनन्तु मा देवजनाः पुनन्तु मनसा धियः ।

पुनन्तु विश्वा भूतानि जातवेदः ! पुनीडि मा ।

पवित्रेण पुनीडि मा शुकेण देव दीधत् ।

अग्ने क्त्वा क्तूरनु ।

यत्ते पवित्रमर्थिष्यग्ने विततमन्तरा ब्रह्मा तेन पुनातु मा ।

पवमानः सुवर्जनः । पवित्रेण विथर्षिणिः । यः पोता स पुनातु मा ।

ऽभाभ्यां देव सवितः । पवित्रेण सवेन य । ष्टं ब्रह्मपुनीमडे ।

वैश्वदेवीः पुनती देव्या गृह्णास्यामिसावक्ष्यस्तात्रोवीत पूज्याः ।

तयामदन्तः सधमादेषु वयं स्याम पतयो रथीणाम् ।

शित्य तिर्मा पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ।

तस्य ते पवित्रपूतस्य यत्तामः ।

प्रणितश्चक्रेयं देवो वाक्पतिर्मा सविता त्वच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ।

तस्य ते पवित्रपते ! पवित्रपूतस्य यत्तामः ।

पुनस्तश्चक्रेयं धुपतिं अयं गौः पृश्निरकभीसदशशतं मातरं

पुनः पितरञ्च प्रयस्मः ।

देवो मा सविता पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ।

तस्य ते पवित्रपते पवित्रपूतस्य यत्कामः पुनातच्छक्रेयम्? ।

ॐ तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूतयः ।

दिवीव यक्षुराततम् ॥ १,२१४.२८ ॥

स्नात्वैवं वाससी धौते अस्थित्रे परिधाय य ।

प्रक्षाल्य य मृदाद्भिश्च उस्तौ प्रक्षाल्य वै तदा ॥ १,२१४.३० ॥

आयान्ते पुनारायामेन्मन्त्रेण स्नानभोजने ।

द्रुपदां य त्रिरावर्त्य तथा यैवाधमर्षणम् ॥ १,२१४.३१ ॥

आयभ्याप्लाव्य यात्मानं त्रिरायम्यशनेरसून् ।

अथोपतिष्ठेदादित्यं मूर्ध्नि पुष्पान्विताञ्जलिः ॥ १,२१४.३२ ॥

प्रक्षिप्योदकमद्धूय उदृत्यं चित्रमित्यपि ।

तस्यक्षूर्त्वेव धृति य उंसः शुचिषदित्यपि ॥ १,२१४.३३ ॥

येताञ्जपेदूर्ध्वभाडुः सूर्यमीक्ष्य समाहितः ।

गायत्रीं य तथा शक्त्या उपस्थाय दिवाकरम् ॥ १,२१४.३४ ॥

विभ्राडित्यनुवाकेन सूक्तेन पुरुषस्य य ।

शिवसङ्कुल्येन य तथा माण्डलब्राह्मणेन य ॥ १,२१४.३५ ॥

दिवीडीर्त्यां तथा यान्यैः सौरैर्मन्त्रैश्च शक्तितः ।

जपयज्ञस्तु कर्तव्यः सर्वदेवप्राणीतकैः ॥ १,२१४.३६ ॥

अध्यात्मविधां विधिवज्जपेद्वा जपसिद्धये ।

सव्यं कृत्वा त्रिरायम्य श्रियं मेधां धृति क्षितिम् ॥ १,२१४.३७ ॥

वाचं वागीश्वरीं पुष्टिं तुष्टिञ्च परितर्पयेत् ।

उमामरुन्धतीं यैव शर्यां मातरमेव य ॥ १,२१४.३८ ॥

जयां य विजयां यैव सावित्रीं शान्तिमेव य ।

स्वाहां स्वधां धृतिं यैव तथैवादितिभुक्तमाम् ॥ १,२१४.३९ ॥

ऋषिपत्नीश्च कन्याश्च तर्पयेत्काम्यदेवताः ।

सर्वमङ्गलकामस्तु तर्पयेत्सर्वमङ्गलाम् ॥ १,२१४.४० ॥

आब्राह्मस्तम्भपर्यन्तं जगत्पृथ्विदं ब्रुवन् ।

क्षिपेदपोऽञ्जलींस्त्रीश्च कुर्वन्काङ्क्षेत् तर्पणम् ॥ १,२१४.४१ ॥

धृति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे

स्नानविधिविवरणं नाम यतुर्दशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २१५

ब्रह्मोवाच ।

तर्पणं सम्प्रवक्ष्यामि देवादितृप्तुष्टिदम् ॥ १,२१५.१ ॥

ॐ मोदास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ प्रमोदास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ सुमुभास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ दृमुभास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ विघ्नास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ विघ्नकर्तारस्तृप्यन्ताम् ।

ॐ छन्दांसि तृप्यन्ताम् ।

ॐ वेदास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ ओषधयस्तृप्यन्ताम् ।

ॐ सनातनस्तृप्यन्ताम् ।

ॐ एतराचार्यास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ संवत्सरःसावयवस्तृप्यन्ताम् ।

ॐ देवास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ अप्सरसस्तृप्यन्ताम् ।

ॐ देवान्धकास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ सागरस्तृप्यन्ताम् ।

ॐ नागास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ पर्वतास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ सस्त्रिभुष्या यक्षास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ रक्षांसि तृप्यन्ताम् ।

ॐ पिशाचास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ सुपर्णास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ भूतानि तृप्यन्ताम् ।

ॐ भूतग्रामाश्चतुर्विधास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ दक्षस्तृप्यन्ताम् ।

ॐ प्रयेतास्तृप्यन्ताम् ।

ॐ मरीचिस्तृप्यताम् ।
 ॐ आत्रिस्तृप्यताम् ।
 ॐ अङ्गिरास्तृप्यताम् ।
 ॐ पुलस्त्यस्तृप्यताम् ।
 ॐ पुलहस्तृप्यताम् ।
 ॐ ङतुस्तृप्यताम् ।
 ॐ नारदस्तृप्यताम् ।
 ॐ भृगुस्तृप्यताम् ।
 ॐ विश्वामित्रस्तृप्यताम् ।
 ॐ रैवतस्तृप्यताम् ।
 ॐ याक्षुषस्तृप्यताम् ।
 ॐ मलातेजास्तृप्यताम् ।
 ॐ वैवस्वतस्तृप्यताम् ।
 ॐ ध्रुवस्तृप्यताम् ।
 ॐ धवस्तृप्यताम् ।
 ॐ अनिलस्तृप्यताम् ।
 ॐ प्रभासस्तृप्यताम् ॥ १,२१५.२ ॥

नीवीती ।

ॐ सनकस्तृप्यताम् ।
 ॐ सनन्दनस्तृप्यताम् ।
 ॐ सनातनस्तृप्यताम् ।
 ॐ कपिलस्तृप्यताम् ।
 ॐ आसुरिस्तृप्यताम् ।
 ॐ वोढुस्तृप्यताम् ।
 ॐ पञ्चशिखस्तृप्यताम् ।
 ॐ मनुष्याणां कव्यवाहस्तृप्यताम् ।
 ॐ अनलस्तृप्यन्ताम् ।
 ॐ सोमस्तृप्यताम् ।
 ॐ यमस्तृप्यताम् ।
 ॐ अर्यमातृप्यताम् ॥ १,२१५.३ ॥

प्राचीनावीती ।

ॐ अग्निष्वात्ताः पितरस्तृप्यन्ताम् ।

ॐ सोमपाः पितरस्तृप्यन्ताम् ।

ॐ बर्हिषदः पितरस्तृप्यन्ताम् ।

यमाय नमः ।

धर्मराजाय नमः ।

भृत्यवे नमः ।

अन्तकाय नमः ।

वैवस्वताय नमः ।

कालाय नमः ।

सर्वभूतक्षयाय नमः ।

औदुम्बराय नमः! दध्नाय नमः ।

नीलाय नमः ।

परमेष्ठिने नमः ।

वृकोदराय नमः ।

शिन्नाय नमः ।

शिन्नगुमाय नमः ॥ १,२१५.४ ॥

ब्रह्मादिस्ताम्बपर्यन्तं जगत्पृथु ।

ॐ पितृभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ पितामहेभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ प्रपितामहेभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ मातृभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ पितामहीभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ प्रपितामहीभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ मातामहेभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ प्रमातामहेभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ वृद्धप्रमातामहेभ्यः स्वधा नमः तृप्यतामिति ।

उदीरतामवर उत्परासो उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः ।

असुंय ष्युरवृका ऋतज्ञास्तेनोऽवन्तुपितरोऽवेषु ।

गोत्रोच्चारणेन प्रथमाञ्जलिः पितुः ।

ॐ अङ्गिरसो नः पितरोऽ- ।

अथर्वाणोऽभृगवः - ।

तेषां वयं सुमतौ यज्ञियानां अपि भद्रे सौमनसे स्याम ।

ॐ आयन्तु नः पितरः सौम्यासोऽग्निष्वात्ताः पथिभिर्देवयानैः ।

अस्मिन्त्यज्ञे स्वधया मदनोऽधिष्णुवन्तु तेऽवन्त्वस्मान् ॥ १,२१५.५ ॥

ॐ ओर्षं वलन्तीरमृतं घृतं पयः कीवालं परिस्रुतं स्वधा स्थ तर्पयत मे पितॄन् ।

ॐ पितृभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ पितामहेभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ प्रपितामहेभ्यः स्वधान नमः ।

ॐ मातामहेभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ प्रमातामहेभ्यः स्वधा नमः ।

ॐ वृद्धप्रमातामहेभ्यः स्वधा नमः ।

पितामहस्यद् ।

ॐ अक्षन्पितरो अमीमदन्त पितरो अमी तृप्यन्तः पितरः शृं(स्व) धध्वं

पिभेड पितरोऽपि वानत्रयांश्च विश्रयांश्च भवनपवित्रत्वा

रथपति ते जातवेदाः स्वधाभिर्यज्ञं सुकृतं जुपस्व? ।

ॐ एङ्गुवाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः ।

माध्वीर्नः सन्त्वोषधीर्मधुनक्तमुतोषसो मधुमत्वार्थिवं रजः ।

मधु धौरस्तु नः पिता मधु मान्नो वनस्पतिर्मधुभामस्तु सूर्यो माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥ १,२१५.६ ॥

प्रपितामहस्याञ्जलिदानम् ।

ॐ नमो वः पितरो रसाय नमो वः पितरः शुष्माय नमो वः पितरो जुवाय

नमो वः पितरः स्वधायै नमो वः पितरो धौराय नमो वः पितरो मन्यवे ।

नमो वः पितरो गृडात्र पितरो दत्तः ।

नमो वः पितरो दध्मे तद्भः पितरो वासः ।

मातामहानां त्रिरञ्जलिद् ।

ततो मात्रादीनान्द् ॥ १,२१५.७ ॥

ये यास्माकं कुले जाता अपुत्रा गोत्रिणो मृताः ।

ते तृप्यन्तु मया दत्तं वस्त्रनिष्पीडनोदकम् ॥ १,२१५.८ ॥

ॐ श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे

देवादितर्षणानिर्गुणानां नाम पञ्चदशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

ब्रह्मोवाय ।

वैश्वदेवं प्रवक्ष्यामि लोमलक्षणाभुत्तमम् ।

प्रज्वाल्य याज्ञिं पर्युक्ष्य-ॐ कृष्यादमग्निं प्रलिङ्गोमि दूरं यमराज्यं
गच्छतु रिप्रवाडः ।

एतैवायमितरो जातवेदा देवेभ्यो डव्यं वडतु प्रजानत् ।

ॐ पावक वैश्वानर एदमासनं अरणीगर्भसंस्कृततेजोऽप

मडाब्रह्मन्मुडूर्तास्त्रिषु वैश्वानरं प्रतिबोधयामि ।

ॐ वैश्वानरे न उभयं आप्रयातु परावतः अग्निर्न स्वधुतीऽपपृष्ठो

दिवि पृष्ठोऽश्वि पृथिव्यां पृष्ठा विवेवा ओषधीयाविवेश वैश्वानरः

सडसा पृष्ठोऽग्निः नमो दिव्य स षष्ठां नक्तम् ॥

१,२१६.१ ॥

ॐ प्रजापतये स्वाडा ।

ॐ सोमाय स्वाडा ।

ॐ बृडस्पतये स्वाडा ।

ॐ अग्निषोमाभ्यां स्वाडा ।

ॐ इन्द्राग्निभ्यां स्वाडा ।

ॐ धावापृथिवीभ्यां स्वाडा ।

ॐ इन्द्राय स्वाडा ।

ॐ विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाडा ।

ॐ ब्रह्मणे स्वाडा ।

ॐ अदृभ्यः स्वाडा ।

ॐ ओषधिवनस्पतिभ्यः स्वाडा ।

ॐ ग्राड्याय स्वाडा ।

ॐ देवदेवताभ्यः स्वाडा ।

ॐ इन्द्राय स्वाडा ।

ॐ इन्द्रपुरुषेभ्यः स्वाडा ।

ॐ यमाय स्वाडा ।

ॐ यमपुरुषाय स्वाडा ।

ॐ सर्वेभ्यो भूतेभ्यो दिवाचारिभ्यः स्वाडा ।

ॐ वसुधापितृभ्यः स्वाडा ।

ॐ ये भूता प्रयरन्ति दीनाय निमिडन्तो भुवनस्य मध्ये ।

तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो ददामि मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्ददातु ।

ॐ आयाएडाएलपतिर्ददातु आयाएडाएलपतितवायसेभ्यः ॥ १,२१६.२ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाएडे प्रथमांशाभ्ये आचारकाएडे

वैश्वदेवनिरूपणं नाम षोडशोत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २१७

अहमोवाय ।

अथ सन्ध्याविधं वक्ष्ये द्विजातीनां समासतः ।

अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा ॥ १,२१७.१ ॥

यः स्मरेत्पुएडरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥ १,२१७.२ ॥

गायत्रीस्थन्टो विश्वामित्र ऋषिस्त्रिपात् ।

समुद्राः कुक्षिश्चन्द्रादित्यौ लोचनौ ।

अग्निर्भुजम् ।

विषगुर्दुदयम् ।

अहमरुद्रौ शिरः ।

रुद्रः शिषा ।

उपनय ने विनियोगः ।

ॐ भूः पादे ।

भुवः जानुति ।

स्वः दुदये ।

मडः शिरसि ।

जनः शिषायाम् ।

तपः कएठे ।

सत्यं ललाटे ।

ॐ दुदयाय नमः ।

ॐ भूः शिरसे स्वाडा ।

ॐ भुवः शिषायै वौषट् ।

ॐ स्वः कवयाय दुं ।

ॐ भूर्भुवः स्वः अस्त्राय कृट् ॥ १,२१७.३ ॥

ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ मडः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यं तस्त्रिपदा ।

ॐ आपो ज्योऽती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ।
 ॐ सूर्यश्चेत्यादि ।
 ॐ आपः पुनन्वित्यादि ।
 ॐ अग्निश्चेत्यादि ॥ १,२१७.४ ॥
 ॐ आयातु वरदे देवि ! पूवाह्नि ब्रह्मदेवता ।
 गायत्री नाम या सन्ध्या रक्ताङ्गी रक्तवाससा ।
 वरदंससमाद्गढा श्रीमत्पुष्करसंस्थिता ॥ १,२१७.५ ॥
 कमण्डलुधरा शान्ता अक्षमालाविधारिणी ।
 आयातु वरदा देवी मध्याह्ने श्वेतद्रुपिणी ॥ १,२१७.६ ॥
 भाडेश्वरी य सावित्री शुक्लवस्त्रादिमण्डिता ।
 वृषरक्तसमाद्गढा त्रिशूलवरधारिणी ॥ १,२१७.७ ॥
 आयातु वरदा देवी अपराह्ने सरस्वती ।
 अतसीकुसुमप्रभ्या वैष्णवी गरुडासना ॥ १,२१७.८ ॥
 पीतवस्त्रा शङ्खचक्रगदापद्मसमन्विता ।
 श्वेतवर्णा समुद्रिष्टा रविमण्डलसंस्थिता ॥ १,२१७.९ ॥
 श्वेतपद्मसनासीना श्वेतपुष्पोपशोभिता ।
 ॐ आपो डिष्टा मयो भुवस्ता न उर्जे दधात नः ॥ १,२१७.१० ॥
 महेरणाय चक्षुसे ।
 ॐ यो वः शिवतमो रसः ।
 तस्य भाजयेतेऽ नः ।
 अशतीरिव मातरः ।
 ॐ तस्मा अरङ्गमाम वो यस्य क्षयाय जिवथ ।
 आपो जन यथा य नः ।
 ॐ सुमित्रिया न आप ओषधयः सन्तु ॐ दूर्मित्रियास्तस्मै सन्तु
 योऽस्मान्द्वेष्टि यज्य वयं द्विभ्यः ।
 ॐ द्रुपदादिवमुमुयानः स्वित्नः स्नातो मलादिव ।
 पूतं पवित्रेणैवाज्यमापः शुन्धन्तु मैनसः ।
 ॐ ऋतं य सत्यं याभीद्भ्रातृपसोऽध्यजायत ।
 ततोरात्र्यजायत ।
 ततः समुद्रोऽर्णवः समुद्रादर्णवाः षिसंवत्सरो अजायत ।

अडौरात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी ।
सूर्यायन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत् ।
दिवं य पृथिवीं यान्तरिक्षमथो स्वः ॥ १,२१७.११ ॥

गायत्र्या विश्वामित्र ऋषिर्गायत्रीछन्दः ।
सविता देवता जपे विनियोगः ।
ॐ उद्दृत्यं जातवेदसं देवं वदन्ति केतवः ।
दृशे विश्वाय सूर्यम् ।
ॐ चित्रं देवानामुदगादनीकं यक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।
आप्रा धावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्यं आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ।
ॐ तस्यक्षर्देवदितं पुरस्तात्पृष्ठमुच्यरत् ।
पश्येम शरदः शतं शुभे म शरदः शतम् ।
शुभ्याम शरदः शतम् ।
ॐ विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुभोविश्वतो आङुरुत विश्वतस्यात् ।
संआङुभ्यां धमति सम्प्रतैर्धावाभूमी जनयन्देव अेकः ।
देवा गातुविदो नाङ्गविद्वानाद्भूमितमनसस्यत षमं देवयज्ञं
स्वाहा वातेधाः जपेत् ॥ १,२१७.१२ ॥

उत्तरे शिभरे जाते भूम्यां पर्वतवासिनी ।
ब्रह्मणो समनुज्ञाता गच्छ देवि ! यथासुभम् ॥ १,२१७.१३ ॥
एति श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाङ्के
सन्ध्याविधिनिरूपणं नाम समदशोत्तरद्विंशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- २१८

ब्रह्मोवाच ।
व्यास ! श्राद्धमहं वक्ष्ये त्वुज्जितमुज्जितप्रदं नृणाम् ।
पूर्वं निमन्त्रयेद्विप्रांन्विशेषाद्ब्रह्मयारिणः ॥ १,२१८.१ ॥
प्रदक्षिणोपवीतेन देवान्वाभोपवीतिना ।
पितृन्निमन्त्रयेत्पादौ क्षालयेद्वाङ्गमन्त्रतः ॥ १,२१८.२ ॥
ॐ स्वागतं भवद्भिरिति प्रश्नः ।
ॐ सुस्वागतामिति तैरुक्ते ॐ विश्वेभ्यो देवेभ्य अेतत्पादोदकमर्घ्यं स्वाहेति
देवब्रह्मणोपादयोर्देवतीर्थेनाभुञ्जकुशसङ्घितजलदानम् ॥ १,२१८.३ ॥

તતો દક્ષિણા ભિમુખેન વામોપવીતેનામુકગોત્રેભ્યો અસ્મત્પિતૃપિતામહપ્રપિતામહેભ્યો
યથાનામશર્મભ્ય એતત્પાદોદકમર્ધ્ય સ્વધેતિ પિત્રાદિબ્રાહ્મણપાદયોઃ પિતૃતીર્થેન
આભુગ્રકુશકુસુમસહિતજલદાનમ્ ॥ ૧,૨૧૮.૪ ॥

એવં માતામહાદિભ્યઃ ।

એતદાચમનીયં સ્વાહા સ્વધેતિ બ્રાહ્મણહસ્તે એષવોઽર્ધ્ય ઇતિ બ્રાહ્મણહસ્તે પુષ્પદાનમ્ ॥ ૧,૨૧૮.૫ ॥

ઐં સિદ્ધમિદમાસનમિહ સિદ્ધમિત્યભિધાય ઐં ભૂઃ ઐં ભુવઃ ઐં સ્વઃ ઐં મહઃ
ઐં જનઃ ઐં તપઃ ઐં સત્યમિતિ સમવ્યાહૃતિભિઃ પૂર્વમુખન્દેવબ્રાહ્મણોપવેશનમ્ ।
ઉત્તરદિઙ્મુખંપિતૃબ્રાહ્મણોપવેશનમ્ ।

ઐં દેવતાભ્યઃ પિતૃભ્યશ્ચ મહાયોગિભ્ય એવ ચ ।

નમઃ સ્વધાયૈ સ્વાહાયૈ નિત્યમેવ ભવન્તુ ઇતિ ત્રિર્જપેત્ ॥ ૧,૨૧૮.૬ ॥

ઐં અધાસ્મિન્દેશે અમુકમાસે અમુકરાશિઙ્ગતે
સવિતર્યમુકતિથાવમુકગોત્રાણામસ્મત્પિતૃપિતામહપ્રપિતામહાનાં યથાનામશર્મણાં
વિશ્વેદેવપૂર્વકનૃશ્રાદ્ધં કરિષ્યે । ઐં વિશ્વેભ્યો દેવભ્યઃ સ્વાહા
ઐં વિશ્વેદેવાનાવાહયિષ્યે ।

આવાહયેત્યુક્તે ઐં વિશ્વેદેવાઃ સ આગત શૃણુતામિમં હવમ્ ।
એદં બર્હિર્નિષીદત ઐં વિશ્વેદેવાઃ શૃણુતેમં ઇવં મે યે અન્તરિક્ષે ય ઉપદ્યવિષ્ટ ।
યે અગ્નિજિહ્વા ઉત વા યજત્રા આસદાસ્મિન્બર્હિષિ માદયધ્વમ્ ।

ઐં ઓષધયઃ સંવદન્તે સોમેન સહ રાણા ।

યસ્મૈ કૃણોતિ બ્રાહ્મણસ્તં રાજન્યારયામસિ ।

ઐં આગચ્છન્તુ મહાભાગા વિશ્વેદેવા મહાબલાઃ ।

યે અત્ર વિહિતાઃ શ્રાદ્ધે સાવધાના ભવન્તુ તે ।

ઐં અપહતાસુરા રક્ષાંસિ વેદિષદ ઇતિ ત્રિત્રિર્યવવિકિરણમ્ ॥ ૧,૨૧૮.૭ ॥

ઐં પાત્રમહં કરિષ્યે ।

ઐં કરુષ્વેત્યનુજ્ઞાતઃ કૃત્વા પાત્રે પવિત્રનિષેવણમ્ ॥ ૧,૨૧૮.૮ ॥

ઐં શત્રો દેવીરભિષ્ટય આપો ભવન્તુ પીતયે ।

શંયોરભિસ્ત્રવન્તુ ન ઇતિ પાત્રે જલદાનમ્ ।

ઐં યવોઽસિ યવયાસ્મદ્વેષો યવયારાતીરિતિ યવદાનમ્ ।

ગન્ધદ્વારાં દુરાધર્ષાં નિત્યપુષ્ટાં કરીષિણીમ્ ।

ઈશ્વરીં સર્વભૂતાનાં તા (ત્વા) મિહોપહૃચે શ્રિયમિતિ ગન્ધદાનમ્ ।

ઐં યા દિવ્યા આપઃ પયસા સંબભૂવુર્યા અન્તરિક્ષૌત પાર્થવીર્યાઃ ।

छिरण्यवर्णा यज्ञियास्तान आपः शिवाः शं स्योना सुडवा भवन्तु ।
 अषोडर्घी नम इति ब्राह्मणालस्ते जलं दत्त्वानेनैव पात्रेण पवित्रब्रह्मणं
 कृत्वा संस्त्रवं पवित्रं य ब्राह्मणपार्श्वे दधात् ।
 ततः प्रथमपात्रे संस्त्रवजलं संस्थाप्य कुशोपरि उर्ध्वमुष्णं स्थापनं कुर्यत् ।
 तदुपरि कुशदानम् ॥ १,२१८.८ ॥

विश्वेभ्यो देवेभ्यः अेतानि गन्धपुष्पधूपदीपवासो युगयज्ञो पवीतानि नमः ।
 गन्धादिदानमस्त्रिद्रमस्तु ।
 अस्त्विति ब्राह्मणप्रतिवचनम् ॥ १,२१८.१० ॥

ततः पितृपितामहप्रपितामहानां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानां
 सपत्नीकानां श्राद्धमहं करिष्ये इति अनुज्ञावचनम् ।
 कुरुष्वेति ब्राह्मणैरुक्ते ।
 ॐ देवताभ्यः पितृभ्यश्च- इतित्रिर्जपेत् ॥ १,२१८.११ ॥

ॐ अमुकगोत्रेभ्योऽस्मत्पितृपितामहेभ्यो यथानामशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यः
 षडमासनं स्वधा इति ब्राह्मणवामे आसनदानम् ।
 ॐ पितृनावाडयिष्ये ।
 ॐ ।

आवाडयेत्युक्ते ॐ उशन्तस्त्वा निधीमज्युशन्तः समिधीमहि ।
 उशन्तु शत आवड पितृन्डविषे उत्तवे ।
 ॐ आयन्तु नः पितरः सौम्यासोऽग्निष्वात्ताः पथिभिर्देवयानैः ।
 अस्मिन्मन्त्रे स्वधया मन्तोऽधिभ्रुवन्तु तेवन्त्वस्मानित्यावाडनम् ।
 ॐ अपडता सुरा रक्षांसि वेदेषधः इति तिलविकिरणम् ।
 पूर्ववक्त्रमेण स्थापितपात्रेषूदकदानम् ।
 ॐ तिलोऽसि सोमदेवत्यो गोसवो देवनिर्मितः ।
 प्रत्नमद्भिः पूक्तः स्वधया पितृत्व्लोकान्प्रीणीषीडि नः स्वाडा इति तिलदानम् ॥ १,२१८.१२ ॥

गन्धपुष्पे ङस्ताभ्यां दत्त्वा पितृपात्रमुत्थाप्य या दिव्येति पठित्वा
 अमुकगोत्रास्मत्पितः ! अमुकदेवशर्मन्! सपत्नीक ! अेष तेऽर्घ्यः स्वधा ।
 अपवित्रं पात्रं गृहीत्वा वामपार्श्वे दक्षिणे कुशोपरि ॐ पितृभ्यः
 स्थानमसीत्यधोमुभपात्रस्थापनम् ॥ १,२१८.१३ ॥

ॐ शुन्धन्तां लोकाः पितृसदनाः पितृसदनमसि ।
 अधोमुभपात्रस्पर्शनम् ।

अमुकगोत्रेभ्योऽस्मत्पितृपितामह प्रपितामहेभ्यः सपत्नीकेभ्य ऐतानि
 गन्धपुष्पधूपदीपवासोगुणसोत्तरीययज्ञोपवीतानि
 वः स्वधा पितृतीर्थेन गन्धादिदानम् ।
 गन्धादिदानमक्षय्यमस्तु ।
 संकल्पसिद्धिरस्तु ।
 ब्राह्मणवचनम् ।
 अेवं मातामहादीनामनुज्ञापनादिकर्म ।
 ॐ यादिव्येतिभूमिसमार्जनम् ।
 ततो घृताक्तमन्नं गृहीत्वा दक्षिणोपवीती पितृब्राह्मणार्मो अग्रौ करणमहं करिष्ये ।
 ॐ कुरुष्वेति तेनोक्ते ॐ अग्रये कव्यवाहनाय स्वाहा एति आहुतिद्वयं
 देवब्राह्मणवस्ते दत्त्वा अवशिष्टान्नं पिण्डार्थं स्थापयित्वा अपरमर्धं पित्रादिपात्रे
 मातामहादिपात्रे च निः क्षिपेत् ॥

१,२१८.१४ ॥

पात्रमुद्रादि निधाय कुशं दत्त्वा अधोमुखाभ्यां पाणिभ्यां पात्रं गृहीत्वा
 ॐ पृथिवीते पात्रं धौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुषे अमृते अमृतं
 जुडोमि स्वाहा पात्राभिमन्त्रणम् ।
 एदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् ।
 समूढमस्य पांसुरे ।
 विष्णो उच्यरक्षस्व एत्यन्नमध्ये अधोमुषद्विजाङ्गुष्ठनिवेशनम् ॥ १,२१८.१५ ॥

अपडतेति त्रिर्यवविकिरणम् ।

ॐ निडन्मि सर्वं यदमेध्यवद्भवेद्धृताश्च सर्वेऽसुरदानवा मया ।
 रक्षांसि यक्षाः सपिशाचसङ्घा उता मया यातुधानाश्च सर्वे एति सिद्धार्थविकिरणम् ॥ १,२१८.१६ ॥

ततो धूरिलोचनसंज्ञकेभ्योऽवेभ्य ऐतदन्नं सघृतं सपानीयं
 सव्यञ्जनं स्वाडेति वारिकुशाधैरनुसङ्कल्पनम् ।
 ॐ अन्नमिदमक्षय्यमस्तु ॐ संकल्पसिद्धिरस्तु ॥ १,२१८.१७ ॥

ततो विपरीतोपवीतेन सव्यञ्जनं सघृतमन्नं पित्रादि ब्राह्मणपात्रे
 निधाय तद्दुपरि भूमिसंलज्जकुशं दत्त्वा ॐ पृथिवी ते पात्रं एति
 मन्त्रेण उत्तानाभ्यां पात्रं गृहीत्वा ॐ एदं विष्णोरित्यन्नोपरि
 उत्तानं द्विजाङ्गुष्ठे निवेशयेत् ।
 ॐ अपडतेति तिलविकिरणम् ।

भूमिपातितवामजानुः अमुकगोत्रेभ्यः अस्मत्पितृपितामडेभ्यः सपत्नीकेभ्यः

अेतदन्नं सधृतं सपानीयं सव्यञ्जनं प्रतिषिद्धवर्जितं स्वधा ।

अन्नं सङ्कुल्य ऊँ ऊर्जं वलन्तीरमृतं धृत पयः कीलालं परिस्रुतं

स्वधास्तु तर्पयत मे पितरम् ।

दक्षिणामुभवरिधारत्यागः ॥ १,२१८.१८ ॥

ऊँ श्राद्धमिदमच्छिद्रमस्तु ऊँ सङ्कुल्यसिद्धरस्तु ।

ऊँ भूर्भुवः स्वस्तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोदेवस्य धीमहि धियो यो नः

प्रयोदयाति तिस्रसि जयति ॥ मधुवाता ऋतायते मधुक्षरन्तु सिन्धवः

माध्वीर्नः सन्त्वोषधीर्मधुनक्तमुतोषसो

मधुत्पार्षिवं रजः ।

मधुधौरस्तु नः पिता मधुमान्नो वनस्पतिः मधुमानस्तु सूर्यो माध्वीर्गावो भवन्तु नः ।

मधु मधु मधु मधु इति जपः ॥ १,२१८.१९ ॥

यथासुप्तं वाग्यता जुषध्वमिति ब्रूयात् ।

भुक्तवत्सु सप्तव्याधादिकं पितृस्तोत्रं जपेत् ।

तथ्य-सप्तव्याधा दशांशेषु मृगाः कालञ्जरे गिरौ ।

यङ्वाकाः शराद्वीपे उंसाः सरसि मानसे ॥ १,२१८.२० ॥

तेऽभिजाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणान् वेदपारगाः ।

प्रस्थिता दूरमध्वानं यूयं किमवसीदथ ॥ १,२१८.२१ ॥

ततस्तृष्यस्व दक्षिणाभिमुष्णो वामोपवीती तद्दुस्तृष्टाग्रतः ।

ऊँ अग्निदग्धाश्च ये जुवा येऽप्यदग्धाः कुले मम ।

भूमौ दत्तेन तृष्यन्तु तृमा यान्तु पराङ्गतिम् ।

इति भूमौ कुशोपरि सधृतमन्नं जलप्लुतं विकिरेत् ॥ १,२१८.२२ ॥

ततो ब्राह्मणकमेण जलगाण्डूषं दत्त्वा पूर्ववत्सव्याहृतिकां गायत्रीं

मधुवातेतित्र्ययं जभ्या ऊँ रुचितं भवद्भिरिति देवब्राह्मणप्रश्नः ।

सुरुच्यितमिति तेनोक्ते ऊँ शेषमन्नमिति प्रश्नः ।

इष्टैः सल भोजनम् ।

पित्रादिब्राह्मणं वामोपवीतेन ऊँ तृमाः स्थ इति प्रश्नः ।

ऊँ तृमाः स्म इति तेनोक्ते भूम्यभ्युक्षाणं मण्डलव्यतुष्कोणं ति लविकिरणम् ॥ १,२१८.२३ ॥

ऊँ अमुकगोत्र ! अस्मत्पितः ! अमुकदेवदर्शनं ! सपत्नीक ! अेतत्ते पिएडासनं स्वधा ।

इत्थं रेभामध्ये पितामहाय भव्याहृतिकां गायत्रीं मधुवातेति

ત્રિજર્જપત્રં સાજયં પિણ્ડં કૃત્વા કુશોપરિ અમુકગોત્ર અસ્મત્પિતઃ !

અમુકદેવશ્રમન્! સપત્નીક એષ પિણ્ડસ્તે સ્વધા ।

ઇત્યં રેખામધ્યે પિતામહાય ।

તતઃ સવ્યાહૃતિકાં ગાયત્રીં મધુવાતેતિ ત્રિજર્જપન્પિણ્ડવિકિરણં

પિણ્ડાન્તિકે । ઐ લેપભુજઃ પ્રીયન્તામિતિ સ્તરકુશોષુ હસ્તમાર્જનં

પ્રક્ષાલિતપિણ્ડોદકેન ઐ અમુકગોત્ર ! અસ્મત્પિતઃ ! અમુકશર્મ-સપત્નીક

એતત્તે જલમવનેક્ષ્વ યે ચાત્રત્વામનુજાશ્ચ ત્વામનુ તસ્મૈ તેસ્વધૈતિ

પિતૃપિણ્ડસેચનમ્ ।

પિણ્ડપાત્રમધોમુખં કૃત્વા બદ્ધાઞ્જલિઃ ઐ પિતરો માદયધ્વં

યથાભાગમાવૃષાયધ્વમિતિ જપેત્ ।

અપઃ સ્પૃષ્ટ્વા વામેન પરાવૃત્ય ઉદઙ્મુખઃ પ્રાણાંસ્ત્રિઃ સંયમ્ય

ષડ્ભ્ય ઋતુભ્યો નમઃ ઇતિ જપઃ ॥ ૧,૨૧૮.૨૪ ॥

વામેનૈવ પરાવૃત્ય પુષ્પદાનમ્ ।

અક્ષતઞ્ચારિષ્ટઞ્ચાસ્તુ મે પુણ્યં શાન્તિપુષ્ટિદ્ ।

દક્ષિણામુખઃ અમી મદન્તઃ પિતરો યથાભાગમાવૃષાયિષત ઇતિ જપઃ ।

વાસઃ શિથિલીકૃત્વાઞ્જલિં કૃત્વા ઐ નમો વઃ પિતરો નમો વઃ ઇતિ જપઃ ।

ગૃહાન્નઃ પિતરો દત્ત ઇતિ ગૃહવીક્ષણમ્ ।

તતઃ સદા વઃ પિતરો દ્વેષ્મ ઇતિ વીક્ષ્ય એતદ્ઃ પિતરો વાસ ઇત્યુચ્ચાર્ય

અમુકગોત્ર એતત્તે વાસઃ સ્વધા ઇતિ સૂત્રદાનમ્ ।

વામેન પાણિના ઉદકપાત્રં ગૃહીત્વા ઊર્જં વહન્તીરમૃતં ઘૃતં પયઃ

ઇત્યાદિ પિણ્ડોપરિ ધારાત્યાગઃ ॥ ૧,૨૧૮.૨૫ ॥

પૂર્વસ્થાપિતપાત્રશોષોદકૈઃ પ્રત્યેકં પિણ્ડસેચનં-પિણ્ડમાવાહ્ય

ગન્ધાદિદાનં-પિણ્ડોપરિ કુશપત્રઞ્ચ દત્ત્વા ઐ અક્ષત્રમીમદન્તાહ્ય વ

પ્રિયા અઘૃષત અસ્તોષતસ્વભાનવો વિપ્રા નવિષ્ઠયામતી ।

યો જાન્વિન્દ્ર તે હરીતિ ત્રિજર્જપઃ ॥ ૧,૨૧૮.૨૬ ॥

ઐ ઇત્યં માતામહાદિબ્રાહ્મણાનામાયમનમ્ ।

ઐ સુસુપ્રોક્ષિતમસ્તિવતિ ભૂમ્યભ્યુક્ષણં કૃત્વા ।

ઐ અપાં મધ્યે સ્થિતા દેવાઃ સર્વમપ્સુ પ્રતિષ્ઠિતમ્ ।

બ્રાહ્મણસ્ય કરે ન્યસ્તાઃ શિવા આપો ભવન્તુ નઃ ।

શિવા આપઃ સન્તિવતિ બ્રાહ્મણહસ્તે જલદાનમ્ ।

લક્ષ્મીર્વસતિપુષ્પેષુ લક્ષ્મીર્વસતિ પુષ્કરે ।

लक्ष्मीर्वसति गोष्ठेषु सौमनस्यं सदास्तु ते ।
 सौमनस्यमस्त्विति पुष्पदानम् ।
 अक्षतं यास्तु मे पुण्यं शान्तिः पुष्टिर्धृतिश्च मे ।
 यद्यच्छ्रेयस्करो लोके तत्तदस्तु सदा मम ।
 ॐ अक्षतञ्चारिष्टञ्चास्तु धृति यवताण्डुलदानम् ॥ १,२१८.२७ ॥

अमुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानां
 सपत्नीकानामिदमन्नपानादिकमक्षय्यमस्त्विति पित्रादिब्राह्मणशुद्धस्ते तिलजलदानम् ।
 अस्त्विति ब्राह्मणो वदेत् ।
 ऐतन्मातामहादीनामक्षय्यमाशिषः ।
 ॐ अधोराः पितरः सन्तु गोत्रं नो वर्धतां-दातारो नोऽभिवर्धन्तां वेदाः सन्ततिरेव य ।
 श्रद्धा य नो मा व्यगमद्भुङ्क्षुद्यञ्च नोऽस्त्विति ।
 अन्नञ्च नो बहु भवेदतिथीश्च लभेमहि ।
 याचिताश्च नः सन्तु मा य याचिष्व कञ्चन ।
 ऐताः सत्याशिषः सन्तु ॥ १,२१८.२८ ॥

सौमनस्यमस्तु ।
 अस्त्वित्युक्ते प्रदत्तपिण्डस्थाने अर्घ्यार्थपवित्रमोचनम् ।
 कुशपवित्रं गृहीत्वातेन कुशेन पित्रादिब्राह्मणं स्पृष्ट्वा स्वधां
 वाययिष्ये-ॐ वाय्यतां-ॐ पितृपितामहेभ्यो
 यथानामशर्मभ्यः सपत्नीकेभ्यः स्वधोय्यताम् ।
 अस्तुस्वधा एत्युक्ते ऊर्जं वलन्तीरमृतं धृतमिति पिण्डोपरि वारिधारां
 दधात् ॥ १,२१८.२९ ॥

ततः ॐ विश्वेदेवा अस्मिन्त्यज्ञे प्रीयन्ता-देवब्राह्मणशुद्धस्ते यवोदकदानम् ।
 ॐ प्रीयन्तामिति तेनोक्ते ॐ देवताभ्य एति त्रिर्जपेत् ॥ १,२१८.३० ॥

अधोमुभः पिण्डपात्राणि यालयित्वा आयम्य दक्षिणोपवीती पूर्वाभिमुभः
 ॐ अमुकगोत्राय अमुकदेवशर्मणे ब्राह्मणाय सपत्नीकाय
 श्राद्धप्रतिष्ठार्थदक्षिणामेतद्रजतं तुभ्यमहं
 सम्प्रददे एति दक्षिणां दधात् ।
 एति देवब्राह्मणाय दक्षिणादानम् ॥ १,२१८.३१ ॥

ततः पितृब्राह्मणे पिण्डाः सम्पन्ना एति प्रश्नः ।
 सुसम्पन्ना एति पिण्डे क्षीरधारां दत्त्वा पिण्डयावनं अतिथिब्राह्मणे

पिण्डपात्रमुत्तानं कृत्वा ॐ वाजे वाजे वत वाजिनो नो धनेषु
 विप्रा अमृता ऋतज्ञाः ।
 अस्यमध्वः पिबत मादयध्वं तृप्सा यात पथिभिर्देवयानैरिति पिण्डा
 द्दिविसर्जनं-आमावाजस्य प्रसवो जगम्यादेमे धावापृथिवी विश्वरूपे
 आमागन्तां पितरा यामा सोमोऽमृतत्वेन गम्यात् ।
 एति देवविसर्जनम् ।
 ॐ अभिगम्यतामिति पितृब्राह्मणविसर्जनम् ।
 ब्राह्मणैरनुद्गतस्य निवर्तनम् ।
 गवादिषु पिण्डप्रतिपादनमिति शेषः ॥ १,२१८.३२ ॥
 अयं श्राद्धविधिः प्रोक्तः पठितः पापनाशनः ।
 अनेन विधिना श्राद्धं कृतं वै यत्र कुत्रचित् ॥ १,२१८.३३ ॥
 अक्षया स्यात्पितृणाञ्च स्वर्गप्राप्तिर्ध्रुवा तथा ।
 एत्युक्तं पार्वणं श्राद्धं पितृणां ब्रह्मलोकदम् ॥ १,२१८.३४ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
 पार्वणश्राद्धकथनं नामाष्टदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २१८

ब्रह्मोवाच ।

नित्यश्राद्धं प्रवक्ष्यामि पूर्ववत्तद्विशेषवत् ।

ॐ अमुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहानां अमुकशर्मणां सपत्नीकानां

श्राद्धं सिद्धान्नेन युष्मास्वलं करिष्ये ।

आसनादिकमत्र स्याद्विश्वेदेवाविवर्जितम् ॥ १,२१८.१ ॥

वृद्धिश्राद्धं प्रवक्ष्यामि पूर्ववत्तद्विशेषकम् ।

जातपुत्रमुपदर्शनादौ वृद्धि श्राद्धं पूर्वाभिमुष्पेषु दक्षिणोपवीतिषु

सयवबददकुशैर्देवतीर्थेन नमस्कारान्तेन दक्षिणोपचारेण कर्तव्यम् ॥ १,२१८.२ ॥

दक्षिणजानु गृहीत्वा अद्यास्मदीयामुकवृद्धौ

अमुकगोत्राणामस्मत्प्रपितामहीपितामहीमातृणाममुकदेवीनाममुकगोत्राणां

श्राद्धे कर्तव्ये वसुसत्यसंज्ञकानां विशेषां देवानां श्राद्धं

सिद्धान्नेनयुष्मासु मया कर्तव्यमिति देवब्राह्मणामन्त्राणाम् ।

ॐ करिष्यसीति तेनोक्त एत्यमेवापरदेवब्राह्मणामन्त्राणाम् ॥ १,२१८.३ ॥

ततः अमुकवृद्धौ अमुकगोत्राया मत्प्रपितामह्या अमुकद्वेष्या नान्दीमुष्याः
श्राद्धं सिद्धान्नेन युष्मासु मया कर्तव्यमिति प्रपितामहीब्राह्मणामन्त्रणम् ।
कश्चिन्मामिति तेनोक्ते एतथमेव प्रमातामह्यादिब्राह्मणामन्त्रणम् ॥ १,२१८.४ ॥

देवपितृसर्वदेवब्राह्मणं श्राद्धकरणानुज्ञापनम् ।
आसने ॐ विश्वेदेवास आगत शृणुताम धर्मं धवम् ।
तं बर्हिर्निषीदत ।

ॐ विश्वेदेवाः शृणुतेमं धवं ये मे अन्तरिक्षे य उदधविष्ट ।
पे अग्निजिह्वा उतवा यदत्रा आसाधास्मिन्बर्हिषि माधयध्वम् ।
ॐ आगच्छन्तु एति विश्वेदेवावाहनं-गन्धादिदानम् ।
अच्छिद्रावधारणवाचनम् ॥ १,२१८.५ ॥

ततः प्रपितामहीप्रभृतीनामनुज्ञापनमासनदानं गन्धादिदानञ्च अच्छिद्रावधारणवाचनम् ।
एतथं पितामह्याः मातुः ।

ततः प्रपितामहादीनां अनुज्ञापनम् ।
आसनमावाहनं-गन्धादिदानं-वृद्धप्रमातामहादीनामनुज्ञापनादिकरणम् ।
ॐ वसुसत्यसंज्ञकेभ्यो देवेभ्य ऐतदन्नं सधृतं सपानीयं सव्यञ्जनं
सवदरं सदधि प्रतिषिद्धवर्जितं नम एति अन्नसङ्कल्पनम् ।
ॐ अमुकगोत्रे ! मत्पितामहमुकद्वेषि नान्दीमुषि ! ऐतदन्नं सवदरं सदधि नमः ।
ऐवं मातामहप्रभातामहेभ्यः ॥ १,२१८.६ ॥

ऐकोद्दिष्टं पुरोऽवश्यं तद्विशेषं वदे शृणु ।
प्रथमं निमन्त्रणं पादप्रक्षालनमासनम् ।
अथ अमुकगोत्रस्य मत्पितुरमुकद्वेषशर्मणः
प्रतिसांवत्सारिकमेकोद्दिष्टश्राद्धं सिद्धान्नेन युष्मास्वहं कश्चि ।
श्राद्धकरणानुज्ञापनमासनं गन्धादिदानमन्त्रानुकल्पनम् ।
जप्यं निवीती ।
उत्तराभिमुभीभूयातिथिश्राद्धं कुर्यात् ॥ १,२१८.७ ॥

ततस्मिं ज्ञात्वा दक्षिणाभिमुभीवामोपवीती उच्छिष्टसमीपे अग्निदग्धा एति अन्नविकिरणम् ।
अमुकगोत्रमत्पितरमुकद्वेषशर्मन्नेतत्ते जलमवनेनिक्ष्व ये यात्र
त्वामनुयाश्च त्वामनुतस्मै ते स्वधा एति रेणोपरि वारिधारादानम् ।
शेषं पूर्णवत् ॥ १,२१८.८ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे

अेकोनविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २२०

ब्रह्मोवाच ।

सपिण्डीकरणं वक्ष्ये पूर्णोऽष्टे तत्क्षयेऽहनि ।

कृतं सम्यग्यथाकाले प्रेतादृः पितृलोकदम् ॥ १,२२०.१ ॥

सपिण्डीकरणं कुर्यादपरान्ते तु पूर्ववत् ।

पितामहादिब्राह्मणानिमन्त्रणम् ।

ॐ पुत्रुवरार्द्रवसंज्ञकेभ्यो देवेभ्य अेतदासनं नमः ।

वामपार्श्वं यासनदानम् ।

आवाहनम् ।

ततः पितामहप्रपितामहवृद्धप्रपितामहानां सपत्नीकानां श्राद्धमहं

करिष्ये षत्यनुज्ञाग्रहणं-पात्रत्रयकरणं-पात्रोपरि कुशं दत्त्वा

पात्रान्तरेण पिधाय अख्छिद्रावधारणान्तं परिसमाप्य

तथैव पितुरपि सपत्नीकस्य प्रेतपदान्तनाम्ना श्राद्धकरणानुज्ञापनं

देवपात्राख्छिद्रावधारणम् ॥ १,२२०.२ ॥

तत्परिसमाप्य पितामहप्रपितामहवृद्धप्रपितामहकमेण पात्राणां मनाक्यालनम् ।

उद्धाटनं कृत्वा-ॐ ये समानाः समनसः पितरो यमराज्ये ।

तेषां लोकः स्वधा नमो यज्ञो देवेषु कल्पताम् ।

ॐ ये समानाः समनसो जुवा जुवेषु मामकाः ।

तेषां श्रीर्मयि कल्पतामस्मिन्लोके शतं समाः ।

अेतन्मन्त्रद्वयेन पितृपात्रोदकं पितामहप्रपितामहपात्रे

वृद्धप्रपितामहपात्रं परित्यज्य पितामहप्रपितामहयोरुदकं पवित्रग्य

पितृपात्रे क्षिपेत् ॥ १,२२०.३ ॥

ततः पितृब्राह्मणालस्ते पात्रस्थपवित्रदानम् ।

पात्रस्थपुष्पोण शिरसः करपादार्यनं ब्राह्मणालस्तेऽन्य

जलदानं-उस्ताभ्यां पात्रमुत्थाप्य ॐ या दिव्येति पठित्वा ॐ अमुकगोत्र

मत्पितामह अमुकदेवशर्म-सपत्नीक अेष ते अर्घ्याः स्वधा ।

पितृपात्रेणैव पितामहब्राह्मणालस्ते स्तोत्रमर्घ्योदकं

सपवित्रङ्गुलीत्वास्तोकमुदकं पिण्डसेयनार्थं पात्रान्तरेण पिधाय

पितृब्राह्मणवामपार्श्वं दक्षिणाग्रकुशोपरि पितृभ्यः स्तानमसीति
अधोमुभपात्रस्थपनम् ॥ १,२२०.४ ॥

पितामहप्रपितामहवृद्धप्रपितामहेभ्यो गन्धादिदानमग्नौकरणम् ।
अवशिष्टात्रं प्रपितामहादिपात्रे क्षिपेत् ।
पितामहपात्राभिन्नाणपर्यन्तकमेण समाप्यापि ब्राह्मणपात्राभिन्नाणम् ।
अङ्गुष्ठनिवेशनं तिलविकरणं कृत्वा अमुकगोत्र ऐतत्ते अन्नं सद्युतं
सापानीयं सव्यञ्जनं प्रतिषिद्धवर्जितं ये यात्र त्वा मनुयाश्च
त्वामनु तस्मै ते स्वधा इति ॥ १,२२०.५ ॥

ततो देवप्रभृतिभ्य अपोशानं दधात् ।
अतिथिप्रामौ अतिथिश्राद्धं कुर्यात् ।
अस्मिन्नवसरे विकिरणम् ।
पितामाहौ प्रश्रं कृत्वा पितृब्राह्मणभो स्वदितं भवद्भिरिति प्रश्रः ।
ॐ अमुकगोत्र मत्पितः अमुकशर्म-सपत्नीक श्रेष्ठे ते पिण्डो
ये यात्रत्वामनुयाश्च त्वामनु तस्मै स्वधेति पिण्डपात्रमच्छिद्रमस्तु ।
ततः सङ्कल्प सिद्धिवाचनं समाप्य पिण्डं द्विधा कृत्वा ये समानाः
सुमनस इति मन्त्रद्वयं पठित्वा पितामहवृद्धप्रपितामहपात्रेषु क्षिपेत् ।
पिण्डेषु गन्धादिकं दत्त्वा पिण्डयाजनम् ।
अतिथिब्राह्मणो स्वदित्वादिप्रश्रः ।
ब्राह्मणानामायमनम् ।
भुक्तिकमेण ताम्भूलदानम् ।
सुप्रोक्षितमस्तु शिवा आपः सन्तु-वृद्धप्रपितामहकमेण ब्राह्मणशस्ते जलदानम् ।
गोत्रस्याक्षयमस्तु पितृब्राह्मणशस्ते उपतिष्ठतामिति सतिजलदानम् ॥ १,२२०.६ ॥

अधोराः पितरः सन्तु अस्तित्युक्ते स्वधां वाचयिष्य इति पितामाहदिब्राह्मणानुज्ञापनम् ॥ १,२२०.७ ॥

ॐ वाच्यतां इत्युक्ते ॐ पितामहादिभ्यः स्वधोच्यताम् ।
अस्तु स्वधेत्युक्ते पितृब्राह्मण पितृभ्यः स्वधोच्यतामिति ।
अस्तु स्वधेत्युक्ते ॐ ॐ वदन्तीरिति दक्षिणाभिमुभवादिधारात्यागः ।
ॐ विश्वेदेवा अस्मिन्यज्ञे प्रीयन्तामिति देवब्राह्मणशस्ते ॐ यवोदकदानम् ।
ॐ देवताभ्य इति त्रिर्जपः ॥ १,२२०.८ ॥

पिण्डपात्राणि यालयित्वा आयम्य पितामहादिभ्यो दक्षिणां दत्त्वा ततः
पितृ ब्राह्मणाय आशिषो मे प्रदीयन्तामित्याशीः प्रार्थनम् ।

प्रतिगृह्यतामित्युक्ते दातारो नोऽभिवर्धन्तामिति पात्रमुत्तानं कृत्वा वाजे वाजेदृविसर्जनम् ।
अभिरक्ष्यतामिति पितृब्राह्मणविशर्जनम् ॥ १,२२०.६ ॥

सपिण्डीकराश्राद्धं व्यासप्रोक्तं मया तव ।
श्राद्धं विषयुः श्राद्धकर्ता कृतं श्राद्धादिकं हरिः ॥ १,२२०.१० ॥
एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
श्राद्धानुष्ठानं नामविंशधिकद्विंशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २२१

ब्रह्मामोवाय ।
धर्मसारमलं वक्ष्ये संक्षेपाच्छुशु शङ्कर ।
भुक्तिमुक्तिप्रदं सूक्ष्मं सर्वपापविनाशनम् ॥ १,२२१.१ ॥
श्रुतं धर्मं बलं धैर्यं सुभमुत्साहमेव य ।
शोको हरति वै नृणां तस्माच्छोकं परित्यजेत् ॥ १,२२१.२ ॥
कर्मदाराः कर्मलोकाः कर्मसम्बन्धिबान्धवाः ।
कर्माणि प्रेरयन्तीलु पुरुषं सुभदुःखयोः ॥ १,२२१.३ ॥
दानमे परो धर्मो दानात्सर्वमवाप्यते ।
दानाःस्वर्गश्च राजयज्य दद्याद्दत्तं ततो नरः ॥ १,२२१.४ ॥
ऐकतो दानमेवाहुः समग्रवरदक्षिणाम् ।
ऐकतो भयभीतस्य प्राणिनः प्राणरक्षणाम् ॥ १,२२१.५ ॥
तपसा ब्रह्मचर्येण यज्ञैः स्नानेन वा पुनः ।
धर्मस्य नाशका ये य ते वै निरयगामिनः ॥ १,२२१.६ ॥
ये य लोमजपस्नानदिवतार्थनतत्पराः ।
सत्यक्षमादयायुक्तास्ते नराः स्वर्गगामिनः ॥ १,२२१.७ ॥
न दाता सुभदुःभानां न य उत्तीस्ति कश्चन ।
भुञ्जते स्वकृतान्येव दुःभानि य सुभानि य ॥ १,२२१.८ ॥
धर्मार्थं श्रुतं येषां दुर्गाण्यतितरन्ति ते ।
सन्तुष्टः को न शक्नोति हलमूलैश्च वर्तितुम् ॥ १,२२१.९ ॥
सर्वं भवे हि सौम्येन सङ्गुटान्यवगाहते ।

धृमेव छि लोभस्य कार्यं स्या दतिदुष्करम् ॥ १,२२१.१० ॥

लोभात्क्रोधः प्रभवति लोभाद्द्रोहः प्रवर्तते ।

लोभान्मोहश्च माया य मानो मत्सर एव य ॥ १,२२१.११ ॥

रागद्वेषानृतक्रोधलोभमोहमदोर्जितः ।

यः स शान्तः परं लोकं याति पापविवर्जितः ॥ १,२२१.१२ ॥

देवता मुनयो नागा गन्धर्वा गुह्यका उर ।

धार्मिकं पूजयन्तीह न धनाढ्यं न कामिनम् ॥ १,२२१.१३ ॥

अनन्तबलवीर्येण प्रज्ञया पौरुषेण वा ।

अलभ्यं लभते मर्त्यस्तत्र का परिवेदना ॥ १,२२१.१४ ॥

सर्वसत्त्वदयालुत्वं सर्वेन्द्रियविनिग्रहः ।

सर्वत्रानित्यबुद्धित्वं श्रेयः परमिदं स्मृतम् ॥ १,२२१.१५ ॥

पश्यन्निवाग्रतो मृत्युं यो धर्मं नायरेन्नरः ।

अजागलस्तनस्येव तस्य जन्म निरर्थकम् ॥ १,२२१.१६ ॥

भ्रूणडा भ्रूणमडा गोघ्नः पितृडा गुरुतल्पगः ।

भूमिं सर्वगुणोपेतां दत्त्वा पापैः प्रमुच्यते ॥ १,२२१.१७ ॥

न गोदानात्परं दानं किञ्चिदस्तीति मे मतिः ।

या गौर्यायाजिता दत्ता कृत्स्नं तारयते कुलम् ॥ १,२२१.१८ ॥

नात्रदानात्परं दानं किञ्चिदस्ति वृषध्वज ! ।

अत्रेन धार्यते सर्वं यरायरमिदं जगत् ॥ १,२२१.१९ ॥

कन्यादानं वृषोत्सर्गस्तीर्थसेवा श्रुतं तथा ।

उस्त्यश्चरथदानानि मणिरत्नवसुन्धराः ॥ १,२२१.२० ॥

अत्रदानस्य सर्वाणि कलां नार्हन्ति षोडशीम् ।

अत्रात्राणां बलं तेजश्चात्राद्दीर्यं धृतिः स्मृतिः ॥ १,२२१.२१ ॥

कूपवापीतडागादीनारामांश्चैव कारयेत् ।

त्रिसप्तकुलमुद्धृत्य विषगुलोके मडीयते ॥ १,२२१.२२ ॥

साधूनां दर्शनं पुण्यं तीर्थादपि विशिष्यते ।

कालेन तीर्थं कृलति सधः साधुसमागमः ॥ १,२२१.२३ ॥

सत्यं दमस्तपः शौचं सन्तोषश्च क्षमार्जवम् ।

ज्ञानं शमो दया दानमेध धर्मः सनातनः ॥ १,२२१.२४ ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाभ्ये आचारकास्ते
धर्मसारकथनं नामैकविंशोऽधिकद्विंशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २२२

ब्रह्मोवाच ।

प्रायश्चित्तादि वक्ष्येऽहं नरकौघविमर्दनम् ।

मक्षिका विप्रुषो नारी भुवि तोयं दुताशनः ।

मार्जारो नकुलश्चैव शुचीन्येतानि नित्यशः ॥ १,२२२.१ ॥

यः शूद्रोऽस्त्रिष्टसंस्पृष्टं प्रमादाद्भक्षयेद्द्विजः ।

अडोरान्नोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥ १,२२२.२ ॥

विप्रो विप्रोऽसंस्पृष्ट उच्छिष्टेन कदाचन ।

स्नानं जप्यञ्च कर्तव्यं दिनस्यान्ते च भोजनम् ॥ १,२२२.३ ॥

अन्नं समक्षिकाकेशं शुध्येद्भान्तेन तत्क्षणात् ।

यश्च पाणितले भुङ्क्ते अङ्गुल्या बाहुना च यः ॥ १,२२२.४ ॥

अडोरान्नेऽसंस्पृष्टेऽपि भेद्यदि न वार्युत ।

पीतशेषन्तु यत्तोयं वामहस्तेन मधवत् ॥ १,२२२.५ ॥

यर्ममध्यगतं तोयमशुचि स्यान्न तत्पिबेत् ।

अन्त्यजातिरविज्ञातो निवसेद्यस्य वेश्मनि ॥ १,२२२.६ ॥

यान्द्रायणं पराकं वा द्विजातीनां विशोधनम् ।

प्राजापत्यन्तु शूद्रस्य पश्चाज्ज्ञाते तथापरे ॥ १,२२२.७ ॥

यस्तत्र भुङ्क्ते पञ्चान्नं कृच्छ्रार्थं तस्य दापयेत् ।

तेषामपि च यो भुङ्क्ते कृच्छ्रपादो विधीयते ॥ १,२२२.८ ॥

रजकानाञ्च शैलूषवेणुयर्मोपजुविनाम् ।

अेतदन्नञ्च यो भुङ्क्ते द्विजश्चान्द्रायणं यरेत् ॥ १,२२२.९ ॥

यास्डालकूपभास्तेषु अज्ञानाभ्येत्पिबेज्जलम् ।

दुर्यात्सान्तपनं विप्रस्तदर्थञ्च विशः स्मृतम् ॥ १,२२२.१० ॥

पादं शूद्रस्य दातव्यमज्ञानादन्यवेश्मनि ।
 प्रायश्चित्तं त्रिकृच्छ्रं स्यात्पराकमन्त्यजागतौ ॥ १,२२२.११ ॥
 अन्त्यजोच्छिष्टमुक्युध्येद्विजश्चान्द्रायणेन य ।
 याएडालन्नं यदा भुङ्क्ते प्रमादादैनृवञ्चरेत् ॥ १,२२२.१२ ॥
 क्षत्रजातिः सान्तपनं षडद्विरात्रं परे तथा ।
 ओकवृक्ष तु याएडालः प्रमादाद्ब्राह्मणो यदि ।
 कुलं भक्षयते तत्र अडोरान्नेण शुध्यति ॥ १,२२२.१३ ॥
 भुङ्क्त्वोपविष्टोऽनायान्तश्चाएडालं यदि संस्पृशेत् ।
 गायत्र्यष्टसहस्रन्तु द्रुपदां वा शतं जपेत् ॥ १,२२२.१४ ॥
 याएडालश्चपर्यैर्वापि विष्टमूत्रे तु कृते द्विजः ।
 प्रायश्चित्तं त्रिरात्रं स्यात्पराकश्चान्त्यजागतौ ॥ १,२२२.१५ ॥
 अकामतः स्त्रियो गत्वा पराकस्तत्र साधकः ।
 अन्त्यजातिप्रसूतस्य प्रायश्चित्तं न विधते ॥ १,२२२.१६ ॥
 मधादिदुष्टभाएडेषु याएपः पिबति द्विजः ।
 कृच्छ्रपादेन शुध्येद्वै पुनः संस्कारकर्मणा ॥ १,२२२.१७ ॥
 ये प्रत्यवसिता विप्रा वजाग्निपवनादिषु ।
 अन्नपानादि संगृह्य चिकीर्षन्ति गृहान्तरम् ॥ १,२२२.१८ ॥
 यारयेत्त्रीणि कृच्छ्राणि त्रीणि यान्द्रायणानि वै ।
 जातकर्मादिसंस्कारं वसिष्ठो मुनिरब्रवीत् ॥ १,२२२.१९ ॥
 प्राजापत्यादिभिर्द्रष्टा स्त्री शुध्येतु द्विभोजनात् ।
 उच्छिष्टोच्छिष्टसंस्पृष्टंशुना शूद्रेण वा द्विजः ॥ १,२२२.२० ॥
 उपोष्य रजनीमेकां पञ्चगव्येन शुध्यति ।
 वर्णाब्राह्मणेन संस्पृष्टः पञ्चरात्रेण वै तदा ॥ १,२२२.२१ ॥
 अदुष्टाः सन्तता धाराः वातोद्धृताश्च रेणवः ।
 स्त्रियो बालाश्च वृद्धाश्च न दृष्यन्ति कदाचन ॥ १,२२२.२२ ॥
 नित्यमास्थं शुचि स्त्रीणां शकुन्तैः पातितं क्लमम् ।
 प्रस्त्रवे य शुचिर्वत्सः श्वा मृगत्राडणे शुचिः ॥ १,२२२.२३ ॥
 उदके चोदकस्थं तु स्थलेषु स्थलजं शुचि ।

पादौ स्थाप्यौ य तत्रैव आचान्तः शुचितामियात् ॥ १,२२२.२४ ॥

शुध्येत्तद्भस्मना कांस्यं सुरया यत्र लिप्यते ।

भूत्रेण सुरया मिश्रं तपनैः फलु शुध्यति ॥ १,२२२.२५ ॥

गवाघ्रातानि कांस्यानि शूद्रोच्छिष्टानि यानि य ।

काकश्चापलतान्येव शुध्यन्ति दश भस्मना ॥ १,२२२.२६ ॥

शूद्रभाजनभोक्ता यः पञ्चगव्यं त्र्युपोषितः ।

उच्छिष्टं स्पृशते विप्रः श्वसूद्रश्चापराधिकः ॥ १,२२२.२७ ॥

उपोषितः पञ्चगव्याश्छुध्येत्स्पृष्ट्वा रजस्वलाम् ।

अनुदकेषु देशेषु योरव्याघ्राकुले पथि ॥ १,२२२.२८ ॥

कृत्वा भूत्रपुरीषन्तु द्रव्यलस्तो न दृष्यति ।

भूमौनिः क्षैप्य तद्द्रव्यं शौचं कृत्वा समाहितः ॥ १,२२२.२९ ॥

आरनालं दधि क्षीरं तक्तु कृसरञ्च यत् ।

शूद्रादपि य तद्ग्राह्यं मांसं मधु तथान्त्यजात् ॥ १,२२२.३० ॥

गौर्डीं पैष्टीञ्च माध्वीकं विप्रादिर्यः सुरां पिबेत् ।

सुरां पिबन्दिजः शुध्येदग्निवर्णां सुरां पिबन् ॥ १,२२२.३१ ॥

विप्रः पञ्चशतं जप्यं गायत्र्याः क्षत्रियस्य च शतं

विप्रश्च भुक्त्वान्नं पानपात्रेण सूतके ॥ १,२२२.३२ ॥

शुचिर्विप्रो दशाडेन क्षत्रियो द्वादशाढतः ।

वैश्यः पञ्चदशाढन शूद्रो मासेन शुध्यति ॥ १,२२२.३३ ॥

राज्ञां युद्धेषु यज्ञादौ देशान्तरगतेषु य ।

बाले प्रेते मासिके च सधः शौचं विधीयते ॥ १,२२२.३४ ॥

अविवाहा तथा कन्या द्विजो मौञ्जविवर्जितः ।

जतदन्तश्च बालश्च कुमारी च त्रिवर्षिका ॥ १,२२२.३५ ॥

तेषां शुद्धिस्त्रिरात्रेण गर्भस्त्रावे त्रिरात्रिभिः ।

सूतायां मासतुल्याश्च यतुर्थेऽङ्गि रजस्वला ॥ १,२२२.३६ ॥

दुर्भिक्षे राष्ट्रसम्पते सूतके मृतकेपि वा ।

नियमाश्च न दृष्यन्ति दानधर्मपरास्तथा ॥ १,२२२.३७ ॥

दक्षिकाले विवाडाद्यौ देवद्विजनिमन्त्रिते ।
 पूर्वसंकल्पिते वापि नाशौचं मृतसूतके ॥ १,२२२.३८ ॥
 प्रसूतपत्नीसंस्पर्शादशुचिः स्यात्तथा द्विजः ।
 अग्नयो यत्र लूयन्ते वेदो वा यत्र पठ्यते ॥ १,२२२.३९ ॥
 सततं वैश्वदेवा दि न तेषां सूतकं भवेत् ।
 अशुद्धे य गृडे लुक्ते त्रिरात्राच्छुध्यति द्विजः ॥ १,२२२.४० ॥
 ब्राह्मणो क्षत्रिया वैश्या शूद्रा यैव रजस्वला ।
 अन्योन्यस्पर्शनात्तत्र ब्राह्मणो तु त्रिरात्रतः ॥ १,२२२.४१ ॥
 द्विरात्रतः क्षत्रिया य शुद्धा वैश्या ङ्युपोषिता ।
 शूद्रा स्नानेन शुध्येत्तु द्रोणार्थं न विसर्जयेत् ॥ १,२२२.४२ ॥
 काकश्चानोपनी तन्तु अन्नं बाह्यन्तु तत्त्यजेत् ।
 सुवर्णाद्भैः समभ्युक्ष्य लुताशे य प्रतापयेत् ॥ १,२२२.४३ ॥
 कूपे य पतितान्दृष्ट्वा शशर्गालौ य मर्कटम् ।
 तत्कूपस्थोदकं पीत्वा शुध्येद्विप्रस्त्रिभिर्दिनैः ।
 क्षत्रियोऽलङ्घ्येनैव वैश्यो वैकालतः परम् ॥ १,२२२.४४ ॥
 अस्थि यर्म मलं वापि मूषिकां यदि कूपतः ।
 उद्धृत्य योदकं पञ्च गव्याश्छुद्ध्येत्तु शोधितम् ॥ १,२२२.४५ ॥
 तडागे पुच्छरिण्याद्यौ भस्मादिं पातयेत्तथा ।
 षट्कुम्भानप उद्धृत्य पञ्चगव्येन शुध्यति ॥ १,२२२.४६ ॥
 स्त्रीरजः पतितं मध्ये त्रिंशत्कुम्भान्समुद्धरेत् ।
 अगम्यागमनं कृत्वा मद्यगोमांसभक्षणात् ॥ १,२२२.४७ ॥
 शुध्ये न्यान्द्रायणाद्विप्रः प्राजापत्येन भूमिपः ।
 वैश्यः सान्तपनाच्छूद्रः पञ्चाहोमिर्विशुध्यति ॥ १,२२२.४८ ॥
 प्रायश्चित्ते कृते दद्याद्गवां ब्राह्मणभोजनम् ।
 ङीडायां शयनीयाद्यौ नीलीवस्त्रं न दृष्यति ॥ १,२२२.४९ ॥
 नीलीवस्त्रं न स्पृशेद्य नीली य निरयं ब्रजेत् ।
 ब्रह्मघ्नश्च सुरापश्च स्तेयी य गुरुतल्पगः ॥ १,२२२.५० ॥
 ऋक्षं दृष्ट्वा विशुध्यन्ते तत्संयोगी य पञ्चमः ।

ततो धेनुशतं दद्याद्ब्राह्मणानान्तु भोजनम् ॥ १,२२२.५१ ॥
 ब्रह्मडा द्वादशाब्दानि कुटीं कृत्वा वने वसेत् ।
 न्यस्येदात्मानमग्नौ वा सुसमिद्धे सुरापकः ॥ १,२२२.५२ ॥
 स्तेयी सर्वं वेदविद्वे ब्राह्मणायोपपादयेत् ।
 वृषमेकं सडस्रं गां दद्याद्य गुरुतल्पगः ॥ १,२२२.५३ ॥
 कृतपापश्चरेद्रोधे द्वौ पादौ बन्धयन्धशोः ।
 सर्वकृच्छ्रं निपानेस्यात्कान्तारे गृहदाढतः ॥ १,२२२.५४ ॥
 कण्ठाभरणदोषेण कृच्छ्रपादं मृते गवि ।
 अस्थिभङ्गं गवां कृत्वा शङ्खगभङ्गमथापि वा ॥ १,२२२.५५ ॥
 त्वगभेदं पुच्छनाशे वा मासार्धं यावकं पिबेत् ।
 सर्वं उस्यश्चशस्त्राद्यैर्निश्चयं कृच्छ्रमेव तु ॥ १,२२२.५६ ॥
 अज्ञानात्प्राश्य विण्मूत्रं सुरासंस्पृष्टमेव य ।
 पुनः संस्कारमायान्ति त्रयो वर्षा द्विजातयः ॥ १,२२२.५७ ॥
 वपनं मेष्वा दण्डो भैक्ष्यययान्नतानि य ।
 निवर्तन्ते द्विजातीनां पुनः संस्कारकर्मणि ॥ १,२२२.५८ ॥
 आममांसं घृतं क्षौद्रं स्नेहश्च कालसम्भवाः ।
 अन्त्यभाण्डस्थिताः सर्वे निष्कान्ताः शुभयः स्मृताः ॥ १,२२२.५९ ॥
 तैलादिघृतमाध्वीकं पण्यद्रव्यं द्रवस्तथा ।
 अेकभक्तं क्मान्नक्तं अेकैकालमयायितम् ।
 उपवासः पादकृच्छ्रं कृच्छ्रार्धद्विगुणं छि यत् ॥ १,२२२.६० ॥
 प्राजापत्यन्तु तत्स्याय्य सर्वपातकनाशनम् ।
 कृच्छ्रं समोपवासैश्च मडासान्तपनं स्मृतम् ॥ १,२२२.६१ ॥
 अडमुषणं पिबेच्छापः अडमुषणं पयः पिबेत् ।
 अमुषणं पिबेत्सर्पिस्तप्तकृच्छ्रमघापडम् ॥ १,२२२.६२ ॥
 द्वादशाहोपवासेन पराकः सर्वपापडा ।
 अेकैकं वर्षयेत्पिण्डं शुक्ले कृष्णे च द्वासेयत् ॥ १,२२२.६३ ॥
 पयः काञ्चनवर्णायाः श्वेतवर्णा य गोमयम् ।
 गोमूत्रं ताम्रवर्णाया नीलवर्णं य घृतम् ॥ १,२२२.६४ ॥

दधि स्यात्कृष्णवर्णाया दूर्भोदकसमायुतम् ।
 गोमूत्रमाषकाण्यष्टौ गोमयस्य यतुष्टयम् ॥ १,२२२.६५ ॥
 क्षीरस्य द्वादश प्रोक्ता दध्नस्तु दश उच्यते ।
 घृतस्य माषकाः पञ्च पञ्चगव्यं मलापडम् ॥ १,२२२.६६ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभास्ते प्रथमांशाप्ये आचारकास्ते
 प्रायश्चित्तकथनं नाम द्वाविंशत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २२३

ब्रह्मोवाच मुनिभिश्चरिता धर्मा भक्त्या व्यास भयोद्विताः ।
 यैर्विष्णुस्तुष्यते यैव सूर्यादिपरिचारणात् ॥ १,२२३.१ ॥
 तर्पणेन य ङोमेन सन्ध्याया वन्दनेन य ।
 प्राप्यते भगवान्विष्णुर्धर्मकामार्थमोक्षदः ॥ १,२२३.२ ॥
 धर्मो हि भगवान्विष्णुः पूज्य विष्णोस्तु तर्पणम् ।
 ङोमः सन्ध्या तथा ध्यानं धारणा सकलं हरिः ॥ १,२२३.३ ॥
 सूय विवाय ।
 प्रलयं जगतो वक्ष्ये तत्सर्वं शृणु शौनक ।
 यतुर्युगसङ्गन्तु कल्पैकाब्जदिनं स्मृतम् ॥ १,२२३.४ ॥
 कृतत्रेताद्वापरादियुगावस्था निबोधमे ।
 कृते धर्मश्चतुष्पाञ्च सत्यं दानं तपो दया ॥ १,२२३.५ ॥
 धर्मपाता हरिश्चेति सन्तुष्टा ज्ञानिनो नराः ।
 यतुर्वर्षसङ्ख्याणि नरा ज्ञवन्ति वै तदा ॥ १,२२३.६ ॥
 कृतान्ते क्षत्रियैर्विप्रा विट्शूद्राश्च जिता द्विजैः ।
 शूरश्चातिबलो विष्णु रक्षांसि च जघान ह ॥ १,२२३.७ ॥
 त्रेतायुगे त्रिपाद्भूमः सत्यदानदयात्मकः ।
 नरा यज्ञपरास्तस्मिंस्तथा क्षत्रोद्भवं जगत् ॥ १,२२३.८ ॥
 रक्तो हरिर्नरैः पूज्यो नरा दशशतायुषः ।
 तत्र विष्णुर्भोमरथः क्षत्रिया राक्षसानङ्गन् ॥ १,२२३.९ ॥

द्विपादविग्रो धर्मः पीताञ्च्यथ्युते गते ।
 यतुः शतायुषो लोका द्विजक्षत्रोद्भवाः प्रजाः ॥ १,२२३.१० ॥
 तत्र दृष्ट्वाल्पबुद्धींश्च विष्णुर्व्यासस्वःपृथक् ।
 तदेकन्तु यजुर्वेदं? यतुर्धा व्यभजत्पुनः ॥ १,२२३.११ ॥
 शिष्यानध्यापयामास समस्तांस्तान्निबोध मे ।
 ऋग्वेदमथ पैलन्तसामवेदञ्च जैमिनिम् ॥ १,२२३.१२ ॥
 अथर्वाणं सुमन्तुन्तु यजुर्वेदं मडामुनिम् ।
 वैशम्पायनमङ्गन्तु पुराणं सूतमेव य ।
 अष्टादशपुराणानि यैर्वेद्यो हरिरेव हि ॥ १,२२३.१३ ॥
 सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि य ।
 वंशानुयदितञ्चैव पुराणं पञ्चलक्षणम् ॥ १,२२३.१४ ॥
 ब्राह्मं पाद्मं वैष्णवञ्च शैवं भागवतन्तथा ।
 भविष्यन्नारदीयञ्चस्कान्तं लिङ्गं वराहकम् ॥ १,२२३.१५ ॥
 मार्कण्डेयं तथाग्रेयं ब्रह्मवैवर्तमेव य ।
 कौर्म मात्स्यं गारुडञ्च वायवीयमन्तरम् ।
 अष्टादशसमुद्दिष्टं ब्रह्माण्डमिति संज्ञितम् ॥ १,२२३.१६ ॥
 अन्यान्युपपुराणानि मुनिभिः कथितानि तु ।
 आद्यं सनत्कुमारोक्तं नारसिंहमथापरम् ॥ १,२२३.१७ ॥
 तृतीयं स्कान्तमुद्दिष्टं कुमारेण तु भाषितम् ।
 यतुर्थं शिवधर्माप्यं स्थान्नीश्वरभाषितम् ॥ १,२२३.१८ ॥
 दुर्वाससोक्तमाश्वर्यं नारदोक्तमतः परम् ।
 कापिलं वामनञ्चैव तथैवोशनसेरितम् ॥ १,२२३.१९ ॥
 ब्रह्माण्डं वारुणञ्चाथ कालिकाह्वयमेव य ।
 मालेश्वरं तथा साम्भमेवं सर्वार्थसञ्चयम् ।
 पराशरोक्तमपरं मारीचं भार्गवाह्वयम् ॥ १,२२३.२० ॥
 पुराणं धर्मशास्त्रञ्च वेदास्त्वङ्गानि यन्मुने ।
 न्यायः शौनक मीमांसा आयुर्वेदार्थशास्त्रकम् ।
 गान्धर्वश्च धनुर्वेद्यो विद्या ष्यष्टादशस्मृताः ॥ १,२२३.२१ ॥

द्वापरान्तेन य उरिर्गुरुभारमपाडरत् ।
 अेकपादस्थिते धर्मे कृष्णत्वञ्चाय्युते गते ॥ १,२२३.२२ ॥
 जनास्तदा दुराचारा भविष्यन्ति य निर्दयाः ।
 सत्त्वं रजस्तम षति दृश्यन्ते पुरुषे गुणाः ।
 कालसञ्चोदित्वास्तेऽपि परिवर्तन्त आत्मनि ॥ १,२२३.२३ ॥
 प्रभूतञ्च यदा सत्त्वं मनो बुर्धोन्द्रियाणि य ।
 तदा कृतयुगं विधाज्ज्ञाने तपसि यद्रतिः ॥ १,२२३.२४ ॥
 यदा कर्मसु काम्येषु शक्तिर्यशसि देहिनाम् ।
 तदा त्रेता रजोभूतिरिति जनीडिशौनक ॥ १,२२३.२५ ॥
 यदा लोभस्त्वसन्तोषो मानो दम्भश्च मत्सरः ।
 कर्मणाञ्चापि काम्यानां द्वापरं तद्रजस्तमः ॥ १,२२३.२६ ॥
 यदा सदानृतं नन्द्रा निद्रा हिंसादिसाधनम् ।
 शोकमोहौ भयं दैन्यं स कलिस्तमसि स्मृतः ॥ १,२२३.२७ ॥
 यस्मिञ्जनाः कामिनः स्युः शश्वत्कटुकभाषिणः ।
 दस्यूत्कृष्टा जनपदावेदाः पाषाण्डदूषिताः ॥ १,२२३.२८ ॥
 राजानश्च प्रजाभिक्षाः शिश्रोदरपरराजिताः ।
 अप्रता वटयवोऽशौचा भिक्षवश्च कुटुम्बिनः ॥ १,२२३.२९ ॥
 तपस्विनोग्रामवासाः न्यासिनो व्यर्थलोढुपाः ।
 दुस्त्वकाया मडाडाराश्चौरास्ते साधवः स्मृताः ॥ १,२२३.३० ॥
 त्यक्ष्यन्ति भृत्याश्च पतिं तापसस्त्यक्ष्यति व्रतम् ।
 शूद्राः प्रतिग्रहिष्यन्ति वैश्या व्रतपरायणः ॥ १,२२३.३१ ॥
 उद्धिन्नाः सन्ति य जनाः पिशाचसदृशाः प्रजाः ।
 अन्यायभोजनेनाग्निदेवतातिथिपूजनम् ॥ १,२२३.३२ ॥
 करिष्यन्ति कलौ प्राप्ते न य पित्र्योदकडियाम् ।
 स्त्रीपराश्च जनाः सर्वे शूद्रप्रायाश्च शौनक ॥ १,२२३.३३ ॥
 बहुप्रजाल्पभाञ्चाश्च भविष्यन्ति कलौ स्त्रियः ।
 शिरः कण्डूयनपरा आज्ञां भेत्स्यन्ति भर्त्सिताः ॥ १,२२३.३४ ॥
 विषणुं न पूजयिष्यन्ति पाषाण्डोपलता जनाः ।

कलेर्देषनिघेर्विप्रा अस्ति ज्येको मडागुणः ॥ १,२२३.३५ ॥

कीर्तनादेव कृष्णस्य मडाभन्धं परित्यजेत् ।

कृते यद्द्व्यायतो विष्णुं त्रेतायां जपतः कृलम् ॥ १,२२३.३६ ॥

द्वापरे परियर्यायां कलौ तद्भ्रुकिर्तीनात् ।

तस्माद्ध्येयो हरिर्नित्यं गेयः पूज्यश्च शौनक ॥ १,२२३.३७ ॥

ॐ श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाप्ये आचारकाण्डे
युगाधर्मकथनं नाम त्रयोविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २२४

सूत उवाच ।

यतुर्युगसहस्रान्ते ब्राह्मो नैमित्तिको लयः ।

अनावृष्टिश्च कल्पान्ते जायते शतवार्षिकी ॥ १,२२४.१ ॥

उतिष्ठन्ति तदा रौद्रा द्विवि सप्त द्विवाकराः ।

ते तु पीत्वा जलं सर्वं शोषयन्ति जगत्त्रयम् ॥ १,२२४.२ ॥

भूर्भुवः स्वर्गलोकं यरायरं जनस्तथा ।

विष्णुश्च रुद्रो भूत्वासौ पातालानि दहत्यधः ॥ १,२२४.३ ॥

विष्णुर्दुर्लेत्रलोकञ्चि मुष्मान्मेघान्सृजत्यलम् ।

वर्षन्ते वै वर्षशतं नानावर्षा मडाधनाः ॥ १,२२४.४ ॥

विष्णुर्गुपःशतं वाति वर्षाणां वायुर्गुर्जितः ।

विष्णुरे कार्णवी भूते वर्षे ब्रह्मस्वर्गपधृक् ।

शेतेऽनन्तासने विष्णुर्नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ १,२२४.५ ॥

सुभ्वा वर्षसहस्रं स जगद्भूयोऽसृजद्भ्रुः ।

अथ प्राकृतिकं वक्ष्ये प्रलयं शृणु शौनक ॥ १,२२४.६ ॥

पूर्णा संवत्सरशते संलृत्य सकलं जगत् ।

ब्रह्माणां न्यस्य देहे हि मुक्तो योगबलैर्हरिः ॥ १,२२४.७ ॥

ये गता ब्रह्मणाः स्थानं तेऽपि यान्ति परं पदम् ।

अनावृष्ट्यर्कसम्पन्ना आसन्मेघास्तथा द्विज ।

शतं वर्षाणि वर्षद्विभिर्मघैरुण्डं प्रपूर्यते ॥ १,२२४.८ ॥

अन्तर्गतेन तोयेन भिन्नमण्डं जगत्पतेः ।
 पूर्णो ब्रह्मायुषि गते विधतेऽम्भसि लीयते ॥ १,२२४.८ ॥
 अवे सा जगदाधारा तोये योर्वो प्रलीयते ।
 आपस्तेजसि लीयन्ते तेजो वायौ प्रलीयते ॥ १,२२४.१० ॥
 वायुः भे ष्वथ भूताद्यै विशते य तदा मडान् ।
 मडान्प्रपद्यतेऽव्यक्तं प्रकृतिः पुरुषे परे ॥ १,२२४.११ ॥
 शतवर्षं हरिः शेते सृजत्यथ दिनगमे ।
 अव्यक्तादिक्रमेणैव व्यक्तीभूतं यरायरम् ॥ १,२२४.१२ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 नैमित्तिकप्रलयोनाम यतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २२५

सूत उवाच ।
 आध्यात्मिकादितापांस्त्रीञ्छात्व संस्रायकवित् ।
 उत्पन्नज्ञानवैराग्यः प्राप्नोत्यात्यन्तिकं लयम् ॥ १,२२५.१ ॥
 संस्रायकं वक्ष्येऽहमादाबुद्धान्तिकावतः ।
 यद्विना पुरुषार्थो न लीनः स्यात्परमात्मनि ॥ १,२२५.२ ॥
 उर्ध्ववासी नरस्त्यक्त्वा देहमन्यत्प्रपद्यते ।
 नीयतेद्वादशाहेन यमस्य यमपूरुषैः ॥ १,२२५.३ ॥
 तत्र यद्भ्रान्यवास्तोयं प्रयच्छन्ति तिलैः सह ।
 यथ्य पिण्डं प्रयच्छन्ति यमलोके तदश्रुते ॥ १,२२५.४ ॥
 गतश्च नरकं पापात्स्वर्गं याति स्वपुण्यतः ।
 पापकृधाति नरकं पुण्यकृधाति वै द्विवम् ॥ १,२२५.५ ॥
 स्वर्गाय्य नरकान्त्यक्तः स्त्रीणां गर्भे भवत्यपि ।
 नाभिभूतञ्च तस्यैव याति बीजद्वयं छि तत् ॥ १,२२५.६ ॥
 कललं बुद्बुद्मयं ततः शोषितमेव य ।
 पेश्याः पलसमोऽण्डः स्यादङ्कुरं तत उच्यते ॥ १,२२५.७ ॥
 उपाङ्गान्यङ्गुलीनेत्रनासास्यश्रवणानि य ।

आवलं याति याङ्गोत्थस्तत्परन्तु नभादिकम् ॥ १,२२५.८ ॥

त्वयो रोमाणि जायन्ते केशाश्चैव ततः परम् ।

नरश्चाधोमुभः स्थित्वा दशमे य सः जायते ॥ १,२२५.९ ॥

ततस्तु वैष्णवी माया वृणोत्यत्यन्तमोहिनी ।

बालत्वं त्वथ कौमारं यौवनं वृद्धतामपि ॥ १,२२५.१० ॥

ततश्च मरणं तत्तद्धर्माभाप्नोति मानवः ।

अेवं संसारचक्रेऽस्मिन्भ्राम्यते घटीयन्त्रवत् ॥ १,२२५.११ ॥

नरकात्प्रतिमुक्तस्तु पापयोनिषु जायते ।

पतितात्प्रतिगृह्याथ अधोयोनिं व्रजेद्बुधः ॥ १,२२५.१२ ॥

नरकात्प्रतिमुक्तस्तु कृमिर्भवति याचकः ।

उपाध्यायव्यलीकं तु कृत्वा श्वा भवति द्विज ॥ १,२२५.१३ ॥

तज्जयां मनसा वाञ्छस्तद्दृश्यं वाप्यसंशयम् ।

गर्हभोजायते जन्तुर्मित्रस्यैवापमानकृत् ॥ १,२२५.१४ ॥

पितरौ पीडयित्वा तु कञ्छपत्वञ्च जायते ।

भुर्तुः पिण्डमुपाश्रस्तो वञ्चयित्वा तमेव यः ॥ १,२२५.१५ ॥

सोऽपि मोहसमापन्नो जायते वानरो मृतः ।

न्यासापहर्ता नरकाद्धिमुक्तो जायते कृमिः ॥ १,२२५.१६ ॥

असूयकश्च नरकान्मुक्तो भवति राक्षसः ।

विश्वासहर्ता च नरो मीनयोनी प्रजायते ॥ १,२२५.१७ ॥

यवधान्यानि संलृत्य जायते मूषको मृतः ।

परदारभिमर्शात्तु वृको घोरोऽभिजायते ॥ १,२२५.१८ ॥

भ्रातृभार्याप्रसंगेन कोकिलो जायते नरः ।

गुर्वादिभार्यागमनाच्छूकरो जायते नरः ॥ १,२२५.१९ ॥

यज्ञदानविवादानां विघ्नकर्ता भवेत्कृमिः ।

द्वेषतापितृविप्राणामदत्त्वा योऽन्नमश्नुते ॥ १,२२५.२० ॥

प्रमुक्तो नरकाद्वापि वायसः सन्नजायते ।

ज्येष्ठभ्रात्रपमानाञ्च कौञ्चयोनी प्रजायते ॥ १,२२५.२१ ॥

शूद्रस्तु ब्राह्मणानि गत्वा कृमियोनौ प्रजायते ।
 तस्याभपत्यमुत्पाद्य काष्ठान्तः कटीको भवेत् ॥ १,२२५.२२ ॥
 कृतघ्नः कृमिकः कीटः पतङ्गो वृश्चिकस्तथा ।
 अशस्त्रं पुरुषं उर्ता नरः सञ्जायते भरः ॥ १,२२५.२३ ॥
 कृमिः स्त्रीवधकर्ता य बालउन्ता य जायते ।
 भोजनञ्चोरयित्वा तु मक्षिका जायते नरः ॥ १,२२५.२४ ॥
 हृत्वाज्यञ्चैव मार्जारस्तिवहृत्चैव मूषकः ।
 घृतं हृत्वा य नकुलः काको मद्भुरमाषिभम् ॥ १,२२५.२५ ॥
 मधु हृत्वा नरो दंश-पूपं हृत्वा पिपीलिकः ।
 अपो हृत्वा तु पापात्मा वायसः सम्प्रजायते ॥ १,२२५.२६ ॥
 हृते काष्ठे य डारीतः कपोतो वा प्रजायते ।
 हृत्वा तु काञ्चनं भाण्डं कृमियोनौ प्रजायते ॥ १,२२५.२७ ॥
 कार्पासिके हृते कौञ्चो वल्लिहर्ता बकस्तथा ।
 मयूरो वार्णिकं हृत्वा शाकपत्रञ्च जायते ॥ १,२२५.२८ ॥
 ज्वञ्ज्वकतां याति रक्तवस्त्वपहृन्नरः ।
 छुष्टुन्दरिः शुभाङ्गन्धाञ्छं हृत्वा शशो भवेत् ॥ १,२२५.२९ ॥
 षण्डाः कलापडरणो काष्ठहृत्पुण्डरीकः ।
 पुष्पं हृत्वा दरिद्रस्तु पङ्गुर्थायकहृन्नरः ॥ १,२२५.३० ॥
 शाकहर्ता य डारीतस्तोयहर्ता य यातकः ।
 गृहहृन्नरकान्गत्वा रौरवादीन्सुदारुणान् ॥ १,२२५.३१ ॥
 तृणगुल्मलतावल्लीत्वग्घारी तरुतां प्रजेत् ।
 अेष अेष क्रमो दृष्टो गोसुवर्णादिहारिणाम् ॥ १,२२५.३२ ॥
 विद्यापडारी मूकः स्याद्गत्वा य नरकान्बलन् ।
 असमिद्धे हृते यात्रौ मन्दाग्निः भलु जायते ॥ १,२२५.३३ ॥
 परनिन्दा कृतघ्नत्वं परसीमाभिघातनम् ।
 नैष्ठुर्यं निर्घृणत्वञ्च परदारोपसेवनम् ॥ १,२२५.३४ ॥
 परस्वहृत्पणशौचं देवतानां य कुत्सनम् ।
 निकृत्य बन्धनं नृणां कार्पाण्यञ्च नृणां वधः ।

उपलक्षणाद्विजानीयान्मुक्तानां नरकादनु ॥ १,२२५.३५ ॥

ध्या भूतेषु संवाहः परलोकं प्रति क्रिया ।

सत्यं छितार्थमुक्तिश्च वेदप्रामाण्यदर्शनम् ॥ १,२२५.३६ ॥

गुरुद्वेषिसिद्धिर्षिसेवनं साधुसंयमः ।

सत्क्रियाष्वसनं मैत्री स्वर्गस्य लक्षाणं विदुः ।

अष्टाङ्गयोगविज्ञानात्प्राप्तोत्यात्यन्तिकं क्लमम् ॥ १,२२५.३७ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
कर्मविपाकादिकथनं नाम पञ्चविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २२६

सूत उवाच वक्ष्ये साङ्गं मडायोगं भुक्तिमुक्तिकरं परम् ।

सर्वपापप्रशमनं भक्त्यानुपठितं शृणु ॥ १,२२६.१ ॥

भमेति मूलं दुःखस्य न भमेति निवर्तनम् ।

दत्तात्रेयो ह्यलर्काय धममाह मडामतिः ॥ १,२२६.२ ॥

अहमित्यङ्गुरोत्पन्नो भमेति स्कन्धवान्मडान् ।

गुहक्षेत्राणि शाभाश्च यत्र दाराभिपल्लवः ॥ १,२२६.३ ॥

धनधान्ये मडापत्रे पापमूलोऽतिदुर्गमः ।

विधिवत्सुभशान्त्यर्थं जतोऽज्ञानमडातरुः ॥ १,२२६.४ ॥

छिन्नो विद्याकुठारेण ते गता लयमीश्वरे ।

प्राप्य ब्रह्मरसं पीतं नीरजस्कमकण्टकम् ॥ १,२२६.५ ॥

प्राप्सुवन्ति पराः प्राज्ञाः सुभनिर्वृतिमेव य ।

मूर्तेन्द्रियलयं नूनं न त्वं राजन्न याप्यलम् ॥ १,२२६.६ ॥

न तन्मात्रादिकं वाया नैवान्तः करणं तथा ।

कं वा पश्यसि राजेन्द्र प्रधानमिदमावयोः ॥ १,२२६.७ ॥

मृतः परेऽह्नि क्षेत्रज्ञः संजातोऽयं गुणात्मकः ।

येऽकत्वेऽपि पृथग्भावस्तथा क्षेत्रात्मनो नृप ॥ १,२२६.८ ॥

ज्ञानपूर्वविद्योगोऽसौ ज्ञाने नष्टे य योगिनः ।

सा भुक्तिर्ब्रह्मणा यैक्य मनैक्यं प्राकृतैर्गुणैः ॥ १,२२६.९ ॥

तद्गुलं यत्र वसति तद्भोज्यं येन श्रुवति ।
यन्मुक्तये तदेवोक्तं ज्ञानाज्ञाने न यान्यथा ॥ १,२२६.१० ॥
उपभोगेन पुण्याना मपुण्यानाञ्च पार्थिव ।
कर्तव्यानाञ्च नित्यानां क्षयन्त्वकरात्तथा ॥ १,२२६.११ ॥
अहिंसा सत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यापरिग्रहौ ।
यमाः पञ्चाथ नियमाः शौचं द्विविधमीरितम् ॥ १,२२६.१२ ॥
सन्तोषस्तपसा शान्तिर्वासुदेवार्यनं दमः ।
आसन पद्मकाद्युक्तं प्राणायामो मरुज्जयः ॥ १,२२६.१३ ॥
प्रत्येकं त्रिविधः सोऽपि पूरकुम्भकरेयकैः ।
लघुर्यो दशमात्रस्तु द्विगुणः स तु मध्यमः ॥ १,२२६.१४ ॥
त्रिगुणाभिस्तु मात्राभिरुत्तमः स उदाहृतः ।
जपध्यानयुतौ गर्भो विपरीतस्त्वर्भकः ॥ १,२२६.१५ ॥
प्रथमे नजयेत्स्वप्नं मध्यमेन य वेपथुम् ।
विपाकं हि तृतीयेन जतान्दोषास्त्वनुकमात् ॥ १,२२६.१६ ॥
आसनस्थन्तुयुञ्जत कृत्वा य प्रणवं हृदी ।
पाष्णिर्बायां विद्गवृषणौ स्पर्शत्रकाग्रमानसः ॥ १,२२६.१७ ॥
रजसा तमसो वृत्तिं सत्त्वेन रजसस्तथा ।
निरुध्य निश्चलो भूत्वा स्थितो युञ्जत योगवित् ॥ १,२२६.१८ ॥
छन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यः प्राणादीनम् श्रेव य ।
निगूढ्य समवायेन प्रत्याहार मुपकमेत् ॥ १,२२६.१९ ॥
प्राणायामा दशाष्टौ य धारणा सा विधीयते ।
द्वे धारणे स्मृतौ योगो योगिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १,२२६.२० ॥
प्राङ्नाड्यां हृदये यात्र तृतीया य तथोरसि ।
कण्ठे मुष्णे नासिकाग्रे नेत्रे भ्रूमध्यमूर्धसु ॥ १,२२६.२१ ॥
किञ्चित्तस्मात्परस्मिंश्च धारणा दशधा स्मृता ।
दशैता धारणाः प्राप्य प्राप्नोत्यक्षररूपताम् ॥ १,२२६.२२ ॥
यथाग्निरग्नौ संक्षिप्तस्तथात्मा परमात्मनि ।
ब्रह्मरूपं मलापुण्यमोमित्येकाक्षरं जपेत् ॥ १,२२६.२३ ॥

अकारश्च तथोकारो मकारश्चाक्षरत्रयम् ।
 ऐतास्तिस्त्रस्ततो मात्राः सत्पराजसतामसाः ॥ १,२२६.२४ ॥
 निर्गुणा योगिगम्याधार्यमात्रा परा स्थिता ।
 गान्धारीति य विज्ञेया गान्धारस्वरसंश्रया ।
 एत्येतदक्षरं ब्रह्म परमोडुारसंज्ञितम् ॥ १,२२६.२५ ॥
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिः स्थूलदेहविवर्जितम् ।
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिर्जशमरएवर्जितम् ॥ १,२२६.२६ ॥
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिः पृथिव्या मलवर्जितम् ।
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिर्वाय्वाकाशविवर्जितम् ॥ १,२२६.२७ ॥
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिः सूक्ष्मदेहविवर्जितम् ।
 अलं ब्रह्मपरं ज्योतिः स्थानास्थानविवर्जितम् ॥ १,२२६.२८ ॥
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिर्गन्धमात्रविवर्जितम् ।
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिः श्रोत्रत्वक्परिवर्जितम् ॥ १,२२६.२९ ॥
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिर्जिह्वाघ्राणविवर्जितम् ।
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिः प्राणपानविवर्जितम् ॥ १,२२६.३० ॥
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिर्व्यानोदानविवर्जितम् ।
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिरज्ञानपरिवर्जितम् ॥ १,२२६.३१ ॥
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिस्तुरीयं परमं पदम् ।
 देहेन्द्रियमनोबुद्धिप्राणालङ्कारवर्जितम् ॥ १,२२६.३२ ॥
 नित्यशुद्धबुद्धमुक्तमलामानन्दमद्वयम् ।
 अलं ब्रह्म परं ज्योतिर्ज्ञानरूपो विमुक्तये ॥ १,२२६.३३ ॥
 सूत उवाच ।
 एत्यष्टाङ्गो मया योग उक्तः शौनक मुक्तिदः ।
 नित्यनैमित्तिकं गत्वा लयं प्राकृतबन्धनाः ॥ १,२२६.३४ ॥
 उत्पद्यन्ते हि संसारे नैकं यात्वा परात्मनाम् ।
 विमुच्यते विमुक्तश्च ज्ञानादज्ञानमोहितः ॥ १,२२६.३५ ॥
 ततो नं म्रियते दुःखी न रोगी न य वन्धवान् ।

न पापैर्युज्यते योगी नरके न विपश्यते ॥ १,२२६.३६ ॥
 गर्भवासे स नो दृग्भी स स्यान्नारायणोऽव्ययः ।
 भक्त्या त्वनन्धया लभ्यो भगवान्भुक्तिमुक्तिदः ॥ १,२२६.३७ ॥
 ध्यानेन पूजया ज्यैः सम्यक्स्तोत्रैर्यत्प्रतैः ।
 यज्ञैर्दानैश्चित्तशुद्धिस्तया ज्ञानञ्च लभ्यते ॥ १,२२६.३८ ॥
 प्रणवादिभक्तमन्त्रैश्च ज्यैर्भुक्तिं गता द्विजाः ।
 छन्दोऽपि परमं स्थानं गन्धर्वाप्सरसो वराः ॥ १,२२६.३९ ॥
 प्राप्ता देवाश्च देवत्वं मुनित्वं मुनयो गताः ।
 गन्धर्वत्वञ्च गन्धर्वा राजत्वञ्च नृपादयः ॥ १,२२६.४० ॥
 इति श्रीगारुडे महापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
 अष्टाङ्गयोगकथनं नाम षड्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २२७

सूत उवाच ।
 विष्णुभक्तिं प्रवक्ष्यामि यथा सर्वमवाप्यते ।
 यथा भक्त्या हरिस्तुष्येत्तथा नान्येन केनचित् ॥ १,२२७.१ ॥
 भक्तः श्रेयसो मूलं प्रसवः पुण्यसन्ततेः ।
 जिवितस्य इलं स्वाद्गु नियतं स्मरणं हरेः ॥ १,२२७.२ ॥
 तस्मात्सेवा बुधैः प्रोक्ता भक्तिसाधनभूयसी ।
 ते भक्ता लोकनाथस्य नामकर्मादिकीर्तने ॥ १,२२७.३ ॥
 मुञ्चन्त्यश्रूणि संलषादिं प्रहृष्टनूरुडाः ।
 जगद्भ्रातृर्भुविशस्य दिव्याज्ञायराणा वयम् ॥ १,२२७.४ ॥
 छल नित्यक्रियाः कुर्युः स्निग्धा ये वैष्णवास्तु ते ।
 ब्रह्माक्षरं न शृण्वन्वै तथा भगवतेरितम् ॥ १,२२७.५ ॥
 प्रणामपूर्वकं भक्त्या यो वदद्द्वैषणवो हि सः ।
 तद्भक्तजनवात्सल्यं पूजनं यानुमोदनम् ॥ १,२२७.६ ॥
 तत्तथाश्रवणे प्रीतिरश्रुनेत्राङ्गविडम्बिताः ।
 येन सर्वात्मना विष्णौ भक्त्या भावो निवेशितः ॥ १,२२७.७ ॥

विप्रेभ्यश्च कृतात्मत्वान्मडाभागवतो ङि सः ।
 विश्वोपकरणं नित्यं तदर्थं सङ्गवर्जनम् ।
 स्वयमभ्यर्थनञ्चैव यो विष्णुञ्चोपश्रुवति ॥ १,२२७.८ ॥
 भक्तिरष्टविधा ङ्येषा यस्मिन्भवेच्छोऽपि वर्तते ।
 स विप्रेन्द्रो मुनिः श्रीमान्स याति परमां गतिम् ॥ १,२२७.९ ॥
 तस्मै देयं ततो ग्राह्यं स य पूज्यो यथा हरिः ।
 स्मृतः संभाषितो वापि पूजितो वा द्विजोत्तमः ।
 पुनाति भगवद्भक्तश्चाज्ञावोऽपि यदृच्छया ॥ १,२२७.१० ॥
 द्यां कुरु प्रपन्नाय तवास्मीति य यो वदेत् ।
 अभयं सर्वभूतेभ्यो दद्यादेतद्भ्रतं हरेः ॥ १,२२७.११ ॥
 मन्त्रजापिसहस्रेभ्यः सर्ववेदान्तपारगः ।
 सर्ववेदान्तविन्दोऽपि विष्णुभक्तो विशिष्यते ॥ १,२२७.१२ ॥
 ओकान्तिनः स्ववपुषा गच्छन्ति परमं पदम् ।
 ओकान्तेन समो विष्णुस्तस्मादेषां परायणः ॥ १,२२७.१३ ॥
 यस्मादोकान्तिनः प्रोक्तास्तद्भगवतयेतसः ।
 प्रियाणामपि सर्वेषां देवदेवस्य सुप्रियः ॥ १,२२७.१४ ॥
 आपत्स्वपि सदा भस्य भक्तिरप्यभियारिणा ।
 या प्रीतिरघिका विष्णोर्विषयेष्वनपायिनी ॥ १,२२७.१५ ॥
 विष्णुं संस्मरतः सा मे हृदयान्नोपसर्पति ।
 दृढभक्तोऽपि वेदादिसर्वशास्त्रार्थपारगः ॥ १,२२७.१६ ॥
 यो न सर्वेश्वरे भक्तस्तं विधात्पुरुषाधमम् ।
 नाधीतवेदशास्त्रोऽपि न कृतोऽध्वरसम्भवः ।
 यो भक्तिं वडते विष्णौ तेन सर्वं कृतं भवेत् ॥ १,२२७.१७ ॥
 यज्वानः क्तुमुष्यानां वेदानां पारगा अपि ।
 न तां यान्ति गतिं भक्ता यां यान्ति मुनिसत्तमाः ॥ १,२२७.१८ ॥
 यः कश्चिद्वैष्णवो लोके मिथ्याचारोऽप्यनाश्रमी ।
 पुनाति सकलांल्लोकांसहस्रांशुरिवोदितः ॥ १,२२७.१९ ॥
 ये नृशंसा दुरात्मानः पापायररतास्तथा ।

तेऽपि यान्ति परं स्थानं नारायणपरायणाः ॥ १,२२७.२० ॥

दृढा जनार्दने भक्तिर्यदैवाव्यभियारिणी ।

तदा क्रियत्स्वर्गसुखं सैव निर्वाणछेतुका ॥ १,२२७.२१ ॥

भ्राम्यतां तत्र संसारे नराणां कुर्मद्गुर्गमे ।

उस्तावलम्बने ह्येकं येन तुष्येज्जनार्दनः ।

न शृणोति गुणान्दिव्यान्देवदेवस्य यद्विषः ।

स मरो बधिरो ज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ १,२२७.२२ ॥

नाम्नि संकीर्तिते विषणोर्यस्य पुंसो न जायते ।

शरीरं पुलकोद्भासि तद्भवेत्सुणपोपमम् ॥ १,२२७.२३ ॥

यस्मिन्भक्तिर्द्विजश्रेष्ठ मुक्तिरप्यथिराद्भवेत् ।

निविष्टमनसां पुंसां सर्वथा वृजिनक्षयः ॥ १,२२७.२४ ॥

स्वपुरुषमभिवीक्ष्य पाशाडस्तं वदति यमः किल तस्य कर्णमूले ।

परिहर मधुसूदनप्रापन्नम्भुरडमन्यनृणां न वैष्णवानाम् ॥ १,२२७.२५ ॥

अपि येत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाङ् ।

साधुरेव स मन्तव्यः सम्यगव्यवसितो हि सः ॥ १,२२७.२६ ॥

क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिं स गच्छति ।

विप्रेन्द्र प्रतिजानीहि विषणुभक्तो न नश्यति ॥ १,२२७.२७ ॥

धर्मार्थकामः किं तस्य मुक्तिस्तस्य करे स्थिता ।

समस्तजगतां मूलं यस्य भक्तिः स्थिरा हरौ ॥ १,२२७.२८ ॥

दैवी ह्येषा गुणमयी हरिर्माया दुरत्यया ।

तमेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥ १,२२७.२९ ॥

किं यज्ञाराधने पुंसा शिष्यते हरिमेधसाम् ।

भक्त्यैवाराधयते विषणुर्नान्यत्तत्रोपकारकम् ॥ १,२२७.३० ॥

न दानैर्विविधैर्दत्तैः पुष्पैर्नैवानुलेपनैः ।

तोषमेति मलात्मासौ यथा भक्त्या जनार्दनः ॥ १,२२७.३१ ॥

संसारविषवृक्षस्य द्वे कृले ह्यमृतोपमे ।

कदाचित्केशवे भक्तिस्तद्भक्तैर्वा समागमः ॥ १,२२७.३२ ॥

पत्रेषु पुष्पेषु कृलेषु तोयेष्वकष्टलभ्येषु सदैव सत्सु ।

भक्त्यैकलभ्ये पुरुषे पुराणे मुक्त्यैकलाभे क्रियते प्रयत्नः ॥ १,२२७.३३ ॥

आस्फोटयन्ति पितरः प्रनृत्यन्ति पितामाहः ।

वैष्णवोस्मत्सुले जातः स नः सन्तारयिष्यति ॥ १,२२७.३४ ॥

अज्ञानिनः सुभरे समधिक्षिपन्तो यत्पापिनोऽपि शिशुपालसुयोधनाथाः ।

मुक्तिं गताः स्मरणाभात्रविधूतपापाः ङः संशयः परमभक्तिमतां जनानाम् ॥ १,२२७.३५ ॥

शरमं तं प्रपन्ना ये ध्यानयोगविवर्जिताः ।

तेऽपि मृत्युमतिक्रम्य यान्ति तद्वैष्णवं पदम् ॥ १,२२७.३६ ॥

भवोद्भवकलेशशतैर्हतस्तथा परिभ्रमन्निन्द्रियरन्ध्रैर्लयेः ।

नियम्यतां माधव ! मे मनोऽयस्त्वदङ्घ्रिशङ्खौ दृढभक्तिबन्धने ॥ १,२२७.३७ ॥

विष्णुरेव परं ब्रह्म त्रिभेदमिह पठ्यते ।

वेदसिद्धान्तमार्गेषु तत्र जानन्ति मोहिताः ॥ १,२२७.३८ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

भगवद्भक्तिविवरणं नाम सप्तविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- २२८

सूतौवाच ।

मुक्तिहेतुमनाद्यन्तमजमव्ययमक्षयम् ।

यो नमेत्सर्वलोकस्य नमस्यो जायते नरः ॥ १,२२८.१ ॥

विष्णुमानन्दमद्वैतं विज्ञानं सर्वगं प्रभुम् ।

प्रणामामि सदा भक्त्या येतसा हृदयालयम् ॥ १,२२८.२ ॥

योऽन्तस्तिष्ठन्नशेषस्य पश्यतीशः शुभाशुभम् ।

तं सर्वसाक्षिणं विष्णुं नमस्ये परमेश्वरम् ॥ १,२२८.३ ॥

शक्तेनापि नमस्कारः प्रयुक्तश्चाङ्गपाणये ।

संसारतृणवर्गाणामुद्वेजनकरो हि सः ॥ १,२२८.४ ॥

कृष्णे स्फुरज्जलधरोदरयारुकृष्णे लोकाधिकारपुरुषे परमप्रमेये ।

येको हि भावगुणभात्रदृढप्रणामः सधैः श्रपाकमपि साधयितुं सशक्तः ॥ १,२२८.५ ॥

प्रणम्य दण्डबद्धभूमौ नमस्कारेण योऽर्ययेत् ।

स यां गतिमवाप्नोति न तां ङतुशतैरपि ॥ १,२२८.६ ॥

दुर्गसंसारकान्ताराङ्गुपादेऽपि प्रधावताम् ।
 अेकः कृष्णे नमस्कारो मुक्त्या तांस्तारयिष्यति ॥ १,२२८.७ ॥
 आसीनो वा शयानो वातिष्ठन्वा यत्र तत्र वा ।
 नमो नारायणायेति मन्त्रैकशरणां भवेत् ॥ १,२२८.८ ॥
 नारायणेति शब्दोऽस्ति वागस्ति वशवर्तिनी ।
 तथापि नरके मूढाः पतन्तीति किमद्भुतम् ॥ १,२२८.९ ॥
 यतुर्भुषो वा यद्वि कोटिवक्त्रो भवेन्नरः कोऽपि विशुद्धयेताः ।
 स वै गुणानामयुतैकदंशं वदेन्न वा देववरस्य विष्णोः ॥ १,२२८.१० ॥
 व्यासाद्या मुनयः सर्वे स्तुवन्तो मधुसूदनम् ।
 मतिक्षयान्निवर्तन्ते न गोविन्दगुणक्षयात् ॥ १,२२८.११ ॥
 अवशेनापि यन्नाम्नि कीर्तिते सर्वपातकैः ।
 पुमान्विमुच्यते सद्यः सिंहात्रस्तो मृगा यथा ।
 बद्धः परिहरस्तेन मोक्षाय गमनं प्रति ॥ १,२२८.१२ ॥
 स्वप्नेऽपि नाम स्पृशतोऽपि पुंसः क्षयं करोत्यक्षयपापराशिम् ।
 प्रत्यक्षतः किं पुनरत्र पुंसा प्रकीर्तिते नाग्निं जनार्दनस्य ॥ १,२२८.१३ ॥
 नमः कृष्णाख्युतानन्तवासुदेवेत्युदीरितम् ।
 यैर्भावभावितैर्विप्रन ते यमपुरं ययुः ॥ १,२२८.१४ ॥
 क्षयो भवेद्यथा वहेस्तमसो भास्करोद्ये ।
 तथैव कलुषौघस्य नामसंकीर्तनाद्भरे ॥ १,२२८.१५ ॥
 क्व नाकपृष्ठगमनं पुनरायाति न क्षयम् ।
 गच्छतां दूरमध्वानं कृष्णामूर्छितयेतसाम् ॥ १,२२८.१६ ॥
 पाथेयं पुण्डरीकाक्षनामसंकीर्तनं हरेः ।
 संसारसर्पसंदष्टविषयेष्टैकमेषजम् ।
 कृष्णेति वैष्णवं क्षान्तं जम्बा मुक्तो भवेन्नरः ॥ १,२२८.१७ ॥
 ध्यायन्कृते जपेन्मन्त्रैस्त्रेतायां द्वापरेऽर्थयन् ।
 यदाप्नोति तदाप्नोति तदाप्नोति कलौ संस्मृत्यकेशवम् ॥ १,२२८.१८ ॥
 जिह्वात्रे वर्तते यस्य हरित्यक्षरद्वयम् ।
 संसारसागरं तीर्त्वा स गच्छेद्द्वैष्णवं पदम् ॥ १,२२८.१९ ॥

विज्ञातदृष्टृत्तिसलस्रसमावृतोऽपिश्रेयः परन्तु परिशुद्धिम भीष्ममानः ।
स्यप्रान्तरे न छि पुनश्च भवं स पश्येन्नारायणस्तुतिकथापरमो मनुष्यः ॥ १,२२८.२० ॥

इति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे
विष्णुभक्तिविवरणं नामाष्टाविंशत्युत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २२८

सूत उवाच ।

अशेषलोकनाथस्य सारमाराधनं उरेः ।

दधातु पुरुषसूक्तोऽयं यः पुष्पाण्यप एव य ॥ १,२२८.१ ॥

अर्थितं स्याज्जगदिदं तेन सर्वं चराचरम् ।

यो न पूजयते विष्णुं तं विद्याद्ब्रह्मघातकम् ॥ १,२२८.२ ॥

यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ।

तं यो न ध्यायते विष्णुं स विष्ठायां किमिर्भवेत् ॥ १,२२८.३ ॥

नरके पथ्यमानस्तु यमेन परिभाषितः ।

किन्त्वया नार्थितो देवः केशवः क्लेशनाशनः ॥ १,२२८.४ ॥

उदकेनाप्यभावेन द्रव्याणामर्थितः प्रभुः ।

यो ददाति स्वकं लोकं स त्वया किं न यार्थितः ॥ १,२२८.५ ॥

न तत्करोति सा माता न पिता नापि भान्यवः ।

यत्करोति वृषीकेशः सन्तुष्टः श्रद्धयार्थितः ॥ १,२२८.६ ॥

वर्णाश्रमाचारवता पुरुषेण परः पुमान् ।

विष्णुराराध्यते पन्था नान्यस्ततोषकारकः ॥ १,२२८.७ ॥

न दानैर्विधिर्घैर्दत्तैर्न पुष्पैर्नानुलेपनैः ।

तोषमेति मडात्मासौ यथा भक्त्या जनार्दनः ॥ १,२२८.८ ॥

सम्पदैश्चर्यमाडात्भ्यैः सन्तत्या न य कर्मणा ।

विमुक्तैश्चैकता लब्धा मूलमाराधनं उरेः ॥ १,२२८.९ ॥

इति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे

विष्णुपूजानिर्घुपणं नामैकोनत्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २३०

सूत उवाच ।

आलोक्य सर्वशास्त्राणि विचार्य य पुनः पुनः ।

ॐमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणः सदा ॥ १,२३०.१ ॥

किं तस्य दानैः किन्तीर्थैः किं तपोभिः किमध्वरैः ।

यो नित्यं ध्यायते देवं नारायणमनन्यधीः ॥ १,२३०.२ ॥

षष्टिस्तीर्थसदस्राणि षष्टिस्तीर्थशतानि च ।

नारायणप्रणामस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ १,२३०.३ ॥

प्रयश्चित्तान्यशेषाणि तपः कर्माणि यानि वै ।

विद्धि तेषामशेषाणां कृष्णानुस्मरणं परम् ॥ १,२३०.४ ॥

कृतपापेऽनुरक्तिश्च यस्य पुंसः प्रजायते ।

प्रायश्चित्तन्तु तस्यैकं हरेः संस्मरणं परम् ॥ १,२३०.५ ॥

मुदूर्तमपि यो ध्यायेन्नारायणमतन्द्रितः ।

सोऽपि स्वर्गतिमाप्नोति किं पुनस्तत्परायणः ॥ १,२३०.६ ॥

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तेषु योगस्थस्य च योगिनः ।

या काचिन्मनसो वृत्तिः सा भवत्यभ्युताश्रयात् ॥ १,२३०.७ ॥

उत्तिष्ठन्नपतन्विषणुं प्रलपन्विशंस्तथा ।

भुञ्जन्नाग्रस्य गोविन्दं माधवं यश्च संस्मरेत् ॥ १,२३०.८ ॥

स्वेस्वे कर्मण्यभिरतः कुर्याच्चित्तं जनार्दने ।

शेषा शास्त्रानुसारोक्तिः किमन्यैर्बहुभाषितैः ॥ १,२३०.९ ॥

ध्यानमेव परो धर्मो ध्यानमेव परं तपः ।

ध्यानमेव परं शौचं तस्माद्ध्यानपरो भवेत् ॥ १,२३०.१० ॥

नास्ति विषणोः परं ध्येयं तपो नानशनात्परम् ।

तस्मात्प्रधानमत्रोक्तं वासुदेवस्य चिन्तनम् ॥ १,२३०.११ ॥

यद्दुर्लभं परं प्राप्यं मनसो यत्र गौरवम् ।

तदध्यप्रार्थितं ध्यातो ददाति मधुसूदनः ॥ १,२३०.१२ ॥

प्रमादात्सुर्वतां कर्म प्रयवेताध्वरेषु यत् ।

स्मरणार्थेव तद्विषणोः सम्पूर्णा स्यादिति श्रुतिः ॥ १,२३०.१३ ॥

ध्यानेन सदृशो नास्ति शोधनं पापकर्मणाम् ।
 आगामिदेल्लेत्तूनां दालको योगपावकः ॥ १,२३०.१४ ॥
 विनिष्पन्नसमाधिस्तु मुक्तिमत्रैव जन्मनि ।
 प्राप्नोति योगी योगाग्निदग्धकर्मा य योऽथिरात् ॥ १,२३०.१५ ॥
 यथाग्निरुधतशिषः कक्षं दडति वानिलः ।
 तथा चित्तस्थिते विषणौ योगिना सर्वकिंल्विषम् ॥ १,२३०.१६ ॥
 यथाग्नियोगाल्कनकममलं सम्प्रजायते ।
 सम्प्लुष्टो वासुदेवेन मनुष्याणां सदा मलः ॥ १,२३०.१७ ॥
 गङ्गास्नानसल्लेखेषु पुष्करस्नानकोटिषु ।
 यत्पापं निलययाति स्मृते नश्यति तद्दरौ ॥ १,२३०.१८ ॥
 प्राणायामसल्लेखैस्तु यत्पापं नश्यति ध्रुवम् ।
 क्षणमात्रेण तत्पापं लरेर्ध्यानात्प्राणश्यति ॥ १,२३०.१९ ॥
 कलिप्रभावाद्गुष्टोक्तिः पाषाणानां तथोक्तयः ।
 न कामेन्मानसं तस्य यस्य येतसि केशवः ॥ १,२३०.२० ॥
 सा तिथिस्तदुडोरानं स योगः स य यन्द्रमाः ।
 लत्रं तदेव विष्यातं यत्र संस्मर्यते हरिः ॥ १,२३०.२१ ॥
 सा लानिस्तन्मलच्छिद्रं सा यार्थजडमूकता ।
 यन्मूर्खतं क्षणो वापि वासुदेवो न चिन्त्यते ॥ १,२३०.२२ ॥
 कलौ कृत युगं तस्य कलिस्तस्य कृते युगे ।
 लृष्टि नो यस्य गोविन्दो यस्य येतसि नाश्रुतः ॥ १,२३०.२३ ॥
 यस्याग्रतस्तथा पृष्ठे गच्छतस्तिष्ठतोऽपि वा ।
 गोविन्दे नियतं येतः कृतकृत्यः सदैव सः ॥ १,२३०.२४ ॥
 वासुदेवे मनो यस्य जपलोमार्थनादिषु ।
 तस्यान्तरायो मैत्रेय वेवेन्द्रत्वादिकं क्लमम् ॥ १,२३०.२५ ॥
 असंत्यज्य य गालुस्थयं स तस्वा य मलत्तपः ।
 छिनत्ति पौरुषी मायां केशवार्पितमानसः ॥ १,२३०.२६ ॥
 क्षमां कुर्वन्ति कुष्ठेषु दयां मूर्खेषु मानवाः ।
 मुदुग्य धर्मशीलेषु गोविन्दे लृद्यस्थिते ॥ १,२३०.२७ ॥

ध्यायेन्नारायणं देवं स्नानदानादिकर्मसु ।
 प्रायश्चित्तेतेषु सर्वेषु दुष्कृतेषु विशेषतः ॥ १,२३०.२८ ॥
 लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराभवः ।
 येषामिन्दीवरश्यामो लृद्यस्थो जनार्दनः ॥ १,२३०.२९ ॥
 कीटपक्षिगणानाग्य उरौ संन्यस्तयेतसाम् ।
 उर्ध्वा ज्येव गतिश्चास्ति किं पुनर्ज्ञानिनां नृणाम् ॥ १,२३०.३० ॥
 वासुदेवतरुच्छाया नातिशीतातितापदा ।
 नरकद्वारशमनी सा किमर्थं न सेव्यते ॥ १,२३०.३१ ॥
 न य दूर्वाससः शापो राजग्यापि शयीपतेः ।
 उन्तुं समर्थं हि सभे लृत्ते मधुसूदने ॥ १,२३०.३२ ॥
 वदतस्तिष्ठतोऽन्यद्वा स्वेच्छया कर्म कुर्वतः ।
 नापयाति यदा चिन्ता सिद्धां मन्येत धारणाम् ॥ १,२३०.३३ ॥
 ध्येयः सदा सवितृमण्डलमध्यवर्तो नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः ।
 डेयूरवान्मकरकुण्डलवास्किरीटी डारी डिण्णमयवपुर्धृतशङ्खचक्रः ॥ १,२३०.३४ ॥
 न हि ध्यानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते ।
 श्वपथान्नानि भुञ्जानो पापी नैवात्र लिप्यते ॥ १,२३०.३५ ॥
 सदा चित्तं समासक्तं जन्तोर्विषयगोचरे ।
 यदि नारायणोऽप्येवं को न मुख्येन बन्धनात् ॥ १,२३०.३६ ॥
 सूत उवाच ।
 विषणुभक्तिर्यस्य चित्ते कं वा ज्जुवो नमेत्सदा ।
 स तारयति चात्मानं तदैव दुरितार्णवात् ॥ १,२३०.३७ ॥
 तञ्ज्ञानं यत्र गोविन्दः सा कथा यत्र काशवः ।
 तत्कर्म यत्तदर्थाय किमन्यैर्बहुभाषितैः ॥ १,२३०.३८ ॥
 सा जिह्वा या हरिं स्तौति तच्चित्तं यत्तदर्थितम् ।
 तावेव केवलौ श्लाघ्यौ यौ तत्पूजाकरौ करौ ॥ १,२३०.३९ ॥
 प्रणाममीशस्य शिरः कृत्वं विदुस्तदर्थनं पाणिङ्गलं द्विवौकसः ।
 मनः कृत्वं तद्गुणकर्मचिन्तनं वचस्तु गोविन्दगुणस्तुतिः कृत्वं ॥ १,२३०.४० ॥

मेरुमन्दरमात्रोऽपि राशिः पापस्य कर्मणः ।
 केशवस्मरणोऽपि तस्य सर्वं विनश्यति ॥ १,२३०.४१ ॥
 यत्किञ्चित्कुरुते कर्म पुरुषः साध्वसाधु वा ।
 सर्वं नारायणे न्यस्य कुर्वन्नपि न लिम्पति ॥ १,२३०.४२ ॥
 तृणादियतुरास्यान्तं भूतग्रामं यतुर्विधम् ।
 यरायरं जगत्सर्वं प्रसुप्तं मायया तव ॥ १,२३०.४३ ॥
 यस्मिन्मृतमतिर्न याति नरकं स्वर्गोऽपि यश्चिन्तने विद्धो
 यत्र नवा विशेषथमपि ब्राह्मणोऽपिलोकोऽल्पकः ।
 मुक्तिञ्चेत्सि संस्थितो जडधियां पुंसां दृष्टात्यव्ययः किञ्चित्
 यद्यं प्रयाति विलयं तत्राच्युते कीर्तिते ॥ १,२३०.४४ ॥
 अग्निकार्यं जपः स्नानं विषणोर्ध्यानञ्च पूजनम् ।
 गन्तुं द्युभोदधेः कुर्युर्ये य तत्र नरन्ति ते ॥ १,२३०.४५ ॥
 राष्ट्रस्य शरणं राजा पितरो बालकस्य य ।
 धर्मश्च सर्वमर्त्यानां सर्वस्य शरणं हरिः ॥ १,२३०.४६ ॥
 ये नमन्ति जगद्योनिं वासुदेवं सनातनम् ।
 न येभ्यो विद्यते तीर्थमधिकं मुनिसत्तम् ॥ १,२३०.४७ ॥
 अनर्घरत्नपूजाञ्च कुर्यात्स्वाध्यायमेव य ।
 तमेवोद्दिश्य गोविन्दं ध्यायन्नित्यमतन्द्रितः ॥ १,२३०.४८ ॥
 शूद्रं वा भगवद्भक्तं निषादं श्रपयं तथा ।
 द्विजजाति सममन्यो न याति नरकं नरः ॥ १,२३०.४९ ॥
 आदरेण सदा स्तौति धनवन्तं धनेच्छया ।
 तथा विश्वस्य कर्तारं को न मुच्येत बन्धनात् ॥ १,२३०.५० ॥
 यथा प्राप्तवन्तो वह्निर्हत्यार्द्रमपीन्धनम् ।
 तथाविधः स्थितो विषणुर्योगिनां सर्वकिञ्चिषम् ॥ १,२३०.५१ ॥
 आदीप्तं पर्वतं यद्गन्नाश्रयन्ति मृगादयः ।
 तद्गत्वापनि सर्वाणि योगाभ्यासरतं नरम् ॥ १,२३०.५२ ॥
 यस्य यावांश्च विश्वासस्तस्य सिद्धिस्तु तावती ।
 अेतवानेव कृष्णस्य प्रभावः पश्चिमीयते ॥ १,२३०.५३ ॥

विद्वेषादपि गोविन्दं दमघोषात्मजः स्मरन् ।
 शिशुपालो गतस्तत्त्वं किं पुनस्तत्परायणः ॥ १,२३०.५४ ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे
 विष्णुमहात्म्यवर्णनं नाम त्रिंशद्वृत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २३१

सूत उवाच ।
 नारसिंहस्तुतिं वक्ष्ये शिवोक्तं शौनकाधुना ।
 पूर्वं मातृगाणाः सर्वे शङ्करं वाक्यमब्रुवन् ॥ १,२३१.१ ॥
 भगवन्भक्षयिष्यामः सदेवासुरमानुषम् ।
 त्वत्प्रसादाज्जगत्सर्वं तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ १,२३१.२ ॥
 शङ्करोवाच ।
 भवतीभिः प्रजाः सर्वा रक्षाणीयान् संशयः ।
 तस्माद्भोरतरप्रायं मनः शीघ्रं निवर्त्यताम् ॥ १,२३१.३ ॥
 एत्येवं शङ्करेणोक्तमनादृत्य तु तद्वचः ।
 भक्षयामासुरव्यग्राश्चैलोक्यं सचराचरम् ॥ १,२३१.४ ॥
 त्रैलोक्ये भक्षयमाणे तु तदा मातृगाणेन वै ।
 नृसिंहरूपिणं देवं प्रदध्यौ भगवाञ्छिवः ॥ १,२३१.५ ॥
 अनादिनिधनं देवं सर्वभूतभवोद्भवम् ।
 विद्युज्जिह्वं मडादंष्ट्रं स्फुरत्सेसरमालिनम् ॥ १,२३१.६ ॥
 रत्नाङ्गदं समकुटं उमकेसरभूषितम् ।
 भोषिसूत्रेण मडता काञ्चनेन विराजितम् ॥ १,२३१.७ ॥
 नीलोत्पलदलश्यामं रत्ननूपुरभूषितम् ।
 तेजसाकान्तसकलब्रह्माण्डोदरमण्डपम् ॥ १,२३१.८ ॥
 आवर्तसदृशाकारैः संयुक्तं देहरोमभिः ।
 सर्वपुष्पैर्योजिताञ्च धारयंश्च मडास्त्रजम् ॥ १,२३१.९ ॥
 स ध्यातमानो भगवान्प्रददौ तस्य दर्शनम् ।
 यादृशेन रूपेण ध्यातो रुद्रैस्तु भक्तितः ॥ १,२३१.१० ॥

तादृशेनैव रुपेण दुर्निरीक्ष्येण दैवतैः ।
 प्रणिपत्य तु देवेशं तदा तुष्टाव शङ्करः ॥ १,२३१.११ ॥
 शङ्कर उवाच ।
 नमस्तेऽस्त जगन्नाथ नरसिंहवपुर्धर ।
 दैत्येश्वरेन्द्रसंछारिनभशुक्तिविराजित ॥ १,२३१.१२ ॥
 नभमण्डलसभिन्नछेमपिङ्गलविग्रह ।
 नमोऽस्तु पद्मनाभाय शोभनाय जगद्गुरो ।
 कल्पान्ताम्भोदनिर्घोष सूर्यकोटिसमप्रभ ॥ १,२३१.१३ ॥
 सलस्रयमसंत्रास सलस्रेन्द्रपराक्रम ।
 लसस्रधनदस्तीत सलस्रयरणात्मक ॥ १,२३१.१४ ॥
 सलस्रयन्दप्रतिम ! सलस्रांशुलरिक्रम ।
 सलस्ररुद्रतेजस्क सलस्रब्रह्मसंस्तुत ॥ १,२३१.१५ ॥
 सलस्ररुद्रसंजम सलस्राक्षनिरीक्षेण ।
 सलस्रजन्ममथन सलस्रबन्धनमोचन ॥ १,२३१.१६ ॥
 सलस्रवायुवेगाक्ष सलस्राज्ञकृपाकर ।
 स्तुत्वैवं देवदेवेशं नृसिंहवपुषं हरिम् ।
 विज्ञापयामास पुनर्विनयावनतः शिवः ॥ १,२३१.१७ ॥
 अन्धकस्य विनाशाय या सृष्टा मातरो मया ।
 अनादृत्य तु मद्भाक्यं भक्ष्यन्त्वद्भुताः प्रजाः ॥ १,२३१.१८ ॥
 सृष्ट्वा ताश्च न शक्तोऽहं संलर्तुमपराजितः ।
 पूर्वं कृत्वा कथं तासां विनाशमभिरोचये ॥ १,२३१.१९ ॥
 अवेमुक्तः स रुद्रेण नरसिंहवपुर्हरिः ।
 सलस्रदेवीर्जिह्वाग्रात्तदा वागीश्वरो हरिः ॥ १,२३१.२० ॥
 तथा सुरगणान्सर्वान्नौद्रान्मातृगणान्विभुः ।
 संलृत्य जगतः शर्म कृत्वा यान्तर्दधे हरिः ॥ १,२३१.२१ ॥
 नारसिंहमिदं स्तोत्रं यः पठेन्नियतेन्द्रियः ।
 मनोरथप्रदस्तस्य रुद्रस्येव न संशयः ॥ १,२३१.२२ ॥
 ध्यायेन्नृसिंहं तरुणार्कनेत्रं सिद्धाम्भुजातं ज्वलिताग्निवत्कम् ।

अनादिमध्यान्तमज पुराणं परापरेण जगतां निधानम् ॥ १,२३१.२३ ॥

जपेद्विदं सन्ततद्गुणजालं जडाति नीडारमिवांशुमावी ।

समातृवर्गस्य करोति मूर्तिं यदा तदा तिष्ठति तत्समीपे ॥ १,२३१.२४ ॥

देवेश्वरस्यापि नृसिंहमूर्तेः पूजं विधातुं त्रिपुरान्तकारी ।

प्रसाद्य तं देववरं स लब्ध्वा अव्याज्जगन्मातृगणोत्स्य एव य ॥ १,२३१.२५ ॥

ॐ श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे

नृसिंहस्तोत्रं नामैकत्रिंशद्दुत्तरद्विंशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २३२

सूत उवाच ।

कुलामृतं प्रवक्ष्यामि स्तोत्रं यत्तु हरोऽब्रवीत् ।

पृष्ठः श्रीनारदेनैव नारदाय तथा शृणु ॥ १,२३२.१ ॥

नारद उवाच ।

यः संकारे सदा ह्रन्तैः कामकोपैः शुभाशुभैः ।

शब्दादिविषयैर्बद्धः पीड्यमानः स दुर्मतिः ॥ १,२३२.२ ॥

क्षाणं विमुच्यते जन्तुर्मुत्युसंसारसागरात् ।

भगवच्छ्रोतुमिच्छामि त्वत्तो छि त्रिपुरान्तक ॥ १,२३२.३ ॥

तस्य तद्भयनं श्रुत्वा नारदस्य त्रिलोचनः ।

उवाच तमृषिं शम्भुः प्रसन्नवदनो हरः ॥ १,२३२.४ ॥

मधेश्वर उवाच ।

ज्ञानामृतं परं गुह्यं रढस्यमृषिसत्तम ।

वक्ष्यामि शृणु दुःखघ्नं भवबन्धनयामहम् ॥ १,२३२.५ ॥

तृणादि यतुरास्यान्तं भूतग्रामं यतुर्विधम् ।

यरायरं जगत्सर्वं प्रसुप्तं यस्य मायया ॥ १,२३२.६ ॥

तस्य विषणो प्रिसादेन यदि कश्चित्प्रबुध्यते ।

स निस्तरति संसारं देवानामपि दुस्तरम् ॥ १,२३२.७ ॥

भोगैश्चर्यमदोन्मत्तस्तत्त्वज्ञानपराङ्मुषः ।

पुत्रदारकुटुम्बेषु मत्ताः सीदन्तिजन्तवः ॥ १,२३२.८ ॥

सर्वं अकार्षे वि मग्नां जुष्टां वनगजा एव ।
 यस्त्वाननं निभद्राति दूर्भतिः कोशकारवत् ॥ १,२३२.८ ॥
 तस्य मुक्तिं न पश्यामि जन्मकोटिशतैरपि ।
 तस्मान्नारद सर्वेषां देवानां देवमव्ययम् ।
 आराधयेत्सदा सम्यग्ध्यायेद्विष्णुं मुदान्वितः ॥ १,२३२.१० ॥
 यस्तु विश्वमनाद्यन्तमजमात्मनि संस्थितम् ।
 सर्वज्ञमथलं विष्णुं सदा ध्यायेत्समुच्यते ॥ १,२३२.११ ॥
 देवं गर्भोच्चितं विष्णुं सदा ध्यायन्विमुच्यते ।
 अशिरीरं विधातारं सर्वज्ञानमनोरतिम् ।
 अथलं सर्वगं विष्णुं सदा ध्यायन्विमुच्यते ॥ १,२३२.१२ ॥
 निर्विकल्पं निराभासं निष्प्रपञ्चं निरामयम् ।
 वासुदेवं गुरुं विष्णुं सदा ध्यायन्विमुच्यते ॥ १,२३२.१३ ॥
 सर्वात्मकञ्च वै यावदात्मयैतन्यरूपकम् ।
 शुभमेकाक्षरं विष्णुं सदा ध्यायन्विमुच्यते ॥ १,२३२.१४ ॥
 वाक्यातीतं त्रिकालज्ञं विश्वेशं लोकसाक्षिणम् ।
 सर्वस्माद्दुत्तमं विष्णुं सदा ध्यायन्विमुच्यते ॥ १,२३२.१५ ॥
 ब्रह्मादिदेवगन्धर्वैर्मुनिभिः सिद्धयारणैः ।
 योगिभिः सेवितं विष्णुं सदा ध्यायन्विमुच्यते ॥ १,२३२.१६ ॥
 संसारबन्धनामुक्तिमिच्छंल्लोकोऽप्यशेषतः ।
 स्तुत्वैवं वरदं विष्णुं सदा ध्यायन्विमुच्यते ॥ १,२३२.१७ ॥
 संसारबन्धनात्कोऽपि मुक्तिमिच्छन्समाहितः ।
 अनन्तमव्ययं देवं विष्णुं विश्वप्रतिष्ठितम् ।
 विश्वेश्वरमजं विष्णुं संदा ध्यायन्विमुच्यते ॥ १,२३२.१८ ॥
 सूत उवाच ।
 नारदेन पुरा पृष्टं अयं स वृषभध्वजः ।
 येत्तेन तस्मै व्याख्यातं तन्मया कथितं तव ॥ १,२३२.१९ ॥
 तमेव सततन्ध्यायन्निर्ययं ब्रह्म निष्कलम् ।
 अवाप्स्यसि ध्रुवं तात ! शाश्वतं पदमव्ययम् ॥ १,२३२.२० ॥

अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च ।
 क्षाणमेकाग्रचित्तस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ १,२३२.२१ ॥
 श्रुत्वा सुरऋषिर्विष्णोः प्राधान्यमिदमीश्वरात् ।
 स विष्णुं सम्यगाराध्य सिद्धः पदमवाप्तवान् ॥ १,२३२.२२ ॥
 यः पठेच्छृणुयाद्वा पि नित्यमेव स्तवोत्तमम् ।
 कोटिजन्मकृतं पापमपि तस्य प्रणश्यति ॥ १,२३२.२३ ॥
 विष्णोः स्तवमिदं द्रिव्यं महांदेवेन कीर्तितम् ।
 प्रयत्नाद्यः पठेन्नित्यं ममृतत्वं स गच्छति ॥ १,२३२.२४ ॥
 एति श्रीगरुडे महापुराणे कुलामृतस्तोत्रं नाम द्वात्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २३३

सूत उवाच ।
 स्तोत्रं तत्सं प्रवक्ष्यामि मार्कण्डेयन भाषितम् ।
 दामोदरं प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः कश्चिष्यति ॥ १,२३३.१ ॥
 शङ्खधरं देवं व्यक्तं पिण्डमव्ययम् ।
 अधोऽक्षं प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः कश्चिष्यति ॥ १,२३३.२ ॥
 वराहं वामनं विष्णुं नारसिंहं जनार्दनम् ।
 माधवं च प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः कश्चिष्यति ॥ १,२३३.३ ॥
 पुरुषं पुष्करक्षेत्रबीजं पुण्यं जगत्पतिम् ।
 लोकनाथं प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः कश्चिष्यति ॥ १,२३३.४ ॥
 सहस्रशिरसं देवं व्यक्ताव्यक्तं सनातनम् ।
 महायोगं प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः कश्चिष्यति ॥ १,२३३.५ ॥
 भूतात्मानं महात्मानं यज्ञायोनिमयोनिजम् ।
 विश्वरूपं प्रपन्नोऽस्मि किन्नो मृत्युः कश्चिष्यति ॥ १,२३३.६ ॥
 एत्युदीरितमाकार्यं स्तोत्रं तस्य महात्मनुः ।
 अपयातस्ततो मृत्युर्विष्णुदूतैः प्रपीडितः ॥ १,२३३.७ ॥
 एति तेन जितो मृत्युर्मार्कण्डेयेन धीमता ।
 प्रसन्ने पुण्डरीकाक्षे नृसिंहे नास्तितुल्लभम् ॥ १,२३३.८ ॥

मृत्व्यष्टकमिदं पुण्यं मृत्युप्रशमनं शुभम् ।
 मार्कण्डेयउदितार्थाय स्वयं विष्णुरुवाच ७ ॥ १,२३३.८ ॥
 षट् यः पठते भक्त्या त्रिकालं नियतं शुचिः ।
 नाकाले तस्य मृत्युः स्यान्नरस्याभ्युत्थेतसः ॥ १,२३३.१० ॥
 हृत्पद्ममध्ये पुरुषं पुराणं नारायणं शाश्वतमप्रमेयम् ।
 विचिन्त्य सूर्यादतिराजमानं मृत्युं स योगि जितवांस्तथैव ॥ १,२३३.११ ॥
 षति श्रीगारुडे मङ्गापुराणे मार्कण्डेयकृतं मृत्व्यष्टकस्तोत्रं
 नाम त्रयस्त्रिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमङ्गापुराणम्- २३४

सूत उवाच ।
 वक्ष्येऽहमभ्युत्तस्तोत्रं शृणु शौनक सर्वदम् ।
 ब्रह्मा पृष्टो नारदाय यथोवाच तथा परम् ॥ १,२३४.१ ॥
 नारद उवाच ।
 यथाक्षयोऽव्ययो विष्णुः स्तोतव्यो वरदो मया ।
 प्रत्यहं चार्थनाकाले तथा त्वं वक्तुमर्हसि ॥ १,२३४.२ ॥
 ते धन्यास्ते सुजन्मानस्ते हि सर्वसुभप्रदाः ।
 सकलं जिवितं तेषां ये स्तुवन्ति सदाभ्युत्तम् ॥ १,२३४.३ ॥
 ब्रह्मोवाच ।
 मुने स्तोत्रं प्रवक्ष्यामिः वासुदेवस्य मुक्तिदम् ।
 शृणु येन स्तुतः सम्यक्पूजाकाले प्रसीदति ॥ १,२३४.४ ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय नमः सर्वापहारिणे ।
 नमो विशुद्धदेहाय नमो ज्ञानस्वरूपिणे ॥ १,२३४.५ ॥
 नमः सर्वसुरेशाय नमः श्रीवत्सधारिणे ।
 नमश्चर्मासिद्धस्ताय नमः पद्भुजमालिने ॥ १,२३४.६ ॥
 नमो विश्वप्रतिष्ठाय नमः पीताम्बराय च ।
 नमो नृसिद्धरूपाय वैकुण्ठाय नमोनमः ॥ १,२३४.७ ॥
 नमः पद्भुजनाभाय नमः क्षीरोदशाधिने ।

नमः सलस्रशीर्षाय नमो नागाङ्गशाधिने ॥ १,२३४.८ ॥

नमः परशुलस्ताय नमः क्षत्रान्तकारिणे ।

नमः सत्यप्रतिज्ञाय ह्यजिताय नमोनमः ॥ १,२३४.९ ॥

नमश्चै लोक्ष्यनाथाय नमश्चक्रधारय य ।

नमः शिवाय सूक्ष्माय पुराणाय नमोनमः ॥ १,२३४.१० ॥

नमो वामनरुपाय बलिराज्यापहारिणे ।

नमो यज्ञवराढाय गोविन्दाय नमोनमः ॥ १,२३४.११ ॥

नमस्ते परमानन्द नमस्ते परमाक्षर ।

नमस्ते ज्ञानसद्भाव नमस्ते ज्ञानदायक ॥ १,२३४.१२ ॥

नमस्ते परमाद्वैत नमस्ते पुरुषोत्तम ।

नमस्ते विश्वकृद्देव नमस्ते विश्वभावन ॥ १,२३४.१३ ॥

नमस्तेऽस्तु विश्वनाथ नमस्ते विश्वकारण ।

नमस्ते मधुदैत्यघ्न नमस्ते रावणान्तक ॥ १,२३४.१४ ॥

नमस्ते कंसकेशिघ्न नमस्ते कैटभाटन ।

नमस्ते शतपत्राक्ष नमस्ते गरुडध्वज ॥ १,२३४.१५ ॥

नमस्ते कालनेमिघ्न नमस्ते गरुडासन ।

नमस्ते देवकीपुत्र नमस्ते वृष्णिनन्दन ॥ १,२३४.१६ ॥

नमस्ते रुड्मिणीकान्त नमस्ते दितिनन्दन ।

नमस्ते गोकुलावास नमस्ते गोकुलप्रिय ॥ १,२३४.१७ ॥

जय गोपवपुः कृष्ण जय गोपीजनप्रिय ।

जय गोवर्धनाधार जय गोकुलवर्धन ॥ १,२३४.१८ ॥

जय रावणवीरघ्न जय याज्ञूरनाशन ।

जय वृष्णिङ्कुलोद्भूत जय कालीयमर्दन ॥ १,२३४.१९ ॥

जय सत्य जगत्साक्षिन्जय सर्वार्थसाधक ।

जय वेदान्तविद्वेद्य जय सर्वद माधव ॥ १,२३४.२० ॥

जय सर्वाश्रयाव्यक्त जय सर्वग माधव ।

जय सूक्ष्मसिदानन्दन जय चित्तनिरञ्जन ॥ १,२३४.२१ ॥

जयस्तेऽस्तु निरालम्ब जय शान्त सनातन ।
 जय नाथ जगत्पुष्ट (त्यूजय) जय विष्णो नमोऽस्तूते ॥ १,२३४.२२ ॥
 त्वं गुरुस्त्वं उरे शिष्यस्त्वं दीक्षामन्त्रमण्डलम् ।
 त्वं न्यासमुद्रासमयास्त्वं य पुष्पादिसाधनम् ॥ १,२३४.२३ ॥
 त्वमाधारस्त्वं ज्यनन्तस्त्वं कूर्मस्त्वं धराभ्युजम् ।
 धर्मज्ञानाद्यस्त्वं छि वेदिमण्डलशक्तयः ॥ १,२३४.२४ ॥
 त्वं प्रभो छलभृद्रामस्त्वं पुनः स भ्रान्तकः ।
 त्वं ब्रह्मर्षिश्चद्वेवस्त्वं विष्णुः सत्यपराक्रमः ॥ १,२३४.२५ ॥
 त्वं नृसिंहः परानन्दो वराहस्त्वं धराधरः ।
 त्वं सुपर्णस्तथा चक्रं त्वं गदा शङ्ख अेष य ॥ १,२३४.२६ ॥
 त्वं श्रीः प्रभो त्वं मुष्टिसत्त्वं त्वं माला देव शाश्वती ।
 श्रीवत्सः कौस्तुभस्त्वं छि शार्ङ्गी त्वं य तथेषुषिः ॥ १,२३४.२७ ॥
 त्वं भङ्गयर्मणा सार्धं त्वं टिक्यालास्तथा प्रभो ।
 त्वं वेधास्त्वं विधाता य त्वं यमस्त्वं हुताशनः ॥ १,२३४.२८ ॥
 त्वं धनेशस्त्वमीशानस्त्वमिन्द्रस्त्वमपांपतिः ।
 त्वं रक्षोऽधिपतिः साध्यस्त्वं वायुस्त्वं निशाकरः ॥ १,२३४.२९ ॥
 आदित्या वसवो रुद्रा अश्विनौ त्वं मरुद्गणः ।
 त्वं दैत्या दानवा नागास्त्वं यक्षा राक्षसाः भगाः ॥ १,२३४.३० ॥
 गन्धर्वाप्सरसः सिद्धाः पितरस्त्वं मडामराः ।
 भूतानि विषयस्त्वं छि त्वमव्यक्तोन्द्रियाणि य ॥ १,२३४.३१ ॥
 मनोबुद्धिरुडुगारः क्षेत्रज्ञस्त्वं वृदीश्वरः ।
 त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमोडुगारः समित्तुशाः ॥ १,२३४.३२ ॥
 त्वं वेदी त्वं उरे दीक्षा त्वं यूपस्त्वं हुताशनः ।
 त्वं पत्नी त्वं पुरोडाशस्त्वं शाला स्त्रुज्य त्वं स्तुवः ॥ १,२३४.३३ ॥
 ग्रावाणः सकलं त्वं छि सदस्यास्त्वं सदाक्षिणः ।
 त्वं सूर्पादिस्त्वं य ब्रह्मा मुसलोलूभले ध्रुवम् ॥ १,२३४.३४ ॥
 त्वं डोता यजमानस्त्वं त्वं धान्यं पशुयाजकः ।
 त्वमध्यर्तुस्त्वमुद्राता त्वं यज्ञः पुरुषोत्तमः ॥ १,२३४.३५ ॥

दिकपातालमडि व्योम धौस्त्वं नक्षत्रकारकः ।
 देवतिर्यङ्मनुष्येषु जगदेतश्चराचरम् ॥ १,२३४.३६ ॥
 यत्किञ्चिद्दृश्यते देव ब्रह्माण्डमभिलं जगत् ।
 तव रुपमिदं सर्वं दृष्टयर्थं सम्प्रकाशितम् ॥ १,२३४.३७ ॥
 नाथयन्ते परं ब्रह्म देवेरपि दुरासदम् ।
 कस्तञ्जनाति विमलं योगगम्यमतीन्द्रियम् ॥ १,२३४.३८ ॥
 अक्षयं पुरुषं नित्यमव्यक्तमजमव्ययम् ।
 प्रलयोत्पत्तिरहितं सर्वव्यापिनमीश्वरम् ॥ १,२३४.३९ ॥
 सर्वज्ञं निर्गुणं शुद्धमानन्दमजरं परम् ।
 बोधरूपं ध्रुवं शान्तं पूर्णमद्वैतमक्षयम् ॥ १,२३४.४० ॥
 अवतारेषु या मूर्तिर्विदूरे देव दृश्यते ।
 परं भावमजानन्तस्त्वां भजन्ति दिवौकसः ॥ १,२३४.४१ ॥
 कथं त्वामीदृशं सूक्ष्मं शक्नोमि पुरुषोत्तम ।
 अराधयितुमीशान मनोगम्यमगोचरम् ॥ १,२३४.४२ ॥
 षडयन्त्राण्येनाथ पूज्यते विधिवत्कर्मैः ।
 पुष्पधूपादिभिर्यत्र तत्र सर्वा विभूतयः ॥ १,२३४.४३ ॥
 संकर्षणादिभेदेन तव यत्पूजिता मया ।
 क्षन्तुमर्हसि तत्सर्वं यत्कृतं न कृतं मया ॥ १,२३४.४४ ॥
 न शक्नोमि विभो सम्यक्कर्तुं पूजा यथोदिताम् ।
 यत्कृतं जपडोमादि असाध्यं पुरुषोत्तम ॥ १,२३४.४५ ॥
 विनिष्पादयितुं भक्त्या अत स्त्वां क्षमयाम्यहम् ।
 दिवा रात्रौ च सन्ध्यायां सर्वावस्थासु येष्टतः ॥ १,२३४.४६ ॥
 अथवा तु हरे ! भक्तिस्तवाङ्घ्रियुगले मम ।
 शरीरेण तथा प्रीतिर्न च धर्मादिकेषु च ॥ १,२३४.४७ ॥
 यथा त्वयि जगन्नाथ प्रीतिरात्यन्तिकी मम ।
 किं तेन न कृतं कर्म स्वर्गमोक्षादिसाधनम् ॥ १,२३४.४८ ॥
 यस्य विष्णौ दृढा भक्तिः सर्वकामफलप्रदे ।

पूजां कर्तुं तथा स्तोत्रं कः शक्नोति तवाय्युत ॥ १,२३४.४८ ॥

स्तुतं तु पूजितं मेऽद्य तत्क्षमस्व नमोऽस्तु ते ।

एति यङ्घरस्तोत्रं मया सम्यगुद्गाहृतम् ।

स्तौहि विष्णुं मुने भक्त्या यदीच्छसि परं पदम् ॥ १,२३४.५० ॥

स्तोत्रेणानेन यः स्तौति पूजाकाले जगद्गुरुम् ॥ १,२३४.५१ ॥

अथिरात्त्वलभते मोक्षं छित्वा संसारबन्धनम् ।

अन्योऽपि यो जपेद्भक्त्या त्रिसन्ध्यं नियतः शुचिः ॥ १,२३४.५२ ॥

एदं स्तोत्रं मुने सोऽपि सर्वकाममवाप्नुयात् ।

पुत्रार्थी लभते पुत्रान्बद्धो मुख्येत्त बन्धनात् ॥ १,२३४.५३ ॥

रोगाद्धिमुख्येते रागी लभते निर्धनो धनम् ।

विद्यार्थी लभते विद्यां भाग्यं कीर्तिं च विन्दति ॥ १,२३४.५४ ॥ यशः

जाति स्मरत्वं मेधावी यद्यदिच्छति येतसा ।

स धन्यः सर्ववित्प्राज्ञः स साधुः सर्वकर्मकृत् ॥ १,२३४.५५ ॥

सत्यवाक्यशृष्टुचिर्दाता यः स्तौति पुरुषोत्तमम् ।

असंभाष्या हि ते सर्वे सर्वधर्मबलिष्कृताः ॥ १,२३४.५६ ॥

येषां प्रवर्तने नास्ति हरिमुद्दिश्य सत्किया ।

न शुद्धं विद्यते तस्य मनो वाक्य दुरात्मनः ॥ १,२३४.५७ ॥

यस्य सर्वार्थदे विष्णौ भक्तिर्नात्यभियाशिणी ।

आराध्य विधिवद्देवं हरिं सर्वसुभाप्रदम् ॥ १,२३४.५८ ॥

प्राप्नोति पुरुषः सम्यग्यद्यत्प्रार्थयते कृलम् ।

कर्म कामादिकं सर्वं श्रद्धधानः सुरोत्तमः ।

असुरादिवपुः सिद्धैर्देयते यस्य नान्तरम् ॥ १,२३४.५९ ॥

सकलमुनिभिराद्यश्चिन्त्यते यो हि शुद्धो

निभिलहृदि निविष्टो वेत्ति यः सर्वसाक्षी ।

तमजमभृतभीशं वासुदेवं नतोऽस्मि

भयमराणविडीनं नित्यमानन्दरूपम् ॥ १,२३४.६० ॥

निभिलभुवननाथं शाश्वतं सुप्रसन्नं

त्वतिविमलविशुद्धं निर्गुणं भावपुष्पैः ।

सुभमुदितसमस्तं पूजयाम्यात्मभावं

विशतु लृद्यपने सर्वसाक्षी विदात्मा ॥ १,२३४.६१ ॥

अेवं मयोक्तं परमप्रभावमाधन्तनीनस्य परस्य विष्णोः ।

तस्माद्विचिन्त्यः परमेश्वरोऽसौ विमुक्तिकामेन नरेण सम्यक् ॥ १,२३४.६२ ॥

बोधस्ववृषं पुरुषं पुराणमादित्यवर्णं विमलं विशुद्धम् ।

सञ्चिन्त्य विष्णुं परमद्वितीयं कस्तत्र योगी न लंय प्रयाति ॥ १,२३४.६३ ॥

धर्मं स्तवं यः सततं मनुष्यः पठेथ्य तद्भयतः प्रशान्तः ।

स धूतपाप्मा विततप्रभावः प्रयाति लोके विततं मुरारेः ॥ १,२३४.६४ ॥

यः प्रार्थयत्यर्थमशेषसौष्यं धर्मं च कामं च तथैव मोक्षम् ।

स सर्वमुत्सृज्य परं पुराणं प्रयाति विष्णुं शरणं वरेण्यम् ॥ १,२३४.६५ ॥

विभुं प्रभुं विश्वधरं विशुद्धमशेषसंसारविनाशलेतुम् ।

यो वासुदेवं विमलं प्रपन्नः स मोक्षमाप्नोति विमुक्तसङ्गः ॥ १,२३४.६६ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाभ्ये आचारकाण्डे

ऽय्युतस्तोत्रं नाम यतुस्त्रिंशदुत्तरद्विंशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- २३५

सूत उवाच वेदान्तसाङ्ख्यसिद्धान्तब्रह्मज्ञानं वदाम्यहम् ।

अहं ब्रह्म परं ज्योतिर्विष्णुरित्येव चिन्तयन् ॥ १,२३५.१ ॥

सूर्यो लृद्योमि वह्नी च ज्योतिरेकं त्रिधा स्थितम् ।

यथा सर्पिः शीरस्थं गवां न कुरुते बलम् ॥ १,२३५.२ ॥

निर्गतं कर्मसंयुक्तं दत्तं तासां मडा बलम् ।

तथा विष्णुः शरीरस्थो न करोति छितं नशाम् ॥ १,२३५.३ ॥

विनाशधनया देवः सर्वगः परमेश्वरः ।

आरुरुक्षुमतीनां तु कर्मज्ञानमुदाहृतम् ॥ १,२३५.४ ॥

आरुढयोगवृक्षाणां ज्ञानं त्यागं परं मतम् ।

ज्ञातुमिच्छति शब्दादीन्नागो द्वेषोऽथ जायते ॥ १,२३५.५ ॥

लोभो मोहः क्रोध ऐतैर्युक्तः पापं नरश्चरेत् ।

उस्तावुपस्थमुदरं वाक्यतुर्थो यतुष्टयम् ॥ १,२३५.६ ॥

अतस्सुसंयतं यस्य स विप्रः कथ्यते बुधैः (धः) ।
 परवित्तं न गृह्णाति न लिंसां कुरुते तथा ॥ १,२३५.७ ॥
 नाक्षत्रीकारतो यस्तु उस्तौ तस्य सुसंयतौ ।
 परस्त्रीवर्जनरतस्तस्थोपस्थं सुसंयतम् ॥ १,२३५.८ ॥
 अलोलुपमिदं भुङ्क्ते जठरं तस्य संयतम् ।
 सत्यं हितं मितं भ्रूते यस्माद्वाक्तस्य संयता ॥ १,२३५.९ ॥
 यस्य संयतान्येतानि तस्य किं तपसाध्वरैः ।
 अैक्यं यद्बुद्धिमनसोरिन्द्रियाणां य सर्वदा ॥ १,२३५.१० ॥
 सबीजं वापि निर्बीजं ध्यानमेतत्प्रकीर्तितम् ।
 भ्रुवोर्मध्ये स्थितां बुद्धिं विषयेषु युनक्ति यः ॥ १,२३५.११ ॥
 उन्द्रियाणामुपरमे मनसि ह्यव्यवस्थिते ॥ १,२३५.१२ ॥
 स्वप्नान्पश्यत्यसौ श्रुवो बाह्यानाभ्यन्तरानथ ।
 श्रुवो जाग्रदवस्थायामेवमाहुर्विपाश्चितः ॥ १,२३५.१३ ॥
 दुष्टि स्थितः स तमसा मोहितो न स्मरत्यपि ।
 यदा तस्य कुतो वेति सुषुप्तिरिति कथ्यते ॥ १,२३५.१४ ॥
 जाग्रतो यस्य नो तन्द्रा न मोहो न भ्रमस्तथा ।
 उत्पद्यते न जनाति शब्दार्थविषयान्वशी ॥ १,२३५.१५ ॥
 उन्द्रियाणि समाहृत्य विषयेभ्यो मनस्तथा ।
 बुद्ध्युद्धाडङ्गारमपि य प्रकृत्या बुद्धिमेव य ॥ १,२३५.१६ ॥
 संयम्य प्रकृतिं यापि चिच्छक्त्या केवले स्थितः ।
 पश्यत्यात्मानि यात्मानमात्मनात्मप्रकाशकम् ॥ १,२३५.१७ ॥
 चिद्रूपममृतं शुद्धं निष्चिद्यं व्यापकं शिवम् ।
 तुरीयायामवस्थायामास्थितोऽसौ न संशयः ॥ १,२३५.१८ ॥
 शब्दाद्यो गुणाः पञ्च सत्त्वाद्याश्च गुणास्त्रयः ।
 पुर्यष्टकस्य पद्मस्य पत्राण्यष्टौ य तानि हि ॥ १,२३५.१९ ॥
 साम्यावस्था गुणकृता प्रकृतिस्तत्र कर्णिका ।
 कर्णिकायां स्थितो देवो देही चिद्रूप एव हि ॥ १,२३५.२० ॥

पुर्यष्टकं परित्यज्य प्रकृतिञ्च गुणात्मिकाम् ।
 यदा याति तदा जुवो याति मुक्तिं न संशयः ॥ १,२३५.२१ ॥
 प्राणायामो जपश्चैव प्रत्याहारोऽथ धारणा ।
 ध्यानं समाधिरित्येते षड्योगस्य प्रसाधकाः ॥ १,२३५.२२ ॥
 पापक्षये देवतानां प्रीतिरिन्द्रियसंयमः ।
 जपध्यानयुतो गर्भो विपरीतस्त्वगर्भकः ॥ १,२३५.२३ ॥
 षट्त्रिंशन्मात्रकः श्रेष्ठश्चतुर्विंशतिमात्रकः ।
 मध्यो द्वादशमात्रस्तु ओङ्कारं सततं जपेत् ॥ १,२३५.२४ ॥
 वायुके प्राणवे ज्ञाते वायुं ब्रह्म प्रसीदति ।
 (ओंनमो विष्णवे) । षष्ठाक्षरश्च जमव्यो गायत्री द्वादशाक्षरी ॥ १,२३५.२५ ॥
 सर्वेषामिन्द्रियाणां तु प्रवृत्तिर्विषयेषु य ।
 निवृत्तिर्मनसस्तस्याः प्रत्याहारः प्रकीर्तितः ॥ १,२३५.२६ ॥
 षड्त्रिंशत्त्रिंशत्त्रिंशत्समाहृत्य छितो छि सः ।
 सडसा सड बुद्ध्या य प्रत्याहारेषु संस्थितः ॥ १,२३५.२७ ॥
 प्राणायामैर्द्वादशभिर्यावत्कालः कृतो भवेत् ।
 यस्तावत्कालपर्यन्तं मनो ब्रह्मणि धारयेत् ॥ १,२३५.२८ ॥
 तस्यैव ब्रह्मणा प्रोक्तं ध्यानं द्वादश धारणाः ।
 तुष्येत नियतो युक्तः समाधिः सोऽभीधीयते ॥ १,२३५.२८*१ ॥
 ध्यायन्न यलते यस्य मनोभिध्यायतो भृशम् ॥ १,२३५.२९ ॥
 प्राध्यावधिद्वयं कालं यावत्सा धारणा स्मृता ।
 ध्येये सक्तं मनो यस्य ध्येयमेवानुपश्यति ॥ १,२३५.३० ॥
 नान्यं पदार्थं जानाति ध्यानमेतत्प्रकीर्तितम् ।
 ध्येये मनो निश्चलतां याति ध्येयं विचिन्तयन् ॥ १,२३५.३१ ॥
 यत्तद्दधानं परं प्रोक्तं मुनिभिर्ध्यानचिन्तकैः ।
 ध्येयमेव छि सर्वत्र ध्याता तन्मयतां गतः ॥ १,२३५.३२ ॥
 पश्यति द्वैतरहितं समाधिः सोऽभिधीयते ।
 मनः सङ्कल्परहितमिन्द्रियार्थान् चिन्तयेत् ॥ १,२३५.३३ ॥

यस्य ब्रह्मणि संवीनं समाधिस्थं तदोच्यते ।
 ध्यायतः परमात्मानमात्मस्थं यस्य योगिनः ॥ १,२३५.३४ ॥
 मनस्तन्मयतां याति समाधिस्थः स कीर्तितः ।
 चित्तस्थ स्थिरता भ्रान्तिर्देहमनस्यं प्रमादता ॥ १,२३५.३५ ॥
 योगिनां कथिता द्रोषा योगविघ्नप्रवर्तकाः ।
 स्थित्यर्थं मनसः सर्वं स्थूलरूपं विचिन्तयेत् ॥ १,२३५.३६ ॥
 तद्प्रतं निश्चलीभूतं सूक्ष्मस्थं स्थिरतां प्रजेत् ।
 न विना परमात्मानं किञ्चिज्जगति विधत्ते ॥ १,२३५.३७ ॥
 विश्वरूपं तमेवैकमिति ज्ञात्वा विमुच्यति ।
 ओङ्कारं परमं ब्रह्म ध्यायेदब्रह्मस्थितं विभुम् ॥ १,२३५.३८ ॥
 क्षेत्रक्षेत्रज्ञरहितं जपेन्मात्रात्रयान्वितम् ।
 हृदि सञ्चिन्तयेत्पूर्वं प्रधानं तस्य योपरि ॥ १,२३५.३९ ॥
 तमो रजस्तथा सत्त्वं माण्डलत्रितयं क्रमात् ।
 कृषारक्तसितं तस्मिन्पुरुषं श्रुवसंज्ञितम् ॥ १,२३५.४० ॥
 तस्योपरि गुणैश्वर्यमष्टपत्रं सरोरुढम् ।
 ज्ञानं तु कर्णिका तत्र विज्ञानं केसराः स्मृताः ॥ १,२३५.४१ ॥
 वैराग्यनालं तदन्धो वैषणवो धर्म उत्तमः ।
 कर्णिकायां स्थितं तत्र श्रुववन्निश्चलं विभु ॥ १,२३५.४२ ॥
 ध्यायेदुरसि संयुक्तमोङ्कारं मुक्तिसाधकम् ।
 ध्यायन्त्यदि त्यजेत्प्राणान्याति ब्रह्म स्वसन्निधिम् ॥ १,२३५.४३ ॥
 हरिं संस्थाप्य देहाब्जे ध्यायन्योगी य भक्तिभाङ् ।
 आत्मानमात्मना केचित्पश्यन्ति ध्यानयक्षुषः ॥ १,२३५.४४ ॥
 सांप्र्यबुद्ध्या तथैवान्ये योगेनान्ये तु योगिनः ।
 ब्रह्मप्रकाशकं ज्ञानं भवबन्धविभेदनम् ॥ १,२३५.४५ ॥
 तत्रैकचित्तायोगो मुक्तिदो नात्र संशयः ।
 जितेन्द्रियात्मकरणो ज्ञानदमो हि यो भवेत् ॥ १,२३५.४६ ॥
 स मुक्तः कथ्यते योगी परमात्मन्यवस्थितः ।
 आसनस्थानविधयो न योगस्य प्रसाधकाः ॥ १,२३५.४७ ॥

विलम्बजनकाः सर्वे विस्तराः परिकीर्तिताः ।
 शिशुपालः सिद्धिमाप स्मरणाभ्यासगौरवात् ॥ १,२३५.४८ ॥
 योगाभ्यासं प्रकुर्वन्तः पस्थन्त्यात्मानमात्मना ।
 सर्वभूतेषु कारुण्यं विद्वेषं विषयेषु च ॥ १,२३५.४९ ॥
 गुह्यशिश्रोदरादिश्च कुर्वन्योगी विमुच्यते ।
 छिन्द्यैरिन्द्रियार्थास्तु न जानाति नरो यदा ॥ १,२३५.५० ॥
 काष्ठवद्ब्रह्मसंवीनो योगी मुक्तस्तदा भवेत् ।
 सर्ववर्णाः श्रियः सर्वाः कृत्वा पापानि तस्मिन्सात् ॥ १,२३५.५१ ॥
 ध्यानाग्निना च मेधावी लभते परमां गतिम् ।
 मन्थनाद्दृश्यते ह्यग्निस्तद्ब्रह्मध्यानेन वै हरिः ॥ १,२३५.५२ ॥
 ब्रह्मात्मनोर्यद्वैकत्वं स योगश्चोत्तमोत्तमः ।
 बाह्यरूपैर्न मुक्तिस्तु यान्तस्थैः स्याद्यमादिभिः ॥ १,२३५.५३ ॥
 साङ्ख्यज्ञानेन योगेन वेदान्तश्रवणेन च ।
 प्रत्यक्षात्मानो या हि सा मुक्तिरभिधीयते ।
 अनात्मन्यात्मरूपत्वमसतः सत्स्वरूपता ॥ १,२३५.५४ ॥
 एतं श्रीगारुडे मङ्गापुराणे पूर्वभागे प्रथमांशाभ्ये आचारकाङ्के
 ब्रह्मविज्ञानस्वरूपानां नाम पञ्चत्रिंशद्दुत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमङ्गापुराणम्- २३६

श्रीभगवानुवाच ।
 आत्मज्ञानं प्रवक्ष्यामि शृणु नारद तत्त्वतः ।
 अद्वैतं साङ्ख्यमित्यादुर्योगस्तत्रैकचित्तता ॥ १,२३६.१ ॥
 अद्वैतयोगसम्पन्नास्ते मुच्यन्तेऽतिबन्धनात् ।
 अतीतारब्धमागामि कर्म नश्यति बोधतः ॥ १,२३६.२ ॥
 सद्द्वियारकुठारेण स्थिन्नसंसारपादपः ।
 ज्ञानवैराग्यतीर्थेन लभते वैष्णवं पदम् ॥ १,२३६.३ ॥
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तं च माया त्रिपुरमुच्यते ।

अत्रैवान्तर्गतं सर्वं शाश्वते नाद्भये पदे ॥ १,२३६.४ ॥
 नामरूपक्रियादीनां सर्वं तत्परमं पदम् ।
 जगद्धृत्वेश्चरोऽनन्तं स्वयमत्र प्रविष्टवान् ॥ १,२३६.५ ॥
 वेदाडमेतं पुरुषं चिद्रूपं तमसः परम् ।
 सोऽडमस्मीति भोक्षाय नान्यः पन्था विमुक्तये ॥ १,२३६.६ ॥
 श्रवाणं मननं ध्यानं ज्ञानानां यैव साधनम् ।
 यज्ञादानतपस्तीर्थवेदैर्मुक्तिर्न लभ्यते ॥ १,२३६.७ ॥
 त्यागेन केनचिद्द्विधा न पूजा कर्मादिभिर्यथा ।
 द्विविधं वेदवचनं कुरु कर्म त्यजेति य ॥ १,२३६.८ ॥
 यज्ञाद्यो विमुक्तानां निष्कामानां विमुक्तये ।
 अन्तः करणशुद्ध्यर्थमूयुरेवात्र केचन ॥ १,२३६.९ ॥
 ओकेन जन्मना ज्ञानन्मुक्तिर्न द्वैतभाविनाम् ।
 योगभ्रष्टः कुयोगाश्च विप्रा योगिकुलोद्भवाः ॥ १,२३६.१० ॥
 कर्माणां बध्यते जन्तुर्ज्ञानान्मुक्तो भवाद्भवेत् ।
 आत्मज्ञानन्त्वाश्रयेद्गै अज्ञानं यदतोऽन्यथा ॥ १,२३६.११ ॥
 यदा सर्वे विमुच्यन्ते कामा येस्यलृष्टि स्थिताः ।
 तदाभृतत्वमाप्नोति श्रुवन्नेव न संशयः ॥ १,२३६.१२ ॥
 व्यापकत्वात्तथं याति को याति क्व स याति य ।
 अनन्तत्वान्नदेशोऽस्ति अमूर्तित्वाद्भ्रतिः कुतः ॥ १,२३६.१३ ॥
 अद्भ्यत्वात्त कोऽप्यस्ति बोधत्वाज्जडता कुतः ।
 अेकोद्दिष्टं यदन्यस्य मतिवाग्गतिसंस्थिति (म्) ॥ १,२३६.१४ ॥
 कथमाकाशकल्पस्य गतिरागतिसंस्थिति ।
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तं य मायया परिकल्पितम् ॥ १,२३६.१५ ॥
 वस्तु तैजसकं प्राज्ञे यत्तु पुण्यमभाउऽकम् ।
 यथा ते प्रियात्मा नः सर्वेषां य तथा प्रियः ॥ १,२३६.१६ ॥
 बोधमार्गो यथा चित्तं सर्वेषां य तथा मते ।
 सर्वदा सर्वभूतानां सर्वस्य य मलामुने ॥ १,२३६.१७ ॥

नाडमत्रात्मविज्ञानं तस्मात्पूर्णां निरन्तरम् ।
जाग्रत्स्वप्नं तथा वृत्तं सौषुप्तसुषुप्तेभ्यः ॥ १,२३६.१८ ॥
स्मरणं विस्मृतार्थस्य नास्ति चेत्तस्य जायते ।
सत्यमस्तु तथा वाणु अशरीरं परं तथा ॥ १,२३६.१९ ॥
नास्ति येत्सुषुप्तदुःखानां सर्वेषां वेदनं कथम् ।
सदा सर्वत्र सर्वज्ञः सर्वस्य हृदये न येत् ॥ १,२३६.२० ॥
साक्षिभूतः समाश्रित्य को जानाति विचेष्टितम् ।
सत्यं ज्ञानानन्तं भिन्नं स्यान्नसत्यं ज्ञानतः पृथक् ॥ १,२३६.२१ ॥
नानन्त्यात्पृथगानन्दं नाप्यमानन्दतः पृथक् ।
त्वमेव परमं ब्रह्म सत्यज्ञानाद्विलक्षणम् ॥ १,२३६.२२ ॥
अहं ब्रह्म परं तत्त्वं ज्ञात्वा त्वभिलविद्भवेत् ।
यथैकमृन्मये ज्ञाते सर्वमेतन्नराचरम् ॥ १,२३६.२३ ॥
यथैकडेममणिना सर्वं डेममयं भवेत् ।
ज्ञानं तथैवमीशेन ज्ञानिनाप्यभिलं जगत् ॥ १,२३६.२४ ॥
यथान्यकारदोषेण रज्जुः सम्यङ् न दृश्यते ।
यथा समोददोषेण चात्मा सम्यङ् न दृश्यते ॥ १,२३६.२५ ॥
सर्पधाराद्विभिर्लेदरैः यथा वस्तुकल्पनम् ।
व्योमादिना स्रग्पादैरन्यथात्मा प्रकल्प्यते ॥ १,२३६.२६ ॥
प्रत्यक्षमपि यद्द्रव्यन्दुर्दृशमिति भाषते ।
व्योमादिना स्रग्पादैरन्यथा कल्पितैस्तथा ॥ १,२३६.२७ ॥
तथा हि रज्जुरुत्तमः शुक्तिः कारजतं यथा ।
मृगतृषणापथायाम्भस्तृप्तिं विष्णो तथा जगत् ॥ १,२३६.२८ ॥
डाडिषणोद्धिजा कथि द्भोडमिति द् ।
ग्रहनाशात्पुनर्ध्यायि-ब्राह्मण्यं मन्यते यथा ॥ १,२३६.२९ ॥
मायाविष्टस्तथा ज्वो देडोडमिति मन्यते ।
मायानाशात्पुनः स्वीयत्तुपं ब्रह्मास्मि मन्यते ॥ १,२३६.३० ॥
ग्रहनाशाद्यथा मान्यजनोक्कूरमवेक्षते ।
स्वत्तुपदर्शनाख्यायं माया नाशन्तया विना ॥ १,२३६.३१ ॥

अनादित्वं समं द्वाभ्यां स्वरूपं तद्विलक्षणम् ।
 ओङ्कः सत्यं तथा भागी विद्यारेण परं मूषा ॥ १,२३६.३२ ॥
 अजोऽपि छि सङ्कल्पेत्य संभवाम्यात्ममायया ।
 मायेच्छया द्विधा स स्यात्पतिः पत्नी सुषुं जगत् ॥ १,२३६.३३ ॥
 अष्टाविंशतिभेदैस्तु त्रैगुण्यं विद्यते पृथक् ।
 यत्तुरशीतिर्वक्ष्यन्ते नरनार्याङ्गतीनि य ॥ १,२३६.३४ ॥
 ओषुविश्वं प्रभवति भाऽऽजं मायया यथा ।
 आदावन्ते य सन्त्येते नामरूपक्रियाद्यः ॥ १,२३६.३५ ॥
 सत्तावकल्पनं काले न सन्ति परमार्थतः ।
 यथा रथाद्यः स्वप्ने सन्तो नैव य सत्यतः ॥ १,२३६.३६ ॥
 तथा जाग्रदवस्थायां भूतानि न तु सन्निधौ ।
 द्वैरूप्यं मायया याति जाग्रत्स्वप्नपदङ्गा (क्ष) योः ॥ १,२३६.३७ ॥
 अवेमेतत्परं ब्रह्म स्वप्नजाग्रत्यद्वये ।
 सुषुप्तमथलं रूपमद्रयं पदमभ्यते ॥ १,२३६.३८ ॥
 मायाविद्यारसिद्धैव विद्यारेण विलीयते ।
 आपातरहिता सापि कल्पना कालवर्तिनी ॥ १,२३६.३९ ॥
 अवे तस्या (दात्या) त्मनादित्यं सिद्धमेकस्य सत्यजा ।
 सतोस्तित्वं वसातित्वाद्यस्तित्वासात्यतां ततः ॥ १,२३६.४० ॥
 ज्ञानं ततोऽप्यनन्तो नः पूर्णोन्तः शुक्लमात्मना ।
 न नित्यभावाज्जातोऽमकृत्वाद्यमृतोऽस्म्यहम् ।
 दीपवद्भृदये ज्योतिरहं ब्रह्मास्मि मुक्तये ॥ १,२३६.४१ ॥
 ष्टि श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाऽं प्रथमांशाभ्ये आचारकाऽं
 आत्मज्ञानस्वरूपवर्णनं नाम षट्त्रिंशदुत्तरद्विंशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- २३७

श्रीभगवानुवाच ।

गीतासारं प्रवक्ष्यामि अर्जुनायोदितं पुरा ।

अष्टाङ्गयोगयुक्तात्मा सर्ववेदान्तपारगः ॥ १,२३७.१ ॥
 आत्मलाभः परो नान्य अत्मदेहादिवर्जितः ।
 डीनरुपादित्तेडान्तः करणत्वादिलोचनः ॥ १,२३७.२ ॥
 भिज्ञानरहितः प्राणः सुषुप्तौ ङि प्रतीयते ।
 नाडमात्मा य दृःभादिसंसारदिसमन्वयात् ॥ १,२३७.३ ॥
 विधूम एव दीभार्थिरादीभ (दित्य) एव दीभिभान् ।
 वैधुतोऽग्निरिवाकाशे हृत्सङ्गे आत्मनात्मनि ॥ १,२३७.४ ॥
 श्रोत्रादीनि न पश्यन्ति स्वंस्वमात्मानमात्मना ।
 सर्वज्ञः सर्वदर्शी य क्षेत्रज्ञस्तानि पश्यन्ति ॥ १,२३७.५ ॥
 यदा प्रकाशते ज्यात्मा पटे दीपो ज्वलन्निव ।
 ज्ञानमुत्पद्यते पुंसां क्षयात्पापस्य कर्मणः ॥ १,२३७.६ ॥
 यथादर्शतलप्रभ्ये पश्यत्यात्मानमात्मनि ।
 षन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च मडाभूतानि पञ्चकम् ॥ १,२३७.७ ॥
 मनोबुद्धिरुडुडारमव्यक्तं पुरुषं तथा ।
 प्रसंभ्याय परं व्याप्तो विमुक्तो बन्धवैर्भवित् ॥ १,२३७.८ ॥
 षन्द्रियग्राममभिलं मनसाभिनिवेश्य य ।
 मनश्चैवाप्युडुडारे प्रतिष्ठाप्य य पाण्डव ॥ १,२३७.९ ॥
 अडं कारं तथा बुद्धौ बुद्धिं य प्रकृतावपि ।
 प्रकृतिं पुरुषे स्थाप्य पुरुषं ब्रह्मणि न्यसेत् ॥ १,२३७.१० ॥
 अडं ब्रह्म परं ज्योतिः प्रसंभ्याय विमुच्यते ।
 नवद्वारमिदं गेडं तिसृणां पञ्चसाक्षिकम् ॥ १,२३७.११ ॥
 क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं विद्वान्यो वेद स वरः कविः ।
 अश्वमेधसडस्त्राणि वाजपेयशतानि य ।
 ज्ञानयज्ञस्य सर्वाणि कलां नार्हन्ति षोरशीम् ॥ १,२३७.१२ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाण्डे प्रथमांशाप्ये आचारकाण्डे
 श्रीमद्भगवद्गीतासारनिरुपणं नाम सप्तत्रिंशदुत्तरद्विंशततमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच ।
 यमश्च नियम । पार्थ आसनं प्राणसंयमः ।
 प्रत्याहारस्तथा ध्यानं धारणाञ्जुनं सममी ॥ १,२३८.१ ॥
 समाधिरिति याष्टाङ्गो योग उक्तो विमुक्तये ।
 कर्मणा मनसा वाया सर्वभूतेषु सर्वदा ॥ १,२३८.२ ॥
 छिंसाविरामको धर्मो ह्याछिंसा परमं सुभम् ।
 विधिना या भवेद्धिंसा सा त्वछिंसा प्रकीर्तिता ॥ १,२३८.३ ॥
 सत्यं भूयात्प्रियं भूयान्न भूयात्सत्यमप्रियम् ।
 प्रियं य नानृतं भूयादेष धर्मः सनातनः ॥ १,२३८.४ ॥
 यश्चद्रव्यापहरणं यौर्याद्वाथ बलेन वा ।
 स्तेयं तस्थानाथराणामस्तेयं धर्मसाधनम् ॥ १,२३८.५ ॥
 कर्मणा मनसा वाया सर्वावस्थासु सर्वदा ।
 सर्वत्र मैथुनत्यागं ब्रह्मचर्यं प्रयक्षते ॥ १,२३८.६ ॥
 द्रव्याणामप्यनादानमापत्स्वपि तथेच्छया ।
 अपरिग्रहमित्याहुस्तं प्रयत्नेन वर्जयेत् ॥ १,२३८.७ ॥
 द्विधा शौचं भृञ्जलाभ्यां बाह्यं भावाद्यन्तरात् ।
 यदृच्छालाभतस्तुष्टिः सन्तोषः सुभलक्षणम् ॥ १,२३८.८ ॥
 मनसश्चैन्द्रियाणां य औकात्यं परमं तपः ।
 शरीरशोषणं वापि कृच्छ्रान्द्रायणादिभिः ॥ १,२३८.९ ॥
 वेदान्तशतरुद्रीयप्रणवादिजप बुधाः ।
 सत्त्वशुद्धिकरं पुंसां स्वाध्यायं परियक्षते ॥ १,२३८.१० ॥
 स्तुतिस्मरणपूजादिवान्मनः कायकर्मभिः ।
 अनिश्चला हरौ भक्तिरेतदीश्वरयिन्तनम् ।
 आसनं स्वस्तिकं प्रोक्तं पद्ममर्धासनं तथा ॥ १,२३८.११ ॥
 प्राणः स्वदृष्टो वायुरायामस्तन्निरोधनम् ।
 छिन्द्रियाणां विचरतां विषयेषु त्वसत्स्विव ॥ १,२३८.१२ ॥

अहमोवाय ।

अहमगीतां प्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वा मुख्यते भवान् ।

अहंअहमास्मि वाक्योत्थज्ञानान्भोक्षो भवेन्नशाम् ॥ १,२३६.१ ॥

वाक्यज्ञानं भवेज्ज्ञानादहंअहम पदार्थयोः ।

पदद्वयार्थौ द्विविधौ वाच्यौ लक्ष्यौ स्मृतौ भूधैः ॥ १,२३६.२ ॥

वाक्यवाच्यश्च शबलो लक्ष्यः शुद्धः प्रकीर्तितः ।

प्राणपिण्डात्मकोः यनयेतसामतुलं न यतु? ॥ १,२३६.३ ॥

तथा वेदैरवाग्रूपमहंशब्देन सेव्यते ।

प्रत्यग्रूपं त्वद्वितीयमहंशब्देन मन्यते ॥ १,२३६.४ ॥

अव्ययानन्द्यैतन्यं परोक्षसहितं परम् ।

प्राणपिण्डात्मको योथ स द्वितीयविभागकः ॥ १,२३६.५ ॥

पारोक्ष्येप्रेक्षणो ह्यत्र भागो लक्ष्येत् वाडमा ।

तथा अहमपदेनैव प्राणपिण्डात्मकारणम् ॥ १,२३६.६ ॥

निष्ठा परोक्षता येति परित्यागेन वक्ष्यते ।

अद्वयानन्द्यैतन्यं प्रत्यग्रहमपदेन तु ॥ १,२३६.७ ॥

अद्वयानन्द्यैतन्यं लक्षयित्वा स्थितस्थ य ।

अहमाहमस्म्यहं अहम याहंअहमपदार्थयोः ॥ १,२३६.८ ॥

अहंअहमास्मिवाक्याख्य स्वनुभूतिकूलार्थकम् ।

अैक्यज्ञानं तु छि भवेद्वेदान्तादूरतो ध्रुवम् ॥ १,२३६.९ ॥

ज्ञानादज्ञानकार्यस्य निवृत्त्या मुक्तिरैक्यतः ॥ १,२३६.१० ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे पूर्वभाषे प्रथमांशाख्ये आचारकाण्डे

अहमगीतासारवर्णनं नामैकोनयत्वारिंशद्वृत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २३६

श्रीभगवानुवाच ।

सन्नपि अहम तस्मात्त्वं मरुत्भाख्य ततोऽनलः ॥ १,२३६.१ ॥

अग्नेरापस्ततः पृथ्वी प्रपञ्चाकृतिस्सूतिका ।

ततः समदशं लिङ्गं पञ्चकर्मैन्द्रियाणि च ॥ १,२३६.२ ॥

वाङ्मालिपादं पायुश्चाप्युपस्थमथ धीन्द्रियम् ।
 श्रोत्रं त्वक्ष्यक्षुधी जिह्वा घ्राणं स्यात्पञ्च वायवः ॥ १,२३८.३ ॥
 प्राणोपानः समानश्च व्यानस्तूदान अेव य ।
 मनोन्तः करणं धीश्च स्थान्नः संशयात्मकम् ॥ १,२३८.४ ॥
 बुद्धिर्निश्चयवृत्ता तु अेतत्सूक्ष्मस्ववृत्तम् ।
 छिद्यत्यगर्भमात्मीयसूत्रं तत्कार्यालिङ्गकम् ॥ १,२३८.५ ॥
 पञ्चीकृतानि भूतानि ह्यपञ्चीकृतभूततः ।
 पञ्चीकृतेभ्यो भूतेभ्यो ब्रह्माण्डं समजायत ॥ १,२३८.६ ॥
 लोकाप्रसिद्धं स्थूलाभ्यं शरीरं यराणादिमत् ।
 पञ्चीकृतानि भूतानि तत्कार्यं तत्स्थमेव य ॥ १,२३८.७ ॥
 सर्वं शरीरजातं य प्राणिनां स्थूलमीरितम् ।
 त्रिधाद्रि परमात्मस्थं शरीरं प्रोच्यते बुधैः ॥ १,२३८.८ ॥
 देहद्वयाभिगामी य त्वमथो ज्ञव अेकतः ।
 स्वभेदवाङ्मयाद्ब्रह्मैव प्रविष्टं देहयोर्द्वयोः ॥ १,२३८.९ ॥
 जलाकर्षवद्भ्रष्टवज्जुवः प्राणादिधारणः ।
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तीनां साक्षी ज्ञवः स य स्मृतः ॥ १,२३८.१० ॥
 जाग्रत्स्वप्नसुषुम्भ्याभ्यैर्यातिरिक्तश्च निर्गुणः ।
 निर्गातावयवोसंगो नित्यशुद्धस्वभावकः ॥ १,२३८.११ ॥
 परमात्मैव यजाग्रत्स्वप्नार्थैस्त्रिधा मतः ।
 अन्तः करणराशेश्चैवान्तः करणःस्थितः ॥ १,२३८.१२ ॥
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तीश्च पश्यतो विकृतिः सदा ।
 कृलकियाकारकयोर्जाग्रदादीन्वदाम्यहम् ॥ १,२३८.१३ ॥
 छिन्द्रेयैरथ विज्ञानं जाग्रत्स्थानमुदीरितम् ।
 जाग्रत्संस्कारसंभूतप्रत्ययो विषयार्थिनः ॥ १,२३८.१४ ॥
 स्वप्नं सुषुप्तिः करणोपसंघाते धियः (प) स्थित (ति) ।
 ब्रह्मणः कारणवस्थायां स्थितिः कालकात्मना ॥ १,२३८.१५ ॥
 क्तमतोक्तमतो ज्ञवो जाग्रदादि स पश्यति ।
 समाध्यारंभकाले तु पूर्वमेवावधारयेत् ॥ १,२३८.१६ ॥

मुमुक्षावथ संजाते अन्तः करण्डेवले ।
 विलापयेत्क्षेत्रजातं तत्क्षेत्रं परिशेषयेत् ॥ १,२३६.१७ ॥
 पञ्चीकृतेभ्यो भूतेभ्यो भाण्डादि व्यतिरिक्तकम् ।
 यथा मृदो घटो भिन्नो नास्ति तत्कार्यतस्तथा ॥ १,२३६.१८ ॥
 पञ्चीकृतानि भूतानि अपञ्चीकृतभूततः ।
 शंसन्ति व्यतिरेकेण शिष्टाः सूक्ष्मशरीरकम् ॥ १,२३६.१९ ॥
 अपञ्चीकृतभूतेभ्यो न लिङ्गं व्यतिरिक्तकम् ।
 पृथ्व्याधारं विना नास्ति विना नास्ति य तेन सा ॥ १,२३६.२० ॥
 तेजश्च वायुना नास्ति वायुः षेन विना न हि ।
 यद्ब्रह्मणो यं न नास्ति शुद्धं ब्रह्म विना यं भम् ॥ १,२३६.२१ ॥
 शुद्धभावस्तदा जाग्रत्स्वप्नादीनामसंभवः ।
 श्रुत्ववर्जितः प्राप्तात्मयैतन्यानुवृत्तः ॥ १,२३६.२२ ॥
 नित्यं शुद्धं बुद्धमुक्तं सत्यं ब्रह्माद्वितीयकम् ।
 तत्त्वंपदान्तौ शिष्टौ य तत्कारो ब्रह्मवाचकः ॥ १,२३६.२३ ॥
 उकारश्च अकारश्च मकारोयमृगद्वयः ।
 ब्रह्मात्मस्म्यलं ब्रह्मज्ञानमज्ञानवर्धनम् ॥ १,२३६.२४ ॥
 अयमात्मा परं ज्योतिश्चिन्नामानन्दरूपकः ।
 सत्यं ज्ञानमनन्तं हि त्वमसीति श्रुतीरितम् ॥ १,२३६.२५ ॥
 अलं ब्रह्मास्मि निर्लेपमलं ब्रह्मास्मि सर्वगम् ।
 योसावादित्यपुरुषसोसावलमनादिमत् ।
 गीतासारोऽर्जुनायोक्तो येन ब्रह्मणि वै लयः ॥ १,२३६.२६ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे प्रथमांशे आचारकाण्डे
 ब्रह्मगीतासारो नामेकोनयत्वारिंशदुत्तरद्विशततमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- २४०

हरिरुवाच ।

पुराणं गारुडं रुद्रं प्रोक्तं सारं मयातव ।

ब्रह्मादीनां शृण्वतां च भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ १,२४०.१ ॥

विद्याकीर्तिप्रभावक्ष्मीजयारोग्यादिकारकम् ।

यः पठेच्छृणुयाद्द्रु सर्ववित्स द्विवं व्रजेत् ॥ १,२४०.२ ॥

ब्रह्मोवाच ।

इति व्यास मया विष्णोः पुराणं मुक्तिदं श्रुतम् ।

व्यास उवाच ।

श्रुत्वैतद्गारुडं पुण्यं ब्रह्मास्मानित्युवाच ह ॥ १,२४०.३ ॥

दक्षनारद मुप्यादि-ब्रह्म ध्यानंरिं गतः ।

मयापि तुभ्यं सूतेन पुराणं कथितं परम् ॥ १,२४०.४ ॥

यश्श्रुत्वा सर्ववित्प्राप्तकामो ब्रह्म हृलं भवेत् ।

विष्णुः सारतमंप्राड गरुडं गारुडं ततः ॥ १,२४०.५ ॥

महासारं धर्मकामधनमोक्षादिदायकम् ।

सूत उवाच ।

शौनक प्रवरं प्रोक्तं पुराणं गारुडं तव ॥ १,२४०.६ ॥

यदब्रवीत्पुरा व्यासः सारं मां गारुडेरितम् ।

व्यासः श्रुत्वा ब्रह्मणश्च पुराणं गारुडं शुभम् ।

द्वेवं ध्याय-वेदमेकं यतुर्धा व्यभजद्धरिः ॥ १,२४०.७ ॥

अष्टादशपुराणानि तानि मां प्राड वै शुक्रः ।

इदं तु गारुडं श्रेष्ठं मया ते शौनकेरितम् ॥ १,२४०.८ ॥

मुनीनां शृण्वतां मध्ये पृच्छतः सर्ववाचकम् ।

यः पठेच्छृणुयाद्वापि श्रावयेद्वा समाहितः ॥ १,२४०.९ ॥

संलिप्सेल्लेप्येद्वापि धारयेत्पुस्तके ननु ।

धर्मार्थो प्राप्नुयाद्धर्मार्थो यार्थमाप्नुयात् ॥ १,२४०.१० ॥

कामा नवाप्नुयात्कामी मोक्षार्थो मोक्षमाप्नुयात् ।

यद्यद्विच्छति तत्सर्वं गारुडश्रवणाल्लभेत् ॥ १,२४०.११ ॥

ब्राह्मणो वेदपारस्य गन्ता स्यान्नात्र संशयः ।

क्षत्रियो क्षत्रियस्यापि रक्षिता भवतीह च ॥ १,२४०.१२ ॥

नान्यस्य श्रवणं हि स्यात्पुराणं वेदसमितम् ।

वदेद्यदि स मूढात्मा कीर्तिहानिमवाप्नुयात् ॥ १,२४०.१३ ॥

अन्यस्मै य वदेद्भिद्रान्ब्राह्मणोन्तरितो य द्वि ।

ब्राह्मणान्तरितै सर्वैः श्रोतव्यं गारुडं त्विदम ॥ १,२४०.१४ ॥

यथा विषशुस्तथा तार्क्ष्यस्तार्क्ष्यस्तोत्राद्दुरिः स्तुतः ।

गारुडं वसुराजश्च श्रुत्वा सर्वमवाप उ ॥ १,२४०.१५ ॥

वरुरुवाच ।

नमस्यामि मडाभाळुं भग्रेद्र उरिवाहनम् ।

विषशोर्ध्वसंस्थानं वित्रासितमडासुरम् ॥ १,२४०.१६ ॥

नमस्ते नागदर्पघ्न विनतानन्दवर्धन ।

सुपक्षपात निदुम दीनदैत्यनिरीक्षित ॥ १,२४०.१७ ॥

परस्परस्य शापेन सुप्रतीकविभावसू ।

गजकच्छपतां प्राप्तौ भ्रातरौथैव संयुतौ ॥ १,२४०.१८ ॥

यद्दुश्छितौ योजनानि जस्तद्विगुणायतः ।

दूर्मस्त्रियोजनोत्सोधा शतयोजनवमऽलः ॥ १,२४०.१९ ॥

न भाद्यौ तौ त्वयानीयौ यतुर्बुधौ य पक्षिप? ।

परस्परकृताख्यापदोषाभ्य परिमोक्षितौ ॥ १,२४०.२० ॥

निषाददेशस्वादेन देवं ब्रूस्मानिदितम्? ।

विषादीशस्ततो मुक्तस्तत्रापि ब्राह्मणस्त्वया ॥ १,२४०.२१ ॥

वटारोडिणवृक्षस्य योजनानां शतायुता ।

शाभा भिन्ना त्वया यत्र वालभिल्याः समास्थिताः ॥ १,२४०.२२ ॥

त्वया यत्रकृता कृत्वानभस्थौ गजकच्छपौ ।

नभस्पपिनिरालंबे सर्वतः परिवारितौ ॥ १,२४०.२३ ॥

त्वया जिता रणो देवाः सर्वे शङ्कपुरोगमाः ।

आलृतं तत्पुरा सोमं वाह्निं निर्वाप्य काश्यपे ॥ १,२४०.२४ ॥

नागौ दृष्टिविषौ कृत्वा रजसा तु विचक्षुषौ ।

तीक्ष्णाग्नेण न सा भङ्क्त्वाविड्वेतौ मनोऽतः? ॥ १,२४०.२५ ॥

आलृत्यापि त्वया सोमं नीतमेव न भक्तितः ।

तेन विषशोर्ध्वजस्थानं वाहनत्वं गतो ह्यसि ॥ १,२४०.२६ ॥

त्वया निः क्षिप्य दर्भेषु सोमं नागाश्च वञ्चिताः ।
 जडार यामृतं पात्रं शीघ्रं वै ब्रह्मसूदन ॥ १,२४०.२७ ॥
 यत्र जिह्वाद्धिधाभूताः पन्नगानां द्विजोत्तम ।
 विनता मोचिता दास्यात्कदा पूर्वाजिता रणे ॥ १,२४०.२८ ॥
 उच्यैः श्रवाः स किंवाणः शुक्ल एत्येव भाषते ।
 कृष्णवाणमलं मन्ये पूर्वदृष्टमुवाच उ ॥ १,२४०.२९ ॥
 त्वया वज्रपडारेण पक्षमुक्तं पुरा स्वतः ? ।
 दधीयवज्रशङ्काणां मातुरथाय नान्यथा ॥ १,२४०.३० ॥
 तस्य पक्षस्य देवेन्द्रो यदानीतं छि दृष्टवान् ।
 तदा तव सुपर्णोति नाम स्थानं जगत्त्रये ॥ १,२४०.३१ ॥
 ध्यानमात्राद्दिनश्येतु विषं स्थावरजङ्गमम् ।
 पठेद्वा शृणुयाद्यश्च भुक्तिं मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ १,२४०.३२ ॥
 सूत उवाच ।
 वसुराजो गारुडं वै श्रुत्वा सर्वमवामवान् ।
 गरुडो भगवान्विष्वध्यांय-सर्ववामवान् ॥ १,२४०.३३ ॥
 तदुक्तं गारुडं पुण्यं पुराणं यः पठेन्नरः ।
 सर्वकाममवाप्नोति प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ १,२४०.३४ ॥
 श्लोकपाठं पठित्वा च सर्वपापक्षयो भवेत् ।
 यस्येदं वर्तते गेह तस्य सर्वं भवेद्विह ॥ १,२४०.३५ ॥
 गारुडं यस्य उरते तु तस्य उस्तगतो नयः ।
 यः पठेच्छृणुयादेतद्भुक्तिं मुक्तिं समाप्नुयात् ॥ १,२४०.३६ ॥
 धर्मार्थकाममोक्षांश्च प्राप्नुयाच्छ्रवणार्धितः ।
 पुत्रार्थो लभते पुत्रान्कामार्थो काममाप्नुयात् ॥ १,२४०.३७ ॥
 विद्यार्थो लभते विद्यां जयार्थो लभते जयम् ।
 ब्रह्महत्यादिना पापी पापशुद्धिमवाप्नुयात् ॥ १,२४०.३८ ॥
 वन्द्यापि लभते पुत्रं कन्या विन्दति सत्यतिम् ।
 क्षेमार्थो लभते क्षेमं भोगार्थो भोगमाप्नुयात् ॥ १,२४०.३९ ॥

मङ्गलार्थो मङ्गलानि गुणार्थो गुणमाप्नुयात् ।
 काव्यार्थो च कवित्वं च सारार्थो सारमाप्नुयात् ॥ १,२४०.४० ॥
 ज्ञानार्थो लभते ज्ञानं सर्वसंसारमर्दनम् ।
 छंदं स्वस्त्ययनं धन्यं गारुडं गरुडेरितम् ॥ १,२४०.४१ ॥
 नाकाले मरणं तस्य श्लोकमेकं तु यः पठेत् ।
 श्लोकार्धपठनादस्य दृष्टशत्रुक्षयो ध्रुवम् ॥ १,२४०.४२ ॥
 सूताच्छ्रुत्वा शौनकस्तुनौमिषे मुनिभिः कृतौ ।
 अहं ब्रूतेति संध्यायन्मुक्तोभूद्गरुडध्वजात् ॥ १,२४०.४३ ॥
 ॐ

इति श्रीगारुडे मङ्गपुराणे पूर्वभाष्ये प्रथमांशे आचारकाण्डे
 गरुडपुराणमालात्म्यं नाम चत्वारिंशदुत्तरद्विंशततमोऽध्यायः
 शुभं भूयात् ।
 इति श्रीगारुडे प्रथमांश आचारकाण्डः समाप्तः ।

श्रीगरुडमङ्गपुराणम् २

श्रीगणेशाय नमः ।
 तत्रादिमे द्वितीयांशे प्रेतकाण्डो धर्मकाण्डनामारभ्यते ।
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।
 नारायणं नमस्कृत्य नरं यैव नरोत्तमम् ।
 देवीं सरस्वतीं यैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ २,१.मंगलाचरणम् ॥ ॥
 धर्मन्टुडभद्रमूलो वेदस्कन्धः पुराणशाखाढ्यः ।
 क्तुकुसुमो मोक्षकृलो मधुसूदनपादपो जयति ॥ २,१.१ ॥
 नैमिषेऽनिमिषक्षेत्रे शौनकाद्या मुनीश्वराः ।
 कर्मणामन्तरे सूतं स्वासीनमिदमब्रुवन् ॥ २,१.२ ॥
 सूत जानासि सकलं वस्तु व्यासप्रसादतः ।
 तेन नः सन्दिडानानां सन्देहं छेत्तुमर्हसि ॥ २,१.३ ॥
 यथा तृणजलौकैति न्यायमा श्रित्य कञ्चन ।

दृष्टिनोऽन्यतनुप्राप्तिं केचित्त्वेव वदन्ति हि ॥ २,१.४ ॥

केचित्पुनर्यातनानां यामीनामुपभोगतः ।

पश्चाद्देहान्तरप्राप्तिं वदन्ति किमु तत्रसत् ॥ २,१.५ ॥

सूत उवाच ।

साधु पृष्टं मलाभागाः शृणुध्वं भवतां पुनः ।

सन्देहो नोपपद्येत लोकार्थं किल पृच्छताम् ॥ २,१.६ ॥

तदहं कृष्णगरुडसंवाद्द्वारकं द्विजः ।

अपाकरिष्ये सन्देहं भवतां भावितात्मनाम् ॥ २,१.७ ॥

नमः कृष्णाय भुनये य अनेन समुपाश्रिताः ।

अञ्जस्तरन्ति संसारसागरं कुनटीमिव ॥ २,१.८ ॥

अेकदा वैनतेयस्य लोकानां लोकनस्पृहा ।

बभूव सोऽथ बभ्राम तेषु नाम उरेर्गृह्णन् ॥ २,१.९ ॥

स पातालं भुवं स्वर्गं भ्रान्त्वालब्धशमाशयः ।

लोकदुःखेनातिदुःखी पुनर्वैकुण्ठमागमत् ॥ २,१.१० ॥

न रजो न तमश्चैव सत्त्वं ताभ्यां य मिश्रितम् ।

यत्र प्रवर्तते नैव सत्त्वमेव प्रवर्तते ॥ २,१.११ ॥

न यत्र माया नाशश्च न यै रागाद्यो मलाः ।

श्यामावदाताः सुरुथः शतपत्रविलोचनाः ॥ २,१.१२ ॥

सुरासुरार्थिता यत्र गणा विष्णोः सुपेशसः ।

पिशङ्गवस्त्राभारणा मणियुङ्निष्कभूषिताः ॥ २,१.१३ ॥

यतुर्भुजाः कुण्डलिनो मौलिनो मालिनस्तथा ।

भ्राजिष्णुभिर्विमानानां पङ्क्तिभिर्ये मलात्मनाम् ॥ २,१.१४ ॥

धोतन्ते धोतमानानां प्रमदानां य पङ्क्तिभिः ।

श्रीर्यत्र नानाविभवैर्लरेः पादौ मुद्यार्थति ॥ २,१.१५ ॥

हरिं गायति दौलास्थं गीयमानाविभिः स्वयम् ।

ददर्श श्रीहरिं तत्र श्रीपतिं सात्वतां पतिम् ॥ २,१.१६ ॥

जगत्पतिं यज्ञपतिं पार्षटैः परिषेवितम् ।

सुनन्दनन्दप्रबलार्द्धशमुष्यैर्निरन्तरम् ॥ २,१.१७ ॥

भृत्यप्रसादसुमुष्ममायतारुणालोचनम् ।

डिरीटिनं कुण्डलिनं श्रिया वक्षसि लक्षितम् ॥ २,१.१८ ॥

पीतांशुकं यतुर्बाहुं प्रसन्नलसिताननम् ।

अभ्यर्द्धणसनासीनं ताभिः शक्तिभिरावृतम् ॥ २,१.१९ ॥

प्रधानपुरुषाभ्यां च मलता चालमा तथा ।

अेकादशोन्द्रियैश्चैव पञ्चभूतैस्तथैव च ॥ २,१.२० ॥

स्वदुपेरममाणं तमीश्वरं विनतासुतः ।

तदर्शनाह्लादयुतस्वान्तो लृष्यत्तनूरुधः ॥ २,१.२१ ॥

लोचनाभ्यामश्रु मुञ्चन्प्रेममग्नौ ननाम ह ।

नमागतं नतं स्वीय वाहनं विष्णुरभ्रवीत् ।

भूमिः का लङ्घिता पक्षिंस्त्वयेयन्तमनेहसम् ॥ २,१.२२ ॥

गरुड उवाच ।

तव प्रसादाद्भैकुण्ठ त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ २,१.२३ ॥

मया विलोकितं सर्वं जगत्स्थावरजङ्गमम् ।

भूर्लोकान्तसत्यपर्यन्तं पुरं याम्यं विना प्रभो ॥ २,१.२४ ॥

भूर्लोकः सर्वलोकानां प्रचुरः सर्वजन्तुषु ।

मानुष्यं सर्वभूतानां भुक्तिमुक्त्यालयं शुभम् ॥ २,१.२५ ॥

अतः सुकृतिनां लोको न भूतो न भविष्यति ॥ २,१.२६ ॥

गायन्ति देवाः किल गीतकानि धन्यास्तु ये भारतभूमिभागे ।

स्वर्गापवर्गस्य कृलार्जनाय भवन्ति भूयः पुरुषाः सुरत्वात् ॥ २,१.२७ ॥

प्रेतः द्रौक्षिष्यते कस्मात्पञ्चरत्नं मुषे कथम् ।

अधस्ताख्यालिता दर्भाः पादौ याम्यां व्यवस्थितौ ॥ २,१.२८ ॥

किमर्थं पुत्रपौत्राश्च तस्य तिष्ठन्ति यात्रतः ।

किमर्थं दीयते दानं गोदानमपि केशव ॥ २,१.२९ ॥

अन्धुमित्राण्यमित्राश्च क्षमापयन्ति तत्कथम् ।

तिलालोहं छिदण्यं च कर्पासं लवणं तथा ॥ २,१.३० ॥

सामधान्यं क्षितिर्गावो दीयन्ते डेनडेतुना ।
कथं छि म्रियते जन्तुर्भृतो वै कुत्र गच्छति ॥ २,१.३१ ॥
अतिवाडशरीरं य कथं छि श्रयते तदा ।
शवं स्कन्धे वडेत्युत्रो अग्निदाता य पौत्रकः ॥ २,१.३२ ॥
आज्येनाभ्यञ्जनं कस्मात्कुत ओकाडुतिडिया ।
वसुन्धरा किमर्थं य कुतः स्त्रीशब्दकीर्तनम् ॥ २,१.३३ ॥
यमसूक्तं किमर्थं य उदीय्या दिशमाडरेत् ।
पानीयमेकवस्त्रेण सूर्यभिम्बनिरीक्षार्णम् ॥ २,१.३४ ॥
यवसर्षपदूर्वास्तु पाषाणे निम्बपत्रकम् ।
वस्त्रं नरश्च नारी य विदध्यादधरोत्तरम् ॥ २,१.३५ ॥
अन्नाद्यं गृहमागत्य न लोक्तव्यं जनैः सड ।
नवकांश्चैव पिण्डांश्च किमर्थं ददते सुताः ॥ २,१.३६ ॥
किमर्थं यत्परे दृग्धं यात्रे पकवे य मृन्मये ।
काष्ठत्रयं गाणाभ्यं कृत्वा रात्रौ यतुष्पथे ॥ २,१.३७ ॥
निशायां दीयते दीपो यावदष्टं दिनेदिन ।
दाडोदकं किमर्थं य किमर्थं य जनैः सड ॥ २,१.३८ ॥
भगवन्नाति वाडश्च नव पिण्डाः प्रदापयेत् ।
कथं देयं पितृभ्यश्च वाडस्यावाडनं कथम् ॥ २,१.३९ ॥
छन्दोऽप्येच्छियते देव कस्मात्पिण्डं प्रदापयेत् ।
किं तत्प्रदीयते तस्य पिण्डदानाद्यनन्तरम् ॥ २,१.४० ॥
अस्थिसञ्चयनं यैव घटस्फोटं तथैव य ।
द्वितीयेडकि कुतः स्नानं यतुर्थे साग्निके द्विजे ॥ २,१.४१ ॥
दशमे किं मलस्नानं कार्यं सर्वजनैः सड ।
कस्मात्तैलोद्धर्तनं य स्कन्धवाडगुडं नयेत् ॥ २,१.४२ ॥
तैलोद्धर्तनकं यापि दधुः स्थूलजलाशये ।
दशमेडडनि यत्पिण्डं तद्दद्या दामिषेण तु ॥ २,१.४३ ॥
पिणाञ्चैकादशे कस्माद्भृषोत्सर्गादिपूर्वकम् ।
भाजनोपानडौ श्चत्रं वासांसि त्वङ्गुलीयकम् ॥ २,१.४४ ॥

त्रयोदशोऽङ्गि देयं स्यात्पददानं किमर्थकम् ।
 श्राद्धानि षोडशैतानि अब्दं यावत्कुतो घटः ॥ २,१.४५ ॥
 अत्राद्येनोदकेनैव षष्ट्याधिकशतत्रयम् ।
 दिनेदिने यं दातव्यं घटान्नं प्रेततृप्तये ॥ २,१.४६ ॥
 प्राप्ते काले वै म्रियते अनित्या मानवाः प्रभो ॥ २,१.४७ ॥
 छिद्रं तु नैव पश्यामि कुतो ज्वः स निर्गतः ।
 कुतो गच्छन्ति भूतानि पृथिव्यापो मनस्तथा ।
 तेजो वदस्व मे नाथ वायुराकाशमेव च ॥ २,१.४८ ॥
 कुतः कर्मन्द्रियाणील पञ्चबुद्धीन्द्रियाणि च ।
 वायवश्चैव पञ्चैते कथं गच्छन्ति यात्ययम् ॥ २,१.४९ ॥
 लोभमोहादयः पञ्च शरीरे यैव तस्कराः ।
 तृषणा कामो ज्यलङ्कारः कुतो यान्ति जनार्दना ॥ २,१.५० ॥
 पुण्यं वाप्यथवापुण्यं यत्किञ्चित्सुकृतं तथा ।
 नष्टे देहे कुतो यान्ति दानानि विविधानि च ॥ २,१.५१ ॥
 सपिण्डं किमर्थं च पूर्णं संवत्सरेऽपि वा ।
 प्रेतस्य मेलनं केषां किंविधं तत्र कारयेत् ॥ २,१.५२ ॥
 भूर्धनात्पननाद्वापि विपत्तिर्यदि जायते ।
 ये दग्धा ये त्वदग्धाश्च पतिता ये नरा भुवि ॥ २,१.५३ ॥
 यानि यान्यानि भूतानि तेषामन्ते भवेय्य किम् ।
 पापिनो ये दुराचारा ये यान्ये गतबुद्धयः ॥ २,१.५४ ॥
 आत्मघाती ब्रह्महा य स्तेयी विश्वासघातकः ।
 कपिलायाः पिबेच्छूद्रो यः पठेद्विदमक्षरम् ॥ २,१.५५ ॥
 धारयेद्ब्रह्मसूत्रं वा डा गतिस्तस्य माधव ।
 शूद्रस्य ब्राह्मणी भार्या संगृहीता यदा भवेत् ॥ २,१.५६ ॥
 भीतोऽलं पापिनस्तस्मात्तन्मे वद जगत्प्रभो ।
 अन्यथ शृणु विश्वात्मन्मया कौतुकिना स्यात् ॥ २,१.५७ ॥
 लोकांल्लोक्यता लोके जगाडे विश्वमण्डलम् ।

तत्राजनि जनान्दृष्ट्वा दुःषेष्वेव निमज्जतः ॥ २,१.५८ ॥

स्वान्ते मे दूर्धरा पीडा तत्पीडातो गरीयसी ।

त्रिदिवे दितिजातेभ्यो भूमौ मृत्युरुगादिभिः ॥ २,१.५९ ॥

एष्टवस्तुवियो गैश्च पाताले मामकं भयम् ।

येवं न निर्भयं स्थानमन्यदीश भवत्वदात् ॥ २,१.६० ॥

असत्यं स्वप्रमायावलावेन कवलीकृतम् ।

तत्रापि भारते वर्षे बहुदुःखस्य भागिनः ॥ २,१.६१ ॥

जना दृष्टा मया रागद्वेषमोडादिविप्लुताः ।

केचिदन्याः केकराक्षास्मलद्रायस्तु पङ्गवः ॥ २,१.६२ ॥

भञ्जाः काशाश्च अधिरा मूकाः कुष्ठाश्च लोभशाः ।

नानारोगपरीताश्च अपुष्पाख्याभिमानिनः ॥ २,१.६३ ॥

तेषां दोषस्य वैचित्र्यं मृत्योर्गोचरतामपि ।

दृष्ट्वा प्रसुमनाः प्राप्तः को मृत्युश्चित्रता कथम् ॥ २,१.६४ ॥

मृतिर्यस्य विधानेन मरणाद्यध्यनन्तरम् ।

विधिनाष्टक्रिया यस्य न स दुर्गतिमाप्नुयात् ॥ २,१.६५ ॥

ऋषिभ्यस्तु मया पूर्वमिति सामान्यतः श्रुतम् ।

ज्ञानाय तद्द्विशेषस्य पृथ्वामीदमिति प्रभो ॥ २,१.६६ ॥

म्रियमाणस्य किं कृत्यं किं दानं वासवानुज ।

वाङ्मृत्योरन्तराले को विधिर्दलनस्य य ॥ २,१.६७ ॥

सद्यो विलम्बतो वा किं देहमन्यं प्रपद्यते ।

संयमन्यां कथ्यमाणमावर्षं का मृतिर्क्रिया ॥ २,१.६८ ॥

प्रायश्चित्तं दुर्मतेः किं पञ्चकादिमृतस्य य ।

प्रसादं कुरु मे मोक्षं छेत्तुमर्हस्यशेषतः ॥ २,१.६९ ॥

सर्वमन्तेमया पृष्टं ब्रूहि लोडङ्गिताय वै ॥ २,१.७० ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभास्ते द्वितीयांशाख्ये धर्मकाण्डे

(प्रेतभास्ते) श्रीकृष्णगारुडसंवादे प्रश्नप्रपञ्चो नाम प्रथमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २

श्रीकृष्ण उवाच ।

साधु पृष्टं त्वया भद्र मानुषाणां छिताय वै ।

शृणुष्यावहितो भूत्वा सर्वमेवौर्ध्वदृष्टिदम् ॥ २,२.१ ॥

सम्यग्विभेदरहितं श्रुतिस्मृतिसमुद्भूतम् ।

यत्र दृष्टं सुरैः सेन्द्रैर्योगिभिर्योगिचिन्तकैः ॥ २,२.२ ॥

गुड्यद्गुड्यतरं तस्य नाभ्यातं कस्यचित्कवचित् ।

भक्तस्त्वं छि मलाभाग वैनतेयं ब्रवीमि ते ॥ २,२.३ ॥

अपुत्रस्य गतिर्नास्तु स्वर्गो नैव य नैव य ।

येन केनाप्युपायेन कार्यं जन्म सुतस्य छि ॥ २,२.४ ॥

तारयेन्नरकान्पुत्रो यदि मोक्षो न विधते ।

स्कन्धः पुत्रेण कर्तव्यो ह्यग्निदाता य पौत्रकः ॥ २,२.५ ॥

तिलदूर्भेश्च भूम्यां वै कुटी ऋतुमती भवेत् ।

पञ्च रत्नानि वक्त्रे तु येन जिवः प्ररोडति ॥ २,२.६ ॥

यदा पुष्पं प्रनष्टं छि क्व तदा गर्भधारणम् ।

आदराच्च ततो भूमौ येन गर्भं प्रधारयते ॥ २,२.७ ॥

लेप्या तु गोमयैर्भूमिस्तिलान्दूर्भान्विनिः क्षिपेत् ।

तस्यामेवातुरो मुक्तः सर्वं दडति किंलिषम् ॥ २,२.८ ॥

दर्भतूली नयेत्स्वर्गमातुरस्य न संशयः ।

दर्भस्तत्र क्षिपेद्वाथ तूलीगेन्दुकमध्यतः ॥ २,२.९ ॥

सर्वत्र वसुधापूता यत्र लेपो न विधते ।

यत्र लेपः स्थितस्तत्र पुनर्लेपेन शुध्यति ॥ २,२.१० ॥

यातुधानाः पिशाचाश्च राक्षसाः कूरकर्मिणः ।

अलेपं ह्यातुरं मुक्तं विशन्त्येते वियोनयः ॥ २,२.११ ॥

नित्यलोमस्तथा श्राद्धं पादशौचं द्विजे तथा ।

मण्डलेन विना भूम्यामातुरो मुच्यते न छि ॥ २,२.१२ ॥

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च श्रीर्दुताशस्तथैव य ।

मण्डले थोपतिष्ठन्ति तस्मात्कुर्वीत मण्डलम् ॥ २,२.१३ ॥

अन्यथा भ्रियते वालो वृद्धस्ताक्षर्ययुवाथवा ।

योन्यन्तरं न गच्छेत्स क्रीडते वायुना सल ॥ २,२.१४ ॥

मिश्रितं लोडितामिश्रं तदेवं जन्म ज्ञयते ।

तस्यैव वायुभूतस्य न श्राद्धं नोदकक्रिया ॥ २,२.१५ ॥

मम स्वेदसमुद्भूतास्तिवास्ताक्षर्यं पवित्रकाः ।

असुरा दानवा दैत्या विद्रवन्ति तिलैस्तथा ॥ २,२.१६ ॥

तिलाः श्वेतास्तिवा कृष्णास्तिवा गोमूत्रसंनिभाः ।

दलन्तु ते मे पापानि शरीरेण कृतानि वै ॥ २,२.१७ ॥

एक एव तिलो दत्तो उभद्रोऽतिवैः समः ।

तर्पणे दानोभेषु दत्तो भवति याक्षयः ॥ २,२.१८ ॥

दर्भा रोमसमुद्भूतास्तिवाः स्वेदेषु नान्यथा ।

देवता दानवास्तृमाः श्राद्धेन पितरस्तथा ॥ २,२.१९ ॥

प्रयोगविधिना ब्रह्मा विश्वं याप्युपजुवनाम् ।

अपसव्यादितो ब्रह्मा पितरो देवदेवताः ॥ २,२.२० ॥

तेन ते पितरस्तृमा अपसव्ये कृते सति ।

दर्भमूले स्थितो ब्रह्मा मध्ये देवो जनार्दनः ॥ २,२.२१ ॥

दर्भाग्ने शङ्करं विधात्रथो देवाः कुशे स्मृताः ।

विप्रा मन्त्राः कशा वह्निस्तुलसी च भगेश्वर ॥ २,२.२२ ॥

नैते निर्मात्यतां यान्ति क्रियमाणः पुनः पुनः ।

तुलसी ब्राह्मणो गावो विष्णुरेकादशी भग ॥ २,२.२३ ॥

पञ्च प्रवडणान्ये भवाब्धौ मज्जतां नृणाम् ।

विष्णुरेकादशी गीता तुलसी विप्रधेनवः ॥ २,२.२४ ॥

असारे दुर्गसंसारे षट्पदी मुक्तिदायिनी ।

तिलाः पवित्रमतुलं दर्भाश्चापि तुलस्यथ ॥ २,२.२५ ॥

निवारयन्ति यैतानि दुर्गतिं यान्तमातुरम् ।

दस्ताभ्यामुद्भूतेर्दर्भास्तोयेन प्रोक्षयेद्भुवि ॥ २,२.२६ ॥

मृत्युकाले क्षिपेद्दर्भान्करयोरतुरस्य च ।
दर्भैस्तु क्षिप्यते योऽसौ दर्भैस्तु पस्विष्ठितः ॥ २,२.२७ ॥
विष्णुलोके स वै याति मन्त्रहीनोऽपि मानवः ।
तूलीं कृत्वा कृतौ पादौ संस्थितौ क्षितिपृष्ठतः ॥ २,२.२८ ॥
प्रायाश्चित्तं विशुद्धाग्रौ संसारेऽसारसागरे ।
गोमयेनोपलिम्पेत्तु दर्भास्तरणसंस्थिते ॥ २,२.२९ ॥
यने दत्तेन दानेन सर्वं पापं व्यपोडति ।
लवणं तद्रसं दिव्यं सर्वकामप्रदं नृणाम् ॥ २,२.३० ॥
यस्मादन्नरसाः सर्वे नोत्कटा लवणं विना ।
पितृणां च प्रियं भव्यं तस्मात्स्वर्गप्रदं भवेत् ॥ २,२.३१ ॥
विष्णुद्वेष्टसमुद्भूतो यतोऽयं लवणो रसः ।
अेतत्सलवणं दानं तेन शंसन्ति योगिनः ॥ २,२.३२ ॥
ब्राह्मणक्षत्रियविशां स्त्रीणां शूद्रजनस्य च ।
आतुरस्य यदा प्राणा न यान्ति वसुधातले ॥ २,२.३३ ॥
लवणं तु तदा देयं द्वारस्थोद्घाटनं दिवः ।
अन्यथ्य शृणु पक्षीन्द्र मृत्यो रुपं प्रपञ्चतः ॥ २,२.३४ ॥
यस्य कालेन नो यायाद्वियोगः प्राणद्वेष्टयोः ।
प्राणिनश्च स्वसमये मृत्युरत्यन्तविस्मृतिः ॥ २,२.३५ ॥
यथा वायुर्जलधरान्विकर्षति यतस्ततः ।
तद्भ्रज्जलधवत्तार्क्ष्यं कालस्यैव वशानुगाः ॥ २,२.३६ ॥
सात्त्विका राजसाश्चैव तामसा ये च डेयन ।
भावाः कालात्मकाः सर्वे प्रवर्तन्ते हि जन्तुषु ॥ २,२.३७ ॥
आदित्यश्चन्द्रमाः शम्भुरापो वायुः शतकतुः ।
अग्निः षं पृथिवी मित्र ओषधो वसवस्तथा ॥ २,२.३८ ॥
सरितः सागराश्चैव भावाभावौ च सर्षडन् ।
सर्वे कालेन सृज्यन्ते संक्षिप्यन्ते यथा पुनः ॥ २,२.३९ ॥
कालेन संद्वियन्ते च नृनं मृत्यावुपस्थिते ।
द्वैयोगात्ता व्याधिः कश्चिद्दुत्पद्यते भग ॥ २,२.४० ॥

वैकल्यमिन्द्रियाणां य बलौ ज्ञोरेडसां भवेत् ।
 युगपद्भ्रमिककोटिशूकदंशो भवेद्यदि ॥ २,२.४१ ॥
 तदानुमीयते तेन पीडा मृत्युभवा भग ।
 ततः क्षणेन यैतन्ये विकले जडतां गते ॥ २,२.४२ ॥
 प्रियात्यन्ते ततः प्राणा याम्यैर्निकटवर्तिभिः ।
 भीभत्सं तु तदा रुपं प्राणैः कण्ठगतैर्भवेत् ॥ २,२.४३ ॥
 कुमुद्विरते सोऽथ मुपुं लालाकुलं भवेत् ।
 अङ्गुष्ठमात्रपुरुषो ढाडा कुर्वस्ततस्तनोः ॥ २,२.४४ ॥
 तदैव नीयते द्रुतैर्याम्यैर्वीक्षस्वकं गृहम् ।
 भूय एव छिते तात मृत्युकालदशाभिमाम् ॥ २,२.४५ ॥
 अष्मा प्रकुपितः काये तीव्रवायुसमीरितः ।
 भिनत्ति मर्मस्थानानि दीप्यमानो निरिन्धनः ॥ २,२.४६ ॥
 उदानो नाम पवनस्ततश्चोर्ध्वं प्रवर्तते ।
 भक्तानामबुभुक्षाणामधोगतिनिरोधकृत् ॥ २,२.४७ ॥
 यैर्नानृतानि योक्तानि प्रीतिभेदः कृतो न य ।
 आस्तिकः श्रद्धधानश्च स सुपुं मृत्युमृच्छति ॥ २,२.४८ ॥
 यो न कामात्र संरंभात्र द्वेषाद्धर्ममुत्सृजेत् ।
 यथोक्तकारी सौम्यश्च स सुपुं मृत्युमृच्छति ॥ २,२.४९ ॥
 मोडज्ञानप्रदातारः प्राप्नुवन्ति मलत्तमः ।
 कूटसाक्षी भृषावादी ये य विश्वासघातकाः ॥ २,२.५० ॥
 ते मोडं मृत्युमृच्छन्ति तथा ये वेदनिन्दकाः ।
 विभीषकाः पूतिगन्धा यष्टिमुद्गरपाशयः ॥ २,२.५१ ॥
 आगच्छन्ति दुरात्मानो यमस्य पुरुषास्तदा ।
 प्राप्ते त्वीदृक्पथे धीरे जायते तस्य वेपथुः ॥ २,२.५२ ॥
 कुन्त्यविरतं सोऽपि पितृमातृसुतानपि ।
 सास्य वागस्कृटा यत्नेनैकवर्णा विभासते ॥ २,२.५३ ॥
 दृष्टिर्वै भ्राम्यते त्रासाच्छ्वासाच्छुष्यति याननम् ।

स ततो वेदनाविष्टस्तच्छरीरं विमुञ्चति ॥ २,२.५४ ॥
अस्पृश्यं कुत्सनीयं च तत्क्षणादेव जायते ।
उक्तं मृत्योः स्वर्गं तु प्रसङ्गादन्यदप्यथ ॥ २,२.५५ ॥
वैशित्र्यस्थोत्तरं प्रश्ने द्वितीयस्य वदामि ते ।
कर्मणां प्राक्तनानां तु तदसत्त्वेन भद्रेतः ॥ २,२.५६ ॥
भवेद्भोगस्य वैशित्र्यं भ्राम्यतां प्राणिनामिह ।
देवत्वमसुरत्वं च यक्षत्वादिसुषुप्तप्रदम् ॥ २,२.५७ ॥
मानुषत्वं पशुत्वं च पक्षित्वाद्यतिदुःखदम् ।
कर्मणां तारतम्येन भवतीह भगेश्वर ॥ २,२.५८ ॥
अत्र ते कीर्तयिष्यामि विपाकं कर्मणामहम् ।
वैशित्र्यस्य स्पृष्टत्वायथैर्जोवः संसरत्यथम् ॥ २,२.५९ ॥
महापातकजान्घोरान्नरकान्प्राप्य दारुणान् ।
कर्मक्षयात्प्रजायन्ते महापातकिनः क्षितौ ॥ २,२.६० ॥
जायन्ते लक्ष्णैर्यैस्तुतानि मे शृणु सत्तम ।
भृगाश्वसूकरोष्ट्राणां ब्रह्मडा योनिमुख्यति ॥ २,२.६१ ॥
कृमिकीटपतङ्गत्वं स्वर्णहारी समाप्नुयात् ।
तृणगुल्मतात्वं च कर्मशो गुरुतल्पगः ॥ २,२.६२ ॥
ब्रह्मडा क्षयरोगी स्यात्सुरापः श्यावदन्तकः ।
उमहारी तु कुम्भी दुश्कर्मा गुरुतल्पगः ॥ २,२.६३ ॥
यो येन संवसत्येषां स तल्विद्गोऽभिजायते ।
संवत्सरेण पतति पतितेन सहायस्त्वं ॥ २,२.६४ ॥
संलापस्पर्शनिः श्वाससहयानाशनासनात् ।
याजनाध्यापनाधौनात्पापं संकमते नृणाम् ॥ २,२.६५ ॥
गत्वा दारान्परेषाम्थ ब्रह्मस्वभपलुत्य च ।
अरण्ये निर्जने देशे जायते ब्रह्मराक्षसः ॥ २,२.६६ ॥
डीनजातौ प्रजायेत रत्नानामपहारकः ।
पत्रं च शाप्तिनो लुप्त्वा गन्धांश्छुञ्चन्तरी पुमान् ॥ २,२.६७ ॥

मूषको धान्यहारी स्याधानमुष्टः कृलं कपिः ।
 निर्मन्त्रभोजनात्काको गृध्रो ह्रुत्वा ह्युपस्करम् ॥ २,२.६८ ॥
 मधुदंशः कृलं गृध्रो गां गोधाग्निं भक्षस्तथा ।
 स्यात्स्थूवेतकुष्ठी स्त्रीवस्त्रं ह्यरुच्यी रसहारकः ॥ २,२.६९ ॥
 कांस्यहारी तु लंसः स्यात्परस्वस्य च हारकः ।
 अपस्मारी गुरोर्लन्ता कूरकृद्रामनो भवेत् ॥ २,२.७० ॥
 धर्मपत्नीं त्यज्जम्बवेधी प्राणी भवेत्क्षितौ ।
 देवविप्रस्वापहारी पाण्डुरः परमांसभुक् ॥ २,२.७१ ॥
 भक्ष्याभक्ष्यो गण्डमाली महारोगी प्रजायते ।
 न्यासापहारी काणः स्यात्स्त्रीशुचः भञ्जको भवेत् ॥ २,२.७२ ॥
 कौमारदारत्यागी च दुर्भगोऽथै कमिष्टभुक् ।
 वातगुल्मी विप्रयोषिद्रामी वा जम्बुको भवेत् ॥ २,२.७३ ॥
 शय्याहर्ता क्षपणकः पतङ्गो वस्त्रहारकः ।
 मात्सर्यादपि जात्यन्धो कपाली दीपहारकः ॥ २,२.७४ ॥
 कौशिको मित्रहन्ता च क्षयी पित्रादिनिन्दकः ।
 स्मलद्भागनृतवादी कूटसाक्षी जलोदरी ॥ २,२.७५ ॥
 मशकः सोऽथ यन्त्रोष्ठो विवाले विघ्नकृद्भवेत् ।
 स्याद्वाथ वृषलः सोऽयं यत्परे वै विण्मूत्रकृत् ॥ २,२.७६ ॥
 मूत्रकृच्छ्री दूषकस्तु कन्यायाः क्लीबतामियात् ।
 द्वीपी स्याद्भेदविकेता वराहोऽयाजयथाजकः ॥ २,२.७७ ॥
 यतस्ततोऽश्रन्मार्जारो भयोतो वडदाहकः ।
 कृमिः पर्युषितादः स्यान्मत्सरी भ्रमरो भवेत् ॥ २,२.७८ ॥
 अञ्चुत्सादी तु कुष्ठी स्याददन्ताऽदानतो वृषः ।
 सर्पो गोलारकोऽन्नस्य हारकः स्यादशुर्णवान् ॥ २,२.७९ ॥
 जलहारी तु मत्स्यः स्यात्क्षीरहारी भलाडिका ।
 अन्नं पर्युषितं विप्रे प्रददत्सुभ्रजतां प्रजेत् ॥ २,२.८० ॥
 कृत्वानि हरते यस्तु सन्ततिर्भ्रियते भग ।
 अदत्त्वा भक्ष्यमश्राति ह्यनपत्यो भवेन्नरः ॥ २,२.८१ ॥

प्रवज्यागमनाद्वाजन्भवेन्मरुपिशाचकः ।

यातको जलहर्ता स्याज्जन्मान्धः पुंस्तकं हरन् ॥ २,२.८२ ॥

प्रतिश्रुत्य द्विजेभ्योऽर्थमददज्जम्बुको भवेत् ।

परिवादादिजातीनां लभते काश्छर्पी तनुम् ॥ २,२.८३ ॥

दुर्भगः कृलविकेता वृकश्च वृषलीपतिः ।

मार्जारोऽङ्गिं पदा स्पृष्ट्वा रोगवान्परमांसभुक् ॥ २,२.८४ ॥

जलप्रस्त्रवाणं यस्तु भिन्धान्मत्स्यो भवेन्नरः ।

हरेः कथां न शृण्वन्ति ये न साधुजनस्तवम् ॥ २,२.८५ ॥

ताम्ररान्कर्णमूलोऽयं व्यापूयान्नेतराज्जनान् ।

परस्थाननसंस्थं यो ग्रासं हरि मन्ध्रीः ॥ २,२.८६ ॥

द्वेषोपकराणान्येन गाण्डमालिनमीडते ।

दम्भेनाचरते धर्मं गजयर्मा भवेत्तु सः ॥ २,२.८७ ॥

शिरोऽर्तिप्रमुखा रोगा यान्ति विश्वासाघातकम् ।

विङ्गपीडी शिवस्वं च शिवनिर्मात्यमेव च ॥ २,२.८८ ॥

स्त्रियोऽप्यनेन मार्गोऽणुत्वा दोषमवाप्नुयुः ।

अतेषामेव जन्तूनां भार्यात्वमुपजायते ॥ २,२.८९ ॥

भोगान्ते नरकस्थैतत्सर्वमित्यवधारय ।

भय प्रदृश्यमेतत्तु मयोक्तं ते समासतः ।

द्रव्यप्रकारा हि यथा तथैव प्राणिजातयः ॥ २,२.९० ॥

अवं विशित्रैर्निजकर्मभिर्नृणां सुभस्य दुःभस्य च जन्मनामपि ।

वैशित्र्यमुक्तं शुभकर्मतः शुभं तथाशुभाख्याशुभमीरयन्ति ॥ २,२.९१ ॥

अेतत्ते सर्वभाष्यातं यत्पृष्टोऽहमिह त्वया ॥ २,२.९२ ॥

एतं श्रीगारुडे मङ्गापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे प्रतका(भ)ण्डे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे और्ध्वद्वेहिकविधिकर्मविपाकयोर्वर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः

अेवमुत्साहितः पक्षी स्वतृपं निरयस्य तु ।
 पप्रच्छनरकाण्येवं श्रुत्वा योद्धूवितान्तरः ॥ २,३.१ ॥
 गरुड उवाच ।
 नरकाणां स्वतृपं मे वद येषु विकर्मिणः ।
 पात्यन्ते दुःखभूयिष्ठास्तेषां भेदांश्च कीर्तय ॥ २,३.२ ॥
 श्रीभगवानुवाच ।
 नरकाणां सडस्राणि वर्तन्ते ख्यरुणानुज ।
 शक्यं विस्तरतो नैव वक्तुं प्राधान्यतो ब्रुवे ॥ २,३.३ ॥
 रौरवं नाम नरकं मुष्यं तद्वैनिबोध मे ।
 रौरवे कूटसाक्षी तु याति यश्चानृती नरः ॥ २,३.४ ॥
 योजनानां सडस्रे द्वे रौरवो ङि प्रमाणातः ।
 जानुमात्रप्रमाणं तु तत्र गर्तं सुदुस्तरम् ॥ २,३.५ ॥
 तत्राङ्गारयथौघेन कृतं तद्भरणीसमम् ।
 तत्राग्निना सुतीव्रेण तापिताङ्गारभूमिना ॥ २,३.६ ॥
 तन्मध्ये पापकर्माणां विमुञ्चन्ति यमानुगाः ।
 स दख्यमानस्तीव्रेण वह्निना परिधावति ॥ २,३.७ ॥
 पदेपदे य पादोडस्य स्कुट्यते शीर्यते पुनः ।
 अडोरान्नेणोद्धरणं पादन्यासेन गच्छति ॥ २,३.८ ॥
 अेवं सडस्रं विस्तीर्णं योजनानां विमुञ्चते ।
 ततोऽन्यत्पापशुद्ध्यर्थं तादृङ्निरयमृच्छति ॥ २,३.९ ॥
 रौरवस्ते समाभ्यातः प्रथमो नरको मया ।
 मडारौरवसंज्ञं तु शृणुष्व नरकं षग ॥ २,३.१० ॥
 योजनानां सडस्राणि सन्ति पञ्च समन्ततः ।
 तत्र ताम्रमयी भूमिरधस्तस्या लुताशनः ॥ २,३.११ ॥
 तथा तपन्त्या सा सर्वा प्रोद्यद्भिद्युत्समप्रभा ।
 विभाव्यते मडारौद्रा पापिनां दर्शनादिषु ॥ २,३.१२ ॥
 तस्यां अद्भुकराभ्यां य पद्भ्यां सैव यमानुगैः ।
 मुञ्चते पापकृन्मध्ये लुण्ठमानः स गच्छति ॥ २,३.१३ ॥

काडैर्बडैर्वृकोलूडैर्मशडैर्वृश्रिडैस्तथा ।
 भक्ष्यमाणैस्तथा शैर्द्रैर्गतो मार्गो विकृष्यते ॥ २,३.१४ ॥
 दृष्यमानो गतमतिर्भ्रान्तस्तातेति याकुलः ।
 वदत्यसकृद्दुद्रो न शान्तिमधिगच्छति ॥ २,३.१५ ॥
 अेवं तस्मान्नरैर्भोक्षस्त्वतिष्कान्तैरवाप्यते ।
 वर्षायुतायुतैः पापं यैः कृतं दुष्टबुद्धिभिः ॥ २,३.१६ ॥
 तथान्यस्तु ततो नाम सोऽतिशीतः स्वभावतः ।
 मडारौरववद्दीर्घस्तथान्धतमसा वृतः ॥ २,३.१७ ॥
 शीतार्तास्तत्र बध्यन्ते नरास्तमसि दारुणे ।
 परस्परं समासाद्य परिरभ्याश्रयन्ति ते ॥ २,३.१८ ॥
 दन्तास्तेषां य भज्यन्ते शीतार्तिपरिकम्पिताः ।
 क्षुत्प्रातिभलाः पक्षिन्नथ तत्राप्युपदेवाः ॥ २,३.१९ ॥
 छिमभाडवडो वायुभिनत्यस्थीनि दारुणः ।
 मज्जासृगस्थिगलितमश्रन्त्यत्र क्षुधान्विताः ॥ २,३.२० ॥
 आलिङ्ग्यमाना भ्राम्यन्ते परस्परसमागमे ।
 अेवं तत्रापि सुमडान्द्वेषस्तमसि मानवैः ॥ २,३.२१ ॥
 प्राप्यते शकुनिश्रेष्ठ यो बलूकृतसञ्चयः ।
 निकृन्तनं छति प्यातस्ततोऽन्यो नरकोत्तमः ॥ २,३.२२ ॥
 कुलालयक्षाणि तत्र भ्राम्यन्त्यविरतं भग ।
 तेष्वपाष्ये निकृष्यन्ते कालसूत्रेण मानवाः ॥ २,३.२३ ॥
 यमानुमाङ्गुलिस्थेन आपादतलमस्तकम् ।
 न यैषां श्रुवितभ्रंशो जायते पक्षिसत्तम ॥ २,३.२४ ॥
 छिन्नानि तेषां शतशः भाडान्यैक्यं प्रजन्ति छि ।
 अेवं वर्षसडस्त्राणि भ्राम्यन्ते पापकर्मिणः ॥ २,३.२५ ॥
 तावधावदशेषं य तत्पापं संक्षयं गतम् ।
 अप्रातश्च य नरकं शृणुष्व गदतो मम ॥ २,३.२६ ॥
 तत्रस्थैर्नारकैर्दुःखमसद्यमनुभूयते ।
 तान्येव तत्र यक्षाणि घटीयन्त्राणि यान्यतः ॥ २,३.२७ ॥

दुःखस्य डेतुभूतानि पापकर्मकृतां नृणाम् ।
 यडेष्वारोपिताः डेयिदृभाभ्यन्ते तत्र मानवाः ॥ २,३.२८ ॥
 यावद्वर्षसडस्राणि न तेषां स्थितिरन्तरा ।
 धटीयन्त्रेषु भद्रा ये भद्रा तोयवटी यथा ॥ २,३.२९ ॥
 भ्राम्यन्ते मानवा रडतमुद्गिरन्तः पुनः पुनः ।
 अन्त्रैर्मुषविनिष्कान्तैर्नेत्रैरन्त्रावलम्बिभैः ॥ २,३.३० ॥
 दुःभानि प्राप्नुवन्तीड यान्यसड्यानि जन्तुभिः ।
 असिपत्रवनं नाम नरकं शृणु यापरम् ॥ २,३.३१ ॥
 योजनानां सडस्रं यो जवलत्यग्याशृतावनिः ।
 समतीप्रकराश्चैडर्यत्र तीप्र सुडारुणो ॥ २,३.३२ ॥
 प्रतपन्ति सडा तत्र प्राणिनो नरकौकसः ।
 तन्मध्ये यरणं शीतस्निग्धपत्रं विभाष्यते ॥ २,३.३३ ॥
 पत्राणि यत्र ँडानि इलानां पक्षिसत्तम ।
 श्वानश्च तत्र सुभलाश्चरन्त्यामिषभोजनाः ॥ २,३.३४ ॥
 मडावड्त्रा मडादंष्ट्रा व्याघ्रा ँव मडाभलाः ।
 ततश्च वनमालोक्य शिशिरच्छायमग्रतः ॥ २,३.३५ ॥
 प्रयान्ति प्राणिनस्तत्र क्षुत्तापपरिपीडिताः ।
 मातर्भ्रातस्तात ँति डन्दमानाः सुदुःभिताः ॥ २,३.३६ ॥
 डड्यमानाड्घ्नियुगला धरणिस्थेन वल्किना ।
 तेषां गतानां तत्रापि अति शीतिः समीरणः ॥ २,३.३७ ॥
 प्रवाति तेन पात्यन्ते तेषां ँड्गास्तथोपरि ।
 छिन्नाः पतन्ति ते भूमौ जवलत्पावकसंयये ॥ २,३.३८ ॥
 लेलिङ्यमाने यान्यत्र तमाशेषमडीतवे ।
 सारमेयाश्च ते शीघ्रं शातयन्ति शरीरतः ॥ २,३.३९ ॥
 तेषां ँडान्यनेकानि रुडतामतिभीषणो ।
 असिपत्रवनं तात मयैतत्परिडीर्तितम् ॥ २,३.४० ॥
 अतः परं भीमतरे तमकुंभं निबोध मे ।

समन्ततस्तमकुम्भा वह्निज्वालासमन्विताः ॥ २,३.४१ ॥

ज्वलदग्नित्रयास्तमतैलायश्चूर्णपूरिताः ।

अेषु दृष्टुतकर्माणो याम्यैः क्षिमा ज्यधोमुष्माः ॥ २,३.४२ ॥

क्वाथ्यन्ते विस्फुटद्गात्रा गलन्मज्जजलान्विताः ।

स्फुटत्कपालेनत्रास्थिस्थिधमाना विभीषणैः ॥ २,३.४३ ॥

गृध्रैरुत्पाट्य मुख्यन्ते पुनस्तेष्वेव वेगितैः ।

पुनश्चिमथिमायन्ते तैलनैक्यं व्रजन्ति च ॥ २,३.४४ ॥

द्रवीभूतैः शिरोगात्रैः स्नायुमांसत्वगास्थिभिः ।

ततो याम्यैरैराशु दर्व्याघट्टनघट्टिताः ॥ २,३.४५ ॥

कृतावर्ते मडातैले क्वाथ्यन्ते पापकर्माणि ।

अेष ते विस्तरेणोक्तस्तमकुम्भो मया भग ॥ २,३.४६ ॥

आदिभो रौरवः प्रोक्तो मडारौरवकोऽपरः ।

अतिशीतस्तृतीयस्तु यतुर्थो हि निकृन्तनः ॥ २,३.४७ ॥

अप्रतिष्ठः पञ्चमः स्यादसिपत्रवनोऽपरः ।

सप्तमस्तमकुम्भस्तु सप्तैते नरका मताः ॥ २,३.४८ ॥

श्रूयन्तेन्यान्पि तथा नरकाणि नराधमाः ।

कर्माणां तारतम्येन तेषुतेषु पतन्ति हि ॥ २,३.४९ ॥

तथा हि नरको रोधः शूकरस्ताल एव च ।

तमकुम्भो मडाज्वालः शबलोऽथ विमोहनः ॥ २,३.५० ॥

डिमिश्र डिमलक्षश्च लालामक्षो विषञ्जनः ।

अधः शिराः पूयवडो रुधिरान्धश्च विद्रुभुजः ॥ २,३.५१ ॥

तथा वैतरणी सू (भू) मसिपत्रवनं तथा ।

अग्निज्वालो मडाघोरः सन्दंशो वाप्यभोजनः ॥ २,३.५२ ॥

तमश्च कालसूत्रं च लोडश्चाप्यभिदस्तथा ।

अप्रतिष्ठोऽध्यवीचिश्च नरका एवमादयः ॥ २,३.५३ ॥

तामसा नरकाः सर्वे यमस्य विषये स्थिताः ।

येषु दृष्टुतकर्माणः पतन्ति हि पृथक्पृथक् ॥ २,३.५४ ॥

भूमेरधस्तात्ते सर्वे रौरवाधाः प्रकीर्तिताः ।
 शोधो गोघ्नो भ्रूणहृत्ता य अग्निदाता नरः पतेत् ॥ २,३.५५ ॥
 सूकरे भ्रूमहता मज्जित्सुरापः स्वर्णतस्करः ।
 तावे पतेत्क्षत्रहन्ता हत्वा वैश्यं य द्युर्गतिः ॥ २,३.५६ ॥
 भ्रूमहत्यां य यः कुर्याद्यश्च स्याद्भुरुतल्पगः ।
 स्वसृगामी तमकुम्भी तथा राजभटोऽनृती ॥ २,३.५७ ॥
 तमलोडैश्च विकेता तथा बन्धनरक्षिता ।
 माध्वी विक्रयकर्ता य यस्तु भक्तं परित्यजेत् ॥ २,३.५८ ॥
 मडाजवाली दृडितरं स्नुषां गच्छति यस्तु वै ।
 वेदो विक्रीयते यैश्च वेदं दूषयते तु यः ॥ २,३.५९ ॥
 गुरुं यैवावमन्यन्ते वाक्षरैस्ताऽयन्ति य ।
 अगम्यागामी य नरो नरकं शबलं व्रजेत् ॥ २,३.६० ॥
 विमोडे पतते शूरे मर्यादां यो भिनत्ति वै ।
 दुरिष्टं कुरुते यस्तु कृमिभक्षं प्रपद्यते ॥ २,३.६१ ॥
 देवब्राह्मणविद्वेषा लालाभक्षे पतत्यपि ।
 कुण्डकर्ता कुलालश्च न्यासहर्ता शिकित्सकः ॥ २,३.६२ ॥
 आरामेष्वग्निदाता य येते यान्ति विषञ्जने ।
 असत्प्रतिग्रही यस्तु तथैवायाजययाजकः ॥ २,३.६३ ॥
 न क्षत्रैर्जोयते यस्तु नरो गच्छेद्योमुभम् ।
 क्षीरं सुरां य मासं लाक्षां गन्धं रसं तिलान् ॥ २,३.६४ ॥
 अवेमादीनि विक्रीणन्धोरे पूयवडे पतेत् ।
 यः कुक्कुटान्निभद्राति मार्जरा-सूकरांश्च तान् ।
 पक्षिणश्च भृगांश्छा गा-सोऽप्येवं नरकं व्रजेत् ॥ २,३.६५ ॥
 आज्ञाविको माडिषिकस्तथा यकी ध्वज्ज य यः ।
 रङ्गोपज्जविको विप्रः शाकुनिर्ग्रामयाजकः ॥ २,३.६६ ॥
 अगारदाडी गरदः कुण्डाशी सोमविक्रयी ।
 सुरापो मांसभक्षी य तथा य पशुघातकः ॥ २,३.६७ ॥
 रुधिरान्धे पतन्त्येते पतन्त्येते अवेमाद्भुर्मनीषिणः ।

उपविष्टन्वेकपङ्क्त्यां विषं सम्भोजयन्ति ये ॥ २,३.६८ ॥

पतन्ति निरये घोरे विद्रुभुजे नात्र संशयः ।

मधुग्राहो वैतरणीमाक्रोशी मूत्रसंज्ञके ॥ २,३.६९ ॥

असिपत्रवनेऽसौथी क्रोधनश्च अतेदपि ।

अग्निज्वालां मृगव्याधो भोज्यते यत्र वायसैः ॥ २,३.७० ॥

धृज्यायां व्रतलोपाख्य सन्देशे नरके पतेत् ।

स्कन्दन्ते यद्वि वा स्वप्ने यतिनो ब्रह्मचारिणः ॥ २,३.७१ ॥

पुत्रैरध्यापिता ये य पुत्रैराज्ञापिताश्च ये ।

ते सर्वे नरकं यान्ति निरयं याप्यभोजनम् ॥ २,३.७२ ॥

वार्णाश्रमविरुद्धानि क्रोधदर्षसमन्विताः ।

कर्माणि ये तु कुर्वन्ति सर्वे निरयवासिनः ॥ २,३.७३ ॥

उपरिष्ठात्स्थितो घोर उष्णात्मा रौरवो मलान् ।

सुदारुणः सुशीतात्मा तस्या घस्तामसः स्मृतः ॥ २,३.७४ ॥

अेवमादिक्रमेणैव सर्वेऽधोऽधः परिस्थिताः ।

दुःभोर्लर्षश्च सर्वेषु कर्मस्वपि निमित्ततः ॥ २,३.७५ ॥

सुभोर्लर्षश्च सर्वत्र धर्मस्येदनिमित्ततः ।

पश्यन्तिनरकान्देवा ङ्यधोवङ्त्रान्सुदारुणान् ॥ २,३.७६ ॥

नारकाश्चापि ते देवान्सर्वान्पश्यन्ति उर्ध्वगान् ।

अेतान्यान्यानि शतशो नरकाणि विचद्रते ॥ २,३.७७ ॥

दिनेदिने तु नरके पच्यते दृढ्यतेन्यतः ।

शीर्यते भिद्यतेऽन्यत्र खूर्यते क्लिद्यतेन्यतः ॥ २,३.७८ ॥

क्वथ्यते दीप्यतेऽन्यत्र तथा वातलतोऽन्यतः ।

अेकं दिनं वर्षशतप्रमाणां नरके लभेत् ॥ २,३.७९ ॥

ततः सर्वेषु निस्तीर्णः पापी तिर्यङ्कचमश्रते ।

कृमिकीटपतङ्गेषु स्थावरैकशकृषु च ॥ २,३.८० ॥

गत्या वनगजाढ्येषु गोष्वपु तथैव च ।

भरोऽश्वोऽश्वतरो गौरः शरभश्चमरी तथा ॥ २,३.८१ ॥

अते यैकशङ्काः षट्श शृणु पञ्चनभानतः ।
 अन्यासु बह्वुपापासु दुःखदासु य यो निषु ॥ २,३.८२ ॥
 मानुष्यं प्रायते कुञ्जो कुत्सितो वामनोऽपि वा ।
 यद्दालपुक्कसाधासु नरयोनिषु जायते ॥ २,३.८३ ॥
 मुहुर्गर्भे वसन्त्येव म्रियन्ते य मुहुर्मुहुः ।
 अवशिष्टेन पापेन पुण्येन य समन्वितः ॥ २,३.८४ ॥
 ततश्चारोहिणीं योनिं शूद्रवैश्यनृपादिकम् ।
 विप्रदेवेन्द्रतां यापि कदायिद्यधिरोडति ॥ २,३.८५ ॥
 अेवं तु पापकर्माणो निरयेषु पतन्त्यधः ।
 यथा पुण्यकृतो यान्ति तन्मे निगदतः शृणु ॥ २,३.८६ ॥
 ते यमेन विनिर्दिष्टां योनिं पुण्यगतिं नराः ।
 प्रगीतगन्धर्वगणा नृत्योत्सवसमाकुलाः ॥ २,३.८७ ॥
 डारनूपुरमाधुर्यैः शोभितान्यमलानि तु ।
 प्रयान्त्याशु विमानानि दिव्यगन्धस्रगुञ्जवलाः ॥ २,३.८८ ॥
 तस्माद्य प्रथ्यता राज्ञामन्येषां य मडात्मनाम् ।
 जायन्ते नीरुञ्जो गेडे स द्रुतिपीरपालकाः ॥ २,३.८९ ॥
 भोगान्सम्प्राप्नुवन्त्युग्रांस्ततो यान्त्यूर्ध्वमन्यथा ।
 अवरोहिणीं सम्प्राप्य पूर्ववधन्ति मानवाः ॥ २,३.९० ॥
 जातस्य मृत्युलोके वै प्राणिनो मरणं ध्रुवम् ।
 पापिष्ठानामदोमार्गाञ्जुवो निष्कमते ध्रुवम् ॥ २,३.९१ ॥
 पृथिव्यां लीयते पृथ्वी आपश्चैव तथाप्सु य ।
 तेजस्तेजसि लीयते समीरे य समीरणः ॥ २,३.९२ ॥
 आकाशे य तथाकाशं सर्वव्यापि निशाकरे ।
 तत्र कामस्तथा क्रोधः काये पञ्चेन्द्रियाणि य ॥ २,३.९३ ॥
 अते तार्क्ष्यं समाख्याता देडे तिष्ठन्ति तस्कराः ।
 कामः क्रोधो ह्यलङ्कारो मनस्तत्रैव नायकः ॥ २,३.९४ ॥
 संडारश्चैव कालोऽसौ पुण्यपापेन संयुतः ।
 पञ्चेन्द्रियसमायुक्तः सकलैर्विबुधैः सड ॥ २,३.९५ ॥

प्रविशेत्स नवे देहे पृष्ठे दशधे गुडी यथा ।
 शरीरे ये समासीनाः सर्वे वै सम धातवः ॥ २,३.६६ ॥
 षाट्कौशिको ऽप्ययं कायः सर्वे वाताश्च देहिनाम् ।
 भूत्रं पुरीषं तद्योगाद्यै रान्ये व्याधयस्तथा ॥ २,३.६७ ॥
 पित्तं श्लेष्मा तथा मज्जा मांसं वै मेद एव च ।
 अस्थि शुक्लं तथा स्नायुर्दलेन सल दड्यति ॥ २,३.६८ ॥
 अेष ते कथितस्ताक्षर्यं विनासः सर्वदंढिनम् ।
 कथयामि पुनस्तेषां शरीरे च यथा भवेत् ॥ २,३.६९ ॥
 ओकस्तम्भंस्नायुबद्धं स्थूणात्रयविभूषणम् ।
 छन्द्रीयैश्च समायुक्तं नवद्वारं शरीरकम् ॥ २,३.७० ॥
 विषयैश्च समाकान्तं कामक्रोधसमाकुलम् ।
 रागद्वेषसमाकीर्णं तृषणादुर्गमतरस्करम् ॥ २,३.७० ॥
 लोभजालपरिच्छिन्नं मोहवस्त्रेण वेष्टितम् ।
 सुबद्धं मायया चैतल्लोभेनाधिष्ठितं पुरम् ॥ २,३.७० ॥
 अतद्गुणसमाकीर्णं शरीरं सर्वदंढिनाम् ।
 आत्मानं ये न जानन्ति ते नराः पशवः स्मृताः ॥ २,३.७० ॥
 अयमेव समाख्यातं शरीरं ते यतुर्विधम् ।
 यतुरशीतिलक्षाणि निर्मिता योनयः पुरा ॥ २,३.७० ॥
 उद्भिज्जाः स्वेदजाश्चैव अण्डजाश्च जरायुजाः ।
 अतस्ते सर्वमाख्यातं निरयस्य प्रपञ्चतः ॥ २,३.७० ॥
 अथयामि इमप्राप्तं प्रष्टु वा वर्तते स्पृहा ॥ २,३.७० ॥
 एति श्रीगरुडे मडापुराणे धर्मकाण्डे द्वितीयांशे प्रेतकल्पे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादे नरकतत्प्रवेशनिर्गमनादिवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४

श्रीकृष्ण उवाच ।

ज्ञानतोऽज्ञानतो वापियन्नरैः क्लृप्तं कृतम् ।

तस्य पापस्य शुद्ध्यर्थं विधेया निष्कृतिर्नरैः ॥ २,४.१ ॥
 भस्मादिस्नानदशकमादौ कुर्याद्विष्णुः ।
 यथाशक्ति षड्ब्रह्मिप्रत्याम्नायाव्यरेदपि ॥ २,४.२ ॥
 तदर्धं वा तदर्धं वा तदर्धार्धमथापि वा ।
 यथाशक्त्या ततः कुर्यादश दानानि वै शृणु ॥ २,४.३ ॥
 गोभूतिलडिरण्याजयवासोधन्यगुडास्तथा ।
 रजतं लवणं चैव दानानि दश वै विदुः ॥ २,४.४ ॥
 प्रायश्चित्ते त्वागता ये तेभ्यो दद्यान्नरो दश ।
 ततो यमद्धारपथे पूयशोणितसंकुले ॥ २,४.५ ॥
 नदी वैतरणीं तर्तुं दद्याद्द्वैतरणीं च गाम् ।
 कृष्णस्तनी सङ्कष्णाङ्गी सा वै वैतरणी स्मृता ॥ २,४.६ ॥
 तिला लोडं डिरण्यं च कर्पासं लवणं तथा ।
 सप्तधान्यं क्षितिर्गाव अकैकं पावनं स्मृतम् ॥ २,४.७ ॥
 अेतान्यथै मडादानान्युत्तमाय द्विजातये ।
 आतुरेण तु देयानि पदरुपाणि मे शृणु ॥ २,४.८ ॥
 छत्रो पानडवस्त्राणि मुद्रिका च कमण्डलुः ।
 आसनं भाजनं पदं याष्टविधं स्मृतम् ॥ २,४.९ ॥
 तिलापात्रं सर्पिः पात्रं शय्या सोपस्करा तथा ।
 अेतत्सर्वं प्रदातव्यं यद्विष्टं यात्मनोऽपि तत् ॥ २,४.१० ॥
 अश्वो रथश्च मडीषी व्यञ्जनं वस्त्रमेव च ।
 ब्राह्मणोभ्यः प्रदातव्यं ब्राह्मणपूर्वमपि स्वयम् ॥ २,४.११ ॥
 दानान्यन्यापि भग तर्पयेत्स्वीयशक्तितः ।
 प्रायश्चित्तं कृतं येन दश दानान्यपि क्षितौ ॥ २,४.१२ ॥
 दानं गोर्वैतरण्याश्च दानान्यथै तथापि वा ।
 तिलापात्रं सर्पिः पात्रं शय्यादानं तथैव च ॥ २,४.१३ ॥
 पददानं च विधिवन्नासौ निरयगर्भगः ।
 स्वातन्त्र्येणापि लवणदानमिच्छन्ति सूरयः ॥ २,४.१४ ॥

विष्णुद्वेष्टसमुत्पन्नो यतोऽयं लवणो रसः ।
 आतुरस्य यदा प्राणा न यान्ति वसुधातले ॥ २,४.१५ ॥
 लवणं य तदा देयं द्वारस्थोद्घाटनं दिवः ।
 यानिकानि य दानानि स्वयं दत्तानि मानवैः ॥ २,४.१६ ॥
 तानितानि य सर्वाणि उपतिष्ठन्ति याग्रतः ।
 प्रायश्चित्तं कृतं येन साङ्गं भग स वै पुमान् ॥ २,४.१७ ॥
 पापानि भस्मसात्कृत्वा स्वर्गलोके महीयते ।
 अमृतं तु गवां क्षीरं यतः पतगसत्तम् ॥ २,४.१८ ॥
 तस्माद्ददाति यो धेनुममृतत्वं स गच्छति ।
 दानान्यष्टौ तु दत्त्वा वै गन्धर्वनिलये वसेत् ॥ २,४.१९ ॥
 आलयस्तत्र रौद्रे हि दृश्यते येन मानवः ।
 छत्रदानेन सुख्याया जायते पथि तुष्टिदा ॥ २,४.२० ॥
 अक्षिपत्रवनं धारमतिक्रामति वै सुभम् ।
 अश्वाङ्गदश्च प्रजति ददते यद्युपानहौ ॥ २,४.२१ ॥
 भोजनासनदानेन सुभं मार्गे भुनक्ति वै ।
 प्रदेशे निर्जले दाता सुभी स्याद्भै कमाण्डलोः ॥ २,४.२२ ॥
 यमदूता मडारौद्राः करालाः कृष्णपिङ्गलाः ।
 न पीडयन्ति दाक्षिण्यद्रस्त्राभरणदानतः ॥ २,४.२३ ॥
 तिलपात्रं तु विप्राय दत्तं पत्ररथ ध्रुवम् ।
 नाशयेत्त्रिविधं चापं वाऽमनः कायसम्भवम् ॥ २,४.२४ ॥
 घृतपात्रप्रदाने रुद्रलोके वसेन्नरः ।
 सर्वोपस्करसंयुक्तां शय्यां दत्त्वा द्विजातये ॥ २,४.२५ ॥
 नानाप्सरोभिराकीर्णं विमानमधिशोडति ।
 षष्टिवर्षसहस्राणि कीडित्वा शकमन्दिरे ॥ २,४.२६ ॥
 छन्द्रलोकात्परिभ्रष्ट छल लोके नृपो भवेत् ।
 सर्वोपस्करणोपेतं युवानं दोषवर्जितम् ॥ २,४.२७ ॥
 योऽश्वं ददाति विप्राय स्वर्गलोके य तिष्ठति ।
 यावन्ति रोमाणि ह्ये भवन्ति हि ऋगेश्वर ॥ २,४.२८ ॥

तावतो राजितांल्लोकानाम्पुवन्ति छि पुष्कलान् ।

यत्तुर्भिस्तुरगैर्युक्तं सर्वोपकरणैर्युतम् ॥ २,४.२९ ॥

रथं द्विजातये दत्त्वा राजसूयकृलं लभ्त् ॥ २,४.३० ॥

दुग्धाधिकां च मडिर्षीं नवमेघवर्णां सन्तुष्टतर्णाडवलीं जघनाभिरामाम् ।

दत्त्वा सुवर्णतिलकां द्विजपुङ्गवाय लोकोदयं स जयतीति किमत्र चित्रम् ॥ २,४.३१ ॥

तालवृन्तस्य दानेन वायुना वीज्यते पथि ।

कान्तियुक्तसुभगः श्रीमान्भवत्यम्बरदानतः ॥ २,४.३२ ॥

रसान्नोपस्करयुतं गृहं विप्राय योऽर्पयेत् ।

न ङीयते तस्य वंशः स्वर्गं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ २,४.३३ ॥

भवत्यत्र भगव्रेष्ठ इलगौभलाघवम् ।

श्रद्धाश्रद्धाविभेदेन दानगौरवलाघवात् ॥ २,४.३४ ॥

ततो येनाम्बुदानानि कृतान्यत्र रसास्तथा ।

तदा भग तथाह्लादमापदि प्रतिपद्यते ॥ २,४.३५ ॥

अन्नानि येन दत्तानि श्रद्धापूतेन येतसा ।

सोऽपि तृप्तिमवाप्नोति विनाप्यन्नेन वै तदा ॥ २,४.३६ ॥

आसन्ने मरणो कुर्यात्संन्यासं येद्विधानतः ।

आवर्तेत पुनर्नासौ ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ २,४.३७ ॥

आसन्नमरणो मत्यश्चेत्तीर्थं प्रतिनयिते ।

तीर्थप्रामौ भवेन्मुक्तिर्भ्रियते यदि मार्गगः ।

पदेपदे क्तुसमं भवेत्तस्य न संशयः ॥ २,४.३८ ॥

गृहीयाञ्छेदनशनं प्रतं विधिवदागते ।

मृत्यौ न सोऽपि संसारे भूयः पर्यटति द्विज ॥ २,४.३९ ॥

किं दानमिति तुर्यस्य प्रश्नस्थोत्तरमीरितम् ।

दाडमृत्योरन्तरे किमितिप्रश्नोत्तरं शृणु ॥ २,४.४० ॥

गतप्राणं ततो ज्ञात्वा स्नात्वा पुत्रादिराशु तम् ।

शवं जलेन शुद्धेन क्षालयेदवियारयन् ॥ २,४.४१ ॥

परिधायाडते वस्त्रे यन्दनैः प्रोक्षयेत्तनुम् ।

ततो मृतस्य स्थाने वै अेकोद्दिष्टे समाचरेत् ॥ २,४.४२ ॥
 प्रयोगपूर्वं द्वाडस्य योग्यतादिर्यथा भवेत् ।
 आंसनं प्राक्षणा य स्यान्न स्यादित्यतुष्टयम् ॥ २,४.४३ ॥
 आवाहनार्थं न सैव पान्नालभभावगालने ।
 भवेद्दानान्नसङ्कुल्यः पिण्डदानं सदा भवेत् ॥ २,४.४४ ॥
 पदार्थपञ्चकं न स्याद्भेषा प्रत्यवनेजनम् ।
 दद्यादक्षय्यमुदकं न स्यादेतत्त्रयं पुनः ॥ २,४.४५ ॥
 स्वधावायनमाशीश्च तिलकं य भगोत्तम ।
 घटं दद्यात्समाधानं दद्यात्लोडस्य दक्षिणाम् ॥ २,४.४६ ॥
 पिण्डस्य चालनं प्रोक्तं नैव प्रोक्तमिदं त्रिकम् ।
 प्रस्थादनविसर्गौ च स्वस्तिवाचनकं तथा ॥ २,४.४७ ॥
 अेषु षट्सु विधिः प्रोक्तः श्राद्धेषु मलिनेषु ते ।
 षडेव मरणस्थाने द्वारि यात्वसिद्धे तथा ॥ २,४.४८ ॥
 विश्रामे काष्ठययने तथा सञ्चयने भग ।
 मृतिस्थाने शवो नाम भूमिस्तुष्यति देवता ॥ २,४.४९ ॥
 पान्थो द्वारि भवेत्तेन प्रीता स्याद्वास्तुदेवता ।
 यत्परे भेयस्तेन तुष्येद्भृतादिदेवता ॥ २,४.५० ॥
 विश्रामे भूतसंज्ञोऽयं तुष्टस्तेन दिशो दश ।
 शितायां साधक इति सञ्चितौ प्रेत उच्यते ॥ २,४.५१ ॥
 तिलदूर्भृतेषांसि गृहीत्वा तु सुतादयः ।
 गाथां यमस्य सूक्तं वाच्यधीयाना प्रजन्ति हि ॥ २,४.५२ ॥
 अडरुर्नीयमानो गामश्वं पुरुषं वृषम् ।
 वैवस्वतो न तृप्येत सुरया त्विव दूर्मतिः ॥ २,४.५३ ॥
 धमां गाथमपेतेति सूक्तं वा पथि सम्पठेत् ।
 दक्षिणस्यां दिश्यरप्यं व्रजेयुः सर्वबान्धवाः ॥ २,४.५४ ॥
 पथि श्राद्धद्रव्यं कुर्यात्पूर्वोक्तविधिना भग ।
 ततः शनैर्भूतले वै दक्षिणाशिरसं शवम् ॥ २,४.५५ ॥

स्थापयित्वा चिताभूमौ पूर्वोक्तं श्राद्धमाचरेत् ।
 तृणकाष्ठतिलाज्यादि स्वयं निन्युः सुतादयः ॥ २,४.५६ ॥
 शूद्रानीतैः कृतं कर्म सर्वं भवति निष्फलम् ।
 प्राचीनावीतिना भाव्यं दक्षिणाभिमुकेन च ॥ २,४.५७ ॥
 वेदी तत्र प्रकर्तव्या यथाशास्त्रमथाऽऽज ।
 प्रतेवस्त्रं द्विधा कृत्वार्धेन तं छाद्येत्ततः ॥ २,४.५८ ॥
 अर्धं श्मशानवासार्थं भूमावेव विनिः क्षिपेत् ।
 ततः पूर्वोक्तविधिना पिण्डं प्रेतकरे न्यसेत् ॥ २,४.५९ ॥
 आज्येनाभ्यञ्जनं कार्यं सर्वाङ्गेषु शवस्य च ।
 दाडभृत्योरन्तराले विधिः पिण्डस्य तं शृणु ॥ २,४.६० ॥
 पूर्वोक्तैः पञ्चभिः पिण्डैः शवस्याहुतियोग्यता ।
 अन्यथा योपघाताख्य राक्षसाद्या भवन्ति हि ॥ २,४.६१ ॥
 समुज्य योपलिप्याथ उत्लिप्योद्धृत्य वेदिकाम् ।
 अभ्युक्ष्योपसमाधाय वह्निं तत्र विधानतः ॥ २,४.६२ ॥
 पुष्पाक्षतैश्च सम्भूज्य देवं ङव्यादसंज्ञकम् ।
 श्रौतेन तु विधानेन ङ्याडिताग्निं दडेद्बुधः ॥ २,४.६३ ॥
 यएडालाग्निं चिताग्निं च पतितान्निं परित्यजेत् ।
 त्वं भूतकृज्जगद्योनिस्त्वं लोकपरिपालकः ॥ २,४.६४ ॥
 उपसंहर तस्मात्त्वमेनं स्वर्गं नयामृतम् ।
 षति ङव्यादमभ्यर्च्य शरीराहुतिमाचरेत् ॥ २,४.६५ ॥
 अर्धदग्धे तथा देडे दद्यादाज्याहुतिं ततः ।
 अस्मात्त्वमधिजातोऽसि त्वदयं जायतां पुनः ॥ २,४.६६ ॥
 असौ स्वर्गाय लोकाय स्वाडेत्युक्त्वा तु नामतः ।
 अवेमाज्याहुतिं दत्त्वा तिलमिश्रां समन्त्रकम् ॥ २,४.६७ ॥
 रोदितव्यं ततो गाढमेवं तस्य सुषुं भवेत् ।
 दाडस्थानन्तरं तत्र कृत्वा सञ्चयनिङ्कियाम् ॥ २,४.६८ ॥
 प्रेतपिण्डं प्रदद्याख्य दाडार्तिशमनं षग ।
 ततः प्रदक्षिणं कृत्वा चिताप्रस्थानवीक्षकाः ॥ २,४.६९ ॥

कनिष्ठपूर्वाः स्नानार्थं गच्छेयुः सूक्तजापकाः ।
 ततो जलसमीपे तु गत्वा प्रक्षाल्य चांशुकम् ॥ २,४.७० ॥
 परिधाय पुनस्तथ्य ब्रूयुस्तं पुरुषं प्रति ।
 उदकं तु कश्चिन्मः सचैलं पुरुषास्ततः ॥ २,४.७१ ॥
 कुरुध्वमित्येव वदेष्यतवर्षावरे मृते ।
 पुत्राद्या वृद्धपूर्वास्ते ऐकवस्त्राः शिष्यां विना ॥ २,४.७२ ॥
 प्राचीनावीतिनः सर्वे विशेयुर्मौनिनो जलम् ।
 अपनः शोशुयदधमनेन पितृदिग्भुषाः ॥ २,४.७३ ॥
 जलावघट्टनं यव न कुर्युः स्नानकारकाः ।
 ततस्तटे समागत्य शिष्यां बद्ध्वा ऋजूकुशान् ॥ २,४.७४ ॥
 दक्षिणाग्रलस्तयोस्तु कृत्वाथ सतिलं जलम् ।
 आद्यायाञ्जलिना याभ्यां दुग्भी पैतृकतीर्थतः ॥ २,४.७५ ॥
 ऐकवारं त्रिवारं वा दशवारमथापि वा ।
 भूमावश्मनि वा सर्वे क्षिपेयुर्वाग्यताः भग ॥ २,४.७६ ॥
 तृप्यन्तु तृप्यतां वापि तर्पयाम्युपतिष्ठताम् ।
 प्रेतैतदमुकगोत्रेत्युक्तेष्वेवं समुच्यरेत् ॥ २,४.७७ ॥
 जलाञ्जलौ कृते पश्चाद्विधेयं दन्तधावनम् ।
 त्यजन्ति गोत्रिणः सर्वे दिनानि नव काश्यप ॥ २,४.७८ ॥
 तत उत्तीर्योदकाद्वै वस्त्राणि परिधाय य ।
 स्नानवस्त्रं सकृत्पीज्य विशेषुः शुचिभूतले ॥ २,४.७९ ॥
 अश्रुपातं न कुर्वीत दत्त्वा दालजलाञ्जलिम् ।
 श्लेष्माश्रु बान्धवैर्मुक्तं प्रेतो भुङ्क्ते यतोऽवशः ॥ २,४.८० ॥
 अतो न रोदितव्यं छि ड्रियाः कार्याः स्वशक्तितः ।
 ततस्तेषूपविष्टेषु पुराणज्ञः सुकृत्स्वकः ॥ २,४.८१ ॥
 शोकापनोदं कुर्वीत संसारानित्यतां भुवन् ।
 मानुष्ये कदलीस्तन्मे असारे सारमार्गाणाम् ॥ २,४.८२ ॥
 करोति यः स समूढो जलबुद्धसन्निभे ।

पञ्चधा संभृतः कायो यद्वि पञ्चत्वमागतः ॥ २,४.८३ ॥
 कर्मभिः स्वशरीरोत्थैस्तत्र का परिदेवना ।
 गन्त्री वसुमती नाशमुद्युधिर्देवतानि य ॥ २,४.८४ ॥
 हेनप्रप्यः कथं नाशं मर्त्यलोको न यास्यति ।
 अेवं संश्रावयेत्तत्र मृदुशाद्धलसंस्थितान् ॥ २,४.८५ ॥
 तेऽयि संश्रुत्य गच्छेयुर्गुलं बालपुरः सराः ।
 विदृश्यन्निभपत्राणि नियता द्वारि वेश्मनः ॥ २,४.८६ ॥
 आश्रय्य वह्निसलिलं गोमयं गौरसर्षपान् ।
 दूर्वाप्रवालं वृषभमन्यदप्यथ मङ्गलम् ॥ २,४.८७ ॥
 प्रविशेयुः समालभ्य कृत्वाश्मनि पदं शनैः ।
 श्रौतेन तु विधानेन आहिताग्निं देहद्रव्यः ॥ २,४.८८ ॥
 उनद्विवर्षं निभनेत्रं कुर्याद्दुदकं ततः ।
 योषित्पतिप्रता या स्याद्भर्तारं यानुगच्छति ॥ २,४.८९ ॥
 प्रयोगं पूर्वं भर्तारं नमस्कृत्यारुडेष्यतिम् ।
 शितिभ्रष्टा तु या मोडात्सा प्राजापत्यमायरेत् ॥ २,४.९० ॥
 तिस्रः कोटयोर्धकोटी य यानि लोमानि मानुषे ।
 तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं यानुगच्छति ॥ २,४.९१ ॥
 व्यालग्राडी यथा व्यालं बिलाद्गुह्युरते भवात् ।
 तद्गुह्युत्स्य सा नारी तेनैव सल मोदते ॥ २,४.९२ ॥
 तत्र सा भर्तृपरमा स्तूयमानाभ्यशो गणैः ।
 क्रीडते पतिना सार्धं यावद्विन्द्राश्चतुर्दश ॥ २,४.९३ ॥
 भ्रष्टमघ्नो वा कुघ्नो वा मित्त्रिघ्नो वा भवेत्यतिः ।
 पुनात्यविधवा नारी तमादाय मृता तु या ॥ २,४.९४ ॥
 मृते भर्तारि या नारी समारोहेद्भुताशनम् ।
 सारन्धतीसमाचारा स्वर्गलोके मलीयते ॥ २,४.९५ ॥
 यावय्याग्नौ मृते पत्यौ स्त्री नात्मानं प्रदाडयेत् ।
 तावन्न मुच्यते सा हि स्त्रीशरीरात्कथञ्चन ॥ २,४.९६ ॥

मातृकं पैतृकं यैव यत्र यैव प्रदीयते ।
 कुलत्रयं पुनात्येषा भर्तारं यानुगच्छति ॥ २,४.८७ ॥
 आर्तार्तिं मुदिते लृष्टा प्रोषिते मलिना कृशा ।
 मृते भ्रियेत या पत्यौ सा स्त्री ज्ञेया पतिप्रता ॥ २,४.८८ ॥
 पृथक्खितां समारुढ्य न प्रिया गन्तुमर्हति ।
 क्षत्रियाद्याः सवर्णाश्च आरोडेयुरपीड ताः ॥ २,४.८९ ॥
 याएडावीमवधिं कृत्वा ब्राह्मणीतः समो विधिः ।
 अगर्भिणीनां सर्वासामबालताकमे(डा)नामपि ॥ २,४.९०० ॥
 दडनस्य विधिः प्रोक्तः सामान्येन मया भग ।
 विशेषमपि तस्यास्य कञ्चित्किं श्रोतुमिच्छति ॥ २,४.९०१ ॥
 गरुड उवाच ।
 प्रोषिते तु मृते स्वामिन्यश्मिनाशमुपेयुषि ।
 कथं दाडः प्रकर्तव्यस्तन्मे वद जगत्पते ॥ २,४.९०२ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 अस्थीनि येन लभ्यन्ते प्रोषितस्य नरस्य य ।
 तेषाञ्च छि गतिस्थानं विधानं कथयाम्यहम् ॥ २,४.९०३ ॥
 शृणु ताक्ष्यं परं गोप्यं पत्युर्दुर्मरुणेषु यत् ।
 लङ्घनेर्ये मृता ज्ञवां दंष्ट्रिभिश्चाभिधातिताः ॥ २,४.९०४ ॥
 कण्ठगले विलग्नानां क्षीणानां तुण्डघातिनाम् ।
 विषाग्निवृषविप्रोभ्यो विषूच्या यात्मघातकाः ॥ २,४.९०५ ॥
 पतनोद्धन्धनजलैर्मृतानां शृणु संस्थितिम् ।
 सर्पव्याघ्रैः शृङ्गिभिश्च उपसर्गोपलोदकैः ॥ २,४.९०६ ॥
 ब्राह्मणैः श्वापदैश्चैव पतनैर्वृक्षवैद्युतैः ।
 नभैर्लोडेर्गिरिः पातैर्भित्तिपातैर्भृगोस्तथा ॥ २,४.९०७ ॥
 कङ्कयामन्तरिक्षे य यौरयाएडालतस्तथा ।
 उदक्याशुनकीशुद्धरजकादिविभूषिताः ॥ २,४.९०८ ॥
 उध्वोयच्छिष्टाधरोच्छिष्टोभयोच्छिष्टास्तु ये मृताः ।
 शस्त्रघातैर्मृता ये यास्यश्चस्मृष्टास्तथैव य ॥ २,४.९०९ ॥

तत्तु दुर्मरणं ज्ञेयं यच्च जातं विधौ विना ।
 तेन पापेन नरकान्भुक्त्वा प्रेतत्वभागिनः ॥ २,४.११० ॥
 न तेषां कारयेद्दालं सूतकं नोदकक्रियाम् ।
 न विधानं मृताद्यञ्च न कुर्याद्दौर्ध्वद्वैलिकम् ॥ २,४.१११ ॥
 न पिण्डदानं कर्तव्यं प्रमादाच्च्येत्करोति हि ।
 नोपतिष्ठति तत्सर्वमन्तरिक्षे विनश्यति ॥ २,४.११२ ॥
 अतस्तस्य सुतैः पौत्रैः सपिण्डैः शुभमिच्छुभिः ।
 नारायणबलिः कार्यो लोकगर्हाभिया भग ॥ २,४.११३ ॥
 तथा तेषां भवेच्छौचं नान्यथेत्यब्रवीद्यमः ।
 कृते नारायणबलावौर्ध्वद्वैलिकयोग्यता ॥ २,४.११४ ॥
 तस्य सुद्धिंकरं कर्म तद्भवेन्न तदन्यथा ।
 नारायणबलिं सम्यक्तीर्थं सर्वं प्रकथयेत् ॥ २,४.११५ ॥
 कृष्णाग्रे कारयेद्विप्रेर्येन पूतो भवेन्नरः ।
 पूर्वन्तु तर्पणं कार्यं विप्रैः पौराणवैदिकैः ॥ २,४.११६ ॥
 सर्वोषध्यक्षतैर्मिश्रैर्विषणुमुद्दिश्य तर्पयेत् ।
 कार्यं पुरुषसूक्तेन मन्त्रैर्वा वैष्णवैरपि ॥ २,४.११७ ॥
 दक्षिणाभिमुभो भूत्वा प्रेतं विषणुमिति स्मरन् ।
 अनादिनिधनो देवः शङ्खभयङ्कगदाधरः ॥ २,४.११८ ॥
 अक्षयः पुण्डरीकाक्षः प्रेतमोक्षप्रदो भव ।
 तर्पणस्यावसाने स्याद्भीतरागो विमत्सरः ॥ २,४.११९ ॥
 जितेन्द्रियमना भूत्वा शुचिष्मान्धर्मतत्परः ।
 भक्त्या तत्र प्रकुर्वीत श्राद्धान्येकादशैव तु ॥ २,४.१२० ॥
 सर्वकर्मविधाने अकैकाग्रे समाहितः ।
 तोयप्रीडियवान्दद्याद्गोधूमांश्च प्रियङ्गवः ॥ २,४.१२१ ॥
 षड्विध्यान् शुभं मुद्रां छत्रोष्णीषे च दापयेत् ।
 दापयेत्सर्वसंस्थानि क्षीरं क्षौद्रसमान्वितम् ॥ २,४.१२२ ॥
 वस्त्रोपानलसंयुक्तं दद्यादष्टविधं पदम् ।
 दूषयेत्सर्वपापेभ्यो न कुर्यात्पङ्क्तिवञ्चनम् ॥ २,४.१२३ ॥

भूमौ स्थितेषु पिण्डेषु गन्धपुष्पाक्षतान्वितम् ।
 दातव्यं सर्वविप्रेभ्यो वेदशास्त्रविधानतः ॥ २,४.१२४ ॥
 शङ्भे ऋग्वेदथ वा ताम्रे तर्पणञ्च पृथक्पृथक् ।
 ध्यानधारणसंयुक्तो जनुभ्यामवनीं गतः ॥ २,४.१२५ ॥
 ऋष्या वै दापयेदर्धमर्धादिष्टं पृथक्पृथक् ।
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च यमः प्रेतश्च पञ्चमः ॥ २,४.१२६ ॥
 पृथक्कुम्भे ततः स्थाप्याः पञ्चरत्नसमन्विताः ।
 वस्त्रयज्ञोपवीतानि पृथक्मुद्राः पदानि च ॥ २,४.१२७ ॥
 पञ्च श्राद्धानि कुर्वीत देवतानां यथाविधि ।
 जलधारां ततः कुर्यात्पिण्डेषु पृथक्पृथक् ॥ २,४.१२८ ॥
 शङ्भे वा ताम्रपात्रे वा अलाभे मृन्मये पि वा ।
 तिलोदकं समादाय सर्वोषधिसमन्वितम् ॥ २,४.१२९ ॥
 ताम्रपात्रं तिलैः पूर्णं सडिरण्यं सद्यक्षिणम् ।
 दद्याद्ब्राह्मणमुभ्याय पददानं तथैव ॥ २,४.१३० ॥
 यमोद्देशेतिवाल्मीकं ततो दद्याच्च दक्षिणम् ।
 अेवं विष्णुभलिं दत्त्वा यथाशक्त्या विधानतः ॥ २,४.१३१ ॥
 समुद्भरति तत्क्षिप्रं नात्र कार्या विचारण नागदंशान्मृतो
 यस्तु विशेषस्तन्तु मे शृणु ॥ २,४.१३२ ॥
 सुवर्णभारनिष्पन्नं नागं कृत्वा तथैव गाम् ।
 विप्राय दत्त्वा विधिवत्पितुरानुष्ठयमाप्नुयात् ॥ २,४.१३३ ॥
 अेवं सर्पभलिं दत्त्वा सर्पदोषाद्धिमुच्यते ।
 पश्चात्पुत्तलकं कार्यं सर्वोषधिसमन्वितम् ॥ २,४.१३४ ॥
 पलाशस्य च वृन्तानां विभागं शृणु काश्यप ।
 कृष्णशङ्खिनं समास्तीर्य कुशैश्च पुरुषाकुतिम् ॥ २,४.१३५ ॥
 शतत्रयेण षष्ठ्या च वृन्तैः प्रोक्तोऽस्थिसञ्चयः ।
 विन्ध्यस्थ तानि वृन्तानि अङ्गेष्वेषु पृथक्पृथक् ॥ २,४.१३६ ॥
 यत्वारिशिखिरोभागे त्रीवायां दश विन्ध्यसेत् ।

विंशत्युरः स्थले दधाद्विंशतिञ्जठरे तथा ॥ २,४.१३७ ॥
 बाहुद्रये शतं दधात्कटिदेशे च विंशतिम् ।
 ठारुद्रये शतञ्चापि त्रिंशज्जड्घाद्रये न्यसेत् ॥ २,४.१३८ ॥
 दधाञ्चतुष्टयं शिश्रे षड्दधाद्रूषाण्ड्रये ।
 दश पादाङ्गुलीभागे अेवमस्थीनि विन्यसेत् ॥ २,४.१३९ ॥
 नारिकेलं शिरः स्थाने तुम्भं दधाञ्च तालुकं ।
 पञ्चरत्नं मुषे दधाञ्जिह्वायां कदलीकलम् ॥ २,४.१४० ॥
 अन्त्रेषु नालिकं तथाद्वालुकाङ्घ्राणे अेव च ।
 वसायां मृत्तिकां दधाद्भ्रितालमनः शिलाः ॥ २,४.१४१ ॥
 पारदं रेतसः स्थाने पुरीषे पित्तलं तथा ।
 मनः शिला तथा गात्रे तिलपक्वन्तु सन्धिषु ॥ २,४.१४२ ॥
 यवपिष्टं यथा मांसे मधु शोणितमेव च ।
 केशेषु च जटाजूटं त्वयायाञ्च भृगुत्वचम् ॥ २,४.१४३ ॥
 कर्णयोस्तालपत्रञ्च स्तनयोश्चैव गुञ्जिकाः ।
 नासायां शतपत्रञ्च कमलं नाभिमण्डले ॥ २,४.१४४ ॥
 वृन्ताकं वृषण्डन्द्रे लिङ्गे स्याद्भृञ्जनं शुभम् ।
 धृतं नाभ्यां प्रदेशं स्यात्कौपीने च त्रपुस्मृतम् ॥ २,४.१४५ ॥
 मौक्तिकं स्तनयोर्मूर्ध्नि कुङ्कुमेव विलेपनम् ।
 कर्पूरागुरुधूपैश्च शुभैर्मात्यैः सुगन्धिभिः ॥ २,४.१४६ ॥
 परिधानं पट्टसूत्रं लुदये चैव विन्यसेत् ।
 ऋद्धिवृद्धी भुञ्जौ द्वौ च यक्ष्ण्यञ्च कपर्दकम् ॥ २,४.१४७ ॥
 दन्तेषु दाडिमीबीजान्यङ्गुलीषु च यम्पकम् ।
 सिन्दूरं नेत्रकोशे च ताम्बूलाद्युपलारकम् ॥ २,४.१४८ ॥
 सर्वौषदियुतं प्रेतं कृत्वा पूजां यथोदिताम् ।
 साग्निके चापि विधिना यज्ञपात्रं न्यस्येत्कमात् ॥ २,४.१४९ ॥
 स्त्रियः पुनन्तु म शिर षमं मे वरणेन च ।
 प्रेतस्य पावनं कृत्वा शालग्रामशिलोदकैः ॥ २,४.१५० ॥

विष्णुमुद्दिश्य दातव्या सुशीला गौः पयस्विनी ।
तिला लौडं डिदण्यञ्च कर्पासं लवणं तथा ॥ २,४.१५१ ॥
सप्तधान्यं क्षितिर्गाव अकैकं पावनं स्मृतम् ।
तिलपात्रं ततो दद्यात्पददानं तथैव च ॥ २,४.१५२ ॥
कर्तव्यं वैष्णवं श्राद्धं प्रेतमुक्त्यर्थमात्मनः ।
प्रेतभोक्षं ततः कुर्याद्धृदि विष्णुं प्रकलय्य च ॥ २,४.१५३ ॥
अवेत् पुत्तलकं कृत्वा दाडयेद्विधिपूर्वकम् ।
तच्छुद्धये तु संस्कर्ता पुत्रादिर्निष्कृतिं यरेत् ॥ २,४.१५४ ॥
त्रीन्द्र्येष्टान्शुद्धादश च तथा पञ्चदशापि च ।
प्रायश्चित्तनिमित्तानुसारेण विप्रवत्स्मृतः ॥ २,४.१५५ ॥
अशक्तौ गोडिदणयादि प्रत्याग्रायं यरेदपि ।
आत्मनोऽनघिकास्तिव्ये शुद्धिमेवं यरेद्गुण्यः ॥ २,४.१५६ ॥
अशुद्धेन तु यदत्तमुद्दिश्याशुद्धिमेव च ।
नोपतिष्ठति तत्सर्वमन्तरिक्षे विनश्यति ॥ २,४.१५७ ॥
शुद्धिं सम्पाद्य कर्तव्यं दणनाद्यौर्ध्वदेहिकम् ।
अकृत्वा निष्कृतिं यस्तु कुरुते दणनादिकम् ॥ २,४.१५८ ॥
मतिपूर्वममत्या च क्मात्तनिष्कृतिं शृणु ।
कृत्वाग्निमुदकं स्नानं स्पर्शनं वडनं कथाम् ॥ २,४.१५९ ॥
रञ्जुच्छेदाश्रुपातञ्च तप्तकृच्छ्रेण शुध्यति ।
अेषामन्यतमं प्रेतं यो वडेत्तु देहत वा ॥ २,४.१६० ॥
कटोदकडियां कृत्वा कृच्छ्रं सान्तपनं यरेत् ।
निमित्ते लघुनि स्वल्पं मलन्मलति कल्पयेत् ॥ २,४.१६१ ॥
गरुड उवाच ।
कृच्छ्रस्य तप्तकृच्छ्रस्य तथा सान्तपनस्य च ।
लक्षाणां ब्रूहि मे स्वामिन्त्रयाणामपि सुप्रत ॥ २,४.१६२ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ।
त्र्यहं प्रातश्च्युतं सायं त्र्यहमद्याद्यायितम् ।
उपवासश्च्युतञ्चैव अेष कृच्छ्र उदाहृतः ॥ २,४.१६३ ॥

तमक्षीरघृताम्बूनामेकैकं प्रत्यहं पिबेत् ।
 ऐकरात्रोपवासश्च तमकृच्छ्र उदाहृतः ॥ २,४.१६४ ॥
 गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।
 जग्ध्वा परेऽह्न्युपवसेत्कृच्छ्रं सान्तपनञ्चरन् ॥ २,४.१६५ ॥
 मया तेऽयं समाख्यातो दुर्मृतस्य विधिः भग ।
 तदा मृतं विजानीयाद्दीपनिर्वाणमागतः ॥ २,४.१६६ ॥
 अग्निदाहं ततः कुर्यात्सूतकञ्च दिनत्रयम् ।
 दशाहं गर्तपिण्डाऽञ्च कर्तव्यं प्रेतपूर्वकम् ॥ २,४.१६७ ॥
 अथैवं विधिं ततः कुर्यात्ततः प्रेतश्च मुक्तिभाक् ।
 मृतभ्रान्त्या प्रतिकृतेः कृते दाडे स वै यद्वि ॥ २,४.१६८ ॥
 आयाति तेन कर्तव्यं मज्जनं घृकुण्डके ।
 जातकर्मादिसंस्काराः कर्तव्याः पुनरेव तु ॥ २,४.१६९ ॥
 ऊढामेव स्वकां भार्यामुद्गुडेद्विधिवत्पुमान् ।
 वर्षे पञ्चदशे पक्षिन्द्वादशे वा गते सति ॥ २,४.१७० ॥
 अज्ञातस्य प्रोषितस्य कृत्वा प्रतिकृतिं दहेत् ।
 रजस्वलासूतिकयोर्विशेषं मरणो शृणु ॥ २,४.१७१ ॥
 सूतिकायां मृतायान्तु अथं कुर्वन्ति याज्ञिकाः ।
 कुम्भे सविलमादाय पञ्चगव्यं तथैव च ॥ २,४.१७२ ॥
 पुण्याभिरभिमन्त्र्यापो वाया शुद्धिं लभेत्ततः ।
 शतसूर्पादकेनाद्यै स्नापयित्वा यथाविधि ॥ २,४.१७३ ॥
 तेनैव स्नापयित्वा तु दाहं कुर्यात्स्वगेश्वर ।
 पञ्चभिः स्नापयित्वा तु गव्यैः प्रेतां रजस्वलाम् ॥ २,४.१७४ ॥
 वस्त्रान्तराकृतिं कृत्वा दाहयेद्विधिपूर्वकम् ।
 मृतस्य पञ्चके दाहविधिं वस्त्रि शृणुष्व मे ॥ २,४.१७५ ॥
 आद्यै कृत्वा धनिष्ठार्धमेतन्नक्षत्रपञ्चकम् ।
 रेवत्यन्तं सदा दूष्यमशुभं सर्वदा भवेत् ॥ २,४.१७६ ॥
 दाहस्तत्र न कर्तव्यो विषादः सर्वजन्तुषु ।
 न जलं दीयते तेषु अशुभं सर्वदा भवेत् ॥ २,४.१७७ ॥

पञ्चकानन्तरं सर्वं कार्यं कर्तव्यमन्यथा ।
 पुत्राणां गोत्रिणां तस्य सन्तापोऽप्युपजायते ॥ २,४.१७८ ॥
 गृहे ङानिर्भवत्येव ऋक्षेष्वेषु मृतस्य य ।
 अथ वा ऋक्षमघै य दाडस्तु विधिपूर्वकः ॥ २,४.१७९ ॥
 छिद्यते मानुषाणान्तु स वा आहुतिपूर्वकः ।
 विप्रैर्विधिरतः कार्यो मन्त्रैस्तु विधिपूर्वकम् ॥ २,४.१८० ॥
 शवस्थानसमीपे तु क्षेमव्याः पुत्तलास्ततः ।
 दर्भकूमास्तु यत्वार ऋक्षमन्त्राभिमन्त्रिताः ॥ २,४.१८१ ॥
 ततो दाडः प्रकर्तव्यस्तैश्च पुत्तलकैः सड ।
 सूतकान्ते तदा पुत्रैः कार्यं शान्तिकपौष्टिकम् ॥ २,४.१८२ ॥
 पञ्चकेषु मृतो योऽसौ न सतिं लभते नरः ।
 तिलाग्नाञ्च सुवर्णाञ्च तमुद्दिश्य घृतं ददेत् ॥ २,४.१८३ ॥
 विप्राणां दापयेद्दानं सर्वविघ्नविनाशनम् ।
 भोजनोपानढौश्चत्त्रं डेममुद्रा य वाससी ॥ २,४.१८४ ॥
 दक्षिणा दीयते विप्रे पातकस्य प्रमोचनः ।
 मयातेऽयं समाभ्यातो विधिः पञ्चडरः स्थितः ।
 संयमिन्त्यां यथायानं यथावर्षं भूतडिया ॥ २,४.१८५ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाडे प्रेतकल्पे श्रीकृष्णगरुडसंवादे
 दडनविधिकृष्णलक्षणदाग्धागमनरजस्वलामरणविधिपञ्चकमरण-
 प्रायश्चित्तनिडुपाणं नाम यतुर्थोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ५

श्रीकृष्ण उवाच ।

अेवं दग्धा नरं प्रेतं स्नात्वा कृत्वा तिलोदकम् ।
 अग्रतः स्त्रीजनो गच्छेद्भ्रजेयुः पृष्ठतो नराः ॥ २,५.१ ॥
 प्राशयेन्निम्बपत्राणि रुदन्तो नामपूर्वकम् ।
 विधातव्यं याचमनं पाषाणोपरि संस्थिते ॥ २,५.२ ॥

ते प्रविश्य गृहं सर्वे सुताद्याश्च सपिण्डकाः ।
 भवेयुर्दशरात्रं वै यत आशौच्यकं भग ॥ २,प.३ ॥
 कीतलब्धाशनाः सर्वे स्वपेयुस्ते पृथक्पृथक् ।
 अक्षारलवशात्राः स्युर्निमज्जेषुश्च ते त्र्यहम् ॥ २,प.४ ॥
 अमांसभोजनाश्चाधः शयीर-ब्रह्मचारिणः ।
 परस्परं न संस्पृष्टा दानाध्ययनवर्जिताः ॥ २,प.५ ॥
 मलिनाश्चाधोमुष्णाश्च दीना भोगविवर्जिताः ।
 अङ्गसंवाहनं केशमार्जनं वर्जयन्ति ते ॥ २,प.६ ॥
 मृन्मये पत्रजे वापि भुञ्जुरंस्ते च भाजने ।
 उवासन्तु ते कुर्युरेकाहमथ वा त्र्यहम् ॥ २,प.७ ॥
 गरुड उवाच ।
 आशौचिन इति प्रोक्तमाशौचस्य च वै प्रभो ।
 लक्षाणि किं कियत्कालं भाष्यं वा तद्युतैर्नरैः ॥ २,प.८ ॥
 शृङ्गुष्ण उवाच ।
 अपनोद्यन्त्विदं कालादिभिराशु निषेधकृत् ।
 पिण्डाध्ययनदानादः पुङ्गतोऽतिशयो हि तत् ॥ २,प.९ ॥
 दशाहं शावमाशौच्यं सपिण्डेषु विधीयते ।
 जननेऽप्येवमेव स्यान्निपुणं शुद्धिमिच्छताम् ॥ २,प.१० ॥
 जन्मन्येकोऽकानान्तुत्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ।
 शावस्य शेषाच्छुध्यन्ति त्र्यहाद्दुदकदायिनः ॥ २,प.११ ॥
 आद्यन्तजननत्सद्य आ यौलान्नेशिकी स्मृता ।
 त्रिरात्रमा प्रतादेषाद्दशरात्रमतः परम् ॥ २,प.१२ ॥
 आशौच्यं ते समाख्यातं संक्षेपात्प्रकृतं भ्रुवे ।
 जलं त्रिदिवमाकाशे स्थाप्यं क्षीरञ्च मृन्मये ॥ २,प.१३ ॥
 अत्र स्नाहि पिबान्नेति मन्त्रेणानेन काश्यप ।
 काष्ठत्रये गुणैर्बद्धे प्रीत्यै रात्रौ यतुष्पथे ॥ २,प.१४ ॥
 प्रथमेऽह्नि तृतीये वा सप्तमे नवमे तथा ।
 अस्थिसंचयनं कार्यं दिने तद्गोत्रजैः सह ॥ २,प.१५ ॥

तद्धूर्ध्वमङ्गसंस्पर्शः सपिण्डानां विधीयते ।
योग्याः सर्वङ्कियाणां य समानसविलास्तथा ॥ २,प.१६ ॥
प्रेतपिण्डं बहिर्दधाद्दर्भमात्रविवर्जितम् ।
प्रागुदीच्यां यरुं कृत्वा स्नात्वा प्रयतमानसः ॥ २,प.१७ ॥
भूमावसंस्कृतानां य संस्कृतानां कुशेषु य ।
नवभिर्दिवसैः पिण्डान्नव दधात्समाहितः ॥ २,प.१८ ॥
दशमं पिण्डमुत्सृज्य रात्रिशेषे शुचिर्भवेत् ।
असगोत्रः सगोत्रो वा यद्वि स्त्री यति वा पुमान् ॥ २,प.१९ ॥
प्रथमेऽहनि यो दधात्स दशाहं समापयेत् ।
शालिना सक्तुभिर्वापि शाकैर्वाप्यथ निर्वपेत् ॥ २,प.२० ॥
प्रथमेऽहनि यद्द्रव्यं तदेव स्याद्दशाहिकम् ।
यावदाशौचमेकैकस्याञ्जलेर्दानमुच्यते ॥ २,प.२१ ॥
यद्वा यस्मिन्दिने दानं तस्मिंस्तद्दिनसंभ्यया ।
दशाहेऽञ्जलयः पक्षिन्पञ्चाशदन्तिमे ॥ २,प.२२ ॥
द्विवृद्ध्या वा भवेत्पक्षिन्पञ्चलीनां शतं पुनः ।
यदाहि त्र्यहमाशौचं तदा वाञ्जलयो दश ॥ २,प.२३ ॥
त्रयोऽञ्जलय अेवं तु प्रथमेऽहनिवै तदा ।
यत्वारस्तु द्वितीयेऽह्नि तृतीये स्युस्त्रयस्तथा ॥ २,प.२४ ॥
शताञ्जलि यदा पक्षिन्नाद्ये त्रिंशत्तदाहनि ।
यत्वारिंशद्द्वितीयेऽह्नि त्रिंशदह्नि तृतीयके ॥ २,प.२५ ॥
अेवं जलस्याञ्जलयो विभाज्याः पक्षयोर्द्वयोः ।
सर्वेषु पितृकार्येषु पुत्रो मुञ्च्योऽधिकारवान् ॥ २,प.२६ ॥
पिण्डप्रसेकस्तूष्णीञ्च पुष्पधूपादिकं तथा ।
दशमेऽहनि सम्प्राप्ते स्नानं ग्रामाद्बलिश्चरेत् ॥ २,प.२७ ॥
तत्र त्याज्यानि वासांसि केशश्मश्रुनभ्यानि य ।
विप्रः शुभ्यत्यपः स्पृष्ट्वा क्षत्रियो वाहनं तथा ॥ २,प.२८ ॥
वैश्यः प्रतोदं रश्मीन्वा शूद्रो यष्टिं कृतङ्कियः ।
मृतादल्पवयोभिश्च सपिण्डैः परिवापनम् ॥ २,प.२९ ॥

कार्यन्तु षोडशी षड्भिः पिण्डैर्दशभिरैव च ।
 प्रथमा मलिना ख्येतरादशाहं मृतेर्भवेत् ॥ २,प.३० ॥
 दिनानि दश यान्धिष्ण्डान्कुर्वन्त्यत्र सुतादयः ।
 प्रत्यहं ते विभज्यन्ते यतुर्भागैः भगोत्तम ॥ २,प.३१ ॥
 भागद्वयेन दैहः स्यात्तृतीयेन यमानुगाः ।
 तृप्यन्ति हि यतुर्थेन स्वयमप्युपश्रुवति ॥ २,प.३२ ॥
 अहोरात्रैस्तु नवभिर्दो निष्पत्तिमाप्नुयात् ।
 शिरस्त्वाद्येन पिण्डेन प्रेतस्य क्रियते तथा ॥ २,प.३३ ॥
 द्वितीयेन तु कर्णाक्षिनासिकं तु समासतः ।
 गलांसभुजवक्षश्च तृतीयेन तथा कृमात् ॥ २,प.३४ ॥
 यतुर्थेन च पिण्डेन नाभिलिङ्गगुहं तथा ।
 जनुजङ्घं तथा पादौ पञ्चमेन तु सर्वदा ॥ २,प.३५ ॥
 सर्वमर्माणि षष्ठेन सप्तमेन तु नाडयः ।
 दन्तलोमान्यष्टमेन वीर्यन्तु नवमेन च ॥ २,प.३६ ॥
 दशमेन तु पूर्णत्वं तृप्तता क्षुद्धिपर्ययः ।
 मध्यमां षोडशीं वस्त्रि वैनतेय शृणुष्व मे ॥ २,प.३७ ॥
 विषण्वादिषुषुपर्यन्तान्येकादश तथा भग ।
 श्राद्धानि पञ्च देवानामित्येषां मध्यधीडशी ॥ २,प.३८ ॥
 निमित्तं दुर्मतिं कृत्वा यदि नारायणो भविः ।
 अेकादशाहं कर्तव्यो वृषोत्सर्गोऽपि तत्र वै ॥ २,प.३९ ॥
 अेकादशाहं प्रेतस्य यस्यात्सृज्येत नो वृषः ।
 प्रेतत्वं सुस्थिरं तस्य दत्तैः श्राद्धशतैरपि ॥ २,प.४० ॥
 अकृत्वा यद्दृषोत्सर्गं कृतं वै पिण्डपातनम् ।
 निष्कलं सकलं विद्यात्प्रमीताय न तद्भवेत् ॥ २,प.४१ ॥
 वृषोत्सर्गाद्दृते नान्यत्किञ्चिदस्ति महीतले ।
 पुत्रः पत्न्यथ दौहित्रः पिता वा दृढिताथ वा ॥ २,प.४२ ॥
 मृतादनन्तरं तस्य ध्रुवं कार्यो वृषोत्सवः ।

यतुर्वत्सतरीयुक्तो यस्योत्सृजयेत वा वृषः ॥ २,प.४३ ॥
 अलङ्कृतो विधानेन प्रेतत्वं तस्य नो भवेत् ।
 ओकादशेऽह्नि सम्प्राप्ते वृषालाभो भवेद्यदि ॥ २,प.४४ ॥
 दूर्भैः पिष्टैस्तु सम्प्राद्य तं वृषं भोजयेद्बुधः ।
 वृषोत्सर्जनवेलायां वृषालाव (लाभ) कथञ्चन ॥ २,प.४५ ॥
 मृत्तिकाभिस्तु दूर्भैर्वा वृषं कृत्वा विभोजयेत् ।
 यद्विष्टं ज्वलतस्तस्य दद्यादेकादशेऽहनि ॥ २,प.४६ ॥
 मृतमुद्दिश्य दातव्यं शय्याघे-वादिकं तथा ।
 विप्रा-भङ्ग-भोजयीत प्रेतस्य क्षुद्धिशान्तये ॥ २,प.४७ ॥
 तृतीयां षोडशीं वस्मि वैनतेय शृणुष्व ताम् ।
 द्वादश प्रतिमास्थानि आद्यं चाण्मासिकं तथा ॥ २,प.४८ ॥
 सपिण्डीकरणं यैव तृतीया षोडशी मता ।
 द्वादशाहे त्रिपक्षे य चाण्मासे मासिकेऽब्दिके ॥ २,प.४९ ॥
 तृतीयां षोडशीमेनां वदन्ति मतभेदतः ।
 यस्यैता नि न दत्तानि प्रेतश्राद्धानि षोडश ॥ २,प.५० ॥
 पिशाचत्वं स्थिरं तस्य दत्तैः श्राद्धशतैरपि ।
 ओकादशे द्वादशे वा दिने आद्यं प्रकीर्तितम् ॥ २,प.५१ ॥
 मासाद्यै प्रतिमासञ्च शुद्धं मृततिथौ भग ।
 ओकेनाह्ना त्रिभिर्वापि हीनेषु विनतासुत ॥ २,प.५२ ॥
 मासचण्मासवर्षेषु त्रिपक्षेषु भवन्ति हि ।
 श्राद्धान्यथस्यात्सापिण्ड्यं पूर्णं वर्षे तदधुके ॥ २,प.५३ ॥
 त्रिपक्षेऽभ्युदये वापि द्वादशाहेऽथ वा नृणाम् ।
 आनन्त्यात्कुलधर्माणां पुंसाञ्चैवायुषः क्षयात् ॥ २,प.५४ ॥
 अस्थिरत्वाच्छरीरस्य द्वादशाहे प्रशस्यते ।
 सपिण्डीकरणेष्वेवं विधिं पक्षीन्द्र मे शृणु ॥ २,प.५५ ॥
 ओकोद्दिष्टविधानेन कार्यं तदपि काश्यप ।
 तिलगन्धोदकैर्युक्तं कुर्यात्पात्रयतुष्टयम् ॥ २,प.५६ ॥

पात्रं प्रेतस्य तत्रैकं पित्र्यं पात्रत्रयं तथा ।
 सेयथेत्यितृपात्रेषु प्रेतपात्रं षग त्रिषु ॥ २,प.५७ ॥
 यतुशे निर्वपेत्यिडाऽन्यूर्वन्तेषु समापयेत् ।
 ततः प्रभृति वै प्रेतः पितृसामान्यमश्रुते ॥ २,प.५८ ॥
 ततः पितृत्वमापन्ने तस्मिन्प्रेते षगेश्वर ।
 श्राद्धधर्मैरशेषैस्तु तत्पूर्वानर्थयेत्यितृन् ॥ २,प.५९ ॥
 ऐकचित्यारोडणो य ऐकाह्नि मरणे तथा ।
 सापिण्ड्यन्तु स्त्रिया नास्ति मृते भर्तुः स्त्रियो भवेत् ॥ २,प.६० ॥
 पाडैक्यमथ कालैक्यं कर्त्रैक्यञ्च भवेत्षग ।
 श्राद्धाद्यैः सह दाडे य पतिपत्न्योर्न संशयः ॥ २,प.६१ ॥
 भर्तुर्मृततिथेरन्यतिथौ चितिमथारुहेत् ।
 तामृताडनि तु सम्प्रामे पृथक्पिण्डेन योजयेत् ॥ २,प.६२ ॥
 प्रत्यङ्गञ्च युगपत्तु समापयेत् ॥ २,प.६३ ॥
 यस्य संवत्सरादर्वाङ्गसपिण्डीकरणं भवेत् ।
 मासिकञ्चोद्दुग्धञ्च दैयं तस्यापि वत्सरम् ॥ २,प.६४ ॥
 नवश्राद्धं सपिण्ड्यं श्राद्धान्यपि य षोडश ।
 ऐकेनैव तु कार्याणि संविभक्तधनेष्वपि ॥ २,प.६५ ॥
 पितामहीभिः सापिण्ड्यं तथा मातामहैः सह ।
 उक्तं भर्त्रापि सापिण्ड्यं स्त्रिया वेषयमेदतः ॥ २,प.६६ ॥
 नवश्राद्धस्य ते कालं वक्ष्यामि शर्णु काश्यप ।
 मरणह्नि मृतिस्थाने श्राद्धं पक्षिन्प्रकल्पयेत् ॥ २,प.६७ ॥
 द्वितीयञ्च ततो मार्गे विश्रामो यत्र कारितः ।
 ततः सञ्चयनस्थाने तृतीयं श्राद्धमुच्यते ॥ २,प.६८ ॥
 पञ्चमे सप्तमे तद्दृष्टमे नवमे तथा ।
 दशमैकादशे चैव नव श्राद्धानि वै षग ॥ २,प.६९ ॥
 श्राद्धानि नव चैतानि तृतीया षोडशी स्मृता ।
 ऐकोद्दिष्टविधानेन कार्याणि मनुजैस्तथा ॥ २,प.७० ॥

प्रथमेऽहि तृतीये वा पञ्चमे सप्तमे तथा ।
 नवमैकादशे यैव नवश्राद्धं प्रकीर्तितम् ॥ २,प.७१ ॥
 उच्यन्ते षडिमान्नीड नव स्युरपि यागेतः ।
 उक्तानि ते मया तानि ऋषीणां मतभेदतः ॥ २,प.७२ ॥
 रुद्धिपक्षो ममाभीष्टो योगः कैश्चिद्विद्येभ्यते ।
 आद्ये द्वितीये दातव्यस्तथैवैकं पवित्रकम् ॥ २,प.७३ ॥
 प्रेताय पिण्डो दातव्यो भुक्तवत्सु द्विजातिषु ।
 प्रश्रस्तत्राभिरायेति यजमानद्विजन्मना ॥ २,प.७४ ॥
 अक्षय्यममुकस्येति वक्तव्यं विरतौ तथा ।
 ऐकोद्दिष्टं मे निबोधे येत्थमावत्सरं स्मृतम् ॥ २,प.७५ ॥
 सपिण्डीकरणादूर्ध्वं यानि श्राद्धानि षोडश ।
 ऐकोद्दिष्टविधानेन चरेद्वा पार्वणादृते ॥ २,प.७६ ॥
 प्रत्यब्दं यो यथा कुर्यात्तथा कुर्यात्स तान्यपि ।
 ऐकादशे द्वादशेऽहि प्रेतो भुङ्क्ते दिनद्वयम् ॥ २,प.७७ ॥
 योषितः पुरुषस्यापि पिण्डं प्रेतेति निर्वपेत् ।
 सापिण्ड्ये तु कृते तस्य प्रेतशब्दो निवर्तते ॥ २,प.७८ ॥
 दीपदानं प्रकर्तव्यमावर्षन्तु गृहान्निधिः ।
 अन्नं दीपो जलं वस्त्रमन्यद्वादीयते य यत् ॥ २,प.७९ ॥
 तृप्तिदं प्रेतशब्देन सपिण्डीकरणावधि ।
 अब्दकृत्यं मयोक्तन्ते समासाद्धिनतासुत ॥ २,प.८० ॥
 वैवस्वतगृहे यानं यथा तत्तु निबोधमेः ।
 त्रयोदशेऽहि श्रवणाकर्मणोऽनन्तरन्तु सः ॥ २,प.८१ ॥
 त्वग्गृहीताखिवत्तार्क्ष्यं गृहीतो यमडिङ्गुरैः ।
 तस्मिन्मार्गे प्रजत्येको गृहीत एव मर्कटः ॥ २,प.८२ ॥
 वाय्वग्रसारिवद्रूपं द्देलमन्यत्प्रपद्यते ।
 तत्पिण्डं पातनार्थमन्यत्तु पितृसम्भवम् ॥ २,प.८३ ॥
 तत्प्रमाणावयोऽवस्थासंस्थानां प्रभवो यथा ।
 षडशीति सडस्राणि योजनानां प्रमाणातः ॥ २,प.८४ ॥

अध्वान्तरालिको ज्ञेयो यममानुषलोकयोः ।
 साधिकार्धकोशयुतं योजनानां शतद्वयम् ॥ २,प.८५ ॥
 यत्वारिं शतथा सप्त प्रत्यहं याति तत्र सः ।
 अष्टायत्वारिंशता य त्रैशता दिवसैरिति ॥ २,प.८६ ॥
 वैवस्वतपुरं याति कृष्यमाणो यमानुगैः ।
 अत्रेवं क्रमेण यातव्ये मार्गे पापरतैस्तु यत् ॥ २,प.८७ ॥
 जायते सप्रपञ्चं तच्छृणु त्वमरुणानुज ।
 त्रयोदशदिने दत्तः पार्श्वैर्दध्वातिदारुणैः ॥ २,प.८८ ॥
 यमस्याङ्कुशहस्तो वै भृङ्गुटीकुटिलाननः ।
 दण्डप्रहारसम्भ्रान्तः कृष्यते दक्षिणां दिशम् ॥ २,प.८९ ॥
 कुशकण्टकवल्मीकशङ्खुपाषाणकर्कशे ।
 तथा प्रदीप्तज्वलने क्वचिच्छ्रवन्नशतोत्कटे ॥ २,प.९० ॥
 प्रदीप्तादित्यतमे य दध्यमानः सटंशके ।
 कृष्यते यमदूतैश्च शिवावन्नादभीषणैः ॥ २,प.९१ ॥
 प्रयातिः दारुणे मार्गे पापकर्मा यमालये ।
 कलेवरे दध्यमाने मलान्तं क्षयमृच्छति ॥ २,प.९२ ॥
 भक्ष्यमाणे तथैवाङ्गे भिद्यमाने य दारुणम् ।
 छिद्यमाने चिरतरं जन्तुर्दुःखमवाप्नुते ॥ २,प.९३ ॥
 स्वेन कर्मवि पाकेन देहान्तरगतोऽपि सन् ।
 पुराणि षोडशामुष्मन्मार्गे तानि य मे शृणु ॥ २,प.९४ ॥
 याम्यं सौरिपुरं नगोद्भवन् गन्धर्वशैलागमौ कौञ्चं
 कूरपुरं विचित्रभवनं बह्वापटं दुःखदम् ।
 नानाकन्दपुरं सुतमभवनं रौद्रं पयोवर्षणं शीताढ्यं
 बहुभीतिषोऽशपुराण्येतान्यदृष्टानि ते ॥ २,प.९५ ॥
 तत्र याम्य पुरं गच्छन्पुत्रपुत्रेति य भ्रुवन् ।
 डाडेति कन्दते नित्यं स्वकृतं दुष्कृतं स्मरन् ॥ २,प.९६ ॥
 अष्टादशोदिने तार्क्ष्यं तत्पुरं प्राप्नुयादसौ ।

पुष्यभद्रा नदी यत्र न्यग्रोधः प्रियदर्शनः ॥ २,प.८७ ॥

विश्रामेच्छां करोत्यत्र कारयन्ति न ते भटाः ।

क्षितौ दत्तं सुतैस्तस्य स्नेहाद्वा कृपया तथा ॥ २,प.८८ ॥

मासिकं पिण्डमश्नाति ततः सौरिपुरं व्रजेत् ।

प्रजन्नेवं प्रलपते मुद्गराडतिपीडितः ॥ २,प.८९ ॥

जलाशयो नैव कृतो मया तदा मनुष्यतृभ्यै पशुपक्षितृभ्य ।

गोतृभिडेतोर्न य गोयसः कृतः शरीरं ह्ये निस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,प.१०० ॥

तत्र नाम्ना तु राजासौ जङ्गमः कामरूपधृक् ।

भयात्तद्दर्शनाज्जाताद्भुङ्क्ते पिण्डं स शङ्कितः ॥ २,प.१०१ ॥

त्रिपक्षे जलसंयुक्तं क्षितौ दत्तं ततो व्रजेत् ।

प्रजन्नेवं प्रलपते ञ्ङ्गाघातप्रपीडितः ॥ २,प.१०२ ॥

न नित्यदानं न गवाहिकं कृतं पुस्तं य दत्तं न हि वेदशास्त्रयोः ।

पुराणदृष्टो न हि सेवितोऽध्वा शरीरं ह्ये निस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,प.१०३ ॥

नगेन्द्रनगरं गत्वा भुक्त्वा यात्रं तथाविधम् ।

मासि द्वितीये यद्दत्तं भान्धवैस्तु ततो व्रजेत् ॥ २,प.१०४ ॥

प्रजन्नेवं प्रलपते कृपाणत्सरुताडितः ।

पराधानमभूत्सर्वभम मूर्धशिरोमणोः ॥ २,प.१०५ ॥

मडता पुण्ययोगेन मानुष्यं लब्धवानडम् ।

तृतीये मासि सम्प्राप्ते गन्धर्वनगरे शुभम् ॥ २,प.१०६ ॥

तृतीयमासिकं पिण्डं तत्र भुक्त्वा अजत्यसौ ।

प्रजन्नेवं विलपते तदग्रेणोडतः पथि ॥ २,प.१०७ ॥

मया न दत्तं न डुतं डुताशने तपो न तप्तं डिमशैलगह्वरे ।

न सेवितं गाङ्गामडो मडाजवं शरीरं ह्ये निस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,प.१०८ ॥

तुर्ये शैलागमं मासि प्राप्नुयात्तत्र वर्षणम् ।

तस्थोपरि भवेत्यक्षिन्याषाणानां निरन्तरम् ॥ २,प.१०९ ॥

यतुर्थमासिकं श्राद्धं भुक्त्वा तत्र प्रसर्पति ।

स पतन्नेव विलपन्पाषाणाद्यतिपीडितः ॥ २,प.११० ॥

न ज्ञानमार्गो न य योगमार्गो न कर्ममार्गो न य भक्तिमार्गः ।

न साधुसङ्गास्त्रिमपि श्रुतं मया शरीरं ले निस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,प.१११ ॥

ततः कूरपुर मासि पञ्चमे याति काश्यप ।

भुवि दत्तं पिण्डजलं भुज्वा कूरपुरं प्रजेत् ॥ २,प.११२ ॥

प्रजन्नेवं विलपते पट्टिशैः पातितः पथि ।

छा मातर्भापितर्भातः सुता छा छा मम स्त्रियः ॥ २,प.११३ ॥

युष्माभिर्नोपदिष्टोऽलमवस्थां प्राप्तं ईदृशीम् ।

अेवं लालयमानं ते यमदूता वदन्तिहि ॥ २,प.११४ ॥

क्य माता क्य पिता मूढ क्य जाया क्य सुतः सुदृत् ।

स्वकर्मापार्जिते भुङ्क्ष्वं भूर्भूयात्ताश्चिरं पथि ॥ २,प.११५ ॥

जानासि शम्भलमलं बलमध्वगानां नोऽशम्भलः प्रयतते परलोकगत्यै ।

गन्तव्यमस्ति तव निश्चितमेव तेन मार्गेण येन न भवेत्कथयिष्योऽपि ॥ २,प.११६ ॥

अनघाण्मासिडे कौण्डे भुज्वा पिण्डन्तु सोदकम् ।

घटीमात्रन्तु विश्रम्य विश्रम्यनगरं प्रजेत् ॥ २,प.११७ ॥

प्रजन्नेवं विलपते शूलात्रेण विदारितः ॥ २,प.११८ ॥

कुत्र यामि न हि गामि जिवितं छा मृतस्य मरणं पुनर्न वै ।

छत्थमेव विलपन्प्रयात्यसौ यातनार्द्धमृतविग्रहः पति ॥ २,प.११९ ॥

विश्रम्यनगरे तत्र विश्रम्यो नाम पारिथिवः ।

तत्र षण्मासपिण्डेन तृप्तः सन्प्रजते पुरः ॥ २,प.१२० ॥

प्रजन्नेवं विलपते प्रासात्रेण प्रपीडितः ॥ २,प.१२१ ॥

माता भ्राता पिता पुत्रः कोऽपि मे वर्तते न वा ।

यो मामुद्धरते पापं पतन्तं दुःखसागरे ॥ २,प.१२२ ॥

प्रजतस्तत्र मार्गो तु तत्र वैतरणी शुभा ।

शतयोजनविस्तीर्णा पूयशोषितसंकुला ॥ २,प.१२३ ॥

आयाति तत्र दृश्यन्ते नाविका धीवरादयः ।

ते वदन्ति प्रदत्ता गौर्यदि वैतरणी त्वया ।

नावमेनां समारोहं सुकेनोत्तर वै नदीम् ॥ २,प.१२४ ॥

तत्र येन प्रदत्ता गौः स सुप्तेनैव तां तरेत् ।
 अदायी तत्र धृष्येत करआळन्तु नाविकैः ॥ २,प.१२५ ॥
 उभैः कडैर्भकोलूकैस्तीक्ष्णतुण्डैर्वितुधते ।
 मनुजानां छितं दानमन्ते वैतरणी भग ॥ २,प.१२६ ॥
 दत्ता पापं दहेत्सर्वं मम लोकांतु सा नयेत् ।
 मममे मासि सम्प्राप्ते पुरं बह्वापदं मृतः ॥ २,प.१२७ ॥
 व्रजेत्तु सोदकं भुक्त्वा पिण्डं वै सप्तमासिकम् ।
 व्रजन्नेवं विलपते परिधाडतिपीडितः ॥ २,प.१२८ ॥
 न दत्तं न हुतं तमं न स्नातं न कृतं छितम् ।
 यादृशं यदितं कर्म मूढात्मन्भुङ्क्व तादृशम् ॥ २,प.१२९ ॥
 मास्थष्टमे द्युःभटं तु परे भुक्त्वाथ सोदकम् ।
 पिण्डं प्रयात्सयौ तार्क्ष्यं नानाकन्दपुरं ततः ॥ २,प.१३० ॥
 प्रयाणो य प्रवदते मुसलाघातपीडितः ।
 क्व जायायटुलैश्चाटुपटुभिर्वयनैर्मम ॥ २,प.१३१ ॥
 भोजनं भल्लभल्लीभिर्मुसलैश्च क्व मारणम् ।
 नवमे मासि दत्तं वै नानाकन्दपुरे ततः ॥ २,प.१३२ ॥
 पिण्डमश्राति करुणं नानाकन्दान्करोत्यपि ।
 दशमे मासि दत्तं वै सुतमभवन् ततः ॥ २,प.१३३ ॥
 सप्तमे विलपते उलाडतिडतः पथि ।
 क्व सूनूपेशलकरैः पादसंवाहनं मम ॥ २,प.१३४ ॥
 क्व दूतवज्रप्रतिमकैर्मत्पदकर्षणम् ।
 दशमे मासि पिण्डादि तत्र भुक्त्वा प्रसर्पति ॥ २,प.१३५ ॥
 मासे चैकादशे पूर्यो पुरं रौद्रं स गच्छति ।
 गच्छन्नेव विलपते यथा पृष्ठे प्रपीडितः ॥ २,प.१३६ ॥
 क्वाळं सतूलीशयने परिवर्तन्क्षणे क्षणे ।
 भटडस्तभ्रष्टयष्टिष्टपृष्ठः क्व वा पुनः ॥ २,प.१३७ ॥
 क्षितौ दत्तं च पिण्डादि भुक्त्वा तत्र ततो व्रजेत् ।
 पयोवर्षणामित्येतन्नामकं पुरमाण्डज ॥ २,प.१३८ ॥

व्रजनेवं विलपते कुठारैर्मूर्ध्नि ताडितः ।
 क्व भृत्यकोमलकरैर्गन्धतैलावसेयनम् ॥ २,प.१३९ ॥
 क्व कीनाशानुगैः कोधात्कुठारैः शिरसि व्यथा ।
 उनाब्धिकञ्च यच्छ्राद्धं तत्र भुङ्क्ते सुदुःखितः ॥ २,प.१४० ॥
 सम्पूर्णां तु ततो वर्षे शीताढ्यं नगरं व्रजेत् ।
 गच्छनेवं छुरिकया स्थिन्नजिह्वस्तु रोदिति ॥ २,प.१४१ ॥
 प्रियालापैः क्व च ससमधुरत्वस्य वार्णनम् ।
 उक्तमात्रेऽसिपत्रादिजिह्वाच्छेदः क्व यैव हि ॥ २,प.१४२ ॥
 वार्षिकं पिण्डदानादि भुक्त्वा तत्र प्रसर्पति ।
 अद्भुतीतिकरं तत्तत्पिण्डं देवमास्थितः ॥ २,प.१४३ ॥
 प्रकाशयति पाप्यानमात्मानञ्च विनिन्दति ।
 योषिदप्येवमेतस्मिन्मार्गे वै परिदेवति ॥ २,प.१४४ ॥
 ततो याम्यं नातिदूरे नगरं स हि गच्छति ।
 यत्वारिंशद्विंशानि यतुर्भुक्तानिविस्तृतम् ॥ २,प.१४५ ॥
 त्रयोदश प्रतीकाराः श्रवणा नाम तत्र वै ।
 श्रवणाकर्मतस्तुष्यन्त्यन्यथा क्रोधमाप्नुयुः ॥ २,प.१४६ ॥
 ततस्तत्राशु रक्ताक्षं भिन्नाञ्जनययोपमम् ।
 मृत्युकालान्तकादीनां मध्ये पश्यति वै यमम् ॥ २,प.१४७ ॥
 दंष्ट्राकरालवदनं भुङ्क्टीदारुणाकृतिम् ।
 विद्वृषैर्भोषणैर्विकृतैर्वृतं व्याधिशतैः प्रभुम् ॥ २,प.१४८ ॥
 दण्डासक्तमलाबाहुं पाशवस्तं सुभैरवम् ।
 तन्निर्दिष्टं ततो जन्तुर्गतिं याति शुभाशुभाम् ॥ २,प.१४९ ॥
 पापी पापां गतिं याति यथा ते कथितं पुरा ।
 छत्रोपानलदातारो ये च वेश्मप्रदायकाः ॥ २,प.१५० ॥
 ये तु पुण्यकृतस्तत्र ते पश्यन्ति यमं तदा ।
 सौम्याकृतिं कुण्डलिनं मौलिमन्तं धृतश्रियम् ॥ २,प.१५१ ॥
 अेकादशे द्वादशे हि षण्मासे आब्धिडे तथा ।

विप्रा-भङ्ग-भोजयेत्तत्र यन्मडती क्षुधा ॥ २,प.१५२ ॥

शुवन्पुत्रकलत्रादिप्रदिष्टमितरैः भग ।

यो न साधयति स्वार्थमेवं पश्चाद्धिभिधते ॥ २,प.१५३ ॥

येतत्ते सर्वमाभ्यातं संयमिन्ध्यां यथागति ।

प्रोक्तमावर्षकृत्यं ते किमन्यश्चेतुमिच्छसि ॥ २,प.१५४ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे वर्षकृत्यमवलोकमार्गयातनादिनिर्घृपाणं

नाम पञ्चमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ६

गरुड उवाच ।

अपि साधनयुक्तस्य तीर्थदानरतस्य च ।

अकृते तु वृषोत्सर्गे परलोकगतिर्न हि ॥ २,६.१ ॥

तस्मात्कृष्ण वृषोत्सर्गः कर्तव्य एति मे श्रुतम् ।

किं क्वलं वृषयज्ञस्य पुरा केन कृतो हरे ॥ २,६.२ ॥

अनङ्गान्कीदृशः प्रोक्तः कस्मिन्काले विशेषतः ।

को विधिस्तस्य निर्दिष्टः सर्वं मे कृपया वद ॥ २,६.३ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

एतिहासं मडापुराणं प्रवक्ष्यामि भगेश्वर ।

ब्रह्मपुत्रेण यत्प्रोक्तं राजानं वीरवाहनम् ॥ २,६.४ ॥

विराधनगरे राजा वीरवाहननामकः ।

धर्मात्मा सत्यसन्धश्च वदान्यो विप्रतुष्टिकृत् ॥ २,६.५ ॥

स कदाचिद्धनं वीरो मडात्माभेटकं गतः ।

किञ्चित्प्रभुमनास्ताक्षर्यं वसिष्ठस्याश्रमं ययौ ॥ २,६.६ ॥

नमस्कृत्य मुनिं तत्र कृतासनपरिग्रहः ।

पश्चादावगतो राजा पप्रच्छ ऋषिसंसदि ॥ २,६.७ ॥

राजोवाच ।

मुने मया कृतो धर्मो यथाशक्ति प्रयत्नतः ।

यमस्य शासनं श्रुत्वा बिभेमि नितरां लृष्टि ॥ २,६.८ ॥

यमञ्च यमदूतांश्च निरयान्घोरदर्शनान् ।

न पश्यामि मडाभाग तथा वद दयानिधे ॥ २,६.९ ॥

वसिष्ठ उवाच ।

धर्मा बहुविधा राजन्वर्षन्ते शास्त्रकोविदैः ।

सूक्ष्मत्वान्न विजानन्ति कर्ममार्गविमोहिताः ॥ २,६.१० ॥

दानं तीर्थं तपो यज्ञाः संन्यासः पैतृको मलः ।

धर्मेषु गृह्यमाणेषु वृषोत्सर्गो विशेषितः ॥ २,६.११ ॥

अष्टव्या भुवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् ।

यजेत वाश्रमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ २,६.१२ ॥

ब्रह्महत्यादिपापानि ज्ञानाज्ञानकृतानि च ।

नीलोद्गाडेन शुध्येत्तु समुद्रप्लवनेन वा ॥ २,६.१३ ॥

अेकादशाडे राजेन्द्र यस्य नोत्सृज्यते वृषः ।

प्रेतत्वं निश्चलं तस्य कृतैः श्राद्धैस्तु किं भवेत् ॥ २,६.१४ ॥

यथाकथञ्चित्कर्तव्यस्तीर्थे वा पत्तनेऽथ वा ।

वृषयज्ञैः प्रमुख्यते नान्यथा साधनैः भग ॥ २,६.१५ ॥

वृषभं पञ्चकल्याणं युवानं कृष्णकंभलम् ।

गोयूथमध्ये नितरां वियरन्तं विधानतः ॥ २,६.१६ ॥

यतसृभिर्वत्सकाभिर्द्राव्याञ्चैवैकया भग ।

विवाह्य मङ्गलद्रव्यैर्मन्त्रवत्तं समुत्सृजेत् ॥ २,६.१७ ॥

ठल रतीति षड्गिभिर्लभं कुर्याद्विभावसोः ।

कार्तिक्यां माघवैशाख्यां संक्रमे पातपर्वसु ॥ २,६.१८ ॥

तीर्थे पित्र्येक्षयाडे च विशेषेण प्रशस्यते ।

लोडितो यस्तु वार्णेन मुणे पुच्छे च पाण्डुरः ॥ २,६.१९ ॥

पीतः पुरविषाणेषु स नीलो वृष उच्यते ।

श्वेतवर्णो भवेद्विप्रो लोडितः क्षत्र उच्यते ॥ २,६.२० ॥

पीतवर्णो भवेद्वैश्यः शूद्रः कृष्णः स्मृतो भुवैः ।

यथावर्णं समुद्दिष्टो वर्णेषु ब्राह्मणदिष्टेषु ॥ २,६.२१ ॥

अथ वा रक्तवर्णस्तु सर्वेषामेव शस्यते ।
 पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥ २,६.२२ ॥
 आशासते सुतं जातं वृषोत्सर्गं करिष्यति ।
 धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदानन्ददायकः ॥ २,६.२३ ॥
 अष्टमूर्तेरधिष्ठानमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ।
 गङ्गायामुनयोः पेयमन्तर्वेदि तृणं यर ॥ २,६.२४ ॥
 धर्मराजस्य पुरतो वाय्यं मे सुकृतं वृष ।
 दक्षिणांसे त्रिशूलाङ्गु वामोरौ चक्रयिहितम् ॥ २,६.२५ ॥
 षति सम्प्रार्थ्यं वृषभं गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ।
 वृषं तत्सतरीयुक्तं पूजयित्वा समुत्सृजेत् ॥ २,६.२६ ॥
 तस्माद्राजन्विधानेन वृषोत्सर्गं समाचर ।
 बहुसाधनयुक्तस्य नान्यथा सद्गतिस्तव ॥ २,६.२७ ॥
 आसीत्त्रेतायुगे पूर्वं विदेहनगरे नृप ।
 ब्राह्मणो धर्मवत्सेति स्वकर्मनिरतः सुधीः ॥ २,६.२८ ॥
 विष्णुभक्तोऽतितेजस्वी यथावाभेन तुष्टिकृत् ।
 पितृपर्वणि सम्प्राप्ते कुशार्थो काननं ययौ ॥ २,६.२९ ॥
 अटन्नितस्ततस्तत्र चिन्वन्नुशपलाशकम् ।
 सडसोपेत्य पुरुषाश्चात्वारश्चारुदर्शनाः ॥ २,६.३० ॥
 विभ्रान्तमनसं गृह्य प्रत्यग्जग्मुर्विडायसा ।
 बहुवृक्षसमाकीर्णं गिरिदुर्गं भयानकम् ॥ २,६.३१ ॥
 वनाद्भनान्तरं निन्युर्नदीनदसमाकुलम् ।
 स तत्र नगरे राजन्ददर्शं बहुविस्तरम् ॥ २,६.३२ ॥
 गोपुरद्वाररयितं सौधप्रासादमण्डितम् ।
 यत्परापरापण्यादिनरनारीसमाकुलम् ॥ २,६.३३ ॥
 तूर्यद्वन्द्वामिनिर्घोषवीणापटवनादितम् ।
 कांश्चित्क्षुधार्दितान्दीनाम्बलिनाम्बिगतौजसः ॥ २,६.३४ ॥
 ततोऽतितुष्टान्बलिनाम्बस्त्रभण्डसमावृतान् ।

अग्रतो वृष्टपुष्टाश्च स्वर्णवस्त्रोपशोभितान् ॥ २,६.३५ ॥

ततोऽपि सुरसंकाशान्स दृष्ट्वा विस्मितोऽभवत् ।

किं स्वप्न उत माया वै मदीयो मानसो भ्रमः ॥ २,६.३६ ॥

सन्दिहानं द्विजं निन्युः पुरुषा राजसन्निधिम् ।

सतद्दर्श विप्रस्तु स्वर्णप्रासादमन्दिरे ॥ २,६.३७ ॥

सिंहासनमहादिव्यं छत्रयामरवीजितम् ।

तत्रोप विष्टं राजानं किरीटकनकोज्ज्वलम् ॥ २,६.३८ ॥

महत्या य श्रिया युक्तं स्तूयमानं सुवन्दितम् ।

राजापि दृष्ट्वा तं विप्रं प्रत्युत्थाय कृताञ्जलिः ॥ २,६.३९ ॥

पूजयामास विधिवन्मधुपर्कास नादितिः ।

सन्तुष्टमनसं देवमस्तौषीत्परया मुदा ॥ २,६.४० ॥

अद्य मे सकलं जन्म पावितञ्च कुलं प्रभो ।

विषगुणभक्तस्य धर्मस्य यत्ते दृग्गोचरं गतः ॥ २,६.४१ ॥

नत्वा स्तुत्वा बहुविधमुवायानुवसन्नृपः ।

यतः समागतो देवः पुनस्तत्रैव नीयताम् ॥ २,६.४२ ॥

एति श्रुत्वा वयो राज्ञः पप्रच्छ द्विजपुङ्गवः ।

ब्राह्मण उवाच ।

कोऽयं देश- कुतो लोका उत्तमा मध्यमाधमाः ॥ २,६.४३ ॥

केन पुण्येन तु भवान्पारमेष्ठयविभूषितः ।

किमर्थमहमानीतः पुनस्तत्रैव नीयते ॥ २,६.४४ ॥

अपूर्वमिव पश्यामि सर्वं स्वप्नगतो यथा ।

राजोवाच ।

स्वधर्मनिरतो यस्तु हरिभक्तिरतः सदा ॥ २,६.४५ ॥

विरक्तं छन्द्रियार्थेभ्यः स मे पूज्यो न संशयः ।

तीर्थयात्रापरो नित्यं वृषोत्सर्गविशेषवित् ॥ २,६.४६ ॥

सत्यदानपरो यस्तु स नमस्यो द्विवैकसाम् ।

दर्शनार्थमिहानीतः पूजार्हश्च परन्तप ॥ २,६.४७ ॥

अनुगृहाण मां देव क्षमस्व मम साहसम् ।

धृत्युक्त्वा दर्शयामास मन्त्रिणां संज्ञया भुवः ॥ २,६.४८ ॥

वद्विष्यति समग्रं ते स्वयं वक्तुं न साम्प्रतम् ।

सामन्तः सर्ववेदज्ञो ज्ञात्वा हार्दं नृपस्य च ॥ २,६.४९ ॥

विपश्चिदुवाच ।

पूर्वजन्मनि वैश्वोऽयं विश्वम्भर इति श्रुतः ।

विराधनगरे विप्रं द्विजदेवविभूषिते ॥ २,६.५० ॥

वैश्ववृत्त्या सदा ज्वलकुटुम्भापरिपालकः ।

गवां शुश्रूषको नित्यं ब्राह्मणानाञ्च पूजकः ॥ २,६.५१ ॥

पात्रदानपरो नित्यमातिथेयाग्निसेवकः ।

गार्हस्थ्यं विधिवच्यङ्के भार्यया सत्यमेधया ॥ २,६.५२ ॥

स्मार्तेन लोकानजयच्छ्रीतेन त उविर्भुजः ।

कदाचिद्धन्युभिः साङ्कृत्वा तीर्थानि भूरिशः ॥ २,६.५३ ॥

यावदायाति सदनं दृष्ट्वाल्लोमशं पथि ।

दण्डवत्प्रणिपत्याशु कृताञ्जलिपुटे स्थितम् ॥ २,६.५४ ॥

पप्रच्छ विनयोपेतं करुणावारिवारिधिः ।

ऋषिरुवाच ।

कुत आगम्यते साधो ब्राह्मणैर्बन्धुभिर्युतः ॥ २,६.५५ ॥

दृष्ट्वा त्वां धर्मनिलयं प्रकिलन्नं मानसं मम ।

विश्वम्भर उवाच ।

शीर्यमाणं शरीरं हि ज्ञात्वा मृत्युं पुरः स्थितम् ॥ २,६.५६ ॥

भर्यया धर्मयारिण्या तीर्थयात्रां विनिर्गतः ।

कृत्वा तीर्थानि विधिवद्विश्राण्य विपुलं वसु ॥ २,६.५७ ॥

यावद्ब्रजाम्यहं वेश्म भवानृष्टिपथं गतः ।

लोमश उवाच ।

तीर्थानि सन्ति भूरीणि वर्षेऽस्मिन्भारते शुभे ॥ २,६.५८ ॥

यत्त्वया ह्युपथीर्णानि तानि सर्वाणि मे वद ।

वैश्व उवाच ।

गङ्गा य सूर्यं तनया मलापुण्या सरस्वती ॥ २,६.५९ ॥

दशाश्वमेधैरयजधत्र ब्रह्मा सुरेश्वरः ।
 तीर्थराजस्ततः काशी मडादेवो ध्यानधिः ॥ २,६.६० ॥
 मृतानां यत्र जन्तूनां कर्णे जपति तारकम् ।
 पुलडस्याश्रमं पुण्यं कृत्वातीर्थञ्च गाण्डकी ॥ २,६.६१ ॥
 यङ्कतीर्थं नैमिषञ्च शिवतीर्थमनन्तकम् ।
 गोप्रतारकनागेशमयोध्याभिन्दुसंज्ञितम् ॥ २,६.६२ ॥
 यत्रास्त मुक्तिदः साक्षाद्रामो राजुवलोचनः ।
 आग्नेयं वायुकौभेरं कौमारं भूरुडां पुनः ॥ २,६.६३ ॥
 सौकरं मथुरा यत्र नित्यं सन्निभतो हरिः ।
 पुष्करं सत्यतीर्थञ्च ज्वालतीर्थं दिनेश्वरम् ॥ २,६.६४ ॥
 छन्द्रतीर्थं कुरुक्षेत्रं यत्र प्राची सरस्वती ।
 तापी पयोषणी निर्विन्ध्या मलयः कृष्णवेणिका ॥ २,६.६५ ॥
 गोदावरी दण्डकञ्च ताम्रयूडं सद्योदकम् ।
 धावाभूमीश्वरं दृष्ट्वा श्रीशैलः पर्वतेश्वरः ॥ २,६.६६ ॥
 असंख्यलिङ्गतीर्थानि यत्र सन्ति सदा मुने ।
 वेङ्कटाद्रौ मडातेजाः श्रीरङ्गाप्यः स्वयं हरिः ॥ २,६.६७ ॥
 वेङ्कटी नाम तत्रैव देवी मछिषमर्दिनी ।
 यन्द्रतीर्थं भद्रवटः कावेरीकुटिलाचलौ ॥ २,६.६८ ॥
 अवटोदा ताम्रपर्णी त्रिकूटः कोल्लको गिरिः ।
 वासिष्ठं ब्रह्मतीर्थञ्च ज्ञानतीर्थं मडोदधिः ॥ २,६.६९ ॥
 षुषीकेशं विराजञ्च विशालं नीलपर्वतः ।
 भीमकूटः श्वेतगिरी रुद्रतीर्थमुभावनम् ॥ २,६.७० ॥
 अवाप गिरिजा देवी तपसा यत्र शङ्करम् ।
 वारुणं सूर्यतीर्थञ्च ढंसतीर्थं मडोदयम् ॥ २,६.७१ ॥
 निमज्ज्य यत्र काकोला राजडंसत्वमाययुः ।
 असुरो यत्र देवत्वमवाप स्नानमात्रतः ॥ २,६.७२ ॥
 विश्वरूपं वन्दितीर्थं रतेशः कुडकायलः ।
 नरनारायणं दृष्ट्वा मुच्यते पापकोटिभिः ॥ २,६.७३ ॥

सरस्वतीदृषद्भृत्यौ नर्मदा शर्मदा नृणाम् ।
 नीलकण्ठं मखाकालं पुण्यं यामरकण्ठकम् ॥ २,६.७४ ॥
 यन्द्रभागा वेत्रवती वीरभद्रं गणेश्वरम् ।
 गोकर्णं भिव्वतीर्थञ्च कर्मकुण्डं सतारकम् ॥ २,६.७५ ॥
 स्नानमात्रेण यत्राशु मुच्यते कर्मबन्धनात् ।
 अन्यान्यपि च तीर्थानि कृतानि कृपया तव ॥ २,६.७६ ॥
 उत्पद्यते शुभा बुद्धिः साधूनां यदनुग्रहः ।
 अेकतः सर्वतीर्थानि करुणाः साधवोऽन्यतः ॥ २,६.७७ ॥
 अनुग्रहाय भूतानां यरन्ति यरितप्रताः ।
 त्वं गुरुः सर्वार्णानां विद्यया वयसाधिकः ॥ २,६.७८ ॥
 अतः पृथ्वाभ्यं क्तिञ्चिदाधिभूतं यिरन्तनम् ।
 किं कुर्यां कं नु पृच्छेऽहं मनो मेऽतियलं मुने ॥ २,६.७९ ॥
 निः स्मृतं ब्रह्मविषये विषयेष्वतिलालसम् ।
 मनागपि न सलते विरलं तिमिरं ब्रुवत् ॥ २,६.८० ॥
 मोहितं विविधैर्भावैः कर्मणां क्षेत्रमुत्तमम् ।
 शान्तिं यथा समायाति सम्पन्नमिव भूसुर ॥ २,६.८१ ॥
 विवेकप्रवणं शुद्धं यथा स्यात्कृपया वद ।
 ऋषिरुवाच ।
 मनस्तु प्रबलं नित्यं सविकारं स्वभावतः ॥ २,६.८२ ॥
 वशं नयन्ति करिणं प्रमत्तमपि लस्तिपाः ।
 तथापि साधुसङ्गत्या साधनैरप्यतन्द्रितः ॥ २,६.८३ ॥
 तीव्रेण भक्तियोगेन विचारेण वशं नयेत् ।
 छतिहासं प्रवक्ष्यामि तव प्रत्ययकारकम् ॥ २,६.८४ ॥
 नारदोऽकथयन्मलयं स्ववृत्तगतजन्मनः ।
 नारद उवाच ।
 कस्यचिद्द्विजमुष्यस्य दासीपुत्रः पुरा मुने ॥ २,६.८५ ॥
 शिक्षितो बालभावेऽपि पाठितो नितरामलम् ।

तत्रापि सङ्गतिर्जाता मलतां पुण्यकर्मणाम् ॥ २,६.८६ ॥

प्रावृट्काले मम गृहे स्थितानां भाग्ययोगतः ।

शुश्रूषणानुवृत्त्या य प्रश्रयेण दमेन य ॥ २,६.८७ ॥

सन्तोषं परमं प्राप्य कृपया त्विदमब्रुवन् ।

मनीषा निर्मला येन जाता मम शुभार्थिनी ॥ २,६.८८ ॥

यथा विष्णुमयं सर्वभूतान्येव ददृशिवान् ।

भुनयति यः ।

शंशु वत्स प्रवक्ष्यामि छिताय तव बालक ॥ २,६.८९ ॥

येन वै श्रियमाणेन धृष्टामुत्र सुभं भवेत् ।

देवतिर्यङ्मनुष्याश्च संसारे विविधा जनाः ॥ २,६.९० ॥

निबद्धाः कर्मपशैस्ते भुञ्जन्भोगान्मृथग्विधान् ।

देवत्वं याति सत्त्वेन रजसा य मनुष्यताम् ॥ २,६.९१ ॥

तिर्यक्त्यं तमसा जन्तुर्वासनानुगतोऽबुधः ।

मातुर्लब्ध्वा पुनर्जन्म श्रियते य पुनः पुनः ॥ २,६.९२ ॥

येवं गत्वा ह्यसंख्याता योनीस्ताः कर्मभूरपि ।

मानुष्यं दुर्लभं लब्ध्वा कदाचिद्देवयोगतः ॥ २,६.९३ ॥

अनुग्रहेण मलतां हरिं ज्ञात्वा विमुच्यते ।

रोगग्रालं मोहजालमपारं भवसागरम् ॥ २,६.९४ ॥

न पश्यामि तितीर्षोरन्यद्रामस्मरणं विना ।

नवनीयं यथा दध्नी ज्योतिः काष्ठादपि क्वचित् ॥ २,६.९५ ॥

मन्थनैः साधनैरेवं परं ज्ञात्वा सुधी भवेत् ।

आत्मा नित्योऽव्ययः सत्यः सर्वगः सर्वभूतभञ्जान् ॥ २,६.९६ ॥

अप्रमेयः स्वयञ्ज्योतिरग्राह्यो मनसापि यः ।

संख्येदानन्दरूपोऽसौ सर्वप्राणिर्लृष्टि स्थितः ॥ २,६.९७ ॥

विनश्यत्स्वपि भावेषु न विनश्यति कर्तुश्चित् ।

आकाशः सर्वभूतेषु स्थितस्तेजोऽजले तथा ॥ २,६.९८ ॥

आत्मा सर्वत्र निर्लेपः पार्थिवेषु यथानिलः ।

भक्तानुकम्पी भगवान्साधूनां रक्षणाय च ॥ २,६.९९ ॥

आविर्भवति लोकेषुगुणीवाङ्मैः प्रतीयते ।
 ओषधिवेदत्वया यो बुद्ध्या संशीलयेद्धृदि ॥ २,६.१०० ॥
 भक्तियोगेन सन्तुष्ट आत्मानं दृश्येद्यजः ।
 ततः कृतार्थो भवति सदा सर्वत्र निःस्पृहः ॥ २,६.१०१ ॥
 अतोऽडङ्कारमुत्सृज्य सानुबन्धे कलेवरे ।
 यरेदसंगो लोकेषु स्वप्नप्रायेषु निर्भमः ॥ २,६.१०२ ॥
 क्व स्वप्ने नियतं धैर्यमिन्द्रजाले क्व सत्यता ।
 क्व नित्यता शरभेद्ये क्व वा सत्यं कलेवरे ॥ २,६.१०३ ॥
 अविद्याकर्मजनितं दृश्यमानं यरा यरम् ।
 ज्ञात्वाचारवशी योगी ततः सिद्धिमवाप्स्यसि ॥ २,६.१०४ ॥
 धृत्युक्त्वा ते गताः सर्वे साधवो दीनवत्सलाः ।
 सोऽहं तद्भुक्तमार्गोऽहं तथैवायरमन्वहम् ॥ २,६.१०५ ॥
 ततोऽयिरेषात्मनीदं दृष्टवानहमद्भुतम् ।
 ज्योतिर्मयं सदानन्दं शरच्छीतांशुनिर्मलम् ॥ २,६.१०६ ॥
 निषिध्य सुप्तसन्दोडैर्मां कृत्वाधिकसस्पृहम् ।
 अन्तर्हितं मलतेजो यथा सौदामिनी दिवि ॥ २,६.१०७ ॥
 भक्त्या तदेव मनसि भावयन्नहमद्भुतम् ।
 काले कलेवरं त्यक्त्वा गतवान्हरिमव्ययम् ॥ २,६.१०८ ॥
 तस्येच्छया पुनर्जन्मन्म्रमणो मेऽभवज्जनिः ।
 अनुग्रहाद्भगवतस्त्रिषु लोकेषु निःस्पृहः ॥ २,६.१०९ ॥
 आपीडयन्मुहुर्वोलां गायमानश्चराम्यहम् ।
 धृत्युक्त्वा मे स्वानुभवं यथौ यादृच्छिको मुनिः ॥ २,६.११० ॥
 ममापि परमाश्चर्यं सन्तोषश्च मदान्भूत् ।
 अतस्ते साधुसङ्गत्या भक्त्या य परमात्मनः ॥ २,६.१११ ॥
 विशुद्धं निर्मलं शान्तं मनो निर्वृतिमेष्यति ।
 अनेकजन्मजनितं पातकं साधुसंगमे ॥ २,६.११२ ॥
 क्षिप्रं नश्यति धर्मज्ञा जवानां शरदो यथा ।

वैश्य उवाच ।

पीत्वा ते वाङ्मयीयूषं स्वान्तं मे शान्तिमागमत् ॥ २,६.११३ ॥

सर्वतीर्थकृत्वं मेऽध्य सञ्जातं तव दर्शनात् ।

ॐति श्रुत्वा वयस्तस्य प्रोवाच ऋषिसत्तमः ॥ २,६.११४ ॥

लोमश उवाच ।

छिताय तव राजेन्द्र त्रिवर्गकृलमिच्छतः ।

यत्त्वया सुकृतं भूरिवृषोत्सर्गं विना कृतम् ॥ २,६.११५ ॥

मन्येऽडिञ्चत्करं सर्वं नीलारसलिलं यथा ।

वृषोत्सर्गसमं डिञ्चित्साधनं न मळीतले ॥ २,६.११६ ॥

अनायासेन गच्छन्ति गतिं ते पुण्यकर्मणाम् ।

वृषोत्सर्गः कृतो येन अश्वमेधस्य याजकः ॥ २,६.११७ ॥

उभौ समौ मया दृष्टौ द्विव्यौ तौ शङ्कसन्निधौ ।

अतस्तव पुष्करं गत्वा वृषोत्सर्गं विधाय च ॥ २,६.११८ ॥

ततो याछि गृहं साधो येन सर्वं कृतं भवेत् ।

विपश्चिदुवाच ।

ततः स पुनरागत्य कार्तिक्यां पुष्करे वरे ॥ २,६.११९ ॥

वराहकृपी भगवान्यत्रास्ते यज्ञपूरकः ।

यकार विधिवत्सर्वं युद्कमुषिसत्तमैः ॥ २,६.१२० ॥

गतानि भङ्गुतीर्थानि ततो लोमशसंगतिः ।

ततोऽधिकतरं जातं पुण्यं नीलविवाहजम् ॥ २,६.१२१ ॥

समुक्त्वा विषयान्दिव्यान्विमानवरमाश्रितः ।

तेन राजकुले जन्म वीरसेनस्य धर्मतः ॥ २,६.१२२ ॥

वीरपञ्चाननाभ्यातञ्चतुर्वर्गैकसाधकम् ।

प्रकुर्वतो वृषोत्सर्गं तत्र ये परिच्यारकाः ॥ २,६.१२३ ॥

द्विव्यङ्गपाभवन्स्मृष्टा गोपुच्छोऽकशीकरैः ।

सुडुपाः पुष्टवपुषः पश्यन्तो दूरसंस्थिताः ॥ २,६.१२४ ॥

ततो दूरतरा ये च दृश्यन्ते मलिना जनाः ।

दुर्भगा मलिना रुक्षाः कृशा विगतवाससः ॥ २,६.१२५ ॥

वृषयज्ञमपश्यन्तो ये यासूयां प्रकुर्वते ।
 सर्वं निवेदितं राज्ञश्चरितं पूर्वजन्मनः ॥ २,६.१२६ ॥
 धर्म्यं विचित्रमाभ्यानं श्रुतं मे यत्पराशरात् ।
 अतस्त्वं स्वगृहं गच्छ कृपां कृत्वा ममोपरि ॥ २,६.१२७ ॥
 श्रुत्वा विपश्चिद्वाक्यं स विस्मयं परमं गतः ।
 गृहं जगाम विप्रोऽसौ प्रापितो राजसेवकैः ॥ २,६.१२८ ॥
 वसिष्ठ उवाच ।
 तस्माद्ग्राज-वृषोत्सर्गं वरिष्ठे सर्वकर्मणाम् ।
 समाचर विधानेन यद्विभीतो यमादपि ॥ २,६.१२९ ॥
 वृषोत्सर्गसमं किञ्चित्साधनं नदिवः परम् ।
 मया धर्मरहस्यं ते कथितं राजसत्तम ॥ २,६.१३० ॥
 पतिपुत्रवती नारी भर्तुरग्रे मृता यद्वि ।
 वृषोत्सर्गं न कुर्वीत गां दद्याच्च पयस्विः नीम् ॥ २,६.१३१ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 श्रुत्वा वाक्यं वसिष्ठस्य राजा मधुपुरी गतः ।
 यकार विधिवत्सर्वं वृषोत्सर्गमहं भग ॥ २,६.१३२ ॥
 गृहं गत्वा स आत्मानं कृतकृत्यमभ्यन्यत ।
 कालेन निधनं प्राप्तो नीतो वैवस्वतानुगैः ॥ २,६.१३३ ॥
 स कालनगरं छित्वा गतो दूरतरं पथि ।
 श्राद्धदेवपुरं कुत्रेत्येवं दूतानपृच्छत ॥ २,६.१३४ ॥
 पापिनो यत्र पात्यन्ते याम्यै पापविशुद्धये ।
 यत्र देवः स धर्माधर्मविचेतनः ॥ २,६.१३५ ॥
 गतं पापपुरं तत्तु न द्रष्टव्यं भवाद्दृशैः ।
 अग्रे दृष्ट्वा धर्मराजमूयुस्ते परमादरात् ॥ २,६.१३६ ॥
 दिव्यरूपस्तदा देवो देवगन्धर्वसंयुतः ।
 आत्मानं दर्शया मास तस्य राज्ञो मडात्मनः ॥ २,६.१३७ ॥
 प्रणम्य दण्डवद्ग्राजा कृताञ्जलिः पुरः स्थितः ।
 तुष्टाव भङ्गुधा देवं उर्ध्वपुशितमानसः ॥ २,६.१३८ ॥

धर्मराजोऽपि राजानं प्रशस्येदमुवाच उ ।
नीयतां देवलोकाय यत्र भोगाः सुपुष्कलाः ॥ २,६.१३८ ॥
तद्दीरवाहनः श्रुत्वा पप्रच्छसमवर्तिनम् ।
न जाने केन पुण्येन स्वर्गं नयसि मां विभो ॥ २,६.१४० ॥
धर्मराज उवाच ।
त्वया कृतानि पुण्यानि दानं यज्ञाः सविस्तराः ।
मथुरायां वृषोत्सर्गो वसिष्ठवचनात्किल ॥ २,६.१४१ ॥
धर्मः स्वल्पोऽपि नृपते यद्वि सभ्यगुपासितः ।
द्विजदेवप्रसादेन स याति बहुविस्तरम् ॥ २,६.१४२ ॥
इत्युक्त्वा यमुनाभ्राता क्षाणादन्तर्धिमाययौ ।
वीरबाहुर्दिवं गत्वा देवैः सल मुमोद उ ॥ २,६.१४३ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ।
मया ते कथितं पक्षि-वृषयज्ञः सुविस्तरः ।
प्राणिनां कर्मनिर्हारं श्रुत्वा पापैः प्रमुच्यते ॥ २,६.१४४ ॥
इति श्रीगारुडे महापुराणे उत्तरभाष्ये द्विद्दधे प्रेतकल्पे
श्रीकृष्णगरुडसंवादे वृषोत्सर्गमाहात्म्यनिर्णयपर्वणं नाम षष्ठोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- ७

गरुड उवाच ।
श्रुतं मे मलादाभ्यानं वृषोत्सर्गकलं लरे ।
पुनरन्यां कथां ब्रूहि यत्र ते मडिमाद्भुतः ॥ २,७.१ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ।
अहं ते कथयाम्यथ संवाहं परमाद्भुतम् ।
सन्तमकस्य य प्रेतैस्तद्रूपज्ञापनाय वै ॥ २,७.२ ॥
विप्रः सन्तमकः कश्चित्तपसादग्धडिल्विषः ।
संसारसारतां ज्ञात्वारण्यध्वेव यथार उ ॥ २,७.३ ॥
वैभानसमुनिप्रातैः प्राणिपातकृतेक्षणः ।
स कदाचित्तिर्ययात्रामुद्दिश्य स्माटतिद्विजः ॥ २,७.४ ॥

प्रत्याकृष्टेन्द्रियत्वाच्च बलिवृत्तिनिरोधकः ।
 संस्कारमात्रगमनो मार्गभ्रष्टो बलूव उ ॥ २,७.५ ॥
 यलन्नेवं स्नानकाले मध्याह्नेऽथाभिलाषुकः ।
 जलस्थोन्मील्य नयने दिशः सर्वा न्यमीलयत् ॥ २,७.६ ॥
 स ददर्श तदा गुल्मैर्वोरुद्धक्षशतैश्चितम् ।
 त्वक्सारैः शाभिशाभाभिः संकुलं गडनंवनम् ॥ २,७.७ ॥
 तत्र तालास्तमालाश्च प्रियालाः पनसास्तथा ।
 श्रीपर्णो शालशाभोटस्थन्नास्तिन्दुकास्तथा ॥ २,७.८ ॥
 सर्जार्जुनाम्रातकाश्च श्लेष्मा तकभिभीतकौ ।
 पियुमर्दश्चिञ्चिणी च कर्कन्धूकर्णिकारकाः ॥ २,७.९ ॥
 अते यान्ये च बलवो वृक्षास्तेषु न दृश्यते ।
 पक्षिणामपि वै पन्था मनुष्यस्य कुतः पुनः ॥ २,७.१० ॥
 तस्मिन्वने मडाघोरे सिंहव्याघ्रसमाकुले ।
 तरक्षुगवयैरृक्षैर्मलिषैश्च निषेविते ॥ २,७.११ ॥
 कुञ्ज रैरुरुभिर्नागैर्मर्कटैश्च तथाभृगैः ।
 श्वापदैश्च तथा यान्यैः पिशाचै राक्षसैर्वृते ॥ २,७.१२ ॥
 सन्तमको द्विजः किञ्चिद्भयसन्त्रस्तमानसः ।
 कान्तिशीकः समभवद् यद्भविष्यो ययौ पुनः ॥ २,७.१३ ॥
 ञ्जुरेषु च जिल्लीनां घूकानां घूढतेष्वपि ।
 दत्तकर्णः कुनीलाङ्गश्चाल पटपञ्चकम् ॥ २,७.१४ ॥
 स तत्र वटवृक्षाग्रे स्नायुवद्गुं शवं तथा ।
 ददर्श तद्भुजश्चैव पञ्च प्रेतान्सुदारणाम् ॥ २,७.१५ ॥
 शिरास्थियर्मशेषाङ्गान्पृष्ठलग्नोदरान्भग ।
 त्यक्तान्नासिकया नेत्रकूपपातभयादिव ॥ २,७.१६ ॥
 सूयीककक्यकप्रातघातपातितकीकसान् ।
 वसाकतनवमस्तिष्कस्वादनित्यमलोत्सवान् ॥ २,७.१७ ॥
 रणालोदिमडादंष्ट्रानस्थिग्रन्थ्यवघट्टितान् ।
 तान्दृष्ट्वा त्रस्तलुदयो गतिमाकुञ्च्य संस्थितः ॥ २,७.१८ ॥

ते विलोक्यागतं विप्रमटवीं जनवर्जिताम् ।
 अलं पूर्वमलं पूर्वं यामीत्याहुवा प्रदुद्रुवुः ॥ २,७.१९ ॥
 तेषु द्वौद्वावगृहीतामस्य उस्तावथापरे ।
 द्वौद्वा पादावगृहीतां मूर्धानं पञ्चमोऽग्रहीत् ॥ २,७.२० ॥
 स्वजात्युचितवाक्येन स्फुटवार्णवताश्रुवन् ।
 अलं जक्षाम्यलं भक्षामीति कर्षणतत्पराः ॥ २,७.२१ ॥
 सलसैव सलैवाभुं गृहत्वा व्यगमन्वियम् ।
 कियत्स्थितं अटौ मांसं कियन्नेतिन्यभालयन् ॥ २,७.२२ ॥
 तेऽपश्यन्निजदंष्ट्रायः पाटितान्त्रमिमं शवम् ।
 अवतीर्य ततो व्योम्नो गृहीत्वा चरणैः ॥ २,७.२३ ॥
 स्वभ्राण्डितशरीरन्तु पुनर्योमैव यक्ष्मुः ।
 स नीयमानमात्मानं विलोक्य विथति द्विजः ॥ २,७.२४ ॥
 जगाम मनसा मां स शरणं भयविह्वलः ।
 नमश्चक्रे यक्षधरं येतसा चिन्मयं समम् ॥ २,७.२५ ॥
 वकं नकं यक्षपातेन दूरे कृत्वा लृत्वा तस्य दुष्पं मुकुन्दः ।
 मातङ्गं योऽभूमुयन्नकवक्त्रात्पाशंसोऽसौ कर्मणां मे लुनातु ॥ २,७.२६ ॥
 रुद्धाञ्शुद्धान्भूपतीन्मागधेन भीमेनैनं धातयित्वा मुरारिः ।
 निर्बद्धान्यो भर्गयज्ञाय मुक्तश्चक्रो मेऽसौ कर्मपाशं लुनातु ॥ २,७.२७ ॥
 मनसैवैल मामस्तौत्स्तूयमानोऽलमुत्थितः ।
 अगच्छं सलसा तत्र यत्र प्रेतैः स नीयते ॥ २,७.२८ ॥
 दृष्ट्वा तैर्नोयमानन्तु कौतुकं मेऽभवत्पग ।
 पप्रच्छ न कियन्तं वै कालं तानृष्टतोऽवगाम् ॥ २,७.२९ ॥
 मम सन्निधिमात्रेण द्विजातिं तञ्च सर्पलन् ।
 तत्कालं शिविकासुभूपावसुभूमाविशत् ॥ २,७.३० ॥
 मणिभद्रास्ततो मेरुं गच्छन्ष्टो मया पथि ।
 निकोय्याक्षि स्वपार्श्वं स नीतो वै यक्षराण्मया ॥ २,७.३१ ॥
 तमवोयं मलायक्षं त्वं छि प्रतिभटो भव ।

प्रेतान्नाशय तद्भूयः शवञ्च उर तद्गतम् ॥ २,७.३२ ॥
 धृत्युक्तः स मडाघोरं कृत्वा रोषं सुदुःसहम् ।
 जग्राह प्रेतवृषं तत्प्रेतानामपि दुःखदम् ॥ २,७.३३ ॥
 स विवृत्य स्वकौ बाहू सृङ्खिणी परिवेदिहन् ।
 भेद्यन्मुरुवातेन प्रेतांस्तान्समुष्णो ययौ ॥ २,७.३४ ॥
 बाहुभ्यां द्वौ द्वौ च पद्भ्यां मूर्ध्नि च समाहरत् ।
 प्रेतानथापि सहसा जघान दृढमुष्टिना ॥ २,७.३५ ॥
 ते विवर्णमुखाः सर्वे तं द्विजञ्च शवं तथा ।
 अकैकं हस्तपादैश्च गृहीत्वा युद्धमारभन् ॥ २,७.३६ ॥
 ते नभैस्तलघातैश्च पादघातैस्तथैव च ।
 दंष्ट्राघातैश्च सर्वे तमेकं प्रेतं व्यदारयन् ॥ २,७.३७ ॥
 तेषां प्रहारात्निकृलान्कृत्वा सम्प्रति तानथ ।
 श्रुत्वा न तु शवं तेषां जले प्राणमिवान्तकः ॥ २,७.३८ ॥
 हृतमात्रे शवे ते तु पारियात्रे गिरौ द्विजम् ।
 मुक्त्वाधमात्रे प्रमुदिता अेकं प्रेतं सुदारुणाः ॥ २,७.३९ ॥
 स वायुगमनः प्रेतः प्राप्तस्तैः क्षणमात्रतः ।
 अदृश्यतां ययौ तेऽथ उताशा विप्रमागमन् ॥ २,७.४० ॥
 प्रारब्धमात्रे विप्रस्य पाटने तत्र पर्वते ।
 मम स्थानस्य विप्रस्य मडिन्नेव च तत्क्षणे ॥ २,७.४१ ॥
 सधः स्मृतिः समुत्पन्ना तेषां पूर्वस्य जन्मनः ।
 विप्रं प्रदक्षिणीकृत्यद्विजर्षभमथाब्रुवन् ॥ २,७.४२ ॥
 अध नः क्षन्तुमर्हदसीत्युक्त्वा ते सुरदाम्बिकाः ।
 गिरेरिव परावर्तं समुद्रस्यैव शोषणम् ॥ २,७.४३ ॥
 तेषां तद्भयनं श्रुत्वापृच्छत्सेयूयमित्यथ ।
 किं माया किमु वा स्वप्न उताडो चित्तविलम्बः ॥ २,७.४४ ॥
 प्रेता उच्युः ।
 अवेळि तत्त्वमेवैतत्प्रेता वै कर्मजा वयम् ।
 ब्राह्मण उवाच ।

किंनामानः किमायाराः कथञ्चेमां दशां गताः ॥ २,७.४५ ॥

अविनीताः कथं पूर्वं विनीताः साम्प्रतं कथम् ।

प्रेता उच्युः ।

शृणु विप्रेन्द्र वक्ष्यामः प्रश्नानामनुपूर्वशः ॥ २,७.४६ ॥

उत्तराणि मडायोगिंस्त्वद्दर्शनगतांलसः ।

अलं पर्युषितो नाम्ना ओष सूयीमुषः स्मृतः ॥ २,७.४७ ॥

तृतीयः शीघ्रगस्तुर्योरोधको लेभकः परः ।

ब्राह्मण उवाच ।

प्रेतानां कर्मजातानां कुतो नाम निरर्थकम् ॥ २,७.४८ ॥

निरुक्तिमेषां नाम्नां वै प्रेता वदत मा चिरम् ।

श्रीकृष्ण उवाच ।

अेवमुक्त्वास्तु विप्रेण पृथगुत्तरमब्रुवन् ॥ २,७.४९ ॥

पर्युषित उवाच ।

कदाचिच्छ्राद्धकाले वै मया विप्रो निमन्त्रितः ॥ २,७.५० ॥

स य कृत्वा विलम्बेन वृद्धो मद्गृहमागतः ।

अकृतश्राद्धकर्मालं तं पाकं भुक्तवान्क्षुधा ॥ २,७.५१ ॥

अददामन्नमाकृष्य विप्रे पर्युषितं डियत् ।

तस्मात्पापान्मृतः पापो योनिं वै कुत्सितां गतः ॥ २,७.५२ ॥

यतः पर्युषितं दत्तं ततः पर्युषितः स्मृतः ।

सूयीमुष उवाच ।

कदाचिद्ब्राह्मणशी काचित्तीर्थं भद्रवटं यथौ ॥ २,७.५३ ॥

पञ्चवर्षसुता वृद्धा पुत्रमात्रैकश्रुविता ।

अलं क्षत्रियदायादस्तस्या रोधमकारिषम् ॥ २,७.५४ ॥

वने तु विजने तत्र पापाध्वगगतिं गतः ।

तस्याः सवस्त्रं पाथेयं तत्सूनोर्वसनानि य ॥ २,७.५५ ॥

गृहीतानि मया विप्र शिरस्थापीज्य मुञ्चिना ।

तृषार्तस्तत्क्षणां भालः पात्रसंस्थं जलंपिबन् ॥ २,७.५६ ॥

तावन्मात्रोदके देशे मया लुङ्कृत्य वारितः ।

मयाथ सकलं पीतं जलं पात्रानृषावता ॥ २,७.५७ ॥
बावोऽपि भयसन्त्रस्तः पिपासुर्व्यसुरापतत् ।
पुत्रशोकान्मृता माता कूपे प्रास्य निजं वपुः ॥ २,७.५८ ॥
अेतस्मात्पातकाद्विप्रं प्रेतत्वं प्राप्तवानडम् ।
सूय्यग्रप्रायविवरभुभः पर्वतदेडवान् ॥ २,७.५९ ॥
यद्यपि प्राप्नुयां भक्ष्यं भक्षितुन्तु न शक्यते ।
मया क्षुधानलेनापि ज्वलतास्यं निकोचितम् ॥ २,७.६० ॥
अत आस्ये तु विवरं सूय्यग्रेण समभम ।
अेतस्मात्कारणाद्विप्रे नाम्ना सूयीभुभोऽस्यडम् ॥ २,७.६१ ॥
शीघ्रग उवाच ।
पुराडं वैश्यजातीयः साकं सभ्या य केनचित् ।
वाणिज्यं कर्तुमगमं देशमन्यं मलाधनः ॥ २,७.६२ ॥
मित्रं य मे भुङ्धनं तस्य लोभो मडांस्ततः ।
जातोऽप्यदृष्टवैमुष्यान्मे नष्टं मूलमायुत ॥ २,७.६३ ॥
ततस्तस्मात्तु निष्कान्तावावां नावाथ निम्नगाम् ।
मार्गगां तर्तुमारब्धौ लोडितायति भास्करे ॥ २,७.६४ ॥
सभा स य मद्दुत्सङ्गे सुष्वापाध्वकलमाकुलः ।
अभूत्तदाति पापस्य कूरा मतिरतीव मे ॥ २,७.६५ ॥
तमुत्सङ्गगतं सूरे नष्टे पूरेऽक्षिपं तदा ।
कल्कृत्यं कुर्वतो नावि लोकेस्तु ज्ञातमेव न ॥ २,७.६६ ॥
तस्य यद्भस्तु तत्सर्वं मणिमुक्तादिडाञ्चनम् ।
आदाय शीघ्रगस्तस्माद्देशात्स्वगृहमागतः ॥ २,७.६७ ॥
तत्सर्वं स्वगृहे मुक्त्वा तस्य पत्न्यै न्यवेदयम् ।
दस्युभिर्मो डतो भ्राता धनमाच्छिद्य वै पथि ॥ २,७.६८ ॥
प्रजावति प्रदुत्तोऽडं मा रोदीत्येवमभवम् ।
शोकार्ता सापि तत्कालं मभत्वं गृहभन्धुषु ॥ २,७.६९ ॥
त्यक्त्वा याति प्रियान्प्राणाञ्जुडावाग्री यथाविधि ।
ततो निष्कण्टकं तद्वि वीक्ष्य दृष्टो गतो गृहम् ॥ २,७.७० ॥

अबुञ्जं सर्वमागत्य यावज्जुवं तु तद्धनम् ।
 मित्रं पूरे ङि निः क्षिप्य यदहं शीघ्रमागतः ॥ २,७.७१ ॥
 अतस्मात्कारणात्प्रेतः शीघ्रगोऽहं तु नामतः ।
 रोधक उवाच ।
 अहन्तु शूद्रजातीयः पुराभूवं मुनीश्वर ॥ २,७.७२ ॥
 राजप्रसादासमलाशतश्रामाधिकारवान् ।
 वृद्धौ मे पितरावास्तां लघुरेकः सखोदरः ॥ २,७.७३ ॥
 शीघ्रं स य मया भ्राता लुब्धेनैकः पृथक्कृतः ।
 आसवान्परमं द्रुमं सोन्नवस्त्रविवर्जितः ॥ २,७.७४ ॥
 अदत्तां पितरौ श्वन्नं किञ्चित्किञ्चित्तु तस्य य ।
 तस्मै पितृभ्यां यदत्तमासेभ्यस्तन्मया श्रुतम् ॥ २,७.७५ ॥
 तत्सर्वं तत्त्वतो ज्ञात्वा पित्रो रोधमकारयम् ।
 शून्यमन्दिर ऐकस्मिन्बद्ध्वा तु निगडैर्दृष्टैः ॥ २,७.७६ ॥
 ततस्तौ जलतुः प्राणान्दुःभितौ विषपानतः ।
 सोसौ बालोऽपि बभ्राम पितृभ्यां रक्षितो द्विज ॥ २,७.७७ ॥
 पुरः पत्तनभर्वाद्यान्भेटानपि मृतः क्षुधा ।
 अतस्मात्पातकाद्विप्र मृतः प्रेतत्वमागतः ॥ २,७.७८ ॥
 रुद्धौ तु पितरौ यस्मान्नाम्नाहं रोधकस्ततः ।
 लेभक उवाच ।
 अहं विप्र पुराभूवमवन्त्यां द्विजलसत्तमः ॥ २,७.७९ ॥
 भद्रस्य राज्ञो देवानां पूजनेऽधिकृतो ह्यहम् ।
 बह्व्यस्तु प्रतिमास्तत्र बभूवुर्बहुनामिकाः ॥ २,७.८० ॥
 डेभस्तदङ्गेषु बहु रत्नजातं बभूव ह ।
 तासां मे कुर्वतः पूजां पापा मतिरजायत ॥ २,७.८१ ॥
 अभिलं तीक्ष्णलोहेन तासामङ्गं विशीर्य य ।
 उल्लेभनञ्च रत्नानां नेत्रादिभ्यः कृतं मया ॥ २,७.८२ ॥
 तथाकृतान्थाङ्गानि प्रतिमानां निरीक्ष्य य ।

नेत्राणि य विरत्नानि नृपश्चुक्रोध वक्षिवत् ॥ २,७.८३ ॥
 प्रतिजज्ञे नृपः पश्चादेष ब्राह्मणपुङ्गवः ।
 आत्स्यो रत्नं सुवर्णञ्च लृतं येन भविष्यति ॥ २,७.८४ ॥
 ज्ञातश्च स छि मे वध्यो भविष्यति न संशयः ।
 अहं तत्सकलं ज्ञात्वा रात्रावसिधरो गृहम् ॥ २,७.८५ ॥
 राज्ञः प्रविश्य राजानं पशुमारममारयम् ।
 गृहीत्वाथ मण्डोन्स्वर्णं निशीथेऽहं गतोऽन्यतः ॥ २,७.८६ ॥
 व्याघ्रेण मडातारण्ये नभट्टुर्विटङ्कितः ।
 लेपनात्प्रतिमाया यन्मया लोलेन कर्तितम् ॥ २,७.८७ ॥
 अेतस्मात्पातकात्प्रेतो लेपको नामतोऽस्यहम् ।
 आसीन्नरकभोगान्ते नः प्रेतत्वमिदं द्विज ॥ २,७.८८ ॥
 ब्राह्मण उवाच ।
 संज्ञास्तादृश्य आप्याता यथैता भवता दशाः ।
 वदन्त्वाथारमात्रं मे प्रेता आडारमप्युत ॥ २,७.८९ ॥
 प्रेता उच्युः ।
 वेदमार्गानुसरणं लज्जा धर्मो दमः क्षमा ।
 धृतिर्ज्ञानं नैव यत्र वयं तत्र वसामहे ॥ २,७.९० ॥
 तस्य पीडां वपं कुर्मो नैव श्राद्धं न तर्पणम् ।
 यस्य गेहे तदङ्गात्तु मांसञ्च रुधिरं क्कमात् ॥ २,७.९१ ॥
 जक्षामश्च पिबामश्च उक्त आचार ओष नः ।
 शृणु याडारमस्माकं सर्वलोकविगर्हितम् ॥ २,७.९२ ॥
 दृष्टस्त्वया य किञ्चिद्भ्रूमोज्ञातं त्वयानघ ।
 वमनं विडू दूषिका य श्लेषा मूत्राश्रुणी तथा ॥ २,७.९३ ॥
 अेतद्भक्ष्यञ्च पानञ्च मा पृच्छातः परं द्विज ।
 लज्जा नो जायते स्वामित्राडारं वदतां स्वकम् ॥ २,७.९४ ॥
 अज्ञानास्तामसा मन्दा कान्दिशीका वयं विभो ।
 अकस्माज्जन्मनां विप्र स्मृतिः प्राप्ता तु पौर्विकी ॥ २,७.९५ ॥
 विनीतत्वाविनीतत्वे जानीमो नैव नः प्रभो ।

श्रीकृष्ण उवाच ।

अेवं वदत्सु प्रेतेषु तथा श्रुतवति द्विजे ॥ २,७.९६ ॥

अदृश्यमहं रूपं तदा तार्क्ष्येदमेव वै ।

स तु दृष्ट्वा द्विजश्रेष्ठो हृद्रतं पुरुषं पुरः ॥ २,७.९७ ॥

स्तोत्रैस्तुष्टाव पक्षीश दण्डवत्प्रणाम माम् ।

तेऽपि तेपुस्ततः प्रेता आश्चर्योत्तुल्लस्यक्षुषः ॥ २,७.९८ ॥

प्रणयेन स्मलद्वायः षग नोयुः किमप्युत ।

रजसा गोरयित्तानां तमसा मूढयेतसाम् ।

कृपया यः समुद्गारं कुरुषे वै नमोऽस्त ते ॥ २,७.९९ ॥

अेवं द्विजातौ ब्रुवति प्रभू तप्रभैश्च भुष्यांभरयारियुक्तैः ।

तदा मदिच्छाप्रभवैर्विमानैः षड्भिः समन्ताद्रुये गिरिः सः ॥ २,७.१०० ॥

धत्थं विमानेन मदीयलोकं गतो द्विजरसोऽप्यथ पञ्चमिस्तैः ।

प्रेता ययुः स्वर्गमगण्यपुण्यं सत्सङ्गसंसर्गवशात्सुपर्णम् ॥ २,७.१०१ ॥

प्रेताः संगवशेन नाकमवन्सन्तमको ब्राह्मणो विष्वक्सन इति प्रसिद्धविलवो नाम्ना गणो मेऽभवत् ।

अेतत्ते सकलं मया निगादितं यश्चैतदृत्तीर्तयेधश्चेदं

शृणुयान्न सोऽपि पुरुषः प्रेतत्वमाप्नोति हि ॥ २,७.१०२ ॥

इति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे प्रेतकल्पे पञ्चप्रेतोपाख्यानं नाम सप्तमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८

गरुड उवाच ।

स्वामिन्स्वयाधिकारोऽत्र सर्व अेवौर्ध्वदृष्टिके ।

क्रियाः कतिविधाः प्रोक्ता वदैतत्सर्वमेव मे ॥ २,८.१ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

पुत्रः पौत्रः प्रपौत्रो वा तद्भ्राता भ्रातृसन्ततिः ।

सपिण्डसन्ततिर्वापि क्रियार्थाः षग ज्ञातयः ॥ २,८.२ ॥

तेषामभावे सर्वेषां समानोऽकसन्ततिः ।

कुलद्वयेऽपि योच्छिन्ने स्त्रीभिः कार्याः क्रियाः षग ॥ २,८.३ ॥

धृष्टयोश्छिन्नबन्धश्च कारयेद्वनीपतिः ।
 पूर्वाः क्रिया मध्यमाश्च तथा यैवोत्तराः क्रियाः ॥ २,८.४ ॥
 प्रतिसंवत्सरं पक्षिन्नेकोद्दिष्टविधानतः ।
 श्राद्धं तत्र प्रकर्तव्यं क्वलं तस्य शृणुष्व मे ॥ २,८.५ ॥
 ब्रह्मेन्द्ररुद्रनासत्यसूर्याग्निवसुमारुतान् ।
 विश्वेदेवान्पितृ गणान्वयांसि मनुजान्पशून् ॥ २,८.६ ॥
 सरीसृपान्मातृगणान्यथान्यद्भूतसंज्ञितम् ।
 श्राद्धं श्रद्धान्वितः कुर्वन्प्रीणयत्यभिलं जगत् ॥ २,८.७ ॥
 ते तृप्तास्तर्पयन्त्येनं पुत्रदारधनैस्तथा ।
 अधिकारः क्रियाभेदः समासात्ते निरूपितः ॥ २,८.८ ॥
 गरुड उवाच ।
 उक्तेष्वेकोऽपि येन स्यादधिकारी सुरोत्तम ।
 कर्तव्यं किं तदा विष्णो पुरुषेण विजानता ॥ २,८.९ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 अधिकारो यदा नास्ति यदि नास्ति य निश्चयः ।
 जिविते सति ज्ञेयं यथायथा स्वयं नरः ॥ २,८.१० ॥
 कृतोपवासः सुस्नातः कृष्णसाङ्गः समाहितः ।
 कर्तारमथ भोक्तारं विष्णुं सर्वेश्वरं यजेत् ॥ २,८.११ ॥
 सदक्षिणाश्च सतिवास्तिस्त्रश्च जलधेनवः ।
 निवेदयेत्पितृभ्यश्च स्वधेति सुसमाहितः ॥ २,८.१२ ॥
 अग्रये कव्यवाडनाय स्वधा नम इति स्मरन् ।
 सोमायत्वा पितृमते स्वधा नम इति स्मरन् ॥ २,८.१३ ॥
 दक्षिणेन तु दद्यात् तृतीयां दक्षिणायुताम् ।
 यमायाङ्गिरसे याथ स्वधा नम इति स्मरन् ॥ २,८.१४ ॥
 तयोर्मध्ये तु निः क्षिप्य विप्रांसमन्य भो जयेत् ।
 प्रथमामुत्तरे न्यस्य द्वितीयां दक्षिणे न्यसेत् ॥ २,८.१५ ॥
 मध्ये तृतीयां विन्यस्य पश्चादावाडनादिकम् ।
 आवाडनादिना पूर्वं विश्वेदेवान्प्रपूजय ॥ २,८.१६ ॥

वसुभ्यस्त्वामळं विप्र रुद्रेभ्यस्त्वामळं ततः ।
 सूर्येभ्यस्त्वामळं विप्र भोजयामीति ता-वदेत् ॥ २,८.१७ ॥
 आवाडनाटिकं शेषं कुर्याच्च पितृशेषवत् ।
 साम्यां धेनुं ततो दद्याद्रसूदृशं द्विजाय तु ॥ २,८.१८ ॥
 आग्नेय्यां याथ रौद्राय याम्यां सूर्यद्विजाय तु ।
 विश्वेभ्यश्चाथ देवेभ्यस्तिपपात्रं निवेदयेत् ॥ २,८.१९ ॥
 स्वस्तीत्येव तथाक्षय्यं जलं दत्त्वाथ तान्द्विजान् ।
 विसर्जयेत्स्मरन्विष्णुं देवमष्टाक्षरं विभुम् ॥ २,८.२० ॥
 ततः कामं कुलेशानीं शिवं नारायणं स्मरेत् ।
 यतुर्दृश्यां ततो गच्छेद्यथाप्राप्तं सरिद्धराम् ॥ २,८.२१ ॥
 वस्त्राणि लोडभाण्डानि जितं त धृति संजपन् ।
 दक्षिणाभिमुष्णो वह्निं ज्वालयेत्तत्र य स्वयम् ॥ २,८.२२ ॥
 पञ्चाशता कुशैर्ब्राह्मीं कृत्वा प्रतिकृतिं ददेत् ।
 दुत्वा श्माशानिकं ढोमं पूर्णादुत्पन्तमेव हि ॥ २,८.२३ ॥
 निरग्निमथ वा भूमिं यमं रुद्रञ्च संस्मरेत् ।
 दुत्वा प्राधानिके स्थाने पश्चादावाडयेच्च तम् ॥ २,८.२४ ॥
 श्रपयेच्यापरं वह्नौ मुद्गमिश्रं यरुं ततः ।
 तिलतण्डुलमिश्रञ्च द्वितीयं सपवित्रकम् ॥ २,८.२५ ॥
 ॐ पृथिव्यै नमस्तुभ्यमिति यैकं निवेदयेत् ।
 ॐ यमाय नमश्चेति द्वितीयं तदनन्तरम् ॥ २,८.२६ ॥
 ॐ नमश्चाथ रुद्राय श्माशानपतये नमः ।
 ततो दीप्ते समिद्धेऽग्नौ भूमौ प्रकृतिदारुणे ॥ २,८.२७ ॥
 सप्तभ्यो यमसंज्ञेभ्यो दद्यात्सप्त जलाञ्जलीन् ।
 यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च ॥ २,८.२८ ॥
 वैवस्वताय कालाय सर्वप्राणहराय च ।
 स्वधाकारनमस्कारप्राणवैः सप्त सप्तधा ॥ २,८.२९ ॥
 अमुकामुकगौत्रैतत्तुभ्यमस्तु तिलोदकम् ।
 प्रदद्याद्दश पिण्डांस्तु अर्धपुष्पसमन्वितान् ॥ २,८.३० ॥

धूपो दीपो बलिर्गन्धः सर्वेषामस्तु याक्षयः ।
 दश पिण्डांस्तु दान्दत्त्वा विषणोः सौम्यं मुषं स्मरेत् ॥ २,८.३१ ॥
 कुर्याद्य्य मासिकं मासि सपिण्डीकरणं ततः ।
 आशौच्यान्ते ततः कुर्यादात्मनो वा मरस्य तु ॥ २,८.३२ ॥
 कुर्यादस्थिरतां ज्ञात्वा शक्त्यारोग्यधनायुषम् ।
 अेतत्ते सर्वमाभ्यातं शुवश्रद्धं मया भग ॥ २,८.३३ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे
 श्रीकृष्ण गरुडसंवादे ब्राह्मकर्त्रात्मब्राह्मयोर्निर्गुणं नामाष्टमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८

गरुड उवाच ।

उक्तमाधां क्रियां यावन्नृपोऽपीतित्वयानघ ।
 कस्यचित्केनचिद्राजा किमाधा सा कृता पुरा ॥ २,८.१ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

सुपर्ण शृणु वक्ष्यामि यथा राजा क्रिया कृता ।
 आसीत्कृतयुगे राजा वाङ्गो वै बभ्रुवाहनः ॥ २,८.२ ॥

पृथिव्याश्चतुस्ताया गोमा पक्षीन्द्र धर्मतः ।
 यतुर्भागां भुवं कृत्स्नां स भुङ्क्ते वसुधाधिपः ॥ २,८.३ ॥

न पापकृत्स्नश्चिदासीत्तस्मिन्नाजयं प्रशासति ।
 नासीत्शौरभयं तार्क्ष्यं न क्षुद्रभयमेव हि ॥ २,८.४ ॥

नासीद्व्याधिभयञ्चापि तस्मिञ्जनपदेष्वरे ।
 स्वधर्मं रेमिरे यासीत्तेजसा भास्करोपमः ॥ २,८.५ ॥

अक्षुब्धत्वेऽर्थलसमः सडिषणुत्वे धरासमः ।
 स कदाचिन्मडाबाहुः प्रभूतबलवाहनः ॥ २,८.६ ॥

वनं जगाम गहनं उयानाञ्च शतैर्वृतः ।
 सिंहनैश्च योधानां शङ्खद्गुम्भिनिः स्वनैः ॥ २,८.७ ॥

आसीत्किलडिलाशब्दस्तस्मिन्गच्छती पार्थिवे ।

तत्रतत्र च विप्रेन्द्रैः स्तूयमानः समन्ततः ॥ २,९.८ ॥

निर्ययौ परया प्रीत्या वनं मृगजिघांसया ।

स गच्छन्द्दृशे धीमात्रन्दनप्रतिमं वनम् ॥ २,९.९ ॥

भिल्वार्कभट्टिराकीर्णं कपित्थध्वजसंयुतम् ।

विषमैः पर्वतैश्चैव सर्वतश्च समन्वितम् ॥ २,९.१० ॥

निर्जलं निर्मनुष्यञ्च बहुयोजनमायतम् ।

मृगसिंहेर्मंडाघोरैर्न्यैश्चापि वनेयरैः ॥ २,९.११ ॥

तद्भ्रमं मनुजं व्याधः सभृत्यबलवाहनः ।

लीलया लोडयामास सूदयन्विविधान्मृगान् ॥ २,९.१२ ॥

मृगस्य कस्यचित्कुक्षिं ततो विव्याध भूमिपः ।

राजा मृगप्रसङ्गेन तमनु प्राविशद्भ्रमम् ॥ २,९.१३ ॥

अेकाकी वै हृतबलः क्षुत्त्रिपासासमन्वितः ।

स वनस्यान्तमासाद्य मडय्यारण्यमासदत् ॥ २,९.१४ ॥

तृषया परयाविष्टोऽन्विष्यज्जलमितस्ततः ।

स दूरात्पूर्यकाहं हंससारसनादितैः ॥ २,९.१५ ॥

सूचितं सर आगत्य साश्च अेव व्यगाहत् ।

पद्मानाञ्च परागोणं उत्पलानां रञ्जेन च ॥ २,९.१६ ॥

सुगन्धममलं शीतं पीत्वाम्भो निर्जगाम ह ।

मार्गश्रमपरिश्रान्तस्तडागतटमण्डपम् ॥ २,९.१७ ॥

न्यग्रोधं वीक्ष्य तस्याशु जटास्वस्त्रं बभन्ध ह ।

स तत्रास्तरमास्तीर्य भेटकानुपधाय च ॥ २,९.१८ ॥

सूष्वाप वायुना तत्र सेव्यामातस्तदा क्षणम् ।

क्षणां सुप्ते नृपे तत्र प्रेतो वै प्रेतवाहनः ॥ २,९.१९ ॥

कश्चिदत्राजगामाथ युक्तः प्रेतशतेन च ।

अस्थियर्मशिराशेषशरीरः परिबिम्बमन् ॥ २,९.२० ॥

भक्ष्यंपेयं मार्गमाणो न बध्नाति धृतिं क्वचित् ।

तमपूर्वं नृपो दृष्ट्वाकरोदस्त्रं शरासने ॥ २,९.२१ ॥

दृष्ट्वा सोऽपि चिरं भूपं तस्थौ स्थाणुपिवाग्रतः ।
 तमवस्थितमालोक्य राजा प्रामकुतूहलः ॥ २,९.२२ ॥
 पप्रच्छ तग्य कोऽसीति कुतो वा विकृतिं गतः ।
 प्रेत उवाच ।
 प्रेतभावो मया त्यक्तो गतिं प्रामोऽरम्यं पराम् ॥ २,९.२३ ॥
 त्वत्संयोगान्महाबाहो नास्ति धन्यतरो मया ।
 बभ्रुवाहन उवाच ।
 किमेतत्तिपिने घोरे सर्वत्रातिभयानके ॥ २,९.२४ ॥
 द्यौधूमामने वातेन वात्यारुपेण कोणप ।
 पतङ्गा मशकाः क्षुद्राः क्वन्माश्च शिरांसि च ॥ २,९.२५ ॥
 मत्स्याः कूर्माः कृकलासा वृश्चिका भ्रमराडयः ।
 अधोमुष्णोर्ध्वपादास्ते कन्दमानाः सुदारुणाम् ॥ २,९.२६ ॥
 प्रवान्ति वायवो रुक्षा ज्वलन्तो विद्युदग्रयः ।
 धतस्ततो भ्रमन्तीव वायुना तृणसन्ततिः ॥ २,९.२७ ॥
 दृश्यन्ते विविधा ज्वा नागाश्च शलभप्रजाः ।
 श्रूयन्ते बहुधा रावा न दृश्यन्ते क्वचित्क्वचित् ॥ २,९.२८ ॥
 दृष्ट्वेदं विकृतं सर्वं वेपते हृदयमम ।
 प्रते उवाच ।
 येषां नैवाग्निं संस्कारो न श्राद्धं नोदकङ्कियाः ॥ २,९.२९ ॥
 षट्पिण्डा दश गात्राणि सपिण्डीकरां न हि ।
 विश्वासघातिनो ये च सुरापाः स्वर्णहारिणः ॥ २,९.३० ॥
 मृता दुर्मरणाद्यै च ये यासूयापरा जनाः ।
 प्रायश्चित्तविहीना ये अगम्यागमने रताः ॥ २,९.३१ ॥
 कर्मभिर्भ्राम्यमाणास्ते प्राणिनः स्वकृतैरिह ।
 दुर्लभादारपानीया दृश्यन्ते पीडिता भृशम् ॥ २,९.३२ ॥
 अतेषां कृपया राज्ञस्त्वं कुरुष्वौर्ध्वदण्डिकम् ।
 येषां न माता न पिता न पुत्रो न य आन्धवाः ॥ २,९.३३ ॥
 तेषा राजा स्वयं कुर्यात्कर्माणि तु यतो नृपः ।

आत्मनश्च शुभं कर्म कर्तव्यं पारलौकिकम् ॥ २,९.३४ ॥
 विमुक्तः सर्वदुःखेभ्यो येनाञ्जो दृर्गातिं तरेत् ।
 भ्रातरः कस्य के पुत्रास्त्रियोऽपि स्वार्थकोविदाः ॥ २,९.३५ ॥
 न कार्यस्तेषु विश्रम्भ स्वकृतं भुज्यतेयतः ।
 गुह्येष्वर्था निवर्तन्ते श्मशाने यैव बान्धवाः ॥ २,९.३६ ॥
 शरीरं काष्ठाभादत्ते पापं पुण्यं सङ्गृहेत् ।
 तस्मादाशु त्वया सम्भ्यात्मनः श्रेयं धृच्छता ॥ २,९.३७ ॥
 अस्थिरेण शरीरेण कर्तव्यञ्चौर्ध्वदोडिकम् ।
 राजोवाय ।
 कृशरूपः करावाक्षस्त्वं प्रेतं भव लक्ष्यसे ॥ २,९.३८ ॥
 कथयस्वः मम प्रीत्या प्रेतराज यथातथम् ।
 तथा पृष्टः स वै राज्ञा उवाच सकलं स्वकम् ॥ २,९.३९ ॥
 प्रेत उवाच ।
 कथयामि नृपश्रेष्ठ सर्वमेवादितस्तव ।
 प्रेतत्वे कारणं श्रुत्वा ध्यां कर्तुमिच्छामि ॥ २,९.४० ॥
 वैदृशं नाम नगरं सर्वसम्पत्सुभावलम् ।
 नानाजनपदाकीर्णं नानारत्नसमाकुलम् ॥ २,९.४१ ॥
 नानापुष्पवनाकीर्णं नानापुण्यजनावृतम् ।
 तत्राढं न्यवसं भूप देवार्थनरतः सदा ॥ २,९.४२ ॥
 वैश्यजातिः सुदुवोऽढं नाम्ना विदितमस्तु ते ।
 उव्येन तर्पिता देवाः कव्येन पितरो मया ॥ २,९.४३ ॥
 विविधैर्दानयोगैश्च विप्राः सन्तर्पिता मया ।
 आदारश्च विदारश्च मया वै सुनिवेशितः ॥ २,९.४४ ॥
 दीनानाथविशिष्टेभ्यो मया दत्तमनेकधा ।
 तत्सर्वं निष्कलं जातं मम दैवाद्गुपागतम् ॥ २,९.४५ ॥
 न मेऽस्ति सन्ततिस्तात न सुदुत्रं च बान्धवाः ।
 न च मित्रं छितस्तादृग्यः कुर्यादौर्ध्वदोडिकम् ॥ २,९.४६ ॥
 प्रेतत्वं सुस्थिरं तेन मम जातं नृपोत्तम ।

अेकादशं त्रिपक्षञ्च षाण्मासिकमथाष्टिकम् ॥ २,९.४७ ॥

प्रतिमास्थानि चान्या नि ल्येवं श्राद्धानि षोडश ।

यस्यैतानि न दीयन्ते प्रेतश्राद्धानि भूपते ॥ २,९.४८ ॥

प्रेतत्वं सुस्थिरं तस्यः दत्तैः श्राद्धशतैरपि ।

अेवं ज्ञात्वा मलाराज प्रेतत्वाद्दुद्धरस्व माम् ॥ २,९.४९ ॥

वार्णानाञ्चैव सर्वेषां राजा बन्धुरिडोच्यते ।

तन्मां तारय राजेन्द्र मणिरत्नं ददामि ते ॥ २,९.५० ॥

यथा मम शुभावामिर्भवितृपवरोत्तम ।

तथा कार्यं महीपाल दयां कृत्वा मयि प्रभो ॥ २,९.५१ ॥

सपिण्डैर्वा सगोत्रैर्वा निष्टुरैर्न कृतो हिमे ।

वृषोत्सर्गस्ततो दुष्टं प्रेतत्वं प्राप्तवानहम् ॥ २,९.५२ ॥

क्षुत्तृषाविष्टेऽथ भक्ष्यं पानं न याप्नुयाम् ।

अतो विद्वृतिरेषा वै कृशात्वाद्दिरमांसका ॥ २,९.५३ ॥

क्षुत्तृञ्जन्यं मडाद्दुःखमनुभवामि पुनः पुनः ।

अकल्याणं हि प्रेतत्वं वृषोत्सर्गं विना कृतम् ॥ २,९.५४ ॥

तस्माद्राजन्तयासिन्धो प्रार्थयामि तवाग्रतः ।

राजोवाच ।

वर्तते मद्भुवे प्रेत छति ज्ञेयं कथं नरैः ॥ २,९.५५ ॥

तन्ममायक्ष्व हि प्रेत प्रेतत्वान्मुच्यते कथम् ।

प्रेत उवाच ।

विद्गेन पीडया प्रेतोऽनुमातव्यो नरैः सदा ॥ २,९.५६ ॥

वक्ष्यामि पीडास्ता राजन्या वै प्रेतकृता भुवि ।

ऋतुः स्यादकुलः स्त्रीणां यदा वंशो न वर्धते ॥ २,९.५७ ॥

मियन्ते बाल्यवयसः सा पीडा पेतसम्भवा ।

अकस्माद्भृत्तिहरणमप्रतिष्ठा जनेषु वै ॥ २,९.५८ ॥

अकस्माद्गुह्यदाढः स्यात्सा पीडा प्रेतसम्भवा ।

स्वगेहे कलडो नित्यं स्याच्च मिथ्याभिर्शंसनप ॥ २,९.५९ ॥

गजयक्ष्मादिसम्भूतिः सा पीडा प्रेतसम्भवा ।

अपि स्वयं धनं मुक्तं प्रयत्नादनवे पथि ॥ २,८.६० ॥

नैव लभ्येत नश्येतः सा पीडा प्रेतसमवा ।

सुवृष्टौ कृषिनाशः स्याद्वाणिज्याद्धृत्तिनाशनम् ॥ २,८.६१ ॥

कलत्रं पतिकूलं स्यात्सा पीडा प्रेतसम्भवा ।

अेवन्तु पीडया राजन्प्रेतज्ञानं भवेन्नृणाम् ॥ २,८.६२ ॥

वृषोत्सर्गो यदि भवेत्प्रेतत्वान्मुच्यते तदा ।

तस्मान्नप त्वमध्येवं वृषोत्सर्गं कुरु प्रभो ॥ २,८.६३ ॥

मामुद्दिश्य नृपेऽप्यत्राधिकारोऽत्यनुकम्पया ।

राजपुत्रो ङतः कश्चिन्मयैवामस्ततो मया ॥ २,८.६४ ॥

कुरुष्व त्वं गृहीत्वा मे तद्धनेन वृषोत्सवम् ।

कार्तिक्यां पौर्णिमास्यां वाऽश्वयुज्मध्येऽथवा नृप ॥ २,८.६५ ॥

रेवतीयुक्तदिवसे कृषीष्ठा मे वृषोत्सवम् ।

पुण्यान्विप्रांसमाडूय वह्निं स्थाप्य विधानतः ॥ २,८.६६ ॥

मन्त्रैर्हमस्तथा कार्यः षड्भिर्नृप विधानतः ।

अडून्विप्रान्भोजयेथास्तद्ब्रामधनेन वै ।

अेवं कृते मडीपाल मम मुक्तिर्भविष्यति ॥ २,८.६७ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

तथेति प्रतिजग्राड मणिं राजा ततः षग ॥ २,८.६८ ॥

ङ्क्रियाधिकारस्तस्यैव यो धनग्राहको भवेत् ।

कुर्वतोस्तु तयोर्वार्तामेवं प्रेतमडीक्षितोः ॥ २,८.६९ ॥

अण्टारस्तु घण्टानां भेरीणां भाङ्कृतस्तथा ।

जातस्तदा राजसेना यतुरङ्गा समापतत् ॥ २,८.७० ॥

तस्यामागतमात्रायां प्रेतश्चादृश्यतां गतः ।

तस्माद्भनाद्भिनिः सृत्य राजापि पुरमागमत् ॥ २,८.७१ ॥

स कार्तिक्यां पूर्णिमायां प्रेतमुद्दिश्य संव्यधात् ।

वृषोत्सर्गं विधानेन तन्मण्ड्यामधनेन च ॥ २,८.७२ ॥

प्रेतोऽप्ययं सपटिलब्धसुवर्णदण्डः कर्मान्त आगत इति प्रणनाम भूपम् ।

दिव त्वदीयमडिमायमिति स्तुवन्स यातो दिवं गरुड भूपतिना कुतः ॥ २,८.७३ ॥

अेतत्ते सर्वमाभ्यातं यथा भूपतिनापि सः ।

उद्धृतः प्रेतभावाद्धै किमन्यच्छीतुमिच्छसि ॥ २,९.७४ ॥

ॐति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे द्वितीयांशे धर्मकाएडे प्रेतकल्ये

श्रीकृष्णगरुडसंवादे राजकृतवृषोत्सर्गाडियादिनिर्गुपणं नाम नवमोडध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १०

गरुड उवाच ।

सपिण्डीकरण जाते आबिडेके य स्वकर्मभिः ।

देवत्वं वा मनुष्यत्वं पक्षित्वं वाप्युर्नराः ॥ २,१०.१ ॥

तेषां विभिन्नाडाराणां श्राद्धं वै तृप्तिदं कथम् ।

यद्यन्यैर्द्विजैर्भुक्तं ङूयते यदि वानले ॥ २,१०.२ ॥

शुभाशुभात्मकैः प्रेतस्तदृत्तं भुज्यते कथम् ।

श्राद्धस्यावश्यकत्वन्तु आभावास्यादिषु श्रुतम् ॥ २,१०.३ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

प्रेतानां शृणु पक्षीन्द्र यथा श्राद्धन्तु तृप्तिदम् ।

देवो यदपि जातोऽयं मनुष्यः कर्मयोगतः ॥ २,१०.४ ॥

तस्यान्नममृतं भूत्वा देवत्वेऽप्यनुयाति य ।

गान्धर्व्ये भोगरूपेण पशुत्वे य तृणं भवेत् ॥ २,१०.५ ॥

श्राद्धं ङि वायुरूपेण नागत्वेऽप्यनुगच्छति ।

कुलं भवति पक्षित्वे राक्षसेषु तथामिषम् ॥ २,१०.६ ॥

दानवत्वे तथा मांसं प्रेतत्वेरुधिरं तथा ।

मनुष्यत्वेऽन्नपानादि ङाल्ये भोगरसो भवेत् ॥ २,१०.७ ॥

गरुड उवाच ।

कथं कव्यानि दत्तानि ङव्यानि य जनैरिड ।

गच्छन्ति पितृलोडं वा प्रापकः कोऽत्र गद्यते ॥ २,१०.८ ॥

मृतानामपि जन्तूनां श्राद्धमाध्यायनं यदि ।

निर्वाणस्य प्रदीपस्य तैलं संवर्धयेच्छिषाम् ॥ २,१०.९ ॥

मृताश्च पुरुषाः स्वामिन्स्वकर्मजनितां गतिम् ।
गाढन्तः के कथं स्वस्य सुतस्य श्रेय आप्नुयुः ॥ २,१०.१० ॥
श्रीभगवानुवाच ।
श्रुतेः प्रत्यक्षतस्तार्क्ष्यं प्रामाण्यं भलवत्तरम् ।
श्रुत्या तुः बोधितार्थस्य पीयूषत्वादिश्रुपता ॥ २,१०.११ ॥
नामगोत्रं पितृणां वै प्रापकं उव्यकव्ययोः ।
श्राद्धस्य मन्त्रास्तद्भक्तु प्रापकाश्चैव भक्तितः ॥ २,१०.१२ ॥
अथेतनानि यैतानि प्रापयन्ति कथन्त्विति ।
सुपूर्णा नावगन्तव्यं प्रापकं वय्मि तेऽपरम् ॥ २,१०.१३ ॥
अग्निष्वात्ताद्यस्तेषा माधिपत्ये व्यवस्थिताः ।
काले न्यायागतं पात्रे विधिना प्रतिपादितम् ॥ २,१०.१४ ॥
अन्नं नयन्ति तत्रैते जन्तुर्यत्रावतिष्ठते ।
नाम गोत्रञ्च मन्त्राश्च दत्तमन्नं नयन्ति ते ॥ २,१०.१५ ॥
अपि योनिशतं प्रामांस्तांस्तृप्तिरुपतिष्ठति ।
तेषां लोकान्तरस्थानां विविधैर्नामगोत्रकैः ॥ २,१०.१६ ॥
अपसव्यं क्षितौ दर्भे दत्ताः पिण्डास्त्रयस्तु वै ।
यान्ति तांस्तर्पयन्त्येवं प्रेतस्थानस्थितान्पितॄन् ॥ २,१०.१७ ॥
अप्राभयातनास्थानाः श्रेष्ठा ये भुवि पञ्चधा ।
नानाश्रुपास्तु जाता ये तिर्यग्योन्यादिजातिषु ॥ २,१०.१८ ॥
यदाडारा भवन्त्येते पितरो यत्र योनिषु ।
तासुतासु तदाडारः श्राद्धा अवतिष्ठति ॥ २,१०.१९ ॥
यथा गोषु प्रनष्टासु वत्सो विन्दति मातरम् ।
तथान्नं नयते विप्र जन्तुर्यत्रावतिष्ठते ॥ २,१०.२० ॥
पितरः श्राद्धमोक्तारो विश्वेर्देवैः सदा सद्यः ।
अथेते श्राद्धं सदा भुक्त्वा पितृ-सन्तर्पयन्त्यतः ॥ २,१०.२१ ॥
वसुरुद्रादिति सुताः पितरः श्राद्धदेवताः ।
प्रीणयाते मनुष्याणां पितृश्राद्धेषु तर्पिताः ॥ २,१०.२२ ॥
आत्मानं गुर्विणी गर्भमपि प्रीणाति वै यथा ।

दोडदेन तथा देवाः श्राद्धैः स्वांश्च पितृनृणाम् ॥ २,१०.२३ ॥

दृष्यन्ति पितरः श्रुत्वा श्राद्धकालमुपस्थितम् ।

अन्योन्यं मनसा ध्यात्वा सम्पतन्ति मनोजवम् ॥ २,१०.२४ ॥

ब्राह्मणैः सड याश्रन्ति पितरो ऽन्यन्तरिक्षगाः ।

वायुभूताश्च तिष्ठन्ति भुक्त्वा यान्ति परां गतिम् ॥ २,१०.२५ ॥

निमन्त्रितास्तु ये विप्राः श्राद्धपूर्वदिनेः भग ।

प्रविश्य पितरस्तेषु भुक्त्वा यान्ति स्वमालयम् ॥ २,१०.२६ ॥

श्राद्धकर्त्रा तु यद्यैकः श्राद्धे विप्रो निमन्त्रितः ।

उदरस्थः पिता तस्य वामपार्श्वे पितामडः ॥ २,१०.२७ ॥

प्रपितामहो दक्षिणतः पृष्ठतः पिण्डभक्षकः ।

श्राद्धकाले यमः प्रेतान्पितृश्चापि यमालयात् ॥ २,१०.२८ ॥

विसर्जयति मानुष्ये निरयस्थांश्च काश्यप ।

क्षुधाताः कीर्तयन्तश्च दुष्कृतञ्च स्वयङ्कृतम् ॥ २,१०.२९ ॥

कङ्क्षन्ति पुत्रपौत्रेभ्यः पायसं मधुसंयुतम् ।

तस्मात्तांस्तत्र विधिना तर्पयेत्यायसेन तु ॥ २,१०.३० ॥

गरुड उवाच ।

स्वामिसेनापि ते दृष्टा आगताः पितरो द्विज ।

लोकादमुष्मादागत्य भुञ्जन्तो भुवि मानद ॥ २,१०.३१ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

गरुत्मञ्जृणु वक्ष्यामि यथा दृष्टास्तु सीतया ।

पितरो विप्रदेले वै शशुराद्यास्त्रयः क्वचित् ॥ २,१०.३२ ॥

गृहीत्वा पितुराज्ञां वै रामो वनमुपागमत् ।

ततः पुष्कश्यात्रार्थं रामोऽयात्सीतया सड ॥ २,१०.३३ ॥

तीर्थं यापि समागत्य श्राद्धं प्रारब्धं वांस्तु सः ।

कृलं पक्वन्तु जानक्या सिद्धं रामे निवेदितम् ॥ २,१०.३४ ॥

स्नातप्रियोक्तवाक्यात्तु सुस्नाता नमपालयत् ।

नभोमध्यगते सूर्ये काले कुतुप आगते ॥ २,१०.३५ ॥

अयाता ऋषयः सर्वे ये रामेण निमन्त्रिताः ।

ताम्बुनीनागतामृष्ट्वा वैदेडी जनकात्मका ॥ २,१०.३६ ॥
 रामाज्ञायान्नमादाय परिवेष्टुमुपागता ।
 अपासार्पत्ततो दूरे विप्रमध्ये तु संस्थिता ॥ २,१०.३७ ॥
 गुल्मैराश्लघाद्यथात्मानं निगूढं सा स्थिता तदा ।
 अेकान्ते तु तदा सीतां ज्ञात्वा राघवनन्दनः ॥ २,१०.३८ ॥
 विमृश्य सुचिरं कालमिदं किमिति सत्वरम् ।
 किञ्चित्कवचिद्गता साध्वी त्रपायाः कारणेन हि ॥ २,१०.३९ ॥
 किं वा न भोजयन्विप्रांसी तामन्वेषयाम्यहम् ।
 विमृशन्नेवमेवं स स्वयं विप्रानभोजयत् ॥ २,१०.४० ॥
 गतेषु द्विजमुष्येषु प्रियां रामोऽब्रवीद्विदम् ।
 कथं तलासु लीना त्वं मुनीन्ष्ट्वा समागतान् ॥ २,१०.४१ ॥
 तत्सर्वं मम तन्वद्गि कारणं वद मा चिरम् ।
 अेवमुक्त्वा तदा भर्त्रा सीता साधोमुषी स्थिता ।
 मुञ्चन्ती याश्रुसंघातं राघवं वाक्यमब्रवीत् ॥ २,१०.४२ ॥
 सीतोवाच ।
 शृणु त्वं नाथ यदृष्टमाश्चर्यमिदं यादृशम् ॥ २,१०.४३ ॥
 पिता तव मया दृष्टो ब्राह्मणरात्रे तु राघवः ।
 सर्वाभरणसंयुक्तोद्भौ यान्यौ य तथाविधौ ॥ २,१०.४४ ॥
 दृष्ट्वा त्वत्पितरञ्चालमपकान्ता तवान्तिकात् ।
 वल्कलाजिनसंवीता कथं राज्ञः पुरः प्रभो ॥ २,१०.४५ ॥
 भवामि शिपुवीरघ्न सत्यमेतद्गुडाहृतम् ।
 स्वहस्तेन कथं देयं राज्ञे वा भोजनं मया ॥ २,१०.४६ ॥
 दासानामपि ये दासा नोपभुञ्जन्ति कर्त्तव्यम् ।
 तृणपात्रे कथं तस्मै अन्नं दातुं हि शक्यम् ॥ २,१०.४७ ॥
 यादं राज्ञा पुरा दृष्टा सर्वाभरणभूषिता ।
 सा स्वेदमलद्विधाङ्गी कथं यास्यामि भूपतिम् ।
 अपकृष्टास्मि तेनाहं त्रपया रघुनन्दन ।
 श्रीभागवानुवाच ॥ २,१०.४८ ॥

धृति श्रुत्वा प्रियावाङ्मयं रामो विस्मितमानसः ॥ २,१०.४८ ॥

आश्चर्यमिति तज्ज्ञात्वा तदा स्वस्थानमागतम् ।

सीतया पितरो दृष्टा यथा तत्ते निवेदितम् ॥ २,१०.५० ॥

अपरं श्राद्धमाडात्स्यं किञ्चिच्छृणु समासतः ।

अमावस्यादिने प्राप्ते गृहद्वारे समास्थिताः ॥ २,१०.५१ ॥

वायुभूताः प्रवाञ्छन्ति श्राद्धं पितृगणा नृणाम् ।

यावदस्तमयं भानोः क्षुत्पिपासासमाकुलाः ॥ २,१०.५२ ॥

ततश्चास्तं गते सूर्ये निराशा दुःखसंयुताः ।

निःश्वसन्तश्चिरं यान्ति गर्ड्यन्तस्तु वंशजम् ॥ २,१०.५३ ॥

तस्माच्छ्राद्धं प्रयत्नेन अमायां कर्तुमर्हति ।

यदि श्राद्धं प्रकुर्वन्ति पुत्राद्यास्तस्य बान्धवाः ॥ २,१०.५४ ॥

उद्धृता ये गयाश्राद्धे ब्रह्मलोकञ्च तैः सः ।

भजन्ते क्षुत्पिपासा वान् तेषां जायते क्वचित् ॥ २,१०.५५ ॥

तस्माच्छ्राद्धं प्रयत्नेन सम्यक्कुर्याद्विद्यक्षाणः ।

तस्माच्छ्राद्धं यरेद्ब्रह्मकृत्वा शाकैरपि यथाविधि ॥ २,१०.५६ ॥

कुर्वीत समये श्राद्धं कुले कश्चिन्न सीदति ।

आयुः पुत्रान्यशः स्वर्गं कीर्तिं पुष्टिं बलं श्रियम् ॥ २,१०.५७ ॥

पशून्सारैव्यं धनं धान्यं प्राप्नुयात्पितृपूजनात् ।

देवकार्यादपि सदा पितृकार्यं विशिष्यते ॥ २,१०.५८ ॥

देवताभ्यः पितृणां हि पूर्वमाध्यायनं शुभम् ।

ये यजन्ति पितृन्देवान्ब्राह्मणांश्च धृताशनम् ॥ २,१०.५९ ॥

सर्वभूतान्तरात्मानं मामेव हि यजन्ति ते ।

स्मार्तेन विधिना श्राद्धं कृत्वा स्वविभवोचितम् ॥ २,१०.६० ॥

आब्राह्मस्तम्भपर्यन्तं जगत्प्रीणाति मानवः ।

अन्नप्रकिरणं यत्तु मनुष्यैः डियते भुवि ॥ २,१०.६१ ॥

तेन तुमिमुपायान्ति ये पिशाचत्वमागताः ।

यथ्याम्बुः स्नानवस्त्रेभ्यो भूमौ पतति भेषर ॥ २,१०.६२ ॥

तेन ये तरुतां प्राप्तास्तेषां तृप्तिः प्रजायते ।
 यानि गन्धाम्बूनि यैव पतन्ति धरणीतले ॥ २,१०.६३ ॥
 तेन याध्यायनं तेषां ये देवत्वमुपागताः ।
 ये यापि स्वकुलाद्भाष्याः क्रियायोग्या ऽयसंसृताः ॥ २,१०.६४ ॥
 विपन्नास्ते तु विकिरसमार्जनजलाशिनः ।
 भुङ्क्वा यायमनं यथ्य जलं यथ्याह्नि सेवितम् ॥ २,१०.६५ ॥
 ब्राह्मणानां तथैवान्यत्तेन तृप्तिं प्रयान्ति वै ।
 पिशाचत्वमनुप्राप्ताः कुमिडीटत्वमेव ये ॥ २,१०.६६ ॥
 उद्धृतेष्वन्नपिर्दुषु भुवि ये यात्रकाङ्क्षिणः ।
 तैरेवाध्यायनं तेषां ये मनुष्यत्वमागताः ॥ २,१०.६७ ॥
 अेवं वै क्रियमाणानां तेषां यैव द्विजन्मनाम् ।
 कश्चिज्जलान्नविक्षेपः शुचिरुच्छिष्ट अेव वा ॥ २,१०.६८ ॥
 तेनाग्नेन कुले तेषां ये वै जात्यन्तरं गताः ।
 भवत्याध्यायनं तेषां साम्यक्ष्णाद्दे कृते सति ॥ २,१०.६९ ॥
 अन्यायोपार्जितैर्द्रव्यैर्यथ्क्ष्णाद्दं क्रियते नरैः ।
 तदृष्यन्ति तेन यद्दालाः पुक्कसाद्युपयोनिषु ॥ २,१०.७० ॥
 अेवं सम्प्राप्यते पक्षिन्यदत्तमिड भान्यवैः ।
 श्राद्धं कुर्वद्भिरन्नाम्बुशाकैस्तृप्तिर्हि जायते ॥ २,१०.७१ ॥
 अेतत्ते सर्वमाध्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ।
 सद्यो देहान्तरप्राप्तिर्विलंबेनावनीतले ॥ २,१०.७२ ॥
 पृष्टवानसि तत्तेऽहं प्रवक्ष्यामि समासतः ।
 सद्यो विलम्बतञ्चैवोभयथापि कलेवरम् ॥ २,१०.७३ ॥
 यतो हि मर्त्यः प्राप्नोति तद्विशेषञ्च मे शृणु ।
 अधूमकज्योतिरिवाङ्गुष्ठमात्रः पुमांस्ततः ॥ २,१०.७४ ॥
 देहमेकं सद्य अेव वायवीयं प्रपद्यते ।
 यथा नृणाम्बुशौका हि पश्चत्पादं तदीद्दरेत् ॥ २,१०.७५ ॥
 स्थितिरञ्चस्य पादस्य यदा जाता दृढा भवेत् ।
 अेवं देही पूर्वदेहं समुत्सृजति तं यदा ॥ २,१०.७६ ॥

भोगार्थमग्रे स्याद्देहो वायवीय उपस्थितः ।
 विषयग्राहकं यद्भूमियमारास्य येन्द्रियम् ॥ २,१०.७७ ॥
 निर्व्यापारं तस्य देहे वायुनैव स गच्छति ।
 शरीरं यदवाप्नोति तस्याप्युत्सवम्यति स्वयम् ॥ २,१०.७८ ॥
 गृहीत्वा स्वं विनिर्याति जिवो गर्भं धवाशयात् ।
 उच्छामन्तं स्थितं वापि भुञ्जानं वा गुणान्वितम् ॥ २,१०.७९ ॥
 विमूढा नानुपश्यन्ति पश्यन्ति ज्ञानयक्षुषः ।
 आतिवाहिकमित्येवं वायवीयं वदन्ति हि ॥ २,१०.८० ॥
 अयं तु यातुधानानां तमेव च वदन्ति हि ।
 सुपूर्णां धृशो देहो नृणां भवति पिण्डजः ॥ २,१०.८१ ॥
 पुत्रादिभिः कृताश्चेत्स्युः पिण्डा दश दशाहिकाः ।
 पिण्डजेन तु देहेन वायुजश्चैकतां व्रजेत् ॥ २,१०.८२ ॥
 पिण्डजो यदि नैव स्याद्वायुजोऽर्हति यातनाम् ।
 देहिनोऽस्मिन्यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ।
 तथा देहान्तरप्राप्तिः पक्षीन्द्रेत्यवधारय ॥ २,१०.८३ ॥
 वासांसि जूर्णानि यथा विडाय नवानि गृह्णाति नरोपराणि ।
 तथा शरीराणि विडाय जूर्णान्यन्यानि संयाति नवानि देही ॥ २,१०.८४ ॥
 नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ।
 न यैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः ॥ २,१०.८५ ॥
 वायवीयां तनुं याति सद्यः एत्युक्तमेव ते ।
 प्राप्तिर्विलंबतो यस्य तं देहं भवतु मे शृणु ॥ २,१०.८६ ॥
 क्वचिद्विलंबतो देहं पिण्डजं स समाप्नुयात् ।
 अथो गतो याम्यलोकं स्वीयकर्मनुसारतः ॥ २,१०.८७ ॥
 चित्रगुप्तस्यवाक्येन निरयाणि भुनक्ति सः ।
 यातनाःसमवाध्याथ पशुपक्ष्यादिर्की तनुम् ॥ २,१०.८८ ॥
 या गृह्णाति नरः सा स्थान्मोहेन भमतास्पदम् ।
 शुभाशुभं कर्मकृत्वं भुक्त्वा मुच्यते मानवः ॥ २,१०.८९ ॥

गरुड उवाच ।

तीर्त्वा द्युभ्रमवाग्भोधिं भवन्तं कथमाप्नुयात् ।

भङ्गुपातकयुक्तोऽपि तद्भेदस्व दयानिधे ॥ २,१०.८० ॥

भूयो द्युभ्रस्य संसर्गो नरस्य न भवेद्यथा ।

भ्रूळि शुश्रूषभाणस्य पृच्छतो मे रमापते ॥ २,१०.८१ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

स्वेस्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ।

स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दति तच्छृणु ॥ २,१०.८२ ॥

कर्मविभ्रष्टकालुष्यो वासुदेवानुचिन्तया ।

भुङ्क्ष्या विशुद्धया युक्तो धृत्यात्मानं नियम्य च ॥ २,१०.८३ ॥

शब्दादीन्विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्य च ।

विरक्तसेवी लब्ध्वाशी यतवाक्कायमानसः ॥ २,१०.८४ ॥

ध्यानयोगपरो नित्यं वैरग्यं समुपाश्रितः ।

अलङ्कुरे भवं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहम् ॥ २,१०.८५ ॥

विमुख्य निर्ममः शान्तो ब्रह्मभूयाय कल्पते ।

अतः परं नृणां कृत्यं नास्ति कश्यपनन्दन ॥ २,१०.८६ ॥

एतं श्रीगारुडं मङ्गापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीदृधर्मद्वैतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे ब्राह्मस्य तृप्तिदत्त्वादिनिर्गुणं नाम दशमोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- ११

गरुड उवाच ।

मानुषत्वं लभेत्कस्मान्मृत्युमाप्नोति तत्कथम् ।

अग्रते कः सुरश्रेष्ठ देवमाश्रित्य कुत्रयित् ॥ २,११.१ ॥

एन्द्रियाणि कुतो यान्ति ह्यस्पृश्यः स कथं भवेत् ।

क्य कर्माणि कृतानीह कथं भुङ्क्ते प्रसर्पति ॥ २,११.२ ॥

प्रसादं कुरु मे मोहं छेतुमर्हस्यशेषतः ।

काश्यपोऽहं सुरश्रेष्ठ विनतागर्भ संभवः ।

यमलोकं कथं यान्ति विष्णुलोकं च मानवाः ॥ २,११.३ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

परस्य योषितं लृत्वा ब्रह्मरवमपलृत्त्य य ॥ २,११.४ ॥

अरण्ये निर्जने देशे जायते ब्रह्मराक्षसः ।

डीनजातौ प्रजायेत रत्नानामपडारकः ॥ २,११.५ ॥

यंयं काममभिध्यायेत्स तत्स्विङ्गोऽभिजायते ।

नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दडति पावकः ॥ २,११.६ ॥

न यैनं क्लेदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः ।

वाक्यक्षुर्नासिका कर्णौ गुदं भूत्रस्य सञ्चरः ॥ २,११.७ ॥

आण्डजादिकजन्तूनां छिद्राण्येतानि सर्वशः ।

आनाभेर्मूर्धपर्यन्तमूर्ध्वच्छिद्राणि याष्ट वै ॥ २,११.८ ॥

सन्तः सुकृतिनो मर्त्या उर्ध्वच्छिद्रेण यान्ति वै ।

मृताडे वार्षिकं यावद्यथोक्तविधिना भग ॥ २,११.९ ॥

दुर्यात्सर्वाणि कर्माणि निर्धनोऽपि हि मानवः ।

देडे यत्र वसेज्जन्तुस्तत्र भुङ्क्ते शुभाशुभम् ॥ २,११.१० ॥

मनोवाक्कायजान्दोषांस्तथां भुङ्क्ते भगेश्वर ।

मृतः स सुभमाप्नोति मायापाशैर्न बध्यते ।

पाशबद्धो नरो यस्तु विकर्मनिरतो भवेत् ॥ २,११.११ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवाडे उर्ध्वाधोगतिज्ञापकोत्तमण्डारनिर्णयणं नामैकादशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १२

श्रीकृष्ण उवाच ।

अवे ते कथितस्ताक्षर्यं श्रुवितस्य विनर्णयः ।

मानुषाणां छितार्थाय प्रेतत्वविनिवृत्तये ॥ २,१२.१ ॥

यतुरशीतिलक्षाणि यतुर्भेदाश्च जन्तवः ।

आण्डजाः स्वेदजाश्चैव उद्भिज्जजाश्च जारायुजाः ॥ २,१२.२ ॥

अेकविंशतिलक्षाणि आण्डजाः परिकीर्तिताः ।

स्वेदजाश्च तथा प्रोक्ता उद्भिज्जजाश्च क्रमेण तु ॥ २,१२.३ ॥

जरायुजास्तथा प्रोक्ता मनुष्याद्यास्तथा परे ।
 सर्वेषामेव जन्तूनां मानुषत्वं छि दृर्लभम् ॥ २,१२.४ ॥
 पञ्चेन्द्रियनिधानत्वं मडापुण्यैरवाप्यते ।
 ब्राह्मणः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रास्तत्परजातयः ॥ २,१२.५ ॥
 रजकश्चर्मकारश्च नटो बुरुड अेव य ।
 कैवर्तमेदभिल्लाश्च समैते ङ्यन्त्यजाः स्मृताः ॥ २,१२.६ ॥
 भवेच्छतुम्भविभेदेन जातिभेदास्त्वनेकशः ।
 जन्तूनामेव सर्वेषां जातिभेदाः सडस्रशः ॥ २,१२.७ ॥
 जन्तूनामेव सर्वेषां भेदाश्चैव सडस्रशः ।
 आडारो मैथुनं निद्रा भयं क्रोधस्तथैव य ॥ २,१२.८ ॥
 सर्वेषा मेव जन्तूनां विवेको दृर्लभः परः ।
 ऐकपादाद्विदुषेण देडभेदास्त्वनेकशः ॥ २,१२.९ ॥
 कृषणसारो मृगो यत्र धर्मदशः स उच्यते ।
 ब्राह्मणाद्या देवताः सर्वास्तत्र तिष्ठन्ति सर्वशः ॥ २,१२.१० ॥
 भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां मतिशुविनः ।
 मतिमत्सु नराः श्रेष्ठा नरेषु ब्राह्मणः स्मृताः ॥ २,१२.११ ॥
 मानुष्यं यः समासाद्य स्वर्गमेक्षैकसाधकम् ।
 तयोर्न साधयेद्रेकं तेनात्मा वञ्चितो ध्रुवम् ॥ २,१२.१२ ॥
 धृच्छति शती सडस्रं सडस्री लक्षमीडते कर्तुम् ।
 लक्षाधिपती राजयं राजापि सकलां धरां लब्धुम् ॥ २,१२.१३ ॥
 यडधरोऽपि सुरत्वं सुरभावे सकलसुरपतिर्भवितुम् ।
 सुरपतिर्ध्वगतित्वं तथापि ननिवर्तते तृषणा ॥ २,१२.१४ ॥
 तृषणया याभिभूतस्तु नरकं प्रतिपद्यते ।
 तृषणामुक्तास्तु ये डेयित्स्वर्गवासं लभन्ति ते ॥ २,१२.१५ ॥
 आत्माधीनः पुमांल्लोडे सुधी भवति निश्चितम् ।
 शब्दः स्पर्शश्च रुपं य रसो गन्धश्च तद्गुणाः ॥ २,१२.१६ ॥
 तथा य विषयाधीनो दुःधी भवति निश्चितम् ॥ २,१२.१७ ॥

कुरङ्गमताङ्गपतङ्गभृङ्गमीना उताः पञ्चभिरेव पञ्च ।
 अेकः प्रमादी स कथं न उच्यते यः सेवते पञ्चभिरेव पञ्च ॥ २,१२.१८ ॥
 पितृमातृमयो बाल्ये यौवने दधितामयः ।
 पुत्रपौत्रमयश्चान्ते मूढो नात्ममयः क्वचित् ॥ २,१२.१९ ॥
 लोडदारुमयैः पाशैः पुमान्बद्धो विमुच्यते ।
 पुत्रदारुमयैः पाशैर्नैव बद्धो विमुच्यते ॥ २,१२.२० ॥
 अेकः करोति पापानि क्वलं भुङ्क्ते मडाजनः ।
 भोक्तारो विप्रयुज्यन्ते कर्ता द्रोषेण लिप्यते ॥ २,१२.२१ ॥
 कोऽपि मृत्युं न जयति बालो वृद्धो युवापि वा ।
 सुभ्रष्टुःपादिको वापि पुनरायाति याति य ॥ २,१२.२२ ॥
 सर्वेषां पश्यतामेव मृतः सर्वं परित्यजेत् ।
 अेकः प्रजायते जन्तुरेक अेव प्रलीयते ॥ २,१२.२३ ॥
 अेकोऽपि भुङ्क्ते सुकृतमेक अेव य दृष्टतम् ।
 मृतं शरीरमुत्सृज्य काष्ठलोष्टसमङ्घितौ ॥ २,१२.२४ ॥
 बान्धवा विमुभा यान्ति धर्मस्तमनुगच्छति ।
 गृहेष्वर्था निवर्तन्ते श्मशानान्मित्रबान्धवाः ॥ २,१२.२५ ॥
 शरीरं वह्निरादत्ते सुकृतं दृष्टुं प्रजेत् ।
 शरीरं वह्निना दग्धं पुण्यं पापं सड स्थितम् ॥ २,१२.२६ ॥
 शुभं वा यद्वि वा पापं भुङ्क्ते सर्वत्र मानवः ।
 यदनस्तमिते सूर्ये न दत्तं धनमर्थिनाम् ॥ २,१२.२७ ॥
 न जाने तस्य तद्विद्वित् प्रातः कस्य भविष्यति ।
 राट्तीति धनं तस्य को मे भर्ता भविष्यति ॥ २,१२.२८ ॥
 न दत्तं द्विजमुष्येभ्यः परोपकृतये तथा ।
 पूर्वजन्मकृतात्पुण्याद्यल्लब्धं बहु चाल्पकम् ॥ २,१२.२९ ॥
 तदीदृशं परिज्ञाय धर्मार्थे दीयते धनम् ।
 धनेन धार्यते धर्मः श्रद्धापूतेन येतसा ॥ २,१२.३० ॥
 श्रद्धाविरहितो धर्मो नेछामुत्र य तद्गलम् ।
 धर्माख्य जायते ऽर्थार्थो धर्मात्कामोऽपि जायते ॥ २,१२.३१ ॥

धर्म येवापवर्गाय तस्माद्धर्मं समाचरेत् ।

श्रद्धया साध्यते धर्मो बहुभिर्नार्थराशिभिः ॥ २,१२.३२ ॥

अकिञ्चना हि मुनयः श्रद्धावन्तो दिवं गताः ।

अश्रद्धया लुप्तं दत्तं तपस्तमं कृतं य यत् ।

असदित्युच्यते पक्षिन्प्रेत्य येन न तद्गलम् ॥ २,१२.३३ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे द्वितीयांशे धर्मकाण्डप्रेतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे मृतस्य धर्ममात्रानुयायित्वनिवृत्तपाणं नाम द्वादशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १३

गरुड उवाच ।

कर्मणा केन देवेश प्रेतत्वं नैव जायते ।

पृथिव्यां सर्वजन्तूनां तद्भ्रूडि परमेश्वर ॥ २,१३.१ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

अथ वक्ष्यामि संक्षेपात्क्षयालाहौर्ध्वदंडिकम् ।

क्वडस्तेनैव कर्तव्यं मोक्षकामैस्तु मानवैः ॥ २,१३.२ ॥

स्त्रीणामपि विशेषेण पञ्चवर्षाधिडे शिशौ ।

वृषोत्सर्गादिकं कर्म प्रेतत्वविनिवृत्तये ।

वृषोत्सर्गादृते नान्यत्किञ्चिदस्ति महीतले ॥ २,१३.३ ॥

शुवन्वापि मृतो वापि वृषोत्सर्गं करोति यः ।

प्रेतत्वं न भवेत्तस्य विना दानमभ्रप्रतैः ॥ २,१३.४ ॥

गरुड उवाच ।

कस्मिन्काले वृषोत्सर्गं शुवन्वापि मृतोऽपि वा ।

कुर्यात्सुरवरश्रेष्ठ भ्रूडि मे मधुसूदन ॥ २,१३.५ ॥

किं क्वं तु भवेदन्ते कृतैः श्राद्धैस्तु षोडशैः ॥ २,१३.६ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

अकृत्वा तु वृषोत्सर्गं कुरुते पिण्डपातनम् ।

नोपतिष्ठति तच्छ्रेयो दातुः प्रेतस्य निष्कलम् ॥ २,१३.७ ॥

अेकादशाहले प्रेतस्य यस्य नोत्सृज्यते वृषः ।

प्रेतत्वं सुस्थिरं तस्य दत्तैः श्राद्धशतैरपि ॥ २,१३.८ ॥

गरुड उवाच ।

सर्पाद्धिं प्राप्तमृत्यूनामग्निदाडादि न डिवा ।

जलेन शर्ङ्गिणा वापि शस्त्राद्यैर्म्रियते यदि ॥ २,१३.९ ॥

असन्मृत्युमृतानां य कथं शुद्धिर्भवत्प्रभो ।

अेतन्मे संशयं देव ख्येत्तुमर्हस्यशेषतः ॥ २,१३.१० ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

षण्मासैर्ब्राह्मणः शुध्येद्युग्मे सार्धे तु ब्राह्मणः ।

सार्धमासेन वैश्यस्तु शूद्रो मासेन शुध्यति ॥ २,१३.११ ॥

दत्त्वा दानान्यशेषाणि सुतीर्थे म्रियते यदि ।

ब्रह्मचारी शुचिर्भूत्वा न स यातीड दुर्गातिम् ॥ २,१३.१२ ॥

वृषोत्सर्गादिकं कृत्वा यतिधर्मं समाचरेत् ।

यतित्वे मृत्युमाप्नोति स गच्छेद्ब्रह्मशाप्त्वतम् ॥ २,१३.१३ ॥

विकर्मं कुरुते यस्तु शिष्टाचारविवर्जितः ।

वृषोत्सर्गादिकं कृत्वा न गच्छेद्यमशासनम् ॥ २,१३.१४ ॥

पुत्रो वा सोदरो वापि पौत्रो बन्धुजनस्तथा ।

गोत्रिणश्चार्थभागी य मृते कुर्याद्ब्रह्मोत्सवम् ॥ २,१३.१५ ॥

पुत्राभावे तु पत्नी स्याद्दौहित्यो दुर्डीतापि वा ।

पुत्रेषु विद्यमानेषु वृषं नान्येन कारयेत् ॥ २,१३.१६ ॥

गरुड उवाच ।

पुत्रा यस्य न विद्यन्ते नरा नार्थः सुरेश्वर ।

अेतन्मे संशयं देव ख्येत्तुमर्हस्यशेषतः ॥ २,१३.१७ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

अपुत्रस्य गतिर्नास्ति स्वर्गो नैव य नैव य ।

तस्मात्केनाप्युपायेन पुत्रस्य जननं चरेत् ॥ २,१३.१८ ॥

यानि कानि च दानानि स्वयं दत्तानि मानवैः ।

तानितानि य सर्वाणि तूपतिष्ठन्ति याग्रतः ॥ २,१३.१९ ॥

व्यञ्जनानि विचित्राणि भक्ष्यभोज्यानि यानि य ।

स्वल्पस्तेन प्रदत्तानि देहान्ते याक्षयं कृत्वम् ॥ २,१३.२० ॥

गोभूडिरण्यवासांसि भोजनानि पादनि च ।

यत्रयत्र वसेज्जन्तुस्तत्रतत्रोपतिष्ठति ॥ २,१३.२१ ॥

यावत्स्वस्थं शरीरं हि तावद्धर्मं समाचरेत् ।

अस्वस्थः प्रेरितश्चान्यैर्नाकिञ्चित्कर्तुमर्हति ॥ २,१३.२२ ॥

शुवतोऽपि मृतस्येव न भूतं यौर्ध्वद्विडिकम् ।

वायुभूतः क्षुधाविष्टो भ्रमते च द्विवानिशम् ॥ २,१३.२३ ॥

कृमिः कीटः पतङ्गो वा जायते भ्रियते पुनः ।

असद्गर्भे भवेत्सोऽपि जातः सद्यो विनश्यति ॥ २,१३.२४ ॥

यावत्स्वस्थमिदं शरीरमरुजं यावज्जरा दूरतो यावद्येन्द्रियशक्तिरप्रतिष्ठता यावत्क्षयो नायुषः ।

आत्मश्रेयसि तावदेव विदुषा कार्यः प्रयतो मडा-सन्दीमे भवने

तु कूपभननं प्रत्युद्यमः कीदृशः ॥ २,१३.२५ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाष्ये द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे वृषोत्सर्गदानधर्मपुत्रादिप्रशंसनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १४

गरुड उवाच ।

आर्त्तेन भ्रियमाणेन यद्दत्तं तद्गुलं वद ।

स्वस्थावस्थेन दत्तेन विधिहीनेन वा विभो ॥ २,१४.१ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

ओका गौः स्वस्थयित्तस्य ह्यातुस्त्वस्य च गोशतम् ।

सहस्रं भ्रियमाणस्य दत्तं वित्तविवर्जितम् ॥ २,१४.२ ॥

मृतस्यैव पुनर्वक्षं विधिपूतं च तत्समम् ।

तीर्थपात्रसमायोगाटेका गौर्वक्षपुण्यदा ॥ २,१४.३ ॥

पात्रे दत्ते भगव्रेष्ठ अलन्धनि वर्धते ।

दातुर्दानमपापाय ज्ञानिनां च प्रतिग्रहः ॥ २,१४.४ ॥

विषशीतापडो मन्त्रवह्निः किं दोषभाजनम् ।

दातव्यं प्रत्यहं पात्रे निमित्तेषु विशेषतः ॥ २,१४.५ ॥

नापात्रे विदुषा डिञ्चिदात्मनः श्रेयं धृच्छता ।
अपात्रे जातु गौर्दत्ता दातारं नरकं नयेत् ॥ २,१४.६ ॥
कुलैकविंशतियुतं गृहीतारं य पातयेत् ।
देलान्तरं परिप्राथ्य स्वडस्तेन कृतं य यत् ॥ २,१४.७ ॥
धनं भूमिगतं यद्भस्वडस्तेन निवेशितम् ।
तद्भङ्गलमवाप्नोति ह्यडं वस्मि भगेश्वर ॥ २,१४.८ ॥
अपुत्रोऽपि विशेषेण डिंयां यैवान्मदौडिकीम् ।
प्रकुर्यान्भोक्षकामश्च निर्धनश्च विशेषतः ॥ २,१४.९ ॥
स्वल्पेनापि डि वित्तेन स्वयं डस्तेन यत्कृतम् ।
अक्षयं याति तत्सर्वं यथाज्यं य डुताशने ॥ २,१४.१० ॥
अेका यैकस्य दातव्या शय्या कन्या पयस्विनी ।
सा विक्रीता वा दडत्यासममं कुलम् ॥ २,१४.११ ॥
तस्मात्सर्वं प्रकुर्यात् यज्यले ञ्जिते सति ।
गृहीतदानपाथेयः सुभं याति मडाध्वनि ॥ २,१४.१२ ॥
अन्यथा डिलश्यते जन्तुः पाथेयरडितः पथि ।
अेवं ज्ञात्वा भगश्रेष्ठ वृषयज्ञं समाचरेत् ॥ २,१४.१३ ॥
अकृत्वा भ्रियते यस्तु अपुत्रो नैव मुक्तिभाङ् ।
अपुत्रोऽपि डि यः कुर्यात्सुभं याति मडापथे ॥ २,१४.१४ ॥
अग्निडोत्राधिभिर्यज्ञैर्दानैश्च विविधैरपि ।
न तां गतिमवाप्नोति वृषोत्सर्गेण या गतिः ॥ २,१४.१५ ॥
यज्ञानां यैव सर्वेषां वृषयज्ञस्तथोत्तमः ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वृषयज्ञं समाचरेत् ॥ २,१४.१६ ॥
गरुड उवाच ।
कथयस्व प्रसादेन क्षयाडं यौर्ध्वदौडिकम् ।
कस्मिन्डाले तिथौ कस्यां विधिना केन तद्भवेत् ॥ २,१४.१७ ॥
कृत्वा डिं कृलमाप्नोति अेतन्मे वद साम्प्रतम् ।
त्वत्प्रसादेन गोविन्द मुक्ते भवति मानवः ॥ २,१४.१८ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ।

कार्तिकादिषु मासेषु याम्यायतगते रवौ ।
 शुक्लपक्षे तथा पक्षिन्द्रादश्यादितिथौ शुभे ॥ २,१४.१८ ॥
 शुभे लग्ने भुङ्क्ते वा शुभौ देशे समाहितः ।
 ब्राह्मणां तु समाहूय विधिज्ञं शुभलक्षणम् ॥ २,१४.२० ॥
 जपडोमैस्तथा दानैः कुर्याद्दुःखस्य शोधनम् ।
 पुण्येऽभिजित्सुनक्षत्रे ग्राहान्देवान्समर्थयेत् ॥ २,१४.२१ ॥
 डोमं कुर्याद्यथाशक्ति मन्त्रैश्च विविधैरपि ।
 ग्राहानां स्थापनं कुर्यात्पूर्वं यैव भगेश्वर ॥ २,१४.२२ ॥
 मातृणां पूजनं कार्यं वसोर्धारां च पातयेत् ।
 वह्निं संस्थाप्य तत्रैव पूर्णं डोमं तु कारयेत् ॥ २,१४.२३ ॥
 शालग्रामं च संस्थाप्य वैष्णवं श्राद्धमाचरेत् ।
 वृषं सम्पूज्य तत्रैव वस्त्रालङ्कारभूषणैः ॥ २,१४.२४ ॥
 यतस्रो वत्सतर्प्यश्च पूर्वं समधिवासयेत् ।
 प्रदक्षिणां ततः कुर्याद्भोमान्ते च विसर्जनम् ॥ २,१४.२५ ॥
 षडं मन्त्रं समुख्यार्थं उत्तराभिमुखः स्थितः ।
 धर्मं त्वं वृषरूपेण ब्रह्मणा निर्मितः पुरा ॥ २,१४.२६ ॥
 तवोत्सर्गप्रभावात्प्रामुद्धरस्वभवाणाम्वात् ।
 अभिषिष्य शुभैर्मन्त्रैः पावनैर्विधिपूर्वकम् ॥ २,१४.२७ ॥
 तनकीऽन्तिमन्त्रेण वृषोत्सर्गं तु कारयेत् ।
 अभिषिष्येत्ततो नीलं रुद्रकुम्भो दडेन तु ॥ २,१४.२८ ॥
 नाभिमूले समास्थाय तदम्बु मूर्धनि न्यसेत् ।
 अन्न (आत्म) श्राद्धं ततः कुर्याद्दद्याद्दानं द्विजोत्तमे ॥ २,१४.२९ ॥
 उदकेयैव गन्तव्यं जलं तत्र प्रदापयेत् ।
 यद्विष्टं ज्वलतस्त्वासीत्तस्य दद्यात्स्वशक्तितः ॥ २,१४.३० ॥
 न्यूनं सम्पूर्णांतां याति वृषोत्सर्गे कृते सति ।
 सुतृभो दृस्तरे मार्गे मृतो याति न संशयः ॥ २,१४.३१ ॥
 यमलोकं न पश्यन्ति सदा दानरता नराः ।
 यावन्न दीयते जन्तोः श्राद्धं यैकादशाहिकम् ॥ २,१४.३२ ॥

स्वदत्तं परदत्तं वा नेडामुत्रोपतिष्ठति ।
 त्रयोदशा तथा सप्त पञ्च त्रीणि क्रमेण तु ॥ २,१४.३३ ॥
 पददानानि कुर्वीत श्रद्धाभक्तिसामन्वितः ।
 तिलपात्राणि कुर्वीत सप्त पञ्च यथाक्रमम् ॥ २,१४.३४ ॥
 ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्वैकां गां च प्रदापयेत् ।
 वृषं हि शन्नोदेवीति वेदोक्तविधिना ततः ॥ २,१४.३५ ॥
 यतसुभिर्वत्सतरीभिः परिणयनमायरेत् ।
 वामे यत्प्रदातव्यं त्रिशूलं दक्षिणे तथा ॥ २,१४.३६ ॥
 मूष्यं दद्याद्रूपस्यापि तं वृषं च विसर्जयेत् ।
 अेकोद्दिष्टविधानेन स्वाहाकारेण वृद्धिमान् ॥ २,१४.३७ ॥
 कुर्याद्वैकादशाहं च द्वादशाहं च यत्नतः ।
 सपिण्डीकरणादवाङ्कुर्याच्छ्राद्धानि षोडश ॥ २,१४.३८ ॥
 ब्राह्मणान्भोजयित्वा तु पददानानि दापयेत् ।
 कापोसोपरि संस्थाप्य ताम्रपात्रे तथाच्युतम् ॥ २,१४.३९ ॥
 वस्त्रोपाख्याद्ये तत्रस्थमर्घं दद्याच्छ्रुतैः कृतैः ।
 नावमिक्षुमयीं कृत्वा पट्टसूत्रेण वेष्टयेत् ॥ २,१४.४० ॥
 कांस्थपात्रे घृतं स्थाप्य वैतरण्या निमित्ततः ।
 नावारोहणं कुर्यात्पूजयेद्गरुडध्वजम् ॥ २,१४.४१ ॥
 आत्मवित्तानुसारेण तच्च दानमनन्तकम् ।
 भवसागरमग्नानां शोकतापार्तिदुःभिनाम् ॥ २,१४.४२ ॥
 धर्मफलविविधिनानां तारको हि जनार्दनः ।
 तिला लोहं छिदण्यं च कार्पासं लवणं तथा ॥ २,१४.४३ ॥
 सप्तधान्यं क्षितिर्गावो ह्येकैकं पावनं स्मृतम् ।
 तिलपात्राणि कुर्वीत शय्यादानं च दापयेत् ॥ २,१४.४४ ॥
 दीनानाथविशिष्टेभ्यो दद्याच्छक्त्या च दक्षिणाम् ।
 अेवं चः कुरुते तार्क्ष्यं पुत्रवानप्यपुत्रवान् ॥ २,१४.४५ ॥
 स सिद्धिं समवाप्नोति यथा ते ब्रह्मचारिणः ।

नित्यं नैमित्तिकं कुर्याद्यावज्जुवति मानवः ॥ २,१४.४६ ॥
 यः कश्चित्स्थिते धर्मस्तत्कृत्वा याक्षयं भवेत् ।
 तीर्थयात्राप्रतादीनां श्राद्धं संवत्सरस्य हि ॥ २,१४.४७ ॥
 देवतानां गुरुणां च मातापित्रोस्तथैव च ।
 पुण्यं देयं प्रयत्नेन प्रत्यहं वर्धते भग ॥ २,१४.४८ ॥
 अस्मिन्त्यज्ञेः छियः कश्चिद्भूरिदानं प्रयच्छति ।
 तत्तस्य याक्षयं सर्वं वेदिकायां यथा किल ॥ २,१४.४९ ॥
 यथा पूज्यतमा लोके यतयो ब्रह्मचारिणः ।
 तथैव प्रतिपूज्यन्ते लोके सर्वे च नित्यशः ॥ २,१४.५० ॥
 वरदोऽहं सदा तस्य यतुर्वृत्रस्तथा हरः ।
 ते यान्ति परमांल्लोकानिति सत्यं वयो मम ॥ २,१४.५१ ॥
 उत्सृष्टो वृषभो यत्र पिबत्यपो जलाशये ।
 शङ्कुं गृण्णातिभते वापि भूमिं नित्यं प्रदर्षितः ॥ २,१४.५२ ॥
 पितृणामन्नपानं च प्रभूतमुपतिष्ठति ।
 पौर्णमास्याममायां वा तिलपात्राणि दापयेत् ॥ २,१४.५३ ॥
 संक्रान्तीनां सप्तस्राणि सूर्यपर्वशतानि च ।
 दत्त्वा यत्कृत्वा प्राप्नोति तद्भैरीविसर्जने ॥ २,१४.५४ ॥
 वत्सतर्प्यः प्रदातव्या ब्राह्मणोभ्यः पदानि च ।
 तिलपात्राणि देयानि शिवभक्तद्विजेषु च ॥ २,१४.५५ ॥
 उमामहेश्वरं चैकं परिधाप्य प्रिदापयेत् ।
 अतसीपुष्पसङ्कुशं पीतवाससमभ्युतम् ॥ २,१४.५६ ॥
 ये नमस्यन्ति गोविन्दं न तेषां विद्यते भयम् ।
 प्रेतत्वान्भोक्षमिच्छन्तो ये करिष्यन्ति सत्त्वियाम् ॥ २,१४.५७ ॥
 यास्यन्ति ते परांल्लोकानिति सत्यं वयो मम ।
 येतत्ते सर्वमाभ्यातं मया चैवोर्ध्वदृष्टिकम् ॥ २,१४.५८ ॥
 यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ।
 श्रुत्वा मलाभ्यमनुत्वं गरुडो ऽर्षमागतः ।
 मानुषाणां छितार्थाय पुनः प्रपच्छकेशवम् ॥ २,१४.५९ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे
श्रीकृष्णगरुडसंवादे गोदानवृषोत्सर्गदशदानभूसिदानादिनिर्घणं नाम यत्तुर्दशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १५

गरुड उवाच ।

अगवन्भूछि मे सर्वं यमलोकस्य निर्णयम् ।

जन्तोः प्रयाणमारभ्य माडात्स्यं वर्त्मविस्तरम् ॥ २,१५.१ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

शृणु तार्क्ष्यं प्रवक्ष्यामि यममार्गस्य निर्णयम् ।

प्रयाणकानि सर्वाणि नगराणि च षोडश ॥ २,१५.२ ॥

षाडशीतिसहस्राणि योजनानां प्रमाणतः ।

यमलोकस्य योर्ध्वं वै अन्तरा मानुषस्य च ॥ २,१५.३ ॥

कुङ्कतं दृष्ट्वतं वापि भुङ्क्त्वा लोके यथार्जितम् ।

कर्मयोगाद्येदा कश्चिद्व्याधिरुत्पद्यते भग ॥ २,१५.४ ॥

निमित्तमात्रं सर्वेषां कृतकर्मानुसारतः ।

यस्य यो विहितो मृत्युः स तं ध्रुवमवाप्नुयात् ॥ २,१५.५ ॥

कर्मयोगाद्येदा देही मुञ्चत्यत्र निजं वपुः ।

तदा भूमिगतं कुर्याद्भोग्येनोपलिप्य च ॥ २,१५.६ ॥

तिलान्दन्तान्विकीर्याथ मुषे स्वर्णं विनिः क्षिपेत् ।

तुलसीसन्निधौ कृत्वा शालग्रामशिलां तथा ॥ २,१५.७ ॥

सेतु (अेवं) सामादिसूक्तैस्तु मरणं मुक्तिदायकम् ।

शलाकास्वर्णविक्षपैः प्रतप्राणिगृहेषु च ॥ २,१५.८ ॥

अेका वक्त्रे तु दातव्या घ्राणयुग्मे तथा पुनः ।

अक्षणोश्च कर्णयोश्चैव द्वेद्वे देये यथाकमम् ॥ २,१५.९ ॥

अथ लिङ्गे तथा चैका त्वेकां ब्रह्माण्डकेक्षिपेत् ।

करयुग्मे च कण्ठे च तुलसीं च प्रदापयेत् ॥ २,१५.१० ॥

वस्त्रयुग्मं च दातव्यं कङ्कुमैश्चाक्षतैर्यजेत् ।

पुष्पमालायुतं कुर्यादन्यद्वारेण सन्नयेत् ॥ २,१५.११ ॥
 पुत्रस्तु भान्यवैः सार्धं विप्रस्तु पुस्वासिभिः ।
 पितुः प्रेतं स्वयं पुत्रः स्कन्धमारोप्य भान्यवैः ॥ २,१५.१२ ॥
 गत्वा श्मशानदेशे तु प्राऽभुषश्चोत्तरामुभम् ।
 अद्यप्यपूर्वा या भूमिश्चितां तत्रैव कारयेत् ॥ २,१५.१३ ॥
 श्रीभएडतुलसीकाष्ठसमित्पालाशसंभृताम् ।
 विकलेन्द्रियसङ्घाते यैतन्ये जडतां गते ॥ २,१५.१४ ॥
 प्रयलन्ति ततः प्राणायाम्यैर्निकटवर्तिभिः ।
 ओकीभूतं जगत्पश्येद्देवी दृष्टिः प्रजायते ॥ २,१५.१५ ॥
 भीभत्सं दारुणं वृषं प्रणैः कण्ठं समाश्रितैः ।
 हेनमुद्गिरते कोऽपि मुष्णं लालाकुलं भवेत् ॥ २,१५.१६ ॥
 दुरात्मानश्च ताज्यन्ते किङ्करैः पाशभन्धनैः ।
 स्युभेन कृतिनस्तत्र नीयन्ते नाकनाथकैः ॥ २,१५.१७ ॥
 द्युभेन पापिनो यान्ति यममार्गे य द्युर्गमे ।
 यमश्चतुर्भुजो भूत्वा शङ्खयङ्कगदादिभृत् ॥ २,१५.१८ ॥
 पुण्यकर्मरतान्साम्यक्षुभान्मित्रवदाचरेत् ।
 आढ्य पापिनः सर्वान्यमो दण्डेन रञ्जयेत् ॥ २,१५.१९ ॥
 प्रलयाम्बुदनिर्घोषस्त्वञ्जनाद्रिसमप्रभः ।
 मलिषस्थो दुराराध्यो विद्युत्तेजः समद्युतिः ॥ २,१५.२० ॥
 योजनत्रयविस्तारदेखो रौद्रोऽतिभीषणः ।
 लोहदण्डधरो भीमः पाशपाणिर्दुराकृतिः ॥ २,१५.२१ ॥
 वङ्गनेत्रोऽतिभयदो दर्शनं याति पापिनाम् ।
 अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषो ढाडा कुर्वन्कलेवरात् ॥ २,१५.२२ ॥
 तदैव नीयते दूतैर्याभ्यैर्वीक्षन्स्वकं गृहम् ।
 निर्वियेष्टं शरीरं तु प्राणैर्मुक्तं जुगुप्सितम् ॥ २,१५.२३ ॥
 अस्पृश्यं जायते तूर्णं द्युर्गन्धं सर्वनिन्दितम् ।
 त्रिधावस्था ङि देहस्य कृमिविजमस्मसंज्ञिता ॥ २,१५.२४ ॥

को गर्वः डियते तार्क्ष्य क्षाणविध्वंसिभिर्नरैः ।
 दानं वित्तादृता वायः कीर्तिधर्मौ तथायुषः ॥ २,१५.२५ ॥
 परोपकराणां कायादसतः सारमुद्धृतम् ।
 तस्यैवं नीयमानस्य दूताः सन्तर्जयन्ति हि ॥ २,१५.२६ ॥
 दर्शयन्तो भयं तीव्रं नरकाय पुनः पुनः ।
 शीघ्रं प्रचल दृष्टात्म-गतोऽसित्वं यमालये ॥ २,१५.२७ ॥
 कुंभीपाकादिनरकांस्त्वां नेष्यामश्च मा यिरम् ।
 अेवं वाचस्तदा शृण्वन्-अन्धूनां रुदितं तथा ॥ २,१५.२८ ॥
 उच्यैर्डाडिति विलपन्नीयते यमडिङ्गुरैः ।
 स्थाने श्राद्धं प्रकुर्वीत तथा येकादशेऽहनि ॥ २,१५.२९ ॥
 मृस्थोत्कान्तिसमयात्षट्पिण्डान्कमशो ददेत् ।
 मृतस्थाने तथा द्वारे यत्परे तार्क्ष्य कारणात् ॥ २,१५.३० ॥
 विश्रामे काष्ठययने तथा सञ्चयने च षट् ।
 शृणु तत्काराणां तार्क्ष्य षट्पिण्डपरिकल्पने ॥ २,१५.३१ ॥
 मृतस्थाने शवो नाम तेन नाम्ना प्रदीयते ।
 तेन दत्तेन तृप्यन्ति गृहवास्त्वधिदेवताः ॥ २,१५.३२ ॥
 तेन भूमिर्भवेत्तुष्टातदधिष्ठातृदेवता ।
 द्वारे तु पिण्डं दैयं च पान्थमित्यभिधाय तु ॥ २,१५.३३ ॥
 दत्तेन तेन प्रीयन्ति द्वारस्था गृहदेवताः ।
 यत्परे भेयरो नाम तमुद्दिश्य प्रदापयेत् ॥ २,१५.३४ ॥
 न योपघातं कुर्वन्ति भूताद्या देवयोनयः ।
 विश्रामे भूतसंज्ञोऽयं तेन तत्र प्रदापयेत् ॥ २,१५.३५ ॥
 पिशाचा राक्षसा यक्षा ये यान्ये दिशि वासिनः ।
 तस्य डोतव्येऽहस्यनैवायोग्यत्वकारकाः ॥ २,१५.३६ ॥
 शितापिण्डप्रभृतिः प्रेतत्वमुपजायते ।
 शितायां साधकं नाम वदन्त्येके षण्णेश्वर ॥ २,१५.३७ ॥
 डेचित्तं प्रेतमेवाडुर्यथा कल्पविदो भुधाः ।
 तदादि तत्रतत्रापि प्रेतनाम्ना प्रदीयते ॥ २,१५.३८ ॥

एत्येवं पञ्चभिः पिण्डैः शवस्याहुतियोग्यता ।
 अन्यथा योपघाताय पूर्वोक्तास्ते भवन्ति हि ॥ २,१५.३८ ॥
 उच्छामे प्रथमं पिण्डं तथा यार्धपयेपि य ।
 शितायां तु तृतीयं स्यात्त्रयः पिण्डाश्च कल्पिताः ॥ २,१५.४० ॥
 विधाता प्रथमे पिण्डे द्वितीये गरुडध्वजः ।
 तृतीये यमदूताश्च प्रयोगः परिकीर्तितः ॥ २,१५.४१ ॥
 दत्ते तृतीये पिण्डेऽस्मिन्नेऽहोषैः प्रमुच्यते ।
 आधारभूतशुक्लवस्त्रज्वलनैर्ज्वालयेत्स्थिताम् ॥ २,१५.४२ ॥
 समुज्य योपलिप्याथ उल्लिप्योद्धृत्य वेदिकाम् ।
 अभ्युक्ष्योपसमाधाय वह्निं तत्रः विधानतः ॥ २,१५.४३ ॥
 पुष्पाक्षतैश्च समुज्य देवं क्वद्यादसंज्ञकम् ।
 त्वं भूतकृज्जगद्योने त्वं लोकपरिपालकः ॥ २,१५.४४ ॥
 उपसंभारकस्तस्माद्देनं स्वर्गं मृतं नय ।
 एति क्वद्यादमभ्यर्च्य शरीराहुतिमाचरेत् ॥ २,१५.४५ ॥
 अर्धदग्धे तथा देहे दद्यादाज्याहुतिं ततः ।
 लोमभ्यः स्वोतिवाक्येन कुर्याद्भोमं यथाविधि ॥ २,१५.४६ ॥
 शितामारोप्य तं प्रेतं लुनेदाज्याहुतिं ततः ।
 यमाय यान्तकायेति मृत्यवे ब्रह्मणो तथा ॥ २,१५.४७ ॥
 जातवेदोमुके देया ऐका प्रेतमुभे तथा ।
 और्ध्वं तु ज्वालयेद्ब्रह्मिं पूर्वभागे शितां पुनः ॥ २,१५.४८ ॥
 अस्मात्त्वमधिजातोऽसि त्वदयं जायतां पुनः ।
 असौ स्वर्गाय लोकाय स्वाहा ज्वलति पावकः ॥ २,१५.४९ ॥
 अवेमाज्याहुतिं दत्त्वा तिलमिश्रां समन्त्रकाम् ।
 ततो दाढः प्रकर्तव्यः पुत्रेण किल निश्चितम् ॥ २,१५.५० ॥
 रोदितव्यं ततो गाढमेवं तस्य सुभं भवेत् ।
 दाढस्थानन्तरं तत्र कृत्वा सञ्चयनङ्कियाम् ॥ २,१५.५१ ॥
 प्रेतपिण्डं प्रदद्याच्च दाढार्तिशमनं भग ।

तावद्भूताः प्रतीक्षन्ते तं प्रेतं भान्यवार्थिनम् ॥ २,१५.५२ ॥
 दालस्थानन्तरं कार्यं पुत्रैः स्नानं सथैलकम् ।
 तिलोदकं ततो दधानामगोत्रेण तिष्ठतु ॥ २,१५.५३ ॥
 ततो जनपदैः सर्वैर्दातव्या करतालिका ।
 विषगुर्विषगुरिति ब्रूयाद्भुवैः प्रेतमुदीरयेत् ॥ २,१५.५४ ॥
 जनाः सर्वे समास्तस्य गृहमागत्य सर्वशः ।
 द्वारस्य दक्षिणे भागे गोमयं गौरसर्षपान् ॥ २,१५.५५ ॥
 निधाय वरुणं देवमन्तर्धाय स्ववेश्मनि ।
 भक्षयेन्निम्बपत्राणि घृतं प्राश्य गृहं प्रजेत् ॥ २,१५.५६ ॥
 डेयिद्गुधेन सिञ्चन्ति यितास्थानं भगेश्वर ।
 अश्रुपातं न कुर्वीत दधादस्मै जलाञ्जलीन् ॥ २,१५.५७ ॥
 श्लेष्माश्रु भान्यवैर्मुक्तं प्रेतो भुङ्क्ते यतोऽवशः ।
 अतो न रोदितव्यं हि क्रियाः कार्याः स्वशक्तितः ॥ २,१५.५८ ॥
 दुग्धं च मृन्मये पात्रे तोयं दधाद्दिनत्रयम् ।
 सूर्ये यास्तं गते ताक्ष्यं वलभ्यां यत्परेऽपि वा ॥ २,१५.५९ ॥
 भद्रः समूढलृटयो देवमिच्छन्कृतानुगः ।
 श्मशानं यत्परं गेहं वीक्षन्ध्यायैः स नीयते ॥ २,१५.६० ॥
 गर्तं पिण्डा दशाहं च दातव्याश्च दिनेदिने ।
 जलाञ्जलीः प्रदातव्याः प्रेतमुद्दिश्य नित्यशः ॥ २,१५.६१ ॥
 तावद्भुविश्च कर्तव्या यावत्पिण्डं दशाहिकम् ।
 पुत्रेण हि क्रिया कार्या भार्यया तदभावतः ॥ २,१५.६२ ॥
 तदभावे च शिष्येण तदभावे सडोदरः ।
 श्मशाने यान्यतीर्थे वा जलं पिण्डं च दापयेत् ॥ २,१५.६३ ॥
 ओदनानि च सकलूश्च शाकमूलकुलादिना ।
 प्रथमेऽहनि यद्दधात्तद्दधाद्दुत्तरेऽहनि ॥ २,१५.६४ ॥
 दिनानि दश पिण्डांश्च कुर्वन्त्यत्र सुतादयः ।
 प्रत्यहं ते विभजयन्ते यतुर्भागाः भगेश्वर ॥ २,१५.६५ ॥

भागद्वयं तु देवार्थं प्रीतिदं भूतपञ्चके ।
 तृतीयं यमदूतानां यतुर्थं योपश्रुव्यति ॥ २,१५.६६ ॥
 अडोरत्रैस्तु नवभिः प्रेतो निष्पत्तिमाप्नुयात् ।
 जन्तोर्निष्पन्नदेहस्य दशमे वलवत्क्षुधा ॥ २,१५.६७ ॥
 न विधिर्नैव मन्त्रश्च न स्वधावाडनाशिषः ।
 नाम गोत्रं समुख्यार्यं यद्दत्तं तद्दशाडिकम् ॥ २,१५.६८ ॥
 दग्धे देहे पुनर्देहमेवमुत्पद्यते भग ।
 प्रथमेऽहनि यः पिएऽस्तेन भूर्धा प्रजायते ॥ २,१५.६९ ॥
 ग्रीवा स्कन्धौ द्वितीये य तृतीये हृदयं भवेत् ।
 यतुर्थेन भवेत्पृष्ठे पञ्चमे नाभिरेव य ॥ २,१५.७० ॥
 षट्सप्तमे कटी गुड्यमृगु याप्यष्टमे तथा ।
 तालू पादौ य नवमे दशमेऽङ्घ्रि क्षुधा भवेत् ॥ २,१५.७१ ॥
 देहं प्राप्तः क्षुधाविष्टो गृहे द्वारे य तिष्ठति ।
 दशमेऽहनि यः पिएऽस्तं दद्यादाभिषेण तु ॥ २,१५.७२ ॥
 यतो देहे समुत्पन्ने प्रेतोऽतीव क्षुधान्वितः ।
 अतस्त्वामिषभाड्येन क्षुधा तस्य न नश्यति ॥ २,१५.७३ ॥
 अेकादशे द्वादशाडे प्रेतो भुङ्क्ते दिनद्वयम् ।
 योषितः पुरुषास्यापि प्रेतशब्दं समुख्यरेत् ॥ २,१५.७४ ॥
 दीपमन्त्रं जलं वस्त्रं यत्किञ्चिद्भस्तु दीयते ।
 प्रेतशब्देन तद्देयं मृत्पानन्ददायकम् ॥ २,१५.७५ ॥
 त्रयोदशेऽङ्घ्रि स प्रेतो नीयते य मडापथे ।
 पिएऽञ्जं देहमाश्रित्य दिवा नक्तं भुङ्क्षितः ॥ २,१५.७६ ॥
 शीतोष्णशङ्कुड्यादवह्निमार्गस्तु पापिनाम् ।
 क्षुधा तृषणात्मिका यैव सव्य सौम्यं कृतात्मनाम् ॥ २,१५.७७ ॥
 मार्गं यैतानि दुःखानि असिपत्रवनान्विते ।
 क्षुत्पिपासासार्द्धितो नित्यं यमदृतैः प्रपीडितः ॥ २,१५.७८ ॥
 अहन्यहनि वै प्रेतो योजनानां शतद्वयम् ।
 यत्वारिंशत्तथा सप्त अडोरत्रेण गच्छति ॥ २,१५.७९ ॥

गृहीतो यमपाशैश्च ङाडेति रुदिते तु सः ।
 स्वगृहं तु पश्चिज्य याभ्यं पुरमनुग्रजेत् ॥ २,१५.८० ॥
 कुमेण याति स प्रेतः पुरं याभ्यं शुभाशुभम् ।
 अतीत्य तानितान्येव मार्गे पुरवराणि य ॥ २,१५.८१ ॥
 याभ्यं सौरिपुरं नगेन्द्रभवनं गन्धर्वशैलागमौ ।
 क्रोञ्चं क्रूरपुरं विशित्रभवनं बह्वापदं दृःभृदम् ॥ २,१५.८२ ॥
 नानाकन्दपुरं सुतप्रभवनं रौद्रं पयोवर्षां शीताढ्यं
 बहुधर्मभीतभवनं याभ्यं पुरं याग्रतः ॥ २,१५.८३ ॥
 त्रयोदशेऽङ्गि स प्रेतो गृहीतो यमकिङ्करैः ।
 तस्मिन्मार्गे भ्रजत्येको गृहीत एव मर्कटः ॥ २,१५.८४ ॥
 तथैव स प्रजन्मार्गे पुत्रपुत्रेति य भ्रुवन् ।
 ङाडेति कन्दते नित्यं डीदृशं तु मया कृतम् ॥ २,१५.८५ ॥
 मानुष्यं लभ्यते कस्मादिति भ्रूते प्रसर्पति ।
 मडता पुण्ययोगेन मानुष्यं जन्म लभ्यते ॥ २,१५.८६ ॥
 न तत्प्राप्य प्रदत्तं ङि याचकेभ्यः स्वकं धनम् ।
 पशधीनं तदभवदिति भ्रूते (सैति) सगद्गदः ॥ २,१५.८७ ॥
 किङ्करैः पीड्यतेऽत्यर्थं स्मरते पूर्वदंडिकम् ॥ २,१५.८८ ॥
 सुभस्य दृःभस्य न कोऽपि दाता परो ददातीति कुबुद्धिरेषा ।
 पुरा कृतं कर्म सदैव भुज्यते देडिन्वयिन्निस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,१५.८९ ॥
 मया न दत्तं न हुतं हुताशने तपो न तमं ङिमशैलगह्वरे ।
 न सेवितं गाङ्गमडो मडाजलं देडिन्वयिन्निस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,१५.९० ॥
 न नित्यदानं न गावाङ्गिकं कृतं न वेददानं न य शास्त्रपुस्तकम् ।
 पुरा नदृष्टं न य सेवितोऽध्वा देडिन्वयिन्निस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,१५.९१ ॥
 जलाशयो नैव कृतो ङि निर्जले मनुष्यडेतोः पशुपक्षिडेतवे ।
 गोतृमिडेतोर्न कृतं ङि गोयरे देडिन्वयिन्निस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,१५.९२ ॥
 मया न भुक्तं पतिसङ्गसौभ्यं वह्निप्रवेशो न कृतो मृते सति ।
 तस्मिन्मृते तद्ग्रतपालनं वा देडिन्वयिन्निस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,१५.९३ ॥

भासोपवासैर्न विशोषितं वपुश्चान्द्रायणैर्वा नियमैश्च संडतैः ।

नारीशरीरं बहुदुष्टभ्रमाजनं लब्धं मया पूर्वकृतैर्विकर्मभिः ॥ २,१५.८४ ॥

उक्तानि वाय्यानि मया नराणामतः शृणुष्यावहितोऽपि पक्षिन् ।

स्त्रीणां शरीरं प्रतिलभ्य देही ब्रवीति कर्माणि कृतानि पूर्वम् ॥ २,१५.८५ ॥

एतं श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाष्ये द्वितीयांशे धर्मद्वैतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे यमलोकविस्तारतन्माहात्म्यतथाननिर्घृणां नाम पञ्चदशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १६

श्रीभगवानुवाच ।

अेवं विलपतस्तस्य प्रेतस्यैवं भगेश्वर ।

ऊन्मनस्य नितरां पीडितस्य च किङ्करैः ॥ २,१६.१ ॥

सप्तदश दिनान्येको वायुमार्गे विकृष्यते ।

अष्टादशे त्वहोरात्रे पूर्वं याभ्यपुंरं व्रजेत् ॥ २,१६.२ ॥

तस्मिन्पुरवरे रभ्ये प्रेतानां च गणो मडान् ।

पुष्पलद्रा नदी तत्रन्यग्रोधः प्रियदर्शनः ॥ २,१६.३ ॥

पुरे स तत्र विश्रामं प्राप्यते यमकिङ्करैः ।

जायापुत्रादिकं सौभ्यं स्मरेत्तत्र सुदुःषितः ॥ २,१६.४ ॥

रुदते करुणैर्वाङ्गै स्तृषार्तः श्रमपीडितः ।

स्वधनं स्वकलत्राणि गृहं पुत्राः सुभानि च ॥ २,१६.५ ॥

भृत्यमित्राणि चान्यथ्य सर्वं शोयति वै तदा ।

क्षुधार्तस्य पुरे तस्मिन्किङ्करैस्तस्य योय्यते ॥ २,१६.६ ॥

किङ्करा उचुः ।

क्व धनं क्व सुता जाया क्व गृहं क्व त्वमीदृशः ।

स्वकर्मापार्जितं भुङ्क्ष्व चिरं गच्छ मडापथे ॥ २,१६.७ ॥

जानासि शंभलवशं भलमध्यगानां नो शंभलः प्रयतते परलोकपाथ ।

गन्तव्यमस्ति तव निश्चितमेव तेन मार्गेण यत्र भवतः क्यविक्रयौ न ॥ २,१६.८ ॥

यमदूतोदितं वाक्यं पक्षिन्त्रैवं त्वया श्रुतम् ।

अवेवमुक्तस्ततः सर्वैर्लन्यमानः स मुद्गरैः ॥ २,१६.८ ॥
 अत्र दत्तं सुतैः पात्रे (त्रैः) स्नेहाद्वा कृपयाथ वा ।
 मासिकं पिण्डमश्राति ततः सौरिपुरे व्रजेत् ॥ २,१६.१० ॥
 तत्र नाम्ना तु राजा वै जङ्गमः कालरूपधृक् ।
 तं दृष्ट्वा भयभीतस्तु विश्रामे कुरुते मतिम् ॥ २,१६.११ ॥
 उदकं यात्रसंयुक्तं भुङ्क्ते तस्मिन्पुरे गतः ।
 त्रैपक्षिके तु यद्दत्तं तत्पुरं स व्यतिक्रमेत् ॥ २,१६.१२ ॥
 नगेन्द्रनगरे रम्ये प्रेतो याति द्विवानिशाम् ।
 गच्छन्वनानि रौद्राणि दृष्ट्वा कन्दति तत्र सः ॥ २,१६.१३ ॥
 भीषणैः क्लिश्यमानस्तु रुदते य पुनः पुनः ।
 मासद्वयावसाने तु तत्पुरं सोऽतिगच्छति ॥ २,१६.१४ ॥
 भुक्त्वा यात्रं जलं पीत्वा यद्दत्तं वान्धवैरिड ।
 क्लिश्यमानस्ततः पाशैर्नोयते यमकिङ्करैः ॥ २,१६.१५ ॥
 तृतीये मासि सम्प्राप्ते गन्धर्वनगरं शुभम् ।
 तृतीयं मासिकं भुक्त्वा तत्र गच्छत्यसौ पुरः ॥ २,१६.१६ ॥
 शैलागमं चतुर्थे स मासे प्राप्नोति वै पुरम् ।
 पाषाणस्तत्र वर्षन्ति प्रेतस्योपरि संस्थिताः ॥ २,१६.१७ ॥
 चतुर्थमासिके श्राद्धं भुक्ते तत्र सुष्पी भवेत् ॥ २,१६.१८ ॥
 ततो याति पुरं प्रेतः कूरं मासे तु पञ्चमे ।
 षड् दत्तं सुतैर्भुङ्क्ते प्रेतो वै तत्पुरे स्थितः ।
 षष्ठे मासि ततः प्रेतो याति कौञ्चाभिधं पुरम् ॥ २,१६.१९ ॥
 तत्र दत्तेन पिण्डेन श्राद्धेनाप्यायितः पुरे ।
 मुडूर्तार्धं तु विश्रम्य कम्पमानः सुदुःखितः ॥ २,१६.२० ॥
 तत्पुरं स व्यतिक्रम्य तर्जितो यमकिङ्करैः ।
 प्रयाति चित्रनगरं विचित्रो यत्र पार्थिवः ॥ २,१६.२१ ॥
 यमस्यैवानुजः सौरिर्यत्र राज्यं प्रशास्ति ङि ।
 मासैस्तु पञ्चभिः सार्धैरुपषाण्मासिकं भवेत् ॥ २,१६.२२ ॥

उनषाण्मासिकं तत्र भुङ्क्ते याम्यसमाहतः ।
 मार्गे पुनः पुनस्तस्य बुभुक्षा पीडयत्यलम् ॥ २,१६.२३ ॥
 सन्तिष्ठते मृते कोऽपि मदीयः सुतबान्धवः ।
 सौम्यं यो मे जनयति पततः शोकसागरे ॥ २,१६.२४ ॥
 अेवं मार्गे विलपति वार्यमाणश्च किङ्करैः ।
 आयान्ति समुभास्तत्र कैवर्तास्तु सलस्रशः ॥ २,१६.२५ ॥
 वयं ते तर्तुकाभाय मडावैतरणीं नदीम् ।
 शतयोजनविस्तीर्णा पूयशोषितसंकुलाम् ॥ २,१६.२६ ॥
 नानाजषसमाकीर्णा नानापक्षिगणैर्वृताम् ।
 वयं त्वां तारयिष्यामः सुभेनेति वदन्ति ते ॥ २,१६.२७ ॥
 अन्तरं देहि भो पान्थ बडुला येद्गुचिस्तव ।
 तेन तत्र प्रदत्ता गौस्तथा नावा प्रसर्पति ।
 मनुजानां छितं दानमन्ते वैतरणी स्मृता ॥ २,१६.२८ ॥
 परापानं दडेत्सर्वं विष्णुलोकं च सा नयेत् ।
 न दत्ता येत्पगश्रेष्ठ तां समेत्य समज्जति ॥ २,१६.२९ ॥
 स्वस्थावस्थे शरीरेऽत्र वैतरण्या प्रतं चरेत् ।
 देया च विदुषे धेनुस्तां नदीं तर्तुमिच्छता ॥ २,१६.३० ॥
 अवदन्मज्जमानस्तु निन्दत्यात्मानमात्मना ।
 पाथेयार्थं मया किञ्चिन्न प्रदत्तं द्विजाय च ॥ २,१६.३१ ॥
 न दत्तं न डुतं जभं न स्नातं न कृतं स्तुतम् ।
 यादृशं कर्म चरितं मूढं भुङ्क्तेति तादृशम् ॥ २,१६.३२ ॥
 तदैव लृष्टिं समूढस्ताडितो भाषते भटैः ।
 वैतरण्याः परतटे भुङ्क्ते दत्तं घटादिकम् ॥ २,१६.३३ ॥
 उनषाण्मासिकश्चाद्धं भुङ्क्त्वा गच्छति यात्रतः ।
 ताक्ष्यं तत्र विशेषेण भोजयित द्विजाञ्छुभान् ॥ २,१६.३४ ॥
 यत्वारिंशत्तथा सप्त योजनानि शतद्वयम् ।
 प्रयाति प्रत्यहं ताक्ष्यं अडोरान्नेण कर्षितः ॥ २,१६.३५ ॥
 सप्तमे मासि सम्प्राप्ते पुरं बह्वापदं प्रजेत् ।

तत्र भुङ्क्व प्रदत्तं यच्छ्राद्धं सप्तममासिकम् ॥ २,१६.३६ ॥
 अष्टमे मासि सम्प्राप्ते नानाकन्दपुरं व्रजेत् ।
 नानाकन्दगणान्दृष्ट्वा कन्दमानान्सुदारुणाम् ॥ २,१६.३७ ॥
 स्वयं य शून्यलृटयः समाकन्दति द्युःप्रितः ।
 तन्मासिकं य यच्छ्राद्धं भुङ्क्वा तत्र सुभी भवेत् ॥ २,१६.३८ ॥
 विडाय तत्पुरं प्रेतो याति तमपुरं प्रति ।
 सुतमनगरं प्राप्य नवमे मासि सोऽश्रुते ।
 द्विजभोज्यं पिण्डदानं कृतं श्राद्धं सुतेन यत् ॥ २,१६.३९ ॥
 मासि वै दशमे प्राप्ते रौद्रं स्थानं स गच्छति ।
 दशमे मासि यदत्तं तद्भुङ्क्वा य प्रयाति सः ॥ २,१६.४० ॥
 दशैकमासिकं भुङ्क्वा पयोवर्षणामृच्छति ।
 मेघास्तत्र प्रवर्षन्ति प्रेतानां दुःखदायकाः ॥ २,१६.४१ ॥
 (ततः प्रचलितो पोतो बलुर्धमतृषार्दितः) ।
 द्वादशे मासि यच्छ्राद्धं तत्र भुङ्क्ते सुदुःशितः ॥ २,१६.४२ ॥
 डिञ्चिन्त्यने ततो वर्षे सार्धे यैकादशेऽथ वा ।
 याति शीतपुरं तत्र शीतं यत्रातिदुःखम् ॥ २,१६.४३ ॥
 शीतार्तः क्षुधितः सोऽथ वीक्षते हि दिशो दश ।
 तिष्ठेत्तु बान्धवः कोऽपि यो मे दुःखं व्यपोहति ॥ २,१६.४४ ॥
 किङ्करास्तं वदन्त्येवं क्व ते पुण्यं हि तादृशम् ।
 श्रुत्वा तेषां तु तद्वाक्यं छा दैव षति भाषते ॥ २,१६.४५ ॥
 दैवं हि पूर्वसुकृतं तन्मया नैव सञ्चितम् ।
 अेवं सञ्चिन्त्य बलुशो धैर्यमालम्बते पुनः ॥ २,१६.४६ ॥
 यत्वारिशद्योजनानि यतुर्युक्तानि वै ततः ।
 धर्मराजपुरं रभ्यं गन्धर्वाप्सराकुलम् ॥ २,१६.४७ ॥
 यतुरशीतिलक्ष्मैश्च मूर्तामूर्तैरधिष्ठितम् ।
 त्रयोदश प्रतीलारा धर्मराजपुरे स्थिताः ॥ २,१६.४८ ॥
 शुभाशुभं तु यत्कर्म ते विचार्य पुनः पुनः ।
 श्रवणा ब्रह्मणः पुत्रा मनुष्याणां य चेष्टितम् ।

कथयन्ति तदा लोके पूजिताः पूजिताः स्वयम् ॥ २,१६.४९ ॥

नरैस्तुष्टैश्च पुष्टैश्च यत्प्रोक्तं यं कृतं यं यत् ।

सर्वमावेदयन्ति स्म यित्रगुप्ते यमे यं तत् ॥ २,१६.५० ॥

दूराश्रवाणविज्ञाना दूरादर्शनगोचराः ।

अेवञ्चेष्टास्तु ते ह्यष्टौ स्वर्भूपातालयाशिणः ॥ २,१६.५१ ॥

तेषां पत्न्यस्तथै वोत्रा श्रवण्यः पृथगाह्वयाः ।

अेवं तेषां शक्तिरस्ति यत्न्यै मर्त्याधिकारिणः ॥ २,१६.५२ ॥

प्रतैर्दानैस्तवैर्यश्च पूजयेद्विड मानवः ।

जायन्ते तस्य ते सौम्याः सुभृत्युप्रदायिनः ॥ २,१६.५३ ॥

इति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे प्रेतयात्रादिनिर्गुपणं नाम षोडशोऽध्यायः

श्रीगरुडमाडापुराणम्- १७

गरुड उवाच ।

अेको मे संशयो देव हृदये सम्प्रभाधते ।

श्रमणाः कस्य पुत्राश्च कथं यमपुरे स्थिताः ॥ २,१७.१ ॥

मानुषैश्च कृतं कर्म कस्माज्जानन्ति ते प्रभो ।

कथं शृण्वन्ति ते सर्वे कस्माज्ज्ञानं समागतम् ॥ २,१७.२ ॥

कुत्र भुञ्जन्ति देवेश कथयस्व प्रसादतः ।

पक्षिराजवयः श्रुत्वा भगवान्वाक्यमब्रवीत् ॥ २,१७.३ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

शृणुष्व वयनं सत्यं सर्वेषां सौम्यदायकम् ।

तदहं कथयिष्यामि श्रवणानां विचेष्टितम् ॥ २,१७.४ ॥

अेकीभूतं यदा सर्वं जगत्स्थावरजङ्गमम् ।

क्षीरोदसागरे पूर्वं भयि सुभे जगत्पतौ ॥ २,१७.५ ॥

नाभिस्थोजस्तपस्तेपे वर्षाणि सुभद्रुन्यपि ।

अेकीभूतं जगत्सृष्टं भूतग्रामयतुर्विधम् ॥ २,१७.६ ॥

ब्रह्मणा निर्मितं पूर्वं विष्णुना पालितं तदा ।

रुद्रः संडारमूर्तिश्च निर्मितो ब्रह्मणा ततः ॥ २,१७.७ ॥
 वायुः सर्वगतः सृष्टः सूर्यस्तेजोभिवृद्धिमान् ।
 धर्मराजस्ततः सृष्टश्चित्रगुमेन संयुतः ॥ २,१७.८ ॥
 सृष्ट्वैतदादिकं सर्वं तपस्तेपे तु पद्मजः ।
 गतानि बहुवर्षाणि ब्रह्मणो नाभिपङ्कजे ॥ २,१७.९ ॥
 योयो हि निर्मितः पूर्वं तत्तत्कर्म समाचरेत् ।
 कस्मिंश्चित्समये तत्र ब्रह्मा लोकसमन्वितः ॥ २,१७.१० ॥
 रुद्रो विष्णुस्तथा धर्मः शासयन्ति वसुधराम् ।
 न जानीमो वयं किञ्चित्लोककृत्यमिडोऽप्यताम् ॥ २,१७.११ ॥
 षति चिन्तापराः सर्वे देवा विभभृशुस्तदा ।
 संसिन्त्य ब्रह्मणो मन्त्रं विबुधैः प्रेरितस्तदा ॥ २,१७.१२ ॥
 गृहीत्वा पुष्पपत्राणि सोसृजद्वाष्टशात्मजान् ।
 तेजोराशीन्विशावाक्षान्ब्रह्मणो वचनात्तु ते ॥ २,१७.१३ ॥
 योयं वदति लोकेस्मिञ्छुभं वा यद्वि वाशुभम् ।
 प्रापयन्ति ततः शीघ्रं ब्रह्मणः कर्णगोचरम् ॥ २,१७.१४ ॥
 दूरारुख्रवणविज्ञानं दूरदर्शनगोचरम् ।
 सर्वं शृण्वन्ति यत्पक्षिंस्तेनैव श्रवणा मताः ॥ २,१७.१५ ॥
 स्थित्वा यैव तथाकाशे जन्तूनां चेष्टितं य यत् ।
 तज्ज्ञात्वा धर्मराजाग्रे मृत्युकाले वदन्ति य ॥ २,१७.१६ ॥
 धर्मं यार्थं य कामं य मोक्षं य कथयन्ति ते ।
 अेको हि धर्ममार्गश्च द्वितीयश्चार्थमार्गकः ॥ २,१७.१७ ॥
 अपरः काममार्गश्च मोक्षमार्गश्चतुर्थकः ।
 उत्तमा धममार्गोऽण वैनतेय प्रयान्ति हि ॥ २,१७.१८ ॥
 अर्थदाता विमानैस्तु अश्वैः कामप्रदायकः ।
 उंसयुक्तविमानैश्च मोक्षाकाङ्क्षी विसर्पति ॥ २,१७.१९ ॥
 षतरः पादयारेण त्वसिपत्रवनानि य ।
 पाषाणैः कष्टकैः क्लिष्टः पाशबद्धोऽथ याति वै ॥ २,१७.२० ॥

यः कश्चिन्मानुषे लोके श्रवणान्पूजयेद्विड ।
 वर्धन्या जलपात्रेण पक्वान्नपरिपूर्णाया ॥ २,१७.२१ ॥
 श्रवणान्पूजयेत्तत्र मया सड जगेश्वर ।
 तस्याडं तत्प्रदास्यामि यत्सुरैरपि दुर्लभम् ॥ २,१७.२२ ॥
 संभोज्य ब्राह्मणान्भक्त्या त्वेकादश शुभाञ्छुयीन् ।
 द्वादशं सकलत्रं य मम प्रीत्यै प्रपूजयेत् ॥ २,१७.२३ ॥
 देवैः सर्वैश्च सम्पूज्य स्वर्गं यान्ति सुप्तेषया ।
 तैः पूजितैरड तुष्टश्चित्रगुप्तेन धर्मराट् ॥ २,१७.२४ ॥
 तैस्तुष्टैर्मत्पुरं यान्ति लोका धर्मपारायणाः ।
 श्रवणानां य माडात्म्यमुत्पत्तिं येष्टितं शुभम् ॥ २,१७.२५ ॥
 शृणोति पक्षिशार्दूल स य पापैर्न लिप्यते ।
 डड लोके सुभं भुक्त्वा स्वर्गलोके मडीयते ॥ २,१७.२६ ॥
 डति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकलपे
 श्रवणामडात्म्यनिर्णयपाणं नाम सप्तदसोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १८
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 श्रवणानां वयः श्रुत्वा क्षाणं ध्यात्वा पुनस्ततः ।
 यत्कृतं तु मनुष्यैश्चपुण्यं पापमडर्निशम् ॥ २,१८.१ ॥
 तत्सर्वं य परिज्ञाय चित्रगुप्ते निवेदयेत् ।
 चित्रगुप्तस्ततः सर्वं कर्म तस्मै वदत्यथ ॥ २,१८.२ ॥
 वायैव यत्कृतं कर्म कृतं यैव तु कायिकम् ।
 मानसं य तथा कर्म कृतं भुङ्क्ते शुभाशुभम् ॥ २,१८.३ ॥
 अेवं ते कथितस्तार्क्ष्यं प्रेतमार्गस्य निर्णयः ।
 विश्रान्ति दानि सर्वाणि स्थानानि कथितानि ते ॥ २,१८.४ ॥
 तमुद्दिश्य ददात्यन्नं सुभं याति मडाध्वनि ।
 दिवा रात्रौ तमुद्दिश्य स्थाने दीपप्रदो भवेत् ॥ २,१८.५ ॥
 अन्धकारे मडाघोरे श्रपूणो लक्ष्यवर्जिते ।

दीप्तेऽध्वनि य ते यान्ति दीपो दत्तश्च यैनरैः ॥ २,१८.६ ॥

कार्तिके य यतुर्दृश्यां दीपदानं सुभाय वै ।

अथ वक्ष्यामि संक्षेपाद्यममार्गस्य निष्कृतिम् ॥ २,१८.७ ॥

वृषोत्सर्गस्य पुण्येन पितृलोकं स गच्छति ।

ऐकादशाहपिण्डेन शुद्धदेहो भवेत्ततः ॥ २,१८.८ ॥

उदकुम्भप्रदानेन किङ्कुरास्तृप्तिमाप्नुयुः ॥ २,१८.९ ॥

शय्यादानाद्धिमानस्थो याति स्वर्गेषु मानवः ।

तदह्नि दीयते सर्वं द्वादशाहं विशेषतः ॥ २,१८.१० ॥

पदानि सर्ववस्तूनि वरिष्ठानि त्रयोदशे ।

यो ददाति मृतस्येह जुवन्नप्यात्मभेदेतवे ॥ २,१८.११ ॥

तदाश्रितो मछामार्गो वैनतेय स गच्छति ।

ऐक्ये अवास्ति सर्वत्रे व्यवहारः भगाधिप ॥ २,१८.१२ ॥

उत्तमाधममध्यानां तत्तदावर्जनं भवेत् ।

यावद्भाग्यं भवेद्यस्य तावन्मार्गोऽतिरिच्यते ॥ २,१८.१३ ॥

स्वयं स्वस्येन यद्दत्तं तत्तत्राधिकरोति तम् ।

मृते यद्ब्रह्मन्धर्वैर्दत्तं तदाश्रित्य सुप्पी भवेत् ॥ २,१८.१४ ॥

गरुड उवाच ।

कस्मात्पदानि देयानि किंविधानि त्रयोदश ।

दीयते कस्य देवेश तद्भद्रस्व यथातथम् ॥ २,१८.१५ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

छत्रोपानडवस्त्राणि मुद्रिका य क्मण्डलुः ।

आसनं भाजनं यैव पदं सप्तविधं स्मृतम् ॥ २,१८.१६ ॥

आतपस्तत्र यो रौद्रो दह्यते येन मानवः ।

छत्रदानेन सुखया जायते प्रेततुष्टिदा ॥ २,१८.१७ ॥

अशिपत्रवनं घोरं सोऽतिङ्गामति वै ध्रुवम् ।

अश्वाङ्गुलाश्च गच्छन्ति ददते य उपानडौ ॥ २,१८.१८ ॥

आसने स्वागते (भोजने) यैव दत्तं तस्मै द्विजायते ।

सुप्नेन भुङ्क्ते स प्रेतः पथि गच्छञ्जनैः शनैः ॥ २,१८.१९ ॥

बहुधर्मसमाकीर्णो निर्वृतिं तोयवर्जिते ।
 कमण्डलुप्रदानेन सुभी भवति निश्चितम् ॥ २,१८.२० ॥
 मृतोद्देशेन यो दधाद्दुष्टपात्रं तु ताम्रजम् ।
 प्रपादानसलस्रस्य तत्कृत्वं सोऽश्रुते ध्रुवम् ॥ २,१८.२१ ॥
 यमदूता मडारौद्राः करावाः कृष्णपिङ्गलाः ।
 न पीडयन्ति दाक्षिण्याद्भस्त्राभारणदानतः ॥ २,१८.२२ ॥
 सायुधा धावमानाश्च न मार्गो दृष्टिगोचरः ।
 प्रयान्ति यमदूतास्ते मुद्रिकायाः प्रदानतः ॥ २,१८.२३ ॥
 भाजनासनदानेन आमात्रभोजनेन य ।
 आजययज्ञोपवीताभ्यां पदं सम्पूर्णांतां व्रजेत् ॥ २,१८.२४ ॥
 अत्र मार्गो गच्छमानस्तृषार्तः श्रमपीडितः ।
 मडिषीरथ (दुग्ध) दानाभ्य सुभी भवति निश्चितम् ॥ २,१८.२५ ॥
 गरुड उवाच ।
 मृतोद्देशेन यत्किञ्चिद्दीयते स्वगृहे विभो ।
 स गच्छति मडामार्गो तद्दत्तं केन गृह्यते ॥ २,१८.२६ ॥
 श्रीभगवानुवाच ।
 गृह्णाति वरुणो दानं मम उस्ते प्रयच्छति ।
 अहं य भास्करे देवे भास्करात्सोऽश्रुते सुभम् ॥ २,१८.२७ ॥
 विकर्माणाः प्रभावेण वंशच्छेदे क्षिताविड ।
 सर्वे ते नरकं यान्ति यावत्पापस्य संक्षयः ॥ २,१८.२८ ॥
 कस्मिंश्चित्सामये पूर्णो मडिषासनसंस्थितः ।
 नरकान्वीक्ष्य धर्मात्मा नानाकृन्तसमाकुलान् ॥ २,१८.२९ ॥
 यतुरशीतिलक्षाणां नरकाणां स ईश्वरः ।
 तेषां मध्ये श्रेष्ठतमा धीरा या अेकविंशतिः ॥ २,१८.३० ॥
 तामिस्त्रं लोडशङ्कुश्च मडारौरवशात्मवी ।
 रौरवं कुड्कलं कालसूत्रकं पूतिमृत्तिका ॥ २,१८.३१ ॥
 सङ्घातं लोडतोदं य सविषं सम्प्रतापनम् ।

मडानरककालोलः सञ्जवनमडापथः ॥ २,१८.३२ ॥
अवीचिरन्धता मिस्त्रः कुम्भोपाकस्तथैव य ।
असिपत्रवनं यैव पतनश्चैकविंशतिः ॥ २,१८.३३ ॥
येषां तु नरके घोरे बह्वृष्टानि गतानि वै ।
सन्तातर्नैव विद्यते दूतत्वं ते तु (प्रेत्य) यान्ति हि ॥ २,१८.३४ ॥
यमेन प्रेषितास्ते वै मानुषस्य मृतस्य तु ।
दिनेदिने प्रगृह्णन्ति दत्तमन्नाद्यपानकम् ॥ २,१८.३५ ॥
प्रेतस्यैव विलुण्ठन्ति मध्ये मार्गे बुभुक्षिताः ।
मासान्ते भोजनं पिण्डभेदे यच्छन्ति तत्र वै ॥ २,१८.३६ ॥
तृप्तिं प्रयान्ति ते सर्वे प्रत्यङ् यैव वत्सरम् ।
अेवमादिदृष्टैः पुण्यैः कमात्सौरिपुरं प्रजेत् ॥ २,१८.३७ ॥
ततः संवत्सरस्यान्ते प्रत्यासन्ने यमालये ।
बहुभीतकरे प्रेतो हस्तमात्रं समुत्सृजेत् ॥ २,१८.३८ ॥
दिवसैर्दशभिर्जातं तं देवं दशपिण्डजम् ।
जामदग्न्यस्येव रामं दृष्ट्वा तेजः प्रसर्पति ॥ २,१८.३९ ॥
कर्मजं देवमाश्रित्य पूर्वदेवं समुत्सृजेत् ।
अङ्गुष्ठमात्रो वायुश्च शमीपत्रंसमारुहेत् ॥ २,१८.४० ॥
प्रजंस्तिष्ठन्पदैकेन यथैवैकेन गच्छति ।
यथा तृणजलौकेव देवी कर्मानुगोऽवशः ॥ २,१८.४१ ॥
वासांसि ज्ञोर्षानि यथा विडाय नवानि गृह्णाति नरोऽपराधि ।
तथा शरीराणि विडाय ज्ञोर्षान्यन्यानि संयाति नवानि देवी ॥ २,१८.४२ ॥
एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे द्वितीयांशे
धर्मद्वैतदृष्ट्रीकृष्णगारुड संवादे
वृषोत्सर्गनानादानङ्कलयमलोडगमनकर्मजदेवप्राप्तिनिर्मुखां
नामाष्टादशोऽध्यायः

वायुभूतः क्षधाविष्टः कर्मजं दैवमाश्रितः ।
ते दैवं स समासाध यमेन सः सः गच्छति ॥ २,१८.१ ॥
चित्रगुप्तपुरं तत्र योजनानां तु विंशतिः ।
कायस्थास्तत्र पश्यन्ति पापपुण्यानि सर्वशः ॥ २,१८.२ ॥
महादानेषु दत्तेषु गतस्तत्र सुभी भवेत् ।
योजनानां यत्तुर्विंशत्पुरं वैवस्वतं शुभम् ॥ २,१८.३ ॥
लोढं लवणकार्पासं तिलपात्रं च यैर्नरैः ।
दत्तं तेनैव तृथ्यन्ति यमस्य पुरथारिणः ॥ २,१८.४ ॥
गत्वा च तत्र ते सर्वे प्रतीडारं वदन्ति हि ।
धर्मध्वजप्रतीडारस्तत्र तिष्ठति सर्वदा ॥ २,१८.५ ॥
सामधान्यस्य दानेन प्रीतो धर्मध्वजो भवेत् ।
तत्र गत्वा प्रतीडारो भ्रूते तस्य शुभाशुभम् ॥ २,१८.६ ॥
धर्मराजस्य यद्रूपं सन्तः सुकृतिनो जनाः ।
पश्यन्ति च दुरात्मानो यमरूपं सुभीषणम् ॥ २,१८.७ ॥
तं दृष्ट्वा भयभीतस्तु ङाडतेति वदते जनः ।
कृतं दानं च यैर्मर्त्यैस्तेषां नास्ति भयं क्वचित् ॥ २,१८.८ ॥
प्राप्तं सुकृतिनं दृष्ट्वा स्थानाख्यं लति सूर्यजः ।
अेष मे मण्डलं भित्त्वा ब्रह्मलोकं प्रयास्यति ॥ २,१८.९ ॥
दानेन सुलभो धर्मो यममार्गः सुखावहः ।
अेष मार्गो विशालोऽत्र न केनाप्यनुगम्यते ।
दानपुण्यं विना वत्स न गच्छेद्धर्ममन्दिरम् ॥ २,१८.१० ॥
तस्मिन्मार्गे तु रौद्रे वै भीषणा यमकिङ्कराः ।
अेकैकस्य पुरस्यात्रे तिष्ठत्येकसदस्रकम् ॥ २,१८.११ ॥
पथन्ति पापिनं प्राप्य उदके यातनाकराः ।
गृह्णन्ति मासमासान्ते पादशेषं तु तद्भवेत् ॥ २,१८.१२ ॥
और्ध्वदैहिकदानानि यैर्न दत्तानि काश्यप ।
महाकष्टेन ते यान्ति तस्माद्दयानि शक्तितः ।
अदत्त्वा पशुवधान्ति गृहीतो वन्धवन्धनैः ॥ २,१८.१३ ॥

अेव कृतेन सम्पश्येत्स नरः भूतकर्मणा ।
 दैविकीं पैतृकीं योनिं मानुषीं वाथ नारकीम् ॥ २,१९.१४ ॥
 धर्मराजस्य वयनान्मुक्तिर्भवति वा ततः ।
 मानुष्यं तत्पतः प्राप्य स पुत्रः पुत्रतां प्रजेत् ॥ २,१९.१५ ॥
 यथायथा कृतं कर्म तान्तां योनिं प्रजेन्नरः ।
 तत्तथैव य भुञ्जानो विचरेत्सर्वलोकगः ॥ २,१९.१६ ॥
 अशाश्वतं परिज्ञाय सर्वलोकोत्तरं सुभम् ।
 यदा भवति मानुष्यं तदा धर्मं समाचरेत् ॥ २,१९.१७ ॥
 कुमयो भस्म विष्ठा वा देहानां प्रकृतिः सदा ।
 अन्धकूपे मडारौद्रे दीपलस्तः पातेतु वै ॥ २,१९.१८ ॥
 मडापुण्यप्रभावेण मानुष्यं जन्म लभ्यते ।
 यस्तत्राप्य यरेद्धर्मं स गच्छेत्परमां गतिम् ॥ २,१९.१९ ॥
 अपि जानन्वृथा धर्मं दुःखमायाति याति य ॥ २,१९.२० ॥
 जातीशतेन लभते किल मानुषत्वं तत्रापि दुर्लभतरं भग भो द्विजत्वम् ।
 यस्तत्र पालयति लालयति प्रतानि तस्यामृतं भवति उस्तगतं प्रसादात् ॥ २,१९.२१ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाषे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादे यममन्दिरप्रवेशतदाज्ञाबन्धमनुष्यादि
 देहान्तरप्राप्तिनिर्णयणं नामैकोनविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २०

गरुड उवाच ।

ये केचित्प्रेतरूपेण कुत्र वासं लभन्ति ते ।
 प्रेतलोकाद्धिनिर्मुक्ताः कथं कुत्र प्रजन्ति ते ॥ २,२०.१ ॥

यतुर्युक्ताशीति लक्षैर्नरकैः पर्युपासिताः ।
 यमेन रक्षितास्तत्र भूतैश्चैव सलस्रशः ॥ २,२०.२ ॥

विचरन्ति कथं लोके नरकाख्य विनिर्गताः ।
 गरुडोदीरितं श्रुत्वा लक्ष्मीनाथोऽब्रवीद्विदम् ॥ २,२०.३ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

पक्षिराज शृणुष्व त्वं यत्र प्रेताश्चरन्ति वै ।
 परार्थदारग्रहणायश्च (ब) लाद्द्रोडात्रिशायराः ॥ २,२०.४ ॥
 तथैव सर्वपापिष्ठः स्वात्मजान्वेषणे रताः ।
 विचरन्त्यशरीरास्ते क्षुमिपासार्दिता भृशम् ॥ २,२०.५ ॥
 बन्दीगृहवि निर्मुक्ता येभ्यो नश्यन्ति जन्तवः ।
 ते व्यवस्यन्ति य प्रेता वधोपायं य बन्धुषु ॥ २,२०.६ ॥
 पितृद्धदाराणि रुन्धन्ति तन्मार्गोच्छेदकास्तथा ।
 पितृभा गान्विगृह्णन्ति पान्थेभ्यस्तस्करा एव ॥ २,२०.७ ॥
 स्वं वेश्म पुनरागत्य मित्रस्थाने विशन्ति ते ।
 तत्र स्थिता निरीक्षन्ते रोगशोकादिबन्धनाः ॥ २,२०.८ ॥
 पीडयन्ति ज्वरीभूय ओकान्तरमिषेण तु ।
 तृतीयकज्वरा भूत्वा शीतवातादिपीडया ॥ २,२०.९ ॥
 अन्यांश्च विविधान्नोगाञ्छिरोऽर्तिं य विषूयिकाम् ।
 यन्ति यन्ति सदा तेषामुच्छिष्टादिस्थलस्थिताः ॥ २,२०.१० ॥
 आत्मजानां छलाल्लोका भूतसङ्घैश्च रक्षिताः ।
 पिबन्ति ते य पानीयं भोजनोच्छिष्टयोजितम् ॥ २,२०.११ ॥
 अेवं प्रेताः प्रवर्तन्ते नानादोषैर्विकर्मिणः ॥ २,२०.१२ ॥
 गरुड उवाच ।
 कथं कुर्वन्ति ते प्रेताः केन रुपोऽ कस्य किम् ।
 ज्ञायते केन विधिना जल्पन्ति न वदन्ति वा ॥ २,२०.१३ ॥
 अेनं छिन्धि मनोमोहं मम येद्विच्छसि प्रियम् ।
 कलिकाले लृषीकेश प्रेतत्वं जायते बहु ॥ २,२०.१४ ॥
 श्रीविष्णुरुवाच ।
 स्वकुलं पीडयेत्येतः परच्छिद्रेण पीडयेत् ।
 ज्वन्स दृश्यते स्नेही मृतो दृष्टत्वमाप्नुयात् ॥ २,२०.१५ ॥
 रुद्रजापी धर्मरतो देवतातिथिपूजकः ।
 सत्यवाक्प्रियवादी य न प्रेतैः स हि पीड्यते ॥ २,२०.१६ ॥
 सर्वक्रियापरिभ्रष्टो नास्तिको धर्मनिन्दकः ।

असत्यवादनिरतो नरः प्रेतैः स पीड्यते ।
 कलौ प्रेतत्वमाप्नोति ताक्ष्याशुद्धक्रियापरः ॥ २,२०.१७ ॥
 कृतादौ द्वापरान्ते य न प्रेतो नैव पीडनम् ।
 भङ्गनामेकजातानामेकः सौम्यं समश्नुते ॥ २,२०.१८ ॥
 ऐको दृष्टतकर्मा य ऐकः सन्ततिमाञ्जनः ।
 ऐकः सम्पीड्यते प्रेतैरेकः सुतधनान्वितः ॥ २,२०.१९ ॥
 ऐकस्य पुत्रनाशः स्यादेको दृष्टितुमान्भवेत् ।
 विरोधो बन्धुभिः सार्धं प्रेतदोषेण काश्यप ॥ २,२०.२० ॥
 सन्ततिर्दृश्यते नैव समुत्पन्ना विनश्यति ।
 पशुद्रव्यविनाशश्च सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.२१ ॥
 प्रकृतेः परिवर्तः स्याद्धिद्वेषः सड् बन्धुभिः ।
 अकस्माद्द्व्यसनप्राप्तिः सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.२२ ॥
 नास्तिक्यं वृत्तिलोपश्च मडालोभस्तथैव य ।
 स्याद्भ्रन्तकलङ्को नित्यं सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.२३ ॥
 पितृमातृनिडन्ता य देवब्राह्मणनिन्दकः ।
 एत्यादोषमवाप्नोति सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.२४ ॥
 नित्यकर्मविनिमुक्तो जपलोभविवर्जितः ।
 परद्रव्याणां य उर्ता सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.२५ ॥
 सुवृष्टौ कृषिनाशश्च व्यवहारो विनश्यति ।
 लोके कलङ्कशी य सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.२६ ॥
 मार्गे जङ्गम्यमानं तं पीडयेद्भातमाडली ।
 प्रेतपीडा तु सा ज्ञेया सत्यंसत्यं भगेश्वर ॥ २,२०.२७ ॥
 डीनजात्या य सम्बन्धो डीनकर्म करोति यः ।
 अधर्मे रमते नित्यं सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.२८ ॥
 व्यसनैर्द्रव्यनाशः स्याद्दुपकान्तं विनश्यति ।
 यौराग्निराजभिर्दानिः सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.२९ ॥
 मडारोगोपलब्धिश्च बालकानां य पीडनम् ।
 जाया सम्पीड्यते यय्य सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.३० ॥

श्रुतिस्मृतिपुराणेषु धर्मशास्त्रसमुद्भवेषु ।
 अभावो जायते धर्मो सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.३१ ॥
 देवतीर्थद्विजानां तु निन्दायः कुरुते नरः ।
 प्रत्यक्षं वा परोक्षं वा सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.३२ ॥
 स्ववृत्तिदरुणं यच्च स्वप्रतिष्ठादतिस्तथा ।
 वंशच्छेदः नदृश्येत प्रेतदोषाद्विनात्यथा ॥ २,२०.३३ ॥
 स्त्रीणां गर्भविनाशः स्यान्न पुष्पं दृश्यते तथा ।
 भालानां मरणं यत्र सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.३४ ॥
 भावशुद्ध्या न कुरुते श्राद्धं सांवत्सरादिकम् ।
 स्वयमेव न कुर्वीत सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.३५ ॥
 तीर्थे गत्वा परासक्तः स्वकृत्यं च परित्यजेत् ।
 धर्मकार्ये न सम्पत्तिः सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.३६ ॥
 दम्पत्योः कलञ्चैव भोजने कोपसंयुतः ।
 परद्रोहे मतिश्चैव सा पीडा प्रेतसंभवा ॥ २,२०.३७ ॥
 पुष्पं यत्र न दृश्येन कुलं तथा ।
 विरडो भार्यया यत्र सा पीडा प्रेतसंभवा ॥ २,२०.३८ ॥
 येषां वै जायते चिह्नं सदोव्याटपरं नृणाम् ।
 स्वक्षेत्रे निष्कलं तेजः सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.३९ ॥
 स्वगोत्रघातकश्चैव उन्ति शत्रुमिवात्मजम् ।
 न प्रीतिर्नापि सौम्यं च सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.४० ॥
 पितृवाङ्मयं न कुरुते स्वपत्नीं च न सेवते ।
 सदा क्रूरमतिर्व्यग्रः सा पीडा प्रेतसम्भवा ॥ २,२०.४१ ॥
 विकर्मा जायते प्रेतो ह्यविधिङ्कियथा तथा ।
 तत्कालदृष्टसंसार्याद्रूपोत्सर्गादृते तथा ॥ २,२०.४२ ॥
 दृष्टगृत्युवशाद्वापि अदग्धवपुषस्तथा ।
 प्रेतत्वं जायते तार्क्ष्यं पीड्यन्ते येन जन्तवः ॥ २,२०.४३ ॥
 अयं ज्ञात्वा भगवन् प्रेतमुक्तिं समाचरेत् ।

यो वै न मन्यते प्रेतान्मृतः प्रेतत्वमाप्नुयात् ॥ २,२०.४४ ॥

प्रेतदोषः कुले यस्य सुभ्रं तस्य न विधत्ते ।

मतिः प्रीती रतिर्बुद्धिर्लक्ष्मीः पञ्चविनाशनम् ॥ २,२०.४५ ॥

तृतीये पञ्चमे पुंसि वंशश्छेदो हि जायते ।

दृशिद्रो निर्धनश्चैव पापकर्मा भवेत्तवे ॥ २,२०.४६ ॥

ये केचित्प्रेतरूपा विद्वृतमुष्पदृशो रौद्ररूपाः करावा मन्यन्ते

नैव गोत्रं सुतदुडितृपितृन्मातृजायां वधूं वा ।

कृत्वा काम्यं यं रुपं सुभ्रगतिरलिता भाषमाणा यथेष्टे डा

कष्टं भोक्तुंकामा विधिवशपतिताः संस्मरन्ति स्वपाकम् ॥ २,२०.४७ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रतकल्ये

श्रीकृष्णगरुडसंवादे प्रेतावासतद्वाधाप्रकारनिर्णयणं नाम विंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २९

गरुड उवाच ।

मुक्तिं यान्ति कथं प्रेतास्तदहं प्रष्टुमुत्सुकः ।

यन्मुक्तौ य मनुष्याणां न पीडा जायते पुनः ॥ २,२९.१ ॥

अेतैश्च लक्षाणैर्देव पीडोक्ता प्रेतजा त्वया ।

तेषां कदा भवेन्मुक्तिः प्रेतत्वं न कथं भवेत् ॥ २,२९.२ ॥

प्रेतत्वे हि प्रमाणं यं कति वर्षाणि संप्रयया ।

शिरं प्रेतत्वमापन्नः कथं मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ २,२९.३ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

मुक्तिं प्रायन्ति ते प्रेतास्तदहं कथयामि ते ।

यदैव मनुजोऽवैति मम पीडा कृता त्वियम् ॥ २,२९.४ ॥

पृथ्णार्थं छितमन्विच्छन्तै वृक्षे विनिवदयेत् ।

स्वप्ने दृष्टः शुभो वृक्षः क्वलितश्चूतयम्पकः ॥ २,२९.५ ॥

विप्रो वा वृषभो देवो भ्रमते तीर्थगो यद्वि ।

अवं दृष्टो यदा स्वप्ने मृतः कोऽपिस्वगोत्रजः ॥ २,२९.६ ॥

स्वप्ने सत्यं परिज्ञाय दृष्टं प्रेतप्रभावातः ।

अद्भुतानि प्रदृश्यन्ते प्रेतदोषाद्विनिश्चितम् ॥ २,२१.७ ॥

तीर्थस्नाने मतिर्यावच्छित्तं धर्मपरायणम् ।

धर्मापायं प्रकुरुते प्रेतपीडा तदा व्रजेत् ॥ २,२१.८ ॥

तदा तत्र विनाशाय चित्तभङ्गं करोति सा ।

श्रेयांसि बहुविधानि सम्भवन्ति पदेपदे ॥ २,२१.९ ॥

अश्रेयसि प्रवृत्तिं च प्रेरयन्ति पुनः पुनः ।

उच्यते न च कूरत्वं सर्वं प्रेतकृतं भग ॥ २,२१.१० ॥

सर्वविधानि सन्त्यज्य मुक्त्युपायं करोति यः ।

तस्य कर्मफलं साधु प्रेतवृत्तिश्च शाश्वती ॥ २,२१.११ ॥

स भवेत्तेन मुक्तस्तु दत्तं श्रेयस्करो परम् ।

स्वयं तृप्यति भोः पक्षिन्धस्योद्देशेन दीयते ॥ २,२१.१२ ॥

शृणु सत्यमिदं तार्क्ष्यं यद्ददाति भुनक्ति सः ।

आत्मानं श्रेयसा युञ्ज्यात्प्रेतस्तृप्तिं चिरं व्रजेत् ॥ २,२१.१३ ॥

ते तृप्ताः शुभमिच्छन्ति निजबन्धुषु सर्वदा ।

अज्ञातयस्तु ये दुष्टाः पीडयन्ति स्ववंशजान् ॥ २,२१.१४ ॥

निवारयन्ति तृप्तास्ते जायमानानुकम्पकाः ।

पश्चात्ते मुक्तिमायन्ति काले प्राप्ते स्वपुत्रतः ।

सदा बन्धुषु यच्छन्ति वृद्धिमृद्धिं भगाधिप ॥ २,२१.१५ ॥

दर्शनाद्भाषणार्थास्तु येष्टातः पीडनाद्भ्रतिम् ।

न प्रापयति मूढात्मा प्रेतशापैः स लिप्यते ॥ २,२१.१६ ॥

अपुत्रकोऽपशुश्चैव दरिद्रो व्याधितस्तथा ।

वृत्तिहीनश्च हीनश्च भवेज्जन्मनिजन्मनि ॥ २,२१.१७ ॥

अेवं भ्रुवन्ति ते प्रेताः पुनर्यात्स्यं समाश्रिताः ।

तत्रस्थानां भवेन्मुक्तिः स्वकाले कर्मसंक्षये ॥ २,२१.१८ ॥

गरुड उवाच ।

नाम गोत्रं न दृश्येत प्रतीतिर्नैव जायते ।

केचिद्भ्रदन्ति दैवज्ञाः पीडां प्रेतसमुद्भवाम् ॥ २,२१.१९ ॥

न स्वप्नश्चैष्टितं नैव दर्शनं न कदाचन ।

किं कर्तव्यं सुरश्रेष्ठ तत्र मे भूहि निश्चितम् ॥ २,२१.२० ॥

श्रीभगवानुवाच ।

सत्यं वाध्यन्तं वापि वदन्ति क्षितिदेवताः ।

तदा सञ्चिन्त्य हृदये सत्यमेतद्द्विजेशितम् ॥ २,२१.२१ ॥

भावभक्तिं पुरस्कृत्य पितृभक्तिपरायणः ।

कृत्वा कृष्णबलिं यैव पुरश्चरणं पूर्वकम् ॥ २,२१.२२ ॥

जपडोमैस्तथा दानैः प्रकुयद्दिउसोधनम् ।

कृतेन तेन विद्वानि विनश्यन्ति षण्णश्वर ॥ २,२१.२३ ॥

भूतप्रेतपिशाचैर्वा स येद-यैः प्रपीड्यते ।

पितृद्वेषेन वै कुर्यान्नारायणबलिं तदा ।

विमुक्तः सर्वपीडाभ्य इति सत्यं वयो मम ॥ २,२१.२४ ॥

पितृपीडा भवेद्यत्र कृत्यैर-न्यैर्न मुच्यते ।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पितृभक्तिपरो भवेत् ॥ २,२१.२५ ॥

नवमे दशमे वर्षे पितृद्वेषेन वै पुमान् ।

गायत्रीमयुतं जप्त्वा दशांशेन च डोमयेत् ॥ २,२१.२६ ॥

कृत्वा कृष्णबलिं पूर्वं वृषोत्सर्गादिकाः क्रियाः ।

सर्वोपद्रवडीनस्तु सर्वसौख्यमवाप्नुयात् ।

उत्तमं लोकमाप्नोति ज्ञातिप्राधान्यमेव च ॥ २,२१.२७ ॥

पितृमा तृसमं लोके नास्त्य-न्यदैवतं परम् ।

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेत्पितरौ सदा ॥ २,२१.२८ ॥

छितानामुपदेष्टा छि प्रत्यक्षं देवतं पिता ।

अन्या या देवता लोके न देउप्रभवो छि ताः ॥ २,२१.२९ ॥

शरीरमेव जन्तूनां स्वर्गमोक्षैकसाधनम् ।

देडो दत्तो छि येनैवं कोऽन्यः पूजयतमस्ततः ॥ २,२१.३० ॥

इति सञ्चिन्त्यहृदये पक्षि-न्यद्यत्प्रयच्छति ।

तत्सर्वमात्मना भुङ्क्ते दानं वेदविदो विदुः ॥ २,२१.३१ ॥

पुत्राभनरकाधस्मात्पितरं त्रायते सुतः ।

तस्मात्पुत्र इति प्रोक्त इड यापि परत्र च ॥ २,२१.३२ ॥

अपमृत्युमृतौ स्यातां पितरौ कस्यचित्पग ।
 व्रततीर्थाविवाहादिश्राद्धं संवत्सरं त्यजेत् ॥ २,२१.३३ ॥
 स्वप्राध्यायमिमं यस्तु प्रेत विद्गनिदर्शकम् ।
 यः पठेच्छृणुयाद्वापि प्रेतयिहं न पश्यति ॥ २,२१.३४ ॥
 ष्ठी श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाष्ये द्वितीयांशे धर्मकाट्टप्रेतकल्पे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादे स्वप्राध्यायो नामैकविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २२

गरुड उवाच ।
 सम्भवन्ति कथं प्रेताः केन तेषां गतिर्भवेत् ।
 कीदृक्तेषां भवेद्रूपं भोजनं किं भवेत्प्रभो ॥ २,२२.१ ॥
 सुप्रीतास्ते कथं प्रेताः क्व तिष्ठन्ति सुरेश्वर ।
 प्रसन्नः कृपया देव प्रश्रमेनं वदस्व मे ॥ २,२२.२ ॥
 श्रीभगवानुवाच ।
 पापकर्मरता ये वै पूर्वकर्मवशानुगाः ।
 जायन्ते ते मृताः प्रेतास्ताञ्छृणुष्व वदाम्यहम् ॥ २,२२.३ ॥
 वापीकूपतडागांश्च आरामं सुरमन्दिरम् ।
 प्रपां सन्न सुवृक्षांश्च तथा भोजनशालिकाः ॥ २,२२.४ ॥
 पितृपैतामहं धर्मं किङ्कीर्णाति स पापभाक् ।
 मृतः प्रेतत्वमाप्नोति यावदाभूतसम्प्लवम् ॥ २,२२.५ ॥
 गोरुरं ग्रामसीमां तडागारामगह्वरम् ।
 कर्षयन्ति य ये लोभात्प्रेतास्ते वै भवन्ति हि ॥ २,२२.६ ॥
 याङ्गालाद्दुष्टकात्सर्पाद्ब्रह्मात्मज्ञानाद्भैद्युताग्निः ।
 दंष्ट्रिभ्यश्च पशुभ्यश्च मरणं पापकर्मिणाम् ॥ २,२२.७ ॥
 उद्धनमृता ये य विषशस्त्रहताश्च ये ।
 आत्मोपघातिनो ये य विषूय्यादिहतास्तथा ॥ २,२२.८ ॥
 मडारोगैर्मृता ये य पापारोगैश्च दस्युभिः ।
 असंस्कृतप्रमीता ये विडिताथारवर्जिताः ॥ २,२२.९ ॥

वृषोत्सर्गाद्विलुमाश्चलुममासिकपिण्डकाः ।
 यस्थानयति शूद्रोऽग्निं तृणकाष्ठलवीषि सः ॥ २,२२.१० ॥
 पतनात्पर्वतानां य भित्तिपातेन ये मृताः ।
 रजस्वलादिदोषैश्च न य भूमौ मताश्च ये ॥ २,२२.११ ॥
 अन्तरिक्षे मृता ये य विषगुस्मरणवर्जिताः ।
 सूतकैः श्चादिसम्पर्कैः प्रेतभावा एतं क्षितौ ॥ २,२२.१२ ॥
 अवेमाद्विभिरन्यैश्च कुमृत्युवशाद्वाश्च ये ।
 ते सर्वे प्रेतयोनिस्था विचरन्ति मरुस्थले ॥ २,२२.१३ ॥
 मातरं भगिनीं भार्यां स्नुषां दृढितरं तथा ।
 अदृष्टदोषां त्यजति स प्रेतो जायतेध्रुवम् ॥ २,२२.१४ ॥
 भ्रातृध्रुवभ्रमला गोघ्नः सुरापो गुरुतल्पगः ।
 उभक्षौमलरस्ताक्षर्यं स वै प्रेतत्वमाप्नुयात् ॥ २,२२.१५ ॥
 न्यासापलतां मित्रध्रुवपरदारतरस्तथा ।
 विश्वासघाती क्रूरस्तु स प्रेतो जायते ध्रुवम् ॥ २,२२.१६ ॥
 कुलमार्गाश्च सन्त्यज्य परधर्मरतस्तथा ।
 विधावृत्तविडीनश्च स प्रेतो जायतेध्रुवम् ॥ २,२२.१७ ॥
 अत्रैवोदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ।
 युधिष्ठिरस्य संवादं भीष्मेण सह सुव्रत ।
 तदहं कथयिष्यामि यच्छ्रुत्वा सौम्यमाप्नुयात् ॥ २,२२.१८ ॥
 युधिष्ठिर उवाच ।
 केन कर्मविपाकेन प्रेतत्वमुपजायते ।
 केन वा मुच्यते कस्मात्तन्मे ब्रूहि पितामह ।
 यच्छ्रुत्वा न पुनर्मोहमेवं यास्या मि सुव्रत ॥ २,२२.१९ ॥
 भीष्म उवाच ।
 येनैव जायते प्रेतो येनैव स विमुच्यते ।
 प्राप्नोति नरकं धीरं दृष्टतरं दैवतैरपि ॥ २,२२.२० ॥
 सततं श्रवणाद्यस्य पुण्यश्रवणशकीर्तनात् ।
 मानवा विप्रमुच्यन्ते आपन्नाः प्रेतयोनिषु ॥ २,२२.२१ ॥

श्रूयते छि पुरा वत्स ब्राह्मणः शंसितप्रतः ।
 नाम्ना सन्तमकः भ्यात स्तापोऽर्थे वनमाश्रितः ॥ २,२२.२२ ॥
 स्वाध्याययुक्तो लोमेन यो (या) गयुक्तो दधान्वितः ।
 यज-स सकलान्यज्ञान्युक्त्या कालं य विक्षिपन् ॥ २,२२.२३ ॥
 ब्रह्मभयसमायुक्तो युक्तस्तपसि मार्दवे ।
 परलोकभयोपेतः सत्यशौचैश्च निर्मलः ॥ २,२२.२४ ॥
 युक्तोऽछि गुरुवाक्येन युक्तश्चातिथिपूजने ।
 आत्मयोगे सद्योद्युक्तः सर्वद्वन्द्वविवर्जितः ॥ २,२२.२५ ॥
 योगाभ्यासे सदा युक्तः संसारविजिगीषया ।
 अयं वृत्तः सदाचारो मोक्षकान्क्षी जितेन्द्रियः ॥ २,२२.२६ ॥
 बहुन्यब्दानि विजने वने तस्य गतानि वै ।
 तस्य बुद्धिस्ततो जाता तीर्थानुगमनं प्रति ॥ २,२२.२७ ॥
 पुण्यैस्तीर्थजलैरेव शोषयिष्ये कलेवरम् ।
 स तीर्थैर्वरितं स्नात्वा तपस्वी भास्करोदये ।
 कृतज्ञाथनमस्कारो ह्यध्वानं प्रत्यपद्यत ॥ २,२२.२८ ॥
 अकस्मिन्दिवसे विप्रो मार्गब्रह्मो मडातपाः ।
 ददृशाध्वनि गच्छ-स पञ्च प्रेता-सुदारुणान् ॥ २,२२.२९ ॥
 अरण्ये निर्जने देशे संकटे वृक्षवर्जिते ।
 पञ्चैतान्विकृताकारान्दृष्ट्वा वै धोरदर्शनान् ।
 षषत्सन्त्रस्तदुद्योऽतिष्ठदुन्मील्य लोचने ॥ २,२२.३० ॥
 अवलम्ब्य ततो धैर्यं भयमुत्सृज्य दूरतः ।
 पप्रच्छ मधुराभाषी के यूयं विकृताननाः ॥ २,२२.३१ ॥
 डिञ्चाशुभं कृतं कर्म येन प्राप्ताः स्थ वैकृतम् ।
 कथं वा यैकतः कर्म प्रस्थिताः कुत्र निश्चितम् ॥ २,२२.३२ ॥
 प्रेतराज उवाच ।
 स्वैः स्वैस्तु कर्मभिः प्राप्तं प्रेतत्वं छि द्विजोत्तम ।
 परद्रोडरताः सर्वे पापमृत्युवशं गताः ॥ २,२२.३३ ॥
 क्षुत्पिपासाहृता नित्यं प्रेतत्वं समुपागताः ।

उतवाक्या उतश्रीका उत संज्ञा विद्येतसः ॥ २,२२.३४ ॥
 न जानीमो दिशं तात विदिशं यातिदुःषिताः ।
 क्व नु गच्छामहे मूढाः पिशाचाः कर्मजा वयम् ॥ २,२२.३५ ॥
 न माता न पितास्माकं प्रेतत्वं कर्मभिः स्वकैः ।
 प्राप्ताः स्म सलसा जातदुःखोद्देगसमाकुलम् ॥ २,२२.३६ ॥
 दर्शनेन य ते ब्रह्मन्मुदिताप्यायिता वयम् ।
 मुहूर्तन्तिष्ठ वक्ष्यामि वृत्तान्तं सर्वमादितः ॥ २,२२.३७ ॥
 अहं पर्युषितो नाम अेष सूयीमुभस्तथा ।
 शीघ्रगो रोध (७) कश्चैव पच्यमो लेपकः स्मृतः ॥ २,२२.३८ ॥
 अेवं नाम्ना य सर्वे वै सम्प्राप्ताः प्रेततां वयम् ।
 ब्राह्मण उवाच ।
 प्रेतानां कर्मजातानां कथं वै नामसम्भवः ।
 किञ्चित्कारणमुद्दिश्य येन भूयाः स्वनामकान् ॥ २,२२.३९ ॥
 प्रेतराज उवाच ।
 मया स्वादु सदा भुक्तं दत्तं पर्युषितं द्विज ॥ २,२२.४० ॥
 शीघ्रं गच्छति विप्रेण याचितः क्षुधितेन वै ।
 अेतत्कारणमुद्दिश्य नाम पर्युषितं मम ॥ २,२२.४१ ॥
 शीघ्रं गच्छति विप्रेण याचितः क्षुधितेन वै ।
 अेतत्कारणमुद्दिश्य शीघ्रगोऽयं द्विजोत्तम ॥ २,२२.४२ ॥
 सूयिता बलवोऽनेन विप्रा अन्नाधिकाङ्क्षया ।
 अेतत्कारणमुद्दिश्य अेष सूयिमुभः स्मृतः ॥ २,२२.४३ ॥
 अेकाडी मिष्टमश्राति पोष्यवर्गभृते सदा ।
 ब्राह्मणानामभावेन रोध (७) कस्तेन योच्यते ॥ २,२२.४४ ॥
 पुरायं मौनमास्थाय याचितो विलिप्तेद्भुवम् ।
 तेन कर्मविपाडेन लेपको नाम योच्यते ॥ २,२२.४५ ॥
 प्रेतत्वं कर्मभावेन प्राप्तं नामानि य द्विज ।
 मेषाननो लेपकोऽयं रोध (७) कः पर्वताननः ॥ २,२२.४६ ॥
 शीघ्रगः पुशुवङ्त्रश्च सूयकः सूयिवङ्त्रवान् ।

दुःप्बिता नितरां स्वमिन्मथ्य रुपविपर्ययम् ॥ २,२२.४७ ॥

कृत्वा मायामयं रुपं विचरामो महीतले ।

सर्वे य विकृताकारा लम्बोष्ठा विकृताननाः ॥ २,२२.४८ ॥

भृङ्खरीरिणो रौद्रा जाताः स्वेनैव कर्मणा ।

अेतत्ते सर्वमाभ्यातं प्रेतत्वे कारणं मया ॥ २,२२.४९ ॥

ज्ञानिनोऽपि वयं सर्वे जाताः स्म तव दर्शनात् ।

यत्र ते श्रवणो श्रद्धा तत्पृच्छ कथयामि ते ॥ २,२२.५० ॥

ब्राह्मण उवाच ।

ये जुवा भुवि जुवन्ति सर्वेऽप्याहारमूलकाः ।

युष्माकमपियाहारं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ २,२२.५१ ॥

प्रेता उचुः ।

यदि ते श्रवणो श्रद्धा आहाराणां द्विजोत्तम ।

अस्माकं तु महीभाग शृणुत्वं सुसमाहितः ॥ २,२२.५२ ॥

ब्राह्मण उवाच ।

कथयन्तु मलाप्रेता आहारं य पृथक्पृथक् ।

धृत्युक्तां ब्राह्मणेनेममूयुः प्रेताः पृथक्पृथक् ॥ २,२२.५३ ॥

प्रेता उचुः ।

शृणु याहारमस्माकं सर्वसत्त्वविगर्हितम् ।

यश्छुत्वा गर्दसे ब्रह्मन्भूयोभूयश्च गर्हितम् ॥ २,२२.५४ ॥

श्लेषमूत्रपुरीषोत्थं शरीराणां भवैः सड ।

उच्छिष्टैश्चैव यान्यैश्च प्रेतानां भोजनं भवेत् ॥ २,२२.५५ ॥

गृहाणि याप्यशौयानि प्रकीर्णोपस्कराणि य ।

मलिनानि प्रसूतानि प्रेता भुञ्जन्ति तत्र वै ॥ २,२२.५६ ॥

नास्ति सत्यं गृहे यत्र न शौचं न य संयमः ।

पतितैर्दस्युभिः सङ्गः प्रेता भुञ्जन्ति तत्र वै ॥ २,२२.५७ ॥

बलिमन्त्रविहीनानि डोमहीनानि यानि य ।

स्वाध्याय प्रतडीनानि प्रेता भुञ्जन्ति तत्र वै ॥ २,२२.५८ ॥

न लज्जा न य मर्यादा यदात्र स्त्रीजितो गृही ।

गुरवो यत्र पूज्या न प्रेता भुञ्जन्ति तत्र वै ॥ २,२२.५८ ॥

यत्र लोभस्तथा क्रोधो निद्रा शोको भयं मद्यः ।

आलस्यं कलहो नित्यं प्रेता भुञ्जन्ति तत्र वै ॥ २,२२.६० ॥

भर्तृहीना यथा नारी पशवीर्यं निषेवते ।

भीष्टं मूत्रसमायुक्तं प्रेता भुञ्जन्ति तत्तु वै ॥ २,२२.६१ ॥

लज्जा मे जायते तात वदतो भोजनं स्वकम् ।

यत्स्त्रीरजो योनिगतं प्रेता भुञ्जन्ति तत्तु वै ॥ २,२२.६२ ॥

निर्विण्णाः प्रेतभावेन पृच्छामि त्वां दृढव्रत ।

यथा न भविता प्रेतस्तन्मे वद तपोधन ।

नित्यं मृत्युर्वरं जन्तोः प्रेतत्वं मा भवेत्त्वयित् ॥ २,२२.६३ ॥

ब्राह्मण उवाच ।

उपवासपरो नित्यं कृश्यान्द्वायणो रतः ।

प्रतैश्च विविधैः पूतो न प्रेतो जायते नरः ॥ २,२२.६४ ॥

अेकादश्यां व्रतं कुर्वन्नागरेण समन्वितम् ।

अपरैः सुकृतैः पूतो न प्रेतो न प्रेतो जायते नरः ॥ २,२२.६५ ॥

षष्ठ्या वै वाश्रमेधादीन्ध्यादानानि यो नरः ।

आशमोधानवाप्याद्यैः प्रपायाश्चैव कारकः ॥ २,२२.६६ ॥

कुमारीं ब्राह्मणानां तु विवालयति शक्तितः ।

विधादोऽभयदश्चैव न प्रेतो जायते नरः ॥ २,२२.६७ ॥

शूद्रान्नेन तु भुङ्क्तेन जठरस्थेन यो मृतः ।

दुर्मृत्युना मृतो यश्च स प्रेतो जायते नरः ॥ २,२२.६८ ॥

अयाज्ययाजकश्चैव याज्यानां य विवर्जकः ।

कारुभिश्च रतो नित्यं स प्रेतो जायते नरः ॥ २,२२.६९ ॥

कृत्वा मद्यपसम्पर्कं मद्यपस्त्रीनिषेवाणम् ।

अज्ञानाद्भक्षयन्मांसं स प्रेतो जायते नरः ॥ २,२२.७० ॥

द्वेवद्रव्यं य ब्रह्मस्वं गुरुद्रव्यं तथैव य ।

कन्यां ददाति शुल्केन स प्रेतो जायते नरः ॥ २,२२.७१ ॥

मातरं भगिनीं भार्यां स्नुषां दृढितरं तथाः ।

अदृष्टदोषास्त्यजति स प्रेतो जादृ ॥ २,२२.७२ ॥

न्यासापडर्ता मित्रघ्नृक्यरदाररतः सदा ।

विश्वासघाती कूटश्च स प्रेदृ ॥ २,२२.७३ ॥

भ्रातृघ्नृग्नृभ्रज्जला गोघ्नः सुरापो गुरुतल्पगः ।

कुलमार्गं परित्यज्य ङ्यनृतोक्तौ सदा रतः ।

डर्ता डेभ्रश्च भूमेश्च स प्रेदृ ॥ २,२२.७४ ॥

भीष्म उवाच ।

अेवं ङ्यवति वै विप्रे आकाशे दृन्दृमिस्वनः ।

अपतत्पुष्पवर्षं य देवर्मुक्तं द्विजोपरि ॥ २,२२.७५ ॥

पञ्च देवविमानानि प्रेतानामागतानि वै ।

स्वर्गं गता विमानैस्ते दृिव्यैः सम्पृच्छ्य तं मुनिम् ॥ २,२२.७६ ॥

ज्ञानं विप्रस्य सम्भाषात्पुण्यसंकीर्तनेन य ।

प्रेताः पापविनिर्मुक्ताः परं पदमवाप्नुयुः ॥ २,२२.७७ ॥

सूत उवाच ।

धृदमाभ्यानकं श्रुत्वा कम्पितोऽश्चत्पत्रवत् ।

मानुषाणं छितार्थाय गरुडः पृष्टवान्पुनः ॥ २,२२.७८ ॥

धृति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे द्वितीयांशे धर्मकाएडे प्रेतकल्पे

भीष्म युधिष्ठिरसंवादे प्रेतत्वोत्पत्तितन्मुक्तिपेञ्चप्रेतोपाभ्यान

निरूपणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २३

गरुड उवाच ।

किङ्किं कुर्वन्ति वै प्रेताः पिशाचत्वेव्यवस्थिताः ।

वदन्ति वा कदाचित्किं तद्ददस्व सुरेश्वर ॥ २,२३.१ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

तेषां स्वरूपं वक्ष्यामि शिहं स्वप्नं यथातथम् ।

क्षुत्पिपासादितास्ते वै प्रविशेषुः स्ववेश्मनि ॥ २,२३.२ ॥

प्रतिष्ठा वायुदेडेषु शयानांस्तु स्ववंशजान् ।

तत्र यच्छन्ति लिङ्गानि दर्शयन्ति ङ्गेश्वर ॥ २,२३.३ ॥

स्वपुत्रस्वकलत्राणि स्वबन्धुन्तत्र गच्छति ।
 उद्यो गजो वृषो मर्त्याँदृश्यते विकृताननः ॥ २,२३.४ ॥
 शयानं विपरीतं तु आत्मानं य विपर्ययम् ।
 उत्थितः पश्यति यस्तु तद्विन्ध्यात्प्रेतनिर्मितम् ॥ २,२३.५ ॥
 स्वप्ने नरो ङि निगडैर्बध्यते बहुधा यद्दि ।
 अन्नं य यायते स्वप्ने कुवेषः पूर्वजो मृतः ॥ २,२३.६ ॥
 स्वप्ने यो भुज्यमानस्य गृहीत्वान्नं पलायते ।
 आत्मनस्तु परो वापि तृषार्तस्तु जलं पिबेत् ॥ २,२३.७ ॥
 वृषभारोडणं स्वप्ने वृषभैः सह गच्छति ।
 उत्पत्य गगनं याति तीर्थं याति क्षुधातुरः ॥ २,२३.८ ॥
 स्ववाथा वदते यस्तु गोवृषद्विजवाञ्छिषु ।
 लिङ्गे गजे तथा देवे भूते प्रेते निशाचरे ॥ २,२३.९ ॥
 स्वप्नमध्ये तु पक्षीन्द्र प्रेतलिङ्गान्यनेकधा ।
 स्वकलत्रं स्वबन्धुं वा स्वसुतं स्वपतिं विभुम् ।
 विद्यमानं मृतं पश्येत्प्रेतदोषेण निश्चितम् ॥ २,२३.१० ॥
 यायते यः परं स्वप्ने क्षुत्तृड्भ्यां य परिप्लुतः ।
 तीर्थं गत्वा दडेत्पिण्डान्प्रेतदौषैर्न संशयः ॥ २,२३.११ ॥
 निर्गच्छेद्वा गृहाद्वापि स्वप्ने पुत्रस्तथा पशुः ।
 पिता भ्राता कलत्रं य प्रेतदोषैस्तु पश्यति ॥ २,२३.१२ ॥
 शिहान्येतानि पक्षीन्द्र प्रायश्चित्तं निवेदयेत् ।
 कृत्वा स्नानं गृहे तीर्थे श्रीवृक्षे तर्पणं जलैः ॥ २,२३.१३ ॥
 कृष्णधान्यानि पूजं य प्रदद्याद्देवपारगे ।
 डोमं कुर्याद्यथाशक्ति सम्पूर्णां वाययेत्सुधीः ॥ २,२३.१४ ॥
 अेतद्वि श्रद्धया यस्तु प्रेतलिङ्गनिदर्शनम् ।
 पठते शृणुते वापि प्रेतचिह्नं विनश्यति ॥ २,२३.१५ ॥
 एति श्रीगारुडे मङ्गापुराणे उत्तरभाएडे द्वितीयांशे धर्मकाएडे प्रेतकल्पे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादे प्रेतकृतितदुक्तितच्चिह्नतद्विमुक्त्युपायनिर्घणं

नाम त्रयोविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २४

गरुड उवाच ।

नाकाले म्रियते कश्चिदिति वेदानुशासनम् ।

कस्मान्मृत्युमवाप्नोति राजा वा श्रोत्रियोऽपि वा ॥ २,२४.१ ॥

यद्दुक्तं ब्राह्मणं पूर्वमनृतं तद्धि दृश्यते ।

वेदैरुक्तं तु यद्वाक्यं शतं श्रुवति मानुषे ॥ २,२४.२ ॥

श्रुवन्ति मानुषे लोके सर्वे वार्णा द्विजातयः ।

अन्त्यजभ्लेच्छजश्चैव ऋते त्वात्तसंज्ञके ॥ २,२४.३ ॥

न दृश्यते कलौ तस्य कस्माद्देव समादिश ।

(आधानान्मृत्युमाप्नोति बालो वा स्थविरो युवा ॥ २,२४.४ ॥

सधनो निर्धनो वापि सुकुमारः सुवृषवान् ।

अविद्वांश्चैव विद्वांश्च ब्राह्मणस्त्वित्तरो जनः ॥ २,२४.५ ॥

तपोरतो योगशीलो महाज्ञानी च यो नरः ।

सर्वज्ञानरतः श्रीमान्धर्मात्मातुलविक्रमः ॥ २,२४.६ ॥)

सर्वमेतदृशेषेण ज्ञायते वसुधातले ।

कस्मान्मृत्युमवाप्नोति राजा वा श्रोत्रियोऽपि वा ॥ २,२४.७ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

साधुसाधु महाप्राज्ञ यस्त्वं भक्तोऽसि मे प्रियः ।

श्रूयतां वचनं गुह्यं नानादृशविनाशनम् ॥ २,२४.८ ॥

विधातुर्विहितो मृत्युः शीघ्रमादाय गच्छति ।

ततो वक्ष्यामि पक्षीन्द्र काश्यपेय महाधुते ॥ २,२४.९ ॥

मानुषः शतश्रुवति पुरा वेदेन भाषितम् ।

विकर्मणः प्रभावेण शीघ्रं चापि विनश्यति ॥ २,२४.१० ॥

वेदान्भ्यसनेनैव कुलाचारं न सेवते ।

आलस्यात्कर्मणां त्यागो निषिद्धेऽप्यादरः सदा ॥ २,२४.११ ॥

यत्र तत्र गृहेऽत्राति परक्षेत्रतस्तथा ।

अतैरन्ध्रैर्महादोषैर्जायते यायुषः क्षयः ॥ २,२४.१२ ॥
 अश्रद्धधानमशुचिं नास्तिकं त्यक्तमङ्गलम् ।
 परद्रोहानृतरे ब्राह्मणं यत (म) मन्दिरम् ॥ २,२४.१३ ॥
 अरक्षितारं राजानं नित्यं धर्मविवर्जितम् ।
 कूरं व्यसनिनं भूर्ध्वं वेदवाद्यद्विष्टम् ।
 प्रजापीडनकर्तारं राजानं यमशासनम् ॥ २,२४.१४ ॥
 प्रापयन्ति वशं मृत्योस्ततो याति य यातनाम् ।
 स्वकर्माणि परित्यज्य भुष्यवृत्तानि यानि य ॥ २,२४.१५ ॥
 परकर्मरतो नित्यं यमलोके स गच्छति ।
 शूद्रः करोतिः यत्किञ्चिद्विजशुश्रूषणं विना ॥ २,२४.१६ ॥
 उत्तमाधममध्ये वा यमलोके स पच्यते ।
 स्नानं दानं जपो होमो स्वाध्यायो दवर्तस्थनम् ॥ २,२४.१७ ॥
 यस्मिन्दिने न सेव्यन्ते स वृथा दिवसो नृणाम् ।
 अनित्यमध्रुवं देहमनाधारं रसोद्भवम् ॥ २,२४.१८ ॥
 अन्नोदकमये देहे गुणानेता-वदाम्यहम् ।
 यत्प्रातः संस्कृतं सायं नूनमन्नं विनश्यति ॥ २,२४.१९ ॥
 तदीयरससम्पुष्टकाये का भत नित्यता ।
 गतं ज्ञात्वा तु पक्षीन्द्र वपुरर्धं स्वकर्मभिः ॥ २,२४.२० ॥
 नरः पापविनाशाय कुर्वीत परमौषधम् ।
 देहः किमन्नदातुः स्वैन्निषेक्तुर्मातुरेव वा ॥ २,२४.२१ ॥
 उभयोर्वा प्रभोर्वापि बालनोऽपि शूनोऽपि वा ।
 कस्तत्र परमो यज्ञः कृमिविड्भस्मसंज्ञके ॥ २,२४.२२ ॥
 कर्तव्यः परमो यत्रः पातकस्य विनाशने ।
 अनेकभवसम्भूतं पातकं तु त्रिधा कृतम् ॥ २,२४.२३ ॥
 यदा प्राप्नोति मानुष्यं तदा सर्वं तपत्यपि ।
 सर्वजन्मानि संस्मृत्य विषादी कृतचेतनः ॥ २,२४.२४ ॥
 अवेक्ष्य गर्भवासांश्च कर्मजा गतयस्तथा ।
 मानुषोदरवासी येत्तदा भवति पातकी ॥ २,२४.२५ ॥

अण्डजदिषु भूतेषु यत्रयत्र प्रसर्पति ।
 आधयो व्याधयः क्वेशा जराउपविपर्ययः ॥ २,२४.२६ ॥
 गर्भवासाद्धिनिर्मुक्तस्त्वज्ञानतिमिरापृतः ।
 न जनातिः भगश्रेष्ठ बालभावं समाश्रितः ॥ २,२४.२७ ॥
 यौवने तिमिरान्यश्च यः पश्यति स मुक्तिभाक् ।
 आधानामृत्युमाप्नोति बालो वा स्थविरो युवा ॥ २,२४.२८ ॥
 सधनो निर्धनश्चैव सुकुमारः कुरुपवान् ।
 अविद्रांश्चैव विद्रांश्च ब्राह्मणास्त्विवतरो जनः ॥ २,२४.२९ ॥
 तपोरतो योगशीलो मडाज्ञानी य यो नरः ।
 मडादानरतः श्रीमान्धर्मात्मातुलविक्कमः ।
 विना मानुपदेहं तु सुप्तं दुःखं न विन्दति ॥ २,२४.३० ॥
 प्राकृतैः कर्मपाशैस्तु मृत्युमाप्नोति मानवः ।
 आधानात्यञ्च वर्षाणि स्वल्पपापैर्विपश्यते ॥ २,२४.३१ ॥
 पञ्चवर्षाधिको भूत्वा मडापापैर्विपश्यते ।
 योनिं पूरयते यस्मान्मृतोऽप्यायाति याति य ॥ २,२४.३२ ॥
 मृतो दानप्रभावेण श्रुवन्मर्त्यश्चिरं भुवि ।
 सूत उवाच ।
 एति कृष्णवयः श्रुत्वा गरुडो वाक्यमब्रवीत् ॥ २,२४.३३ ॥
 गरुड उवाच ।
 मृते बाले कथं कुर्यात्पिण्डदानादिकाः क्रियाः ।
 गर्भेषु य विपन्नानामायूडाकरणाच्छिशोः ॥ २,२४.३४ ॥
 कथं किं केन दातव्यं मृतान्ते को विधिः स्मृतः ।
 गरुडोक्तमिति श्रुत्वा विष्णुर्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ २,२४.३५ ॥
 श्रीविष्णुरुवाच ।
 यद्वि गर्भो विपद्यते स्त्रवते वापि योषितः ।
 यावन्मासं स्थितो गर्भस्तावद्दिनमशौचकम् ॥ २,२४.३६ ॥
 तस्य किञ्चिन्न कर्तव्यमात्मनः श्रेय षष्ठ्यता ।

ततो जाते विपन्ने तु आ यूडाकरणाच्छिशोः ॥ २,२४.३७ ॥

दुग्धं भोज्यं ताशक्तिं बालानां य प्रदीयते ।

आ यूडात्यञ्चवर्षे तु दैडदाडो विधीयते ॥ २,२४.३८ ॥

दुग्धं तस्य प्रदेशं स्याद्बालानां भोजनं शुभम् ।

पञ्चवर्षाधिके प्रेते स्वजातिविडितानि च ॥ २,२४.३९ ॥

कुर्यात्कर्माणि सर्वाणि योऽकुम्भादि पायसम् ।

दातव्यं तु भगव्रेष्ठ ऋणसम्बन्धकस्तु सः ॥ २,२४.४० ॥

जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च ।

कर्तव्यं पक्षिशार्दूल पुनर्देहक्षयाय वै ॥ २,२४.४१ ॥

तस्मै यद्रोचते देयमदत्त्वा निर्धने दुवे ।

स्वल्पायुर्निर्धनो भूत्वा रतिभक्तिविवर्जितः ॥ २,२४.४२ ॥

पुनर्जन्माप्नुयान्मर्त्यस्तस्माद्देयमृते शिशोः ।

पुराणो गीयते गाथा सर्वथा प्रतिभाति मे ॥ २,२४.४३ ॥

मिष्टान्नं भोजनं देयं दाने शक्तिस्तु दुर्लभा ।

भोजये भोजनशक्तिश्च रतिशक्तिर्वरस्त्रियः ॥ २,२४.४४ ॥

विभवे दानशक्तिश्च नाल्यस्य तपसः क्लमम् ।

दानाद्भोगानवाप्नोति सौभ्यं तीर्थस्य सेवनात् ।

सुभाषणान्मृतो यस्तु स विद्धान्धर्मवित्तमः ॥ २,२४.४५ ॥

अदत्तदानाञ्च भवेद्दरिद्रो दरिद्रभावाञ्च करोतिपापम् ।

पापप्रभावात्तरकं प्रयाति पुनर्दरिद्रः पुनरेव पापी ॥ २,२४.४६ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशाप्ये धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवादेऽव्यायुर्भरणे तुभालान्त्येष्टयोर्निरुपाणं नाम

यतुर्विशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २५

श्रीविष्णुरुवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि पुरुषस्त्री विनिर्णयम् ।

शुभन्वापि मृतो वापि पञ्चवर्षाधिकोऽपि वा ॥ २,२५.१ ॥

पूर्णो तु पञ्चमे वर्षे पुमांश्चैव प्रतिष्ठितः ।
 सर्वेन्द्रियाणि जनाति रुपावपविपर्ययौ ॥ २,२५.२ ॥
 पूर्वकर्मविपाकेन प्राणिनां वधबन्धनम् ।
 विप्रादीनन्त्यजान्सर्वान्यापं मारयति ध्रुवम् ॥ २,२५.३ ॥
 गर्भे नष्टे क्रिया नास्ति द्रुग्धं देयं मृते शिशौ ।
 परं य पायसं क्षीरं दद्याद्भलविपत्तितः ॥ २,२५.४ ॥
 अेकादशाहं द्वादशाहं वृषं वृषविधिं विना ।
 मडादानविहीनं य कुमारे कृत्यमादिशेत् ॥ २,२५.५ ॥
 कुमारार्णानां शैव बालानां भोजनं वस्त्रवेष्टनम् ।
 बाले वा तरुणो वृद्धे घटो भवति वै मृते ॥ २,२५.६ ॥
 भूमौ विनिः क्षिपेद्भालं द्विमासोऽनं द्विवार्षिकम् ।
 ततः परं भगव्रेष्ठ देहदाहो विधेयते ॥ २,२५.७ ॥
 शिशुरा दन्तजननाद्भालः स्यादावदाशिषम् ।
 कथ्यते सर्वशास्त्रेषु कुमारो मौञ्जिबन्धनात् ॥ २,२५.८ ॥
 शूद्रादीनां कथं कुर्यात्संशयो मौञ्जिवर्जनात् ।
 गर्भाभ्य नवमं छित्वा शिशुरामासषोडशम् ॥ २,२५.९ ॥
 बालश्चाथ परञ्छेय आमाससप्तविंशति ।
 आ पञ्च वर्षात्कौमारः पौगाएडो नवदांयनः ॥ २,२५.१० ॥
 किशोरः षोडशाब्दः स्यात्ततो यौवनमादिशेत् ।
 मृतोऽपि पञ्चमे वर्षे अवृतः सवृतोऽपि वा ॥ २,२५.११ ॥
 पूर्वोक्तमेव कर्तव्यमीहते दशपिण्डकम् ।
 स्वल्पकर्मप्रसङ्गाभ्य स्वल्पद्विषयबन्धनात् ॥ २,२५.१२ ॥
 स्वल्पाद्रपुषि वस्त्राभ्य क्रियां स्वल्पामपीच्छति ।
 यावदुपययो जन्तुर्यावद्विषयवेष्टितः ॥ २,२५.१३ ॥
 यद्यद्यस्योपज्ज्व्यं स्यात्तत्तद्देयमिडेच्छति ।
 ब्रह्मबीजोद्भवः पुत्रा देवर्षीणां य वल्लभाः ॥ २,२५.१४ ॥
 यमेन यमदूतैश्च शास्यन्ते निश्चितं भग ।
 बालो वृद्धो युवा वापि घटमिच्छन्ति देहिनः ॥ २,२५.१५ ॥

सुभं द्रुभं सदा वेत्ति देही वै सर्वगस्तिवह ।
परित्यज्य तदात्मानं श्रुत्वा त्वयमिवोरगः ॥ २,२५.१६ ॥
अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषो वायुभृतः क्षुधान्वितः ।
तस्माद्देयानि दानानि भृते आले सुनिश्चितम् ॥ २,२५.१७ ॥
जन्मतः पञ्च वर्षाणि भुङ्क्ते दत्तमसंस्कृतम् ।
पञ्चवर्षाधिके आले विपत्तिर्यदि जायते ॥ २,२५.१८ ॥
वृषोत्सर्गादिकं कर्म सपिण्डीकराणं विना ।
द्वादशे लनि सम्प्राप्ते कुर्याच्छ्रद्धानि षोडश ॥ २,२५.१९ ॥
पायसेन गुडेनापि पिण्डान्दद्याद्यथाक्रमम् ।
उदकुम्भप्रदानं च पद (उप) दानानि यानि च ॥ २,२५.२० ॥
भोजनानि द्विजे दद्यान्महादानादि शक्तितः ।
दीपदानादि यत्किञ्चित्पञ्चवर्षाधिके सदा ॥ २,२५.२१ ॥
कर्तव्यं च भगव्रेष्ठ प्रतात्प्राक्प्रेततृभये ।
यदा नक्षयते सर्वं मुद्गलत्वं स गच्छति ॥ २,२५.२२ ॥
प्रतात्प्राङ्गेव देयं तु ततः पितृगणस्य च ।
स्वाहाकारेण वै कुर्यादिकोद्विष्टानि षोडश ॥ २,२५.२३ ॥
ऋजुर्मेस्तिलैः शुक्लैः प्राचीनावीति निश्चितम् ।
अपसव्यं च कर्तव्यं कृते यान्ति परां गतिम् ॥ २,२५.२४ ॥
पुनश्चिरायुषो भूत्वा जायन्ते स्वकुले ध्रुवम् ।
सर्वसौभ्यप्रदः पुत्रः पित्रोः प्रीतिविवर्धनः ॥ २,२५.२५ ॥
आकाशमेकं छि यथा यन्नादित्यौ यथैकतः ।
घटादिषु पृथक्सर्वं पश्य रूपं च तत्समम् ॥ २,२५.२६ ॥
आत्मा तथैव सर्वेषु पुत्रेषु विचरेत्सदा ।
या यस्य प्रकृतिः पूर्वं शुक्लशोणितसङ्गमे ॥ २,२५.२७ ॥
सा (स) तेन भावयोगेन पुत्रास्तत्कर्मकारिणः ।
पितृरूपं समादाय कस्यचिज्जायते सुतः ॥ २,२५.२८ ॥
पितृतः कोऽपि रुपाढ्यो गुणज्ञो दानतत्परः ।

सदृशः कोऽपि लोकेऽस्मिन्न भूतो न भविष्यति ॥ २,२५.२९ ॥

अन्यादन्धो न भवति मूकान्मूको न जायते ।

अधिराद्रधिरो नैव विधावान्विदुषो न छि ।

अनुत्तुपा न दृश्यन्ते मदीयं वयनं शृणु ॥ २,२५.३० ॥

गरुड उवाच ।

औरसक्षेत्रजाद्याश्च पुत्रा दशविधाः स्मृताः ।

संगृहीतः सुतो यस्तु दासीपुत्रश्च तेन किम् ॥ २,२५.३१ ॥

काङ्क्षां गतिमवाप्नोति जायो मृत्युवशं गतः ।

भवेन्न दुःखिता यस्य न दौडित्रो न वा सुतः ॥ २,२५.३२ ॥

श्राद्धं तस्य कथं कार्यं विधिना केन तद्भवेत् ।

श्रीभगवानुवाच ।

मुषं दृष्ट्वा तु पुत्रस्य मुख्यते पैतृकादृणात् ॥ २,२५.३३ ॥

पौत्रस्य दर्शनाजन्तुर्मुख्यते यः ऋणत्रयात् ।

लोकानन्त्यं दिवः प्राप्तिः पुत्रपौत्र प्रपौत्रकैः ॥ २,२५.३४ ॥

अन्यक्षेत्रोद्भवाद्या ये भुक्तिमात्रप्रदाः सुताः ।

कुर्वीत पार्वणं श्राद्धमारैसो विधिवत्सुतः ॥ २,२५.३५ ॥

कुर्वन्त्यन्ये सुताः श्राद्धमे कोद्विष्टं न पार्वणम् ।

ब्राह्मोऽजस्तूत्रयति संगृहीतस्त्वधो नयेत् ।

श्राद्धं सांवत्सरं कुर्वन्जायते नरकाय वै ॥ २,२५.३६ ॥

सर्वदानानि देयानि ह्यत्र दानादृते भग ।

संगृहीतः सुतः कुर्यादिकोद्विष्टं न पार्वणम् ॥ २,२५.३७ ॥

प्रत्यहं पितृमातृभ्यां श्राद्धं दत्त्वा न लिप्यते ।

ओकोद्विष्टं परित्यज्य पार्वणं कुरुते यद्वि ॥ २,२५.३८ ॥

आत्मानं च पितृश्वैव स नयेद्यममन्दिरम् ।

संगृहीतस्तु यः केचिद्दासीपुत्राद्यश्च ये ॥ २,२५.३९ ॥

तीर्थे कुर्युः पितृश्राद्धं दानं (मासं) दद्युर्द्विजन्मने ।

संगृहीतसुतो भूत्वा पाकं वा यः प्रयच्छति ॥ २,२५.४० ॥

वृथा श्राद्धं विजानीयाच्छूद्रानेन यथा द्विजः ।

न प्रीणयति तच्छ्राद्धं पितामहमुपान्वितृन् ।
 अवेनं ज्ञात्वा स्वगश्रेष्ठं डीनजातीन्सुतांस्त्यजेत् ॥ २,२५.४१ ॥

(ब्राह्मण्यां ब्राह्मणाज्जातश्चाण्डालाद्यधमः स्मृतः) ।
 यस्तु प्रव्रजिताज्जातो ब्राह्मण्यां शूद्रतश्च यः ॥ २,२५.४२ ॥

द्वावेतौ विद्धि याण्डालौ सगोत्राद्यस्तु जायते ।
 स्वयंतिविडितान्युत्रः समुत्पाद्य भगेश्वर ॥ २,२५.४३ ॥

तैः सुवृत्तैः सुभं प्राप्यं कुवृत्तैर्नरकं व्रजेत् ।
 डीनजातिसमुद्भूतैः सुवृत्तैः सुभमेधते ॥ २,२५.४४ ॥

कलिकलुषविमुक्तः पूजितः सिद्धसङ्घैरमरयमरमालावीज्यमानोऽप्सरोग्भिः ।
 पितृशतमपि बन्धुन्युत्तप्रपौत्रानपि नरकनिमग्नानुद्धरेदेक अवे ॥ २,२५.४५ ॥

एतौ श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धमकाण्डे प्रेतकल्पे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादे मृतभालान्त्येष्टिभिन्नाभिन्नसुतकृतान्त्येष्टयोर्वर्णनं
 नाम पञ्चविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमाहपुराणम्- २६

गरुड उवाच ।

सत्यं ब्रूहि सुरश्रेष्ठं कृपां कृत्वा मयि प्रभो ।
 मृतानां यैव जन्तूनां कदा कुर्यात्सपिण्डनम् ॥ २,२६.१ ॥

सपिण्डत्वे कुतो यान्ति असपिण्डे कुतो गतिः ।
 केनैव सपिण्डत्वं स्त्रीपुंसोर्वक्तुमर्हसि ॥ २,२६.२ ॥

स्त्रीपुमांशौ सडैकत्वं पापूतः कथमुत्तमम् ।
 ञ्जवेद्भर्तरि नारीणां सपिण्डीकराणं कुतः ॥ २,२६.३ ॥

भर्तृलोकं कथं यान्ति स्वर्गलोकं सुरेश्वर ।
 अग्न्यारोहे कथं श्राद्धं वृषोत्सर्गः कथं भवेत् ॥ २,२६.४ ॥

घटदानं कथं कार्यं सपिण्डीकराणो कृते ।
 कथयस्व प्रसादेन डीताय जगतां प्रभो ॥ २,२६.५ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

यथावत्कथयिष्यामि सपिण्डीकराणं भग ।

वर्षं यावत्प्रग्रेष्ठ यदाचरति मानवः ॥ २,२६.६ ॥
 सपिण्डने ततो वृत्ते पितृलोकं स गच्छति ।
 तस्मात्पुत्रेण कर्तव्यं सपिण्डीकरणं पितुः ॥ २,२६.७ ॥
 संवत्सरे तु सम्पूर्णे कुर्यात्पिण्डप्रवेशनम् ।
 पिण्डप्रवेशविधना तस्य नित्यं मृताह्निकम् ॥ २,२६.८ ॥
 निश्चितं पक्षिशार्दूल वर्षान्ते पिण्डमेलनम् ।
 सडपिण्डे कृते प्रेतस्ततो याति परां गतिम् ।
 तन्नाम सम्प्रित्यज्य ततः पितृगणो भवेत् ॥ २,२६.९ ॥
 त्रिपक्षे वापि षण्मासे मेलयेत्प्रपितामहैः ।
 ज्ञात्वा वृद्धिविवाहादि स्वगोत्रविहितानि च ॥ २,२६.१० ॥
 विवाहं नैव कुर्वीत मृते च गृहमेधिनि ।
 भिक्षुर्भिक्षां न गृह्णाति यावत्कुर्यात्सपिण्डनम् ॥ २,२६.११ ॥
 स्वगोत्रेऽप्यशुचिस्तावथावत्पिण्डं न मेलयेत् ।
 मेलनात्प्रेतशब्दस्तु निवर्तेत भगेश्वर ॥ २,२६.१२ ॥
 आनन्त्यात्कुलधर्माणां पुंसाञ्चैवायुषः क्षयात् ।
 अस्थिरत्वाच्छरीरस्य द्वादशाहः प्रशस्यते ॥ २,२६.१३ ॥
 निरञ्जिकः साञ्जिको वा द्वादशाहे सपिण्डयेत् ॥ २,२६.१४ ॥
 द्वादशाहे त्रिपक्षे वा षण्मासे वत्सरेऽपि वा ।
 सपिण्डीकरणं प्रोक्तमृषिभिस्तत्त्वदृशिभिः ॥ २,२६.१५ ॥
 सपुत्रस्य न कर्तव्यमेकोद्दिष्टे कदाचन ।
 सपिण्डीकरणाद्दूर्ध्वं यत्रयत्र प्रदीयते ॥ २,२६.१६ ॥
 तत्रतत्र त्रयं कार्यमन्यथा पितृघातकः ।
 त्रिभिः कुर्यादशक्तश्च पार्वणं मुनिनोदितम् ॥ २,२६.१७ ॥
 तद्दिने तद्दिने कुर्यात्पितामहमुपान्यतः ।
 अज्ञानाद्दिनमासानां तस्मात्पार्वणमिष्यते ॥ २,२६.१८ ॥
 अनुत्पन्नशरीरस्य न दानं पितृभिः सड ।
 अेतैः षोडशभिः श्राद्धैः प्रेतो मुक्तस्तु जायते ॥ २,२६.१९ ॥

अपुत्रस्य सपिण्डत्वं नैव कुर्यात्स्त्रियोऽपि वा ।
 यावज्जीव य सद्भन्या न कुर्यात्सलपिण्डताम् ॥ २,२६.२० ॥
 ब्राह्मणैषु विवाहेषु या वधूरिल संस्कृता ।
 भर्तृगोत्रेण कर्तव्यास्तस्याः पिण्डोदकक्रियाः ॥ २,२६.२१ ॥
 आसुरादिविवा डेषु या व्यूढा कन्यका भवेत् ।
 तस्यास्तु पितृगोत्रेण कुर्यात्पिण्डोदकक्रियाः ॥ २,२६.२२ ॥
 पितुः पुत्रेण कर्तव्यं सपिण्डीकरणं सदा ।
 पुत्राभावे तु पत्नी स्यात्पत्न्यभावे सलुदरः ॥ २,२६.२३ ॥
 भ्राता वा भ्रातृपुत्रो वा सपिण्डः शिष्य श्वेव वा ।
 सपिण्डनक्रियां कृत्वा कुर्यान्नान्दीमुषं ततः ॥ २,२६.२४ ॥
 ज्येष्ठस्यैव कनिष्ठेन भ्रातृपुत्रेण भार्यया ।
 सपिण्डीकरणं कार्यं पुत्रहीने नरे षग ॥ २,२६.२५ ॥
 भ्रातृणामेकजातानामेकश्चेत्पुत्रवान्भवेत् ।
 सर्वेते तेन पुत्रेण पुत्रिणो मनुदभवीत् ॥ २,२६.२६ ॥
 सर्वेषां पुत्रहीनानां पत्नी कुर्यात्सपिण्डनम् ।
 ऋत्विजा कारयेद्वापि पुरोहितमथापि वा ॥ २,२६.२७ ॥
 कृत्यूडोपनीतश्च पितुः श्राद्धं समाचरेत् ।
 उच्यारयेत्स्वधाकारं न तु वेदाक्षराण्यसौ ॥ २,२६.२८ ॥
 भर्त्रादिभिस्त्रिभिः कार्यं सपिण्डीकरणं स्त्रियाः ।
 पितृव्यभ्रातृपुत्रेण सोदरेण कनीयसा ॥ २,२६.२९ ॥
 अर्वाकसंवत्सरात्सन्धौ पूर्णो संवत्सरेऽपि वा ।
 ये सपिण्डीकृताः प्रेतास्तेषां न स्यात्पृथक्क्रिया ॥ २,२६.३० ॥
 सपिण्डने कृते वत्स पृथक्त्वं तु विगर्हितम् ।
 यस्तु कुर्यात्पृथक्पिण्डं पितृला सोऽभिजायते ॥ २,२६.३१ ॥
 सपिण्डीकरणे वृत्ते पृथक्त्वं नोपपद्यते ।
 पृथक्पिण्डे कृते पश्चात्पुनः कुर्यात्सपिण्डनम् ॥ २,२६.३२ ॥
 सपिण्डीकरणं कृत्वा श्रेकोद्विष्टं करोति यः ।
 आत्मानं च तथा प्रेतं स नयेद्दमशासनम् ॥ २,२६.३३ ॥

वर्ष यावद्वित्रया कार्या नामगोत्रेण धीमता ।
 घटादि भोजनं नित्यं पददानानि यानि च ।
 सपिण्डीकरणे वृत्ते ऐकस्यैव तु दद्यायेत् ॥ २,२६.३४ ॥
 अन्नं पानीयसहितं संध्यां कृत्वाब्धिकस्य च ।
 दातव्यं ब्राह्मणे पक्षिञ्जलपूर्णाघटादिकम् ॥ २,२६.३५ ॥
 पिण्डान्ते तस्य सकला वर्षवृत्तिः स्वशक्तितः ।
 दिव्यदेहो विमानस्थः सुभं याति यमालयम् ॥ २,२६.३६ ॥
 श्रुवमाने च पितरि न हि पुत्रे सपिण्डता ।
 स्त्रीणां सपिण्डनं नास्ति तथा भर्तारि श्रुवति ॥ २,२६.३७ ॥
 दुताशं या समाहुवा यतुर्थेऽह्नि पतिप्रता ।
 तस्या भर्तृदिने कार्यं वृषोत्सर्गादिकं च यत् ॥ २,२६.३८ ॥
 पुत्रिका पतिगोत्रा स्यादधस्तात्पुत्रजन्मनः ।
 पुत्रोत्पत्तेः परस्तात्सा पितृगोत्रं प्रजैत्युनः ॥ २,२६.३९ ॥
 पतिपत्न्योः सदैकत्वं दुताशं याधिरुहति ।
 पुत्रेणैव पृथक्षाद्भ्यं क्षयाभ्ये तस्य वासरे ॥ २,२६.४० ॥
 अपुत्रौ येनृतौ स्यातामेकचित्यां समेऽहनि ।
 पृथक्षाद्भानि कुर्वीत सापिण्ड्यं पतिना सह ॥ २,२६.४१ ॥
 पृथक्पृथक्च पिण्डेन दम्पती पतिना सह ।
 न लिप्यते मलादोषैरेतत्सत्यं वयो मम ॥ २,२६.४२ ॥
 ऐकचित्यां समाहुवौ दम्पती निधनं गतौ ।
 ऐकपाकं प्रकुर्वीत पिण्डान्दद्यात्पृथक्पृथक् ॥ २,२६.४३ ॥
 ऐकादशे वृषोत्सर्गं प्रेतश्राद्धानि षोडश ।
 घटादिपददानानि मलादानानि यानि च ।
 वर्ष यावत्पृथक्कुर्यात्प्रेतस्तृप्तिं प्रजैश्चिरम् ॥ २,२६.४४ ॥
 ऐकगोत्रे मृतानां तु स्त्रिया वा पुरुषस्य वा ।
 स्थण्डिलं चैकतः कुर्याद्भोमं कुर्यात्पृथक्पृथक् ॥ २,२६.४५ ॥
 ऐकादशेऽह्नि यश्चाद्भ्यं पृथक्पिण्डाश्च भोजनम् ।

पाडैरेन पतिस्त्रीशामन्येषां य विगर्हितम् ॥ २,२६.४६ ॥

अेकेनैव तु पाडेन श्राद्धानि कुरुते सुतः ।

अेकं तु विडिरे कुर्यात्पिण्डान्मृग्यद्विषुनपि ।

तीर्थे यापरपक्षे वा यन्द्रसूर्यग्रहेऽपि वा ॥ २,२६.४७ ॥

नारी भर्तारमासाद्य कुण्डपं दधते यदा ।

अग्निर्दधति गात्राणि आत्मानं नैव पीडयेत् ॥ २,२६.४८ ॥

दध्यते धायमानानां धातूनां हि यथा मलम् ।

तथा नारी दधेदेहं दुताशे ष्यमृतोपमे ॥ २,२६.४९ ॥

दिव्यादौ दिव्यदेहस्तु शुद्धो भवति पूरुषः ।

तप्ततैलेन लोलेन वह्निना नैव दध्यते ॥ २,२६.५० ॥

तथा सा पतिसंयुक्ता दध्यते न कदाचन ।

अन्तरात्मा मृते तस्मिन्मृतोऽप्येकत्वमागतः ॥ २,२६.५१ ॥

भर्तृसंगं परित्यज्य अन्यत्र म्रियते यद्दि ।

भर्तृलोकं न सा याति यावदाभूतसम्प्लवम् ॥ २,२६.५२ ॥

लक्ष्मीयुतान्परित्यज्य मातरं पितरं तथा ।

मृतं पतिमनुप्रज्य सा शिरं सुभमेधते ॥ २,२६.५३ ॥

दिव्यवर्षप्रमाणेन तिस्रः कोटयोऽर्द्धकोटयः ।

तावत्कालं वसेत्स्वर्गे नक्षत्रैः सद्य सर्वदा ॥ २,२६.५४ ॥

तदन्ते यरते लोके कुले भवति भोगिनाम् ।

सा हि लब्धमहाप्रीतिर्भर्त्रा सद्य पतिप्रता ॥ २,२६.५५ ॥

अेवं न कुरुते नारी धर्मोढा पतिसंगमम् ।

जन्मजन्मनि दुःपार्तादुःशीलाप्रियवादिनी ॥ २,२६.५६ ॥

वल्गुवी गृहसोधा वा गोधा वा द्विमुष्ठी भवेत् ।

स्वभर्तारं परित्यज्य परपुंसोनुवर्तिनी ॥ २,२६.५७ ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्वपतिं स्त्री निषेवते ।

मनसा कर्मणा वाया मृतं श्रुवन्तमेव वा ॥ २,२६.५८ ॥

श्रुवमाने मृते वापि डिम्बिषं कुरुते तु या ।

स य वैधव्यमाप्नोति जन्मजन्मनि दुर्भगा ॥ २,२६.५९ ॥

यदेवेभ्यो यत्पितृभ्यः श्रद्धयैव प्रदीयते ।
 तत्कुलं भर्तृपूजातः कुर्याद्भर्त्रर्यं न ततः ॥ २,२६.६० ॥
 अवे वृते भगव्रेष्ठ पितृलोके चिरं वसेत् ।
 यावदादित्ययन्द्रौ य तावदेवसमा दिवि ॥ २,२६.६१ ॥
 पुनश्चिरायुषो भूत्वा जायन्ते विपुले कुले ।
 पतिप्रता यथा नारी भर्तृदुःखं न विन्दति ॥ २,२६.६२ ॥
 सर्वमेतद्धि कथितं मया तव भगेश्वर ।
 विशेषं कथयिष्यामि मृतस्यैव सुभप्रदम् ॥ २,२६.६३ ॥
 द्वादशांशे कृतं सर्वं वर्षं यावत्सपिण्डनम् ।
 पुनः कुर्यात्सदा नित्यं घटान्नं प्रतिमासिकम् ॥ २,२६.६४ ॥
 कृतस्य करणं नास्ति प्रेतकार्यादृते भग ।
 यः करोति नरः कश्चित्कृत्यूर्वं विनश्यति ॥ २,२६.६५ ॥
 मृतस्यैव पुनः कुर्यात्प्रेतोऽक्षय्यमवाप्नुयात् ।
 प्रतिमासं घटा देया सोदना जलपूरिताः ॥ २,२६.६६ ॥
 अर्वाक्ष्य वृद्धेः करणाख्य ताक्ष्यं सपिण्डनं यः कुरुते हि पुत्रः ।
 तथापि मासं प्रतिपिण्डमेकमन्नं य कुम्भं सजलं य दद्यात् ॥ २,२६.६७ ॥
 ष्टि श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डेद्वितीयांशे धर्मकाण्डे श्रीकृष्णगरुडसंवादे
 प्रेतकल्पे सपिण्डननिर्घणं नाम षड्विंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २७

ताक्ष्यं उवाच ।
 कथं प्रेता वसन्त्यत्र कीदृग्रूपा भवन्ति ते ।
 मडाप्रेताः पिशाचाश्च कैःकैः कर्मदुर्लैर्विभो ।
 सर्वेषामनुकम्पार्थं ब्रूहि मे मधुसूदन ॥ २,२७.१ ॥
 प्रेतत्वान्मुच्यते येन दानेन य शुभे न य ।
 तन्मे कथय देवेश मम येद्विच्छसि प्रियम् ॥ २,२७.२ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।

साधु पृष्टं त्वया तार्क्ष्य मानुषाणां छिताय वै ।
शृणुयावहितो भूत्वा यद्विष्मि प्रेतलक्षणम् ॥ २,२७.३ ॥
गुड्यद्रुड्यतरं ह्येतन्नाभ्येयं यस्य कस्यचित् ।
भक्तस्त्वं छि मडाभाडो तेन ते कथयाम्यहम् ॥ २,२७.४ ॥
पुरा त्रेतायुगे तात राजासीद्भ्रुवाहनः ।
मडोदयपुरे रम्ये धर्मनिष्ठो मडाभलः ॥ २,२७.५ ॥
यज्वा दानपतिः श्रीमान्ब्रह्मण्यः साधुसमतः ।
शीलाचारगुणोपेतो दयादाक्षिण्यसंयुतः ॥ २,२७.६ ॥
प्रजाः पालयते नित्यं पुत्रानिव मडाभलः ।
क्षत्रधर्मरतो नित्यं स दृग्ज्यान्तृपुत्रपः ॥ २,२७.७ ॥
स कदाचिन्मडाभाडुः ससैन्योमृगयां गतः ।
वनं विवेश गहनं नानावृक्षसमन्वितम् ॥ २,२७.८ ॥
शार्दूलशतसंजुष्टं नानापक्षिनिनादितम् ।
वनमध्ये तदा राजा मृगं दूरादपश्यत ॥ २,२७.९ ॥
तेन विद्धो मृगोऽतीव बाणैर्न सुदृढेन य ।
बाणमादाय तं तस्य स वनेऽदर्शनं ययौ ॥ २,२७.१० ॥
कक्षे तस्थोऽणितस्त्रावात्स राजानुजगाम तम् ।
ततो मृगप्रसङ्गेन वनमन्यद्विवेश सः ॥ २,२७.११ ॥
क्षुत्क्षामकण्ठो नृपतिः श्रमसन्तापमूर्छितः ।
जलस्थानं समासाद्य साश्व येवावगाढत ॥ २,२७.१२ ॥
पीत्वा तद्दु दकं शीतं पद्मगन्धाधिवासितम् ।
तत उत्तीर्य सलिलाद्भिमलाद्भ्रुवाहनः ॥ २,२७.१३ ॥
न्यग्रोधवृक्षमासाद्य शीतस्थायं मनोहरम् ।
मडाविटपिनं लुब्धं पक्षिसङ्घातनादितम् ॥ २,२७.१४ ॥
वनस्य तस्य सर्वस्य केतुभूतमिवोच्छ्रितम् ।
तं मडातरुमासाद्य निषसाद्य मडीपतिः ॥ २,२७.१५ ॥
अथ प्रेतं ददर्शासौ क्षुत्तृष्णाव्याकुलेन्द्रियम् ।
उत्कथं मलिनं कुब्जं (३क्षं) निर्मासं भीमदर्शनम् ॥ २,२७.१६ ॥

स्नायुभङ्गास्थियरुणं धावमानमितस्ततः ।
 अन्यैश्च बहुभिः प्रेतैः समन्तात्परिवारितम् ॥ २,२७.१७ ॥
 तं दृष्ट्वा विहृतं घोरं विस्मितो बभ्रुवाङ्गनः ।
 प्रेतोऽपि दृष्ट्वा तां घोरामटवीमागतं नृपम् ॥ २,२७.१८ ॥
 तदा लृष्टमना भूत्वा तस्यान्तिकमुपागतः ।
 अब्रवीत्स तदा तार्क्ष्यं प्रेतराजो नृपं वयः ॥ २,२७.१९ ॥
 प्रेतभावो मया त्यक्तः प्रामोऽस्मि परमां गतिम् ।
 त्वत्संयोगान्महाबाहो नास्तिधन्यतरो मम ॥ २,२७.२० ॥
 नृपतिरुवाच ।
 कृष्णवर्णः करालास्थस्त्वं प्रेतं षण् लक्ष्यसे ।
 कथयस्व मम प्रीत्या यथैवं यासि तत्त्वतः ॥ २,२७.२१ ॥
 तथा पृष्टः स वै राज्ञा प्रोवाच सकलं स्वकम् ॥ २,२७.२२ ॥
 प्रेत उवाच ।
 कथयामि नृपश्रेष्ठ सर्वमेवादितस्तव ।
 प्रेतत्वे कारुणं श्रुत्वा दयां कर्तुं ममार्हसि ॥ २,२७.२३ ॥
 वैदृशं नाम नगरं सर्वसम्पत्समन्वितम् ।
 नानाजनपदाकीर्णं नानारत्नसमाकुलम् ।
 नानापुण्यसमायुक्तं नानावृक्षसमाकुलम् ॥ २,२७.२४ ॥
 तत्राहं न्यवसं भूयो देवार्थनरतः सदा ।
 वैश्यो जात्या सुद्वेषोऽहं नाम्ना विदितमस्तु ते ॥ २,२७.२५ ॥
 उच्येन तर्पिता देवाः कव्येन पितरस्तथा ।
 विविधैर्दानयोगैश्च विप्राः सन्तर्पिता मया ॥ २,२७.२६ ॥
 आवाहाश्च विवाहाश्च मया वै सुनिवेशिताः ।
 दीनानाथविशिष्टेभ्यो मया दत्तमनेकधा ॥ २,२७.२७ ॥
 तत्सर्वं विहृतं तात मम दैवाद्मुपागतम् ।
 यथा मे निष्कलं जातं सुकृतं तद्गदामि ते ॥ २,२७.२८ ॥
 न मेऽस्ति सन्ततिस्तात न सुदुत्रं य आन्धवः ।

न च मित्रं छि मे तादृग्यः कुर्यादौर्ध्वद्वैलिकम् ॥ २,२७.२९ ॥

प्रेतत्वं सुस्थिरं तेन मम जातं नृपोत्तम ।

अेकादशं त्रिपक्षं च षाण्मासिकमथाष्टिकम् ।

प्रतिमास्थानि चान्यानि अेवं श्राद्धानि षोडश ॥ २,२७.३० ॥

यस्यैतानि न दीयन्ते प्रेतश्राद्धानि भूपते ।

प्रेतत्वं सुस्थिरं तस्य दत्तैः श्राद्धशतैरपि ॥ २,२७.३१ ॥

अेवं ज्ञात्वा महाराज प्रेतत्वाद्दुष्टरस्व माम् ।

वार्णानां चापि सर्वेषां राजा बन्धुरिडोच्यते ॥ २,२७.३२ ॥

तन्मां तारय राजेन्द्र मण्डिरत्नं ददामि ते ।

यथा मम शुभावासिर्भवेन्नृपवरोत्तम ॥ २,२७.३३ ॥

तथा कार्यं महाबाहो कृपा यद्वि मयीष्यते ।

आत्मनश्च कुरु क्षिप्रं सर्वमेवौर्ध्वद्वैलिकम् ॥ २,२७.३४ ॥

नृपतिरुवाच ।

कथं प्रेता भवन्तील कृतैरथौर्ध्वद्वैलिकैः ।

पिशाचाश्च भवन्तील कर्मभिः कैश्च तद्दद ॥ २,२७.३५ ॥

प्रेत उवाच ।

द्वेवद्रव्यं च अलमस्वं स्त्रीबालधनसञ्चयम् ।

ये लरन्ति नृपश्रेष्ठ प्रेतयोनिं व्रजन्ति ते ॥ २,२७.३६ ॥

तापसीं च सगोत्रां च अगम्यां ये भजन्ति छि ।

भवन्ति ते महाप्रेता अभ्युजानि लरन्ति ये ॥ २,२७.३७ ॥

प्रवालवज्जलार्तारो ये च वस्त्रापलारकाः ।

तथा छिरण्यलतारः संयुगेऽसन्मुभागताः ॥ २,२७.३८ ॥

कृतघ्ना नास्तिका रौद्रास्तथा साडसिका नराः ।

पञ्चयज्ञविनिर्मुक्ता महादानरताश्च ये ॥ २,२७.३९ ॥

स्वामिद्रोडकरा मित्रब्राह्मद्रोडकराश्च ये ।

तीर्थपापकरा राजञ्जायन्ते प्रेतयोनयः ।

अेवमाद्या महाराज जायन्ते प्रेतयोनयः ॥ २,२७.४० ॥

राजोवाच ।

कथं मुक्ता भवन्तीड प्रेतत्वात्त्वं य तेऽपि य ।
 कथं यापि मया कार्यमौर्ध्वद्वैडिकमात्मनः ।
 विधिना केन तत्कार्यं सर्वमेतद्गदस्व मे ॥ २,२७.४१ ॥
 प्रेत उवाच ।
 शृणु राजेन्द्र संक्षेपाद्धिधिं नारायणात्मकम् ।
 सस्थास्त्रश्रवणं विष्णोः पूजा सज्जनसंगतिः ॥ २,२७.४२ ॥
 प्रेतयोनिविनाशाय भवन्तीति मया श्रुतम् ।
 अतो वक्ष्यामि ते विष्णुपूजां प्रेतत्वनाशिनीम् ॥ २,२७.४३ ॥
 सुवर्णद्रव्यमाहुत्य मूर्तिं भूप प्रकल्पयेत् ।
 नारायणस्य देवस्य सर्वाभरणभूषिताम् ॥ २,२७.४४ ॥
 पीतवस्त्रयुगाच्छन्नां यन्टनागुरुचर्यिताम् ।
 स्नापयेद्धिविधैस्तोयैरधिवास्य यजेत्ततः ॥ २,२७.४५ ॥
 पूर्वं तु श्रीधरं देवं दक्षिणे मधुसूदनम् ।
 पश्चिमे वानभं देवमुत्तरे य गदाधरम् ॥ २,२७.४६ ॥
 मध्ये पितामहं पूज्य तथा देवं मलेश्वरम् ।
 पूजयेथ्य विधानेन गन्धपुष्पादिभिः पृथक् ॥ २,२७.४७ ॥
 ततः प्रदक्षिणीकृत्य अग्रौ सन्तर्ष्य देवताः ।
 धृतेन दध्ना क्षीरेण विश्रान्देवांस्तथा नृप ॥ २,२७.४८ ॥
 ततः स्नातो विनीतात्मा यजमानः समाहितः ।
 नारायणाग्रे विधिवत्स्वडियामौर्ध्वद्वैडिकीम् ॥ २,२७.४९ ॥
 आरभेत विनीतात्मा ङोधलोभविवर्जितः ।
 श्राद्धानि कुर्यात्सर्वाणि वृषस्थोत्सर्जनं तथा ॥ २,२७.५० ॥
 त्रयोदशानां विप्राणां वस्त्रच्छत्राण्युपानहौ ।
 अङ्गुलीयकमुक्तानि भाजनासनभोजनैः ॥ २,२७.५१ ॥
 सान्नाश्च सोदका देया घटाः प्रेतडिताय वै ।
 शय्यादानमथो दत्त्वा घटं प्रेतस्य निर्वपेत् ॥ २,२७.५२ ॥
 नारायणेति सन्नाम सम्पुटस्थं समर्थयेत् ।
 अेवं कृत्वाथ विधिवच्छुभाशुभकृत्वं लभेत् ॥ २,२७.५३ ॥

राजोवाच ।

कथं प्रेतघटं कुर्याद्दधात्केन विधानतः ।

ब्रूहि सर्वानुकम्पार्थं घटं प्रेतविमुक्तिदम् ॥ २,२७.५४ ॥

प्रेत उवाच ।

साधु पृष्टं महाराज कथयामि निबोध ते ।

प्रेतत्वं न भवेद्येन दानेन सुदृढेन च ॥ २,२७.५५ ॥

दानं प्रेतघटं नाम सर्वाशुभविनाशनम् ।

दुर्लभं सर्वलोकानां दुर्गातिक्षयकारकम् ॥ २,२७.५६ ॥

सन्तमहाटकमयं तु घटं विधाय ब्रह्मोशकेशवयुतं सल लोकपालैः ।

क्षीराज्यपूर्णाविवरं प्रणिपत्य भक्त्या विप्राय देहि तव दानशतैः किमन्यैः ॥ २,२७.५७ ॥

ब्रह्मा मध्ये तथा विष्णुः शङ्करः शङ्करोऽव्ययः ।

प्राय्याद्विषु य तत्कण्ठे लोकपालाञ्जमेण तु ॥ २,२७.५८ ॥

सम्पूज्य विधिवद्राजन्धूपैः कुसुमचन्दनैः ।

ततो द्रुग्धाज्यसहितं घटं देयं छिरण्मयम् ॥ २,२७.५९ ॥

सर्वदानाधिकञ्चैतन्महापातकनाशनम् ।

कर्तव्यं श्रद्धया राजन्प्रेतत्वविनिवृत्तये ॥ २,२७.६० ॥

श्रीभागवानुवाच ।

येवं संजल्पतस्तस्य प्रेतेन नियतात्मनः ।

सेनाजगामानुपदं उस्त्यश्चरथसंकुला ॥ २,२७.६१ ॥

ततो भले समायाते दत्त्वा राज्ञे महामणिम् ।

नमस्कृत्य पुनः प्रार्थ्यं प्रेतोऽदृशन्मीथिवान् ॥ २,२७.६२ ॥

तस्माद्भनाद्विनिष्कम्य राजापि स्वपुत्रं ययौ ।

स्वपुत्रं स समासाद्य सर्वं तत्प्रेतभाषितम् ॥ २,२७.६३ ॥

यकार विधिवत्पक्षिन्नौर्ध्वदंडादिकं विधिम् ।

तस्य पुण्यप्रदानेन प्रेतो मुक्तो द्विवं ययौ ॥ २,२७.६४ ॥

श्राद्धेन परदत्तेन गतः प्रेतोऽपि सद्गतिम् ।

किं पुनः पुत्रदत्तेन पिता यातीति यात्सुतम् ॥ २,२७.६५ ॥

धृतिहासमिमं पुण्यं शृणोति श्रावयेच्च यः ।

न तौ प्रेतत्वमायातः पापायार्युतावपि ॥ २,२७.६६ ॥

ॐ श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे द्वितीयांशे धर्मकाएडे प्रेतकल्पे श्रीकृष्णगरुडसंवादे
अभ्रुवाडनप्रेतसंवादे प्रेतत्वडेतुतन्नित्युपायनिर्णयनाम सप्तविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २८

गरुड उवाच ।

सर्वेपामनुकम्पार्थं ब्रूहि मे मधुसूदन ।

प्रेतत्वान्मुच्यते येन दानेन सुकृतेन वा ॥ २,२८.१ ॥

शृङ्क्षु उवाच ।

शृणु दानं प्रवक्ष्यामि सर्वाशु भविनाशनम् ।

सन्तमलाटकमयं घटकं विधाय ब्रह्मेशकेशवयुतं सल लोकावैः ।

क्षीराज्यपूर्णाविविरं प्रणिपत्य भक्त्या विप्राय देहि तव दानशतैः किमन्यैः ॥ २,२८.२ ॥

गरुड उवाच ।

किमेतद्विदितं देव विस्तरेण वदस्व मे ।

आमुष्मिर्कीं कीयां देव उक्तान्तिसमयादनु ॥ २,२८.३ ॥

संसारं साधु मे नाथ ब्रूहि कृत्यं जनार्दन ।

यथा कार्यां नरैः सम्यक्क्रिया यैवौर्ध्वदैहिकी ॥ २,२८.४ ॥

कथं प्रेता मलाकाया रौद्ररूपा भयानकाः ।

कम्भवन्ति सुरश्रेष्ठ कर्मभिः कैः शुभाशुभैः ॥ २,२८.५ ॥

पिशाचाः सम्भवन्तील कस्येदं कर्मणः क्लमम् ।

तन्मे कथय देवेश अलमिच्छामि वेदितुम् ॥ २,२८.६ ॥

भूम्यां प्रक्षिप्यते कस्मात्पञ्चरत्नं कुतो मुषे ।

अधस्ताच्च तिला दर्भाः पादौ याम्यां व्यवस्थिताः ॥ २,२८.७ ॥

किमर्थं मण्डलं भूमौ गोमयेनोपलिप्यते ।

किमर्थं स्मर्यते विषणुः विषणुसूक्तञ्च पठ्यते ॥ २,२८.८ ॥

किमर्थं पुत्रपुत्राश्च तस्य तिष्ठन्ति याग्रतः ।

किमर्थं दीपदानञ्च किमर्थं विषणुपूजनम् ॥ २,२८.९ ॥

किमर्थमातुरो दानं ददाति द्विजपुङ्गवे ।

अन्धन्मित्राण्यमित्रांश्च क्षमापयति तत्कथम् ॥ २,२८.१० ॥

तिला लोहं छिदण्यं च कार्पासं लवणं तथा ।

सप्तधान्यं क्षितिर्गावो दीयते केन हे तुना ॥ २,२८.११ ॥

कथं च म्रियते जन्तुर्मृतस्य च कुतो गतिः ।

अतिवाडशरीरं च कथं विश्रमते तदा ॥ २,२८.१२ ॥

शं व स्कन्धे वडेत्युत्रो वह्निदाता च पौत्रकः ।

किमर्थं देव देवेश आजयेनाभ्यञ्जनं कुतः ॥ २,२८.१३ ॥

यमसूक्तं किमर्थं च उदीर्यो दिशमाडरेत् ।

पानीयमेकवस्त्रेण सूर्यभिम्भनिरीक्षणम् ॥ २,२८.१४ ॥

यवसर्षपदूर्वाश्चापाषाणे निम्भयर्षणम् ।

वस्त्रं नरश्च नारी च विदध्यादधरोत्तरम् ॥ २,२८.१५ ॥

अन्नाद्यं गृहमागत्य भोक्तव्यं गोत्रिभिः सह ।

नवकानि च पिण्डानि किमर्थं वितरेत्सुतः ॥ २,२८.१६ ॥

किमर्थं यत्परे द्रुग्धं पात्रे पक्वे च मृन्मये ।

काष्ठत्रयं गुणो बद्ध्वा कृत्वा रात्रौ यतुष्यथे ॥ २,२८.१७ ॥

निशायां दीयते दीपो यावदष्टं दिनेदिने ।

दाडोदकं किमर्थं च संवाहः स्वजनैः सह ॥ २,२८.१८ ॥

भगवन्नतिवाडस्य नवपिण्डैस्तु किं भवेत् ।

कथं देवपितृभ्यश्च वाडस्यावाडनं कथम् ।

षट् च क्रियते देव कस्मात्पिण्डं प्रदापयेत् ॥ २,२८.१९ ॥

किं तत्प्रदीयते तस्य पिण्डदानादनन्तरम् ।

अस्थिसञ्चयनं यैव शय्यादानं किमर्थकम् ॥ २,२८.२० ॥

द्वितीयेऽह्नि कुतः स्नानं यतुर्थं साग्निके द्विजे ।

दशमे किं मलस्नानं कार्यं सर्वजनैः सह ॥ २,२८.२१ ॥

कस्मात्तैलोद्भर्तनं च स्कन्धवाडान्गुहं नयेत् ।

तैः समुद्भर्तनं चापि दधुः स्थलजलाश्रये ॥ २,२८.२२ ॥

दशमेऽहनि यः पिण्डस्तं दद्यादामिषेण तु ।

पिण्डं यैकादशे कस्माद्दृषोत्सर्गः कथं भवेत् ॥ २,२८.२३ ॥

श्राद्धानि षोडशैतानि अब्दं यावत्कुतो वद ।
 अत्राद्विद्योदकेनैव षष्ठ्यधिकशतत्रयम् ॥ २,२८.२४ ॥
 द्विनेद्विने य दातव्यं घटात्रं प्रेततृप्तये ।
 प्राप्ते काले य म्रियते अनित्यो मानवः प्रभो ॥ २,२८.२५ ॥
 छिद्रं तु नैव पश्यामि कुतो ज्ञुवः स निर्गतः ।
 कुतो गच्छन्ति भूतानि पृथिव्यापो मनस्तथा ॥ २,२८.२६ ॥
 तेजो वदस्व मे नाथ वायुराकाशमेव य ।
 वायवश्चैव पञ्चैते कथं गच्छन्ति यामये ॥ २,२८.२७ ॥
 लोभमोहादयः पञ्च शरीरे यैव तस्कराः ।
 तृष्णा कामोऽप्यडङ्गारः कुतो यान्ति जनार्दन ॥ २,२८.२८ ॥
 पुण्यं वाप्यथ वापुण्यं यत्किञ्चित्सुकृतं तथा ।
 नष्टे दैहे कुतो यान्ति दानानि विविधानि य ॥ २,२८.२९ ॥
 सपिण्डानं किमर्थं य पूर्णो संवत्सरेऽपि वा ।
 प्रेतस्य मेलनं सार्धं कैः समं तत्र को विधिः ॥ २,२८.३० ॥
 ये दग्धा ये त्वद्दग्धाश्च पतिता ये नराभुवि ।
 यानि यान्यानि भूतानि तेषामन्ते भवेस्य किम् ॥ २,२८.३१ ॥
 पापिनो ये दुराचारा मुद्गलत्वं य ये गताः ।
 आत्मघाती ब्रह्मघाता य स्तेयी विश्वासघातकः ॥ २,२८.३२ ॥
 कपिलां यः पिबेच्छूद्रो यः पठेद्भद्रैदिकाक्षरम् ।
 धारयेद्वा ब्रह्मसूत्रं का गतिस्तस्य माधव ॥ २,२८.३३ ॥
 विप्रस्य ब्राह्मण्यी भार्या संगृहीता यदा भवेत् ।
 तस्मात्पापास्य भीतोऽहं तन्मे वद जगत्पते ।
 सर्वमेतन्मया पृष्टो वद लोकहिताय वै ॥ २,२८.३४ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे श्रीकृष्णगरुडसंवादे
 और्ध्वदक्षिककर्मकालकियमाणानानादानादिकृत्वप्रश्ननिरूपणं नामाष्टाविंशोऽध्यायः

श्रीकृष्ण उवाच ।

साधु पृष्टं त्वया भद्र मानुषाणां छिताय वै ।

शृणुष्वपवहितो भूत्वा सर्वमेवौर्ध्वद्विडिकम् ॥ २,२९.१ ॥

कम्यग्विभेदरहितं श्रुतिस्मृतिसमुद्धृतम् ।

यन्न दृष्टं सुरैः सेन्द्रैर्योगिभिर्योगिचिन्तकैः ॥ २,२९.२ ॥

गुड्याद्गुड्यतरं वत्स नाभ्यातं कस्यचित्कवचित् ।

भक्तस्त्वं छि मडाभाग सर्वं ते कथयाम्यहम् ॥ २,२९.३ ॥

अपुत्रस्य गतिर्नास्ति स्वर्गो नैव य नैव य ।

येन केनाप्युपायेन कार्यं जन्म सुतस्य य ॥ २,२९.४ ॥

तारयेन्नरकात्पुत्रो यदि मोक्षो न विद्यते ।

दाढः पुत्रेण कर्तव्यो द्येयः पौत्रेण पावकः ॥ २,२९.५ ॥

तिलैर्दूर्भैश्च भूम्यां वै कुटी धातुमती भवेत् ।

पञ्चरत्नानि वङ्ग्रे तु येन श्रुवः प्ररोडति ॥ २,२९.६ ॥

लिप्यात्तु गोमयैर्भूमिं तिलान्दूर्भाश्च निः क्षिपेत् ।

तस्याभेवातुरो मुक्तः सर्वं दडति पातकम् ॥ २,२९.७ ॥

दूर्भमूलीनयेत्स्वर्गं संस्थितं नात्र संशयः ।

दूर्भास्त्र छि ये भूम्यां तिलयुक्तान संशयः ॥ २,२९.८ ॥

सर्वत्र वसुधा पूता यत्र लेपो न विद्यते ।

यत्र लेपः स्थितस्तत्र पुनर्लेपेन शुध्यति ॥ २,२९.९ ॥

यातुधानाः पिशाचाश्च राक्षसाः कूरकर्मिणः ।

अलिभे आतुरं मुक्तं विशन्त्येते न संशयः ॥ २,२९.१० ॥

नित्यडोमं तथा भ्राह्मं विप्राणां पादशोधनम् ।

मण्डलेन विना भूम्यां कुर्वन्त्येतच्च निष्कलम् ॥ २,२९.११ ॥

आतुरो मुच्यते नैव मण्डलेन विना भुवि ।

ब्रह्मा रुद्रश्च विष्णुश्च श्रीर्दुताशन एव य ।

मण्डले योपतिष्ठन्तस्तस्मात्कुर्वीत मण्डलम् ॥ २,२९.१२ ॥

अन्यथा म्रियते यस्तु बालो वृद्धो युवापि वा ।

योन्यन्तरं स वै गच्छेत्कीडते वायुना सड ॥ २,२९.१३ ॥

मिश्रितं लोहताम्रं तु तथैव जन्म जायते ।
 तस्मैवं वायुभूतस्य न श्राद्धं नोदकं क्रिया ॥ २,२८.१४ ॥
 मम स्वेदसमुद्भूतास्तिलास्तार्क्ष्यं पवित्रकाः ।
 असुरा दानवा दैत्यास्तृथ्यन्ति तिलदानतः ॥ २,२८.१५ ॥
 तिलाः श्वेतास्तिलाः कृष्णास्तिला गोभूत्रसन्निभाः ।
 ते मे दधन्तु पाषाणि शरीरेण कृतानि य ॥ २,२८.१६ ॥
 अेक अेव तिलद्रोणो डेमद्रोणतिवैः समः ।
 तर्पणे दानडोमे य दत्तो भवति याक्षयः ॥ २,२८.१७ ॥
 दर्भा मल्लोमसम्भूतास्तिलाः स्वेदसमुद्भवाः ।
 तृप्ताः स्युर्देवता दानैः श्राद्धेन पितरस्तथा ।
 प्रयोगविधिना ब्रह्मा विश्वग्याप्युपज्वनात् ॥ २,२८.१८ ॥
 सव्ययज्ञोपवीतेन ब्रह्माद्यास्तृप्तिमान्पुयुः ।
 अपसव्येन तृथ्यन्ति पितरो दिविदेवताः ॥ २,२८.१९ ॥
 अपसव्यादितो ब्रह्मा दर्भमध्ये तु केशवः ।
 दर्भाग्ने शङ्करं विद्यान्त्रयो देवाः कुशे स्थिताः ॥ २,२८.२० ॥
 विप्रा मन्त्राः कुशा वक्षिस्तुलसी य भगेश्वर ।
 नैते निर्माल्यतां यान्ति क्रियमाणाः पुनः पुनः ॥ २,२८.२१ ॥
 कुशाः पिण्डेषु निर्माल्याः ब्राह्मणाः प्रेतभोजने ।
 मन्त्राः शूद्रेषु पतिताश्चितायाश्च दुताशनः ॥ २,२८.२२ ॥
 तुलसी ब्राह्मणा गावो विष्णुरेकादशी भग ।
 पञ्च प्रवडणान्येव भवाब्धौ मज्जतां सताम् ॥ २,२८.२३ ॥
 विष्णुरेकादशी गीता तुलसीविप्रधेनवः ।
 अपारे दुर्गसंकारे षट्पदी मुक्तिदायिनी ॥ २,२८.२४ ॥
 तिलाः पवित्रास्त्रिविधा दर्भाश्च तुलसीदालम् ।
 निवारयन्ति यैतानि दुर्गतिं यान्तमातुरम् ॥ २,२८.२५ ॥
 उस्ताभ्यामुद्भूतैर्दर्भैस्तोयेन प्रोक्षयेद्भुवम् ।
 मृत्युकाले क्षिपेद्दर्भानातुरस्य करद्वये ॥ २,२८.२६ ॥
 दर्भेषु क्षिप्यते योऽसौ दमस्तु परिवेष्टितः ।

विष्णुलोकं स वै याति मन्त्राडीनोऽपि मानवः ॥ २,२८.२७ ॥

दर्भमूलीगतो भूमौ दर्भपाणिस्तु यो मृतः ।

प्रायश्चित्तविशुद्धोऽसौ संसारपारसागरे ॥ २,२८.२८ ॥

गोमयेनोपलिप्ते तु दर्भस्थास्तरणो स्थितः ।

तत्र दत्तेन दानेन सर्वं पापं व्यपोऽति ॥ २,२८.२९ ॥

लवणं तद्रसं दिव्यं सर्वकामप्रदं नृणाम् ।

यस्मादन्नरसाः सर्वे नोत्कटा लवणं विना ॥ २,२८.३० ॥

पितृणां च प्रियं भव्यं तस्मात्स्वर्गाप्रदं भवेत् ।

विष्णुद्वेऽसमुद्भूतो यतोऽयं लवणो रसः ॥ २,२८.३१ ॥

विशेषाल्लवणं दानं तेन शंसन्ति योगिनः ।

ब्राह्मणैश्च क्षत्रियविशां स्त्रीणां शूद्रजनस्य च ॥ २,२८.३२ ॥

आतुराणां यदा प्राणाः प्रयान्ति वसुधातले ।

लवणं तु तदा देयं द्वारस्थोद्घाटनं दिवः ॥ २,२८.३३ ॥

एतं श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे प्रेतकल्पे धर्मकाण्डे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे और्ध्वद्वेष्टिककर्मणि

पुत्रदर्भतिलतुलसीगोभूलेपताम्रपात्रदाना दीनाभावश्यकत्वनिर्गुणं नामैकोनत्रिशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३०

श्रीकृष्ण उवाच ।

शृणु ताक्ष्यं परं गुह्यं दानानां दानमुत्तमम् ।

परमं सर्वदानानां परं गोप्यं दिवौकसाम् ॥ २,३०.१ ॥

देयमेकं मडादानं कार्पासं योत्तमोत्तमम् ।

येन दत्तेन प्रीयन्ते भूर्भुवः स्वश्रिति कृमात् ॥ २,३०.२ ॥

ब्रह्माद्या देवताः सर्वाः कार्याश्च प्रीतिमाप्नुयुः ।

देयमेतन्मडादानं प्रेतोद्भरणखेतवे ॥ २,३०.३ ॥

शिरं वसेद्भ्रूलोके ततो राज्ञा भवेद्विड ।

रूपवा-सुभगो वाग्मी श्रीमानतुल विक्रमः ।

यमलोकं विनिर्जित्य स्वर्गं ताक्ष्य स गच्छति ॥ २,३०.४ ॥

गां तिलांश्च क्षितं डेम यो ददाति द्विजन्मने ।
 तस्य जन्मार्जितं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥ २,३०.५ ॥
 तिला गावो मडादानं मडापातकनाशनम् ।
 तद्द्वयं दीयते विप्रे नान्यवर्षो कदाचन ॥ २,३०.६ ॥
 कल्पितं दीयते दानं तिला गावश्चमेदिनी ।
 अन्येषु नैव वर्षेषु पोष्यवर्गो कदाचन ॥ २,३०.७ ॥
 पोष्यवर्गो तथा स्त्रीषु दानं देयमकल्पितम् ।
 आतुरे वोपरागे च द्वयं दानं विशिष्यते ।
 आतुरे दीयते दानं तत्काले योपतिष्ठति ॥ २,३०.८ ॥
 ञ्जवतस्तु पुनर्दत्तमुपतिष्ठत्यसंस्कृतम् ।
 सत्यंसत्यं पुनः सत्यं यद्दत्तं विकलेन्द्रिये ॥ २,३०.९ ॥
 यथ्यानु मोदते पुत्रस्तस्य दानमनन्तकम् ।
 अतो दधात्स पुत्रो वा यावज्जवत्ससौ शिरम् ।
 अतिवाडस्तथा प्रेतो भोगांश्च लभते यतः ॥ २,३०.१० ॥
 अस्वस्था तुरकाले तु देडपाते क्षितिस्थिते ।
 देडे तथातिवाडस्य परतः प्रीणनं भवेत् ॥ २,३०.११ ॥
 पङ्गावन्धे च काणो च ष्यर्धोन्मीलितलोचने ।
 तिलेषु दर्भांसंस्तीर्य दानमुक्तं तदक्षयम् ॥ २,३०.१२ ॥
 तिला लौडं छिरण्यञ्च कार्पासं लवणं तथा ।
 सप्तधान्यं क्षितिर्गाव अकैकं पावनं स्मृतम् ॥ २,३०.१३ ॥
 लोडदानाधमस्तुष्येद्धर्म राजस्तिवार्पाणात् ।
 लवणे दीयमाने तु न भयं विधते यमात् ॥ २,३०.१४ ॥
 कर्पासस्य तु दानेन न भूतेभ्यो भयं भवेत् ।
 तारयन्ति नरं गावस्त्रिविधाश्चैव पातकात् ॥ २,३०.१५ ॥
 डेमदानात्सुभं स्वर्गं भूमिदानात्त्रूपो भवेत् ।
 डेमभूमिप्रदानाच्च न पीडा नरके भवेत् ॥ २,३०.१६ ॥
 सर्वेऽपि यमदूताश्च यमरूपा विभीषणाः ।
 सर्वे ते वरदा यान्ति सप्तधान्येन प्रीणिताः ॥ २,३०.१७ ॥

विष्णोः स्मरणमात्रेण प्राप्यते परमा गतिः ।
 अेतत्ते सर्वमाभ्यातं मर्त्यैर्या गतिशाप्यते ॥ २,३०.१८ ॥
 तस्मात्पुत्रं प्रशंसन्ति ददाति पितुराज्ञया ।
 भूमिष्ठं पितरं दृष्ट्वा ङ्यर्धोन्मीलितलोचनम् ॥ २,३०.१९ ॥
 तस्मिन्काले सुतो यस्तु सर्वदानानि दापयेत् ।
 गयाश्राद्धाद्विशिष्येत स पुत्रः कुलनन्दनः ॥ २,३०.२० ॥
 स्वस्थानाभ्यलितश्चासौ विकलस्य पितुस्तदा ।
 पुत्रैर्यत्नेन कर्तव्या पितरं तारयन्ति ते ॥ २,३०.२१ ॥
 किं दत्तैर्भुङ्क्षुर्भिर्दानैः पितुरन्त्येष्टिमायरेत् ।
 अश्वमेधो महायज्ञः कलां नार्हति षोडशीम् ॥ २,३०.२२ ॥
 धर्मात्मा स नु पुत्रो वैदिवैरपि सुपूज्यते ।
 दापयेद्यस्तु दानानि ङ्यातुरं पितरं भुवि ॥ २,३०.२३ ॥
 लोडदानञ्च दातव्यं भूमियुक्तेन पाणिना ।
 यमं भीमञ्च नाप्नोति न गच्छेत्तस्य वेश्मनि ॥ २,३०.२४ ॥
 कुठारो मुसलो दण्डः भङ्गश्च श्छुरिका तथा ।
 अेतानि यमलस्तेषु दृश्यानि पापकर्माणाम् ॥ २,३०.२५ ॥
 तस्मात्त्वोडस्य दानन्तु ब्राह्मणायानुसरो ददेत् ।
 यमायुधानां सन्तुष्ट्यै दानमेतद्दुदाहृतम् ॥ २,३०.२६ ॥
 गर्भस्थाः शिशवो ये य युवानः स्थविरास्तथा ।
 अेभिर्दानविशेषैस्तु निर्दलेभ्युः स्वपातकम् ॥ २,३०.२७ ॥
 छुरिणः श्यामशबलौ षण्णामर्का उट्टुम्भराः ।
 शबला श्यामदूता ये लोडदानेन प्रीणिताः ॥ २,३०.२८ ॥
 पुत्राः पौत्रास्तथा बन्धुः सगोत्राः सुडुडस्तथा ।
 ददते नातुरे दानं ब्रह्मघ्नैस्तु समा ङि ते ॥ २,३०.२९ ॥
 पञ्चत्वे भूमियुक्तस्य शृणु तस्य य या गतिः ।
 अतिवाडः पुनः प्रेतोवर्षोर्ध्वं सुकृतं लभेत् ॥ २,३०.३० ॥
 अज्ञित्रयं त्रयो लोकास्त्रयो वेदास्त्रयोऽमराः ।
 कालत्रयं त्रिसन्ध्यं य त्रयो वार्णास्त्रिशक्तयः ॥ २,३०.३१ ॥

पादादूर्ध्वं कटिं यावत्तावद्ब्रह्मयाधितिष्ठति ।
 ग्रीवां यावद्धरिर्नाभिः शरीरे मनुजस्य च ॥ २,३०.३२ ॥
 मस्तके तिष्ठतीशानो व्यक्ताव्यक्तो मलेश्वरः ।
 ओकमूर्तेस्त्रयो भागा ब्रह्मा विष्णुलेश्वराः ॥ २,३०.३३ ॥
 अलं प्राणः शरीरस्थो भूतग्रामयतुष्टये ।
 धर्माधर्मो मतिं दधात्सुभद्रुभे कृताकृते ॥ २,३०.३४ ॥
 जन्तोर्वृद्धिं समास्थाय पूर्वमर्माधिवासिताम् ।
 अलमेव तथा ज्वाभ्रेरयामि च कर्मसु ।
 स्वर्गं च नरकं भोक्षं प्रयान्ति प्राणिनो ध्रुवम् ॥ २,३०.३५ ॥
 स्वर्गस्थं नरकस्थं वा श्राद्धे वाप्यायनं भवेत् ।
 तस्माच्छ्राद्धानि कुर्वीत त्रिविधानि विद्यक्षाणः ॥ २,३०.३६ ॥
 मत्स्यं कर्म च वाराहं नारसिंहञ्च वामनम् ।
 रामं रामं च कृष्णं च बुद्धं चैव सकलिनम् ।
 ऐतानि दश नामानि स्मर्तव्यानि सदा बुधैः ॥ २,३०.३७ ॥
 स्वर्गं ज्वाः सुभं यान्ति व्युताः स्वर्गाय्य मानवाः ।
 लब्ध्वा सुभं च वित्तं च दयादाक्षिण्यसंयुताः ।
 पुत्रपौत्रैर्धनैराढ्या ज्येयुः शरदां शतम् ॥ २,३०.३८ ॥
 आतुरे च ददेद्दानं विष्णुपूजाय्य कारयेत् ।
 अष्टाक्षरं तथा मन्त्रं जपेद्वा द्वादशाक्षरम् ॥ २,३०.३९ ॥
 पूजयेच्छुक्लपुष्पैश्च नैवेद्यैर्घृतपायितैः ।
 तथा गन्धैश्च धूपैश्च श्रुतिस्मृतिमनूदितैः ॥ २,३०.४० ॥
 विष्णुर्माता पिता विष्णुर्विष्णुः स्वजनबान्धवाः ।
 यत्र विष्णुं न पश्यामि तेन वासेन किं मम ॥ २,३०.४१ ॥
 जले विष्णुः स्थले विष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके ।
 ज्वालामालाकुले विष्णुः सर्वं विष्णुमयं जगत् ॥ २,३०.४२ ॥
 वयमापो वयं पृथ्वी वयं दर्भा वयं तिलाः ।
 वयं गावो वयं राजा वयं वायुर्वयं प्रजाः ॥ २,३०.४३ ॥

वयं डेम वयं धान्यं वयं मधु वयं धृतम् ।
 वयं विप्रा वयं देवा वयं शम्भुश्च भूर्भुवः ॥ २,३०.४४ ॥
 अलं दाता अलं ग्राही अलं यज्वा अलं ऋतुः ।
 अलं लता अलं धर्मो अलं पृथ्वी ल्यलं जलम् ॥ २,३०.४५ ॥
 धर्माधर्मो मतिं दद्यां कर्मभिस्तु शुभाशुभैः ।
 यत्कर्म क्रियते क्वापि पूर्वजन्मार्जितं भग ॥ २,३०.४६ ॥
 धर्मो मतिमलं दद्यामधर्मोऽप्यलमेव य ।
 यातनां कुरुते सोऽपि धर्मो मुक्तिं दद्याम्यलम् ॥ २,३०.४७ ॥
 मनुजानां छिता ताक्ष्यं अन्ते वैतरणी स्मृता ।
 तथावमत्य पापौघं विषणुलोकं स गच्छति ॥ २,३०.४८ ॥
 भालत्वे यस्य कौमारे यस्य परिणतौ य यत् ।
 सर्वावम्याकृतं पापं यस्य जन्मान्तरेष्वपि ॥ २,३०.४९ ॥
 यन्निशायां तथा प्रातर्यन्मध्याह्नापराह्नयोः ।
 सन्ध्योर्यत्कृतं कर्म कर्मणा मनसा गिरा ॥ २,३०.५० ॥
 दत्त्वा वरां सङ्कटपि कपिलां सर्वकामिकाम् ।
 उद्धरेदन्तकाले स आत्मानं पापसञ्चयात् ॥ २,३०.५१ ॥
 गावो ममाग्रतः सन्तु पृष्ठतः पार्श्वतस्तथा ।
 गावो मे लुदये सन्तु गवां मध्ये वसाम्यलम् ॥ २,३०.५२ ॥
 या लक्ष्मीः सर्वभूतानां या य देवे व्यवस्थिता ।
 धेनुत्रुपेण सा देवी मम पापं व्यपोलतु ॥ २,३०.५३ ॥
 षति श्रीगरुडे मलापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादे नानादाननिर्गुणानां त्रिसोऽध्यायः

श्रीगरुडमलापुराणम्- ३१

श्रीविष्णुरुवाच ।

ये नराः पापसंयुक्तास्ते गच्छन्ति यमालयम् ।

नृणां मत्साक्षिकं दत्तमनन्तकृलदं भवेत् ॥ २,३१.१ ॥

यावद्गजः प्रमाणाब्दंस्वर्गे तिष्ठति भूमिदः ।

अश्वाङ्गुडाश्च ते यान्ति ददते ये ज्युपान्छौ ॥ २,३१.२ ॥
 आतपे श्रमयोगेन न दृश्यन्ते य कुत्रचित् ।
 छत्रदानेन वै प्रेता विचरन्ति सुभं पथि ॥ २,३१.३ ॥
 यमुद्दिश्य ददात्यन्नं तेन याप्यायितो भवेत् ॥ २,३१.४ ॥
 अन्धकारे मडाघोरे अभूर्ते लक्ष्यवर्जिते ।
 उद्भूयोतेनैव ते यान्ति दीपदानेन मानवाः ॥ २,३१.५ ॥
 आश्विने कर्तिके वापि माघे मृततिथावपि ।
 यतुर्दृश्याञ्च दीयेत दीपदानं सुभाय वै ॥ २,३१.६ ॥
 प्रत्यङ्ग्य प्रदातव्यं मार्गे सुविषमे नरैः ।
 यावत्संवत्सरं वापि प्रेतस्य सुभक्षिप्तया ॥ २,३१.७ ॥
 कुले धीतति शुद्धात्मा प्रकाशत्वं स गच्छति ।
 ज्योतिर्मयोऽसौ पूज्योऽसौ दीपदानप्रदो नरः ॥ २,३१.८ ॥
 प्राङ्मुभोऽङ्गुभुभं दीपं देवागारे द्विजतये ।
 कुर्याद्भाग्यभुभं पित्रे अद्भिः सङ्गुल्य सुस्थिरम् ॥ २,३१.९ ॥
 सर्वोपलभ्युक्तानि पदान्यत्र त्रयोदश ।
 यो ददाति मृतस्येह ज्वलन्त्यात्मदेतवे ।
 स गच्छति मडामार्गे मडाकष्टविवर्जितः ॥ २,३१.१० ॥
 आसनं भाजनं भोज्यं दीयते यद्द्विजयते ।
 सुभे न भुञ्जमानस्तु देन गच्छत्यलं पथि ॥ २,३१.११ ॥
 क्मण्डलुप्रदानेन तृषितः पिबते जलम् ॥ २,३१.१२ ॥
 भाजनं वस्त्रदानञ्च कुसुमञ्चाङ्गुलीयकम् ।
 ओकादशा ह्ये दातव्यं प्रेतोद्धरणदेतवे ॥ २,३१.१३ ॥
 त्रयोदश पदानीत्थं प्रेतस्य शुभमिच्छता ।
 दातव्यानि यथाशक्त्या प्रेतोऽसौ प्रीणितो भवेत् ॥ २,३१.१४ ॥
 भोजना नि तिलांश्चैव उदकुम्भास्त्रयोदश ।
 मुद्गिकां वस्त्रयुग्मञ्च तथा याति परां गतिम् ॥ २,३१.१५ ॥
 योऽश्वं नावं गञ्जं वापि ब्राह्मणो प्रतिपादयेत् ।

स मडिभ्रोऽनुसारेण तत्तत्सुभमुपाश्रुते ॥ २,३१.१६ ॥
नानाबोकाव्ययरति मडिधीञ्च ददाति यः ।
यमपुत्रस्य या माता मडिधी सुगतिप्रदा ॥ २,३१.१७ ॥
ताम्बूलं कुसुमं देयं याम्यानां षर्षवर्धनम् ।
तेन सम्प्रीणिताः सर्वे तस्मिन्केशं न कुर्वते ॥ २,३१.१८ ॥
गो-भू-तिल-डिरण्यानि दानान्याहुः स्वशक्तितः ॥ २,३१.१९ ॥
भूतोद्देशेन यो यथाज्जलपात्रञ्च भुञ्जयम् ।
उदपात्रसदस्यस्य कृलमाप्नोति मानवः ॥ २,३१.२० ॥
यमदूता मडारौद्राः करालाः कृष्णपिङ्गलाः ।
न भीषयन्ति तं याम्या वस्त्रदाने कृते सति ॥ २,३१.२१ ॥
मार्गे ङि गच्छमानस्तु तृष्णार्तः श्रमपीडितः ।
घटान्नदानयोगेन सुभी भवति निश्चितम् ॥ २,३१.२२ ॥
शय्या दक्षिणया युक्ता आयुधाम्बरसंयुता ।
डैमश्रीपतिना युक्ता देया विप्राय शर्मणे ।
तथा प्रेतत्वमुक्तोऽसौ भोदते सड दैवतैः ॥ २,३१.२३ ॥
अेतत्ते कथितं तार्क्ष्य दानमन्त्येष्टिकर्मजम् ।
अधुना कथयिष्येऽहमन्त्येष्टप्रवेशनम् ॥ २,३१.२४ ॥
जातस्य मृत्युलोके वै प्राणिनो मरणं ध्रुवम् ।
मृतिः कुर्यात्स्वधर्मोण यास्यतश्च परन्तप ॥ २,३१.२५ ॥
पूर्वकाले मृतानाञ्च प्राणिनाञ्च भगेश्वर ।
सूक्ष्मोभूत्वा त्वसौ वायुर्निर्गच्छत्यास्यमण्डलात् ॥ २,३१.२६ ॥
नवद्वारै रोमभिश्च जनानां तालुरन्ध्रके ।
पापिष्ठानामपानेन ज्वो निष्कामति ध्रुवम् ॥ २,३१.२७ ॥
शरीरञ्च पतेत्पश्चान्निर्गते मरुतीश्वरे ।
वाताहतः पतत्येव निराधारो यथा द्रुमः ॥ २,३१.२८ ॥
पृथिव्यां लीयते पृथ्वी आपश्चैव तथाप्सु य ।
तेजस्तेजसि लीयते समीरणः समीरणे ।
आकाशे य तथा काशः सर्वव्यापी य शङ्करे ॥ २,३१.२९ ॥

एतं श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे द्वितीयांशे प्रेतकल्पे श्रीकृष्णगरुडसंवादे
दानं लान्यदेहप्रवेशादिनिर्गुणानां नामै कनिशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३२

ताक्ष्यं उवाच ।

कथमुत्पद्यते जन्तुर्भूतग्रामे यतुर्विधे ।

त्वया रक्तं तथा मांसं मेदो मज्जास्थि ज्वितम् ॥ २,३२.१ ॥

पादौ पाणी तथा गुह्यं जिह्वा-केश-नभाः शिरः ।

सन्धिमार्गाश्च बहुशो रेभा नैकविधास्तथा ॥ २,३२.२ ॥

कामः क्रोधो भयं लज्जा मनो लर्षः सुभासुभम् ।

चित्रितं छिद्रितञ्चापि नानाजालेन वेष्टितम् ॥ २,३२.३ ॥

धन्द्वालमिदं मन्ये संसारेऽसारसागरे ।

कर्ता कोऽत्र लृषीकेश संसारे दुःखसंकुले ॥ २,३२.४ ॥

श्रीविष्णुरुवाच ।

कथयामि परं गोप्यं कोशस्यास्य विनिर्णयम् ।

यस्य विज्ञानमात्रेण सर्वज्ञत्वं प्रजयते ॥ २,३२.५ ॥

साधु पृष्टं त्वया लोके सदयं ज्वकारणम् ।

वैनतेय शृणुष्व त्वमेकाग्रकृतमानसः ॥ २,३२.६ ॥

ऋतुकावे च नारीणां वर्ज्यं दिनचतुष्टयम् ।

यतस्तस्मिन्ब्रह्मलतायां पुरा वृत्रसमुत्थिताम् ॥ २,३२.७ ॥

ब्रह्मा शकृत्समुत्तार्य यतुर्थाशेन दत्तवान् ।

तावन्नालोक्ष्यते वक्त्रं पापं यावद्भुः स्थितम् ॥ २,३२.८ ॥

प्रथमेऽहनि याएऽली द्वितीये ब्रह्मघातिनी ।

तृतीये रजकी ज्ञेया यतुर्थेऽहनि शुध्यति ॥ २,३२.९ ॥

समाहात्पितृदेवानां भवेद्योग्या कृतार्थने ।

समाहमध्ये यो गर्भस्तत्सम्भूतिर्भविष्युया ॥ २,३२.१० ॥

निषकसमये पित्रोर्यादृञ्चित्तविकल्पना ।

तादृग्गर्भसमुत्पत्तिर्जायते नात्र संशयः ॥ २,३२.११ ॥
 युग्मासु पुत्रा जायन्ते स्त्रियोऽयुग्मासु रात्रिषु ।
 पूर्वसप्तममुत्सृज्य तस्माद्युग्मासु संविशेत् ॥ २,३२.१२ ॥
 षोडशार्तुर्निशाः स्त्रीणां सामान्यात्समुदाहृतः ।
 या यतुर्दशमी रात्रिर्गर्भस्तिष्ठति तत्र येत् ॥ २,३२.१३ ॥
 गुणामाज्यनिधिः पुत्रस्तत्र जायेत धार्मिकः ।
 सा निशा तत्र सामान्यैर्न लभ्येत भगाधिप ॥ २,३२.१४ ॥
 प्रायशः सम्भवत्यत्र गर्भस्त्वष्टाडमध्यतः ।
 पञ्चमेऽहनि नारीणां कार्यं माधुर्यभोजनम् ॥ २,३२.१५ ॥
 कटुक्षारञ्च तीक्ष्णञ्च त्याज्यमुष्णञ्च दूरतः ।
 तत्क्षेत्रमोषधीपात्रं बीजञ्चाप्यमृतायितम् ॥ २,३२.१६ ॥
 तस्मिन्नुभवा नरः स्वामी सभ्यकुलमवाप्नुयात् ।
 तस्याश्चैवातपो वर्ज्यं शीतलं डेवलं यरेत् ॥ २,३२.१७ ॥
 ताम्बूलपुष्पश्रीभाण्डैः संयुक्तः शुचिवस्त्रभृत् ।
 धर्ममादाय मनसि सुतल्पं संविशेत्पुमान् ॥ २,३२.१८ ॥
 निषेकसमये यादृङ्नरयित्तविकल्पना ।
 तादृक्स्वभावसम्भूतिर्जन्तुर्विशति कुक्षिगः ॥ २,३२.१९ ॥
 शुक्कसोणितसंयोगे पिण्डोत्पत्तिः प्रजायते ।
 वर्धते जठरे जन्तुस्तारापतिरिवाम्बरे ॥ २,३२.२० ॥
 यैतन्यं बीजं च छि शुक्रे नित्यं व्यवस्थितम् ।
 कामश्चित्तञ्च शुकृञ्च यदा ज्येकत्वमाप्नुयुः ॥ २,३२.२१ ॥
 तदा द्रावमवाप्नोति योषागर्भाशये नरः ।
 रक्ताधिक्ये भवेन्नारी शुक्लाधिक्ये भवेत्पुमान् ॥ २,३२.२२ ॥
 शुक्कसोणितयो साम्ये गर्भाः षण्डत्वमाप्नुयुः ।
 अडोरान्नेण कविलं बुद्धं पञ्चभिदिनैः ॥ २,३२.२३ ॥
 यतुर्दशे भवेन्मांसं मिश्रधातुसमन्वितम् ।
 धनं मांसञ्च विशाढे गर्भस्थो वर्धते कृमात् ॥ २,३२.२४ ॥

पञ्चविंशतिमे याहि बलं पुष्टिश्च जायते ।
 तथा मासे तु सम्पूर्णे पञ्चतत्त्वं निधारयेत् ॥ २,३२.२५ ॥
 मासद्वये तु सञ्जाते त्वया मेदश्च जायते ।
 मज्ज्जास्थीनि त्रिभिर्मासैः केशाङ्गुल्यश्चतुर्थके ॥ २,३२.२६ ॥
 कर्णौ च नासिके वक्षो जायेरन्मासि पञ्चमे ।
 कण्ठरन्ध्रीदरं षष्ठे गुह्यादिर्मासि सप्तमे ॥ २,३२.२७ ॥
 अङ्गप्रत्यङ्गसम्पूर्णे गर्भो मासैरथाष्टभिः ।
 अष्टमे चलते श्रुवो धात्रीगर्भे पुनः पुनः ।
 नवमेमासि सम्प्राप्ते गर्भस्थौजौ दृढं भवेत् ॥ २,३२.२८ ॥
 चिकित्सा जायते तस्य गर्भवासपरिक्षये ।
 नारी वाथ नरो वाथ नपुंस्त्वं वाभिजायते ॥ २,३२.२९ ॥
 शक्तित्रयं विशालाक्षं षाट्कौशिकसमायुतम् ।
 पञ्चेन्द्रियसमोपेतं दशनाडीविभूषितम् ॥ २,३२.३० ॥
 दशप्राणगुणोपेतं यो जानाति स योगवित् ।
 मज्ज्जास्थिशुक्रमांसानि रोम रक्तं बलं तथा ॥ २,३२.३१ ॥
 षाट्कौशिकमिदं पिण्डं स्याज्जन्तोः पाञ्चभौतिकम् ।
 नवमे दशमे मासि जायते पाञ्चभौतिकः ॥ २,३२.३२ ॥
 सूतिवातैः समाकृष्टः पीडया विह्वलीकृतः ।
 पुष्टो नाज्याः सुषुम्प्राया योषिद्गर्भस्थितस्त्वरन् ॥ २,३२.३३ ॥
 क्षितिर्वारि उविर्भोक्ता पवनाकाशमेव च ।
 ओम्भिर्भूतैः पीडितस्तु निबद्धः स्नायुभन्धनैः ॥ २,३२.३४ ॥
 मूलभूता धमे प्रोक्ताः सप्त नाज्यन्तरे स्थिताः ।
 त्वयास्थिनाज्यो रोमाणि मांसञ्चैवात्र पञ्चमम् ॥ २,३२.३५ ॥
 अत्रेते पञ्च गुणाः प्रोक्ता मया भूमेः भगेश्वर ।
 यथा पञ्च गुणाश्चापस्तथा तच्छृणु काश्यप ॥ २,३२.३६ ॥
 लाला मूत्रं तथा शुक्रं मज्ज्जा रक्तञ्च पञ्चमम् ।
 आपः पञ्चगुणाः प्रोक्ता ज्ञातव्यास्ते प्रयत्नतः ॥ २,३२.३७ ॥
 क्षुधा तृषा तथा निद्रा आलस्यं कान्तिरेव च ।

तेजः पञ्चगुणं प्रोक्तं तार्क्ष्यं सर्वत्रयोगिभिः ॥ २,३२.३८ ॥
 रागद्वेषौ तथा लज्जा भयं मोहस्तथैव च ।
 एत्येतद्धितं तार्क्ष्यं वायुञ्जं गुणपञ्चकम् ॥ २,३२.३९ ॥
 आकुञ्चनं धावनञ्च लङ्घनञ्च प्रसारणम् ।
 निरोधः पञ्चमः प्रोक्तो वायोः पञ्च गुणाः स्मृताः ॥ २,३२.४० ॥
 घोषश्चिन्ता च गाम्भीर्यं श्रवणं सत्यसंकमः ।
 आकाशस्य गुणाः पञ्च ज्ञात व्यास्तार्क्ष्यं यत्नतः ॥ २,३२.४१ ॥
 श्रोत्रं त्वक्ष्यक्षुषी जिह्वा नासा बुद्धीन्द्रियाणि च ।
 पाणी पादौ गुदं प्राक्य गुड्यं कर्मेन्द्रियाणि च ॥ २,३२.४२ ॥
 उडाय पिङ्गला चैव सुषुम्णा च तृतीयका ।
 गान्धारी गजजिह्वा च पूषा चैव यसा तथा ॥ २,३२.४३ ॥
 अलम्बुशा कुडुञ्चैव शङ्खिनी दशमी स्मृता ।
 पिएड मध्ये स्थिता ज्येष्ठाः प्रधाना दश नाडयः ॥ २,३२.४४ ॥
 प्राणापानौ समानश्च उदानो व्यान एव च ।
 नागः कूर्मश्च कृकरो देवदत्तो धनञ्जयः ॥ २,३२.४५ ॥
 एत्येते वायवः प्रोक्ता दश देहेषु सुस्थिताः ।
 केवलं भुक्तमन्नञ्च पुष्टिदं सर्वदंढिनाम् ॥ २,३२.४६ ॥
 नयते प्राणदो वायुः शरीरे सर्वसन्धिषु ।
 आहारो भुक्तमात्रस्तु वायुना क्रियते द्विधा ॥ २,३२.४७ ॥
 स प्रविश्य गुडे सम्यक्पृथगन्नं पृथग्वलम् ।
 उर्ध्वमग्नेर्जलं कृत्वा तदन्नञ्च जलोपरि ॥ २,३२.४८ ॥
 अग्नेश्चाधः स्वयं प्राणस्तमग्निञ्च धमेच्छनैः ।
 वायुना धम्यमानोऽग्निः पृथक्किट्टं पृथग्वसम् ॥ २,३२.४९ ॥
 भलैर्द्वादशभिः किट्टं भिन्नं देहात्पृथग्वभवेत् ।
 कर्णाक्षिनासिका जिह्वा दन्तनाभिवपुर्गुदम् ॥ २,३२.५० ॥
 नभा मलाश्रया ज्येष्ठे विण्मूत्रञ्चैत्यनन्तकम् ।
 शुक्लशोणितसंयोगादेतत्पाट्कौशिकं स्मृतम् ॥ २,३२.५१ ॥

रोम्शां कोट्यस्तथा तिस्रोऽप्यर्धकोटि समन्विताः ।
 द्वात्रिंशद्दशनाः प्रोक्ताः सामान्याद्भिन्नतासुत ॥ २,३२.५२ ॥
 सप्त लक्षाणि केशाः स्युर्नभाः प्रोक्तास्तु विंशतिः ।
 मांसं पलसहस्रैकं सामान्याद्दृढसंस्थितम् ॥ २,३२.५३ ॥
 रक्तं पलशतं तार्क्ष्यं बृहमेव पुरातनैः ।
 पलानि दश मेदश्च त्वया यैव तु तत्समा ॥ २,३२.५४ ॥
 पलद्वादशकं मज्जा मदारक्तं पलत्रयम् ।
 शुक्लं द्विकुडवं ज्ञेयं शोणितं कुडवं स्मृतम् ॥ २,३२.५५ ॥
 श्लेष्माणश्च षडूर्ध्वञ्च विष्मूत्रं तत्प्रमाणतः ।
 अस्थ्यां हि ल्यधिकं प्रोक्तं षष्ट्युत्तरशतत्रयात् ॥ २,३२.५६ ॥
 अथेव पिण्डः समाख्यातो वैभवं सम्प्रयक्ष्महे ।
 सुभं द्रुभं भयं क्षेमं कर्मणैव हि प्राप्यते ॥ २,३२.५७ ॥
 अधोमुभं योर्ध्वपादं गर्भाद्वायुः प्रकर्षति ।
 तले तु करयोर्न्यस्य वर्धते जनुपार्श्वयोः ॥ २,३२.५८ ॥
 अङ्गुष्ठौ योपरि न्यस्तौ जन्वारेथ कराङ्गुली ।
 जनुपृष्ठे तथा नेत्रे जनुमध्ये च नासिका ॥ २,३२.५९ ॥
 अथेव वृद्धिं कृमाद्याति जन्तुः स्त्रीगर्भसंस्थितः ।
 काठिन्यमस्थीन्यायान्ति भुक्तपीतेन ज्वरति ॥ २,३२.६० ॥
 नाडी वाप्यायनी नाम नाभ्यां तत्र निबध्यते ।
 स्त्रीणां तथान्नसुषिरे स निबद्धः प्रजायते ॥ २,३२.६१ ॥
 कामन्ति भुक्तपीतानि स्त्रीणां गर्भोदरे तथा ।
 तैराप्यायितदेहोऽसौ जन्तुर्वृद्धिमुपैति च ॥ २,३२.६२ ॥
 स्मृत्यस्तत्र प्रयान्त्यस्य बह्व्यः संसारभूतयः ।
 ततो निर्वेदमायाति पीड्यमान एतस्ततः ॥ २,३२.६३ ॥
 पुनर्नैवं कश्चिदपि भुक्तमात्र एहोदरात् ।
 तथातथा यतिष्यामि गर्भं नाप्नोम्यहं यथा ॥ २,३२.६४ ॥
 एति सञ्चिन्तयञ्ज्ज्वो स्मृत्वा जन्मशतानि वै ।
 यानि पूर्वानुभूतानि देवभूतात्मजानि वै ॥ २,३२.६५ ॥

ततः कालकमाज्जन्तुः परिवर्त्यत्वधोभुभः ।
 नवमे दशमे वापि मासि संजायते ततः ॥ २,३२.६६ ॥
 निष्कम्यमाणो वातेन प्राजापत्येन पीड्यते ।
 निष्कमते य विलपंस्तदा द्युभनिपीडितः ॥ २,३२.६७ ॥
 निष्कामंश्चोदरान्मूर्छामसख्यां प्रतिपद्यते ।
 प्राप्नोति येतनां यासौ वायुस्पर्शसुभान्वितः ॥ २,३२.६८ ॥
 ततस्तं वैष्णवी माया समास्कन्दति मोहिनी ।
 तथा विमोहितात्मासौ ज्ञानभ्रंशमवाप्नुते ॥ २,३२.६९ ॥
 भ्रष्टज्ञानं बालभावे ततो जन्तुः प्रपद्यते ।
 ततः कौमारकावस्थां यौवनं वृद्धतामपि ॥ २,३२.७० ॥
 पुनश्च तद्भ्रमरं जन्म प्राप्नोति मानवः ।
 ततः संसारचक्रेऽस्मिन्भ्राम्यते घटयन्वत् ॥ २,३२.७१ ॥
 कदाचित्स्वर्गमाप्नोति कदाचिन्निरयं नरः ।
 स्वर्गं य निरयं यैव स्वकर्मकुलमश्रुते ॥ २,३२.७२ ॥
 कदाचिद्भुङ्क्तकर्मा य भुवं स्वल्पेन गच्छति ।
 स्वर्लोके नरके यैव भुङ्क्ताप्राये द्विजोत्तमाः ॥ २,३२.७३ ॥
 नरकेषु मडदुःभमेतद्वत्स्वर्गवासिनः ।
 दृश्यते नात्र मोहन्ते पात्यमानास्तु नारकैः ॥ २,३२.७४ ॥
 स्वर्गेऽपि द्युभमतुलं यदारोहणकालतः ।
 प्रभृत्यलं पतिष्यामीत्येतन्मनसि वर्तते ॥ २,३२.७५ ॥
 नार कांश्चैव सम्प्रेक्ष्य मडदुःभमवाप्यते ।
 अेवं गतिमलं गन्तेत्यलनिशमनिर्वृतः ॥ २,३२.७६ ॥
 गर्भवासे मडदुःभं जायमानस्य योनिजम् ।
 जातस्य बालभावेऽपि वृद्धत्वे द्युभमेव य ॥ २,३२.७७ ॥
 कामेर्ष्याक्रोधसम्बन्धाद्यौवनेऽपि य द्युसडम् ।
 द्युस्वप्नं या वृद्धता य मरणो द्युभमुत्कटम् ॥ २,३२.७८ ॥
 कृष्यमाणश्च याम्यैः स नरकेऽपि य यात्यधः ।

पुनश्च गर्भाज्जन्म स्थान्मरणं दुष्करं तथा ॥ २,३२.७९ ॥

अेवं संसारयुक्तेऽस्मिज्जन्तवो घटयन्त्रवत् ।

ब्राम्ह्यन्ते प्राक्तनैर्बर्षैर्बद्धा विध्यन्ति यासकृत् ॥ २,३२.८० ॥

नास्ति पक्षिन्सुभं किञ्चित्क्षेत्रे द्युःप्रशताकुले ।

विनतासुत भोक्षाय यतितव्यं ततो नरैः ॥ २,३२.८१ ॥

अेतत्ते सर्वमाभ्यातं यथा गर्भस्य संस्थितिः ।

कथयामि क्रमप्रश्नं पृष्टं वा वर्तते स्मृडा ॥ २,३२.८२ ॥

गरुड उवाच ।

मध्ये कृतमडाप्रश्नद्वयस्यासं मयोत्तरम् ।

प्रश्नस्यापि तृतीयस्य उत्तरं य विधीयताम् ॥ २,३२.८३ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

म्लियमाणस्य किं कृत्यमिति त्वं पृष्टवानसि ।

शृणु तत्रोत्तरं तूक्तं कथयामि समासतः ॥ २,३२.८४ ॥

आसन्नमरणं ज्ञात्वा पुरुषं स्नापयेत्ततः ।

गोमूत्रगोमयसुमृत्तीर्थोदककुशोदकैः ॥ २,३२.८५ ॥

वाससी परिधायार्थ धौते तु शुचि नी शुभे ।

दर्भाण्यार्थो समास्तीर्थं दक्षिणात्रान्विकीर्य च ॥ २,३२.८६ ॥

तिलागोमयलिमायां भूमौ तत्र निवेशयेत् ॥ २,३२.८७ ॥

प्रागुदक्षिरसं वापि मुणे स्वर्णं विनिः क्षेपेत् ।

शालग्रामशिला तत्र तुलसी च भगेश्वर ॥ २,३२.८८ ॥

विधेया सन्निधौ सर्पिर्दीपं प्रज्वालयेत्पुनः ।

नमो भगवते वासुदेवायेति जपस्तथा ॥ २,३२.८९ ॥

आदौ तु प्रणवं कृत्वा पूजादाने ततः स्मृते ।

समभ्यर्च्य लृषीकेशं पुष्पधूपान्द्विभ्रिततः ॥ २,३२.९० ॥

प्रणिपातैः स्तवैः पुण्यैर्ध्यां नयोगेन पूजयेत् ।

दत्त्वा दानं च विप्रेभ्यो दीनानाथेभ्य अेव च ॥ २,३२.९१ ॥

पुत्रे मित्रे कलत्रे च क्षेत्रधान्यधनादिषु ।

निवर्तयेन्ममत्वं च विष्णोः पादौ लृष्टि स्मरन् ॥ २,३२.९२ ॥

उच्यैः पुरुषसूक्तं च यदि श्रेष्ठापदस्तदा ।
 पुत्राद्याः प्रपठेयुस्ते भ्रियमाणो निजे जने ॥ २,३२.८३ ॥
 अतत्ते सर्वमाभ्यातं कृत्यं मृत्यावुपस्थिते ।
 क्लमप्यस्य कृत्स्नस्य समासात्ते वदाम्यहम् ॥ २,३२.८४ ॥
 स्नानेन शुचिताप्रामिरपावित्र्यलृत्तिस्ततः ।
 ततो विष्णोः स्मृतिस्तस्य ज्ञानात्सर्वकलप्रदा ॥ २,३२.८५ ॥
 दर्भतूली नयेत्स्वर्गमातुरं तु न संशयः ।
 तिलैर्दूर्भैश्च निः क्षिप्तैः स्नानं कृतुमयं भवेत् ॥ २,३२.८६ ॥
 ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च श्रीर्दुताशस्तथैव च ।
 मण्डले योपतिष्ठन्ति तस्मात्कुर्वीत मण्डलम् ॥ २,३२.८७ ॥
 प्रागुद्यवा कृतेनेह शिरसा लोकमुत्तमम् ।
 व्रजते यदि पापस्याल्पत्वं पुंसो भवेत्भग ॥ २,३२.८८ ॥
 पञ्चरत्ने मुग्धे मुक्ते जिवे ज्ञानं प्ररोडति ।
 तुलसी ब्राह्मणो गावो विष्णुरेकादशी भग ॥ २,३२.८९ ॥
 पञ्च प्रवडणान्येव भवाब्धौ मज्जतां नृणाम् ।
 विष्णुरेकादशी गीता तुलसी विप्रधेनवः ॥ २,३२.९० ॥
 असारे दुर्गसंसारे षट्पदी भक्तिदायिनी ।
 नमो भगवते वासुदेवायेति जपन्नरः ॥ २,३२.९०१ ॥
 ओङ्कारपूर्वं सायुज्यं प्राप्नुयान्नात्र संशयः ।
 पूजयापि च मल्लोकप्रामिराराद्धिं व्रजेत् ॥ २,३२.९०२ ॥
 भन्याभावे ममत्वेतु ज्ञानं पुरुषसूक्ततः ।
 यस्ययस्याधिकत्वं तु साधनेष्वेषु काश्यप ॥ २,३२.९०३ ॥
 तत्तद्कलस्याध्याधिक्यं भवतीत्यवधारय ।
 दातव्यानि यथाशक्त्या प्रीतोऽसौ सर्वदा भवेत् ॥ २,३२.९०४ ॥
 अतत्ते सर्वमाभ्यातं स्नानादिषु क्लं मया ।
 ब्रह्माण्डे ये गुणाः सन्ति शरीरे ते व्यवस्थिताः ॥ २,३२.९०५ ॥
 पातालभूधरा लोकास्तथान्ये द्वीपसागराः ।

आदित्यादिग्रहाः सर्वे पिण्डमध्ये व्यवस्थिताः ॥ २,३२.१०६ ॥

पादाधस्तु तलं ज्ञेयं पादोर्ध्वं वितलं तथा ।

जानुभ्यां सुतलं विद्धि सञ्चिदृशे मडातलम् ॥ २,३२.१०७ ॥

तथा तलातलञ्चोरो गुड्यदेशे रसातलम् ।

पातालं कटिसंस्थन्तु पादादौ लक्ष्येद्बुधः ॥ २,३२.१०८ ॥

भूर्लोकं नाभिमध्ये तु भुवर्लोकं तदूर्ध्वतः ।

स्वर्गलोकं वृद्धये विधात्कण्ठदेशे मडस्तथा ॥ २,३२.१०९ ॥

जनलोकं वङ्गदेशे तपोलोकं ललाटके ।

सत्यलोकं मडारन्ध्रे भुवनानि यतुर्दश ॥ २,३२.११० ॥

त्रिकोणे संस्थितो मेरुरधः कोणे य मन्दरः ।

दक्षिणे चैव कैलासो वामभागे हिमायलः ॥ २,३२.१११ ॥

निषधश्चोर्ध्वभागे य दक्षिणे गन्धमादनः ।

मलयो (रमणो) वामरेषायां सम्रैते कुलपर्वताः ॥ २,३२.११२ ॥

अस्थिस्थाने स्थितो जम्बूः शाडो मज्जसु संस्थितः ।

कुशद्वीपः स्थितो मांसे कौञ्चद्वीपः शिरास्थितः ॥ २,३२.११३ ॥

त्वयायां शात्मविद्रापो प्लक्षः रोमणां य सञ्चये ।

नभस्थः पुष्करद्वीपः सागरास्तदनन्तरम् ॥ २,३२.११४ ॥

क्षारोदश्च तथा मूत्रे क्षारे क्षीरोदसागरः ।

सुरोदधिश्च श्लेषस्थः मज्जयां घृतसागरः ॥ २,३२.११५ ॥

रसोदधिं रसे विधाञ्छोषिते दधिसगरम् ।

स्वादुलं लम्बिकास्थाने गर्भोदं शुक्लसंस्थितम् ॥ २,३२.११६ ॥

नादयके स्थितः सूर्यो बिन्दुयके य यन्द्रमाः ।

लोचनस्थः कुजो ज्ञेयो वृद्धये य बुधः स्मृतः ॥ २,३२.११७ ॥

विषणुस्थाने गुरुं विधाञ्छुके शुक्रो व्यवस्थितः ।

नाभिस्थाने स्थितो मन्दो मुषे राहुः स्थितः सदा ॥ २,३२.११८ ॥

पायु (६) स्थाने स्थितः केतुः शरीरे ग्रहमण्डलम् ।

विभक्तञ्च समाप्यातमापादतलमस्तकम् ॥ २,३२.११९ ॥

उत्पन्ना ये हि संसारे म्रियन्ते ते न संशयः ।
 भुभुक्षा य तृषा रौद्रा द्वाडोद्भूता य मूर्छना ॥ २,३२.१२० ॥
 यत्र पीडास्त्विमा रौद्रास्ता वै वृश्चिकदंशजाः ।
 विनाशः पूर्णकाले य जायते सर्वदंष्ट्रिनाम् ॥ २,३२.१२१ ॥
 अत्रे अत्रे हि धावन्ति यमलोकगतस्य वै ।
 तप्तवायुकमध्येन प्रज्वलद्द्रक्षिमध्यतः ॥ २,३२.१२२ ॥
 केशग्राहैः समाकान्ता नीयन्ते यमकिङ्कुरैः ।
 पापिष्ठास्त्वधमास्ताक्षर्य द्याधर्मविनिर्जिताः ॥ २,३२.१२३ ॥
 यमलोके वसन्त्येते कुट्यां जन्म न विद्यते ।
 अयं सञ्जायते ताक्षर्यं मर्त्ये जन्तुः स्वकर्मभिः ॥ २,३२.१२४ ॥
 उत्पन्ना ये हि संसारे म्रियन्ते ते न संशयः ।
 आयुः कर्म य वित्तञ्च विद्या निधनमेव च ॥ २,३२.१२५ ॥
 पञ्चैतानि हि सृजयन्ते गर्भस्थस्यैव दैहिनः ।
 कर्मणा जायते जन्तुः कर्मणैव प्रलीयते ॥ २,३२.१२६ ॥
 सुभ्रं दृभ्रं भयं क्षेमं कर्मणैवाभिपद्यते ।
 अधोमुभ्रं योर्ध्वपादं गर्भाद्वायुः प्रकर्षति ॥ २,३२.१२७ ॥
 जन्मतो वैष्णवी माया समोदयति सत्त्वरम् ।
 स्वकर्मकृतसम्बन्धो जन्तुर्जन्म प्रपद्यते ॥ २,३२.१२८ ॥
 सुकृताद्दुत्तमो भोगभोग्यवान्सुकुले भवेत् ।
 यथायथा दृष्ट्वन्तं तद्गुले लीने प्रजायते ॥ २,३२.१२९ ॥
 दरिद्रो व्याधितो मूर्खः पापकृद्दुःखभाजनम् ।
 अतः परं किमर्थं ते कथयामि भगेश्वर ॥ २,३२.१३० ॥
 एति श्रीगरुडो मडापुराणो उत्तरभाष्ये द्वितीये धर्मद्वैतदृष्ट्रीकृष्णगरुडसंवादे
 जन्तुत्पत्तितद्गधात्वादि विभागाभुवनादि विभागवर्णनं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३३

गरुड उवाच ।

उत्पत्तिलक्षणं जन्तोः कथितं मयि पुत्रके ।

यमलोकः किञ्चिन्मात्रस्त्रैलोक्ये सयरायरे ।
 विस्तरं तस्य मे ब्रूहि अध्वा यैव क्रिया-स्मृतः ॥ २,३३.१ ॥
 कैश्च पापैः कृतैर्दिव केन वा शुभकर्मिणा ।
 गच्छन्ति मानवास्तत्र कथयस्व विशेषतः ॥ २,३३.२ ॥
 श्रीभगवानुवाच ।
 षटशीतिसहस्राणि योजनानां प्रमाणातः ।
 यमलोकस्य थाध्वानमन्तरा मानुषस्य च ॥ २,३३.३ ॥
 धातताम्रमिवातमो ज्वलद्गुर्वो मडापथः ।
 तत्र गच्छन्ति पापिष्ठा मानवा मूढयेतसः ॥ २,३३.४ ॥
 कण्टकाश्च सुतीक्ष्णा वै विविधा घोरदर्शनाः ।
 तैस्तुवालुक्षितिव्यामा लुताशश्च तथोल्बलाः ॥ २,३३.५ ॥
 वृक्षच्छाया न तत्रास्ति यत्र विश्रमते नरः ।
 गृहीतः कालपाशैश्च कृतैः कर्मभिरुल्बलैः ॥ २,३३.६ ॥
 तस्मिन्मार्गे न यान्नाद्यं येन प्राणान्प्रपोषयेत् ।
 न जलं दृश्यते तत्र तृषा येन विलीयते ॥ २,३३.७ ॥
 क्षुधया पीडितो याति तृषया च मडापथे ।
 शीतेन कम्पते क्वापि यममार्गेऽतिदुर्गमे ॥ २,३३.८ ॥
 यद्यस्य यादृशं पापं स पन्थास्तस्य तादृशः ।
 सुदीनाः कृपणा मूढा दुःखैर्व्यामास्तरन्ति तम् ॥ २,३३.९ ॥
 रुदन्ति दारुणं केचित्केचिद्द्रोहं वदन्ति य ।
 आत्मकर्मकृतैर्देषैः पथ्यमाना मुहुर्मुहुः ॥ २,३३.१० ॥
 षट्दशविधः स वै पन्था विज्ञेयो दारुणः भग ।
 वितृष्णा ये नरा लोके सुभं तस्मिन्प्रजन्ति ते ॥ २,३३.११ ॥
 यानियानि च दानानि दत्तानि भुवि मानवैः ।
 तानितान्युपतिष्ठन्ति यमलोके पुरः पथि ॥ २,३३.१२ ॥
 पापिनो नोपतिष्ठन्ति दाहश्राद्धजलाञ्जलि ।
 भ्रमन्ति वायुभूतास्ते ये क्षुद्राः पापकर्मिणः ॥ २,३३.१३ ॥
 षट्दशं वर्त्म तद्रौद्रं कथितं तव सुप्रत ।

पुनश्च कथयिष्यामि यममार्गस्य या स्थितिः ॥ २,३३.१४ ॥

याम्यनैरृतयोर्मध्ये पुरं वैवस्वतस्य तु ।

सर्वं वज्रमयं दिव्यमभेद्यं तत्सुरासुरैः ॥ २,३३.१५ ॥

यत्पुरं यत्पुरं समप्राकारतोरणम् ।

स्वयं तिष्ठति वै यस्यां यमो दूतैः समन्वितः ॥ २,३३.१६ ॥

योजनानां सडस्रं वै प्रमाणेन तदुच्यते ।

सर्वरत्नमयं दिव्यं विद्युज्ज्वालाङ्कतैजसम् ॥ २,३३.१७ ॥

तद्गुलं धर्मराजस्य विस्तीर्णं काञ्चनप्रभम् ।

योजनानां पञ्चशतप्रमाणेन समुच्छ्रितम् ॥ २,३३.१८ ॥

वृतं स्तम्भसडस्रैस्तु वैदूर्यमणिमण्डितम् ।

मुक्ताजालगवाक्षं य पताकाशतभूषितम् ॥ २,३३.१९ ॥

घण्टाशतनिनादाढ्यं तोरणानां शतैर्वृतम् ।

अेवमादिभिरन्यैश्च भूषणैर्भूषितं सदा ॥ २,३३.२० ॥

तत्रस्थो भगवान्धर्म आसने तु समे शुभे ।

दशयो जनविस्तीर्णो नीलज्जुमूतसन्निभे ॥ २,३३.२१ ॥

धर्मज्ञो धर्मशीलश्च धर्मयुक्तो हितो यमः ।

भयदः पापयुक्तानां धार्मिकाणां सुभप्रदः ॥ २,३३.२२ ॥

मन्दमारु तसंयोगैरुत्सवैर्विविधैस्तथा ।

व्याभ्यानैर्विविधैर्युक्तः शङ्खवादित्रनिः स्वनैः ॥ २,३३.२३ ॥

पुरमध्यप्रवेशे तु चित्रगुप्तस्य वै गृहम् ।

पञ्चविंशतिसंख्यानां योजनानां सुविस्तरम् ॥ २,३३.२४ ॥

दशोच्छ्रितं मडादिव्यं लोडप्राकारवोष्ठितम् ।

प्रतोलीशतसंखारं पतताकाशतशोभितम् ॥ २,३३.२५ ॥

दीपिकाशतसङ्घीर्णं गीतध्वनिसमाकुलम् ।

विचित्रचित्रकुशलैश्चित्रगुप्तस्य वै गृहम् ॥ २,३३.२६ ॥

मणिमुक्ताभये दिव्ये आसने परमाद्भुते ।

तत्रस्थो गणयत्यायुर्मानुषेष्वितरेषु य ॥ २,३३.२७ ॥

न मुह्यति कदाचित्स सुकृते दृष्टतेऽपि वा ।
 यद्येनोपार्जितं यावत्तावद्भै वेत्ति तस्य तत् ॥ २,३३.२८ ॥
 दशाष्टदोषरहितं कृत कर्म विभक्त्यसौ ।
 चित्रगुणालयाताम्यां ज्वरस्यास्ति मडागृहम् ॥ २,३३.२९ ॥
 दक्षिणे यापि शूलस्य लताविस्फोटकस्य च ।
 पश्चिमे काल पाशस्य अञ्जुर्णस्यारुयेस्तथा ॥ २,३३.३० ॥
 मध्यपीठोत्तरे ज्ञेयो तथा यान्या विषयिका ।
 औशन्यां वै शिरोऽर्तिश्च आग्नेय्याञ्चैव मुक्ता ॥ २,३३.३१ ॥
 अतिसारश्च नैरृत्यां वायव्यां दाडसंज्ञकः ।
 ओम्भिः परिवृतो नित्यं चित्रगुणः स तिष्ठति ॥ २,३३.३२ ॥
 यत्कर्म कुरुते कश्चित्तत्सर्वं विलभत्यसौ ।
 धर्मराजगृहद्वारि दूतास्ताक्षर्यं तथा निशि ।
 तिष्ठन्ति पापकर्माणः पथ्यमाना नराधमाः ॥ २,३३.३३ ॥
 यमदूतैर्मडापाशैर्दन्धमानाश्च मुद्गरैः ।
 वध्यन्ते विविधैः पापैः पूर्वकर्मकृतैर्नराः ॥ २,३३.३४ ॥
 नानाप्रदारणार्थैश्च नानायन्त्रैस्तथा परे ।
 छिद्यन्ते पापकर्माणः ङ्कयैः काष्ठवद्द्विधा ॥ २,३३.३५ ॥
 अन्ये ज्वलद्भिरङ्गारैर्वेष्टिताः परितो भृशम् ।
 पूर्वकर्मविपाकेन ध्मायन्ते लोडपिण्डवत् ॥ २,३३.३६ ॥
 क्षिप्तान्ये च धरापृष्ठे कुडारेणवकर्तिताः ।
 ङ्कमानाश्च दृश्यन्ते पूर्वकर्मविपाकतः ॥ २,३३.३७ ॥
 केचिद्गुणैः पाकैस्तैलपाकैस्तथा परे ।
 पीड्यन्ते यमदूतैश्च पापिष्ठाः सुभृशं नराः ॥ २,३३.३८ ॥
 क्षणाहि प्रार्थयन्त्यन्ये देहिदेहीति कोटिशः ।
 यमलोके मया दृष्टा ममस्वं भक्षितं त्वया ॥ २,३३.३९ ॥
 एत्येवं अलुशस्ताक्षर्यं नरकाः पापिनां स्मृताः ।
 कर्मभिर्बहुभिः प्रोक्तैः सर्वशास्त्रेषु भाषितैः ।
 दानोपकारं वक्ष्यामि यथा तत्र सुभं भवेत् ॥ २,३३.४० ॥

धृति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रतकल्पे
श्रीकृष्णगरुडसंवादे यमलोकविस्तृतिदृवर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३४

श्रीकृष्ण उवाच ।

शृणु तार्क्ष्य यथान्यायं धर्माधर्म्यं लक्षणम् ।

सुकृतं दुष्कृतं नृणामग्रे धावति धावताम् ॥ २,३४.१ ॥

कृते तपः प्रशंसन्ति त्रेतायां ज्ञानसाधनम् ।

द्रापरे यज्ञदाने च दानमेकं कलौ युगे ॥ २,३४.२ ॥

गृहस्थानां स्मृतो धर्म उत्तमानां विचक्षणैः ।

धृष्टापूर्ते स्वशक्त्या हि कुर्वतां नास्ति पातकम् ॥ २,३४.३ ॥

वृक्षस्तु रोपितो येन अनिकूपजलाशयाः ।

यममार्गे सुभं तस्य व्रजतो नितरां भवेत् ॥ २,३४.४ ॥

अग्नितापप्रदातारे यैः शीतपीडिते द्विजे ।

तप्यमानाः सुभं यान्ति सर्व कामैः प्रपूरिताः ॥ २,३४.५ ॥

सुवर्णमणिमुक्तादि वस्त्राण्याभरणानि च ।

तेन सर्वमिदं दत्तं येन दत्ता वसुधरा ॥ २,३४.६ ॥

यानियानि च भूतानि दत्तानि भुवि मानवैः ।

यमलोकपथे तानि तिष्ठन्त्येषां समीपतः ॥ २,३४.७ ॥

व्यञ्जनानि विचित्राणि भक्ष्यभोज्यानि यानि च ।

ददाति विधिना पुत्र प्रेते तद्गु पतिष्ठति ॥ २,३४.८ ॥

आत्मा वै पुत्रनामास्ति पुत्रस्त्राता यमालये ।

तारथेत्पितरं घोरात्तेन पुत्रः प्रवक्ष्यते ॥ २,३४.९ ॥

अतो द्येयञ्च पुत्रेण श्राद्धमाञ्छे वितावधि ।

अतिवाडस्तदा प्रेतो भोगान्वै लभते हि सः ॥ २,३४.१० ॥

दृढ्यमानस्य प्रेतस्य स्वजनैर्यो जलाञ्जलिः ।

दीयते प्रेतः पुण्डरीकं प्रीतो याति यमालये ॥ २,३४.११ ॥

अपक्वे मृन्मये पात्रे दृग्धं दत्तं दिनत्रयम् ।

काष्ठत्रयं गुणैर्बद्ध्वा प्रीत्यै रात्रौ यतुष्पथे ॥ २,३४.१२ ॥
 प्रथमेऽह्नि द्वितीये च तृतीये च तथा षण्ण ।
 आकाशस्थं पिबेद्गुग्धं प्रेतो वायुवपुर्धरः ॥ २,३४.१३ ॥
 यतुर्थे सञ्चयः कार्यः यतुर्थे?वापि साग्निडे ।
 अस्थिसञ्चयनं कार्यं दद्यादापाञ्जलिं ततः ॥ २,३४.१४ ॥
 न पूर्वाह्नि न मध्याह्नि नापराह्नि न सन्धिषु ।
 याते प्रथमयामे तु दद्यादापजलाञ्जलीन् ॥ २,३४.१५ ॥
 पुत्रेण दत्ते ते सर्वे गोत्रिणो हितबान्धवाः ।
 स्वजात्यैः परजात्यैश्च देयो नद्यां जलाञ्जलिः ॥ २,३४.१६ ॥
 गन्तव्यं नैव विप्रेण दातुं शीघ्रं जलाञ्जलिम् ।
 निवृत्ताश्च यदा नार्यो लोकाचारः सदाभवेत् ॥ २,३४.१७ ॥
 पञ्चत्वञ्च गते शूद्रे यः काष्ठं नयते चिताम् ।
 अनुग्रजेद्यदा विप्रस्त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् ॥ २,३४.१८ ॥
 त्रिरात्रे च ततः पूर्णो नदीं गच्छेत्समुद्रगाम् ।
 प्राणायामशतं कृत्वा घृतं प्राश्य विशुध्यति ॥ २,३४.१९ ॥
 शूद्रो गच्छति सर्वत्र वैश्यस्त्रिषु द्रयोः परः ।
 गच्छति स्वीयवर्णेषु दातुं प्रेते जलाञ्जलिम् ॥ २,३४.२० ॥
 दत्ते जलाञ्जलौ पश्चाद्दिग्ध्यादन्तधावनम् ।
 त्यजन्ति गोत्रिणः सर्वे दिनानि नव काश्यप ॥ २,३४.२१ ॥
 जलाञ्जलिं तथा दातुं गच्छन्ति द्विजसत्तमाः ।
 यत्र स्थाने मृतो यस्तु अध्वन्यपि गृहेऽपि वा ।
 विश्लेषस्तु ततः स्थानात्र क्वचिद्धिहितो बुधैः ॥ २,३४.२२ ॥
 स्त्रीजनश्चाग्रतो गच्छेत्पृष्ठतो नवसञ्चयः ।
 आचमनं विधातव्यं पाषाणोपरि संस्थितैः ॥ २,३४.२३ ॥
 यवांश्च सर्षपान्दूर्वाः पूर्णपात्रे विलोकयेत् ।
 प्राशयेन्निम्बपत्राणि स्नेहस्नानं समाचरेत् ॥ २,३४.२४ ॥
 गोत्रिभिर्न च कर्तव्यं गृहान्नञ्च न भोजयेत् ।
 भुञ्जत मृन्मये पात्रे उत्तानञ्च विवर्जयेत् ॥ २,३४.२५ ॥

मृतकस्य गुणा ग्राह्या यमगाथां समुद्दिरेत् ।
शुभाशुभे च ध्यातव्ये पूर्वकर्मोपसञ्चिते ॥ २,३४.२६ ॥
लब्धेनैव य देवेन भुङ्क्ते सुकृतदुष्कृते ।
वायुरूपो भ्रमत्येव वायुरर्ध्वं स गच्छति ॥ २,३४.२७ ॥
दशाढकर्मङ्कियथा कुटी निष्पाद्यते ध्रुवम् ।
नवकैः षोडशश्राद्धैः प्रयाति छि कुटीं नरः ॥ २,३४.२८ ॥
तिवैर्दर्मैश्च भूम्यां वै कुटी धातुमयी भवेत् ।
पञ्च रत्नानि वङ्क्ते तु येन ज्ञयः प्ररोडति ॥ २,३४.२९ ॥
यदा पुष्पं प्रनष्टं छि तदा गर्भं न धारयेत् ।
आदशस्य ततो भूमौ तिलदूर्वाङ्घ्रिनिः क्षिपेत् ॥ २,३४.३० ॥
पशुत्वे स्थावरत्वे च यत्र क्वापि स जायते ।
तत्रैव जन्तुरुत्पन्नः श्राद्धं तत्रोपतिष्ठति ॥ २,३४.३१ ॥
धन्विना लक्ष्यमुद्दिश्य मुक्तो भाषास्तदाप्रुयात् ।
यथा श्राद्धं यमुद्दिश्य कृतं तस्योपतिष्ठति ॥ २,३४.३२ ॥
यावन्नोत्पादितो देवस्तावच्छ्राद्धैर्न प्रीणनम् ।
क्षुधाविलभममापन्नो दशाडेन च तर्पितः ॥ २,३४.३३ ॥
पिण्डदानं न यस्याभूदाकाशे भ्रमते तु सः ।
दिनत्रयं वसंस्तोये अत्रावपि दिनत्रयम् ।
आकाशे वसते त्रीणि दिनमेकन्तु वासके ॥ २,३४.३४ ॥
दग्धे देवे य वल्लौ य जलेनैव तु तर्पितः ।
स्नेहस्नानं जलेनैव पूषकैः कृशरैर्गृहे ॥ २,३४.३५ ॥
प्रथमेऽह्नि तृतीये च पञ्चमे सप्तमेऽपि वा ।
नवमैकादशे चैव श्राद्धं नवकमुच्यते ॥ २,३४.३६ ॥
गृहद्वारे श्मशाने वा तीर्थे देवालयेऽपि वा ।
यत्राद्यो दीयते पिण्डस्तत्र सर्वांसामपयेत् ॥ २,३४.३७ ॥
श्रेकादशाडे यच्छ्राद्धं तत्सामान्यमुदाहृतम् ।
यतुर्णामिकवर्णानां शुद्ध्यर्थं स्नानमुच्यते ॥ २,३४.३८ ॥

कृत्वा चैकादशाहञ्च पुनः स्नात्वा शुचिर्भवेत् ।
 दद्याद्विप्राय यः शय्यां यथोक्तं प्रेतमोक्षदाम् ॥ २,३४.३८ ॥
 न भवेत्यदा स गोत्रो परोऽपि विधिमाचरेत् ।
 भार्या वा पुरुषः कश्चित्तुष्टश्च कुरुते स्त्रियः ॥ २,३४.४० ॥
 प्रथमेऽहनि यः पिण्डो दीयते विधिपूर्वकम् ।
 अत्राद्येन च तेनैव सर्वश्राद्धानि कारयेत् ॥ २,३४.४१ ॥
 अमन्त्रं कारयेच्छ्राद्धं दशाहं नामगोत्रतः ।
 श्राद्धं कृतन्तु यैर्वस्त्रैस्तानि त्यक्त्वा गृहं विशेत् ॥ २,३४.४२ ॥
 असगोत्रः सगोत्रो वा यद्वि स्त्री यद्वि वा पुमान् ।
 प्रथमेऽहनि यः कुर्यात्स दशाहं समापयेत् ॥ २,३४.४३ ॥
 ञ्जवस्य दशभिः पिण्डैर्दण्डो निष्पाद्यते ध्रुवम् ।
 वृद्धिश्च दशभिर्मासैर्गर्भस्थस्य यथा भवेत् ॥ २,३४.४४ ॥
 आशौचं यावदेतस्य तावत्पिण्डोदकक्रिया ।
 यतुर्णामपि वर्णानामेष एव विधिः स्मृतः ॥ २,३४.४५ ॥
 यत्र त्रिरात्रमाशौचं तत्राद्यौ त्रीन्प्रदापयेत् ।
 यतुरस्तु द्वितीयेऽह्नि तृतीये त्रींश्चतुर्थे च ॥ २,३४.४६ ॥
 पृथक्क्षरावयोर्दद्यादेकाहं क्षीरमम्बु च ।
 ओकोद्विष्टन्तु वै श्राद्धं यतुर्थेऽहनि कारयेत् ॥ २,३४.४७ ॥
 प्रथमेऽहनि यः पिण्डस्तेन मूर्धा प्रजायते ।
 यक्षुः श्रोत्रञ्च नासा च द्वितीयेऽह्नि प्रजायते ॥ २,३४.४८ ॥
 गाण्डौ वङ्गं तथा ग्रीवा तृतीयेऽहनि जायते ।
 लृद्यं कुक्षिरुदरं यतुर्थे तद्दधेव हि ॥ २,३४.४९ ॥
 कटिपृष्ठं गुदञ्चापि पञ्चमेऽहनि जायते ।
 षष्ठे उरुं च विज्ञेये सप्तमे गुल्फसम्भवः ॥ २,३४.५० ॥
 अष्टमे दिवसे प्राप्ते जङ्घे च भवतोऽङ्गुलि ।
 पादौ च नवमे ज्ञेयौ दशमे बलवत्क्षुधा ॥ २,३४.५१ ॥
 ऐकादशाहं यः पिण्डस्तं दद्यादाभिषेका तु ।
 सिद्धान्नं तस्य दातव्यं कृशराः पूषकाः पयः ।

प्रक्षाल्य विप्रचरणावर्धं धूपञ्च दीपकम् ॥ २,३४.५२ ॥
 द्वादश प्रतिमास्यानि श्राद्धान्यैकादशे तथा ।
 त्रिपक्षञ्चापि षण्मासे द्वे श्राद्धानि च षोडश ॥ २,३४.५३ ॥
 प्रति मासं प्रदातव्यं मृताले या तिथिर्भवेत् ।
 स मासः प्रथमो ज्ञेय इति वेदविद्यो विदुः ॥ २,३४.५४ ॥
 शवडस्ते च यच्छ्राद्धं मृतिस्थाने द्विजासने ।
 तदेव प्रथमं श्राद्धं तत्स्यादेकादशेऽहनि ॥ २,३४.५५ ॥
 सा तिथिर्मासिके श्राद्धे मृतो यस्मिन्दिने नरः ।
 रिक्तयोश्च त्रिपक्षे च सा तिथिर्नाद्रियेत वै ॥ २,३४.५६ ॥
 पौर्णमास्यां मृतो योऽसौ यतुर्थी तस्य योनका ।
 यतुर्थ्यान्तु मृतो यस्तु नवमी तस्य योनका ॥ २,३४.५७ ॥
 नवम्याञ्च मृतो यश्च रिक्ता तस्य यतुर्दशी ।
 अेता रिक्ताश्च विज्ञेया अन्त्येष्टौ कुशलेन च ॥ २,३४.५८ ॥
 अेकादशाह्ने यच्छ्राद्धं नवकं तत्प्रकीर्तितम् ।
 यतुष्यथे त्यजेदन्नं पुनः स्नानं समाचरेत् ॥ २,३४.५९ ॥
 अेकादशाहादारभ्य घटस्थान्नं जलान्वितम् ।
 दिनेदिने च दातव्यमर्धं यावद्द्विजोत्तमे ॥ २,३४.६० ॥
 मानुषस्य शरीरे तु विद्यते ज्यस्थिसञ्चयः ।
 तत्सांध्यः सर्वदेहेषु षष्ट्यधिकशतत्रयम् ॥ २,३४.६१ ॥
 उदकुम्भेन पुष्टानि तान्यस्थीनि भवन्ति हि ।
 अेतस्माद्दीयते कुम्भः प्रीतिः प्रेतस्य जायते ॥ २,३४.६२ ॥
 यस्मिन्दिने मृतो जन्तुरटव्यां विषमेऽपि वा ।
 यदा तदा भवेद्दाढः सूतकं मृतवासरात् ॥ २,३४.६३ ॥
 तिलपात्रं तथात्राद्यं गन्धघपादिकञ्च यत् ।
 अेकादशाह्ने दातव्यं तेन शूद्रो द्विजो भवेत् ॥ २,३४.६४ ॥
 क्षत्रियो द्वादशाह्ने तु वैश्यः पञ्चदशे तथा ।
 शूद्रिः शूद्रस्य मासेन मृतके जातसूतके ॥ २,३४.६५ ॥

मासत्रये त्रिरात्रं स्यात्स्यमासेन तु पक्षिणी ।
 अलः संवत्सरादूर्वाङ्कपूर्णे दत्त्वोदकं शुचिः ।
 अनेनैवा नुसारेण शुद्धिः स्यात्सार्वर्षिणीकी ॥ २,३४.६६ ॥
 अेकादशाहप्रभृति पुरतः प्रतिवत्सरम् ।
 विश्वेदेवांस्तु सम्पूज्य पिण्डमेकञ्च निर्वपेत् ॥ २,३४.६७ ॥
 यथा तारागाणाः सर्वे ख्यायन्ते रविरश्मिभिः ।
 अेवं प्रख्यायते सर्वं न प्रेतो भवति क्वचित् ॥ २,३४.६८ ॥
 शय्यादानं प्रशंसन्ति सर्वदेव द्विजोत्तमाः ।
 अनित्यं ज्वनं यस्मात्पश्चात्को नु प्रदास्यति ॥ २,३४.६९ ॥
 तावद्ग्रन्थुः पिता तावद्भावज्जवति मानवः ।
 मृते मृतं धृति ज्ञात्वा क्षाणात्स्नेहो निवर्तते ॥ २,३४.७० ॥
 आत्मैव ज्ञ्यात्मनो बन्धुरेवं ज्ञात्वा मुहुर्मुहुः ।
 ज्वन्नपीति सञ्चिन्त्य स्वीयं छितमनुस्तमरेत् ॥ २,३४.७१ ॥
 मृतानां कः सुतो दधाद्द्विजेशय्यां सतूलिकाम् ।
 अेवं ज्ञानत्रिदं सर्वं स्वलस्तेनैव दापयेत् ॥ २,३४.७२ ॥
 तस्माच्छय्यां समासाधे सारदारुमर्थो दृढाम् ।
 दन्तादिरुचिरां रम्यां उभपट्टै रलङ्कृताम् ।
 तस्यां संस्थाप्य उभेभ्य उरिं लक्ष्या समन्वितम् ॥ २,३४.७३ ॥
 धृतपूर्णाञ्च कलशं परिकल्पयेत् ।
 विज्ञेयो गरुड प्रीत्यै स निद्राकलशो भुधैः ॥ २,३४.७४ ॥
 ताम्बूलकुङ्कुमक्षोदकूर्पूरागुरुचन्दनम् ।
 दीपिकोपानलञ्चत्रयामरासनभाजनम् ॥ २,३४.७५ ॥
 पार्श्वेषु स्थापयेच्छक्त्या सप्तधान्यानि यैवलि ।
 शयनस्थस्य भवति यस्यान्यदुपकारकम् ॥ २,३४.७६ ॥
 भृङ्गारकरकादर्शं पञ्चवर्षं वितानकम् ।
 शय्यामेवंविधां कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ २,३४.७७ ॥
 सप्ततीकाय सम्पूज्य स्वर्लोकसुभदायिनीम् ।
 वस्त्रैः सुशोभनैः पूज्य यैलकं परिधापयेत् ॥ २,३४.७८ ॥

कर्णकण्ठाङ्गुलीबाहुभूषणैश्चित्रभूषणैः ।
 गृहोपकरणैर्युक्तं गृहं धेन्वा समन्वितम् ॥ २,३४.७८ ॥
 ततोऽर्धः सम्प्रदातव्यः पञ्चरत्नहृलाक्षतैः ॥ २,३४.८० ॥
 यथा न कृषणशयनं शून्यं सागरकन्यया ।
 शय्या ममाप्यशून्यास्तु तथा जन्मनिजन्मनि ॥ २,३४.८१ ॥
 दत्त्वैवं तल्पममलं क्षमाप्य च विसर्जयेत् ।
 तथा यैकादशाडे तु विधिरेष प्रकीर्तितः ॥ २,३४.८२ ॥
 ददाति यो ङि धर्मार्थं बान्धवो बान्धवे मृते ।
 विशेषमत्र पक्षे तु कथ्यमानं मया शृणु ॥ २,३४.८३ ॥
 उपयुक्तञ्च तस्यासीत्यङ्किञ्चित्स्वगृहे पुरा ।
 तस्य यद्गात्रसं लग्नं वस्त्रं भाजनवाहनम् ।
 यदभीष्टञ्च तस्यासीत्तत्सर्वं परिकल्पयेत् ॥ २,३४.८४ ॥
 स्थापयेत्पुरुषं ठैमं शय्योपरि शुभं बुधः ।
 पूजयित्वा प्रदातव्या मृतशय्या यथोदिता ॥ २,३४.८५ ॥
 पुरन्दरगृहे सर्वं सूर्यपुत्रालये तथा ।
 उपतिष्ठेत्सुभं जन्तोः शय्यादानप्रभाषतः ॥ २,३४.८६ ॥
 पीडयन्ति न तं याम्याः पुरुषा भीषणाननाः ।
 न धर्मोऽन शीतेन बाध्यते स नरः क्वचित् ॥ २,३४.८७ ॥
 शय्यादानप्रभावेऽपि प्रेतो मुच्यते बन्धनात् ।
 अपिः पापसमायुक्तः स्वर्गलोकं स गच्छति ॥ २,३४.८८ ॥
 विमानवरमावृढः सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ।
 आभूतसम्पलवं यावत्तिष्ठेत्यातकवर्जितः ॥ २,३४.८९ ॥
 नवकं षोडशश्राद्धं शय्या सांप्तसरे तथा ।
 भर्तुर्या कुरुते नारी तस्याः श्रेयो ह्यनन्तकम् ॥ २,३४.९० ॥
 उपकाराय सा भर्तुर्ज्वन्ती न मृता तथा ।
 उद्धरेज्जिवमाना सा सती सत्यवती प्रियम् ॥ २,३४.९१ ॥
 स्त्रिया दध्यन्नशयने ठेमकुङ्कुममञ्जनम् ।
 वस्त्रभूषा तथा शय्या सर्वमेतद्धि दापयेत् ॥ २,३४.९२ ॥

उपकारकरं स्त्रीणां यद्भवोद्विड किञ्चन ।
 भूषणं गात्रलग्नञ्च वस्तु भोग्यादिकञ्च यत् ॥ २,३४.६३ ॥
 तत्सर्वं मेलयित्वा तु स्वेस्वे स्थाने नियोजयेत् ।
 पूजयेत्त्वोक्पालांश्च ग्राहान्देवीं विनायकम् ॥ २,३४.६४ ॥
 ततः शुक्लाम्बरधरो गृहीतकुसुमाञ्जलिः ।
 धर्ममुखाश्चैव च विप्रस्य पुरतो बुधः ॥ २,३४.६५ ॥
 प्रेतस्य प्रतिमा ज्येष्ठा सर्वोपकरणैर्युता ।
 सर्वरत्नसमायुक्ता तव विप्रनिवेदिता ॥ २,३४.६६ ॥
 आत्मा शम्भुः शिवा गौरी शङ्कः सुरगणैः सह ।
 तस्माच्छय्याप्रदानेन सौष आत्मा प्रसीदतु ॥ २,३४.६७ ॥
 आचार्याय प्रदातव्या ब्राह्मणाय कुटुम्बिने ।
 गृहीते ब्राह्मणस्तत्र कोऽदादिति च कीर्तयेत् ॥ २,३४.६८ ॥
 ततः प्रदक्षिणीकृत्य प्रणिपत्य विसर्जयेत् ।
 विधिनानेन वै पक्षिन्धानमेकस्य दापयेत् ॥ २,३४.६९ ॥
 बहुभ्यो न प्रदेयानि गौर्गृहं शयनं स्त्रियः ।
 विभक्तदक्षिणा ज्येष्ठे दातारं पातयन्ति हि ॥ २,३४.१०० ॥
 अेवं यो वितरेत्तार्क्ष्यं शृणु तस्य च तद्दलम् ।
 सात्रं वर्षशतं दिव्यं स्वर्गलोके महीयते ॥ २,३४.१०१ ॥
 यत्पुण्यन्तु व्यतीपाते कार्तिक्यामयनद्वये ।
 द्वारकायान्तु यत्पुण्यं चन्द्रसूर्यग्रहे तथा ॥ २,३४.१०२ ॥
 प्रयागे नैमिषे यस्य कुरुक्षेत्रे तर्थाभुटे ।
 गङ्गायां यमुनायाञ्च सिन्धुसागरसंगमे ॥ २,३४.१०३ ॥
 तेषु यद्दीयते दानं तस्माद्यथैकान्तवदम् ।
 अेतच्छय्याप्रदानस्य नाप्रोति षोडशीं कलाम् ॥ २,३४.१०४ ॥
 यत्रासौ जायते प्राणी भुङ्क्ते तत्रैव तद्दलम् ।
 कर्मक्षये क्षितौ याति मानुषः शुभदर्शनः ॥ २,३४.१०५ ॥
 मडाधनी च धर्मज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः ।

पुनः स याति वैकुण्ठं मृतोऽसौ नरपुङ्गवः ॥ २,३४.१०६ ॥
 द्विव्यं विमानमारुह्य अप्सरोभिः समावृतः ।
 अढोऽसौ उव्यकव्येषु पितृभिः सः स भोदते ॥ २,३४.१०७ ॥
 अष्टकासु कृतं श्राद्धममावास्यादिने तथा ।
 मघासु पितृपर्वाणि यानियानि य तेषु य ॥ २,३४.१०८ ॥
 शृणु ताक्षर्यं यथान्यायं प्रेतत्वे पितरो यद्वि ।
 नोपतिष्ठन्ति श्राद्धानि सपिण्डीकरणं विना ॥ २,३४.१०९ ॥
 सपिण्डीकरणं कार्यं पूर्वो वर्षे न संशयः ।
 आधन्तु शवशुद्ध्यर्थं कृत्वा यैवाक्ष षोडशीम् ॥ २,३४.११० ॥
 पितृपाङ्क्तिविशुद्धं शतार्धेन? तु योजयेत् ।
 वृद्धिं प्राच्याग्रतः कुर्याच्छूद्रस्य स्वच्छयैव हि ॥ २,३४.१११ ॥
 साम्प्रतं साग्निके कार्यं द्वादशाहे सपिण्डनम् ।
 न यासौ कुरुते यावत्प्रेत एव स वह्निमान् ।
 द्वादशाहे ततः कार्यं साग्निकेन सपिण्डनम् ॥ २,३४.११२ ॥
 अस्थिपोक्षे गयाश्राद्धं श्राद्धायापपरक्षिकम् ।
 अब्दमध्ये न कुर्वीत सपिण्डीकरणं विना ॥ २,३४.११३ ॥
 सपत्न्यो यद्वि बह्व्यः स्युरेका पुत्रवती भवेत् ।
 सर्वास्ताः पुत्रवत्यः स्युरस्तेनैकेनात्मजेन हि ॥ २,३४.११४ ॥
 नासपिण्डीग्निमान्पुत्रः पितृयज्ञं समाचरेत् ।
 समाचाराद्भवेत्पापी पितृणां यापि जायते ॥ २,३४.११५ ॥
 मृते भर्तरि या नारी प्राणांश्चैव परित्यजेत् ।
 भर्त्रेव हि समं तस्याः प्रकुर्वीत सपिण्डनम् ॥ २,३४.११६ ॥
 अस्थानिकापि या व्यूढा वैश्या वा क्षत्रियापि वा ।
 याः पत्न्यो वै पितुः कश्चित्कुर्यात्पुत्रः सपिण्डनम् ॥ २,३४.११७ ॥
 विप्रेणैव यदा शूद्रा परिणीता प्रमादतः ।
 अेकोद्विष्टन्तु तच्छ्राद्धं सा तु तेनैव युज्यते ॥ २,३४.११८ ॥
 अन्ये तु दश ये पुत्रा जाता वर्णा यतुष्टये ।
 ते तासुतासु योऽन्वयाः सपिण्डीकरणे सदा ॥ २,३४.११९ ॥

अन्वष्टकासु यच्छ्राद्ध यच्छ्राद्धं वृद्धिहेतुकम् ।
 पितुः पृथक्प्रदायं स्त्रियाः पिण्डं सपिण्डने ॥ २,३४.१२० ॥
 पितामह्या समं मातुः पितुः सलपितामहैः ।
 सपिण्डीकरणं कार्यमिति तार्क्ष्यं मतं मम ॥ २,३४.१२१ ॥
 अपुत्रायां मृतायां तु पतिः कुर्यात्सपिण्डनम् ।
 मात्रादितिसृभिः सार्धमेवं धर्मोऽयं योजयेत् ॥ २,३४.१२२ ॥
 पुत्रो नास्ति न भर्ता य स्त्रीणां तार्क्ष्यं सपिण्डनम् ।
 कारयेद्ब्रह्मिण्यसमये भ्रातृदायाददेवरेः ॥ २,३४.१२३ ॥
 पतिपुत्रविहीनानां गोत्री नास्ति न देवरः ।
 ओकोद्दिष्टेन दातव्यं परेण सल भ्रातृभिः ॥ २,३४.१२४ ॥
 अज्ञानाद्विद्वतो वापि न कृतञ्चेत्सपिण्डनम् ।
 नवकं षोडशश्राद्धमाब्धिकं कारयेत्ततः ॥ २,३४.१२५ ॥
 अदाहे न य कर्तव्यं सदाहे कारयेद्बुधः ।
 दर्भपुत्तलकं कृत्वा वह्निना दाहयेत्थवम् ॥ २,३४.१२६ ॥
 पितुः पुत्रेण कर्तव्यं न कुर्वीत पिता सुते ।
 अतिश्नेहान्न कर्तव्यं सपिण्डीकरणं सते ॥ २,३४.१२७ ॥
 बलवोऽपि यदा पुत्रा विधिमैकः समाचरेत् ।
 नवश्राद्धं सपिण्डत्वं श्राद्धान्यन्यानि षोडश ॥ २,३४.१२८ ॥
 ओकेनैव तु कार्याणि अविभक्तधनेष्वपि ।
 अन्त्येष्टिं कुरुते ह्येको मुनिभिः समुदाहृतम् ॥ २,३४.१२९ ॥
 विभक्तैश्च पृथक्कार्या क्रिया सांवत्सरादिका ।
 ओकेकेन य कर्तव्या पुत्रेण य स्वयंस्वयम् ॥ २,३४.१३० ॥
 यस्यैतानि न दत्तानि प्रेतश्राद्धानि षोडश ।
 पिशाचत्वंस्थिरं तस्य कृतैः श्राद्धशतैरपि ॥ २,३४.१३१ ॥
 भ्राता वा भ्रातृपुत्रो वा सपिण्डः शिष्य एव वा ।
 सपिण्डीकरणं कुर्यात्पुत्रहीने ऋगेश्वर ॥ २,३४.१३२ ॥
 सर्वेषां पुत्रहीनानां पत्नी कुर्यात्सपिण्डनम् ।

ऋत्विजं करायेद्वाथ पुरोहितमथापि वा ॥ २,३४.१३३ ॥
 मृते पितर्यर्षमध्ये ङ्युपरागो यदा भवेत् ।
 पार्वलां न सुतैः कार्यं श्राद्धं नान्दीमुभं न य ॥ २,३४.१३४ ॥
 तीर्थश्राद्धं गयाश्राद्धं श्राद्धमन्यस्य पैतृकम् ।
 अर्षमध्ये न कुर्वीत मडागुरुविपत्तिषु ॥ २,३४.१३५ ॥
 यमके य गजस्थायामन्वादिषु युगादिषु ।
 पितृपिण्डो न दातव्यः सपिण्डीकराणां विना ॥ २,३४.१३६ ॥
 यज्ञापुरुषस्य यद्दानं देवादीनाञ्च यत्तथा ।
 अपूर्णोऽप्यर्षमध्येपि कर्तव्यमिति के य न ॥ २,३४.१३७ ॥
 पितृभ्योऽपि हि यद्दत्तमर्घपिण्डविपत्तितम् ।
 कर्तव्यं तस्य वै सर्वमेष अेव विधिः स्मृतः ॥ २,३४.१३८ ॥
 देवानां पितरो देवा पितृणांभृषयस्तथा ।
 ऋषीणां पितरो देवाः पिता जयति तेन वै ॥ २,३४.१३९ ॥
 पितृदेवमनुष्याणां यज्ञानथो विभुर्भवेत् ।
 यज्ञानाथस्य यद्दत्तं तद्दत्तं सर्वदंडिनाम् ॥ २,३४.१४० ॥
 मृते पितर्यर्षमध्ये यः श्राद्धं कारयेत्सुतः ।
 सप्तजन्मकृता धर्माधीयते नात्र संशयः ॥ २,३४.१४१ ॥
 प्रेतीभूतास्तु पितरो लुमपिण्डोऽकड्डियाः ।
 भ्रमन्ति वायुना सर्वे क्षुत्तृष्यां परिपीडिताः ॥ २,३४.१४२ ॥
 पितरि प्रेततापन्ने लुप्यते पैतृकी ड्डिया ।
 अथ मातुर्विपत्तिः स्थात्पितृकार्यं न लुप्यते ॥ २,३४.१४३ ॥
 मृता माता पिता तिष्ठेज्जिवन्ती य पितामही ।
 सपिण्डनन्तु कर्तव्यं पितामह्या सदैव तु ॥ २,३४.१४४ ॥
 सत्यंसत्यं पुनः सत्यं श्रूयतां वचनं मम ।
 न पिण्डो मिलितो येषां मृतानान्तु नृणां भुवि ॥ २,३४.१४५ ॥
 उपतिष्ठेन्न वे तेषां पुत्रैर्दत्तमनेकधा ।
 उन्तकारस्तद्दृष्टो श्राद्धं नैव जलाञ्जलिः ॥ २,३४.१४६ ॥

एतौ श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे द्वितीयांशे धर्मकाएडे प्रेतकल्पे
श्रीकृष्णगरुडसंवादे और्ध्वदेहिकादिनिर्गणं नाम यतुस्त्रिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३५

तर्क्ष्य उवाच ।

अपरं मम सन्धेऽहं कथयस्व जनार्दन ।

पुरुषस्य च कस्यापि मता पञ्चत्वमागता ॥ २,३५.१ ॥

पितामही ज्वति च तथा च प्रपितामही ।

वृद्धप्रपितामही तद्गन्मातृसक्तः पिता तथा ॥ २,३५.२ ॥

प्रमातामहश्च तथा वृद्धप्रमातामहस्तथा ।

केन सा मेव्यते माता येतत्कथय मे प्रभो ॥ २,३५.३ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

पुनरुक्तं प्रवक्ष्यामि सपिण्डीकरणं भग ।

उमा लक्ष्मीश्च सावित्रीत्यताभिर्मेलयेद्भ्रुवम् ॥ २,३५.४ ॥

त्रयः पिण्डभुजो ज्ञेयास्त्यजाकाश्च त्रयः स्मृताः ।

त्रयः पिण्डानुलेपाश्च दशमः पङ्क्तिसंनिधः ॥ २,३५.५ ॥

एत्येते पुरुषाः प्याताः पितृमातृकुलेषु च ।

तारयेद्यजमानस्तु दश पूर्वान्दशावरान् ॥ २,३५.६ ॥

सपिण्डः स भवेदाद्यौ सपिण्डीकरणे कृते ।

अन्त्यस्तु त्याजको ज्ञेयो यो वृद्धप्रपितामहः ॥ २,३५.७ ॥

अन्तिमस्त्याजको ज्ञेयो लेपकः प्रथमो भवेत् ।

लेपकस्त्वन्तिमो यस्तु स भवेत्पङ्क्तिसंनिधः ॥ २,३५.८ ॥

यजमानो भवेदेको दश पृर्वे दशावरे ।

एत्येते पितरो ज्ञेया अेकविंशति संप्यकाः ॥ २,३५.९ ॥

विधिना कुरुते यस्तु संसारे श्राद्धमुत्तमम् ।

जायतेऽत्र न सन्धेऽहः शृणु तस्यापि यत्फलम् ॥ २,३५.१० ॥

पिता ददाति पुत्रान्वै विच्छिन्नसन्ततिः भग ।

डोमदाता भवेत्सोऽपि यस्तस्य प्रपितामहः ॥ २,३५.११ ॥

कृते श्राद्धे गुणा ल्येते पितृणां तपोऽो स्मृताः ।
 दद्याद्विपुलमन्नाद्यं वृद्धस्तु प्रपितामहः ॥ २,३५.१२ ॥
 यस्य पुंसश्च मर्त्ये वै विच्छिन्ना सन्ततिः भग ।
 स वसेन्नरके धोरे पङ्के मग्नः करी यथा ॥ २,३५.१३ ॥
 योन्यन्तरेषु जायते यत्र वृक्षसरीसृपाः ।
 न सन्ततिं विना सोऽत्र मुच्यते नरकाद्भ्रुवम् ॥ २,३५.१४ ॥
 आचार्यस्तस्य शिष्यो वा यो दूरेऽपि हि गात्रेजः ।
 नारायणबलिं कुर्यात्तस्यादेशेन भजिततः ॥ २,३५.१५ ॥
 विशुद्धः सर्वपापेभ्यो मुक्तः स नरकाद्भ्रुवम् ।
 निवसेन्नाकलोके य नान्न कार्या विचारणा ॥ २,३५.१६ ॥
 आदौ कृत्वा धनिष्ठाञ्च अतन्नक्षत्रपञ्चकम् ।
 रेवत्यन्तं सदा दूष्यमशुभं सर्वदा भवेत् ॥ २,३५.१७ ॥
 दाड (बलि) स्तत्र न कर्तव्यो विप्रदिसर्वजातिषु ।
 दीयते न जलं तत्र अशुभं जायते भ्रुवम् ।
 लोकयात्रा न कर्तव्या दुःभार्तः स्वजनो यदि ॥ २,३५.१८ ॥
 पञ्चकानन्तरं तस्य कर्तव्यं सर्वमन्यथा ।
 पुत्राणां गोत्रिणां तस्य सन्तापोऽप्युपजायते ॥ २,३५.१९ ॥
 गृहे ङानिर्भवेत्तस्य ऋक्षेष्वेषु मृतश्च यः ।
 अथवा ऋक्षमध्येऽपि दाडस्तस्य विधीयते ॥ २,३५.२० ॥
 ङियते मानुषाणान्तु सद्ये आङ्कुतिकारणात् ।
 सदाङ्कुतिकरे पुण्यं तीर्थे तद्दाड उत्तमः ॥ २,३५.२१ ॥
 विप्रैर्नियमतः कार्यः समन्त्रो विधिपूर्वकः ।
 शवस्य य समीपे तु क्षिप्यन्ते पुत्तलास्ततः ॥ २,३५.२२ ॥
 दर्भमयाश्च यत्वारो विप्रा मन्त्राभिमन्त्रिताः ।
 ततो दाडः प्रकर्तव्यः तैश्च पुत्तलकैः सड ॥ २,३५.२३ ॥
 सूतकान्ते ततः पुत्रः कुर्यात्स्थान्तिकमुत्तमम् ॥ २,३५.२४ ॥
 पञ्चकेषु मृतो योऽसौ न गतिं लभते नरः ।
 तिलाङ्गाश्च सुवर्णा य तमुद्दिश्य धृतं ददेत् ॥ २,३५.२५ ॥

विप्राणां दीयते दानं सर्वोपद्रवनाशनम् ।
 सूतकान्ते य सत्पुत्रैः स प्रेतो लभते गतिम् ॥ २,३५.२६ ॥
 भाजनोपानडौ खत्रं उममुद्राय वाससी ।
 दक्षिणा दीयते विप्र सर्वपातकमोचनी ॥ २,३५.२७ ॥
 बालवृद्धातुराणाञ्च मृतानां पञ्चकेषु हि ।
 विधानं यो न कुर्वीत विघ्नस्तस्य प्रजायते ॥ २,३५.२८ ॥
 अष्टादशैव वस्तूनि प्रेतश्राद्धे विवर्जयेत् ।
 आशिषो द्विगुणान्दर्भान्प्रणवात्रैकपिण्डताम् ॥ २,३५.२९ ॥
 अग्रौकरणमुच्छिष्टं श्राद्धं वै वैश्वदैविकम् ।
 विडिरे य स्वघाकारं पितृशब्दं न योजयेत् ॥ २,३५.३० ॥
 अनुशब्दं न कुर्वीत नावालनमथोल्मुकम् ।
 आसीमान्तं न कुर्वीत प्रदक्षिणविसर्जनम् ॥ २,३५.३१ ॥
 न कुर्यात्तिललोमञ्च द्विजः पूर्णाहुतिं तथा ।
 न कुर्याद्वैश्वदेवं चेत्कर्ता गच्छत्यधोगतिम् ॥ २,३५.३२ ॥
 मलिनश्राद्धसंज्ञानं पूर्वषोडशकं तथा ।
 स्थाने द्वारे यार्धमार्गे चितायां शवलस्तके ॥ २,३५.३३ ॥
 श्मशानवासिभूतेभ्यः पञ्चमं प्रतिवेश्यकम् ।
 षष्ठं सञ्चयने प्रोक्तं दश पिण्डा दशाहिकाः ।
 श्राद्धषोडशकञ्चैतत्प्रथमं परिकीर्तितम् ॥ २,३५.३४ ॥
 अन्यञ्च षोडशं मध्ये द्वितीयं तार्क्ष्यं मे शृणु ।
 कर्तव्यानीह विधिना श्राद्धान्येकादशैव तु ॥ २,३५.३५ ॥
 ब्रह्मविष्णुशिवाद्यञ्च तथान्यश्राद्धपञ्चकम् ।
 अवेवं षोडशकं प्राहुरेतत्तत्त्वविदो जनाः ॥ २,३५.३६ ॥
 द्वादश प्रतिमास्थानि श्राद्धमेकादशे तथा ।
 त्रिपक्षसम्भवञ्चैव द्वे रिक्ते भग षोडश ॥ २,३५.३७ ॥
 आद्यं शवविशुद्ध्यर्थं कृत्वान्यञ्च त्रिषोडशम् ।
 पितृपाङ्क्तिविशुद्ध्यर्थं शताह्वै न तु योजयेत् ॥ २,३५.३८ ॥

शतार्धेन विडीनो यो मिलितः पङ्क्तिभाङ्गन छि ।

यत्वारिशततथैवाष्टश्राद्धं प्रेतत्वनाशनम् ॥ २,३५.३९ ॥

सकृद्दूनशतार्धेन सम्भवेत्पङ्क्तिसन्निधः ।

मेलनीयः शतार्धेन सन्धिः श्राद्धेन तत्त्वतः ॥ २,३५.४० ॥

(अथ शवाविधिः) ।

शवस्य शिबिकायां करयराशब्धनं तत्र कर्तव्यम् ।

अेवं येन विधानं विधीयते तत्पिशाचपरिभवनम् ॥ २,३५.४१ ॥

संजायते रजन्त्याञ्च शवनिर्गमने राष्ट्रं भयशून्यम् ।

शवं न मुञ्चेत मुञ्चते चेत्सुःस्पर्शाद्गुर्गतिर्भवित् ॥ २,३५.४२ ॥

ग्राममध्ये स्थिते प्रेते श्रुते भुङ्क्ते यद्दृश्यया ।

तदत्रं मांसवज्रज्ञेयं तत्तोयं रुधिरापमम् ॥ २,३५.४३ ॥

ताम्बूलं दन्तकाष्ठञ्च भोजनं ऋतुसेवनम् ।

ग्राममध्ये स्थिते प्रेते वर्जयेत्पिण्डपातनम् ॥ २,३५.४४ ॥ ३५.४४

स्नानं दानं जपो लोमस्तर्पणं सुरपूजनम् ।

ग्राममध्ये स्थिते प्रेते शुद्ध्यर्थं ज्ञातिधर्मतः ॥ २,३५.४३ ॥ ३५.४५

ज्ञातिसम्बन्धिनामेवं व्यवहारः भगेश्वर ।

विलुप्य ज्ञातिधर्मञ्च प्रेतपापेन लिप्यते ॥ २,३५.४४ ॥ ३५.४६

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीद् घट्टप्रेतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे सपिण्डनशवविध्योर्निर्गुणं नाम पञ्चत्रिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३६

ताक्षर्यौवाच ।

कस्मादनशनं पुण्यमक्षय्यगतिदायकम् ।

स्वगृहन्तु पश्चित्यज्य तीर्थे वै म्रियते यदि ॥ २,३६.१ ॥

अप्राप्य तीर्थं म्रियते गृहे वा मृत्यु मागतः ।

भूत्वा कुटीयरो यस्तु स कां गतिमवाप्नुयात् ॥ २,३६.२ ॥

संन्यासं कुरुते यस्तु तीर्थे वापि गृहेऽपि वा ।

कथं तस्य प्रकर्तव्यमप्राप्तनिधनेऽपि वा ॥ २,३६.३ ॥

नियमे चेत्कृते देव चित्तभङ्गो हि जायते ।

केन तस्य भवेत्सिद्धिः कृतेनाप्यकृतेन वा ॥ २,३६.४ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 कृत्वा निरशनं यो वै मृत्युमाप्नोति कोऽपि येत् ।
 मानुषीं तनुमुत्सृज्य मम तुल्यो विराजते ॥ २,३६.५ ॥
 यावन्त्यडानि श्रुवेत्प्रते निरशने कृते ।
 ऋतुभिस्तानि तुल्यानि समग्रवदक्षिणैः ॥ २,३६.६ ॥
 तीर्थे गृहे वा संन्यासं नीत्वा येन्म्रियते यद्दि ।
 प्रत्यक्षं लभते सोऽपि पूर्वोक्तं द्विगुणं कुलम् ॥ २,३६.७ ॥
 मडारोगोपपत्तौ य गृहीतेऽनशने कृते ।
 पुनर्न जायते रोगो देववद्धि विराजते ॥ २,३६.८ ॥
 य आतुरः सन्सत्र्यासं गृह्णाति यद्दि मानवः ।
 पुनर्न जायते भूमौ संसारे दुःखसागरे ॥ २,३६.९ ॥
 अडन्यडनि दातव्यं ब्राह्मणानाम्भ्यो भोजनम् ।
 तिलपात्रं यथाशक्ति दीपदानं सुरार्थनम् ॥ २,३६.१० ॥
 अथ वृत्तस्य दृश्यन्ते पापान्युश्यावयानि य ।
 मृतो मुक्तिमवाप्नोति यथा सर्वे भर्षयः ॥ २,३६.११ ॥
 तस्मादनशनं नृणां वैकुण्ठपददायकम् ।
 तस्मात्स्वस्थे योत्तरे वा साधयेन्भोक्षलक्षणम् ॥ २,३६.१२ ॥
 पुत्रद्रव्यादि सन्त्यज्य तीर्थं प्रजति यो नरः ।
 ब्रह्माद्या देवतास्तस्य भवेयुस्तुष्टिपुष्टिदाः ॥ २,३६.१३ ॥
 यस्तीर्थसमुभो भूत्वा प्रते ल्यनशने कृते ।
 येन्म्रियेतान्तरालेऽपि ऋषीणां भाण्डले वसेत् ॥ २,३६.१४ ॥
 प्रतं निरशनं कृत्वा स्वगृहेऽपि मृतो यद्दि ।
 स्वकुलानि परित्यज्य अकाङ्क्षी विचरेद्दिवि ॥ २,३६.१५ ॥
 अन्नञ्चैव तथा तोयं परित्यज्य नरो यद्दि ।
 पीतमत्पादतोयश्च न पुनर्जायते क्षितौ ॥ २,३६.१६ ॥
 कृत्यासीनन्तर्तीर्थगतं रक्षन्ति वनदेवताः ।
 यमदूता विशेषेण न याम्यास्तस्य पार्श्वगाः ॥ २,३६.१७ ॥

तीर्थसेवी नरो यस्तु सर्वकिंलिषवर्जितः ।
 तत्र म्रियते दृश्यते तत्तीर्थकृत्वमागमवेत् ॥ २,३६.१८ ॥
 सेवितेऽपि सदा तथि ह्यन्यत्र म्रियते यद्दि ।
 शुभे देशे कुले धीमान्स भवेद्भेदविद्विजः ॥ २,३६.१९ ॥
 कृत्वा निरशनं तार्क्ष्यं पुनश्चिवति मानवः ।
 ब्राह्मणान्स समाहूय सर्वस्वं यत्परित्यजेत् ॥ २,३६.२० ॥
 यान्द्रायणं यरेत्कृत्स्नमनुज्ञातश्च तैर्द्विजैः ।
 अनृतं न वदेत्पश्चाद्भ्रममेव समाचरेत् ॥ २,३६.२१ ॥
 तीर्थं गत्वा य यः कोऽपि पुनरायाति वै गृहम् ।
 अनुज्ञातः स वै विप्रैः प्रायश्चित्तमथाचरेत् ॥ २,३६.२२ ॥
 दत्त्वा वा स्वर्णदानानि गो-मडी-गज-वाजिनः ।
 तीर्थं यद्दि लभेद्यस्तु मृत्युकाले स भाग्यवान् ॥ २,३६.२३ ॥
 गृह्णात्प्रयवितस्तीर्थं मरणो समुपस्थिते ।
 पटेपटे तु गोदानं यद्दि लिंसा न जायते ॥ २,३६.२४ ॥
 गृहे तु यत्कृतं पापं तीर्थस्नानेन शुध्यति ।
 कुरुते तत्र पापञ्चेद्भ्रजलेपसमं हि तत् ॥ २,३६.२५ ॥
 क्लिश्येत्स नात्र सन्नेहो यावद्यन्द्रार्कतारकम् ।
 तत्र दत्तानि दानानि जायन्ते याक्षयाणि वै ॥ २,३६.२६ ॥
 आतुरे सति दातव्यं निर्धनैरपि मानवैः ।
 गावस्तिवा हिरण्यञ्च सप्तधान्यं विशेषतः ॥ २,३६.२७ ॥
 दानवन्तं नरं दृष्ट्वा लृष्टाः सर्वे दिवौकसः ।
 ऋषिभिः सह धर्माणु चित्रगुप्तेन सर्वदा ॥ २,३६.२८ ॥
 आत्मायत्तं धनं यावत्तावद्विप्रे समर्पयेत् ।
 पराधीनं मृते सर्वं कृपया कः प्रदास्यति ॥ २,३६.२९ ॥
 पित्रुद्देशेन यः पुत्रैर्धनं विप्रकरेऽर्पितम् ।
 आत्मानं सधनं तेन यक्ते पुत्रप्रपौत्रकैः ॥ २,३६.३० ॥
 पितुः शतगुणं दत्तं सहस्रं मातुरुच्यते ।

भगिन्धा शतसाहस्रं सोढर्ये दत्तमक्षयम् ॥ २,३६.३१ ॥
 यद्वि लोभात्त यच्छन्ति प्रमादान्मोहतोऽपि वा ।
 मृताः शोचन्ति ते सर्वे कदर्याः पापिनस्त्विति ॥ २,३६.३२ ॥
 अतिकवेशेन लब्धस्य प्रकृत्या यज्यलस्य य ।
 गतिरेकैव वित्तस्य दानमन्या विपत्तयः ॥ २,३६.३३ ॥
 मृत्युः शरीगोमारं वसुरक्षं वसुन्धरा ।
 दृश्याशिणीव लसति स्वपतिं पुत्रवत्सलम् ॥ २,३६.३४ ॥
 उदासे धार्मिकः सौम्यः प्राप्यापि विपुलं धनम् ।
 तृणवन्मन्यते तार्क्ष्यं आत्मानं वित्तमप्यथ ॥ २,३६.३५ ॥
 न यैवोपद्रवास्तस्य मोहजालो न यैव छि ।
 मृत्युकाले न य भयं यमदूतसमुद्भवम् ॥ २,३६.३६ ॥
 समाः सलस्राणि य सम वै जले दृशैकमग्नौ पवने य षोडश ।
 मडाहवे पष्टिरशीतिर्गोगृहे अनाशके काश्यप याक्षया गतिः ॥ २,३६.३७ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादेऽनशनमृत गतिनिर्घणं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३७

तार्क्ष्यं उवाच ।
 उदकुम्भप्रदानं मे कथयस्व यथातथम् ।
 विधिना केन कर्तव्या कृतिरेषा जनार्दन ॥ २,३७.१ ॥
 डिलक्षणाः केन पूर्णाः कस्य देया जनार्दन ।
 कस्मिन्काले प्रदातव्या प्रेततृप्तिप्रसाधकाः ॥ २,३७.२ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 सत्यं पुनः प्रवक्ष्यामि उदकुम्भप्रदानकम् ।
 प्रेतोद्देशेन दातव्या अन्नपानीयसंयुताः ।
 विशेषेण मडापक्षिन्नेतमुक्तिप्रदायकाः ॥ २,३७.३ ॥
 द्वादशाहं य पण्मासे त्रैपक्षे वापि वत्सरे ।
 उदकुम्भाः प्रदातव्या मार्गे तस्य सुप्माय वै ॥ २,३७.४ ॥

अलन्यलनि दातव्या उदकुम्भास्तिवैर्युताः ।
 सुविमे भूमिभागे तु पक्कान्नजलपूरिताः ॥ २,३७.५ ॥
 प्रेतस्य तत्र दातव्यं भाजनञ्च यदृच्छया ।
 सुप्रीतस्तेन दत्तेन प्रेतो याम्यैः स गच्छति ॥ २,३७.६ ॥
 द्वादशाहे विशेषेण उदकम्भान्प्रदापयेत् ।
 विधिना तत्र सङ्कल्प्य घटान्द्वादशसंभ्यकान् ॥ २,३७.७ ॥
 अेकाषि अर्धनी तत्र पक्वान्नकृलपूरिता ।
 विषगुमुद्दिश्य दातव्या संकल्प्य आत्मणो शुभे ॥ २,३७.८ ॥
 अेको वै धर्मराजाय तेन तुष्टेन मुक्तिमाङ् ।
 चित्रगुमाय चैकं तु गतस्तत्र सुभी भवेत् ॥ २,३७.९ ॥
 षोडशाधाः प्रदातव्या माषान्नजलपूरिताः ॥ २,३७.१० ॥
 उक्त्रान्तिश्राद्धमारभ्य श्राद्धषोडशोडशकस्य तु ।
 षोडशआत्मणानान्तु अेकैकं विनिवदयेत् ॥ २,३७.११ ॥
 अेकादशाहात्प्रभृति देयो नित्यं दृढाढ्यः ।
 पक्वान्नजलपूर्णां ङि यावत्संवत्सरं दिनम् ॥ २,३७.१२ ॥
 जलपात्राणि वृद्धानि दत्तानिघटकानि च ।
 अेका वै वर्धनी तत्र तस्यां पात्रन्तु वंशजम् ॥ २,३७.१३ ॥
 वस्त्रेषाञ्छादयेत्तान्तु पूजयित्वा सुगन्धिभिः ।
 आत्मणोभ्यो विशेषेण जलपूर्णांनि दापयेत् ॥ २,३७.१४ ॥
 अलन्यलनि सङ्कल्प्य विधिपूर्वं षगेश्वर ।
 आत्मणाय कुलीनाय वेदवृत्तयुताय च ॥ २,३७.१५ ॥
 विद्यावृत्तवते देयं मूर्ध्ने तत्र कदाचन ।
 समर्थो वेदवृत्ताढ्यस्तारणे तरणेऽपि च ॥ २,३७.१६ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे द्वितीयांशे प्रेतकल्पे धर्मकाण्डे
 सोदकुम्भश्राद्धनिर्णयनां नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः

दानतीर्थार्थितं भोक्षं स्वर्गञ्च वद मे प्रभो ।
 केन भोक्षमवाप्नोति केन स्वर्गे वसोऽस्मिन्नम् ॥ २,३८.१ ॥
 केन गच्छति तेजस्तु स्वर्लोकात्सत्यलोक्तः ।
 मानुष्यं केन लभते नरकेशु निमज्जति ॥ २,३८.२ ॥
 येतन्मे वदनिश्चित्य भक्तानां भोक्षदायक ।
 ब्रूहि कस्मिन्मृते स्वर्गे पुनर्जन्म न विधते ॥ २,३८.३ ॥
 श्रीविष्णुरुवाच ।
 मानुष्यं भारते वर्षे त्रयोदशसु जातिषु ॥ २,३८.४ ॥
 तत्प्राप्य म्रियते क्षेत्रे पुनर्जन्म न विधते ।
 अयोध्या मथुरा माया काशी काञ्ची अवन्तिका ॥ २,३८.५ ॥
 पुरी द्वारवती ज्ञेया सप्तैता भोक्षदायिकाः ।
 सन्त्यस्तमिति यो ब्रूयात्प्राणैः कण्ठगतैरपि ॥ २,३८.६ ॥
 मृतो विष्णुपुरं याति न पुनर्जायते क्षितौ ।
 सकृद्दुष्यशितं येन हरिरित्यक्षरद्वयम् ॥ २,३८.७ ॥
 बद्धः परिकरस्तेन भोक्षाय गमनं प्रति ।
 कृष्णकृष्णोति कृष्णोति यो मां स्मरति नित्यशः ॥ २,३८.८ ॥
 जल भित्त्वा यथा पद्मं नरकाद्ब्रह्मराज्यलम् ।
 शालग्रामशिला यत्र यत्र द्वारवती शिला ॥ २,३८.९ ॥
 उभयोः सङ्गमो यत्र मुक्तिस्तत्र न संशयः ।
 शालग्रामशिला यत्र पापदोषक्षयावहा ॥ २,३८.१० ॥
 तत्सन्निधानमरणान्मुक्तिर्जन्तोः सुनिश्चिता ।
 रोपणात्पालनात्सेकाद्दधानस्पर्शनकीर्तनात् ।
 तुलसी दत्ते पापं नृणां जन्मार्जितं भग ॥ २,३८.११ ॥
 ज्ञानलुटे सत्यजले रागद्वेषमलापले ।
 यः स्नातो मानसे तीर्थे न स लिप्येत पातकैः ॥ २,३८.१२ ॥
 न काष्ठे विधते देवो न शिलायां कदाचन ।
 भावे हि विधते देवस्तस्माद्भावं समाचरेत् ॥ २,३८.१३ ॥
 प्रातः प्रातः प्रपश्यन्ति नर्मदां मत्स्यघातिनः ।

न ते शिवपुरी यान्ति चित्तवृत्तिर्गरीयसी ॥ २,३८.१४ ॥
 यादृच्छित्तप्रतीतिः स्यात्तादृक्कर्मकृतं नृणाम् ।
 परलोकगतिस्तादृक सूत्रीसूत्रविचारवत् ॥ २,३८.१५ ॥
 ब्राह्मणार्थे गवार्थे च स्त्रीणां भलवधेषु च ।
 प्राणत्यागपरो यस्तु स वै मोक्षमवाप्नुयात् ॥ २,३८.१६ ॥
 अनाशके मृतौ यस्तु स वै मोक्षमवाप्नुयात् ।
 अनाशके मृतो यस्तु स मुक्तः सर्वबन्धनैः ॥ २,३८.१७ ॥
 दत्त्वा दानानि विप्रेभ्यस्ततो मोक्षमवाप्नुयात् ।
 अते वै मोक्षमार्गाश्च स्वर्गमार्गास्तथैव च ॥ २,३८.१८ ॥
 गोग्रहे देशविध्वंसे मरणं रणतीर्थयोः ।
 उत्तमाधममध्यस्थ बाध्यमानस्थ दैहिनः ।
 आत्मानं तत्र सन्त्यज्य स्वर्गवासं लभेच्छिरम् ॥ २,३८.१९ ॥
 जिवितं मरणञ्चैव द्वयं शिक्षेत पण्डितः ।
 जिवितं दानभोगाभ्यां मरणं रणतीर्थयोः ॥ २,३८.२० ॥
 उरिक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे भृगुक्षेत्रे तथैव च ।
 प्रभासे श्रीस्थले चैव अर्बुदं च त्रिपुञ्जरे ॥ २,३८.२१ ॥
 भूतेश्वरे मृतो यस्तु स्वर्गे वसति मानवः ।
 ब्रह्मणो दिवसं यावत्ततः पतति भूतले ॥ २,३८.२२ ॥
 वर्षवृत्तिन्तु यो दद्याद्ब्राह्मणे द्रोषवर्जिते ।
 सर्वं कलं स भुङ्क्ष्ये स्वर्गलोके महीयते ॥ २,३८.२३ ॥
 कन्यां विवाहयेद्यस्तु ब्राह्मणं वेदपारगम् ।
 छन्द्रलोके वसेत्सोऽपि स्वकुलैः परिवेष्टितः ॥ २,३८.२४ ॥
 मडादानानि दत्त्वा च नरस्तद्गलमामुयात् ॥ २,३८.२५ ॥
 वापी कूपतडागानामारामसुरसन्ननाम् ।
 जलार्द्धारं प्रकुर्वाणः पूर्वकर्तुः कृतं लभेत् ।
 जलार्द्धारेण वा तेषां तत्पुण्यं द्विगुणं भवेत् ॥ २,३८.२६ ॥
 शीतवा तातपहरमपि पर्णकुटीरकम् ।
 कृत्वा विप्राय विदुषे प्रददाति कुटुम्बिने ॥ २,३८.२७ ॥

तिस्रः कोटयोर्धकोटी च नरः स्वर्गे मळीयते ॥ २,३८.२८ ॥

या स्त्री सवर्णा संशुभा मृतं पतिमनुग्रजेत् ।

सा मृता स्वर्गमाप्नोति वर्षाणां रोमसंख्यता ॥ २,३८.२९ ॥

पुत्रपौत्रादिकं त्यक्त्वा स्वपतिं यानुगच्छति ।

स्वर्गं लभेतां तौ योभौ द्विव्यस्त्रीभिरलङ्कृतौ ॥ २,३८.३० ॥

कृत्वा पापान्यनेकानि भर्तृद्रोहमतिः सदा ।

प्रक्षालयति सर्वाणि या स्वं पतिमनुग्रजेत् ॥ २,३८.३१ ॥

महापापसमाचारी भर्ता येदुष्कृती भवेत् ।

तस्याप्यनुग्रता नारी नारायेत्सर्वकिंलिषम् ॥ २,३८.३२ ॥

ग्रासमात्रं नियमतो नित्यदानं करोति यः ।

यतुश्चाभरसंयुक्तविमानेनाधिगच्छति ॥ २,३८.३३ ॥

यत्कृतं छि मनुष्येण पापमामरएान्तिकम् ।

तत्सर्वं नाशमायाति वर्षवृत्तिप्रदानतः ॥ २,३८.३४ ॥

भूतं भव्यं बविष्यञ्च पापं जन्मत्रयार्जितम् ।

पक्षालयति तत्सर्वं विप्रकन्योपनायनात् ॥ २,३८.३५ ॥

दशकूपसमा वापि दशवापीसमं सरः ।

सरो भिर्दशभिस्तुल्या या प्रपा निर्जले वने ॥ २,३८.३६ ॥

या वापी निर्जले देशे यद्दानं निर्धने द्विजे ।

प्राणिनां यो दयां धत्ते स भवेन्नाकनायकः ॥ २,३८.३७ ॥

अेवमादिभिरन्यैश्च सुकृतैः स्वर्गभाऽभवेत् ।

स तत्सर्वं कृतं प्राप्य प्रतिष्ठां परमां लभेत् ॥ २,३८.३८ ॥

कृत्वा कार्यं परित्यज्य सततं धर्मवान्भवेत् ।

दानं दमो दया येति सारमेतत्रयं भुवि ॥ २,३८.३९ ॥

दानं साधोर्दन्द्रस्य शून्यलिङ्गस्य पूजनम् ।

अनाथप्रेतसंस्कारः कोटियज्ञःकृत्वा ॥ २,३८.४० ॥

एति श्रीगारुडे महापुराणे उत्तरभाष्ये द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे उत्तमलोकगत्यागतिमोक्षमानुष्यतेतुनिर्गुणपां

नामाष्टात्रिंशत्तमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- ३९

ताक्षर्यं उवाच ।

सूतकानां विधिं ब्रूहि दयां कृत्वा भयिप्रभो ।
विवेकाय हि चित्तस्य मानवानां हिताय च ॥ २,३९.१ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

मृते जन्मनी पक्षीन्द्र सूतकं स्याज्यतुर्विधम् ।
यतुर्णामपि वर्णानां सामान्यते विवर्जितम् ॥ २,३९.२ ॥

उभयत्र दशाडानि कुलस्यात्रं विवर्जयेत् ।
दानं प्रतिग्रहो लोभः स्वाध्यायश्च निवर्तते ॥ २,३९.३ ॥

देशं कालं तथात्मानं द्रव्यं द्रव्यप्रयाजनम् ।
उपपत्तिंत्ववस्थाञ्च ज्ञात्वां कर्म समाचरेत् ॥ २,३९.४ ॥

गुडावह्निप्रवेसे च दृशान्तरमृतेषु च ।
स्नानं सयेवं कर्तव्यं सद्यः शौचं विधीयते ॥ २,३९.५ ॥

आमगर्भाश्च ये जुवा ये च गर्भाद्भिनिः सृताः ।
न तेषामग्निं संस्कारो नाशौचं नोदकङ्किया ॥ २,३९.६ ॥

शिल्पिनः कारवो वैद्या द्यासीदासास्तथैव च ।
राजनः श्रोतियाश्चैव सद्यः शौचाः प्रकीर्तिताः ॥ २,३९.७ ॥

सत्री च (प्रती) मन्त्रपूतश्च आडिताग्निर्नृपस्तथा ।
अेतेषां सूतकं नास्ति यस्य येच्छन्ति पार्थिवाः ॥ २,३९.८ ॥

प्रसवे च सपिण्डानां न कुर्यात्सङ्करं द्विजः ।
दशाष्टाश्रुध्यते माता अवगाड्य पिता शुचिः ॥ २,३९.९ ॥

विवाहोत्सवयज्ञेषु अन्तरा मृतसूतके ।
पूर्वसङ्कुल्पितं वित्तं भोज्यं तन्मनुरब्रवीत् ॥ २,३९.१० ॥

सर्वेषामेवमाशौचं मातापित्रोस्तु सूतकम् ।
सूकृतं मातुरेवस्यादुपस्पृश्य पिता शुचिः ॥ २,३९.११ ॥

अन्तर्दशाडे स्याताञ्चेत्पुनर्मरुणजन्मनी ।

तावत्स्यादशुचिर्विप्रो यावत्तत्स्यादनिर्दशम् ॥ २,३९.१२ ॥
 उदिते नियमे दाने आर्ते विप्रे निवेदयेत् ।
 तथैव ऋषिभिः प्रोक्तं यथाकालं न दृष्यति ॥ २,३९.१३ ॥
 मृन्मयेन तु पात्रेण तिलैर्मिश्रजलैः सः ।
 मृत्तिकया तथान्ते य नरः स्नात्वा शुचिर्भवेत् ॥ २,३९.१४ ॥
 दानं परिषदे दद्यात्सुवर्णां गोवृषं द्विजे ।
 क्षत्रियो द्विगुणं यैव वैश्यस्तु त्रिगुणं तथा ॥ २,३९.१५ ॥
 यतुर्गुणान्तु शूद्रेण दातव्यं ब्राह्मणे धनम् ।
 अथेव मनुकमेणैव यातुर्वर्ण्यं विशुध्यति ॥ २,३९.१६ ॥
 समाष्टमान्तरै शीर्षां गृह्यसंस्कारवर्जिते ।
 अलस्तु सूतकं तस्य त्वन्दानां संप्रयया स्मृतम् ॥ २,३९.१७ ॥
 ब्राह्मणार्थे विपन्ना ये नारीणां गोत्रेषु य ।
 आलवेषु विपन्नानामेकरात्रमशौचकम् ॥ २,३९.१८ ॥
 न तेषामशुभं किञ्चिद्विप्राणां शुभकर्मणि ।
 अनाथप्रेतसंस्कारं ये कुर्वन्तु नरोत्तमः ॥ २,३९.१९ ॥
 न तेषामशुभं किञ्चिद्विप्रेण सलकारिणा ।
 जलावगाढनात्तेषां सधः शुद्धिरुदाहृता ॥ २,३९.२० ॥
 विनिवृत्ता यदा शूद्रा उदकान्तमुपस्थिताः ।
 तदाविप्रेणद्रष्टव्या एति वेदविद्योविदुः ॥ २,३९.२१ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाष्ये द्वितीये धर्मप्रोक्तकल्पे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादे सूतककालादिनिर्णयानां नामै कोनयत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४०

ताक्ष्यं उवाच ।
 भगवन्ब्राह्मणाः केचिदपमृत्युवशं गताः ।
 कथं तेषां भवेन्मार्गः किं स्थानं का गतिर्भवेत् ॥ २,४०.१ ॥
 किञ्च युक्तं भवेत्तेषां विधानं वापि कीदृशम् ।
 तदलं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे मधुसूदन ॥ २,४०.२ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

प्रेतीभूताद्विजातीनां सम्भूते मृत्युवैकृते ।

तेषां मार्गगतिस्थानं विधानं कथयाम्यहम् ॥ २,४०.३ ॥

शृणु ताक्ष्यं परं गोप्यं जाते दुर्मरणे सति ।

लङ्घनैर्ये मृता विप्रा दंष्ट्रिभिश्चाभिघातिताः ॥ २,४०.४ ॥

कण्ठग्राह विमग्नानां क्षीणानां तुण्डघातिनाम् ।

विषाग्निवृषविप्रेभ्यो विषूय्या यात्मघातकाः ॥ २,४०.५ ॥

पतनोद्ग्रन्धनजलैर्मृतानां शृणु संस्थितिम् ।

यान्ति ते नरकेधोरे ये य भ्लेच्छादिभिर्दताः ॥ २,४०.६ ॥

शशङ्गालादिसंस्पृष्टा अदग्धाः कुमिसंकुलाः ।

उल्लङ्घिता मृता ये य मडारोगैश्च पीडिताः ॥ २,४०.७ ॥

अभिसस्तास्तथाव्यङ्गा ये य पापान्नपोषिताः ।

यद्दालादुदकात्सर्पाद्वृषाभ्रमाणाद्वैद्युताग्निः ॥ २,४०.८ ॥

दष्टिभ्यश्च पशुभ्यश्च वृक्षादिपतनामृताः ।

उदक्यामृतकीशूद्रारजकीसङ्गदूषिताः ॥ २,४०.९ ॥

तेन पापेन नरकान्मुक्ताः प्रेतत्वभागिनः ।

न तेषां कारयेद्दालं सूतकं नोदकक्रियाम् ॥ २,४०.१० ॥

न विधानं मृताद्यं य न कुर्यादौर्ध्वद्वैडिकम् ।

तेषां ताक्ष्यं प्रकुर्वीत नारायणबलिच्छ्रियाम् ॥ २,४०.११ ॥

सर्वलोकहितार्थाय शृणु पापभयापडाम् ।

षण्मासं ब्राह्मणो दालस्त्रिमासं क्षत्रिये मतः ॥ २,४०.१२ ॥

सार्धं मासं तु वैश्यस्य सद्यः शूद्रे विधीयते ।

गङ्गायां यमुनायाञ्च नैमिषे पुष्करेऽथ य ॥ २,४०.१३ ॥

तडागे जलपूर्णे वा ढूटे वा विमलोदके ।

वाप्यां कूपे गवां गोष्ठे गृहे वा प्रतिमालये ॥ २,४०.१४ ॥

कृष्णाग्रे कारयेद्विप्र बलिं नारायणाह्वयम् ।

प्रेताय तर्पणं कार्यं मन्त्रैः पौराणवैदिकैः ॥ २,४०.१५ ॥

सर्वौषध्यक्षतैर्मिश्रैर्विष्णुमुद्दिश्य तर्पयेत् ।

कार्यं पुरुषसूक्तेन मन्त्रैर्वा वैष्णवैरपि ॥ २,४०.१६ ॥
 दक्षिणाभिमुभो भूत्वा प्रेतं विष्णुरिति स्मरेत् ।
 अनादिनिधनो देवः शङ्भयङ्कगदाधरः ॥ २,४०.१७ ॥
 अव्ययः पुण्डरीकाक्षः प्रेतमोक्षप्रदो भवेत् ।
 तर्पणस्यावसाने च वीतरागो विमत्सरः ॥ २,४०.१८ ॥
 जितेन्द्रियमना भूत्वा शुचिष्मान्धर्मतत्परः ।
 दानधर्मरतः शान्तः प्रणाम्य वाग्यतः शुचिः ॥ २,४०.१९ ॥
 यजमानो भवेत्तत्र शुचिर्वन्धुसमन्वितः ।
 भक्त्या तत्र प्रकुर्वीत श्राद्धत्येकादशैव तु ॥ २,४०.२० ॥
 सर्वकर्मविपाकेन ऐडेकाग्रे समाहितः ।
 तोयग्रीडियवान्धृष्ट्या गोधूमांश्च प्रियङ्गुडान् ॥ २,४०.२१ ॥
 उविष्यान्नं शुभं मुद्गं छत्रोष्णीषे च यलेकम् ।
 दापयेत्सर्वसस्थानि क्षीरक्षौद्रयुतानि च ॥ २,४०.२२ ॥
 वस्त्रोपानुसंयुक्तं दद्यादष्टविधं पदम् ।
 दापयेत्सर्वविप्रेभ्यो न दुर्यात्पुङ्क्तिबन्धनम् ॥ २,४०.२३ ॥
 भूमौ स्थितेषु पिण्डेषु गन्धपुष्पाक्षतान्वितम् ।
 शङ्भपात्रे तथा ताम्रे तर्पणञ्च पृथक्पृथक् ॥ २,४०.२४ ॥
 ध्यानधारणसंयुक्तो जनुभ्यामवनि गतः ।
 दातव्यं सर्वविप्रेभ्यो वेदशास्त्रविधानतः ॥ २,४०.२५ ॥
 ऋथा वै दापयेदर्थमेकोद्विष्टे पृथक्पृथक् ।
 आपोदेवीर्मधुमतीराटिपीठे प्रकल्पितम् ॥ २,४०.२६ ॥
 उपयामगृहीतोऽसि द्वितीयेऽर्धं निवेदयेत् ।
 येनापावक्यक्षुषा तृतीये च कसल्पितम् ॥ २,४०.२७ ॥
 ये देवासश्चतुर्थे तु समुद्रं गच्छ पञ्चमे ।
 अग्निर्ज्योति स्तथा षष्ठे डिश्यगर्भः सप्तमे ॥ २,४०.२८ ॥
 यमाय त्वाष्टमे ज्ञेयं यज्जगन्नवमे तथा ।
 दशमे याः कुविनीति पिण्डे चैकादशे ततः ॥ २,४०.२९ ॥

भद्रं कर्णेभिस्त्रिंशत् कुर्यात्पितृभ्योऽपि सार्जन्म् ।
 कृत्वैकादशशिवत्वं श्राद्धं कुर्यात्पितृभ्योऽपि ॥ २,४०.३० ॥
 विप्रान्नावाहयेत्पञ्च यत्पूर्वेद्विशास्त्रदान् ।
 विद्याशीलगुणोपेतान्स्व कीयाच्छीलसत्तमान् ।
 अब्यङ्गान्प्रशस्तांश्च न त्वर्ज्यान्कदाचन ॥ २,४०.३१ ॥
 विष्णुः स्वर्णभयः कार्यो रुदस्ताम्रभयस्तथा ।
 ब्रह्मा रुप्यभयस्तद्द्रुमो लोहभयो भवेत् ॥ २,४०.३२ ॥
 सीसकं तु भवेत्प्रेतं त्वथ वा दर्भकं तथा ।
 शत्रोदेवीति मन्त्रेण गोविन्दं पश्चिमे न्यसेत् ॥ २,४०.३३ ॥
 अग्न आयाहीति रुद्रमुत्तरत्रैव विन्यसेत् ।
 अग्निमीलयेति मन्त्रेण पूर्वैर्लौक्यं प्रजापतिम् ॥ २,४०.३४ ॥
 षष्ठेत्वोर्जोति मन्त्रेण दक्षिणे स्थापयेदमम् ।
 मध्ये माण्डलकं कृत्वा स्थाप्यो दर्भभयो नरः ॥ २,४०.३५ ॥
 ब्रह्मा विष्णुस्तथा रुद्रो यमः प्रेतश्च पञ्चमः ।
 पृथक्कुम्भे ततः स्थाप्याः पञ्चरत्नसमन्विताः ॥ २,४०.३६ ॥
 वस्त्रयज्ञोपवीतानि पृथङ्मुद्रापरारिणि च ।
 जपं कर्त्यात्पृथक्तरं ब्रह्माद्यै देवतासु च ॥ २,४०.३७ ॥
 पञ्च श्राद्धानि कुर्यात् देवतानां यथाविधि ।
 जलधारां ततो दद्यात्पीठेपीठे पृथक्पृथक् ॥ २,४०.३८ ॥
 शङ्खे वा ताम्रपात्रे वा अलाभे मुन्मयेऽपि वा ।
 तिलोदकं समादाय सर्वौषधिसमन्वितम् ॥ २,४०.३९ ॥
 आसनोपानहौ च्छत्रं मुद्रिका च कमण्डलुः ।
 भाजनं भाजनाधारं वस्त्राण्यष्टविधं पदम् ॥ २,४०.४० ॥
 ताम्रपात्रं तिलैः पूर्णं सडिरण्यं सदक्षिणाम् ।
 दद्याद्ब्रह्माणामुभ्याय विधियुक्तं भगेश्वर ॥ २,४०.४१ ॥
 ऋग्वेदपारगे दद्याज्जातसस्यां वसुधराम् ।
 यजुर्वेदमये विप्रे गाञ्च दद्यात्पयस्विनीम् ॥ २,४०.४२ ॥
 सामगाय शिवोद्देशात्प्रदद्यात्कलधौतकम् ।

यमोद्देशात्तिलांत्वोढं ततो दद्याच्च दक्षिणाम् ॥ २,४०.४३ ॥

पश्चात्पुत्तलकं कार्यं सर्वौषधिसमन्वितम् ।

पलाशस्य च वृन्तानां विभागं शृणु काश्यप ॥ २,४०.४४ ॥

कृष्णाजिनं समास्तीर्य कुशैश्च पुरुषाकृतिम् ।

शतत्रयेण षष्ठ्या च वृन्तैः प्रोक्तोऽस्थिसञ्चयः ॥ २,४०.४५ ॥

विन्यस्य तानि वृन्तानि अङ्गेष्वेषु पृथक्पृथक् ।

यत्वारिंशच्छिरोदेशे ग्रीवायां दश विन्यसेत् ॥ २,४०.४६ ॥

विंशत्युरः स्थले दद्याद्विंशतिं जठरेऽपि च ।

भाडुयुग्मे शतं दद्यात्कटि देशे च विंशतिम् ॥ २,४०.४७ ॥

उरुद्वये शतञ्चापि त्रिंशज्जङ्घाद्वये न्यसेत् ।

दद्याच्चतुष्टयं शिब्रे षड्दद्याद्दृषणद्वये ।

दश पादाङ्गुलीभागे अेवमस्थीनि विन्यसेत् ॥ २,४०.४८ ॥

नारिकेलं शिरः स्थाने तुम्भं दद्याच्च तालुके ।

पञ्चरत्नं मुभे दद्याज्जिह्वायां कदलीकूलम् ॥ २,४०.४९ ॥

अन्त्रेषु नालकं दद्याद्भालकं प्राण अेव च ।

वसार्थी मेदकं दद्याद्गोमूत्रेण तु मूत्रकम् ॥ २,४०.५० ॥

गन्धकं घातवो देयो हरितालं मनः शिला ।

रेतः स्थाने पारदञ्च पुरीषे पित्तलं तथा ॥ २,४०.५१ ॥

मनः शिलां तथा गात्रे तिलकल्कञ्च सन्धिषु ।

यवपिष्टे तथा मांसे मधु वै क्षौद्रमेव च ॥ २,४०.५२ ॥

केशेषु वै वटजटात्वयि दद्यान्मृगात्वयम् ।

कर्णयोस्तालपत्रञ्च स्तनयोश्चैव गुञ्जिकाः ॥ २,४०.५३ ॥

नासायां शतपत्रं च कमलं नाभिमण्डले ।

वृन्ताकं वृषणद्वन्द्वे विङ्गे स्याद्गृञ्जनं शुभम् ॥ २,४०.५४ ॥

घृतं नाभ्यां प्रदेयं स्यात्कीपीने च ऋषु स्मृतम् ।

मौक्तिकं स्तनयोर्मूर्ध्नि कुङ्कुमेन विलेपनम् ॥ २,४०.५५ ॥

कर्पूरागुरुधूपैश्च शुभैर्मात्वैः सुगन्धिभिः ।

परिधानं पट्टसूत्रं लृष्टये रुक्मकं न्यसेत् ॥ २,४०.५६ ॥

ऋद्धिवृद्धी लुण्ठी द्वौ य यक्षुषोश्च कपर्दकौ ।
 सिन्दूरं नेत्रकोणौ य ताम्बूलाद्युपहारकैः ॥ २,४०.५७ ॥
 सर्वौषधियुतं प्रेतं कृत्वा पूजा यथोद्विता ।
 साग्निके (केश्वा) यापि विधिना यज्ञपात्रं न्यसेत्कृत्वा ॥ २,४०.५८ ॥
 शिरोमे श्रीरिति ऋया पुनन्तु वरुणोति य ।
 प्रेतस्य पावनं कृत्वा शाविशालशिवोदकैः ॥ २,४०.५९ ॥
 विष्णुमुद्दिश्य दातव्या सुशीलागौः पयस्विनी ॥ २,४०.६० ॥
 (तिला लोडं छिरण्यं य कार्पासं लवणं तथा ।
 समधान्यं क्षितिर्गाव्यं अकैकं पानं समुत्तम् ॥ २,४०.६१ ॥
 तिलपात्रं ततो दत्त्वा पददानं तथैव य ॥ २,४०.६१*१ ॥
 मडादानानि देयानि तिलपात्रं तथेति य ।
 ततो वैतरणी देया सर्वाभरणभूषिता ॥ २,४०.६२ ॥
 कर्तव्यं वैष्णवं श्राद्धं प्रेतमुक्त्यर्थं मात्मवान् ।
 प्रेतभोक्षं ततः कुर्याद्भुङ्क्ति विष्णुं प्रकलय य ॥ २,४०.६३ ॥
 ॐ विष्णुरिति संस्मृत्य प्रेतं तन्मृत्युमेव य ।
 अग्निदालं ततः कुर्यात्सूतकन्तुं दिनत्रयम् ॥ २,४०.६४ ॥
 दशाहकर्त्रा पिण्डाश्च कर्तव्याः प्रेतभुक्तये ।
 सर्वं वर्षविधिं कुर्यादिवं प्रेतश्च मुक्तिभाङ् ॥ २,४०.६५ ॥
 षट् श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकार्ण्डे प्रेतकल्पे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादेऽपमृत्यौ सुभङ्गुःखलाभालाभनिरुपणं
 नाम यत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४१

श्रीविष्णुरुवाच ।

वृषोत्सर्गं प्रकुर्वीत विधिपूर्वं भगेश्वर ।

कार्तिकादिषु मासेषु पौर्णमास्यां शुभे दिने ॥ २,४१.१ ॥

विवाहोत्सर्जनं श्राद्धं नान्दीमुभमुपक्रमेत् ।

कुर्याद्भुवश्च संस्कारानग्निस्थापनमेव च ॥ २,४१.२ ॥

वाप्यां कूपे गवां गोष्ठे स्थाप्याग्निं विधिवत्ततः ।

विवाहविधिना सर्वं कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम् ॥ २,४१.३ ॥

पात्रासादनं श्रपणमुपयमनकुशादिकम् ।

पुर्व्युक्षाणान्ते लोभं च कर्था द्वै ब्राह्मणेन तु ॥ २,४१.४ ॥

आधारावाज्यभागाौ च यक्षुषी च प्रदा पयेत् ।

प्रथमेऽह्निरिति मन्त्रेण छोटव्याश्च षडाहुतीः (तयः) ॥ २,४१.५ ॥

आधारावाज्यभागाौ तु पायसेनाङ्गदेवताः ।

अग्नये रुद्राय शर्वाय पशुपतये उत्राय शिवाय ।

भवाय मडादेवायेशानाय यमाय च ॥ २,४१.६ ॥

पिष्टकेन सङ्कृद्धोमं पूषागा एति मन्त्रतः ।

उभयोः स्विष्टिकृद्धोमश्चरुणा पायसेन च ॥ २,४१.७ ॥

प्रथमं व्याहृतिहोमः प्रायश्चित्तं प्रजापतिः ।

संस्त्रवप्राशनं कुर्यात्प्रणीतापरिमोक्षणम् ॥ २,४१.८ ॥

पवित्रप्रतिपत्तिश्च ब्राह्मणे दक्षिणा ततः ।

षडङ्गरुद्रजाप्येन प्रोतो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ २,४१.९ ॥

ऐकवर्णा वृषञ्चैव सङ्कृद्धत्सतरी भग ।

स्नापयित्वा ततः कुर्यात्सर्वालङ्कारभूषितम् ॥ २,४१.१० ॥

प्रतिष्ठाप्य च तद्युगं प्रेतो मोक्षमवाप्नुयात् ।

पुच्छेय तर्पणं कार्यमुच्छ्रिते मन्त्रपूर्वकम् ।

ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्दक्षिणाभिश्च तोषयेत् ॥ २,४१.११ ॥

ततः श्राद्धं समुद्दिष्टमेकोद्दिष्टं यथाविधि ।

जलमन्नं तथा देयं प्रेतोद्धरणेऽतवे ॥ २,४१.१२ ॥

द्वादशाहे ततः कुर्यान्मासेमासे पृथक्पथक् ।

एवं विधिः समायुक्तः प्रेतमोक्षे करोति हि ॥ २,४१.१३ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाष्ये द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे वृषोत्सर्गनिर्गुणानामै कथत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- ४२

श्रीविष्णुरुवाच ।

यथा धेनुसलश्रेषु वत्सो विन्दति मातरम् ।

तथा पूर्वकृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति ॥ २,४२.१ ॥

आदित्यो वरुणो विष्णुर्ब्रह्मा सोमो बुताशनः ।

शूलपाणिश्च भगवानभिनन्दति भूमिदम् ॥ २,४२.२ ॥

नास्ति भमिसमं दानं नास्ति भमिसमो निधिः ।

नास्ति सत्यसमो धर्मो नानृतात्पातकं परम् ॥ २,४२.३ ॥

अग्नेरपत्यं प्रथमं सुवर्णं भूर्वेषुवावी सूर्यसुताश्च गावः ।

लोकत्रयं तेन भवेत्प्रदत्तं यः काञ्चनं गां य मर्ही य दधात् ॥ २,४२.४ ॥

त्रीण्यधुदुरतिदानानि गावः पृथ्वी सरस्वती ।

नरकाद्दुष्टरन्त्येते षपपूजनलोमतः ॥ २,४२.५ ॥

कृत्वा बहूनि पापानि रौद्राणि विपुलानि च ।

अपि गोयर्ममात्रेण भूमिदानेन शुध्यति ॥ २,४२.६ ॥

उरन्तमपि लोभेन निरुध्यैनं निवारयेत् ।

स याति नरके धीरे यस्तं न परिरक्षति ॥ २,४२.७ ॥

अकर्तव्यं न कर्तव्यं प्राणैः कण्ठगतैरपि ।

कर्तव्यमेव कर्तव्यमिति धर्मविदो विदुः ॥ २,४२.८ ॥

आकारप्रवर्तने पापं गोसलस्रवधैःसमम् ।

वृत्तिस्थेष्टे तथा वृत्तेः करणं लक्षधेनुकम् ॥ २,४२.९ ॥

परमेकाप्यपलृता न तु दत्तं गवां शतम् ।

ओकां लृत्वा शतं दत्त्वा न तेन समता भवेत् ॥ २,४२.१० ॥

स्वयमेव तु यो दत्त्वा स्वयमेव प्रभाधते ।

स पापी नरकं याति यावदाभूतसम्प्लवम् ॥ २,४२.११ ॥

न याश्चमेधेन तथा विधिवदक्षिणावता ।

अवृत्तिकर्षिते दीने ब्राह्मणे गक्षिते यथा ॥ २,४२.१२ ॥

न तद्भवति वेदेषु यज्ञे सुबहुदक्षिणे ।

यत्पुण्यं दुर्बले ऋस्ते ब्राह्मणे परिरक्षिते ॥ २,४२.१३ ॥
 ब्रह्मस्वैश्वसुपुष्टानि वाहनानि बलानि य ।
 युद्धकाले विशीर्यन्ते सैकताः सेतवो यथा ॥ २,४२.१४ ॥
 स्वदत्तां परदत्तां वा यो हरेष्व्य वसुन्धराम् ।
 षष्टिवर्षसहस्राणि विष्ठायां जायते कृमिः ॥ २,४२.१५ ॥
 ब्रह्मस्वं प्राणयाद्भुक्तं दहत्यासप्तमं कुलम् ।
 तदेव यौर्यरूपेण दहत्यायन्द्रतारकम् ॥ २,४२.१६ ॥
 लोडयूरांश्मयूरांनि कदासिज्जरयेत्युमान् ।
 ब्रह्मस्वन्निषु लोकेषु कः पुमाञ्जरयिष्यति ॥ २,४२.१७ ॥
 देवद्रव्यविनाशेन ब्रह्मस्वदरणेन य ।
 कुलान्यकुलतां यान्ति ब्राह्मणातिष्ठमेण य ॥ २,४२.१८ ॥
 ब्राह्मणातिष्ठमो नास्ति विप्रे विद्याविवर्जिते ।
 ज्वलन्तमग्निमुत्सृज्य न हि भस्मनि लूयते ॥ २,४२.१९ ॥
 संकान्तौ यानि दानानि हव्यकव्यानि यानि य ।
 सप्तकल्पक्षयं यावद्दद्यात्यर्कः पुनः पुनः ॥ २,४२.२० ॥
 प्रतिग्रहाध्यापनयाजनेषु प्रतिग्रहं स्वेष्टतमं वदन्ति ।
 प्रतिग्रहाश्रुध्यति जाप्यलोमं न याजनं कर्म पुनन्ति वेदाः ॥ २,४२.२१ ॥
 सदा जापी सदा लोमी परपाकविवर्जितः ।
 रत्नपूर्वामपि मर्डी प्रतिगृह्णन्न लिप्यते ॥ २,४२.२२ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादे भूदानादिनिर्घणं नाम द्वियत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४३

श्रीविष्णुरुवाच ।

जलाग्निबन्धनभ्रष्टा प्रप्रज्यानाशकव्युताः ।

अैन्दवाभ्यां विशुध्यन्ति दत्त्वा धेनुं तथा वृषम् ॥ २,४३.१ ॥

उनद्वादशवर्षस्य यत्तुर्वर्षाधिकस्य य ।

प्रायश्चित्तं यरेन्माता पिता वान्योऽपि बान्धवः ॥ २,४३.२ ॥

अतो बालनरस्यापि नापराधो न पातकम् ।
 राजदण्डो न तस्यास्ति प्रायश्चित्तं न विधते ॥ २,४३.३ ॥
 रक्तस्य दर्शने दष्टे आतुरा स्त्री भवेद्यदि ।
 यतुर्थेऽङ्घ्रिपदादींश्च त्यक्त्वा स्नात्वा विशुध्यति ॥ २,४३.४ ॥
 आतुरे स्नान उत्पन्ने दशकृत्यो ह्यनातुरः ।
 स्नात्वास्नात्वास्पृशेदंनं ततः शुध्येत्स आतुरः ॥ २,४३.५ ॥
 षटि श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे
 श्रीऋष्यगरुडसंवादे शुद्धिनिर्णयणं नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४४
 श्रीविष्णुरुवाच ।
 स्वेच्छया तार्क्ष्यं मरणं शृङ्गिदंष्ट्रिसरीसृपः ।
 याएडावाधात्मघातैश्च विषाद्यैस्ताऽनैस्तथा ॥ २,४४.१ ॥
 जलाग्निपातवातैश्च निराडारादिभिस्तथा ।
 येषामेव भवेन्मृत्युः प्रोक्तास्ते पापकर्मिणः ॥ २,४४.२ ॥
 पाषण्ड्यनाश्रमाश्चैव मडापातकिनस्तथा ।
 स्त्रियश्च व्यभियारिण्य आरुढपतितास्तथा ॥ २,४४.३ ॥
 न तेषां स्थान्नव श्राद्धं न संस्कारः सपिण्डनम् ।
 श्राद्धानि षोडशोक्तानि न भवन्ति य तान्यपि ॥ २,४४.४ ॥
 वेतनं यत्क्षिपेद्यसु गृह्याग्निश्च यतुष्पथे ।
 पात्राणिनिर्दंडेद्यौ साग्निं पापकर्मणि ॥ २,४४.५ ॥
 पूर्णं संवत्सरे तेषामित्यं कार्यं दयालुभिः ।
 अेकादशीं समासाद्य शुक्लपक्षे य काश्यप ॥ २,४४.६ ॥
 विष्णुं यमं च सम्भूज्य गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ।
 दश पिण्डान्मृताक्तांश्च दर्भेषु मधुसंयुतान् ॥ २,४४.७ ॥
 यज्ञोपवीति सतिलान्ध्यायन्विष्णुं यमं तथा ।
 दक्षिणाभिमुभस्तूष्णीमेकैकं निर्वपेत्तान् ॥ २,४४.८ ॥
 उद्धृत्य मिश्रितान्पश्चात्तीर्थेऽम्भः सु विनिः क्षिपेत् ।

क्षिप-संकीर्तयेन्नाम गोत्रं य मृतकस्य य ॥ २,४४.९ ॥
 पुनरप्यर्थयेद्विष्णुं यमं कुसुमयन्-नैः ।
 धूपदीपैः सनैवेद्यैर्भक्ष्यभोज्यसमन्वितैः ॥ २,४४.१० ॥
 तस्मिन्नुपवसेदह्नि विप्रांश्चैव निमन्त्रयेत् ।
 कुलविधातपोयुक्ता-न्साधुशीलसमन्वितान् ॥ २,४४.११ ॥
 नव सप्ताथवा पञ्च स्वसामर्थ्यानुसारतः ।
 अपरेऽहनि मध्याह्ने यमं विष्णुं तथार्थयेत् ॥ २,४४.१२ ॥
 उदङ्मुष्मांस्तथा विप्रांस्ता-सभ्यगुपवेशयेत् ।
 आवाहनार्घदानाद्यै विष्णुं यमसमन्वितम् ॥ २,४४.१३ ॥
 यज्ञोपवीती कुर्वीत प्रेतनाम प्रकीर्तयेत् ।
 प्रेतं यमं य विष्णुं य स्मरन्ब्राह्मं समापयेत् ॥ २,४४.१४ ॥
 अन्येभ्यश्चापि सर्वेभ्यः पिण्डदानार्थमुद्धरेत् ।
 पृथग्वा दश पिण्डांश्च पञ्च दद्यात्कमेण तु ॥ २,४४.१५ ॥
 प्रथमं विष्णवे दद्याद्ब्रह्मणो य शिवाय य ।
 सभृत्याय शिवायाय प्रेतायापि य पञ्चमम् ॥ २,४४.१६ ॥
 नाम गोत्रं स्मरेत्तस्य विष्णुशब्दं प्रकीर्तयेत् ।
 नमस्कारशिरस्कन्तु पञ्चमं पिण्डमुद्धरेत् ॥ २,४४.१७ ॥
 गोभूमिपिण्डदानाद्यैः शक्त्या प्रेतं स्मरंश्च तम् ।
 तिलैस्तिलांस्तु विप्राणां दर्भयुक्तेषु पाणिषु ॥ २,४४.१८ ॥
 दद्यादन्नं द्विजानां य ताम्बूलं दक्षिणां तथा ।
 अथ शिष्टतमं विप्रं हरिण्येन प्रपूजयेत् ॥ २,४४.१९ ॥
 नाम गोत्रं स्मरन्-दद्याद्विष्णुप्रीतोस्त्विति भ्रुवन् ।
 अनुग्रज्य द्विजान्यश्चात्यक्ताम्भो दक्षिणामुभः ॥ २,४४.२० ॥
 कीर्तयन्नामगोत्रे तु भुवि प्रीतोस्त्विति क्षिपेत् ।
 मित्रभ-न्युजनैः सार्धं शेषं भुञ्जत वाग्यतः ।
 प्रतिसंवत्सरदि स्यादेकीद्विष्टविधानतः ॥ २,४४.२१ ॥
 अथ कृते गमिष्यन्ति स्वर्लोकं पापकर्मिणः ।
 सपिण्डीकरणाद्यै तु कृते यैवाप्सुवन्ति ते ॥ २,४४.२२ ॥

अथ कश्चित्प्रमादेन म्रियते ङ्युदकादिभिः ।
 संसारप्रमुपस्तस्य सर्वं कुर्याद्यथाविधि ॥ २,४४.२३ ॥
 प्रमादादिच्छया मर्त्यो न गच्छेत्सर्पसमुपः ।
 पक्षयोरुभयोर्नागं पञ्चमीषु प्रपूजयेत् ॥ २,४४.२४ ॥
 कुर्यात्पिष्टमयीं लेपां नागानामाकृतिं भुवि ।
 अर्ययेत्तां सितैः पुष्पैः सुगन्धैश्चन्दनेनच ॥ २,४४.२५ ॥
 प्रदधाद्दूपदीपन्तु तद्गुलांश्च सितान्क्षिपेत् ।
 आमपिष्टं तथैवान्नं क्षीरञ्च विनिवेदयेत् ॥ २,४४.२६ ॥
 उपस्थाय वदेदेवं मुञ्चन्मुद्गांशुकानि च ।
 मधुरं तद्दिनेऽश्रीयाद्देवश्राद्धं समापयेत् ॥ २,४४.२७ ॥
 सौवर्णं शक्तितो नागं ततो दद्याद्द्विजोत्तमे ।
 धेनुं दत्त्वा ततो भूयात्प्रीयतां नागराडिति ॥ २,४४.२८ ॥
 यथाविभव्यं कुर्वीत कर्माण्यन्यानि पूर्ववत् ।
 स्वशाभोक्तविधानेन इत्थं कुर्याद्यथातथम् ।
 प्रेतत्वाभ्ययेत्तांस्तु स्वर्गमार्गं नयेत्य ॥ २,४४.२९ ॥
 इति श्रीगारुडे मङ्गापुराणे उत्तरभास्ते द्वितीयांशाख्ये धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादे दुर्मरुणे कार्याकार्यक्रियादिनिर्णयणं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमङ्गापुराणम्- ४५

श्रीविष्णुरुवाच ।

प्रत्यब्दं श्राद्धमेवं ते कथयामि भगेश्वर ।
 प्रत्यब्दं पार्वण्येनैव कुर्यातां क्षेत्रजोरसौ ॥ २,४५.१ ॥
 विधिनायेतरैरेवमेकोद्दिष्टं न पार्वण्यम् ॥ २,४५.२ ॥
 अनग्रेश्च सुतौ स्यातामनग्री क्षेत्रजोरसौ ।
 येकोद्दिष्टं न कुर्यातां प्रत्यब्दं तौ तु पार्वण्यम् ॥ २,४५.३ ॥
 यदा त्वन्यतरः साग्निः पुत्रो वाप्यथवा पिता ।
 प्रत्यब्दं पार्वण्यं तत्र कुर्यातां क्षेत्रजौरसौ ॥ २,४५.४ ॥

अनग्रयः साग्रयो वा पुत्रा वा पितरोऽपि वा ।
 ऐकोद्दिष्टं सुतैः कार्यं क्षयात् एति केचन ॥ २,४५.५ ॥
 दर्शकाले क्षयो यस्य प्रेतपक्षेऽथ वा पुनः ।
 प्रत्यब्दं पार्वणं कार्यं तस्य सर्वैः सुतैरपि ॥ २,४५.६ ॥
 ऐकोद्दिष्टमपुत्राणां पुंसां स्याद्योपितामपि ।
 ऐकोद्दिष्टे कुशा ग्राह्याः समूला यज्ञकर्मणि ।
 अखिल्वनाः सकृत्त्वनाः श्राद्धं वृद्धिमृते सदा ॥ २,४५.७ ॥
 कर्तव्ये पार्वणे श्राद्धे आशीशं यद्वि जायते ।
 आशीश्यावगमे कुर्याच्छ्राद्धं छि तदनन्तरम् ॥ २,४५.८ ॥
 ऐकोद्दिष्टे तु सम्प्राप्ते यद्वि विघ्नः प्रजायते ।
 मासेन्यस्मिन्तिथौ तस्यां कुर्याच्छ्राद्धं तदैव छि ॥ २,४५.९ ॥
 तूष्णीं श्राद्धान्तु शूद्रस्य भार्यायास्तत्सुतस्य च ।
 कन्यायाश्च द्विजातीनामनुपेतद्विजस्य च ॥ २,४५.१० ॥
 ऐककाले गता सूनां अडूनामथ वा द्रयोः ।
 तन्नेण श्रपणं कुर्याच्छ्राद्धं कुर्यात्पृथङ्पृथक् ॥ २,४५.११ ॥
 दद्यात्पूर्वं मृतस्याद्यौ द्वितीयस्य ततः पुनः ।
 तृतीयस्य ततः कुर्यात्संनिपाते त्वयं विधिः (ऋमः) ॥ २,४५.१२ ॥
 प्रत्यब्दमेवं यः कुर्याद्यथातथमतन्द्रितः ।
 तारयित्वा पितृ-सर्वान्प्राप्नोति परमां गतिम् ॥ २,४५.१३ ॥
 न ज्ञायते मृताच्छ्रेत्रस्थानदिनमेव च ।
 मासश्चेत्स्यात्परिज्ञातस्तद्दर्शं स्यान्मृताच्छिकम् ॥ २,४५.१४ ॥
 यदा मासो न विज्ञातो विज्ञातं दिनमेव च ।
 तदा मार्गशिरे मासि माघे वा तद्दिनं भवेत् ॥ २,४५.१५ ॥
 दिनमासावविज्ञातौ मरणस्य यदा पुनः ।
 प्रस्थानदिनमासौ तु ग्राह्यौ श्राद्धे मयोदितौ ॥ २,४५.१६ ॥
 प्रस्थानस्यापि न ज्ञातौ दिनमासौ यदा पुनः ।
 मृतवार्ताश्रुतौ ग्राह्यौ पूर्वप्रोक्तकमेण तु ॥ २,४५.१७ ॥
 प्रवासमन्तरेणापि स्यातां तौ विस्मृतौ यदा ।

तदानीमपि तौ ग्राह्यौ पूर्ववत्तु मृताडिके ॥ २,४५.१८ ॥
गृहस्थे प्रोषिते यच्च कश्चित्तु भ्रियते गुडे ।
आसौश्यापगमे यत्र प्रारब्धे श्राद्धकर्मणि ॥ २,४५.१९ ॥
प्रत्यागतश्चेज्जानाति तत्र वृत्तं गृही तथा ।
आशौचं गृहिणस्तेषां न द्रव्याद्विस्तदा भवेत् ॥ २,४५.२० ॥
पुत्रादिना यदारब्धं श्राद्धं तत्त्वेन वापिलम् ।
समापनीयं तत्रापि श्राद्धं गृहीतु दूरतः ॥ २,४५.२१ ॥
दात्रा षोडश्रं च न ज्ञातं सूतकं मृतकं तथा ।
उभयोरपि तदोषं नारोपयति कर्त्तव्यम् ॥ २,४५.२२ ॥
यदा त्वन्यतरज्ञातं सूतकं मृतकं तथा ।
भोक्तुरेव तदा दोषो नान्यो दाता प्रदुष्यति ॥ २,४५.२३ ॥
छत्युक्तेन प्रकारेण यः कुर्यान्मृतवासरम् ।
अविज्ञातमृताडस्य सततं तारयत्यसौ ॥ २,४५.२४ ॥
नित्यश्राद्धेऽथ गन्धाद्यैर्द्रिजान्भ्यर्थ्य भक्तितः ।
सर्वान्पितृगणान्सम्यक्सलैवोद्दिश्य योजयेत् ॥ २,४५.२५ ॥
आवाहनं स्वधाकारो पिण्डाग्नौकरणादिकम् ।
ब्रह्मयर्थादिनियमा विश्वदेवास्तथैव च ॥ २,४५.२६ ॥
नित्यश्राद्धे त्यजेदतान्भोज्यमन्नं प्रकल्पयेत् ।
दत्त्वा तु दक्षिणां शक्या नमस्कारैर्विसर्जयेत् ॥ २,४५.२७ ॥
देवानुद्दिश्य विश्वादीन्यद्दद्याद्द्विजभोजनम् ।
तन्नित्यश्राद्धवत्कार्यं देवश्राद्धं तदुच्यते ॥ २,४५.२८ ॥
मातृश्राद्धन्तु पूर्वेषु कर्मादीं पैतृकं तथा ।
उत्तरेऽहनि वृद्धौ स्यान्मातामहगणस्य तु ॥ २,४५.२९ ॥
श्राद्धत्रयं प्रदुर्हीत वैश्वदेवन्तुतान्त्रिकम् ॥ २,४५.३० ॥
मातृभ्यः कल्पयेत्पूर्वं पितृभ्यस्तदनन्तरम् ।
मातामहभ्यश्च तथा दद्यादित्थं क्रमेण तु ॥ २,४५.३१ ॥
मातृश्राद्धे तु विप्राणामभावे सुकुलोद्गताः ।

पतिपुत्रान्विताः साध्यो योषितोऽद्यै य भावयेत् ॥ २,४५.३२ ॥

छष्टापूर्तादिडे श्राद्धं कुर्यादाभ्युद्यं तथा ।

उत्पातादिनिमित्तेषु नित्यं श्राद्धवदेव तु ॥ २,४५.३३ ॥

नित्यं दैवञ्च वृद्धिञ्च काभ्यं नैमित्तिकं तथा ।

श्राद्धान्युक्तप्रकारेण कुर्वन्सिद्धिमवाप्नुयात् ।

एति ते कथितं तार्क्ष्यं किमन्यत्पश्चिपृच्छसि ॥ २,४५.३४ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभागे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे

श्रीकृष्णगरुडसंवादे प्रत्याण्डिकादिश्राद्धनिर्णयनाम पञ्चयत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४६

तार्क्ष्यं उवाच ।

सुकृतस्य प्रभावेण स्वर्गो नानाविधो नष्टाम् ।

भोगाः सौष्याति रूपाञ्च अलं भुङ्क्तेः पराङ्मः ॥ २,४६.१ ॥

सत्यं पुण्यवतां देव जायतेऽत्र परत्र य ।

सत्यंसत्यं पुनः सत्यं वेदवाक्यं न यान्यथा ॥ २,४६.२ ॥

धर्मो जयति नाधर्मः सत्यं जयाते नानृतम् ।

क्षमा जयति न क्रोधो विषणुर्जयति नासुरः ॥ २,४६.३ ॥

तद्भ्रत्सत्यं मया ज्ञातं सुकृताच्छोभनं भवेत् ।

यतोऽद्भुष्टतमं पुण्यं तथोद्भुष्टतरोनरः ॥ २,४६.४ ॥

अवेन्तु श्रोतुमिच्छामि जायन्ते पापिनो यथा ।

येन कर्मविपाडेन यथा नियमभाग्भवेत् ॥ २,४६.५ ॥

यांयां योनिमवाप्नोति यथाऽपश्च जायते ।

तन्मे वद सुश्रेष्ठ समासेनापि काङ्क्षितम् ॥ २,४६.६ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

शुभाशुभकृत्वैस्तार्क्ष्यं भुक्तभोगा नरास्त्विह ।

जायन्ते लक्षणैर्यैस्तुतानि मे शृणु काश्यप ॥ २,४६.७ ॥

गुरुरात्मवतां शास्ता राजा शास्ता दुरात्मनाम् ।

एह प्रच्छन्नपापानां शास्ता वैवस्वतो यमः ॥ २,४६.८ ॥

प्रायश्चित्तेष्वयीर्षेषु यमलोका ल्यनेकधा ।
 यातनाभिर्विमुक्ता ये यान्ति ते श्रुवसन्ततीम् ॥ २,४६.८ ॥
 गत्वा मानुषभावे तु पापयिह्वा भवन्ति ते ।
 तान्यलं तव यिह्वा नि कथयिष्ये भगोत्तम ॥ २,४६.१० ॥
 सोढ्वा वै यातनाः सर्वा गत्वा वैवस्वतक्षयम् ।
 निस्तीर्णयातनास्ते तु लोकमायान्ति यिह्वाः ॥ २,४६.११ ॥
 गद्गदोऽनतवादी स्थान्मूकश्चैव गवानृते ।
 ब्रह्मडा जायते कुष्ठी श्यावदन्तश्च मधपः ॥ २,४६.१२ ॥
 कुन्भी स्वर्णोडरिण्डुश्चर्मा गुरुतल्पगः ।
 संयोगी डीनयोनिः स्याद्दरिद्रोऽदन्तदानतः ॥ २,४६.१३ ॥
 अथाज्ययाजको याति ग्राहमसूकरतां द्विजः ।
 भरो वै बहुयाजु स्यात्काको निर्मन्त्रभोजनात् ॥ २,४६.१४ ॥
 अपरीक्षितभोक्तारो व्याघ्राः स्युर्निर्जने वने ।
 बहुतर्जको मार्जरः अधोतः कक्षदाडकः ॥ २,४६.१५ ॥
 पात्रे विद्याप्रदाता यो बलीवर्दी भवेत्तसः ।
 अन्नं पर्युषितं विप्रे प्रददत्सुक्करो भवेत् ॥ २,४६.१६ ॥
 मात्सर्यादपि जात्यन्धो जन्मान्धः पुस्तकं उरन् ।
 कृलान्याडरतोऽपत्यं म्रियते नात्र संशयः ॥ २,४६.१७ ॥
 मृतो वानरतां याति तन्मुष्णो गण्डवान्भवेत् ।
 अदत्त्वा भक्ष्यमश्नाति अनपत्यो भवेत्तु सः ॥ २,४६.१८ ॥
 उरन्वस्त्रं भवेद्गोधा गरदः पवनाशनः ।
 प्रवज्यागमनाद्राजन्भवेन्मरुपिशाचकः ॥ २,४६.१९ ॥
 यातको जलडर्ता स्याद्धान्यडर्ता य मूषिकः ।
 अप्राप्तयौवनां सेवनभवेत्सर्प इति श्रुतिः ॥ २,४६.२० ॥
 गुरुदारामिलाषी य इकलासो भवेद्भ्रुवम् ।
 जलप्रस्त्रवाणं यस्तु भिन्धान्मत्स्यो भवेन्नरः ॥ २,४६.२१ ॥
 अविड्येयक्याश्चैव अको गृध्रो भवेन्नरः ।
 अथोनिगो वृको छि स्याद्गुलुकः कृयवञ्चनात् ॥ २,४६.२२ ॥

मृतस्यैकादशाहे तु भुञ्जानश्चाभिजायते ।
प्रतिश्रुत्य द्विजेभ्योऽर्थमददज्जम्बुको भवेत् ॥ २,४६.२३ ॥
राज्ञारिं गत्वा भवेदंष्ट्री तस्करो विद्वराडकः ।
शारिवा कुलविडेता वृषश्च वृषलीपतिः ॥ २,४६.२४ ॥
मार्जरोऽग्निं पदा स्पृष्ट्वा रोगवान्परमांसभुङ्क् ।
उदक्यागमनात्षण्डो दुर्गन्धश्च सुगन्धद्वत् ॥ २,४६.२५ ॥
यद्वा तद्वापि पारश्वं स्वल्पं वा उरते बहु ।
दृत्वा वै योनिमाप्नोति तिरश्चां नात्र संशयः ॥ २,४६.२६ ॥
अेवमादीनि चिह्नानि अन्यान्यपि भगेश्वर ।
स्वकर्मविततान्येव? दृश्यन्ते यैस्तु मानवैः ॥ २,४६.२७ ॥
अेवं दृष्टतकर्मा छि भुक्त्वा य नरकाञ्चमात् ।
जायते कर्मशेषेण उक्तास्वेतासु योनिषु ॥ २,४६.२८ ॥
ततो जन्मशतं मर्त्ये सर्वजन्तुषु काश्यप ।
जायते नात्र सन्देहः समीभूते शुभाशुभे ॥ २,४६.२९ ॥
स्त्रीपुंसयो प्रसङ्गेन निरुद्धे शुक्सोषिते ।
समुपेतः पञ्चभूतैर्जायते पाञ्चभौतिकः ॥ २,४६.३० ॥
छिन्द्रियाणि मनः प्राणा ज्ञानमायुः सुभं धृतिः ।
धारणा प्रेरणं दृग्भं मिथ्यालङ्कार अेव य ॥ २,४६.३१ ॥
प्रयताकृतिवर्णस्तु रागद्वेषौ भवाभवौ ।
तस्येदमात्मनः सर्वमनादेरादिमिच्छतः ॥ २,४६.३२ ॥
स्वकर्म बद्धस्य तदा गर्भवृद्धिर्भवेदिति ।
पुरा यथा मया प्रोक्तं तव जन्तोर्लि लक्षणाम् ॥ २,४६.३३ ॥
अेवं प्रवर्तितं यङ्कं भूतग्रामे यतुर्विधे ।
समुत्पत्तिर्विनाशश्च जायते तार्क्ष्यं देखिनाम् ॥ २,४६.३४ ॥
स्वधर्मैर्लौवोर्ध्वगतिरधर्मैर्लाप्ययोगतिः ।
जायते सर्ववर्णानां स्वधर्मयलनात्मग ॥ २,४६.३५ ॥
देवत्वे मानुषत्वे य दानभोगादिकाः क्रियाः ।

या दृश्यन्ते वैनतेय तत्सर्वं कर्मजं कृलम् ॥ २,४६.३६ ॥

अकर्मविहिते घोरे कामक्रोधाजितेऽशुभे ।

पतेद्वै नरके भूयो तस्थोत्तारो न विद्यते ॥ २,४६.३७ ॥

एतौ श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे द्वितीयांशे धर्मकाएडे प्रेतकल्पे

जुवस्य शुभाशुभगतिनिर्गुपणं नाम षट्स्थत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४७

गरुड उवाच ।

भगवन्देवदेवेश कृपया परया वद ।

दानं दानस्य माडात्म्यं वैतरण्याः प्रमाणाकम् ॥ २,४७.१ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

या सा वैतरणी नाम यममार्गे मडासरित् ।

अगाधा द्रुस्तरा पापैर्दृष्टमात्रा भयावडा ॥ २,४७.२ ॥

पूयशोषिततोयाढ्या मांसकर्मसङ्कुला ।

पापिनञ्चागतान्दृष्ट्वा नानाभयसमावृता ॥ २,४७.३ ॥

क्वाथ्यते सत्वरं तोयं पात्रमध्ये घृतं यथा ।

किमिभिः सङ्कुलं पूयं वज्रतुण्डैः समावृतम् ॥ २,४७.४ ॥

शिशुमारैश्च मकरैर्वज्रकर्तारिकायुतैः ।

अन्यैश्च जलजुवैश्च लिंसकैर्मांसभेदिभिः ॥ २,४७.५ ॥

उद्यान्ति द्राघशादित्याः प्रलयान्ते तथा ङि ते ।

तपन्ति तत्र वै मर्त्याः कृन्द् मानास्तु पापिनः ॥ २,४७.६ ॥

डा आतः पुत्र तातेति प्रलपन्ति मुहुर्मुहुः ।

विचरन्ति निमज्जन्ति ग्लानिं गच्छन्ति जन्तवः ॥ २,४७.७ ॥

यतुर्विधैः प्राणिगणैर्दृष्टा व्याप्ता मडानदी ।

तरन्ति गोप्रदानेन त्वन्यथा य पतन्ति ते ॥ २,४७.८ ॥

मां नरा येऽवमन्यन्ते यायार्यं गुरुमेव य ।

वृद्धानन्यांश्चापि मूढास्तेषां वासस्तु तत्र वै ॥ २,४७.९ ॥

पतिप्रतां साधुशीलामूढां धर्मेषु निश्चलाम् ।

परित्यजन्ति ये मूढास्तेषां वासस्तु सन्ततम् ॥ २,४७.१० ॥

विश्वासप्रतिपन्नानां स्वामिभिन्नतपस्विनाम् ।

स्त्रीबालविकलादीनां वधं कृत्वा पतन्ति हि ।

पथ्यन्ते तत्र मध्ये तु कन्दमानास्तु पापिनः ॥ २,४७.११ ॥

शान्तं बुभुक्षितं विप्रं यो विघ्नयोपसर्पति ।

किमिभिर्भक्ष्यते तत्र यावदाभूतसम्प्लवम् ॥ २,४७.१२ ॥

ब्राह्मणाय प्रतीश्रुत्य यमार्थं न ददाति तम् ।

आलूय नास्ति यो भूयात्तस्य वासस्तु तत्र वै ॥ २,४७.१३ ॥

अग्निदो गरदश्चैव कूटसाक्षी य मधपः ।

यज्ञविध्वंसकश्चैव राज्ञीगामी य पैशुनः ॥ २,४७.१४ ॥

कथाभङ्गकश्चैव स्वयन्त्ता पडारकः ।

क्षेत्रसेतुविभेदी य परदारप्रधर्षकः ॥ २,४७.१५ ॥

ब्राह्मणो रसविकेता तथा यो वृषलीपतिः ।

गोधनस्य तृषार्तस्य वाप्या भेदं करोति यः ॥ २,४७.१६ ॥

कन्याविदूषकश्चैव दानं दत्त्वानुतापकः ।

शूभद्रस्तु कपिलापाथी ब्राह्मणो मांसभोजनः ॥ २,४७.१७ ॥

अते वसन्ति सततं मा विचारं कृथाः क्वचित् ।

कृपणो नास्तिकः क्षुद्रः स तस्यां निवसेत्भग ॥ २,४७.१८ ॥

सदाभर्षो सदा क्रोधी निजवाङ्मयप्रमाणाकृत् ।

परोक्त्युच्छेदको नित्यं वैतरण्या वसेच्छिरम् ॥ २,४७.१९ ॥

यस्त्वडङ्गारवान्यापी स्वविकत्थनकारकः ।

कृतघ्नो गर्भसन्तापी वैतरण्यां स मज्जति ॥ २,४७.२० ॥

कदापि भाग्ययोगेन तरणोच्छा भवेद्यदि ।

सानुकूला भवेद्येन तदाकार्ण्य काश्यप ॥ २,४७.२१ ॥

अयने विषुवे पुण्ये व्यतीपाते दिनोदये ।

यन्द्रसूर्योपरागे वा संक्रान्तौ दर्शवासरे ॥ २,४७.२२ ॥

अन्येषु पुण्यकालेषु दीयते दानमुत्तमम् ।

यदा तदा भवेद्वापि श्राद्धा दानं प्रति ध्रुवम् ॥ २,४७.२३ ॥

तदैव दानकालः स्याद्यतः सम्पत्तिरस्थिरा ।
अनित्यानि शरीराणि विभवो नैव शाश्वतः ॥ २,४७.२४ ॥
नित्यं सन्निहितो मृत्युः कर्तव्यो धर्मसंग्रहः ।
कृष्णां वा पाटलां वापि कुर्याद्वैतरणीं शुभाम् ॥ २,४७.२५ ॥
स्वर्णशङ्खीं शैथिल्यभुरां कांस्यपात्रोपदोहनीम् ।
कृष्णवस्त्रयुगाख्यन्नां समधान्यसमन्विताम् ॥ २,४७.२६ ॥
कार्पासद्रोणशिखरे आसीनं ताम्रभाजने ।
यमं धैमं प्रकुर्वीत लोहदण्डसमन्वितम् ।
षड्दण्डसमयं बद्ध्वा प्लवं सुदृढबन्धनैः ॥ २,४७.२७ ॥
उडुपोपरि तां धेनुं सूर्यदण्डसमुद्भवाम् ।
कृत्वा प्रकल्पयेद्विप्रश्छत्रोपानलसंयुतम् ॥ २,४७.२८ ॥
अङ्गुलीयकवासांसि ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
षड्मुख्यारयेन्मन्त्रं संगृह्य सज्जलान्कुशान् ॥ २,४७.२९ ॥
यमद्वारे मडाघोरे श्रुत्वा वैतरणीं तदीम् ।
तर्तुकामो दद्यात्तेनां तुभ्यं वैतरणीं नमः ॥ २,४७.३० ॥
गावो मे अग्रतः सन्तु गावो मे सन्तु पार्श्वतः ।
गावो मे उदये सन्तु गवां मध्ये वसाम्यहम् ॥ २,४७.३१ ॥
विष्णुर्गुप द्विजश्रेष्ठ मामुद्धर महीसुर ।
सदक्षिणा मया दत्ता तुभ्यं वैतरणीं नमः ॥ २,४७.३२ ॥
धर्मराजस्य सर्वेशं वैतरण्याभ्यधेनुकाम् ।
सर्वं प्रदक्षिणीकृत्य ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥ २,४७.३३ ॥
पुच्छं संगृह्य धेन्वाश्च अत्रे कृत्वा तु वै द्विजम् ।
धेनुके त्वं प्रतीक्षस्व यमद्वारे मडाभये ॥ २,४७.३४ ॥
उत्तारणाय देवेशि वैतरण्ये नमोऽस्तु ते ।
अनुग्रहेत्तु गच्छन्तं सर्वं तस्य गृहं नयेत् ॥ २,४७.३५ ॥
श्रेवं कृते वैनतेय सा सरित्सुतरा भवेत् ।
सर्वाऽन्वामानवाप्नोति यो दद्याद्भुवि मानवः ॥ २,४७.३६ ॥

सुकृतस्य प्रभावेण सुभञ्चेड परत्र य ।
स्वस्थे सडस्रगुणितमातुरे शतसमितम् ॥ २,४७.३७ ॥
मृतस्यैव तु यद्दानं परोक्षे तत्समं स्मृतम् ।
स्वडस्तेन ततो देयं मृते कः कस्य दास्यती ॥ २,४७.३८ ॥
दानधर्मविडीनानां कृपणैर्जिवेतक्षितैः ।
अस्थिरेण शरीरेण स्थिरं कर्म समाचरेत् ॥ २,४७.३९ ॥
अवश्यमेव यास्यन्ति प्राणाः प्राणुणि (धूर्णि) का एव ॥ २,४७.४० ॥
धृतीदमुक्तं तव पक्षिराज विडम्बनं जन्तुगणस्य सर्वम् ।
प्रेतस्य मोक्षाय तदौर्ध्वनैडिकं छिताय लोकस्य यरेच्छुभाय तु ॥ २,४७.४१ ॥
सूत उवाच ।
अेवं विप्राः समादिष्टो विषणुना प्रभविषणुना ।
गरुड प्रेतयसितं श्रुत्वा सन्तुष्टिमागतः ॥ २,४७.४२ ॥
प्रततीर्थाडिकं सर्वं पुनः पप्रच्छ डेशवम् ।
ध्यात्वा मनसि सर्वेशं सर्वकारणकारणम् ॥ २,४७.४३ ॥
ऋषयः सर्वमेवैतज्जन्तूनां प्रभवाडिकम् ।
मरणं जन्म य तथा प्रेतत्वञ्चौर्ध्वनैडिकम् ॥ २,४७.४४ ॥
मया प्रोक्तं वै मुक्त्यै निदानं यैव सर्वशः ।
लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः ।
येषामिन्दीवरश्यामो दृढयस्थो जनार्दनः ॥ २,४७.४५ ॥
धर्मो जयति नाधर्मः सत्यं जयति नानृतम् ।
क्षमा जयति न डोधो विषणुर्जयति नासुराः ॥ २,४७.४६ ॥
विषणुर्माता पिता विषणुर्विषणुः स्वजनबान्धवाः ।
येषामेव स्थिरा बुद्धिर्न तेषां दुर्गतिर्भवित् ॥ २,४७.४७ ॥
मङ्गलं भगवान्विषणुर्मङ्गलं गरुडध्वजः ।
मङ्गलं पुण्डरीकाक्षो मङ्गलायतनं हरिः ॥ २,४७.४८ ॥
हरिर्भागीरथी विप्रा विप्रा भागीरथी हरिः ।
भागीरथी हरिर्विप्राः सारमेतज्जगत्त्रये ॥ २,४७.४९ ॥
धृति सूतमुभोद्गीर्णां सर्वशास्त्रार्थमण्डिताम् ।

वैष्णवि वाङ्मसुधां पीत्वा ऋषयस्तुष्टिमाययुः ॥ २,४७.५० ॥

प्रशशंसुस्तथान्योन्यं सूतं सर्वार्थदर्शिनम् ।

प्रदर्शमतुलं प्राप्नुमनयः शौनकादयः ॥ २,४७.५१ ॥

अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा ।

यः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स बाढ्याभ्यन्तरं शुचिः ॥ २,४७.५२ ॥

ॐ श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाष्ये द्वितीये धर्मकाण्डे श्रीकृष्णगरुडसंवादे
कर्मविपाकादिनिर्णयनाम सप्तम्यत्वारिंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४८

ताक्ष्यं उवाच ।

ये मर्त्यलोके निवसन्ति मानवास्ते सर्वजातौ निधनं प्रयान्ति ।

काले स्वकीये निजपुण्यसंभ्यया वदन्ति लाड कथस्व तन्मे ॥ २,४८.१ ॥

गच्छन्ति मार्गेण सुदुस्तरेण विधातृनिष्पादितवर्त्मनि स्थिताः ।

केनैव पुण्येन मुदं प्रयान्ति तिष्ठन्ति केनैव कुलं बलं वयः ॥ २,४८.२ ॥

सूत उवाच ।

श्रुत्वाथ देवो गरुडं त्ववोचत्स्मृत्वा वपुः कर्मभयञ्च रुषम् ।

सृष्टा धरा येन यरायरं जगत्स येन शस्ता विडितो यमो विष्णुः ॥ २,४८.३ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

धर्मार्थकामं चिरमोक्षसञ्चयमन्यं द्वितीयं यममार्गगामिनाम् ।

प्रविश्ययाङ्गुष्ठसमे स तत्र वै तं प्राप्य देहं स्वमन्दिरम्? ॥ २,४८.४ ॥

गृहीतपाशो रुदते पुनः पुनर्देशे सुपुण्ये द्विज देहसंस्थितः ।

देवेन्द्रपूजा पितृदेवतमिदं मोक्षान्न येष्टं न य पुत्रसन्ततिः ॥ २,४८.५ ॥

न मेऽस्ति अन्धुर्यममार्गगामिनो मया न कृत्यं द्विजदेहलिप्सया ।

सम्प्राप्य विप्रत्वमतीव दुर्लभं नाधीतवान्देवपुराणसंछिताः ।

प्राप्तं सुरत्वं करसंस्थितं गतं देहन्वयिन्निरस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,४८.६ ॥

यः क्षत्रियो बाहुबलेन संयुगे ललाटेऽशाद्रुधिरं मुष्णे पपौ ।

तत्सोमपानं छि कृतं मडामभे ज्वनमृतः सोऽपि छि याति मुक्तिम् ॥ २,४८.७ ॥

स्थानान्यनेकानि कृतानि तानि पीतान्यनेकान्यपि गर्हितानि ।

शस्त्रं गृहीत्वा समरे सिपूणां यः समुष्णं याति स मुक्तपापः ॥ २,४८.८ ॥

क्षत्रान्वयो वापि विशोन्वयो वा शूद्रान्वयो वापि हि नीचवर्णः ।

संग्रामदेवद्विजबालघाती स्त्रीवृद्धा दीनतपस्विहन्ता ॥ २,४८.९ ॥

उपद्रुतेष्वेषु पराङ्मुषो यः स्थुस्तस्य देवाः सकलाः पराङ्मुषाः ।

तिलोदकं नैव पिबन्ति पूर्वे हृतं न गृह्णाति हुताशनोऽपि तत् ॥ २,४८.१० ॥

द्वेषाद्भयाद्वा समरे समागते शस्त्रं गृहीत्वा परसैन्यसमुष्णः ।

न याति पक्षीन्द्र मृश पश्चात्क्ष्मात्रं बलं तस्य गतं तथैव ।

द्विजय एत्वा कनकं महीमिमां भूयः स पश्चाद्भवतीह लोके ॥ २,४८.११ ॥

दानं प्रदत्तं अत्रो द्विजेन्द्रे स्नानं कृतं तेन सदा सुतीर्थे ।

गत्वा गयायां पितृपिण्डदानं कृतं सदा यो भ्रियते तु युद्धे ॥ २,४८.१२ ॥

यः क्षात्रदेहन्तु विहाय शोचते रणाङ्गणो स्वाभिवधे य गोत्रले ।

स्त्रीबालघाते पथि सार्थलेतवे मया स्वकोशं न हतं न पातितम् ॥ २,४८.१३ ॥

वैश्यः स्वकर्माणि विशोचते तदा गृहीतपाशो न मयापि सञ्चितम् ।

सत्यं न योक्तं क्व विक्रयेण मोलाद्विमूढेन कुटुम्बलेतवे ॥ २,४८.१४ ॥

शुद्धं वपुः प्राप्य यशस्करं सदा दानं द्विजेभ्यो न कृतं द्विजार्थनम् ।

श्रद्धाद्यैः तद्भ्रष्टं षड्भ्रष्टं षड्भ्रष्टं षड्भ्रष्टं षड्भ्रष्टं

जलाशयो नैव कृतो धरातले असंस्कृतो विप्रवरो न संस्कृतः ॥ २,४८.१५ ॥

त्यक्त्वा स्वकर्माणि मदेन सुस्थितं मया सुतीर्थे स्ववपुर्न योजितम् ।

धर्मोर्जितो नैव न देवपूजनं कृतं मया यैव विमुक्तिलेतवे ॥ २,४८.१६ ॥

देहं समासाध तथैव पिण्डं वर्णास्तथैवान्त्यजभ्वेच्छसंज्ञितान् ।

मरुन्मयं देहमिमे विशन्ति नैवेहमानाः पथि धर्मसंडुले ॥ २,४८.१७ ॥

परस्परं धर्मकृतं स्वकीयं सम्पाद्य लक्ष्यं पथि सञ्चरन्त्वयम् ।

पक्षीन्द्र वाक्यानि शृणुष्व तानि मनोरमाणि प्रवदन्ति यानि ॥ २,४८.१८ ॥

सारा हि लोकेषु भवेत्त्रिलोकी द्वीपेषु सर्वेषु य जम्बुकाण्यम् ।

देशेषु सर्वेष्वपि देवदेशः ऋषेषु सर्वेषु मनुष्येभ्यः ॥ २,४८.१९ ॥

वर्णाश्च यत्वार एव प्रशस्ताः वर्णेषु धर्मिष्ठनराः प्रशस्ताः ।

धर्मोऽसौष्यं समुपैति सर्वं ज्ञानं समाप्नोति मलापथे स्थितः ॥ २,४८.२० ॥

देहं परित्यज्य यदा गतायुः पक्षिन्स्थितोऽहं कृमिकीटसंस्थितः ।

सरीसृपोऽडं मशको विनिर्मितश्चतुष्पदोऽडं वनसूकरोऽडम् ॥ २,४८.२१ ॥

सर्वं विजानाति छि गर्भसंस्थितो जातश्च सधस्तद्विद्व्य विस्मरेत् ।

यस्थिन्तितं गर्भसमागतेन वै बालो युवा वृद्धवया बभूव ॥ २,४८.२२ ॥

मोडाद्विनाष्टे यद्वि गर्भस्थितितं स्मृतं पुनर्भृत्युगते यदेडे ।

तस्मिन्प्रनष्टे हृद्वि यिन्तितं गतं स्मृतं पुनर्गर्भगते य देडे ॥ २,४८.२३ ॥

तस्मिन्प्रनष्टे हृद्वि यिन्तितं पुनर्मया स्वकोशे परवज्यनं कृतम् ।

धूतैश्छलेनापि य यौर्यवृत्या धर्म व्यतिक्रम्य शरीररक्षणो ॥ २,४८.२४ ॥

कृच्छ्रेण लक्ष्मीः समुपार्जिता स्वयं मया न भुक्तं मनसेप्सितं धनम् ।

ताम्भूलमन्त्रं मधुरं सगोरसं दत्त्वाग्निदेवातिथिबन्धुवर्गे ॥ २,४८.२५ ॥

सोमग्रहे सूर्यसमागमेपि वा न सेवितं तीर्थवस्त्रिष्ठमुत्तमम् ।

कोशं स्वकीयं मलमूत्रपूरितं देहिलिङ्गवस्त्रिस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,४८.२६ ॥

मया न दृष्टा न नता न पूजिता त्रैविङ्गमी मूर्तिरिह स्थिता भुवि ।

प्रभासनाथो न य भक्तिसंस्तुतो देहिलिङ्गवस्त्रिस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,४८.२७ ॥

गत्वा वस्त्रिष्ठे भुवि तीर्थसन्निधौ धनं न दत्तं विदुषां करे मया ।

आप्स्युत्य देडं विधिना द्विजे गुरौ दिहिलिङ्गवस्त्रिस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,४८.२८ ॥

न मातृपूजा न य विष्णुशङ्करौ गणेशयणायौ न य भास्करोऽपि वा ।

यज्योपयारैर्बलियुक्तयन्त्रैर्देहिलिङ्गवस्त्रिस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,४८.२९ ॥

लब्धा मया मानवदेवतोपमा मोडाद्रता सर्वमिद्व्य पार्थिव ।

गतिं न वीक्षेत स वै विमूढधीर्देहिलिङ्गवस्त्रिस्तर यत्त्वया कृतम् ॥ २,४८.३० ॥

अेतानि पक्षिन्मनसा विचिन्त्य वाक्यानि धर्मार्थयशस्कराणि ।

मुक्तिं समायान्ति मनुष्यलोके वसन्ति ये धर्मरताः सुदेशे ॥ २,४८.३१ ॥

एति भ्रुवाणैर्यमधूतवर्णैर्विडन्त्ये कालमयैश्च मुद्गरैः ।

डा दैव डा दैव एति स्मरन्वै धनं न दत्तं स्वयमर्जितं यत् ॥ २,४८.३२ ॥

न भूमिदानं न य गोप्रदानं न वारिदानं न य वस्त्रदानम् ।

हृलं सताम्भूलविलेपनं वा त्वया न दत्तं भुवि शोचसे कथम् ॥ २,४८.३३ ॥

पिता मृतस्ते य पितामहः सा यथा धृतो वाप्युदरे स्वकीये ।

मृतोऽप्यसौ बन्धुजनः समस्तो दृष्टं त्वया सर्वमिदं गतायः ॥ २,४८.३४ ॥

कोशं त्वदीयं ज्वलितञ्च वह्निना पुत्रैर्गृहीतो धनधान्य सञ्चयः ।
 सुभाषितं धर्मययं कृतञ्च यत्तदेव गच्छेत्तव पृष्ठसंस्थम् ॥ २,४८.३५ ॥
 न दृश्यते कोऽपि मृतः समागतो राजा यतिर्वा द्विजपुङ्गवोऽपि वा ।
 यो वै मृतः साहसिकः स मर्त्यको नाशं योऽपि धरातले स्थितः ॥ २,४८.३६ ॥
 अयं गण्डास्ते भ्रुवते सकिन्नरा धैर्यं समालम्ब्य विपादपूरितः ।
 श्रुत्वा गण्डानां वयनं मडाद्भुतं ब्रवीति पक्षीन्द्र मनुष्यतां गतः ॥ २,४८.३७ ॥
 दानप्रभावेण विमानसंस्थितो धर्मः पिता मातृदयानुवृत्तिर्वा ।
 वाणी कलत्रं मधुरार्थभाषिणी स्नानं सुतीर्थं च सुबन्धवर्गः ॥ २,४८.३८ ॥
 करार्पितं यत्सुकृतं समस्तं स्वर्गस्तदा स्यात्तव किङ्करोपमः ।
 यो धर्मवान्प्राप्स्यति सोऽतिसौम्यं पापी समस्तं विविधञ्च दुःखम् ॥ २,४८.३९ ॥
 यो धर्मशीलो जितमानरोषो विधाविनीतो न परोपतापी ।
 स्वदारतुष्टः परदारदूरः स वै नरो नो भुवि वन्दनीयः ॥ २,४८.४० ॥
 मिष्टान्नदाता यरिताग्निदोत्रो वेदान्तविष्यन्द्रसहस्रजुवी ।
 मासोपवासी च पतिव्रता यषऽञ्जुवलोके मम वन्दनीयाः ॥ २,४८.४१ ॥
 अयं समाचारयुतो नरोऽपि वापीं सकृपां सजलं तडागम् ।
 प्रपाशुभं लृद्धदेवमन्दिरं कृतं नरेणैव स धर्मोत्तमः ॥ २,४८.४२ ॥
 वर्षाशनं वेदविदे य दत्तं कन्याविवाहस्त्वृणामोचनं द्विजे ।
 भूमिः सुकृष्टापि तृषार्तिहेतोस्तदेवमेतं सुकृतसमस्तम् ॥ २,४८.४३ ॥
 अध्यायमेनं सुकृतस्य सारं शृणोति गायत्यपि भावशुद्ध्या ।
 स वै कुलीनः स च धर्मयुक्तो विश्वालयं याति परं स नूनम् ॥ २,४८.४४ ॥
 षट् श्रीगारुडो मडापुराणो उत्तरभाण्डे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे श्रीकृष्णगरुडसंवादे
 मनुष्यस्य सुखदुःखप्रापकधर्मधर्मनिर्णयणं नामाष्टयत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४८

गरुड उवाच ।

श्रुता मया दयासिन्धो ज्यज्ञानाञ्जुवसंसृतिः ।

अधुना श्रोतुमिच्छामि मोक्षोपायं सनातनम् ॥ २,४९.१ ॥

भगवन्देवदेवेश शरणागतवत्सल ।

असारे धोरसंसारे सर्वदुःखमलीमसे ॥ २,४८.२ ॥
 नानाविधशरीरस्था अनन्ता ज्वराशयः ।
 जायन्ते य म्रियन्ते य तेषामन्तो न विद्यते ॥ २,४८.३ ॥
 सदा दुःभातुरा एव न सपी विद्यते क्वचित् ।
 केनोपायेन मोक्षेश मुख्यन्ते वद मे प्रभो ॥ २,४८.४ ॥
 श्रीभगवानुवाच ।
 शृणु तार्क्ष्य प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वं पश्यिष्यसि ।
 यस्य श्रवणमात्रेण संसारान्मुच्यते नरः ॥ २,४८.५ ॥
 अस्ति देवः परब्रह्मस्वरूपो निष्कलः शिवः ।
 सर्वज्ञः सर्वकर्ता य सर्वेशो निर्मलोद्भयः ॥ २,४८.६ ॥
 स्वयञ्ज्योतिरनाद्यन्तो निर्विकारः परात्परः ।
 निर्गुणः सख्यिदानन्दस्तदंशा ज्वसंज्ञकाः ॥ २,४८.७ ॥
 अनाद्यविद्योपलता यथाग्नौ विस्फुलिङ्गकाः ।
 देहाद्युपाधिसम्भिन्नास्ते कर्मभिरनादिभिः ॥ २,४८.८ ॥
 सुभद्रुःप्रप्रैः पुण्यपातृपैर्नियन्त्रिताः ।
 तत्तज्जातियुतं देहमायुर्भोगञ्च कर्मजम् ॥ २,४८.९ ॥
 प्रतिजन्म प्रपद्यन्ते तेषामपि परं पुनः ।
 ससूक्ष्मलिङ्गशरीरमामोक्षादक्षरं भग ॥ २,४८.१० ॥
 स्थावराः क्रमयश्चाजाः पक्षिणः पशवो नगः ।
 धार्मिकास्त्रिदशास्तद्गन्धोक्षिणश्च यथाक्रमम् ॥ २,४८.११ ॥
 यतुर्विधशरीराणि धृत्वा मुक्त्वा सलस्रशः ।
 सुकृतान्मा नवो भूत्वा ज्ञानी येन्मोक्षमाप्नुयात् ॥ २,४८.१२ ॥
 यतुरशीतिलक्षेषु शरीरेषु शरीरिणाम् ।
 न मानुषं विनान्यत्र तत्त्वज्ञानन्तु लभ्यते ॥ २,४८.१३ ॥
 अत्र जन्मसलस्राणां सलस्रैरपि कोटिभिः ।
 कदाचिद्वलभते जन्तुर्मानुष्यं पुण्यसञ्चयात् ॥ २,४८.१४ ॥
 सोपानभूतं मोक्षस्य मानुष्यं प्राप्य दुर्लभम् ।
 यस्तार यति नात्मानं तस्मात्पापतरोऽत्र कः ॥ २,४८.१५ ॥

नरः प्राप्येतरज्जन्म लब्ध्वा येन्द्रियसौष्ठवम् ।
 न वेत्यात्महितं यस्तु स भवेद्ब्रह्मघातकः ॥ २,४८.१६ ॥
 विना देहेन कस्यापि पुरुषार्थो न विद्यते ।
 तस्माद्देहं धनं रक्षेत्पुण्यकर्माणि साधयेत् ॥ २,४८.१७ ॥
 रक्षेद्यसर्वदात्मानमात्मा सर्वस्य भाजनम् ।
 रक्षाणो यत्नमातिष्ठेज्जुवन्मद्राणि पश्यति ॥ २,४८.१८ ॥
 पुनर्ग्रामः पुनः क्षेत्रं पुनर्वित्तं पुनर्गुहम् ।
 पुनः शुभाशुभं कर्म न शरीरं पुनः पुनः ॥ २,४८.१९ ॥
 शरीररक्षाणोपायाः किं यन्ते सर्वदा बुधैः ।
 नेच्छन्ति यं पुनस्त्यागमपि कुष्ठादिरोगिणः ॥ २,४८.२० ॥
 तद्गोपितं स्याद्धर्मार्थं धर्मो ज्ञानार्थमेव यः ।
 ज्ञानं तु ध्यानयोगार्थमचिरात्प्रविमुच्यते ॥ २,४८.२१ ॥
 आत्मैव यदि नात्मानमहीतेभ्यो निवारयेत् ।
 कोऽन्यो हितकरस्तस्मादात्मानं सुभयिष्यति ॥ २,४८.२२ ॥
 छडैव नरकव्याधेश्चिकित्सां न करोति यः ।
 गत्वा निरौषधं देशं व्याधिभ्यः किं करिष्यति ॥ २,४८.२३ ॥
 व्याधीवास्ते जरा यायुर्याति भिन्नघटाभ्रवत् ।
 निघ्नन्ति रिपुवद्रोगास्तस्माच्छ्रेयः समभ्यसेत् ॥ २,४८.२४ ॥
 यावन्नाश्रयते दृग्ं यावन्नायान्ति यापदः ।
 यावन्नेन्द्रियवैकल्यं तावच्छ्रेयः समभ्यसेत् ॥ २,४८.२५ ॥
 यावत्तिष्ठति देहोऽयं तावत्तत्त्वं समभ्यसेत् ।
 सन्दीप्तकोशभवने कूपं भनति दुर्मतिः ॥ २,४८.२६ ॥
 कालो न ज्ञायते नानाकार्यैः संसारसम्भवैः ।
 सुभं दृग्ं जन्तो हन्त न वेत्ति हितमात्मनः ॥ २,४८.२७ ॥
 जतानार्तान्मृतानापद्मष्टान्दृष्ट्वा यः दुःषितान् ।
 लोको मोहसुरां पीत्वा न बिभेति कदाचन ॥ २,४८.२८ ॥
 सम्पदः स्वप्नसंकाशा यौवनं कुसुमोपमम् ।

तडिअथपलमायुष्यं कस्य स्याज्जनतो धृतिः ॥ २,४९.२९ ॥

शतं श्रुवितमत्यल्पं निद्रालस्यैस्तदर्धकम् ।

बाल्यरोगजराद्दुःखैरल्पं तदपि निष्कलम् ॥ २,४९.३० ॥

प्रारब्धव्ये निरुद्योगी जागर्तव्ये प्रसुप्तकः ।

विश्वस्तश्च भयस्थाने हा नरः को न हन्यते ॥ २,४९.३१ ॥

तोयङ्गेनसमे देहे श्रुवेनाङ्गम्य संस्थिते ।

अनित्याप्रयसवासे कथ तिष्ठति निर्भयः ॥ २,४९.३२ ॥

अडिते डितसंज्ञः स्यादध्रुवे ध्रुवसंज्ञकः ।

अनर्थे यार्थविज्ञानः स्वमर्थं यो न वेत्ति सः ॥ २,४९.३३ ॥

पश्यन्नपि प्रस्मलति शृण्वन्नपि न बुध्यति ।

पठन्नपि न जानाति देवमायाविमोडितः ॥ २,४९.३४ ॥

तन्निमज्जज्जगदिदं गम्भीरे कालसागरे ।

मृत्युरोगजरालैर्न कश्चिदपि बुध्यते ॥ २,४९.३५ ॥

प्रतिक्षाणामयं कालः क्षीयमाणो न लक्ष्यते ।

आमकुंभ षवांभः स्थो विशीर्णो न विभाव्यते ॥ २,४९.३६ ॥

युज्यते वेष्टनं वायोराकाशस्य य षाण्डनम् ।

अथनग्य तरङ्गाणामास्था नायुषि युज्यते ॥ २,४९.३७ ॥

पृथिवी दड्यते येन मेरुश्चापि विशीर्यते ।

शुष्यते सागरजलं शरीरस्य य का कथा ॥ २,४९.३८ ॥

अपत्यं मे कलत्रं मे धनं मे बान्धवाश्च मे ।

जल्पन्तमिति मर्त्याञ्च हन्ति कालवृको बलात् ॥ २,४९.३९ ॥

षट् कृतमिदं कार्यमिदमन्यत्कृताकृतम् ।

अेवमीडासमायुक्तं कृतान्तः कुरुते वशम् ॥ २,४९.४० ॥

श्वः कार्यमध कुर्वीत पूवह्नि यापराह्निकम् ।

न डि मृत्युः प्रतीक्षेत कृतं वाप्यथ वाकृतम् ॥ २,४९.४१ ॥

जरादर्शितपन्थानं प्रयाण्डव्याधिसौनिकम् ।

अधिष्ठितो मृत्युशत्रुं त्रातारं किं न पश्यति ॥ २,४९.४२ ॥

तृषणासूयीविनिर्भिन्नं सिद्धं विषयसर्पिषा ।
 रागद्वेषानले पक्वं मृत्युरश्राति मानवम् ॥ २,४८.४३ ॥
 बालांश्च यौवनस्थांश्च वृद्धान गर्भगतानपि ।
 सर्वानाविशते मृत्युरेवम्भूमिदं जगत् ॥ २,४८.४४ ॥
 स्वदेहमपि ज्वोऽयं मुक्त्वा याति यमालयम् ।
 स्त्रीमातृपितृपुत्रादिसम्बन्धः केन छेतुना ॥ २,४८.४५ ॥
 द्युभमूलं छि संसारः स यस्यास्ति स द्युम्भितः ।
 तस्य त्यागः कृतो येन स सुभी नापरः क्वचित् ॥ २,४८.४६ ॥
 प्रभवं सर्वद्युःप्रानामालयं सकलापदाम् ।
 आश्रयं सर्वपापानां संसारं वर्जयेत्क्षणात् ॥ २,४८.४७ ॥
 लोहदारुमयैः पाशैः पुमान्बद्धो विमुच्यते ।
 पुत्रदारुमयैः पाशैर्मुच्यते न कदायन ॥ २,४८.४८ ॥
 यावतः कुरुते जन्तुः सम्बन्धान्मनसः प्रियान् ।
 तावन्तोऽस्य निभन्त्यन्ते लृष्टये शोकशङ्कुवः ॥ २,४८.४९ ॥
 वञ्चिताशेषवित्तैस्तैर्नित्यं लोको विनाशितः ।
 डा उन्त विषयाडारैर्देहस्थोन्द्रियतस्करैः ॥ २,४८.५० ॥
 मांसलुब्धो यथा मत्स्थो लोहशङ्कुं न पश्यति ।
 सुभ्रलुब्धस्तथा देही यमवाधां न पश्यति ॥ २,४८.५१ ॥
 छिताछितं न जानन्तो नित्यमुन्मार्गगामिनः ।
 कुक्षिपूरणानिष्ठा ये ते नरा नारकाः भग ॥ २,४८.५२ ॥
 निद्राभीमैथुनाडाराः सर्वेषां प्राणिनां समाः ।
 ज्ञानवान्मानवः प्रोक्तो ज्ञानहीनः पशुः स्मृतः ॥ २,४८.५३ ॥
 प्रभाते मलमूत्राभ्यां क्षुत्तृप्त्वां मध्यगे रवौ ।
 रात्रौ मदननिद्राभ्यां बाध्यन्ते मूढमानवाः ॥ २,४८.५४ ॥
 स्वदेहधनदारादिनिरताः सर्वजन्तवः ।
 जायन्ते य भ्रियन्ते य डा उन्ताज्ञानमोहिताः ॥ २,४८.५५ ॥
 तस्मात्सङ्गः सदा त्याज्यः सयेत्यक्तुं न शक्यते ।
 मडद्भिः सह कर्तव्यः सन्तः सङ्गस्य भेषजम् ॥ २,४८.५६ ॥

सत्सङ्गश्च विवेकश्च निर्मलं नयनद्वयम् ।
यस्य नास्ति नरः सोऽन्धः कथं न स्यादमार्गगः ॥ २,४८.५७ ॥
स्वस्ववर्णाश्रमाचारनिरताः सर्वमानवाः ।
न जानन्ति परं धर्मं वृथा नश्यन्ति दाम्भिकाः ॥ २,४८.५८ ॥
किमायासपराः केचिद्प्रतयर्थादिसंयुताः ।
अज्ञानसंवृतात्मानः सञ्चरन्ति प्रथारकाः ॥ २,४८.५९ ॥
नाममात्रेण सन्तुष्टाः कर्मकारुणता नराः ।
मन्त्रोच्यारणलोमाद्यैर्भ्रामिताः ङतुविस्तरैः ॥ २,४८.६० ॥
येऽकमुक्तोपवासाद्यैर्नियमैः कायशोषणैः ।
मूढाः परोक्षमिच्छन्ति मम मायाविमोहिताः ॥ २,४८.६१ ॥
देलदण्डनमात्रेण का मुक्तिरविवेकिनाम् ।
वल्मीकताऽनादेव मृतः किन्तु मखोरगः ॥ २,४८.६२ ॥
जटाभाराजिनैर्युक्ता दाम्भिका वेषधारिणः ।
भ्रमन्ति ज्ञानिवल्लोके भ्रामयन्ति जनानपि ॥ २,४८.६३ ॥
संसारजसुभासक्तं भ्रमज्जोऽस्मीतिवादिनम् ।
कर्मभ्रमोभयभ्रष्टं तं त्यजेदन्त्यजं यथा ॥ २,४८.६४ ॥
गुडारण्यसमा लोके गतव्रीडा दिगम्भराः ।
चरन्ति गर्दभाद्याश्च विरक्तास्ते भवन्ति किम् ॥ २,४८.६५ ॥
मृदुभस्मोद्धूलनादेव मुक्ताः स्युर्यदि मानवाः ।
मृदुभस्मवासी नित्यं श्वा स किं मुक्तो भविष्यति ॥ २,४८.६६ ॥
तृणपर्णोदकाडाराः सततं वनवासिनः ।
जम्बूकाण्डमृगाद्याश्च तापसास्ते भवन्ति किम् ॥ २,४८.६७ ॥
आजन्ममरणान्तञ्च गङ्गादितटिनीस्थिताः ।
मण्डूकमत्स्यप्रमुष्वा योगिनस्ते भवन्ति किम् ॥ २,४८.६८ ॥
पारावताः शिलाडाराः कदाचिदपि यातकाः ।
न पिबन्ति महीतोयं प्रतिनस्ते भवन्ति किम् ॥ २,४८.६९ ॥
तस्मान्नित्यादिकं कर्म लोकरञ्जनकारकम् ।

भोक्षस्य कारणं साक्षात्त्वज्ञान भगेश्वर ॥ २,४८.७० ॥

षड्शनमडाकूपे पतिताः पशवः भग ।

परमार्थं न जानन्ति पशुपाशनियन्त्रिताः ॥ २,४८.७१ ॥

वेदशास्त्राण्यैर्घोरैरुच्यमाना एतस्ततः ।

षडूर्मिनिग्रहस्तस्तिष्ठन्ति छि कुतार्किङ्काः ॥ २,४८.७२ ॥

वेदागमपुराणः परमार्थं न वेत्ति यः ।

विडम्बकस्य तस्यैव तत्सर्वं काकभाषितम् ॥ २,४८.७३ ॥

एदं ज्ञानमिदं ज्ञेयमिति चिन्तासमाकुलाः ।

पठन्त्यहर्निशं शास्त्रं परतत्त्वपराङ्मुखाः ॥ २,४८.७४ ॥

वाक्यस्थन्दोनिबन्धेन काव्यालङ्कारशोभिताः ।

चिन्तया दुःभिता मूढास्तिष्ठन्ति व्याकुलेन्द्रियाः ॥ २,४८.७५ ॥

अन्यथा परमं तत्त्वं जनाः क्लिश्यन्ति चान्यथा ।

अन्यथा शास्त्रसद्भावो व्याभ्यां कुर्वन्ति चान्यथा ॥ २,४८.७६ ॥

कथयन्त्युपमनीभावं स्वयं नानुभवन्ति य ।

अहङ्कारस्ताः केचिद्दुपदेशादिवार्जिताः ॥ २,४८.७७ ॥

पठन्ति वेदशास्त्राणि बोधयन्ति परस्परम् ।

न जानन्ति परं तत्त्वं दर्वी पाकरसं यथा ॥ २,४८.७८ ॥

शिरो वडति पुष्पाणि गन्धं जनाति नासिका ।

पठन्ति वेदशास्त्राणि दुर्लभो भावबोधकः ॥ २,४८.७९ ॥

तत्त्वमात्मस्थमज्ञात्वा मूढः शास्त्रेषु मुख्यति ।

गोपः कक्षागते खगो कूपं पश्यति दुर्मतिः ॥ २,४८.८० ॥

संसारमोहनाशाय शाब्दबोधो न छि क्षमः ।

न निवर्तेत तिमिरं कदाचिद्दीपवार्तया ॥ २,४८.८१ ॥

प्रज्ञाहीनस्य पठनं यथान्यस्य य दर्पणम् ।

अतः प्रज्ञावतां शास्त्रं तत्त्वज्ञानस्य लक्षणम् ॥ २,४८.८२ ॥

एदं ज्ञानमिदं ज्ञेयं सर्वन्तु श्रोतुमिच्छति ।

दिव्यवर्षसहस्राभ्यं शास्त्रान्तं नैव गच्छति ॥ २,४८.८३ ॥

अनेकानि य शास्त्राणि स्वव्यायुर्विघ्नकोटयः ।
 तस्मात्सारं विजानीयात्क्षीरं दंसं धवाभ्रसि ॥ २,४९.८४ ॥
 अब्यस्य वेदशास्त्राणि तत्त्वं ज्ञात्वाथ बुद्धिमान् ।
 पलावमिव धान्यार्थां सर्वशास्त्राणि सन्त्यजेत् ॥ २,४९.८५ ॥
 यथामृतेन तृप्तस्य नाडारेण प्रयोजनम् ।
 तत्पुत्रस्य तथा तार्क्ष्यं न शास्त्रेण प्रयोजनम् ॥ २,४९.८६ ॥
 न वेदाध्ययनान्मुक्तिर्न शास्त्रपठनादपि ।
 ज्ञानादेव हि वैवल्यं नान्यथा विनतात्मजः ॥ २,४९.८७ ॥
 नाश्रमः कारणं मुक्तेर्दशानानि न कारणम् ।
 तथैव सर्वकर्माणि ज्ञानमेव हि कारणम् ॥ २,४९.८८ ॥
 मुक्तिदा गुरुवागेका विधाः सर्वा विदम्बिकाः ।
 शास्त्रभारसङ्घेषु ल्येकं सञ्जुवनं परम् ॥ २,४९.८९ ॥
 अद्वैतं हि शिवं प्रोक्तं क्रियथापरिवर्जितम् ।
 गुरुवक्त्रेण लभ्येत नाधीतागमकोटिभिः ॥ २,४९.९० ॥
 आगमोक्तं विवेकोत्थं द्विधा ज्ञानं प्रयक्षते ।
 शब्दब्रह्मागममयं परं ब्रह्म विवेकजम् ॥ २,४९.९१ ॥
 अद्वैतं केशिद्विच्छन्ति द्वैतमिच्छन्ति यापरे ।
 समं तत्त्वं न जानन्ति द्वैताद्वैतविवर्जितम् ॥ २,४९.९२ ॥
 द्वे पदे बन्धमोक्षाय नममेति ममेति य ।
 ममेति बध्यते जन्तुर्नममेति प्रमुच्यते ॥ २,४९.९३ ॥
 तत्कर्म यत्र बन्धाय सा विधा या विमुक्तिदा ।
 आयासायापरं कर्म विधान्या शिल्पनैपुणम् ॥ २,४९.९४ ॥
 यावत्कर्माणि दीप्यन्ते यावत्संसारवासना ।
 यावद्विन्द्रियथापल्यं तावत्तत्त्वकथा कुतः ॥ २,४९.९५ ॥
 यावद्देहाभिमानश्च भमता यावदेव हि ।
 यावत्प्रयत्नवेगोऽस्ति यावत्संकल्पकल्पना ॥ २,४९.९६ ॥
 यावन्नो मनसः स्थैर्यं न यावच्छास्त्रयिन्तनम् ।
 यावन्न गुरुकारुण्यं तावत्तत्त्वकथा कुतः ॥ २,४९.९७ ॥

तावत्तपो व्रतं तीर्थं जपलोभार्थनादिकम् ।
 वेदशास्त्रागमकथा यावत्तत्त्वं न विन्दति ॥ २,४९.९८ ॥
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सर्वावस्थासु सर्वदा ।
 तत्त्वनिष्ठो भवेत्तार्क्ष्यं यदीच्छेन्भोक्षमात्मनः ॥ २,४९.९९ ॥
 धर्मज्ञानप्रसूनस्य स्वर्गभोक्षकृत्वस्य च ।
 तापत्रयादिसन्तमश्लयां भोक्षतरोः श्रयेत् ॥ २,४९.१०० ॥
 तस्माज्ज्ञानेनात्मतत्त्वं विज्ञेयं श्रीगुरोर्मुखात् ।
 सुभेन मुख्यते जन्तुर्धोरसंसारबन्धनात् ॥ २,४९.१०१ ॥
 तत्त्वज्ञस्यान्तिमं कृत्यं शृणु वक्ष्यामि तेऽधुना ।
 येन भोक्षमवाप्नोति ब्रह्म निर्वाणसंज्ञकम् ॥ २,४९.१०२ ॥
 अन्तकाले तु पुरुष आगते गतसाध्वसः ।
 छिन्द्यादसंगशस्त्रेण स्युडां देडेऽनु या य तम् ॥ २,४९.१०३ ॥
 गृडात्प्रप्राजितो धीरः पुण्यतीर्थजलाप्लुतः ।
 शुश्रूषो विविक्त आसीनो विधिवत्कल्पितासने ॥ २,४९.१०४ ॥
 अब्यसेन्मनसा शुद्धं त्रिवृद्ब्रह्माक्षरं परम् ।
 मनो यच्छेज्जितश्चासौ ब्रह्म बीजमविस्मरन् ॥ २,४९.१०५ ॥
 नियच्छेद्विषयेभ्योऽक्षान्मनसा बुद्धिं सारथिः ।
 मनः कर्मभिराक्षिप्तं शुभार्थे धारयेद्ध्रिया ॥ २,४९.१०६ ॥
 अहं ब्रह्म परं धाम ब्रह्माहं परमं पदम् ।
 अवेवं समीक्ष्य यात्मानमात्मन्याधाय निष्कले ॥ २,४९.१०७ ॥
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहृन्मामनुस्मरन् ।
 यः प्रयाति त्यजन्हेहं स याति परमां गतिम् ॥ २,४९.१०८ ॥
 न यत्र दाम्बिका यान्ति ज्ञानवैराग्यवर्जिताः ।
 सुधियस्तां गतिं यान्ति तानहं कथयामि ते ॥ २,४९.१०९ ॥
 निर्मानमोडा जितसंगदोषा अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामाः ।
 द्वन्द्वैर्विमुक्ताः सुषुप्तुःसंज्ञैर्गच्छन्त्यमूढाः पदमव्ययं तत् ॥ २,४९.११० ॥
 ज्ञानद्वै सत्यजले रागद्वेषमलापले ।

यः स्नाति मानसे तीर्थे स वै भोक्षमवाप्नुयात् ॥ २,४८.१११ ॥
 प्रौढवैराग्यमास्थाय भजते मामनन्यभाक् ।
 पूर्णदृष्टिः प्रसन्नात्मा स वै भोक्षमवाप्नुयात् ॥ २,४८.११२ ॥
 त्यक्त्वा गृहं य यस्तीर्थे निवसेन्नराणोत्सुकः ।
 मुक्तिक्षेत्रेषु भ्रियते स वै भोक्षमवाप्नुयात् ॥ २,४८.११३ ॥
 अयोध्या मथुरा माया काशी काञ्ची अवन्तिक ।
 पुरी द्वाश्वती ज्ञेयाः समैता भोक्षदायिकाः ॥ २,४८.११४ ॥
 एति ते कथितं तार्क्ष्य भोक्षधर्मं सनातनम् ।
 ज्ञानवैराग्यसहितं श्रुत्वा भोक्षमवाप्नुयात् ॥ २,४८.११५ ॥
 भोक्षं गच्छन्ति तत्त्वज्ञा धार्मिकाः स्वर्गतिं नराः ।
 पापिनो दुर्गतिं यान्ति संसरन्ति भगाद्यः ॥ २,४८.११६ ॥
 सूत उवाच ।
 स्वप्नश्रोत्तराद्भ्रान्तमेवं भगवतो मुभात् ।
 श्रुत्वा लृष्टतनुस्ताक्षर्यो ननाम जगदीश्वरम् ॥ २,४८.११७ ॥
 सन्देहो मे मदान्नष्टो भवद्भक्ष्यविरोधनात् ।
 एत्युक्त्वा विष्णुमामन्त्र्य स गतः कश्यपाश्रमम् ॥ २,४८.११८ ॥
 सद्यो देवान्तरं याति यथा याति विवम्भतः ।
 अनयोरुभयोश्चैव न विरोधस्तथैव वः ॥ २,४८.११९ ॥
 सर्वमाप्न्यातवांस्तात श्रुतो भगवतो यथा ।
 मारीचोऽपि मुदं लेभे श्रुत्वा वाक्यं रमापतेः ॥ २,४८.१२० ॥
 अपाकृतस्तु सन्देहो ब्राह्मणा भवतां मया ।
 उक्तं सुपूर्णासंज्ञन्तु पुराणं परमाद्भुतम् ॥ २,४८.१२१ ॥
 एदमाप उरेस्ताक्षर्यस्ताक्षर्याद्याप ततो भृगुः ।
 भृगोर्वसिष्ठः सम्प्राप वामदेवस्ततः पुनः ॥ २,४८.१२२ ॥
 पराशरमुनिः प्राप तस्माद्व्यासस्ततो ज्येष्ठम् ।
 मया तु भवतां प्रोक्तं परं गुह्यं उरेश्वरम् ॥ २,४८.१२३ ॥
 य एदं शृणुयान्मर्त्यो यो वाच्यमिदधाति य ।
 एतामुत्र य लोके स सर्वत्र सुभमाप्नुयात् ॥ २,४८.१२४ ॥

प्रजतः संयमन्यां यद्गुणमत्र निरूपितम् ।

अस्य श्रवणतः पुण्यं तन्मुक्तो जायते ततः ॥ २,४८.१२५ ॥

अत्रोक्तकर्मपाकादिश्रवणाख्य नृणामिड ।

वैराग्यमावलेधस्मात्तस्माच्छ्रोतव्यमेव य ॥ २,४८.१२६ ॥

भजत जितदृषीकाः कृष्णमेनं मुनीशं समजनि भत यस्माद्गीः सुधासारधारा ।

पृषतमपि यदीयं वर्णैरुपं निपीय श्रुतिपुटयुलुकेन प्राप्नुयादात्मनैक्यम् ॥ २,४८.१२७ ॥

व्यास उवाच ।

एति सूतमुभोद्गीर्णासर्वशास्त्रार्थमण्डिताम् ।

वैष्णवीं वाक्यसुधां पीत्वा ऋषयस्तुष्टिमाययुः ॥ २,४८.१२८ ॥

प्रशशंसुस्तथान्योन्यं सूतं सर्वार्थदर्शिनम् ।

प्रदर्शमत्तुलं प्राप्नुमुनयः शौनकादयः ॥ २,४८.१२९ ॥

एति उरिवचनानि सूतवाचा भगपतिसंशयभेदकानि यानि ।

स मुनिरपि निशम्य शौनकेन्द्रो बहुतरमानयति स्म यात्मनि स्वम् ॥ २,४८.१३० ॥

अपूजयंस्ते मुनयस्तदानीमुद्याम्बाग्निर्भुङ्गुरेव सूतम् ।

धन्योऽसि सूत त्वमिडेत्युद्देरयन्व्यसर्जयंस्तं य निवर्तितेऽध्वरे ॥ २,४८.१३१ ॥

पुराणं गारुडं पुण्यं पवित्रं पापनाशनम् ॥

शृण्वतां कामनापूरं श्रोतव्यं सर्वदैव छि ॥ २,४८.१३२ ॥

श्रुत्वा दानानि दैवानि वायकायाभिलानि य ।

पूर्वोक्तशयनादीनि नान्यथा सङ्गलं भवेत् ॥ २,४८.१३३ ॥

पुराणं पूजयेत्पूर्वं वायकं तदनन्तरम् ।

वस्त्रालङ्कारगोदानैर्दक्षिणाभिश्च सादरम् ॥ २,४८.१३४ ॥

अन्नदानैर्दमदानैर्भमिदानैश्च भूरिभिः ।

पूजयेद्वायकं भक्त्या बहुपुण्यकृत्वाभये ॥ २,४८.१३५ ॥

यश्चेदं शृणुयान्मर्त्या यथापि परिकीर्तयेत् ।

विहाय यातनां घोरां धूतपापो द्विवं प्रजेत् ॥ २,४८.१३६ ॥

एति श्रीगारुडे महापुराणे उत्तरभाष्ये श्रीकृष्णगारुडसंवादे द्वितीयांशे

धर्मकाण्डे प्रेतकल्पे मोक्षोपायनिरूपणं नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

एति श्रीगारुडे मडापुराणे द्वितीयो धर्मकाण्डः समाप्तः

श्रीगरुडमडापुराणम् ३

श्रीगणेशाय नमः ।

श्रीलक्ष्मीनृसिंहाय नमः ।

श्रीदत्तात्रेयाय नमः ।

श्रीवेदव्यासाय नमः ।

श्रीहयग्रीवाय नमः ।

अथ गारुडे ब्रह्मकाण्डस्तृतीय आरभ्यते ।

ॐ मल्लानामशानिर्नृणां नरवरः स्त्रीणां स्मरो मूर्तिमा-गोपानां

स्वजनोऽसतां क्षितिभृतां शास्ता स्वपित्रोः शिशुः ।

मृत्युर्भोजपतेर्विधातृविहित स्तत्त्वं परं योगिनां वृषणीनां

य पतिः सदैव शुशुभे रङ्गेऽव्युतः साग्रजः ॥ ३,१.१ ॥

नमो नारायणायेति तस्मै वै मूलरूपिणे ।

नमस्कृत्य प्रवक्ष्यामि नारायणकथामिमाम् ॥ ३,१.२ ॥

शौनकाद्या मडात्मानो ह्यृषयो ब्रह्मवादिनः ।

नैमिषाण्ये मडापुराण्ये तपस्तेपुर्मंडत्तरम् ॥ ३,१.३ ॥

जितेन्द्रिया जिताकाराः संतः सत्यपरायणाः ।

यजन्तः परया भक्त्या विषणुमाद्यं जगद्गुरुम् ॥ ३,१.४ ॥

गृणन्तः परमं ब्रह्म जगद्व्यक्षुर्मंडौजसः ।

सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञास्तेपुर्नैमिष कानने ॥ ३,१.५ ॥

यज्ञैर्यज्ञपतिं केचिज्ज्ञानैर्ज्ञानात्मकं परम् ।

केचित्परमया भक्त्या नारायणमपूजयन् ॥ ३,१.६ ॥

अेकदा तु मडात्मानः समाजं यक्रुरन्तमाः ।

धर्मार्थकामभोक्षाणामुपायं ज्ञातुमिच्छवः ॥ ३,१.७ ॥

षड्विंशतिसहस्राणि मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ।

तेषां शिष्यप्रशिष्याणां संध्या वक्तुं न शक्यते ॥ ३,१.८ ॥

मुनयो भावितात्मानो मिलितास्ते मडोजसः ।

लोकांनुग्रहकर्तारो वीतरागा विमत्सराः ॥ ३,१.९ ॥
 कथं हरौ मनुष्याणां भक्तिरव्यभिचारिणी ।
 केन सिध्येत्तु सकलं कर्म त्रिविधमात्मनः ॥ ३,१.१० ॥
 धृत्येवं प्रष्टुमात्मानमुद्यतान्प्रोक्ष्य शौनकः ।
 सांज विर्वाङ्ग्यमाह स्म विनयावनतः सुधीः ॥ ३,१.११ ॥
 शौनक उवाच ।
 आस्ते सिद्धाश्रमे पुण्ये सूतः पौराणिकोत्तमः ।
 स अेतदभिलं वेत्ति व्यासशिष्यो यतीश्वरः ॥ ३,१.१२ ॥
 तस्मात्तमेव पृच्छाम धृत्येवं शौनको मुनिः ।
 अथ ते ऋषयो जग्मुः पुण्यं सिद्धाश्रमं ततः ॥ ३,१.१३ ॥
 पप्रच्छुस्ते सुभासीनं नैमिषारण्यवासिनः ।
 ऋषय उच्युः ।
 वयं त्वत्तियः प्राप्तास्त्वातिथेयोऽसि सुव्रत ॥ ३,१.१४ ॥
 स्नानदानोपचारेषु पूजयित्वा यथाविधि ।
 केन विष्णुः प्रसन्नः स्यात्स कथं पूजयते नरैः ॥ ३,१.१५ ॥
 मुक्तिसाधनभूतं य भ्रूढि तत्त्वविनिर्णयम् ।
 सूत उवाच ।
 शृणुध्वमृष्यः सर्वे हरिं तत्त्वविनिर्णयम् ॥ ३,१.१६ ॥
 नत्वा विष्णुं श्रियं वायुं भारतीं शेषसंज्ञकम् ।
 द्वैपायनं गुरुं कृष्णं प्रवक्ष्यामि यथामति ॥ ३,१.१७ ॥
 नास्ति नारायणसमं न भूतं न भविष्यति ।
 अेतेन सत्यवाक्येन सर्वार्थांसाधयाम्यहम् ॥ ३,१.१८ ॥
 शौनक उवाच ।
 किमर्थं नमनं विष्णोर्ग्रन्थादौ मुनिसत्तम ।
 कर्तव्यं भ्रूढि मे भ्रूमन्कृपया मम सुव्रत ॥ ३,१.१९ ॥
 ततः श्रियं ततो वायुं भारतीं य ततः परम् ।
 अन्ते व्यासं किमर्थं य त्वं नमस्कृतवानसि ।
 सूतसूत मलाभाग भ्रूढि कारणमत्र य ॥ ३,१.२० ॥

सूत उवाच ।

आदौ वन्द्यः सर्ववेदैकवेद्यो वेदे शास्त्रे सेतिडासे पुराणे ।

सत्तां प्रायो विष्णुरेवैक अथ प्रकाशतेऽतो नम्य ओको हरिर्हि ॥ ३,१.२१ ॥

सर्वत्र भुष्यस्त्वधिकोन्यतोऽपि स अथ नम्यो न य शङ्कराद्याः ।

नमन्ति येऽविनयाच्छङ्करं तु विनायकं यत्किञ्चिदं रेणुकां य ॥ ३,१.२२ ॥

तथा सूर्यं भैरवं मातारश्च तथा वार्णां गिरिजां वै श्रियं य ।

सर्वेपि ते वैष्णवा नैव लोके न तद्भक्ता वेति यार्था वदन्ति ॥ ३,१.२३ ॥

न पार्थिव्यान्नमनं कार्यमेव प्रीणन्ति नैता देवताः पूजनेन ।

पूजां गृहीत्वा देवताश्चैव सर्वाः किञ्चिद्भक्त्वा हृलदानेन तांश्च ॥ ३,१.२४ ॥

संतर्प्य तुष्टैः स्वमनोनु सारात्तैः कारितां काम्यपूजां तथैव ।

निवेदयित्वा परदेवतायां विष्णौ हरौ श्रीपुरुषादिवन्द्ये ॥ ३,१.२५ ॥

छडापरत्रापि सुभेतराणि दास्यन्ति पश्चादधरं वै तमश्च ।

अतो ज्येते नैव पूज्या न नम्या मोक्षेच्छुभिर्ब्राह्मणैर्द्विजैर्द्र ॥ ३,१.२६ ॥

तथैव सर्वाश्रमिभिश्च नित्यं मडाविपत्तावपि विप्रवर्याः ।

श्रीकाम्य या ये तु भजन्ति नित्यं श्रीब्रह्मरुद्रैर्द्रयमादिदेवान् ॥ ३,१.२७ ॥

छडेव भुञ्जन्ति मलय्य द्रुपं मडापदः कुष्ठभगन्तरादीन् ।

नमन्ति येऽवैष्णवान्-ब्रह्मरुद्रवायु प्रतीकान्नैव ते विष्णुभक्ताः ॥ ३,१.२८ ॥

अभिप्रायं त्वत्र वक्ष्ये मुनीन्द्राः परं गोप्यं वृद्धि धार्यं हि तद्धि ।

वायोः प्रतीकं पूज्यमेवेह विप्रा न ब्रह्मरुद्रादिप्रतीकमेव ॥ ३,१.२९ ॥

पूजाकाले देवदेवस्य विष्णोर्वायोः प्रतीकं योग्यभागे निधाय ।

अन्तर्गतं तस्य वायोर्द्धरिं य लक्ष्मीपतिं पूजयित्वा हि सम्यक् ॥ ३,१.३० ॥

पश्चाद्वायोः सुप्रतीकं य सम्यङ्निर्मात्यशेषेण हरेः समर्थयेत् ।

पृथक्य अगधूपविलेपनादिपूजां प्रकुर्वन्ति य ये विभूढः ॥ ३,१.३१ ॥

तेषां द्रुम्भिल लोके परत्र भविष्यते नात्र विचार्यमस्ति ।

प्रायश्चित्तं स्वस्ति विप्राः कथञ्चित्तत्सुर्वन्तु स्मरणं नाम विष्णोः ॥ ३,१.३२ ॥

पाषाणरुद्रादिकसं प्रतिष्ठितान्-हरेर्वायोः शङ्करस्य प्रतीकान् ।

नमन्ति ये हृलबुद्ध्या विभूढास्तेषां हृलं शाश्वतं द्रुम्भमेव ॥ ३,१.३३ ॥

वायोः प्रतीकं यदि विप्रवर्यैः प्रतिष्ठितं येन्नमनं हि कार्यम् ।

नैवेद्यशेषेण उरेश्च विष्णोः पूजा कृता येन हि द्योषलेशः ॥ ३,१.३४ ॥
 गुरुर्हि भुष्यो हनुमज्जनिर्मलानामाङ्घ्रिभक्तो हनुमान्सदैव ।
 अयं विदित्वा परमं हरिं य पुत्रं पुनर्भुष्यदेवस्य वायोः ॥ ३,१.३५ ॥
 नमस्कारो नान्यथा विप्रवर्या आधीयतां हृदि सर्वे रक्ष्यमम् ।
 ये वैष्णवा वैष्णव वदासभृत्याः सर्वेपि ते सर्वदा विष्णुमेव ॥ ३,१.३६ ॥
 नमन्ति ये वै प्रतिपादयन्ति तथैव पुण्यानि य सात्त्विकानि ।
 नमन्ति ये वासुदेवं हरिं य सम्यक्स्वशक्त्या प्रतिपादयन्ति ॥ ३,१.३७ ॥
 प्रवृत्तिमार्गेषु न पूजयन्ति ज्ञापत्काले परदैवं तदन्यम् ।
 ते वैष्णवा वैष्णवदासभृत्या अन्ये य सर्वेऽवैष्णवमात्रकाः स्मृताः ॥ ३,१.३८ ॥
 उपकर्मरूपसंलारस्य विद्गैर्हरिं गुरुं ज्यन्तरेणैव यान्ति ।
 तानेवाहुः सत्पुराणानि विप्राः कलौ युगे नात्यसूयन्ति सर्वे ॥ ३,१.३९ ॥
 यतो हितान्ये प्रतिपादयन्ति प्रवृत्तिधर्मास्वस्ववर्णानुष्ठपान् ।
 अतो ज्यसूयन्ति सदा विमूढाः कलौ हि विप्राः प्रयुरा हि तेषु ॥ ३,१.४० ॥
 न यास्ति विष्णोः सदृशं य दैवतं न यास्ति वायोः सदृशो गुरुश्च ।
 न यास्ति तीर्थं सदृशं विष्णुपुधाः न विष्णुभक्तेन समोस्ति भक्तः ॥ ३,१.४१ ॥
 अन्यानि विष्णोः प्रतिपादकानि सर्वाणि ते सात्त्विकानीति याहुः ।
 श्राव्याणि तान्येव मनुष्यलोके श्राव्याणि नान्यानि य दुःखदानि ॥ ३,१.४२ ॥
 कलौ युगे सर्वं पुराणमध्ये त्रीण्येव भुष्यानि हरिप्रियाणि ।
 भुष्यं पुराणं हि कलौ नृणां य श्रेयस्करं भागवतं पुराणम् ॥ ३,१.४३ ॥
 पूर्वं हि सृष्टिः प्रतिपाद्यते न यतो ज्यतो भागवतं परं स्मृतम् ।
 यस्मिन्पुराणे कथयन्ति सृष्टिं ज्ञाद्यै विष्णोर्ब्रह्मरुद्रादिकानाम् ॥ ३,१.४४ ॥
 नानार्थमेवं कथयन्ति विप्र नीचोऽथ्यरुपं ज्ञानमाहुर्मलान्तः ।
 तेनैव सिद्धं प्रवदन्ति सर्वं ज्यतः परं भागवतं पुराणम् ॥ ३,१.४५ ॥
 ततः परं विष्णुपुराणमाहुस्ततः परं गारुडसंज्ञकं य ।
 त्रीण्येव भुष्या नि कलौ नृणां तु तथा विशेषो गारुडे किञ्चिदस्ति ॥ ३,१.४६ ॥
 शृणुष्वं वै तं विशेषं य विप्रास्त्र्यंशैर्युक्तं गारुडाप्यं पुराणम् ।
 आधांशं वै कर्मकाण्डं वदन्ति द्वितीयांशं धर्मकाण्डं तमाहुः ॥ ३,१.४७ ॥
 तृतीयांशं ब्रह्मकाण्डं वदन्ति तेषां मध्ये त्वन्तिभोयं वरिष्ठः ।

तृतीयांशश्रवणामुपयमाहुस्तुल्यं पुण्यं भागवतस्य विप्राः ॥ ३,१.४८ ॥

तृतीयांशो पठिते वेदतुल्यं कृलं भवेन्नात्र विचार्यमस्ति ।

तृतीयांशश्रवणामुपयमाहुस्तुल्यं पुण्यं भागवतस्य विप्राः ॥ ३,१.४९ ॥

तृतीयांशश्रवणामुपयमाहुस्तुल्यं पुण्यं भागवतस्य विप्राः ॥ ३,१.५० ॥

ततो वरं मन्थपुराणमाहुस्ततो वरं कूर्मपुराणमाहुः ॥ ३,१.५० ॥

तथैव वै वायुपुराणमाहुस्त्रीण्येव याहुः सात्त्विकानीति लोके ।

तत्रापि किञ्चिद्धेदितव्यं भवेच्च पुराणषट्के सत्त्वज्ञे मुनीन्द्राः ॥ ३,१.५१ ॥

सत्त्वाधमे मात्स्यकौर्मे तथाहुर्वायु याहुः सात्त्विकं मध्यमं च ।

विष्णोः पुराणं भागवतं पुराणं सत्त्वोत्तमं गारुडं याहुः ॥ ३,१.५२ ॥

स्कान्तं पादं वामनं वै वराहं तथाग्रेयं भविष्यं पर्वसृष्टौ ।

अेतान्याहुः राजसान्नीति विप्रास्तत्रैकदेशः सात्त्विकस्तामसश्च ॥ ३,१.५३ ॥

रजः प्राथुर्थाद्राजसान्नीति यः उः श्राव्याणि नैतानि मुमुक्षुभिः सदा ।

तेषां मध्ये सात्त्विकांशाश्च संति तेषां श्रुतेर्गारुडीयं कृलं च ॥ ३,१.५४ ॥

ब्रह्माण्डलैः उच्ये ब्रह्मवैवर्तकं वै मार्कण्डेयं ब्राह्ममादित्यकं च ।

अेतान्याः दुस्तामसान्नीति विप्रास्तत्रैकदेशः सात्त्विको राजसश्च ॥ ३,१.५५ ॥

श्राव्याणि नैतानि मनुष्यलोके तत्त्वेच्छुम्बिस्तामसान्नीत्यतो हि ।

तेषु स्थिताः सात्त्विकांशा मुनीन्द्रास्तेषां श्रुतिर्गारुडैः उच्यते ॥ ३,१.५६ ॥

अल्पान्युपपुराणानि वदन्त्यष्टादशानि च ।

विष्णुधर्मोत्तरं चैव तन्त्रं भागवतं तथा ॥ ३,१.५७ ॥

तत्त्वसारं नारसिंहं वायुप्रोक्तं तथैव च ।

तथा हंसपुराणं च षडेतानि मुनीश्वराः ॥ ३,१.५८ ॥

सात्त्विकान्येव जानीध्वं प्रायशो नात्र संशयः ।

अेतेषां श्रवणामुपयमाहुस्ततो वरं कूर्मपुराणमाहुः ॥ ३,१.५९ ॥

भविष्योत्तरनामानं बृहन्नारदमेव च ।

यमनारदसंवादं लघुनारदमेव च ॥ ३,१.६० ॥

विनायकपुराणं च बृहद्ब्रह्माण्डमेव च ।

अेतानि राजसान्याहुः श्रवणामुपयमाहुस्ततो वरं कूर्मपुराणमाहुः ॥ ३,१.६१ ॥

गारुडात्पादतुल्यं च क्लृप्तं यादुर्मनीषिणः ।
 पुराणं भागवतं शैवं नन्दिप्रोक्तं तथैव च ॥ ३,१.६२ ॥
 पाशुपत्यं शैशुकं च भैरवं च तथैव च ।
 अेतानि तामसान्याहुर्लुङ्गितत्त्वार्थवेदिनः ॥ ३,१.६३ ॥
 अेतेषां श्रवणाद्विप्रागारुडाङ्घ्र्यर्धमेव च ।
 सर्वेष्वपि पुराणेषु श्रेष्ठं भागवतं स्मृतम् ॥ ३,१.६४ ॥
 वेदैस्तुल्यं समं पाठे श्रवणे च तदर्धकम् ।
 अर्थतः श्रवणे यास्य पुण्यं दशगुणं स्मृतम् ॥ ३,१.६५ ॥
 वक्तुः स्याद्विगुणं पुण्यं व्याख्यातुश्च तथाधिकम् ।
 अनन्तवेदैःसाम्यमाहुर्महान्तः भारान्महत्त्वाद्भारतस्यापि विप्राः ॥ ३,१.६६ ॥
 वेदोभ्योस्य त्वर्थतश्चाधिकत्वं वदन्ति वै विष्णुरहस्यवेदिनः ॥ ३,१.६७ ॥
 तत्र श्रेष्ठां गीतिकामाहुरार्यास्तथैव विष्णोर्नामसाहस्रकं च ।
 तयोस्तत्र श्रवणाद्भारतस्य दशाधिकं क्लृप्तमाहुर्महान्तः ॥ ३,१.६८ ॥
 हैत्याः सर्वं विप्रकुलेषु भूत्वा कृते युगे भारते षट्सहस्र्याम् ।
 निष्ठास्य कांश्चिन्नवनिर्मितानां निवेशनं तत्र कुर्वन्ति नित्यम् ॥ ३,१.६९ ॥
 मत्वा हरिं भगवान्यासउपी यडे तदा भागवतं पुराणम् ।
 तथा समाख्याय च वैष्णवं तत्ततः परं गारुडाप्यं स यडे ॥ ३,१.७० ॥
 अतो हि गारुडं मुष्यं पुराणं शास्त्रसमतम् ।
 गारुडेन समं नास्ति विष्णुधर्मप्रदर्शने ॥ ३,१.७१ ॥
 यथा सुराणां प्रवरं जनार्दनो यथायुधानां प्रवरः सुदर्शनम् ।
 यथाश्वमेधः प्रवरः कृतूनां छिन्नेषु भक्त्येषु तथैव रुद्रः ॥ ३,१.७२ ॥
 नदीषु गङ्गा जलजेषु पद्ममच्छिन्नभक्त्येषु तथैव वायुः ।
 तथा पुराणेषु च गारुडं च मुष्यं तदाहुर्लुङ्गितत्त्वदर्शने ॥ ३,१.७३ ॥
 गारुडाप्यपुराणो तु प्रतिपाद्यो हरिः स्मृतः ।
 अतो हरिर्मस्कार्यो गम्यो योग्यो हरिः स्मृतः ॥ ३,१.७४ ॥
 भाग्यात्मकत्वाच्छ्रीदेव्या नमनं नदनु स्मृतम् ।
 परो नरोत्तमो वा स साधकेशोऽपि च स्मृतः ॥ ३,१.७५ ॥

अतो नभ्यो वायुरपि पुराणादौ द्विजोत्तमाः ।
 भारती वाङ्मयवृत्तत्वात्प्रम्या वायोऽनन्तरम् ॥ ३,१.७६ ॥
 उपसाधको नरः प्रोक्तो यतोतस्तदनन्तरम् ।
 नभ्येऽथ्यते सद्भिस्तारतम्येन सर्वदा ॥ ३,१.७७ ॥
 अतो व्यासं नमस्कुर्याद्ग्रन्थकर्तृत्वत्वेतुतः ।
 शौनक उवाच ।
 व्यासस्य नमनं ह्यन्ते कथं कार्यं मलात्मनः ॥ ३,१.७८ ॥
 अन्ते य वन्दने तस्य कारणां भ्रूडि सुव्रत ।
 सूत उवाच ।
 विष्णोऽनन्तरं व्यासनमनं भुष्यमेव हि ॥ ३,१.७९ ॥
 हरिरेव यतो व्यासो वाच्यश्चक्रस्ववृत्तकः ।
 व्यासो नैव समत्वेन प्रोक्तो भगवतो हरिः ॥ ३,१.८० ॥
 तत्रापि कारणां वक्ष्ये सादरेण मुनीश्वराः ।
 व्यासस्तु कश्चन ऋषिः पुराणो तामसे स्मृतः ॥ ३,१.८१ ॥
 इति ज्ञाना वलंभेन दैत्या दैत्यानुगैः समाः ।
 प्रविशन्ति ह्यन्धतम इति त्वन्ते नमस्कृतः ॥ ३,१.८२ ॥
 यद्विदं परमं गोप्यं वृद्धिं धार्यं न संशयः ।
 पराणां नभ्यमेवोक्तं प्रतिपाद्यं यतोत्र हि ॥ ३,१.८३ ॥
 समासव्यासभावाद्धि पराणां तत्रतीयते ।
 वास्तवं तं न जानीयुरुपज्ज्व्यो यतो हरिः ॥ ३,१.८४ ॥
 हरिव्यासस्त्वेक एव व्यासस्तु हरिवत्स्मृतः ।
 उपज्ज्व्यतदीशत्वे तयोरेव न संशयः ॥ ३,१.८५ ॥
 इशकोटिप्रविष्टत्वाच्छ्रियः स्वामित्वमीरितम् ।
 त्रयाणामुपज्ज्व्यत्वात्सेव्यत्वात्स्वामिता स्मृताः ॥ ३,१.८६ ॥
 वाय्वादीनां त्रयाणां च सेव्यत्वात्सेव्यता स्मृता ।
 भूभारहरणो विष्णोः प्रधानाङ्गं हि मारुतिः ॥ ३,१.८७ ॥
 वाङ्मयवृत्ता भारती तु द्वितीयाङ्गं हि सा स्मृता ।
 तृतीयाङ्गं हरिः शेषो न नभ्याः साम्यतो हरिः ॥ ३,१.८८ ॥

प्रतिपाद्या मुष्यतया नम्या अवे समीरिताः ।

अवान्तराश्च वाय्वाद्या न नम्यास्तेन ते स्मृताः ॥ ३,१.८८ ॥

भीष्मद्रोणादिनामानि भीमादिष्वेव मुष्यतः ।

वायकानि यतो नित्यं तन्नम्यास्ते मुनीश्वराः ॥ ३,१.९० ॥

पराणामेव नम्यत्वं प्रतिपाद्यत्वमेव हि ।

अेतत्सर्वं मयाभ्यातं किमन्यच्छ्रोतुमिच्छथ ॥ ३,१.९१ ॥

एतं श्रीगरुडे मडापुराणे सूतशौनकसंवादे उत्तरभाण्डे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे

सात्त्विकादिपुराणविभागनम्यानम्यदेवविभागादिविषयनिर्घृणं नाम प्रथमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २

श्रीशौनक उवाच ।

कथं ससर्ज भगवांस्तत्तत्त्वाभिमानिनः ।

सृष्टिक्रमं न जानामि देवानां ह्यन्तरं मुने ॥ ३,२.१ ॥

शौनकेनैव मुक्तस्तु सूतो वचनमब्रवीत् ।

शूत उवाच ।

सम्यग्व्यवसिता बुद्धिस्तव ब्रह्मर्षिसत्तम ॥ ३,२.२ ॥

अेवमेव कृतः प्रश्नो हरौ तु गरुडेन वै ।

यदुक्तवान्हरिस्तस्मैतद्द्रक्ष्यामि तवानघ ।

गरुड उवाच ।

सृष्टिं ब्रूहि मडाभाग सखिदानन्दविग्रह ॥ ३,२.३ ॥

सृष्टौ ज्ञाते तयोत्कर्षो ज्ञातप्रायो भविष्यति ।

ब्रह्मादीनां तारतम्यज्ञानं मम भविष्यति ॥ ३,२.४ ॥

मोक्षोपायम्यः स वोक्त मिततरतस्य साधनम् ।

गरुडेनैव मुक्तस्तु कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ ३,२.५ ॥

शृङ्क्षुषु उवाच मूलरूपे ह्यतो ज्ञेयो विषयुत्वाद्भिषगुत्सव्ययः ॥ ३,२.६ ॥

अवतारमिदं प्रोक्तं पूर्णत्वादेव सुव्रत ।

अनेको ह्येकतां प्राय संशेते प्रलयाय वै ॥ ३,२.७ ॥

तत्रापि च विशेषोस्ति ज्ञातव्यं तत्त्वमेव सः ॥ ३,२.८ ॥

भेदेन दर्शनाद्वापि भेदाभेदेन दर्शनात् ।
 विष्णोर्गुणानां रूपाणां तदङ्गानां सुभादिनाम् ।
 तत्रैव दशनाद्वापि क्षिप्रमेव तमो व्रजेत् ॥ ३,२.८ ॥
 पुरुषान्तरमारभ्य कल्पिता ये द्विजोत्तम ।
 हरिरुपास्तु ते ज्ञेया ऐकीभूता हि तेन ते ॥ ३,२.१० ॥
 प्रलेय समनुप्राप्ते जुवाः स यान्ति मामकाः ।
 विराजृषे उरेः संति तदा ते च ज्यनेकधा ॥ ३,२.११ ॥
 ऐकीभावं प्राप्नुवन्ति मूलेन प्रलये द्विज ।
 बिंबेन तु स्वयं विष्णुरेकीभावं व्रजेद्यदि ॥ ३,२.१२ ॥
 प्रतिबिम्बः कथं जुवो भवेन्नारायणस्य च ।
 तदधीनस्तत्सदृशो उरेर्जुवो न संशयः ॥ ३,२.१३ ॥
 प्रतिबिम्बस्य शब्दार्थो ज्ययमेवमुदाहृतः ।
 तस्माज्ज्य बिम्बरूपाणामेकीभावं न चिन्तयेत् ॥ ३,२.१४ ॥
 कृष्णारामादिवज्यैव त्वेकी भावो विवक्षितः ।
 बिम्बानां मूलरूपस्य भेदो नात्र विवक्षितः ॥ ३,२.१५ ॥
 तत्रापि च विशेषोस्ति ज्ञातव्यस्तत्त्वमिच्छुभिः ।
 ऐकांशेन तु बिम्बैस्तु यैकीभावं व्रजन्ति ते ॥ ३,२.१६ ॥
 ऐकांशेन तु जुवत्वे संस्थिता नात्र संशयः ।
 बिम्बमूलं न जानन्ति ते जना ज्यसुराः स्मृताः ॥ ३,२.१७ ॥
 ऐक एव हरिः पूर्वं ज्यविधावशतः स्वयम् ।
 अनेको भवति ज्यारादादर्शप्रतिर्बिम्बवत् ॥ ३,२.१८ ॥
 ऐवं वदन्ति ये मूढा स्तेपि यान्त्यधरं तमः ।
 उपाधिर्द्विविधः प्रोक्तः स्वरूपो बाह्य एव च ॥ ३,२.१९ ॥
 बाह्योपाधिर्वये याति मुक्तावन्यस्य संस्थितिः ।
 सर्वोपाधिवि नाशे हि प्रतिबिम्बः कथं भवेत् ॥ ३,२.२० ॥
 सिद्रूपाभ्यो ज्युपाधिस्तु मोक्षे येथ्यधिकारिणः ।
 दुःखरूपो ज्युपाधिस्तु तमसो येधिकारिणः ॥ ३,२.२१ ॥
 मिश्ररूपो ज्युपाधिस्तु नित्यसंसारिणां मतः ।

बाह्योपाधिर्विद्गदेलः सर्वेषां नात्र संशयः ॥ ३,२.२२ ॥
 दैत्याः दृग्भायते यस्मात्तस्माद्गुभी हरिः स्वयम् ।
 तत्तद्गुभस्वर्गपत्वाद्दैत्यानां बिंबर्गपकः ॥ ३,२.२३ ॥
 दैत्यस्थितानां बिंबानां मूलर्गपस्य वै प्रभोः ।
 परस्परं तथा भेदं व्यन्तरं वा न चिन्तयेत् ॥ ३,२.२४ ॥
 श्रीभूद्गुर्गादिर्गपाणां तथा सीतादिर्गपिणाम् ।
 अन्योन्यं नाणुमात्रं य भेदो बाह्यान्तरेपि य ॥ ३,२.२५ ॥
 चिन्तनीयः कथमपि ज्ञात्वा यान्त्यधरं तमः ।
 प्रतिबिंबस्थितो बिंबः स्त्रीर्गपो व्यस्ति सर्वदा ॥ ३,२.२६ ॥
 प्रलये समनुप्राप्ते लक्ष्या सल भगोत्तम ।
 अेकीभावं नाणुवन्ति विबेन सल संस्थिताः ॥ ३,२.२७ ॥
 बिंबस्थितानां र्गपाणां लक्ष्याश्च विनतासुत ।
 भेदस्तु नाणुमात्रं य शङ्कनीयः कथञ्चन ॥ ३,२.२८ ॥
 यदा हि शेते प्रलयाण्वे विभुर्जुवांश्च सर्वाणुदरे निवेश्य ।
 मुक्तांश्च अलमेन्द्रमरुद्गणादीन्प्रात्यव्यमुक्तींश्च सुतौ? य संस्थितान् ॥ ३,२.२९ ॥
 प्राभान्धकूपादिसमस्तज्जुवांस्तथैव प्राभव्यडलीनथापरान् ।
 तथैव नित्यं सुतिसंस्थिताञ्जानयेतनानृक्षर्गपादिज्जुवान् ॥ ३,२.३० ॥
 अेवं जनाञ्जठरे संनिधाय सम्यकूशेते व्यंभसि वै स कल्पे ।
 लक्ष्मीस्तु सा सर्ववेदात्मिका य भक्त्या हरौ नित्यसंवर्धितापि ॥ ३,२.३१ ॥
 अत्यादरं दर्शयतीव सा तु षडे विषुं भक्तिसंवर्धितापि ।
 येष्टादिर्गपेण तदा न किञ्चिदासीद्भिना विषुमथ श्रियं य ॥ ३,२.३२ ॥
 पर्यङ्गुर्गपेण वभूव देवी वासस्वर्गपेण रमा विरेजे ।
 सर्वं रमा सैव तदैव यासीत्सैका देवी बहुर्गपा भभाषे ॥ ३,२.३३ ॥
 त्वमुत्कृष्टः सर्वदेवोत्तमत्वात् त्वत्समः कश्चिदेवाधिको वा ।
 त्वं अलम अेको न यतुर्भुषश्च नाहं रुद्रो न भृदस्पतिश्च ॥ ३,२.३४ ॥
 विषुणावेव अलमशब्दो हि मुष्यो व्यन्तेष्वमुष्यो अलमरुद्रादिर्केषु ।
 अनन्तगुणपूर्णात्वाद्अलमेति हरिरुच्यते ॥ ३,२.३५ ॥

गुणाद्विपूर्णाभावात्रान्ये ब्रह्मेत्युदाहृताः ।
 देशानन्त्यं गुणतः कालतो वा नास्त्यानन्त्यं क्वापि देशे य काले ॥ ३,२.३६ ॥
 यदा नन्त्यं किमु वक्तव्यमत्र गुणानन्त्यं नास्ति ब्रह्माद्विडेषु ।
 यथाप्यहं देशतः कालतश्च समस्तदा वासुदेवेन सार्धम् ॥ ३,२.३७ ॥
 तथापि मे गुणतो नास्त्यनन्तं ततो धर्मा गुणतो नन्ततश्च ।
 संति श्रुतावविरुद्धाश्च देवे चिन्त्या ल्यचिन्त्या बलुधा ते ल्यनन्ताः ॥ ३,२.३८ ॥
 अतो गुणांस्तव देवस्य विष्णो स्तोतुं सदा स्मो न हरेः कदापि ।
 नाहं न केशो न य गीर्न रुद्रो न दक्षकन्या न य मेनकासुता ॥ ३,२.३९ ॥
 न वै बिडौजा न य वा पुलोमजा न येध्रमवाहो न यमो न यान्यः ।
 न नारदो नापि भृगुर्वसिष्ठो न विष्णुपो नापि बल्याद्यश्च ॥ ३,२.४० ॥
 न वै विराटो नापि भीमः शनिश्च न पुष्करो न कशेरुस्तथैव ।
 न किन्नराः पितरो नैव देवा गन्धर्वमुष्या नापि वा तुष्यसंज्ञाः ॥ ३,२.४१ ॥
 न वै क्षितीशा न य मानुषाश्च विष्णोर्न जनन्ति किमत्र यान्ये ।
 मत्तोधमः कोयिगुणेन ब्रह्मा समो हि तस्य ब्रह्माणो मातरिश्च ॥ ३,२.४२ ॥
 तौ वै विरागे हरिभक्तिभावे धृतिस्तिप्रप्राणबलेषुयोगे ।
 बुद्धौ समानौ संसृतौ मोक्षकाले परस्परधारसमन्वितौ य ॥ ३,२.४३ ॥
 अत्राभिमानं ब्रह्म यादुर्भुरारिं शुवाभिमानं वायुमाहुर्मंडान्तः ।
 न शक्तोसौ ब्रह्मदेवो विवस्तुं वायुं विना संसृतावेव नित्यम् ॥ ३,२.४४ ॥
 न तं विना मातरिश्चा य वस्तुमन्योन्यमाप्तिः कालतो न्यूनता य ।
 यदा मलत्तत्त्वनि यामकोभूद्ब्रह्माण्डान्तस्थूलसृष्टौ मंडात्मा ॥ ३,२.४५ ॥
 तदा वायुर्नाशकद्वै मंडात्मा बाह्ये सृष्टौ कालभेदेन यास्ति ।
 सरस्वती भारती ब्रह्माणस्तु संवत्सरानन्तरं संभूव ॥ ३,२.४६ ॥
 यदा दशाब्दः समतीता मंडात्मा तदा वायुः समभूत्वोऽपूज्यः ।
 किञ्चिन्न्यूनत्वं स्थूलसृष्टौ मंडात्मनैतावता वानयोः सौम्यहानिः ॥ ३,२.४७ ॥
 सरस्वती वत्सरान्संभूव ल्यनन्तरं ब्रह्माणो जन्मकालात् ।
 गिरः सकाशात्कालतो न्यूनतास्ति वायोस्तदा ल्यधमत्त्वे क्षतिः का ॥ ३,२.४८ ॥
 वायोऽनन्तरं वाणी ल्यभूत्संवत्सरात्परम् ।
 यावत्पश्चाज्जनिस्तावत्पूर्वदृढक्षयो भवेत् ॥ ३,२.४९ ॥

शेषस्त्विन्द्रो रुद्र अते त्रयश्च समा ज्येते ज्ञानभवादिडेष्वपि तथापि
 तेषां कालतो न्यूनतास्ति कालोऽपि तेषां द्विव्येसलस्रवर्षम् ॥ ३,२.५० ॥
 अनन्तरुद्रो ब्रह्मवायू यथा वा तथा ज्ञेयो नैव हानिः स्वरूपे ।
 स्थूलस्य सृष्टौ बाल्यसृष्टौ मलात्मन्कालान्मूनत्वं स मया नैव चिन्त्यः ॥ ३,२.५१ ॥
 तेषां सकाशाद्भारुणी पार्वती य सौपर्णीनाम्नी तिस्र अता मलात्मन् ।
 दशाब्देभ्योनन्तरं संभ्रमूवुः सरस्वती भारतीवय्य बोध्या ॥ ३,२.५२ ॥
 छन्दो वरो रुद्रभार्यादिडेभ्य अवं ज्ञानं सर्वदा देव्यमन्द्म् ।
 अवं ज्ञानं यस्य भवेय्य लोके स वै ज्ञानी वेदवेधः स अवेव ॥ ३,२.५३ ॥
 न वै ज्ञानीत्यन्तरं यो न वेद स वेदवादी न य वेदपाठकः ॥ ३,२.५४ ॥
 वेदाक्षराणि यावन्ति पठितानि द्विजातिभिः ।
 तावन्ति हरिनामानि प्रियाणि य हरिःसदा ॥ ३,२.५५ ॥
 मम स्वामी हरिर्नित्यं दासोऽहं सर्वदा हरिः ।
 ब्रह्माद्या देवताः सर्वा गुरवो मे यथाकमम् ॥ ३,२.५६ ॥
 अतेषां य हरिः स्वामी वेदे सर्वत्र गीयते ।
 अवं जानंस्तु यो वेदान्सम्पठेत्स द्विजोत्तमः ॥ ३,२.५७ ॥
 स वेदपाठको ज्ञेयस्तदन्ये वेदवादिनः ।
 वेदभारभराकान्तः स वै ब्राह्मणगर्दभः ॥ ३,२.५८ ॥
 ज्ञानाभिमानि वेदमानी उभौ तु परस्परं ज्युयतुः सर्वद्वैव ।
 जलं वेदो यत्र वासो मुरारेराचार्याणां संगदोषाद्द्विजानाम् ॥ ३,२.५९ ॥
 मलापराधाः संति लोके मलात्मन्सलस्रशः शतशः कोटिशश्च ।
 हरिश्च तान्क्षमते सर्वद्वैव नामत्रयस्मरणाद्भै कुपालुः ॥ ३,२.६० ॥
 सर्वापराधाद्गुह्यं दानमानैर्युक्तं सदा तारतम्याय्य डीनम् ।
 दृष्ट्वापराधं तस्य विष्णुर्मलात्मा ङाङाकारं कुरुते कोषबुद्ध्या ॥ ३,२.६१ ॥
 उत्तिष्ठ गोविन्द सुवेदवेध सोव्यालृताप्यो मयि सम्यक्प्रसीद ।
 भो केशवोत्तिष्ठ सुभ्रस्वरूप सृष्टौ व्यये वर्तयितुं समर्थः ॥ ३,२.६२ ॥
 सृष्ट्वा ब्रह्माणं प्रेरयेत्पूज्यसृष्टौ सृष्ट्वा रुद्रं प्रेरयेत्संलृताय ।
 प्राप्तव्ययोग्यान्ब्रह्मशेषादिदेवान्दृष्ट्वाद्दृष्ट्वा देहि भोक्षं य सम्यक् ॥ ३,२.६३ ॥

उरे मुरारे स्वापडीनाथ तिष्ठ कल्या दिकानन्तरज्ञान (रं बुद्धि) (जान) डीनात् ।
सम्यग्दृष्ट्या कर्मदृष्ट्या मलात्मल्लब्धं तमो दाडि दृःभस्वरूपम् ॥ ३,२.६४ ॥

दैत्यादिकान्दुःभमतीन्ड यस्मात्तमस्यन्धेसर्वदा चित्स्वरूपी ।
तस्मादाहुर्दुःस्वरूपी उरिस्त्वं दृःभस्वरूपपात्वं य दृःभी उरे त्वम् ॥ ३,२.६५ ॥

उत्तिष्ठ नारायण वासुदेव ज्युत्तिष्ठ कृष्णाख्युत माधवेति ।
उत्तिष्ठ वैकुण्ठ ध्यार्द्रमूर्ते उत्तिष्ठ लक्ष्मीश नमोनमस्ते ॥ ३,२.६६ ॥

उत्तिष्ठ मध्वेश सरस्वतीश उत्तिष्ठ रुद्रेश तथांबिकेश ।
उत्तिष्ठ चन्द्रेश तथा शशीश विप्रेश भक्तेश गवेश नित्यम् ॥ ३,२.६७ ॥

शास्त्रप्रियोत्तिष्ठ ऋचि प्रियस्त्वं यजुः प्रियोत्तिष्ठ निदानमूर्ते ।
सामप्रियस्त्वं य तथा मुरारे अथर्ववेदप्रिय सर्वदा त्वम् ॥ ३,२.६८ ॥

गद्यप्रियस्त्वं य पुराणामूर्ते स्तुतिप्रियोत्तिष्ठ विचित्रमूर्ते ।
सुगायनप्रीतिकरस्त्वमेव ज्युत्तिष्ठ शीघ्रं कमला पतिस्त्वम् ॥ ३,२.६९ ॥

अवं स्तुतो विष्णुरजः पुराणो ज्युत्तिस्त्वरावानुत्थितो नित्यबद्धः ॥ ३,२.७० ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे कृष्णगरुडसंवादे उत्तरभाएते तृतीयांशे ब्रह्मकाएते
ब्रह्माविष्णुमडेश्वरादिदेवतातारम्यनिरूपणं नाम द्वितीयोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ३

श्रीकृष्ण उवाच ।

बभूवेष्ठा मम देवस्य विष्णोः स्रष्टु सृज्यान्मोक्षयोग्यांश्च भोक्तुम् ।
एष्ठाशक्तिः सर्वदेवास्ति विष्णोस्तथापि तद्व्याडरणं य लौडिकम् ॥ ३,३.१ ॥

तदा उरिर्जगृडे लौडिकं य तमः पानं तेन रूपेण चङ्के ।
तद्रूपमाहुः प्राकृतं वै तदज्ञा ज्यन्धं तमः प्रविशन्त्येव सर्वे ॥ ३,३.२ ॥

अवतारा मडाविष्णोः सर्वे पूर्णाः प्रकीर्तिताः ।
पूर्णा य तत्परं रूपं पूर्णात्पूर्णाः समुद्रताः ॥ ३,३.३ ॥

परावस्त्वं तेषां तु व्यक्तिमात्रविशेषतः ।
न देशकालसामर्थ्यात्पारारथं कथञ्चन ॥ ३,३.४ ॥

पूर्वरूपं य पूर्णं य पूर्णं पदवितारणम्? ।

रुपं तदात्मन्यादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥ ३,३.५ ॥

लौकिकव्यवहारोयं भूभारक्षपणादिकः ।

तस्य दृष्टिं विना नान्यो लयः कृष्णादिना क्वचित् ॥ ३,३.६ ॥

तत्त्वे पीडा न कर्तव्या तथा दुःभानि विन्दति ।

अत्यन्तपीडनात्तस्य रोगस्तस्य न संशयः ॥ ३,३.७ ॥

ज्ञातव्यांशे तु पीडा तु कर्तव्या गुरुणा सह ।

तमन्तेवासिनं चाहुः स अवेव यु गुरुः स्मृतः ॥ ३,३.८ ॥

ये कुर्वन्ति हरेस्तत्त्वविचारं तु परस्परम् ।

तावेव गुरुशिष्यौ तु विनतानन्दसंयुत ॥ ३,३.९ ॥

गुरुणापि सभं डास्यं कर्तव्यं कुटिलं विना ।

हर्षामर्षयुतः शिष्यो गुरुः कौटिल्यसंयुतः ॥ ३,३.१० ॥

उभौ तौ निरयं यातो यावदायन्द्रतारकम् ।

साक्षाद्भ्रुः पुरुषः पिङ्गलाक्षः स्वमायायां गुणमय्यां मडात्मा ।

स्वपौरुषेणैव सुमङ्गलेन अधात्तु वीर्यं भगवान्वीर्यवांश्च ॥ ३,३.११ ॥

गरुड उवाच ।

वीर्यस्वरुपं ब्रूहि मे वासुदेव वीर्यं त्वदीये संशयो मे विभाति ।

किं वीर्यभीशस्य स्वरुपभूतं किं वा विभिन्नं वद साधु वेत्सि ॥ ३,३.१२ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

यद्दीर्यमाधत्त हरिः स्वयं प्रभुर्मायाभिधायां विनतातनूज ।

तद्दीर्यमाहुर्नृहरेः स्वरुपं विपश्चितो निश्चिततत्त्वदर्शिनः ॥ ३,३.१३ ॥

भिन्नं तदाहुः प्राकृतमेव चाहुः स्वनाभिपद्मादिकवश्यं बोध्यम् ।

नैतावता ज्ञानरुपस्य विष्णोर्न वीर्यडानिरिति चिन्तनीयम् ॥ ३,३.१४ ॥

वीर्यस्वरुपी भगवान्वा सृष्टेवः सर्वत्र दृशेपि य सर्वकाले ।

सर्वार्थवान्यदि न स्यात्भगोन्द्र तर्हीश्वरः पुरुषो नैव स स्यात् ॥ ३,३.१५ ॥

अचिन्त्यवीर्यैश्चिन्त्यवीर्यैर्द्विरुपः स्त्रीरुपमेकं पुरुषं तथा परम् ।

उभे रुपे वीर्यवती भगोन्द्र तयोरभेदश्चिन्तनीयो हि सम्यक् ॥ ३,३.१६ ॥

स्त्रीरुपवान्यदि न स्यात्भगोर्द्रस्त्रीणां कथं प्रतिबिम्बत्वमेव ॥ ३,३.१७ ॥

स्त्रीरुपमस्माद्ब्रह्मजं (द्रास्तवं) चिन्तनीयं स्वरुपमेतन्नान्यथा चिन्तनीयम् ।

स्त्रीरूपवन्नैव विचिन्तनीयं नपुंसकं त्वस्य जन्मं हि विद्धि ॥ ३,३.१८ ॥

नपुंसकं नवैव स्वरूपभूतमतो हरौ नास्ति विचिन्तनीयम् ।

स्त्रीभिर्भूते हरिरूपे भगोन्द्र श्रीरूपमस्तीति विचिन्तनीयम् ॥ ३,३.१८ ॥

गरुड उवाच ।

स्त्रिया स्त्रियश्च संयोगं व्यर्थमडुर्मनीषिणः ।

स्त्रीरूपभूते विभे तु स्त्रीरूपाः सन्ति सर्वदा ॥ ३,३.२० ॥

स्थितौ तत्र निमित्तं यं ब्रूहि कृष्ण मम प्रभो ॥ ३,३.२१ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

स्त्रीभिर्भूतस्त्रीरूपे लक्ष्मीर्न स्यात्भगेश्वर ।

नित्यावियोगिनी देवी कथं स्यात्परमात्मनः ॥ ३,३.२२ ॥

हरेरनन्तरूपाणां स्त्रीरूपाणां भगेश्वर ।

अनन्तानन्तरूपेण नित्यं शुश्रूषणो रता ॥ ३,३.२३ ॥

अतो लक्ष्म्या वियोगस्तु शङ्कुनीयः कथञ्चन ।

नारायणो नाम हरिः स्वतन्त्रः स्त्रिया विना नास्ति कदापि तार्क्ष्यं ।

हरैर्मुकुन्दस्य पदारविन्दे शुश्रूषमाणा परमादरेण ॥ ३,३.२४ ॥

हरिं विना श्रीरपि देशकाले नास्तीति मोक्षेच्छुभिरैव वेद्यम् ।

यस्यामघाद्वीर्यमनुक्षाणां य सा मामिका येन्द्रजाला त्मिकेति ॥ ३,३.२५ ॥

वदन्ति ये असुरा मूढरूपा अधमतः प्रविशन्त्येव सर्वे ।

माया नाम प्रकृतिस्त्वेमाहुः सुसूक्ष्मरूपा न तु येन्द्रजालिका ॥ ३,३.२६ ॥

तस्याभिमानः श्रीरिति वेदितव्यो वीर्याधानं तत्र तेषां य मेलः ।

कार्योन्मुषं मेलनं यादुरार्यां षतो रूपं नादुराथ्याश्च विष्णोः ॥ ३,३.२७ ॥

सानादि नित्या सत्यरूपा य विष्णोर्मिथ्या रूपा सा कथं स्यात्भगोन्द्र ।

सत्या तनुः प्रकृतेस्तन्निगूढा सत्यत्वमाहुर्व्यवहारार्थरूपम् ॥ ३,३.२८ ॥

व्यवहाररूपा सत्यता येत्प्रकृत्यास्तदा कथं स्याद्यदनादिभूता ।

अनादिनित्या यदिति न स्यात्भगोन्द्र सुशूक्ष्मरूपेण न कारणां स्यात् ॥ ३,३.२९ ॥

सूक्ष्मेण रूपेण य कारणां स्यात्तर्हि प्रपञ्चस्य य कारणां वद ।

अविद्याया वशतो विष्णुरेव नानारूपैर्दृश्यते विष्णुरेव ॥ ३,३.३० ॥

शास्त्रज्ञानान्नाशमेति ऽयविद्या न संशयो हरिणा यैश्वमेति ।

अेव ब्रूषे यद्वि वादत्भगेन्द्र वक्ष्येडं ते तत्र युक्तिं शृणु त्वम् ॥ ३,३.३१ ॥

सर्वज्ञरूपस्य हि मे मुरारेः कथं उर्रेर्घटते ल्यज्ञाता य ।

सूर्ये यथा तमो नास्ति तथा नारायणे हरौ ।

अज्ञानं नास्ति पक्षीद्र कथं तत्त्वं ब्रवीष्यसि ॥ ३,३.३२ ॥

अतो नाडं ब्राह्मणस्त्वादिकावाद्दुपाधिसंभन्धवशादज्ञातायेत् ।

सर्वज्ञोसौ कुत्र पक्षीन्द्र विष्णुरल्पज्ञश्चो ज्ञानशून्यश्च कुत्र ॥ ३,३.३३ ॥

विरुद्धयोश्चानयोः सर्वदैव कथं यैक्यं संवादिष्यन्ति वेदाः ।

देशे काले सर्वदा दुःखडीनो जगत्कर्ता पूर्णशक्तिः सदैव ॥ ३,३.३४ ॥

शुभः सदा स्वल्पकर्तास्ति पूर्णः संसाररूपे दुःखरूपे च नित्यम् ।

विरुद्धयोश्चानयोःकैक्यमाडुरीशस्य मायावशतो मायिनश्च ॥ ३,३.३५ ॥

ये वैष्णवा वैष्णवदासवश्यास्तेषां द्रोढं सर्वदा संयरेधः ।

उशिप्रीतिस्तेन भवेन्न नित्यमानन्दवृद्धिस्तेन भवेन्न मुक्तौ ॥ ३,३.३६ ॥

मायी सदा मायिभृत्यस्तथापि भेदज्ञानान्निन्दते कार्यते य ।

तेनापि तेषां दुःखवृद्धिर्भवेत्य्य ल्यधं तमः पुनरावृत्तिडीनम् ॥ ३,३.३७ ॥

भगेन्द्रातः प्रकृतिः सूक्ष्मरूपा सा नित्या सा सत्यभूता सदैव ।

अेवं स्वयं कालवाध्यादिकानां परा (रमा)णवः सत्यरूपाश्च सन्ति ॥ ३,३.३८ ॥

परा (माणू)नां लक्षणं वेदितव्यं ज्ञानेच्छुभिर्नान्यथा वेदितव्यम् ।

पदार्यानां पार्थिवानां भगेन्द्र विशेषाणां यरमाभ्यो विशेषः ॥ ३,३.३९ ॥

स अेवः स्यात्परमाणुर्द्विजेन्द्र योन्त्योवि (व) शेषोवयवश्च स स्मृतः ॥ ३,३.४० ॥

गरुड उवाच ।

डे कृष्ण डे माधव सात्त्वतां पते पदार्यानां यरमांशः पराणु ॥ ३,३.४१ ॥

धृति प्रोक्तं तत्र मे संशयोस्ति योन्त्यो विशेषः स तु नांशयुक्तः ।

यो ल्यंशयुक्तो न तु सौंत्यो विशेष अेवं ममाभाति वयस्तु तथ्यम् ॥ ३,३.४२ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

य अेव लोके संस्थिता मानुषास्तु विशेषाणां दर्शने शक्तियुक्ताः ।

तथापि ते यस्य यांशित्वमेव विशेष वै नैव द्रष्टुं समर्थाः ॥ ३,३.४३ ॥

तमेवाडुश्चरमांशं विशेषं ये यैवमाडुर्भुनयस्तेन यान्ये ।

ये काणादा गौतमाद्याः भगेन्द्र निरंशकं परमाणुं वदन्ति ॥ ३,३.४४ ॥

अनन्तांशैः संयुतत्वेपि तांश्च निरंशिनो भ्रान्तिदृष्ट्या वदन्ति ।
 तस्मात्परा (रमा) एषोः परमाणुत्वमस्ति तदंशानां विनतागर्भजत ॥ ३,३.४५ ॥
 परा (रमा) एषूनामेकदेशे भगोन्द्र तन्नो संति प्राणिनां राशयश्च ।
 प्रत्येकश्च संति रूपा उरेश्च ह्यतश्च तत्परमाणोरणीयः ॥ ३,३.४६ ॥
 यो वा त्वाणीयान्परमस्य विषणोः स अथैव रूपो भडतो मडीयान् ।
 तेषामन्योन्यं न विशेषोस्ति कश्चिद्विन्त्यरूपे य विचिन्तनीयः ॥ ३,३.४७ ॥
 कालकोटिविडीनत्वं कालानन्त्यं विदुर्बुधाः ।
 देशकोटिविडीनत्वं देशानन्त्यं विदुर्बुधाः ॥ ३,३.४८ ॥
 गुणानामप्रमेयत्वे गुणानन्त्यं विदुर्बुधाः ।
 आनन्त्यं त्रिविधं नित्यं उरेर्नान्यस्य कस्यचित् ॥ ३,३.४९ ॥
 तस्य सर्वस्वरूपेषु यानन्त्यं तु त्रिलक्षणम् ।
 तथापि देशतस्तस्य परिच्छेदोऽपि युज्यते ॥ ३,३.५० ॥
 परिच्छेदस्तथा व्यामेरेकरूपेपि युज्यते ।
 तस्याचिन्त्याद्भूतैश्चर्यं व्यवहारार्थमेव य ॥ ३,३.५१ ॥
 गुणतः कालतश्चैव परिच्छेदो न कुत्रचित् ।
 व्याप्तत्वं देशतो ह्यस्ति सर्वभूतेषु यथापि ॥ ३,३.५२ ॥
 न य भेदः क्वचित्तस्य ह्यणुमात्रेपि युज्यते ।
 तथापि विद्यतेऽणुत्वं तस्मादैश्वर्ययोगतः ॥ ३,३.५३ ॥
 तस्माद्भिद्ध्यवतारार्थं व्याप्तत्वं यापि भाष्यते ।
 यत्तस्य व्यापकं रूपं परं नारायणं विदुः ॥ ३,३.५४ ॥
 अतश्च परमाणूनां पार्थिवाऽनन्त्यवादिनाम् ।
 भेदः परस्परं ज्ञेयस्तथेशस्य भडात्मनः ॥ ३,३.५५ ॥
 जडशयोर्जडानां च जवानां च परस्परम् ।
 तथैव जडजवानां नित्यं भेदो जडशयोः ॥ ३,३.५६ ॥
 पञ्च भेदा षमे नित्यं सर्वावस्थासु सर्वशः ।
 अेतादृश्यां तु मायायां वीर्यमाधत्त वीर्यवान् ॥ ३,३.५७ ॥
 पुरुषाण्यो हरिस्तस्मात्त्रिगुणानसृजत्प्रभुः ॥ ३,३.५८ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे

भगवद्दीर्यस्वयुपतदाधानद्धारकगुणत्रय सृष्टिजडेशभेदादिनिरूपणं नाम तृतीयोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ४

श्रीकृष्ण उवाच ।

यथा ससर्ज भगवांस्त्री-गुणान्प्रकृतेस्तदा ।

लक्ष्मीस्त्रिरूपा संभूता श्रीर्भूर्दुर्गोति संज्ञिता ॥ ३,४.१ ॥

सत्वाभिमानिनी श्रीस्तु भूर्देवी रजमानिनी ।

तमोभिमानिनी दुर्गा ह्येवमाहुर्मनीषिणः ॥ ३,४.२ ॥

अन्तरं न विजानीयाद्रूपाणां य परस्परम् ।

गुणानां यैव संबन्धाद्दुर्गादीनां भगेश्वर ॥ ३,४.३ ॥

अन्तरं ये विजानन्ति ते यान्त्यन्तमः परम् ।

पुरुषस्तु त्रिरूपोर्भूद्विष्णुर्ब्रह्मा भवेतिसः ॥ ३,४.४ ॥

सत्त्वेन लोकान्वर्धयितुं विष्णुः साक्षाद्भ्रुः स्वयम् ।

सृष्टिं कर्तुं य रजसा ब्रह्मणि प्राविशद्भ्रुः ॥ ३,४.५ ॥

आद्यो ब्रह्मा स विज्ञेयो न तु साक्षाद्भ्रुः स्वयम् ।

तमसापि समान्छन्तुं रुद्रे य प्राविशद्भ्रुः ॥ ३,४.६ ॥

रुद्रे स्थितो रुद्रसंज्ञो न रुद्रस्तु भ्रुः स्वयम् ।

विष्णुरेव भ्रुः साक्षात्तावुभौ न भरी स्मृतौ ॥ ३,४.७ ॥

आविष्टरूपौ विज्ञेयौ ब्रह्मरुद्राभिधायकौ ।

एवं ज्ञात्वा भोक्षमेति नान्यथा तु कथञ्चन ॥ ३,४.८ ॥

विष्णुर्ब्रह्मादिरूपाणामैक्यं जानन्ति ये द्विजाः ।

ते यान्ति नरकं धोरं पुनरावृत्तिवर्जितम् ॥ ३,४.९ ॥

गुणत्रयं प्रविष्टस्तु पुरुषो हरिरव्ययः ।

कार्योन्मुषं यथा भूयात्क्षोभयामास वै तथा ॥ ३,४.१० ॥

जातक्षोभाद्भगवतो मडानासीद्गुणत्रयात् ।

गुणत्रये विद्यमानाद्भागादेव न संशयः ॥ ३,४.११ ॥

मडतो ब्रह्मवायू य जज्ञाते भाभिमानिनौ ।
तस्य संवत्सरात्पश्चाद्यमलौ संभभूवतुः ॥ ३,४.१२ ॥
रजः प्रधानं यत्तत्त्वं मडत्तत्त्वमितीरितम् ।
सर्गं त्विमं विजानीयाद्गुणवैषम्यनामकम् ॥ ३,४.१३ ॥
गरुड उवाच ।
मडत्तत्त्वस्वरूपस्य ज्ञानार्थं देवकीसुत ।
त्वयोक्ता गुणवैषम्यनामिका सृष्टिरुत्तमा ॥ ३,४.१४ ॥
गुणवैषम्यशब्दार्थं मम ब्रूहि मडाप्रभो ।
श्रीकृष्ण उवाच ।
गुणवैषम्यशब्दार्थज्ञापनाय भगेश्वर ॥ ३,४.१५ ॥
अपिक्षितं य तत्रादौ गुणसाम्यं न संशयः ।
सम्यग्ज्ञापयितुं तत्र भादौ तावत्स्वगेश्वर ॥ ३,४.१६ ॥
राशिभूतं गुणानां तु दर्शयिष्ये स्थितिं य वै ।
राशीभूतस्य तसमः सकाशाद्धिनतासुत ॥ ३,४.१७ ॥
राशीभूतं रजो ज्ञेयन्द्रिगुणं तत्तु नान्यथा ।
राशीभूतस्य रजसः सकाशाद्धिनतासुत ॥ ३,४.१८ ॥
राशीभूतं तथा सत्त्वं द्विगुणं समुदाहृतम् ।
मूलप्रकृतिज्ञा ल्येते न मूला प्रकृतिः स्मृता ॥ ३,४.१९ ॥
यतः प्रकृतिरुपाणां परिच्छेदो न विद्यते ।
अतः प्रकृतिज्ञा ज्ञेया न मूलास्ते भगेश्वर ॥ ३,४.२० ॥
अेवं तव गुणानाञ्च परिमाणं भगेश्वर ।
उक्तं स्वरूपं तेषां तु तव सम्यग्भगेश्वर ॥ ३,४.२१ ॥
तत्र राशित्रये सत्त्वं केवलं समुदाहृतम् ।
रजस्तमोभ्यां गरुड ल्यविमिश्रं ल्यतस्तु तत् ॥ ३,४.२२ ॥
केवलं सत्त्वमित्युक्तं न तु श्रेष्ठत्वतः प्रभो ।
सृष्टिकाले केवलं स्यात्प्रलये मिश्रितं भवेत् ॥ ३,४.२३ ॥
सर्वदाप्यविमिश्रं य सत्त्वरशिं भगेश्वर ।
सर्वदापि विमिश्रं य सत्त्वरशिं द्विजोत्तम ॥ ३,४.२४ ॥

ये विजानन्ति ते सर्वे विशन्ति ष्यधरं तमः ।
 रजस्तमोगुणौ वीन्द्रं धतराभ्यां विमिश्रितौ ॥ ३,४.२५ ॥
 सृष्टौ प्रलयकालेपि मिश्रावेव भगेश्वर ।
 राशिभूतेपि रजसि रजोभागाच्छताधिकम् ॥ ३,४.२६ ॥
 सत्त्वं य मिश्रितं ज्ञेयं नान्यथा पक्षिसत्तम ।
 रजसः शतभागानां मध्ये तु विनतासुत ॥ ३,४.२७ ॥
 य अेको भाग उद्दिष्टस्तावत्परिमितं तमः ।
 राशिभूतेपि रजसि मिश्रितं परिकीर्तितम् ॥ ३,४.२८ ॥
 रजोराशिस्थितिस्त्वेवं तात व्याप्तं तमोगुणैः ।
 राशिभूतेपि तमसि सत्त्वं य विनतासुत ॥ ३,४.२९ ॥
 तमः सकाशाद्गरुड दशभागाधिडेन य ।
 मिश्रितं भवतीत्येवं ज्ञातव्यं नात्र संशयः ॥ ३,४.३० ॥
 तमसो दशभागानां मध्ये तु विनतासुत ।
 य अेको भाग उद्दिष्टस्तावत्परिमितं रजः ॥ ३,४.३१ ॥
 राशिभूतेपि तमसि मिश्रितं भवति ध्रुवम् ।
 तमोराशिस्थितिस्त्वेवं ज्ञातव्या पक्षिसत्तम ॥ ३,४.३२ ॥
 गरुड उवाच ।
 रशिभूतेपि रजसि राशिभूते तमस्यपि ।
 सत्त्वांशा ष्यधिकाः संतीत्येवमुक्तं मयानघ ॥ ३,४.३३ ॥
 तत्र मे संशयो ष्यस्ति शृणु त्वं सात्त्वतां पते ।
 यद्राश्यां यद्रा शिभागा ष्यधिकाः संति यावता ॥ ३,४.३४ ॥
 तावता व्यवहारः स्यात्क्षीरनीरमिव प्रभो ।
 श्रुत्वा स गरुडेनोक्तं भगवान्युरुषोत्तमः ॥ ३,४.३५ ॥
 उवाच पर मप्रीत्या संस्तुवन्गरुडं हरिः ।
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 रजोराश्या तमोराश्या सत्त्वराश्यधिका सदा ॥ ३,४.३६ ॥
 मिश्रितं यापि पक्षीन्द्र न सत्त्वमिति कीर्त्यते ।
 रजोराशिस्तमोराशिरित्येवं विबुधा विदुः ॥ ३,४.३७ ॥

विषं तु चरुदुग्धस्थं विषमित्युच्यते यथा ।
अेवं मयोक्ता गरुड गुणानां निजसंस्थितिः ॥ ३,४.३८ ॥
साम्यावस्थां गुणानां य शृण्विदानीं भगेश्वर ।
राशीकृताख्य रजसः जन्मं यख्य कगेश्वर ॥ ३,४.३९ ॥
महत्तत्त्वे प्रविष्टे य यद्रजः पस्कितीर्तितम् ।
प्रलये समनुप्राप्ते महत्तत्त्वे स्थितं रजः ॥ ३,४.४० ॥
द्वादशांशेन तु ङ्यध्वा विभक्तं भवति प्रभो ।
राशीभूते हि सत्त्वे तु दशाभागेन मिश्रितम् ॥ ३,४.४१ ॥
सम्यकभवति पक्षीन्द्र तथैकांशेन यादृज ।
तमोराश्या मिश्रितं य भवत्येव न संशयः ॥ ३,४.४२ ॥
अन्येनैकेन भागेन रजोराश्या भगेश्वर ।
मिश्रितं भवतीत्येवं ज्ञातव्यं नान्यथा क्वचित् ॥ ३,४.४३ ॥
गुणत्रयेपि भगवान्महत्तत्त्वस्य यादृज ।
अेवं लयस्तु ज्ञातव्यो हृदि तत्त्वार्थवोदिभिः ॥ ३,४.४४ ॥
अेवं गुणत्रयाणां य मिश्रितत्वात्मगेश्वर ।
गुणसाम्यमिति प्रादुरेवं जनीहि वै भग ॥ ३,४.४५ ॥
अन्यथा ये विजानन्ति ते यान्ति ङ्यधरं तमः ।
गरुड उवाच ।
राशीकृतगुणानां य त्रयाणां परमेश्वर ॥ ३,४.४६ ॥
विशालानां परं ब्रह्मन्प्रलये गुणसाम्यता ।
कथं ब्रूहि महाभाग अेतत्तत्त्वं समासतः ॥ ३,४.४७ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ।
राशीभूतगुणानां तु त्रयाणामपि सत्तम ।
तदा विमिश्रितत्वेन ङ्यवस्थानं विदुर्बुधाः ॥ ३,४.४८ ॥
छदानीं गुणवैषम्यं शृणु सम्यज्जम प्रिय ।
सृष्टिकाले तु सम्प्राप्ते यत्पूर्वं प्रलये भग ॥ ३,४.४९ ॥
दशाभागेश्च सत्त्वे तु मिश्रितं यद्र जस्तथा ।
तमस्थयेकभागेन प्रविष्टं यत्तु तद्रजः ॥ ३,४.५० ॥

रजस्यप्येकभागो न प्रविष्टं यस्य तद्रजः ।
 अयं द्वादशभागैश्च प्रविष्टं सर्वशो रजः ॥ ३,४.५१ ॥
 सत्त्वस्तैर्दशभागैश्च तथैकेन रजोशिना ।
 अयमेकादशैर्भागैस्तमस्थांशेन वै वृजि ॥ ३,४.५२ ॥
 मिश्रितं भवति ह्यध्वा मलत्तत्त्वं तदा स्मृतम् ।
 अतदन्यो विशेषश्च मन्तर्धो विनतासुत ॥ ३,४.५३ ॥
 अेकांशस्तामसो ज्ञेयो मलत्तत्त्वे न संशयः ।
 अयं त्रयोदशैर्भागैर्मिश्रितं तस्य सत्तम ॥ ३,४.५४ ॥
 अयमेतद्विज्ञानीयान्नान्यथा तु कथञ्चन ।
 गरुड उवाच ।
 यतुर्भुजाच्छ्रुतं पूर्वं भगवन्सात्त्वतां पते ॥ ३,४.५५ ॥
 यतुर्भाग्वात्समुत्पन्नं मलत्तत्त्वमिति प्रभो ।
 तत्रैकांशस्तमः प्रोक्तः त्रिभागो रज अयं च ॥ ३,४.५६ ॥
 तदादुर्भ्रामाणो रुपं गुणवैषम्यनामकम् ।
 यतुर्भाग्वात्मकं प्रोक्तं मलत्तत्त्वं श्रुतं मया ॥ ३,४.५७ ॥
 त्रयोदशांशैः संभूतमिति प्रोक्तं त्वयानघ ।
 तदेतत्संशयं छिन्धि कृपालो भक्तवत्सल ॥ ३,४.५८ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 भ्रामोक्तस्य मयोक्तस्य विवादो नास्ति सर्वथा ।
 मूलसत्त्वे मिश्रितं च दशभागो न यद्रजः ॥ ३,४.५९ ॥
 तत्सर्वं च मिलित्वैव त्वेको भागस्तु कीर्तितः ।
 मूले रजसि यय्योक्तो रजोभागः षोडशर ॥ ३,४.६० ॥
 भागे द्वितीये विज्ञेयस्तद्रजो नात्र संशयः ।
 मूले तमसि यय्योक्तो रजोभागस्तथैव च ॥ ३,४.६१ ॥
 तृतीयभागो विज्ञेयो नात्र कार्या विचारणा ।
 तथा मूले च तमसि ह्येको भागस्तमः स्मृतः ॥ ३,४.६२ ॥
 अयं त्रिभागो रजसः अेकांशस्तमसः स्मृतः ।
 तदादुर्भ्रामाणो देहं गुणवैषम्यनामकम् ॥ ३,४.६३ ॥

गरुड उवाच ।

महत्तत्त्वस्य यत्वारो भागास्तेषु रजस्रयः ।
तमसस्त्वेक एवेति त्वयोक्तं गरुडध्वज ॥ ३,४.६४ ॥

रजोभागात्मको दैहोः ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।
एति प्रतीयते ब्रह्मन्वचनात्तव माधव ॥ ३,४.६५ ॥

शुद्धसत्त्वात्मको दैहो ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।
एवं हि श्रूयते कृष्ण संशयो मेत्र बाधते ॥ ३,४.६६ ॥

तमेवं संशयं छिन्धि यद्वि तच्छ्रीतुमर्हति ।
श्रीकृष्ण उवाच ।

त्रिभागभूते रजसि तथा द्वादशाधापि च ॥ ३,४.६७ ॥

रजसोपेक्षया सत्त्वं दशांशाधिकमेव च ।
प्रविष्टमस्तीति भग ज्ञातव्यं तच्छशु द्विज ॥ ३,४.६८ ॥

तमसोपेक्षया सत्त्वं दशांशाधिकमेव वै ।
प्रविष्टमस्तीति भग वक्तव्यं नात्र संशयः ॥ ३,४.६९ ॥

तमसोपेक्षया तत्र तम एकादशं स्मृतम् ।
अेकांशस्तु रजो ज्ञेयमेवमाहुर्मनीषिणः ।
एवं च मिलितान्भागान्वक्ष्ये शृणु मडामते ॥ ३,४.७० ॥

महत्तत्त्वसमुत्पत्ता उपादानं भगेश्वर ।
त्रयोदशांशा विज्ञेया द्वादशाशं रजः स्मृतम् ॥ ३,४.७१ ॥

अेकांशस्तमसो ज्ञेयस्तत्र भागाञ्छृणु द्विज ।
आदौ तु द्वादशांशेषु भागान्वक्ष्यामि तच्छशु ॥ ३,४.७२ ॥

अेकांशस्तमसो ज्ञेयस्तद्दशांशाधिकं रजः ।
तच्छतांशाधिकं सत्त्वमेवमाहुर्मनीषिणः ॥ ३,४.७३ ॥

अेकांशतमसि ज्ञेयं विभागाञ्छृणु सत्तम ।
अेकांशस्तु रजो ज्ञेयस्तमो ज्ञेया दशाधिकम् ॥ ३,४.७४ ॥

तमोभागास्तु विज्ञेयास्तद्दशांशाधिकः स्मृतः ।
सत्त्वभाग एति ज्ञेयो महत्तत्त्वे भगेश्वर ॥ ३,४.७५ ॥

सत्त्वांशो बहुलो यस्माच्छुद्धसत्त्वं यतुर्भुवः ।

उत्पत्तिर्मंडतश्चोक्ता अेवं च विनतासुत ॥ ३,४.७६ ॥

तजृज्ञानान्भोक्षमाप्नोति नान्यथा तु कथञ्चन ॥ ३,४.७७ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे कृषण गरुडसंवादे तृतीयांशे ब्रह्मकाएडे
गुणवैषम्यभेदब्रह्मभेदस्वरूपगुणसाम्यनिर्गुणं नाम चतुर्थोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- प

अेतादृशे मडत्तत्त्वे लक्ष्म्या सड हरिः स्वयम् ।

प्रविवेश मडाभाग क्षोभयामास वै हरिः ॥ ३,प.१ ॥

अडन्तत्वमभूत्तस्माजृज्ञानद्रव्यडियात्मकम् ।

अडडुारसमुत्पत्तावेकांशस्तमसि स्मृतः ॥ ३,प.२ ॥

तदृशांशाधिकरजस्तदृशांशाधिकं प्रभो ।

सत्त्वमित्युच्यते सद्भिर्ज्यैतदात्मा त्वडं स्मृतम् ॥ ३,प.३ ॥

अडन्तत्त्वाभिमानी तु आदौ शेषो बभूवड ।

सडस्राब्दाख्य पश्चात्तौ जातौ भगडरौ द्विज ॥ ३,प.४ ॥

अडन्तत्त्वे भग ङ्येषु प्रविष्टो हरिरव्ययः ।

क्षोभयामास भगवात्वडक्ष्म्या सड हरिः स्वयम् ॥ ३,प.५ ॥

वैकारिकस्तामसश्च तैजसश्चेत्यडं त्रिधा ।

त्रिधा बभूव रुद्रोऽपि यतस्तेषां नियामकः ॥ ३,प.६ ॥

वैकारिकस्थितो रुद्रो वैकारिक एति स्मृतः ।

तामसे तु स्थितो रुद्रस्तामसो ङ्यभिधीयते ॥ ३,प.७ ॥

तैजसे तु स्थितो रुद्रो ळोडे वै तैजसः स्मृतः ।

तैजसे तु ङ्यडन्तत्त्वे लक्ष्म्या सड हरिः स्वयम् ॥ ३,प.८ ॥

विशित्वा क्षोभयामास तदासौ दशधा त्वभूत् ।

श्रोत्रं यक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥ ३,प.९ ॥

वाक्पाणिपादं पायुश्च उपस्थेति दश स्मृताः ।

वैकारिके ङ्यडन्तत्त्वे प्रविश्य क्षोभयद्दरिः ॥ ३,प.१० ॥

मडत्तत्त्वादिमा अदाविन्द्रियाणां च देवताः ।

अेकादशविधा आसङ्गमेण तु भगेश्वर ॥ ३,प.११ ॥

मनोभिमानी नी ज्यादौ वारुणी त्वभवत्तदा ।
अनन्तरं च सौपर्णी गौरोजापि तथैव च ॥ ३,प.१२ ॥
शेषादनन्तरास्तासां दशवर्षादनंरम् ।
उत्पत्तिरिति विज्ञेयं क्रमेण तु भगेश्वर ॥ ३,प.१३ ॥
मनोभिमानीनावन्याविन्द्रकामौ प्रजज्ञातुः ।
ताक्षर्यं ह्यनन्तरौ ज्ञेयौ मुक्तौ संसार एव च ॥ ३,प.१४ ॥
ततस्त्वगात्मा ह्यभवत्सोढं कारिकं हरितः ।
ततः पाण्यात्मकाश्चैव जज्ञिरे पक्षिसत्तम ॥ ३,प.१५ ॥
शयी रतिश्चानिरुद्धस्तथा स्वायंभुवो मनुः ।
भृङ्गस्यतिस्तथा दक्ष एते पाण्यात्मकाः स्मृताः ॥ ३,प.१६ ॥
दक्षस्थानन्तरं जज्ञे प्रवाडो नाम याङ्ज ॥
स एवोक्तश्चातिवाडो यापयत्यात्मयोदितः ॥ ३,प.१७ ॥
उस्तादनन्तरं ज्ञेयो न तु शय्यादिवत्स्मृतः ।
ततोभवन्मडाभाग यक्षुरिन्द्रियमात्मनः ॥ ३,प.१८ ॥
स्वायंभुवमनोर्भार्या शत३पा यमस्तथा ।
यन्द्रसूर्यौ तु यत्वारश्चक्षुरिन्द्रियमानिनः ॥ ३,प.१९ ॥
यन्द्रः श्रोत्राभिमानीति तथा ज्ञेयः भगेश्वर ।
जिह्वेन्द्रियात्मा वरुणः सूर्यस्थानन्तरोभवत् ॥ ३,प.२० ॥
वागिन्द्रियाभिमानीन्यो ह्यभवन्वरुणादनु ।
दक्षपत्नी प्रसूतिश्च भृगुरग्निस्तर्ध्व च ॥ ३,प.२१ ॥
तत्र वैते मडात्मानो वागिन्द्रियनियामकाः ।
ये क्वयादाद्यश्चोक्तास्तेनन्तत्वनियामकाः ॥ ३,प.२२ ॥
साम्यत्वाय्य तथैवोक्तिर्न तु तत्त्वाभिमानीतः ।
उपस्थमानिनो वीन्द्रं बभूवुस्तदनन्तरम् ॥ ३,प.२३ ॥
विश्वामित्रो वसिष्ठोत्रिभरीशिः पुलः कतुः ।
पुलस्त्योङ्गिरसश्चैव तथा वैवस्वतो मनुः ॥ ३,प.२४ ॥
मन्वाद्योनन्तसंभ्या उपस्थात्मान हरिताः ।

पायोश्च मानिनो वीन्द्र जङ्गिरे तदनन्तरम् ॥ ३,प.२५ ॥
 सूर्येषु द्वादशस्वेको मित्रस्तारा गुरोः प्रिया ।
 कोणाधिपो निरृतिश्च प्रवळप्रिया ॥ ३,प.२६ ॥
 यत्वार अते पक्षीन्द्र वायुतत्वाभिमानिनः ।
 घ्राणाभिमानिनः सर्वे जङ्गिरे द्विजसत्तम ॥ ३,प.२७ ॥
 विष्ववसेनो वायुपुत्रौ ऽयश्चिनौ गणपस्तथा ।
 वित्तपः सप्त वसव उक्तो ऽप्याग्निस्तथाष्टमः ॥ ३,प.२८ ॥
 सत्यानां शृङ्गु नामानि द्रोणः प्राणो ध्रुवस्तथा ।
 अर्कं दौषस्तथा वस्कः सप्तमस्तु विभावसुः ॥ ३,प.२९ ॥
 दशरुद्रास्तथा ज्ञेया मूलरुद्रो भवः स्मृतः ।
 दश रुद्रस्य नामानि शृङ्गुष्व द्विजसत्तम ॥ ३,प.३० ॥
 रैवन्तेयस्तथा भीमो वामदेवो वृषाकपिः ।
 अश्वैकपादछिर्वृद्धो बहुरुपो मखानिति ॥ ३,प.३१ ॥
 दश रुद्रा इति प्रोक्ताः षडादित्याञ्छृणु द्विज ।
 उरुक्रमस्तथा शङ्को विवस्वान्वरुणस्तथा ॥ ३,प.३२ ॥
 पर्जन्योतिभाङ्गुरेत उक्ताः पूर्वं द्विजोत्तम ।
 पर्जन्यव्यतिरिक्तास्तु पर्जन्यैवोक्ता न संशयः ॥ ३,प.३३ ॥
 गङ्गासप्तमस्तु पर्जन्य इति योक्तः ञ्जेश्वर ।
 सविता ऽथर्षमा धाता पूषा त्वष्टा तथा भगः ॥ ३,प.३४ ॥
 यत्वारिंशत्तथा सप्त मलयः परिकीर्तिताः ।
 द्वापुक्ताविति विज्ञेयो प्रवळोतिवळस्तथा ॥ ३,प.३५ ॥
 तथा दशविधा ज्ञेया विश्वेदेवाः ञ्जेश्वर ।
 शृङ्गु नामानि तेषां तु पुत्रवरार्द्रवसंज्ञकौ ॥ ३,प.३६ ॥
 धूरिलोचनसंज्ञौ द्वौ ऋतुदक्षेति संज्ञकौ ।
 द्वौ सत्यवसुसंज्ञौ य कामकालकसंज्ञकौ ॥ ३,प.३७ ॥
 अथ दशविधा ज्ञेया विश्वेदेवाः प्रकीर्तिताः ।
 तथा ऋभुगणश्चोक्तस्तथा य पितरस्त्रयः ॥ ३,प.३८ ॥

धावा पृथिव्यौ विज्ञेयौ अते च षडशीतयः ।
 देवाः प्रजङ्गिरे सर्वे नासिकद्रियमानिनः ॥ ३,प.३९ ॥
 आकाशस्याभिमानी तु गणपः सुदाहृतः ।
 उभयत्राभि मानीति ज्ञेयं तत्त्वार्थवेदिभिः ॥ ३,प.४० ॥
 विष्वक्सेनं विना सर्वे जयाद्या विष्णुपार्षदाः ।
 अभवन्समडीनाश्च विष्वक्सेनादनन्तरम् ॥ ३,प.४१ ॥
 अतेपि नासिकायाश्च अवान्तरनियामकाः ।
 अतस्ते तत्त्वमानिभ्यो ह्यवरास्ते प्रकीर्तिताः ॥ ३,प.४२ ॥
 स्पर्शतत्त्वाभिमानी तु अपानश्चेत्युदाहृतः ।
 रुपाभिमानी संजङ्गे व्यानो नाम मडान्मभो ॥ ३,प.४३ ॥
 रसात्मक उदानश्च समानो गन्धनामकः ।
 अपां नाथाश्च यत्वारो मरुतः परिकीर्तिताः ॥ ३,प.४४ ॥
 जयाधनन्तरान्वक्ष्ये समुत्पन्नाम्भगेश्वर ।
 प्रधानाग्ने प्रथमजः पावकः समुदाहृतः ॥ ३,प.४५ ॥
 भृगोर्महर्षेः पुत्रश्च श्यवनः समुदाहृतः ।
 भृहस्पतेश्च पुत्रस्तु उतथ्यः परिकीर्तितः ॥ ३,प.४६ ॥
 रैवतश्चाक्षुषश्चैव तथा स्वारोशिषः स्मृतः ।
 उत्तमो ब्रह्मसावर्णी रुद्रसावर्णिरिव य ॥ ३,प.४७ ॥
 देवसावर्णिसावर्णिरिन्द्रसावर्णिरिव य ।
 तथैव दक्षसावर्णिर्धर्मभावर्णिरिव य ॥ ३,प.४८ ॥
 अेकादशविधा ज्येवं मनवः परिकीर्तिताः ।
 पितृणां समकं यैवेत्याद्याः संजङ्गिरे षग ॥ ३,प.४९ ॥
 तदनन्तरमुत्पन्नास्तेभ्यो नीयाः शृणु द्विज ।
 वरुणस्य पत्नी गङ्गा पर्जन्याभ्यो विभावसुः ॥ ३,प.५० ॥
 यमभार्या श्यामला तु ह्यनिरुद्धप्रिया विराट् ।
 ब्रह्माण्डमानिनी सैव ह्युषानाम्ना सुशब्दिता ॥ ३,प.५१ ॥
 रोहिणी यन्द्रभार्योक्ता सूर्यभार्या तु संज्ञका ।
 अेता गङ्गादिषट्संख्या जङ्गिरे विनतासुत ॥ ३,प.५२ ॥

गङ्गाधनन्तरं जज्ञे स्वाहा वै मन्त्रदेवता ।
 स्वाहानामाग्निभार्याङ्क्ता गङ्गादिव्योधमा श्रुता ॥ ३,प.५३ ॥
 स्वाहानन्तरजो ज्ञेयो ज्ञानात्मा बुधनामकः ।
 बुधस्तु यन्द्रपुत्रो यः स्वाहाया अधमः स्मृतः ॥ ३,प.५४ ॥
 उषा नाम तथा जज्ञे बुधस्थानन्तरं भग ।
 उषानामा भिमानी तु ङ्यश्चिभार्या प्रकीर्तिता ॥ ३,प.५५ ॥
 बुधाधमा सा विज्ञेया नात्र कार्या विचारणा ।
 ततः शनैश्चरो जज्ञे पृथिव्यात्मेति विश्रुतः ॥ ३,प.५६ ॥
 उषाधमस्तु विज्ञेयस्ततो जज्ञेथ पुष्करः ।
 कर्माभिमानी विज्ञेयः शनैश्चर एतीरितः ॥ ३,प.५७ ॥
 तत्त्वाभिमामिनो देवानेवं सृष्ट्वा हरिः स्वयम् ।
 प्रविवेश स देवेशस्तत्त्वेषु रमया सहा ॥ ३,प.५८ ॥
 एति श्रीगारुडे महापुराणे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
 तत्त्वाभिमामि देवतोत्पत्तितत्तारतम्यनिर्गुणं नाम पञ्चमोऽध्यायः

श्रीगारुडमहापुराणम्- ६

श्रीकृष्ण उवाच ।

तत्रतत्र स्थितास्तत्त्वे तत्तत्त्वाभिमामिनः ।
 स्वेस्वे ङ्यायतने स्वाङ्गे तदर्थं य भगेश्वर ॥ ३,६.१ ॥
 हरिं नारायणं सम्यक्स्तोतुं समुपयङ्किरे ।
 चिन्त्याचिन्त्यगुणो विष्णौ विरुद्धाः संति सद्गुणाः ॥ ३,६.२ ॥
 ऐकैकशोऽनन्तास्ते तद्गुणानां स्तुतौ मम ।
 क्व शक्तिरिति बुद्ध्य सा व्रीडयावनताभवीत् ॥ ३,६.३ ॥
 श्रीरुवाच ।
 नतास्मि ते नाथ पदारविन्दं न वेद यान्यख्यरणादृते तव ।
 त्वयीश्वरे संति गुणाः श्रुतास्तु तथाश्रुताः संति य देवदेव ॥ ३,६.४ ॥
 सम्यक्सृष्टे स्वायतनं य दत्त्वा गोविन्द दामोदर मां य पाहि ।

स्तुत्या मदीयश्च सुभकपूर्णाः प्रियो जनो नास्ति तथा त्वदन्यः ॥ ३,६.५ ॥

ब्रह्मोवाच ।

लक्ष्मीपते सर्वजगन्निवास त्वं ज्ञानसिंधुः क्व य विश्वमूर्ते ।

अहं क्व याज्ञस्तव वै शक्तिरस्ति ङ्यज्ञोहं वै ङ्यल्पशक्तिर्ममास्ति ॥ ३,६.६ ॥

लक्ष्म्याश्चैव ज्ञानवैराग्यभक्ति ङ्यत्यल्पमद्वा मयि सर्वदैव ।

तव प्रसादादस्ति जगन्निवास तत्र स्वामित्वं नास्ति विष्णो सहैव ॥ ३,६.७ ॥

न देहि त्वं सर्वदा मे मुरारे अहममत्वं प्राप्यमेतावदेव ।

गम्यज्ञानं योग्यगुणो रमेश प्रमादो वा नास्तिनास्त्यद्य नित्य ॥ ३,६.८ ॥

तन्मे ङ्घ्रीकाणि पतन्त्यसात्ये पदारविन्दे तु पतन्तु सर्वदा ।

लक्ष्म्या ङ्यहं कोटिगुणेन हीनः स्तोतुं सामर्थ्यं नास्ति मे सुप्रसीद ॥ ३,६.९ ॥

धृति स्तवं विष्णुगुणान्विधाता तार्क्ष्यस्थितः प्राञ्जलिस्तस्य यात्रे ।

तदा वायुर्देवदेवो मडात्मा दृष्ट्वा विष्णु भक्तिसंवर्धितात्मा ॥ ३,६.१० ॥

स्नडोत्थरावः स्मविताक्षरस्तं मुञ्चन्कृष्णान्प्राञ्जलिराजभाषे ।

वायुरुवाच ।

अते हि देवास्तव भृत्यभूताः पदारविन्दं परमं सुदुर्लभम् ॥ ३,६.११ ॥

यतुर्विधान्युरुषार्थान्नमेश सम्प्रार्थये तस्य सदापि देव ।

दृष्ट्वा हरेः सैव मायैव तावत्सुकाराणां किञ्चिदन्यत्र यास्ति ॥ ३,६.१२ ॥

अतो नाहं प्रद्योदपि भूमन्भवत्पदांभोजनिषवणोत्सुकः ।

लोकस्य कृष्णाद्रिमुषस्य कर्मणा अपुण्यशीलस्य सुदुःभितस्य ॥ ३,६.१३ ॥

अनुग्रहार्थं य तवावतारो नान्यश्च किञ्चित्पुरुषार्थस्तवेश ।

गोभूसुराणां य मडीरुडाणां तथा सुराणां प्रवरावतारैः ॥ ३,६.१४ ॥

क्षेमोपकाराणि य वासुदेव कीडन्विधत्ते न य किञ्चिदन्यत् ।

मनो न तृप्यत्यपि शंसतां नः सुकर्मभौलेश्चरितामृतानि ॥ ३,६.१५ ॥

अच्छिन्नभक्तस्य हि मे मुकुन्द सदा भक्तिं देहि पादारविन्दे ।

सदा तदेवास्तु न किञ्चिदन्यद्यत्र त्वमासीः पुरुषे देवदेव ॥ ३,६.१६ ॥

अहं य तत्रास्मि तव प्रसादाद्यत्रास्म्यहं तत्र भवान्महाप्रभो ।

व्यंसिर्ममेयं य शरीरमध्ये यतुर्मुषश्चैव न यैततदन्यैः ॥ ३,६.१७ ॥

मदीयनिद्रा तव वन्दनं प्रभो मदीययामाचरणं प्रदक्षिणम् ।

मदीयव्याख्याडरणं स्तुतिः स्यादेवं विदित्वा य समर्पयामि ॥ ३,६.१८ ॥

मद्ब्रह्मिद्योग्यं य पदार्थजातं दृष्ट्वा उरेः प्रतिमा अेव तस्य ।

एत्थं मत्वाहं सर्वदा देवदेव तत्रस्थितान्दरिद्रुपान्भजिष्ये ॥ ३,६.१९ ॥

यस्यन्दनं यत्तु पुष्पं य धूपं वस्त्रं य यद्भक्ष्यभोज्यादिकं य ।

येतत्सर्वं विष्णुप्रीत्यर्थमेवेत्येतद्भ्रतं सर्वदा वै करिष्ये ॥ ३,६.२० ॥

अवैष्णवान्दूषयिष्ये सदाहं सद्द्वैष्णवान्या (ल्लां) लयिष्ये मुरारे ।

विष्णुद्रुडां छेदयिष्ये य जिह्वां तच्छृण्वतां पूरयिष्ये त्रपूल्काः ॥ ३,६.२१ ॥

येतादृशी शक्तिर्ममास्ति देव तव प्रसादाद्भ्र लिनोऽपि विष्णो ।

अथापि नाहं स्तवने समर्थः लक्ष्या ज्यहं कोटिगुणैर्विडीनः ॥ ३,६.२२ ॥

येतत्स्तोत्रं ज्यर्थयेष्यैव या नः तत्र प्रीतिर्ज्यक्षया मे सदा स्यात् ।

स्तोत्रं ज्येतत्पाठयन्तीह लोके ते वैष्णवास्ते य हरिप्रियाश्च ॥ ३,६.२३ ॥

कुर्वन्ति ये पठनं नित्यमेव समर्पयिष्यति सदा हरौ य ।

तेषां हरिः प्रीयते केशवोहं हरौ प्रसन्ने किमलभ्यमस्ति ॥ ३,६.२४ ॥

अेवं स्तुत्वा वलदेवो मडात्मा तूष्णीं स्थितः प्राञ्जलिरग्रतो उरेः ।

सरस्वत्युवाच ।

को वा रसज्ञो भगवन्मुरारे उरे गुणस्तवनात्कीर्तनाद्वा ॥ ३,६.२५ ॥

अलंभुद्धिं प्राप्नुयाद्देवदेव भ्रज्मादिभिः सर्वदा स्तूयमान ।

यः कर्णनाडीं पुरुषस्य यातो भवप्रदां देहरतिं छिनत्ति ॥ ३,६.२६ ॥

न केवलं देहरतिं छिनत्त्यसद्गुह्यक्षेत्रभार्यासुतेषु नित्यम् ।

पश्चाद्विद्रुपेषु धनादिकेषु अनर्ध्वरत्नेषु प्रियं छिनात्ति ॥ ३,६.२७ ॥

अनं तवेदप्रतिपादितोऽपि लक्ष्मीर्न वै वेद तव स्वद्रुपम् ।

यत्तुर्भुभो नैव वेद न वायुरसौ न वेत्तीति किमत्र सित्रम् ॥ ३,६.२८ ॥

येतादृशस्य स्तवने क्वास्ति शक्तिर्मम प्रभो भ्रज्मवाय्वोः सकाशात् ।

शतैर्गुणैः सर्वदा न्यूनतास्ति अतो उरे दयया मां य पाहि ॥ ३,६.२९ ॥

अेवं स्तुत्वा हरिं सा तु तूष्णीमास भगश्चर ।

भारती तु तदा स्तोतुं हरिं समुपयकमे ॥ ३,६.३० ॥

भारत्युवाच ।

भ्रज्मेश लक्ष्मीश उरे मुरारे गुणांस्तव श्रद्धानस्य नित्यम् ।

तथा स्तुवन्तोस्य विवर्धमानां मतिं च नित्यं विषयेष्वसत्सु ॥ ३,६.३१ ॥

कुर्वन्ति वैराग्यममत्र लोके ततः परं भक्तिदृढां तथैव ।

ततः परं यैव उरैः प्रसन्नतां कुर्वन्ति नित्यं तव देवदेव ॥ ३,६.३२ ॥

तेनापरोक्षं च भवेद्य तस्य अतो गुणानां स्तवने च मे रतिः ।

सा तु प्रजाता पुरुषस्य नित्यं संसारदुःखं तु तदाच्छिनत्ति ॥ ३,६.३३ ॥

विच्छिन्नदुःखस्य तदाधिकारिण आनन्दरुपाप्यङ्गलं ददाति ।

उरैर्गुणानस्तुवतां च पापं तेषां छि पुण्यं च तथा क्षिणोति ॥ ३,६.३४ ॥

अयं विदित्वा परमो गुरुर्मम वायुर्दयालुर्मम वल्लभश्च ।

उरैर्गुणान्सर्वगुणप्रसारात्ममैव योग्यान्सुभ्रमुप्यभूतान् ॥ ३,६.३५ ॥

उद्धृत्य पुण्येभ्य एवार्तबन्धुः शिवश्च नो द्रुष्यति पुण्यकीर्तिम् ।

तव प्रसादाख्य श्रियः प्रसादाद्वायोः प्रसादाख्य ममास्ति नित्यम् ॥ ३,६.३६ ॥

यद्यत्करोत्येव सदैव वायुस्तत्करोत्येव सदैव नित्यम् ।

वायोर्विशोधं न करोति देवः स तद्विशोधं च करोति नित्यम् ॥ ३,६.३७ ॥

उरैर्विशोधं न करोति वायुर्वायोर्विशोधं न करोति विष्णुः ।

वायोः प्रसादान्ममनास्ति किञ्चिदतानभावश्च तव प्रसादात् ॥ ३,६.३८ ॥

यथैव मूलं च तथावतारे दृग्भादिकं नास्ति समीरणस्य ।

वायुस्तथान्ये च उभौ मुकुन्दस्तथावतारेषु न दृग्भृशौ ॥ ३,६.३९ ॥

अशक्तवदृश्यते वायुदेवः युगानुसारं लोकाधर्मास्तु रक्षन् ।

नरावतारे तत्र देवे मुरारे ऽयशक्तता नेति विच्यं तनीयम् ॥ ३,६.४० ॥

अवताररूपे यमदुःभादिकं च न चिन्तनीयं ज्ञानिभिर्देवदेव ।

अलं कदाचित्सुभनाशप्रदेशे दैत्यांस्तथा मारयितुं गतोऽस्मि ॥ ३,६.४१ ॥

नैतावता मम वायोश्च नित्यं दृग्भातनं नैव संश्रितनीयम् ।

अेतादृशीलं स्तवनेनू कास्ति शक्तिर्गुणानां मधुसूदन प्रभो ।

वायोः सकाशाख्य गुणेन डीना संसाररूपे मुक्तरूपे च देव ॥ ३,६.४२ ॥

अयं स्तुत्वा भारती तु तूष्णीमास भगेश्वर ।

तदनन्तरजः शेषः प्राञ्जलिः प्राड केशवम् ॥ ३,६.४३ ॥

शेष उवाच ।

नाडं य जाने तव पादमूलं रुद्रो न वेत्ति गरुडो न वेद ।

अळं वाएयाः शतगुणांशडीनो दत्त्वा ङ्यायतनं पाळि मां वासुदेव ॥ ३,६.४४ ॥

अेवं स्तुत्वा सशेषस्तु तूषणीमास भगेश्वर ।

तदनन्तरञ्जे वीशः स्तोतुं समुपयङ्कमे ॥ ३,६.४५ ॥

गरुड उवाच ।

तव पदोः स्तुतिं किं करोम्यळं मम पदांभुजे ङ्यर्पितं मनः ।

कथमळं मुपे पक्षियोनिजः कथमेवङ्गुणा नीडितुं क्षमः ॥ ३,६.४६ ॥

अेवं स्तुत्वा तु गरुडस्तूषणीमास नयान्वितः ।

तदनन्तरञ्जे रुद्रस्तोतुं समुपयङ्कमे ॥ ३,६.४७ ॥

रुद्र उवाच ।

या वै तवेश भगवन्न विदाम भूमन्भक्तिर्ममास्तु शिवपादसरोजमूले ।

छन्नापि सा ननु सदा न ममास्ति देव तेनाद्भुतं तव विरुद्भमतः करोमि ॥ ३,६.४८ ॥

सर्वान्न बुद्धिसङ्घितस्य ङरे मुरारे का शक्तिरस्ति वयने मम मूढभुङ्गेः ।

वाएया सदा शतगुणेन विडीनमेनं मां पाळि येश मम यायतनं य दत्त्वा ॥ ३,६.४९ ॥

अेवं स्तुत्वा स रुद्रस्तु तूषणीमास द्विजोत्तमः ।

शेषानन्तरञ्जा देवी वारुणी वाक्यमब्रवीत् ॥ ३,६.५० ॥

वारुण्युवाच ।

लक्ष्मीपते ब्रह्मपते मनोः पतेगिरः पते रुद्रपते नृणां पते ।

गुणांस्तव स्तोतुमळं समर्था न पार्वती नापि सुपर्णापत्नी ॥ ३,६.५१ ॥

शेषादळं दशगुणैर्विडीना मां पाळि नित्यं जगतामधीश ॥ ३,६.५२ ॥

अेवं स्तुत्वा वारुणी तु तूषणीमास भगेश्वर ।

तदनन्तरञ्जा ब्राह्मी सौपर्णा ङ्युपयङ्कमे ॥ ३,६.५३ ॥

सौपर्ण्युवाच ।

स्तोतुं गुणांस्तव ङरे जगदी शवाया श्रोतुं ङरे तव कथां श्रवणे न शक्तिः ।

यस्तत्त्वनुं स्मरति देव तव स्वरूपं को वै नु वेद भुवि तं भगवत्पदार्थम् ॥ ३,६.५४ ॥

अतो गुणस्तवने नास्ति शक्तिर्वीन्द्राडं दशगुणैरवरा य नित्यम् ॥ ३,६.५५ ॥

अेवं स्तुत्वा तु सौपर्णा तूषणीमास भगेश्वर ।

रुद्रानन्तरञ्जा स्तोतुं गिरिजा तूपयङ्कमे ॥ ३,६.५६ ॥

पार्वत्युवाच गोविन्द नारायाण वासुदेव त्वया ङि मे किञ्चिदपि प्रयोजनम् ।

नास्त्येव स्वाभिन्नं य नाम वाया सौभाग्यरूपः सर्वदा ऐक्येव ॥ ३,६.५७ ॥

नारायणोति तव नाम य ऐक्येव वैराग्यभक्तिविभवे परमं समर्थम् ।

असंभ्यब्रह्मादिकलत्यनाशाने गुर्वङ्गनाकोटिविनाशने य ॥ ३,६.५८ ॥

नामाधिकारिणी याहं गुणानां य मडाप्रभो ।

स्तवने नास्ति मे शक्ती रुद्राद्दशगुणैरुभम् ॥ ३,६.५९ ॥

अवरा य सदास्येव नात्र कार्या विचारणा ।

ऐवं स्तुत्वा सा गिरिजा स्तूषणीमास भगेश्वर ॥ ३,६.६० ॥

एति श्रीगरुडे मडापुराणे श्रीकृष्णगरुडसंवादे उत्तरभएडे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे

तत्त्वाभिमानितत्तद्देवताकृतविष्णुस्तुतितत्तद्देवतातारतम्यनिरुपाणं नाम षष्ठोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ७

श्रीकृष्ण उवाच ।

पार्वत्यानन्तरोत्पन्नं धन्द्रो वयनमब्रवीत् ।

धन्द्र उवाच ।

तव स्वरूपं हृदि संविजानन्समुत्सुकः स्यात्स्तवने यस्तु मूढः ।

अजानतः स्तवने देवदेव तदेवाहुर्ललनं यङ्गपाणे ॥ ३,७.१ ॥

तथापि तद्वै तव नाम पूर्वं भवेत्तदा पुण्यकरं भवेदिति ।

रुद्रादि कानां स्तवने नास्ति शक्तिस्तदा वक्तव्यं मम नास्तीति किं वा ॥ ३,७.२ ॥

गुणांशतो दशमी रुद्रतो वै सदा न्यूनो मत्समः कामदेवः ।

ज्ञाने भवे समता सर्वदास्ति तथाः कामः किं य दूतः सदैव ॥ ३,७.३ ॥

ऐवं स्तुत्वा देवदेवो हरिं य तूष्णीं स्थितः प्राञ्जलिर्नम्रभूर्धा ।

तदनन्तरञ्चो ब्रह्मा अलङ्कारिक णिचिवान् ॥ ३,७.४ ॥

अलङ्कारिक उवाच ।

नमस्ते गणपूण्याय नमस्ते ज्ञानमूर्तये ।

नमोऽज्ञानविदूराय ब्रह्मणेनं तमूर्तये ॥ ३,७.५ ॥

धन्द्रादहं दशगुणैः सर्वदा न्यून उक्तो न जनि त्वां सर्वदा ह्यप्रमेय ।

तथापि मां पाळि जगद्गुरो त्वं दत्त्वा हिव्यं ह्यायतनं य विष्णो ॥ ३,७.६ ॥

आलङ्कारिक ऐवं तु स्तुत्वा तूष्णींभभूव ह ।

तदनन्तरजा स्तोतुं शयी वयनमब्रवीत् ॥ ३,७.७ ॥

शश्युवाच ।

संश्रित्यामि अनिशं तव पादपद्मं वज्राङ्कुशध्वजसरोरुडलाञ्छनाढ्यम् ।
वागीश्वरैरपि सदा मनसापि धर्तुं नो शक्यमीश तव पादरजः स्मरामि ॥ ३,७.८ ॥

आडङ्कारिकप्राणायम्य गुणैश्च दशभिः सदा ।

न्यूनभूतां य मां पाडि कृपावो भक्तवत्सल ॥ ३,७.९ ॥

अेवं स्तुत्वा शयी देवी तूष्णीं भगवती ह्यभूत् ।

तदनन्तरजा स्तोतुं रतिः समुपयङ्गमे ॥ ३,७.१० ॥

रतिरुवाच ।

संश्रित्यामि नृडरेर्वदनारविन्दं भृत्यानुकंपितधिया डि गृडीतमूर्तिम् ।

यश्छीनिकेतमजरुद्रमादिकैश्च संलावितं कुटिलकुन्तलवृन्दजुष्टम् ॥ ३,७.११ ॥

अेतादृशं तव मुभं नुवितुं न शक्तिः शय्या समापि भगवन्परिपाडि नित्यम् ।

कृत्वा स्तुतिं रतिरियं परमादरेण तूष्णीं स्थिता भगवतश्च समीप अेव ॥ ३,७.१२ ॥

रत्यनन्तरजो दक्षः स्तोतुं समुपयङ्गमे ॥ ३,७.१३ ॥

दक्ष उवाच ।

संश्रित्ये भगवतश्चरणोदतीर्थं भक्त्या ह्यजेन परिषिक्तमजादिवन्धम् ।

यश्छौयनिः सृतमजप्रवरावतारं गङ्गाप्यतीर्थमभवत्सारितां वरिष्ठम् ॥ ३,७.१४ ॥

रुद्रोऽपि तेनव विधृतेन जटाकलापपूतेन पादरजसा ह्यशिवः शिवोभूत् ।

अेतादृशं ते यरणं करुणेश विष्णो स्तोतुं शक्तिर्मम नास्ति कृपावतार ।

रत्या समः श्रुतिगतो न गतोऽस्मि भोक्षमेतादृशं य परिपाडि निदानमूर्ते ॥ ३,७.१५ ॥

अेवं स्तुत्वा स दक्षस्तु तूष्णीं मेव अब्रूव उ ।

तदनन्तरजः स्तोतुं बृडस्पतिरुपाङ्गमीत् ॥ ३,७.१६ ॥

बृडस्पतिरुवाच ।

संश्रित्यामि सततं तव याननाञ्जं त्वं देडि दृष्टविषयेषु विरक्तिमीश ॥ ३,७.१७ ॥

अेतेषु शक्तिर्यदि वै स ज्वो कर्ता य भोक्ता य सदा य दाता ।

योषां य पुत्रसुडुदौ य पशूंश्च सर्वमेवं विनश्यति यतो डि तदाशु छिन्धि ॥ ३,७.१८ ॥

संसारयङ्गलमणोनेव देव संसारदुःखमनुभूयेडागतोऽस्मि ।

शक्तिर्न यास्ति नवने मम देवदेव सत्या समं य सततं परिपाडि नित्यम् ॥ ३,७.१९ ॥

अेवं श्रुत्वा य परमं तूष्णीमेव स्थितो मुनिः ।

तदनन्तरजस्तोतुं ङ्यनिरुद्ध्योपयङ्गमे ॥ ३,७.२० ॥

अनिरुद्ध्य उवाच ।

अेवं उरेस्तव कथां रसिकां विडाय स्त्रीणां भगो य वदने परिमुड्य नित्यम् ।

विष्णान्प्रूरितभिले रसिको ङि नित्यं स्थायी य सूकरवदेव विमूढबुद्धिः ॥ ३,७.२१ ॥

मज्जस्थिपित्तकङ्करङ्गलादिपूर्णे यर्मान्त्रवेष्टितमुष्णे पतितं उ पीतम् ।

आस्वादनं मम य पापगतर्भुरारे मायाबलं तव विभो परमं निमित्तम् ॥ ३,७.२२ ॥

संसारयुके भ्रमतश्च नित्यं सुदुःखरूपे सुभलेशवर्जिते ।

मलं वमन्तं नवभिश्च द्वारैः शरीरमारुड्य सुमूढबुद्धिः ॥ ३,७.२३ ॥

नमामि नित्यं तव तत्कथामृतं विडायदेव श्रुतिमूलनाशनम् ।

कुटुम्बपोषं य सदा य कुर्वन्नानाद्यकुर्वन्निवसन्गृहे य ॥ ३,७.२४ ॥

दूरे य संसारमलं त्विदं कुरु देङ्गि ङ्यदो द्रिव्यकथामृतं सदा ।

अेतादृशोऽहं तव सद्गुणौघं स्तोतुं समर्थो नास्मि शयीसमश्च ॥ ३,७.२५ ॥

अेवं स्तुत्वानिरुद्ध्यस्तु तूष्णीमास भगेश्वर ।

तदनन्तरजः स्तोत्रं मनः स्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ ३,७.२६ ॥

स्वायंभुव उवाच ।

स्तोतुं ङ्यनुप्रविशतोऽपि न गर्भदुःखं तस्मादहं परमपूज्यपदं गतस्ते ॥ ३,७.२७ ॥

मनोर्भार्या मानवी य यमः संयमिनीपतिः ।

दिशाभिमानी यन्द्रस्तु सूर्यश्चक्षुर्नियामकः ।

परस्परसमा ङ्येते मुक्त्वा संसारमेव य ॥ ३,७.२८ ॥

प्रवाडाद्विगुणोन्मत्त्येवं जानीङ्गि याऽऽज ।

सूर्यानन्तरजः स्तोतुं वरुणः सम्प्रयङ्गमे ॥ ३,७.२९ ॥

वरुण उवाच ।

त्वद्विषय्या रयिते देङ्गोङ्गे पुत्रे ङ्गलेपि धने द्रव्यजातौ ।

ममाहमित्यल्पधिया य मूढा संसारदुःखे विनिमज्जन्ति सर्वे ॥ ३,७.३० ॥

अतो उरे तादृशीं मे कुबुद्धिं विनाश्य मे देङ्गि ते पाददास्यम् ।

अहं मनोः पादपादार्धभूतगुणेन ङीनः सर्वदा वै मुरारे ॥ ३,७.३१ ॥

अेवं स्तुत्वा तु वरुणः प्राञ्जलिः समुपस्थितः ।

वरुणानन्तरोत्पन्नो नारदो ङ्यस्तुवद्भृदिम् ॥ ३,१.३२ ॥

नारद उवाच ।

यन्नामधेयश्रवणानुकीर्तनात्स्वाद्भ्रन्तत्त्वं मम नास्ति विषणो ।

पुनीङ्यतश्चैव परोवरायान्यङ्गिह्वात्रे वर्तते नाम तस्य ॥ ३,१.३३ ॥

यङ्गिह्वात्रे हरिनामैव नास्ति स ब्राह्मणो नैव स अेव गोभरः ।

अढं न जाने य तव स्वरूपं न्यूनो ङ्यढं वरुणात्सर्वदैव ॥ ३,१.३४ ॥

अेवं स्तुत्वा नारदो वै ञगेन्द्रस्तूष्णीमभूदेवदेवस्य यात्रे ।

यो नारदानन्तरं संभूव भृगुर्भडात्मा स्तोतुमुपप्रयङ्गमे ॥ ३,१.३५ ॥

भृगुरुवाच ।

किमासनं ते गरुडासनाय किं भूषणं कौस्तुभभूषणाय ।

लक्ष्मीकलत्राय किमस्ति देयं वागीश किं ते वयनीयमस्ति ।

अतो न जाने तव सद्गुणांश्च ङ्यढं सदा वरुणा त्यादडीनः ॥ ३,१.३६ ॥

अेवं स्तुत्वा हरिं देवं भृगुस्तूष्णीं भभूव उ ।

तदनन्तरञ्चो ङ्यङ्गिरस्तावीत्युरुषोत्तमम् ॥ ३,१.३७ ॥

अङ्गिरुवाच ।

यत्तेजसाढं सुसमिद्धतेजा उव्यं वडाभ्यध्वरे आङ्ग्यसिङ्गत्म् ॥ ३,१.३८ ॥

यत्तेजसाढं ञठरे सम्प्रविश्य पयन्नन्नं सर्वदा पूर्णशङ्कितः ।

अतो न जाने तव सद्गुणांश्च भृगोरढं सर्वदैवं समोऽस्मि ॥ ३,१.३९ ॥

तदनन्तरञ्चो स्तोतुं प्रसूतिरुपयङ्गमे ॥ ३,१.४० ॥

प्रसूतिरुवाच ।

यन्नामार्थविथारणोपिमुनयो मुख्यति वै सर्वदा त्वद्भीता अपि देवता ङ्यविरतं स्त्रीभिः सडैव स्थिताः ।

मान्यातृध्रुवनारदाश्च भृगवो वैवस्वताधाभिलाः प्रेमणा वै

प्रणामाभ्यढं छितङ्कते तस्मै नमो विषणवे ॥ ३,१.४१ ॥

अतो न जाने तव सद्गुणांसदा अेवं विधा का मम शङ्कितस्ति ।

स्तुत्वा ङ्येवं प्रसूतिस्तु तूष्णीमासीत्भगेश्वर ॥ ३,१.४२ ॥

अङ्गिर्वागात्मको ब्रह्मपुत्रो भृगु ऋषिस्तथा ।

तद्भार्या वै प्रसूतिस्तु त्रय अेते समाः स्मृताः ॥ ३,१.४३ ॥

वरुणात्पादडीनाश्च प्रवडाद्विगुणाधमाः ।

दक्षाच्छतावरा ज्ञेया मित्रात्तु द्विगुणाधिकाः ॥ ३,७.४४ ॥

प्रसूत्यनन्तरं जातो वसिष्ठो ब्रह्मनन्दनः ।

विनयावनतो भूत्वा स्तोतुं समुपयङ्कमे ॥ ३,७.४५ ॥

वसिष्ठ उवाच ।

नमोऽस्तु तस्मै पुरुषाय वेधसे नमोनमोऽसद्भृञ्जिनच्छिष्टे नमः ।

नमोनमो स्वाङ्गभवाय नित्यं नतोऽस्मि हेनाथ तवाङ्घ्रिपङ्कजम् ॥ ३,७.४६ ॥

मां पाळि नित्यं भगवन्वासुदेव ह्यग्नेरहं सर्वदा न्यूनमेव ।

मित्रादहं सर्वदा किञ्चिद्भूतः स्तुत्वा देव सोभवत्तत्र तूष्णीम् ॥ ३,७.४७ ॥

यो वसिष्ठानन्तरजो मरीचिर्ब्रह्मनन्दनः ।

हरिन्तुष्टाव परया भक्त्या नारायणं गुरुम् ॥ ३,७.४८ ॥

मरीचिरुवाच ।

देवेन याहं हतधीर्भवनप्रसङ्गात्सर्वाशुभोपगमनाद्विभुषेद्रियश्च ।

दुर्वे य नित्यं सुभलेशलवादिना त्वद्दरं मनस्त्वशुभकर्म समाचरीष्ये ॥ ३,७.४९ ॥

अेतादृशोऽहं भगवाननन्तः सदा वसिष्ठस्य समानमेव ॥ ३,७.५० ॥

अेवं स्तुत्वा मरीचिस्तु तूष्णीमास तदा भग ।

तदनन्तरजो ह्यत्रिरस्तावीत्प्राञ्जलिर्हरिम् ॥ ३,७.५१ ॥

आविर्भवज्जगत्प्रभवयायावतीर्णं तद्गुणार्थमनवद्यञ्च तथाव्ययाय ।

तत्त्वार्थभूलभविकारि तव स्वरूपं ह्यनन्दसारमतमेव विकारशून्यम् ॥ ३,७.५२ ॥

त्रैगुण्यशून्यमभिलेषु य संविभक्तं तत्र प्रविश्य भगवन्न हि पश्यतीव ।

अतो मरारेस्तव सद्गुणांश्च स्तोतुं न शक्नोमि मरीचेतुल्यः ॥ ३,७.५३ ॥

अेवं स्तुत्वा ह्यत्रिरपितूष्णीमास तदा भग ।

तदनन्तरजः स्तोतुमङ्गिरा वाक्यमब्रवीत् ॥ ३,७.५४ ॥

अङ्गिरा उवाच ।

द्रष्टुं न शक्नोमि तव स्वरूपं ह्यनन्तबालुदरमस्तकं य ।

अनन्तसाहस्रकिरीटशुभं मङ्गलानानाभरणैश्च शोभितम् ।

अेतादृशं रूपमनन्तपारं स्तोतुं ह्यशक्तस्तु समोऽस्मि यात्रेः ॥ ३,७.५५ ॥

अेवं स्तुत्वा ह्यङ्गिराश्च तूष्णीमास भगेश्वर ।

तदनन्तरजः स्तोतुं पुलस्त्यो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३,७.५६ ॥

पुलस्त्य उवाच ।

यो वा हरिस्तु भगवान्स (स्व) उपासकानां संदृश्येद्भुवनमङ्गलमङ्गलं च ।
(लक्ष) यस्मै नमो भगवते पुरुपाय तुभ्यं यो वाविता निरयभागगमप्रसङ्गे ॥ ३,७.५७ ॥

येतादृशांस्तव गुणान्नवितुं न शक्तं मां पाहि भगवन्सदृशो ऽङ्गिरसा च ॥ ३,७.५८ ॥

अेवं स्तुत्वा पुलस्त्योऽपि स्तूषणीमेव वभूव ह ।

तदनन्तरजः स्तोतुं पुलहो वाक्यमब्रवीत् ॥ ३,७.५९ ॥

पुलह उवाच ।

निष्कामरूपरिहितस्य समर्पितं च स्नानावरोत्तमपयः कृत्वुष्यभोज्यम् ।

आराधनं भगवतस्तव सखियाश्च व्यर्थं भवेदिति वदन्ति मलानुभावाः ॥ ३,७.६० ॥

तस्मै सदा भगवते प्रणामामि नित्यं निष्कामया तव समर्पणमात्रवुद्ध्या ।

वैकुण्ठनाथ भगवन्स्तवने न शक्तिः सोढं पुलस्त्यसदृशोऽस्मिन् संशयोत्र ॥ ३,७.६१ ॥

अेवं स्तुत्वा तु पुलहस्तूषणीमास तदा भग ।

तदनन्तरजः स्तोतुं कृतुः समुपयङ्कमे ॥ ३,७.६२ ॥

ऋतुरुवाच ।

प्राणप्रयाणसमये भगवंस्तवैव नामानि संसृतिजदुःखविनाशकानि ।

येनैकजन्मशमलं सलसैव हित्वा संयाति मुक्तिममलां तमलं प्रपद्ये ॥ ३,७.६३ ॥

ये भक्त्या विवशा विषणो नाममात्रैकद्वयलपाः ।

तेपि मुक्तिं प्रयान्त्याशु किमुत ध्यायिनः सदा ॥ ३,७.६४ ॥

अेवं स्तुत्वा ऋतुरपि तूषणीमास भगेश्वर ।

तदनन्तरजः स्तोतुं मनुर्वैवस्वतोब्रवीत् ॥ ३,७.६५ ॥

वैवलस्वत उवाच ।

सोढं हि कर्मकरणे निरतः सदैव स्त्रीणां भोगे य निरतश्च गुटे प्रमत्तः ।

जिह्वेन्द्रिये च निरतस्तव दर्शने च सम्यग्विरागसहितः परमो दरेण ॥ ३,७.६६ ॥

मांसास्थिमज्जरुधिरैः सलिते च देहे भक्तिं सदैव भगवन्नपि तस्करे च ।

गुर्वग्निभाऽभगवादिषु सत्सु द्वात्साम्यग्विरक्तिमुपयामि सलस्व नित्यम् ॥ ३,७.६७ ॥

लोकानुवाद्यश्रवणे परमा य शक्तिर्नारायणस्य नमने न य मेस्ति शक्तिः ।

लोकानुयानकरणे परमा य शक्तिः क्षेत्रादिमार्गागमने परमा ऽयशक्तिः ॥ ३,७.६८ ॥

वैश्यादिकेषु धनिकेषु परा य शक्तिः सदब्राह्मणेष्वपि न शक्तिरहो मुरारे ॥ ३,७.६९ ॥

वैवस्वतमनुर्देवं स्तुत्वा तूष्णीं बभूव ह ।
तदनन्तरजः स्तोतुं विश्वामित्रोपयङ्गमे ॥ ३,७.७० ॥

विश्वामित्र उवाच ।

न ध्याते चरणांबुजे भगवतो संध्यापि नानुष्ठिता ज्ञानद्वारकपाटपाटनपटुर्धर्मोपिनोपार्जितः ।
अन्तर्व्याकुमलाभिघातकरणे पट्टी श्रुता ते कथा नो देव श्रवणेन
पाळि भगवन्मामत्रितुल्यं सदा ॥ ३,७.७१ ॥

विश्वामित्रऋषिस्त्वेवं स्तुत्वा तूष्णीं बभूव ह ।
भृगुनारदक्षांश्च विधाय ब्रह्मपुत्रकाः ॥ ३,७.७२ ॥

सप्तसंख्या वसिष्ठाद्या विश्वामित्रस्तथैव च ।
वैवस्वतमनुस्त्वेते परस्परसमाः स्मृताः ॥ ३,७.७३ ॥

वह्नेरप्यवरा नित्यं किञ्चिन्मित्राद्गुणाधिकाः ।
तदनन्तरजस्तोत्रं वक्ष्ये शृणु भगेश्वर ॥ ३,७.७४ ॥

इति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाष्ये तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
कृष्णगरुडसंवादे देवाद्विस्तुतितत्तारतम्यनिर्मुपाणं नाम सप्तमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ८

इतोऽनन्तरं जातो मित्रो (श्रो) नाम भगेश्वर ।
नारायणं जगदीनिं स्तोतुं समुपयङ्गमे ॥ ३,८.१ ॥

मित्र उवाच ।

नतोऽस्म्यज्ञस्त्वय्यरणारविन्दं भवच्छिदं स्वस्त्ययनं भवच्छिदं ।
वेद स्वयं भगवान्वासुदेवो नाढं नाग्निं त्रिदेवा मुनीन्द्राः ॥ ३,८.२ ॥

अथापरे भगवत्प्रधाना यदा न जानीयुरथापरे कुतः ।
मां पाळि नित्यं परतोऽप्यधीश विश्वामित्रान्मून अवेति नित्यम् ।
अहं पर्जन्याद्विगुणं अवे नित्यमतो मम स्तवने नास्ति शक्तिः ॥ ३,८.३ ॥

अवे स्तुत्वा हरिं मित्रस्तूष्णीमास तदा भग ।
तदनन्तरज तारा स्तोतुं समुपयङ्गमे ॥ ३,८.४ ॥

तारोवाच

अनन्येन तु भावेन भक्तिं कुर्वन्ति ये दृढाम् ।
त्वत्कृते त्यक्तकर्माणस्त्यक्तस्वजनबान्धवाः ॥ ३,८.५ ॥

त्वदाश्रयां कथां श्रुत्वा (दृष्ट्वा) शृण्वन्ति कथयन्ति च ।
तथैते साधवो विष्णो सर्वसंगविवर्जिताः ॥ ३,८.६ ॥

तन्मध्ये पतितां पाछि सदा मित्रसमां प्रभो ।
तारानन्तरजः प्राड निरृतिश्च भगेश्वर ॥ ३,८.७ ॥

निरृतिरुवाच ।
योगेन त्वय्यर्पितया च भक्त्या संयान्ति लोकाः परमां गतिं च ।
आसेवया सर्वगुणाधिकानां ज्ञानेन वैराग्ययुतेनदवे ॥ ३,८.८ ॥

चित्तस्थ निग्रडेणैव विष्णोर्यान्ति परं पदम् ।
अतो मां पाछि दयया सदा तारासमं प्रभो ।
तदनन्तरजा स्तोतुं प्रावळी तं प्रयच्छमे ॥ ३,८.९ ॥

प्रवाड्युवाच ।
सुताः प्रसंगेन भवन्ति वीर्यात्तव प्रसादात्परमाः सम्पदश्च ।
या ड्युत्तमश्लोकरसायनाः कथास्तत्सेवनादास्त्वपवर्गवर्त्मनि ॥ ३,८.१० ॥

भक्तिर्भवित्सर्वदा देवदेव सदाप्यहं निरृतेः साम्यमेव ।
सहर्षाभ्युकोमित्रः त्वयीतारः प्रकीर्तिताः ॥ ३,८.११ ॥

कोणाधिपो निरृतिश्च प्रावळी प्रवळप्रिया ।
यत्वार अेते पर्जन्यात्त्रिगुणाः परिकीर्तिताः ॥ ३,८.१२ ॥

तदनन्तरजान्वक्ष्ये ताञ्छृणु त्वं भगेश्वर ।
प्रवाडभार्यान्तरजो विष्वक्सेनोथपार्षदः ।
वायुपुत्रो मडाभागः हरिं स्तोतुं प्रयच्छमे ॥ ३,८.१३ ॥

विष्वक्सेन उवाच ।
भगवान्भोक्षदः कृष्णः पूर्णानन्दो सदायदि ।
यदि स्यात्परमा भक्तिर्ह्यं परोक्षत्वसाधना ॥ ३,८.१४ ॥

तथा स्वगुरुमारभ्य ब्रह्मान्तेषु च साधुषु ।
तद्योग्यतानुसारेण भक्तिर्निष्कपटा यदि ॥ ३,८.१५ ॥

तुलस्यादिषु श्रुवेषु यदि स्यात्प्रीतिराडज ।
संस्मृतिश्च तदा नाशी भूयादेव न संशयः ॥ ३,८.१६ ॥

अेव स्तुत्वा मडाभागो विष्वक्से नो मडाप्रभो ।
तूषर्णी बभूव गरुड प्राञ्जलिर्नम्रकन्धरः ।
मित्रादलं न्यून अेव नात्र कार्या विचारणा ॥ ३,८.१७ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे तृतीयांशे ब्रह्मकाएडे
कृष्णगरुडसंवाडे विष्णुस्तुतिर्देवतारम्यादि अष्टमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- ९

श्रीगरुड उवाच ।

अजानजस्वउपं य ब्रूहि कृष्ण मडामते ।
तदन्धांश्च कमेणैव वक्तुं कृष्ण त्वमर्हसि ॥ ३,९.१ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

अजानाप्या देवतास्तु तत्तद्देवकुले भवाः ।
अजानदेवतास्ता ङि तेभ्योग्याः कर्मदेवताः ॥ ३,९.२ ॥

विराधश्चारुदेष्णश्च तथा चित्ररथस्तथा ।
धृतराष्ट्रः किशोरश्च लूळुर्डाडास्तथैव च ॥ ३,९.३ ॥

विधाधरश्चोग्रसेनो विश्वावसुपरावसू ।
चित्रसेनश्च गोपालो बलः पञ्चदश स्मृताः ॥ ३,९.४ ॥

अेवमाधश्च गन्धर्वाः शतसंभ्याः षगेश्वर ।
अजानजसमा ज्ञेया मुक्तौ संसार अेव च ॥ ३,९.५ ॥

अज्ञानजास्तु मे देवाः कर्मजैभ्यः शतावराः ।
धृतायी मेनका रंभा उर्वशी च तिलोत्तमा ॥ ३,९.६ ॥

सुकेतुः शबरी चैव मञ्जुघोषा च पिङ्गला ।
एत्यादिकं यक्षरत्नं सल सम्परिकीर्तितम् ॥ ३,९.७ ॥

अजानजसमा ङ्येते कर्मजैभ्यः शतावराः ।
विश्वामित्रो वसिष्ठश्च नारदश्च्यवनस्तथा ॥ ३,९.८ ॥

उतथ्यश्च मुनिश्चैतान्द्राजपित्वा षगेश्वर ।
ऋषयश्च मडात्मानो ङ्यजानजसमाः स्मृताः ॥ ३,९.९ ॥

शतरिः कश्यपो ज्ञेयो मध्यमश्च पराशरः ।

पावमान्यः प्रगाथश्च क्षुद्रसूक्तश्च देवलः ॥ ३,८.१० ॥
 गृत्समदो ऽव्यासुरिश्च भरद्वाजोश्च मुद्गलः ।
 उद्दालको ऽयु श्ङ्गः शङ्भः सत्यव्रतस्तथा ॥ ३,८.११ ॥
 सुयज्ञश्चैव भाष्करो माण्डूकश्चैव भाष्कलः ।
 धर्मचार्यस्तथागस्त्यो दाल्भ्यो दार्ढ्यव्युत्स्तथा ॥ ३,८.१२ ॥
 कवषो ऽरितः कण्वो विरूपो मुसलस्तथा ।
 विष्णुवृद्धश्च आत्रेयः श्रीवत्सो वत्सलेत्यपि ॥ ३,८.१३ ॥
 भार्गवश्चाप्रवानश्च माण्डूकेयस्तथैव ।
 माण्डूकश्चैव जाभयलिः वीतिष्ठव्यस्तथैव च ॥ ३,८.१४ ॥
 गृत्समदः शौनकश्च षत्याद्या ऋषयः स्मृताः ।
 अतोषां श्रवणादेव ऽरिः प्रीणाति सर्वदा ॥ ३,८.१५ ॥
 भ्रुवे दृव्यष्टसदस्रं च शृणु तार्क्ष्य मम स्त्रियः ।
 अग्निपुत्रास्तु यदृव्यष्टसदस्रग्य मम स्त्रियः ।
 अजानजसमा ऽप्येता (ते) नात्र कार्या विचारणा ॥ ३,८.१६ ॥
 त्वष्टुः पुत्री कशेरुश्च तासां मध्ये गुणाधिका ।
 तदनन्तरजान्वक्ष्ये शृणु सम्यक्प्रवेश्वर ॥ ३,८.१७ ॥
 आजानेभ्यस्तु पितरः समभ्यो-न्ये शतावराः ।
 तथाधिका ऽपि पितर षति वेदविदां मतम् ॥ ३,८.१८ ॥
 तदनन्तरजान्वक्ष्ये शृणु त्वं द्विजसत्तम ।
 अष्टाभ्यो देवगन्धर्वा अष्टोत्तरशतं विना ॥ ३,८.१९ ॥
 तेभ्यः शतगुणानन्दा देवप्रेष्यास्तु मुष्यतः ।
 स्वमुकुनेव देवैश्च आज्ञाप्याः सर्वदा गाणाः ॥ ३,८.२० ॥
 आप्याता देवगन्धर्वास्तेभ्यस्ते च शतावराः ।
 तेभ्यस्तु क्षितिपा ज्ञेया अवराश्च शतैर्गुणैः ॥ ३,८.२१ ॥
 तेभ्यः शतगुणाज्ञेया मानुषेषूत्तमा गाणाः ।
 अेवं प्रासंगिकानुक्त्या प्रकृतं ऽयनुसाम्यडम् ।
 अेवं ब्रह्माद्यो देवा लक्ष्याद्या अपि सर्वशः ॥ ३,८.२२ ॥
 स्तुत्वा तूष्णीं स्थिताः सर्वे प्राञ्जलीकृत्य ऽपि द्विज ॥ ३,८.२३ ॥

धृति स्तुतश्च देवेशो भगवान्हरिव्ययः ।
 तेषामायतनं दातुं मनसा समयिन्तयत् ॥ ३,८.२४ ॥
 धृष्टं पवित्रमारोग्यं पुण्यं पापप्रणाशनम् ।
 हरिप्रसादजनकं स्वरूपसुभसाधनम् ॥ ३,८.२५ ॥
 धृष्टं तु स्तवनं विप्रा न पठन्तीह मानवाः ।
 न शृण्वन्ति य ये नित्यं ते सर्वे यैव मायिनः ॥ ३,८.२६ ॥
 नस्मरन्तोन्तरं नित्यं ये भुञ्जन्ति नराधमाः ।
 तैर्भुक्ता सततं विष्टा सदा क्रिमिशतैर्युता ॥ ३,८.२७ ॥
 धृति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
 देवकृतविष्णुस्तुतिदेवतातारतम्यनिर्घण्टा नाम नवमोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १०

गरुड उवाच ।
 देवैरेवं स्तुतो विष्णुर्भगवान्सात्त्वतां पतिः ।
 कीदृशं ह्याश्रयं दत्तवैषां विवेश मडाप्रभुः ॥ ३,१०.१ ॥
 अतद्भेदितुमिच्छामि कृष्णकृष्ण मडाप्रभो ।
 सम्यग्ब्रूहि ध्यालो त्वं यद्वि मच्छ्रोत्रमर्हति ॥ ३,१०.२ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 तेषु तत्त्वेषु भगवान्स विवेश मडाप्रभुः ।
 क्षोभयामास भगवान्संभन्धविधुरो हरिः ॥ ३,१०.३ ॥
 अदौ ससर्ज भगवान्ब्रह्माण्डं क्व कात्मकम् ।
 पञ्चाशत्कोटिविस्तीर्णं योजनानां समन्ततः ॥ ३,१०.४ ॥
 तद्दूर्ध्वमण्ववयवस्तावान्कनकरोपकः ।
 वर्तते तत उर्ध्वं तु पञ्चाशत्कोटिभूतलम् ॥ ३,१०.५ ॥
 अयं कोटिशतं तस्यावयवः परिकीर्तितः ।
 ततश्च सप्तावश्लैः समतात्परिधीकृतम् ॥ ३,१०.६ ॥
 कबन्धावश्लैः ह्याद्यं कोट्या दशसहस्रकम् ।

द्वितीया वरुणं ज्ञेयं पावकस्य मडात्मनः ॥ ३,१०.७ ॥
 अपां दशगुणैर्युक्तं समन्तात्परिधी (भी) कृतम् ।
 तृतीयावरुणं ज्ञेयं उरस्यैव मडात्मनः ॥ ३,१०.८ ॥
 दशाधिकं पावकाख्य समन्तात्परिवारितम् ।
 यतुर्थावरुणं ज्ञेयं नभसोऽपि मडाप्रभो ॥ ३,१०.९ ॥
 उराद्दशगुणैरेवं समन्तात्परिवारितम् ।
 पञ्चमावरुणं ज्ञेयमलङ्कुराख्यमेवय ॥ ३,१०.१० ॥
 व्योम्नो दशगुणैरेवं समन्तात्परिवारि तम् ।
 षष्ठमावरुणं प्रोक्तं मडत्तत्त्वं भगेश्वर ॥ ३,१०.११ ॥
 अलङ्कुराद्दशगुणं समन्तात्परिवारितम् ।
 सप्तमावरुणं प्रोक्तं त्रिगुणावरुणं प्रभो ॥ ३,१०.१२ ॥
 मडत्तत्त्वाद्दशगुणैरधिकं परिकीर्तितम् ।
 मडत्तत्त्वानन्तरं य तमो ज्यावरुणं स्मृतम् ॥ ३,१०.१३ ॥
 मडत्तत्त्वात्पञ्चगुणैरधिकं परिकीर्तितम् ।
 तस्माख्य द्विगुणं ज्ञेयंरजो ज्यावरुणं स्मृतम् ॥ ३,१०.१४ ॥
 ततश्च द्विगुणं ज्ञेयं सत्त्वावरुणमुत्तमम् ।
 त्रयश्चैवं मिलित्वा तु श्रेयावरुणमीरितम् ॥ ३,१०.१५ ॥
 अव्याकृताख्यमाकाशं तदनन्तरमीरितम् ।
 मर्यादारहितश्चैवं तत्रास्ते हरिव्ययः ॥ ३,१०.१६ ॥
 अष्टमावरुणं व्योम्नोरं तरा विरजा नदी ।
 पञ्चयोजनविस्तीर्णा समन्तात्परिधीकृता ॥ ३,१०.१७ ॥
 अस्ति पुण्यतमा ज्ञेया लोकसंसारनाशिनी ।
 अत्रं यतुर्मुभेनैव तदा लृध्यं ति याऽऽज ॥ ३,१०.१८ ॥
 ते सर्वे विरजानधां सम्यक्स्नात्वा विसर्ज्य य ।
 लिङ्गद्वेष्टं ततः पश्चान्भोक्षं विन्दन्ति ते हरैः ॥ ३,१०.१९ ॥
 अपरोक्षदृशामेवं ब्रह्मणा सह गामिनाम् ।
 विरजातरुणं विद्धि नान्येषां विनतासुत ॥ ३,१०.२० ॥

अपरोक्षदृशां ब्रह्मन्व्यासादीनां भगेश्वर ।
 विरजातराणं नास्ति भोक्तव्यत्वाय्य कर्मणः ॥ ३,१०.२१ ॥
 विरिञ्चेनैव साकं तु कल्पेस्मिन्नधिकारिणाम् ।
 तेषां तु नियमेनैव सर्वप्रारब्धसंक्षयः ॥ ३,१०.२२ ॥
 भवत्येवं न सदेहो नान्येषां सर्वसंक्षयः ।
 अतस्तु विरजातराणं तेषामेव भवेत्पटो ॥ ३,१०.२३ ॥
 विरजातराणं नास्ति तेषां त (तयोस्त)त्संगिनां तथा ।
 सर्वारब्धक्षयो नास्ति यतस्तेषां भगाधिप ॥ ३,१०.२४ ॥
 अतश्च सर्वथा नास्ति विरजातराणं प्रभो ।
 प्रलये विरजनद्या लयो नास्ति भगेश्वर ॥ ३,१०.२५ ॥
 लक्ष्म्यात्मिका तु सा ज्ञेया विद्गदेलविदारिणी ।
 ब्रह्मत्वयोग्या ऋजवो नाम देवाः प्रकीर्तिताः ॥ ३,१०.२६ ॥
 तेपि प्रत्येकशः संति ध्यनन्ताश्च पृथग्गणाः ।
 पृथङ्पृथङ्ग्य तैः साकं भोक्षयोग्याः भगेश्वर ॥ ३,१०.२७ ॥
 ञ्जवाः संति ध्यनेडे य प्रति कल्पे सृजन्ति ते ।
 द्वात्रिंशल्लक्षणैः सम्यग्युक्ता वायुत्वयोग्यकाः ॥ ३,१०.२८ ॥ १०.२८
 अष्टाविंशल्लक्षणैश्च गिरीशपद्योगिनः ।
 यतुर्विंशतिमारभ्याषोडशाय्य सुराः स्मृताः ॥ ३,१०.२९ ॥
 अष्टका ऋषयः प्रोक्तास्तदूनाश्चकवर्तिनः ।
 शतजन्म समारभ्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ३,१०.३० ॥
 अपरोक्षमिति प्रोक्तं तथा ध्यारब्धसंक्षयः ।
 अडेन शतकल्पेन वायुत्वं याति भो द्विज ॥ ३,१०.३१ ॥
 शतजन्मनि ब्रह्मत्वं याति पश्चाद्दरेः पदम् ।
 यत्वारिंशद्ब्रह्मकल्पं समारभ्य भगेश्वर ॥ ३,१०.३२ ॥
 रुद्रस्याध्यापरोक्षं स्यात्तथा प्रारब्धसंक्षयः ।
 अेकयत्वारिंशकल्पे शेषत्वं याति सुप्रत ॥ ३,१०.३३ ॥
 ब्रह्मणा सड भोक्षं य याति सम्यङ् न यान्यथा ।
 कल्पविंशतिमारभ्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ३,१०.३४ ॥

छन्दस्याध्यापरोक्ष्यं स्यात्तथा प्रारब्धसंक्षयः ।
 ब्रह्मणैव सडायाति हरिं नारायणं परम् ॥ ३,१०.३५ ॥
 गरुड उवाच ।
 पञ्चाशीतिब्रह्मकल्पं समारभ्य महाप्रभो ।
 रुद्रस्याध्यापरोक्ष्यं स्यात्तथा प्रारब्धसंक्षयः ॥ ३,१०.३६ ॥
 एति श्रुतं मया ब्रह्मन्ब्रह्मणोक्तं हरेः प्रियात् ।
 एत्थं त्वयोक्तं श्रीकृष्ण संशयोभाधते मम ॥ ३,१०.३७ ॥
 अतो मे संशयं छिन्धि यथा न स्यात्तथा पुनः ।
 एति तद्वचनं श्रुत्वा कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ ३,१०.३८ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 ब्रह्मोक्तस्य मयोक्तस्य विवादो नास्ति सर्वथा ।
 सदेहस्त्वज्ञादृष्टीनां ज्ञानिनां नास्ति सर्वथा ॥ ३,१०.३९ ॥
 अशीतिव्यष्टका प्रोक्ता अष्टपञ्च भगेश्वर ।
 यत्वारिशष्टब्रह्मकल्प एवं प्राड यतुर्मुषः ॥ ३,१०.४० ॥
 तत्त्वानां बहुगोप्यत्वात्तथोक्तं ब्रह्मणा पुरा ।
 अभिप्रायस्त्वेवमेव ज्ञातव्यो नात्र संशयः ॥ ३,१०.४१ ॥
 पञ्चाशीतिब्रह्मकल्पं ये विजानन्ति भो द्विज ।
 तेन्धं तमः प्रविशन्ति सत्यंसत्यं मयोदितम् ॥ ३,१०.४२ ॥
 विरजानन्तरं विप्रं तथा व्याकृतमंभरम् ।
 अनन्तपारं तदपि लक्ष्मीस्तस्याभिमानिनी ॥ ३,१०.४३ ॥
 संध्यानुगणनं नाम यस्य नास्ति महाप्रभो ।
 न दानं जातिप्रोक्तं सर्वदा नास्ति संशयः ॥ ३,१०.४४ ॥
 अज्ञाभिमानि ब्रह्मा तु विराडाभ्यो ह्यभूत्तदा ।
 एवं मतं स निर्माय भगवान्हरिष्ययः ॥ ३,१०.४५ ॥
 विशेषात्तरु गरुड देवैस्तत्त्वाभिमानिभिः ।
 अधश्चोर्ध्वं तदाक्रम्य हरिस्तिष्ठति सर्वदा ॥ ३,१०.४६ ॥
 एवं प्राकृतसर्गोक्तिर्वैकृतं शृणु पक्षिराट् ॥ ३,१०.४७ ॥
 गरुड उवाच ।

सृष्टिरुक्ता त्वया पूर्वं श्रुता सम्यग्मया उरे ॥ ३,१०.४८ ॥

किं नाम प्राकृतं ज्ञेयं तथा किं वैकृतं प्रभो ।

अेतद्विस्तीर्य मे ब्रूहि श्रोतुं कौतूहलं छि मे ॥ ३,१०.४९ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

अव्यक्ताद्याः पृथिव्यन्ता अण्डाख्य बहिरुद्भवाः ।

ते सर्वे प्राकृताः प्रोक्तास्तेषां ज्ञानाद्विमथ्यते ॥ ३,१०.५० ॥

ब्रह्मांडं विकृतं ज्ञेयं ब्रह्माण्डान्तः षगेश्वर ।

या सृष्टिरुच्यते सदृभिः सैवोक्ता विकृतेति य ॥ ३,१०.५१ ॥

सृष्टिश्च प्रलयश्चैव संसारो भक्तिरेव य ।

देवता ऋषिभूष्याश्च लोका भूराद्यस्तथा ॥ ३,१०.५२ ॥

अनाद्यनन्तकालीनाः सर्वद्वैकप्रकारकाः ।

जगत्प्रवालः सत्योऽयं नैव मिथ्या कथञ्चन ॥ ३,१०.५३ ॥

यत्वेतदन्यथा ब्रूयुः सर्वान्तर अेव ते ।

जगत्प्रवालः सत्योऽयं हरिसेवेतिसाथा ॥ ३,१०.५४ ॥

सत्यं सत्यं पुनः सत्यमुद्धृत्य तुजमुत्पते ।

वेदाख्यास्त्रं परं नास्ति न देवः केशवात्परः ॥ ३,१०.५५ ॥

सर्वोत्कृष्टं केशवं य विहायान्यमुपासते ।

तेषामन्धं तमो ज्ञेयं पितृणां गरुणामपि ॥ ३,१०.५६ ॥

धृदानीं शृणु पक्षीन्द्र वैकृतं सर्गमुत्तमम् ।

सम्यग्जानाति यो लोके स याति परमं पदम् ॥ ३,१०.५७ ॥

धृति श्रीगारुडे मलापुराणे श्रीकृष्णगरुडसंवादे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे

प्रेतकल्पे ब्रह्माण्डाद्वैकृतैकदेशप्राकृतसृष्टिनिर्घणं नाम दशमोऽध्यायः

श्रीगरुडमलापुराणम्- ११

श्रीकृष्ण उवाच ।

पुरुषाण्यो हरिः साक्षाद्भगवान्पुरुषोत्तमः ।

शिष्येत्वण्डोदक विषशुर्नृणां साडस्रवत्सरम् ।

लक्ष्मीश्रोदकदृपेण शय्यादृपेण भोण्डजा ॥ ३,११.१ ॥

विधा तरङ्गरूपेण वायुरूपेण भोऽऽज ॥ ३,११.२ ॥
 तमोरूपेण सैवासी नान्यदासीत्कथञ्चन ।
 असीद्गर्भोऽङ्के यैव नान्यदासीत्कथञ्चन ॥ ३,११.३ ॥
 लक्ष्मीस्तुष्टाव च हरिं गर्भोऽङ्के पक्षिसत्तम ।
 लक्ष्मीधराभ्यां रूपाभ्यां प्रकृतिर्हरिणो तथा ॥ ३,११.४ ॥
 शेत श्रुतिस्वरूपेण स्तौति गर्भोऽङ्के हरिम् ।
 नारायणो नमस्तेऽस्तु शृणु विज्ञापनं मम ॥ ३,११.५ ॥
 अञ्जं जडि मडाभाग योग्यानां मुक्तिमावह ।
 अञ्जं तु प्रकृतिः प्रोक्ता यापरा प्रकृतिः परा ॥ ३,११.६ ॥
 शततोवरा तु ब्रह्माणी ब्रह्मपत्नी वरानना ।
 उमा शय्यवरा तस्या अवराः सम्प्रकीर्तिताः ॥ ३,११.७ ॥
 अेतासां लननं नैव प्रार्थयामः सदा हरे ।
 अस्ति प्रतिनृषु ब्रह्म प्रकृती द्वे व्यवस्थिते ॥ ३,११.८ ॥
 अेका तु नित्यसंसारो त्वजशब्दाभिधायिका ।
 द्वितीया तु तमोऽपोऽद्या अजशब्दाभिधायिका ॥ ३,११.९ ॥
 अत अेव त्वजे जयेष्ठे षति लोके प्रकीर्तिते ।
 सुभद्रुभप्रदा यैव अपरा द्रुभदैव तु ॥ ३,११.१० ॥
 भोक्षाधिकारिणामेव ज्ञानैश्वर्यादयो गणाः ।
 तेषामाख्यादिका लोका तमोऽङ्गा सा प्रकीर्तिता ॥ ३,११.११ ॥
 श्रुवं प्रति मडाविष्णुं पाख्याख्यादयति प्रभो ।
 सा परा प्रकृतिर्ज्ञेया परमाख्यादिका स्मृता ॥ ३,११.१२ ॥
 अेवं सा परमा दृष्टा लोका तमोऽङ्गा तु प्रकीर्तिता ।
 श्रुववर्गेष्वेव भग ब्रह्मादेर्नास्ति सा क्वचित् ॥ ३,११.१३ ॥
 पिशाचवत्समुद्दिष्टा श्रुवस्येत्यधिकारिणः ।
 प्रेरिका तु तयोर्द्वयो स्त्वलमाद्या सुभात्मिका ॥ ३,११.१४ ॥
 तत्र विष्णो मडाभाग सगुणाख्यादको हितः ।
 परमाख्यादिकां दृष्टां व्यामुष्यैव मडाप्रभो ॥ ३,११.१५ ॥

भोक्षं देहि मडादेव त्वद्भक्तानां मडाप्रभो ।
 परमाच्छादिका ज्यस्मान्नित्य संसारिणो यतः ॥ ३,११.१६ ॥
 अत एव य नित्यत्वात्तस्मात्तदपसारणम् ।
 कुरु देव मडाभाग एति विज्ञायतां मम ॥ ३,११.१७ ॥
 એવં સ્તુતો હરિઃ કૃષ્ણો સુપ્રબુદ્ધોડપિ સર્બદા ।
 ઉદ્બુદ્ધવન્મહા વિષ્ણુરભૂદ્જ્ઞાપરીક્ષયા ॥ ૩,૧૧.૧૮ ॥
 तस्य नाभेरभूत्पत्रं सौवर्णं भुवनाश्रयम् ।
 तत्राकृतं य विज्ञेयं भूदेवी त्वभिमानिनी ॥ ३,११.१९ ॥
 અનન્તસૂર્યવચ્ચૈવ પ્રકાશકરમીરિતમ્ ।
 ચિદાનન્દમયો વિષ્ણુસ્તસ્માદ્ભિન્નો ન સંશયઃ ॥ ૩,૧૧.૨૦ ॥
 વિષ્ણોઃ સ્વરૂપભૂતં ચ યે વિજાનન્તિ તે નરઃ ।
 તે યાન્તિ જ્યધરં લોકં તથા તત્સંગિસંગિનઃ ॥ ૩,૧૧.૨૧ ॥
 કિરીટાદિકવચ્ચૈવ જ્ઞાતવ્યં ચ ખગેશ્વર ।
 કિરીટાદ્યા અપિ હરેર્દ્રિધા સંતિ ન સંશયઃ ॥ ૩,૧૧.૨૨ ॥
 સ્વરૂપા જ્યસ્વરૂપાશ્ચ સ્વસ્વરૂપાનિ દર્શને ।
 ગૃહીતા ઇતિ વિજ્ઞેયા ન સ્વરૂપાઃ ખગેશ્વર ॥ ૩,૧૧.૨૩ ॥
 ભ્માણં જ્યસૃજત્ત્ર સર્વલોકવિધાયકમ્ ।
 પ્રલયે મુક્તિહીનશ્ચ સુમ ઇત્યુચ્યતે બુધઃ ॥ ૩,૧૧.૨૪ ॥
 તસ્ય સમિવશ્ચિવં ચ ન જ્ઞાતવ્યા ખગેશ્વર ।
 પ્રલયોડપિ મહાભાગ બ્રહ્મવાય્વોર્ન યાસ્તિ હિ ॥ ૩,૧૧.૨૫ ॥
 વૃત્તિરૂપં પરં જ્ઞાનં પાદાર્ધ્યં નાત્ર સંશયઃ ।
 ઇન્દ્રિયાણામુપરતિઃ સુમિરિત્યુચ્યતે બુધૈઃ ॥ ૩,૧૧.૨૬ ॥
 બ્રહ્મવાય્વોશ્ચ પાસન્નિ વાસ્તવં સ્યાત્ખગેશ્વર ।
 કથં તર્હિ તથોર્વર્તે જ્યવિલત્યત્વમુચ્યતે ॥ ૩,૧૧.૨૭ ॥
 તસ્માત્તદ્વાસ્તવં નાસ્તિ બ્રહ્મવાય્વોઃ ખગેશ્વર ।
 સ્વપ્રાવસ્થાયાઃ સદૃશી જ્યવસ્થા સુમિસંજ્ઞિકા ॥ ૩,૧૧.૨૮ ॥
 બ્રહ્મણ્યમુખ્યયા વૃત્ત્યા જ્યસ્તીત્યેવં નિબોધ મે ।
 અતો ન વાસ્તવમિદમ્ડગીકાર્યં ખગેશ્વર ॥ ૩,૧૧.૨૯ ॥

वास्तवं ये विजानन्ति तेषां नित्यं धनं तपः ।
 श्रीगरुड उवाच ।
 सुमिस्त्वज्ञानकार्यत्वात्सुमिर्नास्तीत्युदीरिता ॥ ३,११.३० ॥
 यदा हि कारणां यास्ति तदा कार्यमिति प्रभो ।
 इत्यभिप्रायगर्भेण त्वं समाधास्य ते यद्वि ॥ ३,११.३१ ॥
 तर्हि तस्य मडाभाग कथं ब्रूहि भयादिकम् ।
 भयादिकं ह्यस्तु नाम का वास्माकं क्षतिर्भवेत् ॥ ३,११.३२ ॥
 अवेमुक्तस्तु गोविन्दोब्रवीत्तत्रापि कारणम् ।
 भयं त्वज्ञानकार्यं स्यात्कार्याकारणमत्र हि ॥ ३,११.३३ ॥
 प्रीयते मत्वा ब्रह्म तस्मात्सुमिश्र तत्र हि ।
 अज्ञादिकं यद्वि ब्रह्म तस्य न स्यात्कथञ्चन ॥ ३,११.३४ ॥
 कथं सुधी प्रदृश्येत न कथञ्चित्कश्चिच्छ्रिति ।
 कथं वा मुक्तिपर्यन्तं ज्ञानव्यक्तित्वदस्व मे ॥ ३,११.३५ ॥
 यद्यज्ञानं तस्य सत्यं न स्यात्तर्हि मडाप्रभो ।
 अत्यादरात्कथं ब्रह्मभ्रष्टवाणं कुरुते वद ॥ ३,११.३६ ॥
 इति तस्य वचः श्रुत्वा कृष्णो वचनमब्रवीत् ।
 भयं य वास्तवं तस्य न जानीहि मडामते ॥ ३,११.३७ ॥
 दृश्यते मद्भयं तस्य हरिप्रीत्यर्थमेव य ।
 भयाकामवतीवानमुवास्तवमीरितम् ॥ ३,११.३८ ॥
 प्राप्तप्राब्धवेशस्त तस्य नास्ति जगेश्वर ।
 दुःखाज्ञानादिकं किञ्चित्कथं तस्मिन्भविष्यति ॥ ३,११.३९ ॥
 विष्णोराज्ञानुसारेण भयायानुकरोत्यसौ ।
 तेन प्रीणाति य हरिस्तस्य नास्त्यत्र संशयः ॥ ३,११.४० ॥
 शृणोति सततं ब्रह्मा न चिन्त्यात्तावताज्ञता ।
 कदाचिद्दृश्यते ब्रह्मा दुःखी न य जगेश्वर ॥ ३,११.४१ ॥
 यद्ब्रह्म य न जानीयाद्दृष्टिप्रीत्यर्थमेव य ।
 दुःखिवद्दृश्यते ब्रह्मा आज्ञानां मोडनाय य ॥ ३,११.४२ ॥

योग्यतामनतिक्रम्य यावज्ज्ञानं य तिष्ठति ।
 ब्रह्मणस्तावदेवास्ति नात्र कार्या विचारणा ॥ ३,११.४३ ॥
 ज्ञानस्य व्यक्तता नाम विद्यमानस्य यादरात् ।
 ज्ञानस्यासादनं यैव ज्ञानव्यक्तिरिति स्मृता ॥ ३,११.४४ ॥
 अतो ज्ञानादिकं नास्ति ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।
 पद्माद्विरात्म याज्जातो ब्रह्मा तु यतुराननः ॥ ३,११.४५ ॥
 सर्वदाऽलोचनयुक्तस्तेन स्वालोचनं कृतम् ।
 अज्ञानां मोहनार्थाय हरिप्रीत्यर्थमेव य ॥ ३,११.४६ ॥
 संकल्पोऽपि तथैवास्ति न ज्यज्ञानात्कृतस्तथा ।
 को वा मां सृष्टवानत्र षति ज्यालोच्य स प्रभुः ॥ ३,११.४७ ॥
 तं विचारयितुं ब्रह्मा पद्मनाडीं विवेश उ ॥ ३,११.४८ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाष्ये द्वितीयांशे धर्मकाण्डे
 श्रीकृष्णगरुडसंवादेऽज्ञानछेतुनिर्मुखां नामैकादशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १२

श्रीकृष्ण उवाच ।

नाडीं समाविश्य मडानुभावः श्रीविष्णुभक्तो त्वथ पुष्करस्थः ।
 विचारयामास गुरुं स्वमूलं नारायणं निर्गुणमद्वितीयम् ॥ ३,१२.१ ॥
 अेतावता हरिभक्तस्य तस्याध्यच्छिन्नभक्तस्य यतुर्मुभस्य ।
 विचारकाले य विचिन्तनीयो ज्यज्ञानलेशस्तु भगेश्वरेश्वर ॥ ३,१२.२ ॥
 यथास्ति विष्णोर्मनः सङ्कल्प अेव तथैव सोऽपि प्रकरोति नित्यम् ।
 आलोचने तस्य सदास्ति भूमन्स्वयोग्यतामनतिक्रम्य यैव ॥ ३,१२.३ ॥
 हरेः स्वरूपे य तथा प्रपञ्चः स्वस्मिन्स्वरूपे य भगस्ति ज्ञानम् ।
 यथापि नित्यं परिचारवारि य अज्ञातवद्दृश्यते विष्णुना य ॥ ३,१२.४ ॥
 हरेः प्रीत्यर्थं कुरुते सौ कदाञ्चित्तत्रापि कश्चिद्विशेषोऽस्ति वीन्द्र ।
 शृणुष्व सम्यङ्निगुडीतयित्तो यथा प्रोवाच स विजानाति देवः ॥ ३,१२.५ ॥
 सदा त्वदोषं प्रविशेषेश्च मुक्तवेदास्तथा वा पविजानन्ति नित्यम् ।
 तस्य स्वरूपं न तथा हरिं य स्वयोग्यतामनतिक्रम्य वेधाः ॥ ३,१२.६ ॥

उदरेः स्वरूपं न विजानाति सर्वं स्वयो ग्यरूपं सर्वदा वेत्ति विष्णोः ।
 तत्राज्ञानं नास्ति किञ्चिद्भ्रूविजेन्द्र यावत्स्वरूपं य तथैव लक्ष्म्याः ॥ ३,१२.७ ॥
 वेधा न जानाति कुतस्तदन्ये तयोः स्वरूपं न विजानाति सर्वम् ।
 तथापि वेदानेकदेशेन वेद जानाति लक्ष्मीर्हरिरूपं य यावत् ॥ ३,१२.८ ॥
 तावन्न जानाति विधिः भगोन्द्र ज्ञाने विधातुश्च स्वयोग्यभूते ।
 अतो विरिञ्चस्य न चिन्तनीयो ज्यज्ञानवेशः क्वापि देशे य काले ॥ ३,१२.९ ॥
 नाडीं समाविश्य तदा विरिञ्चो न वेद नारायणमेकवच्य ।
 तदा शृणोत्तं कमलासनं प्रभुस्तपस्तप द्यक्षरं सादरेण ॥ ३,१२.१० ॥
 अभिप्रायं तस्य सम्यग्विदित्वा तपः कुरु त्वं हरितुष्टयर्थमेव ।
 तपोऽकरोद्धरिपादैक निष्ठो उदरेः प्रीत्यर्थं द्रिव्यसदस्रवर्षम् ॥ ३,१२.११ ॥
 ततो हरिः प्रादुरासीत्भगोन्द्र वरं दातुं भक्तवरस्य द्रिव्यम् ।
 सदा विष्णुं देवदेवो ददर्श यतुर्भुञ्जं तं जलजायताक्षम् ॥ ३,१२.१२ ॥
 श्रीवत्सलक्ष्मं गलशोभिकौस्तुभं सम्पश्यन्तं सुप्रसन्नार्द्रदृष्ट्या ।
 दृष्ट्वा हरिं ब्रह्म नारायणं य पुरः स्थितं भक्तवश्यं दयालुम् ॥ ३,१२.१३ ॥
 समर्थयामास मडाविभूत्या भक्त्या उदरेः पादतीर्थं दधार ।
 अस्तौन्मडाभागवतप्रधानो हरिं गुरुं भक्तिविवर्धितात्मा ॥ ३,१२.१४ ॥
 ब्रह्मोवाच ।
 रमेश लोकेषु जगन्निवास तव स्वरूपं न विजानाति देवी ।
 तव प्रसादात्सुविजानाति देवी गुणान्वेदोक्ता-सर्वदा वीन्द्र सर्वान् ॥ ३,१२.१५ ॥
 तथापि सा न विजानाति देवी साकल्येनाशेषितः सद्गुणांश्च ।
 यथाप्यनुक्तं पञ्चभिर्नास्ति वेदैस्तथापि देवेऽत्र विशेष आस्ते ॥ ३,१२.१६ ॥
 तत्त्वेच्छवः प्रविजानन्ति नित्यं वेदे सूक्ता-न्व्याप्यनुक्तांश्च सर्वान् ।
 आदौ जनन्त्यत्र वेदा मुरारे ऋगाद्यः सुष्ठु यत्वार अेव ॥ ३,१२.१७ ॥
 वेदा ज्येते वेद्यन्तीति देव तथा पुराणं भारतं पञ्चरात्रम् ।
 ङ्मादितो विचिन्त्य सा विष्णुगुणान्स्वयोग्या-सदा विजानाति रमापि देवी ॥ ३,१२.१८ ॥
 विशेषतो ज्युक्तगुणा नृगादिषु स्वयोग्यभूतान्संविजानाति देवी ।
 सामान्यतः प्रविजानाति देवी उदरेर्गुणान्न विशेषाख्य नित्यम् ॥ ३,१२.१९ ॥
 अहं विजानामि रमाप्र सादात्तव प्रसादाख्य गुणान्सदैव ।

स्वयोग्यभूताञ्छ्रुतिपूक्ताङ्गुलांश्च काञ्चिद्विजानाति उदरेर्न कश्चित् ॥ ३,१२.२० ॥

तव प्रसादाय्य मम प्रसादात्कालान्तरे तांश्च जानाति शेषः ।

दुष्कर्मलेशान्न तिरोहितान्गुलान्यानेव पूर्वं विदितान्स्वयोग्यान् ॥ ३,१२.२१ ॥

तानेव ज्ञात्वा पुनरेव शेषस्तितरो हितांल्लब्धगुणस्ततः स्मृतः ।

सदा स्वयोग्यांश्च उदरेर्गुलांश्च उमापतिश्चापि तव प्रसादात् ॥ ३,१२.२२ ॥

यदा विजानाति उदरे मुरारे अप्राप्तलब्धेति तदोच्यते उरः ।

ममापि लोकां य यदा मुरारे तदा विजानाति तव स्वरूपम् ॥ ३,१२.२३ ॥

गोविन्द नित्याप्यय चित्सुपूर्णा तव प्रसादान्नास्ति शतेषु तन्ममयेव

ह्रि देवाश्च शरीरधारिणस्ते ज्ञानहीना विषयेषु निष्ठाः ॥ ३,१२.२४ ॥

येये देवा विषयेषु निष्ठास्तेते देवा बहिरर्थभावाः ।

येये देवा बहिरर्थभावा मोक्षा दन्ये प्रलपन्तः सदैव ॥ ३,१२.२५ ॥

तव स्वरूपे य जगत्स्वरूपे तवासमानं नास्ति विष्णो सदैव ।

यतस्तव प्राकृतो नास्ति देहो यतो ज्ञानं नास्ति नास्त्ये व नित्यम् ॥ ३,१२.२६ ॥

पूर्णांनन्दज्ञानदेहोऽपि नित्यं सदा शरीरी भाष्यते भक्तिमद्भिः ।

यतस्तव प्राकृतो नास्ति देहो ह्यतोऽपि नित्यमशरीरीति य स्मृतः ॥ ३,१२.२७ ॥

नतोऽहं सर्वदास्मिञ्शरीरेऽहममेत्यभिमानेन शून्यः ।

अतोऽप्यहं त्वशरीरी सदैव तथैव नित्यं बहिरर्थैश्च शून्यः ॥ ३,१२.२८ ॥

स्वभोगभार्यासत्यलोकादिभोगः स्वयोग्यभोगो वस्त्रमात्यादिभोगः ।

अते हि सर्वे बहिरर्थसंज्ञाकाः नैसर्गकाः सर्वदा मे हि विष्णो ॥ ३,१२.२९ ॥

तथाप्यहं कामहीनो हि नित्यं रुद्राद्यः कामवन्तो यतोतः ।

शरीरिणस्ते बहिरर्थभावा अज्ञानवन्तोऽपि य संस्मृताः षग ॥ ३,१२.३० ॥

स्वदारभोगे केवलां प्रीतिमेवं उदरेवं सर्वदाहं करोति ।

स्तम्भास्त्रादीन्धारिषिष्ये सदैव विष्णोः प्रीत्यर्थं नैव गात्रार्थमेव ॥ ३,१२.३१ ॥

नित्यानन्दादन्यकामो न मेस्ति अतः सदा बहिरर्थैश्च शून्यः ।

ममापि भार्या बहिरर्थशून्या अमूढभावा मूढवतीव दृश्यते ॥ ३,१२.३२ ॥

अमूढभूता ज्ञानिनां सर्वदैव तथाज्ञानां ज्ञानहीनेति भाति ।

यावज्ज्ञानं यास्ति मे वास्तुदैव तावज्ज्ञानं वास्तुदैवस्य यास्ति ॥ ३,१२.३३ ॥

यावज्ज्ञानं वासुदेवस्य यास्ति तावज्ज्ञानं ज्ञानवतामृजूनाम् ।
 क्मेशैवाज्ञानिनां वानृजूनामस्पष्टरूपो ज्ञानगतो विशेषः ॥ ३,१२.३४ ॥
 सौरिप्रकाशे य यथैव दर्शनं तथा मम ज्ञानगतो विशेषः ।
 दीपप्रकाशे य यथैव दर्शनं तथा ज्ञानं वासुदेवस्य यास्ति ॥ ३,१२.३५ ॥
 अस्पष्टरूपा न्यूनता ज्यस्ति वायौ तथा ज्ञानं नैव संयिन्तनीयम् ।
 अेतादृशी ज्ञानशक्तिर्मुंरारेवाय्वादीनां मोक्षपर्यन्तमस्ति ॥ ३,१२.३६ ॥
 ज्ञानं त्वृजूनां मोक्षकाले पिपञ्चवाय्वादीनां प्रलयेनाद्रादीर्न ।
 वायोर्मम प्रलये सृष्टिकाले तथा गायत्र्या नास्तिनास्त्येव मोक्षः ॥ ३,१२.३७ ॥
 गायत्रीवद्भारत्या देवदेव ज्ञातव्यमेवं उरितत्ववेदिभिः ।
 ममाज्ञानं दृश्यते यत्र कुत्र दैत्यादीनां मोक्षनार्थं सदैव ॥ ३,१२.३८ ॥
 तेन प्रीतिर्देवदेवस्य विषण्णविष्यतीत्येव विनिश्चितात्मा ।
 प्रश्नादिकं त्वज्ञवत्सर्वदैवं करिष्येऽहं मोक्षनायाधमानाम् ॥ ३,१२.३९ ॥
 सूर्योदये नास्ति यथा तमश्च तथाज्ञानं नास्तिनास्त्येव देव ।
 करोम्यहं श्रवणं सर्वदैव उरिप्रीत्यर्थं निश्चतार्थं सतां हि ॥ ३,१२.४० ॥
 शतजन्मगतानां त्वनृजूनां पूर्वमेव तु ।
 अपरोक्षाभाव एव ज्यज्ञानं समुदीरितम् ॥ ३,१२.४१ ॥
 अपरोक्षानन्तरं तु नास्त्यज्ञानं न संशयः ।
 शतजन्मसु देवेश अपरोक्षेण सर्वदा ॥ ३,१२.४२ ॥
 पूर्णज्ञानं ममास्त्येव नात्र कार्या विचारणा ।
 शतजन्मसु पूर्वं तु परोक्षेण मम प्रभो ॥ ३,१२.४३ ॥
 पूर्णं ज्ञानं सदाप्यस्तीत्येवमाहुर्महर्षयः ।
 संज्ञाजन्मगतायाश्च सरस्वत्या महाप्रभो ॥ ३,१२.४४ ॥
 नाज्ञानं यिन्तनीयं हि ब्रह्मय्योश्च देव हि ।
 अत्र कश्चिद्विशेषोस्ति ज्ञातव्यस्तत्त्वमिच्छुभिः ॥ ३,१२.४५ ॥
 अवतारेषु भारत्याः कदापिज्ज्ञानपूर्वकम् ।
 सर्वदा ज्ञानरूपा सा सर्वदुःखविवर्जिता ॥ ३,१२.४६ ॥
 दैत्यानां मोक्षनार्थाय अंशे दुःखीव दृश्यते ।
 तस्या दुःखादिकं किञ्चिन्नास्तिनास्त्येव सर्वथा ॥ ३,१२.४७ ॥

अपरोक्षतिरोभाव षष्ठांशे प्रदृश्यते ।
 तावन्मात्रेण वाज्ञानं तस्यां नैवाहितं य यत् ॥ ३,१२.४८ ॥
 मूलरूपे तु नास्त्येव भारत्या ज्ञानविस्मृतिः ।
 भारत्यास्तु यथा नास्ति सरस्वत्यास्तु किं पुनः ॥ ३,१२.४९ ॥
 अंशावतरणं नास्ति सरस्वत्याः कदाचन ।
 अंशावतरणं नास्ति ममापि मधुसूदन ॥ ३,१२.५० ॥
 तथैव ज्ञानमस्त्येव उरेर्नारायणस्य य ।
 वायोरंशावतारोस्ति यथा मूले तथैव य ॥ ३,१२.५१ ॥
 बलज्ञाना दिकं सर्वं चिन्तनीयं न संशयः ।
 तथापि वायौ दृश्यन्ते बलज्ञानादिव्यक्तयः ॥ ३,१२.५२ ॥
 अवतारेषु वायोस्तु सम्यक्षक्त्यात्मनास्ति हि ।
 अपरोक्षतिरोभावौ नांशावतरणेष्वपि ॥ ३,१२.५३ ॥
 बलज्ञानादिकं यावन्मूलरूपे प्रदृश्यते ।
 त्रेतायुगस्वरूपे य न दर्शयति तादृशम् ॥ ३,१२.५४ ॥
 त्रेतायुगस्वरूपे य यादृक्यादर्शयत्प्रभो ।
 द्वापरस्थे स्वरूपे तत्तद्दर्शयति तादृशम् ।
 त्रेतायुगस्वरूपे य यादृक्यादर्शयत्प्रभो ॥ ३,१२.५५ ॥
 द्वापरस्थे वायुरूपे यादृग्वा दर्शयत्प्रभुः ।
 वायुः कलियुगे रूपे तद्दर्शयति तादृशम् ॥ ३,१२.५६ ॥
 तथा दर्शयते वायुर्देव्यानां मोहनाय य ।
 अवतारेषु वायोश्च अन्तरं ये विदुः प्रभो ॥ ३,१२.५७ ॥
 तेऽथं तमः प्रविशन्ते ते दैत्या न य ते सुराः ।
 वायावच्यन्तरं नास्ति उरितत्त्वविनिर्णये ॥ ३,१२.५८ ॥
 निन्दां कुर्वन्ति ये विष्णोर्जिह्वाछेदं करोम्यहम् ।
 तदर्थमेव वायोश्च अवतारः सदा भुवि ॥ ३,१२.५९ ॥
 गुणपूर्णास्य विष्णोस्तु निर्गुणत्वविचिन्तनम् ।
 ज्ञानान्नाद्विष्णोर्गुण्यं सोऽहमित्यादिविचिन्तनम् ॥ ३,१२.६० ॥

विद्यानन्दात्मके दैले उत्पत्त्यादिविचिन्तनम् ।
 अखेद्यालेद्यगात्रेषु खेद्यलेद्यादिविचिन्तनम् ॥ ३,१२.६१ ॥
 दैव्या नित्याविद्योगिन्या विद्योगादिविचिन्तनम् ।
 क्लेशशोकादिशून्यस्य हरेः क्लेशादिविचिन्तनम् ॥ ३,१२.६२ ॥
 व्यासरामादिरूपेष्वनृषिविप्रत्वचिन्तनम् ।
 कृष्णरामादिरूपेषु अन्तरस्य विचिन्तनम् ॥ ३,१२.६३ ॥
 रामकृष्णादिरूपेषु अन्तरस्य विचिन्तनम् ।
 रामकृष्णादिरूपेषु पराजयविचिन्तनम् ॥ ३,१२.६४ ॥
 सन्तानार्थं तु कृष्णे न शिवपूजादिविचिन्तनम् ।
 रामेण दृग्भयुक्तेन लिङ्गस्य स्थापनं कृतम् ॥ ३,१२.६५ ॥
 पञ्चधातुमये कृष्णे हरिरूपविचिन्तनम् ।
 स्वयं व्यक्तस्थले यापि विद्या नन्दत्वकल्पनम् ॥ ३,१२.६६ ॥
 पितृमातृद्विजातीनां हरिरूपत्वचिन्तनम् ।
 अस्वतन्त्रेण रुद्रेण हरेरैक्यदिविचिन्तनम् ॥ ३,१२.६७ ॥
 विषणोः सूर्येण साकं य अलेद्यादिविचिन्तनम् ।
 सर्वोत्तमः सूर्य एव विषण्वाद्यास्तस्य डिङ्गुराः ॥ ३,१२.६८ ॥
 धृत्यादिविचिन्तनं दोषो हरिनिन्देति योच्यते ।
 अस्वयं व्यक्तिलिङ्गेषु अश्रुत्थतुलसीषु य ॥ ३,१२.६९ ॥
 शालग्रामं विहायैव नमनं ये प्रकुर्वते ।
 ते सर्वे हरिनिन्दायामविकारिण एव हि ॥ ३,१२.७० ॥
 भोक्षाधिकारिणो ये तु अज्ञानात्परमेश्वरम् ।
 पार्थक्यनयनं येषु कुर्वन्ति यर्हि वा प्रभो ॥ ३,१२.७१ ॥
 तर्हि तेषां हि कालेषु दृग्भं याति न संशयः ।
 अतः प्रार्थक्यनयनं ये कुर्वन्त्येषु सर्वदा ॥ ३,१२.७२ ॥
 ते सर्वे त्वबुधा ज्ञेया नात्र कार्या विचारणा ।
 अस्वयं व्यक्तिलिङ्गेषु नमनं ये प्रकुर्वते ॥ ३,१२.७३ ॥
 ते सर्वे ह्यसुरा ज्ञेया नान्यथा तु कथञ्चन ।
 विहाय शून्यमश्रुत्थं नमनं ये प्रकुर्वते ॥ ३,१२.७४ ॥

द्विमासडीनां तुलसीमप्रसूतां य गां नवाम् ।
 ते सर्वे ह्यसुरा ज्ञेया नात्र कार्या विचारणा ॥ ३,१२.७५ ॥
 गुल्माधाश्च मनुष्यान्तास्ते ज्ञेया ब्रह्मबाहवः ।
 अस्मश्छतायुः पर्यन्तमेक एव कलिः स्मृतः ॥ ३,१२.७६ ॥
 कलौ संति कल्पमानं कलेरन्ते संति य ।
 तस्मिन्दिने ब्रह्मरूपे गच्छन्ति य तमोन्तिकम् ॥ ३,१२.७७ ॥
 तत्र स्थित्वा लोकमार्गं प्रतीक्षन्ते न संशयः ।
 साधकैर्विष्णुकार्याणां वायुदासैः प्रपीडिताः ॥ ३,१२.७८ ॥
 शतवर्षानन्तरं य सर्वेषां कलिना सह ।
 वायोर्गदाप्रदारेण लिङ्गमङ्गो भविष्यति ॥ ३,१२.७९ ॥
 तमोन्धं प्रविशन्त्येते तारतम्येन सर्वशः ।
 तमस्थन्धेपि संसारे नात्र कार्या विचारणा ॥ ३,१२.८० ॥
 सर्वेषामुत्तमोन्ते यः कलिरेव न संशयः ।
 दूषको विष्णुभक्तानां तत्समो नास्ति सर्वदा ॥ ३,१२.८१ ॥
 संसारे वान्धतमसि सर्वत्र हरिदूषकः ।
 मिथ्यादाने ज्ञानबुद्धिर्दुष्पे य सुभबुद्धिमान् ॥ ३,१२.८२ ॥
 तस्मात्कलिसमो लोके शिवभक्तो न कुत्रचित् ।
 दुर्योधनः स एवोक्तो दुःभानन्त्यस्वरूपवान् ॥ ३,१२.८३ ॥
 तस्माश्छतगुणांशेन कलिभार्या तु सर्वदा ।
 अलक्ष्मीरिति विख्याता सा लोके मन्थरा स्मृता ॥ ३,१२.८४ ॥
 तस्माद्दशगुणांशो नो विप्रचित्तिस्तु सर्वदा ।
 जरासंधः स एवोक्तः कालनेमिस्ततः परम् ॥ ३,१२.८५ ॥
 तस्माश्छतगुणांशो नः स तु कंसेति विश्रुतः ।
 तस्मात्पञ्चगुणैर्लौक्यैः मधुकैटभसंज्ञकौ ॥ ३,१२.८६ ॥
 तावेव हंसडिडंबकौ ज्ञेयौ तौ य जनार्दन ।
 विप्रचित्तिसमो ज्ञेयो भौमो वै भूतले स्मृतः ॥ ३,१२.८७ ॥
 तस्माद्दृष्ट गुणैरुच्यो हरिण्यकशिषुः स्मृतः ।

तस्माथ्य त्रिगुणैर्दीनो छिरण्याक्षो मडासुरः ॥ ३,१२.८८ ॥

मणिमांस्तत्समो ज्ञेयः किञ्चिद्दूनो बकः स्मृतः ।

तस्माद्भिःशङ्खैर्दीनस्तारकाभ्यो मडासुरः ॥ ३,१२.८९ ॥

तस्मात्पद्गुणतो धीनः शंभरो लोकाकण्टकः ।

शंभरस्य समो ज्ञेयः शाल्वो दैत्येषु याधमः ॥ ३,१२.९० ॥

शंभरात्तु द्विगुणतो छिडिंबो न्यून उच्यते ।

भाषास्ततोऽधमो ज्ञेयः स तु कीचकनामतः ॥ ३,१२.९१ ॥

द्रापारभ्यो मडाडासोभाषासुरसमः स्मृतः ।

तस्माद्दशगुणैर्दीनो नमुयिदैत्यसत्तमः ॥ ३,१२.९२ ॥

नमुयेस्तुसमौ ज्ञेयौ पाक षल्वल षत्युभौ ।

तस्माथ्यतुर्गुणैर्दीनो वातापिर्दानवाधमः ॥ ३,१२.९३ ॥

तस्मात्सार्धगुणैर्दीनो धेनुको नाम दैत्यराट् ।

धेनुकादर्थगुणतः केशी दैत्यस्तु यावरः ॥ ३,१२.९४ ॥

केशीदैत्यसमो ज्ञेयस्तृणावर्तो मडासुरः ।

तस्माद्दशगुणैर्दीनो छंसो नामरमापते ॥ ३,१२.९५ ॥

त्रिरिकस्तु समो ज्ञेयस्तत्समः पौरुकस्मृतः ।

वेतः स अेव विज्ञेयः पूर्वजन्मनि सत्तम ॥ ३,१२.९६ ॥

तस्मादेकगुणैर्दीनौ कुंभाऽऽककुपर्णकौ ।

दुःशासनस्तु विज्ञेयो जरासंधसमः प्रभो ॥ ३,१२.९७ ॥

कंसेन तुल्यो विज्ञेयो विकर्णो दैत्यसत्तमः ।

कुंभकर्णस्थतगुणैर्दीनौ कड्येति विश्रुतः ॥ ३,१२.९८ ॥

तस्माथ्यतगुणैर्दीनः शतधन्वा मडासुरः ।

समानस्तस्य विज्ञेयः कर्मादिदैत्यसत्तमः ॥ ३,१२.९९ ॥

कालकेयस्तु विज्ञेयः सद्य वेनसमो मतः ।

अधमानां तु दैत्यानामुत्तमैः साम्यमुच्यते ॥ ३,१२.१०० ॥

तत्रावेशाथ्य विज्ञेयं देवानां नात्र संशयः ।

तस्माथ्यतगुणैर्दीनश्चित्तमानसुरो मडान् ॥ ३,१२.१०१ ॥

तच्छरीराभिमानी तु तस्माच्छतगुणैर्वरः ।
 तस्माच्छतगुणैर्दीनो हस्तमानसुरो मडान् ॥ ३,१२.१०२ ॥
 तस्माच्छतगुणैर्दीनः पादमानसुरो मडान् ।
 नेत्रेन्द्रियाभिमानी तु तस्माच्छतगुणो वरः ॥ ३,१२.१०३ ॥
 यक्षुश्चिद्रियमानी तु तस्माच्छतगुणो वरः ।
 तस्माच्छतगुणैर्दीनः स्पर्शमानसुरो मडान् ॥ ३,१२.१०४ ॥
 तस्माच्छतगुणैर्दीनश्चाश्वमानसुरो मडान् ।
 तस्माच्छतगुणैर्दीनः शिश्रमानसुरो मडान् ॥ ३,१२.१०५ ॥
 तस्माच्छतगुणैर्दीनः कर्ममानसुरः स्मृतः ।
 कल्पाद्यैः प्रेरिताः सर्वे रुद्राद्या अधिकारिणः ॥ ३,१२.१०६ ॥
 कदाचित्सुविरुद्धं य कुर्वन्ति तव सत्तम ।
 कदाप्यहं य वायुश्च विरुद्धं नाथरेव भोः ॥ ३,१२.१०७ ॥
 भूलेष्वंशावतारेषु रुद्रादीना मडाप्रभो ।
 बुद्धिर्विनश्यते यस्मात्तस्माच्छिन्ना हि तेऽप्यिलाः ॥ ३,१२.१०८ ॥
 मडीपते य मद्बुद्धिस्तस्मादस्थिन्नसंज्ञिकः ।
 अेतादृशोप्यहं देव न य शक्तिस्तु नस्तवे ॥ ३,१२.१०९ ॥
 मलयमच्छिन्नभक्त्याय दयां कुरु मडाप्रभो ।
 एति स्तुत्वा हरिं ब्रह्मा स्थितः प्राञ्ज विरग्रतः ॥ ३,१२.११० ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे द्वितीयांशे धर्मकाण्डे श्रीकृष्णगरुडसंवादे
 ब्रह्मस्तुतिवार्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १३

श्रीकृष्ण उवाच ।

एति स्तुतः स भगवान्स्वपूत्रेण दयानिधिः ।

मेघगंभीरया वाया प्रोवाच मधुसूदनः ॥ ३,१३.१ ॥

सृज ब्रह्मन्निमान्देवान्मत्प्रसादात्कमेण य ।

यथा वै प्राक्क्षणेत्द्रत्सृज सर्वं मडाप्रभो ॥ ३,१३.२ ॥

नास्ति प्रयोजनं तेन तव मत्प्रीतये सृज ।

अेवमुक्तस्तु ङारिषा ढ्रह्मा स्तुत्वा ङरिं परम् ॥ ३,१३.३ ॥

सृष्टिं कर्तुं मनो दध्रे प्रीणयन्नेव माधवम् ।

मङ्गत्त्वात्मको ढ्रह्मा वायुं ञुवमिमानिनम् ॥ ३,१३.४ ॥

आदौ ससर्ज गरुड पुरुषात्मा स अेव य ।

ततो दक्षिणङ्गस्तात्तु ढ्रह्माणीं ढारन्ती तथा ॥ ३,१३.६ ॥ १३.५

असृजते मङ्गामागे अव्यक्तस्य नियामिङ्गे ।

वामङ्गस्तात्सत्यपुत्रो मङ्गत्त्वात्मकोऽनवः ॥ ३,१३.६ ॥

ढ्रह्मणो दक्षिणङ्गस्तादङ्गुलारात्मको ङरः ।

आदौ शेषस्ततो जङ्गे गरुडतदनन्तरम् ॥ ३,१३.७ ॥

तदनन्तरञ्जो रुद्रः स अेवं सृष्टवान्प्रभुः ।

स्वोत्पत्त्यनन्तरं ढ्रह्मा दशवर्षाभ्मङ्गप्रभुः ॥ ३,१३.८ ॥

वायुमुत्पाद्रयामास वत्सरानन्तरे प्रभुः ।

गायत्रीं जनयामास वायोरुत्पत्त्यनन्तरम् ॥ ३,१३.९ ॥

संवत्सरानन्तरे तु ढारतीमसृजत्प्रभुः ।

ढारत्यनन्तरं शेो दिव्यसाङ्गवत्सरात् ॥ ३,१३.१० ॥

अनन्तरं संभभूव गरुडस्तु ततः परम् ।

दिव्यसाङ्गवर्षात्तु तथा रुद्रञ्च सृष्टवान् ॥ ३,१३.११ ॥

शेषस्थानन्तरं देवीं वारुणीं य मङ्गप्रभुः ।

दशवर्षानन्तरं तु ङ्यसृजत्कमलासनः ॥ ३,१३.१२ ॥

गरुडानन्तरं देवीं सौपणींमसृजत्प्रभुः ।

दशवर्षानन्तरं य पार्वतीं य तथैव सः ॥ ३,१३.१३ ॥

पार्वत्यनन्तरं यन्द्रं मनस्तत्वनियामकम् ।

दशवर्षानन्तरं तु वासवं ङ्यसृजत्ततः ॥ ३,१३.१४ ॥

अमिमानी दक्षिणस्य ढाङ्गोश्च परमेष्ठिनः ।

दशवर्षानन्तरं तु शयी तामसृजत्प्रभुः ॥ ३,१३.१५ ॥

ठन्द्रस्थानन्तरं कामं त्रिंशद्वर्षादनन्तरम् ।

असृजद्दामढाङ्गोश्चमनस्तत्वामिमानिनम् ॥ ३,१३.१६ ॥

तदनन्तरञ्जो देवीं दशवर्षादनन्तरम् ।

रतिं स जनयामास कामभार्या मलाप्रभुः ॥ ३,१३.१७ ॥
 कामस्याप्यभिमानी तु स अेव परिकीर्तितः ।
 ब्रह्माडङ्कारिकं प्राणं कार्योत्पत्तेरनन्तरम् ॥ ३,१३.१८ ॥
 दशवर्षानन्तरं तु निर्ममे नासिक ततः ।
 तस्य भार्या नासिकस्यः पञ्चवर्षादनन्तरम् ॥ ३,१३.१९ ॥
 निर्ममे नासिकां वामां ब्रह्मा लोकपितामहः ।
 अडङ्कारादनु ब्रह्मा सज्ञानं य बृहस्पतिम् ॥ ३,१३.२० ॥
 निर्ममे य वर्षयुग्मपञ्चवर्षादनन्तरम् ।
 पञ्चवर्षानन्तरं तु तारां भार्या विनिर्ममे ॥ ३,१३.२१ ॥
 गुरोरनन्तरं ब्रह्मा पञ्चविंशानन्तरम् ।
 स्वायंभुवं मनुं यैव निर्ममे मनसा विभुः ॥ ३,१३.२२ ॥
 पञ्चवर्षानन्तरं तु शततृपां विनिर्ममे ।
 शततृपानन्तरं तु विशद्वर्षादनन्तरम् ॥ ३,१३.२३ ॥
 दक्षः शिष्यात्मको जज्ञे दक्षिणाङ्गुष्ठतः प्रभोः ।
 पञ्चवर्षानन्तरं तु वामाङ्गुष्ठाच्चतुर्भुजः ॥ ३,१३.२४ ॥
 प्रसूतिमसृष्ट्वा ब्रह्मा सृष्ट्यर्थं परमादरात् ।
 दक्षस्थानन्तरं ब्रह्मा पञ्चविंशानन्तरम् ॥ ३,१३.२५ ॥
 निर्ममे व्यनिरुद्धं य मध्यमाङ्गुलिपर्वतः ।
 पञ्चवर्षानन्तरं तु ससर्ज भगवानजः ॥ ३,१३.२६ ॥
 विराजसंज्ञाकां भार्या मध्यमाङ्गुलिपर्वतः ।
 अनिरुद्धानन्तरं तु शतवर्षादनन्तरम् ॥ ३,१३.२७ ॥
 निर्ममे प्रवळं वायुं कनिष्ठाङ्गुलिपर्वतः ।
 दशवर्षानन्तरं तु प्रवाडीं निर्ममे प्रभुः ॥ ३,१३.२८ ॥
 कनिष्ठाङ्गुलिपर्वत्य्य वामदेवं न संशयः ।
 प्रवळानन्तरं तब्रह्मा शतवर्षादनन्तरम् ॥ ३,१३.२९ ॥
 यमं विनिर्ममे पृष्ठादष्टवर्षादनन्तरम् ।
 तद्भार्या शामलां देवीं तस्मादेव मलाप्रभुः ॥ ३,१३.३० ॥

यमस्थानन्तरं यन्द्रं त्रिंशद्धर्षादनन्तरम् ।
 असृष्टक्षिणाख्योत्राख्योत्रतत्त्वनियामकम् ॥ ३,१३.३१ ॥
 नववर्षानन्तरं तु रोडिणीसमृजत्प्रभुः ।
 वामश्रोत्राख्य गरुडं वामश्रोत्राभिमानिनम् ॥ ३,१३.३२ ॥
 यन्द्रस्थानन्तरं सूर्यं विशद्धर्षादनन्तरम् ।
 सम्यग्विनिर्ममे ब्रह्मा दक्षिणाक्षराश्च देवताम् ॥ ३,१३.३३ ॥
 वामाक्षणो निर्ममे संज्ञां षड्वर्षानन्तरं प्रभुः ।
 सूर्यस्थानन्तरं ब्रह्मा शतवर्षादनन्तरम् ॥ ३,१३.३४ ॥
 रसनेन्द्रियाख्य वरुणं निर्ममे तस्य मानिनम् ।
 विशद्धर्षानन्तरं तु तस्मादेवेन्द्रियात्प्रभुः ॥ ३,१३.३५ ॥
 गङ्गां विनिर्ममे ब्रह्मा रसनेन्द्रियदेवताम् ।
 वरुणस्थानन्तरं तु दशवर्षादनन्तरम् ॥ ३,१३.३६ ॥
 उत्संगान्निर्ममे ब्रह्मा नारदं भगवत्प्रियम् ।
 नारदस्थानन्तरं तु षष्टिवर्षादनन्तरम् ॥ ३,१३.३७ ॥
 अग्निं विनिर्ममे ब्रह्मात्वगिन्द्रियतः प्रभुः ।
 अतो वागभिमानो सं पञ्चवर्षादनन्तरम् ॥ ३,१३.३८ ॥
 स्वाहां विनिर्ममे ब्रह्मा तामाहुर्मन्त्रदेवताम् ।
 अग्नेरनन्तरं वीन्द्रं भृगुं ब्रह्मर्षिसत्तमम् ॥ ३,१३.३९ ॥
 दशवर्षानन्तरं तु भ्रुवोर्मध्याद्धिनिर्ममे ।
 संवत्सरानन्तरं तु भृगुभार्यां विनिर्ममे ॥ ३,१३.४० ॥
 भृगोरनन्तरं ब्रह्मा शतवर्षादनन्तरम् ।
 कश्यपञ्जनयामास मनसा य स्वयं प्रभुः ॥ ३,१३.४१ ॥
 संवत्सरानन्तरं तु अदितिं निर्ममे प्रभुः ।
 कश्यपानन्तरं यात्रिं दशवर्षादनन्तरम् ॥ ३,१३.४२ ॥
 अत्रेरनन्तरं ब्रह्मा दशवर्षादनन्तरम् ।
 अञ्जनदूभरद्वाजं वसिष्ठं तदनन्तरम् ॥ ३,१३.४३ ॥
 दशवर्षानन्तरं तु तेषां भार्याः क्रमेण तु ।
 संवत्सरानन्तरेण असृष्टमलासनः ॥ ३,१३.४४ ॥

वसिष्ठस्थानन्तरं तु गौतमं ह्यसृजत्प्रभुः ।
 दशवर्षानन्तरेण जमदग्निं ततोऽसृजत् ॥ ३,१३.४५ ॥
 दशवर्षानन्तरेण मनुर्वैवस्वतोऽभवत् ।
 मनोरनन्तरं जज्ञे शतवर्षादनन्तरम् ॥ ३,१३.४६ ॥
 विष्वक्सेनो मडाभागो वायुपुत्रो मडाभलः ।
 तस्माच्चतुर्दशे वर्षे गणपो ह्यभवद्विभोः ॥ ३,१३.४७ ॥
 तदनन्तरज्ञो वीन्द्र अष्टवर्षादनन्तरम् ।
 धनपो ह्यभवत्तत्र तद्भार्या वत्सरे परे ॥ ३,१३.४८ ॥
 विष्वक्सेनानन्तरं तु दशवर्षादनन्तरम् ।
 जयादीन्म गवद्भक्तान्सृष्टवान्मलासनः ॥ ३,१३.४९ ॥
 जयाधानन्तरं ब्रह्मा वल्लाधाः कर्मदेवताः ।
 शतवर्षानन्तरं तु सृष्टवाञ्छिववाहनम् ॥ ३,१३.५० ॥
 कर्मदेवानन्तरं तु त्रिंशद्बर्षादनन्तरम् ।
 पर्जन्यमसृजब्रह्मा मन्त्रयन्त्राभिमानिनम् ॥ ३,१३.५१ ॥
 पर्जन्यानन्तरं ब्रह्मा दशवर्षादनन्तरम् ।
 पुष्करं जनयामास कर्मतत्त्वाभिमानिनम् ॥ ३,१३.५२ ॥
 अ एवं विनिर्ममे ब्रह्मा मत्प्रसादात्मगेश्वर ।
 अ एवं ज्ञात्वा मोक्षमेति नान्यथा तु कथञ्चन ॥ ३,१३.५३ ॥
 इति श्रीगारुडे मडापुराणे श्रीकृष्णगरुडसंवादे उत्तरपत्रे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
 देवोत्पत्तिनिर्घण्टं नाम त्रयोदशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १४

श्रीगरुड उवाच ।

अवतारान्दरे ब्रूहि तथा लक्ष्म्या द्विवौकसाम् ।

गुणानामन्तरं ब्रूहि शिष्यस्य मम सप्रत ॥ ३,१४.१ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

यो मूलरूपी भगवाननन्तो ब्रह्मादिभिः पुर्णगुणः स्वतन्त्रः ।

पुरातनः पूर्णतनुर्मदात्मा न तादृशाः संति कदापि वीद्र ॥ ३,१४.२ ॥
 पादश्च पूर्णः पादतलं च पूर्णं नभाश्च पूर्णः कटिकण्ठौ च पूर्णौ ।
 ङुत्र च पूर्णं विदरं च पूर्णं लब्ध्वापि पूर्णाञ्जगृहे तथाप्युरः ॥ ३,१४.३ ॥
 स्कन्धः सुपूर्णाः सकलाश्च बाहवः पूर्णाः केशाः श्मश्रुदन्ताश्च पूर्णाः ।
 लोमानि पूर्णानि तथैव रोमकूपाश्च पूर्णास्तु तथैव शिश्रः ॥ ३,१४.४ ॥
 अङ्गुष्ठश्च पूर्णो ज्येष्ठरोमाणि कक्षाश्चक्षुश्च श्रोत्रे सर्वे अंते च पूर्णाः ।
 किं वर्ये मूलरूपं हरेश्च यावद्भवं पूर्णं समग्रदेहे ॥ ३,१४.५ ॥
 तावद्भवं ज्येष्ठरोमादिक्वेषु संतित्विमं हि यतः स अथ पूर्णः ।
 स अथ तु सर्वस्य कर्ता स अथ उर्था स तु सारांशभोक्ता ॥ ३,१४.६ ॥
 असारांशं नैव भोक्ता हरिस्तु सारा-वक्ष्ये शृणु पक्षीन्द्र सम्यक् ।
 द्रक्षेक्षुसारं नारिकेलस्य सारं यूतस्य सारं पनसस्यापि सारम् ॥ ३,१४.७ ॥
 नारङ्गसारं कमुकस्यापि सारं भर्जूरसारं कदलीकलस्य ।
 नारायणो भीजरूपस्य सारं गृह्णाति नित्यं भक्तवर्यो दयालुः ॥ ३,१४.८ ॥
 ताम्बूलसारं भदिरस्य सारं पुष्पस्य सारं यन्मनस्यापि सारम् ।
 गोधूमसारं यवानां च सारं माषस्य सारं हरेणोश्च सारम् ॥ ३,१४.९ ॥
 शुद्धं तथा त्रीडिनीवारसारं श्यामाकसारं शुद्धधान्यस्य सारम् ॥ ३,१४.१० ॥
 निषिद्धा-सर्वशाकस्य सारांस्तथा निषिद्धाल्वांवाणस्वापि सारान् ।
 गृह्णाति विष्णुः परमादरेण अन्नस्य सारं भक्ष्यभोज्यस्य सारम् ॥ ३,१४.११ ॥
 सूपस्य सारं परमान्नस्य सारं दृग्धस्य सारं दधितकस्य सारम् ।
 घृतस्य सारं रामठस्यापि सारं गृह्णाति विष्णुः सर्षपस्यापि सारम् ॥ ३,१४.१२ ॥
 मरीच्यसारं जुरकस्यापि सारं तथा उविर्धृतपक्वस्य सारम् ।
 तैलेषु पक्वस्य च भर्जितस्य गुडस्य सारं नवनीतस्य सारम् ॥ ३,१४.१३ ॥
 लवङ्गसारं शर्करायाश्च सारमित्यादिसारा-वासुदेवस्तु भुक्ते ।
 लक्ष्मीपतिः सर्वजगन्निवा सस्तस्याज्ञया वासुदेवोऽपि नित्यम् ॥ ३,१४.१४ ॥
 तच्छेषसारानपि यावनीशो मलात्मनोशाञ्छृणु शिष्यवर्य ।
 अथं विमूढा वासुदेवस्य भक्ताः किं वक्तव्यं विष्णुभक्ता हि लोके ॥ ३,१४.१५ ॥
 कल्याणस्ते सारभोक्तार अथ नैषां भवेत्तेन दृग्भाभिवृद्धिः ।

भुञ्जन्ति ये वैश्वदेव विडाय दृष्टांस्तान्वै भुक्तिश्चिन्ताश्च विद्धि ॥ ३,१४.१६ ॥

वक्ष्ये विशेषं वैश्वदेवे भगेन्द्र गोप्यं नो वदान्यत्र विद्वान् ।

सूर्यादीनां ये य दाने य दध्युर्विना वायोरन्तरस्थं हरिं य ॥ ३,१४.१७ ॥

ते वै सदा सारभोक्तार अेव ज्ञेयास्त्वतो विष्णुरेको महात्मा ।

सारंशभोक्ता न तु सर्वस्य भोक्ता भुनक्ति सर्वं त्वविरुद्धशक्तिः ॥ ३,१४.१८ ॥

वक्ष्ये उ सारान्पुनरन्यान्भगेन्द्र शृणुष्व गुह्यं परमादरेण ।

द्राक्षाद्यः सर्व अेव त्वसाराः कालादिदृष्टा भावदृष्टाः पदार्थाः ॥ ३,१४.१९ ॥

अतिपक्वानन्तरं तु तथा दिनयतुष्टये ।

असाराः कलुषा ज्ञेयास्तथा जंबूद्वलं स्मृतम् ॥ ३,१४.२० ॥

मासस्थानन्तरं वीन्द्र त्वसारं पनसं स्मृतम् ।

षण्मासानन्तरं वीन्द्र भर्जूरं तिक्तवत्स्मृतम् ॥ ३,१४.२१ ॥

आर्द्रं पूतं नारिकेलं स्फोटनानन्तरं प्रभो ।

अधोरात्रानन्तरं तु असारं परिकीर्तितम् ॥ ३,१४.२२ ॥

शुष्कभूतं नारिकेलं भर्जूरं तु यथा तथा ।

पक्षस्थानन्तरं यूतमसारं परिकीर्तितम् ॥ ३,१४.२३ ॥

वर्षस्थानन्तरं वीन्द्र पूगीद्वलमुदाहृतम् ।

घटिकानन्तरं वीन्द्र तांबूलं परिकीर्तितम् ॥ ३,१४.२४ ॥

यामस्थानन्तरं यात्रं सूपात्रं पायसं तथा ।

भक्ष्यं य क्वथितं वीन्द्र असारं परिकीर्तितम् ॥ ३,१४.२५ ॥

त्रिपक्षानन्तरं वीन्द्र तैलपक्वं तथा स्मृतम् ।

यतुर्यामानन्तरं य त्वसारं घृतपक्वकम् ॥ ३,१४.२६ ॥

त्रियामानन्तरं शाका निः साराः परिकीर्तिताः ।

जंबीरं शृङ्गबेरे धात्री कर्पूरं य यूतकम् ॥ ३,१४.२७ ॥

वत्सरानन्तरं वीन्द्र निः सारं परिकीर्तितम् ।

पर्पटः पक्षमात्रेण निः सारः परिकीर्तितः ॥ ३,१४.२८ ॥

तुलसी सर्वदा सारा अेकादश्यामपि द्विज ।

आर्द्रा वाप्यथवा शुष्का सार्द्रा सारवती स्मृता ॥ ३,१४.२९ ॥

अेकादश्यां तु तुलसी सारा ग्राख्या मनीषिभिः ।
 त्वया नासैर्द्रियेणापि न तु जिह्वेन्द्रियेण च ॥ ३,१४.३० ॥
 अेकादश्यां उदरेन्न निः सारं परिकीर्तितम् ।
 अेकादश्यां उदरेस्तीर्थं मनुष्याणां भगेश्वर ॥ ३,१४.३१ ॥
 अेकवारं च सारं स्याद्विवारे च ततोधिकम् ।
 अेकादश्यां मलाभाग तीर्थं गन्धादिमिश्रितम् ॥ ३,१४.३२ ॥
 असारमिति सम्प्रोक्तं तथा स्वादूढमिश्रितम् ।
 अेकादश्यां उदरेः सारं क्षीरं सर्पिर्मधूदकम् ॥ ३,१४.३३ ॥
 निः सारं मनुजैर्द्राणामिति वेदविदां मतम् ।
 आषाढमासे गरुड शाको निः सार उच्यते ॥ ३,१४.३४ ॥
 मासि भाद्रपदे वीन्द्र ष्यसारं दधि योज्यते ।
 क्षीरं तु ष्याश्चिने मासे निः सारं परिकीर्तितम् ॥ ३,१४.३५ ॥
 आर्ध्वपुण्ड्रगदाडीना नार्यसारेति गीयते ।
 उरिभक्तिविडीना ये ष्यसुराः परिकीर्तिताः ॥ ३,१४.३६ ॥
 उरिनामविडीनं तु मुष्णं निः सारमुच्यते ।
 उरिनेवैधडीनस्तु पाको निः सार उच्यते ॥ ३,१४.३७ ॥
 त्रिदिनेश्चातसीपुष्पं निः सारं परिकीर्तितम् ।
 प्रउरं मल्लिका सारं जाती तु प्रउरार्धकम् ॥ ३,१४.३८ ॥
 त्रियामं शतपत्रं स्यात्करवीरमडर्निशम् ।
 घटिकावधि सारं स्यात्पारिजातं भगेश्वर ॥ ३,१४.३९ ॥
 त्रिवर्षं केसरं कृष्ण सारमित्युच्यते बुधैः ।
 कस्तूरी दशवर्षं तु कर्पूरं वर्षमात्रकम् ॥ ३,१४.४० ॥
 ससारमिति सम्प्रोक्तं यन्मनं सर्वदा स्मृतम् ।
 शुद्धनिः सारभूतांश्च वक्ष्ये शर्णु भगेश्वर ॥ ३,१४.४१ ॥
 तुषा मेघ्या आरनालं पुण्यकं भिः सटा तथा ।
 उपोद्ग्नञ्च अलाभूश्च बृहत्कीशातकी तथा ॥ ३,१४.४२ ॥
 वृन्ताकं युक्कशाकश्च बिल्वमौद्वंवरं तथा ।
 पलाञ्जुर्लशुनं वृन्तं कलञ्जं च तथा द्विजा ॥ ३,१४.४३ ॥

अेतत्सर्वत्र काले य निः सारमिति कीर्तितम् ।
 ओकादश्यां वैश्वदेवं श्राद्धं तर्पणमेव य ॥ ३,१४.४४ ॥
 मन्त्रेण प्रेतदहनमसारं परिकीर्तितम् ।
 उविर्नारायणो देवो अेतांश्च ल्यशुभात्र सान् ॥ ३,१४.४५ ॥
 न गृह्णाति न गृह्णाति न गृह्णाति हरिः स्वयम् ।
 तथापि सर्वं जनाति जुवानां पापकर्मणाम् ॥ ३,१४.४६ ॥
 आस्वादनं कारयति स्वयं नास्वादते हरिः ।
 असारभोजनं यैव जुवानां कर्मजं क्लमम् ॥ ३,१४.४७ ॥
 अमुष्यभोजिनो जुवाः कुन्त्याद्या मुष्यभोजिनः ।
 शुभानि य पिबेद्विष्वग्शुभं नो पिबेद्विषुः ॥ ३,१४.४८ ॥
 को वदेत्तस्य चेष्टां तु पूर्णानन्दो हरिः स्वयम् ।
 न तेन सदृशः कोऽपि देशे काले य विद्यते ।
 तस्यावतारान्वक्ष्येऽं शृणु पक्षीन्द्रसत्तम ॥ ३,१४.४९ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभागे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
 वैश्वदेवार्थकसारसारवस्तुविवेको नाम यतुर्दशोऽध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १५

श्रीकृष्ण उवाच ।

अथावता रान्युरुषाभ्यो हरिश्च गतो ध्यानं कर्तुमीशो मडात्मा ।
 प्रादुर्भूवाभिलसद्गुणार्णवः स अेव विषणुः स य बीजभूतः ॥ ३,१५.१ ॥
 यो बीजभूतः पुरुषाभ्य विषणुः स अेवाभूद्वासुदेवो मडात्मा ।
 सृष्टिं कर्तुं पुरुषाभ्यस्य वायोर्मायाभ्यायां मूलरूपो यथाऽस ॥ ३,१५.२ ॥
 यो वासुदेवस्तु स अेव जातः संकर्षणाभ्यो भिलसद्गुणात्मा ।
 सृष्टिं कर्तुं सूत्रभूतस्य वायोर्जयाभ्यायं पूर्णसंवित्परात्मा ॥ ३,१५.३ ॥
 स अेवं संकर्षणानामधेयः प्रद्युम्ननामा य स अेव विश्रुतः ।
 सरस्वतीभारतीसर्जनार्थं स अेव देव्या मूलरूपो बभूव ॥ ३,१५.४ ॥
 सृष्ट्वा युक्तं षोडशभिः कलाभिर्मंडितत्वं सूक्ष्मरूपं स अेव ।

साडङ्कारं क्रीडयामास देवः शृणु त्वं वै षोडशाध्याः कलाश्च ॥ ३,१५.५ ॥
भूतानि कर्मेन्द्रियपञ्चकानि ज्ञानेन्द्रियाणीह तथा मनश्च ।
ततो बभूव ह्यनिरुद्धसंज्ञको ज्ञुवांश्च संगृह्य सुपूर्वाशक्तिः ॥ ३,१५.६ ॥
सोयं विशिञ्च्यद्विसमस्तदेवान्स्थूलेन देवेन ससर्ज नाथः ।
तथा स विष्णुः पुरुषाभिधस्तु सनत्कुमारत्वमवाप वीन्द्र ॥ ३,१५.७ ॥
अनन्यसाध्यं ब्रह्मचर्यं यं कर्तुं दशेन्द्रियाणां शोषणार्थं सदैव ।
सनन्दनादौ पठितः कुमारस्तस्मान्नान्यो नात्र विचार्यमस्ति ॥ ३,१५.८ ॥
स अथ विष्णुः सूकरत्वं ह्यवाप क्षोपाणीमुद्धर्तुं दैत्यवपुर्निहन्तुम् ।
हिरण्यक्षं सञ्जानानां भगोन्द्र तथा भूमेः स्थापनार्थं य देवः ॥ ३,१५.९ ॥
ततो हरिर्मद्विदासत्वमापानृषेर्भार्यायां यामिन्यां यो मडात्मा ।
तत्रावतारे पञ्चरात्रं समग्रमुपादेष्टुं नाप दानं स्वतन्त्रः ॥ ३,१५.१० ॥
स अथ विष्णुः समभूद्ब्रह्मर्यां नारायणाध्यः शमलापहश्च ।
तपस्तप्तुं शिक्षयितुं त्वृषीणां तिरस्कृतुं ह्यप्सरसां सडस्रम् ॥ ३,१५.११ ॥
ततो हरिः कपिलत्वं ह्यवाप्य तिरोहितान्कालभलेन तत्त्वान् ।
यत्तुर्विशतिं संशयं योद्धृष्टिष्यन्नुपादिशय्यासुरये मडात्मा ॥ ३,१५.१२ ॥
स अथ दतः समभूद्भ्रमेशोऽनसूयायामत्रिरुपः परात्मा ।
आन्वीक्षिकिं नाम सुतर्कविद्यामलर्कनाम्ने प्रददात्तां मडात्मा ॥ ३,१५.१३ ॥
स अथ वंशोध्यभवद्रवेश्च आकृत्यां यः सञ्चिदानन्दरुपः ।
स्वायंभुवं यत्तु मन्वन्तरे य देवैः साकं पालयामास वीन्द्र ॥ ३,१५.१४ ॥
स अथ विष्णुः स उरुकमोभूदाग्नीध्रपुत्र्यां मेरुदेव्यां य नाभेः ।
विधारतानां मानिनां सर्वदैवमत्याश्चर्यं दर्शयितुं य वीन्द्र ॥ ३,१५.१५ ॥
ततो हरिर्जगुले कूर्मरुपं सुरासुराणामुदधिं विमञ्जताम् ।
पृष्ठे धर्तुं मन्दरे पर्वतं य ब्रह्माण्डं वा धर्तुमीशो मडात्मा ॥ ३,१५.१६ ॥
ततो हरिः प्रादुरभून्मडात्मा धन्वन्तरिर्नाम हरिन्मणिधुतिः ।
अपथ्यदोषान्परिहर्तुमेव उस्ते गृहीत्वा पूर्णकुलं सुधाभिः ॥ ३,१५.१७ ॥
ततो हरिर्जगुले श्रीवपुश्च यन्मोहिनीति प्रवदन्ति लोके ।
उद्धृत्तानां दितिजानां मडात्मा सम्यक्तेषां वञ्चयितुं हरिर्बलम् ॥ ३,१५.१८ ॥

ततो हरिः प्रादुरभूमडात्मा नृसिंहनामा भगवाननन्तः ।
द्वैत्यो हिरण्यकशिपुश्च तथोरुदेशे संस्थापितः करजैर्दारितश्च ॥ ३,१प.१८ ॥
ततो हरिर्भगवान्मनोभूददित्यां वै कश्यपाद्ददेवः ।
धन्द्रायेदं दातुकामः भगोन्द्र तदर्थं वै पावितुं सोवितुं च ॥ ३,१प.२० ॥
ततो हरिर्जमदग्नेः सुतोभूत्वोडे सर्वे पशुराभं वदन्ति ।
ब्रह्मद्विषां क्षत्रियाणां च वीन्द्र भूमिं निः क्षत्रां कर्तुकामो मडेशः ॥ ३,१प.२१ ॥
ततोभवद्व्यासरूपी स विष्णुश्चतुर्वारं राघवास्यापि पूर्णः ।
पराशरात्सत्यवत्यां बभूव पैलाटिभिर्वेदभागांश्च कर्तुम् ॥ ३,१प.२२ ॥
ततो हरि रघुवंशेवतीर्णः कौसल्यायां राघवः सूर्यवंशे ।
समुद्राद्योर्विग्रहं कर्तुमीशो हं तुं भूम्यां रावणादींश्च वीन्द्र ॥ ३,१प.२३ ॥
ततो हरिर्व्यासरूपी बभूव अष्टाविंशे द्वपरे ज्ञानरूपी ।
पराशरात्सत्यवत्यां मडात्मा स्वयं वेदान्संविभक्तुं च देवः ॥ ३,१प.२४ ॥
ततो हरिः कृष्णरूपी बभूव देवक्यां वै वसुदेवात्स विष्णुः ।
कंसादीन्वै नितरां हन्तुकामः सम्यक्पातुं पाण्डवांश्चापि वीन्द्र ॥ ३,१प.२५ ॥
ततः कलौ सम्प्रवृत्ते हरिस्तु समोहनार्थं यासुराणां भगोन्द्र ।
नाम्ना बुद्धो कीकटेषु प्रजातो वेदप्रमाणां निराकर्तुमेव ॥ ३,१प.२६ ॥
ततो हरिः कल्किसंज्ञश्च वीन्द्र उत्पत्स्यते युगयोर्मध्यसंधौ ।
दस्युप्रायान्भूमिपान्वाै निहन्तुं नाम्ना हरिविष्णुगुप्तस्य गेडे ॥ ३,१प.२७ ॥
केशवाद्याश्चतुर्विंशतिर्वै संकर्षणादयः ।
विश्वाद्य सडस्रं च पराधा अमिताः स्मृताः ॥ ३,१प.२८ ॥
अवतारा ङ्यसंख्याता विष्णोर्नारायणस्य च ।
स्वयं नारायणास्ते ते नाणुमात्रं विभिद्यते ॥ ३,१प.२९ ॥
बलतीरुपतश्चापि गुणतश्च कथञ्चन ।
अनन्तो नन्तगुणतः पूर्णो विष्णुर्न चान्यथा ॥ ३,१प.३० ॥
इति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
विष्णोस्वतारनिरूपणां नाम पञ्चदशोऽध्यायः

श्रीकृष्ण उवाच ।

महालक्ष्म्याः स्वरूपं य अवतारान्मगेश्वर ।

शृणु सम्यज्महाभाग तज्ज्ञानस्य विनिर्णयम् ॥ ३,१६.१ ॥

ईशादन्यस्य जगतो ज्यात्नो लोचन एव तु ।

विषयीकुरुते तस्याज्ज्ञानं लक्ष्म्याः प्रकीर्तितम् ॥ ३,१६.२ ॥

नित्यावियोगिनी देवी हरिपादैकसंश्रया ।

नित्यमुक्ता नित्यबुद्धा महालक्ष्मीः प्रकीर्तिता ॥ ३,१६.३ ॥

मूलस्य च हरेर्भार्या लक्ष्मीः सम्प्रकीर्तिता ।

पुंसो हिभार्या प्रकृतिः प्रकृतेश्चा भिमनिनी ॥ ३,१६.४ ॥

सृष्टिं कर्तुं गुणान्वीन्द्र पुरुषेण सल प्रभो ।

तमः पानं तथा कर्तुं प्रकृत्याभ्या तदाभवत् ॥ ३,१६.५ ॥

वासुदेवस्य भार्या तु माया नाम्नी प्रकीर्तिता ।

संकर्षणस्य भार्या तु जयेति परिकीर्तिता ॥ ३,१६.६ ॥

अनिरुद्धस्य भार्या तु शान्ता नाम्नीति कीर्तिता ।

कृतिः प्रधुम्नभार्यापि सृष्टिं कर्तुं बभूव ॥ ३,१६.७ ॥

विष्णुपत्नी कीर्तिता य श्रीदेवी सत्त्वमानिनी ।

तमोभिमनिनी दुर्गा कन्यकेति प्रकीर्तिता ॥ ३,१६.८ ॥

कृष्णवतारे कन्येव नन्दपुत्रानुजा हि सा ।

रजोभिमनिभूदेवी भार्या सा सूकरस्य च ॥ ३,१६.९ ॥

वेदाभिमनिनी वीन्द्र अन्नपूर्णा प्रकीर्तिता ।

नारायणस्य भार्या तु लक्ष्मीरुपा त्वजा स्मृता ॥ ३,१६.१० ॥

यज्ञाप्यस्य हरेर्भार्या दक्षिणा सम्प्रकीर्तिता ॥ ३,१६.११ ॥

जयन्ती वृषभस्यैव पत्नी सम्प्रकिर्तिता ।

विदेडपुत्री सीता तु रामभार्या प्रकीर्तिता ॥ ३,१६.१२ ॥

रुद्रिणीसत्यभामा य भार्ये कृष्णस्य कीर्तिते ।

धृत्यादिका ज्यनन्ताश्चाप्यावताराः पृथग्विधाः ॥ ३,१६.१३ ॥

रमायाः संति विप्रेन्द्र भेदडीनाः परस्परम् ।

अनन्तानन्तगुणकाद्विष्णोर्न्यूनाः प्रकीर्तिताः ॥ ३,१६.१४ ॥

अथ ब्रह्मा य वायुश्च श्रियः कोटिगुणाधमौ ।
 वक्ष्ये य ब्रह्मणो रूपं शृणु पक्षीन्द्रसत्तम ॥ ३,१६.१५ ॥
 वासुदेवात्समुत्पन्नो मायायां य भगेश्वर ।
 स अथ पुरुषोनाम विरिञ्च्य षति कीर्तितः ॥ ३,१६.१६ ॥
 अनिरुद्धात्तु शान्तायां मलत्तत्त्वतनुस्त्वभूत् ।
 तदा मलान्विरिञ्च्येति संज्ञामाप भगेश्वर ॥ ३,१६.१७ ॥
 रजसात्र समुत्पन्नो मायायां वासुदेवतः ।
 विधिसंज्ञो विरिञ्च्यः स ज्ञातव्यः पक्षिसत्तम ॥ ३,१६.१८ ॥
 ब्रह्माण्डान्तः पद्मनाभो यो जातः कमलासनः ।
 स यर्तुमुभसंज्ञां याप्यवाप भगसत्तम ॥ ३,१६.१९ ॥
 अथ यत्वारिडुपाणि ब्रह्मणः कीर्तितानि य ।
 वायोर्नामानि वक्ष्येऽं शृणु पक्षीन्द्रसत्तम ॥ ३,१६.२० ॥
 संकर्षणाख्य गरुड जयायां यो वभूव उ ।
 स वायुः प्रथमो ज्ञेयो प्रधान षति कीर्तितः ॥ ३,१६.२१ ॥
 लोकेषु प्रदत्त्वात्स सूत्रनाम्नापि कीर्तितः ।
 भदरीस्थस्य विष्णोश्च धैर्येण स्तवनाय सः ॥ ३,१६.२२ ॥
 धृतिरूपं ययौ वायुस्तस्माद्भृतिरिति स्मृतः ।
 योग्यानां हरिभक्तानां धृतिरूपेण संस्थितः ॥ ३,१६.२३ ॥
 यतो हृदि स्थितो वायुस्ततो वै धृतिसंज्ञकः ।
 सर्वेषां य हृदि स्थित्वा स्मरते सर्वदा हरिम् ॥ ३,१६.२४ ॥
 अतो वायुःस्थितिर्नाम भूव भगसत्तम ।
 अथवा वायुरेवैकः श्वेतद्वीपगतं हरिम् ॥ ३,१६.२५ ॥
 सदा स्मरति वै वीन्द्र अतोसौ स्मृतिसंज्ञकः ।
 सर्वेषां य हृदिस्थित्वा ज्ञातो विष्णोरुदीरणात् ॥ ३,१६.२६ ॥
 अतो मे मुक्तिनामाभूद्वायुरेव न संशयः ।
 ज्ञानद्वारेण भक्तानां मुक्तिदो मधनुज्ञया ॥ ३,१६.२७ ॥
 यतो सौ वायुरेवैको मुक्तिनामा भूव उ ।

विषणौ भक्तिं वर्धति भक्तानां हृदि संस्थितः ॥ ३,१६.२८ ॥

अतोसौ विषणुभक्तश्च कीर्तितो नात्र संशयः ।

अेषोसौ सर्वज्ञवानां चित्तसंज्ञानमेव य ॥ ३,१६.२९ ॥

चित्तद्रूपो यतो वायुरतश्चित्तमिति स्मृतः ।

प्रभुः प्रभूणां गरुड सोदराणां च सर्वशः ॥ ३,१६.३० ॥

अतस्तु वायुरेवैको मलाप्रभुरिति स्मृतः ।

सर्वेषां य हृदि स्थित्वा बलं पश्यति सत्तम ॥ ३,१६.३१ ॥

अतो बलमिति ख्याप्यामवाप विनतासुत ।

सर्वेषां य हृदि स्थित्वा पुत्रपौत्रादिकैर्जनैः ॥ ३,१६.३२ ॥

याजन् कुरुते नित्यमतोसौ यष्टसंज्ञकः ।

अनन्तकल्पमारभ्य वायुपर्यन्तमेव य ॥ ३,१६.३३ ॥

वक्तृत्वं नास्ति योगस्य ऋजुर्योग्यं इति स्मृतः ।

योगस्य वक्तृता नाम काम्यता हरिपूजने ।

ईशरुद्रादिकानां च काम्येन हरिपूजनम् ॥ ३,१६.३४ ॥

कस्यचित्त्वथ पक्षीन्द्र ख्यतस्त्वनृजवः स्मृताः ॥ ३,१६.३५ ॥

ऋष्यादीनां च मध्येपि काम्येन हरिपूजनम् ।

अतो न ऋजवो ज्ञेया मनुष्याणां च का कथा ॥ ३,१६.३६ ॥

यावत्काम्यसपर्यां वै न जहाति नरोत्तमः ।

तथा ऋष्याद्यश्चैव मोक्षस्य परिपन्थिनीम् ॥ ३,१६.३७ ॥

अनादिकालमारभ्य कर्मजन्या य वासना ।

मोक्षाधिकारिणः सर्वे कुर्वते कस्य पूजनम् ॥ ३,१६.३८ ॥

नष्टप्रायं य तत्सर्वं गुरोः संज्ञानभोधकात् ।

प्राथयोगं समाचर्य अन्ते मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ३,१६.३९ ॥

काम्येन पूजनं विषणोरैश्वर्यं प्रददाति य ।

ज्ञानं य विपरीतं स्यात्तेन यात्यधरं तमः ॥ ३,१६.४० ॥

तदेव विपरीतं येज्ज्ञानाय परिकीर्तितम् ।

शिलायां विषणुबुद्धिस्तु विषणुबुद्धिर्द्विजे तथा ॥ ३,१६.४१ ॥

सलिले तीर्थबुद्धिस्तु रोषुकायां तथैव च ।
 शिवे सूर्ये पद्मभुजे च विषगुबुद्धिः भगेश्वर ॥ ३,१६.४२ ॥
 इत्याधमभिलं ज्ञानं विपरीतमिति स्मृतम् ।
 शिलाधैषु च सर्वेषु औक्थेनव विचिन्तनम् ॥ ३,१६.४३ ॥
 विषगुबुद्धिरिति प्रोक्तं न तु तत्रस्थवेदनम् ।
 अनाधनन्तकालेपि काम्येन उरिपूजनम् ॥ ३,१६.४४ ॥
 यतो नास्ति ततो वायुरुज्ज्वर्योग्यः प्रकीर्तितः ।
 अन्येषां सर्वदा नास्ति अतो न ऋजवः स्मृताः ॥ ३,१६.४५ ॥
 उरिं दर्शयते वापि अपरोक्षेण सर्वदा ।
 भोक्षाधिकारिणां काले अतः प्रज्ञेति कथ्यते ॥ ३,१६.४६ ॥
 परोक्षेणापि सर्वेषां उरिं दर्शयते सदा ।
 अतो वायुः सदा वीन्द्र ज्ञानमित्येव कीर्तितः ॥ ३,१६.४७ ॥
 छिताछितोपदेष्टृत्वाद्भक्तानां लुदये स्थितः ।
 ततश्च गुरुसंज्ञां याप्यवाप स च मारुतः ॥ ३,१६.४८ ॥
 योगिनां लुदये स्थित्वा सध्यायति उरिं परम् ।
 पार्थक्येनापि तं ध्यायन्महाध्यातेति स स्मृतः ॥ ३,१६.४९ ॥
 यद्योग्यतानुसारेण विजानाति परं उरिम् ।
 रुद्रादौ विद्यमानांश्च गुणाञ्जनाति सर्वदा ॥ ३,१६.५० ॥
 अतो वै विज्ञानामासौ प्रोक्तो हि भगसत्तम ।
 काम्यानां कर्मणां त्यागाद्विराग इति स स्मृतः ॥ ३,१६.५१ ॥
 अथवायोगिनां नित्यं लुदिति स्थित्वा स मारुतः ।
 वैराग्यं संजनयति विराग इति स स्मृतः ॥ ३,१६.५२ ॥
 देवानां पुण्यपापाभ्यां सुभमेवोत्तरोत्तरम् ।
 तत्सुभं तूत्तरेषां च वायुपर्यन्तमेव च ॥ ३,१६.५३ ॥
 देवानां च ऋषीणां च उत्तमानां नृणां तथा ।
 सुभांशं जनयेद्वायुर्यतोतः सुभसंज्ञकः ॥ ३,१६.५४ ॥
 भुनक्ति सर्वदा वीद्रं तत्र मुष्यस्तु मारुतः ।
 द्गुणशोकादिकं किञ्चिद्देवानां भवति प्रभो ॥ ३,१६.५५ ॥

तस्यासुरावेशवशादित्यवेदि न संशयः ।
 तज्ज्ज्वस्य भवेत्किञ्चिद्दैत्यानां क्वमशो भवेत् ॥ ३,१६.५६ ॥
 यतः कलिश्चाधिकः स्यादतो दुःभीति स स्मृतः ।
 दैत्यानां पुण्यपापाभ्यां दुःख मेवोत्तरोत्तरम् ॥ ३,१६.५७ ॥
 तद्दुःखमुत्तरेषां य कलिपर्यन्तमेव य ।
 भुनक्ति सर्वदा वीन्द्र ततः कलिरिति स्मृतः ॥ ३,१६.५८ ॥
 सुभुल्लर्षादिकं किञ्चिद्दैत्यानां भवति प्रभो ।
 देवावेशो भवेत्तस्य नात्र कार्या विचारणा ॥ ३,१६.५९ ॥
 देवानां निरयो नास्ति दैत्यानां विनतासुत ।
 सुभुस्वयं तन्नास्ति विषयोत्थमपि द्विज ॥ ३,१६.६० ॥
 विषयोत्थं किञ्चिदपि देवावेशाद्दुदीरितम् ।
 तमो नास्त्येव देवानां दुःखं नास्ति स्वयंपतः ॥ ३,१६.६१ ॥
 विषयोत्थं मडादुःखं देवानां नास्ति सर्वदा ।
 दुःखशोकादिकं किञ्चिदसुरावेशतो भवेत् ॥ ३,१६.६२ ॥
 अतः कलिः सदा दुःभी सुभी वायुस्तु सर्वदा ।
 मनुष्याणां मृषीणां य सुभं दुःखं भगेश्वर ॥ ३,१६.६३ ॥
 भवेत्तत्पुण्यपापाभ्यां पुण्यभोगी य मारुतः ।
 कष्टभङ्गः कलिलयो नात्र कार्या विचारणा ॥ ३,१६.६४ ॥
 प्राणादिसुभपर्यन्ता अंशा ओकोनविंशतिः ।
 प्रविष्टाः संति लोकेषु पृथक्कसंति भगेश्वर ॥ ३,१६.६५ ॥
 मारुतरेवतारांश्च शृणु पक्षीन्द्रसत्तम ।
 यतुर्दशसु यन्प्रेषु द्वितीयौयो विरोचनः ॥ ३,१६.६६ ॥
 स वायुरिति सम्प्रोक्त षण्द्रादीनां भगेश्वर ।
 हरितत्वेषु सर्वेषु स विष्वग्याप्यतेक्ष्णः ॥ ३,१६.६७ ॥
 अतो रोचननामासौ मरुदंशः प्रकीर्तितः रामावतारे उनुमानामकार्यार्थसाधकः ।
 स श्वेव भीमसेनस्तु जातो भूम्यां मलाभलः ॥ ३,१६.६८ ॥
 कृष्णावतारे विज्ञेयो मरुदंशः प्रकीर्तितः ॥ ३,१६.६९ ॥

भणिमात्राम दैत्यस्तु संराष्यो भविष्यति ।
 सर्वेषां संकरं यस्तु करिष्यति न संशयः ॥ ३,१६.७० ॥
 तेन संकरनामासौ भविष्यति भगेश्वर ।
 धर्माभागतान्सर्वांन्विनाशयति सर्वथा ॥ ३,१६.७१ ॥
 तदा भूमौ वासुदेवो भविष्यति न संशयः ।
 यज्ञार्थैः सदृशो यस्य नास्ति लोके यतुर्दशे ॥ ३,१६.७२ ॥
 अतः स प्रज्ञया पूर्णो भविष्यति न संशयः ।
 अवतारास्त्रयो वायोर्मतं भागवताभिधम् ॥ ३,१६.७३ ॥
 स्थापनं दृष्टमनं द्वयमेव प्रयोजनम् ।
 नान्यत्प्रयोजनं वायोस्तथा वैशेष्यनात्मके ॥ ३,१६.७४ ॥
 अवतारत्रये वीन्द्र द्युःषं गर्भादिसंभवम् ।
 नास्ति नास्त्येव वायोस्तु तथा वैशेष्यनादिडे ॥ ३,१६.७५ ॥
 शुक्लशोणितसंभन्यो ज्यवतारयतुष्टये ।
 नास्ति नास्त्येव पक्षीन्द्र यतो नास्त्यशुभं ततः ॥ ३,१६.७६ ॥
 पूर्वं गर्भं समाशोष्य समये प्रभवस्य च ।
 प्रादुर्भवति देवेशी ज्यवतारयतुष्टये ॥ ३,१६.७७ ॥
 त्रयोविंशतिरुपाणां वायोश्चैव भगेश्वर ।
 उपैरृजुस्वउपैश्च ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ३,१६.७८ ॥
 सत्यमेव न सदिहो नित्यानन्दसुभादिषु ।
 अेवमेव विजानीयान्नान्यथा तु कथञ्चन ॥ ३,१६.७९ ॥
 अेतस्य श्रवणादेव मोक्षं यान्ति न संशयः ।
 तदनन्तरजान्दक्षे शृणु पक्षीन्द्रसत्तम ॥ ३,१६.८० ॥
 कृतौ प्रद्युम्नतश्चैव समुत्पन्ने भगेश्वर ।
 स्त्रियौ द्वे यमले चैव तयोर्मध्ये तु यदिका ॥ ३,१६.८१ ॥
 वाणीतिसंज्ञकां वीन्द्र ब्रह्मणीसंज्ञकां विदुः ।
 पुरुषाण्यविशिष्यस्य भार्या सावित्रिका मता ।
 यतुर्भुवस्य भार्या तु कीर्तिता सा सरस्वती ॥ ३,१६.८२ ॥

अेवं त्रिरुपं विज्ञेयं वाण्याश्च भगसत्तम ।
 वक्ष्येऽवतारान्भारत्याः समाहितमनाः शृणु ॥ ३,१६.८३ ॥
 सर्ववेदाभिमानित्वात्सर्ववेदात्मिका स्मृता ।
 मडाध्यातुश्च वायोस्तु भार्यासा परिकीर्तिता ॥ ३,१६.८४ ॥
 ज्ञानरूपस्य वायोस्तु भार्या सा परिकीर्तिता ।
 सदा सुभस्वरूपत्वाद्भारती तु सुभात्मिका ॥ ३,१६.८५ ॥
 सुभस्वरूप वायोस्तु भार्या सा परिकीर्तिता ।
 गुरुस्तु वायुरेवोक्तस्तस्मिन्भक्तियुता सती ॥ ३,१६.८६ ॥
 ततस्तु भारती नित्या गुरुभक्तिरिति स्मृता ।
 मडागुरोर्हि वायोश्च भार्या वै परिकीर्तिता ॥ ३,१६.८७ ॥
 उरी स्नेहयुतत्वाच्च हरिप्रीतिरिति स्मृता ।
 धृतिरूपस्य वायोश्च भार्या सा परिकीर्तिता ॥ ३,१६.८८ ॥
 सर्वमन्त्राभिमानित्वात्सर्वमन्त्रात्मिका स्मृता ।
 मडाप्रभोश्च वायोश्च भार्या वै सा प्रकीर्तिता ॥ ३,१६.८९ ॥
 भुज्यन्ते सर्वभोगास्तु विषगुप्तीत्यर्थमेवय ।
 अतस्तु भारती ज्ञेया भुजिनाम्ना प्रकीर्तिता ॥ ३,१६.९० ॥
 चित्ररूपस्य वायोस्तु भार्या सा परिकीर्तिता ।
 रोयनेन्द्रस्य भार्या य श्रद्धाभ्या परिकीर्तिता ॥ ३,१६.९१ ॥
 हुनुमांश्च तदा जज्ञे त्रेतायां पक्षिसत्तम ।
 तदा शिवाभ्यविप्राय्य जज्ञे सा भारती स्मृता ॥ ३,१६.९२ ॥
 न डेवलं भारती साशय्याद्यैश्चैव संयुता ।
 तस्मिन्संजनिताः सर्वाः प्रापुर्योगं स्वभर्तृभिः ॥ ३,१६.९३ ॥
 अन्यगति य विज्ञेया कन्या तन्मत्तिसंज्ञिका ।
 त्रेतान्ते सैव पक्षीन्द्र शय्याद्यैश्चैव संयुता ॥ ३,१६.९४ ॥
 दमयन्त्यनवाज्जता छन्दसेनेति योय्यते ।
 नलं नन्दयते यस्मात्तस्माच्च नलनन्दिनी ॥ ३,१६.९५ ॥
 तत्र स्वभर्तृसंयोगं नैव याप भगेश्वर ।
 तत्रान्यगात्वं विज्ञेयं पुरुषस्थेन वायुना ॥ ३,१६.९६ ॥

डिञ्चित्कालं तथा स्थित्वा कन्यैव मृति माप सा ।
 शय्यादिसंयुता सैव द्रुपदस्य मलात्मनः ॥ ३,१६.८७ ॥
 वेदिमध्यात्समुद्भूता भीमसेनार्थमेव य ।
 तत्रान्यगात्वं नास्त्येव योगश्च सल भर्तृभिः ॥ ३,१६.८८ ॥
 डेवला भारती ज्ञेया काशिराजस्य कन्यका ।
 काली नाम्ना तु सा ज्ञेया भीमसेनप्रिया सदा ॥ ३,१६.८९ ॥
 वाय्यादिभिः संयुतैवद्रौपदी द्रुपदात्मजा ।
 देलं त्यक्त्वाविशिष्टैव कारटीग्रामसंज्ञकै ॥ ३,१६.१०० ॥
 संकरस्य गृहे वीन्द्र भविष्यति कलौ युगे ।
 वायोस्तृतीयरूपार्थं सा कन्यैव मृतिं गता ॥ ३,१६.१०१ ॥
 धत्याधा वायुभार्याश्च ब्रह्मभार्याश्च सतम ।
 स्वभर्तृभ्यां य पक्षीन्द्र गुणैश्चैव शताधमाः ॥ ३,१६.१०२ ॥
 धति श्रीगारुडे मलापुराणे उत्तरभाएडे तृतीयांशे ब्रह्मकाएडे
 मडालक्षयवतारादिनिरूपणं नाम षोडशोऽध्यायः

श्रीगरुडमलापुराणम्- १७

गरुड उवाच ।
 यतुर्जन्मसु वै कृष्ण शय्याद्यैः सल भारती ।
 अेकदेल विशिष्टैव भुवि जातेति योक्तवान् ॥ ३,१७.१ ॥
 कारणं ब्रूढि मे ब्रह्मन्शिष्याय तव सुप्रत ।
 गरुडेनैवमुक्तस्तमुवाच मधुसूदनः ॥ ३,१७.२ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 विशिष्टदेलसं प्राप्तौ भारत्याः पक्षिसत्तम ।
 वक्ष्यामि कारणं वीन्द्र सावधानमनाः शृणु ॥ ३,१७.३ ॥
 पुरा कृतयुगे वीन्द्र रुद्रभार्या य पार्वती ।
 धन्द्रभार्या शयी देवी यम भार्याय शामला ॥ ३,१७.४ ॥
 अश्विभार्या उषा देवी भर्तृभिः सल्लिता भग ।

अहमलोकं ययुस्तत्र अहमाणं दृशुस्तदा ॥ ३,१७.५ ॥
 डावं भावं विलासं च दर्शयामासुरञ्जसा ।
 दृष्ट्वा ता उद्धता अहमा शशाप भगसत्तम ॥ ३,१७.६ ॥
 उद्धताश्च यतो यूयं मानुषीं योनिमाप्स्यथ ।
 तत्र स्वभर्तृसंयोगमवाप्स्यथ भगेश्वर ॥ ३,१७.७ ॥
 अवेवं शमास्तु ताः सर्वा आजग्मुर्मैरुपर्वतम् ।
 तत्रोपविष्टं अहमाणं वञ्चयामासुरञ्जसा ॥ ३,१७.८ ॥
 तूष्णीमेव स्थिते वीन्द्र वञ्चयन्त्यः स्थिताः पुनः ।
 ततस्तूष्णीं स्थितं वीन्द्र वञ्चयामासुरञ्जसा ॥ ३,१७.९ ॥
 त्रिवारानन्तरं अहमा शप्तवांस्ता मडाप्रभुः ।
 त्रिवारं वञ्चनं यस्माद्वेकवारं च दर्शनम् ॥ ३,१७.१० ॥
 किं याश्रुत्वातः पश्चाद्यतुर्जन्मसु भूतले ।
 अेकदेहान्मानुषत्वं भविष्यति न संशयः ॥ ३,१७.११ ॥
 द्वितीये जन्मनि तथा अन्यगात्वमवाप्स्यथ ।
 तृतीये जन्मनि तथा भर्तृसंयोग माप्स्यथ ॥ ३,१७.१२ ॥
 जन्मन्याद्ये यतुर्ये च नान्यगात्वमवाप्स्यथ ।
 तथा स्वभर्तृसंयोगं नावाप्स्यथ च सर्वशः ॥ ३,१७.१३ ॥
 अवेवं शमास्तु ताः सर्वा अहमाणा पक्षिसत्तम ।
 तदा विचारयामासुर्मित्वा मेरुमूर्धनि ॥ ३,१७.१४ ॥
 अहमशापस्त्वनिर्वाय उपायैः शतशोऽपि च ।
 नीयैः समागमो निन्द्यस्तथैव च विपत्तिदः ॥ ३,१७.१५ ॥
 उत्तमेन च संगेन देवेनाप्यर्थदो भवेत् ।
 देवानामुत्तमो वायुस्तदर्थं संगमाचरेत् ॥ ३,१७.१६ ॥
 विचार्यैवमुमाद्या भारत्याः सेवां तु चकिरे ।
 सडस्रवत्सरान्ते सा भारती तोषिताभवीत् ॥ ३,१७.१७ ॥
 मत्सेवां च किमर्थं वै ज्ञायारिष्यन्ति सुप्रताः ।
 तस्यां रक्ताश्च ता देव्यस्त्वब्रुवन्स्वचिकीर्षितम् ॥ ३,१७.१८ ॥

पुरा वयं तु शमाः स्म ब्रह्मणा ङोषरूपिणा ।
 ऐकदेहान्मानुषत्वमवाप्स्यथ वराङ्गनाः ॥ ३,१७.१८ ॥
 यतुर्थजन्मन्यप्येवं द्वितीये जन्मनि प्रभो ।
 सामाप्स्यथान्यगात्वं येत्येवं शमा उ भामिनि ॥ ३,१७.२० ॥
 अस्माकं वायुना देवेनान्यगात्वं न दोषभाङ् ।
 अतस्त्वयैकदेहत्वमिच्छामो देवि जन्मसु ॥ ३,१७.२१ ॥
 उत्युक्त्वा ताभिरथ य तथैत्युक्त्वा द्विजोत्तम ।
 सा पार्वत्याद्विभिर्युक्त्वा भारतीत्यभवद्भुवि ॥ ३,१७.२२ ॥
 शिवनाम्नो द्विजस्यैव गृहे सा तु कुमारिका ।
 कर्मैक्यार्थं तपश्चक्रेः विष्णोश्च शिवसंज्ञिनः ॥ ३,१७.२३ ॥
 तपसा तोषिता विष्णुः शिव संज्ञो मडाप्रभुः ।
 वरं प्रादानृतीयेस्मिन्कृष्णजन्मनि भो स्त्रियः ॥ ३,१७.२४ ॥
 सम्यक्त्वमर्तुसंयोगो भविष्यति विना भवम् ।
 यतो नया य पार्वत्या प्रेरिता एव सर्वशः ॥ ३,१७.२५ ॥
 विलासं दर्शयामास ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ।
 अतः सा पार्वती श्रेष्ठा ब्रह्मदेहे न संशयः ॥ ३,१७.२६ ॥
 कृष्णदेहेपि तस्यास्तु न भविष्यति संगमः ।
 अन्यगात्वं द्वितीयेस्मिन्भविष्यति न संशयः ॥ ३,१७.२७ ॥
 रुद्रान्तः स्थो हरिश्चैव वडं दत्त्वा स्त्रियां प्रभुः ।
 अन्तर्धानं ययौ श्रीमान्स्वलोकं गतवानभूत् ॥ ३,१७.२८ ॥
 विसृज्य ताश्च तं देहं बभूवूर्नलकन्धकाः ।
 षण्डसेनेति संज्ञां य लब्ध्वा ताश्च तपोवनम् ॥ ३,१७.२९ ॥
 ययुस्तत्र यरन्त्यस्ता दृष्टुर्मुद्गलं त्वृषिम् ।
 तस्य दर्शनमात्रेण बभूवुः काममोहिताः ॥ ३,१७.३० ॥
 मुद्गलस्याभिमानं हि नाशयित्वा य मारुतः ।
 रमयामास तत्रस्था भारत्यादिवराङ्गनाः ॥ ३,१७.३१ ॥
 तद्देहेन विसृष्टा सा बभूव द्रौपदीति य ।
 यस्मात्सा द्रुपदाज्जाता तस्मात्सा द्रौपदी स्मृता ॥ ३,१७.३२ ॥

वेदिमध्यात्समुद्भूता तस्मात्सायोनिजा स्मृता ।
 कृष्णवर्णा यतस्तस्मात्सा कृष्णा भूतले स्मृता ॥ ३,१७.३३ ॥
 कृष्णादेडपि भारत्या अभिमानः सदा स्मृतः ।
 शय्यादेरभिमानस्तु तस्मिन्नेडे कदाचन ॥ ३,१७.३४ ॥
 यस्याः स्वभर्तृसंयोगकाले य भगसत्तम ।
 अभिमानस्तदैव स्यात्तस्या अेव न यान्यथा ॥ ३,१७.३५ ॥
 अेतासां रमणे काले उभायाः पक्षिसत्तम ।
 अभिमानश्च नास्त्येव स्वाप अेव रताः सदा ॥ ३,१७.३६ ॥
 पार्थस्य रमणे काले द्रौपद्याश्च कलेवरे ।
 भारत्याश्च तथा शय्या अभिमानद्वयं स्मृतम् ॥ ३,१७.३७ ॥
 उमादेः श्याम लादेश्च अभिमानक्षतिस्तदा ।
 सर्वासां स्वाप अेव स्यान्नात्र कार्या विचारणा ॥ ३,१७.३८ ॥
 अर्जुनं वीररुपेण प्रविष्टो वायुरेव य ।
 भारतीं रमते नित्यं शामलां य युधिष्ठिरः ॥ ३,१७.३९ ॥
 सुंदरेण य रुपेण प्रविष्टो नकुले मरुत् ।
 रमते भारतीं नित्यं नकुलश्चाप्युषां भग ॥ ३,१७.४० ॥
 नीतिरुपेण याविष्टो सडदेवे य मारुतः ।
 द्रौपदीं रमते नित्यं सडदेवोत्पयुषां भग ॥ ३,१७.४१ ॥
 शय्याया द्रौपदीदेहे नापुः संगं य मारुतः ।
 तासामतोन्यगामित्वं कृष्णादेहे न चिन्तयेत् ॥ ३,१७.४२ ॥
 धर्मादिदेहसंगं य भारत्या नैव चिन्तयेत् ।
 मनुजस्य य देहस्य तासां संगं चिन्तयेत् ॥ ३,१७.४३ ॥
 अपरोक्षवतीनां तु तासां लेपो न सर्वथा ।
 अथवा मुद्गलस्येव रतिकाले भगेश्वर ॥ ३,१७.४४ ॥
 रमणं यङ्कुरेवं ता अतो दोषो न विद्यते ।
 अेकस्मिन्निवसे वीन्द्र धर्मा वायुश्च तावुभौ ॥ ३,१७.४५ ॥
 रमणं यङ्कतुः सम्यक्कृष्णादेहेडपि मानद ।

तथाप्यनन्यागामित्वं चिन्तनीयं न संशयः ॥ ३,१७.४६ ॥

सुराणां सुरभोग्याश्च भोगं जानन्ति देवताः ।

न जानन्त्येव मर्त्यास्तु तेषु दृष्टेषु ते पुनः ॥ ३,१७.४७ ॥

नीरक्षीरविविकं य उंसो वेत्ति न यापरः ।

अतः स्वभर्तृसंयोगं कृष्णादडेन चिन्तयेत्कृष्णादडेन्यगामित्वं

नैव चिन्त्यं भगेश्वर ॥ ३,१७.४८ ॥

एतौ श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे

भारत्या विशिष्टेऽसम्प्राप्त्यै कारणानिर्गुणं नाम सप्तदशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- १८

श्रीकृष्ण उवाच ।

अथानन्तरजान्वक्ष्ये शृणु पक्षीन्द्रसत्तम ।

शृणु तान्सावधानेन श्रुत्वा तानवधारय ॥ ३,१८.१ ॥

पुरुषाण्यविरिञ्चानुजातः शेषो मडाबलः ।

उरे रमायाश्च यस्य स्वस्मिन्निद्रां प्रदुर्वतः ॥ ३,१८.२ ॥

शयनार्थमभूदेष तेन कृत्यं उरेर्न तु ।

सर्वदा उरिदासोऽहं सर्वदा उरिपूजकः ॥ ३,१८.३ ॥

उरे सदा नमामि त्वां बहु जन्मनि जन्मनि ।

अेवं भुङ्क्ता तु गरुडो ह्यभूय्य शयनं उरेः ॥ ३,१८.४ ॥

सूत्रनाम्नस्तथा वायोः सदायं विनतासुत ।

कालनामा य गरुडो वाहनार्थं उरेरभूत् ॥ ३,१८.५ ॥

ततो मडत्तत्त्वतनोर्विरिञ्चानुजातु भगेश्वर ।

अहं कारात्मको रुद्रः समभूत्सोवितुं उरिम् ॥ ३,१८.६ ॥

त्रय अेते मडाभाग परस्परसमाः स्मृताः ।

गायत्रीभारतीभ्यां ते त्रयः शतगुणा वराः ॥ ३,१८.७ ॥

शेषः स अेव विज्ञेयो भक्तो नारायणस्य य ।

विष्णोर्वायोऽरनन्तस्य त्रिभिरंशैर्युतः सदा ॥ ३,१८.८ ॥

सुमित्रांशो दशरथाज्जतो यो लक्ष्मणः भग ।

सोऽपि शेषस्तु विज्ञेयो वाय्वनन्तांशसंयुतः ॥ ३,१८.८ ॥

रामस्य सेवां कर्तुं सा सीता भूम्यां भगाधिप ।

बलभद्रस्तु रोहिण्यां वसुधैवाहभूत्भग ॥ ३,१८.१० ॥

सोयमेप तु विज्ञेयस्त्वंशद्रथसमन्वितः ।

आविष्टः शुक्लकृष्णे हरिणा रोहिणीसुतः ॥ ३,१८.११ ॥

त्रय अंते माडाभागावताराः कृष्णिनः स्मृताः ।

न वीन्द्रास्थ्यावतारोस्ति भूम्यां याज्ञा तथा उरैः ॥ ३,१८.१२ ॥

रुद्रावतारान्वक्ष्येहं ताञ्छृणु त्वं समाहितः ।

योऽहङ्कारात्मको रुद्रः स अवाभूत्भगेश्वर ॥ ३,१८.१३ ॥

सदाशिव धृति त्वाभ्यामवाप स विनाशकः ।

तमोभिमानी स ज्ञेयस्त्वशिवत्वात्सदाशिवः ॥ ३,१८.१४ ॥

कपालमालामशिवां सदा धारयते यतः ।

अतः सदाशैवो ज्ञेयो न य भागवतः शिवः ॥ ३,१८.१५ ॥

गणजिनं यापवित्रं यतो धारयते हरः ।

लोकानमङ्गलान्सर्वान्हरते य सदा हरः ॥ ३,१८.१६ ॥

उर्याज्ञया सदा लोकान्विपयासक्तयेतसः ।

विमुग्धान्कुरुते यस्माद्विष्णोस्तस्मात्सदाशिवः ॥ ३,१८.१७ ॥

कदाचिदसुरावेशाद्विरुद्धं कुरुते हरः ।

अतः सदाशिवो ज्ञेयो न य भागवतः शिवः ॥ ३,१८.१८ ॥

सोयं श्मशानवसतिं कर्तुमैच्छधतो हरः ।

अतः सदाशिवो ज्ञेयो न य भागवतः शिवः ॥ ३,१८.१९ ॥

दशवर्षं तपः कर्तुं विवेश लवणांभसि ।

अतो रुद्रस्तपः संज्ञामवाप य भगोत्तम ॥ ३,१८.२० ॥

व्यासपुत्रः शुकः प्रोक्तो वायोरावेशसंयुतः ।

रुद्रावतारो विज्ञेयो ज्ञानार्थमभवद्भुवि ॥ ३,१८.२१ ॥

अत्रिपत्न्यनुसूयायां जज्ञे रुद्रो मडातपाः ।

दुर्वासास्तु स विज्ञेयो मानभङ्गाय भूभृताम् ॥ ३,१८.२२ ॥

द्रोणाज्जतो द्रौणिंसंज्ञो रुद्र अवेव प्रकीर्तितः ।

प्रारब्धं भोक्तुकामोसौ पश्यक्षप्रकाशकः ॥ ३,१८.२३ ॥

ईशानकोशे संस्थितो यस्तु रुद्रो ङ्यवाप वै वामदेवेति संज्ञाम् ।

स्ववामभागे संस्थितं यैव वायुस्तं योग्यभक्तं सेवते सर्वदैव ॥ ३,१८.२४ ॥

अतो रुद्रो वामदेवेति संज्ञा मवाप शिष्टत्वमथोत्तमत्वम् ।

कालात्मकत्वं य बलात्मकत्वमवाप रुद्रो न तु सुंदरत्वतः ॥ ३,१८.२५ ॥

सद्य रुद्रो त्रिपुरस्थांश्च दैत्यान्विष्युद्बुद्धो ङ्न्तु कामो मडात्मा ।

अधोरुपं धृपवानुद्र अवेव ततस्त्वधोरेति स आप संज्ञाम् ॥ ३,१८.२६ ॥

सेवां कर्तुं त्विच्छतो दैत्यसंघान्दिग्बिडालं तपसा क्लिश्यमानान् ।

वरान्दातुं सद्य अवाभिजातः सद्योजातेत्येव संज्ञामवाप ॥ ३,१८.२७ ॥

उरोः पुत्रस्तु और्वश्च रुद्र अवेव प्रकीर्तितः ।

ईत्यङ्गवायित्वाद्रुस्तुरोदनवायकः ॥ ३,१८.२८ ॥

उरु रुद्रो ङ्यतः प्रोक्तस्तत्पुत्रश्चौर्वसंज्ञकः ।

रुद्रमुर्वरितं कर्तुमौर्वोर्बुद्धुद्र अवेव सः ॥ ३,१८.२९ ॥

गरुड उवाच ।

रोदनं कुरुते कस्माद्गुरुसंज्ञो हरे हरे ।

रुद्रमुर्वरितं कस्माद्गुरुते और्वाकारकः ॥ ३,१८.३० ॥

अेतद्विस्तार्य मेभ्रूळि पौत्राय तव सुव्रत ।

ईत्युक्तस्तेन स हरिरुवाच करुणानिधिः ॥ ३,१८.३१ ॥

श्रीङ्गुषण उवाच ।

दृष्ट्वा स्वबिभं सुगुणैस्तु पूर्णं संकर्षणार्थं नतपादपद्म् ।

श्रीभ्रुमशेषैर्जिष्णुकामैस्तथान्यैर्भारत्या वै स्वस्ति पैश्चापि नित्यम् ॥ ३,१८.३२ ॥

दृष्ट्वा हरिं पुलकाङ्गस्तु रुद्रः सभाष्ययक्षु रुद्रकण्ठश्च दृष्टः ।

अनाद्यनन्तभ्रुमकल्पेषु नैव कृतं यथा स्मरणं सर्वदैव ॥ ३,१८.३३ ॥

पादारविन्दे सुनाभैर्विभूषिते दृष्टे मया केन पुण्येन देव ।

दृष्ट्वादृष्ट्वा पादपद्मं मुरारेः पुनः पुना रुद्रकण्ठो बभूव ॥ ३,१८.३४ ॥

रुरोद रुद्रो भयकंपिताङ्गः कथं पुनर्दर्शनं मे प्रभोः स्यात् ।

मुकुन्द नारायण विभ्रमूर्ते वागिन्द्रियेण स्तवनं मे कथं स्यात् ॥ ३,१८.३५ ॥

मदर्शनं सर्वदा पापयुक्तं तथा मद्भाक्सर्वदा पापयुक्ता ।
मदर्शनं सर्वदा स्त्रीषु सक्तमभूय्य ते दर्शनं मे ङ्यसक्तम् ॥ ३,१८.३६ ॥
आसक्तता पुत्रदारादिकानां सम्यक्षक्तिस्तवने नास्ति विषणोः ।
विषणुस्तुती नावकाशोस्ति वायो दृष्टोऽं त्वं केन पुण्येन देव ॥ ३,१८.३७ ॥
अनन्तकर्णेश सुयन्द्रसंज्ञ श्रोत्रेण नित्यं न कथा श्रुता ते ।
श्रुता मया बहुधा लोकवार्ता दृष्टो मया त्वं केन पुण्येन देव ॥ ३,१८.३८ ॥
दृष्ट्वादृष्ट्वा पादपीठं उरेश्च पुनः पुना रुद्धकुठो बभूव ।
रुरोद रुद्रो भयकंपिताङ्गः कथं पुनः श्रवणं स्यात्सथायाः ॥ ३,१८.३९ ॥
त्वमीश वैकुण्ठ सुवायुसंज्ञस्त्वदर्पितं गन्धपुष्पादिकं च ।
सदा न विभं च भुञ्जेर्विभं तन्मूत्रविष्ठादिमर्कमाम्भुभिः ॥ ३,१८.४० ॥
स्त्रीणां कुयोद्वैश्च कयोद्वैश्चकक्षोद्वैर्गात्रजलैर्मुकुन् ।
अनर्पितैर्वस्त्रगन्धादिकैश्च दृष्टो मया केन पुण्येन देव ॥ ३,१८.४१ ॥
सृष्ट्वासृष्ट्वा हरिनिर्मात्यगन्धं पुनः पुना रुद्धकण्ठो बभूव ।
रुरोद रुद्रो भयकंपिताङ्गः कथं पुनः स्पर्शनं स्यात्सदा मे ॥ ३,१८.४२ ॥
नृसिंह नासास्थित नासिकेश मन्नासया क्वापि सुपद्मसौरभम् ।
नाघ्रातमित्यं पुनराघ्रातमेव ङ्यनर्पितं गन्धपुष्पादिकं च ॥ ३,१८.४३ ॥
सुनासिकं सुष्ठुदन्तं मुरारे दृष्टं मुभं केन पुण्येन देव ।
घ्रात्वा घ्रात्वा विषणुनिर्मात्यगन्धं पुनः पुना रुद्धकण्ठो बभूव ॥ ३,१८.४४ ॥
रुरोद रुद्रो भयकंपिताङ्गो जिघ्रामि निर्मात्यमिदं कथं ते ।
जिह्वास्थितो जिह्व संज्ञो मुरारे जिह्वेन्द्रियेणापि तथार्पितं च ॥ ३,१८.४५ ॥
नैवेद्यशेषं तुलसीविमिश्रितं विशेषतः पादजलेन सिक्तम् ।
यो स्नाति नित्यं पुरतो मुरारेः प्राप्नोति यज्ञायुतकोटिपुण्यम् ॥ ३,१८.४६ ॥
येतादृशं तव नैवेद्यशेषं न भुक्तं वै सर्वदादित्यरूपम् ।
अनर्पितं तव देवस्य विषणोर्भुक्तं मया बहुवारं मुकुन् ॥ ३,१८.४७ ॥
पादारविन्दे नार्पितं भक्ष्यभोज्यं दृष्टो मया केन पुण्येन देव ।
भुक्त्वाभुक्त्वा हरिनैरवेद्यजातं सुभं त्वदीयं रमया लालितं च ॥ ३,१८.४८ ॥
धुब्वाश्रयं तव मूर्धानमाहुः किरीटयुक्तं कुटिलैः कुन्तलैश्च ।
अनेकजम्भार्जितपुण्यसंयथैर्दृष्टं मया सज्जनसंगमाय्य ॥ ३,१८.४९ ॥

अनेकजन्मार्जितपापसंययैरदर्शनं यास्यति देवदेव ।

अयं सुभक्त्या यं रुरोद रुद्रो दृष्ट्वा उरिं सुर्वगुणैः सम्पूर्णात् ॥ ३,१८.५० ॥

पादारविन्दं तव विश्वमूर्ते योगीश्वरैर्दृष्टये संगृहीतम् ।

दृष्टं मया दयया वासुदेव द्रक्ष्ये कथं पुनरित्यं रुरोद ॥ ३,१८.५१ ॥

दृष्टं मया त्वरिवले भविनाशिशङ्भयङ्काटिकैस्त्रिजगतापि यं देव पूर्णम् ।

अेतादृशं त्वद्दुदरं यं कथं रमेश द्रक्ष्ये पुनः पुनरुदं त्विति संरुरोद ॥ ३,१८.५२ ॥

आनन्दपूर्णां नभपूर्णां सुकेशपूर्णां लोमादिपूर्णां गुणपूर्णां सुधोणपूर्णां ।

वक्षः स्थलं तव विभोस्तु विशालभूतं सद्भूषणं विमलकौस्तुभशोभि लक्ष्म्या ॥ ३,१८.५३ ॥

सुकोमलं श्रीतुलस्यास्तथैव सुपुष्पितं यन्द नैश्चरितं य ।

अेतादृशं तव वक्षः स्थलं यं दृष्टं मया तव कारुण्यदृष्ट्या ॥ ३,१८.५४ ॥

पुनः पुनर्दर्शनं मे कथं स्यादेवं रुद्रः स यं भक्त्या रुरोद ।

अतस्तूर्णनाम सम्प्राप्य रुद्रस्तत्पुत्रोभूद्द्वैर्वसंज्ञः स अेव ॥ ३,१८.५५ ॥

यस्माद्दुदं योर्वरितं वै यकार तस्मात्स रुद्रस्तवैर्वसंज्ञो भूत्सुव ।

और्वस्तु लोकाभोक्षयोग्यांश्च दृष्ट्वा उच्यत्यन्तं वै विषयेष्वेव निष्ठान् ॥ ३,१८.५६ ॥

स्तूद्वै यौर्वो विषणुपादारविदं स्मृत्वास्मृत्वा रुद्रकण्ठो भूत्सुव ।

ते पापिष्ठाः पापशुभान्भजन्तो द्दिनेदिने द्दुर्विषयाङ्कदिन्द्रियैः ॥ ३,१८.५७ ॥

कदा यैतान्छेयबुद्ध्या विमुञ्चे न जानेदं येति सम्यग्रुरोद ।

अेते हि भूर्णा विषयानर्थलब्धयै कुर्वन्ति यत्नं परमादरेण ॥ ३,१८.५८ ॥

कदिन्द्रियार्थं हि धनादिकं यं त्यजन्ति यं सर्वे विषयेषु निष्ठाः ।

त्यन्मायया मोहितान्प्रबुद्धीकृदा यैतान्मुञ्चसे विश्वमूर्ते ॥ ३,१८.५९ ॥

स्मृत्वास्मृत्वा वासुदेवस्य मायां रुरोद यौर्वो भयकंपिताङ्गः ।

अतीव कष्टेन यं लोकावृत्त्या श्रिता दैन्यं स्वीयकार्यं विडाय ॥ ३,१८.६० ॥

अतीव दैन्येन धनादिकं यं सम्प्राद्य सर्वेऽपि सुपापशीलाः ।

कष्टार्जितं द्रव्यधनादिकं यं त्यजन्ति सर्वे पशवो व्यर्थमेव ॥ ३,१८.६१ ॥

सत्पात्रभूते विषणुबुद्ध्या कदापि त्यजन्ति नैते मायया वै मुरारेः ।

अेषामायुर्व्यर्थमाहुर्महान्तः कथं नष्टा षति सम्यग्रुरोद ॥ ३,१८.६२ ॥

अेषामायुर्व्यर्थमेवं गतं यं अेषां दृष्ट्वा यौवनं तु ध्रुवं य ।

स्कन्धस्थमृत्युर्दसते कृष्ण विष्णो तं वै न जानन्ति विमूढयेतसः ॥ ३,१८.६३ ॥

गृहं मदीयं शतवर्षं यं श्रुवेत्युत्रा मदीया शतवर्षं तथैव ।

अहं यं श्रुवे शतवर्षं सुप्तेन मदीयभार्यापि सुलक्षणाऽस्ते ॥ ३,१८.६४ ॥

गावश्च मे संति सद्युग्धपूर्णा मित्राणि मे संति मुदा हि युक्ताः ।

दास्ये सुतं वारणार्थं तु वध्वै पुत्रीं विवाहार्थमहं ददामि ॥ ३,१८.६५ ॥

दास्ये याहं सत्सु पुत्रीं धनं वा दास्ये याहं धनिकेष्वेव नित्यम् ।

अदृष्टशून्यान्मगवान्वासुदेवो दृष्ट्वा दृष्ट्वा हसते सर्वदैव ॥ ३,१८.६६ ॥

नाहं करिष्ये श्रवणं कथाया मद्भाग्यना शश्च भविष्यतीति ।

नाहं हरिं पूजयिष्ये सदैव पुत्रादिनाशश्च भविष्यतीति ॥ ३,१८.६७ ॥

कालेकाले दिष्टनामा हरिस्तु हृलप्रदो वासुदेवोऽभिलस्य ।

अेतादृशान्भूर्भोजनांश्च दृष्ट्वा रुरोह यौर्वो वासुदेवैकनिष्ठः ॥ ३,१८.६८ ॥

अतस्त्वौर्वो रुद्ररूपी भगोन्द्र जानीहि नित्यं कृष्णसुशिक्षितार्थः ।

यदा सती दक्षापुत्री भगोन्द्र दक्षाध्वरे स्वशरीरं विसृज्य ॥ ३,१८.६९ ॥

जज्ञे पुनर्भेनकायां हिमाद्रेस्तदा रुद्रस्त्वौर्वसंज्ञा मवाप ।

उर्ध्वरेता भवेत्युक्त्वा उर्ध्वरेता भभूव ह ॥ ३,१८.७० ॥

पाणिग्राहं रुद्रदेवो महात्मा यदा हिमाद्रेः कन्यकायाश्चकार ।

तस्यां परं लंपटः संभभूव अतो रुद्रः परसंज्ञामवाप ॥ ३,१८.७१ ॥

सदाशिवाद्या दश रुद्रभ्रातरः सौमित्रेयो ङीहिलोयस्त्रयश्च ।

समा अेते मोक्षकाले सृती य शतैर्गुणैर्न्यूनभूताश्च ताभ्याम् ॥ ३,१८.७२ ॥

गरुड उवाच ।

आनन्दनिर्णयं ब्रूहि कृष्ण पूर्णदयानिधे ।

निर्णेतुं ज्ञानिनां यद्भ्रूज्ञापनार्थं तथा मम ॥ ३,१८.७३ ॥

ब्रूहि शिष्याय दयया उद्धर्तुं मां य सर्वदा ।

पूर्णाकामस्य ते कृष्ण का स्पृहा विद्यते प्रभो ॥ ३,१८.७४ ॥

अेवमुक्तो षुषीकेशः पक्षीशेन महात्मना ।

उवाच कृपया कृष्णः प्रसन्नः कमलेक्षणः ॥ ३,१८.७५ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

गायत्र्याश्च शतानन्द अेकानन्दस्तु वेधसः अेतादृशः शतानन्दो ब्रह्मणः परिकीर्तितः ॥ ३,१८.७६ ॥

शेषादेष्व शतानन्दः सरस्वत्याः भगोत्तम ।
 ओकानन्दस्तु विज्ञेयो भारत्या विनतासुत ॥ ३,१८.७७ ॥
 अवे तु निर्णयो ज्ञेय आनन्दस्य सदा भग ।
 अवेवमुक्तं मया सर्वं किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ ३,१८.७८ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाष्ये तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
 रुद्ररोदनछेत्वाननन्तानन्दतारतम्यनिर्घाणं नामाष्टादशोध्यायः

श्रीगारुडमडापुराणम्- १८
 गरुड उवाच ।
 त्वयोक्तं कृष्ण गोविन्द रुद्राच्छतगुणादपि ।
 ब्रह्माणी भारती योमे अधिके देवसत्तम ॥ ३,१८.१ ॥
 मया श्रुतं विशिञ्चेन उमापर्यन्तमेव य ।
 अनन्तांशैर्विडीनत्वं विशिञ्चोक्तं सुराधिप ॥ ३,१८.२ ॥
 सडस्रांशैर्विडीनत्वं त्वयोक्तं कृष्ण माधव ।
 सर्वेषां यैव पूर्वेषामवेक्ष्यैव डरे विभो ॥ ३,१८.३ ॥
 ज्ञानानन्दबलादीनां वायुपर्यन्तमेव य ।
 सडस्रांशैर्विडीनत्वं ज्ञानादीनां मडेश्वर ॥ ३,१८.४ ॥
 निर्णयं ब्रुडि गोविन्द सर्वज्ञोऽसि न संशयः ।
 गरुडेनैवमुक्तस्तु वासुदेवोअवीङ्गुवम् ॥ ३,१८.५ ॥
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 आनन्दांशैर्विडीनत्वमपेक्ष्यैव भगाधिप ।
 उत्तरेषामुत्तरेषां योगादेवमिति स्फुटम् ॥ ३,१८.६ ॥
 परिभाषे शतगुणे आनन्दे स्फुटतावशात् ।
 अनन्तगुणवत्त्वं य ब्रह्मणा समुदीरितम् ॥ ३,१८.७ ॥
 सडस्रगुणितत्वं य वायुना समुदीरितम् ।
 यथानन्दे तथा ज्ञाने विष्णौ भक्तौ बलाधिडे ॥ ३,१८.८ ॥
 सर्वे गुणैः शतगुणाः कृमेषोक्ता नु तेऽप्लिलाः ।

भारत्याश्च शतं ज्ञानं सुभं भक्तिबलाधिके ॥ ३,१८.८ ॥
 अेवं ज्ञानं सुविज्ञेयं मारुतेस्तु बलादिकम् ।
 अेवं ज्ञानं शतं ज्ञेयं मारुते नात्र संशयः ॥ ३,१८.१० ॥
 भारत्याश्च शतं ज्ञानं बलं य समुदाहृतम् ।
 अेवमेव य वायोश्च ज्ञानं यैवमिति स्फुटम् ॥ ३,१८.११ ॥
 यथा दीपाच्छतगुणा अग्निज्वाला न दीपवत् ।
 स्फुटीभवेद्यैवाग्निर्बहुलोऽपि न सूर्यवत् ॥ ३,१८.१२ ॥
 यथैव सूर्याद्द्विगुणश्चन्द्रो नैव स्फुटीभवत् ।
 आनन्दतारतम्यं य यथोक्तं तु मया तव ॥ ३,१८.१३ ॥
 तथैव जानीहि भग नाभ्यथा तु कथञ्चन ।
 अहं विजानामि मयि स्थिताग्गुणांसर्वैर्विशेषैश्च भगोन्द्र संयुतान् ॥ ३,१८.१४ ॥
 सुसूक्ष्मरूपांश्च सदा भगोन्द्र मयाप्यदृष्टो नास्ति नास्त्येव कश्चित् ॥ ३,१८.१५ ॥
 सर्वावतारेष्वपि विद्यमानं हरिं विजानाति रमापि देवी ॥ ३,१८.१६ ॥
 हरैर्गुणांसर्वविशेषसंयुतान्भृशरूपांसा विजानाति देवी ।
 सुसूक्ष्मरूपांसा विजानाति देवी ब्रह्मादिभ्यो मत्प्रसादाधिकं य ॥ ३,१८.१७ ॥
 स्वात्मस्वरूपं प्रविजानाति देवी सुसूक्ष्मरूपं सुविशेषैश्च युक्तम् ।
 स्वान्यं प्रपञ्चं प्रविजानाति लक्ष्मीस्तथाप्यशेषैः सुविशेषैश्च युक्तम् ॥ ३,१८.१८ ॥
 ब्रह्मापि पश्येत्सर्वगं वासुदेवं वाय्वादिभ्यो ऽयधिकान्सद्गुणांश्च ।
 श्रोत्रं न जानाति हरैर्गुणांश्च सुसूक्ष्मरूपांश्च विशेषसंयुतान् ॥ ३,१८.१९ ॥
 स्पष्टस्वरूपेण यथा विदुः सुरा मुक्त्वा ब्रह्माणां न तथा तेप्यमुक्ताः ।
 स्वात्मानमभ्यस्य सदा विशेषर्युक्तं विजानाति विधिश्च मारुतः ॥ ३,१८.२० ॥
 वाणी विजानाति हरैर्गुणांश्च स्वयंभुवो नैव तावद्विशेषान् ।
 त्रैगुण्यरूपात्परतः सदैव पश्येद्विषणुं कृष्णरूपं भगोन्द्र ॥ ३,१८.२१ ॥
 शेषो रुद्रो वीन्द्र अेतैश्च सर्वे तमो मात्रे प्रविजानन्ति संस्थम् ।
 वाणीदृष्टान्सविशेषाग्गुणांस्ते जानन्ति नो सत्यमेवोक्तमङ्ग ॥ ३,१८.२२ ॥
 उमा सुपुर्णा वारुणी चेति तिस्रः सडैव तः प्रविजानन्ति सुस्थम् ।
 हरैर्विशेषानरुद्र दृष्टान्भगोन्द्र जानन्ति नैताः क्वापि देशे य काले ॥ ३,१८.२३ ॥

छन्द्राद्यः प्रविजानन्ति वीन्द्र अडङ्गारे व्यामृपं हरिं य ।
 दक्षाद्या वै भुद्वितत्त्वे स्थितं तं जानन्ति ते सोमसूर्याद्यश्च ॥ ३,१८.२४ ॥
 विष्णुं हरिं भूततत्त्वे स्थितं य ये यान्ये य प्रविजानन्ति नित्यम् ।
 अन्ये य पश्यन्ति यथा स्वयोज्यमाडान्तरस्थं हरिउपं भगेन्द्र ॥ ३,१८.२५ ॥
 डेयित्प्रपश्यन्ति हरेश्च उपं त्वदीयदृत्स्थं हृदि डेयित्सदैव ।
 अवेप्रकारं प्रविजानीडि वीन्द्र ह्यथो शृणु त्वमम भार्याः षडेताः ॥ ३,१८.२६ ॥
 रुद्रिमण्याद्याः षड्मडिष्यो ममश्रीर्नीला य या मम भार्या भगेन्द्र ।
 सर्गे पूर्वस्मिन्दव्यवाडस्य पुत्री तास्ता भजे सद्येवा विशेषात् ॥ ३,१८.२७ ॥
 डयैव सा कृष्णपत्नी य कामांस्तांस्ताभजेन्मनसा चिन्तितांश्च ।
 अतीव यत्नं डव्यवाडं भगेन्द्र पितृष्वेकः सर्वदा वै यकार ॥ ३,१८.२८ ॥
 तथैव सा नैव भर्तारमाप यतस्तु सा कृष्णनिष्ठैकचित्ता ॥ ३,१८.२९ ॥
 तदाभ्रवीत्स्ववाडश्च पुत्ररिं पतिं डिमर्थं नेच्छसि मूढभुद्रे ।
 तदाभ्रवीत्स्ववाडं य पुत्री हरिं विना सर्वगुणोपपन्ने ।
 जन्मन्यस्मिन्भर्तृता नास्ति डेव यतो भर्ता हरिरवैक अवे ॥ ३,१८.३० ॥
 यतो लोके सुस्त्रियः सर्व अवे संदा ज्ञेया विधवास्ते डि नित्यम् ।
 अनादि नित्यं भुवनैकसारं सुसुंदरं मोक्षदं कामदं य ॥ ३,१८.३१ ॥
 अेतादृशं न विजानन्ति यास्तु सर्वास्ता वै विधवाः सर्वदैव ।
 निमित्तभूतं भर्तृउपं य ञ्चं डैवोपेतं हरिभक्त्या विडीनम् ॥ ३,१८.३२ ॥
 सुकशमलं नवरन्ध्रैः स्त्रवन्तं दुर्गन्धयुक्तं सर्वदा कुत्सितं य ।
 अेताः दृशे भर्तृञ्चवे नु तात प्रयोजनं नास्ति कृष्णं विडाय ॥ ३,१८.३३ ॥
 डेवस्त्रियो निजभर्तृन्विडायु तत्र स्थितं प्रीणयन्त्येव नित्यम् ।
 अतश्च ताः सधवाः सर्वदैव लोडैर्वन्धा नात्र विचार्यमस्ति ॥ ३,१८.३४ ॥
 भर्तास्ते हरिभक्ता यदि स्युरासां स्त्रीणां जन्मसाडुल्यमेव ।
 अनेकजन्मार्जितपुण्यसंयथैस्तद्भर्तारो हरिभक्ता भवेयुः ॥ ३,१८.३५ ॥
 यद्भर्तारो हरिभक्ता न संति ताभिस्त्याज्यं स्वीयगात्रं भृशं डि ।
 स्वभर्तृतं कृष्णउपं हरिं य स्मृत्वा सम्यग्यदि गात्रं त्यजेयुः ॥ ३,१८.३६ ॥
 तदा नैव ह्यात्महत्यादिदोषाः स्त्रीणामेवं निर्णयोयं डि शास्त्रे ।
 यद्भर्तारो न विजानन्ति विष्णुं तासां संगो नैव डार्यः डदापि ॥ ३,१८.३७ ॥

अनेक जन्मार्जितपुण्यसंययात्तद्भर्तारो विष्णुभक्ता भवेयुः ।
 कलौ युगे दुर्लभा विष्णुभक्ता उरेभक्तिर्दुर्लभा सर्वदैव ॥ ३,१८.३८ ॥
 उरेः कथा दुर्लभा मर्त्यलोके उरेर्दीक्षा दुर्लभा दुर्लभा य ।
 उरेस्तत्त्वे निर्णयो दुर्लभो हि उरेर्दासैः संगमो दुर्लभश्च ॥ ३,१८.३९ ॥
 प्रदक्षिणं दुर्लभं वै मुरारेर्नमस्कारो दुर्लभो वै कलौ य ।
 तद्भक्तानां पालनं दुर्लभं य सद्भैषणवानां दुर्लभं ह्यन्नदानम् ॥ ३,१८.४० ॥
 तन्त्रोक्तपूजा दुर्लभा वै मुरारेर्नामग्राहो दुर्लभश्च विष्णोः ।
 सुवैष्णवानां पुजनं दुर्लभं हि सद्भैषणवानां भाषणं दुर्लभं य ॥ ३,१८.४१ ॥
 शालग्रामस्पर्शनं दुर्लभं य सद्भैषणवानां दर्शनं दुर्लभं हि ।
 गोस्पर्शनं दुर्लभं मर्त्यलोके सद्रायनं दुर्लभं सद्गुरुग्य ॥ ३,१८.४२ ॥
 सद्भार्याः सत्पुत्रका दुर्लभा हि शेषायलस्थस्य उरेश्च दर्शनम् ।
 सुदुर्लभं रङ्गनाथस्य तीरे कावेर्या वै दर्शनं विष्णुपुधाः ॥ ३,१८.४३ ॥
 काञ्चीक्षेत्रे वरदराजस्य सेवा सुदुर्लभा दर्शनं यैव लोके ।
 सुदुर्लभं दर्शनं रामसेतोः सुदुर्लभा मध्वशास्त्रे य शक्तिः ॥ ३,१८.४४ ॥
 भीमातीरे संस्थितस्यापि विष्णोः सुदुर्लभं दर्शनं यादुरार्याः ।
 रेवातीरे संस्थितस्यापि विष्णोर्गयाक्षेत्रे विष्णुपादस्य यैव ॥ ३,१८.४५ ॥
 तथा भद्रौ संस्थित स्यापि विष्णोः सुदुर्लभं मर्त्यलोके स्थितानाम् ।
 शेषायले श्रीनिवासाश्रमे य तपस्विनो दुर्लभा मर्त्यलोके ॥ ३,१८.४६ ॥
 प्रयागाभ्ये माधवस्यापि नित्यं सुदर्शनं दुर्लभं वै नृणां हि ॥ ३,१८.४७ ॥
 अतो नेच्छामि भर्तारं कृष्णादन्यं कदाचन ।
 अेवमुक्त्वा सा पितरं ययौ शेषायलं प्रति ॥ ३,१८.४८ ॥
 कपिलाभ्यमडातीर्थे आरुरोह मडागिरिम् ।
 तत्रस्थं श्रीनिवासं य दृष्ट्वा नत्वा मडासती ॥ ३,१८.४९ ॥
 त्रिदिनं समुपोष्याथ गत्वा पापविनाशनम् ।
 तत्रस्नात्वा विवाडार्थमेकान्तं प्रययावथ ॥ ३,१८.५० ॥
 तस्या उत्तरदिग्भागे कोशयुग्मे मडातले ।
 गर्तभूते य अेकान्ते यथार तप उत्तमम् ॥ ३,१८.५१ ॥

ध्यात्वा नारायाणं देवं तत्रासीश्व्य कुमारिका ।

दिव्यवर्षसहस्रान्ते स्तोतुं समुपयकमे ॥ ३,१८.५२ ॥

कुमार्युवाच ।

त्वमेव माता य पिता त्वमेव भर्ता य सप्तात्वमेव ।

त्वमेव पुत्रश्च गुरुर्गरीयान्मित्रं स्वसा त्वं मम वल्लभश्च ॥ ३,१८.५३ ॥

अनाद्यनन्तेष्वपि जन्मसु प्रभो विचार्यमाणा न विजानेभ्यः य ।

अतै हि सर्वे य निमित्तमात्रतः पित्राद्यस्त्वं ह्यनिमित्तमात्रतः ॥ ३,१८.५४ ॥

अतो मुरारेश्च तवैव भार्या भूयासमित्येव तदा प्रतं मे ।

दुःसंगमात्रादिसमागमं न संसिद्धिरित्येव वदान्यमूर्ते ॥ ३,१८.५५ ॥

त्वदूषकाणां तव दासवर्ष विदूषकाणां दर्शनं छिन्धि देव ।

गुरुद्रुडां दर्शनं छिन्धि विष्णो भक्तद्रुडां मित्रतां छिन्धि कृष्ण ॥ ३,१८.५६ ॥

तव धूम्रिर्भाषाणं छिन्धि देव त्वं संगमं देहि पदारविन्दे ।

श्रीशैलवासाय नमोनमस्ते नमोनमः श्रीनिवासाय तुभ्यम् ॥ ३,१८.५७ ॥

स्वामिन्यरावर रमेश निदानमूर्ते कालो मडानपि गतश्च निदर्शनन्ते ।

अनन्तजन्मार्जितसाधनैश्च त्वदर्शनं स्याश्व यतुर्भुजस्य ॥ ३,१८.५८ ॥

कथं मम स्यात्तव दर्शनं प्रभो सर्वैश्च दौषैश्च सुसंगतायाः ।

दास्यास्पदायास्तव दासदास्याः प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥ ३,१८.५९ ॥

अेवं स्तुतस्तथा विष्णुः श्रीनिवासो दयानिधिः ।

प्रादुरासीद्दरदराट्भक्त्या तस्या जनार्दनः ॥ ३,१८.६० ॥

वरं वरय भद्रं ते वरदोडमिडागतः ।

हरिणोदीरितं वाक्यं श्रुत्वा प्राड स्मितानना ॥ ३,१८.६१ ॥

उवाच परया भक्त्या श्रीनिवासं जगत्प्रभुम् ।

अहं हि भार्या भूयासं तव माधव सुंदर ॥ ३,१८.६२ ॥

एति तस्या वयः श्रुत्वा श्रीनिवासोऽब्रवीद्भयः ।

श्रीभगवानुवाच ।

अहं कुमारि सुभगे कृष्णजन्मनि भूतले ॥ ३,१८.६३ ॥

भवामि तव भर्ताहं नात्र कार्या विचारणा ।

अेवमुक्ता सुता कन्या पुरण्यराशिं हरिं परम् ॥ ३,१८.६४ ॥

उवाच परमप्रीता लर्षगद्गय्या गिरा ।

कन्योवाच ।

कृषणजन्मन्यलं पत्नी भूयासं प्रथमेऽनि ॥ ३,१८.६५ ॥

संस्कारात्प्रथमं याडमं गनाभ्यः समावृणो ।

ओमित्युक्तः पुनर्वाक्यमुवाच मधुसूदनः ॥ ३,१८.६६ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

कुमार्या विधृतत्वाञ्च मत्प्रदानाञ्च तामिनि ।

तेषां मनोभीष्टसिद्धिर्भविष्यति न संशयः ॥ ३,१८.६७ ॥

एति तस्यै वरं दत्त्वा तत्रैवान्तरधीयत ।

देवं तत्रैव संत्यज्य कुमारी यैव पुत्रिका ॥ ३,१८.६८ ॥

कुम्भ कस्य गृहे जाता नीला नाम्ना तु सा स्मृता ।

कुम्भकस्तु मडाभाग नन्दशोभस्य शालकः ॥ ३,१८.६९ ॥

कल्पवाडः स विज्ञेयः पितृणां प्रथमः स्मृतः ।

तस्य गत्वा गृहमलं वृषभायलवासिनः ।

शिवस्य वरतश्चैव त्वज्येयः भगसत्तम ॥ ३,१८.७० ॥

दितिजान्विनिडत्यैव नीला प्राप्ता भगेश्वर ।

ततो नाग्निजितो राज्ञो गृहे जाता कुमारिका ॥ ३,१८.७१ ॥

नाग्निजिडव्यवाडोभूडन्या नीलाह्याभवत् ।

तस्याः स्वयंवरे याडं गोवृषान्समसंभ्यकान् ॥ ३,१८.७२ ॥

शिवस्य वरतश्चैवाप्यवध्यान्देवमानुषैः ।

अध्व्या वृषानृपाग्जित्वा प्राप्ता नीला मडाभग ॥ ३,१८.७३ ॥

कुम्भकस्य सुता नीला देडस्थाः प्राविशन्भृशम् ।

अेकावयवतो यस्मात्तस्मात्तत्रैव साविशत् ॥ ३,१८.७४ ॥

भूमौ द्विधा सम्प्रजाता कुमार्यैव न संशयः ।

भद्राजन्म प्रवक्ष्यामि शृणु पक्षीन्द्रसत्तम ॥ ३,१८.७५ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाडे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे

नीलाविवाडनिर्णयो नामैकोनविशोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २०

श्रीकृष्ण उवाच ।

या पूर्वसर्गे नलसंज्ञस्य वीन्द्र पुत्री भूत्वा विष्णुपत्नी सकामा ।

प्रदक्षिणं भ्रमणं वै यकार गुणेन भद्रा भद्रसंज्ञा भभूव ॥ ३,२०.१ ॥

कन्याभावे संस्थितां भद्रसंज्ञां पिता नलस्त्वभ्रवीत्तां स पश्यन् ।

भद्रे किमर्थं गात्रपीडां करोषि क्वलं छि तन्नन्दिनि मे वदस्व ॥ ३,२०.२ ॥

भद्रोवाच ।

शृणुन्तं मे तात नमस्किंयादेः क्वलं वक्तुं का समर्था भवेय्य ॥ ३,२०.३ ॥

तथाप्यहं तव वक्ष्यामि तात यथाशक्त्या शृणु सम्यग्घिताय ।

सदा हरिभर्म नाथो दयालुरहं हरेस्तव दासानुदासी ।

मां पाछि विष्णोस्तव वन्दे पदे धृत्युक्त्वा प्रणामं याकरोद्दृष्टुपम् ॥ ३,२०.४ ॥

हरेः प्रणामं त्विति कर्तव्यशून्यं व्यर्थं तमाहुर्ज्ञानिनस्तच्छृणु त्वम् ।

रमेश मध्वेश सरस्वतीशेत्येवं वदन्प्रणामेद्विष्णुदेवम् ॥ ३,२०.५ ॥

यथा प्रसन्नो वन्दनाद्देवदेव स्तथा न तुष्टः पूजनात्सर्मतश्च ।

यथा नामस्मरणान्द्वन्द्वनाद्वा पापान्निश्च्येतु तथा न यान्यैः ॥ ३,२०.६ ॥

देहं तु ये पोषयन्त्येव तात हरेः प्रणामैः शून्यभूतं य पुष्टम् ।

तदेवमाहुर्व्यर्थमेवेति तात तत्पोषकाणां नरके दुःखमाहुः ॥ ३,२०.७ ॥

यमोऽपि तं तत्र उलूभले तु निधाय पिष्टं सुभलैः करोति ।

यो वा परं न करोत्येव तात प्रदक्षिणं देवदेवस्य विष्णोः ॥ ३,२०.८ ॥

तस्यैव पादौ तलयन्त्रे निधाय यमश्च नित्यं प्रकरोति पिष्टम् ।

अेषां जिह्वा हरिकृष्णेति नाम न वक्ति नित्यं व्यर्थभूतां वदन्ति ॥ ३,२०.९ ॥

तेषां जिह्वा यमलोके यमस्तु निष्कास्य पिष्टं प्रकरोति नित्यम् ।

काशीनिवासेन य किं प्रयोजनं किं वा प्रयागे मरणेन तात ॥ ३,२०.१० ॥

किं वारणाग्रे मरणेन सौभ्यं किं वा मभादेः समनुष्ठितेन ।

समस्ततीर्थेष्वटनेन किं किमधीतशास्त्रेण सुतीक्ष्णबुद्ध्या ॥ ३,२०.११ ॥

येषां जिह्वाग्रे हरिनामैव नास्ति येषां गात्रैर्नमनं नापि विष्णोः ।

येषां पदभ्यां नास्ति हरेः प्रदक्षिणं तेषां सर्वं व्यर्थमाहुर्महान्तः ॥ ३,२०.१२ ॥

उर्यर्षणाद्रिडितं नाम कस्मात्प्रदक्षिणं नमनं यादुरर्ध्वम् ।
 अतो विषणोर्नमनं कार्यमेव उरेर्नामस्मरणं तात कार्यम् ॥ ३,२०.१३ ॥
 जन्म ल्येतद्दुर्लभं नश्चरं तु यथा जलस्थं तत्तथैव ।
 नो विस्वासां कुरु गात्रे त्वदीये जुषेष्वापि स्वः परश्चेति तात ॥ ३,२०.१४ ॥
 सद्यः कृतं नमनं न त्वदीयं सद्यः कृतं स्मरणं न त्वदीयम् ।
 कदा प्राप्स्ये मरणं तत्र जाने न विश्वासं कुरु गात्रे मलात्मन् ॥ ३,२०.१५ ॥
 अेतश्छुत्वा नलो वीन्द्र पुत्रीवाक्यं सुनिर्मलम् ।
 नमस्कारं य कृतवान्यथाशक्त्या प्रदक्षिणाम् ॥ ३,२०.१६ ॥
 सापि प्रदक्षिणं यङ्के नमस्कारं सदा उरेः ।
 अेवं भङ्गुद्विनं कृत्वा ध्यात्वा नारायणं परम् ॥ ३,२०.१७ ॥
 कलेवरं य तत्याज मरणो हरिचिन्तया ।
 मत्पितुर्वसुदेवस्य भगिन्या उदरे भग ॥ ३,२०.१८ ॥
 डेडेयीति य नाम्ना सा त्वभवद्भद्रसंज्ञका ।
 यस्माद्भद्रगुणैर्युक्ता भद्रा सा भद्रनामिका ॥ ३,२०.१९ ॥
 तस्यात्मजैश्च डेडेयैः पञ्चभिः भगसत्तम ।
 प्रत्याहृतामिमां भद्रां प्राप्तवान्भगसत्तम ॥ ३,२०.२० ॥
 वक्ष्येऽहं मित्रविन्दायाः पाणिग्रहणकारणम् ।
 सावधानमना भूत्वा शृणु पक्षीन्द्र सत्तम ॥ ३,२०.२१ ॥
 मित्रविन्दोवाय ।
 यान्पूर्वसर्गेष्ववृणोन्निकामतो ल्यग्रीषोमात्रामिका मित्रविन्दा ।
 मित्रं हरिं प्रामुकामा सहैक तत्रोपायं चिन्तयामासदेवी ॥ ३,२०.२२ ॥
 हरिप्रामौ साधनाः संति तेषु मुष्यं कश्चिच्छिन्तयामास देवी ।
 तेषां मध्ये श्रवणं श्रेष्ठमाहुः पुराणानां सात्त्विकानां सदापि ॥ ३,२०.२३ ॥
 विषणोरुल्बर्षो वर्तते यत्र वायोस्तथोल्बर्षः सज्जनानां पुराणो ।
 श्राद्धं सदा विषणुबुद्ध्या सहैव नान्यच्छ्राव्यं साधनं तत्र चैव ॥ ३,२०.२४ ॥
 यस्मिन्दिने श्रवणं नास्ति विषणोस्तेषां जन्म व्यर्थमाहुः कथायाम् ।
 स्नानं जपः पञ्चयज्ञं व्रतं य षष्ठापूर्ते कृच्छ्रयान्द्रो य दत्तम् ॥ ३,२०.२५ ॥
 सर्वं व्यर्थं वैषणवानां य दीक्षा कथां विना सम्यगनुष्ठितां वै ।

यैर्न श्रुतं भागवतं पुराणं ससम्प्रदायैर्गुरुभिः संयुतैश्च ॥ ३,२०.२६ ॥
 यैर्न श्रुतं भागवतं पुराणं यैर्न श्रुतं ब्रह्मकाण्डं पुराणम् ।
 तेषां जन्म व्यर्थमाहुर्महान्तस्तस्माच्छ्लाघ्या हरिवाता सदैव ॥ ३,२०.२७ ॥
 न यत्र गोविन्दकथामखानदी न यत्र नारायणपादसंश्रयः ।
 न यत्र विष्णोः सततं वयोस्ति न संवसेत्तत्क्षणमात्रं कथञ्चित् ॥ ३,२०.२८ ॥
 यस्मिन्नामे भागवतं न शास्त्रं न वर्तते भागवता रसज्ञाः ।
 यस्मिन्गृहे नास्ति गीतार्थसारः यस्मिन्नामे नाम सडस्रकं वा ॥ ३,२०.२९ ॥
 तयो रसज्ञा यत्र न सन्ति तत्र न संवसेत्क्षणमात्रं कथञ्चित् ।
 यस्मिन्दिने दिव्यकथा य विष्णोर्न वास्ति जन्तोस्तस्य यायुर्वृथैव ॥ ३,२०.३० ॥
 गर्भे गते नात्र विचार्यमस्ति तन्मन्यते दुर्लभं मर्त्यलोके ।
 कर्णां कल्पैर्भूषितं सुंदरे य न सुंदरे याहुंरार्या रसज्ञाः ॥ ३,२०.३१ ॥
 विष्णोः कथाभ्यामरक्षैश्च युक्तं तदेव कर्णां सुंदरे याहुंरार्याः ।
 तस्मात्सदा भागवतार्थसारे शृण्वन्ति ये सततं वाचयन्ति ॥ ३,२०.३२ ॥
 तेषां जन्म स्वस्थमाहुर्महान्तो महत्फलं वास्ति तथैव तेषाम् ।
 सोष्णीषकञ्जुक्युताश्च हरैः कथां वै शृण्वन्ति येपि य पठन्ति सदैव मर्त्याः ॥ ३,२०.३३ ॥
 सर्वेपि ते पूजनीया हि लोके न वै शिश्रे योदरे यैव सक्ताः ।
 ये दक्षिण्यार्थलोभाद्ददन्ति सदा पुराणं भगवत्तत्त्वसारम् ॥ ३,२०.३४ ॥
 प्रच्छाद्यन्ते तत्त्वगोप्यानि ये तु तेषां गतिः सूर्यसूनुः सदैव ।
 ये धर्मकाण्डे कर्मकाण्डे सदैव उत्पाद्यन्ते सुरुरिं तत्र नित्यम् ॥ ३,२०.३५ ॥
 मौल्येन ये कथयेयुः पुराणं तेषां गतिः सूर्यसुनः सदैव ।
 मौल्येन ये भागवतं पुराणं शृण्वन्ति वै हरिशास्त्रार्थतत्त्वम् ॥ ३,२०.३६ ॥
 मौल्येन वेदाध्ययनं प्रकुर्वते तेषां गतिः सूर्यसूनुः सदैव ।
 यद्दृश्यया प्राप्तधनेन ये तु संतुष्टास्ते ख्यत्र योग्याः सदैव ॥ ३,२०.३७ ॥
 धनार्जने ये त्वतितृष्णाभियुक्तास्तेषां न वै भागवतेषिकारः ।
 मत्वा लोके हरिरेवति नित्यमन्तर्यामी नास्ति तदन्य ईशः ॥ ३,२०.३८ ॥
 अवे सदा ये प्रविशन्ति यन्ति योगक्षेमं बिभृथाद्भिष्णुरेषाम् ।
 सद्भिष्णवानामशुभं नास्ति नास्ति प्रदृश्यते संशयज्ञानवृषात् ॥ ३,२०.३९ ॥

कर्मानुसारेण उरिर्ददाति क्लं शुभानामशुभस्य चैव ।
 अतस्तदर्थं नैव यत्नं य कुर्याद्धनार्थं वै उरितत्त्वे य कुर्यात् ॥ ३,२०.४० ॥
 अतः स्नात्वा द्रिव्यमन्त्रं जपित्वा विसर्जयित्वा विषणुनिर्माल्यगन्धम् ।
 शुशुभ्रित्वा भागवतं पुराणं संश्रावयेत्सर्ववेत्तापि नित्यम् ॥ ३,२०.४१ ॥
 कर्मानुसारेण धनार्जनं य वेदार्जनं शास्त्रसमार्जनं य ।
 भविष्यति श्रवणं यापि विष्णोरत्यादराच्छ्रवणं दुर्घटे य ॥ ३,२०.४२ ॥
 अत्यादराद्भागवतस्य सारमास्वादयेद्दुर्घटे मर्त्यलोके ।
 आस्वाद्ये तद्भागवतं पुराणमानन्दभाष्यैर्युक्तता दुर्घटे य ॥ ३,२०.४३ ॥
 श्रुत्वा तत्त्वा नां निर्णयं धारणं य सुदुर्घटे यादुरार्याः समस्तम् ।
 श्रुत्वा तत्त्वानां धारणानन्तरं य कामकुघोर्जरणं दुर्घटे य ॥ ३,२०.४४ ॥
 श्रुत्वा तत्त्वानां धारणानं तरं त तथा योगे दुर्घटे संगतं य ॥ ३,२०.४५ ॥
 श्रुत्वा तत्त्वानां धारणानन्तरं य कामकुघोर्जरणं दुर्घटे य ।
 अतो द्रोषा ज्ञानपूतानपीड कुर्वन्ति सदैल्युतान्सदैव ॥ ३,२०.४६ ॥
 अतो ज्यलं श्रवणं सत्कथायाः सदा करिष्ये नात्र विचार्यमस्ति ।
 तेनाप्यलं हरिनामाभिवाञ्छा निश्चित्य चित्तं श्रवणे वै यकार ।
 आदेलमेवं श्रवणं य कृत्वा त्यक्त्वा देलं भूतले सम्प्रजाता ॥ ३,२०.४७ ॥
 निवस्तुं वसुदेवस्य भगिन्या उदरे भग ।
 सुमित्रा संज्ञकायां य जाता वै मित्रविन्दिका ॥ ३,२०.४८ ॥
 श्रवणेन हरिं मित्रं प्राप्ता सा मित्रविन्दिका ।
 अतः सा मित्रविन्देति संज्ञया संभभूव ल ॥ ३,२०.४९ ॥
 स्वयं वरे मित्रविन्दा राज्ञां मध्ये तु भामिनी ।
 ममांसे व्यसृजन्मालां तां गृडीत्वा भगेश्वर ।
 विधूय नृपतीन्सर्वान्चुरीं प्राप्ताः भगेश्वर ॥ ३,२०.५० ॥ ॥ ५१ ॥
 ष्टि श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाणे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
 ब्रह्माकृतभगवत्पतित्वप्रापकतपश्चर्याद्विनिर्मुपणं नाम विंशोध्यायः

कालिन्धा अपि चोत्पत्तिं प्रवक्ष्यामि भगेश्वर ।

विवस्वानाम सूर्योत्पत्तस्य पुत्री व्यजायत ॥ ३,२१.१ ॥

कालिन्दीसंज्ञका वीन्द्र यमुना यानुजा स्मृता ।

कृष्णपत्नीत्वकामेन यथार तप उत्तमम् ॥ ३,२१.२ ॥

तप आलोचनं प्रोक्तं तत्त्वानां च विनिर्णयः ।

पूर्वाङ्गितानां पापानामनुतापस्तपः स्मृतम् ॥ ३,२१.३ ॥

प्रायो नाम तपः प्रोक्तं चित्तनिग्रह उच्यते ।

प्रायश्चित्तमिति प्रोक्तं न तु क्षौरं भगेश्वर ॥ ३,२१.४ ॥

अनुतापयुतं भूतं तच्छृणु त्वं भगेश्वर ।

पूर्वं न जप्तं दिव्यमन्त्रं मुकुन्द तप्तं सदा क्लेशदावानलेन ॥ ३,२१.५ ॥

न वै स्मृतं हरिनामामृतं च सदा स्मृतं हरिदोषादिकं च ।

न तु स्मृतं हरितत्त्वामृतं च सम्यक्षुतं लोलवातादिकं च ॥ ३,२१.६ ॥

न पूजितं हरिपादारविन्दं सुपूजिताः पुत्रमित्रादिकाश्च ।

न वन्दितं हरिपादारविन्दं सुवन्दितो मित्रपादः सुघोरः ॥ ३,२१.७ ॥

न दृष्टं वै धूपधूमैरुपेतं उद्वेकं कुन्तलैः संवृतं च ।

पुत्रादिकं लालितं वै मुकुन्द न लालितं तव वक्त्रं मुरारे ॥ ३,२१.८ ॥

सुलालितं भूषणैः पुत्रमित्रं न लालितं सर्वपापापहारि ।

न भुङ्क्तं वै हरिनैरवेद्यशेषं मित्रालये षड्रसान्नं च भुङ्क्तम् ॥ ३,२१.९ ॥

सुपुष्पगन्धा नार्पिता ते मुरारे समर्पिताः पुत्रमित्रादिकेभ्यः ।

सन्तमोहं पुत्रमित्रादिकेषु कदा द्रक्ष्ये तव वक्त्रं मुकुन्द ॥ ३,२१.१० ॥

अवैष्णवात्रैः शिशुआकादिकैश्च ड्यनर्पितात्रैश्च तथाप्यसंस्कृतैः ।

तथाप्यभक्ष्यै रसना च दग्धा कदा द्रक्ष्ये तव वक्त्रं मुकुन्द ॥ ३,२१.११ ॥

अष्टाक्षरीपूजया दिव्यतीर्थैर्विष्णोः पुरा भ्रामितैः शङ्भतीर्थैः ।

न पावितं मच्छरीरं मुरारे कदा द्रक्ष्ये तव वक्त्रं मुकुन्द ॥ ३,२१.१२ ॥

अनर्पितैर्गन्धपुष्पादिकैश्च अनर्पितैर्भूषणैर्वस्त्रजातैः ।

अवैष्णवानां दिग्धगन्धादिदोषैर्गात्रं दग्धं कदा ऽप्युद्दृशिष्ये मुकुन्द ॥ ३,२१.१३ ॥

दग्धौ च पादौ मम वासुदेव न गच्छन्तौ क्षेत्रपथं उद्वेश्च ।

नेत्रे च दग्धे मम सर्वदापि नालोडितं तव देव प्रतीकम् ॥ ३,२१.१४ ॥

दृग्धौ य उरुतौ मम वासुदेव न पूजितं तव विष्णोः प्रतीकम् ।
 मया कृतं पापजातं मुरारे कदा द्रक्ष्ये तव वक्त्रं मुकुन्द ॥ ३,२१.१५ ॥
 मदीयदोषा-गाणयत्र पूर्णं दयां कुरु त्वं सुहृदास्थान्मुकुन्द ।
 यावन्ति लोमानि मदीयगात्रे संति प्रभो सर्वदोषविन्दूर ॥ ३,२१.१६ ॥
 तावन्ति पापानि मदीयगात्रे कदा द्रक्ष्ये तव वक्त्रं मुकुन्द ।
 अनन्तदोषे पतिपुत्रैर्गुह्यैश्च मित्रैर्धनैः पशुभृत्यादिकैश्च ॥ ३,२१.१७ ॥
 सुभ्रं नामं ह्यपुमात्रं मुकुन्द सेवा मुक्ता तव देवस्य विष्णोः ।
 धतः परं पुत्रमित्रादिकं य यास्ये नाढं तव दासी भवामि ॥ ३,२१.१८ ॥
 येये ब्रूयुः पुत्रमित्रादिकैश्च सम्यक्सुभ्रं जायते मर्त्यलोके ।
 तेषामास्ये मूत्रविष्ठादिकं य सम्यक्सदा पतितं येति जाने ॥ ३,२१.१९ ॥
 मित्रादीनां यत्कृतं द्रव्यजातं वृथा गतं मलरूपं य जातम् ।
 सद्रैष्यावानां यत्कृतं द्रव्यजातं हरिप्रामेः कारणं स्यात्सदैव ॥ ३,२१.२० ॥
 अेतादृशं तत्तु जातं मुकुन्द अलं ह्यलं तेन दुःखं य भुक्तम् ।
 संगं दत्तात्सज्जनानां सदा त्वं विना य त्वं दुर्जनानां य संगत् ॥ ३,२१.२१ ॥
 संगैः सदा दुर्जनानां मुरारे गात्रं दृग्धं न विरागोऽयुक्तम् ।
 अेतादृशाढं कां गातिं वा मुकुन्द यास्ये न जाने दयया मां य पाडि ॥ ३,२१.२२ ॥
 अेतादृशो ह्यनुतापः भगेन्द्र प्रायश्चित्तं न य क्षौरादिकं य ।
 भानोः कन्या ह्यनुतापं य कृत्वा विचारयामास उरेः सुतत्वम् ॥ ३,२१.२३ ॥
 सर्वोत्तमो हरिरेकः सदैव यतः पूर्णः सर्वगुणैस्ततश्च ।
 सुष्टौ यस्माज्जयते विश्वजातमतो हरिः सर्वगुणैश्च पूर्णः ॥ ३,२१.२४ ॥
 यो देवानामाद्ये अकार अेव यतो ब्रह्माद्या नैव पूर्णाः समस्ताः ।
 लक्ष्मीप्रसादास्थिरपुण्येन जातो यथायोग्यं पूर्णगुणो विरिञ्चः ॥ ३,२१.२५ ॥
 न लक्ष्मीवद्गुणपूर्णा विरिञ्चो न विष्णुवद्गुणपूर्णा रमापि ।
 न वायुवद्भारती यापि पूर्णा न शेषवद्धारुणी यापि पूर्णा ॥ ३,२१.२६ ॥
 न वै रुद्रवत्पार्वती पूर्णरूपा ह्यन्येष्वेवं नैव पूर्णाः सदैव ।
 आलोचनार्थमेवमेवा हि कृत्वा तपश्चक्रे यमुनायाश्च तीरे ॥ ३,२१.२७ ॥
 तदायाढं यमुनायाश्च तीरं पार्थेन साकं मृगयां गतः भग ।

दृष्ट्वा च तां तत्र तपश्चरन्तीं तदाब्रुवन् मत्सभायं च पार्थम् ॥ ३,२१.२८ ॥
 उे पार्थ शीघ्रं व्रज कन्यासमीपं त्वं पृच्छ कस्मादत्र तपः करोषि ।
 अेवं प्रोक्तस्तत्समीपं स गत्वा पृष्ट्वा चैतत्कारणं शीघ्रमेव ॥ ३,२१.२९ ॥
 आगत्य मामवदत्काल्पानोयं सर्वं वृत्तान्तं त्वसौ मत्समीपे ।
 ततस्त्वत्सु सुमुहुर्तुं य तस्याः पाणिग्रहं कृतवांस्तत्र सम्यक् ॥ ३,२१.३० ॥
 तस्याश्च तापात्संततं मद्द्वियारात्प्रसन्नोऽं सततं सुप्रसन्नः ।
 पूर्णानन्दे रममाणस्य नित्यं तथा य मे किं सुभंस्यात्भगेन्द्र ॥ ३,२१.३१ ॥
 मया विवाहोऽनुग्रहार्थं हि तस्या अङ्गीकृतो न तु सौम्याय वीन्द्र ।
 तथा वक्ष्ये लक्ष्मणायाम्भुपं पाणिग्रहे कारणं यापि वीन्द्रा ॥ ३,२१.३२ ॥
 शृणुष्व तत्तव वक्ष्यामि गोप्यं सखिष्यके नास्ति गोप्यं गुरोश्च ॥ ३,२१.३३ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएउे तृतीयांशे ब्रह्मकाएउे
 भगवतः कालिन्ध्या विवाहे उेतुनिरुपणं नामैकविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २२

श्रीकृष्ण उवाच ।

या लक्ष्मणा पूर्वसर्गे भगेन्द्र पुत्री ह्यब्रूद्वह्निवेदस्य वेत्तुः ।
 सुलक्ष्णैः संयुतत्वाद्यतः सा सुलक्ष्मणेति प्रथिता भगेन्द्र ॥ ३,२२.१ ॥
 यथा लक्ष्मीर्लक्ष्णैः सा सुपूर्णा यथा उरिर्लक्ष्णैर्वै सुपूर्णाः ।
 यथा वायुर्लक्ष्णैः पूर्णं अेव यथा गायत्री लक्ष्णैः सा सुपूर्णा ॥ ३,२२.२ ॥
 यथा रुद्राद्या लक्ष्णैर्वै प्रपूर्णा रुद्रादिल्लक्ष्मणा चैव पूर्णा ।
 गुणैर्नैवं धर्मतः किञ्चिदेव तथानुसंधानाद्ग्रियते नाम यापि ॥ ३,२२.३ ॥
 तस्मा द्दुर्लक्ष्मणेत्येव सर्वे तल्लक्षणं शृणु यादौ भगेन्द्र ।
 नारायणे पूर्णगुणे रमेशे द्वात्रिंशत्संख्यानि सुलक्षणानि ॥ ३,२२.४ ॥
 संत्येव पक्षीन्द्र वदाम्यनु कमान्मतः श्रुत्वा मोक्षमाप्नोति नित्यम् ।
 यः सभपादः षण्णवत्यङ्गुलोऽङ्गश्चातुर्दन्तः पुरुषस्तीक्ष्णदन्तः ॥ ३,२२.५ ॥
 य अेतत्सर्वं मिलितं चैकमेव उरेर्विषणोर्लक्षणं यादुरार्याः ।
 भुभं स्त्रिगंधं वर्तुलं पुष्टिरुपं द्वितीयं तल्लक्षणं यादुरार्याः ॥ ३,२२.६ ॥
 उन्मुख्यस्थानुन्नतं यास्ति वीन्द्र तल्लक्षणं प्रादुरार्यास्तृतीयम् ।

यदन्ता वै तीक्ष्णसूक्ष्माश्च संति तल्लक्षणां याडुरार्याश्चतुर्थम् ॥ ३,२२.७ ॥

यस्याधरे रज्जिमा त्वस्ति वीन्द्र तल्लक्षणां पञ्चमं याडुरार्याः ।

यस्य उस्ता अतिरक्ताः भगेन्द्र तल्लक्षणां प्राडुरार्याश्च षष्ठम् ॥ ३,२२.८ ॥

यस्मिन्नभाः संति रक्ताः सुशोभास्तल्लक्षणां सप्तमं याडुरार्याः ।

यस्मिन्धपोले रज्जिमा त्वस्ति वीन्द्र तल्लक्षणां ष्यष्टमं प्राडुरार्या ॥ ३,२२.९ ॥

यस्मिन्धरे शङ्भयकादिरेषा वर्तन्ते तत्रवमं प्राडुरार्याः ।

यस्यो धरं तन्तुतुपं सुपुष्टं वलित्रयैरङ्कितं सुंदरं य ॥ ३,२२.१० ॥

तल्लक्षणां दशमं प्राडुरार्यां ऐकादशं निम्ननाभिं तदाडुः ।

ओरुद्वयं यस्य य मांसलं वै तल्लक्षणां द्वादशं प्राडुरार्याः ॥ ३,२२.११ ॥

कटिर्छि दीर्घा पृथुलास्ति यस्य त्रयोदशं लक्ष्म तदाडुरार्याः ।

यस्यास्ति मुष्को सुपरिष्ठितो वै यतुर्दशं लक्ष्म तदाडुरार्याः ॥ ३,२२.१२ ॥

समुन्नतं शिभ्रमथो छि लक्ष्म यस्यास्ति तत्पञ्चदशं वदन्ति ।

सुताम्रकं पादतलं भगेन्द्र तल्लक्षणां षोडशं प्राडुरार्याः ॥ ३,२२.१३ ॥

निभ्रौ य गुल्फौ सप्तदशं तदाडुर्गीं वारुपं प्राडुरष्टादशं य ।

ऐकोनविंशं त्वक्षिपदं सुरक्तं प्राडुर्भाडुं जानु विंशं तथैव ॥ ३,२२.१४ ॥

विस्तीर्णोर्दशैकविंशं तदाडुः सिंहास्कन्धं द्यूत्तरं विंशमाडुः ।

त्रयोविंशं सूक्ष्ममास्यं तदाडुश्चतुर्विंशं सुप्रसन्ने य दृष्टी ॥ ३,२२.१५ ॥

द्वस्रं लिङ्गं मार्दवं यापि वीन्द्र तल्लक्षणां पञ्चविंशं वदन्ति ।

समौ य पादौ कटिजानु योरु षड्विंशमाडुश्च सप्ते य षड्धे ॥ ३,२२.१६ ॥

समानउस्तौ समकर्णौ मिलित्वा द्वात्रिंशत् लक्षणां प्राडुरार्याः ।

द्वात्रिंशत् लक्षणां वै मुकुन्दे द्वात्रिंशत् लक्षणां वै रमायाम् ॥ ३,२२.१७ ॥

द्वात्रिंशत् लक्षणां ब्रह्मणोऽपि तद्भारत्याः प्रवदन्त्येव सत्यम् ।

तथा य शङ्का सममेव यङ्गित्येवं सदाभा कुरु निर्णयं ब्रुवे ॥ ३,२२.१८ ॥

ऐकस्य वै लक्ष्णस्यापि विषणोर्लक्ष्मीरन्तं नैव सम्यक्प्रपेदे ।

अतोऽन्तैर्लक्ष्णैः संयुतं य हरिं याडुर्लक्ष्णज्ञाः सदैव ॥ ३,२२.१९ ॥

जानाति लक्ष्मीर्लक्षणां वायुतुपे स्वापेक्षया ष्यतिरिक्तं भगेन्द्र ।

स्वलक्ष्णापेक्षया भारती तु शतैर्गुणैरधिकं वेधसोऽपि ॥ ३,२२.२० ॥

भगेन्द्र तस्मात्लक्षणे साम्यश्चित्तं विश्वादीनां सर्वदा मा कुरुष्व ।
 अष्टाविंशतिं प्राडू रुद्रादिकानां भूनेत्रयोर्लक्षणेनैव छिनाः ॥ ३,२२.२१ ॥
 अलक्षणां मन्यते यद्धि तस्य दुर्लक्षणां नैव तच्छिन्तनीयम् ।
 अष्टाविंशतिं लक्षणां वै उरस्य न भारतीवच्छिन्तनीयं भगेन्द्र ॥ ३,२२.२२ ॥
 अतो उरः क्षोधउपी सदैव तयोरभावात्सत्यमुक्तं तथैतत् ।
 अतो द्वयं नास्ति रुद्रे भगेन्द्र शिश्रोदरे किञ्चिदाधिक्यमस्ति ॥ ३,२२.२३ ॥
 समाधिकैर्विंशतिलक्षणैस्तु समायुताः स्वस्त्रियो लक्ष्मणाद्याः ।
 षड्विंशत्या लक्षणैश्चापि युक्ता वारुण्याद्या पञ्चविंशैश्च यन्द्रः ॥ ३,२२.२४ ॥
 अर्थश्चतुर्विंशतिभिश्चैव युक्तो नासावार्योर्द्व्यधिका विंशतिश्च
 लक्षणैश्चैकविंशत्या शयी युक्ता न संशयः ॥ ३,२२.२५ ॥
 प्रवाडा विंशडैर्युक्ता यम ऐकोनविंशडैः ।
 पाश्र्व्यष्टादशभिर्युक्तो दशसप्तयुतोऽनलः ॥ ३,२२.२६ ॥
 वैवस्वतः षोडशभिर्मित्रः पञ्चदशैर्युतः ।
 यत्रुर्विंशैस्तु धनपः पावकस्तु त्रयोदशैः ॥ ३,२२.२७ ॥
 गङ्गा द्वादशभिर्युक्ता बुध ऐकादशैर्युतः ।
 शनिस्तु दशसंख्याडैः पुष्करो नवभिर्युतः ॥ ३,२२.२८ ॥
 अथ षोडशसाडस्रं भार्यारतु मम वल्लभाः ।
 अष्टभिश्चैव संयुक्ताः सप्तभिः पितरस्तथा ॥ ३,२२.२९ ॥
 षड्भिश्च देवगन्धर्वाः पञ्चभिस्तदनन्तराः ।
 यतुर्भैः क्षितिपाः प्रोक्तास्त्रिभिरन्ये य संयुताः ॥ ३,२२.३० ॥
 उदरे किञ्चिदाधिक्ये द्रुस्वे पादे य कर्णयोः ।
 शिभाधिक्यं विना विप्र भार्यायां य शिवस्य य ॥ ३,२२.३१ ॥
 लक्ष्मणायां पञ्च दोषाः शिरोगुल्फादिकं विना ।
 नाभ्याधिक्ये सडैवाष्टौ दोषाः संत्यतिवाडिके ॥ ३,२२.३२ ॥
 जङ्घाधिक्ये सडैवाष्टौ दोषाः शय्याः सदा स्मृताः ।
 अवेमेव छि दोषाश्चाप्यूलनीयाः भगेश्चर ॥ ३,२२.३३ ॥
 दुर्लक्षणैः सदा वीन्द्र संश्रुतैस्तत्त्वविद्विभवेत् ।
 मडोदरो लंभनाभिरीषामात्रोऽर्द्धद्वयः ॥ ३,२२.३४ ॥

अन्धकूपगभीराक्षो लंबकण्ठीषनासिकः ।
 लंबगुल्फो वक्रपादः कुनभी श्यावदन्तकः ॥ ३,२२.३५ ॥
 दीर्घजङ्घो दीर्घशिश्नस्त्वेकाण्डश्रौकनासिकः ।
 रक्तशमश्रू रक्तरोमा वक्रास्यः सम्प्रकीर्तितः ॥ ३,२२.३६ ॥
 दग्धपर्व तसंकाशो रक्तपृष्ठः कलिः स्मृतः ।
 अलोमांसोऽलोमशिरा रक्तगाण्डकपोलकः ॥ ३,२२.३७ ॥
 ललाटे पाण्डुता नित्यं वामस्कन्धे करे भग ।
 कूरदृष्टिर्दृष्टिपादस्तथा वै घर्घरस्वरः ॥ ३,२२.३८ ॥
 अत्याशी यातिपानश्च स्तनौ शृङ्गकुलोपमौ ।
 ठारौ नवाञ्जिकारोमः तथा पृष्ठे च मस्तके ॥ ३,२२.३९ ॥
 ललाटे त्रीणि दीर्घे तु समे द्वौ सम्प्रकीर्तितौ ।
 सर्पाकारस्तु यो मत्स्यस्तस्य शिश्रे प्रकीर्तितः ॥ ३,२२.४० ॥
 पादत्राणोपमो मत्स्यो रसनाग्रे प्रकीर्तितः ।
 शिश्राकारश्च यो मत्स्यो गुद्रे तस्य प्रशस्यते ॥ ३,२२.४१ ॥
 वृश्चिकाकारमत्स्यस्तु पदोस्तस्य प्रशस्यते ।
 श्वाकारश्चापि मत्स्यो वै मुषे तस्य प्रकीर्तितः ॥ ३,२२.४२ ॥
 उस्ते तु बहुरेभाः स्युर्लोम नासापुटे स्मृतम् ।
 अतिदीर्घं तु याङ्गुष्ठं कनिष्ठं यातिदीर्घकम् ॥ ३,२२.४३ ॥
 दुर्लक्षाणं त्वे वमादि कलावस्ति ह्यनेकशः ।
 सुलक्षाणान्यनेकानि मयि संति भगेश्वर ॥ ३,२२.४४ ॥
 द्वात्रिंशल्लक्षाणं विष्णोर्ब्रह्माधापेक्षयैव तत् ।
 सडाभिप्राय गर्भेण ब्रह्मणोक्तं तव प्रभो ॥ ३,२२.४५ ॥
 ब्रह्मोक्तस्य मयोक्तस्य विरोधो नास्ति सत्तम ।
 मयोक्तस्यैव स व्यासः कंबुग्रीवः प्रदृश्यते ॥ ३,२२.४६ ॥
 रक्ताधरं रक्त तालु यैकीकृत्य मयोदितम् ।
 अतो विरोधो नास्त्येव तथा ज्ञानात्प्रतीयते ॥ ३,२२.४७ ॥
 समाधिर्देर्विशतिलक्षार्णैस्तु समायुता याः स्त्रियो लक्ष्मणाधाः ॥ ३,२२.४८ ॥

भगे नेत्रे य उस्ते य स्तने कुक्षौ तथैव य ।

भारत्यपेक्षया पञ्चभिर्न्यूना त्वस्ति लक्षाणैः ॥ ३,२२.४९ ॥

न रुद्रवन्न यान्यानि लक्षाणानि भगेश्वर ।

षड्विंशत्या लक्षाणैश्चापि युक्ता वारुण्याः षड्लक्षाणैश्चैव ङीना ॥ ३,२२.५० ॥

कर्णौ कुक्षौ नासिकाकेशपाशे गुल्फे भगे किञ्चिदाधिक्यमस्ति ।

धन्द्रो युक्तः पञ्चविंशत्या भगेन्द्र सदा ङीनो लक्षाणैः समसंख्यैः ॥ ३,२२.५१ ॥

उस्ते पादे उदरे कर्णयोश्च शिश्रे गुल्फे त्वधरोष्ठेपिङ्कं य ।

यतुर्विंशत्या लक्षाणैश्चापि युक्तो नास्तिऽयवायुस्तद्भेवाष्टमिश्च ॥ ३,२२.५२ ॥

नाभ्यां गुल्फे उनुरर्द्धयोश्च स्कन्धे द्विजे नेत्रे त्वधरोष्ठेपिङ्कं य ।

त्रयोविंशत्या लक्षाणैश्चापि युक्ता शयी तथा नवदोषैश्च युक्ता ॥ ३,२२.५३ ॥

भगे केशे ऽयधरोष्ठे य कर्णे जङ्घे गाण्डे वक्षसि गुल्फयोश्च ।

तथोत्तरोष्ठे किञ्चिदाधिक्यमस्ति अेवं विजानीडि भगेन्द्रसत्तम ॥ ३,२२.५४ ॥

द्वाविंशत्या लक्षाणैः संयुतस्तु दशभिर्दोषैः प्रवडो नाम वायुः ।

तथाङ्गुष्ठे किञ्चिदाधिक्यमस्ति विंशत्येकादशभिर्दोषतोर्कः ॥ ३,२२.५५ ॥

तद्विंशत्या लक्षाणैः संयुतस्तु तदा दोषेर्द्वादशमिश्च युक्तः ।

अेकोनविंशत्या लक्षाणैश्चापि युक्तस्त्रयोदशमिस्तदभावेर्युतोऽग्निः ॥ ३,२२.५६ ॥

अष्टादशभिर्लक्षाणैः संयुतस्तु वैवस्वतस्तदभावेश्चतुर्दशमिः ।

मित्रस्तु समदशभिर्लक्षाणैः संयुतः भग ॥ ३,२२.५७ ॥

सदोषैः पञ्चदशमिः संयुक्तो नात्र संशयः ।

तैश्च षोडशमिर्युक्तो धनपो नात्र संशयः ॥ ३,२२.५८ ॥

तदभावाैः षोडशमिः संयुक्तः सम्प्रकीर्तितः ।

तैः पञ्चदशमिश्चैव युक्तोऽग्नेज्यष्ठपुत्रकः ॥ ३,२२.५९ ॥

तैः समदशभिर्दोषैः संयुक्तो नात्र संशयः ।

तैश्चतुर्दशमिश्चैव गङ्गा सम्प्रकीर्तिता ॥ ३,२२.६० ॥

तथाष्टादशभिर्दोषैः संयुता नात्र संशयः ।

तैस्त्रयोदशमिश्चैव संयुतो बुध अेव तु ॥ ३,२२.६१ ॥

दोषैरेकोनविंशत्या संयुतो नात्र संशयः ।

शनिर्विशतिदोषेण युतो द्वादशलक्षणैः ॥ ३,२२.६२ ॥

लक्षणैश्चैकादशभिः पुष्करः परिकीर्तितः ।

ओकविंशतिसंख्याकैरसद्भावैः प्रकीर्तितः ॥ ३,२२.६३ ॥

दशभिर्लक्षणैर्युक्ताः पितरो ये विशः भग ।

त्रयोविंशतिदोषैश्च संयुता नात्र संशयः ॥ ३,२२.६४ ॥

अष्टभिर्लक्षणैर्युक्ता देवगन्धर्वसत्तमाः ।

दोषैश्चतुर्विंशतिभिः संयुक्ताः परिकीर्तिताः ॥ ३,२२.६५ ॥

सप्तलक्षणसंयुक्ता गन्धर्वा मानुषात्मकाः ।

यैस्तु पञ्चविंशतिभिर्दोषैः संयुक्ताः प्रकीर्तिताः ॥ ३,२२.६६ ॥

षट्पुण्यैः क्षितिपा युक्ता षड्विंशत्या य दौषतः ।

तदन्ये पञ्चभिर्युक्ताश्चतुर्भिः केचिदेव य ॥ ३,२२.६७ ॥

त्रिभिः केचिन्ततो हीना न संति भगसत्तम ।

यस्मिन्नरे क्षितिपे वा भगेन्द्र आधिक्यं यद्दृश्यते लक्षणस्य ॥ ३,२२.६८ ॥

न ते नरा नैव ते वै क्षितीशाः सर्वे नैव ज्युत्तमाः सर्वद्वैव ।

ये देवा ये य दैत्याश्च सर्वेयेवं भगाधिप ॥ ३,२२.६९ ॥

लक्षणां लक्षणैश्चैव कमेणोक्ता न संशयः ।

लक्षणैः सप्तविंशत्यां लक्षणैः संयुताः भग ॥ ३,२२.७० ॥

अतः सप्तलक्षणा ज्ञेया द्वात्रिंशलक्षणैर्न हि ।

पितृगृहे वर्धमाना सदापि स्वकुटुम्बं श्रेष्ठयितुं भगेन्द्र ॥ ३,२२.७१ ॥

उवाच सा पितरं दीयमानमन्नादिकं त्रिमित्रादिकेषु ।

सदापि ये त्वनुसंधानेन युक्ता अन्तर्गते तत्रतत्र स्थिते य ॥ ३,२२.७२ ॥

अज्ञातत्वे यान्नपानादिकं य दत्तं संतो व्यर्थमेवं वदन्ति ।

उरि वक्ष्ये तत्रतत्र स्थितं यं तं वै शृणु त्वादरेणाद्य नित्यम् ॥ ३,२२.७३ ॥

भावो उरिर्भालरूपेण कृष्णः क्षीरादिकं नवनीतं घृतं य ।

गृह्णाति नित्यं भूषणं वस्त्रजातमेवं दद्यात्सर्वदा विष्णुतुष्ट्यै ॥ ३,२२.७४ ॥

मित्रैर्दरिः केशवाप्यो मुकुन्दो भुङ्क्ते दत्तं त्वन्नप्रानादिकं य ।

पूर्वं दद्यात्सर्वदा वै गृहस्थो धन्यो भवेदन्यथा व्यर्थमेव ॥ ३,२२.७५ ॥

गृह्णाति नित्यं माधवाभ्यो हरिश्चेत्येवं ज्ञात्वा देयमन्नादिकं च ।
 अेवं ज्ञात्वा दीयमानेन नित्यं प्रीणाति विष्णुर्नान्यथा व्यर्थमेव ॥ ३,२२.७६ ॥
 गृहे नित्यं वासुदेवो हरिस्तु प्रीणाति नित्यं तत्र तिष्ठ-सुपर्णा ।
 अेवं ज्ञात्वा स्वगृहं सर्वदैव अलङ्कुर्याद्भ्रातुरुपैः सदैव ॥ ३,२२.७७ ॥
 गोविन्दाभ्यस्तिष्ठति वषट्वाणां पुत्रैर्युतस्तिष्ठति वासुदेवः ।
 मित्रे मुकुन्दः शालके यानिउद्यो नारायणो द्विजवर्ये सदास्ति ॥ ३,२२.७८ ॥
 गोष्ठे च नित्यं विष्णुरुपी हरिस्तु अश्वे सदा तिष्ठति वामनाभ्यः ।
 संकर्षणः शूद्रवर्णो सदास्ति वैश्ये प्रद्युम्नस्तिष्ठति सर्वदैव ॥ ३,२२.७९ ॥
 जनार्दनः क्षत्रजातौ सदास्ति दशेषु नित्यं मण्डितासो हरिस्तु ।
 मध्यां नित्यं तिष्ठति सर्वदैव ज्युषेन्द्राभ्यो हरिरेकः सुपर्णा ॥ ३,२२.८० ॥
 गजे सदा तिष्ठति यङ्गपाणिः सदान्तरे तिष्ठति विश्वरूपः ।
 नित्यं शुनि तिष्ठति भूतभावनः पिपीलकायामपि सर्वदैव ॥ ३,२२.८१ ॥
 त्रिविक्रमो हरिः पृथन्तरिक्षे सर्वजातावनन्तरुपी हरिश्च ।
 उरेर्न वार्षोस्ति न गोत्रमस्ति न जातिरीशे सर्वरूपे विचित्रे ॥ ३,२२.८२ ॥
 अेवं ज्ञात्वा सर्वदा लक्ष्मणा तु हरिं सदा प्रीणायामास देवी ।
 सपर्यया वै द्वियभाशया हरिः पतिर्ममस्य दिति चिन्तयाना ॥ ३,२२.८३ ॥
 तत्याज देहं विष्णुपतित्वकामा मद्भेषु वै वीन्द्र पुत्री प्रजाता ।
 स्वयंवरं लक्ष्मणाया अहं च भित्त्वा लक्ष्यं भूपतीन्द्रावयित्वा ॥ ३,२२.८४ ॥
 पाणित्राहं लक्ष्मणायाश्च कृत्वा गत्वा पुरीं रमयामास देवी ।
 तथैवाहं जाभवत्या विवाहं मत्पत्नीत्वे कारणं त्वां अवीमि ॥ ३,२२.८५ ॥
 षति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाष्ये तृतीयांशे अष्टमकाण्डे
 लक्ष्मणाविवाहोत्तुनिर्गुणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २३

श्रीकृष्ण उवाच ।

सोमस्य पुत्री पूर्वसर्गे बभूव भार्या मदीया जाम्भवती मम प्रिया ।
 तासां मध्ये ज्यधिका वीन्द्र किञ्चिद्द्रादित्यः पञ्चगुणैर्विडीना ॥ ३,२३.१ ॥
 यदावेशो बलवान्स्याद्रमायां तदानामस प्रियते केशवो लम् ।

यदावेशाद्ग्रासमुपैति काले तदा तासां साम्यमाहुर्महान्तः ॥ ३,२३.२ ॥

लक्ष्म्यावेशः किञ्चिदस्त्येव नित्यमतस्ताम्यः किञ्चिदाधिष्ठ्यमस्ति ॥ ३,२३.३ ॥

गरुड उवाच ।

तासां मध्ये जाम्भवन्ती तु कृष्ण आराधनं कीदृशं सा यकार ।

तन्मे ब्रूहि कृपया विश्वमूर्तो आधिष्ठ्ये वै कारणं ताभ्य एव ॥ ३,२३.४ ॥

गरुडेनैवमुक्तस्तु भगवान्देवकीसुतः ।

मेघगंभीरया वाया उवाच विनतासुतम् ॥ ३,२३.५ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

या पूर्वसर्गे सोमपुत्री बभूव पितुर्गुडे वर्तमानापि साध्वी ।

जन्म स्वकीयं सार्धकं वै यकार पित्रा साकं विष्णुशुश्रूषणे न य ॥ ३,२३.६ ॥

शुश्राव नित्यं सत्पुराणानि यैवं यके सदा विष्णुपादप्रणामम् ।

यके सदा तारकस्यापि विष्णोः प्रदक्षिणं स्मरणं कुर्वती सा ॥ ३,२३.७ ॥

पित्रा साकं सा तु कन्या भगोन्द्र वैराग्ययुक्ता श्रवणत्संबभूव ।

उशं य मित्रं द्विरदादिकं य अनर्घ्यरत्नानि गृहादिकं य ॥ ३,२३.८ ॥

सर्वं ज्योतन्नश्वरं यैव मेने ममाधीनं हरिणा वै कृतं य ।

येनैव दत्तं पुत्रमित्रादिकं य तेना हृतं वेदनां नैव यके ॥ ३,२३.९ ॥

अद्यैव विष्णुः परमो ध्यालुः दयां मयि कृतवांस्ते न सुष्ठु ।

पित्रा साकं कन्यका सा तु वीन्द्र सदात्मनि ज्यमले वासुदेवे ॥ ३,२३.१० ॥

अकोन्तत्त्वं सुष्ठु भक्त्या गता सा यदृच्छया सोपपन्नेन देवी ।

अकल्पयन्त्यात्मनो वीन्द्र वृत्तिं यकार यत्सावधिराधं प्रथैव ॥ ३,२३.११ ॥

सा वै वित्तं विष्णुपादारविन्दे दुःखार्णवात्तराके संयकार ।

वागीन्द्रद्वियं भग सम्यक्प्रकार उरैर्गुणानां वार्षिणि वा सदैव ॥ ३,२३.१२ ॥

उस्तौ य विष्णोर्गुणसमार्जनाद्यै यकार देवी गात्रमलापहारम् ।

श्रोत्रं य यके हरिसल्लथोदये मोक्षादिमार्गे ज्यमृतोपमे य ॥ ३,२३.१३ ॥

नेत्रं य यके प्रतिमादित्दर्शने अनाटिकालीनमलापहरिणी ।

सद्वैष्णवानां स्पर्शने यैव संगे निर्माल्यगन्धानुविलेपने त्वक् ॥ ३,२३.१४ ॥

घ्राणोद्वियं सा हरिपादसारे यकार संसारविमुक्तिदे य ।

जिह्वेन्द्रियं हरिनैवेद्यशेषे श्रीमत्तुलस्यादिविमिश्रिते य ॥ ३,२३.१५ ॥

पादौ उरेः क्षेत्रपथानुसर्पणो शिरो षुषीकेशपदाभिवन्दने ।
कामं हृदास्ये तु हरिदास्यकाम्या तथोत्तमश्लोकजनाश्चरन्ति ॥ ३,२३.१६ ॥
निष्कामरूपे य मतिं यकार वागिन्द्रियं स्तवनं स्वीयकार ।
अेवं सदा कार्यसमूहमात्मना समर्पयित्वा परमेशपादयोः ॥ ३,२३.१७ ॥
तीर्थाटनार्थं तु जगाम पित्रा साकं उरेः प्रीणानाद्यर्थमेव ।
आराधयित्वा ब्राह्मणान्विष्णुभक्तानादौ गृहे वस्त्रसंभूषणार्थैः ॥ ३,२३.१८ ॥
पश्चात्कल्पं कारयामास देवी विष्णोरग्रे तीर्थयात्रार्थमेव ।
यावत्कालं तीर्थयात्रा मुकुन्द तावत्कालं तूर्ध्वरेता भवामि ॥ ३,२३.१९ ॥
यावत्कालं तीर्थयात्रां करिष्ये तावद्दत्ताद्वैष्णवानां य संगम् ।
उरेः कथाश्रवणं स्यान्मुकुन्द नावैष्णवानां संगिनामङ्गसंगम् ॥ ३,२३.२० ॥
सुहृज्जनैः पुत्रमित्रादिःश्च दीर्थाटनं नैव कुर्या मुकुन्द ।
कुर्वन्ति ये काम्यया तीर्थयात्रां तेषां संगं कुरु दूरे मुकुन्द ॥ ३,२३.२१ ॥
शावग्रामं ये विहायैव यात्रां कुर्वन्ति तेषां किं क्वलं प्रादुरार्याः ।
यदा तीर्थानां दर्शनं स्यात्तदैव शावग्रामं पुरतः स्थापयित्वा ॥ ३,२३.२२ ॥
तीर्थाटनं पादयैरैः कृतं येत्पूर्णां क्वलं प्रादुरार्याः भगोन्द्र ।
पादत्राणं पादरक्षां य कृत्वा तीर्थाटनं पादडीनं तदाहुः ॥ ३,२३.२३ ॥
यो वाडने तुरगे योपविष्टस्तीर्थाटनं कुरुते यार्धडीनम् ।
वृषादीनां वाडने पादमाहुः परान्नानां भोजने व्यर्थमाहुः ॥ ३,२३.२४ ॥
महात्मनां वेदविदां यतीनां परान्नानां भोजने नैव दोषः ।
संकल्पयित्वा परमादरेण जगाम सा तीर्थयात्रार्थमेव ॥ ३,२३.२५ ॥
आदौ स्नात्वा हरिनिर्मात्यगन्धं विसर्जयित्वा श्रवणं वै यकार ।
पित्रा साकं भोजनं यापि कृत्वा अग्रे दिने क्रोशमेकं जगाम ॥ ३,२३.२६ ॥
तत्र द्विजान्यूजयित्वान्नपान रात्रौ तत्त्वं श्रावयामास देवी ।
अेवं यात्रां ये प्रकुर्वन्ति नित्यं तेषां यात्रां सङ्गलां प्रादुरार्याः ॥ ३,२३.२७ ॥
विना दयां तीर्थयात्रा भगोन्द्रव्यर्थेत्येवं वीन्द्र यादुर्महान्तः ।
दिव्य रात्रौ ये न शृण्वन्ति दिव्यां उरेः कथां तीर्थमार्गे भगोन्द्र ॥ ३,२३.२८ ॥
व्यर्थव्यर्थं तस्य यादुर्गतं वै अश्वादीनां वाडनानां य विद्धि ।

अश्वादीनामपराधं वदस्व गङ्गादीनां दर्शनात्पापनाशः ॥ ३,२३.२८ ॥

क्षेत्रस्थविष्णोर्दर्शनात्पापनाशो मार्जारस्याप्यपराधं वदस्व ।

क्षेत्रस्थविष्णोः पूजनात्पापनाशः पूजावतामपराधं वदस्व ॥ ३,२३.३० ॥

जपादीनां कुर्वतां पापनाशो विष्णोर्ध्यानात्सद्य एवाधनाशः ।

अनुसंधानाद्द्रुहितं सर्वमेव कृतं व्यर्थमेवेति यादुः ॥ ३,२३.३१ ॥

अतो उरेः पापविनाशिनीं कथां श्रुत्वा विष्णोर्भक्तिमा-स्थ्यात्वगन्द्र ।

दृष्ट्वादृष्ट्वा उरिपादाङ्कितं य स्मृत्वास्मृत्वा भक्तिमा-स्थ्यात्मगोन्द्र ॥ ३,२३.३२ ॥

पित्रा साकं कन्यका सापि वीन्द्र शेषायलस्थं श्रीनिवासं य द्रष्टुम् ।

जगाम सा मार्गमध्ये उरिं य सा चिन्तयामास रमापतिं य ॥ ३,२३.३३ ॥

कदा द्रक्ष्ये श्रीनिवासस्य वक्षः श्रीवत्सरत्नैर्भूषितं विस्तृतं य ।

कदा द्रक्ष्ये श्रीनिवासस्य तुन्दं वलित्रयेणाङ्कितं सुंदरं य ॥ ३,२३.३४ ॥

कदा द्रक्ष्ये श्रीनिवासस्य कण्ठं मङ्गलोकस्याश्रयं कंबुतुल्यम् ।

कदा द्रक्ष्ये श्रीनिवासस्य नाभिं सदान्तरिक्षस्याश्रयं वै सुपूर्णां ॥ ३,२३.३५ ॥

कदा द्रक्ष्ये वदनं वै मुरारेर्जनलोकस्याश्रयं सर्वदिव ॥ ३,२३.३६ ॥

शिरः कदा श्रीनिवासस्य द्रक्ष्ये सत्यस्य लोकस्याश्रयं सर्वदिव ।

कटिं कदा श्रीनिवासस्य द्रक्ष्ये भूलोकस्याश्रयं सर्वदिव ॥ ३,२३.३७ ॥

कदा द्रक्ष्ये श्रीनिवासस्य योरु तलातलस्याश्रयं सर्वदिव ।

कदा द्रक्ष्ये श्रीनिवासस्य जनु सुकोमलं सुतलस्याश्रयं य ॥ ३,२३.३८ ॥

कदा द्रक्ष्ये श्रीनिवासस्य जङ्घे रसातलस्याश्रयेः सर्वदिव ।

कदा द्रक्ष्ये पादतलं उरेश्च पाताललोकस्याश्रयं सर्वदिव ॥ ३,२३.३९ ॥

इत्थं मार्गे चिन्तयन्ती य देवी शेषायले शेषदेवं ददर्श ।

दृष्ट्वाः सडस्रैः सुविराजमानं नानाद्रुमैर्वानरैर्वानरीभिः ॥ ३,२३.४० ॥

अनन्त जन्मार्जितपुण्यसंयथान्मयाद्य दृष्टः परमायलो ङि ।

तद्दर्शनाद्वाष्पकलाकुलेक्षणैः सद्यः समुत्थाय ननाम मूर्ध्ना ॥ ३,२३.४१ ॥

मुपुं य दृष्ट्वा नमनं य कार्यं पृष्ठादिभागे नमनं न कार्यम् ।

सापि द्विषट्कं नमनं य यके शालग्रामं स्थापयित्वा पुरोऽस्य ॥ ३,२३.४२ ॥

इत्थं कार्यं वैष्णवैः पर्वतस्य त्वं वैष्णवैर्विपरीतं य कार्यम् ।

मध्वान्तःस्थः पर्वताग्रेस्ति नित्यं रमाब्रह्माद्यैः पूजितः श्रीनिवासः ॥ ३,२३.४३ ॥

सुसुप्तं परमं श्रीनिवासं द्रक्ष्येऽथाहं ह्यारुरुक्षेऽथलज्य ।

धृत्येवमुक्त्वा कपिलाभ्यतीर्थे स्थानं यके सा स्वपित्रा सहेव ॥ ३,२३.४४ ॥

अत्रैवास्ते श्रीनिवासो हरिस्तु द्रव्येण रुपेण न यान्यथेति ।

आदौस्नात्वा मुण्डनं तत्र कृत्वा तीर्थश्राद्धं कारयित्वा सुतीर्थे ॥ ३,२३.४५ ॥

गोभूडिरण्यादिसमस्तदानं दत्त्वा शैलं चारुरोडाथ साध्वी ।

शालग्रामं स्थापयित्वा स याग्रे पुनः प्रणामं सापि यके सुभक्त्या ॥ ३,२३.४६ ॥

सोपानानां शतपर्यन्तमेवमारुह्य सा ज्युपविष्टा तु तत्र ।

शुश्राव सा भागवतं पुराणं शुश्राव वैवेङ्कटाद्रेः प्रशंसाम् ॥ ३,२३.४७ ॥

जैगीषव्याद्गुरुपादात्सुभक्त्या सुश्राव तत्त्वं वेङ्कटाद्रेश्च सर्वम् ॥ ३,२३.४८ ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभास्ते तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे

वेङ्कटेशगिरियात्राङ्गमनिर्गुणं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २४

जैगीषव्य उवाच ।

कन्ये शृणु त्वं वेङ्कटाभ्यायलस्य स्मेराननां पुण्यमांरोडणेऽस्य ।

श्रीगीतायाः पठनं यैव कुर्वन्नारोडणं कुरुते सर्वलोकः ॥ ३,२४.१ ॥

पदेपदे श्रीनिवासश्च देवस्त्वलं ज्यलं प्रीयते भक्तवर्गः ।

तं प्रीणयन्भोक्षमायान्ति सर्वे हरौ तुष्टे किमलभ्यं य कन्ये ॥ ३,२४.२ ॥

सोपानदेशे यः पुराणं शृणोति तदा कृता सर्वतीर्थादियात्रा ।

तदा दिवा प्रस्तुवन्तीह मार्गे सदा हरिं श्रीनिवासं गुरुं य ॥ ३,२४.३ ॥

सोपानानां भडिमानं य श्रुत्वा शालग्रामं स्थापयित्वा य तत्र ।

नमस्कृत्वा पुनरेवापि सा तु सोपानानि त्वारुरोडाथ साध्वी ॥ ३,२४.४ ॥

सोपानानां विन्द्र चारोडणेन त्ववैष्णवानां हरितोषो न यैव ।

तेनैव तेषां साधनं भूय जेव तमस्यन्धे पातयितुं षगेन्द्र ॥ ३,२४.५ ॥

स्थलेस्थले जेवमेवापि कार्यं जैगीषव्यं पुनरेवाह देवी ।

कन्योवाच ।

जैगीषव्यः श्रीनिवासो हरिस्तु ब्रह्मादीनां दृश्यते श्रीनिवासः ॥ ३,२४.६ ॥

जैगीषव्य इपथा त्वं वदस्व जैगीषव्यो ज्येवमुक्तो हरिं तु ।
 उवाच कन्यां सोमपुत्रीं सतीं यं ब्रह्मादीनां दृश्यते श्रीनिवासः ॥ ३,२४.७ ॥
 अनन्तशुभोधिककान्तकान्तिमान्द्रादीनां दृश्यते वेङ्कटेशः ।
 ससूर्यलक्षाधिककान्तकान्तितो रुद्रादीनां दृश्यते श्रीनिवासः ॥ ३,२४.८ ॥
 सडस्रसूर्याधिककान्तकान्तः सविद्युत्वाग्मानुषाणां रमेशः ।
 ऋष्यादीनां दृश्यते यन्द्रवय्य सन्मानुषाणामपरोक्षो हरिस्तु ॥ ३,२४.९ ॥
 नक्षत्रवदृश्यते श्रीनिवासः सदा ऋषीणामपरोक्षो हरिस्तु ।
 स सूर्यवदृश्यते श्रीनिवासः संसारिणां वेङ्कटेशः भगोन्द्र ॥ ३,२४.१० ॥
 संदोषवदृश्यते वै प्रकाशो मिथ्यावतां दृश्यते श्रीनिवासः ।
 पाषाणवन्नैल्यशुभप्रकाशः शिवामात्रे दृश्यते वै कलौ य ॥ ३,२४.११ ॥
 नृणां सर्वेषां श्रीनिवासो हरिस्तु कलौ स्वशुभं श्रीनिवासस्य देवी ।
 न मानुषाः प्रविजानन्ति सर्वे यतः कलौ तामसा राजसास्तु ॥ ३,२४.१२ ॥
 तत्संगिनः सात्त्विकाः केचिदेव ज्यतो भक्ता दुर्लभा वै कलौ य ।
 ये दृश्यन्ते भक्तवत्ते न भक्ताः शिश्रोदरयोर्भराणो यैव सक्ताः ॥ ३,२४.१३ ॥
 कुर्वन्ति यात्रां यं तदर्थमेव भक्तिज्ञानं दुर्लभं वै कलौ य ।
 भक्ता ये वै न विरक्ताः सदैव तेषां उरैर्दर्शनं दुर्लभं य ॥ ३,२४.१४ ॥
 भक्तस्वशुभं तव वक्ष्ये भगोन्द्र यो ज्ञानपूर्णाः परमे स्निग्धे अवे ।
 न यं द्वेषैर्बन्धुरो भक्तियुक्तस्तव द्वेषाञ्छु वक्ष्ये यं सम्यक् ॥ ३,२४.१५ ॥
 शुवाभिधा हरिणाप्राकृतेन स्वतन्त्रेण ज्यस्वतन्त्रस्य नित्यम् ।
 ज्ञानानन्दैः परिपूर्णो हरौ यं गुणैरपूर्णो हरिरित्येव चिन्ता ॥ ३,२४.१६ ॥
 श्रीब्रह्मरुद्रादिकानां सदा तथा द्विजानां समानायाश्च चिन्ता ।
 विषणोः सकाशाद्ब्रह्मरुद्रादिकानां सदाधिक्यालोचनं द्वेष अवे ॥ ३,२४.१७ ॥
 विषणोर्भद्रे उस्तपादादिकानां भेदज्ञानं द्वेषमाहुर्महान्तः ।
 अवताराणां छेदभेदादिकं यं तथोच्यते मरणस्यापि चिन्ता ॥ ३,२४.१८ ॥
 तद्भक्तानां द्वेषणं यादुरार्यास्तद्वाक्यानां दूषणं द्वेष अवे ।
 नयं द्वेषैः संयुता ये यं लोके कन्ये दृश्यन्ते न तु भक्ताः कदाचित् ॥ ३,२४.१९ ॥
 कन्योवाय ।
 जैगीषव्यं ब्रूहि मे उच्यते यं भक्ता भक्तिं कथं दर्शयामासुरेते ।

तेषां हरिः श्रीनिवासो मलात्मा त्राता सदा भक्तवर्गे दयालुः ॥ ३,२४.२० ॥

जैगीषव्यस्त्वेवमुक्तो मलात्मा उवाच कन्यां संस्मरन्भक्तवर्धः ।

जैगीषव्य उवाच ।

प्रलादाद्या श्रीनिवासस्य भक्ताः कृत्वा नृसिंहे योत्तमां भक्तिमेव ॥ ३,२४.२१ ॥

अवाप साम्राज्यमनुत्तमं य ज्ञानं नृसिंहात्समवाप पश्चात् ।

पराशरः श्रीनिवासस्य भक्तो भक्तिं कृत्वा व्यासमुप हरिं य ॥ ३,२४.२२ ॥

स्तुत्वा तेन ज्ञानतत्त्वं ज्यवाप्य जगाम मोक्षं भक्तिसंवर्धितात्मा ।

यो नारदः श्रीनिवासस्य भक्तो भक्तिं कृत्वा गर्भवासे हरौ य ॥ ३,२४.२३ ॥

तथा भक्त्या ब्रह्मपुत्रत्वमाप ज्ञानप्राप्त्या तेन मुक्तिं जगाम ।

यो ह्यंबरीषः श्रीनिवासस्य भक्तः कृत्वा भक्तिं परदेव हरौ य ॥ ३,२४.२४ ॥

जम्बा ज्ञानं प्राप्य दुर्वासकश्चाप्यवाप मोक्षं तेन संवर्धितात्मा ।

मुथुकुन्दो वै श्रीनिवासस्य भक्तो वैराग्यतो भक्तिदार्ढ्यं य कृत्वा ॥ ३,२४.२५ ॥

तत्त्वज्ञानं प्राप्य विष्णोर्मलात्मा ज्यवाप मोक्षं तेन संवर्धितात्मा ।

स पुण्डरीकः श्रीनिवासस्य भक्तः पित्रादिष्टो विष्णुभक्तिं य कृत्वा ॥ ३,२४.२६ ॥

हरिप्रासादाज्ज्ञानमनुत्तमं याप्यवाप मोक्षं भक्तिसंवर्धितात्मा ।

ब्रह्मा य वायुश्च सरस्वती य ज्ञातव्याः सर्वे ऋजुयोगिनश्च ॥ ३,२४.२७ ॥

अच्छिन्नभक्ताश्च सदा मुरारेर्न काम्यरक्ताः शुद्धरूपा हि ते य ।

गिरीशनागेशभगेशसंज्ञा देवाः शुद्धारौ गुरुचन्द्रेन्दुसूर्याः ॥ ३,२४.२८ ॥

जलेशोत्रिर्मनुधर्मो कुबेरः विघ्नेशनासत्यमरुद्गणाश्च ।

पर्जन्यमित्राद्ये अथ सर्वे सदा ह्येते श्रीनिवासस्य भक्ताः ॥ ३,२४.२९ ॥

विद्यामित्रो भृगुरौर्वश्च कुत्सो मरीचिरत्रिः पुलहः कृतुश्च ।

शक्तिर्वसिष्ठो सौतमीयो पुलस्त्यो भारद्वाजः श्रीनिवासस्य भक्ताः ॥ ३,२४.३० ॥

मान्याता नडुर्षोभरीषसगरौ राजा पृथुर्लुडयो षष्वाकुर्भरतो ययातिसुतलौ धर्मो विकुक्षिस्तथा ।

उत्तानश्च बिभीषणो दशरथो ज्येते मलाज्ञानिनः श्रीमद्रेडुटनायकस्य

य गुरोर्भक्ताः सदा संस्मृताः ॥ ३,२४.३१ ॥

भागीरथी समुद्रश्च यमुना य सरस्वती ।

गोदावरी नर्मदा य कृष्णा भीमरथी तथा ॥ ३,२४.३२ ॥

सरयूकल्याणकावेरीगण्डकी कपिला स्तथा ।

धृत्येताश्च उरेर्भक्ताः संति यात्रैव भामिनि ॥ ३,२४.३३ ॥

अभिप्रायं तत्र वक्ष्ये शृणु कन्ये मया सति ।

यत्र प्रवर्तते मार्गे कथा विष्णोर्भोडात्मनः ॥ ३,२४.३४ ॥

वर्तन्ते वैष्णवा यत्र उरितत्त्वार्थबोधकाः ।

तत्रैव भक्ताः सर्वेपि संति विष्णोस्तथैव य ॥ ३,२४.३५ ॥

ये देवयात्रां परमात्मयिन्तया कुर्वन्ति ते उरिभक्ताश्च नान्ये ।

यतो उरौ परमे वैष्णवानां सर्वं निष्ठाभेति कृत्यं भगोन्द्र ॥ ३,२४.३६ ॥

शेषायत्वं समासाद्य ल्यत्रवस्त्रादिभूषणम् ।

यो न दद्यादभक्तः स ततः को नु परः पशुः ॥ ३,२४.३७ ॥

भक्ता उरेः श्रीनिवासायले य गङ्गादिदृपेण य तत्रतत्र ।

तिष्ठन्ति सेवार्थमुरुक्कमस्य तेषां पूजा नैव कार्या य देवि ॥ ३,२४.३८ ॥

अभिप्रायं तत्र वक्ष्ये शृणु त्वं तत्र स्थले वस्त्रगन्धादिधूपैः ।

पुराणोक्ता अपि भेदेन पूजया दृष्ट्वा य तान्वन्दयेत्प्राज्ञ एव ॥ ३,२४.३९ ॥

सद्ब्राह्मणान्वन्दयेत्प्राप्तमूलै उरस्तौ य द्वौ सम्पुटीकृत्य देवि ।

साष्टाङ्गरूपं वन्दनं यैव विष्णोः कुर्यात्तथा गुरवे विष्णुबुद्ध्या ॥ ३,२४.४० ॥

गङ्गादीनां वन्दनं कार्यमेव साष्टाङ्गं वै तुलसीनां तथैव ।

अश्वत्थानां नमनं कार्यमेव गवादीनां नमनं मानसेन ॥ ३,२४.४१ ॥

पूजा सदा देवदेवस्य विष्णोः कार्या भक्त्या वैष्णवैरेव नान्यैः ।

ये नामका ज्ञानवन्तः सुभक्ताः सदैव कार्या विष्णुपूजा य कन्ये ॥ ३,२४.४२ ॥

ये नामका ज्ञानवन्तः सुभक्ताः सदैवं कार्या विष्णुपूजा य कन्ये ।

येनामका विष्णुभक्ताः सदैव पूजा विष्णोर्नैव कार्यात्र देवि ॥ ३,२४.४३ ॥

मोडाद्यो वै पूजयेद्देवदेवं मडाघर्माद्याति यान्यं तमो वै ।

ब्रह्मादिनामानि उरेर्दि देवीं विष्णोः स्वनामानि ददौ द्विवौकसाम् ॥ ३,२४.४४ ॥

नादाब्दीरः केशवादीनि कन्ये स्वकं पुरं प्रविडाथैव राजा ।

एवं मयोक्तं कन्यके सर्वमेतदेतत्परं सभ्यगारोडणीयम् ॥ ३,२४.४५ ॥

गोविन्द नारायण माधवेति यूयं मया सर्वमाराधितव्यम् ।

सर्वे मिलित्वा पुनरेवं भगोन्द्र समारुढवैकुण्ठाद्रिं गृणन्तः ॥ ३,२४.४६ ॥

उरेर्नामान्यत्र पूर्वं गृणन्तस्त्वास्वादयन्तः श्रीनिवासस्य नाम ।
 द्रष्टुं सर्वे श्रीनिवासं तथैव कुर्वन्तस्ते तलशब्दं नदन्तः ॥ ३,२४.४७ ॥
 एति कृष्णवयः श्रुत्वा तार्क्ष्यः कृष्णामुवाच ल कथमास्वादनं यद्गुरेतद्विस्तीर्यमे वद ।
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 भो श्रीनिवास तव नामैव यैतन्नाम स्वामी ननु नामैव स्वामी ।
 यां ब्रह्माद्या आश्रयन्तीति यस्मात्तस्माद्रमा श्रीरिति नाम याप ॥ ३,२४.४८ ॥
 रमाश्रयत्वान्नितरां सर्वदा येत्यतो हरिः श्रीनिवासाभिधानः ।
 भो श्रीनिवासेति तु नर्तयन्तो रोमाञ्चमात्रास्तलशब्दकारिणः ॥ ३,२४.४९ ॥
 अद्यैव पश्याम उरेस्तवास्यं कदा वयं कृत कृत्या भवामः ।
 भोः केशवाद्यैव पदारविन्दं संदर्शयित्वा सुदयां कुरुष्व ॥ ३,२४.५० ॥
 ब्रह्माणमाहुश्च पुराणमाहुः कशब्दवाच्यं सर्वलोकेशमाहुः ।
 एषं चार्हं रुद्रमित्येव याहुस्तत्प्रेरकं सृष्टिसंसारकार्ये ॥ ३,२४.५१ ॥
 अतो हरिः केशवनामधेयो भोः केशवेति य नर्तयन्तः ।
 आनन्दवापीं संस्त्रयन्तोभि जग्मुर्नारायणोति प्रवदन्तो हि जग्मुः ॥ ३,२४.५२ ॥
 अतो दोषास्तद्विरुद्धा गुणाश्च नाराश्च तेषामाश्रयत्वान्मुरारिः ।
 नारायणोति प्रवदन्तील लोके नारानुबन्धात्सर्वमुक्ताः भगेन्द्र ॥ ३,२४.५३ ॥
 नाराः प्रोक्ता आश्रयत्वाच्च तेषामतोऽपि नारायण एव वीन्द्र ।
 मुक्ताश्च ये तु प्रपदन्तु जग्मुराण्डोदकं यस्य कटाक्षमात्रात् ॥ ३,२४.५४ ॥
 यद्दुत्पन्नं तेन नाराः भगेन्द्र तेषां सदाप्याश्रयत्वाच्च वीन्द्र ।
 नारायणोति प्रवदन्तील लोके ष्यनन्तब्रह्माण्डविसर्जकत्वात् ॥ ३,२४.५५ ॥
 अयं ननृतुः परिशंसयन्तो गोविन्द नान्यो हि न यैव दर्शनम् ।
 गोशब्दवाच्यास्तु समस्तवारो गोभिश्च सर्वैः प्रतिपाद्यते यतः ॥ ३,२४.५६ ॥
 अतो हि गोविन्द एति स्मृतः सदा भो वेदवेद्यैति तथा न ननृतुः ।
 आनन्दबाष्पैश्च समन्विता हि उरे मुरारे तव दर्शनं हि ॥ ३,२४.५७ ॥
 देहि प्रभो वै तवदासदासाश्चतुर्दशे भुवने सर्वदापि ।
 यतस्त्वमेवं वसतीति वासुश्चात्रैव नित्यं क्रीडते सर्वदैव ॥ ३,२४.५८ ॥
 यतो देवेत्येवमाहुर्भ्रान्तस्त्वतो हरिं वासुदेवेति याहुः ।
 भो वासुदेवेति ननृतुः सर्वदैव भो माधवेति ननृतुश्चैव सर्वे ॥ ३,२४.५९ ॥

लक्ष्मीपते येति वदन्ति सर्वे धनीति शब्दः स्वाभिवाची यतो हि ।
अतोऽप्यार्या माधवेति भ्रुवन्ति लक्ष्मीपते पाहि तथैव भक्तान् ॥ ३,२४.६० ॥
ते वै भ्रुवन्तो ननृतुश्च जग्मुर्विषणो सदास्मान्परिपाहि नित्यम् ।
सर्वत्र यस्माद्धिततोऽसि तस्मादित्यादिनामानि गृणन्त एव ।
जग्मुश्च सर्वे ददृशुश्च तीर्थं भक्त्योपेताः श्रीनिवासं स्मरन्तः ॥ ३,२४.६१ ॥
कन्योवाच ।
किं नामकं तीर्थमिदं मुनीन्द्र किं कार्यमत्र प्रवदास्मान्कृतीश ।
कस्मै प्रसन्नो भगवाञ्छ्रीनिवासस्त्वस्मिन्सुतीर्थं वद विस्तरेश ॥ ३,२४.६२ ॥
जैगीषव्य उवाच ।
कन्ये शृणु त्वं ङ्यभवत्सुबुद्धिमान्प्रद्रादसंज्ञो हरिभक्तवर्धः ।
निष्कामबुद्ध्या तु यदा जगाम शेषायलस्थं श्रीनिवासं च द्रष्टुम् ॥ ३,२४.६३ ॥
अस्मिंस्थले दैत्यकुमारकान्प्रति उरेश्च तत्त्वं परिपृष्टवान्प्रभुः ।
नृसिंहरूपं श्रीनिवासं भजस्व सुदुर्लभं मानुषं जन्म कन्ये ॥ ३,२४.६४ ॥
तत्रापि विषणोर्नृउरे सुतत्त्वं सुदुर्लभं सुष्ठु यात्रा तथैव ।
यस्यां यात्रायां यत्र कुत्रापि देशे उरेः कथा वर्तते दैत्यवर्थाः ॥ ३,२४.६५ ॥
तत्र स्थले हरिरास्ते सदैव यतो व्यामः सर्वतो वै नृसिंहः ।
अेतच्छ्रुत्वा दैत्यकुमारकास्ते प्रह्लादमूयुर्भक्तवर्ध उरेश्च ॥ ३,२४.६६ ॥
व्यामो हरिश्रेष्ठमत्र वै सप्ते न दृश्यते जलरूपी नृसिंहः ।
स एवमुक्तो दानवानां सुतैश्च तुष्टाव विषणुं परमादरेश ॥ ३,२४.६७ ॥
तव स्वरूपं मम दर्शयस्व स्वयोग्यरूपं दानवानां सुतानाम् ।
एति स्तुतः श्रीनिवासो हरिस्तु तस्मिन्नन्तर्जलरूपं समायात् ॥ ३,२४.६८ ॥
अस्मिन्स्नानं ये प्रकुर्वन्ति तीर्थे तेषां ज्ञानं परमं दृढं स्यात् ।
अत्र स्नाने मानुषाणां य तात बुद्धिर्न हि स्यात्कलिकावे विशेषात् ॥ ३,२४.६९ ॥
दत्त्वां वरं दैत्यवराय विषणुरन्तर्दधे जलपूर्णे सुकुण्डे ।
अधाप्यास्ते जलमध्ये नृसिंहः प्रह्लादोऽपि दैत्यकुमारकैः सह ॥ ३,२४.७० ॥
तस्मिन्सुतीर्थे परितस्तत्रतत्र जयेति शब्दः श्रूयते यापराहे ।
एदं तीर्थं नारसिंहाभिधं य कन्येस्नानं ङ्यत्र कार्यं मनुष्यैः ॥ ३,२४.७१ ॥
स्नानं कृत्वा तत्र तीर्थे य सभ्यगृहीपं दत्त्वा द्विजवर्याय मुष्यम् ।

द्रष्टुं पुनः श्रीनिवासं प्रजग्मुर्गोविन्दगोविन्द इति ब्रुवन्तः ॥ ३,२४.७२ ॥
 भुष्यप्राणधिष्ठितं स्थानमाप्य अपाविशत्तत्र देवी ङ्युवाय ।
 जैगीषव्यः श्रीनिवासस्य विष्णोः कथं कार्यं दर्शनं तद्ददस्व ॥ ३,२४.७३ ॥
 जैगीषव्यः प्राड संलृष्टचित्तो ब्रवीमि तन्त्रं शृणु कन्यके त्वम् ।
 श्रुत्वा मत्तः कुरु सर्वं मयोक्तमाद्यं द्वारं श्रीनिवासस्य दृष्ट्वा ॥ ३,२४.७४ ॥
 अपराधसलस्राणि क्रियन्तेऽलर्निशं मया ।
 तानि सर्वाणि मे देव क्षमस्व पुरुषोत्तम ॥ ३,२४.७५ ॥
 मानसान्वायिकान्दोषान्कायि कानपि सर्वशः ।
 वैष्णवद्वेषलेतून्मे भस्मसात्कुरु माधव ॥ ३,२४.७६ ॥
 आद्यद्वारं श्रीनिवासस्य देवि सम्यक्स्मरेद्विजयं वै जयं य ।
 दक्षाध्वरे श्रीनिवासस्य देवि यत्प्रयत्नं संस्मरेत्सम्यगेव ॥ ३,२४.७७ ॥
 पाश्चात्यभागे श्रीनिवासस्य देवि नन्दं सुनन्दं संस्मरेदेव भक्त्या ।
 सत्यद्वारे श्रीनिवासस्य कन्ये स्मरेत्कुमुदाक्षं कुमुदन्तमेव ॥ ३,२४.७८ ॥
 यश्चैव देवं प्रविशेद्भक्तिपूर्वं कदा द्रक्ष्ये सादरेणैव देवि ।
 प्रदक्षिणद्वादशकं य इत्वा पदे पदे संस्मरेच्छ्रीनिवासम् ॥ ३,२४.७९ ॥
 श्रीस्वामितीर्थे सम्यगायम्य नत्वा स्नात्वा नत्वा भूवरालं य देवि ।
 अयुद्धारं प्रिवशेद्भक्तिपूर्वं गोविन्दगोविन्द इतिब्रुवन्वै ॥ ३,२४.८० ॥
 पश्चाद्दरेर्नमनं कार्यमेव साष्टाङ्गरूपं प्रविशेद्देवगेलम् ।
 पुनर्विशेद्धारतः संस्थितः स पीठस्थदेवान्मानसा चिन्तयीत ॥ ३,२४.८१ ॥
 मध्ये पीठं श्रीनिवासं य देवी नारायणं प्रणमेत्पूर्णमेव ।
 देवस्य सत्ये पीठभागाद्बलिश्च नमस्कार्यं गुरुदेवाय चैव ॥ ३,२४.८२ ॥
 पीठस्याग्राध्यायधस्तात्प्रदेशे आग्नेयकोणे प्रणमेद्भै भगेन्द्र ।
 नैरृत्यभागे व्यासदेवाय देवि नमस्कार्यो वैष्णवः सर्वदापि ॥ ३,२४.८३ ॥
 वायव्यकोणे भक्तिपूर्वं सुदुर्गां नमस्कर्याद्भक्तिसंवर्धितात्मा ।
 पीठस्थोर्ध्वं ङ्यग्रिकोणेषु देवी धर्माधिभूताय नमो यमाय ॥ ३,२४.८४ ॥
 पीठस्थोर्ध्वं नैरृतस्थोर्ध्वकोणे ज्ञानाधिपं प्रणामेद्वायुदेवम् ।
 पीठस्थोर्ध्वं वायुकोणे य सुभूर्वेराग्यानामधिपं चैव रुद्रम् ॥ ३,२४.८५ ॥

पीठस्थोर्ध्वं त्वीशकोणो य देवि औश्रर्याणामधिपं येन्द्रदेवम् ।
 पीठस्य पूर्वे प्राणमेत्रैरृतिं य अर्याभ्रानामधिपं यात्र देवि ॥ ३,२४.८६ ॥
 देवस्य पीठस्य य दक्षिणे य दुर्गा नमेद्गुणरूपामिधां य ।
 पीठस्य कन्ये प्राणमेत्वश्विमे वै आरोग्याणा मधिपं कामदेवम् ॥ ३,२४.८७ ॥
 देवस्य पीठस्योत्तरे रुद्रदेवमनैश्रर्याणामधिपं संस्मरेभ्य ।
 पीठस्य मध्ये प्राणमेद्वै वराळं सदा कन्ये परमं पूरुषाभ्यम् ॥ ३,२४.८८ ॥
 तस्योपरिष्ठाच्छक्तिसंज्ञां य लक्ष्मीमाधाररुपां प्राणमेभ्यैव नित्यम् ।
 तस्योपरिष्ठाद्वायुदूर्गो नमेभ्य तस्योपरिष्ठाच्छेषदूर्गो नमेभ्य ॥ ३,२४.८९ ॥
 तस्योपरिष्ठादभिमानिनीं भुवो भूदेवतां प्राणमेभ्यैव सुभूः ।
 तस्योपरिष्ठाद्भरुणं संस्मरेभ्य क्षीरोदधेरधिपं यैव देवम् ॥ ३,२४.९० ॥
 तस्योपरिष्ठात्प्राणमेभ्यैव लक्ष्मीं श्वेतद्वीपाभ्यं कन्यके पूजयेभ्य ।
 तस्योपरिष्ठात्प्राणमेभ्यैव लक्ष्मीं मण्डादिव्यां माण्डपसंज्ञकां य ॥ ३,२४.९१ ॥
 पीठस्य मध्ये यमसंज्ञां य लक्ष्मीं समर्थयेधममध्ये य देवीम् ।
 यमस्य देवस्य य दक्षिणे य सूर्यं नमेद्दीपरुपं य भद्रे ॥ ३,२४.९२ ॥
 यमस्य देवस्य य वामभागे श्रियं नमेद्दीपरुपां य देवीम् ।
 यमस्य देवस्य तु यात्रभागे धुताशनं दीपरुपं नमेभ्य ॥ ३,२४.९३ ॥
 देवस्यात्रे भूमिनाम्नीं नमेभ्य तत्त्वाभिमानां संस्मरेभ्यैव नित्यम् ।
 पर्यङ्करुपं श्रीनिवासस्य विषणोस्तमोभिमानां सन्नमेभ्यैव दुर्गाम् ॥ ३,२४.९४ ॥
 पूर्वाद्विगं पीठसोपानरुपमात्मानमेकं प्राणमेभ्य देवि ।
 दक्षस्थदिष्पीठसोपानरुपं ज्ञानात्मकं प्राणमेभ्यैव कन्ये ॥ ३,२४.९५ ॥
 पद्मस्य पूर्वस्थदले य देवि स्त्रीरुपाभ्यं विमलाभ्यामिमां य ।
 ब्रह्मादित्तेवान्प्राणमेभ्य देवि आग्नेयकोणस्थदले शृणुत्वम् ॥ ३,२४.९६ ॥
 उत्कर्षनाम्नीं परमां य देवीं नमेद्रमां ब्रह्मवायू य शेषम् ।
 दक्षस्थपद्मस्य दलाष्टके य नारायणाकारशेषादिकानाम् ॥ ३,२४.९७ ॥
 स्त्रीरुपेभ्यो नमनं कार्यमेव कन्ये मया पश्चिमस्थे दले य ।
 गोपाभ्यनारायणब्रह्मवायुविप्रादिकानां शेषरुद्रादिकानाम् ॥ ३,२४.९८ ॥
 स्त्रीरुपेभ्यो नमनं कार्यमेव षशान कोणस्थदलेषु यैव ।
 षशाननारायणमाविरिच्यवायुर्वियच्छेषसुरादिकानाम् ॥ ३,२४.९९ ॥

स्त्रीरूपेभ्यो नमनं कार्यमेव तथैव पद्मस्य च मध्यभागे ।
 अनुग्रहाभ्या विषणुलक्ष्मीश्च देवी वायुर्वियच्छेषरुद्रादिकानाम् ॥ ३,२४.१०० ॥
 स्त्रीरूपाणां नमनं कार्यमेव सुयोगपीठस्य स्वरूप भूतम् ।
 सदा नमस्त्रीमदनन्तसंज्ञामेवं न मेच्छ्रीनिवासं च देवम् ॥ ३,२४.१०१ ॥
 श्रीनिवासस्य वामे तु लक्ष्मीं च प्रणामेद्बुधः ।
 श्रीनिवासस्य सत्ये तु धरायै प्रणामेच्छुभे ॥ ३,२४.१०२ ॥
 पीठाद्गङ्गिः पूर्वभागे कृपोल्कं प्रणामेच्छुभम् ।
 मडोल्कं दक्षिणे चैव वीरोल्कं पश्चिमे नमेत् ॥ ३,२४.१०३ ॥
 उत्तरे च नमः कुर्याद्युक्ताय च मलात्मने ।
 यतुर्षपि च कोणेषु सडस्रोल्कं नमेत्सुधीः ॥ ३,२४.१०४ ॥
 पूर्वे तु वासुदेवाय नमस्कुर्वाञ्च्य दक्षिणे ।
 संकर्षणाय देवाय प्रद्युम्नाय च पश्चिमे ॥ ३,२४.१०५ ॥
 उत्तरे ऽयनिरुद्ध्या नमस्कुर्वाद्दत्तन्द्रितः ।
 आग्नेये च नमस्कुर्वात्कन्ये मायां सदा शुभे ॥ ३,२४.१०६ ॥
 जयायै च नमस्कुर्वात्रैरृत्ये चापि वायवे ।
 कृत्ये चैव नमस्कुर्वादीशान्ये शान्तिसंज्ञकाम् ॥ ३,२४.१०७ ॥
 केशवाय नमः पूर्वे तथा नारायणाय च ।
 माधवाय नमस्कुर्वात्रैरृत्ये चापि वायवे ॥ ३,२४.१०८ ॥
 आग्नेये कन्यके नित्यं भक्त्या तु प्रयतः शुभे ।
 गोविन्दाय नमस्कुर्वाद्दक्षिणे विष्णवे तथा ॥ ३,२४.१०९ ॥
 मधुसूदनाय भोः कन्ये नमस्कुर्वात्तु नैरृतौ ।
 पश्चिमे त्रिविक्रमाय वामनाय तथैव च ॥ ३,२४.११० ॥
 विष्णवे श्रीधरायाय नमस्कुर्वाञ्च्य भामिति ।
 उत्तरे तु मलाकन्ये लृषीकेशाय वै नमः ॥ ३,२४.१११ ॥
 तथा वै पद्मनाभाय नमस्कुर्वाद्दत्तन्द्रितः ।
 दामोदराय चैशान्ये नमस्कुर्वाञ्च्य भामिनि ॥ ३,२४.११२ ॥
 यतुर्थावरणे पूर्वे मलाकूर्माय वै नमः ।

वराहाय नमस्कुर्यादाग्नेये कन्यके शुभे ॥ ३,२४.११३ ॥
 दक्षिणे नारसिंहाय वामनाय नमोनमः ।
 भार्गवाय नमस्कुर्यान्नैरृत्ये शुद्धयेतसा ॥ ३,२४.११४ ॥
 पश्चिमे माधवायाथ तथा कृष्णाय वै नमः ।
 बुध्दाय च नमस्कुर्याद्वायव्ये कन्यके शुभे ॥ ३,२४.११५ ॥
 उत्तरे ञ्युल्डरूपाय अनन्ताय नमोऽस्तु ते ।
 षशान्ये विश्वरूपाय नमस्कुर्यादतन्द्रितः ॥ ३,२४.११६ ॥
 आग्नेये वारुणीं यैव गायत्रीं यैव नैरृते ।
 वायव्ये भारतीं यैव षशान्ये गिरिजां नमेत् ॥ ३,२४.११७ ॥
 गिरिजां वामभागे तु सौपर्णीं यैव संनमेत् ।
 प्रागिन्द्राय नमस्कुर्यात्सायुधाय तथैव च ॥ ३,२४.११८ ॥
 स परिग्रहाय श्रीविष्णोः पार्ष्दाय नमोनमः ।
 आग्नेयेत्यग्नेये तुभ्यं सायुधायेति पूर्ववत् ॥ ३,२४.११९ ॥
 दक्षिणे तु यमायैव नैरृत्यां निरृतिं यजेत् ।
 पश्चिमे वरुणायैव वायव्ये वायवे नमः ॥ ३,२४.१२० ॥
 उत्तरे च कुबेराय षशान्ये च शिवाय च ।
 षशानशङ्कयोर्मध्ये ब्रह्मणे सायुधाय च ॥ ३,२४.१२१ ॥
 निरृत्यप्यतिमध्ये तु शेषाय च नमोनमः ।
 अेवं कृत्वा नमस्कारं प्राणमेव्य पुनः पुनः ॥ ३,२४.१२२ ॥
 षत्येतत्सर्वमाध्यातं विधिपूर्वं तु दर्शनम् ।
 षतः परन्तु गन्तव्यं दर्शनार्थं रमापते ॥ ३,२४.१२३ ॥
 अेवमुक्त्वा तु सा देवी तैः सार्धं तु ययौ मुदा ।
 यद्भुक्तः श्रीनिवासस्य दर्शनस्य विधिः षग ।
 कस्यचिन्नैव वक्तव्यो गोप्यत्वाख्य कदाचन ॥ ३,२४.१२४ ॥
 समागमो दृर्घट अेव वीन्द्र सतां च सत्तत्त्वविबोधकानाम् ।
 अनेकजन्मार्जितपुण्यसंयथादभूद्गुरोः संगम अेव तस्य ॥ ३,२४.१२५ ॥
 पयो विकारं च निजं जडाति शेषस्य शेषं नलिनस्य षङ्कुजम् ।
 भावं यलं पङ्कुजनाभयोगात्सत्संगयोगादशुभानि न स्युः ॥ ३,२४.१२६ ॥

एतं श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
श्रीवेङ्कटेशगिर्याशेऽण्डकमतद्ब्रह्मकृततत्पर्यतनामादिनिर्गुणं नाम यत्तुर्विशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २५

सा द्वारदेशे श्रीनिवासस्य देवी स्वामिपुष्करिणीं दृष्ट्वा कैश्च सार्धम् ।
स्वामिन्दरे श्रीनिवासेति सा तं ब्रह्मादीनां तारकं सम्प्रदधौ ॥ ३,२५.१ ॥

देवैः सार्धं पालनार्थं य विष्णुरस्त्येव नित्यं पुष्करिण्यां जलेषु ।
अतः स्वामिपुष्करिणीति यादुस्तत्र स्नानं कन्यकाभ्याश्च यदुः ॥ ३,२५.२ ॥

शुचिर्भूत्वा श्रीनिवासं य देवास्तुमुं विविशुः शुद्धभक्त्या भगोन्द्र ।
यथोपदिष्टं गुरुणा तथैव यके कन्याश्च सर्वं भगोन्द्र ॥ ३,२५.३ ॥

तदा उरिं दर्शयामास तस्यै स्वकं रूपं सुप्रतीके सुपूर्णम् ।
सा कन्यका श्रीनिवासस्य रूपं ददर्शा भक्त्या स्वमनोभिरामम् ॥ ३,२५.४ ॥

सुवर्णचित्रं वसनं वसानं सोषणीषकं कञ्चुकं संदधानम् ॥ ३,२५.५ ॥

मृगोत्थमदगन्धेन सुरभीकृतद्विज्मुष्पम् ।
पुण्डरीकविशालाक्षं कंबुग्रीवं मडालुजम् ॥ ३,२५.६ ॥

उभयज्ञोपवीताङ्गं साक्षात्कन्दर्पसन्निभम् ।
जगन्मोहनसैन्धर्यं कोमलाङ्गं मनोहरम् ॥ ३,२५.७ ॥

दृष्ट्वा य कन्या मुमुद्रे रोमाञ्चितसुगात्रका ॥ ३,२५.८ ॥

तदर्शनाद्बाह्यपरिप्लुताशया प्रेमज्ञाय रोमाश्रुकुलाकुलेक्षणा ।
ननर्त देवी पुरतस्तस्य विष्णोः सा ध्वस्तदोषा परमादरेण ।

आनन्द मां पाडि सुभं य दत्त्वा मुकुन्दा मां पाडि विमुक्तिदानात् ॥ ३,२५.९ ॥

मां पाडि नित्यं ह्यरविन्दनेत्र प्रसन्नदृष्ट्या करुणासुधार्द्र ।
गोविन्द गोविन्द सुदुःषितां मां ज्ञानाद्विदानेन डि पाडि नित्यम् ॥ ३,२५.१० ॥

जनार्दन त्वं डि सुदुष्टसंगाङ्गामादिरुपासततं वर्जयित्वा ।
उरे उरे मां सततं पाडि तैत्यासमाहृत्य प्रबलान्विघ्नरुपान् ॥ ३,२५.११ ॥

रमेश मां पाडि यतुर्मुपेश विश्वेश मां पाडि सरस्वतीश ।
रमेश मां पाडि निदानमूर्ते वृन्दारवृन्दैर्वन्दितापादपद्म ॥ ३,२५.१२ ॥

अेवं तु नत्वा परमादरेण तुष्टाव विष्णुं परमं पुराणम् ।
 लक्ष्म्या सदा येऽविदिता गुणाश्च असंख्याताः संति विष्णौ य वीश ॥ ३,२५.१३ ॥
 तेषां सकाशादतिबाहुल्यसंख्या गुणा उरौ तेऽविदिता वै रमायाः ।
 अतो उरे स्तवने क्वास्ति शक्तिस्तथापि यत्नं स्तवने ते करिष्ये ॥ ३,२५.१४ ॥
 तव प्रसादाच्च रमाप्रसादाद्धिप्रसादात्भारतीशप्रसादात् ।
 रुद्रप्रसादात्स्तवनं ते करिष्ये तथापि विष्णो मयि शान्तिं कुरुष्व ॥ ३,२५.१५ ॥
 यद्दि प्रसन्नोऽसि मयि त्वमीश त्वत्पादमूले देहि भक्तिं सदैव ।
 त्वद्दर्शनादेव शुभाशुभं य नष्टं मदीयं ह्यशुभं य नित्यम् ॥ ३,२५.१६ ॥
 त्वन्मायया नष्टमिमं य लोकं मदेन मत्तं अधिरं यान्धभूतम् ।
 अैश्वर्ययोगेन य यो हि मूढो जातः सदा दीनागुर्वादिङ्केषु ॥ ३,२५.१७ ॥
 मा देहि अैश्वर्यमनुत्तमं त्वत्पादारविन्दस्य विरुद्धभूतम् ।
 त्वं देव मे देहि सतां य संगं तव स्वरूपप्रतिपादकानाम् ॥ ३,२५.१८ ॥
 पुत्रादीनामैडिकं वासुदेव दग्ध्वा य मे देहि पादारविन्दे ।
 सद्गुणवे डियमाणां य कोपं दग्ध्वा य मे देहि पादारविन्दे ॥ ३,२५.१९ ॥
 द्रव्यादिङ्के डियमाणां य लोभं दग्ध्वा वै मे देहि पादाब्जमूले ।
 पुत्रादिङ्के डियमाणां य मोहं दग्ध्वा य मे देहि पादाब्जमूले ॥ ३,२५.२० ॥
 विधां पुत्रं द्रव्यजातं मदं य दग्ध्वा य मे देहि पादाब्जमूले ।
 सद्गैर्षणवासाडमानस्वरूपं दग्ध्वा मात्सर्यं पाहि मां वेङ्कटेश ॥ ३,२५.२१ ॥
 मन्त्रं य मे देहि निदानमूर्ते येनैव मे स्यात्तव संगश्च भूयः ।
 नान्यं वृणो तव पादाब्जसंगात्तदेव मे देहि मम प्रसन्नः ॥ ३,२५.२२ ॥
 ठतीरितः श्रीनिवासः प्रसन्न उवाच देवो ह्यमृतस्त्रवं य ।
 अत्रैव कन्ये प्रजपस्व मन्त्रं सुगोप्यरूपं परमादरेण ॥ ३,२५.२३ ॥
 वक्ष्यामि मन्त्रं परमादरेण शृण्वद्य भक्त्या परमादरेण ।
 अन्तः स्थमन्त्यं ह्याद्यसंयुक्तमेव सभिन्दु तद्द्रव्यशर्काद्येन युक्तम् ॥ ३,२५.२४ ॥
 ओकारयुक्तं प्रथमान्तः स्थयुक्तं समत्रिकोणे योष्मणा संयुतं य ।
 तकारसक्तं स्वर्शमन्तः स्थयुक्तमाद्यन्त ओकारसमन्वितं य ॥ ३,२५.२५ ॥
 अनेन मन्त्रेण तवेप्सितं य भवेद्धि कन्ये नान्त्र विचार्यमस्ति ।
 अेवं स उक्त्वा श्रीनिवासो हरिस्तु प्रतीकवद्दर्शयामास रूपम् ॥ ३,२५.२६ ॥

नत्वा तु सा श्रीनिवासं य देवी उवास उ स्वामिसरः समीपे ।
 तस्मिन्दिने ब्राह्मण्णादींश्च सर्वांसंतर्पयामास य षड्रसात्रैः ॥ ३,२५.२७ ॥
 सायङ्काले श्रीनिवासस्य दृष्ट्वा उत्साहदृपैः श्रीनिवासप्रतीकैः ।
 साकं भक्त्या सम्प्राणभ्याथ देवी प्रदक्षिणं श्रीनिवासस्य सुष्ठु ॥ ३,२५.२८ ॥
 ननर्त देवी सुप्रतीकस्य यात्रे लज्जं त्यक्त्वा जय देवेति योजत्वा ।
 आनृतकाले य उरेश्च वक्त्रं दृष्ट्वा य दृष्ट्या तु परं ननर्त ॥ ३,२५.२९ ॥
 ममाद्य गात्रं पावितं श्रीनिवास ममाद्य नेत्रं सकृदं संभूय ।
 ममाद्य पादौ सार्धकौ यैव जातौ प्रदक्षिणं श्रीनिवासेश कृत्वा ॥ ३,२५.३० ॥
 उस्तौ य मे सार्धकावधे जातौ अत्रे कृत्वा उस्तशब्दं मुरारेः ।
 अवेदं वदन्ती प्रीणयन्ती य देवं जगामसा स्तोत्रवयः कदम्बैः ॥ ३,२५.३१ ॥
 देवास्तदा दृष्टुंभयो विनेद्विरे तन्मस्तके पुष्पवृष्टिं य यक्षुः ।
 तस्मिन्काले उभयोः पार्श्वयोश्च नृत्यं यक्षुर्देवतावास्नार्यः ॥ ३,२५.३२ ॥
 तथैव तास्तलशब्दं य कृत्वा तदा सर्वा नमनं यापि यक्षुः ।
 आनन्दशैले सर्वदा त्वित्थमेव सा सर्वदा नर्तयन्ती य वीन्द्र ॥ ३,२५.३३ ॥
 आनन्दमग्रा सापि देवी जगाम स्वमाश्रमं जैगिषव्येण सार्धम् ।
 यात्रामेवं ये न कुर्वन्ति वीन्द्र तेषां य सर्वं निष्कलं यादुरार्याः ॥ ३,२५.३४ ॥
 गत्वाश्रमं जैगिषव्येण सार्धं गुरुं त्वपृच्छद्वेङ्कटेशस्य मन्त्रम् ।
 मन्त्रस्यार्थं ब्रूहि मे जैगिषव्य मन्त्रावृत्तिं कुर्वतां वै कृलाय ॥ ३,२५.३५ ॥
 जैगीष्य उवाच ।
 शृणुष्व भद्रे वेङ्कटेशस्य नाम्नस्त्वर्थं श्रुत्वा हृदये संनिधत्स्व ॥ ३,२५.३६ ॥
 विति ह्युत्तमवाची स्याद्यैति ज्ञानमुदाहृतम् ।
 ककारः सुभवाची स्याद्वैति चित्तमुदाहृतम् ॥ ३,२५.३७ ॥
 षशत्यमात्मवाचि स्यादेवं ज्ञेयं तु कन्यके ।
 पूर्णज्ञानं सुभं वित्तं व्याप्तवाद्यव्यङ्गुटाभिधः ॥ ३,२५.३८ ॥
 व्य (वे) मिन्द्रियादिकं प्रोक्तं व्यङ्गभूतं हरौ यतः ।
 कटश्च समुदायार्थो व्यं (वें) कटश्चेन्द्रियौघकः ॥ ३,२५.३९ ॥
 स्वस्मिन्प्रेरयते यस्मात्तस्माद्यव्यङ्गुटनामकः ।

विषये प्रेषयेन्नित्यमतो व्यङ्गटनामकः ॥ ३,२५.४० ॥
विशिष्टज्ञानरूपत्वाद्द्व्येति मुक्ताः सदा स्मृताः ।
मुक्तानां च समूहस्तु व्यङ्गटेति प्रकीर्तितः ॥ ३,२५.४१ ॥
सदा मुक्तसमूहानामीशत्वाद्द्व्यङ्गुटाभिधः ।
विङ्गटैः समतो ज्ञोवो व्यङ्गटेति समाहृतः ॥ ३,२५.४२ ॥
विङ्गानां यैव स्वाभित्वाद्द्व्यङ्गुटेशेति संज्ञितः ।
द्वैत्यानां च समूहास्तु ज्ञानादिविधुरा यतः ।
अतो द्वैत्यसमूहस्तु व्यङ्गटेति प्रकीर्तितः ॥ ३,२५.४३ ॥
तेषां संहरणे षडशस्त्वतो व्यङ्गटनामकः ।
आनन्दस्य विरुद्धत्वात्कामक्रोधाद्यो गुणाः ॥ ३,२५.४४ ॥
व्यङ्गुटा षड्ति सम्प्रोक्तास्तेषां नाशयिता प्रभुः ।
अतस्तु व्यङ्गुटेशाभ्य अेवं ज्ञात्वा जपं कुरु ॥ ३,२५.४५ ॥
अेवं व्यङ्गुटामाहात्म्यं श्रुत्वा देवी भगेश्वर ।
निद्रां चकार तत्रैव रात्रौ पित्रा सखैव च ।
ब्राह्मे मुहूर्ते योत्थयि लुटि सस्मार कन्यका ॥ ३,२५.४६ ॥
(व्यङ्गुटेशस्य प्रातः स्तुतिः) ।
श्रीव्यङ्गुटेशश्च नृसिंहमूर्तिः श्रीवरदराजश्च वराहमूर्तिः ।
श्रीरङ्गशायी च अनन्तशायी कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ३,२५.४७ ॥
श्रीकृष्णमूर्तिश्च गदाधरश्च श्रीविष्णुपादस्तु प्रयागवासः ।
नारायणः श्रीबदरीनिवासः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ३,२५.४८ ॥
दामोदरो वै त्रिजगन्निवासः श्रीपाण्डुरङ्गश्च नृसिंहदेवः ।
श्रीरामदेवश्च अमोघवासः कुट्ट ॥ ३,२५.४९ ॥
श्रीधर्मपुत्रश्च नृसिंहमूर्तिः श्रीपिप्पलस्थश्च मुडल्लवासः ।
कोला नृसिंहः शूर्पकारस्थ सिंहः कुर्वन्तु ॥ ३,२५.५० ॥
यतुर्भुभ्रुश्चरुसरस्वती च स्वभारती शर्वसुपर्णशेषाः ।
अमामुद्रेद्रश्च शचीमुष्मास्ताः कुर्वन्तु ॥ ३,२५.५१ ॥
द्वारावती काशिकावन्तिका च प्रयागकाञ्च्यौ मथुरापुरी च ।
मायावती उस्तिमती पुरी च कुर्वन्तु स ॥ ३,२५.५२ ॥

भागीरथी यैव सरस्वती य गोदावरी सिंधुकृष्ण य वेणी ।
 कलिन्दकन्या यमुना य नर्मदा कुर्व दृ ॥ ३,२५.५३ ॥

वितस्तिकावेरिसतुङ्गभद्राः सुवञ्जरा भीमरथी विपाशा ।
 सुताम्रपर्णी य पिनाकिनी य कु दृ ॥ ३,२५.५४ ॥

स्वामिपुष्करिणी यैव सुवर्णाम्बरी तथा ।
 श्रीपाण्डवी तौबरुश्च कपिला पापनाशनी ॥ ३,२५.५५ ॥

गुरुर्वसिष्ठः ऋतुरङ्गिराश्च मनुः पुलस्त्यः पुलहश्च गौतमः ।
 रैभ्यो मरीचिश्चवनश्च दक्षः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ३,२५.५६ ॥

सामार्णवाः सप्त कुलायलाश्च द्वीपाश्च समोपवनानि सप्त ।
 भूरट्टिकानि भुवनानि सप्त कुर्वन्तु स दृ ॥ ३,२५.५७ ॥

मान्यात्रा नलुषोर्बरीषसगरौ राजा नलो धर्मराट्प्रह्लादः
 ऋतुराङ्घ्रिभीषणगयौ व्यासो हनूमानपि ।
 अश्वत्थाम कृपावुमा द्रुपदश्च श्रीजानकी तारका मन्दोदर्यम्बिलाः
 प्रभातसुमहं कुर्वन्तु नित्यं तरे ॥ ३,२५.५८ ॥

अश्वत्थस्य वनानि किं य तुलसीधारीवनानि प्रभो पुत्रागस्य
 वनानि थंपकवनान्यन्यानि पुष्पाणि य ।
 मन्दारस्य वनानि यानि य तरेः सौगन्धिकान्यथ्यलो नित्यं तानि
 द्दिशन्तु मत्प्रमुदितं श्रीवेङ्कटेश प्रभो ॥ ३,२५.५९ ॥

अवेवं स्मृत्वा श्रीनिवासस्य देवी कृत्वा शौचं जैगिषव्येण साकम् ।
 स्नातुं यथौ पुष्करिणीं तरेश्च स्नानं सम्यक्त्तत्र यकार देशे ।
 सम्यञ्जस्वा व्यङ्कटेशस्य मन्त्रमुवाच सा जैगिषव्यं गुरुं य ॥ ३,२५.६० ॥

एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाण्डे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
 देवी कृतवेङ्कटेशदर्शनतस्तुत्यादिवर्णनं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २६

कन्योवाच ।

श्रीनिवासः किमर्थं वै आगतोत्र वदस्व मे ।

शेषायलोऽपि कुत्रा भूढदायातश्च पापडा ।

स्वामिपुष्करिणी यात्र किमर्थं ल्यगता वद ॥ ३,२६.१ ॥

जैगीषव्य उवाच शृणु तद्रे मडाभागे व्यङ्कुटेशस्य यागमम् ।
 आवयोर्देवि पापानि विषमं यान्ति भामिनि ॥ ३,२६.२ ॥
 आसीत्पुरा छिरण्याक्षः काश्यपो दितिनन्दनः ।
 सनकादेश्च वाग्दण्डाद्द्वितीयद्वारपालकः ॥ ३,२६.३ ॥
 बभूव दैत्ययोनी य देवानां कष्टको बली ।
 संजुवो विजयः प्रोक्तो हरिभक्तो मडाप्रभुः ॥ ३,२६.४ ॥
 हरिण्याक्षः स्वयं दैत्यो हरिभक्तविदूषकः ।
 अेतादृशो छिरण्याक्षस्तपस्तामुं समुद्यतः ॥ ३,२६.५ ॥
 तदा माता दितिर्देवी छिरण्याक्षमुवाच सा ।
 दितिरुवाच ।
 वत्सलस्त्वं मडाभागमा तपस्वाष्टलायनः ॥ ३,२६.६ ॥
 त्वं मा ददस्व दुःखं मे पालयिष्यति कोविदः ।
 क्षणमात्रं न जुवामि त्वां विना जुवनं न हि ॥ ३,२६.७ ॥
 मा तप त्वं मडाभाग मम जुवनउतवे ।
 अेवमुक्तस्तु मात्रा स विजयोवशतोब्रवीत् ॥ ३,२६.८ ॥
 छिरण्याक्षो मातरं प्राड जालं छित्वा विष्णोर्भजनेऽलं कुरुष्व ।
 मयिस्नेहं पुत्रुतेर्विदुढं सुभदुःखे येऽलं लोके परत्र ॥ ३,२६.९ ॥
 यावत्स्नेहं मयि मातः करोषि तावत्त्वेशं शाश्वतं यास्यसि त्वम् ।
 मातश्च ते मयि पुत्रत्वबुद्धिस्त्वय्यप्येषा मातृबुद्धिर्ममापि ॥ ३,२६.१० ॥
 ताते पूजये पितृबुद्धिर्ममास्ति तस्मिंस्तुते भर्तृबुद्धिर्हि मिथ्या ।
 निर्माति यस्माद्भरिरेव सर्वं सम्यक्पाता नियतोऽसौ मुरारिः ॥ ३,२६.११ ॥
 अतो हि माता हरिरेव सर्वदा त्वन्यासां वै मातृता योपयारात् ।
 निर्मातृत्वं यद्वि मुष्यं त्वयि स्याद्द्रोणादीनां जननी का वदस्व ॥ ३,२६.१२ ॥
 मातृत्वं वै यद्वि मुष्यं त्वयि स्याद्भ्रात्रादीनां जननी का वदस्व ।
 यतः सदा याति जगत्ततो हरिः सदा पिता विष्णुरजः पुराणः ॥ ३,२६.१३ ॥
 सदा पिता मुष्यपिता यद्वि स्याद्भर्त्स्यबाले पालकः को वदस्व ।
 मातापित्रोः पालकत्वं यद्वि स्यात्सूमादीनां पालकौ कौ वदस्व ॥ ३,२६.१४ ॥
 मातापित्रोः पालकत्वं यद्वि स्यात्सृपादीनां रक्षकौ कौ वदस्व ।

पुत्रामकान्तरकाद्वैड भजन्तस्मात्त्रातापुत्रविष्णुः पुराणः ॥ ३,२६.१५ ॥

न तारकोळं नरकाय्य सुभूर्न वै भर्ता नापि पित्राद्यथश्च ।

न वै माता नानुजाद्विश्च सर्वः सर्वत्राता विष्णुरतो न यान्यः ॥ ३,२६.१६ ॥

मायां मदीयां ज्ञानशस्त्रेण खिलत्वा भक्त्या उरेः स्मरणं त्वं कुरुष्व ।

यद्भक्तिरूपं स्मरणं नाम विष्णोस्तत्सर्वथा पापहरं य मातः ॥ ३,२६.१७ ॥

यो वा भक्त्या स्मरणं नाम विष्णोः करोत्यसौ पापहरो भविष्यति ।

अयं देहो दुर्लभः कर्मभूमौ तत्रापि मध्ये भजनं विष्णुमूर्तेः ॥ ३,२६.१८ ॥

आयुर्गतं व्यर्थमेव त्वदीयं शीघ्रं भजेः श्रीनिवासस्य पादम् ।

उपदिश्यैवं मातरं पुत्रवर्यो दैत्यावेशात्सोभवद्वै तपस्वी ॥ ३,२६.१९ ॥

यतुर्भुवं प्रीणयित्वैव भक्त्या ज्यवध्यत्वं प्राप तस्मान्महात्मा ।

ततो भूमिं करवद्वेष्टयित्वा निन्ये तदा दैत्यवर्यो महात्मा ॥ ३,२६.२० ॥

श्रीमुष्टेशे प्रादुरासीद्धरिस्तु वाराहविष्णुस्त्वजनः पुराणः ।

भित्त्वाचाब्धिं विविशे तं महात्मा रसातले संस्थितं भूतलं य ॥ ३,२६.२१ ॥

स्वदंष्ट्राग्रे स्थापयित्वाऽजगाम तदागमादागतो दैत्यवर्यः ।

तं कर्णमूले ताडयित्वा जघान प्रसादयाभास य पूर्ववद्भुवम् ॥ ३,२६.२२ ॥

सुद्विगजान्स्थापयित्वा य विष्णुः श्रीमुष्टे वै संस्थितः श्रीवराहः ।

तदा हरिश्चिन्तयाभास विष्णुर्भक्त्या मदीयं मानुषं देहमध ॥ ३,२६.२३ ॥

आराधयिष्यन्ति य मां क्व अते तेषां दयां कुत्र वाहं करिष्ये ।

अवं हरिश्चिन्तयित्वा सुकन्ये वैकुण्ठलोकादयत्वं शेष संज्ञम् ।

वीन्द्रस्कन्धे स्थापयित्वा स्वयं य समागतोभूद्भूतलं भूतलेशः ॥ ३,२६.२४ ॥

सुवर्णमुपरीतीरमारभ्य गरुडध्वजः ।

श्रीकृष्णवेणीपर्यन्तं स्थापया भास तं गिरिम् ॥ ३,२६.२५ ॥

गिरेः पुरे तु श्रीशैवं मध्यमेऽडोभवं स्मृतम् ।

भुवं य श्रीनिवासस्य क्षेत्रं य समुदाहृतम् ॥ ३,२६.२६ ॥

अल्पेन तपसाभीष्टं सिध्यत्यस्मिन्नडोभवे ।

गङ्गादिसर्वतीर्थानि पुण्यानि ज्यत्र संति वै ॥ ३,२६.२७ ॥

य अनेन सेवते नित्यं श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ।

ज्ञानार्थी ज्ञानमाप्नोति द्रव्यार्थी द्रव्यमाप्नुयात् ॥ ३,२६.२८ ॥

पुत्रार्थी पुत्रमाप्नोति नृपो राज्यं य विन्दति ।
 यंयं कामयते मर्त्यस्तन्तमाप्नोति सर्वथा ॥ ३,२६.२९ ॥
 चिन्तितं साध्यते यस्मात्तस्माच्चिन्तामणिं विदुः ।
 पुष्करिण्याश्च बाहुल्याद्गिरावस्मिन्सरः सु य ।
 पुष्कराद्गिरिति प्रादुरेवं तत्त्वार्थवेदिनः ॥ ३,२६.३० ॥
 शातकुंभस्वरूपत्वात्कनकाद्रिं य तं विदुः ।
 वैकुण्ठादागतेनैव वैकुण्ठाद्गिरिति स्मृतः ॥ ३,२६.३१ ॥
 अमृतैश्वर्यसंयुक्तो व्यङ्गुटाद्गिरिति स्मृतः ।
 व्यङ्गुटेशस्य शैलस्य माडात्त्रयं यावदस्ति हि ॥ ३,२६.३२ ॥
 तावद्भक्तुं समग्रेण न समर्थश्चातुर्भुजः ।
 व्यङ्गुटाद्रौ परां भक्तिं ये कुर्वन्ति दिनेदिने ।
 पङ्गुर्गङ्गघाल भवेत्स्याद्यक्षुः पद्मलोचनः ॥ ३,२६.३३ ॥
 मूको वाग्मी भवेदेव बधिरः श्रावको भवेत् ।
 वन्ध्या स्याद्भुपुत्रा य निर्धनः सधनो भवेत् ॥ ३,२६.३४ ॥
 अेतत्सर्वं गिरौ भक्तिमात्रेणैव भवेद्भुवम् ।
 तत्त्वतो व्यङ्गुटाद्रेस्तु स्वरूपं वेत्ति को भुवि ॥ ३,२६.३५ ॥
 यस्मादस्य गिरेः पुण्यं माडात्त्रयं वेत्ति यः पुमान् ।
 मायावी परमानन्दं त्यक्त्वा वैकुण्ठमुत्तमम् ।
 स्वामिपुष्करिणीतीरे रमया सडभोदते ॥ ३,२६.३६ ॥
 कल्याणार्हाद्भुतगात्राय कामितार्थध्यायिने ।
 श्रीमद्व्यङ्गुटनाथाय श्रीनिवासाय ते नमः ॥ ३,२६.३७ ॥
 श्रीस्वामिपुष्करिण्याश्च माडात्त्रयं शर्णु कन्यके ।
 स्वामिपुष्करिणीमध्ये श्रीनिवासोस्ति सर्वदा ॥ ३,२६.३८ ॥
 स्नानं कुर्वन्ति ये तत्र तेषां भुक्तिः करे स्थिता ।
 तिस्रः कोट्योर्धकोटिश्च तीर्थानि भुवनत्रये ।
 तानि सर्वाणि तत्रैव संति तीर्थे उरेः सदा ॥ ३,२६.३९ ॥
 तत्तीर्थं श्रीनिवासाप्यं सर्वदेवनमस्कृतम् ।

तदेव श्रीनिवासस्य मन्दिरं परिकीर्तितम् ॥ ३,२६.४० ॥
 तद्दर्शनादेव कन्ये यान्ति पापानि लभस्मसात् ।
 अकैकस्नानमात्रेण सत्संगो भवति ध्रुवम् ॥ ३,२६.४१ ॥
 सत्संगाज्ज्ञानमासाधे ज्ञानान्भोक्षं य विन्दति ।
 अधिकारिणां भवेदेवं विपरीतमयोगिनाम् ॥ ३,२६.४२ ॥
 तीर्थानां स्नानमात्रेण भोक्षं यान्तीति ये विदुः ।
 ते सर्वे असुरा ज्ञेयास्ते यान्ति ह्यधमां गतिम् ॥ ३,२६.४३ ॥
 श्रीनिवासस्य तीर्थस्मिन्वायुकोणे य कन्यके ।
 आस्ते वायुः सदा विषणोः पूजां कर्तुमनुत्तमाम् ॥ ३,२६.४४ ॥
 वायुतीर्थं य तत्प्रोक्तं उस्तद्वाद्यशकान्तरम् ।
 उस्तषट्कप्रमाणं य पश्चिमे समुदाहृतम् ।
 उत्तरे उस्तषट्कं तु वायुतीर्थमुदाहृतम् ॥ ३,२६.४५ ॥
 ये वैष्णवा वैष्णवदासवर्याः स्नानं सूर्युस्तत्र पूर्वं सुकन्ये ।
 मध्वान्तस्थाः श्रीनिवासस्तु नित्यमत्र स्नानात्प्रीयतां मे दयालुः ॥ ३,२६.४६ ॥
 ये मध्वतीर्थे स्नातुमिच्छन्ति देवि रुद्राद्यो वायुभक्ता मदान्तः ।
 सदा स्नानं तत्र कुर्वन्ति देवि प्रातः काले योदयात्पूर्वमेव ॥ ३,२६.४७ ॥
 ये वायुतीर्थे विसृजन्ति देहजं मलं मूत्रं वमनं श्लेष्मकं य ।
 येऽपानशुद्धिं विद्गुशुद्धिं य कन्ये कुर्वन्ति ते ह्यसुरा राक्षसाश्च ॥ ३,२६.४८ ॥
 शृण्वन्ति ये भागवतं पुराणं किं वार्ण्ये तस्य पुण्यं तु देवि ।
 ये कृष्णमन्त्रं तु जपन्ति देवि ह्यष्टा क्षरं मन्त्रवरं सुगोप्यम् ॥ ३,२६.४९ ॥
 तेषां हरिः प्रीयते केशवोऽं मध्वान्तस्थो नात्र विचार्यमस्ति ।
 अयं दानं तत्र कुर्वन्ति ये वै द्विजाभ्याणां वैष्णवानां विदां य ॥ ३,२६.५० ॥
 तेषां पुण्यं नैव जानन्ति देवा जानात्येवं श्रीनिवासो हरिस्तु ।
 शालग्रामं वायुतीर्थे ददन्ते तेषां पुण्यं वेत्ति स व्यङ्गुदेशः ॥ ३,२६.५१ ॥
 सुदुर्लभो वायुतीर्थेऽभिषेको निष्कामबुद्ध्या वैष्णवानां य देवि ।
 तत्रापि तीर्थे लभ्यते भाग्ययोगाद्भागवतस्य श्रवणं विष्णुदासैः ॥ ३,२६.५२ ॥
 तथैव तीर्थे दुर्लभं तत्र देवि शालग्रामस्य द्विजवर्ये य दानम् ।
 जंबूद्वीपाकारसुनीलवर्णं मुष्णद्वयं यक्यतुष्टयान्वितम् ॥ ३,२६.५३ ॥

सुकुसैः संयुतं स्वर्णचिह्नध्वजा कुशैर्जयिहैर्यवैश्च ।
जानार्दनीं मूर्तिमाडुर्मंडान्तो दानं तस्या दुर्लभं तत्र तीर्थे ॥ ३,२६.५४ ॥
अत्युत्तमं मूर्तिदानं तु भद्रे सुदुर्लभं परमं नात्र लोभः ।
सुदुर्लभं अडुदुगध्याश्च गृष्टेदानं तथा वस्त्ररत्नादिकानाम् ॥ ३,२६.५५ ॥
अत्युत्तमं द्रव्यदानं य देवि स्वापेक्षितं दानमाडुर्मंडान्तः ।
स्वस्थानपेक्षं कृलदानं य वस्त्रादानं तस्य व्यर्थमाडुर्मंडान्तः ॥ ३,२६.५६ ॥
अत्युत्तमं गृष्टिदानं य पुण्यं नैवाप्यते दुग्धदोडाश्च गावः ।
अत्युत्तमे वस्त्रदाने सुबुद्धिः सुदुर्घटा परमा वै जनानाम् ॥ ३,२६.५७ ॥
अत्युत्तमं भागवतस्य पुस्तकं सुदुर्घटं वायुतीर्थं य कन्ये ।
अत्युत्तमं द्रव्यदानं य देवि सुदुर्घटं वायुतीर्थं नृणां छि ।
सुदुर्लभो वैष्णवैस्तत्त्वविद्भिर्छरेर्विचारो वायुतीर्थं य कन्ये ॥ ३,२६.५८ ॥
श्रीनिवासस्य तीर्थस्य उत्तरस्यां दिशि स्थितम् ।
यन्द्रतीर्थं मिति प्रोक्तं तत्रास्ते यन्द्रमाः सदा ॥ ३,२६.५९ ॥
श्रीनिवासस्य पूजा य तत्र स्थित्वा करोत्ययम् ।
तत्र स्नानं प्रकुर्वन्ति पुण्यदेशे य कन्यके ॥ ३,२६.६० ॥
गुरुतत्त्वादिपापेभ्यो मुच्यन्ते नात्र संशयः ।
तत्र स्नात्वा पूर्वभागे शालग्रामं ददाति यः ॥ ३,२६.६१ ॥
ज्ञानद्वारा मोक्षमेति नात्र कार्या विचारणा ।
दधिवामनमूर्तेश्च दानं तत्र सुदुर्लभम् ॥ ३,२६.६२ ॥
अदरीकृलमात्रं तु वतुलं नीलवर्णकम् ।
प्रसन्नवदनं सूक्ष्मं सुस्निग्धं कन्यके शुभे ॥ ३,२६.६३ ॥
यङ्कद्रयसमायुक्तं गौपूरैः पञ्चभिर्युतम् ।
थापभाणसमायुक्तमनतं कुण्डलाकृतिम् ॥ ३,२६.६४ ॥
वनमाल सुप्रयुतं मूर्ध्नि साहस्रसंयुतम् ।
शौच्यभिन्दुसमायुक्तं सव्ये अर्धमात्रकम् ॥ ३,२६.६५ ॥
यन्द्रेण सलितं देवि दधिवामनमुच्यते ।
ओतादृशं कलौ नृणां दुर्लभं अडुभाग्यदम् ।

लक्ष्मीनारायणसमां तां मूर्तिं विद्धि भामिनि ॥ ३,२६.६६ ॥
सुदुर्लभं तस्य मूर्तेश्च दानं तस्यन्द्रतीर्थे श्रवणं दृष्टं य ।
सम्यक्स्वपुत्रं दधिवाहनस्य सुदुर्घटं श्रवणं वैष्णवाभ्य ॥ ३,२६.६७ ॥
तत्र स्नात्वा वामनस्य स्वपुत्रश्रवणद्विदुर्दानकलं समं य ।
दशहस्तप्रमाणं तु यन्द्रतीर्थमुदाहृतम् ॥ ३,२६.६८ ॥
मध्याह्ने दुर्लभं स्नानं नृणां तत्र सुमङ्गले ।
तत्र स्थित्वा धन्यनरः सदा भजति वै हरिम् ॥ ३,२६.६९ ॥
वराहमूर्तिदानं तु शालग्रामस्य दुर्लभम् ।
शंभूकलप्रमाणं तु श्वेतद्वै कुक्कुटाण्डवत् ॥ ३,२६.७० ॥
वदनं वलयाकारं प्रमाणं यत्राकाटिवत् ।
देवस्य वामभागे य मध्यदेशं विधाय य ॥ ३,२६.७१ ॥
यच्छ्रयसमायुक्तमूर्धदेशे य भामिनि ।
सुवर्णाभिन्दुना युक्तं भूवराडाभ्यभुञ्जते ॥ ३,२६.७२ ॥
पूजां कृत्वा भूवराहस्य मूर्तेर्दानं दत्त्वा श्रवणं यापि कृत्वा ।
तत्र स्थितं भूवराहं य दृष्ट्वा स वै नरः कृतकृत्यो हि लोके ॥ ३,२६.७३ ॥
तत्र स्नात्वा भूवराहस्य मूर्तेः शृणोति यो लक्षणं सम्यगेव ।
स तेन पुण्यं सम्भुपैति देवि स मुक्तिभाङ्नात्र विचार्यमस्ति ॥ ३,२६.७४ ॥
शशानकोणे श्रीनिवासस्य देवि शौद्रं तीर्थं परमं पावनं य ।
तत्र स्थित्वा रुद्रदेवो मलात्मा पूजां करोति श्रीनिवासस्य नित्यम् ॥ ३,२६.७५ ॥
हस्ताष्टकं तत्प्रमाणं वदन्ति तत्र स्नानं वैष्णवैः कार्यमेव ।
तत्र स्नात्वा प्रयतो वै मुरारेः कथां ह्रिय्यां शृणुयादादरेण ।
स्नानं पानं तत्र दानं य कुर्यात्लक्ष्मीनृसिंहप्रीयते देवि नित्यम् ३,२६.७६ ॥
अदरीकलमात्रं य वर्तुलं भिन्दुसंयुतम् ॥ ३,२६.७७ ॥
देवस्य वामभागे तु यच्छ्रयसमन्वितम् ।
सुवर्णरेखासंयुक्तं किञ्चिद्रक्तसमन्वितम् ॥ ३,२६.७८ ॥
वैश्यावर्णं सवदनं पद्मरेखादिविहितम् ।
लक्ष्मीनृसिंहं तं विद्धि भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३,२६.७९ ॥

अेता दृशं गण्डिकायाः शिलाया मूर्तेर्दानं दुर्घटं विद्धि वीन्द्र ।
 तत्र स्नात्वा श्रीनृसिंहस्वरूपं लक्ष्मीपतेः शृणुयाद्भक्तियुक्तः ॥ ३,२६.८० ॥
 मूर्तेर्दानात्कृत्वाप्रोति देवि सत्यंसत्यं नात्र विचार्यमस्ति ॥ ३,२६.८१ ॥
 षशानशङ्कयोर्मध्ये ब्रह्मतीर्थमुदाहृतम् ।
 दुर्लभं मानुषाणां तु स्नानं सर्वार्थसाधकम् ॥ ३,२६.८२ ॥
 शालग्रामस्य दानं तु दुर्लभं तत्र वै नृणांम् ।
 लक्ष्मीनारायणस्यैव मूर्तेर्दानं सुदुर्लभम् ॥ ३,२६.८३ ॥
 स्थलमौढुंभरसमं तत्रमाणमुदाहृतम् ।
 छत्राकारं वर्तुलं च प्रसन्नवदनं शुभम् ॥ ३,२६.८४ ॥
 यण्डप्रदेशमात्रं च वदनं समुदाहृतम् ।
 सव्ये दक्षिणपार्श्वे च समयोः पुष्कलान्वितम् ॥ ३,२६.८५ ॥
 गोकुण्डवत्सवर्णं च यतुश्चक्रसमन्वितम् ।
 गोभुरैश्च समायुक्तं सुवर्णकिणसंयुतम् ॥ ३,२६.८६ ॥
 वनमालाभिसंयुक्तं वज्रपुङ्गुशैश्च संयुतम् ।
 अेतादृशीं दरेर्भूर्तिं लक्ष्मीनारायणं विदुः ॥ ३,२६.८७ ॥
 कलौ नृणां तस्य लाभो दुर्लभः संस्मृतो भुवि ।
 दानं च सुतरां देवि दुर्लभं किं वदामि ते ॥ ३,२६.८८ ॥
 ब्रह्मतीर्थे च संस्नाय श्रोतव्या वै उरेः कथा ।
 गण्डिकायाः शिलायाश्च लक्ष्मीनारायणस्य तु ॥ ३,२६.८९ ॥
 लक्षणं यो विजानाति तदा तत्सदृशं कृत्वा ।
 प्राप्नोत्येव न सदेहो नात्र कार्या विचारणा ॥ ३,२६.९० ॥
 श्रीनिवासस्य तीर्थस्य पूर्वे स्थादिन्द्रतीर्थकम् ।
 श्रीनिवासस्य पूजां तु कर्तुमास्ते शशीपतिः ॥ ३,२६.९१ ॥
 शालग्रामशिलादानं कर्तव्यं श्रोत्रियायवै ।
 शालग्रामशिलादानं उत्थाकोटिविनाशनम् ॥ ३,२६.९२ ॥
 तस्मिंस्तीर्थे तु यो देवि सीतारामशिलाभिधाम् ।
 ददाति भूतले भद्रे भूपतेः सदृशो भवेत् ॥ ३,२६.९३ ॥

सीतारामशिला देवि द्विविधा सम्प्रकीर्तिता ।
 पञ्चयङ्गयुता काचित्पट्टयङ्केण च संयुता ॥ ३,२६.८४ ॥
 तत्रापि षट्त्रयङ्गयुता ऽयुत्तमा सम्प्रकीर्तिता ।
 पञ्चयङ्गयुतायाश्च इलं द्विगुणमीरितम् ॥ ३,२६.८५ ॥
 कुक्कुटाण्डप्रमाणं च सुसिग्धं नीलवर्णकम् ।
 वदनत्रयसंयुक्तं सट्यङ्कैः केसरैर्युतम् ॥ ३,२६.८६ ॥
 स्वर्णरिभासमायुक्तं ध्वजवज्राङ्कुशैर्युतम् ।
 अेतादृशं तु वै भद्रे सीतारामाभिधं स्मृतम् ॥ ३,२६.८७ ॥
 वदनेवन्दने देवि सीतारामस्य कोशकम् ।
 दुर्लभं तु कलौ नृणां स्वसाम्राज्यप्रदं शुभम् ॥ ३,२६.८८ ॥
 छन्द्रतीर्थे मडादेवि सीताराम बिधाशिला ।
 या तद्दानं दुर्लभं तत्राल्पस्य तपसः क्लमम् ॥ ३,२६.८९ ॥
 दानस्य शक्त्यभावे तु श्रोतव्यं लक्षणं उरेः ।
 शालग्राम शिलादानाद्यत्कलं तत्कलं लभेत् ॥ ३,२६.९० ॥
 आग्नेयकोणे श्रीनिवासस्य देवि तीर्थं त्वास्ते वह्निसंज्ञं सुशस्तम् ।
 स वह्नितैवः श्रीनिवासस्य पूजां कर्तुं ऽध्यास्ते सर्वदा तीर्थमध्ये ॥ ३,२६.९०९ ॥
 यो वा तीर्थे वह्निसंज्ञे य देवि भक्त्या स्नानं कुरुतेऽजं स्मरन्धि ।
 ज्ञानद्वारा भोक्षमाप्नोति देवि तत्र स्नानं दुर्लभं वै नृणां य ॥ ३,२६.९०२ ॥
 ज्ञात्वा स्नानं दृष्ट्वा तीर्थराजे भक्तिस्तस्मिन्दुर्लभा यैव देवि ।
 शालग्रामे तच्छ्रितायाश्च दानं सुदुर्लभं वासुदेवाभिधायाः ॥ ३,२६.९०३ ॥
 इत्थं तथा वर्तुलं नीलवर्णं सूक्ष्मं मुष्णं मुष्णयङ्कं सुशुद्धम् ।
 सुवेणुयुक्तं वासुदेवाभिधेयं दानं कलौ दुर्लभं तस्य भद्रे ॥ ३,२६.९०४ ॥
 दाने तस्याः शक्त्य भावे य देवि स्नात्वा तीर्थे वासुदेवाभिधस्य ।
 सम्यक्षाव्यं लक्षणं वै शिलायास्तयोस्तुल्यं क्लमालुर्मुहान्तः ॥ ३,२६.९०५ ॥
 दक्षिणे श्रीनिवासस्य यमतीर्थं च संस्मृतम् ।
 तत्रास्ते यमराजस्तु पूजां कर्तुं उरेः सदा ॥ ३,२६.९०६ ॥
 तत्र स्नानं च दानं याप्यक्षयं परमं स्मृतम् ।
 शालग्रामशिलादानं कार्यं तत्र मडामुने ॥ ३,२६.९०७ ॥

पट्टाभिरामसंज्ञायाः शिलाया दानमिष्यते ।
 तस्थूतङ्गलवत्स्थूलं वदनत्रयसंयुतम् ॥ ३,२६.१०८ ॥
 शिरश्चक्रेण रक्षितं समयकैः समन्वितम् ।
 नीलवर्णां स्वाण्डरिभं गोशुराद्यैः समन्वितम् ॥ ३,२६.१०९ ॥
 पट्टवर्धनरामं तु दुर्लभं भङ्गुभाज्यदम् ।
 पट्टवर्धनरामं तु यो ददाति य तत्र वै ।
 पट्टाभिषिक्तो भवति नात्र कार्या विचारणा ॥ ३,२६.११० ॥
 श्रीनिवासस्य नैरृत्ये नैरृतं तीर्थमुत्तमम् ।
 आस्ते हि निरृतिस्तत्र पूजां कुर्तुं य सर्वदा ॥ ३,२६.१११ ॥
 तत्र स्नानं प्रकर्तव्यं पुनर्जन्म न विद्यते ।
 शालग्रामशिलायाश्चः पुरुषोत्तमसंज्ञिकाम् ॥ ३,२६.११२ ॥
 मूर्तिं ददाति यो मर्त्यः स याति परमां गतिम् ।
 औदुम्बरङ्गलाकारं प्रसन्नवदनं शुभम् ॥ ३,२६.११३ ॥
 यङ्कट्यसमायुक्तं शिरश्चक्रसमन्वितम् ।
 सुवर्णाभिन्दुसंयुक्तं वज्राङ्गुशसमान्वतम् ॥ ३,२६.११४ ॥
 तन्मूर्तिदानं दुर्लभं तत्र देवः प्रीणाति यस्माच्छ्रीनिवासो महात्मा ।
 यदा दानं दुर्घटं स्याद्य्य देवि तदा श्रोतव्यं लक्षाणां तस्य मूर्तेः ॥ ३,२६.११५ ॥
 पाशिनैरृतयोर्मध्ये शेषतीर्थं परं स्मृतम् ।
 तत्र स्नात्वा शेषमूर्तिं प्रददाति द्विजातये ॥ ३,२६.११६ ॥
 स याति परमं लोकं पुनरावृत्तिवर्जितम् ।
 औदुम्बरङ्गलाकारं कुण्डलाकृतिमेव य ॥ ३,२६.११७ ॥
 शेषवद्भदनं तस्य तस्मिंश्चक्रद्वयं स्मृतम् ।
 कुलं तमेक्यक्रेण संयुतं वल्मिकान्वितम् ॥ ३,२६.११८ ॥
 किञ्चिद्दर्शसमायुक्तं शेषमूर्तिं मतिस्फुटम् ।
 सुभा प्रबुद्धा द्विविधा शेषमूर्तिरुदाहृता ॥ ३,२६.११९ ॥
 कृणोन्नता प्रबुद्धा स्यात्समलक्षकृष्णान्विता ।
 तत्रापि दुर्लभा सुभा मलाभाज्यकरीस्मृता ॥ ३,२६.१२० ॥

षड लोके परत्रापि भोक्षदा नात्र संशयः ।
 नवयकाद्गुपकम्य विंशत्यन्तं य यत्र सः ॥ ३,२६.१२१ ॥
 अनन्त षति विज्ञेयो ङ्यनन्तकृलदायकः ।
 विश्वंभरः स विज्ञेयो विंशत्यूर्ध्वं वरानने ॥ ३,२६.१२२ ॥
 तत्रापि डेसरैश्चैर्कलक्षणैश्च समन्वितम् ।
 कलौ तु दुर्लभं नाणं तद्दानं यातिदुर्लभम् ॥ ३,२६.१२३ ॥
 स्नानं कृत्वा शेषतीर्थे विशुद्धेनैव येतसा ।
 अतेषां लक्षणं श्रुत्वा प्रयाति परमां गतिम् ॥ ३,२६.१२४ ॥
 ततः परं मडाभागे वारुणं तीर्थमुत्तमम् ।
 तत्रास्ते वरुणो देवः पूजो कर्तुं उरेः सदा ॥ ३,२६.१२५ ॥
 तत्र स्नानं प्रकर्तव्यं दातव्यं दानमुत्तमम् ।
 शिशुमारं य मत्स्यं य त्रिविक्रममथापि वा ।
 दातव्यं भूतिकामेन तीर्थेस्मिन्विरवारिणि ॥ ३,२६.१२६ ॥
 जंबूकूलसमाकारा पुच्छे सूक्ष्मा सभिन्दुका ।
 यकत्रया य वदने पुच्छोपरि सयकका ॥ ३,२६.१२७ ॥
 श्रीवत्सभिन्दुमालाढ्या मत्स्यमूर्तिरुदाहृता ।
 पुच्छादधश्चक्रयुतं शिशुमारमुदाहृतम् ॥ ३,२६.१२८ ॥
 वक्रयक्युतश्चेत्स्यात्त्रिविक्रम उदाहृतः ।
 अतेषां लक्षणं श्रुत्वा वारुणो तीर्थ उत्तमे ॥ ३,२६.१२९ ॥
 अेतदानकृलं प्राप्य मोदते विष्णुमन्दिरे ।
 पूर्वोक्ता मूर्तयो यस्मिन्गृहे तिष्ठन्ति भामिनि ।
 भागीरथी तीर्थवरा संनिधत्ते न संशयः ॥ ३,२६.१३० ॥
 स्वामि पुष्करिणीस्नानं दुर्घटं तु कलौ नृणाम् ।
 तत्र स्थितानां तीर्थानां स्नानं चाप्यतिदुर्घटम् ॥ ३,२६.१३१ ॥
 शालग्रामशिलादानं दुर्घटं य तथा स्मृतम् ।
 स्वामिपुष्करिणीतीरे कन्यादानं सुदुर्घटम् ॥ ३,२६.१३२ ॥
 दुर्घटं कपिलादानं भक्ष्यदानं सुदुर्घटम् ।
 स्वामिपुष्करिणीतीर्थे तीर्थेष्वन्येषु भामिनि ॥ ३,२६.१३३ ॥

स्नानं कुरु यथान्या यं शय्यादानं तथा कुरु ।
 जैगीषव्येन मुनिना त्वेवमुक्ता य कन्यका ॥ ३,२६.१३४ ॥
 स्वामिपुष्करिणीस्नानं सा यकार धृतप्रता ।
 तीर्थेष्वेतेषु सुस्नाता दानं यके सुभामिनी ॥ ३,२६.१३५ ॥
 उवास तत्र सा दवी त्रिः सप्तकन्दिनानि य ।
 स्वामिपुष्करणीतीरमडिमानं शृणोति यः ।
 स याति परमां भक्तिं श्रीनिवासे जगन्मये ॥ ३,२६.१३६ ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएउे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
 व्यङ्गुटगिरिमाडात्मे स्वामिपुष्करियादितिर्थात्त्रयदेवतदीयशालग्रामलक्षण
 तद्दानादिवर्णनं नाम षड्विंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २७
 श्रीकृष्ण उवाच ।
 सा गता स्नातुकामाथ नन्दां पापनिवारिणीम् ।
 पप्रच्छ तं गुरुं विप्रं विनयावन्ता सुधीः ॥ ३,२७.१ ॥
 किन्नामेयं नदी विप्र किं कार्यं यात्र मे वद ।
 जैगीषव्यस्त्वेवमुक्तो वाक्यमेतदुवाच उ ॥ ३,२७.२ ॥
 जैगीषव्य उवाच ।
 शृणु भद्रे प्रवक्ष्यामि माडात्मेयं पापनाशनम् ।
 एयं नदी मडाभागे सदा पापविनाशिनी ॥ ३,२७.३ ॥
 ब्रह्महत्यादिपापौघो यत्र स्नानेन नश्यति ।
 प्रत्यक्षं दृश्यते ह्यत्र स्नानं कर्तुं समुद्यतैः ॥ ३,२७.४ ॥
 जलं याशुब्रह्मपेरा पापैश्च परिदृश्यते ।
 यावच्छुभ्रोदकं देवि तावत्स्नानं य कारयेत् ॥ ३,२७.५ ॥
 यावच्छुभ्रोदकं नैव तावत्पापं न नश्यति ।
 शुद्धोदके समायाते पापं नष्टमिति ध्रुवम् ॥ ३,२७.६ ॥
 कलावित्थं विशालाक्षि मडिमा दृश्यते भुवि ।
 अत्र स्नानं प्रकर्तव्यं दातव्यं दानं मुत्तमम् ।
 ततश्च ज्ञानमासाद्य विविष्णुलोकं स गच्छति ॥ ३,२७.७ ॥

गुरुस्त्रीगमनाख्यन्द्र अहल्यायां गतो हरिः ।
 सुरापानाख्य शुक्रस्तु सुवर्णहरणार्द्धलिः ॥ ३,२७.८ ॥
 भ्रष्टमहत्यायाश्च रुद्रो नागो दत्तापहारकः ।
 सूतस्य हननाद्रामो निर्मुक्तो ह्यत्र भामिनि ॥ ३,२७.९ ॥
 नानेन सदृशं तीर्थं न भूतं न भविष्यति ।
 स्नानं कुरु मडाभागे तेन सिद्धिं ह्यवाप्स्यसि ॥ ३,२७.१० ॥
 जैगीषव्येण मुनिना पित्रा सह य कन्यका ।
 स्नानं यकार विधिवद्दुदतिष्ठस्य भामिनि ॥ ३,२७.११ ॥
 यावस्य पौरुषं सूक्तं तावत्कालं छि तिष्ठति ।
 पश्चाज्जभ्या मडामन्त्रं वेङ्कटेशाभिधं परम् ॥ ३,२७.१२ ॥
 द्विजातीन्प्रीणयित्वा सा वस्त्रद्रव्यादिभूषणैः ।
 तस्माख्य प्रथयौ देवी कमारीतीर्थमुत्तमम् ॥ ३,२७.१३ ॥
 कुमारीमहिमानं य श्रुत्वा स्नानं यकार सा ।
 पुनरावृत्य सा देवी ह्यन्तरा विरजानदीम् ॥ ३,२७.१४ ॥
 दृष्ट्वा पप्रच्छ सा देवी जैगीषव्यं गुरुं प्रभुम् ।
 किं संज्ञिकेयं विप्रेन्द्र किं कार्यं ह्यत्र मे वद ॥ ३,२७.१५ ॥
 जैगीषव्यः पृष्ट एव मुवाच करुणानिधिः ।
 एयं भागीरथी कन्ये आयाति ह्यन्तरेण तु ॥ ३,२७.१६ ॥
 अतः सा प्रोच्यते ह्यन्तर्गङ्गतेति परमर्षिभिः ।
 कन्ये त्वस्यास्तु सलिलं श्रीनिवासप्रियं सदा ॥ ३,२७.१७ ॥
 अत्र स्नानं यः करोति स याति परमां गतिम् ।
 स्नानं यकार सा कन्या जले परमपावने ॥ ३,२७.१८ ॥
 दानादिकं तथा ज्ञात्वा जजाप परमं मनुम् ।
 श्रीनिवाससमीपं तु पुनरागत्य भामिनी ॥ ३,२७.१९ ॥
 अङ्गप्रदक्षिणं यङ्के भक्त्या वेङ्कटनायकम् ।
 ब्राह्मणार्थादीन्प्रीणयित्वा वस्त्रगन्धादिभूषणैः ॥ ३,२७.२० ॥
 पुनः परदिने प्रातः स्वामिपुष्करिणीजले ।

स्नानं कृत्वा मडाभागा यथौ तुंबुरुसंज्ञिकाम् ॥ ३,२७.२१ ॥

पप्रच्छ तं गुरुं देवी नाथं किन्नामिका त्वयम् ।

जैगीषव्य उवाच ।

थं तुंबुरुकाभिज्ञा नारी वै वरवर्णिनी ॥ ३,२७.२२ ॥

पुरा तुं बुरुणा साकं नारदस्तपसि स्थितः ।

अत्र प्रादुरभूद्विष्णुर्नारदस्य छिताय च ॥ ३,२७.२३ ॥

स्नानं यः कुरुते ज्यत्र स याति परमां गतिम् ।

अत्र स्नानं मनुष्याणां सर्वेषां दुर्लभं क्वौ ॥ ३,२७.२४ ॥

अत्र स्नानं मनुष्याणां नाल्पस्य तपसः क्वलम् ।

तत्र स्नात्वा च पीत्वा च दत्त्वा दानान्यकेशः ॥ ३,२७.२५ ॥

पुनरागत्य सा देवी श्रीनिवासं ननाम ह ।

तस्मिन्दिने ब्राह्मणांश्च तर्पयामास भमिनि ॥ ३,२७.२६ ॥

स्वामिपुष्करिणीं प्राप्य दीपान्नाज्ज्वालयत्सती ।

सोपानेषु मडाभागा दीपावलिभिरञ्जसा ।

प्रीणयामास देवेशं श्रीनिवासं जगद्गुरुम् ॥ ३,२७.२७ ॥

पुनः परदिने प्राप्ते शकतीर्थमनुत्तमम् ।

कपिलाप्योर्ध्वदेशे तु तत्तीर्थं पावनं स्मृतम् ॥ ३,२७.२८ ॥

तत्र स्नात्वा मडाभागा तदूर्ध्वं स्नापयेत्स्वयम् ।

विष्वसेनसरस्तत्र सर्वपापविनाशनम् ॥ ३,२७.२९ ॥

तत उर्ध्वं मडाभागा यथौ तत्र ददर्श सा ।

पञ्चायुधानां तीर्थानि तेषु स्नानं यकार सा ॥ ३,२७.३० ॥

तदूर्ध्वं यात्रिकुण्डं स्याद्दुरारोहं ततोऽग्रतः ।

तस्योपरि ब्रह्मतीर्थं ब्रह्महत्याविमोचनम् ॥ ३,२७.३१ ॥

सप्तर्षीणां तदूर्ध्वं तु पुण्यतीर्थं च सद्दलम् ।

दशाधिककुलं तेषां तीर्थानामुत्तरोत्तरम् ॥ ३,२७.३२ ॥

अेतेषां यैव माडात्स्यं को वा वक्तुमिच्छति ।

ऋषितीर्थेषु सा कन्या ययार तप उत्तमम् ॥ ३,२७.३३ ॥

ममावतारपर्यन्तं यरित्वा तप उत्तमम् ।

योगधारण या दैर्घं त्यक्त्वा जौभवतो गृहे ॥ ३,२७.३४ ॥

जाता जौभवती नाम ववृषे तस्य वेश्मनि ।

तस्याः पिता जौभवान्स समादात्कन्यकां तदा ।

रुक्म्या अनं तरा सौषा मम भार्या भगेश्वर ॥ ३,२७.३५ ॥

एदं छि परमाभ्यानं वेङ्कुटाद्रैर्महागिरेः ।

को वा वर्णयितुं शक्तो मदन्यः पुरुषो भुवि ॥ ३,२७.३६ ॥

वेङ्कुटेशस्य नैवेद्यं सदा लक्ष्मीः करोति वै ।

ब्रह्मा पूजयते नित्यमेवं शास्त्रस्य निर्णयः ॥ ३,२७.३७ ॥

नैवेद्यभक्षिणां पुंसामुपडासं न कारयेत् ।

स्वस्य प्राशस्यभावे तु नैवेद्यादि गुडादिकम् ।

ग्राह्यमेव न सदिहो अन्यथा नारकी भवेत् ॥ ३,२७.३८ ॥

श्रीनिवासात्परो देवो न भूतो न भविष्यति ।

स्वयं य पाययित्वात्वं धृतपङ्कवादिकं तथा ।

श्रीनिवासस्य नैवेद्यं दत्त्वा भोजनमायरेत् ॥ ३,२७.३९ ॥

एदं तु परमं गोप्यं तवोक्तं य भगेश्वर ।

न कस्यापि य वक्तव्यं गोप्यत्वात्भगसत्तम ।

एतः परं प्रवक्ष्यामि तारतम्यं शृणु प्रभो ॥ ३,२७.४० ॥

एति श्रीगारुडे महापुराणे उत्त दृ तृ दृ ब्रह्म दृ

कन्याकृतनानातीर्थयात्रादिनिर्णयः नाम सप्तविंशोऽध्यायः

श्रीगरुडमहापुराणम्- २८

या पूर्वसर्गे दक्षपुत्री सती तु रुद्रस्य पत्नी दक्षयज्ञे स्वदेहम् ।

विसृज्य सा मेनकायां य जज्ञे धराधराद्युभवतो वै सकाशात् ॥ ३,२८.१ ॥

सा पार्वता रुद्रपत्नी भगेश्वर या शेषपत्नी वारुणी नाम पूर्वा ।

सैवागता बलभद्रेण रन्तुं द्विरुपमास्थाय महापतिप्रता ॥ ३,२८.२ ॥

श्रीरित्याभ्या एन्दिरावेशयुक्ता तस्या द्वितीया प्रतिमा मेघरुपा ।

शेषण रुपेण यदा छि वीन्द्र तपश्चयार विष्णुना सार्धमेव ॥ ३,२८.३ ॥

तदैव देवी वारुणी शेषपत्नी तपश्च के एन्दिराप्रीतये य ।

तदा प्रीता छन्दिरा सुप्रसन्ना उवाच तां वारुणीं शेषपत्नीम् ॥ ३,२८.४ ॥

यदा रामो वैष्णवांशेन युक्तः सम्पत्स्यते भूतले रौडिण्येयः ।

मय्यावेशात्संयुता त्वं तु भद्रे श्रीरित्याभ्या वलभद्रस्य रन्तुम् ॥ ३,२८.५ ॥

सम्पत्स्यसे नात्र विचार्यमस्तीत्युक्त्वा सा वै प्रथयौ विष्णुलोके ।

श्रीलक्ष्म्यंशाच्छ्रीरितीत्यां समाभ्यां लब्ध्वा लोके शेषपत्नी बभूव ॥ ३,२८.६ ॥

यदाडीशो विपुलामुद्दरेव्य तदा रामः श्रीभिदासंगमे य ।

करोति तोषत्सर्वदा वै रमायास्तस्याभ्यावेशो व्यंस्त्रितमोनसंगम् ॥ ३,२८.७ ॥

या रेवती रैवतस्यैव पुत्री सा वारुणी बलभद्रस्य पत्नी ।

सौपर्णानाम्नी बलपत्नी भगोन्द्र यास्तास्तिस्त्रः षड्विंशोश्च स्त्रीभ्यः ।

द्विगुणाधमा रुद्रशेषादिकेभ्यो दशाधमा त्वं विजानीहि पौत्र ॥ ३,२८.८ ॥

गरुड उवाच ।

रामेण रन्तुं सर्वदा वारुणी तु पुत्रीत्वमापे रेवतस्यैव सुभूः ।

अवं त्रिगुणा वारुणी शेषपत्नी द्विगुणभूता पार्वती रुद्रपत्नी ॥ ३,२८.९ ॥

नीयाया ज्ञाभवत्याश्च शेषसाम्यं य कुत्रयित् ।

श्रूयते य मया कृष्ण निमित्तं ब्रूहि मे प्रभो ॥ ३,२८.१० ॥

उमायाश्च तथा रुद्रः सदा बहुगुणाधिकः ।

अवं त्वयोक्तं भगवन्निश्चयार्थं मम प्रभो ॥ ३,२८.११ ॥

रेवती श्रीयुता श्रीश्च शेषगुणा य वारुणी ।

सौपर्णि पार्वती यैव तिस्रः शेषाशतो वराः ॥ ३,२८.१२ ॥

इत्यपि श्रूयते कृष्ण कुत्रयिन्मधुसूदन ।

निमित्तं ब्रूहि मे कृष्ण तवशिष्याय सुप्रत ॥ ३,२८.१३ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

विज्ञाय ज्ञाभवत्याश्च तदन्वेषां भगाधिप ।

उत्तमानां य साम्यं तु उत्तमावेशतो भवेत् ॥ ३,२८.१४ ॥

अवराणां गुणस्यापि ज्युत्तमानामधीनता ।

अस्तीति धीतनायैव शतांशाधिकमुच्यते ॥ ३,२८.१५ ॥

यथा मयोच्यते वीन्द्र तथा जानीहि नान्यथा ।

तदनन्तरजान्वक्ष्ये शृणु काश्यपजोत्तम ॥ ३,२८.१६ ॥

यतुर्दशसु येन्द्रेषु सप्तमो यः पुरन्दरः ।
 वृत्रादीनां शरीरं तु पुरमित्युच्यते बुधैः ॥ ३,२८.१७ ॥
 तं दारयति वज्रेण यस्मात्तस्मात्पुरन्दरः ।
 यतुर्दशसु येन्द्रेषु मन्त्रद्युम्नस्तु षष्ठकः ॥ ३,२८.१८ ॥
 मन्त्रानष्ट मडावीन्द्र देवो द्योतयते यतः ।
 मन्त्रद्युम्नस्ततो लोके उभावाप्येक एव तु ॥ ३,२८.१९ ॥
 मन्त्रद्युम्नावतारोभूत्कुन्तीपुत्रोर्जुनो भुवि ।
 विषण्णोर्वायोः रन्तस्य येन्द्रस्य भगसत्तम ॥ ३,२८.२० ॥
 पार्थश्चतुर्भिः संयुक्त एन्द्र एव प्रकीर्तितः ।
 यतुर्थेपि च वायोश्च विशेषोस्ति सदार्जुन ॥ ३,२८.२१ ॥
 वालिर्नामा वानरस्तु पुरन्दर इति स्मृतः ।
 यन्द्रवंशे समुत्पन्नो गाधिराजो विचक्षणः ॥ ३,२८.२२ ॥
 मन्त्रद्युम्नावतारः स विश्वामित्रपिता स्मृतः ।
 वेदोक्तमन्त्रा गाः प्रोक्ता धिया संधारयेद्यतः ॥ ३,२८.२३ ॥
 अतो गाधिरिति प्रोक्तस्तदर्थं भूतले ङ्यभूत् ।
 षड्वाकुपुत्रो वीन्द्र विकुक्षिरिति विश्रुतः ॥ ३,२८.२४ ॥
 स एवेन्द्रावतारोभूद्दरिसेवार्थमेव च ।
 विशेषेण हरिं कुक्षौ विज्ञानाख्य हरिः सदा ॥ ३,२८.२५ ॥
 अतो विकुक्षिनामासौ भूलोके विश्रुतः सदा ।
 रामपुत्रः कुशः प्रोक्त एन्द्र एव प्रकीर्तितः ॥ ३,२८.२६ ॥
 वाल्मीकिऋषिणा यस्मात्कुशेनैव विनिर्मितः ।
 अतः कुश इति प्रोक्तो जानकीनन्दनः प्रभुः ॥ ३,२८.२७ ॥
 एन्द्रद्युम्नः पुरेन्द्रस्तु गाधी वाली तथार्जुनः ।
 विकुक्षिः कुश एवैते सप्त येन्द्राः प्रकीर्तिताः ॥ ३,२८.२८ ॥
 यः कृष्णपुत्रः प्रद्युम्नः काम एव प्रकीर्तितः ।
 प्रकृष्टप्रकाशरूपत्वात्प्रद्युम्न इति नामवान् ॥ ३,२८.२९ ॥
 या रामभ्राता भरतः काम एवाभवद्भुवि ।
 रामाज्ञां भरते यस्मात्तस्माद्भरतनामकः ॥ ३,२८.३० ॥

यकाभिमानि कामस्तु सुदर्शन इति स्मृतः ।
 ब्रह्मैव कृष्णपुत्रस्तु सांबो जाम्भवतीसुतः ॥ ३,२८.३१ ॥
 कामावतारो विज्ञेयः संदेहो नात्र विधते ।
 यो रुद्रपुत्रः स्कन्दस्तु काम एव प्रकीर्तितः ॥ ३,२८.३२ ॥
 रिपूनास्कं दते नित्यमतः स्कन्द इति स्मृतः ।
 यो वा सनत्कुमारस्तु ब्रह्मपुत्रः भगाधिप ।
 कामावतारो विज्ञेयो नात्र कार्या विचारणा ॥ ३,२८.३३ ॥
 सुदर्शनश्च परमः प्रद्युम्नः सांब एव य ।
 सनत्कुमारः सांबश्चषडेते कामरूपकाः ॥ ३,२८.३४ ॥
 ततश्च इन्द्रकामावाप्युमादित्यो दशावरी ।
 तयोर्मध्ये तु गरुड काम इन्द्राधमः स्मृतः ॥ ३,२८.३५ ॥
 प्राणस्त्वलङ्कार एव अलङ्कारकसंज्ञकः ।
 गरुत्मदंशो विज्ञेयः कामेन्द्राभ्यां दशाधमः ॥ ३,२८.३६ ॥
 तदनन्तरजान्वक्ष्ये शृणु वीन्द्र समाहितः ।
 श्रवणान्मोक्षमाप्नोति मलापापाद्भिमुख्यते ॥ ३,२८.३७ ॥
 कामपुत्रो निरुद्धोऽपि हरेरन्यः प्रकीर्तितः ।
 स एवाभूद्धरेः सेवां कर्तुं रामानुजो भुवि ॥ ३,२८.३८ ॥
 शत्रुघ्न इति विख्यातः शत्रून्सूदयते यतः ।
 अनिरुद्धः कृष्णपुत्रो प्रद्युम्नाद्योऽजनिष्ट ॥ ३,२८.३९ ॥
 संकर्षणाद्विरूपैस्तु त्रिभिराविष्ट एव सः ।
 एवं द्विरूपो विज्ञेयो ज्यनिरुद्धो मलामतिः ॥ ३,२८.४० ॥
 कामभार्या रतिर्या तु द्विरूपा सम्प्रकीर्तिता ।
 रुग्मपुत्री रुग्मवती कामभार्या प्रकीर्तिता ॥ ३,२८.४१ ॥
 अतिप्रकाशयुक्तत्वात्तस्माद्रुग्मवती स्मृता ।
 दुर्योधनस्य या पुत्री लक्षणा सा रतिः स्मृता ॥ ३,२८.४२ ॥
 काष्ठा सांबस्य भार्या सा लक्षणा संयुनक्त्यतः ।
 लक्षणाभिधयाभूमौ दृष्ट वीर्योद्भवया ज्यपि ॥ ३,२८.४३ ॥

अेवं द्विरुपा विज्ञेया कामभार्या रतिः स्मृता ।
 स्वायंभवो ब्रह्मपुत्रो मनुस्त्वाधो गुरौ समः ।
 राजधर्मेण विष्णोश्च जातः प्रीणयितुं हरेः ॥ ३,२८.४४ ॥
 बृहस्पतिर्देवागुरुर्महात्मा तस्यावतारास्त्रय आसन्भगेन्द्र ।
 रामावतारे भरताभ्यो बभूव ह्यंभोजजावेशयुतो बृहस्पतिः ॥ ३,२८.४५ ॥
 देवावतारान्वानरांस्तारयित्वा श्रीरामदिव्याऽयरितान्यवाधीत् ।
 अतो ह्यसौ नारनामा बभूव ह्यऽगत्वमामुं रामदेवस्य भूम्याम् ॥ ३,२८.४६ ॥
 कृष्णावतारे द्रोणानामा बभूव अंभोजजावेशयुतो बृहस्पतिः ।
 यस्माद्दोषात्संभभूव गुरुश्च तस्मादसौ द्रोणसंज्ञो बभूव ॥ ३,२८.४७ ॥
 भूभारभूताद्युद्धृतौ ह्यऽगभूतो विष्णोः सेवां कर्तुमेवास भूमौ ।
 बृहस्पतिः पवनावेशपुङ्गवा स उद्धवश्चेत्यमिधानमाप ॥ ३,२८.४८ ॥
 यस्माद्दुत्कृष्टो हरिश्च सम्यगतो ह्यसौ बुधवन्नाम याप ।
 सभा ह्यभूत्कृष्णदेवस्य नित्यं मडामतिः सर्वलोकेषु पुण्यः ॥ ३,२८.४९ ॥
 दक्षिणाऽगुष्ठजो दक्षो ब्रह्मपुत्रो मडामतिः ।
 कन्यां सृष्ट्वा हरेः प्रीणत्रास भूमा प्रजापतिः ।
 पुत्रानुष्टपाद्यदक्षस्तपतो दक्ष षति स्मृतः ॥ ३,२८.५० ॥
 शर्यां भार्या देवराजस्य विद्धि तस्या ह्यवतारं शृणु सम्यग्भगेन्द्र ।
 रामावतारे नाम तारा बभूव सा वालिपत्नी शयीसजका य ॥ ३,२८.५१ ॥
 रामान्भृते वालिसंज्ञे पतौ हि सुग्रीवसंगं सा चकाराथ तारा ।
 अतो नागात्स्वर्गलोकं य तारा क्व वा यायादन्तरिक्षे न पापा ॥ ३,२८.५२ ॥
 कृष्णावतारे सैव तारा य वीन्द्र बभूव भूमौ विजयस्य पत्नी ।
 पिशाङ्गदेति ह्यभिधा स्यास्य तस्याः सामीप्यमस्यास्त्वज्जुनवेव यासीत् ॥ ३,२८.५३ ॥
 उत्पादयित्वा बभूवाहं य पुत्रं तस्यां त्यक्त्वा ह्यर्जुनो वै महात्मा ।
 अतश्चोभे वारथित्राङ्गदे य शयीरूपे नात्र विवार्यमस्ति ॥ ३,२८.५४ ॥
 पुलोमजा मन्त्रद्युम्नस्य भार्या या काशिका गाधिराजस्य भार्या ।
 विदुक्षिभार्या सुमतिश्चेति संज्ञा कुशस्य पत्नी कान्तिमतीति संज्ञा ॥ ३,२८.५५ ॥
 अेता हि सम ह्यवराश्च शय्या जनीहि वै नास्ति विचारणान्न ।
 शयी रतिश्चानिरुद्धो मनुर्दक्षो बृहस्पतिः ।

षडन्योन्यसमाः प्रोक्ता अलङ्कारादशाधमाः ॥ ३,२८.५६ ॥

अथ यः प्रवडो वायुर्भुज्यवायोः सुतो बली ।

स वायुषु मडानद्य स वै कोणाधिपस्तथा ॥ ३,२८.५७ ॥

नासिकासु स अेवोक्तो भौतिकस्तुत्य अेव य ।

अतिवाडः स अेवोक्तः यतो गभ्यो मुमुक्षुभिः ॥ ३,२८.५८ ॥

दक्षादित्यः पञ्चगुणादधमः सम्प्रकीर्तितः ।

गरुड उवाच ।

प्रवडश्चेति संज्ञां स डिमर्थं प्राप तद्दद ॥ ३,२८.५९ ॥

अर्थः कश्चास्ति तन्नाम्नः प्रतीतस्तं वदस्व मे ।

गरुडेनैवमुक्तस्तु भगवान्देवकीसुतः ।

उवाच परमप्रीतः संस्तूय गरुडं हरिः ॥ ३,२८.६० ॥

कृष्ण उवाच ।

प्रदर्शेण उरेस्तुल्यान्सर्वदा वडते यतः ।

अतः प्रवडनामासौ कीर्तितः पक्षिसत्तम ॥ ३,२८.६१ ॥

सर्वोत्तमो विष्णुरेवास्ति नाम्ना ब्रह्मादयस्तदधीनाः सदापि ।

मयोक्तमेतत्तु सत्यं न मिथ्या गृह्णामि उस्तेनोरगं कोपयुक्तम् ॥ ३,२८.६२ ॥

सर्वं नु सत्यं यदिति मिथ्या भवेत्तु तदा त्वसौ मां दशतुष्यडीन्द्रः ।

अेवं भ्रुवन्नुरगं कोपयुक्तं समग्रलीन्नादशत्सोप्युरऽगः ॥ ३,२८.६३ ॥

अेतस्य संधारणार्थेव वीन्द्र स वायुपुत्रः प्रवडेत्याप संज्ञाम् ।

यो वा लोके विष्णुमूर्तिं विहाय दैत्यस्वरुपा रेणुकाद्याः कुट्टेवाः ॥ ३,२८.६४ ॥

तेषां तथा मत्पितृणां य पूजा व्यर्था सत्यं सत्यमेतद्भ्रवीमि ।

अेतत्सर्वं यदिति मिथ्या भवेत्तु तदा त्वसौ मां दशतुष्यडीन्द्रः ॥ ३,२८.६५ ॥

पित्र्यं नयामि प्रविडायैव ये तु पितृदृशात्केवलं यः करोति ।

स पापात्मा नरकान्वै प्रयातीत्येतद्भाष्यं सत्यमेतद्भ्रवीमि ॥ ३,२८.६६ ॥

न श्रीः स्वतन्त्रा नापि विधिः स्वतन्त्रो न वायुदेवो नापि शिवः स्वतन्त्रः ।

तदन्त्ये नो गौरिपुलोम जाधाः किं वक्तव्यं नात्र लोके स्वतन्त्रः ॥ ३,२८.६७ ॥

भ्रवीमि सत्यं पुरुषो विष्णुरेव सत्यं सत्यं भुजमुद्धृत्य सत्यम् ।

अेतत्सर्वं यदिति मिथ्या भवेत्तु तदा त्वसौ मां दशतुष्यडीन्द्रः ॥ ३,२८.६८ ॥

शुभश्च सत्यः परमात्मा य सत्यस्तयोर्भेदः सत्ये अे तत्सदापि ।
जडश्चसत्यो शुभजडयोश्च भेदो भेदः सत्यः किं य जडैशयोर्भिदा ॥ ३,२८.६६ ॥

भेदः सत्यः सर्वशुभेषु नित्यं सत्या जडानां य भेदा सदापि ।
अेतत्सर्वं यद्वि मिथ्या भवेत्तु तदा त्वसौ दशतु मां ङ्यडीन्द्रः ॥ ३,२८.७० ॥

अेवं भुवन्नुरगं कोपयुक्तं समग्रडीन्द्रादशत्सोप्युरऽगः ।
अेतस्य संधारणादेववीद्रे सा वायुपुत्रः प्रवडेत्याप संज्ञाम् ॥ ३,२८.७१ ॥

द्वयं स्वरूपं प्रविदित्वैव पूर्वं त्वं स्वीकुरुष्व द्वयमेव नित्यम् ।
स्नानादिकं य प्रकरोति नित्यं पापी स आत्मा नैव मोक्षं प्रयाति ॥ ३,२८.७२ ॥

तस्माद्द्वयं प्रविचार्यैव नित्यं सुभी भवेन्नात्र विचार्यमस्ति ।
अेतत्सर्वं यद्वि मिथ्या भवेत्तु तदा त्वसौ मां दशतु ङ्यडीन्द्रः ॥ ३,२८.७३ ॥

गरुड उवाच ।

किं तद्द्वयं देवदेवेश किं वा तत्कारणं कीदृशं मे वदस्व ।
द्वयोस्त्यागं कीदृशं मे वदस्व त्यागात्सुभं कीदृशं मे वदस्व ॥ ३,२८.७४ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

द्वयं यादुस्त्विन्द्रिये द्वे बलिष्ठे देडे ङ्यस्मिञ्श्रोत्रनेत्रे सुसृष्टे ।
अवान्तरे श्रोत्रनेत्रे भगेन्द्र द्वयं यादुस्तत्स्वरूपं य वक्ष्ये ॥ ३,२८.७५ ॥

श्रोत्रस्वभावो लोक वार्ताश्रुतौ य ङ्यतीव मोदस्त्वादरास्वादनैः ।
डरेवार्ताश्रवणे दृग्भजालं श्रोत्रस्वभावो जडता दमश्च ॥ ३,२८.७६ ॥

नेत्रस्वभावो दृशने स्त्रीनराणां ङ्यत्यादरान्नास्ति निद्रादिकं य ।
डरेर्भक्तानां दृशने दृग्भरूपो विष्णोः पूजादृशने दृग्भजालम् ॥ ३,२८.७७ ॥

तयोः स्वरूपं प्रविदित्वैव पूर्वं पुनः पुनः स्वीकरोत्येव मूढः ।
शिश्नं मौर्ष्याञ्चैव कुत्रापि योनौ प्रवेशयेत्सर्वदा ङ्यादरेण ॥ ३,२८.७८ ॥

भयं य लज्जा नैव यास्ते वधूनां तथा नृणां वनितानां यतीनाम् ।
स्वसारं ते ङ्यविदित्वा दिनेपि सुवाम यज्ञेन स्वाभावश्च वीन्द्र ॥ ३,२८.७९ ॥

रसास्वभावो भक्षणे सर्वदापि ङ्यनर्पितस्यान्नभक्ष्यस्य विष्णोः ।
तथो पडारस्य य तत्स्वभावः अभक्ष्याणां भक्षणे तत्स्वभावः ॥ ३,२८.८० ॥

अलेङ्यलेडस्य य तत्स्वभावः पातुं त्वपेयस्य य तत्स्वभावः ।
द्वयोः स्वरूपं य विडाय मूढः पुनः पुनः स्वीकरोत्येव नित्यम् ॥ ३,२८.८१ ॥

तस्य स्नानं व्यर्थमाहुश्च यस्मात्तस्मात्त्याज्यं न द्वयोः कार्यमेव ।
अभिप्रायं ह्येतमेवं भगोन्द्रं जानीहि त्वं प्रहस्यैव नित्यम् ॥ ३,२८.८२ ॥

भार्याद्वयं ह्यविदित्वा स्वर्गं स्वीकृत्य यैकां प्रविडायैव यैकाम् ।
स्नानादिकं कुरुते मूढबुद्धिः व्यर्थं चाहुर्मोक्षभोगौ य नैव ।
अेतत्सर्वं यद्वि मिथ्या भवेत्तु तदा त्वसौ मां दशतु ह्यलीन्द्रः ॥ ३,२८.८३ ॥

गरुड उवाच ।
भार्याद्वयं किं वद त्वं ममापि तयोः स्वर्गं किं वद त्वं मुरारे ।
तयोर्मध्ये ग्राह्यभार्या वद त्वमग्राह्यभार्यां चापि सम्यग्वद त्वम् ॥ ३,२८.८४ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।
बुद्धिः पत्नी सा द्विर्गुणा भगोन्द्रं दृष्ट्वा यैका त्वपरा सुष्ठुर्गुणा ।
तयोर्मध्ये दृष्ट्वा कनिष्ठा ज्येष्ठा तु या सुष्ठुबुद्धिस्वर्गुणा ॥ ३,२८.८५ ॥

कनिष्ठया नष्टतां याति श्रुतः सुतिष्ठन्त्या याति योग्यां प्रतिष्ठाम् ।
कनिष्ठायाः शृणु वक्ष्ये स्वर्गं श्रुत्वा तस्यास्त्यागबुद्धिं कुरुष्व ॥ ३,२८.८६ ॥

श्रुतं यं वै प्रेरयन्ती कनिष्ठा काम्यं धर्मं कुरुते सर्वदापि ।
क्व ब्राह्मणाः क्व य विष्णुर्महात्मा क्व वै कथा क्व य यज्ञाः क्वगावः ॥ ३,२८.८७ ॥

क्व चाश्वत्थः क्व य स्नानं क्व शौचमेतत्सर्वं नाम नाशं करोति ।
मूढं पतिं रेणुकां पूजयस्व मायादेव्या दीपदानं कुरुष्व ॥ ३,२८.८८ ॥

सुभैरवादीन्भज मूढ त्वमन्धं हारिद्रगूर्णान्धारयेः सर्वदापि ।
ज्येष्ठाष्टम्यां ज्येष्ठदेवीं भजस्व भक्त्या सूत्रं गलभन्धं कुरुष्व ॥ ३,२८.८९ ॥

मरिगन्धाष्टम्यां मरिगन्धं भजस्व तथा सूत्रं स्वगले धारयस्व ।
दीपस्तंभं सुदिने पूजयस्व तत्सूत्रमेव स्वगले धारयस्व ॥ ३,२८.९० ॥

मडालक्ष्मीं यादलक्ष्मीं य सम्यङ्पूजां कुरु त्वं हि भक्त्याथ श्रुतं ।
लक्ष्मीसूत्रं स्वागले धारयस्व मडालक्ष्मीवान्भवसीत्युत्तरत्र ॥ ३,२८.९१ ॥

विडाय मौञ्जदिवसे भाग्यकामः सुगुणुलान्धारयस्वातिभक्त्या ।
सुवासिनीः पूजयस्वाशु भक्त्या गन्धैः पुष्पैर्धूपदीपैः प्रतोष्य ॥ ३,२८.९२ ॥

वरार्तिक्षयं कांस्यपात्रे निधाय कुर्वार्तिक्षयं देवतादेवतानाम् ।
पियुमन्धपत्राणि वितत्य भूमौ नमस्व त्वं क्षम्यतां येति योक्त्या ॥ ३,२८.९३ ॥

मडादेवीं पूजयस्वाद्ये भक्त्या सद्भैरवानां मा ददस्वाप्यथान्नम् ।

सद्वैष्णवानां यद्वि वात्रं ददासि भाग्यं य ते पश्यतो नाशमेति ॥ ३,२८.८४ ॥
स्ववामडस्ते वेणुपात्रे निधाय दीपं धृत्वा सव्यडस्ते पते त्वम् ।
उत्तिष्ठ भोः पञ्चगृहेषु भिक्षां कुरुष्व सम्यक्प्रविडायैव लज्जाम् ॥ ३,२८.८५ ॥
आदौ गृहे षड्रसान्नं य कुत्वा जगद्गोप्यं भोजनं त्वं कुरुष्व ।
तच्छेषान्नं भोजयित्वा पते त्वं तासां य रे शरणां त्वं कुरुष्व ॥ ३,२८.८६ ॥
तासां डस्तं पुस्तके स्तापयित्वा त्राडित्येवं तन्मुणैर्वाययस्व ।
त्वं षड्रगृहेवं पूजयस्वाद्यभर्तस्तत्सेवकान्पूजयस्वाद्य सम्यक् ॥ ३,२८.८७ ॥
तैः सार्धं त्वं श्वानशब्दं कुरुष्व उरिद्रायूर्णसर्वदा त्वं दधस्व ।
कुरुष्व त्वं भीमसेनस्य पूजां पञ्चामृतैः षोडशभिश्चोपयारैः ॥ ३,२८.८८ ॥
तत्कौपीनं रौप्यजं कारयित्वा समर्पयित्वा दीपमालां कुरुष्व ।
तद्दासवर्यान्भोजयस्वाद्य भक्त्या गर्जस्व त्वं भीमभीमेति सुष्ठु ॥ ३,२८.८९ ॥
तद्दासवर्यान्भोदयस्व स्ववस्त्रैर्मद्यैर्मासद्रव्यजालेन नित्यम् ।
भडगृहेवं पूजयस्वाद्य सम्यग्भडारुद्रैरतिरुद्रैश्च सम्यक् ॥ ३,२८.९० ॥
डरेत्युक्त्वा जडुगमान्पूजयस्वशैवागमे निपुणान्छुद्रजातान् ।
शाकंभरीं विविसः सर्वशाकान्सुपाययित्वा य गृहे गृहे य ॥ ३,२८.९०१ ॥
ददस्व भक्त्या परमादरेण स्वलङ्कृत्य प्रास्तुवंस्तद्गुणांश्च ।
कुलादिवं पूजयस्वाद्य भक्त्या त्वं दृग्भ्यां वै तद्दिने शंभुबुद्ध्या ॥ ३,२८.९०२ ॥
तद्भक्तवर्यान्पूजयस्वाद्य सम्यक्तत्पादमूले वन्दनं त्वं कुरुष्व ।
सुपञ्चम्यां मृन्मयीं शेषमूर्तिं पूजां कुरुष्व क्षीरलाजादिकैश्च ॥ ३,२८.९०३ ॥
सुनागपाशं डि गले य दध्वा तच्छेषान्नं भोजयेर्माः पुनस्त्वम् ।
दिने यतुर्थे भोज यस्वाद्य भक्त्या नैवेद्यान्नं भोजयस्वाद्य सुष्ठु ॥ ३,२८.९०४ ॥
धृत्यादिकं प्रेरयित्वा पतिं सा ज्जुवेन नष्टे प्रिकरोत्येव नित्यम् ।
तस्याः संगज्जुवद्वपः पतिस्त्वां सम्यग्दृष्टामिडलोके परत्र ॥ ३,२८.९०५ ॥
तस्याः संगं सुविदूरं विसृज्ययेष्वा समग्रं कुरु सर्वदा त्वम् ।
सुबुद्धिरुपा त्वीरयन्ती जगाद भजस्व विष्णुं परमादरेण ॥ ३,२८.९०६ ॥
डरिं विनान्यं न भजस्व नित्यं सा रेणुका त्वां तु न पावयिष्यति ।
अदृष्टनामा डरिडिवे डि नित्यं ड्रुवप्रदो यद्वि न स्यात्भगोन्द्र ॥ ३,२८.९०७ ॥

जुगुप्सितां श्रुत्यनुक्तां य देवीं पतिद्रुडां सर्वदा सेवयित्वा ।
 तस्याः प्रसादात्कुष्ठभगन्तराद्यैर्भुक्त्वा द्रुभं संयमिनीं प्रयाहि ॥ ३,२८.१०८ ॥
 तदा कुदवी कुत्र गता वदस्वमे ह्यतः पते त्वं न भजस्व देवीम् ।
 पते भज त्वं ब्राह्मणा-वैश्यावांश्च संसारदुःखात्तार-सुष्ठुउपान् ॥ ३,२८.१०९ ॥
 सेवादिङ्कं प्रवीडायैव स्वच्छं मायादेव्या भजनात्किं वदस्व ।
 ज्येष्ठाश्रम्यां ज्येष्ठदेवीं ह्यलक्ष्मीं लक्ष्मीति बुद्ध्या पूजयित्वा य सम्यक् ॥ ३,२८.११० ॥
 तस्याः सूत्रं गलभद्धं य कृत्वा नानाद्रुभं ह्यनुभूयाः पते त्वम् ।
 यदा पते यमादूतैश्च पाशैर्बद्ध्वा य सम्यक्ताज्यमानैः कशाभिः ॥ ३,२८.१११ ॥
 तदा ह्यलक्ष्मीः कुत्र पलायतेऽसावतो मूलं विष्णुपादं भजस्व ।
 पते भज त्वं सर्वदा वायुतत्त्वं न याश्रयेस्त्वं सूक्ष्मस्कन्धं य मूढ ॥ ३,२८.११२ ॥
 तद्गतं त्वं नवनीतं य भक्त्या तद्दुश्छिष्टं भक्षयित्वा पते छि ।
 तस्याश्च सूत्रं गलभद्धं य कृत्वा ध्रुवैव द्रुभान्यनुभूयाः पते त्वम् ॥ ३,२८.११३ ॥
 यदा पते यमदूतैश्च पाशैर्बद्ध्वा य सम्यक्ताज्यमानः कशाभिः ।
 तदा स्कन्धः कुत्र पलायतेऽसावतो मूलं विष्णुपादं भजस्व ॥ ३,२८.११४ ॥
 दीपस्तंभं दापयित्वा पते त्वं सूत्रं य बद्ध्वा स्वगले य भक्त्या ।
 तदा बद्ध्वा यमदूतैश्च पाशैर्दीपस्तंभैस्ताज्यमानस्तु सम्यक् ॥ ३,२८.११५ ॥
 दीपस्तंभः कुत्र पलायितोभूदतो मूलं विष्णुपादं भजस्व ।
 लक्ष्मीदिने पूजयित्वा य लक्ष्मीं सूत्रं तस्याः स्वगले धारय त्वम् ॥ ३,२८.११६ ॥
 यदा पते यमदूतैश्च पाशैर्बद्ध्वा सम्यक्ताज्यमानः कशाभिः ।
 तदा लक्ष्मीः कुत्र पलायतेऽसावतो मूलं विष्णुपादं भजस्व ॥ ३,२८.११७ ॥
 विवाडमैञ्जुदिवसे मूढबुद्धे जुगुप्सिता-धारयित्वा सुभक्त्या ।
 वरारार्तिङ्कं कांस्यपात्रे निधाय कृत्वार्तिक्यं उद्यौदैति शब्दम् ॥ ३,२८.११८ ॥
 तथैव दृष्ट्वा पियुमन्दस्य पत्रं सुनर्तयित्वा परमादरेण ।
 यदा तदा यमदूतैश्च पाशैर्बद्ध्वाबद्ध्वा ताज्यमानश्च सम्यक् ॥ ३,२८.११९ ॥
 तव स्वामिन्सुलदेवो मडात्मन्पलायितः कुत्र मे तद्ददस्व ।
 स्वदेहानां पूजयित्वा य सम्यक्कण्ठाभरणैर्विधुराणां य केशैः ॥ ३,२८.१२० ॥
 संतिष्ठमाने यमदूता बलिष्ठा संताज्यमाने मुसलैर्भिन्दिपालैः ।
 यदा तदा कुत्र पलायिता सा केशैर्विडीना लंबकर्णं य कृत्वा ॥ ३,२८.१२१ ॥

स्ववामलस्ते वेषुपात्रं निधाय दीपं धृत्वा सव्यलस्ते य मूढः ।
 गृहेगृहे भैक्षयर्था य कृत्वा संतिष्ठमाने स्वगुलं यैव देवी ॥ ३,२८.१२२ ॥
 यदा तदा यमदूतैश्च मूढ दीपैः सलस्रैर्दण्ड्यमानश्च सम्यक् ।
 निर्नासिका रेषुका मूढबुद्धे पलायिता कुत्र सा मे वदस्व ॥ ३,२८.१२३ ॥
 सदा मूढं भङ्गद्वेयं य भक्त्या तं भक्तवत्पूजयित्वा य सम्यक् ।
 तैः सार्धं त्वं श्वानवद्वर्जयित्वा संतिष्ठमाने स्वगृहे यैव नित्यम् ॥ ३,२८.१२४ ॥
 यदा तदा यमदूतैश्च सम्यकसंताड्यमानस्तत्र शब्दं प्रकुर्वन् ।
 संतिष्ठमाने भक्तवर्ष्यं विहाय तदा देवः कुत्र पलायितोभूत् ॥ ३,२८.१२५ ॥
 स पार्थक्याद्भीमसेनप्रतीकं पञ्चामृतैः पूजयित्वा य सम्यक् ।
 सुव्यञ्जने यात्रकौपीनमेव दत्त्वा मूढस्तिष्ठमाने स्वगृहे ॥ ३,२८.१२६ ॥
 यदा तदा यमदूतैश्च सम्यकसंताड्यमाने यममार्गे य मूढः ।
 भीमः स वै कुत्र पलायितोभूतो मूलं विषणुपादं भजस्व ॥ ३,२८.१२७ ॥
 मलादेवं पूजयित्वा य सम्यग्भरेत्युक्त्वा स्वगृहे विद्यमाने ।
 यदा गुलं दण्ड्यते वह्निना तु तदा हरः कुत्र पलायितोभूत् ॥ ३,२८.१२८ ॥
 शाकं भरीदिवसे सर्वमेव शाकंभरी सा य देवी मलात्मन् ।
 पलायिता कुत्र मे त्वं वदस्व कुलालदेवं पूजयित्वा य भक्त्या ॥ ३,२८.१२९ ॥
 कार्पासं वै तेन दत्तं गृहीत्वा संतिष्ठमाने यमदूतैश्च सम्यक् ।
 संलन्धमानस्तीक्ष्णधारैः कुठारैः कुलालदेवं य सुदंष्ट्रनेत्रम् ।
 विहाय वै कुत्र पलायितोभून्न ज्ञायतेऽन्वेषणाख्यापि डेन ॥ ३,२८.१३० ॥
 यदा पञ्चम्यां मृन्मयीं शेषमूर्तिं सम्पूज्य भक्त्या विद्यमाने स्वगृहे ।
 तदा भर्ध्वा यमदूताश्च सम्यकसंनण्ड्यमाने नागपाशैश्चभर्ध्वा ॥ ३,२८.१३१ ॥
 स्वभक्तवर्ष्यं प्रविहाय नागः पलायितः कुत्र वै संवद त्वम् ।
 दूर्वाङ्कुरैर्मोदकैः पूजयित्वा विनायकं पञ्चपाद्यैस्तथैव ॥ ३,२८.१३२ ॥
 संतिष्ठमाने यमदूतैश्च सम्यकसंताड्यमाने तप्तदण्डैश्च मूढ ।
 दन्तं विहायैव य विघ्नराजः पलायितः कुत्र मे तं वदत्वम् ॥ ३,२८.१३३ ॥
 विवाडकाले पिष्टदेवीं सुभक्त्या सम्पूजयित्वा विद्यमानो गृहे स्वे ।
 यदा तदा यमदूतैश्च भर्ध्वा सम्पीड्यमानो यममार्गे स मूढः ॥ ३,२८.१३४ ॥

विष्ठादेवी पीड्यमानं य भक्तं विहाय सा कुत्र पलायिताभूत् ।
 विवाहकाले रञ्जकस्य गेहं गत्वा सम्यक्प्रार्थयित्वा य मूढः ॥ ३,२८.१३५ ॥
 यस्तंभसूत्रं कलशे परीत्य पूजां कृत्वा विद्यमानो गृहे स्वे ।
 यदा तदा यमदूतश्च सम्यक्तं स्तंभसूत्रं तस्य मुग्धे निधाय ॥ ३,२८.१३६ ॥
 संताड्यमाने संतंभसूत्रस्थदेवी पलायिता कुत्र मे संवदस्व ।
 विवाहकाले पूजयित्वा य सम्यक्याङ्गालदेवीं भक्तवश्यां य तस्याः ॥ ३,२८.१३७ ॥
 तद्भक्तवर्यैः शूर्पमध्ये य तीरे संसेवयित्वा विद्यमानो गृहेस्वे ।
 यदा तदा यमदूतैश्च बद्ध्वा संताड्यमानो यममार्गे भडदृभिः ॥ ३,२८.१३८ ॥
 यूलेदवी क्व पलायिताभूत्सुमूढबुद्धे विष्णुपादं भजस्व ।
 ज्वरादिभिः पीड्यमाने स्वपुत्रे गृहे स्थितं ब्रह्मदेवं य सम्यक् ॥ ३,२८.१३९ ॥
 धूर्पैर्दीपैर्भक्ष्यभोज्यैश्च पुष्पैः पूजां कृत्वा विद्यमानश्च गेहे ।
 यदा तदा यमदूतैश्च बद्ध्वा संताड्यमाने वेणुपाशादिभिश्च ॥ ३,२८.१४० ॥
 स ब्रह्मदेवः क्व पलायितोभूत्सुमूढबुद्धे विष्णुपादं भजस्व ।
 सन्तानार्थं बृहतीं पूजयित्वा गलेन बद्ध्वा बृहतीं वै ह्रलं य ॥ ३,२८.१४१ ॥
 संतिष्ठमाने यमदूतैश्च बद्ध्वा संताड्यमाने बृहतीकण्ठकेश्च ।
 तदा देवी बृहती मूढबुद्धे पलायिता कुत्र मे तद्गद त्वम् ॥ ३,२८.१४२ ॥
 भजस्व मूढ परदैवतं य नारायणं तारकं सर्वदुःखात् ।
 सुक्षुद्रदेवेषु मतिं य मा कुरु न य शृणु त्वं हृत्पुत्राण्यं तथैव ॥ ३,२८.१४३ ॥
 सुक्षुद्रदेवान्भिन्दिपाले निधाय विसर्जयित्वा दूरदेशे मडात्मन् ।
 संघार्थं त्वं स्वकुलाचारधर्मं सम्पातने नरकं उेतुभूतम् ॥ ३,२८.१४४ ॥
 पुनीलि गात्रं सर्वदा मूढबुद्धे मन्त्राष्टकैर्जन्मतीर्थे पवित्रे ।
 वृद्धिं स्थितामारैर्व्यमुद्रां विहाय कृत्वाभूषां विष्णुमुद्राभिरञ्ज्याम् ॥ ३,२८.१४५ ॥
 सदा मूढो हरिवातां भजस्व ज्यायुर्गतं व्यर्थमेवं कुबुद्ध्या ।
 सद्भैष्णवानां संगमो दुर्लभश्च क्षुब्धं ज्ञानं तारतम्यस्वरूपम् ॥ ३,२८.१४६ ॥
 हरिं गुरुं ज्यनुसृच्यैव सत्यं गतिं स्वकीयां तेन जानीहि मूढ ।
 दग्ध्या दृष्टां बुद्धिमेवं य मूढ सुबुद्धिर्नृपं मा भजस्वैव नित्यम् ॥ ३,२८.१४७ ॥
 मया सार्धं सद्गुरुं प्राप्य सम्यग्वैराग्यपूर्वं तत्त्वमात्रं विदित्वा ।
 तेनैव मोक्षं प्राप्नुमो नार्जवैर्यत्तार्था विष्णोः सम्प्रसादाय्य लक्ष्म्याः ॥ ३,२८.१४८ ॥

इत्याशयं मनसा सन्निधाय तथा योक्तं भक्तवर्षो मदीयः ।
अतो भक्तः प्रवलेत्येव संज्ञामवाप वीन्द्र प्रकृतं तं शृणु त्वम् ॥ ३,२८.१४९ ॥

इति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाएडे तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
तारतम्यनिर्णयद्वारा विष्णोरेवोपास्यत्वमित्यर्थनिर्णयं नामाष्टाविंशतमोऽध्यायः

श्रीगरुडमडापुराणम्- २८

प्रवृत्तानन्तरान्वक्ष्ये शृणु पक्षीन्द्रसत्तम ।
यो धर्मो ब्रह्मणः पुत्रो ह्यादिसृष्टौ त्वगुद्भवः ॥ ३,२८.१ ॥

सज्जनासौम्यरूपेण धारणाद्धर्मनामकः ।
स एव सूर्यपुत्रोऽस्य मसंज्ञामवाप सः ।
पापिनां शिक्षित्वात्स यम इत्युच्यते बुधैः ॥ ३,२८.२ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।
प्रह्लादानन्तरं गङ्गा भार्या वै वरुणस्य च ।
प्रह्लादादधमा ज्ञेया मडिम्ना वरुणाधिका ॥ ३,२८.३ ॥

स्वरुपादधमा ज्ञेया नात्र कार्या विचारणा ।
ज्ञानस्वरुपं विष्णुं यमो जानाति सर्वदा ॥ ३,२८.४ ॥

अतो गङ्गेति सा ज्ञेया सर्वदा लोकपावनी ।
भक्त्या विष्णुपदीत्येव कीर्तिता नात्र संशयः ॥ ३,२८.५ ॥

या पूर्वकाले यज्ञविद्गस्य विष्णोः साक्षाद्दरेर्विक्रमतः भगेन्द्र ।
वामस्य पादस्य नभाग्रतश्च निर्भिद्योर्ध्वाऽऽकटाडम्पाऽम् ॥ ३,२८.६ ॥

तद्गुह्यमतिवेगात्सम्प्रविश्यावहन्तीं जगदधततिलन्तुः पादकिञ्चलशुद्धाम् ।
निमिलमलनिलन्तीं दर्शनात्स्पर्शनाय्य सङ्घटवगुहनाद्वा भक्तिदां विष्णुपादे ।
शशिकरवरगौरां भीमनेत्रां सुपूज्यां स्मरति हरिपदीत्यां भोक्षमेति क्रमेण ॥ ३,२८.७ ॥

इन्द्रोऽपि वायुकरमर्दितवायुकूटभिन्दुं च प्राश्य शिरसि ह्यसिद्धिष्णुमानः ।
भागीरथी हरिपदाङ्गुमिति स्म नित्यं जानन्मडापरमभागतप्रधानः ।
भक्त्या च भिन्नदृष्टयः परमादरेण धृत्वा स्वमूर्ध्नि परमो ह्यशिवः शिवोऽभूत् ॥ ३,२८.८ ॥

भागीरथ्याश्च यत्वारि रूपाण्यासन्भगेश्वर ।
मडाभिष्णुजनेन्द्रस्य भार्या तु ह्यभिषेचनी ॥ ३,२८.९ ॥

द्वितीयेनैव रुपेण गङ्गा भार्या य शन्तनोः ।
 सुषेणा वै सुषेणस्य भार्या सा वानरी स्मृता ॥ ३,२९.१० ॥
 मण्डूकभार्या गङ्गा तु सैव मण्डूकिनी स्मृता ।
 अयं यत्वासी रुपाणि गङ्गाया षति किरितमम् ॥ ३,२९.११ ॥
 आदित्याख्यैव गङ्गातः पर्जन्यः समुदाहृतः ।
 प्रवर्षति सुवैराग्यं ह्यतः पर्जन्यनामकम् ॥ ३,२९.१२ ॥
 शरंवराय पञ्चजन्त्याख्य पञ्च हित्वा जग्ध्वा गर्वकं षट्कमेण ।
 स्वभाणस्य स्वहृदि संस्थितस्य भजेत्सदा नैव भक्तिं विषं य ॥ ३,२९.१३ ॥
 लिङ्गं पुष्टं नैव कार्यं सदैव लिङ्गं पुष्टं कार्यमेवं सदापि ।
 योनौ सक्तिर्नैव कार्या सदापि योनौ मुक्तेऽसंगतो याति मुक्तिम् ॥ ३,२९.१४ ॥
 वैराग्यमेवं प्रकरोत्येव नित्यमतः पर्जन्यस्त्वन्तकः पक्षिवर्य ।
 अेतावता शरभाभ्यो महात्मा स यान्तरो स तु पर्जन्य अेव ॥ ३,२९.१५ ॥
 शश्रुत्तेशा यस्य गात्रे भगोन्द्र प्रभास्यन्ते शरभाभ्यो पयोतः ।
 यमस्य भार्या श्यामला या भगोन्द्र यस्मात्सदा कलिभार्यापिया य ॥ ३,२९.१६ ॥
 मत्वा सम्यग्मानसं या करोति ह्यतश्च सा श्यामलासंज्ञाकाम्बूत् ।
 मलं वक्ष्ये हरिभक्तेर्विरोधी सुलोडपात्रे सन्निधानं य तस्य ॥ ३,२९.१७ ॥
 तद्वैष्णवैस्त्याज्यमेवं सदैव वस्त्रं दग्धं सन्धिजं यैव जन्मम् ॥ ३,२९.१८ ॥
 शिकित्सितं परदुःखं भगोन्द्र दरेर्भक्तैस्त्याज्यमेवं सदैव ॥ ३,२९.१९ ॥
 नोभ्याश्च ते हरिभक्तेर्विडीनास्तेषां संगो नैव कार्यः सदापि ।
 पुराणसम्पर्कविसर्जिनं य पुराणतालं य पुराणवस्त्रम् ॥ ३,२९.२० ॥
 सुशुर्णिकन्याजिनमेभलं य यज्ञोपवीतं य कलिप्रियं य ।
 प्रियं गृहं थोर्णविता नकं य समित्कुशैः पूरितं कुत्सितं य ॥ ३,२९.२० ॥
 सर्वं येत्कलिभार्याप्रियं य नैव प्रियं शार्ङ्गापाणोः कदाचित् ।
 कांस्ये सुपक्वं यावनालस्य यान्नं तुषः पिण्डाकं तुम्भबित्वे पलाण्डुः ॥ ३,२९.२१ ॥
 दीर्घं तकं स्वादुडीनं कडूषणमेते सर्वे कलिभार्याप्रियाश्च ।
 सुदुर्भुषं निन्दनं यार्यजानां सतोवमत्यात्मजानां प्रसह्य ॥ ३,२९.२२ ॥

सुपीडनं सर्वदा भर्तृवर्गे गृहस्थितप्रीडिवस्त्राद्विचौर्यात् ।
प्रकीर्णभूतान्मूर्ध्नासंघानं करैर्युतं देवकलिप्रियं य ॥ ३,२९.२३ ॥
धत्यादि सर्वं कलिभार्याप्रियञ्च सुनिर्मलं प्रिकरोत्येव सर्वम् ।
अतश्च सा श्यामलेति स्वसंज्ञामवाप सा देवकी संभभूव ॥ ३,२९.२४ ॥
युधिष्ठिरस्यैव भभूव पत्नीसंभाविता तत्र य देवकी सा ।
यन्द्रस्य भार्या रोडिणी वै तदेयमश्विन्यादित्योऽख्यधिका सर्वदैव ॥ ३,२९.२५ ॥
रोणीं धृत्वा रोडति योग्यस्थानं तस्माच्च सा रोडिणीति प्रसिद्धा ।
आदित्यभार्या नाम संज्ञा भगेन्द्र ज्ञेया सा नारायणस्य स्वरूपा ॥ ३,२९.२६ ॥
संज्ञानातीत्येव संज्ञामवाप संज्ञेति लोके सूर्य भार्या भगेन्द्र ।
ब्रह्माण्डस्य ख्यभिमानी तु देवो विराडिति ख्यभिधामाप तेन ॥ ३,२९.२७ ॥
गङ्गादिषट्कं सममेव नित्यं परस्परं नोत्तमं नाधमं य ।
प्रधानाग्नेः पाविकाञ्चैव गङ्गा सदा शुभा नात्र विचार्यमस्ति ॥ ३,२९.२८ ॥
आसां ज्ञानत्पुण्यमाप्नोति नित्यं सदा हरिः प्रीयते केशवो लम् ।
गङ्गादित्यो ख्यवराख्यत्रिजाया स्वाहासंज्ञाधिगुणा नैव डीना ॥ ३,२९.२९ ॥
स्वाहाकारो मन्त्ररूपाभिमानी स्वाहेति संज्ञामाप सदैव वीन्द्र ।
अग्नेर्भार्यातो बुद्धिमान्संभभूव ब्रह्माभिमानी यन्द्रपुत्रो बुधश्च ॥ ३,२९.३० ॥
बुध्याडरद्वै राष्ट्रजातं य सर्वं धृतं त्वतो बुधसंज्ञामवाप ।
अवं याभूदभिमन्युर्महात्मा सुभद्राया जठरे ख्यर्जुनाच्च ॥ ३,२९.३१ ॥
कृष्णस्य यन्द्रस्य यमस्य यांशैः स संयुतस्त्वश्विनोर्वै हरस्य ।
स्वाहाधमश्चन्द्रपुत्रो बुधस्तु पादारविन्दे विष्णुदेवस्य भक्तः ॥ ३,२९.३२ ॥
नामात्मिका त्वश्विभार्या उषा नाम प्रकीर्तिता ।
बुधाधमा सा विज्ञेया स्वाहा दशगुणाधमा ॥ ३,२९.३३ ॥
नकुलस्य भार्या मागधस्यैव पुत्री शत्यात्मजा सडदेवस्य भार्या ।
उभे ज्येते अश्विभार्या ज्युषापि उपासते षड्गुणं विष्णुमाधमम् ।
अतोऽप्युषासंज्ञका सा भगेन्द्र अनन्तराञ्छृणु वक्ष्ये महात्मन् ॥ ३,२९.३४ ॥
ततः शक्तिः पृथिव्यात्मा शनैश्चरति सर्वदा ।
अतः शनैश्चरो नाम उषायाश्च दशाधमाः ॥ ३,२९.३५ ॥
कर्मात्मा पुष्करो ज्ञेयः शनश्च यमो मतः ।

नयाभिमानी पुरुषः किञ्चिन्नम्रो दशावरः ॥ ३,२९.३६ ॥
हरिप्रीतिकरो नित्यं पुष्करे क्रीडते यतः ।
अतस्तु पुष्कलो नाम लोके स परिकीर्तितः ॥ ३,२९.३७ ॥
हरि प्रीतिकरान्धर्मा-वक्ष्ये शृणु भगाधिप ।
प्रातः काले समुत्थाय स्मरेन्नारायणं हरिम् ॥ ३,२९.३८ ॥
तुलसीवन्दनं कुर्याच्छ्रीविषणुं संस्मरेत्भग ।
विण्मूत्रोत्सर्गकाले य उच्यपानात्मककेशवम् ॥ ३,२९.३९ ॥
त्रिविक्रमं शौचकाले गङ्गापानकरं हरिम् ।
दन्तधावनकाले तु यन्द्रान्तर्यामिणं हरिम् ॥ ३,२९.४० ॥
भुभप्रक्षालने काले माधवं संस्मरेत्भग ।
गवां कण्डूयने चैव स्मरेद्गोवर्धनं हरिम् ॥ ३,२९.४१ ॥
सद्य गोदोहने काले स्मरेद्गोपालवल्लभम् ।
अनन्तपुण्यार्जितजन्मकर्मणां सुपक्वकाले य भगोन्द्रसत्तम ॥ ३,२९.४२ ॥
स्पर्शे गवां चैव सद्य नृणां वै भवत्यतो नात्र विचार्यमस्ति ।
यस्मिन्गृहे नास्ति सदोत्तमा य गौर्यङ्गणो श्रीतुलसी य नास्ति ॥ ३,२९.४३ ॥
यस्मिन्गृहे देवमखोत्सवश्च यस्मिन्गृहे श्रवणं नास्ति विषणोः ।
तत्संसर्गाधाति दृग्भादिकं य तस्य स्पर्शा नैव कार्यः कदापि ॥ ३,२९.४४ ॥
गोस्पर्शनविहीनस्य गोदोहनमजानतः ।
गोपोषणविहीनस्य प्राङ्मुखं निरर्थकम् ॥ ३,२९.४५ ॥
गोत्रासमप्रदातुश्च गोपुष्टिं याप्यदुर्वतः ।
गतिर्नास्त्येव नास्त्येव ग्रामयाण्डालवत्स्मृतः ॥ ३,२९.४६ ॥
वत्स्यस्य स्तनपाने य बालकृष्णं तु संस्मरेत् ।
दधिनिर्मथने चैव मन्थाधारं स्मरेद्हरिम् ॥ ३,२९.४७ ॥
मृत्तिकास्नान काले तु वशळं संस्मरेद्हरिम् ।
पुण्ड्राणां धारणे चैव केशवादींश्च द्वादश ॥ ३,२९.४८ ॥
मुद्राणां धारणे चैव शङ्खयङ्गदाधरम् ।
पद्मं नारायणीं मुद्रां कुङ्कुमादींश्च संस्मरेत् ॥ ३,२९.४९ ॥

श्रीरामसंस्मृतिं चैव संध्याकाले भगोत्तम ।
 अच्युतानन्तगोविन्दाञ्छ्राद्धकाले च संस्मरेत् ॥ ३,२८.५० ॥
 प्राणार्द्रिकपञ्चलोमेयानिउद्धादींश्च संस्मरेत् ।
 अन्नाधर्षणकाले तु वासुदेवं च संस्मरेत् ॥ ३,२८.५१ ॥
 अपोशनस्य काले तु वायोरन्तर्गतं हरिम् ।
 भस्त्रधारणकाले तु उपेन्द्रं संस्मरेद्धरिम् ॥ ३,२८.५२ ॥
 यज्ञोपवीतस्य च धारणे तु नारायणं वामनाभ्यं स्मरेत्तु ।
 आर्तिक्यकाले च तथैव विष्णोः सम्यक्स्मरेत्पशुंशुभ्राभ्यविष्णुम् ॥ ३,२८.५३ ॥
 अपोशनेवैश्वदेवस्य काले तदन्यलोमादिषु भस्मधारणे ।
 स्मरेत्तु भक्त्या परमादरेण नारायणं जामदग्न्याभ्यरामम् ॥ ३,२८.५४ ॥
 त्रिवारतीर्थत्रयणस्य काले कृष्णं रामं व्यासदेवं कमेण ।
 शङ्खोदकस्थोद्धरणे चैव काले मुकुन्दरूपं संस्मरेत्सर्वदेवं ॥ ३,२८.५५ ॥
 ग्रासेग्रासे स्मरणं चैव कार्यं गोविन्दसंज्ञस्य विशुद्धमन्त्रम् ।
 ओडैकभक्ष्यत्रयणस्य काले सम्यक्स्मरेदच्युतं वै भगोन्द्र ॥ ३,२८.५६ ॥
 शाकादीनां भक्षणं चैव काले धन्वन्तरिं स्मरेत्थैव नित्यम् ।
 तथा परान्नस्य च भोगकाले स्मरेत्थ्य सम्यक्पाण्डुरङ्गं च विष्णुम् ॥ ३,२८.५७ ॥
 उद्यङ्गवीनस्य च भक्षणं वै सम्यक्स्मरेत्ताण्डवाभ्यं च कृष्णम् ।
 दध्यन्नभक्षे परमं पुराणं गोपालकृष्णं संस्मरेत्थैव नित्यम् ॥ ३,२८.५८ ॥
 दुग्धान्नभोगे च तथैव काले सम्यक्स्मरेत्श्रीनिवासं हरिं च ।
 सुतैलसर्पिःषु विपक्वभक्षसंभोजने संस्मरेद्व्यङ्गुटेशम् ॥ ३,२८.५९ ॥
 द्राक्षासुजम्बूकदलीरसालनारिङ्गदाडिम्बहलानि चारु ।
 स्मरेत्तु रम्भोत्तमनारिकेलधात्रीसुभोगे भलु बालकृष्णम् ॥ ३,२८.६० ॥
 सुपानकस्यैव च पानकाले सम्यक्स्मरेन्नारसिंहाभ्यविष्णुम् ।
 गङ्गामृतस्यैव च पानकाले गङ्गातातं संस्मरेद्विष्णुमेव ॥ ३,२८.६१ ॥
 प्रयाणकाले संस्मरेत्तार्क्ष्यवाहं नारायणं निर्गुणं विश्वमूर्तिम् ।
 पुत्रादीनां युंभने चैव काले सुवेणुदस्तं संस्मरेत्कृष्णमेव ॥ ३,२८.६२ ॥
 सुभुङ्गकाले स्वस्त्रियश्चैव नित्यं गोऽपि कुयद्भ्रुविलासिनं हरिम् ।
 तांबूलकाले संस्मरेत्थैव नित्यं प्रद्युम्नाभ्यं वासुदेवं हरिं च ॥ ३,२८.६३ ॥

शय्याकाले संस्मरेथ्यैव नित्यं संकर्षणार्थं विष्णुर्गुणं हरिं य ।
 निद्राकाले संस्मरेत्पद्मनामं कथाकाले व्यासगुणं हरिं य ॥ ३,२९.६४ ॥
 सुगानकाले संस्मरेद्भेषुगीतं हरिं हरिं प्रवदेत्सर्वदैव ।
 श्रीमत्तुलस्याश्छेदने यैव काले श्रीरामरामेति य संस्मरेत् ॥ ३,२९.६५ ॥
 पुष्यादीनां छेदने यैव काले सम्यक् स्मरेदेत्कपिलाभ्यं हरिं य ।
 प्रदक्षिणैगारुडान्तर्गतं य हरिं स्मरेत्सर्वदा वै षगेन्द्र ॥ ३,२९.६६ ॥
 प्रणामकाले देवदेवस्य विष्णोः शेषान्तस्थं संस्मरेथ्यैव विष्णुम् ।
 सुनीतिकाले संस्मरेन्नारसिंहं नारायणं संसमरेत्सर्वदापि ॥ ३,२९.६७ ॥
 पूर्तिर्यदा क्रियते कर्माणां य सम्यक्स्मरेद्वासुदेवं हरिं य ।
 अेवं कृतानि कर्माणि हरिप्रीतिकराणि य ॥ ३,२९.६८ ॥
 सम्यक्प्रकुर्वन्नेतानि पुष्करो हरिवल्लभः ॥ ३,२९.६९ ॥
 अेतस्मादेव पक्षीश कर्म यत्समुदाहृतम्पुष्कराभ्यानमतुलं शृणोति श्रद्धयान्वितः ।
 हरिप्रीतिकरे धर्मे प्रीतियुक्तो भवेत्सदा ॥ ३,२९.७० ॥
 एति श्रीगारुडे मडापुराणे उत्तरभाष्ये तृतीयांशे ब्रह्मकाण्डे
 कृष्णगरुडसंवादे तत्त्वरहस्यं नामैकोनत्रिंशोऽध्यायः
 समाप्तमिदं गरुडमडापुराणम् ।
 एति श्रीगरुडमडापुराणं समाप्तम् ।

Edited from sansknet.org as provided on GRETIL site.

garuDapurANa

pdf was typeset on February 2, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

